Ч. 74. Львôвъ, Пятница 1 (13) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератовôго а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. в.

Чодники числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте наших Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрі въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

Письма зъ Вѣдня.

I.

[Руский послы. — Справа руского клюбу. — Голосы міністрôвъ о рускôй справѣ. — Перешкоджена бесѣда Романчука.]

Подаю передо всѣмъ деякі доповненя вѣстей що-до рускихъ послôвъ у Вѣдни.

Якъ уже було згадано въ „Дѣлѣ“, зôйшли ся дня 5 с. м. чотири руські послы на нараду. Романчукъ высказавъ напередъ, що ся нарада есть приватна, бо нема комплету клюбу; именно Вахнянинъ [на що попередно звернувъ увагу Пôдляшецкій] доси не есть до клюбу принятый. На то замѣтивъ Барвінський, що се тôлько формальнôсть, а клюбъ и такъ не завсѣгды пильнує всякои формальности, н. пр. списанѣ на одномъ засѣданю протоколы не вôдчитують ся на другôмъ засѣданю. Пôдляшецкій вôдповѣвъ, що формальнôсть въ сѣмъ именно выпадку маѣ свою вагу. Вахнянинъ замѣтивъ, що можна бы ту формальнôсть теперь доповнити, однакъ Романчукъ вôдповѣвъ, що се теперь неможливе зъ причины, що нема клюбу въ комплетѣ, отже не можуть нѣякі рѣшеня западати. Дальша часть тои нарады була подана въ 69 н-рѣ „Дѣла“.

Що-до засѣданя руского клюбу зъ 9 и 13 марта с. р., на котрі покликує ся въ своѣмъ письмѣ Вахнянинъ, справа була така: Дня 9 марта було 5 послôвъ [не було Романчука, котрый выѣхавъ тогды на кôлька днѣвъ до Львова за для приготовленя зъѣзду мужѣвъ довѣрія, и Охримовича]. Вахнянинъ говоривъ о потребѣ стычности зъ польскимъ „коломъ“; Пôдляшецкій звернувъ увагу, що не належить такъ важнои справы рѣшати въ неприсутности предсѣдателя клюбу, а Телішевскій додавъ, що перше мусить клюбъ рѣшити ся взагалѣ остаточно що-до своеи політики. На другôмъ засѣданю зъ 13 марта [коли сю нараду можна назвати засѣданьемъ клюбу] не було Романчука, Телішевского и Пôдляшецкого; тогдѣ заявивъ Вахнянинъ, що буде промовлятн въ ґенеральнôй дебатѣ буджетовôй, чому другі послы очевидно не мали причины противити ся.

Теперь справа зъ рускимъ клюбомъ стоить такъ, що реконструкція его могла бы наступити ажь за приѣздомъ до Вѣдня прочихъ трохъ послôвъ, котрыхъ тутъ ще нема. На всякій спосôбъ годѣ припустити, щобы до него належавъ Романчукъ, бо вôнъ не годить ся на те, щобы Русины прилучали ся до правительственнои коаліціи.

Міністеръ Плѣнеръ въ своѣй бесѣдѣ зъ 7 с. м. згадавъ кôлькома словами о приступованю до коаліціи новыхъ меншихъ сторонництвъ, а президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ нинѣ [11 цвѣтня], вôдповѣдаючи на напады молодо-Чехôвъ, привитавъ зъ радостію зближенье до коаліціи рускихъ елементôвъ, котрі доси стояли зъ-далека; однакожь вôнъ нѣчого не сказавъ о тôмъ, въ якій спосôбъ коаліційне правительство буде вôдносити ся до руского народу. Тутъ пригадують ся слова ґр. Таффого, сказанѣ передъ трома роками въ вôдповѣдь Романчукови въ комісіи адресовôй. На домаганье Романчука, щобы заспокоѣно потребы руского селяньства и цѣлого руского народу взагалѣ, вôдповѣли тогдѣ прихильно міністеръ ґр. Фалькенгайнъ и президентъ міністрôвъ ґр. Таффе; сей послѣдный заповѣвъ выразно, що правительство не залишить и въ законодатнôй и въ адміністративнôй дорозѣ интересы Русинôвъ увзгляднити. Однакожь зъ тои обѣтницѣ не було великого хôсна. Длятого и нинѣ до слôвъ міністерскихъ, въ котрыхъ властиво навѣть нема обѣтницѣ, годѣ привязувати велику вагу. Впрочôмъ — дай Боже! може хочь часть того дôстануть Русины теперь, що дôстали по обѣтницяхъ попереднього міністерства..

Нинѣ мавъ въ парляментѣ промовляти Романчукъ при позиціи „фондъ диспозиційный“. Записавъ ся до голосу вчера на самôмъ початку противъ тои позиціи и мавъ слово запевнене. Однакожь нинѣ довѣдавъ ся, що дискусія маѣ бути замкнена не по его бесѣдѣ, якъ говорено вчера, але передъ его бесѣдою; чому се стало ся, не знати. Вôнъ порозумѣвъ ся длятого зъ послами словѣньскими и хорватскими. котрі такожь були записались, що они выберуть его ґенеральнымъ бесѣдникомъ. Тымчасомъ промова міністра Віндішґреца вызвала моравскихъ Чехôвъ, що въ остатнôй хвили записали ся громадно до слова, абы конче вôдповѣсти на ту промову, отже бôльшостію голосôвъ выбрано ґенеральнымъ бесѣдникомъ моравского Чеха д-ра Жачека. Романчукъ буде мôгъ ажь пôзнѣйше при якôйсь вôдповѣднôй позиціи высказатн то, що мавъ сказати теперь.

II.

[Моменты зъ ґенеральнои розправы буджетовои.]

Въ суботу покôнчилась ґенеральна розправа надъ буджетомъ державнымъ, котрый на 1894 р. выказуѣ вправдѣ досыть значну надвышку, але вымагаѣ въ слѣдующихъ рокахъ ощадностей и мѣрного зуживаня доходôвъ, наколи рôвновага маѣ бути удержана. Сила податкова жителѣвъ Долитавщины зросла за послѣдныхъ 25 лѣтъ дуже значно. Коли въ 1868 роцѣ чистый дохôдъ державный выносивъ 224 міліонôвъ зр., то въ 1894 роцѣ дохôдъ сей зрôсъ на 424 міліонôвъ. Пôднеслись податки безпосереднѣ и посереднѣ зъ вымкою податку грунтового дуже значно. Сей послѣдный выносить нинѣ, подôбно якъ передъ 25 роками, 35 міліонôвъ зр., коли тымчасомъ всякі иншѣ роды данинъ, якъ: податокъ домовоклясовый, заробковый, споживный, стемплевый, належитостей, тютюновый и другі значно зросли. Зъ сего дасть ся вывести одно дуже цѣкаве заключенье. именно те, що всякі галузи занятя и заробкованя жителѣвъ австрійскихъ пôднялись на высшій степень розвою, а що лишь одно хлѣборобство застоялось, або другими словами кажучи: правительство старалось о все, а найменше о пôднесенье хлѣборобства, наколи зъ сего послѣдного не можна было шрубою податковою бôльше вытиснути.

Въ поясненяхъ, приданыхъ до буджету, находить ся и та замѣтка, що належало бы на будуче не прикладати вже бôльше заходôвъ до пôднесеня доходôвъ державныхъ, а въ бôльшôй мѣрѣ старатись о зменшенье розходôвъ. Така система була бы дуже пожадана и черезъ ню можна бы зъ-вôльна втихомирити невдоволенье по причинѣ высокихъ тягарôвъ, а за тымъ и усунути бодай въ части одну зъ причинъ до соціяльного настрою народôвъ австрійскихъ. Най бы надвышка зъ доходôвъ лишалась въ кишени самыхъ-же продуцентôвъ, а не йшла сейчасъ до касы державнои.

Міністеръ скарбу, д-ръ Плѣнеръ, говорячи при буджетѣ, пôднѣсъ такожь одну важну гадку. Она лежить въ тôмъ, щобы надвышку въ доходахъ звертати въ деякôй мѣрѣ краямъ короннымъ, на котрі нинѣ звалено дуже значнѣ обовязки, а котрымъ не стаѣ жерелъ до покрываня своихъ окремѣшныхъ потребъ

Отсе що-до цифровои стороны буджету.

Що-до політичныхъ розправъ, які выринають завсѣгды при ухвалюваню буджету, замѣчу таке:

Въ розправахъ взяли участь представителѣ всѣхъ народностей долитавскихъ и заступники майже всѣхъ сторонництвъ рады державнои. Ихъ рѣчи длятого важнѣ, бо зъ нихъ можна вытворити собѣ вѣрный образъ о стôйности нинѣшного кабінету коаліційного, якъ и розпôзнати, на якôмъ становиску станули поодинокі народности и сторонництва до нового правительства.

Бесѣдники двохъ великихъ сторонництвъ коаліційныхъ, т. е. лѣвицѣ нѣмецкои и „кола“ польского заявили, що они якъ давнѣйше такъ и теперь стоять при основахъ, на якихъ вступили зъ собою въ союзъ, та що взаимно будуть себе пôддержувати. Заявивъ се зъ одног стороны д-ръ Русъ, зъ другои Залеский

Трете коаліційне сторонництво, т. е. конґломеративный клюбъ ґр. Гогенварта, держалось при розправѣ буджетовôй въ великôй и загадочнôй резервѣ. Самъ ґр. Гогенвартъ не забиравъ голосу, лише наслухувавъ уважно рѣчи другихъ бесѣдникôвъ. Здавалось, неначе граѣ вôнъ ролю загадочного Сфінкса. Зъ его клюбу говоривъ лишь одинъ мельникъ клерикальный, дуже баламутно и безъ всякого змѣсту, та пос. Шукле, Словѣнець, въ оборонѣ національныхъ интересôвъ своихъ земляковъ. Румуны мовчали, мовчала такожь и бôльша посѣлôсть консервативна. Чи ґр Гогенвартъ орієнтуѣсь? — годѣ припускати, бо чей-же вôнъ належить до першихъ державныхъ мужѣвъ и до найзручнѣйшихъ політикôвъ австрійскихъ. Скорше можна бы догадуватись, що вôнъ цѣлымъ ходомъ справы трохи невдоволеный, може й длятого, що его проѣктъ реформы выборчои не найшовъ для себе майже нѣякихъ приклонникôвъ. Але мимо того не можна сказати, щобы ґр. Гогенвартъ вже теперь думавъ надъ якимсь стрейкомъ супротивъ кабінету кн. Віндішґреца. Загадку сю може розвяже дальшій хôдъ дебатъ буджетовыхъ при поодинокихъ рубрикахъ.

Въ рѣчахъ молодо-Чехôвъ було замѣтне велике розъяренье. Всяке слово кипѣло жаромъ великого антаґонізму до Нѣмцѣвъ взагалѣ, а до кабінету коаліційного длятого, що въ нѣмъ засѣвъ такій ворогъ, за якого Чехи уважають Плѣнера. Послы молодо-ческі Пацакъ, Герольдъ и другі ударяли зъ всею силою на коаліцію за те, що она въ своѣй проґрамѣ высказалась противъ признаня Чехамъ ихъ права державного; другі бесѣдники станули на становиску широкого лібералізму и домагались вже не права державного, але загального голосованя и увзгляденя интересôвъ клясъ робôтничихъ. При тôмъ дôсталось добре намѣстникови праскому, ґр. Тунови, котрому Чехи приписують всѣ свои послѣдні катаклізмы, отъ якъ вынмкове положенье Праги и процесъ противъ „Омладины“. Ґенезу „Омладины“ старавъ ся пояснити пос. Крамаржь. Вôнъ признавъ, що въ ческôмъ народѣ, въ котрôмъ кляса робôтнича становить дуже значный процентъ, закоренивъ ся европейскій соціялізмъ интернаціональный, т. е. не посѣдаючій нѣякихъ чувствъ національныхъ. Щобы сю клясу робôтничу приѣднати для національного ческого дѣла, пôйшла молодѣжь ческа, переважно школярска, у внутро ви и сгала въ нѣй будити любовь до народности ческои. Ся молодѣжь хотѣла для тои цѣли звязати ся въ явне товариство пôдъ именемъ „Омладины“, хотѣла вôдчитами и часописями будити въ робôтникахъ чувство національне и тымъ скрѣпляти силу народу ческого. Коли-жь правительство зборонило заснувати явне товариство статутове, то й стало ся, що молодѣжь забавилась въ тайну аґітацію, котру вôдтакъ выкрыто и богато молодыхъ людей тяжко потерпѣло. Такъ пояснивъ дѣло пос. Крамаржь. Ему сказано въ вôдповѣдь, що молодѣжь ческа взяла собѣ за прѣмѣръ бракъ умѣрености и неґацію старшихъ представителѣвъ народу зъ послѣдныхъ часôвъ. Замѣтный бувъ такожь той проявъ, що ческі бесѣдники, зъ малыми вынмками, атакували въ рѣчахъ своихъ не лишь Нѣмцѣвъ та правительство, але й тыхъ Словѣнцѣвъ и Русинôвъ, що стоять при правительственнôй коаліціи.

Бесѣду пос. Вахнянина при буджетовôй розправѣ вже знаѣте; знаѣте на якôмъ становищи станувъ вôнъ до коаліціи, до „кола“ польского и до другихъ коаліційныхъ сторонництвъ П. Вахнянинъ добрый бесѣдникъ, то бесѣда его що-до формы выйшла гладко. Бесѣду выслухала палата вôдъ початку до кôнця [черезъ добру годину] зъ великою увагою. Слухали ви, окруживши бесѣдника, рôвно Славяне якъ и Нѣмцѣ, слухали ви и всѣ міністры, нотуючи вôдъ часу до часу деякі уступы. Яке у кого принятье стрѣтила ся бесѣда, се вже вамъ звѣстне и зъ справозданя стеноґрафічного, и зъ голосôвъ прасы и зъ промовъ бесѣдникôвъ, котрі вôдповѣдали на сю бесѣду, або доторкались ви мимоходомъ.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ четверъ, засѣданю палаты послôвъ вôдповѣдавъ міністеръ Бакегемъ на кôлька интерпеляцій.

Що-до интерпеляціи пос. Пернерсторфера въ справѣ примусу до працѣ, доконуваного на робôтникôвъ Словакôвъ зô стороны англійского товариства ґазового пôдчасъ страйку — міністеръ заявивъ, що цѣла справа есть предметомъ доходженя зô стороны дирекціи поліціи. На разѣ переведене слѣдство выкрыло, що цѣла жалоба есть по части выдумкою, а по части опираѣ ся на фальшивôмъ донесеню. Переслуханѣ робôтники заперечили одноголосно, мовь бы бувъ якій небудь примусъ.

Вôдтакъ доказуѣ міністеръ, вôдповѣдаючи на интерпеляцію пос. Бянкиніого, що жандармерія въ Дальматіи выповняѣ свои обовязки вѣрно.

Що-до другои интерпеляціи того посла, заявляѣ міністеръ, що въ часѣ цикльону въ Люізіянѣ погибло не 260 лишь 60 Дальматинцѣвъ. Пошкодованѣ були по бôльшôй части натуралізоваными Американцями, тожь и не ставляли претенсій до опѣки консуляту австроугорского. Впрочôмъ и австрійскі горожане не домагали ся нѣякихъ пôдпомогъ грошевыхъ, а въ кôлькохъ случаяхъ вôдкинули навѣть жертвованѣ имъ пôдпомоги. Міністеръ заперечуѣ, мовь бы консуляты австро-угорскі не дбали про горожанъ хорватскои народности; се есть безосновна и незаслужена обида для консулятôвъ.

Зъ порядку дневного приступлено до дальшои дискусіи надъ поодинокими позиціями въ титулѣ „міністерство справъ внутрѣшныхъ“.

Пос. Кравсъ домагавъ ся реформы адміністраційнои, звертаючи увагу на перетяженье староствъ а заразомъ покликуючи ся на дотычнѣ замѣтки теперѣшного міністра скарбу, котрый свого часу такожь рѣшучо зазначивъ потребу реформы адміністраційнои. Вкôнци заявивъ бесѣдникъ, що теперѣшный міністеръ справъ внутрѣшныхъ надаѣ ся якъ найлѣпше до переведеня реформы.

Пос. Пернерсторферъ представивъ самоволю властей політичныхъ, именно въ Галичинѣ. Право свободы зборôвъ нарушаѣ ся старостами. Навѣвъ факты, якъ заказъ зборôвъ дня 1 цвѣтня, аферу Ротера въ Краковѣ, розпорядженье староства въ Скалатѣ, котрымъ наказано зганяти селянъ до копаня бульбы на двôрскихъ ланахъ. Бесѣдникъ остерѣгавъ парляментъ передъ проволѣканьемъ реформы выборчои, бо така реформа остаточно буде переведена безъ парляменту.

Пос. Зісъ промовлявъ головно про вôдносины санітарнѣ. Выхвалювавъ безъ вынмки все, що правительство зробило въ тôмъ напрямѣ, именно же правительство въ Галичинѣ, котрого зарядженя вельми причинили ся до побореня пошести холеричнои.

Пос. Спинчицъ жалувавъ ся на гнетъ хорватскои народности и на скрѣпленый рухъ ирріденты.

Міністеръ Бакегемъ зачавъ вôдъ обговореня вôдносинъ санітарныхъ. Заповѣвъ заведенье примусовои службы санітарнои въ громадахъ тыхъ краѣвъ, де така служба доси ще не истнуѣ; згадавъ про потребу заснованя фондôвъ санітарныхъ, щобы можна було завести енергічнѣ средства осторожности противъ епідемій. Обговорювавъ подрôбно поступъ при поборюваню пошести и заразливыхъ недугъ и худобы. — Що-до реформы выборчои то вповнявъ міністеръ, що правительство на серіо призадумуѣ ся надъ значнымъ розширенъемъ права выборчого, при чôмъ маѣ надѣю, що при помочи коаліціи буде можна перевести ту реформу. — Що-до квестіи порушенои пос. Кравсомъ о побôльшеню числа староствъ и взагалѣ урядникôвъ політичныхъ, то признавъ міністеръ, що кругъ дѣланя властей політичныхъ розширивъ ся, але бракъ фондôвъ не дозволяе на разѣ побôльшити число урядникôвъ політичныхъ. — Вôдтакъ полемізувавъ міністеръ зъ закидами Спинчица що-до гнету Хорватôвъ та зъ закидами пос. Пернерсторфера о поведеню властей політичныхъ супротивъ закона о зборахъ. Що-до розрухôвъ краковскихъ, то пхъ годѣ прировнювати зъ подѣями въ Чехіи, вже хочь бы за-для того, що цѣлый край однодушно ихъ осудивъ. Пôсля доходженя показуѣ ся, що тѣ розрухи не мали політичного пôдкладу. (Такъ есть! — зô стороны послôвъ польскихъ.) — Що-до закидôвъ пос. Гессмана, мовь бы намѣстникъ Бадені выдававъ тайнѣ обѣжники противъ селяньского руху и противъ особы кс. Стояловского — то мабуть бесѣдникъ зле поінформованый про тѣ вôдносины. Пôсля гадки міністра, такі розпорядженя въ Галичинѣ необходимѣ зъ огляду на рухъ селяньскій. Хосенна дѣяльнôсть намѣстника въ Галичинѣ тѣшить ся загальнымъ незмѣненымъ довѣремъ. — Що-до молодо-Чехôвъ, то пôсля гадки міністра, они скрѣпили своимъ поведеньемъ коаліцію.

Пос. Быкъ зачавъ вôдъ полеміки зъ пос. Пернерсторферомъ, котрый того пересвѣдченя, мовь бы Галичина стогнала пôдъ гнетомъ шляхты. Запрошуѣ бесѣдника, щобы наочно пересвѣдчивъ ся въ сôймѣ галицкôмъ, якъ тамъ щиро трудять ся надъ пôддвигненьемъ просвѣты народнои и надъ матеріяльнымъ положеньемъ всѣхъ верствъ суспôльныхъ. Галичина пôдъ автономічною управою выказуѣ поступы. — Въ справахъ санітарныхъ треба доконче одноцѣльнои систематичнои акціи въ цѣлôй монархіи. Смертельнôсть въ Галичинѣ дуже велика. Треба дати лѣпшу платню лѣкарямъ повѣтовымъ, заснувати інститутъ ґіґієнічный въ Краковѣ и держава повинна поносити часто кошты при поборюваню епідемій. — Вкôнци вказавъ пос. Быкъ на незвычайне перетяженье мѣсцъ справами порученого круга дѣланя, тожь правительство повинно чимъ

скорше здоймити той тягаръ, подъ котрымъ угинають ся мѣста и громады сѣльскій.

На томъ перервано дискусію, а слѣдуюче засѣданье назначено на суботу.

— —

Аферу мѣжь посломъ молодо-ческимъ д-ромъ Ґреґромъ а коломъ польскимъ доповнимо ще деякими звѣстками.

Спростованье фактичне пос. Ґреґра звучало такъ:

Пос. д-ръ Ґреґръ: Вповажанй панове Поляки завозвали мене вчера, щобы я вдкликавъ высказъ, зробленый въ моѣй промовѣ, а то зъ тои причины, що въ томъ высказѣ найшли обиду польского характеру національного або заступниковъ польского народу.

Пос. д-ръ Вашатый: Въ котрыхъ словахъ?

Пос. д-ръ Ґреґръ: Не хочу повтаряти словъ, але хочу тутъ заявити, що я цѣлкомъ не мавъ намѣру обиджати польскій народъ въ его характерѣ и заступниковъ польского народу въ якій-небудь способъ.

Пос. д-ръ Форелеръ: Чи се вдкликъ?

Пос. д-ръ Вашатый: Тутъ наговорила вамъ лѣвиця иншй рѣчи!

Пос. д-ръ Вельовейскій: Мовчѣть! (Гаморъ мѣжь молодо-Чехами.)

Пос. д-ръ Люелеръ: Тутъ маѣ кождый право говорити!

Пос. д-ръ Пацакъ: Чи може хочете зновъ насъ выкидати?

Пос. д-ръ Ґреґръ: Я скончивъ. (Голосный смѣхъ.)

Чи тымъ спростованьемъ вповнѣ вдоволенй польскій послы, сего не знати, але буря въ газетахъ польскихъ вже майже цѣлкомъ притихла.

Въ часѣ промовы пос. Ґреґра подняли сильнй протесты зо стороны Поляковъ а зновъ одобреня вдъ молодо-Чеховъ, такъ що вконци зъ того всего зробивъ ся загальный гаморъ и заколотъ. Въ часѣ того крику давъ ся почути сильнѣйшій окликъ посла гр. Гомпеша: За дверѣ! (Hinaus!) а на се зо стороны ческои вдповѣджено словомъ: Се простацтво! Ту вдповѣдь приписано пос. д-рови Вашатому и по засѣданю поручивъ гр. Гомпешь посламъ баронови Людвіґсторфови и Вол. Гнѣвошови жадати поясненъ вдъ д-ра Вашатого. По довшихъ переговорахъ полагоджено цѣлу справу въ той способъ, що въ газетахъ вдпоручники гр. Гомпеша оголосили заявленье: Пос. Вашатый заявивъ, що не уживъ слова „простацтво“ и не мавъ намѣру особисто обидити, а вѣсть, мовь бы гр. Гомпешь вызвавъ д-ра Вашатого на поединокъ, неправдива. До того заявленя долучивъ д-ръ Вашатый таку замѣтку: Вѣсть, мовь бы я мавъ заявити, що не буду ставати до поединку, есть выдумкою. — Въ сей способъ полагоджено другу справу.

— —

Промову президента міністровъ кн. Віндішґреца доповняємо пославши стеноґрафічныхъ протоколовъ въ томъ уступѣ, де говорилось про етичный моментъ коаліціи правительственнои.

„Пос. Ґреґръ — говоривъ президентъ міністровъ — заявивъ вчера, що надармо глядавъ за етичнымъ моментомъ, котрый довершивъ коаліцію або котрый спонукавъ приступленье сеи або тои партіи до коаліціи. Думаю, що можу на се такъ вдповѣсти: Тымъ етичнымъ моментомъ, котрому коаліція завдячуе своѣ повстанье бувъ опоръ противъ скрайныхъ и раднкальныхъ змагань на політичномъ, національномъ и соціяльномъ полн. Се етичный моментъ, котрый рознож одна приязно думаюча партія тутъ въ палатѣ поднесла. Се етичный моментъ, котрому треба завдячяти, що, якъ се мы почули зъ промовы руского посла, елементы того народу готовй приближитись до коаліціи, супротивъ котрои они доси зъ-далека стояли. Я витаю ту змѣну.“

— —

Фондъ диспозиційный ухвалено коаліційному правительству большостію голосовъ. Противъ голосували: всѣ члены славяньскои коаліціи, цѣла крайна лѣвиця и послы Романчукъ, Кронаветеръ и Перзерсторферъ. Въ сей способъ вошла та позиція на ново въ прелімінарь буджетовый, бо при дебатѣ буджетовой 2 грудня 1892 р. большостію 21 голосовъ вдкинено ту позицію кабінетови гр. Таффого.

Голосы польскои прасы

о найновѣйшихъ выпадкавъ въ рускои політицѣ.

Краковскій *Czas* въ статьѣ зъ *Obozu ruskiego* высказуе велику радость зъ того, що мѣжь послами рускими уже вконци прийшло до роздѣлу.

„Телеґрама — пише авторъ — принесла намъ передъ колькома днями громовладну вѣсть: п. Романчукъ выступивъ зъ клюбу руского у Вѣдни! Признаємо ся, що прочуваючи вдъ давна такій конець „пріпціпіяльнои“ політики шановного посла, мы зовсѣмъ не перазили ся анѣ навѣть не здивувались. Прецѣнь же инакше скончитись не могло. „Пріпціпіяльна політика мусѣла довести до вдокремленя пріпціпала си и збакрутовати за для браку — клієнтовъ. И Романчукъ самъ уже то прочувавъ, коли забажавъ ратувати ся окликомъ „консолідаціи“ всѣхъ Русиновъ“.

Дальшй свои елюкубрації авторъ присвячуе консолідаціи Русиновъ, радуесь, що си на зборѣ мужѣвъ довѣря не довершено.

„Консолідація Русиновъ — каже вдтакъ авторъ — була надѣею на перекоръ всякои надѣѣ и заповѣдженого наслѣдку, то есть зполляня „всѣхъ сторонництвъ“ не можна було дождати ся, — нагомѣсть наступила справдѣшна *консолідація* один го руского сторонництва, сторонництва ладу и щиро-народныхъ стремленъ — консолідація... безъ п Романчука“.

Тутъ авторъ розказуе те, що стало ся на нарадѣ пословъ дня 5 с. м, т. е., що зъ чотирохъ присутныхъ у Вѣдни пословъ — три [пп. Барвѣньскій, Вахнянинъ и Подляшецкій] сконсолідувались противъ „пріпціпіяльнои“ політики п. Романчука, а вдтакъ веде рѣчь дальше:

„Що-до прочихъ пословъ, котрыхъ у Вѣдни нема топп. Охримовичъ и Мандичевскій на-певно були бы скрѣпили бльшость, а чи п. Телишевскій приступивъ бы до осамотненои особы творця „пріпціпіяльнои“ політики, котра свого часу въ Бобрцѣ мала такъ кольосальный а такъ не тревалый успѣхъ — то рѣчь на всякій способъ сумнѣвна И длятого п. Романчукъ, хочь нарада мала характеръ приватный, уважавъ за вдповѣдне не ждати компльту и формальнои ухвалы клюбу, але рѣшивъ ся вдъ разу, бо — не могъ инакше Однакъ зъ завзятостію годною лучшои справы, пробовавъ до остатнои хвилѣ спасти своѣ становище. Домагавъ ся, щобы члены руского клюбу заслонили его бодай зо-внѣ, солідарностію на-зверхъ. Коли одинъ зъ пословъ рускихъ промовляе въ парламентѣ „за“, то нехай иншій посолъ рускій не промавляе „противъ“. Такои ухвалы [? *Red*] хотѣвъ п. Романчукъ, знаючи добре, що всѣ члены клюбу, кромѣ него, будуть одномыслячй, а коли-бы „противъ“, то только противъ него... Домаганье мало надто цѣль очевидну, абы могло бути увзгляднене — отже и на сей точцѣ фіяско. На другій день по той нарадѣ пословъ рускихъ [6. с. м.] наступило якъ вѣдомо, щире и льояльне заявленье пос. Вахнянина въ парламентѣ, а такожь не менше щира и ясна вдповѣдь презеса кола польского п Залеского. Бувъ то вже недвозначеный выразъ консолідаціи — але не такои, о якой гадкувавъ п. Романчукъ дня 19 марта!“

Nowa Reforma, зазначуючи, що „середъ політиковъ рускихъ закипѣло, коли дойшла вѣдомость о заявленяхъ Вахнянина, зложеныхъ въ радѣ державной“, такъ дальше пише:

„За найповажнѣйшій голосъ въ той справѣ можна уважати „Дѣло“, котре хочь не есть орґаномъ пословъ рускихъ, однакъ одержуе вдъ нихъ информаціи и выясненя, коли того справа якась або случайнй обставины вымагають. Отже „Дѣло“ розпочинаючи нинѣ рядъ статей въ справѣ порушенои п. Вахнянином, завляе въ першомъ, що все те, чого Вахнянинъ вдъ правительства и Поляковъ сподѣваѣ, ся есть мрѣею и маѣ значѣнье едино плятонічне, — дальше, що вонъ не мавъ нѣякои реальнои подставы до маніфестаційного голошеня urbi et orbi, мовь то мѣжь Русинами и Поляками настало порозумѣнье въ справѣ руско польскои коаліціи“. Найцѣкавѣйше а заразомъ найбольше характеристичне зъ поведеня прасы рускои есть ои становище, яке заняла супротивъ квестіи другои, о котрой говоривъ Вахнянинъ, именно о квестіи польско-рускій. Подчасъ коли зъ цѣлого тону статей въ рускій прасѣ пробиваѣ ся можливость угоды и подпираня правительства центрального, то зъ другои стороны зъ цѣлою злостью и перфідією обговорюе „Дѣло“ неможливость порозумѣня Русиновъ зъ Поляками. И сли за що гнѣваѣ ся на Вахнянина, то передосѣмъ за поднесенье тои другои квестіи польско-рускои, для краю и обохъ народностей стократъ важнѣйшои, нѣжь цѣла коаліція парляментарна. На щастье, се голосы только певныхъ групъ людей, зъ котрыми народъ, яко такій, або дуже мало або нѣчо не маѣ спольного“.

Нашй читателѣ знають згадану N. Reform-ою нашу статью, то и осудять самй, на скольско N. Reforma тенденцію ихъ передала „вѣрно“.

Przegląd, называѣ бесѣду п. Вахнянина дуже важнымъ епізодомъ дебаты буджетовои.

„Усилія молодо-ческй — каже Przegląd — стремлячй до розсадженя давнои историчнои солідарности Русиновъ зъ нами, хибили цѣли, коаліція славяньска зъ напрямомъ антіпольскимъ есть мрѣею!“

Gazeta Narodowa умѣстила вступну статью „Nowy kurs w sprawie ruskiej“.

„Справа руска — такъ починаѣ Narodowa — переходить теперь крізу, котра скоро провадить до рѣшучои змѣны цѣлого ои характеру засаднячого“.

Поставивши се на вступѣ яко рѣчь певну, Narodowa подаѣ вдтакъ „исторію“ „квестіи рускои“. Квестію руску редукуе она на таке: „Z jednej strony ksiądz ruski, z drugiej szlachcic polski“, а ходило имъ лише о вплывъ на людъ, не о якусь тамъ окремѣшность, о теорію й окликн. Спборъ межи тыми обома сварливыми кровняками бувъ бы зъ часомъ забувъ ся, коли-бъ не вмѣшали ся чужй вплывы: насамперед нѣмецка бюрократія, потомъ московскій панеславізмъ, вконци соціялізмъ изъ заходу „перебраный въ руску сорочку зъ мережками“. Були народовцѣ, бувъ Качала, потомъ Вол. Барвѣньскій, вдтакъ Романчукъ — найбольше для народовцѣвъ нещастье. Ажь ось настаѣ „новый курсъ въ квестіи рускій“, котрый заступають п. Ол. Барвѣньскій и Н. Вахнянинъ. На основѣ бесѣды п. Вахнянина Narodowa такъ ихъ характеризуе:

„То люде, що не дбають о великихъ людей до малыхъ интересовъ, котрй стараютъ ся удержати на дальше сварливый, негативный, до нѣякои акціи додатнои не здобный характеръ квестіи рускои. Бажають они оперти політику руску на сильнбй, реальнбй подставѣ вдносинъ дѣйстныхъ. Отже коли нѣяка людска сила не зможе роздѣлити Русиновъ вдъ Поляковъ, то они сварнѣ зъ Поляками не хотять уважати за доґматъ. Супротивъ Австріи не хотять вдґравати ролѣ двозначнои, отже зрываютъ зъ москвофільствомъ рѣшучо Стоять при цивілізаціи заходнбй, котра маѣ выразъ въ уніи Руси зъ свѣтомъ католицкимъ. Въ рѣчахъ вѣры, обряду и народности они консерватисты, въ справахъ суспольныхъ демократы и поступовцѣ — але не посунуть ся въ томъ нѣколи такъ далеко, щобы подали руку безконфесійнбй, космополітичнбй демократіи соціяльнбй. Для програмы своеи старають ся о союзниковъ сильныхъ — бо знають, що самымъ воркотливымъ нарѣканьемъ и безъ приятелѣвъ реальну політику вести годѣ. Отже зрывають зъ досихчасною методою представлювання справы рускои лишь яко сварнѣ, и сварнѣ безъ конца, сварнѣ зо всѣми. Ось — въ чомъ спочиваѣ новый курсъ въ квестіи рускій. Будучность покаже, чи буде вонъ тревалый — и консеквентный!“

Коментарѣ до всѣхъ тыхъ голосовъ мабуть злишнй.

Справы краевй.

[Подмоги и позички удѣлений навѣщенымъ елементарными нещастями.]

На послѣднбй сесіи соймъ вызначивъ до розпорядимости краевого выдѣлу квоту 100.000 зр. зъ засторогою, що зъ тои квоты маѣ передовсѣмъ покрытись выдатокъ 30 050 зр., що его понѣсъ выдѣлъ краевый передъ соймовою ухвалою. Сю суму вызначено для рольниковъ, котрыхъ знищили елементарнй нещастя въ роцѣ 1893.

Потомъ соймъ поручивъ краевому выдѣлови, щобы зъ краевыхъ фондовъ уживъ въ мѣру потребы 300.000 зр. выключно на безпроцентовй позички удѣлюванй повѣтовымъ радамъ, въ цѣли дальшого роздѣлу мѣжь господарѣвъ рольниковъ на закупленье збожа на засѣвы и на инши господарскй потребы.

Выдѣлъ краевый, выконуючи повысшу ухвалу, приступивъ до роздѣлу подмогъ и позичокъ.

Беззворотнй подмоги асвґновано до диспозиціи повѣтовыхъ выдѣловъ, а одержали: Богородчаны 2000 зр., Горлицѣ 2000 зр., Грибовъ 2000 зр, Новый Торгъ 1500 зр., Снятинъ 2000 зр., Хшановъ 2000 зр., Яворовъ 1000 зр., Перемышляны 2000 зр., Старемѣсто 2000 зр., Бжозовъ 1500 зр., Мостиска 2000 зр., Жовковъ 1500 зр., Добромиль 1000 зр., Долина 1000 зр., Дрогобичь 1500 зр., Ясло 1000 зр., Кросно 1000 зр., Лѣско 1000 зр., Надворна 1000 зр., Рудки 000 зр., Сянокъ 1000 зр., Товмачь 1000 зр., Турка 1500 зр., Жидачѣвъ 1000 зр.; громады: Любецко и Яновичѣ въ тарновскомъ повѣтѣ разомъ 300 зр., Галичь 500 зр., Забержовъ въ повѣтѣ бохеньскомъ 200 зр., Добрановичѣ и Сумовъ въ повѣтѣ велицкомъ разомъ 300 зр., Закомарѣ въ повѣтѣ золочѣвскомъ 200 зр., Рогатинъ 500 зр., Глобъ въ повѣтѣ тарновскомъ 200 зр.

Вдтакъ выдѣлъ краевый призначивъ на наглй роботы охоронй при регуляціи рѣкъ: Ленґу въ повѣтѣ кольбушовскомъ, Быстрицѣ въ повѣтѣ богородчаньскомъ, Дунайця въ повѣтѣ новосандецкомъ, Сяну въ пятьохъ громадахъ повѣта перемыского, Рабы въ громадѣ Миклушовицѣ повѣта бохеньского, Тысьменицѣ въ повѣтѣ дрогобицкомъ, Нового Бреня въ громадѣ Радванъ повѣта домбровского Буга въ повѣтѣ камѣнецкомъ, Вороны въ повѣтѣ товмацкомъ и Свѣчи въ повѣтѣ калускомъ — разомъ суму 30.000 зр.

Титуломъ безпроцентовыхъ позичокъ за гарантією повѣтовъ и въ цѣли дальшого роздѣлу позичокъ мѣжь господарѣвъ-рольниковъ — одержали выдѣлы повѣтовй:

Бобрка 8 000 зр., Бжозовъ 15 000 зр., Хшановъ 4.00 зр., Домброва 4.000 зр, Грибовъ 5.000 зр., Яворовъ 4 000 зр., Кольбушова 5.000 зр, Коросно 15.000 зр., Лѣско 10.000 зр., Нисько 5.000 зр., Перемышль 15.000 зр., Рогатинъ 8.000 зр., Рудки 7.000 зр., Ряшовъ 1 000 зр., Самборъ 6.000 зр, Сянокъ 15.000 зр., Станиславовъ 10 000 зр., Старемѣсто 8.000 зр., Стрый 8.000 зр., Тарновъ 8.000 зр, Товмачь 10.000 зр, Турка 15 000 зр., Жидачевъ 8.000 зр, Бжеско 5 000 зр Отже разомъ выасиґновано 199.000 зр.

Выдѣлъ краевый зарезервувавъ позички повѣтамъ, котрй зголосились по нихъ, однакъ доси ще не выповнили жаданыхъ формальностей:

Добромиль 10.000 зр., Дрогобичь 5.000 зр., Горлицѣ 5.000 зр., Ярославъ 10.000 зр., Ланцутъ 3.000 зр., Мысленицѣ 5 000 зр, Надворна 5 000 зр., Новый Торгъ 5.000 зр, Тарнобжеґъ 1.000 зр., Жовковъ 1.000 зр.

Зъ навѣщеныхъ повѣтовъ не зголосили ся дотеперь на вызванье краевого выдѣлу: Бохня, Долина, Калушь, Камѣнка, Коломыя, Новый Санчь, Пильзно, Перемышляны, Рава руска Рончицѣ, Снятинъ, Величка и Золочѣвъ.

Наконецъ зрекли ся позичокъ повѣты: Богородчаны, Борщѣвъ, Ясло, Косовъ, Лиманова и Сокаль.

Зъ позичкового фонду лишилась ще до диспозиціи сума 51.000 зр, котру зарезервовано евентуально для повѣтовъ, що дотеперь не зголосились Однакъ, коли бъ до 15 с. м. высше згаданй повѣты не зголосили ся, краевый выдѣлъ роздѣлить ту суму додатково мѣжь тй повѣты, котрыхъ первѣстнй жаданя мусѣли бути зредукованй

На послѣднбй сесіи соймъ ухваливъ вдзвати правительство, щобы въ дорозѣ конституційнбй выеднало увольненье вдъ стемплевъ, оплатъ и належитостей скарбовыхъ при довжничихъ записахъ и всѣхъ правныхъ документахъ, зробленыхъ за-для затягненя позичокъ зъ краевого Фонду повѣтовыми радами, и задля зятягненя позичокъ вдъ повѣтовыхъ радъ пошкодованымн нещастями елементарными. Отже силою найвысшого рѣшеня зъ дня 13-ого марта с. р. міністерство скарбу розпор. зъ дня 20-ого марта с. р. удѣлило жаданого соймомъ увольненя вдъ стемплевъ и належитостей.

Президія намѣстництва роздѣлила такожь беззворотнй подмоги зъ державныхъ фондовъ, а именно лишню решту зъ сумы 150.000 зр., призволеной силою найвысшого розпорядженя зъ дня 23 серпня 1893 року, и зъ сумы 200.000 зр. признанои для нашого краю зъ дотаціи вызначеной на основѣ державного закона зъ дня 27 грудня 1893.

Подмоги удѣлено староствамъ до діспозиціи въ порозумѣню зъ повѣтовыми выдѣлами, а они мають ужитись передовсѣмъ на закупленье насѣня на засѣвы Подмоги одержали:

Бобрка 3000 зр., Бжеско 4000 зр., Бжозовъ 8000 зр., Домброва 5000 зр., Добромиль 8000 зр., Долина 5000 зр, Дрогобичь 5000 зр, Грибовъ 3000 зр., Ярославъ 5000 зр., Ясло 4000 зр., Калушь 3000 зр., Коросно 5000 зр., Лѣско 8000 зр., Мысленицѣ 5000 зр., Надворна 5000 зр, Нисько 4000 зр., Перемышль 8000 зр., Рогатинъ 4000 зр., Рудки 5000 зр., Сянокъ 8000 зр, Станиславовъ 8000 зр., Стрый 8000 зр, Товмачь 8000 зр., Турка 8000 зр., Жидачѣвъ 8000 зр., Кольбушова 5000 зр., Рава руска 5000 зр., Камѣнка Струмилова 4000 зр, Самборъ 4000 зр., Сокаль 3000 зр., Мостиска 3000 зр., Жовковъ 3000 зр, Яворовъ 2000 зр., Гусятинъ для погорѣлцѣвъ 25.000 зр.; громадамъ: Рудка, Илькочѣ, Витковичѣ, Островъ шляхотскій по 500 зр.

Загаломъ президія Намѣстництва роздѣлила на ту цѣль суму 208.000 зр.

Письмо зъ Кавказу.

Головне мѣсце Кавказу — Тифлісъ останными часами зворушеный подѣями у духовной семинаріи. Першого грудня минувшого року въ семинаріи повставъ бунтъ, наслѣдкомъ якого сталось закрытье семинаріи та выключенье 87 человѣка семинаристовъ, безъ права вступити въ яку другу семинарію.

Причины, що выкликали бунтъ тифліскихъ семинаристовъ, зъявляють передъ нашими очима дуже звычайну исторію урядового „обрусѣнія“. Обрусительнй заходы россійского уряду почались въ Грузіи зъ того саме часу, коли она прилучилась до Россіи [при конци минулого вѣку], здавшись на ласку россійскихъ царевъ. Усѣ закутки адміністрації, уся освѣта интеліґенція перейшли въ руки россійского уряду, и мали на метѣ знищити усякй прикметы грузиньскои національности. Треба правду вддати грузиньскбй суспольности: она змагалась чимъ и якъ могла проти сего; найбольше выявивъ себе въ сей боротьбѣ высшій станъ грузиньскои суспольности — грузиньске дворянство, зъ якого переважно й выходили пересвѣдчений дѣячѣ національнй. Имена: кн. Орбеліяні, кн. Еристова, Китіяні, Бораташвілі, кн. Чавчавадзе, Казбека, кн. Церделѣ та другихъ зостануть вѣчно памятными въ исторіи грузиньскои національнои самосвѣдомости. Але зо всѣхъ фактовъ житя національного, Грузинамъ довело ся заховати лишень літературу, театръ, народну освѣту и обрядъ церковный Та, не кажучи вже про цензурнй умовы россійскй, що ставили на кождому кроцѣ перешкоды розвитку грузиньскои національнои літературы та театру, народна освѣта останными часами такожь звернула на себе особливу обрусительну увагу уряду, и вже завелось въ грузиньскихъ школахъ народныхъ обовязкове, переважне выучуванье россійскои мовы. Що-до грузиньского обряду церковного, то се дѣло зъ самого початку поставлено такъ що не могло йти нѣ до чого иншого, окромъ того-жь „обрусѣнія“.

Въ грузиньскихъ бурсахъ та семинаріяхъ, що мали выховувати священиковъ та другихъ клириковъ для грузиньского народу, лишень одинъ мізерный фактъ ледви натякавъ на таке призначѣнье сихъ институтовъ освѣтныхъ: се одна на тыждень лекція грузиньскои мовы. Легко вбачати, чого могла досягти одна лекція середъ цѣлои системы наукъ, що мусѣли цѣлкомъ паралізувати си значѣнье. И справдѣ, не кажучи вже про загально-освѣтнй науки, що велись цѣлкомъ по россійска, навѣть Письмо Святе та наука проповѣди церковнои велись россійскою мовою, а наука Службы Божои мовою славяньскою. Вся старшина семинарска, що складалась въ значнбй большости зъ Москалѣвъ та Украинцѣвъ [Грузиновъ усего два] покладала першимъ обовязкомъ своимъ зъ зневагою вдноситись до всего грузиньского та душити усе національне. Таке вдношенье выкликало небувалый фактъ: 1885 року семинаристъ Лагіевъ зарѣзавъ ректора семинарія, протопопа Чудецкого!

Взагалѣ-жь наслѣдкомъ такои політики сталось те, що выхованцѣ семинарскй, скончивши науку, не тольки зовсѣмъ не могли бути пастирями народными, але й просто не могли вдправляти службы церковнои, бо служба вдправлялась грузиньскою мовою. Сей фактъ дуже вдарявъ въ очи и неразъ зазначавъ ся самымъ урядомъ церковнымъ. Такъ 1889 року епископъ кутаискій Гаврілъ [Кікодзе — родомъ Грузинъ] писавъ про се духовной головѣ церкви грузиньскои — ексархови Грузіи та семинарскому „правленію“ и просивъ помочи. Якъ бы въ вдповѣдь на се, ще больше змбцнивъ ся обрусительный и взагалѣ адміністраційный режимъ. Грузиньскй книжки або часописи выкликали що-найсуворѣйшій остракизмъ, грузиньска мова не мала вживатись навѣть у особистыхъ товарискихъ вдносинахъ. Намъ зъ певного жерела довелось чути примѣромъ такій фактъ: Пише семинаристъ листъ до матери — звычайно, грузиньскою мовою; входить въ клясу помочникъ инспектора, заглядаѣ въ его роботу и питаѣ: „Що ты пишешь?“ — Листъ до матери! — „Чого-жь ты пишешь сею „дурацкою“ мовою?“ — Бо моя мати другои не знаѣ! — „То нехай наймаѣ собѣ перекладчика, коли не знаѣ россійскои мовы!“...

Такй факты выпадали часто-густо и выкликали вконци единодушный протестъ семинаристовъ-Грузиновъ. Скликавши сходины, они написали ректорови петицію, у якбй просили знести пануючій режимъ що-до національныхъ

вôдносинъ, и вымагали, щобъ заведено катедры грузиньскои исторiи, лiтературы и Служебы Божои. Се дѣялось 1890 року. Ректоромъ семинарiи бувъ тогдѣ архiмандритъ Миколай [Украинець], теперь епископъ Алеутскiй. Спасаючи свою карiеру, що мала у близькôй будучинѣ увѣнчатись архiерейством, вôнъ обѣцявъ задовольнити всѣмъ бажанямъ семинаристôвъ. Але се задоволенье вызначилось лишень въ тому, що професорови одинокои лекцiи грузиньскои мовы приватно наказано було ректоромъ, щобъ вôнъ умудривъ ся, якъ самъ знае, читать на тôй лекцiи грузиньску исторiю, лiтературу та обрядъ церковный.

На тôмъ дѣло й стало. Ректора Миколая переведено скоро на архiерейску катедру, а семинаристы вдоволенi були хочь деякими полекшами що-до читаня грузиньскихъ книжокъ та часописей. Та ся полекша тягла ся не довго. Року 1891 инспекторомъ семинарiи настановлено було монаха Исидора, протеже сьогочасного митрополита петербурского Палладiя. Новый инспекторъ запалавъ незвычайною ненавистью до своихъ выхованцѣвъ-тубольцѣвъ и чинивъ имъ усякi можливi обиды на кождому кроцѣ, промовляючи завсѣгды: „Моя мета у тому, щобъ закрыти тифлiску семинарiю“.

Тôльки лишь его переведено на посаду инспектора петербургскои духовнои академiи (зъ сеи посады его выгнано за педерастiю и заслано ажь на Всхôдъ, у Палестину), и семинаристы думали вже сподѣватись красчихъ часôвъ, и отсе ректоромъ семинарiи ставъ архiмандритъ Серафинъ, родомъ Москаль. Се — идеальный типъ сучасного монаха урядовця та обрусителя. Першимъ чиномъ новый ректоръ заборонивъ знов читати грузиньскi книжки, а найпаче часописи, и навѣть вживати грузиньску мову. Сама назва фiктивнои катедры грузиньскои исторiи та лiтературы знесена. До сего часу Служба Божа у семинарицкôй церквѣ, хочь вôдправлялась переважно по славяньски, але деякi части читались мовою грузиньскою; теперь ректоръ выкорѣнивъ и сей слѣдъ национальности въ богослуженю. Але бажаючи разомъ зъ тымъ, притягти до себе симпатiи своихъ выхованцѣвъ, вôнъ сказавъ було дирiгентови грузиньского хору церковного, щобы той, выкинувши грузиньску церковну мельодiю, пôдставивъ слова грозиньскихъ пôдъ мельодiю церкви россiйскои. Але дирiгентъ на се не згодивъ ся. Обуреный ректоръ обзывавъ своихъ выхованцѣвъ „мѣдными лбами“ и „зелѣзными затылками“, а ихъ мову „собачимъ языкомъ“.

Терпѣть далѣ таке поведенье не було нѣякои змоги. И отъ 1-ого грудня минулого року семинаристы подали ексархови Грузiи петицiю, у котрôй жалувались на ректора, помôчникôвъ инспектора та учителя Булгалова, — просили, щобъ усѣ показанi особы залишили посады свои, щобъ заведено катедру грузиньскои исторiи та лiтературы, щобъ Служба Божа у семинарскôй церквѣ вôдправлялась мовою грузиньскою; въ петицiи ще додавалось, що нѣхто не буде ходити до семинарiи, покиль не буде выконано усе, що означено въ петипiи. Въ вôдповѣдь на се деякi проводирѣ бунту були выключенi Тогдѣ и всѣ другi семинаристы просили выключити и ихъ. Пôсля сего семинарiю закрыли, и дѣло передано у синодъ.

И отъ 31-ого сѣчня м. р. выйшовъ указъ синодальный, якимъ сповѣщалось: 1) Семинарiю зъ причины непорядкôвъ 1 до 4 грудня закрываеть ся до початку нового 1894/5 шкôльного року; 2) 68 чоловѣкамъ [переважно не-Грузинамъ] дано право перевестись у инши семинарiи; 3) 87 душь [всѣ Грузины и одинъ Украинець] выключенi, безъ права вступати въ другi семинарiи, и зъ забороною жити въ Тифлiсѣ; 4) всѣмъ иншимъ ученикамъ дано право знов проситись у тифлiску семинарiю на той рôкъ шкôльный

На тому поки-що дѣло зупинилось. Теперъ прибувъ у Тифлiсъ товаришъ обер-прокурора синоду В. Саблеръ и розслѣджуе дѣло. Ходить чутка, що Грузинамъ-семинаристамъ буде заборонено на 10 рокôвъ вступати до высшои освѣты.

Такъ вôдогравъ ся одинъ зъ несчисленыхъ актôвъ широкои трагi-комедiи „обрусѣння“. Обрусительнi заходы зробили свое дѣло: довели молодi, ще морально непокалѣченi натуры до невдячного протесту грубôй силѣ и въ наслѣдокъ того протесту згубили 87 молодыхъ душь, а другихъ — майже пять сотокъ молодыхъ людей кинули на жертву ще бôльшого морального та национального калѣченя!...

Мимохôть напрошуеть ся тутъ анальогiя зъ школами украинськими. Умовы национальнi въ останныхъ — ще гôршi. Але тутъ они стають уже фактомъ, проти якого нѣ одна школа украинська и не збагне змагатись. И сумъ, великiй сумъ огортае душу, коли бачишь, якъ гинуть для Украины ви силы интелiгентнi безъ жалю, безъ жадного змаганя та протесту. Величный, хочь и такъ сумный по своимъ наслѣдкамъ, фактъ остоюватись за свои права национальнi, якiй мы бачили у грузиньскôй семинарiи, неможливый нѣ въ одному институтови освѣтному у Украинѣ!.. И тымъ бôльнь стае сумно, що доводить ся намъ заздрити другимъ навѣть у сумныхъ проявахъ ихъ житя...

Скрытоубiйство руского священика.

Про убiйство о. Ардана пише Gazeta Przemyska: „О. Арданъ выйшовъ о годинѣ 7½ по вечерѣ зъ хаты, щобы закурити цигаро

Десять або пятнацять мiнутъ по его выходѣ роздавъ ся крикъ: „ратуйте!“ а вôдтакъ паробокъ увѣвъ до комнаты о. Ардана облитого кровю.

Домôвники кинули ся на ратунокъ, уложили раненого на софѣ и пôслали до Перемышля по д-ра Василя Кебузиньского. Рôвночасно повѣдомлено о нападѣ найблизшi стацiи жандармерiи въ Селискахъ, Нижанковичахъ и Германовичахъ.

Д-ръ Кебузиньскiй, прибувъ до Цикова о скôлько мôгъ якъ найскорше и сконстатувавъ у о. Ардана рану, завдану — якъ сказавъ лѣкарь — острымъ знарядомъ, тяжкимъ, найимовѣрнiйше тесельскимъ топоромъ або тесакомъ, рану, що шла вôдъ кости чоловои а перетинала кôсть надъочну, нôсъ и горѣшну щоку до устъ. Ударъ бувъ такiй сильный, що отвором добувъ ся на верхъ мозокъ, до того була поломана щока и выбитi три зубы.

О. Арданъ попавъ въ обморокъ и не прийшовъ вже до себе; прогноза звучала: нехибна смерть. Се й здiйстнило ся, бо жертва пôдлого нападу скôнчила житье вô второкъ.

Вѣсть про убiйство о Ардана поразила всѣхъ, бо бувъ се священикъ взôрцевый, повный евангельскихъ честнотъ, чоловѣкъ тихiй, далекiй вôдъ полiтичныхъ борбъ, парохъ дбалый о добро своихъ прихожанъ. — Свое житье переводивъ покôйный въ церкви и при домашнôмъ огнищи, его любили и шанували парохiяне, не мавъ ворогôвъ.

На жаль, жандармерiя, котру повѣдомлено о злочиньствѣ въ суботу дня 7 н. ст. цвѣтня приступила до слѣдства ажь въ недѣлю о 7-ôй годинѣ рано, бо стацiи въ Селяскахъ и Нижанковичахъ заявили, що они некомпетентнi, а стацiя въ Германовичахъ, хочь знала о убiйствѣ въ суботу, взяла ся до дѣла ажь въ недѣлю рано. Злочинець мавъ досыть часу, щобы за 12 годинъ затерти слѣды, приготовитися до оборони, а особливо выказати alibi.

Слѣдча комiсiя зъ Перемышля явила ся въ Цикове въ понедѣлокъ дня 9 н. ст. цвѣтня. Слѣдство веде адъюнктъ п. Анґерманъ.

Що уоружило руку убiйника до нападу на божого помазаника? Нинѣ вже можемо на се питанье вôдповѣсти: Лична месть, месть выплываюча зъ пôдлыхъ, нѣкчемныхъ мотивôвъ.

Надѣемо ся, що слѣдство выкрые виновника и вôддасть злочинця караючому рамени справедливости. Домагае ся сего стревожена суспôльнôсть котра пересвѣдчуе ся, що дорого оплачувана сторожа безпечности не лише, що не хоронить передъ скрытоубiйчими нападами, але по довершенôмъ злочинѣ снôзняе ся въ выповнюваню свого обовязку.

Въ тôй хвили довѣдуемо ся, що крôмъ ранъ на чолѣ и лици убiйникъ завдавъ о. Ардановi другу рану штилетомъ пôдъ лѣвою лопаткою. Сю рану побачено ажь по смерти о. Ардана; була такожь смертна, бо нарушила легкi.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛIТИЧНЫЙ.

Опозицiя въ угорскôмъ парламентѣ не е такъ сильна, якъ зъ-першу могло здаватись. Кабiнетъ Векерлього розпоряджае такою бôльшостiю въ палатѣ послôвъ, що може выдержати и дуже мôцнi атаки вôдъ опозицiи. Про се звѣщають Polit. Corresp. въ дописи зъ Буданешту: Показало ся пустою забавкою противникôвъ кабiнету Векерлього — пишуть Polit. Corr. — коли зъ олôвцемъ въ рукахъ обчислювали, що правительство въ палатѣ посольскôй не розпоряджае бôльшостiю. Доси, навѣть середъ найсильнiйшихъ атакôвъ, правительство мало завсѣгды по своiй сторонѣ бôльшôсть 70 до 80 голосôвъ. Теперь за-для подiй Кошутôвскихъ зазнала опозицiя розчарованя, на котре певно не була приготована. Въ ви рядахъ змѣрковано вже упадокъ кабiнету, або его добровôльне уступленье уважано за певну рѣчь, бо-жь, по думцѣ опозицiи, борба въ справѣ церковныхъ предложень мусѣла бы выпасти для правительства некористно, отже лѣпше було бы для него уступити, закимъ той выслѣдъ буде звѣстный. Тымчасомъ правительство не бачить потребы оминати тои рѣшаючои борбы. Дотеперѣшнi результаты голосованя выказали, що всѣ заходы опозицiи, стремiючi до здержаня радикальныхъ реформъ и ослабленя лiберального сторонництва, були безхосенными. Для церковно-полiтичныхъ реформъ е въ палатѣ запевнена бôльшôсть, а за-для того такожь запевнена их судьба въ палатѣ вельможь, де мабуть не хибне зрозумѣня, яке роздразненье выкликавъ бы дальшiй станъ невевности въ вôдносинахъ церковно-державныхъ. О становищи правительства на Угорщинѣ можна сказати, що послѣдными часами, коли хотѣли спонукати его упадокъ, оно не лишь не втратило силы, але противно скрѣпилось. Богато вызнатныхъ личностей зъ опозицiи зблизило ся до правительства, а о поступованье лiберального сторонництва розбиваються всѣ змаганя перевороту.

Угорска палата послôвъ вôдкинула додаткове внесенье Апоніого що-до цивiльныхъ вѣнчань, а приймала въ загальнôй розправѣ 271 голосами противъ 106 предложенье правительства о цивiльныхъ вѣнчаняхъ. Ухвалу повитано ентузiястичными оплесками и окликами: Eljen! За предложенями голосувало сторонництво лiберальне, сторонництво независимыхъ зъ выимкою 12 и зъ выимкою 10 зъ сторонництва народного. Нинѣ розпочинаесь дискусiя спецiяльна.

Зъ Софiи надходять вѣсти про крiзу кабiнету, котра поки-що полагоджена. Вже вôдъ довшого часу проявлялось непорозумѣнье мѣжь мiнiстромъ вôйны Савовомъ а президентомъ кабiнету Стамбуловомъ. Непорозумѣнье основувалось на рѣчахъ приватнои натуры, але оно довело до того, що оба державнi мужѣ поперечились дуже остро. Въ наслѣдокъ сеи подѣи Савовъ подавъ ся до дiмiсiи и вызвавъ на поединокъ Стамбулова а такожь другого товариша зъ мiнiстерства Славкова. Однакъ сей спôръ удалось хвилено полагодити, а оконечне рѣшенье вôдрочено до часу повороту князя. Замотаный въ цѣлу аферу Славковъ, е однимъ зъ найвѣрнiйшихъ приклонникôвъ и приятелѣвъ Стамбулова. Бувъ давнiйше президентомъ собранiя, пôзнiйше мiнiстромъ судôвництва, а теперь вôдъ трьохъ мѣсяцѣвъ кермуе мiнiстерством торговлѣ. Отже, якъ сказано, кризa нѣбы полагоджена, але лишь поверховно, хочь зъ другого боку въ Софiи загально допускають, що кн. Фердинандъ зъумѣе погодити ворожi стороны и тымъ усуне непорозумѣня.

НОВИНКИ.

— **Старшина товариства гiмнастичного „Сокôлъ“** оповѣщуе симъ, що вправы въ борбництвѣ розпочинають ся сего тыждня въ суботу вôдъ 6¼ до 7-ои годины вечеромъ. Запрошуе ся проте членôвъ до участи. — Дальше пригадуе ся, що можна такожь ученикôвъ записувати на вправы гiмнастичнi щоденно вôдъ 3 до 5 по полудни. Комнаты товариства находять ся при улицi Пôдвалє ч. 7. — У Львовѣ 12 н ст. цвѣтня 1894. За старшину товариства: *Мих. Голейко.* — *Володимиръ Лаврôвскiй.*

— **Зъ-пôдъ Щирця пишуть намъ:** Що за диво, що львôвске староство не любить святкувати недѣлѣ и святъ рускихъ? Та нехай бы собѣ само й не святкувало, але оно гôршить христiянъ вôдрываючи их вôдъ Богослуженя. Минувшого року въ саме свято нашого Вознесеня, сего-жь року на слѣдуючу недѣлю взывае оно трехъ людей зъ Гуменця въ справѣ чисто формальнôй. Ось его письмо: L. 9545|94. Do Zwierzchności gminnej w Humieńcu. Poleca się przedstawić w dniu 15 kwietnia b. r. nowoobranego oglądacza i jego zastępcę w c. k. Starostwie w celu pouczenia ich o ciężących na nich obowiązkach. — Дивно, немовь бы оглядача не можна пouczyć въ буддень!

— **Коцюшкi кiмть!** — заревѣла товпа жидикôвъ въ Яновѣ коло Львова въ день Костюшкôвского торжества и кинулась стрôмголовъ за мѣсто стрѣчати польского героя. Трiюмфальна брама коло школы, а до того ще й пущена въ обѣгъ звѣстка, що Костюшко приѣде на буланôмъ кони до Янова, такъ зацѣкавили патрiотникôвъ mojżeszowej braci — очевидно участникôвъ торжества — що они громадно, середъ оклику: „Коцюшкi кiмть!“ пôгнали дорогою, щобы власными очима приглянутись тому, за котрого треба було вечеромъ ставити шабасôвки по вôкнахъ. Тымчасомъ Костюшко не зъявивъ ся, а сухобедра почтарска шкапа въѣхавши замѣсть него въ медокурный гôродъ, розвѣяла сподѣвання жидикôвъ Однакъ се нѣ трохи не перепинило въ торжествѣ. Оно вôдбулось своимъ ладомъ. Правда, хто се бувъ той „Коцюшко“ — всѣмъ було байдуже, а навѣть жидôвскiй парохъ янôвскiй, хочь и якъ „золотоустый“, проповѣдуючи въ бôжници славу польского героя въ нѣмецко-жидôвскôмъ жаргонѣ, не то не мôгъ змѣркувати, чимъ той герой вславивъ ся, але надто, не потрафивъ вымовити его имени. За те всѣ Еки, Кацы, Беры, Гешвiнды и всѣ иншi роды зъ зоольогiи, мiнералогiи и ботанiки янôвскои, важко похитували бородами, здогадуючись, що их парохъ говорячи про Адама и Еву мае на примѣтѣ Костюшка... Вечеромъ Янôвъ купавъ ся въ илюмiнацiи. Орґанъ автономiчного уряду чванивъ ся абсолютно властiю вытовкати шибы, коли-бъ хто не схотѣвъ освѣтити вôконъ. И жиды свѣтили, бачь боялись твердого пястука, а ще твердѣйшого камѣня. Самый ринокъ бувъ осередкомъ патрiотичнои маiфестацiи. Зъ вôконъ антики гордо споглядали транспаренты, а пôдъ ними много балакуча про автора напись голосила свѣтови: „Mało nas aby zwyciężyć, ale dużo nas, aby umrzeć!“ — И хочь, якъ богато розливалось въ той вечѣръ свѣтла по Яновѣ, Костюшкôвскому комiтетови було его таки за мало. Невдоволились жидôвскими лоѣвками, хотѣли ще, щобы и Русины позасвѣчували каганцѣ. А коли тi не спѣшились, стали комiтетовi пôдозрѣвати, що Русины заду мують — бити жидамъ вôкна! И слѣдомъ за тымъ въ Dziennik-у появилась допись зъ емфатичнымъ окликомъ: „Więcej swiatła!“ — звернênымъ супротивъ „ciemn-oи braci“ Русинôвъ. Ну, сей окликъ справдѣ дотепный, але не въ примѣненю до Русинôвъ, а тôлько до самыхъ Костюшкôвскихъ комiтетовыхъ. Дописуватель мабуть въ надмѣрѣ великои радости, що може находила свою основу въ чарцѣ якои тамъ фiльтрованои течи, замакôтривъ собѣ свѣтъ и замѣсть темноты въ головахъ комiтетовыхъ, добачивъ темноту у Русинôвъ. Тожь и hejże na Soplicę! Але тi всѣ pocisk-и вôдбили ся сумнымъ вôдгомономъ, незавидною авреолею окружили самыхъ комiтетовыхъ и якъ-разъ показали, що саме тымъ панамъ треба: „Więcej swiatła!“

— **Ревiзiю** вôдбула онодгы перемыска полiцiя въ мешканю академика Вiтека. Глидано за пôдозрѣными паперами, але безуспѣшно, бо найдено лише такi приватнi листы, що не можуть послужити до заряджения полiтичного процесу.

— **Брутальный пôдофiциръ.** Вô второкъ дня 10 н. ст. цвѣтня пôдофiциръ 45 полку пѣхоты въ Перемышли, що екзецирувавъ рекрутôвъ, ударивъ — якъ пише Gazeta Przemyska — одного зъ нихъ такъ сильно похвою баґнета въ бôкъ, що рекрутъ зъ болю зômлѣвъ и упавъ на землю. Тяжко ушкодженого вôдвезено до шпиталя войскового а противъ звѣрского пôдофiцира заряджено слѣдство.

— **Будынокъ дирекцiи зелѣзниць державныхъ у Львовѣ** стане при ул. Красицкихъ на дотеперѣшнôй реальности п. Мозера. По збуренiю дотеперѣшныхъ домôвъ приступить зелѣзниця вже въ осени до будовы нового будынку.

— **Въ косôвскôмъ товариствѣ ткацкôмъ** вôдбули ся дня 7 н. ст. цвѣтня загальнi зборы членôвъ. Дотычный бiлянсъ выказавъ маетокъ товариства на 7091 зр. 20 кр, а суму довгôвъ на 5119 зр. 20 кр., а зарядженый предсѣдателемъ сконторъ касы выказавъ разячi недостатки въ касѣ, въ склепѣ и въ маґазинѣ. Зъ тои причины прийшло на зборахъ до дуже скандальныхъ сценъ. Починъ до нихъ давъ заступникъ бар. Гiрша, котрый, не уважаючи на протестъ загальныхъ зборôвъ въ 1892 р. и не знати якимъ способомъ — бо пôсля статутôвъ чужинець не може бути членомъ — бувъ вписаный въ складъ членôвъ товариства зô значною вкладкою, що дала богато до мысленя. То, що бар. Гiрш вмѣшавъ ся въ справы товариства, заснованого лише для економiчного пôднесеня христiянъ-ткачѣвъ въ Косовѣ, знищеныхъ жидôвскою лихвою, мало такi наслѣдки, що мѣжь людьми, котрi живо интересували ся справами товариства, повстали роздоры и не приняго нѣякого рѣшеня въ справѣ санацiи товариства. Мѣжь иншими истнувавъ намѣръ: 1) вôдстипити справозданье комiсаря, що переводивъ сконтръ, выдѣлови краевому до розслѣду, 2) повѣдомити прокураторiю про надужитя; 3) змѣнити управу, вôдбираючи ѣй маґазинъ, книги и касу; 4) выключити безусловно зъ товариства бар. Гiрша и его заступника. Однако такъ якъ теперь справы стоять, то здае ся, що товариство ткачѣвъ въ Косовѣ, заснованe зъ великимъ трудомъ знидѣе и розпаде ся, если выдѣлъ краевый, яко головный вѣритель и хураторъ ткацкои школы истнуючои при згаданôмъ товариствѣ, не зарядить завчасу якихъ способôвъ, щобы ратувати свои фонды и саму институцiю тымъ бôльше, що по уступленю предсѣдателя и головного директора вкорѣнила ся тамъ правдива анархiя.

— **Дрôбнi вѣсти** Рада громадска мѣста Тарнова надала намѣстникови ґр. Каз. Баденьому почетне горожаньство. — Намѣстництво знесло десинфекцiю на зелѣзничôй стацiи въ Бродахъ и увôльнило вôдъ санiтарнои служебы тамъ-же д-ра Струминьского, котрый повнивъ сю службу вôдъ 1½ року. — Ґр. Володиславъ Замойскiй одержавъ концесiю на вступнi роботы до будовы льокальнои зелѣзницѣ зъ Хабôвки черезъ Новый Торґъ до Закопаного. — У Вѣдни померъ шефъ секцiйный въ мiнiстерствѣ вѣроисповѣдань и просвѣты д-ръ Бенно Давидъ въ 52-ôмъ роцѣ житя. — Заступникъ маршалка краевого Хамецъ, членъ выдѣлу краевого Едв. Єнджейовичъ и инжинеръ краевый Махальскiй выѣхали до Вѣдня въ справѣ будовы галицкихъ льокальныхъ зелѣзниць.

Посмертнi — ✝ — оповѣстки.

О. Петро Войнаровскiй, парохъ въ Раковѣ, перегиньского деканата, упокоивъ ся въ понедѣлокъ, дня 9 н. ст. цвѣтня, въ 76-ôмъ роцѣ житя и 46 ôмъ священьства.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 13 цвѣтня. Приѣхали вôдпоручники выдѣлу краевого, щобы порозумѣти ся зъ правительством въ справѣ будовы льокальныхъ зелѣзниць.

Прага 13 цвѣтня. Сконфiсковано Narodni Listy за помѣщенье промовъ, выголошеныхъ въ радѣ державнôй по чески. — Въ Лiберци у фабриканта бавовны найдено бомбу.

Римъ 13 цвѣтня. Говорять, що парляментъ буде розвязаный длятого, що комiсiя обстае при значнôмъ зменшеню выдаткôвъ буджетовых.

Лондонъ 13 цвѣтня. Въ палатѣ послôвъ заявлено, що правительство порѣшило анексiю Уґанды.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовi		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мiшкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславя ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславя черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мiшкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненi значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мiн. рано.

Надôслане.

Д-ръ СТАНИСЛАВЪ ЯНА

повернувъ и ординує якъ перше

въ недугахъ внутрѣшныхъ

у Львовѣ при ул. Валовôй ч. 27

131 3—7

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ

бувшій елевъ асистентъ клініки лѣкарскои при університетѣ Ягайлоньскôмъ. по кôльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординує вôдъ години 3—5. 69

улиця Мицкевича число 6.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: *окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ*, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 4185

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желехôвского.

Знижена цѣна 6 зр.

Дôстати можна въ товариствѣ „Просвѣта".

Запросини до передплати.

В роках 1889, 1890 і 1891 виходила „Часопись правнича" яко місячник для теориї і практики, котрої одвічальним видавцем був Вп. адвокат др Кость Левицкий а співвидавцями в перших двох роках були Вп. адвокати: др Евген Олесницкий и др Антін Горбачевский.

Хотячи вдоволити загально відчуванїй потребі дальшого видаваня сеї фахової часописи, переняло Товариство наукове імени Шевченка у Львові на себе дальше видавництво „Часописи правничої" — віддаючи веденє сего видавництва Вп. адвокатови дрови Костеви Левицкому.

З роком 1894 розпічне ся прото дальше видаванє „Часописи правничої" яко чвертьрічника для теориї и практики, що появлятись буде в обемі чотирох до пять аркушів друку кождого: 15 лютого, 15 мая, 15 серпня і 15 падолиста.

„Часопись правнича" буде містити: розвідки наукові з предметів права і адміністрациі, ореченя трибуналів и заміткі бібліоґрафічні.

Річна передплата виносить: 3 зр.

Подаючи сю оповістку про відновлене видавництво „Часописи правничої" до прилюдної відомости — Видїл товариства наукового імени Шевченка у Львові запрошує отсим до передплати як також до надсиланя праць для „Часописи правничої", маючи надію, що загал Русинів радо прийме сю вість і поспішить з материяльною та моральною підмогою для сего наукового видавництва.

Всї листи, письма і посилки належить адресувати до Товариства наукового імени Шевченка у Львові (при улици Академічнїй ч. 8).

Видїл наукового Товариства імени Шевченка у Львові.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовлює 144 180

ВСЯКѝ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѝ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВѝ

вôдъ 1 20 кр. за сотку.

БРИ-

твы швайцарскѝ и англійскѝ, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякѝ приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужеского, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѝ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванѝ и зъ образомъ поручає

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотѝ и чорнѝ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилає пляны. 4641 30—?

Ч. 19728.

ОГОЛОШЕНЄ.

Видїл краєвий Королївства Галичини і Володимириї з Великим Княжеством Краківским має намір віддати заступство продажи вареної соли на Львів місто в руки одного предприємця.

В тій цїли Видїл краєвий взиває тих, котрі бажали би тую продаж обняти, щоби они зголосили ся до Видїлу краєвого.

Головні услівя, які будуть обовязувати заступника в случаю обнятя продажи краєвої соли, суть слїдуючі:

1) продаванє соли в містї Львові по цїнї не висшій, як $10^1/_2$ кр. в. а. за топку;

2) вичерпуванє континґенту в скількости 1200 сотнарів, або 120.000 топок місячно;

3) устроєнє 50 філїй в містї Львові, в котрих би сіль продавано по висше наведеній цїнї, причім першеньство до одержаня філїї мають мати дотеперішні заступники продажи соли, установлені Видїлом краєвим;

4) Зложенє кавциї в сумі 2000 зр. в. а. в вартостних паперах, посїдаючих пупілярну обезпеку, котра то кавция має служити на забезпеченє додержаня всїх условий без виємку, поданих повисше.

Сіль буде відставляна коштом Видїлу краєвого в скількостях не менших, як 50 топок, до кождого місця, всказаного заступником, а находячого ся в обрубі рогачок міста Львова.

Убігаючі ся мають подати висоту провізиї, яку при висше наведених услівях хотять мати запевнену від сотнаря соли.

Видїл краєвий застерігає собі вільний вибір межи убігаючими ся.

Письменні зголошеня, заосмотрені вадиєю в сумі 200 зр. в. а., має ся зложити в Видїлї краєвім до дня 18 с. м до полудня.

Близших пояснень удїлить на жаданє краєвий Заряд продажи соли. 145 1—2

У Львові дня 12 Цьвітня 1894.

Формы и бляхи до печива въ великôмъ выборѣ

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

УЧЕНИКЪ

укôнчивши 4-ту кл. ґімназіяльну тлядає лекціи. Порозумѣти ся можна листовно пôдъ адресою:

Рудольфъ Крохоѳскій

посте рестанте п. Скала надъ Збручемъ. 144 1—3

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣннѝ

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 17—30

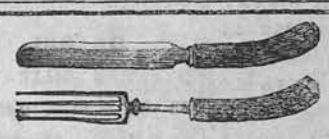

ул. Казимирôвска 5.

Ножѣ и вилки столовѝ

правдивѝ анґлійскѝ

по цѣнахъ найдешевшихъ поручають 1·2 2—6

РОТБЕРГЪ и ШВАРЦВАЛЬДЪ

торговля товарôвъ зелѣзныхъ.

ул. Казимирôвска 5.

Руску Орнаментику

набути можна

въ Островѣ п. Радымно.

1·2 3—3

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 69—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѝ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають „Днѣстрови" можнôсть обезпечувати и выплачувати и найвысшѝ сумы.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, побôльшає ся наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товарист омъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ обезпеченя на житє въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякѝ поясненя подають Аґенты, установленѝ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

4875 28—52

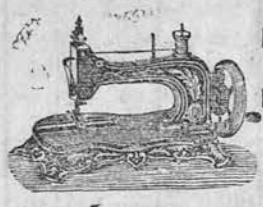

ROK ZAŁOŻENIA 1872

ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

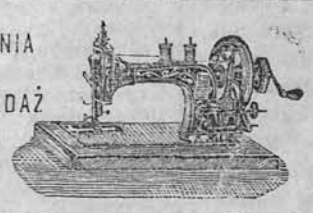

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 1—?

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВѝ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

$4^1/_2$% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячѝ ся въ обѣгу 5% асигнаты касовѝ зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть опроцентованѝ по $4^1/_2$% вôдъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

Знаменитѝ тутки неклиєнѝ Немойовского, розôбранѝ химично мѣскою лябораторією, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

Чай хиньско-россійскій

вôдъ найдорожшихъ до найдешевшихъ родôвъ. Спеціяльно поручаємо по 5 зр и по 4 зр. фунтъ. Чайнѝ окрушки зъ найдорожшихъ родôвъ. незвычайно ароматичнѝ по зр. 3 50 клґ. На жаданье цѣнники франко. Має на складѣ Зарядъ двора 47 Лапшичъ п. Бережаны 6—10

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 104-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епіґафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѝ и хлопячѝ, якъ такожь одяги дитячѝ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости веснянѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.

4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.

2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.

2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.

1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.

1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.

Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.

4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.

800 великихъ капъ на столы и лôжка даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.

200 ґарнітурôвъ Bourett', тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.

3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.

900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.

10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.

300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.

200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.

1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.

500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.

300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4 5, 6, 6·50 и высше.

80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.

200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.

300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.

1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.

400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50

Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.

Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 20—? у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 75. Львôвъ, Субота 2 (14) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ
въ Австріи: за границею:
на цѣлый рôкъ . . 18 зр. на цѣлый рôкъ . . . 24 зр.
на пôвъ року . . . 9 зр. на пôвъ року . . . 12 зр.
на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на чвертъ року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр
на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатаній вôльній вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератовôго а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а.

Менший число ся по 10 кр. пôдъ отишва.

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрі въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

Въ справѣ політики пос. Вахнянина.

Вôдъ посла Вахнянина одержали мы таке-ось письмо:

„Вповажаный Пане!

Въ интересѣ правды прошу сконстатувати слѣдуючі факты:

1) Що клюбъ соймовый вразъ зъ клюбомъ послôвъ рады державнои въ числѣ 12 на засѣданю своѣмъ дня 29 сѣчня 1894 порѣшивъ 9 голосами противъ 3 увôйти въ контактъ зъ краєвымъ и центральнымъ правительствомъ, якъ такожь зъ клюбомъ польскимъ соймовымъ и коломъ польскимъ рады державнои и спытати всѣ тѣ чинники о ихъ поглядъ на справу руску якъ и о становище ихъ супротивъ сеи справы на будуче.

2) Що оба клюбы поручили выконанье того дѣла менѣ яко членови клюбу рускихъ послôвъ рады державнои и д-рови Д. Савчакови яко членови клюбу послôвъ соймовыхъ.

3) Що мы оба въ имени обохъ клюбôвъ рускихъ вôдбули нарады въ тôй цѣли якъ зъ правительствомъ краєвымъ дня 11 лютого 1894, такъ и зъ парляментарною комісією послôвъ польскихъ дня 14 лютого 1894 р.

4) Що обѣ высше згаданѣ стороны узнали потребу розвою народу руского въ Австріи на ширшихъ основахъ конечною и зобовязались не лишь не противитись змаганямъ Русинôвъ до того-жь розвою, але и пôдержувати его въ соймѣ краєвôмъ и въ радѣ державнôй.

5) Що д-ръ Савчакъ и я здали о користныхъ для рускои справы результатахъ переговорôвъ справу обомъ клюбамъ рускимъ на дни 12 н. ст. лютого 1894 р.

6) Що всѣ послы безъ выимки, числомъ 12 наше справозданье приняли до вѣдомости на засѣданю своѣмъ дня 15 лютого 1894 р.

7) Що дальшій переговоры зъ членами правительства центрального перевѣвъ я на дни 13 н ст. марта 1894 и здавъ о тôмъ справу рускому клюбови рады державнои на засѣданю его того-жь самого дня

8) Що клюбъ рускій рады державнои принявъ все те до вѣдомости и поручивъ менѣ въ вôдповѣднôмъ до всего дусѣ промовити при генеральнôй дебатѣ надъ буджетомъ державнымъ, а пос. Барвѣньскому забрати голосъ при рубрицѣ міністерства просвѣты и пôднести потребы народу руского на поли шкôльництва.

Акція моя не була про-те для нѣкого зъ насъ несподѣванкою и не могла у нѣкого выкликати „здивованя“, на котре вы указуете въ „Дѣлѣ“ зъ дня 9 цвѣтня, тымъ менше, що о переговорахъ зъ правительствомъ и парляментарною комісією кола польского соймового я говоривъ прилюдно на зборахъ львôвскихъ Русинôвъ дня 18 марта въ „Бесѣдѣ Рускôй“, въ присутности що-найменше 6) людей.

Зъ поважаньемъ

Анатоль Вахнянинъ посолъ рады державнои.“

До сего письма подаємо наши примѣтки пôсля того, якъ було говорено на зборахъ львôвскихъ Русинôвъ въ „Рускôй Бесѣдѣ“ и що мы довѣдали ся приватно вôдъ рускихъ послôвъ, застерѣгаючи собѣ евентуально доповнити ихъ, скоро дôстанемо дальшій поясненя.

До 1) На нарадѣ зъ 29 сѣчня 3 послы були противнѣ всякимъ переговорамъ зъ краєвымъ правительствомъ и коломъ польскимъ соймовымъ, 1 посолъ не бравъ участи въ голосованю, 8 згодили ся въ засадѣ на переговоры, однакъ не ограничаючі ся на поставленье пытаня о „поглядъ на справу руску якъ и о становище супротивъ сеи справы на будуче“, але на переговоры обôймаючі конкретнѣ жаданя, котрі выбраными до переговорôвъ делеґатами мали бути сформулованѣ и обома клюбами потвержденѣ; аж пôсля того мали делеґаты зачати переговоры.

До 2) Делеґатами выбранѣ були 2 послы зъ рады державнои и 2 зъ сойму краєвого, однакожь приймили ту місію лише пп. Вахнянинъ и д-ръ Савчакъ. П. Вахнянинъ взявъ на себе сформулованье жадань, однакожь не сформулувавъ ихъ, отже и не порозумѣвъ ся щодо нихъ зъ д-ромъ Савчакомъ и не предложивъ клюбамъ.

До 3) Дня 11 лютого п. Вахнянинъ на власну руку бувъ самъ оденъ у намѣстника, а дня 14 вôнъ и д-ръ Савчакъ говорили зъ парляментарною комісією польскихъ послôвъ, однакожь не яко делеґаты рускихъ клюбôвъ, до чого пôсля повысшого представленя не мали жадного права, лише въ характерѣ зовсѣмъ приватнôмъ. Се д-ръ Савчакъ польскôй комісіи выразно зазначивъ.

До 4) На зовсѣмъ загальнѣ запытаня п. Вахнянина безъ нѣякихъ конкретныхъ жадань наступила й загальна вôдповѣдь, котра очевидно не могла инакше выпасти.

До 5) Результату переговорôвъ зôбранѣ послы не узнали анѣ за користнѣ анѣ за некористнѣ, а п. Вахнянинови роблено докоры, и сконстатовано, що вôнъ поступивъ прямо противъ выразного рѣшеня обохъ клюбôвъ.

До 6 и 7) Клюбы приймили справозданье пп. Вахнянина и д-ра Савчака до вѣдомости зъ конечности яко доконаный фактъ акціи приватнои, при чôмъ клюбъ соймовый зазначивъ, що вôнъ дальшои акціи вести не буде.

До 8) О змѣстѣ и напрямѣ промовы п. Вахнянина не знали анѣ п. Романчукъ анѣ п. Пôдляшецкій анѣ п. Телишевскій. На скôлько докладно другі послы були попередъ о нѣй познакомленѣ, не знаємо.

Отже зъ сего выходить, що рускі послы нѣякои угоды зъ польскимъ коломъ соймовымъ не заключили, а мы були управненѣ высказати наше здивованье, що п. Вахнянинъ свою приватну акцію у Львовѣ, при котрôй — самъ се мусить признати — нарушивъ рѣшенье рускихъ клюбôвъ, узнавъ за вôдповѣдне подати до вѣдомости urbi et orbi въ радѣ державнôй..

—

Зъ нагоды бесѣды п. Вахнянина мѣстимо два замѣтнѣ, для Русинôвъ дуже цѣкавѣ и почуваючій пôдъ нинѣшну хвилю, голосы двохъ часописей, а то: Nowo-и Reform ы и Wiener Allgemeine Zeitung.

Nowa Reforma [въ н-рѣ 84 зъ 14 цвѣтня] пише у вступнôй статьѣ:

„Заява п. Вахнянина въ часѣ дискусіи буджетовои мусѣла выкликати и выкликала щире вдоволенье не лишь на лавахъ посольскихъ у Вѣдни, але и въ цѣлôмъ краю. Полагодженье такъ званои [!] квестіи рускои въ дорозѣ угоды, котра задоволяла бы оба братнѣ народы, вôдповѣдає не лишь горячимъ бажанямъ всѣхъ, котрі на штучно [!] выкликанѣ споры глядять безъ упереджень, але й причинилось бы безъ сумнѣву до скрѣпленя силъ нашого краю, зарôвно на полігичнôмъ якъ и на економічнôмъ полі.

Однакъ задивувало насъ, що ся заява именемъ клюбу рускаго зложена не въ соймѣ галицкôмъ, але въ радѣ державнôй. Найвластившимъ полемъ до акціи угодовои и до ствердженя, що акція та довела до порозумѣня, есть безъ сумнѣву соймъ краєвый, а деклярація зложена въ палатѣ, въ котрôй засѣдають въ значнôмъ числѣ репрезентанты всѣхъ фракцій рускихъ, мала бы о много бôльше значѣня и силы Фактъ, що п. Вахнянинъ не засѣдає въ соймѣ, не выправдавъ причинъ, длячого заяву сю внесено въ радѣ державнôй а не въ соймѣ, але навпаки фактъ сей ще поббільшивъ задивованье. Прецѣнь клюбъ рускій мôгъ выбрати посла, котрый належить не лишь до рады державнои, але й до сойму, а тогдѣ заява зложена тымъ посломъ, мала бы значѣнье енунціяціи, що выходить не лише вôдъ вѣденьскои репрезентаціи Русинôвъ але и вôдъ послôвъ соймовыхъ. Коли хто читаючи бесѣду п. Вахнянина, забувъ о фактахъ, котрі выпередили его заяву, тôй мимо цѣлои симпатіи, яку мусѣли збудити въ нѣмъ слова того бесѣдника не мôгъ вôдсунути сумнѣву: чи заява п. Вахнянина не есть лишь его личнымъ поглядомъ або що-найбôльше тôлько заявою вѣденьскихъ послôвъ рускихъ, и завдавъ собѣ пытанье: чи погляды тѣ приймуть послы рускій засѣдаючі въ соймѣ и сторонництва рускій истнуючі по-за радою державною и соймомъ?

И справдѣ не треба було довго ждати, щобы по красныхъ и такъ симпатичныхъ словахъ вôдозвали ся голосы, котрі старають ся вôдняти имъ значѣнье збôрнои деклараціи представителѣвъ народу рускаго. Майже рôвночасно пôднесено сумнѣвы, чи п. Вахнянинъ есть членомъ клюбу рускаго и чи має право промовляти въ его имени. Замѣтъ, що бесѣдникъ не належить до клюбу рускаго, оперто на казуистицѣ, доказуючи, що клюбъ не ухваливъ приняти п. Вахнянина, до свого круга. Замѣтъ той вôдперъ п. Вахнянинъ, доказуючи, що бравъ участь въ засѣданяхъ клюбу и що клюбъ уповажнивъ его промовляти въ дискусіи буджетовôй Факты тѣ цѣлкомъ усувають сумнѣвы що-до того: чи п. Вахнянинъ належавъ до клюбу або нѣ и чи мавъ право промовляти именемъ клюбу. Однакъ выясненя поважаного посла не усувають одного найважнѣйшого сумнѣву: чи змѣстъ его мовы вôдповѣдає интенціямъ клюбу, бо п. Вахнянинъ зовсѣмъ не выяснивъ змѣсту дискусіи, яка вела ся въ клюбѣ рускôмъ, и не каже, щобы мову свою бодай въ начерку предложивъ клюбови и дôставъ вôдъ него апробату. Не-менше не выяснивъ намъ поважаный посолъ: чи мова его була згрященьемъ або вôдбиткомъ ухвалъ чи бодай дискусіи клюбу. Мы бажали бы, щобы дальшій выясненя усунули сѣ сумнѣвы и щобы показало ся, що заява п. Вахнянина була згôдна зъ волею бôльшости клюбу, однакъ при тôмъ мусимо числити ся зъ дальшимъ фактомъ, що — хочь вѣсть о розбитю клюбу не справдила ся въ тôмъ розмѣрѣ, якъ ей ширено въ першôй хвили, все-таки рѣчь певна, що п. Романчукъ зъ поглядами п. Вахнянина не годить ся и коли не выступивъ, то намѣряє выступити зъ клюбу. Дневникарство руске, а бодай часть его рôвножъ не зраджує найменшои охоты солідаризувати ся зъ заявою п. Вахнянина. Отже доси не маємо вдоволяючои вôдповѣди на пытанье: чи послы соймовѣ и сторонництва рускѣ дѣлять погляды п. Вахнянина на потребу згоды и на поспôльнѣ вôдносины братныхъ народностей.

Зовсѣмъ не маємо намѣру ослабляти значѣня факту, що въ радѣ державы вôдозвавъ ся зô стороны рускои голосъ такъ симпатичный. Витаємо его зъ повнымъ узнаньемъ и тѣшимо ся, що п. Вахнянинъ не вагавъ ся въ палатѣ посольскôй выповѣсти такъ уцтивѣ и такъ єдино узасадненѣ погляды. Бажаємо зъ цѣлого серця, щобы заяву сю принявъ за свою не лишь клюбъ рускій, але й послы рускій засѣдаючі въ соймѣ и сторонництва Однакъ мимо того не можемо уносити ся надмѣрнымъ оптімізмомъ и закимъ увѣримо, що въ політицѣ рускôй наступивъ зворотъ рѣшучій, мусимо выждати дальшихъ фактôвъ. Зъ своеи стороны мы завсѣгды готовѣ подати руку узнати права Русинôвъ и здѣйстнити всѣ ихъ оправданѣ бажаня. Однакъ стоимо и стояти будемо завсѣгды на основѣ уніи ствердженои вѣковою традиціею и кровію пролитою спôльно въ оборонѣ однои и єдинои Вôтчины.“

Якъ бачимо, Nowa Reforma досыть скептично вôдносить ся до проголошеной въ радѣ державнôй політики п. Вахнянина и не дасть ся заперечити, що она зовсѣмъ розумно ставить квестію, акцентуючи передовсѣмъ пытанье: чи за політикою п. Вахнянина стоять всѣ заступники руского народу и, що ще важнѣйше, суспôльность руска Своею дорогою N. Reforma не хоче вѣрно вôддати мотивы, зъ якихъ дневникарство руске [а она головно „Дѣло“ має на гадцѣ] не згодилось на політику п. Вахнянина. Впрочôмъ мы й не дивуемось тому, зваживши, що N. Reforma спôръ рускопольскій уважає за „sztucznie wywołany“ та що за основу згоды зъ Русинами на Руси кладе — польску політику.

Мати.

[*Ескіз зъ Сициліи Ермінія Франкі.*]

—

— Мамо, менѣ хочесь ѣсти! — застогнавъ хлопчина.

— Знаю, знаю. Але що тобѣ дати, дитинко, коли нѣчого нема, коли вже нѣхто не хоче намъ що-небудь дати

— Але-жь я голодный, мамо!

— Матѣнько Божа, що менѣ дѣяти?

И хотяй она знала, що се не придасть ся нѣ до чого, хотяй знала, що вже надармо глядала разъ, два разы, десять и двацять разôвъ, мимо того кинулась по всѣхъ кутахъ шукати хочь крошки хлѣба, хочь кусникъ кулешѣ.

Але нѣчого, нѣчогѣсѣнько! а — красти? Боже прости ѣй грѣха, и она крала бы, не для себе, нѣ! Про себе байдуже; вмре зъ голоду, чи иншою смертію, се було ѣй однаково, нѣ, лѣпше сегодня якъ завтра, але вôнъ, вôнъ, еи хлопчина, еи дитинка, гордôсть еи, єдине щастье еи — вôнъ не може вмерти.

Красти? Богъ вѣсть. Але въ кого? Де нѣхто нѣчо не має, де всюды розпаношилась та сама сувора, страшна нужда, де всѣ жебрали и голодували и мерзли...

Нѣчого, нѣчогѣсѣнько нема. Лишь трошки збôжа, що панъ давъ на засѣвъ, а й то затровивъ его синимъ каменемъ — бодай Богъ проклявъ его за тое — затроивъ и она не може дати дитинцѣ.. та хочь бы... Але нѣ, нѣ — и она вхопила дитину на руки и тиснула и цѣлувала и пригортала до себе, а еи сльозы горячѣ котились по лици и гôрко палили.

— Пожди, пожди — зашепотѣла она — може тато щô принесе. Може панъ дасть ему що-небудь, чей-же вôнъ не допустить, щобы мы заморились! — И она пригорнула до себе свою дитину, свого хлопця, ще нѣжнѣйше, ще горячѣйше, немовь бы не хотѣла нѣколи зъ нимъ розставатись.

И батько прийшовъ.

Въ его поглядѣ лежало щось непевного, вôнъ оминавъ стрѣнутись зъ зоромъ своеи жѣнки. Однакъ смѣявъ ся.

— Ось — промовивъ вôнъ и скинувъ одным махомъ мѣшокъ зъ плечей. Се доволѣ, щобы насытитись. Ѣджте!

И вôнъ ставъ добувати.

Однакъ жѣнка стояла мовчки; заклавши нѣмо руки, она дивилась на те все, що еи чоловѣкъ добувавъ зъ мѣшка.

Бохонець хлѣба, мука, навѣть свинина, всьо.

— Боже, мôй Боже! де ты взявъ отсе? — скликнула она.

— Не пытай богато! — вôдговоривъ вôнъ. — Ѣджь!

А хлопчикъ приковавъ ся до нея и благавъ: — Менѣ ѣсти хочесь!

Однакъ она не ворухнулась, а страшна думка розщибала еи чоло.

— Тоніо! — зновъ промовила она и важко поклала руку на его плече.

Теперь вôнъ мусѣвъ дивитись окомъ въ око въ лице, але его зôръ бувъ блудный, неспокôйный, полохливый, повенъ вины.

— Не тыкай хлѣба! — крикнула мати и вôдтягнула хлопця — Перше хочу знати, зъ вôдки се. Що ты зробивъ, Тоніо? Ты конечно щось заподѣявъ, бо-жь панъ не давъ тобѣ нѣякихъ грошей!

— Ну, вбити, не убивъ нѣкого и красти такожь не вкравъ, тôльки заробивъ чеснымъ способомъ — вôдповѣвъ. — А ось ще, на маєшь, то всьо. Кôлька мѣсяцѣвъ можна тымъ добре жити, особливе.. — Вôнъ завагувавсь. — Особливе, коли .. коли будемо двôйко жити.

— Двôйко! — скликнула она. — Онъ якъ! — И она смѣялась и смѣялась, страшно, дико, переразливо, такъ, що той смѣхъ переходивъ ему и дитинѣ по всѣхъ суставахъ. — Онъ якъ! Ты, ты запродавъ свое тѣло и кровь, ты.... охъ! охъ! охъ! — и она повалилась на стôлець и заслонила руками свое лице гôрко плачучи. Наразъ она зôрвалась.

— Нѣ! — промовила. — Геть, геть! — и она вкинула хлѣбъ, муку, свинину назадъ до мѣшка, а и грошѣ вôдсунула ему, немовь бы переполохалась, немовь оплюгавилась бы зворушеньемъ. — На, бери, вôднеси се назадъ; красче менѣ убити его власною рукою, якъ дати ему терпѣти цѣле житье, якъ дозволити, щобы вôнъ ставъ калѣкою.

Чоловѣкъ лишь здвигнувъ раменами.

— Що сталось, те не вôдстанесь; сказавъ слово и пропало, а думаю, ты знаєшь мене. Завтра прийде панъ, щобы его забрати.

— Завтра! — скрикнула жѣнка. — Нѣ, я его не дамь. Вôнъ, якъ моя, такъ и твоя дитина.

— Мамо! — зновъ зашепелявѣвъ хлопець — я голодный Дайте, дайте менѣ ѣсти.

— Тихо, Санто, прошу тебе, будь тихо — схилилась она плачучи до дитины. — Нема въ мене нѣчого. Ты-жь знаєшь, що нѣчого нема.

— Тамъ — гикавъ хлопець. — Тамъ стôльки всього! — и вказавъ маленькою, слабосилою, дрожачою рукою на мѣшокъ.

— Нѣ, нѣ! — скрикнула она. — Се нѣ! Се твоя кровь! Твоя кровь, що еи батько запродавъ!

Тоні зновъ здвигъ раменами, засвиставъ и збиравъ ся выходити.

— Ты йдешь! — закликала она ему въ слѣдъ.

— Певно. Чей-же не буду прислухуватись тому всему.

— А мѣшка не берешь?

— Нѣ! — и вôнъ трѣснувъ за собою дверима.

— Тоніо! — крикомъ заголосила она. Однакъ вôнъ вже не чувъ, або не хотѣвъ чути. И она лишилась сама, сама зъ дитиною.

* * *

— Хвилину стояла нѣма, блѣда, безмысла. Наразъ нечайно схопилась.

— Лишись тутъ! — промовила до дитины И згорнувши грошѣ и закинувши мѣшокъ на плече выйшла и она.

— Мамо! — озвавъ ся хлопець — не

Wiener Allgem. Zeitung [въ н-рѣ 4821 зъ 12 цвѣтня] мѣстить таку вступну статью п. заг. „Die ruthenische Frage“:

„Въ Австрiи истнує „квестiя чеcка“ и хочь президентъ мiнiстрiвъ удає, що ѣи не знає то таки знає ѣи цѣла держава вiдъ Буксу до Сучавы и вiдъ Боденбаху до Каттара та стогне пiдъ ѣи гнетомъ. Квестiя чеcка ѣсть, а по наслѣдкахъ можна ѣи пiзнати. Се она, що розкладає цѣле полiтичне житье Австрiи, зводить неприродни алiянсы и зъ поминеньемъ всѣхъ иншихъ взглядiвъ творить и валить правительство. Пiдъ ѣи напоромъ уступила всяка на полiтичныхъ и економiчныхъ прiнципахъ опираюча ся рiзниця партiйна, се она, що завдала смертоносный ударъ австрiйскому лiбералiзмови. Ѣсть квестiя чеcка, пане президенте мiнiстрiвъ, бо лишь тiй квестiи завдячує вашь кабiнетъ своє истнованье и ѣй може буде дякувати колись своє поваленье.

Тожь Австрiя знає ту квестiю ажь надто добре, а прецѣнь придивляє ся зъ заложеными руками, якъ на Всходѣ монархiи штучно плекаєся цѣлкомъ подiбна квестiя. Русины творять въ Галичинѣ майже точно двѣ пятыхъ частей населеня, подiбно якъ Нѣмцѣ въ Чехiи, отже внѣшна анальогiя цѣлкомъ повна, а тую анальогiю выкористовувано довгi десятки лѣтъ въ збыточный способъ до того, щобы пiсля выпробованого взiрця вытворити въ Галичинѣ подiбни вiдносины. якi панують вiдъ давна въ Чехiи на загальну школу, але на хосенъ и пiсля затѣй реакцiи. Мы говорили про внѣшну анальогiю; иншои-жь и нема мiжь тыми двома краями коронными. Русины сполученi зъ Поляками на основѣ добровiльно заключеной полiтичной и церковной унiи [Руси Червоной не завоювавъ Казимиръ? — *Ред.*], обѣ мовы такъ тѣсно спорiдненi зъ собою, що кожда народность розумѣє ся посполу, а що найважнiйше: Русины яко цѣлiсть не мають нѣякои [!] полiтичнои минувшости, а теперiшность ставляє имъ лишь альтернативу: або зносити ся сякъ-такъ зъ польскими сусѣдами або безъ выгляду на успѣхъ тужити за тою великою державою, котра заказує братамъ ихъ уживати рiдноi мовы, а вѣру ихъ переслiдує кроваво яко „злочинъ державный“. А прецѣ ще не минули цѣлкомъ тi часы, коли то разяче незнанье вiдносинъ, поручь зъ безсовѣстною полiтикою хвилевою, намагало зъ Вѣдня: вытворити въ Галичинѣ другiй накладъ чеcкои квестiи.

Тутъ авторъ тяжко дорѣкає дневникамъ вѣденьскимъ, що они мѣстять вѣсти о руху рускiмъ, о „проводирахъ“, о „програмахъ“, о вѣчахъ всякихъ сторонництвъ рускихъ, — алѳ при тiмъ не згадують о „великiй, найбiльшiй партiи люду“, котра не хоче нѣчого знати про „нацiональни споры“. Впрочiмъ людъ ще цѣлкомъ не розбужденый до полiтичного житя, длятого рiзни „проводирѣ“ старали ся ужити ѣго за средство для себе. И тi „проводирѣ“, котрыхъ вѣденьскi газеты называють „молодо-Русинами“, такi самi „карiєровичѣ“ [Streber] полiтичнi, якъ старо-Русины.

„Такому станови рѣчи треба було въ интересѣ рускаго народу зробити конець. Правдивi приятелѣ народу мусѣли вкiнци рiшити ся выступити на арену полiтичну, щобы оспорити позицiю тыхъ фаховыхъ полiтикiвъ и фаховыхъ борителѣвъ. Се пiзнанье проломило собѣ вкiнци дорогу при послѣдныхъ выборахъ до сойму. Показало ся, що народъ маѳ вже досыть того проводу карiєровичѣвъ Перше услiвѳ хосеннои роботы въ краю зъ мѣшанымъ населеньемъ — згода. Въ тiмъ пiзнаню збiравъ ся соймовый клюбъ молодо-Русинiвъ ще въ сѣчни сего року и ухваливъ вiйти въ контактъ зъ Поляками и краєвымъ правительствомъ до промощеня дороги тiй згодѣ. Парляментарна комiсiя польского кола соймового и краєве правительство заявили якъ найбiльшу прихильность та остаточно заключено въ присутности 12 рускихъ послiвъ певного рода „принцiпiяльну угоду“, котра мала дiйстатись до загальноi вѣдомости ажь въ радѣ державнiй. Послови Вахнянинови поручено ту мiсiю и ѳго недавна промова буджетова не була нѣчимъ иншимъ, якъ проголошеньемъ вже умовленои въ соймѣ угоды мѣжь молодо-Русинами и Поляками. Скора вельми прихильна вiдповѣдь презеса кола Залеского якъ-разъ доказує, що угода довершена и ѳсть фактомъ.

Въ интересѣ краю и державы витаємо дуже радо сей фактъ. Австрiя не стерпить другого накладу „квестiи чеcкои“ и прийде певно пора, коли якiйсь президентъ мiнiстрiвъ, безъ здементованя, буде мiгъ ужити слiвъ: „Нема вже рускои квестiи!“

Ось якъ зрозумѣла бесѣду п. Вахнянина Wien. Allg. Ztg. — дневникъ стоячiй въ зносинахъ зъ польскими полiтиками!

——

Сегодня явили ся въ нашiй редакцiи вiдпоручники львiвскои молодежи и доручили намъ зъ просьбою о умѣщенье въ „Дѣлѣ“ свою „Заяву“ [котру — якъ казали — подали й до другихъ часописей рускихъ, польскихъ, чеcкихъ и нѣмецкихъ]:

Заява.

Львiвска молодѣжь руска, безъ рiзницѣ поглядiвъ, заявляє симъ прилюдно, що зъ дотеперiшнымъ поступованьемъ п. Анатоля Вахнянина въ парляментѣ австрiйскiмъ цѣлкомъ не солiдаризує ся и слiвъ ѳго проголошеныхъ въ парляментѣ не уважає словами заступника народу рускаго по слѣдуючимъ головнымъ причинамъ:

1) що вiдповѣдь ѳго послови Аймови не була гiдна имени народу рускаго, на котрый вiнъ покликувавъ ся;

2) що бесѣда ѳго, выголошена при дебатѣ буджетовiй, и заразомъ становище нимъ и ѳго товаришами полiтичными заняте супротивъ сферъ верховодячихъ въ краю и державѣ на скрiзь противнi воли народу рускаго, чого найвымовнiйшимъ доказомъ суть одноголоснi заявленя въ тiмъ взглядѣ мужевъ довѣря зъ цѣлого краю зъ дня 19 н. ст. марта 1894 р.;

3) що своими бесѣдами закрывъ передъ очима иншихъ народiвъ австрiйскихъ правдивый и дуже сумный станъ народу рускаго въ краю а спецiяльно ѳго вiдносины до другои народности край нашь заселяючои, якъ о тiмъ свѣдчить безнастанна полемiка часописей рускихъ зъ польскими на тему „Ucisk Polaków przez Rusinów“, „Rusini na polskiej ziemi“ и т. д.;

4) що своими выступами понизивъ у иншихъ народiвъ а головно славяньскихъ въ державѣ австрiйскiй честь и достоинъство народу рускаго, котрыми молодѣжь руска все дорожила и дорожити буде.

У Львовѣ 13 н. ст. цвѣтня 1894.

[*Наступає 70 пiдписiвъ.*]

Рада державна.

——

Въ спецiяльнiй дебатѣ буджетовiй при позицiи „мiнiстерство справъ внутрiшныхъ“ забравъ голосъ пос. д-ръ Ґесманъ и розкрывъ такi тайны полiтичнои адмiнiстрацiи въ Галичинѣ:

„Маю пiдъ рукою много актiвъ о поодинокихъ, просто вопiючихъ фактахъ нарушеня закона, котрi я мiгъ бы подати до вѣдомости. Однако не хочу занимати много часу и длятого прочитаю лишь кiлька офiцiяльныхъ документiвъ, котрi достаточно представляють духъ, якъ въ короннiмъ краю, Галичинѣ, выповняють ся законы о стоваришеннях и зiбраняхъ. Для васъ, пп. послы, не буде тутъ авторiтетомъ якiй-небудь невдоволеный елементъ або членъ радикально-ворохобничои партiи, лишь вы пересвѣдчитесь зъ офiцiяльныхъ документiвъ, якъ обходять ся зъ правами горожанъ въ границяхъ Австрiи. Першiй того рода документъ и декретъ намѣстника Галичины, ґр. Баденiого зъ 25 листопада 1893 р ч. през. 12762. Вiнъ звучить:

„На послѣдныхъ зборахъ „хлопского союза“ въ Краковѣ, що вiдбули ся 12 с. м. — значить въ листопадѣ 1893 р. — выступивъ кс. Станиславъ Стояловскiй зъ замѣтами противъ повѣтовыхъ выдѣлiвъ и другихъ автономiчныхъ институцiй“ — однакъ се цѣлкомъ не годить ся зъ правдою, бо на тыхъ зборахъ не було нѣякихъ напастей на повѣтовi выдѣлы. „А що можна припускати, що подiбнi народни зборы будуть устроєни також въ другихъ мѣсцевостяхъ краю, то звертаю вашу увагу на небезпечности, якi можуть повстати въ наслѣдокъ такого пiдбурюваня противъ автономiчныхъ институцiй и взываю п. староету, поручити правительственнымъ комiсарямъ, высыланымъ на такi зборы, щобы они не допускали до такихъ выступленъ противъ властей и законно истнуючихъ институцiй а въ случаю потребы ужили вiдповѣдныхъ цѣли средствъ. При тiмъ поручаю вамъ взагалѣ уважно слѣдити за агiтацiєю Стояловского и остаючого пiдъ ѳго управою хлопского союза. О всѣхъ въ тiмъ напрямѣ поробленыхъ спостереженяхъ прошу менѣ сейчасъ донести.“

Другiй документъ ще бiльше цѣкавый. Вiнъ дотычить селяньского руху въ Австрiи и характеризує, якъ по крайнiй мѣрѣ въ Галичинѣ хотять опѣкуватись головною частiю ѳи населеня, с. ѳ. селяньскими кругами. То розпорядженье намѣстника Галичины зъ 21 грудня 1893, ч. през. 13591, звучить:

„Въ нѣмецкихъ селяньскихъ кругахъ замѣчає ся послѣдными часами оживлена агiтацiя въ цѣли скликаня першого зъѣзду нѣмецкихъ селянъ въ будучiмъ роцѣ до Вѣдня“. Дальше въ тiмъ розпорядженю мiстять ся замѣтнi выступленя противъ вiдносинъ и лиць, доказуючi, що въ львiвскiмъ намѣстництвѣ истнує въ тiмъ напрямѣ повна несвѣдомость. Тамъ сказано: „На довѣрочнiмъ засѣданю, яке вiдбуло ся зъ iнiцiативы звѣстного агiтатора Iосифа Штайнiгера, уложеный вже дневный порядокъ будучого зъѣзду, въ котрiмъ находять ся отсi точки: 1) Орґанiзацiя всего селяньского стану у всѣхъ краяхъ зъ центральною управою и сталыми селяньскими комiтетами въ кождiмъ краю въ цѣли сполученя селянъ всѣхъ краѣвъ въ одинъ союзъ и въ цѣли рiвномiрнои працѣ. 2) Заснованье селяньского фонду. 3) Уладженье петицiи до рады державнои.“

Все то справы, цѣлкомъ не небезпечнi для державы, лежачi въ границяхъ законныхъ, бо нѣхто не може вiдмовити селянамъ право вносити петицiи и орґанiзуватись въ цѣли розвитку ихъ господарскихъ интересiвъ. Коли на дневнiмъ порядку находилась выборча реформа ґр. Таффого, несподiвано вiдкрыли рiзни паны свои серця для селяньского и мѣщаньского стану та старались будто бы боронити ихъ права. Зъ того розпорядженя видимо, якъ въ дiйстности боронять ся права селянъ при выборчiй реформѣ.

Въ згаданiмъ розпорядженю сказано дальше: „Штайнiгеръ, якъ також проводирь селянъ въ Сольногородѣ и Тиролi, Шамберґеръ, агiтують, по всякiй имовѣрности пiсля вказаня Шенерера, котрый, теряючи чимъ разъ бiльше вплыву на университетску молодѣжь и мѣщаньство, старає ся перенести свою агiтаторску дѣяльность на селянъ Въ наслѣдокъ рескрипту Є. Е. п мiнiстра внутрiшнихъ справъ зъ 10 с. м. ч. 3905, взываю п. старосту, щобы донѣсъ менѣ о своихъ спостереженяхъ въ тiмъ напрямѣ. Агiтацiя кс. Стояловского и истнуючого пiдъ ѳго управою хлопского союза, якъ також агiтацiя руско-радикальнои партiи велять зъ всякою имовѣрностью припускати, що тутешнi проводирѣ селянъ постарають ся вступити въ зносины зъ вѣденьскими агiтаторами.“

На то я скажу выс. правительству се: Въ дiйстности треба було сего вказаня п. намѣстника на „вѣденьскихъ агiтаторiвъ“, щобы звернути на нихъ увагу польскихъ селянъ; инакше нѣкому не прийшло бы на гадку лучити насъ зъ тою справою. Сей тайный рескриптъ, то справдi рекляма для насъ и якъ разъ буде мати противнiй бажанямъ наслѣдки.

Яко третiй документъ приведу тутъ ще одинъ тайный обѣжникъ ґр Баденього зъ 17 сѣчня 1894 р. Вiнъ маѳ ч. през 627 и розiсланый до всѣхъ староствъ въ Галичинѣ. Вiнъ звучить: „Послѣдними часами були часто устроєни въ провiнцiональныхъ мѣстахъ народни вѣча, а именно: або звѣстнымъ агiтаторомъ кс. Стояловскимъ и истнуючимъ пiдъ ѳго управою хлопскимъ союзомъ, або руско-радикальною партiєю и офiцiяльнымъ комiтетомъ тои партiи, полiтичнымъ товариствомъ „Народна Воля“. На тыхъ зборахъ пiдносять ся часто питаня, котрi не дотыкають близше интересiвъ селяньского стану и то въ ворожiмъ тонѣ для властей и другихъ станiвъ — а то въ тiй цѣли, щобы непросвѣченi масы побудити до невдоволеня и неохоты противъ истнуючого порядку. Також поведенье и дѣяльность властей, шляхты и духовеньства пiдчиняє ся острiй, односторонньй и безосновнiй критицѣ, при чiмъ свѣдоме перекрученье фактiвъ и напасти на личности грають велику ролю.“

Можна бы думати, що полiтична власть, ѳсли маѳ що-небудь противъ выступленъ на зборахъ, не залишить выповнити свого обовязку. Тамъ каже ся дальше:

„Народнi вѣча, що не суть наслѣдкомъ вiдчуваной народомъ конечнои потребы ухиленя якихъ-небудь неправильностей“ — очевидно намѣстникъ думає, що селяне въ Галичинѣ вповнѣ вдоволенi и длятого рiшучо не мають потребы говорити мiжь собою о своихъ нуждахъ — „вымѣренi выключно на то, щобы селянъ занепокоити и баламутити, а селяне, несвѣдомо притягненi агiтаторами до участи въ тыхъ вѣчахъ, принимають ухвалы въ такихъ справахъ, котрi для нихъ чужi и незвѣстнi“. Тутъ очевидно око закона пильнує, щобы бѣдныхъ людей охоронити передъ приняттемъ якои-небудь неправильнои ухвалы; се очевидно лишь прихильность супротивъ глупыхъ селянъ. бо селяньство, чуючи на народныхъ вѣчахъ только о безнастаннiмъ гнетѣ и пониженю селянъ, въ самiй рѣчи зачинає вѣрити, що ѳго експльоатують.

„Звертаю увагу п. старосты на шкоду зъ такихъ народныхъ вѣчь и взываю васъ, щобы вы въ случаю, ѳсли таке вѣче буде оповѣщене въ вашiмъ повѣтѣ, передо всѣмъ розсудили — чи нема такихъ обставинъ, котрi пiсля закона зъ 15 листопада 1867 р. В. з д ч. 135, подають причину заказати такi народни зборы.“ — Якъ бачимо, перше средство: заказати. „Въ виду §. 6. згаданого закона, дальше въ виду агiтаторского характеру тыхъ хлопскихъ вѣчь, наконець въ виду того, що сѣльске населенье дѣйстно вже розбуджене, можна заказ зборiвъ легко мотивувати.“ — Такимъ способомъ п. намѣстникъ говорить старостамъ: не клопочѣть ся зъ заказомъ. — Дальше рескриптъ звучить: „Я не раджу пп. старостамъ въ кождiмъ случаю при заявленю о маючiмъ вiдбутись вѣчу уживати того средства, (послы смѣють ся. Голосы: Вельми вѣжливо!) и бажаю, щобы вы въ тiй справѣ руководились розвагою.“

„Въ першiмъ рядѣ треба старатись, иншимъ способомъ не допустити до такихъ хлопскихъ вѣчь, а то при помочи особистого вплыву и успѣшнои рады. Не сумнѣваюсь, що въ бiльшости случаѣвъ вплывъ, якiй начальникъ полiтичнои власти мiжь сѣльскимъ населеньемъ маѳ або повиненъ мати, окаже ся достаточнымъ, щобы до вѣчь не допустити и деструктивну дѣяльность скрайныхъ агiтаторiвъ зробити неможливою. Я повиненъ впрочiмъ примѣтити, що, о скiлько менѣ вѣдомо, деякi пп. старосты вже ужили того средства, яке предкладаю, иншi же просто заказали зборiвъ, не вызвавши зо стороны доткненого тымъ заказомъ сѣльского населеня нѣякого протесту або зворушеня, що доказує, якъ рiвнодушно вiдносить ся маса селянъ до тыхъ агiтаторскихъ выдумокъ “

Въ сѣмъ понятю и намѣстника выражене дѣйстно найвысше признанье для переважаючои масы власного народу и земляковъ: „Вы, глупi хлопы, не потребуѣте користуватись полiтичными правами, досыть, ѳсли за васъ власти грають ролю Провидѣня “ Дальше тамъ сказано: „Ѳсли бы однакъ заходы п. старосты въ цѣли не допущеня до такихъ вѣчь въ якiмъ небудь случаю були безуспѣшнi“ — думаю, що се не случить ся по такихъ добрыхъ радахъ, якi дає ґр. Бадені своимъ урядникамъ — „и вѣче таки мало бы вiдбутись, тогдѣ дѣломъ высланого на вѣче комiсаря буде, строго уважати на всѣ промовы и резолюцiи присутныхъ та контролювати нхъ, а въ случаю выступленя противъ державныхъ або автономiчныхъ властей, противъ духовеньства або шляхты, безусловно зарядити розвязанье вѣча. Оходѣ такихъ вѣчь, якъ також взагалѣ о спостереженяхъ що-до селяньского руху. вы пришлете менѣ подрiбне справозданье Се розпорядженье однакъ повинно бути въ строгiй тайнѣ Львовъ. 17 сѣчня 1894 р Баденiв р“

Такъ выповняють ся права и законы о товариствахъ и зборахъ въ австрiйскiй провiнцiи, супротивъ тои части населеня, котра складає переважну бiльшость цѣлого народу. Я розумiю теперь, длячого тутъ, въ выс. палатѣ, панує смертельный страхъ передъ кождою змiною выборчого закону. Само собою розумiється, що ѳсли народъ такимъ способомъ десятки лѣтъ давить ся, ѳсли ему зъ безпримѣрною холоднокровностiю конфiскують ся ѳго найпотрiбнiйшi полiтичнi права, тогдѣ являє ся небезпечность, що ѳсли бы лишь кiлька пред-

---

вiдносѣть того. Дайте менѣ шматочокъ, менѣ хочесь ѣсти, мамо!

Однакъ она пiйшла. Не слухала, може й не хотѣла слухати, може. И кашлаючи, плачучи, трѣпцемъ бѣгла до него, до того Маскальдiого.

Не найшла ѳго. Бувъ въ закопѣ. А тягаръ на ѳи плечi холѣтавъ нею, давивъ кашлемъ, и она спустилась до закопу.

Тамъ вiнъ бувъ.

— Ге, донна Нунцiята — спытавъ вiнъ — що васъ провадить до мене?

— Приношу вамъ отсе, Бога ради, возьмѣть собѣ назадъ. Не можу дати вамъ свого Санта. Не можу! — и дрожачою рукою подала ему грошѣ.

— Ба, — замѣтивъ вiнъ. — Заключена умова звычайно обовязує. Але, що се вы, та нехай... про мене... — И вiнъ взявъ грошѣ.

— Гмъ — згодомъ промовивъ. — Тутъ всего 57. Недостає три лiры.

— Такъ? — вiдговорила она. — Отсе, що купивъ Тонiо за нихъ; приношу вамъ. Возьмѣть, возьмѣть, мы не хочемо нѣчого.

Однакъ вiнъ розсмѣявъ ся. — Що менѣ по свининѣ? Вернѣть менѣ мои грошѣ и йдѣть зъ Богомъ.

— Не маю ихъ, пане, клянусь душею, не маю й шелюга.

— То заберѣть собѣ и се. А хлопця менѣ приведѣть. Вiнъ не першiй и не послѣдный, що стає карузомъ.*)

*) Карузы — робiтники въ закопахъ сѣрки. Они дуже скоро стають калѣками и умирають.

— Такъ отже вы... не увольните ѳго? — спытала жѣнка.

— Вiддай перше грошѣ, потiмъ...

Она не озвалась словомъ. Нѣма, блѣда, забрала мѣшокъ назадъ и пустила ся выходити.

— Стрѣвай! твои грошѣ! — кликнувъ вiнъ ѳи въ слѣдъ. Она обернулась, взяла грошѣ и пiйшла.

Ишла умучена, заточуючись, ледви ногами волѣкла. Такъ прийшла до хаты. Ѳи чоловѣкъ бувъ зновъ въ свѣтлицi.

— Охъ! — вырвалось ему. — Ты була у него?

— Була.

— И? — спытавъ вiнъ.

— И! — и пiдняла руку, шпурнула ему грiшми въ лице що вiнъ ажь подавъ ся въ задъ, а карбованцѣ такъ и покотились по помостѣ.

Въ дикiй лютости вiнъ стиснувъ пястуки и хотѣвъ кинутись на нея. Але она стояла противъ него неподвижна, блѣда, пильно впяла ся очима въ ѳго стать, такъ що ѳго одна рука опустилась, а вiнъ самъ, мурмотячи не ясни слова подавъ ся въ задъ и схиливъ ся збирати розсыпанi грошѣ.

*

* *

Дикимъ поспѣхомъ мати кинулась до дитины. Оно боязко притиснулось до стѣны.

— Ходи! — промовила она до Санта. — Ходи, ты голоденъ, ѣджь. Тутъ стiлки всего, стiльки! — и хлипанье перебило ѣй голосъ, и она въ дикiй, горячiй любови обiймила дитину и цѣлувала и цѣлувала ѳи до непамяти.

Потiмъ повстала, укропила хлѣба и свинины и дала хлопчикови и призиралась, якъ вiнъ ѣвъ поквапно, радо й весело.

— Ходи — зновъ заговорила она — ходи, усядемо на дворѣ, на сонци

И затворяючи за собою дверѣ, она усадовилась на приспѣ и потягнула до себе хлопця на колѣна. Потiмъ добула чоткi.

— Молись! — сказала. Молѣмось разомъ: Отче нашъ, Иже ѳси на небесѣхъ!... — и они молились, мовь бы перлы котилися. Три, чотири, пять Богородице Дѣво и одинъ Отче нашъ, и зновъ Богородице Дѣво и зновъ такъ ненастанно.

— Молись! — говорила она. — Ще, ще! — и вiнъ моливъ ся тихше и що-разъ тихше, и навпослѣдъ вже бiльше не моливъ ся. Спавъ

А она глядѣла на него, а сльозы спокiйнi и нѣмi котились ѣй по лици, и горячѣйшою, горячѣйшою ставала ѳи молитва: „И остави намъ долги наши“. А потiмъ, потiмъ она глибоко нагнулась надъ хлопцемъ, що такъ лагiдно спавъ ѳи на рукахъ, приложила свои уста до ѳго и здавалось, горячимъ, дикимъ, пристрастнымъ поцѣлуемъ всысала ѳго душу у своє нутро. Вiдтакъ мерзко оглянулась до вкруги, и, вложивши чотки на шию хлопця стала ѳго давити що разъ мiцнiйше и мiцнiйше. Перенужденый хлопчикъ отворивъ очи; дрожавъ цѣлымъ тѣломъ. Судорожно вхопивъся за шию, за чотки . та очи майже выпливали зъ своихъ ямокъ, уста блѣднѣли, темнiйшали, чорнѣли, а потiмъ и головка поникла въ задъ.

А жѣнка сидѣла мовчки, нѣмо, лишь безсловнi сльозы перебѣгали у нея по лици...

Перекл. ***Пав. К—кь.***

тавителѣвъ угнетеныхъ вôйшли въ ту палату, выявленй тутъ скандалы дôйшли бы великаньскихъ розмѣрôвъ."

НОВИНКИ.

— **Товариство „Зоря" уряджує завтра въ недѣлю** 15 н. ст. цвѣтня аматорске представленье на сей разъ въ сали товариства „Gwiazda" при улици Францисканьскôй. Початокъ точно о 7-ôй годинѣ вечеромъ. Вступъ: першорядни̂ крѣсла по 1 зр., другорядни̂ по 70 кр., дальши̂ по 50 кр., партеръ 20 кр. — На загальне бажанье буде повторена комічна народна оперетка „Панъ Мандаторъ" въ супроводѣ оркестры 24 полку пѣхоты. — Якъ звѣстно урядила була „Зоря" представленье сеи оперетки 28 н. ст. марта, котре однако зъ уваги на невôдповѣдный часъ пôдъ взглядомъ грошевымъ цѣлковито не повелось мимо того, що якъ все говорить ся, „Зоря" тѣшить ся симпатією загальною и мимо того, що представленье тоє будило цѣкавôсть хоть бы зъ того взгляду, якъ аматоры-ремѣсники, працюючи̂ вôдъ ночи до ночи въ варстатахъ, вывяжуть ся зъ своеи задачѣ. Та неудача споводувала значный убутокъ въ касѣ товариства, не спинила однако Зорянъ въ ихъ честныхъ змаганяхъ и они рѣшились повторити се представленье завтра, бо минувшои недѣлѣ не можь було дôстати салѣ. Хто вагу розвою нашихъ ремѣсничихъ товариствъ розумѣє, того не потребуємо заохочувати, щобы загостивъ до салѣ „Gwiazd-ы" на представленье „Зорѣ". На тôмъ представленю зможе кождый, приглянувши ся сали „Gwiazd-ы" и пересвѣдчити ся, якъ пôддержують Поляки свои товариства ремѣсничи̂.

— **Въ товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ"** выдано въ мартѣ с. р 1300 важныхъ полісъ на суму 901.784 зр. в. а. обезпеченого капіталу. Разомъ зъ попередными выдано въ протягу I. кварталу 1894 важныхъ полісъ 3.386 на суму 2,495.444 зр. обезпеченои вартости; — въ тôмъ самôмъ часѣ (т. є. въ мѣсяцяхъ сѣчни, лютôмъ и мартѣ) 1893 року було тôлько 1450 полісъ на суму 1,163.319 зр. обезпеченои вартости. — Шкôдъ огневыхъ всѣхъ въ протягу I. кварталу 1894 було 20, зъ котрыхъ 19 зліквідовано и выплачено вже, а одна ще неуреґульована. Сума всѣхъ выплаченыхъ шкôдъ выносить 16% вôдъ сумы узысканои въ тôмъ часѣ чистои преміи.

— **„Клюбъ Русинокъ"** пригадує, що завтра дня 15 н. ст. цвѣтня о 6 ôй годинѣ вечеромъ вôдбуде ся въ комнатахъ „Рускои Бесѣды" вôдчитъ проф. Володим. Шухевича: „Якъ дбають комахи про свою потомнôсть". Вступъ 10 кр., дохôдъ призначеный на фондъ будовы театру.

— **Краєва рада шкôльна** оповѣстила речинцѣ що до письменныхъ и устныхъ испытôвъ зрѣлости въ галицкихъ ґімназіяхъ и школахъ реальныхъ. Испыты письменни̂ розпочинають ся у всѣхъ школахъ середныхъ дня 15 н. ст. мая Испыты устни̂ розпôчнуть ся а) въ ґімназіяхъ: Въ Бонковичахъ пôдъ Хировомъ дня 25 червня, въ Бохни 11 червня, въ Бродахъ 9 липня, въ Бережанахъ 7 липня, въ Дрогобичи 21 червня, въ Ярославѣ 25 мая, въ Яслѣ 20 червня, въ Коломыи 19 червня, въ ґімназіи св. Анны въ Краковѣ 28 мая, въ ґімназіи св. Яцка въ Краковѣ 4 червня, въ III. ґімназіи въ Краковѣ 4 червня, въ рускôй ґімназіи у Львовѣ 28 мая, въ II. ґімназіи у Львовѣ 11 червня, въ ґімназіи Франца Іосифа у Львовѣ 11 червня, въ IV-ôй ґімназіи у Львовѣ 21 червня, въ Но ôмъ Санчи 6 червня, въ Перемышли 6 червня, въ Ряшевѣ 2 червня, въ Самборѣ 23 червня, въ Сяноцѣ 19 червня, въ Станиславовѣ 2 липня, въ Стрыю 27 червня, въ Тернополи 25 червня, въ Тарновѣ 14 червня, въ Вадовицяхъ 21 червня, въ Золочевѣ 19 червня; б) въ школахъ реальныхъ: въ Краковѣ 19 червня у Львовѣ 2 червня, въ Станиславовѣ 12 червня.

— **Огнѣ.** Дня 10 н ст. цвѣтня погорѣли въ Глинянахъ два домы христіяньски̂ Причина огню незвѣстна. — На фôльварку Глубока Нова власности ґр. Ник. Воляньского повставъ огонь и знищивъ майже всѣ будынки господарски̂ Въ огни погибъ такожь одинъ чоловѣкъ. — Въ Чернилявѣ дня 28 м. м. въ ночи повставъ огонь, котрый кôлькомъ господарямъ наробивъ шкоды на 1.615 зр. Лише одинъ бувъ обезпеченый на 100 зр — Въ Юсептичахъ въ жидачѣвскôмъ повѣтѣ дня 21 м. м. згорѣло 5 загородъ вартости 1500 зр Нѣхто не бувъ обезпеченый. — Въ селѣ Салашь дня 23 м. м. згорѣли 2 загороды вартости 500 зр. Дѣти бавили ся сѣрниками и зъ того повставъ огонь; 3-лѣтный сынъ Семка Тримка згорѣвъ въ огони. — Въ Синевôдску выжнôмъ дня 21 м. м. згорѣла 1 загорода, Обезпечена шкода 500 зр. — Въ Малявѣ пов. добромильского шкода зъ огню дня 8 м. м. выносить 700 зр.; була майже вся обезпечена. — Въ Бережници королѣвскôй згорѣло 5 загородъ соляньскихъ, вартости 2000 зр., обезпеченои лише на 500 зр. — Величезный огонь повставъ дня 3 с. м. въ Угерцяхъ незабитовскихъ въ городецкôмъ повѣтѣ де згорѣло 28 загородъ селяньскихъ, вартости около 11 тысячь зр. Майже всѣ були въ части обезпечени̂. — Въ Городку дня 31 м. м. погорѣвъ Мих. Посполитакъ, мавъ шкоды на 300 зр., але бувъ обезпеченый на 500 зр. — Въ Лисятичахъ повѣта стрыйского погорѣло двѣ загороды Шкода, въ части обезпечена, выносить 600 зр. — Въ Рудѣ жидачѣвского повѣта згорѣло дня 13 м. м. девять загородъ, вартости 7500 зр.; зъ нихъ лише двѣ були обезпечени̂ на 1300 зр. — Въ Пôдвычôлкахъ въ бучацкôмъ повѣтѣ зъ коршмы перекинувъ ся огонь на чотири загороды селяньски̂ и спаливъ ихъ Шкода 600 зр. була по части обезпечена. — Въ с мôмъ Бучачи на передмѣстю згорѣли дня 17 м. м. 2 будынки, вартости 400 зр.

— **Документы Тараса Шевченка** У обывателя одной зô станиць войска Доньского найшовъ ся паспортъ, формулярный списокъ и деяки̂ невыдани̂ творы Тараса Шевченка. Теперь, якъ доносить „Приазовскій Край", властитель книгарнѣ въ Ростовѣ на Дону Т. Романовичь веде переговоры зъ властителемъ згаданыхъ документôвъ, щобы купити ихъ на свою власнôсть. Такожь звѣстный артистъ п. Микѣшинъ обернувъ ся до Посухова въ Ростовѣ зъ просьбою набути вôдъ Романовича документы, що вôдносять ся до украиньского поета.

— **Выкористовуванье въ продажи льосôвъ.** Зъ Косова пишуть до Now-ои Reform-ы: Вôдъ кôлькохъ лѣтъ снують ся, особливо по всхôднôй Галичинѣ жиды, аґенты до продажи льосôвъ на раты. Они заступають фірму угорску Budapester Bankverein Actien-Geselschaft, котрои интересы ведуть вызыскуючи якъ темныхъ и недосвѣдныхъ селянъ такъ и мѣщанъ. Не досыть того, що такій аґентъ присвоює собѣ першу рату, до єго рукъ зложену, але крôмъ того надто тяжки̂ суть услôвя закупна, що легко позбавлюють купуючого вплатъ и льосôвъ, котри̂ вже майже выплативъ, бо пôсля §. 9. закона угорского зъ 24 мая 1883 XXXI незаплаченье однои раты потягає за собою знесенье умовы що-до купна. — Бувъ бы часъ, щобы власти скарбови̂ и політични̂ спинили се ремѣсло вызыскуваня людей.

— **Про лѣто въ 1894 роцѣ** пишуть нѣмецки̂ часописи: Сими днями можна бачити незвычайно велику ґрупу пятенъ на сонци. Погода и вѣтры вказують въ сѣмъ роцѣ замѣтну анальоґію зъ минувшимъ рокомъ. Дня 18 марта 1893 р. упавъ великій снѣгъ и покрывъ грубою верствою цѣлу пôвнôчну Нѣмеччину. Вôдтакъ наступила небувала посуха, що тревала 46 днѣвъ Сего року упали снѣги 16 и 17 марта и вôдъ сего часу панує посуха. Славный ґетинґскій астрономъ Клінкерфі ъ проповѣвъ на лѣта 1893, 1894, 1895 и 1896 велику посуху для Европы, а выводивъ се зъ сонѣчныхъ пятенъ, котри̂ въ тыхъ лѣтахъ найбôльши̂. — Єсли си̂ пророцтва будуть правдиви̂ по справдѣ не мають хлѣборобы чого тѣшити ся, тôлько-жь посуха панувала тамтого року лише въ захôднôй Европѣ, у насъ противно були безнастанни̂ зливы и повени.

— **Володимиръ Шляєнъ** слухатель політехніки львôвскои, увязненый въ мартѣ 1890 р. властями россійскими въ Конґресôвцѣ за перевезенье до Россіи забороненыхъ брошуръ, повернувъ вчера до Львова. Шляєнъ сидѣвъ зъ початку въ слѣдчôй вязници въ Варшавѣ, а по засудженю выслано єго до петропавловскои крѣпости, де сидѣвъ доси.

— **Вôдъ Городка пишуть намъ:** Почуваю ся до дуже милого обовязку зложити симъ найсердечнѣйшу подяку нашому рускому товариству „Днѣстеръ" за дуже скоре и цѣлковите заплаченье обезпеченои шкоды, яка навѣстила мене 6 н. ст. цвѣтня 1894 року, задля огня, котрый знищивъ мои будынки и все моє майно на Морґахъ ad Городокъ. Шкоду ліквідувавъ Вп. п. Несторовичь, делеґатъ товариства „Днѣстеръ" вже 8 цвѣтня 1894 дуже совѣстно и справедливо. Товариство увзгляднюючи шкоду выплатило менѣ въ якъ найкоротшôмъ часѣ, бо заразъ 11 цвѣтня 1894 р. отже до 6 днѣвъ по огни цѣлу обезпечену суму, за-для того я зобовязаный заохотити и поручити всѣмъ нашимъ хлѣборобамъ, обезпечувати своє майно и добутки, нѣгде инде, якъ въ рускôмъ товариствѣ „Днѣстеръ" у Львовѣ. *Иванъ Бѣлый* зъ Морґôвъ ad Городокъ.

— **Поєдинокъ зъ власною жѣнкою** мавъ малярь Денінґъ въ Мемфісъ въ Америцѣ пôвнôчнôй. Причиною поєдинку була заздрôсть жѣнки и обида якои чоловѣкъ допустивъ ся супротивъ неи. Поєдинокъ вôдбувъ ся на пістолеты: жѣнка одержала рану въ рамя, мужь въ груди. Вôдъ тои раны померъ Денінґъ на другій день.

— **Дрôбни̂ вѣсти.** На жидôвскôмъ кладовищи у Львовѣ вôдобравъ собѣ житье слюсарскій челядникъ Конрадъ Кіферъ. — У Львовѣ померъ Францъ Дидацкій, бувшій властитель фабрики сѣрникôвъ, участникъ польского повстаня въ 1831-ôмъ роцѣ. — У Львовѣ має вôдбути ся вѣче въ справѣ святкованя недѣль и святъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: — Отворенье стаціи „Панка" для руху необмеженого. — Стація „Панка" буковиньскои зелѣзницѣ льокальнои, котра до теперь уряджена була тôлько для перевозу осôбъ, панункôвъ, посылокъ поспѣшныхъ и въ обмеженôй мѣрѣ для руху товарового буде отворена почавши вôдъ 15 цвѣтня 1894 такожь для необмеженого руху товарового.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 14 цвѣтня. Вчера рано приѣхавъ цѣсарь Вільгельмъ. На двôрци полудневои зелѣзницѣ повитавъ гостя цѣсарь Францъ Іосифъ въ супроводѣ численнои дружины и представителѣвъ властей. — Кн. болгарскій Фердинандъ выѣхавъ до Монахіи. — Говорять, що посолъ въ Букарештѣ ґр. Ґолуховскій має намѣръ податись до дімісіи.

Буда-Пештъ 14 цвѣтня. Соймъ вôдкинувъ внесенье опозиціи, щобы міністрови судôвництва дати вотумъ недовѣрія.

Сієнна 14 цвѣтня. На публичнôй площи експльодувала бомба и знищила кôлька домôвъ.

Парижь 14 цвѣтня. Въ Кале вôдбули ся пробы зъ арматою новои системы. Результаты вдоволяючи̂, за-для чого француска артилерія має одержати арматы сеи системы.

Римъ 14 цвѣтня. За-для рѣшучости Кріспіого въ фінансовôй комісіи имовѣрне розвязанье парляменту.

Петербургъ 14 цвѣтня. Говорять про можливу стрѣчу царя зъ цѣсаремъ Францъ Іосифомъ.

Буеносъ Айресъ 14 цвѣтня. Ворохобникôвъ побито пôдъ Ріо Ґранде.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. И. Мат. въ Сви.** Вписано за 1884 яко залеглôсть и прийде ще 3 зр. — **Вп. Д. Мар. въ Бял-** Похибка поправлена, выкликана черезъ се, що всѣ грошѣ присланй сюды въ сѣчни вписано на имя Лев.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильни̂, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всяки̂ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Противъ нежиту
органôвъ вôддыховыхъ, на кашель, катаръ, хрипку и иншихъ недугъ горла уживають лѣкарѣ

найчистѣйшу алькалічну **ВОДУ щавову** саму, або зъ топлымъ молокомъ зъ дуже добрымъ успѣхомъ. 31 (II)
Она дѣлає лагôдно, покрѣпляючо и успокоюючо, вплыває на лекше вôддѣлюванье флеґмы и єсть въ такихъ случаяхъ дуже добре выпробована.

Ц. и к. доставець дворôвъ
Патенты и привілеѣ.
„Exsiccator"
100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ брошурѣ, котру безплатно кождому доручить ся. 140 3–12
Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.
Аґентôвъ глядає ся.
Адреса для листôвъ и телеґрамъ:
„Exsiccator" Вѣдень
КОНТОРА:
IV., Hauptstrasse 36.
Въ Краковѣ не маю філій.

„БАЛЛАБАНÔВКА"
безъ цукру и безъ анижу
Стара чиста житна горѣвка въ наслѣдкахъ лѣпша якъ конякъ
поручає
Кароль Баллабанъ
14 у Львовѣ. 13-?

! На свята !
Вина всякого рода, фляшка почавши вôдъ 35 кр.
Конякъ токайскій по 1·50 кр. и высше.
Мѣдъ питный.
Горѣвки и
Всяки̂ инши̂ товары корѣнни̂
149 *поручає* 1 6
Иванъ Боднаръ
у Львовѣ, Академічна 20.

Tinct. capsici compos.
(Pain Expeller)
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,
загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва" яко правдиви̂.
4928
Центральна розсылка.
Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

Бритвы анґлійски̂ и зъ Золінґенъ пôдъ ґарантією и зъ правомъ вымѣны, если бы не надавали ся до волося по зр. 1·50, 1·70, 2, 2·50, 2·75 3 и 3·50
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстровани̂ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

На свята великодни̂
Найсвѣжѣйши̂ дрôжджѣ
Ад. Игн Мавтнера и Сына у Вѣдни.
Одиноке заступництво на цѣлу Галичину.
Кароль Баллабанъ
у Львовѣ.
Замовленя зъ провінціи на дрôжджѣ вже приймає.
142 2—4

ДЕНТИСТЪ
Д-ръ Б. Качоровскій
бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши своє довголѣтне
Заведенье дентистичне
зъ Вѣдня до Львова, ординує при ул. Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9 12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 передполуднемъ.
124 2—4

Важне для Пань!
По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣли̂ сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 13—?
Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою француского.
ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА
Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

М. ИСКОВИЧА
БРАТЯ
ЗЪ ВѢДНЯ
ОДИНОКИ̂ ФАБРИКАНТЫ
ОДЯГÔВЪ
ОТВОРИЛИ
у ЛЬВОВѢ
при ул. Коперника ч. 1 (дôмъ Вп. Миколяша)
богато заосмотреный
МАҐАЗИНЪ ГОТОВЫХЪ ОДЯГÔВЪ
мужескихъ и дитячихъ
и поручають по цѣнахъ фабричныхъ
власни̂ фабрики
ВѢДЕНЬ, БУКАРЕШТЪ, БѢЛГРАДЪ
СКЛАДЫ
въ найбôльшихъ мѣстахъ европейскихъ. 123 5—6

Фабрика циліндрôвъ и капелюхôвъ пôдъ фірмою:
Антôнъ Кафка

перше А. КОЖЕЛЮЖЕКЪ
у Львовѣ, Ринокъ 29,
перехôдна камениця Андріолього вôдъ стороны Єзуитôвъ Театральна 12 поручає на сезонъ весняный
Капелюхи и циліндры
власного выробу въ наймоднѣйшихъ фасонахъ и краскахъ по найнизшихъ цѣнахъ, якъ такожь капелюхи и циліндры фабрикъ Габіґа и Плеса у Вѣдни, въ великôмъ выборѣ капелюхи въ рôзныхъ краскахъ по 5 зр. а циліндры цѣлкомъ легки̂ по 9 зр. Такожь капелюхи мягки̂, неперемакаючи̂ т зв. Льоденъ зъ фабрики Антона Піхлєра въ Градци. Приймає капелюхи, циліндры до вôдновлюваня.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко. 79 6—7

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого ориґін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50
4861 59—104
ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Руску Орнаментику
набути можна
въ Островѣ п. Радымно.

АЛЬФРЕДЪ РАССЛЬ ОПАВА
австр. Шлезкъ
Торговля насѣня заснована въ роцѣ 1857
поручає
дуже спосôбне до кôльченя насѣнье кождого рода
4960 26–30
en gros и en détail.
Прôбки и цѣнникъ даромъ и франко.

ВОЛОДИСЛАВЪ ҐОНЕТЪ
въ Корчинѣ
поручає зъ найчистѣйшого льну гарни̂ и свѣжи̂ славни̂ полотна корчиньски̂ въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ дамы рôзни̂, рушники, хустки до носа грубши̂ и тонки̂ вебови̂ бѣли̂ и барвисти̂. Бѣлье столове дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильни̂ (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.
Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылає ся даромъ и оплатно.
За доброту выробôвъ ручить ся. 148 1—14
Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

КАРТЫ ѢЗДЫ
до Пôвнôчнои Америки
въ
Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a
WIEN.
Щоденна експедиція зъ Вѣдня.
15-52 Поясненя безплатно. 1

Туманенье селянъ, Обманьство зъ косами!

Марка охоронна.

? По чôмъ пôзнати добру косу?
? По чôмъ пôзнати злу косу?

Вôдповѣдь

на сй пытаня найде кождый господарь въ нашôмъ новôмъ катальозѣ косъ, друкованôмъ у всѣхъ европейскихъ мовахъ.

Заки

хто купить косу, нехай замовить вôдъ насъ картою кореспонденційною нашъ катальоґъ косъ, котрый мы оплатно высылаемо.

МІНЦЕРЪ и С-ка у Вѣдни.

Розсылка косъ въ пачкахъ, почтою до громадъ и господарѣвъ.

Складъ фабричный: ПАРИЖЬ. 150 1—2₁

Першій транспортъ 10.000 черевикôвъ дамскихъ по 2.90 зр.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Вô второкъ дня 6 н. ст. марта 1894 р.

отворила

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

другій, зъ цѣлымъ комфортомъ и електричнымъ освѣтленьемъ устроеный складъ

у Львовѣ при ул. Сикстускôй ч. 6

зъ величезнымъ припасомъ

обуви мужескои дамскои и дитячои

пôсля француского крою по дивно низькихъ на пôдошвахъ вытисненыхъ цѣнахъ.

Крôмъ того выставила на продажь цѣлый транспортъ, бо 10.000 паръ чисто анґлійского крою и доброи якости дамскихъ черевикôвъ по цѣнѣ 2·90 за пару. 77 5—50

ДРÔЖДЖѢ

найлучшои якости

по 1 зр. 20 кр.

за кільоґрамъ. Просимо завчасу замавляти, подаючи день коли мають бути высланй.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

У ЛЬВОВѢ. 134 3—6

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на **недуги шкôрянй**, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. **Берґера мыло смоляне** мае 40% смолы деревнои и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно **Бергера мыла смоляного** и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Trade Mark A.B. & Cp.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнй и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане **мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку** служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: **Мыло бензоове для нѣжности шкôры; мыло бораксове противъ прищѣвъ; мыло карболеве до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ и таке жь мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве на червенôсть лица; мыло весьянкове дуже успѣшне; мыло танинове противъ прѣтя нôгь и выпаданя волося; мыло до зубôвъ, найлѣпше средство чищеня зубôвъ.** Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г Блюменфельда, А Лазовского, К Мик ляша, З Рукера. К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 2—24

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто 4¾ клґ. **оплаченй до кождои стаціи почтовои въ краю.**

Цейльонъ грубозернис.	зр	10·80
середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9·60
Ґватемаля	„	9·20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Збôрка маєва зъ року 1893.

½ клґ. Ковіо	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „	„	2·80
„ „ Мелянжъ de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Мелянжъ de Moscou безъ коробокъ	„	3·80
„ „ Имперіяль	„	5·—
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1·50

поручае 15 13—22

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

Вина, розолісы, лікеры и смачнй стравы

а крôмъ того звѣстне зъ доброты оломуцке

ПИВО

на мѣру и фляшки

продаю въ моѣй новоустроенôй реставраціи и въ **комнатѣ до снѣдань.**

Яковъ Лєвенгекъ

Львôвъ ул. Трибунальска ч. 4.

Реставрація и готель „Ванда“.

143 До реставраціи осôбный вхôдъ. 1—4

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

Знаменитымъ вынайденьемъ єсть

ТИНКТУРА „ЗАХЕРЛІНА“

при помочи котрои въ кождôмъ мѣсци, де порошокъ не може такъ добре дôстати ся або причѣпитись, можна вынищити насѣкомй незвычайно скоро и певно

Тинктура „Захерліна“ надає ся задля того найлѣпше до выгубленя **заплоду** блощиць, блохъ и вушей, котрй загнѣздили ся въ шпарахъ, дошкахъ, дѣркахъ або въ волосю звѣрять. **Уживане разомъ** зъ порошкомъ Захерліна выказує се вынайденье не лише **найскоршій** але й найтревалѣйшій **успѣхъ** противъ **всякого рода** насѣкомыхъ де они не находились бы. **Тинктуру Захерліна** можна дôстати у фляшкахъ по 25 кр ав. або по 1 зр. въ звѣстныхъ складахъ Захерліньскихъ

До практичного ужитку треба мати осôбно приладженый розпорсникъ (цѣна 1 зр. ав)

Склады всюды тамъ, де вывѣшенй плякаты Захерліна 90 1—2

Знаменитй тутки неклеенй Немойовского, розôбранй химично мѣскою лябораторією, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

Парохъ Красного

п. Товсте потребує пѣвця церковного. Зголошеня листовно.

147 1 3

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости веснянй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 21—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець. Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 76. Львôвъ, Понедѣлокъ 4 (16) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разом зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôї а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. в.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте наших Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрі въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

„Руско-польска коаліція“.

На запытанье наше що-до руско-польскої коаліції въ Галичинѣ, заключеної пôсля тверженя посла Вахнянина рускими послами зъ польскими въ часѣ остатної сесії соймової, посолъ Романчукъ надôславъ намъ таке поясненье:

Въ грудни минувшого року обговорювано въ рускôмъ клюбѣ парляментарнôмъ: яке становище політичне маѣ клюбъ на-дальше займати: именно чи маѣ лишити ся при політицѣ вôльної руки, чи перейти до опозиції взглядно приступити до коаліції славяньскої. Постановлено на-разѣ придержувати ся дальше політики вôльної руки а тôлько въ бôльше рѣшучій способ пôдносити потребы и кривды Русинôвъ, остаточне-жь рѣшенье повзяти ажь по порозумѣню зъ рускимъ клюбомъ соймовымъ, пояснивши передъ тымъ руску справу новому правительству центральному. При тôмъ пôднесли ся голосы, щобы передъ остаточнымъ рѣшеньемъ запытати ще и у краєвого правительства: якъ гадаѣ правительство вôдносити ся на-дальше до потребъ Русинôвъ. Въ якійсь часъ потôмъ „коло“ польске рѣшило переговорити ся зъ рускимъ клюбомъ що-до дальшого становища клюбу, але о тôмъ увѣдомило руский клюбъ ажь передъ самымъ вôдроченьемъ парляменту.

Въ часѣ сесії соймової руский клюбъ соймовый [пôдъ предсѣдательствомъ Романчука] и самъ и разомъ зъ клюбомъ парляментарнымъ застановлявъ ся надъ дальшою політикою рускихъ послôвъ. Въ клюбѣ соймовôмъ бôльшôсть була за становищемъ вôдпорнымъ, о зближеню до коаліції правительственної не було й бесѣды. Дня 29 сѣчня зôйшли ся оба клюбы въ комплетѣ на спôльну нараду. На 12 послôвъ бôльшостію 9 чи 8 голосôвъ [1 посолъ мабуть не голосувавъ] згоджено ся — зъ огляду на пôднесенї голосы въ рускôмъ клюбѣ парляментарнôмъ и на ініціятиву парляментарного „кола“ польского — передъ остаточнымъ рѣшеньемъ запытати ще краєве правительство и польске „коло“ соймове о ихъ дальше становище супротивъ потребъ Русинôвъ. Рѣшено приступити до выконаня тои ухвалы ажь тогды, коли сформулує ся конкретнї постуляты Русинôвъ, котрі маютъ обомъ чинникамъ предложити ся и вôдъ котрыхъ способу принятя маѣ зависѣти дальше рѣшенье рускихъ послôвъ. До сформулованя тыхъ постулятôвъ и предложеня ихъ — пôсля попереднього одобреня рускими клюбами — правительству краєвому и польскому „колу“ соймовому выбранї були 4 послы, 2 парляментарнї и 2 соймовї, зъ котрыхъ однакожь лише 2 — Вахнянинъ и д-ръ Савчакъ, сю місію приймили.

Але до сформулованя постулятôвъ, котре взявъ на себе Вахнянинъ, и до предложеня ихъ, по попереднôмъ порозумѣню зъ другимъ вôдпоручникомъ д-ромъ Савчакомъ, обомъ рускимъ клюбамъ до нарады и одобреня зовсѣмъ не прийшло. Оба вôдпоручники довший часъ не стыкали ся зъ собою, и рускій клюбъ соймовый цѣлу акцію контакту зъ обома згадаными чинниками, котрôй вôнъ взагалѣ не бувъ радый, уважавъ за фактично залишену. Ажь дня 13 лютого довѣдавъ ся вôнъ вôдъ д-ра Савчака таке: Дня 10 лютого въ вечеръ Вахнянинъ повѣдомивъ д-ра Савчака, що бувъ у намѣстника и розказавъ цѣлу справу а намѣстникъ прийме обохъ вôдпоручникôвъ рускихъ клюбôвъ на другій день. На замѣтъ д-ра Савчака, що клюбы инакше ухвалили, именно пôйти вже зъ готовыми и клюбами одобреными постулятами, вôдповѣвъ Вахнянинъ, що справа буде трактувати ся теперь лишь приватно. Д-ръ Савчакъ зъ причины важного засѣданя въ выдѣлѣ краєвôмъ не пôйшовъ на авдієнцію, — явивъ ся тôлько самъ Вахнянинъ а потôмъ закомунікувавъ д-рови Савчакови, що намѣстникъ вказавъ до контакту зъ польскими послами соймовыми на певнї вызначнї личности. Вôдтакъ одна зъ тыхъ личностей заявила, що польска комісія парляментарна прийме рускихъ вôдпоручникôвъ дня 14 лютого. Рускї послы соймовї на тї заявленя д-ра Савчака высказали жаль, що веде ся акція суперечна зъ ухвалами клюбôвъ, що се однакожь акція зовсѣмъ приватна безъ всякихъ зобовязань для клюбу соймового и що д-ръ Савчакъ маѣ се на сходинахъ зъ польскою комісією выразно зазначити.

Дня 14 лютого були сходины послôвъ Вахнянина и д ра Савчака зъ польскою комісією. Вахнянинъ заявивъ, що на спôльнôй нарадѣ рускихъ послôвъ парляментарныхъ и соймовыхъ 9 голосами на 12 ухвалено вôйти въ контактъ зъ польскими послами соймовыми, и запытавъ, чи польскї послы годять ся на повный розвôй и рôвноправнôсть рускаго народу. Д-ръ Савчакъ застерѣгъ ся, що рускї вôдпоручники выступають тутъ въ характерѣ приватнôмъ, бо рускї клюбы ухвалили уложити конкретнї постуляты и ажь тогды вôйти въ переговоры зъ польскими послами, до чого выбрано 4 делеґатôвъ, зъ котрыхъ 2 однакожь тои місіи не приймили. Поодинокї члены польскої комісіи, числомъ 10, вôдповѣли, якъ попередно намѣстникъ, на пытаня Вахнянина, прихильно.

На нарадахъ рускихъ клюбôвъ соймового и парляментарного дня 14 и 15 лютого, на котрыхъ Вахнянинъ и д-ръ Савчакъ здавали справу зъ переговорôвъ зъ намѣсникомъ и зъ польскими послами, сконстатовано передовсѣмъ, що тї переговоры вели ся Вахняниномъ не по мысли ухвалъ клюбôвъ. Вкôнци по довшôй дискусії справозданье о тыхъ переговорахъ, яко приватныхъ, принято до вѣдомости. Рускій клюбъ соймовый узнавъ свою акцію за скôнчену.

Отже пôсля сего вже-жь автентичного и достаточного поясненя, зъ котрымъ и згоджують ся нашї попереднї информації, посолъ Вахнянинъ не мавъ реальної основы говорити въ радѣ державнôй о „дѣлѣ національного порозумѣня“, о „добровôльнôмъ зъєднаню“, о „коаліції галицкôй“ и т. д. Не такимъ способомъ доводить ся modus vivendi межи двома спорячими народностями, для обохъ пожаданого а Русинами завсѣгды щиро бажаного. Такимъ же способомъ тôлько скрѣпляє ся неоправданї претенсіи сильнѣйшої стороны — якъ вже показавъ досвѣдъ власне и въ сѣмъ выпадку, — а черезъ те выкликує ся конечно опôръ и зменшаѣсь охоту до згоды у другої стороны, отже якъ-разъ творить ся противне дѣло, розширюючи — замѣсть звужати — провалъ мемі спорячими сторонами.

Рада державна.

На суботнѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ вôдповѣдавъ міністеръ судôвництва ґр. Шенборнъ на кôлька интерпеляцій.

На интерпеляцію пос. Прадого що-до розпорядженя о конфліктѣ ґазетъ вôдповѣвъ міністеръ такъ: Жалувано ся загально, що при конфіскатѣ ґазетъ не повѣдомляє ся редакторôвъ о причинѣ конфіскаты и длятого унеможливляѣсь, щобы при другôмъ накладѣ тои ґазеты не провинитись дальше противъ закона прасового. Міністерство судôвництва порозумѣвшись зъ міністерствомъ справъ внутрѣшныхъ выдало дня 7 марта с. р. таке розпорядженье: Опираючись на фактѣ, що нема законної постановы на се, щобы власть заряджуюча конфіскату подавала причину тои конфіскаты, заявляє правительство, що залежить ему на тôмъ, абы праса въ законныхъ границяхъ свôбôдно розвивала ся и не поносила нѣякої матеріяльної шкоды. Длятого при зарядженôй конфіскатѣ маѣ ся подавати до вѣдомости, за яку статью наступила конфіската, але не буде повѣдомлятись, якї уступы тои статьѣ выкликали конфіскату, при чôмъ треба застеречись, що по точнôмъ переглядѣ дотычної ґазеты може наступити конфіската и другого накладу зъ якихъ иншихъ причинъ. Не повѣдомляѣсь о причинѣ конфіскаты въ тыхъ случаяхъ: Если накладчикъ або редакторъ выдаѣ другій накладъ сконфіскованого письма для демонстрації противъ властей въ той спôсôбъ, що мѣсце, де мѣстилась сконфіскована статья, лишаѣ порожне и даѣ напись „сконфіскованé“ або замазуѣ друкарскимъ чорнилôмъ. На случай повторення тои демонстрації не буде повѣдомлятись на будуче о причинѣ конфіскаты, а прокураторія маѣ утримувати въ евіденції имена тыхъ демонструючихъ редакторôвъ.

На интерпеляцію пос. Вашатого, длячого на будынку судовôмъ въ Векельсдорфѣ нема написей нѣмецкихъ и ческихъ, лишь суть самї написи нѣмецкї, вôдповѣвъ міністеръ, що информації посла въ тôй справї хибнї, бо суть утраквістичнї написи. [Отъ хочь бы зъ повышої интерпеляції и вôдповѣди на ню, поминувши хибну информацію въ згаданôмъ случаю, повинні послы рускї взяти собѣ примѣръ, якъ боронить ся правъ національныхъ народу. Въ цѣлôй всхôднôй Ґаличинѣ всѣ будынки судовї, зъ выимкою може двохъ-трехъ, якъ н. пр. въ Пôдбужи, маютъ написи выключно польскї, а на будуючôмъ ся теперь будынку судовôмъ у Львовѣ выковано въ камени напись: C. k. sąd krajowy karny. Если въ такôй формальности не признаѣсь правъ другої народности, то що жь говорити про переписку властей судовыхъ зъ приватными сторонами рускої народности по руски. [*Прим. Ред.*].

Вôдтакъ приступлено до дальшої спеціяльно дебаты надъ буджетомъ „міністерства справъ внутрѣшныхъ“.

Пос. д-ръ Кронаветеръ вказавъ на сторонничôсть властей при приниманю до службы урядовоя. Зъ шематизму урядникôвъ долѣшної Австрії можна пересвѣдчитись, що до службы політичної лишь той способный, хто есть шляхтичемъ. Рôвнї права горожаньскї, запорученї основными законами, суть илюзоричнї. Вôдтакъ выступивъ бесѣдникъ зъ демократичного становища противъ поведеня властей, котрі не допускають жидôвъ до урядôвъ, при чôмъ зробивъ притыкъ пос Быкови, котрый за-для приналежности де кола польского не мôгъ порушити публично тои квестіи покривдженя своихъ одноплеменникôвъ. — О коаліції говоривъ д-ръ Кронаветеръ такъ: Всѣ сторонництва, котрі не приступили до коаліції, осуджено одною спôльною назвою „скрайныхъ“. Мусить въ имени демократôвъ запротестувати, мовь бы лишь члены коаліційныхъ сторонництвъ були пôддержуючими державу (staatserhaltend). При плебісцитѣ показалось бы, що велика бôльшôсть населеня Австрії есть противна коаліції, а если бы цѣла та бôльшôсть не була staatserhaltend, то австрійска держава мусѣла бы розпастись и не мала бы услôвя истнованя. А однакъ всѣ тї, що своєю кровью боронять истнованя державы, пôддержують ту державу. — Полемізувавъ зъ высказомъ міністра скарбу, мовь бы не маючї теперь права выборчого не платили податкôвъ. А тї всѣ безпосереднї податки консумційнї: за нафту, каву, тютюнъ, чи-жь се не податки? Если

---

16)

Спомины зъ-передъ десяти лѣтъ.

VI.

(Дальше.)

Я вынявъ заразъ мапу зъ торбы и назначивъ собѣ критичне мѣсце оловцемъ. Заки мы выйшли зъ Прачи, довелось намъ переходити таке одно мѣсце, въ котрôмъ розправа зъ Босняками була бы дуже трудна. Дорога вела по-надъ рѣчку Прачу, мѣсце було вузке не бôльше 10 сажнѣвъ, а зъ обохъ бокôвъ стояли великаньскї скалы, такї стрôмкї, що мовлявъ, можна насъ було до-чиста закинути зъ гôръ каменями. Але командантъ Прачи забезпечивъ насъ противъ такои несподѣванки въ той спôсôбъ, що скоро свѣтъ пôславъ на одну высшу стѣну сильный вôддѣлъ, щобы тамъ нѣкого пôдозрѣного не впустити.

Йдучи ще якійсь часъ долиною Прачи, мы стали йти въ гору. Гостинець за-для стрôмкости горы вивъ ся серпентиною середъ густого букового лѣса. Я наказавъ якъ найострѣйше, щобы вояки не скорочували собѣ дороги въ той спôсôбъ, абы гостинець вытинали вôдъ одного каблука до другого навпростець лѣсомъ. Та не всѣ послухали мого приказу. Оденъ жидъ дрогобицкій высокій и сухій якъ тыка, пôйшовъ собѣ манôвцями. Коли прилучивъ ся на вершку горы до вôддѣлу, я робивъ ёму докоры: чого не слухаѣ? Боснаки могли бы его зъѣсти. Жидъ прибравъ комічно-серіо міну и каже:

— Я, прошу покорне, є кравець и гадавъ, що надыбаю якій файный мустеръ на костімъ.

— Бодай тебе чортъ взявъ зъ твоимъ костімомъ! зъѣдять тебе, а я за тебе вôдповѣдати не буду!

— Мене певно не зъѣдять, бо я такій сухій, що на менѣ поломили бы собѣ зубы.

Я засмѣявъ ся, нѣчого було робити зъ смѣхотворнымъ жидикомъ. Я затямивъ собѣ его имя, бо на мою гадку, такихъ веселыхъ людей въ компаніи конче потрѣбно: они своими оповѣданями потрафлять кождого розвеселити. Жидокъ бувъ кравцемъ, що ходивъ робити по дворахъ та селахъ, и вмѣвъ цѣлї сотки рôзныхъ казокъ и жартôвъ.

Було саме полудне коли мы выйшли на вершокъ горы, що зве ся Ранієнъ-Карауля. Тутъ стоять давнї турецкї землянї валы. Такихъ караулôвъ або по нашому сторожниць полишило ся зъ часôвъ турецкого панованя богато скрôзь по Боснѣ й Герцеговинѣ. Они стоять на высокихъ горахъ и въ нихъ мѣстились турецкї залоги воєннї для забезпеченя турецкого володѣня. Либонь вôдъ сего слова турецкого чи татарского походить россійске „караулъ“, що маѣ значити сторожу. Караулы босаньскї мають форму подовжного четверокутника зъ утятыми тупо рогами, такъ що вони подабають радше на еліпсу.

На Ранієнъ-Караули стояла зновъ наша залога, теперь 80-ого полку зъ поручникомъ. Вôнъ розказувавъ менѣ, що не маѣ тутъ хвильки супокою, бо зô всѣхъ бокôвъ напастують его босаньскї ватаги и мусить дуже пильнувати ся.

На тôй то горѣ мы мали полудневый супочинокъ и обѣдъ — зъ мясныхъ консервôвъ, цвібаку и комісного хлѣба.

День бувъ погôдный. Щô за хорошій выглядъ зъ тои высокои горы, що маѣ 1872 м. высоты по-надъ рôвень моря! Горы и провалы взносять ся наче-бъ якій великаньскї валы геть на полудне. Близшї верхи гôръ зеленѣють вôдъ ростучои тутъ соснины, дальшї що-разъ чорнѣйшї, а на самôмъ кôнци — геть пôдъ Чорногору вони темно-синї. Для маляря-туриста воно дуже хорошій выглядъ, але мене яко жовнѣра, котрому прийшло ся по тыхъ великанахъ драпати ся, переймали страхомъ. Я до такихъ гôръ не звыкъ и тутъ бачивъ ся зовсѣмъ немôчнымъ. Я вчивъ ся штуки воєнної въ околицяхъ Львова. Знесѣнье и Гицлѣвска гора, на котрôй мы вôдбували вправы, выдавались менѣ самыми Монтблянками альпейскими, а ось теперь показались менѣ ліліпутами въ порôвнаню до тыхъ балканьскихъ велитôвъ Маю пôдъ рукою 200 карабінôвъ Верндля, а до кождого по 200 штукъ патронôвъ. Се така сила, зъ котрою можна бы задержати орду татарску, а стрѣляючи въ збиту масу можна вцѣлити 4.000 людей, але пôдъ услôвемъ, що битва выпаде на рôвнôмъ розлогôмъ подôлю або на степахъ Украины. Тутъ же инча рѣчь. Тутъ горы й лѣсы, зачѣпно выступати дуже трудно, бо нѣкуды розвинути ся гараздъ. Тутъ не може бути анї бесѣды, щобы поставити въ маршу сторожу бôчну [Seitenhut], въ такôмъ теренѣ я не офіциръ, а гôрщь рекрута. Тутъ хиба Боже провидѣньe охоронить мене вôдъ нападу, а сли трафить ся нападъ, то не знаю, якъ собѣ порадити.

Офіциръ, що тутъ стоявъ залогою, каже до мене:

— Тутъ, брате, мусишь бути приготованый на найгôрше. Старай ся, щобы люде твои не йшли великими купами... воно дуже небезпечно. Боснаки мають таку тактику: вони пропускають передню сторожу спокôйно, а коли наблизить ся gro, тогдѣ на якихъ 50 крокôвъ дають зъ корчѣвъ одну, другу сальву... А знаѣшь, на що въ тебе револьверъ?

— Щобы оборонити ся, кажу.

— То правда, а ще й на те, що коли-бъ Боснаки тебе, хорони Боже, зловили живого, щобы ты собѣ власноручно въ лобъ стрѣливъ. Повѣрь менѣ, що радше такъ покôнчити зъ собою, нѣжь дôстати ся живымъ въ руки того розъяреного народу. Вони бы кождого зъ насъ, пôймивши, въ найстрашнѣйшихъ мукахъ зарѣзали.

Гарна перспектива! — гадаю собѣ. Та що вдѣешь? Моє становиско самостôйности додавало менѣ вôдваги. Будь-що-будь не дамъ себе посоромити и живымъ не дамъ ся Боснакамъ въ руки. Зъ тою постановою я ставъ рôвнодушный на всьо, що буде.

Такого душевного настрою дôзнававъ я опôсля дуже часто, коли находивъ ся передъ грозячою менѣ небезпечностію.

Кажуть, що чоловѣкъ, сли бы можна его такъ зъ десять разôвъ повѣсити, зовсѣмъ бы до шибеницѣ призвычаивъ ся. По моєму роспука тогдѣ лишь чоловѣка опановуѣ, коли мучить ся надъ вынайденьемъ способôвъ, якъ бы небезпечнôсть оминути, особливо, коли о такї способы трудно. Коли-жь переконаѣ ся, що выходу нема, тогдѣ роспука мусить уступити мѣсце рôвнодушности.

По двогодиннôмъ вôдпочинку я давъ приказъ до маршу.

— Уважайте хлопцѣ, — промовивъ я, — що тутъ уже не жарты, и тямте на то, що лучше згинути на мѣсци, нѣжь дати ся взяти въ руки ворогови на те, щобъ насъ вôдтакъ порѣзавъ якъ баранôвъ, бо пощады для пôйманыхъ у Боснакôвъ нема. Раненыхъ лишати не вôльно. Тямте такожь на те, що въ потре-

такъ, то най міністеръ дарує намъ тій оплаты. — Поведенье властей при примѣненю закона о стоваришеняхъ выставляє на смѣхъ всѣ законнѣ постановы, а урядники знають, що правительство одобряє ту незаконность. Засуджено одного роботника за се, що збиравъ складки на орґанізацію роботничу. А складки не заказанѣ, бо н. пр. по цѣлій Австрін збирають „грошь Петровый“. Засуджено одного музика за то, що гравъ на фортепянѣ роволюційну мельодію, такъ мовь бы то якась мельодія безъ словъ могла бути революційною.

Пос. д-ръ Вельовейскій обговорювавъ справу еміґрації. Зъ Долитавщины выходить рочно 35 до 40.000 людей за границю, а зъ цѣлои монархіи 75 до 80.000 людей. Така еміґрація есть вотумъ недовѣря для державы, бо подобає на закидъ, що держава не выповняє своихъ обовязковъ супротивъ тыхъ людей и призабула на нихъ. Водтакъ вказавши на вадовицкій процесъ и надужитя аґентовъ еміґраційныхъ, на нужду нашихъ еміґрантовъ въ Бразилін — дойшовъ бесѣдникъ до такихъ заключень: Еміґрація водбуваєсь безъ пляну, а сю недостачу можна бы усунути лишь въ сей способъ, щобы зорґанізовано добре службу информаційну, щобы уряды консулярнѣ выповняли живо свою дѣяльность и держава уложила плянъ практичнои політики кольонізаційнои. Вконци заповѣвъ, що предложить правительству проектъ закона еміґраційного, выготовленый разомъ зъ кн. Ив. Шварценберґомъ.

По замкненю дискусіи выбрано ґенеральныхъ бесѣдниковъ: молодо Чеха д-ра ґр. Куніца contra а д-ра Рутовского pro.

Пос. Куніцъ критикувавъ поведенье властей въ Чехіи, для котрыхъ постановы законовъ цѣлкомъ не истнують. Поведенье намѣстника Чехіи ґр. Туна можна цѣлкомъ прировняти до нѣмецкого ґубернатора въ Камерунѣ.

Пос. Рутовскій порушивъ потребу регуляціи рѣкъ въ Галичинѣ и зробленя ихъ сплавными. Рівножь потреба завести примусъ асекураційный, бо загалъ сѣльского населеня не хоче добровольно обезпечитя своє майно. Закончивъ выхваленьемъ коаліційного правительства, котре, маючи за собою такъ значну большость, чейже потрафить подбати о розвитокъ культурный и економічный населеня.

Слѣдуюче засѣданье палаты въ понедѣлокъ.

——

Президія палаты послювъ хотѣла бы доконче покончити зъ кінцемъ мая роботы палаты послювъ и длятого бар. Хлюмецкій скликавъ оногды на нараду проводирѣвъ сторонництвъ коаліційныхъ. На нарадѣ говорено про се, якъ бы скорше упоратись зъ буджетомъ и полагодити правительственнѣ предложеня законовъ. Ухвалено, що тій предложеня будуть ставлятись на порядокъ дневный мѣжь поодинокими водділами буджетовои дебаты. И такъ по укінченю дискусіи надъ буджетомъ міністерства справъ внутрѣшныхъ а передъ дебатою буджету міністерства обороны краєвои прийде предложенье о обовязку мельдованя ополченцѣвъ.

Посля сеи ухвалы поставила президія палаты на порядку дневномъ вже понедѣлкового засѣданя палаты послювъ предложенье о обовязку мельдованя ополченцѣвъ. Ся справа выкличе мабуть довшу дискусію, бо всѣ загально пересвѣдченѣ, що въ наслѣдокъ того проектованого закона наложить ся новый тягаръ на населенье. Въ часѣ дискусіи надъ тымъ предложеньемъ, готовѣ деякѣ послы порушити такожь и иншѣ войсковѣ квестіи.

Рівножь загадує правительство въ-друге перервати дискусію буджетову передъ етатомъ міністерства просвѣты и поставити на порядокъ дневный предложеня валютовѣ. Дискусія надъ етатомъ міністерства просвѣты мабуть прибере симъ разомъ ширшѣ розмѣры. Клєрикалы готовѣ порушити квестію вѣроисповѣдної школы. Та квестія стоить, якъ говорять, въ певнѣй звязи зъ недавною конференцією епископовъ, бѣ мы все достанемо помочь водъ нашихъ и мы не зовсѣмъ такѣ самотнѣ. Теперь маршъ двойками! и не стискайте ся дуже въ купу, але „філюнокъ“ [Fühlung] мусить бути, абы не розривати ся.

Мы рушили тымъ самымъ порядкомъ зъ горы въ долину. Слѣдуюча стація була Ґораздa и тутъ стоявъ нашъ полковый штабъ.

Зъ горы йшло ся и лекше й хутше. Вояки мои держали ся добре, мародовъ не було нѣ одного.

На примежныхъ горахъ стояли босаньскій сторожѣ. Они заєдно накликували до другои варты: колько йде швабовъ, деколи стрѣляли на насъ, спускали зъ горы каменѣ, але нѣ одно нѣ друге не робило намъ шкоды. Воддаленье на стрѣлъ було за далеке навѣть для нашихъ карабінювъ, що несли тогдѣ 1200 крокювъ, а камѣнь або задержавъ ся на якѣй деревинѣ по дорозѣ, або можна було зъ далека побачити єго и устерегти ся заздалегодь. Зъ тои самои причины мы до нихъ не стрѣляли, бо на якихъ 2000 крокювъ воддаленя шкода було марнувати муніцію.

Тіи босаньскій сторожѣ нагадували менѣ давнѣ телеґрафы, коли ще електричныхъ телеґрафовъ не знали. На вершку найвысшои горы стоить Боснакъ и, побачивши що-небудь, кличе острымъ тонкимъ голосомъ, на примѣръ:

— О! Му-jo! і-ду Шва-бе! ґі-ля-да [тысячь]!

Другій, що єго кликали Мujомъ [мустафа], кличе те саме до слѣдуючого сторожа Османа, Салька або якого инчого. Такимъ способомъ за годину Боснаки въ Чорногорѣ знають: що тутъ робить ся.

(*Конецъ буде.*)

Святкованье роковинъ смерти
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
въ Петербурзѣ.

Львовска „Зоря“ одержала водъ писателя Цезара Белила и помѣстила въ остатномъ [7-омъ] нумерѣ такій описъ святкованя роковинъ смерти Т. Шевченка въ столици Россіи:

Роковины Тарасовѣ сього року породивъ славетный малярь Михайло Микѣшинъ Тарасовъ другъ и товарищь. Вонъ ѣздивъ по начальству, вонъ клопотавъ, бѣгавъ, бѣдкавъ ся, ажь поки не добувъ дозволу на поминки у Казаньскому Соборѣ 25-го лютого и на святкованье памяти Тараса 6-го марця. Ще за мѣсяць почали збиратись члены комітету на раду: якъ найкрасче святкувати. Членами комітету були: Микѣшинъ, Мордовець, Бернштамъ, Цвѣтковскій, Балашовъ, Короленко, Тимченко, Реріхъ, Белиловскій и колькохъ студентовъ, выборныхъ водъ всеи украиньскои молодѣжи въ Петербурзѣ. Збирались чотири разы и выробили програмъ. Укупѣ зъ роковинами ще радились члены и объ „товариствѣ имени Шевченка въ Петербурзѣ“, котре тежь породила и выплекала горяча любовь Микѣшиного серця до нашого Тараса, [Про се товариство инчимъ разомъ].

Хозяинами вечора були члены комітету. Почавъ ся вонъ о 9 ій годинѣ. Почали збиратись гостѣ, мѣжь котрыми були и ґенералы, и директоры департаментовъ, и професоры, и писателѣ, и багато-багато вельможныхъ панювъ зъ своими панями и панночками, чудовыми красунями, скрашавшими усю велику значну громаду красою, чарівнымъ блыскомъ карыхъ очей и всѣма роскошами повденнои жѣночои вроды. Добра частина студентовъ одягнена була въ національну одежу, одинъ навѣть одягнувъ ся Запорожцемъ. А дѣвчаточка нашѣ, „землѣ козацкои краса“, — Господи, вони у насъ такѣ, що на нихъ „глянути и вмерти“ — неначе весняніи квѣтки въ садку, въ плахотках та вышиваныхъ сорочечкахъ, въ корсетках та зъ намистомъ и дукачами на шийкахъ, въ червоныхъ черевичкахъ, зъ червоными поясочками округъ тонесенького стану, зъ вѣночками на круглесенькихъ головонькахъ, зъ стяжками та барвистыми лентами въ довгихъ пышныхъ косахъ на спинахъ струнках та станистыхъ, и раю не треба середъ такого запашного квѣтнику!

Студентовъ и студентокъ було большь якъ 250. Мѣжь студентами були и університанты, и академики, и техніки-инжінеры, и лѣсники, и малярѣ и т. д. Зъ писателѣвъ тутъ були: Мордовець, Пыпинъ, Градовскій, Михневичь, Львовъ и багато инчихъ. Були Цвѣтковскій, Бернштамъ, Балашовъ, Микѣшинъ, Короленко, директоръ департамента Ковалевскій, проф. Пелехъ, Краєвскій, Семиренко, багато высчихъ военныхъ и невоенныхъ зъ звѣздами на грудяхъ. Всѣхъ гостей було 500—550. Всѣ тутешнѣ часописи поприсылали своихъ кореспондентовъ.

По стѣнахъ величезнои салѣ Павловои висѣли великѣ илюстрації Микѣшина до „Кобзаря“ Шевченка. Замѣсть рамокъ скрашали сѣ картины гарнѣ украиньскѣ рушники. На головномъ мѣсци, на кону, на авансценѣ красувавъ ся великій бѣлый бюстъ Тарасовъ середъ квѣтокъ и пальмъ, а позаду стоявъ обрамленый плахтами великій [2½ метра] портретъ Тараса, надъ котрымъ працювавъ Микѣшинъ, не переводячи духа, днѣ и ночи. Портретъ намальованый прегарно: стоить Тарасъ безъ шапки и тримає въ правици кобзу и дивить ся въ передъ своимъ сердечно-сумнымъ поглядомъ, въ ногахъ положено єму лѣру, лѣворучь видно украиньску ночь. Убранье на Тарасѣ украиньске.

Коло 10-ои годины хоръ зъ 60 співцѣвъ и співачокъ проспѣвавъ россійскій имнъ [6 го марця святкували день вступленя царя на престолъ], посля сього хоръ пошовъ на сцену. Подняли завѣсу и глядачамъ зъявивъ ся Тарасъ, а кругъ його хлопцѣ й дѣвчата. И загремѣвъ хоръ: слава! слава! За симъ выйшовъ на конъ Микѣшинъ и промовивъ: „Паны добродѣѣ! Сьогодня насъ зъединяє одно свято, одна любовь! Любовь до Тараса, мого незабутного друга и товариша, славетного співця Украіны, великого славяньского поета! Дай Боже, щобъ слава Шевченка моремъ розлилась по всѣй Руси на вѣки!“ За симъ хоръ заспѣвавъ: „Слава нашимъ козаченькамъ“. Далѣ выступивъ К. Белиловскій и прочитавъ написаный на сей вечѣръ вѣршь „Роковины Тараса“. Потомъ почавъ ся концертъ: спѣвавъ хоръ, співали п Чубиньска, Михайлова, Мен ликова, Гончаровъ, Майборода, Тартаковъ [все артисты зъ императорскои оперы], Гордѣвъ. Спѣвавъ мѣжь инчими лѣрникъ зъ лѣрою. Мордовець прочитавъ „Думы мои, думы“. Цвѣтковскій прочит въ „До Основяненка“. Нарештѣ хоръ проспѣвавъ „Закувала зозуля“.

Зразъ посля концерту фотоґрафъ знявъ при магнієвому свѣтлѣ портретъ Тараса зъ дѣвчатами та хлопцями кругъ його, а коло нихъ Мордовець, Балашовъ и Белиловскій. Тымчасомъ ставилось столы Подумайте тольки: вечеря для 500 гостей! Була се велика и величезна в черя! Пошли тоа ты: за память Тараса — выголосивъ Мордовець, за память Костомарова — Цвѣтковскій, за Микѣшина — Белиловскій, за память Александрова и Глѣбова — вонъ же, за присутныхъ Украинцѣвъ — Короленко, за Мордовця — багато.

Белиловскій прочитавъ, ставши на столъ, яко мога гучнымъ голосомъ телеґрамы:

1. Водъ львовского товариства имени Шевченка: Львовске товариство Шевченка шле сердечный привѣтъ святкуючимъ память Тараса. Свою Украину любѣть, бо время любте! Борѣте ся, поборете!

2. Зъ Кіева: Прилучаємо ся щирою думкою до шановного збору, що святкує память незабутнього кобзаря и його широкопросвѣтных идей. — Лисенки, Старицкій, Пчолка, Леся Украинка, Людмила Старицка, Нечуй.

3. Зъ Харкова: Щиро дякуємо, що насъ не забули! Щасти Боже Вамъ у нашому дѣлѣ! — Харковцѣ.

4. Зъ Харкова: Сѣмя Харковцѣвъ шле своє шануванье памяти великого чоловѣка. — Вячеславъ [Александровъ].

5. Зъ Харкова: Переконаньемъ ночутя єднаємо ся зъ Вами, земляченьки! Вкупѣ гучно выголошуємо: Слава вѣковѣчня батькови Тарасови! — Катренко, Степаненко.

Опрочь телеґрамъ товариство „Січ“ у Вѣдни и часопись „Зоря“ у Львовѣ [власне Вавиль Лукичь, ей редакторъ] прислали привѣты, — водъ „Січи“ за подписомъ головы Павлюка и секретаря Петровского. Усюды всѣмъ привѣтъ водослано привѣты Посля прочитаня кожнои телеґрамы вся велика громада одвѣчала громовымъ „ура!“ Прочитавши телеґраму зъ Кіева, Белиловскій гукнувъ: „А Кіянамъ, нашимъ духовнымъ гетьманамъ, тричи ура!“ И громъ въ горобину ночь не дужче гремотить, и море Чорне не дужче реве, и дуброва въ бурю не дужче шумить, якъ дуже загучало тричи ура пятьсотголосои громады!

Одна пѣсня гуртова за другою, тостъ за тостомъ, братаня, поцѣлунки, танцѣ та музика, радощѣ и сльозы, святѣ сльозы, — все се змѣшалось и зъєднилось въ одинъ величезный стоголосый гукъ, въ одинъ Великодній дужій дзвонъ, въ веселый гомонъ гучнои та бучнои Запорозкои Січи. Кругомъ ажь гуде земля и стѣны стогнуть, а нашѣ такъ и рѣжуть. Тарасъ неначе оживъ. Рука його зъ кобзою неначе заворушились и за чудовымъ дзвономъ єго золотыхъ струнъ, здаєть ся, почулось: „Добре, хлопцѣ! ще разъ, ще разъ!“

Скрытоубійство руского священника.

Зъ Перемышля пишуть намъ:

Замордованье декана о. Ардана въ Циковѣ выкликало якъ въ Перемышли такъ и въ цѣлій околици велике обуренье и всѣ водъ першои хвилѣ дожидали зъ нетерпячкою: чи удасть ся выслѣдити скрытобійника.

И не довго треба було на те ждати. Два жандармы привели о годинѣ 12-ій въ ночи до вязницѣ тутешного суду закованого злочинця — двацять и колька лѣтного панича Жигмонта Гошовского, сына властителя Цикова п. Леона Гошовского.

Жигмонтъ Гошовскій ширивъ въ огидный способъ неморальность въ цѣломъ селѣ. Передъ колькома мѣсяцями пострѣливъ бувъ дѣвчину зъ Цикова, котра не хотѣла поддати ся єго звѣрскимъ похотямъ, однакъ — не знаємо, якъ се стало ся — слѣдство тогдѣ застановлено. Покойный о. Арданъ остерѣгавъ своихъ парохіянъ передъ тымъ звѣремъ въ людскій подобѣ — и тымъ стягнувъ на себе єго ненависть и месть, — сповненье святого свого обовязку оплативъ житьемъ.

Жигмонтъ Гошовскій, готовлячись до скрытоубійства, застрѣливъ чуйного пса о. Ардана на колька днѣвъ попередъ, абы тымъ лекше могъ доконати задуманого злочину. И доконавъ!

Коли подозрѣнье впало на него и єго увязнено, вонъ сильно бундючивъ ся и удававъ тяжко покривдженого на чести И не диво! Зъ якимъ цинізмомъ той панычь трактувавъ цѣлу свою справу, свѣдчить обставина, що коли вже вѣсть про убійство о. Ардана дойшла до двора, вонъ зъ вотцемъ своимъ пойшовъ заявити родинѣ о. Ардана свою „kondolencyю“!

Цѣлу справу выкрыла дѣвчина, бувша служниця о. Ардана, а зведена паничемъ Жигмонтомъ и длятого водправлена о. Арданомъ зъ службы Она передъ жандармерією зознала, що панычь Гошовскій по довершеню злочину прийшовъ въ ночи до неи и сказавъ: „Zabiłem pora! już więcej paski święcić nie będzie!“ Познѣйше розказавъ ѣй подробицѣ убійства. Злочинець, абы єго не познано, убравъ ся бувъ въ шляфрокъ своєи матери и, узброєный въ топоръ и штілетъ, чигавъ передъ приходствомъ на священика, а коли той около 10-ои годины выйшовъ на дворъ, злочинець ударивъ єго напередъ вострѣмъ топора въ голову такъ сильно, що майже розчерепивъ на двоє, а потомъ пхнувъ штілетомъ подъ ребро такъ, що штілетъ перейшовъ на другій бокъ. Зразъ по убійствѣ панычь пойшовъ до своєи любовницѣ и въ ей хатѣ спаливъ шляфрокъ збризканый кровью. Однакъ зъ того шляфрока полишилась недопалена груба лямовка — и ей вразъ зъ штілетомъ забрано до суду яко corpus delicti. Топоръ кинувъ бувъ злочинець до ставу, то судья слѣдчій зарядивъ бувъ спустити ставъ.“

——

Gazeta Przemyska выслала до Цикова окремого справоздавця, и той складає про убійство таке справозданье:

„Виновникъ найимовѣрнѣйше черезъ ланъ озимины, що дѣлить дворъ водъ приходства [суть слѣды] подойшовъ подъ огородову фортку и укрытый за нимъ липы ростучои при фортцѣ, дожидавъ своєи жертвы.

Бувъ розгорячкованый и нетерпелививъ ся, бо колька разовъ ударивъ топоромъ въ дубовый стовпъ фортки. Може пробовавъ востря убійчого орудія?

Виновникъ мусѣвъ знати, що о. Ардавъ „Паяцовъ“ Леонкаваля, и „Поцѣлуй“ Смета-

выходить завсѣгды по вечери на проходъ, щобы на свѣжомъ воздусѣ выкурити цыґаро.

Коли о. Арданъ наблизивъ ся до фортки, убійникъ выступивъ зо сховку и топоромъ або тесакомъ — инше оружіе выключене — ударивъ о. Ардана въ чоло такъ сильно, що розбивъ чолову кость, розтявъ носъ, поторощивъ щоку и выбивъ три зубы.

О. Арданъ упавъ на колѣна; кровь вытрескаючи зъ страшнои раны облила фортку. Тогдѣ роззвѣреный злочинець пхнувъ о. Ардана штілетомъ въ обойчикъ, зранивъ єго на 7 см. глубоко и втѣкъ.

Смертно раненый о. Арданъ закликавъ: „ратуйте!“ Надбѣгъ церковный сторожь и нещасливого запровадивъ на приходство.

О. Арданъ, позбавленый притомности, закінчивъ житье во второкъ.

Голосъ люду вказує на убійника, нимъ... не є мужикъ.

Судья слѣдчій, ц. к. адъюнктъ Анґерманъ взявъ ся до дѣла зъ енерґією большою надъ всѣ похвалы.

Збагнувши мѣсце переступства, по секціи мощѣвъ, довершенои д ромъ Литиньскимъ и д ромъ Келеромъ, переслухувавъ свѣдковъ день и ночь, двѣ добы зовсѣмъ не водпочиваючи.

Надлюдска напруга могорного судьѣ навела на слѣдъ злочинника. Убійства довершено въ суботу, а во второкъ въ ночи увязнено подъ закидомъ злочину скрытоубійства сповненого на особѣ о. Ардана, Жигмонта Гошовского, сына властителя Цикова“.

* * *

Похоронъ о. Ардана, убитого зъ звѣрячою брутальностью, водбувъ ся въ Циковѣ въ четверъ.

Сорокъ священиковъ водправляло богослуженье. Зъ околицѣ прибули тысячѣ селянъ. Похоронну бесѣду выголосивъ крилошанинъ гр кат. капітулы о. Войтовичь. Слова повнѣ боговѣйности и христіяньского прощеня для виновника переступного дѣла, що осиротивъ парохію и кинувъ на поталу нужды шестеро дѣтей, такъ зворушили слухателѣвъ, що коли земля покрыла мощѣ о. Ардана, выступивъ сивоволосый господарь зъ Цикова и голосомъ, перерыванымъ хлипаньемъ звертаючись до присутныхъ сказавъ:

„Восѣмсоть душь числить наша парохія; отже передъ лицемъ Бога и тои свѣжои могилы присягаємо, що нѣ одинъ зъ насъ не кинувъ ся на житье нашого духовного вотця“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Пріѣздъ цѣсаря Вільгельма до Вѣдня повитала вся нѣмецка праса дуже симпатично, ба навѣть зъ одушевленьемъ. На двори полудневои зелѣзницѣ повитавъ гостя цѣсарь Францъ-Іосифъ въ супроводѣ дружины архикнязѣвъ и численныхъ представителѣвъ властей. Цѣсарь Вільгельмъ бувъ въ уніформѣ австрійскихъ гузаровъ. Ще заздалегодь, коли поѣздъ мавъ наблизити ся до перону двірця, войскова музика заграла гимнъ. Коли-жь Вільгельмъ высѣвъ зъ воза, цѣсарь Францъ-Іосифъ подойшовь до нѣмецкого монарха, и они оба обняли ся и дуже сердечно поцѣлувались два разы. Цѣсарь Францъ-Іосифъ бувъ въ строю пруссомъ. Потомъ Вільгельмъ оглянувъ почетну компанію нашого цѣсаря. Мѣжь тымъ дружина Вільгельма высѣла зъ возовъ; австрійскѣ архикнязѣ стали витати нѣмецкого цѣсаря, а Францъ-Іосифъ приступивъ до кн. Райса и подавъ єму руку. По представленю нѣмецкои дружины, Вільгельмъ розговорювавъ зъ представителями австрійскихъ властей. Найдовше розмовлявъ зъ бурмістромъ Вѣдня, д-ромъ Ґріблемъ, высказуючи жаль задля смерти д-ра Прікса и складаючи Ґріблеви желаня. При въѣздѣ до мѣста засѣвъ Вільгельмъ въ водкритомъ повозѣ праворучь цѣсаря Франца Іосифа. По дорозѣ витали монарховъ товпы народа, подносячи окліки радости. Въ бурґу выйшовъ на стрѣчу цѣсарѣвъ першій дворскій справникъ кн. Гогенльоге, а потомъ начальный справникъ церемоній ґр. Гуніяді. Безпосередно передъ апартаментами церемоній поздоровили нѣмецкого цѣсаря архикнягинѣ Марія Тереса, Каролина, Марія и Єлисавета. Приймивши ще деякихъ достойниковъ, Вільгельмъ удавъ ся до касарнѣ полку гузаровъ свого имени на Іозефштадтъ. Тутъ провѣвъ ажь до годины 3-ои по полудни въ товариствѣ офіцирского корпуса. Розмовлявъ зъ командантами корпуса, а надто почестивъ полковника Бенкее и поручника Штаремберґа довшою бесѣдою. Въ часѣ снѣданя Бенкее поднѣсъ тоастъ въ честь цѣсаря, яко властителя полку. Цѣсарь водповѣвъ довшою промовою славлячи австро-угорску конноту и згадуючи про дістансовѣ перегоны мѣжь Вѣднемъ а Берлиномъ. Водтакъ Вільгельмъ пивъ здоровье свого вѣрного товариша и начального вожда армій, цѣсаря Франца Іосифа, присутныхъ командантовъ и полковника Бенкее. Они водповѣли тоастомъ въ честь нѣмецкого цѣсаря и нѣмецкои армій. По снѣданю цѣсарь приказавъ скакати черезъ перешкоды, що и вчинили колька ескадроновъ середъ звуковъ музики. Притомъ цѣсарь вызначивъ колькохъ офіцировъ ордерами. Подякувавши за дознану приємность и похваливши вояковъ, Вільгельмъ удавъ ся до гробовницѣ Рудольфа въ костелѣ Капуциновъ и тутъ на домовинѣ пок. архикнязя зложивъ вѣнець зъ написомъ: „Цѣсарь Вільгельмъ вѣрному приятелеви“. Водтакъ складавъ візиты членамъ австрійского дому и водавъ карту міністрови Кальнокому, почомъ вернувъ до бурґу Въ бурґу водбувъ ся дворскій обѣдъ, въ котромъ взяла участь дружина Вільгельма и австрійскѣ достойники. Вечеромъ удали ся монархи до театру, де представлено

ны. Въ часѣ перестанку подано цѣсарямъ чай. Въ суботу цѣсарь Вільгельмъ вôдъѣхавъ.

Въ угорскôй палатѣ послôвъ мотивувавъ Уґронъ вотумъ недовѣря для правительства за-для его поведеня въ часѣ похорону Кошута Президентъ міністрôвъ Векерле, середъ оплескôвъ зъ правицѣ, а крику зъ лѣвои стороны, заявивъ, що не може запускатись въ полеміку зъ Уґрономъ, бо здаѣсь, що посолъ не добре розумѣе становище и обовязки конституційного правительства, бо-жь оно зберѣгае выконуючу власть и стоить пôдъ контролею репрезентаціи народу. Короны не можна представити такъ, немовь бы она була лишь простымъ символомъ, безъ правъ. Правитель ство знало зъ горы, що що-небудь оно зробить, се буде однымъ за мало, другимъ за богато, бо и Кошутъ бувъ зъ однои стороны великою личностью, а зъ другои ажь до смерти оставъ противникомъ правного ладу Угорщины. Було бы тхôрливостью, коли-бъ Кошутови не выявлено піетизму, але було бы ще бôльшою політичною слабостію, коли хотѣлось бы руководитись тôлько сентіментальностью и захитувано бы довѣріемъ що-до тривкости публичныхъ вôдносинъ. — При почменнôмъ голосованю палата вôдкинула 218 голосами противъ 114 внесенье Уґрона. Неприсутныхъ було 120 послôвъ.

НОВИНКИ.

— **Зô Станиславова пишуть намъ**: Вôдколи „Народна Торговля“ истнуе не було ще нѣколи, якъ намъ дирекція зьѣщае, такого великого попыту за насѣньемъ, якъ сего року и хотяй дирекція спроваджувала все новѣ транспорты насѣня почтою, однакожь не була въ силѣ доставити до всѣхъ своихъ складôвъ на часъ и въ жаданôй скôлькости. Причиною того величезного попыту за насѣньемъ есть ся обставина, що нашй селяне пôзнали уже вартôсть доброго насѣня, купленого въ „Нар. Торговли“ и тому всѣ хотѣли закупити таке насѣнье. Нехай же дирекція на слѣдуючій рôкъ десять разôвъ бôльшу скôлькôсть насѣня ще передъ зимою спровадити. Минувшого року бувъ весною великій попытъ за конюшиною въ „Торговли“ въ Станиславовѣ зъ причины що р. 1892. мыши по выѣдали на поли всю конюшину зъ корѣньемъ. Пôсля попыту гадаемо, що коли бы була вôдповѣдна скôлькôсть насѣня конюшины, могла бы була „Торговля“ мати великій зыскъ лише зъ самои конюшины.

— **Николай Яцѣвъ**, родомъ зъ Вовчугъ въ Галичинѣ, одержавъ на краковскôмъ університетѣ степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

— **Зъ кôлькохъ сторôнъ краю доносять намъ**, що зô Львова подôставали поодинокй люде листы, пôдписанй трема докторами [не медицины], зъ вôзваньемъ высылати до Львова до готелю Жоржа на адресу одного Русина, котрый давнѣйше вôдограв виднѣйшу ролю мѣжь Русинами, телеґрамы такого змѣсту: „Русины [*х—ого повѣта*] просять Васъ станути на чолѣ рускаго народу и заявляють Вамъ до сего свое повне довѣріе“. [Въ листѣ до кождого адресата сказано, що такй заявленье высылають ся або будуть высылати ся зô всѣхъ сторôнъ краю.] Позаякъ уже одинъ зъ пôдписаныхъ на тыхъ листахъ [д-ръ М. Ш.] заявивъ нашôй редакціи, що хтось надуживъ его имени въ справѣ ему зовсѣмъ незнанôй и допустивъ сфальшованя его пôдпису, то цѣла справа показуеть щ)-найменше дуже загадочною, а се найприкрѣйше — мы-жь пересвѣдчений, що зовсѣмъ невинно — дôткне того Русина, що то на его адресу мають высылати ся высше наведенй телеґрамы.

— **Въ то-ариствѣ „Зоря“** розпочинають ся нинѣ вь понедѣлокъ о 8-ôй годинѣ вечеромъ духовнй реколекціи и тревати будуть цѣлый тыждень. Початокъ кождого дня точно о 8 годинѣ вечеромъ.

— **Зъ „Народнои Торговлѣ“**. Интересуючихъ ся купномъ бараболь повѣдомляемо, що двôръ въ Рожджаловѣ маѣ на продажь 10 ваґонôвъ здоровыхъ бараболь рожôвокъ. Продае въ Рожджаловѣ по 2 зр. 20 кр., а достава до двôрця въ Сокали коштуе 15 до 20 кр. за 100 кільоґрамôвъ. Замовляти можна такожь черезъ Впр. о. Михаила Фолиса рускаго пароха въ Рожджаловѣ п. Бышôвъ. — *Дирекція.*

— **Въ рускихъ школахъ вправъ** при семинаріяхъ, учительскихъ мужескихъ въ Станиславовѣ и Тернополи, та при женьскôй семинаріи у Львовѣ буде отворена зъ новымъ рокомъ шкôльнымъ III. кляса. Въ наслѣдокъ того розписуе краева рада шкôльна конкурсъ: 1) на посаду учителя школы вправъ при семинаріи учительскôй въ Станиславовѣ, 2) на таку саму посаду при семинаріи учительскôй въ Тернополи и 3) на посаду учительки школы вправъ при семинаріи женьскôй у Львовѣ. Рôчна платня выносить по 800 зр., додатокъ активальный пôсля X ои ранґи и право побирати пятилѣтнй додатки въ рôчнôй высотѣ 100 зр. Компетенты мають ся выказати кваліфікацією для шкôлъ выдѣловыхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Подання треба вносити до 20 н. ст. мая.

— **Зъ Бродщины** пишуть про величезну нужду мѣжь тамошными селянами, особливо въ селахъ Заболотцяхъ, Турю, Гутиску туряньскôмъ, Рудѣ бродскôй и ин. Въ наслѣдокъ того попали селяне на гадку емігрувати до Бразилій и зô згаданыхъ сѣлъ выбирае ся по кôльканацять родинъ за океанъ. Тй селяне выбрали двохъ пленіпотентôвъ и выслали ихъ до Вѣдня до еміграційнои аґентуры Русселя и С-ки, котра обѣцяла всѣхъ емігрантôвъ перевезти до Америки Крôмъ того розповѣли въ аґентурѣ селянамъ, що въ Бразилій дôстане кождa родина по 150 моргôвъ землѣ безплатно та що 12 лѣтъ не беруть тамъ нѣякихъ податкôвъ, доки кольоністы не розгосподарують ся. Худобу мають дозвати на вôдробокъ. — Заохоченй такими обѣтницями селяне удали ся дня 5 н. ст. цвѣтня до старосты ґр. Русоцкого по паспорты. Староста вôдôславъ ихъ до комісаря п. Телиховского, который заявивъ селянамъ, що выдасть имъ паспорты тогдѣ, если ему предложать письменнй доказы вôдъ правительства бразилійского, що оно дѣйстно даѣ по 150 моргôвъ землѣ на родину и если мужчины вôдъ 14 до 32 лѣтъ постарають ся о увôльненье вôдъ войсковои повинности. На пытанье комісаря, длячого хотять еміґрувати, селяне вôдповѣли: „Бо гинемо зъ голоду. Земля не зародила, зарôбку нема на оплату податкôвъ и дачокъ, а наъ друть и на те не пытають!

— **Часовй выставы** будуть вôдбуватись у Львовѣ въ часѣ выставы краевои т. є. вôдъ 1 н. ст. жовтня с. р. Речинцѣ тыхъ выставъ означила вже дирекція выставы и звертае увагу рôзныхъ кругôвъ фаховыхъ, щобы брали на увагу пору часовыхъ выставъ при проектованыхъ зъѣздахъ дотычныхъ галузей господарства. И такъ вôдбудуть ся: 1) Выстава коней въ часѣ побуту цѣсаря у Львовѣ (днѣ будуть означенй пôзнѣйше); 2) выставы худобы розплодноі, молочнои разомъ зъ конкурсомъ молочности, опасовои и тяглои зъ пробами тяглости вôдъ 21 до 27 н. ст. червня; 3) выстава овець и безрогъ (штукъ опасовыхъ и розплôдныхъ) вôдъ 8 до 12 н. ст. червня; 4) выстава домашныхъ птиць и крôликôвъ вôдъ 27 до 30 н. ст. вересня; 5) выстава псôвъ краєвыхъ и позакраєвыхъ, вôдъ 21 до 23 н. ст. вересня; 6) выстава часова плодôвъ рôльничихъ зъ сего року вôдъ 20 н. ст. серпня по конець вересня; 7) выставй часовй рôзныхъ дѣлôвъ садôвництва и огородництва: а) вôдъ 1 до 10 червня, б) вôдъ 26 червня до 5 липня, в) вôдъ 1 до 10 серпня, г) вôдъ 25 серпня до 10 вересня, д) вôдъ 24 до 30 вересня.

— **Загальна державна выстава** буде устроена въ 1898 роцѣ, яко въ 50-лѣтнй роковины вступленя на престолъ цѣсаря Франць Іосифа. Тая выстава маѣ показати свѣту розвитокъ австро-угорскои державы пôдъ панованьемъ цѣсаря Франць Іосифа. Комітетъ складаючій ся зъ вызначный представителѣвъ торговельныхъ и промысловыхъ корпораційй въ Австріи Долѣшнôй, запросивъ всѣ краєвй репрезентаціи, торговельнй палаты и промысловй корпораціи до участи въ конференціи, котра вôдбуде ся дня 29 н. ст. цвѣтня въ долѣшно-австрійскôмъ промысловôмъ товариствѣ у Вѣдни.

— **Въ справѣ недѣльного выпочинку** вôдбуло ся вчера въ сали ратушевôй у Львовѣ вѣче при участи кôлькасотъ осôбъ. Вѣче вôдкрывъ промовою д-ръ Пилятъ, котрого на внесенье ґр. Войт. Дѣдушицкого выбрано предсѣдателемъ. Референтомъ бувъ професоръ університету д-ръ Баляшицъ. Пôднѣсши, що законъ зъ дня 8 марта 1885 р. про святкованье недѣлѣ неповный, бо дозволяе въ недѣлю працювати цѣлымъ вôддѣламъ пôдприемствъ торговельныхъ и промысловыхъ (якъ: фотоґрафамъ, фрізіерамъ, шинкарямъ и т. ин.) поставивъ такй резолюціи: 1) Маѣ бути переведена змѣна §. 75 закона промыслового въ тôмъ напрямѣ: а) щобы не було вôльно обтяжати роботою помôчникôвъ торговельныхъ, а такожь отвирати склепôвъ и иншихъ мѣсць продажи въ недѣлѣ и найголовнѣйшй свята христіяньскй, котрй означить політична власть краева; выимково може бути для деякихъ галузей торговлѣ дозволена праця и продажь въ тй днѣ на часъ що найбôльше чотирогодинный; б) щобы для сего выимкового занятя въ недѣлѣ и свята власть мѣсцева вызначила годины, въ котрыхъ не вôдбуваѣ ся головне богослуженье передполудневе. 2) Зборы заявляють ся за якъ найдальше идучимъ обмеженьемъ працѣ недѣльнои и святочнои въ урядахъ и бюрахъ. 3) Роботодавцѣ и настоятелѣ повинній улекшувати своимъ пôдвластнымъ доповненье обовязкôвъ релігійныхъ. 4) Молодѣжь христіяньска, що ходить до шкôлъ недѣльныхъ, повинна бути ведена зô школы до церкви на богослуженье. 5) Сама суспôльнôсть повинна стремѣти до того, щобы святкованье недѣль и святъ христіяньскихъ було дѣйстнымъ, до чого дôйде ся въ той способъ, если устануть купна въ днѣ святочнй. 6) Взываѣ ся президію вѣча, щобы поробила вôдповѣднй кроки до переведеня сихъ ухвалъ. — Всѣ тй резолюціи принято и рѣшено выслати въ тôй справѣ петицію до рады державнои. На петиціи пôдписало ся кôлькасотъ осôбъ, мѣжь ними и кôлькадесять селянъ зъ околиць Львова, що були на тôмъ вѣчу.

— **Зниженй цѣны білетôвъ ѣзды на зелѣзницяхъ въ часѣ выставы краевои.** Щобы подати можнôсть гостямъ выставовымъ забавити довше у Львовѣ, постарала ся дирекція выставы о дозвôлъ закупна білетôвъ поворотныхъ на 5 днѣвъ. Кождои недѣлѣ и свята будуть додатково курсувати зô Львова о годинѣ 11-ôй мін. 35 въ ночи пôезды льокальнй въ напрямѣ до Стрыя ажь по Самбôръ. Комунікація мѣжь Краковомъ зъ однои стороны, а Чернôвцями зъ другои буде дуже догôдна. Именно що суботы буде вôдходити о годинѣ 9-ôй вечеромъ пôездъ зъ Кракова, а о 12-ôй въ ночи зъ Черновець. Пôезды повернуть на мѣсце въ недѣлю въ ночи, першій о 11-ôй, другій о 12-ôй. До тыхъ пôездôвъ будуть выдаванй білеты по зниженыхъ цѣнахъ пôсля слѣдуючои тарифы: полоса чотирнацята (251 кільом.) 50%, тринацята 40%, дванацята и одинацята 30% десята и девята 20%, осьма, сема и шеста 10%. Для бôчныхъ шляхôвъ таке саме зниженье. Для пôездôвъ осôбныхъ будуть выдаванй білеты поворотнй зъ купономъ, котрый становить білетъ вступу на выставу. Продажь зниженыхъ білетôвъ буде устроена у Вѣдни, Бернѣ, Празѣ, Цѣшинѣ и Пештѣ.

— **Стрейкъ робôтниковъ** грозять мѣсту Львову зъ днемъ 1 н. ст. червня. Именно заповѣли стрейкъ челядники пекарскй, а намѣряють такожь застрейкувати челядники масарскй и рѣзницкй. Въ наслѣдокъ того буде Львôвъ позбавленый зъ днемъ отвореня выставы краевои найважнѣйшихъ артикулôвъ поживы: хлѣба и мяса.

— **Страшный огонь** навѣстивъ театръ Давідсона въ Мільвокі-въ пôвнôчнôй Америцѣ. Въ хвили коли сторожа огнева гадала, що огонь злокалізованый, заваливъ ся дахъ надъ сценою разомъ зъ 20 стражниками, що тамъ гасили огонь. Середъ дыму и огня кинено ся на ратунокъ нещастныхъ, але ледве десятьохъ и то тяжко попареныхъ удало ся выратувати. Крôмъ того огонь прибравъ такй розмѣры, що о ратунку не було вже мовы и цѣлый театръ згорѣвъ. Шкода выносить 2 мілiоны. Въ огни згорѣло звыжь 60 людей.

— **Свѣдоцтва зъ жидôвскои релігіи.** Зъ Самбора доносять, що въ тамошнôй ґімназіи вôдбуваѣ ся дивна практика зъ кляснфікацією жидôвскои релігіи. Въ тôй ґімназіи не учить нѣкто сеи релігіи, отже ученики, щобы мати записану ногу въ свѣдоцтвѣ идуть два разы до року въ сѣчни и червни до мѣсцевого рабіна и той виписуе имъ клясы. Рабінъ не знаѣ нѣ по польски нѣ по нѣмецки, отже й не испытуе учениковъ, а если, коли завдасть яке пытанье въ жидôвскôмъ жарґонѣ то хиба на те, щобы вôдтакъ цѣле мѣсто говорило о сѣмъ якъ о куріозѣ. Клясы зависимй вôдъ высоты заплаты. Степеня недостаточого рабінъ не знаѣ. Найнизшій степень есть достаточный и коштуе 50 кр., степень добрый до 1 зр. и т. д. Въ той способъ рабінъ збираѣ собѣ два разы до року не малу суму и тѣшить ся, що въ ґімназіи нема кому учити жидôвскои релігіи.

— **Дрôбнй вѣсти.** Директоръ почтъ п. Сеферовичь выѣхавъ въ справахъ урядовыхъ до Вѣдня

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Hennebarg (k. u. k. Hofl.), Zürich** sendet **direct** an **Private: schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4515 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Завѣдателемъ устрѣцкого деканата именованый о. Андр. Габла, парохъ въ Коростнѣ, а мѣстодеканомъ того-жь деканата о. Ник. Чайковскій, парохъ въ Берегахъ долѣшныхъ.

Крилошаньскй вôдзнаки одержавъ о. Мих. Мрицъ віцеректоръ духовнои семинаріи у Львовѣ.

Рукоположенй дня 15 н. ст. цвѣтня кандидаты: Володим. Гойдишь, Анат. Дуркотъ, Фр. Згорлякевичь, Стеф. Кмицикевичь, Ив. Косоноцкій, Ант. Макаръ, Март. Миколайчукъ, Ив. Ольшаньскій, Ив. Процевіятъ, Володим. Чеховичь, Ив. Чучкевичь, Мих. Юрчакевичь, Петро Ясеницкій.

Испытъ конкурсовый вôдбуде ся дня 8 и 9 н. ст. мая 1894.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

Испытъ конкурсовый вôдбуде ся дня 8 и 9 н. ст. мая. Подання треба вносити до 1 н. ст. мая.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

О. Николай Стемпурскій сотрудникъ въ Смоднôмъ коло Косова померъ на недугу легкихъ въ домѣ своеи матери въ Богородчанахъ 4 н. ст. цвѣтня въ 30 ôмъ роцѣ житя а 6-ôмъ священства. Полишивъ жену (Марію зъ Микецевъ) и двое дѣточокъ незаосмотреныхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** зложили: въ 1) нашôй адміністрациі Вп. пп.: Ив. Жарскій зъ Глудна коло Динова 70 кр. вôдъ громады Глудна; Мих. Глѣджукъ адъюнктъ судовый зъ Перемишлянъ 5 зр., зложеныхъ Леопольдомъ Костюкомъ; о. Теодоръ Леонтовичь зъ Зашкова 2 зр., а то: 1 зр. вôдъ о. Кôндр. Лаголы и 1 зр. вôдъ п. Маке. Буржиньского лѣсничого зъ Зарудець; М. Копертиньскій 13 зр. 50 кр., зôбраныхъ на весѣлю окôнченого богослова Исид. Копертиньского зъ п. А. Квистекъ въ Козовѣ; — 2) на руки комітету: Д-ръ Горбачевскій адвокатъ зъ Чорткова 8 зр. 60 кр., зôбраныхъ за купоны п. Едвардомъ Паславскимъ офіціяломъ почтовымъ; — рада повѣтова въ Рогатинѣ 20 зр.; — п. Илія Будный бурмістръ въ Бурштинѣ 20 зр., а то вôдъ князя Яблоновского 7 зр., вôдъ брацтва церковного 3 зр., Ил. Будного 2 зр., п. Моліка 1 зр., постенфірера Ст. 1 зр., товариства позичкового 1 зр., Шуберта 50 зр., Фіґеля жандарма 50 кр., Малиновского 50 кр., решта дрôбными датками; — п. Левъ Гузаръ кандидатъ нотаріяльный въ Станиславовѣ 24 зр., зôбраныхъ за купоны на вечерку у п. Стахевича дня 30 н. ст. сѣчня 1894, при чôмъ самъ господарь взявъ за 5 зр.

— **Для бѣдныхъ ученикôвъ** шлолы им Марк. Шашкевича у Львовѣ надôславъ на нашй руки о. Левъ Струтиньскій зъ Космача 1 зр.

— **На образъ Ивасюка** зложили 1) въ нашôй адміністрациі Вп пп.: Волод. Струтиньскій совѣтникъ зъ Мостара въ Герцоговинѣ 3 зр. 80 кр.; — 2) въ редакціи „Зорѣ“: Ґриг. Сенькôвъ, господарь зъ Калинôвщины 50 кр.; Володим. Витошиньскій, нотарь зъ Дубецка 1 зр.; парохіяне зъ Винникъ и о. Гôрнякъ 8 зр., о. Петро Єзерскій зъ Глещавы 1 зр.

— **На дôмъ „Зорѣ“** зложивъ въ нашôй адміністрациі д-ръ Вол. Ортиньскій зъ Жидачева 2 зр. а п. Ник. Маркевичь коваль зъ Бонарôвки 2 зр. 84 кр.; — въ редакціи „Зорѣ“ зложили на сю цѣль пп.: І. Шмериковскій зъ Печенѣжина 1 зр., Ив. Носкевичь такожь зъ Печенѣжина 1 зр. 47 кр.

— **На памятникъ Шевченка** зложили въ редакціи „Зорѣ“: М. Мойсеовичь и Г. Питлеръ зъ Заложець 6 зр., Павло Боднаренко зъ Каховки 2 зр. 60 кр.

— **На „Шкôльну Помôчь“ у Львовѣ** зложивъ въ редакціи „Зорѣ“ о. Мих. Жарскій зô Стронятина 1 зр.

— **На памятникъ Шашкевича** зложивъ въ редакціи „Зорѣ“ Павло Боднаренко зъ Каховки 1 зр. 30 кр.

— **На „Руску бурсу“** въ Ярославѣ зложивъ въ нашôй адміністрациі п. Ст. Стеблецкій, адъюнктъ судовый въ Теребовли 1 зр.

— **На фондъ будовы дому для „Зорѣ“ у Львовѣ** жервували Впр. оо.: Шмерыковскій зъ Печенѣжина 1 зр.; Навроцкій зъ Шляхтинець, Левиньскій зъ Воробѣвки, Ходоровскій зъ Малашовець по 50 кр.; Глиньскій зъ Буцнева 1 зр.; Маркевичь Михаилъ зъ Стрыжева 2 зр. 84 кр.; Впв. пп: Шкирпанъ Р. зъ Тернополя 50 кр.; Зарицкій А. зъ Тернополя 30 кр.; д-ръ Ортиньскій В. зъ Жидачева 2 зр., Впв. п-нѣ: Шкирпанъ Юлія 50 кр. Н. Н. зъ Тернополя 20 кр. І. Ґ. зô Львова 20 кр. — Всего вôдъ 20 грудня 1892 р. 2143 зр. 94 кр. — *В. Наґôрный* голова товариства.

Телеґрамы „Дѣла“

Прага 16 цвѣтня. Юлій Ґреґъ раженый вчера параліжомъ. Станъ здоровля будить острахъ. — Говорять, що молодо-Чехи внесуть въ парляментѣ, щобы міністра судôвництва Шенборна поставити въ станъ обжалованя, за-для того, що конфіскуе бесѣды голошенй въ парляментѣ.

Буда-Пештъ 16 цвѣтня. Соймъ угорскій приймивъ въ спеціяльнôй дебатѣ 27 першихъ параґрафôвъ проекту закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ.

Софія 16 цвѣтня. Опозиційного посла Краєва засуджено за прасове переступство на два мѣсяцѣ арешту.

Римъ 16 цвѣтня. Пôсля информацій деякихъ ґазетъ, цѣсарь Францъ Іосифъ вôдвѣдае королѣвску пару италійску въ Монци.

Петербургъ 16 цвѣтня. Царь и царевичь ѣдуть безъ перервы до Кобурґъ.

Новый Йоркъ 16 цвѣтня. Гôрничй робôтники постановили уладити загальный страйкъ въ цѣлыхъ Сполученыхъ державахъ дня 21 цвѣтня.

Рухъ пôездôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	351	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчерконй значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

ВЖЕ ВЫЙШОВЪ

МОЛИТВЕННИКЪ

выданый „Просвѣтою“

въ народнôй мовѣ, великій, обôймаючій 640 сторôнъ друку, найповнѣйшій зô всѣхъ такихъ Молитвенникôвъ.

Молитвенникъ сей мѣстить въ собѣ: I.) Молитвы щоденнй ранній и вечѣрнй. II.) Зъ Богослуженя церковного, именно: а) въ Вечернѣ, б) зъ Повечерницѣ малои, в) зъ Повечерницѣ великои, г) зъ Утренѣ, д) Литургія св. Іоана Золотоустого, е) Молитвы въ часѣ св. Литургіи. III. Тайны покаяня и пресв. Евхаристіи. IV.) Молитвы для рôзного вѣку, стану и въ рôзныхъ потребахъ. V.) Молитвы въ часѣ Великого посту. VI.) Молитвы на празники а) Господскй, б) Богородичнй, в) Святыхъ VII.) Молитвы сполученй зъ вôдпустами, VIII.) Акафистъ до а) Ісуса Христа, б) Пресв. Богородицѣ, в) св Отця Николая. IX.) Молебенъ до пресв. Богородицѣ. X Тропарѣ, кондаки, богородичнй и прокимены а) недѣльнй, б) щоденнй, в) на празники Господскй, Богородичнй и Святыхъ, г) на деякй потребы. XI.) Коляды и иншй пѣсни церковнй. XII.) Мѣсяцословъ цѣлого року.

Сей Молитвенникъ дôстати можна **въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ и въ книгарни Ставропигійскôй** по такихъ цѣнахъ:

1) Молитвенникъ брошурованый	— зр. 70	кр.
2) оправленый на-пôвъ въ полотно зъ одвѣтными вôдтисками	— „ 90	„
3) оправленый цѣло въ полотно зъ золоченями и вôдтисками	1 „ 10	„
4) оправленый якъ пôдъ 3) зъ додаткомъ золоченыхъ берегôвъ	1 „ 30	„
5) оправленый на-пôвъ въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками	1 „ 10	„
6) оправленый цѣло въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками	1 „ 60	„
7) оправленый якъ пôдъ 6) зъ додаткомъ золотыхъ берегôвъ	1 „ 80	„

Надôслане.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ

бувшій елевъ асистентъ клініки лѣкарскои при університетѣ Ягайлоньскôмъ, по кôльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординує вôдъ годины 3—5. 64

улиця Мицкевича число 6.

Д-ръ СТАНИСЛАВЪ ЯНА

повернувъ и ординує якъ перше

въ недугахъ внутрѣшныхъ

у Львовѣ при ул. Валовôй ч. 27

131 4—7

Маю **на продажь** за дешеву цѣну **всѣ комплетнѝ рôчники „Дѣла“** вôдъ 1880 до 1893 року. Набути можна поодинокѝ рôчники або всѣ наразъ.

Левъ Гузаръ кандидатъ нотаріяльный въ Станиславовѣ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайти, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 185

ПА-

расолѣ у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскѝ и россійскѝ. Бѣлье мужеске, выробы триковѝ бѣлье Єґера, и т. п. поручає найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

ТЕПЛИЦѢ ТРЕНЧИНЬСКѝ

Термы сѣрчанѝ вôдъ 27—31° R. въ Горѣшнôй Угорщинѣ въ Малыхъ Карпатахъ, 20 мінутъ дороги вôдъ стаціи Тепла-Тренчинъ-Теплицѣ. Купелѣ въ ванвахъ басеновѝ и наприски взôрцево устроєнѝ успѣшнѝ въ артритизмѣ, гôстци, недугахъ нервовыхъ окружныхъ и центральныхъ, недугахъ шкôрныхъ, ушкодженяхъ кости и т. д. 101 3—7

До массажа вправленый персоналъ. Мешканя вôдъ 50 кр до 3 зр. на добу. Кургавсъ, театръ, концерты, кухня знаменита. Вода до питя зъ гôрскихъ жерелъ.

Сезонъ вôдъ 1-го мая до кôнця вересня.

Въ маю и вересни за 3 зр. пансіонъ.

Дирекція купелева розсылає проспекты безплатно. Брошуру д-ра Филипкевича можна купити въ бôльшихъ книгарняхъ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѝ польскѝ сильнѝ горѣвки, дуже добрѝ розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвѝ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванѝ и одиноко правдивѝ если зъ нашои фабрики спровадженѝ.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912. 68—104

ПОДЯКА.

Наша донечка занедужала такъ тяжко, що многѝ лѣкарѣ стратили всю надѣю на єи выздоровленье. — Въ послѣднôй критичнôй хвили за порадою добрыхъ сусѣдôвъ удавъ ся я о помôчь до Вп. п. д-ра Емилія Задуровича, лѣкаря въ Турцѣ замешкалого, котрый безинтересовно хорою якъ найщирше занявъ ся и своєю надто щирою опѣкою и мудрою радою нашу небезпечно хору доньку вôдъ смерти охоронивъ.

Почуваючи ся до особлившои вдячности мило намъ тутъ прилюдно Вп. д рови Емилію Задуровичеви нашу найсердечнѣйшу подяку зложити. — Мы не въ силѣ за Вашь щирый трудъ и прихильнôсть для нашого дому нагородити. Всемогущій Богъ нехай подасть Вамъ сторицею.

Хащôвъ дня 4 н. ст. цвѣтня 1894. 151 1—1

Теодоръ Борысъ, парохъ въ Хащовѣ зъ женою.

ЩАВНИЦЯ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне въ повѣтѣ новоторгскôмъ,

зъ 7 жерелами сильнои щавы содо-солонои и содо-зелѣзистои

успѣшно дѣлаючои у всѣхъ нежитахъ якъ орґану вôддыхового такъ и орґанôвъ травленя въ довготревалôмъ запаленю легкихъ и астмѣ (дихавици) при выслизахъ ребровои болоны, **въ початкахъ сухôтъ**, въ недугахъ проводôвъ мочевыхъ, въ недугахъ жѣночихъ, анеміи и блѣдницѣ.

Знаменита гôрска стація кліматична зъ вôдсвѣжуючимъ воздухомъ.

Курація молочна, жентична и кефірова. Перворядна вдыхальня соляна и бальсамічно-шпилькова Купелѣ мінеральнѝ гідропатичнѝ и рѣчнѝ.

Мешканя и иншѝ урядженя догôднѝ, поступовѝ и дуже приступнѝ.

Пора купелева вôдъ 20 мая до 30 вересня.

Въ І. сезонѣ до 20 червня и въ III до 20 серпня мешканя купелевѝ о $^1/_3$ дешевшѝ.

Въ сезонѣ середнôмъ (вôдъ 20 червня до 20 серпня) увôльненя вôдъ таксы знесенѝ.

Зъ усѣхъ шляхôвъ зелѣзничихъ доѣздъ до стаціи въ Старôмъ Санчи, зъ-вôдки дорогою живописною мѣжь горами надъ Дунайцемъ до заведеня возомъ почтовымъ, повозами и вôзками.

Воды зъ жерелъ Іосифины и Магдалины сильнѣйшѝ вôдъ водъ: Ємскои, Ґляйхенбергскои и Сельтерскои на складѣ въ аптикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ.

Проспекты розсылає ся оплатно и замовленя на мешканя приймає Зарядъ Заведеня.

93 1—9 ***Ф. Висневскій.***

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна флящина єсть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААҐЕРА у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **за-для своєи легкои стравности** порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокôвъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а такожь **майже по всѣхъ аптикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. аптикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 18—18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

!На свята!

Вина бѣлѝ и червонѝ вôдъ **40** кр. за фляшку и высше.

Мѣдъ питный по **80** кр. и 1 зр.

Конякъ францускій по зр. 2·70 и 3·20 за цѣлу зр. 1·60 и 1·80 за $^1/_2$ фляшки.

Конякъ кураційный по 4 и 5 зр. за фляшку.

Горѣвки и розолісы всякого смаку.

Румы звычайнѝ, американьскѝ и Ямайка.

Олива столова Іа въ фляшочкахъ и на вагу.

Оцетъ есенція по **80** кр. за кільоґрамъ.

Чай въ $^1/_4$ фун. пачкахъ по: 40, 50, 60, 70, 80, 90 и 100 кр.

Чай порошокъ на вагу по зр. 2·40, 2·80 и 3·30 за кільоґрамъ.

Кава въ 5 кіл. мѣшочкахъ франко по зр. 9·20, 10·20, 10·70, 11·20.

Вино въ 5 кіл. барилкахъ франко по зр. 3, 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.

Всякѝ овочѣ полудневѝ и корѣнье по дешевыхъ цѣнахъ.

ДРÔЖДЖѢ по 1·20 зр. за кіл.

поручає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у ЛЬВОВѢ

И ФІЛІИ. 121 5—7

Бритвы швайцарскѝ знаменитѝ зъ вôстрями вкладаными штука зр. 2·80, кожде дальше вôстре 85 кр

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Знаменитѝ тутки неклиєнѝ Немойовского, розôбранѝ химично мѣскою лябораторією, можна на 125 бути у всѣхъ трафікахъ.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѝ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванѝ и зъ образомъ поручає

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотѝ и чорнѝ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилає пляны. 4641 31 ?

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч 29,

4736 выготовлює 145 1—0

ВСЯКѝ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѝ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВѝ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 10 5-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Буліонъ дуже добрый зъ самого дробу для недужихъ 10 зр за кільо Н-ръ 00 зъ труфлями зр. 7·50 кільо; такій самый безъ труфлѣвъ зр 6·50. Н-ръ 2. знаменитый зр. 5·50 выробу **Казимиры Матчиньскои** продає Зарядъ двора Лапшинъ почта Бережаны. 47 8—10

ВОЛОДИСЛАВЪ ҐОНЕТЪ

въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнѝ и свѣжѝ славнѝ полотна корчиньскѝ въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ димы рôзнѝ, рушники, хустки до носа грубшѝ и тонкѝ вебовѝ бѣлѝ и барвистѝ. Бѣлье столове дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнѝ (Segeltuch) и т. ин. выр бы першои якости **по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 148 2—11

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдочать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

САМОВАРЫ

ул. Казимирôвска 5.

правдиво-россійскѝ поручають Ротберґъ и Шварцвальдъ **у ЛЬВОВѢ**

ул. Казимирôвска 5.

Замовленя зъ провінціи полагоджує ся якъ найскорше. 122

Ч. 19728.

ОГОЛОШЕНЄ.

Видїл краєвий Королївства Галичини і Володимириї з Великим Княжеством Краківским має намір віддати заступство продажи вареної соли на Львів місто в руки одного предприємця.

В тій цїли Видїл краєвий взиває тих, котрі бажали би тую продаж обняти, щоби они зголосили ся до Видїлу краєвого.

Головні услівя, які будуть обовязувати заступника в случаю обнятя продажи краєвої соли, суть слїдуючі:

1) продаванє соли в містї Львові по цїнї не висшій, як $10^1/_2$ кр. в. а. за топку;

2) вичерпуванє континґенту в скількости 1200 сотнарів, або 120.000 топок місячно;

3) устроєнє 50 філїй в містї Львові, в котрих би сіль продавано по висше наведеній цїнї, причім першеньство до одержаня філїї мають мати дотеперішні заступники продажи соли, установлені Видїлом краєвим;

4) Зложенє кавциї в сумі 2000 зр. в. а. в вартостних паперах, посїдаючих пупілярну обезпеку, котра то кавция має служити на забезпеченє додержаня всїх условий без виємку, поданих повисше.

Сіль буде відставляна коштом Видїлу краєвого в скількостях не менших, як 50 топок, до кождого місця, всказаного заступником, а находячого ся в обрубі рогачок міста Львова.

Убігаючі ся мають подати висоту провізиї, яку при висше наведених услівях хотять мати запевнену від сотнаря соли.

Видїл краєвий застерігає собі вільний вибір межи убігаючими ся.

Письменні зголошеня, заосмотрені вадиєю в сумі 200 зр. в. а., має ся зложити в Видїлї краєвім до дня 18 с. м. до полудня.

Близших пояснень удїлить на жаданє краєвий Заряд продажи соли. 145 2—2

У Львові дня 12 Цьвітня 1894.

Зъ причины сегорôчнои ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости веснянѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 22—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 77. Львôвъ, Второкъ 5 (17) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русинхъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Voglar, G. L. Daube & Comp Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатаній вôльній вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а.

Поклики числять ся по 10 кр. пôдъ стишка.

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрі въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

У Львовѣ, дня 17 н. ст. цвѣтня 1894.

Мѣжь постулятами, які пôдносить загалъ населеня до правительства за для поправы вôдносинъ політичныхъ, соціяльныхъ и економічныхъ, занимає безперечно дуже вызначне мѣсце: свобода печати. Свобода слова, чи то на зборахъ чи въ печати, уважаєсь найбôльшимъ правомъ, запорученымъ державою для горожанъ, и кожде нарушенье того права выкликує сильный протестъ. Свободу печати можна найлѣпше вôдчути зъ поведеня властей супротивъ прасы, се значить, чи оружіе, яке законъ давъ въ руки властей — право конфіскаты — не надуживаєсь безъ причины и зъ очевиднымъ намѣромъ, вкоротити и ту невеличку мѣрку свободы, запорученои печати, а взглядно прасѣ.

Кождочасне правительство пробує зъ меншимъ або бôльшимъ успѣхомъ своєи власти супротивъ опініи загалу, котрои образомъ єсть праса. Середъ многихъ средствъ, які служать кождому правительству до переведеня тои цѣли, есть и право конфіскаты. Довѣрочными, тайными обѣжниками правительство наказує властямъ, що мають наглядати прасу, якъ они мають поступати собѣ супротивъ прасы: чи гладити єи за чи противъ волося. И вôдповѣдно до того поступають тѣ власти зъ прасою, а загалъ населеня терпить на тôмъ

Послѣдными часами завелась така практика, що редакціямъ газетъ конфіскує власть накладъ, але рôвночасно не подає причины, за що наступила конфіската: котра статья, чи звѣстка (бо и таке трафлялось, що новинка або телеграма о двохъ стрôчкахъ була причиною конфіскаты) выдалась власти противзаконною — и редакція газеты мусить на здогадъ выпускати цѣлі статьѣ, и тымъ самымъ поносити матеріяльну шкоду и выставляти читаючу публику на невыгоду. Се поведенье далось такъ загально вôдчути, що въ радѣ державнôй посыпались числені внесеня що-до реформы закона прасового и прямі интерпеляціи до міністра судôвництва въ справѣ згаданыхъ высше тайныхъ обѣжникôвъ.

На одну таку интерпеляцію давъ міністеръ судôвництва оногды вôдповѣдь. Змѣстъ вôдповѣди такій: Редакціямъ при конфіскатѣ газетъ буде вказуватись сконфісковану статью зъ выразнымъ застереженьемъ, що и по пропущеню тои статьѣ въ другôмъ накладѣ може наступити конфіската, бо власть розглянувшись въ газетѣ може выкрыти ще щось нового, пôдпадаючого пôсля ѣй гадки конфіскатѣ. Але и та ласка не потребує припасти всѣмъ редакціямъ въ участи, бо деякі редакціи суть „благонадеждні“ а другі революційні, котрыхъ треба придавити. Першій рôдъ редакцій пôзнає ся по тôмъ, що мѣсце, де була сконфіскована статья, выповнить ся новою статьею, а другій рôдъ по тôмъ, що се мѣсце буде або порожне зъ написею „Сконфісковано“, або замазане фарбою друкарскою. Отсе змѣстъ вôдповѣди, а взглядно тайного обѣжника, розосланого дня 7 марта с. р. до всѣхъ прокураторій міністромъ судôвництва гр. Шенборномъ.

Справдѣ можна чудуватись, якъ мôгъ гр. Шенборнъ публично дати таку вôдповѣдь въ тôй порѣ, коли зъ напоромъ трактує ся справу свободы печати. Або хотѣвъ зазначити, що правительство коаліційне рѣшучо перехилилось на сторону реакціи, або заглумити зъ всѣхъ тыхъ, що стають въ оборонѣ вкороченыхъ правъ горожаньскихъ. Єсли гр. Шенборнъ числивъ на таку тѣсну спôльнôсть интересôвъ трехъ коаліційныхъ сторонництвъ, що вôдважився подати до загальнои вѣдомости свôй обѣжникъ, то мусимо сказати, що перечисливъ ся. Вчерашна ухвала палаты послôвъ, що комісія прасова має до вôсьмохъ днѣвъ здати справу зъ внесень що-до точного означеня постановъ о конфіскатѣ, есть вотумъ недовѣрія для міністра судôвництва и вôнъ повиненъ зъ того вытягнути заключеня. Говорять такожь, що граф Шенборнъ подасть ся до дімісіи — але въ такôмъ случаю готова захитатись такожь цѣла коаліція, бо граф Шенборнъ єсть представителемъ и мужемъ довѣря консерватистôвъ зъ клюбу Гогенварта. Єсли лѣвиця нѣмецка, котра перехилила важку противъ гр. Шенборна, поступила собѣ зъ пріпціпіяльныхъ мотивôвъ що-до самои справы свободы печати, тогдѣ цѣла афера дасть полагодити ся дімісією самого гр. Шенборна — але коли покаже ся, що тутъ грала ролю жадоба лібералôвъ добути для себе ще одну теку въ кабінетѣ на мѣсце представителя консерватистôвъ, тогдѣ готовій наступити поважнѣйшій катакліямы въ коаліційнôмъ правительствѣ.

„Політика дразненя“

Супротивъ крайного шовінізму голосôвъ вплывовои частины польскои прасы, котра — хотячи змести Русинôвъ зъ лица землѣ — стереотипно выспѣвує давно улюблену пѣсоньку „niema Rusi“ и, завдаючи брехню исторіи и правдѣ, крутить всякими сфальшоваными аргументами, щобы лишь дôйти до свого, до неіснуваня Руси, вôдносять ся тутъ и тамъ польскі голосы, котрі про рускі справы говорять безъ шовінізму, и рѣчи розважають зъ точки бôльше тверезого осуду. До такихъ голосôвъ можна зачислити и статью, помѣщену въ ч. 2. львôвскои газетки Kronika зъ дня 15 цвѣтня пôдъ заголовкомъ: „Polityka drażnienia“.

Авторъ, згадавши на вступѣ про Костюшкôвске торжество и добачивши въ нему маніфестацію натуры переважно суспôльнои, пише дальше такъ:

„На око здавалось бы, що демонстрація того закрою въ демократичнôй на-скрôзь суспôльности рускôй повинна була найти глубокій вôдгомôнъ, а тымчасомъ стало ся просто инакше. Хто читавъ рускі дневники зъ кôлькохъ остатныхъ днѣвъ, той знає, зъ якою нетаєною неохотою, майже зъ сарказмомъ приймали они кожду прояву Костюшкôвского торжества. Слѣдитель, що вдоволить ся зсумованьемъ кôлькохъ внѣшныхъ чертъ и не завдасть собѣ труду — вглянути въ суть рѣчи, збагнути єи мотивы и причины, выпайде зъ розрозповсюдненого певною частію нашои прасы богатого словаря епітетôвъ, закидъ хочь-бы москвофільства, и кине єго у вôдповѣдь на становище заняте рускою суспôльностью супротивъ нашихъ торжествъ Костюшкôвскихъ.

Але не будьмо поверховными слѣдителями и загляньмо глибше. Ото передовсѣмъ возьмѣмъ собѣ до руки рôчники котрого-небудь зъ галицкихъ дневникôвъ [польскихъ], зъ выимкою може одного або двохъ, и перестудіюймо, що тамъ писалось про руску квестію. Есенцію політичну цѣлого ряду статей, котрі въ подобѣ зарева упали мѣжь сколочену и ненастанно юджену суспôльнôсть нашу, назвемо коротко: *політика дразненя*. Всѣ можливі скалѣ и гамы, почавши вôдъ пôдъѣздовыхъ зачѣпокъ противъ дрôбныхъ проявъ жизнености у Русинôвъ, ажь до аргументôвъ тои системы, якъ запереченье истнованя рускаго народу, — є тамъ репрезентованій. Упоминаючись зъ печаливостью, врочôмъ зовсѣмъ оправданою и похвальною, о подоптанй права нашихъ землякôвъ пôдъ заборами россійскимъ и прускимъ — тутъ, де крихта власти дôстала ся въ польскі руки, та сама польска праса хотѣла бы въ зародѣ убити въ суспôльности рускôй то, що є безсмертне: бажанье вôдрубного истнованя народного.

Мы могли бы навести тутъ цѣлый рядъ тыхъ газетъ, на щастье стоячихъ лишь выключно въ услугахъ посѣдаючихъ клясъ, де політика дразненя вôдъ давна веде ся зъ невмолимою завзятостью. Але хто-жь не знає тыхъ дневникôвъ, щобы ажь треба було добувати ихъ на яву? Досыть буде навести одинъ зъ головныхъ орґанôвъ русиноѣдныхъ Przegląd, котрый мавъ вôдвагу напятнувати всѣхъ дѣятелѣвъ и патріотôвъ рускихъ именемъ аґітаторôвъ, а истнованье окремого народу рускаго зачислити до илюзій, вмовленыхъ въ темного хлопа. Які наслѣдки може выдати той засѣвъ, кождый уявить собѣ легко. Однымъ зъ тыхъ наслѣдкôвъ є якъ-разъ абстіненція Русинôвъ въ Костюшкôвскôмъ торжествѣ.

Теорія „неистнованя Русинôвъ“ яко окремого народу, котра бушувала у насъ въ 1860-ыхъ рокахъ, нинѣ на-ново починає входити въ моду и въ поставѣ соромливыхъ полуслôвъ, або таки явно формулована [якъ въ Przegląd-ѣ] выдобуває ся на стовпцѣ дневникôвъ. Чи супротивъ такихъ проявъ роззвѣреня прасы ліберальнои и консервативнои можна дивуватись, що руска суспôльнôсть уникає навѣть всѣхъ позорôвъ, котрі могли бы потвердити отсю теорію, що усуває ся вôдъ участи въ Костюшкôвскôмъ торжествѣ, щобы фактъ участи маніфестаціи въ честь польского героя не понимано яко добровôльну апробату твердженя, що Русины се лишь частина польского народу. Може нѣ?

Політика дразненя треває дальше и, маючи сильні економічні мотивы, буде тревати такъ довго, доки не наступить основна направа нашихъ вôдносинъ суспôльныхъ. Мы покищо обмежуємо ся до того, що пригадуємо нашôй суспôльности, обаламученôй буржоазійною прасою, що можна бути добрымъ, щиро любячимъ свôй край Полякомъ, и не будувати штучныхъ гатъ для плывучого що-разъ ширшимъ русломъ народного руху середъ Русинôвъ, зъ котрыми демократичні елементы наші завсѣгды щиро симпатизують и въ практицѣ солідарно стремлять до сповненя спôльныхъ постулятôвъ суспôльныхъ.“

Рада державна.

На початку вчерашного, въ понедѣлокъ, засѣданя рады державнои поставивъ пос. Гофманъ-Веленгофъ внесенье, щобы отворено дискусію надъ вôдповѣдью міністра судôвництва въ справѣ конфіскаты газетъ.

17)

Спомины зъ-передъ десяти лѣтъ.

VI.

(Конецъ.)

Позаякъ зъ горы дорога лекша нѣжь до горы, то сонце стояло ще высоко, якъ мы опинили ся на майданѣ пôдъ Гораздою, де стоявъ нашъ полковый штабъ. Мы пристанули, щобы поправити на собѣ одѣжь, та якось приличнѣйше ввôйти до мѣста. За хвилю показала ся зъ закрута улицѣ полкова музика и надъѣхавъ полковникъ зô своимъ штабомъ прямо до насъ.

Крикнувши приписану команду, я здавъ полковникови рапортъ. Мôй полковникъ Отто фонъ Отенкампфъ, незвычайно симпатичный чоловѣкъ, привитавъ ся ввѣчливо, розпытавъ за прочу часть транспорту и велѣвъ машерувати дальше, а самъ поѣхавъ передомъ. Передъ нами ступала музика и заки мы уйшли кôлька крокôвъ, заграла намъ коломыйка.

Боже мôй, якъ я втѣшивъ ся тымъ нашимъ народнымъ маршомъ! То вже негучнй акорды вôйскового марша, що лише веселить додає вôдваги, — се щось такого нѣжно-любого наче-бъ рôдна ненька до тебе говорила: Ось, сынку, мы й тутъ здыбали ся, и тутъ въ далекихъ герцеговиньскихъ горахъ я тебе витаю и пригадую тобѣ: хто ты и чимъ ты повиненъ остати ся до смерти. До сего покликує тебе руска музика.

Зъ сего я бачу, що національна музика мусить мати въ собѣ якісь окремі тоны, котрі въ серцю выкликують вôдгомôнъ того самого тону. Се справджуєсь не лишь на Русинахъ, а мабуть и на всѣхъ народахъ, що мають свою національну арію. Отъ возьмѣмъ примѣромъ Мадярôвъ: ихній чардашъ хиба умерлого Мадяра не порушить!

При звукахъ тои коломыйки вмаширували мы до мѣста. На улици, котрою мы йшли, зôбрало ся таке множество народу, що ажь душили ся по-пôдъ плоты й муры.

Насъ помѣщено въ баракахъ. Коли вôйско заняло свою кватиру, я пôйшовъ зъ товаришами до менажи на вечерю. Комната въ барацѣ, де була офіцирска менажа и касино, була досыть простора. Тутъ вôдправлявъ деколи гарнізоновый капелянъ службу Божу, але тутъ можна було такожь давати концертъ.

Въ ѣдальни заставъ я одного обервундарцта. Се бувъ жидъ, невеличкій чоловѣчокъ, але зъ такимъ вôспою поораным лицемъ, що нѣодинъ волосокъ не хотѣвъ на єго лици вырости. Вôнъ, почувши моє имя, не мавъ нѣчого бôльше сказати, якъ лише заявити зъ великимъ патосомъ свою радôсть, що теперь въ австрійскôй арміи такъ часто можна подыбати такъ правдиво польско-шляхотскі имена, якъ моє. Не даючи єму докôнчити высокопарнои орації, я вôдрубавъ недбало, що я нѣ трохи не Полякъ, лишь Русинъ зъ роду и зъ переконаня.

Почувши тѣ слова, вôнъ урвавъ на словѣ, де балакавъ о революційнôмъ 1848 роцѣ и рознявъ ротъ зъ зачудованя, показуючи чорнй зубы, що выглядали якъ спорохнавѣлй колы выверненого плота. Не ждучи на офіціяльну вечерю, я зъѣвъ, що менѣ дали, и хотѣвъ пôйти до своєи комнаты. Я тѣшивъ ся тымъ, що машируючи три днѣ оденъ за другимъ буду мати слѣдуючого дня вôдпочинокъ Тою моєю утѣхою подѣливъ ся я зъ адъютантомъ полковымъ, надыбавши єго на дорозѣ. Однакъ вôнъ розвѣявъ мою радôсть заявленьемъ, що завтра о 7 годинѣ машерую дальше и поведу 20 волôвъ для Фочѣ и тамъ доперва матимемо Rasttag.

Нѣчого було робити!

Попращавшись рано зô всѣми знакомыми офіцирами, я забравши призначеныхъ на смерть волôвъ, помашерувавъ дальше по-надъ Дріну. Щобъ забезпечити ся вôдъ наглого нападу зъ лѣвого боку, пôславъ я на той бôкъ Дріны капраля и 16 воякôвъ. На дворѣ було такъ тепло, що я йшовъ безъ плаща. Вôдъ теплыхъ лучѣвъ сонця топились на горахъ снѣги, а гôрскі потôчки зливали ся зъ шумомъ въ долину до Дріны, котрои лѣвымъ берегомъ мы йшли. Хочь то дѣяло ся въ люгôмъ, можна було бачити жовтй цвѣтки по-пôдъ скалами до сонця. Пôсля полудня зайшли мы въ то мѣсце, де треба було перевозитись човномъ на другій бôкъ. Мѣсцевôсть та зве ся Усті-Каліна. Єсть се невеличке мѣсточко, якъ всѣ босаньско-герцеговиньскі мѣсточка третьорядній Позаякъ бувъ се важный пунктъ стратеґічный, то стоявъ тутъ цѣлый баталіонъ 1. [шлеского] полку. Коли-бъ сеся точка дôсталась була въ руки ворога, цѣла Фоча була бы заморена голодомъ и вôдтята вôдъ свѣта. Не треба казати, що перевôзъ черезъ быстру рѣку однымъ човномъ на 20 чоловѣка, справа не легка, бо насъ було 200 людей и 20 волôвъ. Човномъ керманивъ бородатый, высокій а худощавый Турокъ. Одягненый бувъ у довгу сѣракову бѣлу опанчу зъ розховстаною осмаленою вôдъ сонця грудью. Голову мавъ обмотану брудною бѣлою шматою Коли я напослѣдокъ сѣвъ до човна, менѣ пригадала ся мітольоґічна Стіксъ зъ своимъ Харономъ Се була справдѣ границя, котру переступивши можна було не вернути ся...

Теперь ишла дорога по правôмъ березѣ Дріны по-пôдъ довге пасмо гôръ Иллявінобрдо. Тутъ вже не було гостинця, лише звычайна гôрска дорôжка, котрою не инакше можна було йти якъ парами. Дорога була зла, бо та вода, що стѣкала за дня зъ гôръ, теперь примерзла и длятого треба було ступати дуже осторожно.

Вже добре змеркло ся, а мы ще не дôйшли на мѣсце. Зъ далека видно було блимаючій по хатахъ свѣтла — се була Фоча, моя наконечна стація. Мы перейшли якійсь мôстокъ и заразъ зупинили ся передъ цѣлою купою боснацкихъ хатъ.

Я пôйшовъ замельдувати ся до ґенерала, а тымчасомъ пôдофіциръ, що мавъ мене завести на кватиру, ждавъ на мене.

Мы йшли оба такими темными уличками, що я нѣразъ нѣчого не бачивъ и мусѣвъ держати ся за рукавъ мого воджѣя. По довгôй блуканинѣ мы зайшли на якесь подвôре, вôдтакъ до темныхъ якъ пивниця сѣней.

— Теперь 7 сходôвъ до горы, — каже мôй проводирь, — а теперь 8 сходôвъ у бôкъ, теперь 3 сходы въ долину...

Вкôнци побачивъ я свѣтло скрôзь скалубину. Пôдофіциръ копнувъ ногою дверѣ и они вôдчинились. Я станувъ въ освѣченôй боснацкôй хатѣ. Було тутъ два лôжка, а на помостѣ лежали окремо два сѣнники.

— Що се? — пытаю пôдофіцира.

— То компанійна канцелярія. Тутъ спить панъ кадетъ, а тутъ на помостѣ оба фельдфеблѣ.

— Якъ то? то нема для мене кватиры?

— Теперь нема, бо въ мѣстѣ стоить ческій полкъ и нѣкуды подѣти ся.

Не ждучи довго, я поклавъ ся спати въ тôй надѣи, що завтра буде Rasttag.

Се була моя перша нôчь въ Фочи.

Д-рô Андрій Чайковскій.

Пос. Русъ заявивъ, що вôдповѣдь мінiстра выкликала у нѣмецкои лѣвицѣ зачудованье, але буде обговорювати ту справу при буджетѣ мінiстерства судôвництва, на разѣ же жадавъ бы, щобы комісія прасова прискорила своѳ справозданье о внесеняхъ, котрі трактують справу конфіскатъ.

Пос. Пацакъ поставивъ внесенье, щобы комісія прасова здала до вôсьмохъ днѣвъ справу зъ ѳго внесеня прасового. (Внесенье Пацака жадаѳ, щобы власти подавали сейчасъ причину конфіскаты.)

При голосованю упало внесенье пос. Гофмана — натомѣсть внесенье Пацака принято значною бôльшостію голосôвъ. За тымъ внесеньемъ голосували молодо Чехи и лѣвиця противъ Полякôвъ и консерватистôвъ.

Приступлено до дебаты буджетовои.

Пос. Каѳтанъ домагавъ ся выкôненя дорôгъ водныхъ, ставляючи за примѣръ Нѣмеччину и Францію.

Пос. Поточекъ обговорювавъ галицкі вôдносины що-до регуляціи рѣкъ и комунікаціи. Вказавъ на многі повѣты, де здалась бы ширша участь правительства въ тôй акціи, котру выдѣлъ краѳвый переводить зъ великими жертвами.

Пос. Форманекъ домагавъ ся регуляціи Лабы.

По промовахъ кôлькохъ послôвъ, котрі зазначили потребу регуляціи рѣкъ въ своихъ краяхъ, принято позицію безъ змѣны. Вôдтакъ перервано дальшу дискусію буджетову а приступлено до дебаты надъ закономъ о обовязку мельдованя ополченцѣвъ Референтомъ пос. Промберъ.

Пос. Пацакъ внѣсъ перейти надъ цѣлымъ закономъ до порядку дневного, бо сей законъ накладаѳ нові тягары на населенье и на громады Законъ змѣряѳ властиво завести правильну бранку ополченцѣвъ, бо при мельдованю будуть присутнi лѣкарѣ. Сей законъ нарушаѳ право свобôднаго побуту. Правительство не хоче заводити безпосередні выборы по селахъ, щобы, якъ каже, не перетяжати населеня сѣльского, але въ повышшôмъ законѣ правительство цѣлкомъ забуло на тягары.

Пос. Поповскій боронивъ предложеня, вказуючи на потребу крѣпленя арміи и на аналогічні законы иншихъ державъ

Пос. Кайзеръ протививъ ся ухвалѣ, бо послѣдными часами парляментъ ухвалюѳ лише то, що вôдносить ся до арміи. Кождочасна бôльшôсть парляментарна думаѳ, що выповняѳ свôй обовязокъ, ѳсли на кождѳ предложенье войсковѳ скаже: Такъ и Амѣнь. На населенье накладаѳ ся нові тягары, але о реформѣ выборчôй нѣхто не хоче й думати

Пос. Гомпешь боронивъ предложеня, при чôмъ пригадавъ правительству потребу управильненя пенсій для вдовиць и сирôтъ по войсковыхъ.

Пос. Шаманекъ доказувавъ, що законъ уложеный легкодушно. Тымъ закономъ уможливляѳсь міністрови выдавати довôльні розпоряджѳня. Жалувавъ ся на зле трактованье во якôвъ ческои народности.

На тôмъ перервано дискусію.

Пос. Врабецъ интерпелювавъ правительство що-до проповѣдей антісемітскихъ, які выголошуѳ парохъ Декертъ.

Слѣдуюче засѣданье нинѣ, вô второкъ.

Зъ нашого шкôльництва.

На четверговôмъ довѣрочнôмъ засѣданю рады мѣскои у Львовѣ вôдпоручникъ тои жь рады до краѳвои рады шкôльнои д-ръ Герстманъ здававъ справу зô своѳи дѣяльности, при чôмъ розумѣѳ ся мусѣвъ подати загальный на черкъ дѣяльности краѳвои рады шкôльнои зъ послѣдныхъ трехъ лѣтъ. Зъ того справозданя д-ра Герстмана, а такожь зъ дискусіи, яка вывязала ся, подаѳмо головнi моменты.

Краѳва рада шкôльна — говоривъ д-ръ Герстманъ — выдала обѣжникъ що-до науки исторіи краѳвои, а въ наслѣдокъ того молодѣжь шкôльна теперь дуже добре знаѳ исторію краѳву. Рада шкôльна вôзвала учителѣвъ, щобы укладали нові пôдручники шкôльні, бо старымъ пôдручникамъ закидувано, що суть лихі и дорогі. Въ наслѣдокъ того выдано пôдручники добрі и дешевші, такъ що всѣ книжки вôдъ 1-ои до 8-ои клясы коштують разомъ 78 зр. Що-до науки языкôвъ клясичныхъ наказано бôльшу вагу класти на читанье авторôвъ а усунути перевагу граматики. Крôмъ того перевела краѳва рада шкôльна реформу науки языка польского, правописи польскои и рускои, ухвалила новый плянъ науковый для шкôлъ реальныхъ (заведено науку языка французского), а въ гімназіяхъ установила надобовязкову науку рисункôвъ геометричныхъ, щобы улекшити ученикамъ гімназіяльнымъ переходъ на техніку, де рисунки геометричні необходимі.

Въ школахъ середныхъ даѳ ся вôдчути недостача учителѣвъ, такъ що н. пр. сего року не можна було отворити 20 клясъ паралельныхъ, хочь кредитъ бувъ дозволеный. Щобы зарадити тôй недостачи и заохотити молодѣжь до званя учительского, старала ся краѳва рада шкôльна у комісіи испытуючои для учителѣвъ шкôлъ середныхъ о деякі пôльги при испытахъ. Въ наслѣдокъ того маѳ выйти 15 с. м. рескриптъ міністерства просвѣты, котрый подѣлить предметы на нові групы и заведе деякі пôльги при испытахъ. — Що-до умундурованя ученикôвъ, то краѳва рада шкôльна довго не хотѣла на се рѣшитись, але вкôнци спонукала ѳи до того рѣшуча резолюція галицкого сойму.

Що-до шкôлъ народныхъ, то передо всѣмъ даѳсь сильно вôдчувати недостача учителѣвъ. Минувшого року не функціонувало 542 клясъ а 1400 учителѣвъ не мало кваліфікаціи Крôмъ того 400.000 дѣтей, обовязаныхъ до науки, не ходило до школы, а ѳсли возьмемо пересѣчно, що на одного учителя маѳ припадати 100 дѣтей, то недостаѳ 4000 учителѣвъ або разомъ понадъ 6000. Соймъ старавъ ся зарадити резолюціями що-до потребы новыхъ семинарій учительскихъ (будуть отворені нові: въ Короснѣ польска а въ Сокали утраквістична) та пôдвышеньемъ платнѣ учителѣвъ народныхъ Але всѣ тi дотеперѣшнi средства не зарадять, ѳсли платня учителѣвъ народныхъ не буде вôдповѣдно пôдвышена, якъ н. пр. въ долѣшнôй Австріи, де учителѣ мають три разы высшу платню якъ въ Галичинѣ. Вôдтакъ стабілізовано посады шкôльныхъ инспекторôвъ окружныхъ, зреформовано плянъ науки въ школахъ народныхъ, подѣливши ихъ на сѣльскі, маломѣскі и мѣскі, утворено бôльше число шкôлъ выдѣловыхъ.

Въ тыхъ всѣхъ чинностяхъ краѳвои рады шкôльнои бравъ д-ръ Герстманъ живу участь Ѳму поручено референтъ номінаційный и вôнъ старавъ ся поручені справы полагоджувати зъ поспѣхомъ и обективно.

Надъ тымъ справозданьемъ отворено дискусію. Першій забравъ голосъ профес ръ реальнои школы Солѳскій.

Зазначивъ, що цѣле справозданье вôдпоручника д-ра Герстмана не мѣститъ нѣякихъ довѣрочныхъ реляцій, щобы треба було слухати ѳго ажь на тайнôмъ засѣданю рады мѣскои. О много лѣпше було бы, оголосити цѣле справозданье печатно, и того домагали ся многі радні мѣскі. Репрезентація мѣста Львова, выдаюча майже четвертину своихъ доходôвъ на шкôльництво, маѳ право и обовязокъ горожанскій застановити ся надъ дѣяльностью краѳвои рады шкôльнои, бо ся може мати вплывъ на дальшi три роки на поведенье вôдпоручника рады мѣскои, котрый повиненъ бути предста вителемъ поглядôвъ и потребъ суспôльности та коректівою бюрократіи, тымъ бôльше, що въ тôмъ значно заангажована мошонка податникôвъ.

Репрезентанты тѣлъ автономічныхъ въ краѳвôй радѣ шкôльнôй мають місію, пригадувати правительству потребы краю и робити на него вôдповѣдну пресію. Але якъ они выповняють ту місію? Ого одні зъ нихъ рѣдко являють ся на засѣданяхъ, такъ що неразъ треба ихъ ажь телефономъ прикликувати, иншi же надто часто выѣздять зъ краю и лишь зъ-далека приглядають ся чинностямъ магістратуры, котрои суть членами. Третій рôдъ тыхъ вôдпоручникôвъ за-для свого зависимого становища не може мати вôдповѣдного вплыву.

Чинностямъ краѳвои рады шкôльнои годить ся приглянути зъ вôдворотнои стороны. Рада шкôльна маѳ великій обсягъ дѣланя щодо народного шкôльництва Перша орґанізація того шкôльництва зачала ся за часôвъ гр. Голуховского, вôдбула ся зъ якимсь ладомъ и спокоѳмъ, а учительство вôдносило ся до неи прихильно. Нинѣ инакше — наставъ якійсь несупокôй. Учителѣ кличуть: не розумѣѳмо; не знаѳмо що и якъ робити. Власть толкуѳ се переходовымъ станомъ, — але бо тыхъ переходовыхъ періодôвъ за много. Передъ трема роками заведено новый, добрый букварь — а теперь ѳго зновъ скасовано. Въ часѣ одного року змѣнено пляны науковi зъ поспѣхомъ нѣчимъ неоправданымъ, безъ вôдповѣдного выкористаня матеріялу, призбираного вôдъ многихъ лѣтъ. Уложенье букварѣвъ вôддано особамъ неспособнымъ, а поминено старшихъ робôтникôвъ. Реформа була такъ несподѣвана, що новыхъ книжокъ годѣ було на часъ выдати, а наслѣдокъ того бувъ такій, що книжки не вôдповѣдають новымъ плянамъ та що молодѣжь, хочь легко ихъ читаѳ, зъ трудомъ вчить ся зъ нихъ. Треба було дописльнувати, щобы реформу зачинано бодай вôдъ 1-шои клясы, якъ се водить ся въ цѣлôмъ свѣтѣ, звôльна.

Подѣлъ народныхъ шкôлъ на сѣльскі и мѣскі утруднить або навѣть зробить неможливым дальше образованье дѣтей селяньскихъ, бо трудно прийдесь имъ здати вступный испытъ до середныхъ шкôлъ. Ѳсли бы сей подѣлъ зачинавъ ся вôдъ 3 або 4-тои клясы, то не було бы кривды, але зачинати ѳго вже вôдъ першои клясы, ѳе велике лихо. Тажь кормъ матери сѣльскои такъ само добрый якъ и мѣскои. Нинѣ селянинъ, що хоче вôддавати здôбного хлопця до высшихъ шкôлъ, мусить посылати ѳго вôдъ разу до мѣста, а зъ-вôдки стати ѳго на такі выдатки.

Въ справѣ шкôлъ середныхъ треба згадати про обѣжникъ краѳвои рады шкôльнои Въ сѣмъ обѣжнику поручено директорамъ, щобы при записахъ дорадживали родичамъ бѣднѣйшои молодежи записувати ихъ радше до шкôлъ выдѣловыхъ або промысловыхъ а не до середныхъ. Сей обѣжникъ бувъ тайный и може дуже пошкодити молодежи, ѳсли директоры будуть удѣляти занадто тыхъ радъ. Въ той способъ замкне ся вступъ до шкôлъ середныхъ ученикамъ, котрі могли бы въ будучности прислужитись народови. Сего року зъ тои причины були великі нарѣкання въ львôвскôй школѣ реальнôй и треба було ажь интервенціи высшои власти. Подôбныхъ довѣрочныхъ обѣжникôвъ краѳва рада шкôльна не повинна удѣляти, а вôдпоручникъ рады мѣскои, котра завсѣгды опѣкуѳ ся бѣдными, повиненъ старати ся, щобы сей обѣжникъ обмежено и щобы директорамъ було вôльно удѣляти своихъ радъ лишь тогдѣ, коли ихъ хто буде жадати.

Промова проф. Солѳского выкликала велике вражѣнье.

Зъ Буковиньскои Руси.

Въ послѣднôмъ числѣ газеты „Буковина“ въ статьи пôдъ заг. „Діявольска робота“ находимо вѣсть про новый замахъ, якій доконала румуньска консисторія, а радше православный митрополитъ Мораръ-Андрѣевичь на руску народность и ѳи письменьство въ Буковинѣ. Згадана статья звучить дословно такъ:

„Минувшого року поважилась и пробовала наша митрополича консисторія оголосити мѣжь православными Русинами на Буковинѣ заказъ (интердиктъ), купувати и уживати Русинамъ православного календаря рускаго, выдаваного рускимъ літературнымъ товариствомъ „Руска Бесѣда“. Се була лишь перша проба зô стороны консисторіи до великого и основно обдуманого тяжкого замаху на духове житье буковиньскои Руси. Консисторія хотѣла очевидно впередъ видѣти: Яке вражѣнье зробить ѳи першій того рода замахъ на Русинôвъ? Чи прийме буковиньска Русь и сей ударъ такъ, якъ приймала спокôйно а навѣть байдужно всѣ дотеперѣшні, сею консисторіею на ню выдуманi и сповнюваній муки та гоненя? Проба удалась. Знѣвеченый та темный нарôдъ прийнявъ и сей замахъ пересѣчно супокôйно. Вправдѣ наспѣли зъ кôльканацяти сѣлъ декотрі оголошенi въ „Буковинѣ“ живі обуреня и протесты противъ такого нелюдского поступованя митрополита и ѳго консисторіи, вправдѣ просили свѣдомі люде прислати имъ календарѣвъ до розпродажи якъ найбôльше, котрі розпродали въ самôй рѣчи що до одного мѣжь народомъ, — але вкôнци вôднѣсъ ся нарôдъ байдужно навѣть до такого страшного духоубійного замаху невмолимыхъ своихъ ворогôвъ. Осмѣленi вороги побачивши, що можна нарôдъ рускій шарпати вже навѣть за серце, що пригнобленый нарôдъ не въ силѣ здобутись на вôдповѣдный вôдпôръ, та переконавшись, що й правительство придивлюѳсь тôй безсовѣстнôй роботѣ митрополита и консисторіи зовсѣмъ пасивно, беруть ся они до рѣшучого средства у своѳмъ пагубнôмъ намѣрѣ, абы знищити буковиньску Русь.

Отсе читаѳмо въ третôмъ нумерѣ волоского орґану архіепископскои консисторіи „Foaia ordinaciunilor“ циркуляръ до священикôвъ, въ котрôмъ каже митрополитъ: „Ѳсьмо обовязаній выслати заказъ (интердиктъ) противъ всѣхъ книгъ, брошуръ, часописей — (находить поименно „Буковину) — и дневникôвъ, заказуючи заразомъ преподобнымъ священикамъ и всѣмъ особамъ церковнымъ нашои архідіецезіи строго и пôдъ особистою одвѣчальностію, предпилачувати або спроваджувати и якимъ-будь способомъ спомагати такі выдавництва ворожихъ коренному народови буковиньскому а особливо церквѣ православнôй товариствъ, рôвножь всею силою ѳвангельского слова мають священники про се дбати, абы и нарôдъ порученый ихъ проводови, не попавъ ся въ подôбну покусу!“

По одинацятьлѣтнôмъ нѣвченю рускаго народу на Буковинѣ завершивъ митрополитъ Мораръ Андрѣевичь своѳ люте гнобленье сего народу тымъ, що заказавъ ѳму уживати всякого духового корму въ рôднôй мовѣ. Галицкі выдавництва рускі вже яко „уніятскі“ заказанi самі собою, выдавництва буковиньскихъ товариствъ рускихъ, якъ „Рускои Бесѣды“, „Рускои Школы“, „Рускои Рады“ и редакціи „Буковины“ не вôльно читати, а позаякъ тутъ иншихъ выдавництвъ рускихъ нема, то выходить на таке, що вôднимаѳ митрополитъ силою свого становиска рускому народови всяке житье духове и стаѳ ся убійникомъ того житя.

Щось подôбного не лучилось напевно ще нѣгде нѣякому народови! Навѣть правительство россійске, котре, якъ вѣдомо, заказало выдавати рускі книжки наукового змѣсту, драмы и газеты, не пôйшло ще въ своѳй лютости такъ далеко, бо все-жь таки россійска цензура пропускаѳ неодну книжочку на рôднôй мовѣ, а тутъ заказуѳ митрополитъ такъ рускôй интеліґенціи якъ и селянамъ всяку стычнôсть зъ рускими товариствами, якъ фізичну такъ и духову.

Священики проголосили той заказъ вже по церквахъ тыми словами, що „хто зъ мирянъ буде зноситись зъ „Рускою Бесѣдою“, зъ „Рускою Радою“ и т. д., того вôддалить митрополитъ вôдъ православнои церкви, а хто бы читавъ які-небудь выдавництва тыхъ рускихъ товариствъ або газету „Буковина“, той буде „штрофованый“ (!!). Оттаке наплѣвъ на пр. о. Микитовичь у садагурскôй церквѣ, та що мужикамъ такъ дуже сподобалось, що ажь выйшли заразъ зъ церкви.

Цѣкава рѣчь довѣдатись, що спонукало безпосередно нашого митрополита до сего не чуваного кроку. Бо-жь не находимо въ послѣднихъ часахъ на пр. въ газетѣ „Буковина“ нѣчого такого дразливого противъ митрополита и ѳго консисторіи. У выдавництвахъ „Рускои Бесѣды“, якъ въ „Бібліотецѣ для молодежи, мѣщанъ и селянъ“ такъ и въ календари нема не то нѣчого противного православнôй церквѣ, але навѣть редагованій тi выдавництва щирыми православными людьми, якъ Поповичь и Пѣгулякъ, ба „Бібліотека для молодежи, мѣщанъ и селянъ“ навѣть апробована шкôльною радою краѳвою а субвенціонована соймомъ краѳвымъ. Въ календари-жь не допускаѳ редакція не то нѣякихъ дразливыхъ статей, але стараѳсь всѣми силами, щобы и помылки друкарскои тамъ не було, такъ що въ самôй рѣчи сегорôчный календарь рускій о много менше ихъ маѳ, нѣжь календарь консисторскій. Зновъ книжочку выдану „Рускою Школою“ пôдъ заголовкомъ „Сила книжки“ хваливъ въ соймѣ навѣть бар. Мустаца и за ню дôстало тов. „Руска Школа“ вôдъ сойму запомогу. Отсе майже все, що выдають товариства на Буковинѣ. Въ чôмъ же недогода, чого недостаѳ злющôй мачусѣ нашôй? Ще найборше можна зрозумѣти заказъ противъ „Буковины“. То газета політична и приневолена неразъ злющôй мачусѣ неконче приємній слова правды сказати. Але що виній всѣ прочій „книги, брошуры“ и т. д., выдаванi рускими товариствами для рускаго народу? Вôдповѣдь на се питанье не тяжко дати. Вся праця нашого митрополита и ѳго консисторіи звернена на те, щобы убити всяке духове житье въ рускôмъ народѣ. Вôнъ стараѳсь всякими способами перешкодити збôльшеню и змôцненю рускои православнои интеліґенціи, по школахъ румунщать волоскій катихиты и консисторскій попыхачі учителѣ одныхъ дѣтей, а другихъ, що не дають ся зрумунщити, московщать, абы такимъ способомъ ввести и пôдтримувати роздоръ мѣжь рускою інтеліґенцією, на братôвъ Русинôвъ галицкихъ кидають анатему, яко на безвірникôвъ, такъ само на рускі товариства и ихъ выдавництва. Старають ся задержати простолюдина въ невѣжествѣ и пôдлеглости, щобы въ случаю, коли сповнить ся, не дай Боже, ихъ сонъ прилученя Буковины до Молдавы рускій нарôдъ не робивъ Волохамъ нѣякого опору. У всѣй тôй нелюдскôй роботѣ спомагаютъ нашого митрополита и ѳго консисторію невѣжество рускои масы и незрозумѣла байдужнôсть правительства супроти вказаныхъ, такъ взагалѣ шкôдливыхъ а для державы просто небезпечныхъ змагань тыхъ загорѣлцѣвъ.

Цѣкавый вступъ и конклюзія згаданого обѣжника, котрі бы мали доказувати конечнôсть заказу на рускі выдавництва на Буковинѣ. Каже обѣжникъ, що въ сѣльскôмъ народѣ збудивъ ся „рухъ, стремлѣнье и одушевленый интересъ для читаня книгъ, часописей и дневникôвъ“. Сконстатувавши отсе, звертаѳ увагу на те, що „покровителѣ обществъ ворожихъ коренному народови буковиньскому, а особливо церквѣ православнôй“ старають ся оттой розрухъ селянъ до читаня вызискати въ такій способъ, що силують ся якъ „діяволъ, отець лжи, засѣяти куколемъ чисте насѣнье“ и зôпсувати рускій нарôдъ. Ну, и до якого кôнця доходить митрополитъ и консисторія зъ того спостереженя, що нарôдъ хоче читати? Може до такого, що треба конче рускому народови дати книжку въ руки и вытворити популярну літературу? Нѣ! А може звертають увагу народу и припоручають ему якій вже готовій популярній книжки для читаня? Такожь нѣ! А може самі друкують якій рускій книжки для народу рускаго? Такожь нѣ! Противно, нема ще навѣть вôдповѣдныхъ рускихъ пôдручникôвъ для науки религіи православнои и навѣть тыхъ не хочуть они мати! На неустанній дотычній жалобы они не зважають рукописи такихъ пôдручникôвъ тримають роками у себе, а приневоленi ихъ звернути, кажуть, що они не здалі для науки. Перша книжка, що выдала консисторія для рускаго народу, то сегорôчный календарь, котрый маѳ бы задоволити замѣчену охоту народу до читаня (!); та бѣда лишь, що выданый въ незрозумѣлôй мовѣ для народу.

Отже сконстатувавши велику охоту рускаго народу до книжки, сконстатувавши дальше, що та „въ остатныхъ часахъ спостережена охота до читаня“ ѳсть „безперечно культурнымъ проявомъ“, приходить митрополитъ и консисторія до клясичного заключеня: Заказуѳмъ тобѣ, рускій народе, интердиктомъ зъ дня 12 (24) марта 1894 читати всякі рускі книги, брошуры, часописи и дневники!“

„Буковина“ згадавши вôдтакъ, що обѣжникъ пôдписаный урядовою формулкою румуньскою, доходить до заключеня, що митрополитъ хотѣвъ тою формулкою дати пôзнати, якои просвѣты вôнъ бажаѳ для рускаго народу и зъ якою консисторіею мають священики числитись.

„Страшно дивитись — кôнчить „Буковина“ — на отаку справдѣшну діявольску працю ворогôвъ рускаго народу, страшно згадати, що правительство придивлюѳсь зъ заложеными руками такôй пагубнôй роботѣ, а ще страшнѣйше видѣти, якъ той знѣвеченый нарôдъ зъ заложеными руками дозволяѳ ворогамъ выдирати собѣ живе серце зъ живои груди! И въ самôй рѣчи мусишь загинути, нещасный народе, коли не встигнешь собѣ самъ раду дати!

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

На IX-ômъ засѣданю Головного выдѣлу товариства „Просвѣта“ зъ дня 2 цвѣтня полагоджено мѣжь иншимъ отсі справы:

1) Въ справѣ редакціи часописи „Читальня“ ухвалено на внесенье члена выдѣлу п. Костя Паньковского розписати конкурсъ на посаду редактора сеи часописи, а поки-що зажадати вôдъ теперѣшного редактора, щобы помѣщавъ въ „Читальни“ добôрнѣйшi розвѣдки економічно-господарскі.

2) Календарь „Просвѣты“ на р. 1895 рѣшено выдати въ форматѣ просвѣтныхъ книжочокъ зъ змѣстомъ поучаючо-практичнымъ Редакцію поручено д-рови К. Левицкому и Петрови Огоновскому.

3) Принятi отсі нові члены:

1. Олена Некановичь, учит. въ Радванцяхъ.
2. Товариство „Громада“ у Вѣдни.
3. о. Л. Козаневичь, деканъ въ Мистковичахъ.
4. Стеф Добряньскій,
5. Андр. Густъ Кульчицкій и
6. Читальня „Просвѣты въ Кôльчичахъ.
7. Мих. Ярема госп. въ Торґановичахъ,
8. Читальня „Просвѣты“ въ Заболотôвцѣ,
9. Іос. Смаль-Стоцкій госп. въ Немиловѣ.
10. Вартол. Кеба, и
11. Як. Сидôръ въ Войславичахъ.
12. Ант. Батринъ въ Нѣврѣ.
13. Панько Бойчукъ, дозорець при домѣ карнôмъ у Львовѣ.
14. Ив. Грехъ воякъ у Львовѣ.
15. Іос. Зацерковный въ Сиховѣ.
16. Євг. Мандичевскій студ філ. у Львовѣ.
17. Григ. Питляръ правникъ у Львовѣ.
18. Сильв. Питляръ госп въ Гаяхъ.
19. Онуф. Батюкъ госп. въ Двôрцяхъ.
20. о. Теодоръ Павлюкъ, пар. въ Рожнятовѣ.
21. Илько Васлюкъ госп. въ Луцѣ.

22. Текля Волошинъ въ Лосячи.
23. Мих. Гладѣй пѣв. церк.,
24. Ив. Жиґаль молодшій въ Киѣгиничахъ.
25. Як. Кузика начальникъ гр въ Загорю.
26. Ром. Левицкій, презід. суду въ Бѣгачи (Босна).
27. Мих. Кияка въ Винникахъ.
28. о. Волод. Стефановичь пар. въ Вашковцяхъ.
29. Катря Гумецка жена свящ. въ Бутинахъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Змѣну політичнои атмосферы въ Европѣ помѣчує „Правит. Вѣстникъ“ подносячи мѣжь иншимъ таке: „Навѣть на найскрайнѣйшихъ песимістовъ змѣна розположеня въ житю політичномъ Европы мусѣла вплынути, а заразомъ надала водрубне пятно дожиданямъ и політичнымъ выглядамъ, звязанымъ зъ стрѣчею монарховъ. Ще недавно колька разовъ повтаряючи ся стрѣчи коронованыхъ представителѣвъ „середно-европейскои лиґи мира“ були бы выкликали неспокой въ публичной опініи. и праса була бы добачувала въ нихъ одиноку осторогу подъ адресою державъ, стоячихъ по-за межою тридержавного союза, котрымъ неразъ закидувано, що стремлять до того, щобы поднести готовость до бою. Нѣчо такого не стрѣчаемо теперь въ голосахъ прасы, водносячихъ ся до новои стрѣчи нѣмецкого цѣсаря зъ своимъ союзникомъ цѣсаремъ австрійскимъ. Не менше значучи голосы прасы італійскои зъ нагоды стрѣчи цѣсаря Вільгельма зъ королемъ Гумбертомъ; голосы умѣркованѣ, свободнѣ водъ невластивого тону, въ якомъ промовляли перше італійскѣ дневники о цѣляхъ и стремлѣняхъ тридержавного союза. Наглядною проявою змѣны політичного розположеня є поглядъ, що его що-разъ яснѣйше высказують о потребѣ здержаня дальшихъ уоружень, котрѣ такъ вычерпують засобы державы, що въ наслѣдкахъ того можна передбачувати лишь банкротства. Вправдѣ се только набожнѣ бажаня, але въ кождомъ случаю признанье тои потребы є значучою проявою, и не треба забувати, що се сталось саме въ пору економічного наближеня мѣжь Россіею а Нѣмеччиною. То загальне стремлѣнье до тривкого зацевненя мира Европѣ, котре проявилось найперше подъ вплывомъ тульоньскихъ и парискихъ торжествъ, а теперь ще сильнѣйше проявлявсь въ наслѣдокъ економічного порозумѣня россійско-нѣмецкого“.

——

На суботнѣшномъ засѣданю нѣмецкого парляленту бар. Каніцъ мотивуючи свое внесенье въ справѣ заведеня монополю збожа, подиѣсъ, що цѣны що-разъ спадають, а мимо того рольники поносять больші, нѣжь перше, тягары. Рольники у всходныхъ провінціяхъ водчувають найбольше за-для россійскои конкуренціи. Задовженье земельныхъ посѣлостей зросло въ послѣднѣмъ часѣ о мілioны. Рольники мусять удаватись до капіталу, бо кошты продукціи суть больші, нѣжь цѣны продуктовъ. Надто, ще треба взяти подъ розвагу бракъ роботниковъ, котрыхъ найбольше недостае у всходнихъ провінціяхъ. Правительство повинно розвинути енерґічнѣйшу акцію, нѣжь дотеперь, противъ упадку рольництва. Не можна — говоривъ бесѣдникъ — предкладати подвышеня мыта супротивъ заключеня торговельного договору. Навѣть парляменту не можу осуджувати за те, що водкинувъ моє внесенье, бо не зрозумѣвъ его ваги. То внесенье є только пораженьемъ на попередныхъ сторожахъ. Наступуючои сесіи будемо дальше боротись. Внесенье стремить до того, щобы цѣны покрывали кошты продукціи и щобы въ той способъ рольництво одержало сталу точку опоры. Передвиджуванѣ у внесеню цѣны, не суть въ порównаню до цѣнъ водъ р. 1850 до 1880 надмѣрнѣ и консументъ може ихъ невно заплатити. Надто се внесенье причинить ся до полѣпшеня державныхъ фінансовъ, що навѣть конечне, бо парлямент впровадить незадовго край въ правдиве безнадѣйне положенье фінансове Секретарь державный и міністеръ скарбу повинѣ тымъ займити ся, а такъ товстый кусокъ нелегко притрафить ся другій разъ Мікельови. Мусѣвъ бы бути — [Ріхтеръ кличе: найбольшимъ осломъ. — Смѣхъ] найбольшимъ дурнемъ, коли-бъ не хотѣвъ его приймити. Инший предкладанѣ средства подниесеня рольництва, суть лишь палія тивами. Зъ свѣдомостію, що сповнюють свой обовязокъ, внескодавцѣ будуть дальше стремѣти до цѣли, котру собѣ выгычили. — Дальше секретарь державный Маршаль водповѣдаючи на интерпеляцію Ріхтера, заявивъ, що канцлеръ въ Камерунѣ Ляйстъ, усуненый телеґрафічно зъ свого уряду за надужитя. — Потомъ дискутовано надъ новелею що-до орґанізаціи евангелицкого костела.

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошує симъ конкурсъ на редактора часописи „Читальня“, двотыжневника, выдаваного Товариствомъ „Просвѣта“ у Львовѣ а призначеного головно до практичного поучуваня нашого народу въ справахъ господарскихъ и промысловыхъ.

Близшѣ условя подасть канцелярія Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ [при ул. Ворменьской ч. 2 I. поверхъ], де будуть приймати ся зголошеня найдальше до дня 30-го червня 1894 року.

У Львовѣ дня 12. н. ст. цвѣтня 1894 р.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова. Д-ръ *Кость Левицкій*, членъ выдѣлу.

НОВИНКИ.

— **Запомоги и позички на дороги.** Зъ сумы 300.000 зр. призначеной соймомъ на дороги, выдѣлъ краевый прирѣкъ дати: На дорогу зъ Ходорова черезъ Вибранбвку 3000 зр.; зъ Городища до Козлова 30%, коштовъ будовы, взглядно 50%, если будова буде доведена до Озерянъ; на дорогу зъ Язловця до Нижнева 6000 зр. и зъ Ягольницѣ до Улашковець 6000 зр.; зъ Хоросткова до Мшанця 1000 зр.; зъ Гусятина на Пробожну 4000 зр.; зъ Яворова до Судовои Вишнѣ 5000 зр.; зъ Холоева до Яблонбвки 9000 зр.; зъ Радехова до Щуровичь 50% коштовъ будовы, обчисленыхъ на 79.464 зр.; зъ Косова до Ясенева горѣшного 7000 зр.; зъ Коросна до Ивонича 1500 зр.; зъ Надворнои до Марковець 6000 зр.; зъ Подгаець до Божикова 3000 зр.; зъ Равы на Угновъ до Заставцевъ 5000 зр.; зъ Любичи до Іосифовки 3000 зр.; зо Скалату до Грималова 4000 зр.; зъ Кристинополя до Сокаля 7000 зр.; зо Слободки до Соколова и Стрыя до Журавна 9205 зр. 43 кр.; зъ Ивачева долѣшного до Обарянцевъ 3000 зр.; зъ Товмача до Кутисъ на направу 2000 зр.; зъ Колодробки до Городка въ залѣщицкомъ 4000 зр.; зъ Борщовичь на Збаражь до Подволочискъ 4000 зр.; зъ Жовквы до Крехова 2000 зр.; на дорогу зъ Туринки до Камѣнки обѣцяно 50% коштовъ будовы; на дорогу зъ Заболотова до Рожнятова удѣлено позички 15.000, а обѣцяно позичку 6000 на дорогу зъ Язловець до Нижнева и 6000 зъ Ярослава до Рокитницѣ.

— **Президія выставы краевои,** зложена зъ кн. Адама Сапѣги, ґр. Стан. Баденього, Авг. Горайского и д-ра Здисл. Мархвицкого, була вчера о 11-ой годинѣ передъ полуднемъ на авдіенціи у цѣсаря. Цѣсарь приймивъ депутацію дуже ласкаво и дозволивъ, щобы выстава була отворена дня 31 н. ст мая въ присутности одного зъ архикнязевъ. Цѣсарь самъ прибуде на выставу при конци серпня.

— **Авансы въ судахъ.** Судѣ повѣтовѣ Генрикъ Ґарволиньскій въ Бродахъ и Людвикъ Брожиньскій въ Стрыю одержали титулъ и характеръ совѣтниковъ. — Совѣтниками суду краевого именованѣ: секретарь рады Льюдвикъ Кльосъ и судья повѣтовый Гарасимовичь, оба для Львова та заступникъ прокуратора у Львовѣ Каєт. Хилиньскій для Перемышля.

— **Люстраціи староствъ.** Совѣтникъ двора Гільдъ переводивъ сими днями люстрацію староствъ въ Грибовѣ и Горлицяхъ. Совѣтникъ двора ґр. Лось розпочавъ оногды люстрацію староства въ Станиславовѣ.

— **Депутація за лихваремъ.** Передъ недавнымъ часомъ подали мы справозданя зъ процесовъ двохъ славныхъ лихварѣвъ зъ Ходоровщины: Лейбы Зальца и Ріша. Оба тѣ „добродѣѣ“ людскости походять зо Стрѣлискъ новыхъ и тутъ розпочинали свою дѣяльность лихварску. За ихъ роботою слѣдивъ, якъ зъ-водтамъ пишуть, командантъ стаціи жандармеріи въ Стрѣлискахъ новыхъ, Краль, и ему головно належить ся заслуга, що выловлено тыхъ пташковъ. Але ихъ не було лише двохъ, бо ось 5 н. ст. цвѣтня ходоровскій судъ повѣтовый увязнивъ такожь стрѣлиского „обывателя“ Израеля Бера за таке саме ремесло, якъ Ріша и Зальца. Теперь переводить ся противъ него слѣдство и покривджены ходять до суду та складають тамъ свои зознаня. Тымчасомъ найшовъ п. Беръ мѣжь стрѣлискими господарями и купку приятелѣвъ. Дня 6 н. ст. цвѣтня выбрала ся депутація, зложена зъ господарѣвъ и радныхъ, до ходоровского суду просити за Беромъ, бо вонъ „справедливый жидъ“. Було се на саме Благовѣщенье. Кагалъ давъ возокъ и одного коня и христіяньска депутація поѣхала до суду боронити лихваря. Мѣщане стрѣлискѣ повтаряють мѣжь собою зъ обуреньемъ имена господарѣвъ: Юрка Д., Іосифа С. и Юстина З., що зневажили велике христіяньске свято въ цѣли непевной и нечистой.

— **„Людове лѣчництво“.** Подъ такимъ заголовкомъ выголосивъ вчера професоръ львовского университету, д ръ Володиславъ Немиловичь, въ львовскѣ сали ратушевѣ водчитъ на доходъ товариства учительокъ. Въ гарномъ выкладѣ, обговорювавъ прелеґентъ понятье недуґъ у люду и способы, въ якій людъ старае ся имъ зарадити. Зазначивъ, що подля пересвѣдчень люду, мають всѣ недуги початокъ демонічный Ихъ выкликують або добрѣ духи, або злѣ демоны, а дуже мало недуґъ мае природный початокъ. Лѣковъ на тѣ недуги гляда въ людъ въ найрознѣйшихъ средствахъ, котрыхъ дѣланье лежить головно въ ґіпнотизмѣ або маґнетизмѣ, а лише мала ихъ часть дѣлае лѣчничо природнымъ способомъ. Дальше доказувавъ прелеґентъ, що богато людовыхъ лѣковъ увойшло до медицины та що богато ще уживаныхъ людомъ лѣковъ могла бы уживати медицина зъ успѣхомъ. Такожь подносъ прелеґентъ, що и вѣра маѣ велику вагу въ людовой медицинѣ. Вконци возвавъ присутныхъ, щобы схотѣли подпирати завязуюче ся у Львовѣ товариство етноґрафічне.

— **Моноґрафія повѣтовъ въ Галичинѣ.** Зъ нагоды сегорочнои выставы краевои оголосивъ бувъ зарядъ музея им. Дѣдушицкихъ конкурсъ на ґеоґрафічно-историчный списъ якого небудь повѣта въ Галичинѣ. За три найлѣпшѣ працѣ маѣ удѣлити згаданый зарядъ преміи. Конкурсъ не пролунавъ безслѣдно бо до половины лютого с. р. надойшло до заряду музея 16 праць, описуючихъ 14 повѣтовъ, бо одинъ повѣтъ, новоторґскій, найшовъ ажь трехъ любителѣвъ. котрѣ прислали три описы его. Кромъ повѣта новоторґского надослано моноґрафіи отсихъ повѣтовъ: Хшановъ, Чешановъ, Городокъ, Камѣнка Струмилова, Коросно, Лиманова, Ланьцутъ, Надворна, Новый Торґъ, Снятинъ, Сокаль, Старемѣсто, Теребовля, Турка. Майже всѣ моноґрафіи досыть обширнѣ, зъ картами, рисунками, деякѣ и зъ фотоґрафіями. Сей водрадный обявъ дае доказъ, що въ нашомъ краю будить ся замилуванье до познаня родной землѣ.

— **Товариство етноґрафічне** звязало ся у Львовѣ за починомъ М. Рыбовского. Задачею сего товариства маѣ бути науковый розслѣдъ люду, що мешкае на просторахъ давнои Польщѣ. Статуты подано вже до намѣстництва, а подписали ихъ мѣжь иншими: проф. университету Володисл. Немиловичь, М. Рыбовскій, д-ръ Ив. Франко, д ръ Клим. Ганкевичь и Едмундъ Кольбушовскій.

— **Огнѣ.** Дня 10 н. ст. цвѣтня повставъ огонь въ Сухорѣчахъ, повѣта львовского и знищивъ три загороды селяньскѣ. Шкода 1500 зр. була обезпечена на 900 зр.

— **Полагодженье спору мѣжь радою мѣскою и ґенераломъ Лямберґомъ въ Ряшевѣ.** Якъ звѣстно прийшло було въ Ряшевѣ въ часѣ обходу Костюшковского до забурень. На другій день выдавъ мѣсцевый командантъ ґр. Лямберґъ розпорядженье, котрымъ повѣдомивъ магістратъ, що супротивъ слабосильности мѣского заряду обойме наглядъ надъ публичнымъ порядкомъ войско. Се зарядженье ґр. Лямберґа выкликало богато крику въ прасѣ польскѣ, а навѣть вызвало интерпеляцію въ палатѣ словъ. Отже, якъ пише Gazeta Lwowska, возвавъ намѣстникъ представителѣвъ рады мѣскои зъ Ряшева и заявивъ имъ на основѣ информацій, якѣ одержавъ водъ команды 10-го корпуса, що хочь населенье цивільне Ряшева допустило ся карыдостойныхъ забурень, то однако власть войскова въ Ряшевѣ переступила свой кругъ дѣланя, а способъ, въ якій ся власть водносила ся письменно до магістрату бувъ невластивый. Вконци заявивъ намѣстникъ депутаціи, що зо стороны команды войсковои заряджено всѣ средства, щобы на будуче не лучали ся такѣ рѣчи. Подаючи се заявленье до вѣдомости представителѣвъ мѣста Ряшева, высказавъ намѣстникъ бажанье, щобы тѣ слова були принятѣ яко рѣшуче и цѣлковите полагодженье тои прикрои справы.

— **Шайку конокрадовъ** выкрыли коло Бродовъ два тамошнѣ жандармы. Они прихопили провоника цѣлои шайки, жида Нухима Ратнера разомъ зъ трема конями, украдеными одному обывателеви въ Тернополщинѣ. При арештованомъ найдено револьверовѣ набоѣ, отже очевидно, що злодѣй, побачивши небезпечность мусѣвъ водкинути водъ себе оружье. Оба жандармы ведуть дальше слѣдство въ околици Тернополя и Теребовлѣ, щобы выкрыти и поарештувати выкрытыхъ вже злодѣевъ.

— **Въ заведеню карномъ для мужчинъ у Львовѣ** водбудуть ся дня 23 и 25 н. ст. цвѣтня повроченѣ испыты, а то въ понедѣлокъ дня 23 цвѣтня въ II-ой и III-ой клясѣ, а въ середу дня 25 цвѣтня въ I-ой клясѣ. Передъ испытомъ въ понедѣлокъ о годинѣ 8½ водбуде ся въ каплици заведеня тиха служба божа, подчасъ котрои будуть спѣвати и грати на инструментахъ тѣ зъ вязнѣвъ, що учили ся спѣву и музики.

— **Змѣна ґарнізоновъ.** Въ осени с. р. змѣнять декотрѣ войска свои ґарнізоны. Въ Галичинѣ зъ 9 полку полковый штабъ и 2 баталіонъ зъ Ярослава, 4 бат. зъ Радимна — все перенесе ся до Перемышля Зъ 10 полку штабъ зъ двома баталіонами перейде зъ Перемышля до Ярослава а одинъ баталіонъ до Радимна. Зъ 15 полку штабъ, 2, 3 и 4 баталіонъ перейдуть до Львова. Зъ 40 полку штабъ зъ двома баталіонами перенесе ся зъ Ряшева и 1 бат. зъ Дембицѣ до Ярослава. Зъ 55 полку штабъ зъ двома баталіонами зо Львова и одинъ зъ Бережанъ перейде до Тернополя, а 1 бат. зо Львова до Бережанъ. Зъ 57 полку штабъ, 1, 3 и 4 бат. перейде зъ Кракова до Тарнова. Зъ 89 полку бат. зъ Ярослава до Перемышля. Зъ 90 полку штабъ и 1 бат. зъ Ярослава и 4 бат. зъ Перемышля до Ряшева, а 1 бат. зъ Ярослава до Дембицѣ. Баталіонъ стрѣльцевъ ч. 4 зъ Тарнова до Перемышля; ч. 13 зъ Тарнова до Боснѣ, Полкъ драґоновъ ч. 9 зъ Буковины до Бережанъ, двѣ шкадрони до Монастирискъ, одна до Рогатина и Зборова, Такожь и инший полки кавалеріи позмѣнюють свои ґарнізоны.

— **Водкрытье археольоґічне.** Подъ Севастополемъ водкрыто недавно старинне мѣсто. Роблены тамъ гляданя вѣнчали ся успѣхомъ. Именно водкопано предметы великои вартости, металевѣ дорогоцѣнности, монеты и статуѣ марморнѣ артистичнои вартости. Въ послѣднѣмъ часѣ найдено мозаиковый помостъ грецкого храму. Се мѣсто, якъ доносить „Кіевское Слово“, истнувало имовѣрно мѣжь рокомъ 400 пер. Хр. а 200 по Хр. Зъ нагоды сего водкрытя маѣ повстати въ Севастополи особный музей, на который вже асиґновано потрѣбнѣ грошѣ.

— **Експльозія на зелѣзничомъ двориі въ Загребѣ** лучила ся дня 10 н. ст. цвѣтня. При переносѣ пакунковъ експльодувавъ одинъ зъ нихъ и тяжко ранивъ двохъ зелѣзничихъ служачихъ. Въ пакунку були набоѣ карабіновѣ и револьверовѣ. Властителемъ сего пакунку бувъ лѣсничій Сепичь, що везе зъ собою набоѣ для власнои безпечности. Мѣжь тымъ найдено такѣ самѣ скринѣ такожь у двохъ его товаришевъ подорожи, въ наслѣдокъ чого всѣхъ трехъ арештовано.

— **Дробнѣ вѣсти.** Копальнѣ нафты въ Ваньковѣ, повѣта лѣского, дотеперѣшну власность Іос. Вікторa и С-ки, купивъ Перкінсъ, Англичанинъ, за 350.000 зр. — Въ Градци стирійскомъ померъ митрополитъ Митрофанъ, голова чорногорскои церкви. Тѣло буде перевезене черезъ Трієстъ до Чорногоры. — Рада мѣска Судовои Вишнѣ надала перенесеному зъ Мостискъ до Старого мѣста старостѣ Ант. Пуницкому почетне горожаньство.

Вѣсти зъ еп. станиславовскои.

На конкурсъ выставленѣ парохіи: Хомчинъ, косовского деканата зъ речинцемъ до 1 н. ст. червня; Вѣлѣ Ославы, надворняньского деканата, Русовъ, снятиньского деканата, Перерѣвъ, Назорна и Корничѣ, коломыйского деканата, Хомяковка, тысьменицкого дек., Ковцмань, Бояны, Путиловъ и Серетъ, буковиньского деканата, Братковцѣ, тысьменицкого дек. и Горыгляды, устецкого деканата — всѣ зъ речинцемъ до 3 н. ст. червня.

Зрезиґнувавъ зъ одержанои презенты на Космачь, пѣстиньского деканата о. Ал. Сабатъ зъ Рѣчки.

Канонічну институцію одержали оо.: Мих. Мисула зъ Русова на Текучу, Ал. Гелетовичь зъ Коровникъ (перем. епархіи) на Косовъ-мѣсто, Вас. Жилавый зъ Хомяковки на Острыню, Макс. Крушельницкій зъ Назорны на Заболотовъ, Ал. Билинкевичь зъ Корнича на Волчковцѣ коло Снятина и Юл. Войнаровскій зъ Горыглядъ на Топоровцѣ коло Городенки.

Въ пресвитеріальный домъ для рукоположеня принятѣ и рукоположенѣ митрополитомъ окончены богословы: Софронъ Глѣбовицкій, Зенонъ Дудиньскій, Лонгинъ Федоровскій, Волод. Лисинецкій, Кароль Любовичь, Ив. Плешканъ, Петро Саврѣй, Еман. Сѣчиньскій и Ив. Сѣменовичь.

Однопѣсячну вѣдпустку одержавъ о. Сев. Матковскій зъ Босиръ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 17 цвѣтня. Нинѣ розпочавъ ся страйкъ столярскихъ роботниковъ. — Цѣсарь Вільгельмъ надавъ шефови президіяльного бюра зелѣзниць державныхъ Князьолуцкому ордеръ короны третои клясы.

Буда-Пештъ 17 цвѣтня. Цѣсарь перебуде тутки цѣлый часъ нарадъ делеґацій.

Бѣлградъ 17 цвѣтня. Посолъ въ Петербурзѣ Пашичь подавъ ся до дімісіи.

Берлинъ 17 цвѣтня. Парляментъ приймивъ 168 голосами противъ 145 внесенье, щобы знести законъ противъ Єзуитовъ. За знесеньемъ голосували: центръ, Поляки, соціялісты, Альзатцѣ и частина вольнодумныхъ.

Римъ 17 цвѣтня. Крісні заявивъ палатѣ, що сли буде обставати при зниженю войскового етату, правительство буде мусѣло розвязати палату.

Копенгаґа 17 цвѣтня. Арештовано тутъ двохъ анархістовъ зъ Вѣдня.

Надѣслане.

„МАРІѢВКА“

(Звертає ся увагу на нинѣшный анонсъ.) 1b2

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайта, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 подля годинника львовского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарновъ (водъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабовки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (водъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радовцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Водходять зо Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабовки via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (только водъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	331	—
Радовцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	731	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины подчеркненѣ значать пору ночну водъ год. 6-ой вечеромъ до 5-ой 59 мін. рано

Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч. 3. (Готель Имперіяль) продажа білетовъ полосныхъ, окружныхъ, довольно уставлюваныхъ зшитковъ до ѣзды, тарифъ и розкладовъ ѣзды въ видѣ кишеневомъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4809

УЧЕНИКЪ

укôнчивши 4-ту кл. ґімназіяльну тлядае лекціи. Порозумѣти ся можна листовно пôдъ адресою:

Рудольфъ Крохôвскій

посте рестанте п. Скала надъ Збручемъ. 144 2—3

Каги кухонни годинниковй (дуже выгôдне) по зр. 3, 4 и 5

45 5 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

КОНЦЕСІОНОВАНЕ АТЕЛІЄ

дентистично-технічне

ГЕНРИКА РОТТЕРА

Вырôбъ штучныхъ зубôвъ и щокъ пôсля найновѣйшои системы американьскои на кавчуку, золотѣ и целюльозѣ За умовою въ мѣсячныхъ ратахъ. Выготовлюе направы въ найкоротшôмъ часѣ 135 въ мѣсячныхъ ратахъ. 3—3

Львôвъ, Ринокъ ч. 39, I поверхъ (коло торговлѣ Вп. п. Гібнера)

На свята великоднй

Найсвѣжѣйшй дрôжджѣ

Ад. Игн Мавтнера и Сына у Вѣдни.

Одиноке заступництво на цѣлу Галичину.

Кароль Баллабанъ

у ЛЬВОВѢ.

Замовленя зъ провінціи на дрôжджѣ вже приймае. 142 3—4

Знаменитй тутки неклиенй Немойовского, розôбранй химично мѣскою ляборатоpiею, можна на- 125 бути у всѣхъ трафікахъ.

Рôкъ заснованя 1837.

Готову постѣль

власного выробу т. є. колдры, матерацы, подушки, сѣнники, якъ такожь бѣлье на постѣль.

Бѣлье мужеске д-ра Єґера и монс. Кнайпа скарпитки, поньчохи, левантины и кретоны на одяги дамскй.

Матерію нитяну и вовняну на лѣтнй одяги мужескй.

Дреліхи ліберійнй и т. д.

поручае найдешевше

МАҐАЗИНЪ

І. ДРЕКСЛЄРА И СЫНÔВЪ

ЛЬВÔВЪ, площа Капітульна ч. 2

Цѣнники и пробки на жаданье. 119 1—2

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

ул. Руска ч. 24.

Перенесене и побôльшене

ЗАВЕДЕНЬЕ ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ

МИХ. СПОЖАРСКОГО И СЫНА

на ул Руску ч. 24, напротивъ Успеньскои Церкви у Львовѣ.

Маемо честь пригадати ся Всечестному Духовеньству и пр. якъ кождого року, що въ часѣ посту приймае ся старй Євангелія до вôдновленя позаякъ часъ короткій.

Приготовлено уже до закупленя **ПОВЕ ВЫДАНЬЕ ЄВАНГЕЛІЯ** въ прекраснôмъ переплетѣ по розличныхъ цѣнахъ; на жаданье окремй цѣнники ґратісъ и франко.

Книги церковни, друки и пр. въ лучшôмъ и тревалôмъ переплетѣ можна одержати по низькôй цѣнѣ и кождого часу.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

65 8—10 *Мих. Спожарскій и Сынъ.*

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Епархій.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

поручае ризы и бѣлье церковне свого власного выробу по розличныхъ цѣнахъ, а именно:

Фелоны зъ вовняного и шовкового адамашку, шовковй, вельветовй, оксамитнй вôдъ 25 до 150 зр. и высше.
Дальматики зъ тыхъ матерій, що и фелоны.
Стихарѣ полотнянй, вовнянй и пôвшовковй гладкй и въ цвѣты вôдъ 5 зр. до 20 зр. и высше.
Обрусы напрестольнй гладкй и зъ народною орнаментикою вôдъ 3 до 15 зр.
Шалѣ, по 5. зр., 8 зр., 10 зр. и высше.
Покрывала до дарохранительницѣ по 5 зр, 10 зр. и высше.
Плащаницѣ вôдъ 20 зр. до 100 зр. и высше.
Хоругви по розличныхъ ц нахъ
Антипедія роблять ся на замовленье пôсля умовленои цѣны.

Старй фелоны принимають ся до направы и переробленя.

На жаданье высылаемо бôльше число фелонôвъ и прôбокъ матерій до выбору.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ.

Просимо о удѣлы и численнй замовленя.

55 10—10 *ДИРЕКЦІЯ.*

40% чистого зыску для вдôвъ и сирôтъ по свящ. всѣхъ трехъ Епархій.

40% чистого зыску для вдôвъ и сирôтъ по свящ. всѣхъ трехъ Епархій.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ПОДЯКА.

Не маючи иншого способу вôдвдячити ся Докторови мед. П. Юліяну Кузьмовичеви за выратованье мене зъ тяжкои и небезпечнои недуги совѣстнымъ зъ повною фаховою умѣетностію и спосôбностію лѣченьемъ, прошу приймити бодай тою дорогою за свôй зъ повнымъ перенятьемъ неутомимый а притôмъ безкористовный трудъ щиро сердечне „Спаси-Бôгъ“.

Іоанъ Топольницкій

154 1—1 греко-кат. парохъ въ Соколôвцѣ

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 70—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Зъ днемъ 1 н. ст. мая розпочинае лѣтный сезонъ

Заведенье водолѣчниче

„МАРІѢВКА“

(почта Львôвъ).

Шѣсть кільометрôвъ вôдъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнôй мѣсцевости, окруженôй лѣсами въ значнôй части шпильковыми, вôдъ пôвнôчнои стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, шѣсть будынкôвъ, каплиця заведеня, въ котрôй вôдправляе ся служба божа Пôдписаный, лѣкарь управляючій, перебувае постôйно въ заведеню и жертвуе єму цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльнôсть. Взôрцеве устроенье, якъ вôддѣлôвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) пôсля найновѣйшихъ вымогôвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна, масажь, ґімнастика, електризованье, ингаляціи, купелѣ електричнй, сонѣшнй и иншй пôсля потребы. Здорова кухня у власнôмъ зарядѣ, крытый хôдникъ, проходы довкола заведеня и дальшй въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бôльшою скôлькостію часописей, илюстрованыхъ ґазетъ и т. д., фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товарискй. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краєвои (повозы заведеня и омнібусъ). Услôвя скромнй. Близшихъ информацій удѣляе и замовленя приймае 153 1—3

Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка“

(почта Львôвъ)

Емилій Бертемиліянъ Браєръ, властитель. Д-ръ Валеріянъ Сцѣбеньскій, лѣкарь управляючій.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣркованy цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 69—104

ДЛЯ РУСКИХЪ ПАНЬ

выйшли зъ друку

Практичнй Приписы

печеня

ТѢСТЪ СВЯТОЧНЫХЪ

въ языцѣ рускôмъ

ФЛЬОРЕНТИНЫ и ВАНДЫ

мѣстять:

Найновѣйшй досвѣдченй приписы на Бабы и Бабки — Бабы лôктевй украиньскй Колачѣ — Добôрнй Пироги дрôжджевй и т. п.

Знаменитй Пляцки, якъ: дактилевый Нугатъ — Дуже добрый Пляцокъ орѣховый робленый въ незнаный доси спосôбъ и перевысшаючій всѣ добротою. — Пляцокъ англійскій зъ мигдаловою масою и т п.

Знаменитй мазурки, якъ зъ бакалій мигдаловй въ зимнôй водѣ, цукорковй. 113 5—5

Рôзнороднй Торты: помадковый надзвычайно добрый — Люкры — Марінги Медôвники дуже добрй по горѣвцѣ — Зефіри и т. п.

Цѣна 70 кр.

По пересланю переказомъ 76 кр. залагоджуе ся пересылку franco

Друкарня В. Манєцкого

Львôвъ ул. Коперника ч. 7.

! На свята !

Вина всякого рода, фляшка почавши вôдъ 35 кр.

Коняхъ токайскій по 1·50 кр. и высше.

Мѣдъ питный.

Горѣвки и

Всякй иншй товары корѣннй

149 *поручае* 2 6

Иванъ Боднаръ

у Львовѣ, Академічна 20.

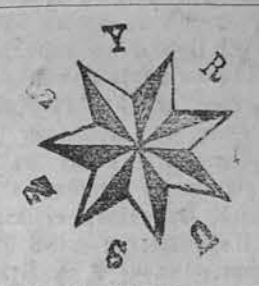

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІЮСЪ“

у ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшй кавы $1/2$ клґр. 1 зр. и 2227 5—?

Найлѣпшй чаѣ россійскй, хиньскй и Ліптона славнй анґлійскй $1/4$ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

ВОЛОДИСЛАВЪ

ҐОНЕТЪ

въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньскй въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ. димы рôзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнй (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по наймѣреннѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно

За доброту выробôвъ ручить ся. 148 3—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдчать и найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Ц. и к. доставець дворôвъ

Патенты и привілеѣ.

„Exsiccator“

100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ**, котру безплатно кождому доручить ся. 140 4—12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентôвъ глядае ся.

Адреса для листôвъ и телеґрамъ:

„Exsiccator“ Вѣдень

КОНТОРА:

IV., Hauptstrasse 36.

Въ Краковѣ не маю філій.

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необôзнаного дѣйстно добрй товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Вч Духовеньства 4 95

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

ДРÔЖДЖѢ

найлучшои якости

по 1 зр. 20 кр.

за кільоґрамъ. Просимо завчасу замавляти, подаючи день коли мають бути высланй.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

У ЛЬВОВѢ. 134 4—6

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости весняни и осѣнни** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ Bourett, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 23—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беймарского.

Ч. 78. Львôвъ, Середа 6 (18) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платна у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: за границею:
на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на цѣлый рôкъ . . . 24 зр.
на пôвъ року . . . . 9 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнй вôдъ порта.
Поединоке число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надслане“ по 20 кр. в. а.
Вôдпис числить ся по 10 кр. пôдъ стишка

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрй въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

Новый курсъ рускои політики.

I.

Вôдъ дня 6 марта с. р. до нинѣ появило ся вже доволѣ голосôвъ дневникарскихъ про такъ названый новый курсъ рускои політики — и мы подали ихъ до вѣдомости нашимъ читателямъ. Въ часѣ сего антракту дещо выяснило ся, але де-що потребує ще выясненя, а деякихъ рѣчей мы не можемо поминути мовчки.

Попередъ всего мусимо пояснити рѣчь, котра дотыкає самого „Дѣла“.

Деякй польскй дневники зъ натискомъ пôднесли се, що „Дѣло“ выступило зъ критикою політики п. Вахнянина, хочь п. Вахнянинъ єсть вызначнымъ членомъ сторонництва народного и довгй лѣта трудивъ ся въ редакціи „Дѣла“. Отже мы на се скажемо, що „Дѣло“, яко орґанъ громады т. є. загалу народовцѣвъ [а не орґанъ сего або того чоловѣка, посла або й клюбу], стоить на сторожи єдино интересôвъ сторонництва народного а тымъ самымъ и рускаго народу, длятого не може вязати ся зъ полічнымй тактиками сего або того посла. Выходячи зъ того становища мы мусимо обєктивнôй пôддавати критицѣ поступованье якого небудь посла. И не боимо ся въ кождôмъ выпадку выповѣдати свôй судъ обєктивный про дѣла публичнй хочь бы й найблизшого намъ чоловѣка, бо „Дѣло“ єсть орґаномъ сторонництва живого, а не мальованого гробу, якимъ на примѣръ було колись сторонництво т. зв. святоюрске... Нехай се приймуть дотычнй польскй дневники до вѣдомости и нехай не доглядують въ „Дѣлѣ“ орґану сего або того посла. „Дѣло“ не єсть орґаномъ анѣ посла Вахнянина анѣ посла Романчука — оно єсть орґаномъ загалу народного сторонництва.

Мы мали право выступити противъ політики п. Вахнянина тымъ бôльше, що се політика єго яко одиницѣ и хиба дуже малого кружка однодумцѣвъ. За тою політикою не стоить анѣ клюбъ рады державнои въ своѣй цѣлости, анѣ клюбъ соймовый, анѣ „Народна Рада“, анѣ загалъ народовцѣвъ, анѣ загалъ молодежи, анѣ людъ, — на кôмъ же властиво маєє она опертись? Доси одобрили єи лише правительство и консервативна часть польскои прасы, але для насъ се не потѣха, бо стоимо на такôмъ становищи, що о рускихъ справахъ мають рѣшати самй Русины.

Мы нѣколи на нѣякôй нарадѣ або на якôмъ зборѣ не почули, анѣ въ нѣякôй часописи не вычитали голосу зъ кругôвъ рускихъ, щобы Русины мали впрошувати ся въ нинѣшну правительственну коаліцію, котра — пôсля пересвѣдченя загалу Русинôвъ — не може вôдповѣдати интересамъ народу рускаго. Бо-жь спытаємо: Чи може въ коаліціи засѣдають якй нашй приятелѣ? Нѣ! Чи може коаліція поставила собѣ за засаду переведенье рôвноправности народôвъ? Нѣ! Чи може правительство коаліційне стоить на основѣ розширеня правъ політичныхъ або важныхъ реформъ економічныхъ та соціяльныхъ, котрй бы мали на оцѣ добро верствъ упослѣженыхъ? Такожь нѣ! Отже, пріпципіяльно рѣчь беручи, для Русинôвъ мѣсця середъ коаліціи правительственнои бути не може, — хиба приняти за засаду, що для Русинôвъ взагалѣ немыслиме таке правительство, котрого бы они не могли пôдпирати. Зъ тои причины по настаню кабінету кн. Віндішґреца була бесѣда мѣжь Русинами лишь о двохъ політикахъ: або опозиція або політика вôльнои руки, — tertium, говорено, non datur.

И оно справедливо. Бо жь яке дѣло Русинамъ въ правительственнôй коаліціи? Може пôдпирати правительство противъ політики молодо-Чехôвъ? На те мы запытаємо: А чи то Чехи вороги Русинôвъ? чи мы зъ Чехами маємо яке дѣло не то въ Галичинѣ, але й на цѣлôй области Украины Руси? А що мѣжь Чехами є „старй“, „молодй“ и навѣть „омладинисты“ — се дѣло ческого народу а не наше. Взагалѣ Русинъ може йти противъ Чехôвъ хиба лише зô становища коаліційного правительства, а не зъ становища якого-небудь интересу рускаго.

А може интересъ рускій вымагає пôдпирати правительство противъ руху робôтничого? Намъ здаєсь, що й тутъ намъ нѣякого дѣла бути не може. Де то тй рускй великй капіталы, фабрики, копальнѣ, а бодай горальнѣ, котрыхъ интересôвъ Русины мають боронити? Рускій нарôдъ маєє лише якъ-разъ робôтникôвъ по польскихъ та жидôвскихъ фабрикахъ и копальняхъ...

А може интересъ рускаго народу вказує Русинамъ помагати правительству противъ руху антісемітскаго? И тутъ мы не бачимо нѣякого интересу народу нашого, котрый нѣякихъ зобовязань вдячности для жидôвъ мати не може. Жиды въ Галичинѣ держать зъ Поляками противъ Русинôвъ. Чи може жиды позаписувались при конскрипціи за Русинôвъ? чи де хочь оденъ жидокъ записавъ ся до рускои школы? чи въ польскихъ школахъ Гірша жиды увзгляднили бодай на дрôбку мову рускую? чи може при якихъ выборахъ жиды идуть зъ нами а не зъ Поляками противъ насъ?

А може Русины вôдъ правительственнои коаліціи можуть надѣяти ся бодай добрыхъ законôвъ для народу? На те мы зновъ скажемо, що законы нинѣшного правительства не можуть выходити чимсь такъ добрымъ, если взяти на увагу що правительство мусить нинѣ увзглядняти интересы: и польского шляхтича та ческого феодала и жидôвского капіталізму, и ліберализму и клєрикализму, и централізму и автономізму, и т. д.

Зô всего того выплываєе, що — зъ пріпципіяльного становища выходячи — Русинамъ нема мѣсця въ правительственнôй коаліціи.

Зборы Народнои Рады

вôдбудуть ся дня **3 н. ст. мая, въ четверъ по Великодни**, въ великôй сали Народного Дому о 3-тôй годинѣ зъ полудня.

Порядокъ дневный зборôвъ:

1. Отвореньe зборôвъ и выбôръ президіи.
2. Справозданя зъ дѣяльности выдѣлу: секретаря и касієра.
3. Поясненье нашого теперѣшного положеня и нашои дальшои політики.
4. Выбôръ нового выдѣлу, головы товариства и комісіи контрольнои.
5. Внесеня членôвъ.

Зъ рады державнои.

Зъ Вѣдня доносять намъ, що клюбъ рускій пôдъ проводомъ о. Мандичевского збираєсь на засѣданя и радить надъ справами буджетовыми. [Пос. Романчукъ выѣхавъ на кôлька днѣвъ зъ Вѣдня.]

Kurjer Lwowski одержавъ нинѣ таку телеґраму про роботу клюбу рускаго [„koła ruskiego“]:

„Пôдъ проводомъ Мандичевского вôдбули передвчера послы рускй нараду надъ жаданями Русинôвъ въ справѣ шкôльнôй. По довшôй дискусіи ухвалено домагати ся у правительства: отвореня рускихъ паралєльокъ въ маючôй утворити ся въ 1895 р. ґімназіи въ Чернôвцяхъ; утвореня утраквістичнои семинаріи учительскои въ Сокали, сполученои зъ двокласовою школою вправъ въ языцѣ рускôмъ; утвореня учительскои семинаріи въ Самборѣ [се очевидна помылка дописувателя, а мабуть иде о заснованье рускои школы правъ въ Самборѣ — *Ред.*]; заведеня утраквізму у всѣхъ семинаріяхъ учительскихъ въ всхôднôй Галичинѣ; удѣлюваня стіпендій рускимъ кандидатамъ на посады учителѣвъ шкôлъ середныхъ; вôддѣленя рускихъ паралєльокъ въ ґімназіи перемыскôй; именованя [певно окружныхъ — *Ред.*] инспекторôвъ шкôлъ народныхъ въ Галичинѣ, котрй бы знали языкъ рускій и именованя [певно краєвого — *Ред.*] рускаго инспектора шкôлъ народныхъ на Буковинѣ.“

——

Програму роботы парляментарнои въ теперѣшнôй сесіи уложено на спôльнôй нарадѣ презесôвъ клюбôвъ коаліційныхъ зъ президіею палаты послôвъ въ той спосôбъ: По дебатѣ надъ буджетомъ міністерства торговлѣ прийдуть пôдъ нараду проєкты законôвъ: о будовѣ льокальныхъ зелѣзниць въ Чехіи та о магазинахъ складовыхъ въ Трієстѣ, договоры торговельнй зъ Испанією и Румунією; безпосередно же передъ етатомъ міністерства скарбу предложеня валютовй. — Кождого тыжня полнить ся два днѣ на засѣданя комісій. Зъ причины грецкихъ святъ великодныхъ дня 28, 29 и 30 цвѣтня, а такожь въ часѣ латиньскихъ Зеленыхъ святъ 12, 13, 14 и 15 мая не буде засѣдань палаты послôвъ. При кôнци мая наступить вôдложенье засѣдань палаты послôвъ, а въ червни будуть радити спôльнй делеґаціи.

——

Вчера, вô второкъ, не було засѣданя палаты послôвъ и лишь поодинокй комісіи вôдбули свои нарады.

Комісія для реформы выборчои вôдбула своє перше засѣданье по оповѣщеню правительственного проєкту реформы выборчои. На засѣданю явились міністры Бакеґемъ и Яворскій.

Презесъ комісіи бар. Відманъ звернувъ увагу, що въ комісіи залягає 26 внесень що-до реформы выборчои.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакеґемъ покликавъ ся на заявленье міністрôвъ Плєнера и Віндішґреца въ часѣ дебаты буджетовои. Правительство выготовило проєктъ реформы и се маєе бути субстратомъ до переговорôвъ зъ коаліційными сторонництвами. Правительство бажає на серіо реформы выборчои при дѣйстнôмъ увзглядненю верствъ упослѣженыхъ доси що-до правъ выборчихъ, именно же верствы промысловои и робôтничои Правительство надѣє ся, що удасть ся ёму порозумѣтись зъ сторонництвами коаліційными и тогдѣ предложить свôй проєктъ.

Пос. Єнджейовичъ заявивъ, що коло польске щиро бажає реформы выборчои, именно же розширеня якъ активного такъ и пасивного права выборчого. Однако треба зважити, що всѣ выжидають правительственного проєкту, то-жь и дискусія була бы на разѣ безпредметова. Передовсѣмъ треба зôбрати матеріялъ статистичный и выждати пояснень правительственныхъ Сего выжиданя не треба уважати за проволѣканье справы. Дискусія, яку можна бы теперь вести, дотыкала бы справъ пріпципіяльныхъ, а вкôнци таки треба бы зôйти на правитественный проєктъ. Зъ огля-

Пролїсок.

Твори Павла Граба.

[*Дрібна Бібліотека Книжочка 3-а. Видавництво Костя Паньковского.*]

Творець писатель, що живучи середъ данои суспôльности и даныхъ обставинъ не находить корму для свого таланту, не може выдвигнутись по-надъ рôвень мѣрноты, не въ силѣ пробити нового шляху думокъ и повести туды напередъ цѣлу суспôльнôсть. Доперва треба великои політичнои або суспôльнои подѣи, що перетинала бы нитку одностайного буденного житя, щобы въ поезіи и въ штуцѣ проявивъ ся новый напрямъ, нова доба творчости. Однакъ та політична подѣя не може бути цѣлковитымъ знищеньемъ минувшины. Звязь теперѣшности зъ традиціею минувшины не смѣє прорватись, бо инакше кождый талантъ згинувъ бы безслѣдно, коли-бъ ёму прийшлось глядати за найпростѣйшими формами высказу своихъ мыслей. Такожь ся політична подѣя не може бути цѣлковитымъ сповненьемъ вѣкового бажаня. Натомѣсть велика идея політична або суспôльна и боротьба за або противъ нея, якъ ось реформація Лютра, революція француска, знесенье панщины — завсѣгды будуть выкликувати новый рухъ въ літературѣ.

Та живемо въ часахъ сумирныхъ, въ часахъ, що не вызначились нѣякою важнѣйшою подѣєю, що не заяснѣли рѣшучою боротьбою о поступъ суспôльности. И саме въ тыхъ часахъ пережуваємо старй идеѣ, порядкуємо ихъ и стаємо скептиками. Повтаряємось.

Однакъ намъ не вôльно повтарятись, не вôльно знати, що повтаряємось, що мы лишь варіяцією того, що вже було. Коли-бъ мы були свѣдомй того, вся наша праця выйшла бы безцѣльною, а умовый овидъ застеливсь бы мракою минувшины, спогадами и давно довершеными здобутками. И чимъ менше якесь поколѣнье вѣрить въ звершенôсть минувшины, тымъ бôльше самостôйне оно буде въ своихъ творахъ.

Часы незабарвленй нѣчимъ, якъ лишь щоденною працею о насущный хлѣбъ, наложили своє пятно майже на цѣлу европейску літературу. Правда и въ сѣй добѣ выринули таланты, ба й ґеніяльнй таланты — згадати-бъ Толстоя, Ибзена и другихъ — однакъ они тôлько ефемеричнй звѣзды, що ясно свѣтять, але погаснувши не лишать по собѣ напряму. Спеціяльно-жь що-до нашого письменства, то и мы можемо почванитись талантами. Особливо послѣдна доба привела намъ цѣлый рядъ талановитыхъ письменникôвъ, котрй — коли-бъ лѣпшй условины — могли бы розвинутись и стати справдѣшными свѣтилами въ духовому житю. Та убиваючй обставины, затрата силъ на боротьбу о истнованье, політичнй невзгодины, байдужнôсть окруженя — и отсе причины, що тй таланты остануть лишь талантами, що они не двигнуть ся высше, не заволодѣють надъ загаломъ и не умостять нового шляху.

Ось якй думки заворушились при читаню творôвъ Павла Граба, що ихъ выдавъ п. Кость Панькôвскій въ своѣй „Дрôбнôй Бібліотецѣ“.

И Павло Грабъ талантъ — се показуєсь майже зъ кождои стрôчки. Вôнъ поетъ, поетъ, що переходить крôзь житье, помѣчує єго барвы и свѣтла и вôддає ихъ такъ само, якъ они представились єго очамъ. Лишь єго дорога надто коротка, надто вузко зачеркненый звôдъ звисає надъ єго головою, думка давить ся въ тѣсныхъ рамахъ и не маєе простору для себе. Безталанный заточенець, далеко вôдъ рôднои стрѣхи, вôдъ своихъ людей, приневоленый тяжкою судьбою коротати невеселый вѣкъ ажь гень въ Сибірѣ, зъ журбою спогадує свою Украину, печалить ся єи талановъ, любвою обнимає темный людъ и зъ чужины накликує до працѣ, до просвѣтнои працѣ надъ незрячимъ. Була у него сестра, жила зъ нимъ разомъ на засланю — неповинна душа, та она розпростила ся зъ бѣлымъ свѣтомъ.

Не въ обôймахъ рôднѣ,
У покôйнôй трунѣ,
Ты, голубко моя, опочила;
А вôдъ катовыхъ рукъ,
Середъ пекла та мукъ,
Всѣ пригоды житя покôнчила...

Каты убили єи, вôдôбрали ёму усю розраду въ горю. Нестало єи, нестало тои, що „зоромъ голубымъ зновъ на правый шляхъ будила“, скôлько разôвъ падавъ. И вôнъ лишивъ ся сиротою, одинокимъ безъ приятеля, безъ ласкавого слова. Всѣ єго думки, всѣ бажаня полинули теперь на Украину. Поетична душа убрала ихъ въ звучну форму и выспѣвала пѣснями, зъ которыхъ зложила ся невеличка збôрка. И отсю збôрку „звуки скривдженои мовы“ вôнъ присвятивъ власне покôйнôй сестрѣ Надѣи.

„Убогенькій мôй „Пролїсок“ — каже самъ авторъ — але вôдъ щирого серця.. Не шукайте въ нѣмъ солодкихъ пахощѣвъ, та й не барвистый вôнъ до того, звычайно... якъ усякій пролѣсокъ, що ледви-ледви пробивъ ся зъ-пôдъ снѣгу на миръ... Тожь выбачте!...“

Отсими словами авторъ починає свою збôрку и немовь самъ осуджує свою дитину. „Не шукайте въ нѣмъ солодкихъ пахощѣвъ“ — мовить поетъ. Та й справдѣ, такъ. Закрѣпощена сила духа, почуваня неволѣ, усюды кайданы и тюрмы, усе те навѣває тяжкй, похмарй мысли, безъ яснѣйшого проблеску.

Коли вже кинуть мурувати
Вязницѣ мировй каты?

пытає вôнъ себе самого, бо:

Болить душа и слабнуть руки,
Безсило думка замира;
Въ устахъ нѣмѣють журнй звуки...
Де-жь та сподѣвана пора?

Дожидає вôнъ тои поры, однакъ и не надѣєсь дôждати ся:

Вона не прийде, не загляне
За часу нашого мѣжь людъ;
Мовь квѣтъ пôдтятый, серце звяне;
Снаги не выстачить на трудъ...

И мимохôть вôнъ порôвнує свою тюрму, своє

ду на се ставляє внесенье: вôдложити нарады надъ внесенями о реформѣ выборчôй.

Пос. Славикъ тои гадки, що внесенье Єнджейовича змѣряє до того, щобы цѣлу справу реформы проволѣчи. Комісія дôстала порученье вôдъ палаты радити надъ внесенями и длятого годилось бы вести нарады надъ поодинокими внесенями, передовсѣмъ же надъ внесенями, що домагають ся принціпіяльнои змѣны реформы выборчои. Се, що дѣє ся за кулісами, не повинно обходити комісіи. Поставивъ внесенье: зачати дискусію надъ внесеньемъ *що-до загального, тайного* и безпосереднього права выборчого.

Пос. Брзорадъ назвавъ внесенье Єнджейовича непарляментарнымъ, бо палата поручила комісіи розглянути внесеня. Пôдперъ внесенье Славика.

Пос. Кравсъ тои гадки, що треба зôбрати найперше матеріялъ статистичный.

Пос. Фандерлікъ бажавъ бы, щобы всѣ спеціяльнѣ внесеня були переданѣ до розслѣду субкомітетови.

Пос. Лупулъ заявивъ ся за вôдложеньемъ нарадъ. Пос. ґр. Кинбурґъ боронивъ правительство, котре вже два разы заявляло, що бажає на серіо реформы выборчои. — Пос. Менґеръ бажавъ бы рôвножь найперше дать статистичныхъ. — Пос. ґр. Гогенвартъ противный нарадамъ надъ спеціяльными внесенями а радъ бы вôдложити нарады.

Пос. Славикъ ще разъ промовлявъ въ оборонѣ свого внесеня и жадавъ, щобы зачати дискусію и згодити ся бодай на прінціпъ реформы выборчои.

Пос. Гальвіхъ тои гадки, що безумнѣвно комісія згодить ся на прінціпіяльнѣ квестіи, але неможливо надъ тымъ дискутувати теперь, коли нема датъ статистичныхъ.

Пос. Рутовскій заявивъ, що дискусія надъ 26 внесенями єсть марнымъ траченьемъ часу. Супротивъ того, що якъ правительство такъ и коаліція щиро бажають реформы выборчои, треба выжидати правительственного проєкту.

Пос. Брзорадъ ще разъ доказувавъ, що внесенье Єнджейовича вôдложити нарады противить ся парляментаризмови.

Міністеръ Бакегемъ заявивъ, що засады реформы выборчои, уложенѣ коаліційнымъ правительствомъ, пôйшли дальше вôдъ проєкту ґр. Таффого. Що-до датъ статистичныхъ то правительство має ихъ пôсля конскрипціи зъ 1890 р., але єсли комісія заявила бажанье що-до дальшихъ датъ, то треба ихъ зôбрати.

Пос. Єнджейовичъ ще разъ застерѣгавъ ся противъ твердженя, мовь бы коло польске хотѣло проволѣчи цѣлу справу.

По промовѣ презеса комісіи бар. Відмана, въ котрôй полемізувавъ зъ закидомъ мовь бы вôдложенье нарадъ комісіи противилось парляментаризмови — приступлено до голосованя. Внесенье Єнджейовича принято всѣми голосами противъ чотирохъ: Славика, Брзорада, Фандерліка и Патая.

Такъ отже справа реформы выборчои вôдложена ad calendas graecas завдяки дипльоматичному внесеню віцепрезеса кола польского Єнджейовича.

— —

Въ комісіи *легітимаційнôй* внѣсъ референтъ пос. Гельцелетъ уневажнити выбôръ пос. Бльоха. Польскѣ члены комісіи предложили, щобы заряджено новѣ доходженя, и се внесенье принято.

Въ комісіи для заразы худобы при обговореню петиціи одного товариства рôльничого що-до обовязкового обезпеченя худобы, принято резолюцію, щобы правительство повѣдомило рôльничѣ товариства краєвѣ про дотеперѣшный станъ своихъ розслѣдôвъ що до обовязкового обезпеченя худобы та зажадало вôдъ нихъ чимъ скорше опінін въ тôй справѣ.

Въ комісіи *промысловôй* заявивъ міністеръ Вурмбрандъ, що по закрытю сесіи скличе парляментарну комісію промыслову. Просивъ комісію прискорити свои нарады надъ проєктомъ закона о статистичнôмъ бюрѣ робôтничôмъ и о выпродажахъ. — Ухвалено взяти вôдъ нарады найперше законъ о выпродажахъ, вôдтакъ о статистичнôмъ бюрѣ и вôдпочинку недѣльнôмъ, а вкôнци законъ о похатнôй торговли.

Въ комісіи *податковôй* вели ся нарады надъ особистымъ податкомъ доходовымъ. Міністеръ Плѣнеръ оправдавъ свою неприсутнôсть на тôмъ засѣданю и заразомъ заповѣвъ великѣ реформы податковѣ. Супротивъ того переведена дискусія була чисто теоретична.

Справа міністра судôвництва.

Заки представимо дальшій хôдъ справы міністра судôвництва ґр. Шенборна, згадаємо ще коротко про само голосованье и результатъ єго въ тôй справѣ.

На понедѣлковôмъ засѣданю палаты послôвъ не явилось значне число послôвъ. Всего на всего було 109 послôвъ, отже ледви 9 понадъ потрѣбне число до нарадъ. Коли пос. Гофманъ поставивъ внесенье: отворити дискусію надъ вôдповѣдью ґр. Шенборна коаліція голосувала солідарно противъ внесеня 79 голосами. Наразъ змѣнила ся ситуація По промовѣ пос. Руса осуджаючôй вôдповѣдь ґр. Шенборна и по поставленю пос. Пацакомъ внесеня, щобы комісія прасова здала до вôсьмохъ днѣвъ справу зъ єго внесень, прийшло до голосованя. За внесеньемъ молодо-Чеха пôйшла нѣмецка лѣвиця и длятого принято се внесенье значною бôльшостію противъ голосôвъ кола польского и трохъ або чотирохъ консерватистôвъ.

Въ палатѣ можна було замѣтити констернацію. Міністеръ ґр. Шенборнъ зачавъ живо переговорювати зъ проводирями лѣвицѣ Гайльсберґомъ и ґр. Кинбурґомъ та президентомъ палаты бар. Хлюмецкимъ, — вôдтакъ сильно зворушеный выйшовъ зъ салѣ и ще въ часѣ засѣданя зôйшла ся рада міністрôвъ. Въ палатѣ заговорено про міністерску крізу. Рада міністрôвъ тревала майже чотири годины, а наслѣдкомъ єи була прозва, що напруженье, яке показалось въ парляментарныхъ кругахъ, значно ослабло. Лѣвиця значно попустила зъ свого гороѣженя. — Але результатъ голосованя зачудувавъ ще одну сторону. Поляки остались при голосованю вповнѣ изольованѣ — и тымъ що найменше выставились на смѣхъ. Сейчасъ по голосованю поспѣшили члены комісіи парляментарнои кола польского Абрагамовичъ, Залескій и Єнджейовичъ до пос Руса зъ докорами, якъ мôгъ вôнъ не повѣдомити коло польске про свôй намѣръ.

Въ оборонѣ міністра Шенборна, и певно въ наслѣдокъ конференціи міністрôвъ появивъ ся такій пôвъурядовый комунікатъ:

„Вôдповѣдь міністра судôвництва зъ дня 14 с. м. на интерпеляцію пос. Прадого подала причину до всѣлякихъ замѣтокъ публицистичныхъ. При тôмъ высказано поглядъ, мовь бы згаданый обѣжникъ міністра судôвництва змѣрявъ до обмеженя свободы прасы, запорученои основными законами державными. Супротивъ того треба зазначити, що тымъ обѣжникомъ не думано заострити постановы закона прасового, лишь загадано управильнити процедуру при конфіскатѣ газетъ. Всѣ дотеперѣшнѣ правительства були того погляду, що нема закономъ установленого обовязку повѣдомляти о причинѣ конфіскаты. Але всѣ интересованѣ выказували часто бажанье, що поведенье властей при конфіскатѣ не всюды однакове и треба бы єго якось управильнити. Доси полишено властямъ оцѣнку, подавати або нѣ причину конфіскаты теперь же въ наслѣдокъ того обѣжника постановлено въ кождôмъ случаю подавати причину конфіскаты. Неприхильна критика обѣжника міністеріяльного звертаєсь головно противъ згадки о демонстраціяхъ деякихъ газетъ. На щастье такѣ демонстрації лучають ся дуже рѣдко, длятого и поведенье властей супротивъ тыхъ демонстрацій буде рѣдко примѣнене. А що цѣла справа поручена комісіи прасовôй до полагодженя, то и треба выждати результатôвъ тои нарады.“

На нарадѣ міністрôвъ давъ пояснення ґр. Шенборнъ що-до обѣжника. — Розпорядженье — говоривъ міністеръ — було выдане якъ разъ въ дусѣ внесеня пос. Пацака зъ падолиста минувшого року; оно наказує властямъ подавати причину конфіскаты бо н. пр прокураторіи въ Чехіи завели таку практику, що зъ засады *не подають нѣякихъ* причинъ конфіскаты.

Презесъ комісіи прасовои д-ръ Копъ скликавъ засѣданье комісіи на второкъ, але на выразне жаданье правительства вôдложено засѣданье на середу. Правительство загадує выявити свои погляды на гадки, якѣ доси высказано въ комісіи що до поодинокихъ змѣнъ въ законѣ прасовôмъ. Говорять, що правительство вôднесе ся прихильно до реформъ, предкладаныхъ комісією, а навѣть готове зробити уступки, що комісія може точно означити всѣ тѣ случаѣ въ котрыхъ можна зарядити конфіскату.

Зъ тыхъ вѣстей выходило бы, що правительство вôднесло пораженье и въ сей спôсôбъ усунуло крізу, яка могла єму грозити.

Дальшѣ голосы польскихъ ґазетъ въ справѣ полігики п. Вахнянина.

Dziennik Polski [въ н-рѣ 105 зъ 16 цвѣтня] помѣстивъ вступну статью п заг „Nowa era“. Хôдъ гадокъ тои статьѣ ось якій:

„Бѣжуча сесія рады державнои буде мати велике значѣнье для внутрѣшныхъ вôдносинъ краю. Такъ звана квестія руска увôйшла въ цѣлкомъ нову фазу. Є причины вѣрити въ те, що здорова и раціональна політика п. Вахнянина сотворить дѣйстно modus vivendi мѣжь Поляками й Русинами въ Галичинѣ, смѣлый, повный достойньства выступъ жовкôвского посла знайде широкій вôдгомôнъ въ народѣ рускôмъ и отворить вкôнци очи тымъ, котрѣ доси давали водити ся за нôсъ крикунамъ и карієровичамъ політичнымъ на шкоду власного народу й краю Праса польска [зъ выимкою одного Kurjera Lwowsk-ого] приняла енунціяціи п. Вахнянина зъ неложнымъ одушевленьемъ, добачуючи въ нихъ початокъ правдивои *новои еры* въ вôдносинахъ польско-рускихъ. Натомѣсть вся руска праса ударила на алярмъ и выступила противъ того, хто вôдваживъ ся натякнути о пôдпираню Русинами теперѣшного правительства коаліційного, а що гôрше, о згодѣ зъ Поляками. Що рускѣ часописи заняли именно таке становище, се зовсѣмъ не дивно, бо жь выступъ п. Вахнянина не бувъ нѣчимъ иншимъ, якъ киненьемъ рукавицѣ веденôй рускою прасою політицѣ ятреня и пропатованя сварнѣ мѣжнародноп.. На сотворену тыми часописями коаліцію трехъ найсупереченѣйшихъ зъ собою сторонництвъ противъ спôльного ворога [роз. Полякôвъ], вôнъ вôдповѣвъ коаліцією польско-рускою... Они згодились бы на все, навѣть на згоду зъ правительствомъ але нѣколи на згоду зъ Поляками!.. А однакъ показало ся, що та згода не лишь можлива, але она истнує и истнувати-ме — але зъ самымъ народомъ рускимъ, не зъ єго фальшивыми пророками. Однакъ та згода може мати лишь одну пôдставу, а тою єсть: спôльна наша минувшина, спôльна наша традиція. Що Богъ злучивъ, нехай люде надармо не силують ся розôрвати.. Въ жилахъ нашихъ плыне помѣшана кровь польска зъ рускою, та сама кровь, що єи предки нашѣ тôлько разôвъ спôльно проливали въ оборонѣ спôльнои вôтчины, спôльнои вѣры, спôльныхъ идеалôвъ... Такъ мы розумѣемо *нову еру* и яко таку витаємо єи цѣлымъ серцемъ и вѣримо горячо, що середъ щирыхъ и правдивыхъ Русинôвъ знайде она горячу рôвно якъ посередъ насъ пôдпору, а тогдѣ щезнуть свары непотрѣбнѣ а шкôднѣ...“ и т. д.

Коментаря до тыхъ слôвъ Dziennik-a чейже не потрѣбно.

Gazeta Narodowa [въ н-рѣ 87 зъ 17 цвѣтня] помѣстила статью п. заг. „Wyjaśnienia posła Wachnianina“, въ котрôй наводить звѣстне зъ „Дѣла“ письмо п. Вахнянина, але не наводить въ цѣлости коментаря „Дѣла“, отже очевидно може своимъ крутарствамъ дати волю. Крутарства сѣ нецѣкавѣ — звычайна лайка на посла Романчука, котрому „już nikt nie wierzy ani go się obawia“, — але натомѣсть цѣкаве тамъ вычисленье „концесій“ для Русинôвъ вôдъ правительства „въ наслѣдокъ переговорôвъ посла Вахнянина“. Концесіи тѣ:

I. обѣцянка заложеня мужескои семинаріи учительскои въ Сокали зъ выкладовымъ языкомъ польскимъ и рускимъ и зъ рускою школою вправъ;

II. именованье Русина-народовця членомъ буковиньскои краєвои рады шкôльнои;

III. именованье одного Русина-народовця окружнымъ инспекторомъ шкôльнымъ на Буковинѣ

Gazeta Narodowa навела сѣ „концесіи“ хиба длятого, абы повеличатись, що „Русь австрійска дôстала все те за правительства Віндішґреца вôдъ міністра просвѣты Поляка Мадейского“. Тымчасомъ на дѣлѣ всѣ тѣ „концесіи“ не выйшли зъ переговорôвъ п. Вахнянина зъ польскою комісією соймовою поминувши вже питанье, на скôлько все те справдѣ „концесіи“. Коли заснованье утраквістичнои семинарія учительскои въ Сокали хотѣли бы Русины уважати собѣ за концесію, то всѣ утраквістичнѣ семинаріи учительскѣ у всхôднôй Галичинѣ — „концесія“ для Русинôвъ, хиба длятого, що могли бы бути, якъ на Мазурщинѣ, чисто-польскѣ. А що-до справъ буковиньскихъ, то полагодженье справы именованя Русина членомъ буковиньскои рады шкôльнои выйшло зъ нинѣшнои ситуаціи політичнои въ Буковинѣ, а именованье одного Русина инспекторомъ окружнымъ не есть нѣчимсь замѣтнымъ, бо именованый инспекторъ п. Поповичь бувъ уже пару лѣтъ провізоричнымъ инспекторомъ окружнымъ. Коли „Narodowa“ всцѣла вынайти ажь такѣ „концесіи“, то радше волѣла мовчати. Si tacuisses, philosophus mansisses...

Kurjer Lwowski [въ н-рѣ 106 зъ 17. цвѣтня] помѣстивъ статью „Era Wachnianina“, въ котрôй остерѣгає суспôльнôсть польску такими словами:

„Деякѣ часописи польскѣ, що надто часто вôдмовляють всякого змыслу навѣть найлучшимъ и найчестнѣйшимъ усиліямъ Русинôвъ, зъ поспѣхомъ и зъ ентузіязмомъ гôднымъ лучшои справы вôднесли ся до того опереткового выступу Вахнянина и почали фразы и заявы єго класти на вагу золота. Не хочемо бути злобными, не хочемо твердити, що авторы дотычныхъ статей самѣ не вѣрять въ те, що пишуть.. Мы хотѣли бы лише звернути увагу тыхъ, котрѣ въ добрôй вѣрѣ приймають заявы Вахнянина и въ добрôй вѣрѣ зъ причины тыхъ заявъ бють въ дзвоны радости, щобъ не дурили самыхъ себе, а що ще гôрше — суспôльности польскои Певно нѣхто не стане насъ посуджувати, щобы мы були противниками порозумѣня а навѣть якъ найтѣснѣйшого союза руско-польского Надто часто высказували мы своє переcвѣдченье, що союзъ такій уважаємо за рѣчь можливу и мы начеркували пôдставы, на якихъ вôнъ можливый. Але зъ рôвною щиростію и отвертостію теперь закликати мусимо до публицистôвъ польскихъ: Бôльше холоду й розваги! бôльше критичного розслѣдженя справы а менше илюзій! На илюзіяхъ, на фразахъ коаліціи руско-польскои не збудуємо, але для ретельнои коаліціи можуть тѣ илюзіи стати ся дуже шкôдными, можуть статись терньемъ насадженымъ по дорозѣ.

„Що-до самого Вахнянина, то не хочемо нѣчого єму закидувати, нѣчого пôдсувати, але се одно мусимо сказати, що коли вôнъ навѣть щиро забирає ся до веденя політики рускои, то чинить се безъ найменшого розумѣня того: чимъ єсть політика и якъ єи веде ся?... Уже теперь заносить ся на те, що въ высоко-дипльоматичнôй руско-польскôй акціи Вахнянина поминена єсть одна бателька — Русь. Можна якъ хто хоче, скептично глядѣти на такѣ маніфестаціи, якъ голосы часописей рускихъ безъ рôзницѣ сторонництвъ якъ ухвала мужѣвъ довѣрія зъ дня 19 марта, вкôнци якъ заява рускои молодежи академічнои протестуючои противъ політики Вахнянина, и т. д. Але всѣхъ тыхъ симптомôвъ разомъ взятыхъ, цѣлого народу рускаго легковажити годѣ. Чей-же жаденъ практичный політикъ не розпочинає своєи політичнои роботы вôдъ того, щобы зробити ся неможливымъ середъ суспôльности, для котрои хоче робити. А се именно дуже легко може стати ся зъ Вахнянином и єму подôбными“.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Засѣданье старшины товариства ґімнастичного „Сокôлъ“ у Львовѣ вôдбуло ся дня 17 н. ст. цвѣтня пôдъ проводомъ головы п. Василя Нагôрного въ присутности членôвъ старшины пп. Андрейчина, Голейка, Хойнацкого, Франчука, Шевчука, Перуна, Ковальского, Ганинчака, Масляка, д-ра Шухевича, Бѣлика и Лаврôвского, заступникôвъ Колодницкого и Скородиньского.

1. Принято до вѣдомости протоколы зъ двохъ послѣдныхъ засѣдань, вôдчитанѣ писаремъ Маслякомъ.

2. Ухвалено на внесенье головы розôслати у Львовѣ и на провінцію вôдозву зъ покликомъ вступати въ члены товариства.

3. Ухвалено удатись до рускихъ композиторôвъ зъ прошеньемъ о зладженье маршу Сокôльного и оголосити се въ дневнику.

4. Ухвалено внести поданье о позволенье до спродажи книжочокъ юкстовыхъ въ цѣли збиранія фондôвъ на салю ґімнастичну для товариства.

5. Ухвалено покликати до старшины заступникôвъ пп. Скородиньского и Колодницкого.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Президентъ французкои республики Карно выготовивъ листъ до цѣсаря Франц Іосифа, въ котрôмъ высказує подяку за наданье єму великои стяжки ордеру св. Стефана. Въ заступствѣ Льозого, французского амбасадора при вѣденьскôмъ дворѣ, одержавъ радникъ амбасады Ле Маршанъ порученье, щобы листъ Карнота доручивъ австрійскому монарсѣ

Fremdenblatt довѣдуєсь, що нѣмецкій цѣсарь Вільгельмъ передъ вôдъѣздомъ зъ Вѣдня приймавъ на довшôй авдієнціи міністра справъ заграничныхъ ґр. Кальнокого.

— —

Погромы въ Валєнціи, про котрѣ звѣстили телеґрамы, мали зъ-першу характеръ робôтничій, вôдтакъ прибрали краску анархізму. Се треба пояснити нечуваною нуждою робôтникôвъ, котрыхъ за-для голоду навѣщує голодовый тифъ и иншѣ епідеміи, коли мѣжь тымъ десятки тысячь прочанъ въѣздить пôдъ проводомъ епископôвъ до Риму. И тѣ погромы суть высказомъ симпатіи для новочасноп Італіи, а зъ другого боку заявою неохоты для Ватикану и духовеньства. Вправдѣ правитель-

---

лихолѣтье зъ недолею народу и єму, та тôлькиєму посвячує всѣ чувства:

Я не співець чудовнои природы
Зъ холодною байдужностью єи;
Мôй умъ ворушать змученѣ народы, —
Имъ я вôддавъ усѣ чутя мои...

Робити въ користь народу, теперь у него нема змоги. Та коли єму самому нѣяково приложити рукъ, вôнъ вôдзываєсь до своихъ братôвъ, щобы они подбали за ту нещасливу Украину, за той безталанный нарôдъ.

Я бачу: ты до краю дострадавъ ся,
Народе мôй! О, чи на те-жь хиба
Зъ нещастьемъ прошлымъ ты єдино здавъ ся,
Щобъ буть рабомъ, потурачемъ раба?..

гôрко питає поетъ. И за що така доля судилась?

Боже! За вôщо жь такъ рученьки звязано
Єго надѣи сынамъ,
Що й розмовлять та писати заказано
Рôдною мовою намъ?

Тожь до дѣла! до дѣла справдѣ позитивного „бо вôдъ грому слôвъ прекрасныхъ не згине темрява людска“. Нехай пропаде давный роздѣлъ, нехай не буде нѣ пана, нѣ хлопа, лишь одна сѣмя. Нехай минеть ся и се, щобы „освѣтный братъ гнѣтивъ ще й доси въ ярмѣ слѣпого брата“. А що мужикъ, се одинока основа. тожь:

Треба дбать, щобъ мавъ де сѣсти
Безпритулый хлѣборобъ,
Щобъ було чого поѣсти,
Одягтись у що було-бъ.

Мрачна душа поета прояснюєсь инколи промѣнями надѣи. Вôнъ вѣрить въ силу народу, вôнъ певный, що всѣ невзгодины проминуть безслѣдно, и нарôдъ дôбє ся красчои долѣ.

Я знову вѣрю, що пригода,
Мовь чорна хмара проплыве,
Що невмируща мôць народа
Усе лихо переживе.

Нарôдъ не загине, бо пророки пôйдуть мѣжь него и засѣють добре зерно, а:

По трохи прийметь ся насѣня,
Що розсѣвали на вкруги,
Зросте мôцнѣйше поколѣня,
Що не подужають враги.

И вôнъ заздалегôдь величає тыхъ героѣвъ, що вôддались на услуги народу и клонить передъ ними голову:

Чий вѣкъ минувъ за працею, якъ днина,
Слѣпымъ братамъ торуючи межу..
Передъ тыми я стану на колѣна,
Героямъ тымъ подяку я зложу!

Однакъ ясній хвилѣ, въ котрыхъ єму здаєсь, що настане часъ, и „рôвный всѣмъ въ сѣмьѣ народôвъ вôльныхъ рабъ-нарôдъ забуде о ярмѣ“ — затемнюють ся сумомъ Передъ єго очима зновъ вырынає тюрма, Сибѣръ, въ єго уявѣ будить ся образъ недолѣ мужика, опущеного всѣми, и надѣя, що замеркотѣла на хвилину, гине въ глубокôй пропасти. До єго слухôвъ добѣгає лишь пѣсня кайданникôвъ та стукôтъ молотôвъ. И вôнъ вôдчуває свою самотнôсть, чує бôль душѣ, бо, якъ каже:

Розпука крає
Серце на днѣ...
Зôронька сяє
Та не менѣ...

Взагалѣ у поезіяхъ Павла Граба годѣ глядати чогось незвычайного, якихсь новыхъ думокъ. Се радше бôль промовляє зъ єго душѣ, туга за родиною, за рôдною стороною. Однакъ и въ тôмъ выявляєсь єго талантъ, талантъ справдѣ поетичный, що заслугує на те щобы и ширша громада познакомилась зъ нимъ.

Пав. К—ко.

ство обѣцюв зарадити нуждѣ робôтникôвъ, вôддаючи имъ роботы публичнѣ. однакъ недостача фондôвъ спиняє намѣры. Тожь робôтники выступають противъ правительства и духовеньства, закидаючи имъ, що замѣсть збирати фонды на полекшу нужды, выдають грошѣ на кошты подорожей до Риму. — Въ послѣдныхъ дняхъ ексцесы товпы прибрали великаньскій розмѣры. Уладжено навѣть атентатъ на епископа Мадриду. Число прочанъ, що вôдбились вôдъ берега Андалюзіи, выносить 13.000 пôдъ проводомъ 22 епископôвъ. Робôтники хотѣли розбгнати похôдъ прочанъ, за котрыми выступила оружна сила, и такъ прийшло до прикрои стрѣчи.

——

Комісія фінансова італійского парляменту покôнчила нарады надъ програмою фінансовыхъ реформъ и приймила одну частину справозданя свого предсѣдателя Вакшеліого. Сю часть справозданя роздано членамъ палаты. Зъ сего справозданя показуєсь що не прийшло до порозумѣня мѣжь правительствомъ, а бôльшостію комісіи — Такожь и комісія зъ девятьохъ, выбрана, щобы признати правительству выимково необмежену повномôць до переведеня адміністраційныхъ реформъ не згодилась зъ правительствомъ. Комісія поставила кôлька змѣнъ и поправокъ, однакъ Кріспі вôдкинувъ ихъ. — Взявши пôдъ розвагу одно и друге, годѣ допустити, щобы въ парляментѣ найшла ся бôльшôсть приязна для правительства Кріспіого. Супротивъ того не лишаєсь нѣчого иншого, якъ уступити, або розвязати парлямент. Пôсля имовѣрности Кріспі выбере другу альтернативу и вôдкличесь до народу Декотрѣ дневники запевнюють, що Кріспі вже має уповаженье вôдъ короля.

——

Въ Бруксели вôдбувъ ся конґресъ лібералôвъ, котрый радивъ надъ уложеньемъ новои програмы и приготованьемъ загальныхъ выборôвъ. Въ конґресѣ взяло участь 574 членôвъ. Передовсѣмъ пôднесено потребу сполучитись зъ радикалами на основѣ демократичнои програмы. Дальшѣ ухвалы вôдносять до пытаня економічного. Цѣкавѣйше було внесенье, щобы выборы до парляменту, такожь до провінціональныхъ и громадскихъ радъ вôдбували ся на засадѣ пропорціональнои репрезентаціи Въ справѣ шкôльнôй конґресъ ухваливъ засаду свѣтского выхованя, такожь кôлька резолюцій противъ духовеньства, котрыми домагають ся роздѣлу церкви вôдъ державы.

Вôдозва.

Родимцѣ!

Вôдъ року 1881 истнує у насъ „Руске Товариство педаґоґічне“, котрого метою — дбати про національне, на основахъ розумнои педаґоґіи оперте выхованье рускои молодежи зъ пôдпомогою дому и школы.

Та на жаль товариство се ледве що животѣє, числить ледве кôлька сотокъ членôвъ!

Всѣ освѣченѣ народы давно вже впевнили ся, що яке выхованье молодого поколѣня, така и будуччина народу. Се повинно спонукати всѣхъ щирыхъ патріотôвъ, звертати пильну бачнôсть на выхованье и освѣту молодого поколѣня и пôдпирати змаганя руского товариства педаґоґічного, котре поклало собѣ таку важну и трудну задачу. Кождый патріотъ, кожда патріотка, котрымъ лежить на серци будуччина руского народу, котрымъ не рôвнодушне національне выхованье и добра освѣта рускои молодежи, повинѣ на сей жертвеникъ зложити що-рôчно такъ дрôбну лепту, якъ членьска вкладка 50 кр., та старати ся о якъ найбôльше розширенье въ рускихъ хатахъ и роднахъ выдавництвъ Товариства педаґоґічного, передовсѣмъ часописей „Учитель“ и „Дзвôнокъ“. Руска суспôльнôсть повинна переняти ся тымъ поглядомъ, що не тôлько учителѣ и учительки повинѣ горнути ся до руского Товариства педаґоґічного и пôдпирати его змаганя морально и матеріяльно, але и батьки и матери и взагалѣ выхователѣ и прихильники рускои молодежи. Тогдѣ зможе Товариство и задачу свою сповнити успѣшнѣйше и вилывъ его у властей школьныхъ буде значнѣйшій, коли не сотнѣ, а тысячѣ членôвъ зъѣднають ся до спôльнои працѣ для выхованя и освѣти рускои молодежи пôдъ прапоромъ руского Товариства педаґоґічного.

Тому й вôдзываємо ся до Васъ, Дорогѣ Родимцѣ, вступайте громадно въ члены нашого Товариства, не пожалуйте тои дрôбнои лепты, звернѣть бôльшу бачнôсть на выхованье національне нашои молодежи!

Маймо се на тямцѣ, що мы далеко остали на сѣмъ поли поза иншими народами та що всѣхъ силъ намъ докладати треба, нѣ однои хвилины намъ змарнувати не можна, що-бъ станути колись побôчь иншихъ культурныхъ народôвъ на сѣмъ поли!

Зъ Выдѣлу руского Товариства педаґоґічного.

голова: *Олександеръ Барвиньскій.* секретарь: *Иванъ Матьєвъ.*

НОВИНКИ.

— **Загальнѣ Зборы „Клюбу Русинокъ“** вôдбудуть ся въ суботу дня 21-ого цвѣтня [передъ Цвѣтною недѣлею] о годинѣ 4-ôй по полудни въ кôмнатахъ „Рускои Бесѣды“. На порядку дневнôмъ: 1) Справозданье уступаючого выдѣлу; 2) выбôръ нового выдѣлу и 3) внесеня и интерпеляціи. — *Г. Шухевичева*, предсѣдателька. *І. Федакôвна*, секретарка.

— **Про передвчерашну авдієнцію президіи выставы краєвои у цѣсаря** доносить зъ Вѣдня до польскихъ часописей отсе: Цѣсарь мавъ заявити що богато вже читавъ про выставу и тѣшить ся, що можна ей буде отворити вже 31 н. ст. мая. Вôдтакъ сказавъ цѣсарь: „Приѣду зъ цѣлою певностію при кôнци серпня до Львова, а на вôдкрытье вышлю одного зъ архикнязѣвъ. Приѣде мабуть архикнязь Кароль Людвикъ, если его здоровле полѣпшить ся до сего часу.“ Цѣсарь розмавлявъ зъ кождымъ членомъ депутаціи. Зъ ґр. Станиславомъ Баденімъ говорившъ о его внесеню шкôльнôмъ и назвавъ его дуже користнымъ Въ розмовѣ зъ иншими членами депутаціи сказавъ монархъ мѣжь иншими: „Надѣю ся, що выстава выпаде свѣтло.“ — Депутація зложила онодгы візиты всѣмъ міністрамъ зъ выимкою міністра д ра Пленера, що лежить недужій и ґр. Вурмбранда, котрого теперь нема у Вѣдни. Всѣ міністры обѣцяли прибути на выставу. Президентъ міністрôвъ ґр. Віндішґрецъ сказавъ, що всѣ міністры будуть у Львовѣ, а директорови выставы Мархвицкому пригадавъ що въ осени минувшого року при нагодѣ вôдвѣдинъ у команданта кн. Віндішґреца оглянувъ зъ нимъ площу выставы. Вôдтакъ додавъ: „Тогдѣ й не снилось менѣ, що стану на чолѣ кабінету.“ Міністеръ рôльництва ґр. Фалькенгайнъ заповѣзъ свôй приѣздъ на часъ выставы коней

— **Велике нещастье навѣстило** село Карôвъ повѣта равского. Дня 15 н. ст. цвѣтня около 11 годины въ ночи запалила ся и згорѣла горальня тамошного дѣдича К. Мармороша Огонь тревавъ ажь до самого рана, вѣтру великого не було, тожь нещастье обмежило ся на саму горальню. Около 2-ои годины пополудни дня 16-го с. м. въ понедѣлокъ повставъ огонь въ селѣ и при всхôдно-полудневôмъ сильнôмъ вѣтрѣ згорѣло въ однôй годинѣ 30 господарѣвъ до тла зъ своими будынками економічными и засобами. О помочи не було и мовы, бо людей не було въ селѣ; однѣ були занятѣ въ поли при засѣвахъ а другѣ пôйшли на торгъ до мѣсточка Угнова Ледво дѣти поутѣкали зъ хатъ въ со очкахъ а множество зерна и худобы попалило ся. Нужда и сумъ межи нещастными страшна, додавши до того рôкъ попередный для людности въ Каровѣ нещастный зъ причины слотъ и бурь а ще й се, що въ зимѣ и на весну згинуло около 250 штукъ худобы Зъ погорѣвшихъ був лише одинъ господарь обезпеченый Причины огню не звѣстнѣ; однѣ кажуть що огонь повставъ зъ горальнѣ, другѣ що дѣти пôдпалили. Около 200 людей остало безъ даху и хлѣба а поля мусять облогами лежати, бо анѣ разъ не ма чимъ засѣяти ихъ. Помôчь необходима Завязавшій ся комітеґ ратунковый зложеный зъ пароха о. Вікгора Матюка, начальника громады Титона Мазура и радного Панька Дужого просить посылати ласкавѣ жертвы на руки уряду парохіяльного въ Каровѣ почта Угнôвъ.

— **Зъ кругôвъ адвокатскихъ.** Д-ръ Діонисій Яминьскій, адвокатъ въ Угновѣ, переселивъ ся до Равы Рускои, а д-ръ Кар. Швайцеръ, адвокатъ въ Товмачи до Бурштина.

— **Стіпендіи** зъ фундація им. Карол. Глинецкои по 105 зр. рôчно, падало намѣстництво на предложенье Ставропигійского Института у Львовѣ, почавши вôдъ 1893/4 року шкôльного: Ив. Сосенкови и Володим. Сѣнкевичеви слухателямъ IV. року правъ та Алекс. Савюкови слухателеви I. року правъ на університетѣ львôвскôмъ.

— **Испытъ на дякôвъ** назначеный въ станиславôвскôй епархіи на день 8 н. ст. мая. Просьбы о припущенье до сего испыту треба вносити до 1 н. ст. мая до консисторіи на руки урядôвъ парохіяльныхъ, въ котрыхъ петенты живуть. До просьбъ треба прилучити свѣдоцтво хрещеня, моральности, окôнченои третьои клясы народныхъ школъ або свѣдоцтво, котре доказувало бы, що знанье петента вôдповѣдає вымогамъ пляну трикласовои народнои школы, вкôнци посвѣдченье, де учивъ ся дякôвства и зъ якимъ успѣхомъ вôдбувъ практику на пѣвця черковного. Испытувати ся буде зъ катихизму, бабліи, церковного спѣву и устава та зъ граматики церковно-славяньского языка.

— **Перша буря зъ громами.** Вôдъ Дрогобича доносять, що дня 13 н. ст. цвѣтня лютила ся въ охрестности Доброгостова перша въ сѣмъ роцѣ буря зъ громами и блыскавицями. Селянинъ зъ Доброгостова, Олекса Данко, оравъ въ той часъ и коли ставъ падати дощь, сховавъ ся зъ своимъ погоничемъ пôдъ грушку. Въ пару волôвъ, що стояли при плузѣ ударивъ грôмъ и убивъ ихъ на мѣсци. Волы вартѣ були що найменше 200 зр.

— **Про великій огонь** доносять зъ Нового Санча. Огонь повставъ вчера въ домѣ коло почты о 9-ôй годинѣ зъ раня и розширивъ ся дуже скоро на цѣлу середину мѣста. Згорѣвъ цѣлый центръ мѣста а мѣжь тымъ: костелъ и монастиръ Єзуитôвъ, ґімназія, почта, костелъ католицкій и евангалицкій, а крôмъ того дуже богато приватныхъ домôвъ. На помôчь выслано зъ Кракова сторожу огневу, таборъ стаціи ратунковои и десятьохъ медикôвъ. Близшихъ вѣстей про сей огонь покищо нема.

— **Въ Ярославѣ** — якъ намъ доносять — пропавъ дня 27 н. ст. марта с. р. ученикъ 3-ои клясы тамошнои народнои школы 9-лѣтный Іосифъ Фецовичь, хлопець добре збудованый, округлои твари, бѣлявый, сынъ Ивана Фецовича коваля зъ Ляшокъ. Вôнъ мешкавъ у своихъ дѣдôвъ по матери, проживаючихъ въ Ярославѣ, старенькихъ Цыбульскихъ У нихъ вело ся добре Іосифови, доки бабка Цыбульска не потребувала выѣздити зъ дому. Коли же та послѣдными часами мусѣла въ родинныхъ орудкахъ забавити довшій часъ въ Краковѣ, а старенькій Цыбульскій не мôгъ дати Іосифови належитого догляду хлопець такъ затужывъ за бабкою, що постановивъ за нею поѣхати до Кракова. Отже повернувши по латиньскихъ святахъ зъ Ляшокъ, не вступавъ вже въ Ярославѣ до дѣда, а тôлько просто пôйшовъ на станцію зелѣзничу, звѣривъ ся зъ своимъ замѣромъ передъ стрѣченымъ товаришемъ, за переданѣ зъ дому на мешканье грошѣ купивъ білетъ, всѣвъ на зелѣзницю, и вôдъ тогдѣ загинули за нимъ слухи. Всякѣ глядання особистѣ, письменнѣ, телеґрафічнѣ и черезъ орґаны безпечности були доси безуспѣшнѣ. Безрадній родичѣ въ своѣй розпуцѣ прибѣгають ще до послѣдного средства, и просять Хвальнѣ Редакціи всѣхъ рускихъ якъ и польскихъ часописей, щобы ихъ нещастну пригоду подали до прилюднои вѣдомости, а чей же найде ся душа, що вкаже де ихъ сынъ обертає ся. Отець загинувшого Іосифа — якъ нашъ дописуватель завѣрює насъ — есть честный, тверезый и трудолюбивый ремѣсникъ, має численну родину до удержаня и остає вже безъ средствъ, щобы мôгъ въ иншій способъ дальше глядати за сыномъ.

— **„Шевскѣ куба“**, або т. зв. циґара „Дунаевскій“, перестали выроблювати въ фабрикахъ тютюну. Они коштували 2 кр. за штуку и мали вôдбутъ середъ бѣднѣйшихъ верствъ населеня Ихъ мѣсце мають заступити т. зв. циґара „короткѣ“ истнуючѣ и теперь по 2½ кр. за штуку.

— **Совѣтъ коломыйского Народного Дому** вôдбувъ дня 9 н. ст. марта засѣданье пôдъ проводомъ о. Кобляньского, въ присутности членôвъ: Гр Кульчицкого, о. Н. Лепкого, о. А. Русина, д-ра Кульчицкого, Ил Гарасимовича, Альбина Блоньского и М. Бѣлоуса Обговорено справу заключеня договору зъ техніками що-до выготовленя плянôвъ и кошторису. Совѣтъ рѣшивъ одноголосно приняти услôвя договору зъ малыми незначными змѣнами. — Вôдтакъ прийшло на порядокъ дневный питанье дарованя старого бровара въ Печенѣжинѣ. П Блоньскій заявивъ, що якійсь чоловѣкъ зъ Печенѣжина донѣсъ єму, що той броваръ вже подарованый и що вôнъ готовъ его розôбрати за суму 250 зр. На то вôдповѣвъ п. Бѣлоусъ, що писавъ въ тôй справѣ до о. И. Шмериковского, щобы дôзнати ся, чи дѣйстно броваръ подарованый, але о. Шмериковскій нѣчого письменно не вôдповѣвъ, лише дня 9 н. ст. марта заявивъ лично, що, якъ довѣдавъ ся прийшло до заряду доменъ письмо въ тôй справѣ, однако она ще цѣлкомъ не полагоджена, бо дирекція доменъ зажадала вôдъ заряду якихсь доповнень. О дарованю каменя въ Яблоновѣ нема бесѣды. Д-ръ Кульчицкій приймивъ на себе обовязокъ выяснити справу дарованя бровара. Дальше касієрь института о. Н. Лепкій, заявивъ, що п-ѣ І. Кобляньска зложила на цѣль будовы 50 зр. а о. Іосафатъ Кобриньскій 300 зр. Рѣшено на внесенье касієра уґрувати членôвъ, залягаючихъ по кôлька лѣтъ зъ рôчными вкладками и поручено ту справу другому секретареви о. Русинови Дальше обговорено справу купна ванна. Въ имени комісіи выбранои давнѣйше для тои справы, заявивъ п. Гарасимовичь, що вилынуло чотири оферти зъ цѣною вôдъ 1 зр. 50 кр. до 1 зр. 30 кр. за одинъ сотнаръ метричный, але що ямы на ванно ще не готовѣ въ наслѣдокъ зимы и глина зъ невыкôнченои ямы не вывезена, то не можна заразъ ванна купувати, бо не гашене зôпсувалось бы. На тôмъ закôнчено засѣданье.

— **Довговѣчнôсть.** Минувшои суботы упокоивъ ся въ Бережанахъ приватный офіціялістъ на пенсіи ґр. Потоцкого, Ив. Шителиньскій, въ 103-ômъ роцѣ житя. Помимо такои старости ходивъ Шителиньскій ще минувшои зимы до костела на богослуженя и жалувавъ ся не на старечу немôчь, лише на студѣнь. Въ рокахъ 1850—1858 любивъ покôйный помагати ґімназіяльнымъ ученикамъ, не зважаючи на ихъ обрядъ и народнôсть. Въ старости вызначавъ ся Шителиньскій побожностію.

— **Зникъ безъ вѣсти** львôвскій кандидатъ адвокатскій д-ръ Раф. Буберъ. У власнôй справѣ спадковôй удавъ ся вôнъ въ пятницю до Тысьменицѣ, де бачено его послѣдный разъ сего дня о 6-ôй годинѣ вечеромъ. Вôдъ тои хвилѣ пропавъ всякій слѣдъ, а заряджені властями глядання були доси безуспѣшнѣ. Заходить пôдозрѣнье, що д-ръ Буберъ упавъ жертвою скрытоубійства. Ся пригода выкликала мѣжь львôвскими жидами велику сензацію.

— **Рабінъ въ клопотѣ.** Въ Будзановѣ въ часѣ Костюшкôвского обходу пôйшла вся мѣсцева польска інтеліґенція до бôжницѣ, де рабінъ мавъ выголосити вôдповѣдну промову. Нещастье хотѣло, що въ лавкахъ напротивъ рабіна посѣдали панѣ. Однако законъ жидôвскій не дозваляє рабінови дивити ся въ часѣ проповѣди на жѣнку. Въ тôмъ клопотѣ порадивъ собѣ рабінъ такъ, що выголосивъ цѣлу промову зъ замкненымн очима. Мова була высказана по єврейски, почôмъ одинъ зъ присутныхъ пересказавъ ѣи по польски.

— **Огнѣ.** Вôдъ зверхности громадскои въ Пôдпечарахъ одержуємо отсе письмо: Дня 16 н. ст. цвѣтня погорѣло въ Пôдпечарахъ за пôвъ годины 19 господарствъ, зъ котрыхъ лише 4 було обезпеченыхъ. Сильный вѣтеръ не допускавъ до ратунку. Сторожа зъ Тысьменицѣ, жандармы и п. Бачиньскій причинили ся найбôльше до того, що огонь злоколізовано та що пожежа не обхопила цѣлого села. Звѣстный зъ своеи чоловѣколюбности п. Гальперъ и симъ разомъ поспѣшивъ на мѣсце катастрофы и нѣсъ найбѣднѣйшимъ погорѣлцямъ першу помôчь зъ заявленьемъ, що въ части причинить ся такожь до вôдбудованя погорѣлцѣвъ. За сю помôчь заявляємо благородному властителеви Вовчинця сердечну подяку.

— **Въ бѣловежскôй пущи** вôдбули ся сими днями незвычайнѣ ловы, а то на туры. Число ихъ выносить теперь 900 штукъ, а міністерство царскихъ маетностей, до котрого ся пуща належить, ще нѣколи не устроювала на нихъ ловôвъ. Симъ разомъ заряджено ловы лише выимково, а то для того, що мѣжь турами найшовъ ся одинъ, що робивъ величезнѣ шкоды. До участи въ тыхъ рѣдкихъ ловахъ запрошено: кн. Л. Вяземского, управителя царскихъ маетностей, его помôчника Бера, великого ловчого царского кн. Голицина и ґенерала М. Толстоя, звѣстного зъ борбы въ провалѣ Шибка, въ часѣ послѣднои россійско-турецкои вôйны. Кн. Голицинъ и М. Толстой убили по однôмъ турѣ, котрыхъ шкôры вôдослано до петербургскихъ музеѣвъ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Въ Самборѣ померъ въ 57-ômъ роцѣ житя адъюнктъ табулярный Володиславъ Діцъ. — Загальнѣ зборы членôвъ галицкои касы ощадности у Львовѣ вôдбудуть ся въ суботу дня 21 н. ст. цвѣтня.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

Введенѣ: оо. Вас. Попель яко систем. сотрудникъ въ Кобакахъ, Ад. Лоєвскій яко завѣдатель парохіи Горошова, Ден. Балицкій яко завѣдатель парохіи Бѣлѣ Ославы, Сим. Билинкевичь яко сотрудникъ въ Микуличинѣ, Георгій Жолкевичь яко завѣдатель парохіи Коропець, Волод. Яворскій яко сотрудникъ въ Петриловѣ, Авдій Билинкевичь яко завѣдатель Глушкова, Андрѣй Поповскій яко завѣдатель парохіи Глибоки, Ал. Решетиловичь яко сотрудникъ въ Бѣлыхъ Ославахъ, Антôнъ Михалевичь яко приватный сотрудникъ въ Коропци, Мих. Сѣмовичь яко прив. сотрудникъ въ Волкôвцяхъ, кудринецкого деканата, Ив. Стефанчукъ яко завѣдатель Кимполюнґа, Клим. Зленко яко завѣдатель Серета, Спир. Каргутъ яко прив. сотрудникъ въ Борщевѣ и Зен. Кириловичь яко завѣдатель Русова коло Снятина.

Наука штука и література.

— **„Література галицко-руска і М. Шашкевич.** Написав Володимир Коцовский. [Перепечатано з III т. Записок Наукового Товариства ім. Шевченка.] Львів 1894.“ — П. Коцовскій подаючи на вступѣ про загальнѣ погляды на розвитокъ творôвъ и дѣяльности вызначныхъ людей, оповѣдає вôдтакъ про тѣ всѣ моменты, въ котрыхъ Галицка Русь займала видне мѣсце въ историчнôмъ житю Украины-Руси. Такъ отже вказавши на минувшину и замѣтивши, що нитка сполучаюча насъ зъ минувшиною не перерывалась нѣколи, доказує се на провôдныхъ гадкахъ и дѣяльности Маркіяна Шашкевича. — Праця п. Коцовского написана фахово и справдѣ научнымъ методомъ.

— **Невыслѣдимій стежки.** Оповѣданье Франца Гофмана, на рускій языкъ перевѣвъ Судиголовъ Покрышка. Коломыя 1894.“ — Ся книжка є выпускомъ другимъ, а третимъ томомъ „Бібліотеки для рускои молодежи“ пôдъ редакцією Юліяна Насальского. Оповѣданье цѣкаве, перекладъ гладкій. Слѣдуючій выпускъ выйде зъ початкомъ липня.

— **Archiv für slavische Philologie.** Herausgegeben von V. Jagić Sechzenter Band. Erstes und zweites Heft, мѣстить продовженье працѣ: „Ueber die Mundart der galizischen Lemken. Ein Beitrag zur slavischzen Dialektologie von I. Werchratskij“ стор. 1—41. Продовженье обнимає докôнченье науки о спôвзвукахъ, знадобы до пнетвору, словôтвору и словоладу (Zur Stammbildungslehre. Zur Wortbildungslehre. Zur Syntaxlehre. — Попереднѣ части розправы про нарѣче галицкихъ Лемкôвъ мѣстять ся въ XIV томѣ, въ 4 выпуску на стор. 587—612 и въ XV томѣ, въ 1 выпуску стор. 46—73.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Засѣвы въ Австріи.** Справозданье міністерства рôльництва про станъ засѣвôвъ звучить: Озимины переховали ся взагалѣ добре, лише жито потерпѣло богато въ наслѣдокъ посухи. Роботамъ коло ярины сприяє гарна погода. Кôльченье и дальшій зрôстъ ярины спиненый задля безнастаннои посухи. Дощь дуже потрѣбный и бувъ бы дуже користный.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Въ дняхъ 12, 20 и 23 н. ст. цвѣтня будуть заведенѣ роботы при вымѣнѣ моста на Прутѣ кільом. 220⅘ мѣжь Заболотовомъ а Снятиномъ. — Зъ тои причины будуть мусѣли подорожнѣ при поѣздахъ Ч. 301 и 316 въ мѣсци перервы переходити пѣшо черезъ деревляный помôстъ особно для тои цѣли уложеный и пересѣдати ся до поѣздôвъ ожидаючихъ на другôй сторонѣ. — Пакунки буде переносити служба зелѣзнича.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало окôнченыхъ ученикôвъ школъ середныхъ: Казим. Пешковского, Мих. Найвірта, Фр. Свенка, Кар. Панкевича, Ром. Середницкого, Юр. Баронча, Ив. Микоша, Тад. Дидушиньского, Юр. Фецика, Стан. Шиманьского, Игн. Круля, Винк. Колка, Вяч. Матейка, Ант. Костишина, Март. Зиха, Ив. Гавликовского, Жигм. Зданкевича, Мар. Лінгарда, Войт. Гавроньского, Евг. Баревича, Мавр. Бардаха, Кар. Фіялу, Теоф. Сольского, Гіякинта Маркова, Луку Рогальского, Генр. Фляха, Юл. Гляґаля, Стан. Пачесньовского, Казим. Бѣгуна, Юду Целєра и Меч. Шіндлера практикантами почтовыми.

— **Именованя въ жандармеріи.** Ротмістръ Генрикъ Павель именованый командантомъ 10 команды жандармеріи.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ перенесла офіціялôвъ почтовыхъ: Стан. Блотницкого зъ Кракова до Вадовиць, Фр. Кійовского зъ Вадовиць до Кракова и асистента почтового Володисл. Савчиньского зъ Ясла до Львова.

— **Вôдзначеня.** Старшій учитель въ Кобыловолокахъ Дан. Ковальскій одержавъ срѣбный хрестъ заслуги.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 18 цвѣтня. До страйку столярѣвъ приступило 15.000 людей, а що страйкуючѣ мають значнѣ фонды грошевѣ, то и страйкъ потреває довго.

Будапештъ 18 цвѣтня. Соймъ угорскій принявъ вчера въ спеціяльнôй дискусіи цѣлый законъ о слюбахъ цивільныхъ. Нинѣ передано проєктъ закона пôдъ нарады палаты панôвъ.

Прага 18 цвѣтня. Поліція сконфіскувала 70000 примѣрниковъ вѣдозвы соціялістичнои за святкованьемъ 1 мая.

Кобургъ 18 цвѣтня. Королева англійска Вікторія и кн. Уельскій прибули на торжества весѣльнй. Рѣвножь прибули вже великй князѣ россійскй.

Римъ 18 цвѣтня. Въ парляментѣ обговорювано спѣръ пограничный Италіи и Австріи. Оба правительства змѣряють до приязного полагодженя справы.

Збѣрникъ законѣвъ адміністраційныхъ

выданый д-ромъ Д. Савчакомъ

повиненъ знаходити ся яко конечно потрѣбна книжка пѣдручна въ кождѣй рускѣй хатѣ.

Змѣстъ збѣрника такій:

Вступъ мѣстить въ собѣ: 1. Вѣдозва до родимцѣвъ. 2. Постановы законнй що-до рускои мовы въ Галичинѣ и на Буковинѣ. 3. Розпорядженя выданй на користь руского обряду.

Часть перша. Законы о громадахъ и справахъ громадскихъ. 4. Законъ громадскій. 5. Ординація выборча для громадъ. 6. Законъ о обшарахъ дворскихъ. 7. Законы шкѣльнй. 8. Законъ конкуренційный (церковный). 9. Законъ дороговый. 10. Законъ польовый.

Часть друга. Законы о справахъ повѣтовыхъ. 11. Законъ о заступництвѣ повѣтовѣмъ. 12. Повѣтова ординація выборча.

Часть третя. Законы о заступництвѣ краєвѣмъ. 13. Жовтнева конституція. Патентъ лютовый зъ основнымъ закономъ про статутъ краєвый и ординацію соймову. 14. Про статутъ краєвый. 15. Соймова ординація выборча. 16. Якъ поступати при выборахъ? 17. Списъ соймовыхъ округѣвъ выборчихъ зъ поданьемъ числа выборцѣвъ въ кождѣй поодинокѣй громадѣ рускои части Галичины.

Часть четверта. Державнй законы основнй. 18. Рѣзнй формы правлѣня. Конституційна Монархія въ Австріи. Жовтнева конституція. Дуалізмъ. 19. Законъ основный зъ 21 грудня 1867 и зъ 2 цвѣтня 1873 о репрезентаціи державнѣй. 20. Ординація выборча Рады державнои. 21. Державный законъ основный про загальнй права горожанъ. 22. Законъ о охоронѣ особистои свободы. 23. Законъ о охоронѣ права домашного. 24. Законъ о товариствахъ. 25. Законъ про право збору.

Книжка тая, обнимаюча 36 аркушѣвъ друку або 568 сторѣнъ коштуе у Львовѣ въ книгарни Ставропигійскѣй або у самого автора:

зброшурована	1 зр. 60 кр.
оправлена	1 зр. 80 кр.
зъ реком. пересылкою	2 зр. — кр.

Крѣмъ того збѣрникъ сей можна замовляти такожь черезъ кожду аґенцію Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“.

Надѣслане

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ

бувшій елевъ асистентъ клініки лѣкарскои при университетѣ Ягайлоньскѣмъ, по кѣльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординуе вѣдъ годины 3–5. 6

улиця Мицкевича число 6.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кѣлькалѣтнѣй практицѣ спеціяльнѣй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовѣй ч. 7.**

Вѣдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вѣдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 13—52

Для убогихъ безплатно вѣдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

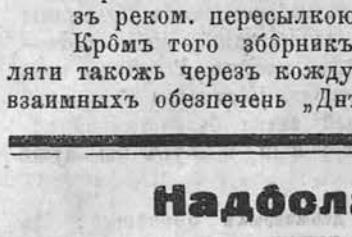

оптикъ и механикъ

„пѣдъ Коперникомъ“ Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручае у великѣмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звѣнкѣвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 18

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѣсля годинника львѣвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы		601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнѣвъ (вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабѣвки черезъ Тарнѣвъ	—	—	—		941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѣвъ або Ряшѣвъ (вѣдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый		—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець Пѣдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радѣвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—		—		711
Слободы рунгурскои	1011		—		711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	251	—
Белзця	—	—	—	26	—
Сокаля	—		916	26	
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—		906	108	—
Стрыя	—		952		—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—		938	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабѣвки via Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѣвъ (только вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—		736
Мушины-Криницѣ ч Тарнѣвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	
Надберезя и Тарнобжегу		1041	526	—	
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол)	544	320	1036	1111	
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Пѣдзамче)	558	332	1040	1133	—
Сучавы	536	—	1036	31	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	536	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	536	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радѣвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341		

ЗАМѢТКА. Годины пѣдчеркненй значать пору нѣчну вѣдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін рано.

Въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіяль) продажа білетѣвъ полосныхъ, окружныхъ довѣльно зуставлюваныхъ зшитѣвь до ѣзды, тарифъ и розкладѣвъ ѣзды въ видѣ книженевѣмъ. Информація въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ 869

ВЖЕ ВЫЙШОВЪ

МОЛИТВЕННИКЪ

выданый „Просвѣтою“

въ народнѣй мовѣ, великій, обѣймаючій 640 сторѣнъ друку, найповнѣйшій зѣ всѣхъ такихъ Молитвенниковъ.

Молитвенникъ сей мѣстить въ собѣ: I.) Молитвы щоденнй ранній и вечѣрнй. II.) Зъ Богослуженя церковного, именно: а) въ Вечернѣ. б) зъ Повечерницѣ малои, в) зъ Повечерницѣ великои. г) зъ Утренѣ. д) Литургія св. Іоана Золотоустого, е) Молитвы въ часѣ св. Литургіи. III. Тайны покаяня и прос. Евхаристіи IV.) Молитвы для рѣзного вѣку стану и въ рѣзныхъ потребахъ V.) Молитвы въ часѣ Великого посту VI.) Молитвы на празники а) Господскій б) Богородичнй, в) Святыхъ VII.) Молитвы сполученй зъ вѣдпустами, VIII.) Акафистъ до а) Ісуса Христа б) Пре в Богородицѣ, в) св Отця Николая. IX.) Молебенъ до пресв Богородицѣ X.) Тропарѣ, кондаки, богородичнй и прокимены а) недѣльнй, б) щоденнй, в) на празники Господскій, Богородичнй и Святыхъ, г) на деякй потребы XI.) Коляды и иншй пѣсни церковнй. XII.) Мѣсяцословъ цѣлого року.

Сей Молитвенникъ дѣстати можна **въ канцелярій товариства „Просвѣта“ и въ книгарни Ставропигійскѣй** по такихъ цѣнахъ:

1) Молитвенникъ брошурованый	— зр	70 кр.
2) оправленый на-пѣвъ въ полотно зъ одвѣтными вѣдтисками	— „	90 „
3) оправленый цѣло въ полотно зъ золоченями и вѣдтисками	1 „	10 „
4) оправленый якъ пѣдъ 3) зъ додаткомъ золоченыхъ берегѣвъ	1 „	30 „
5) оправленый на пѣвъ въ шкѣру зъ золоченями и вѣдтисками	1 „	10 „
6) оправленый цѣло въ шкѣру зъ золоченями и вѣдтисками	1 „	60 „
7) оправленый якъ пѣдъ 6) зъ додаткомъ золотыхъ берегѣвъ	1 „	80 „

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желехѣвского.

Знижена цѣна 6 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Парохъ Красного

п. Товсте потребуе пѣвця церковного. Зголошеня листовно.

147 2–3

КОВБАСЫ

полядвичнй вестфальскій 95 кр. кіло. Ковбасы свѣжій (поки морозъ) 75 кр. кілько На свята приймаемо замовленя на кѣлька тыжднѣвъ наперед. За свѣжѣсть и доброту товару ручимо. Зарядъ двора Лапшинъ, 47 Бережаны. 9—10

Знаменитй тутки неклеенй Немойовского, розбранй химично мѣскою лабораторіею, можна на 125 бути у всѣхъ трафікахъ.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовлюе 146–180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВЙ

вѣдъ 1·20 кр. за сотку.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБѢТНЯ** 106-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятниковъ, гробницъ, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родѣвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зиблікевича ч. 11.

богатый выбѣръ готовыхъ памятниковъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Симъ маємо честь донести, що мы отворили

у Львовѣ при ул. Короля Людвика

першорядный

GRAND HOTEL

коло будынку галицкои касы ощадности. въ самѣмъ центрѣ мѣста при Валахъ Гетьманскихъ въ найгарнѣйшѣмъ положеню, напротивъ площѣ св. Духа и галерій образѣвъ, въ домѣ що нинѣ становить прикрасу Львова.

Устроснье цѣлого готелю величаве, пѣсля найпершихъ загранычныхъ взорѣвъ;

Свѣтло електричне въ цѣлѣмъ будынку и въ кождѣй комнатѣ;

Водопроводы, безплатна, електрикою прушена вінда особова;

Помѣщеня вѣдъ однои комнаты аж до найгарнѣйшихъ и найвыбагливѣйшихъ мешкань родинныхъ;

Ждальнѣ готелевй зъ комфортомъ устроенй, при которыхъ заведено читальнѣ;

Зимовою порою цѣлый будынокъ и комнаты якъ такожь коридоры однаково огрѣтй. 155 1—5

Задля згаданыхъ прикметъ а такожь задля совѣстнои прислуги и приступныхъ цѣнъ заслугуе се заведенье на назву

Одинокого першорядного готелю у Львовѣ.

Въ повнѣй надѣѣ, що нашь готель буде тѣшити ся ласкою и взглядами Вп. Публики пишемо ся

Зъ высокимъ поважаньемъ

Валентій Шіллі ґъ и Францъ Гексель.

АЛЬФРЕДЪ РАССЛЬ ОШАВА

австр. Шлезкъ

Торговля насѣня заснована въ роцѣ 1857

поручае

дуже способне до кѣльченя насѣнье кождого рода 4960 27—30

en gros и en détail.

Пробки и цѣнникъ даромъ и франко

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вѣдъ продуцентѣвъ высылае:

Самороднй — Геґеляйскій

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляе ся.)

ИНШЙ бѣльше квасковатй (неквасній) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляется по цѣнѣ коштѣвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 4—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Важки до ґімнастики въ вазѣ 8 кільо пара по 22 кр., надъ 8 кільо пара по 20 кр. за 1 кільо

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборій, престолики процесійнй вѣдъ цѣны 40 зр., позолочуваній и зъ образомъ поручае

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотй и чорній въ великѣмъ выборѣ на жаданье высилае пляны 4641 32 ?

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровй

и всякй выробы рукавичкичй

поручае найдешевше 2537

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львѣвъ, улиця Галицка ч. 16.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пѣдъ ґарантіею найточнѣйшого выкѣнченя. 70 14—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пѣдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРѢНА

Львѣвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

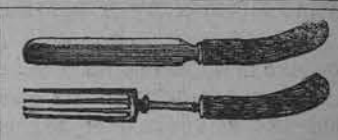

Ножѣ и вилиці столовій

правдивій анґлійскій

по цѣнахъ найдешевшихъ по- 122 ручають 4—6

РОТЬБЕРҐЪ и ШВАРЦВАЛЬДЪ

торговля товарѣвъ зелѣзныхъ.

ул. Казимирѣвска 5. ул. Казимирѣвска 5.

Зъ причины сегорѣчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збѣльшили мы о много нашій льокалѣ продажи. Власне надѣйшли въ великѣй скѣлькости **новости весняній и осѣнній** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гѣдній порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пѣвшовковыхъ парасольокъ Entoucas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягѣвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльній новости у стяжкахъ, коронкахъ, вовалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надѣйшли власне у великѣй скѣлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырѣбъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ. всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ Bourett, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронкозыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·5 , 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ флянельовыхъ въ найлѣпшимъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникѣвъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдальнь 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ хѣдникѣвъ 8—10 метрѣвъ зр 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 24—?

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одѣвчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черняньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 79. Львôвъ, Четверъ 7 (19) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Лїтературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитнихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ лїтер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрѝ въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

У Львовѣ, дня 19 н. ст. цвѣтня 1894.

Правительство коаліційне впевнило недавно торжественно всѣ опозиційнѝ елементы въ парляментѣ, що коаліція не дасть ся захитати, бо спôльнôсть интересôвъ ще тѣснѣйше сполучила сторонництва коаліційнѝ — та що нѣякѝ хвилевѝ напоры не будуть мати найменшого вплыву на коаліцію, котра забересь переводити великѝ реформы соціяльно-економічнѝ. И справдѣ, предложеня правительственнѝ переходять въ палатѣ дуже значною бôльшостію голосôвъ, а сторонництва скоалізованѝ не уважають часомъ за потрѣбне навѣть забирати голосу, щобы вôдперти поважнѝ закиды опозиціи, бо такъ суть певнѝ своеи чисельнои переваги.

Але все таки лучають ся вôдъ часу до часу подѣѣ, котрѝ ту выхвалювану правительствомъ спôльнôсть интересôвъ представляють въ дуже сумнѣвнôмъ свѣтлѣ, а радше доказують, що солідарнôсть поведеня коаліційныхъ сторонництвъ для пôдпоры правительства вымагае жертвъ, и то жертвъ великихъ, бо моральныхъ. Именно въ послѣдныхъ дняхъ лучили ся двѣ такѝ подѣѣ: голосованье въ справѣ міністра ґр. Шенборна и засѣданье комісіи для реформы выборчои, — въ котрыхъ правительство коаліційне по-при частиннôмъ пораженю выйшло побѣдоносно лишь завдяки пожертвованю, а радше моральному упадкови одного сторонництва коаліційного. Тымъ сторонництвомъ було коло польске.

Голосовано надъ внесеньемъ пос. Пацака, що комісія прасова мае до вôсьмохъ днѣвъ здати справу зъ внесень на змѣну закона прасового. Се внесенье уважали всѣ за певного рода вотумъ недовѣря для міністра судôвництва ґр. Шенборна. За внесеньемъ голосувала разомъ зъ опозиціею лѣвиця, а противъ внесеня майже само коло польске, бо навѣть властивыхъ сторонникôвъ ґр. Шенборна, консерватистôвъ зъ клюбу Гогенварта, не було бôльше якъ двохъ-трехъ въ палатѣ. По результатѣ голосованя побачили Поляки, що „пошились...“ Тота лѣвиця нѣмецка, котру Поляки вынесли на своихъ плечахъ на верховодяче становище, вôдважила заглумити зъ нихъ и показати имъ, що або не вмѣють розрôзнити, чи яка справа есть такъ звана загально-державна, котру коаліція мае пôдпирати зъ огляду на „загальне добро державне“, — або що вже на ослѣпъ пôдпирають правительство, не розбираючи справы. Коло польске пôзнало, що выставило ся на смѣхъ, а на свое оправданье могло хиба выступити зъ докорами супротивъ лѣвицѣ нѣмецкои, закидаючи ѣй бракъ такту, неприличнôсть парляментарну, зломанье рядôвъ боевыхъ. Лѣвиця показала своимъ голосованьемъ, що числить ся зъ опініею загалу, домагаючою ся ширшихъ правъ для свобôдного розвитку прасы — коло польске противно дало доказъ, що готово власными руками скрутити бичь и вôддати его въ руки правительства, щобы лишь удержатись при участи въ управѣ.

Здавалось бы, що така подѣя повинна бути наукою для кола польского въ его понятяхъ о моральности. Тымъ часомъ дѣйстнôсть показала инакше. На другій день зôйшлась на нараду комісія для реформы выборчои. Та комісія дуже нерадо бралась доси за роботу, хочь роботы богато, бо н. пр. ажь 26 самостôйныхъ внесень въ справѣ реформы законôвъ выборчихъ. Правительство заявило вôдъ себе, що на серіо бажае реформы выборчои и признае еи потребу. Вôдъ бажаня до звершеня якогось дѣла дуже далеко и длятого послы молодо-ческѝ напирали на комісію, щобы якось зачати ту роботу, отъ хочь бы вôдъ передискутованя, на якихъ засадахъ мае перевестись та „всѣми такъ бажана“ реформа выборча. И зновъ выступили заступники кола польского зъ внесеньемъ, котре выратувало коаліційне правительство вôдъ трактованя на серіо цѣлои справы. Віцепрезесъ кола п. Енджейовичь поставивъ внесенье, щобы не зачинати нѣякои дебаты надъ справою реформы выборчои доти, доки правительство не предложить свого заповѣданого проекту реформы. Сей проектъ реформы буде субстратомъ нарадъ комісіи. Очевидно, що внесенье п. Енджейовича принято бôльшостію голосôвъ, бо за нимъ голосували послы сторонництвъ коаліційныхъ.

Безъ означеня речинця правительству, доки мае предложити проектъ реформы, — безъ дискусіи надъ засадами реформы, котра то дискусія могла бы вказати правительству, якою та реформа мае бути — а ставляти лишь внесенье на просте вôдложенье цѣлои справы, закрываючись потребою статистичныхъ датъ, се рôвняесь майже убитю цѣлои справы. Розумѣе ся, що п. Енджейовичь не вôдваживъ бы ся самъ на таке різико, лишь що его внесенье выйшло зъ порозумѣня коаліційныхъ сторонництвъ — але все таки нѣ лѣвиця нѣ консерватисты не хотѣли брати на себе одвѣчальности за таке трактованье справы, котра ворушить нинѣ загалъ населеня. Та знайшлись Поляки, котрѝ добровôльно, а може навѣть зъ утаенымъ вдоволеньемъ, вôдкладають пекучу справу ad calendas graecas. И чи супротивъ того можна чудуватись, що вôдъ часу до часу дають ся чути въ парляментѣ слова, котрѝ немило вражують ухо польского шляхтича и волнують его кровь? Ба, але якъ хто собѣ постелить, такъ и выспить ся.

Новый курсъ рускои політики.

II.

Мы показали, що зъ прінципіяльного становища выходячи — Русинамъ нема мѣсця въ правительственнôй коаліціи. Але декотрѝ кажуть, що прінципіяльна політика не для Русинôвъ [и дуже бьють на высказъ посла Романчука, на его высказъ передъ выборцями въ Бôбрцѣ, що Русинамъ треба держатись політики прінципіяльнои], отже мы звернемось и до квестіи: на скôлько тота утілітарна політика Русинамъ зможе нинѣ послужити?

Противники політики прінципіяльнои а сторонники утілітарнои мають за головный арґументъ: „мы слабѝ“. Читаючи въ деякихъ орґанахъ тото „мы слабѝ“, сумъ насъ побирае. Бо-жь насампередъ та „слабôсть“ — рѣчь взглядна, а по друге — тымъ арґументомъ сторонники політики утілітарнои навѣть своѣй справѣ не добре служать. Не хльороформуймо духа народного, увѣрмо самѝ въ свою силу и зорґанізуймо ся до орґанічнои роботы народнои, а будемо „сильнѝ“. А хто думае, що тôлько независима політика вымагае силы, а утілітарна може безъ неи обôйтись, то дуже мылить ся. Чи може бути „статечная“ коаліція вовка зъ бараномъ? — пытали вже нашѝ предки.

При коаліціи слабого зъ сильнымъ — сильный ставить слабому дуже твердѝ услôвя. Мы се бачили у вôдповѣди презеса кола польского на т. зв. „деклярацію“ п. Вахнянина, а потôмъ и въ голосахъ консервативнои прасы польскои. Щó зъ тои вôдповѣди и зъ тыхъ голосôвъ выходить, навѣть не черезъ конклюзію але прямо, буквально? Ого: „Вы Русины маете шукати вдоволеня національныхъ и культурныхъ своихъ интересôвъ въ порозумѣню и въ сполученю зъ нами. Той спосôбъ мысленя маете показати чинами и бути консеквентными, а мы вашѝ оправданѝ бажаня, такъ якъ доси, и набудуще будемо пôдпирати.“

Въ теоріи услôвя тѝ можуть декому не здаватись такими твердыми, можуть не здаватись такъ, що Поляки хотять, абы Русины здались на ихъ ласку и неласку, — але въ практицѣ? Показуй, Русине, свôй спосôбъ мысленя „чинами“! Ты показуешь, якъ знаешь найлучше, але тобѣ кажуть, що се ще не „чинъ“, треба инакшого! — Будь „консеквентный“! Ты й хочешь бути консеквентнымъ, выходячи зъ засады, що въ політицѣ сказавши *А* треба сказати й *Б*, и неразъ ажь закусуешь зубы, а „робишь“ консеквенцію, а тобѣ кажуть, що се ще не е „властива“ консеквенція! — Бажаня або потребы „оправданѝ“! А хто-жь судить о тôмъ: чи се або те бажанье твое „оправдане“?..

Всего того спрактикували мы вже трошки за т. зв. „новои еры“. Нашѝ „чины“ стороны другои взагалѣ не вдоволяли... И „консеквентнѝ“ пôсля оцѣнки другои стороны мы не були. Романчукъ ставъ „неконсеквентнымъ“ заразъ въ мѣсяци грудни 1890 р. на загальнôмъ зборѣ членôвъ „Народнои Рады“... А що-до жадань „оправданыхъ“ чи „неоправданыхъ“, то практика показала, що навѣть деякѝ такѝ жаданя, котрѝ вже дôстали були стампілю „оправданыхъ“, стались наразъ нѣ зъ сего нѣ зъ того „неоправданими“... Не наводимо фактôвъ, але говоримо на основѣ фактôвъ всѣмъ ще въ свѣжôй памяти. А треба при всѣмъ тôмъ взяти на увагу ще й се, що въ т. зв. „новôй ерѣ“ Русины мали дѣло тôлько зъ правительствомъ, а не було й бесѣды о якôй небудь коаліціи польско рускôй, бо пос. Романчукъ выразно въ соймѣ зазначивъ бувъ, що тутъ иде о то, абы правительство постаралось мати въ Галичинѣ двѣ рôвно сильнѝ пôдпоры Австріи.

Польскѝ часописи [а передомъ усѣхъ N. Reforma] закинули намъ теперь, що мы противнѝ порозумѣню народностей и длятого выступили противъ політики п. Вахнянина. Закидъ се несправедливый. Мы, якъ взагалѣ Русины, порозумѣню зъ Поляками не противнѝ. Але о що намъ иде? По перше, щобы о порозумѣню не голосити, коли оно не наступило; по друге, щобы не купувати кота въ мѣшку; по трете, щобы такои важнои и важкои справы не брати собѣ легонько.

Мы стоимо при поглядѣ, що коаліція польско-руска мала бы якусь реальну основу лишь тогдѣ, коли-бъ справедливыми пунктаціями обезпеченый бувъ розвôй обохъ народôвъ на основѣ рôвноправности. Оттогдѣ „згода“ руско польска переняла бы собою дѣйстно цѣле публичне житье суспôльности краевои. Але зъ самои розмовы сихъ и тыхъ послôвъ, зъ выливу чувствъ симпатіи — реального нѣчо выйти не може. Наробить ся дыму, а огникъ навѣть не покаже ся... Впрочôмъ може й блисне якою „паралелькою“...

Жаданя рускихъ послôвъ рады державнои въ справахъ шкôльныхъ.

Neue freie Presse зъ 18. с. м. принесла намъ уже докладну вѣсть про жаданя, якѝ послы рускѝ поставлять въ радѣ державнôй въ справахъ шкôльныхъ въ часѣ дискусіи надъ буджетомъ мініністерства просвѣты. Тамъ читаемо:

„Рускій клюбъ вôдбувъ дня 16 цвѣтня нараду, въ котрôй обговорено жаданя Русинôвъ въ справахъ шкôльныхъ. По довшôй дебатѣ постановивъ клюбъ домагатись вôдъ правительства:

1) заведеня рускихъ клясъ паралельныхъ въ другôй ґімназіи, що мае отворити ся въ 1895 роцѣ въ Чернôвцяхъ;

2) основаня утраквістичнои семинаріи учительскои въ Сокали, сполученои зъ чотироклясовою рускою школою вправъ;

3) основаня рускои школы вправъ при учительскôй семинаріи въ Самборѣ;

4) зутраквізованя всѣхъ семинарій учительскихъ у всхôднôй Галичинѣ;

5) удѣлюваня стіпендій рускимъ кандидатамъ на учителѣвъ шкôлъ середныхъ и кандидатамъ на рускѝ катедры въ львôвскôмъ університетѣ;

6) вôддѣленя рускихъ клясъ паралельныхъ въ ґімназіи перемыскôй, а черезъ те утвореня двохъ окремыхъ ґімназій;

7) именованя у всхôднôй Галичинѣ такихъ инспекторôвъ шкôлъ народныхъ, котрѝ вмѣють по польски и по руски, — вкôнци

8) именованя одного руского инспектора для рускихъ шкôлъ народныхъ и для рускои мовы въ школахъ середныхъ въ Буковинѣ.“

Отсе жаданя рускихъ послôвъ, якѝ выголосить середъ дебаты надъ буджетомъ мініністерства просвѣты посолъ Барвѣньскій.

Якъ бачимо, жаданя се того рода, що правительство повинно ихъ сповнити, тымъ бôльше, що деякѝ зъ повысше наведеныхъ жадань суть уже рѣчію постановленою, деякѝ розумѣють ся самѝ собою, а новѝ жаданя вôдповѣдають фактичнôй потребѣ народу руского. Перейдемо тѝ жаданя за порядкомъ.

До 1). Заведенье рускихъ клясъ паралельныхъ при другôй ґімназіи въ Чернôвцяхъ можна вже нинѣ уважати за рѣчь певну. Русинамъ буковиньскимъ допомогли до того здобутку політичнѝ обставины на Буковинѣ въ остатныхъ рокахъ. Розумѣе ся, пôдпора справы тои галицкими послами рускими заслугуе на похвалу.

До 2), 3) и 4). Що-до утраквістичнои семинаріи въ Сокали, то основанье еи есть вже рѣчію певною. О тôмъ говоривъ въ соймѣ віце-президентъ краевои рады шкôльнои д-ръ Бобжиньскій. Утраквізму тои семинаріи, очевидно, не можна уважати за якусь концесію для Русинôвъ, бо у всхôднôй Галичинѣ мужескои не-утраквістичнои але чисто польскои семинаріи нема. Концесією уважали бы Русины чисто-руску семинарію [якъ въ захôднôй Галичинѣ е чисто-польскѝ] або бодай утраквістичну зъ характеромъ рускимъ, якою пôсля договорôвъ зъ краевымъ правительствомъ въ падолистѣ 1890 року — мала бути семинарія учительска въ Самборѣ. Значѣнье мають жаданя рускихъ шкôлъ вправъ при семинаріяхъ учительскихъ въ Самборѣ и въ Сокали. А позаякъ правительство передъ двома роками заведеньемъ чотироклясовыхъ рускихъ шкôлъ вправъ при мужескихъ семинаріяхъ въ Станиславовѣ и Тернополи и при женьскôй у Львовѣ немовь узнало засаду конечности рускихъ шкôлъ вправъ при утраквістичныхъ семинаріяхъ учительскихъ [теперь при всѣхъ чотирохъ повныхъ семинаріяхъ утраквістичныхъ, трехъ мужескихъ и однôй женьскôй, е чотироклясовѝ рускѝ школы вправъ], то треба мати повну надѣю, що правительство заведе такѝ школы и въ Самборѣ та Сокали, може й не кладучи того въ реестръ т. зв. концесій для Русинôвъ. Жаданье зутраквізованя всѣхъ учительспихъ семинарій у всхôднôй Галичинѣ мае на оцѣ очевидно женьску семинарію въ Перемышли.

До 5) Жаданье удѣлюваня рускихъ стіпендій рускимъ кандидатамъ на учителѣвъ шкôлъ середныхъ и на катедры університету львôвского есть вповнѣ оправдане. Що-до кандидатôвъ на катедры університетскѝ, то таку стіпендію дôставъ ще за попередного мініністерства д-ръ М. Зобкôвъ [пробуваючій теперь въ Берлинѣ].

До 6) Вôддѣлити рускѝ паралельнѝ клясы въ Перемышли обѣцявъ уже бувшій мініністеръ д-ръ Ґавчь, заявивши въ комісіи буджетовôй, що якъ тôлько скôнченый буде будынокъ ґімназіи, заразъ наступить роздѣлъ обохъ ґімназій. Нема сумнѣву, що нинѣшный мініністеръ просвѣты не схоче ломити слова свого попередника, тымъ бôльше, що пôсля розпорядку цѣсарского уже й паралельки рускѝ мали бути не лишь пôдъ окремымъ зарядомъ але и вôдокремлено умѣщенѝ.

До 7) Жаданье именованя такихъ окружныхъ инспекторôвъ у всхôднôй Галичинѣ, котрѝ знають оба краевѝ языки, есть якъ давне такъ и оправдане, хочь розумѣесь само собою, що само знанье руского языка у окружного инспектора не запобѣгне польщеню рускихъ дѣтей по школахъ рускихъ, если не змѣнить ся нинѣшна система польонізаційна, а се могло бы стати ся хиба черезъ подѣлъ краевои рады шкôльнои на двѣ части: на руску й польску.

До 8) Новиною мѣжь всѣми жаданями есть жаданье именованя краевого руского инспектора для рускихъ шкôлъ народныхъ и для мовы рускои въ школахъ середныхъ на Буковинѣ. По недавнôмъ именованю Русина проф. Пѣгуляка членомъ краевои рады шкôльнои часопись „Буковина“ написала, що дальшою консеквенцією сего справедливого для Русинôвъ кроку повинно бути именованье Русина краевымъ инспекторомъ для шкôлъ рускихъ. Коли-бъ се наступило, мало бы оно велике значѣнье для руского шкôльництва на Буковинѣ.

Рада державна.

На початку вчерашного, въ середу. засѣданя палаты послобъ презесъ комісіи прасовои пос. д-ръ Копъ вобповѣдавъ на запытъ пос. Руса що-до комісіи прасовои. Мѣжь причинами, якѣ вплынули на вобкладанье роботы въ комісіи, подавъ д ръ Копъ такожь смерть пос. Жака Вечеромъ зойде ся комісія на нараду, але треба буде вобложити засѣданье, бо правительство, вобповѣдно до свого привреченя, найдальше въ слѣдующомъ тыждни заявить, яке становище займе супротивъ внесень комісіи. Але комісія выповнить порученье палаты и до вобсьмохъ днѣвъ зложить справозданье.

Внесенье пос. Пернерсторфера, щобы нарады комісіи прасовои велись явно, бобльшость палаты вобкинула.

Вобтакъ зачала ся дальша дискусія надъ проектомъ закона о обовязку мельдунковомъ ополченцѣвъ.

Міністеръ обороны краевои гр. Вельзерсгаймбъ звернувъ увагу, що побчасъ дотеперѣшнои дискусіи побнесено два моменты, а именно, що законъ есть новымъ тягаромъ и що есть необходимымъ. Міністеръ може, на жаль, вносити лишь такѣ проекты законовъ, котрѣ суть новымъ тягаромъ. Австрія не веде проводу въ розвитку силы воєнной, але поступае за рухомъ, проявляючимъ ся въ цѣлой Европѣ. Міністеръ есть противный перетяженю громадъ, але деякѣ чинности можуть бути переведенѣ органами громадскими лекше и ощаднѣйше, анѣжь державою, котра для ихъ переведеня потребувала бы нового и скомпликованого апарату Обставина, що высказано обаву, щобы не ставляно дальшихъ жадань, есть доказомъ, що доси не жадано за много. — Недостаточна евіденція особъ, приналежныхъ до ополченя, могла бы бути причиною, що за много особъ було бы покликаныхъ на случай мобілізаціи. Интересъ населеня вымагае того безперечно, щобы лишь тѣ були покликанѣ, котрѣ мають бути покликанѣ. Те саме вобносить ся такожь и до здобности повненя служ бы войсковои и неприниманя до неи нездобныхъ. Вобтакъ полемізувавъ міністеръ зъ закидомъ, мовь бы надто точнѣ постановы закона дозволяли ему робити се, що захоче. Запорукою вобповѣдного выконаня закона есть жива звязь и щоденна контроля парляменту супротивъ властей екзекутивныхъ та реальный интересъ самои справы, котра вымагае, щобы не ити дальше, анѣжь треба. Тожь обава передъ пересаднымъ выконаньемъ закона есть безосновна, тымъ бобльше, що та обава опирае ся на закидѣ, мовь бы деякѣ команданты любували ся въ торжествахъ и нарадахъ. — Вконци перечивъ міністеръ, мовь бы внесеный проектъ протививъ ся законови зъ 1886 р. Въ томъ послѣдномъ законѣ суть недостачѣ и ихъ треба конче доповнити. Если бы можна було передвидѣти войну, то неодно зарядженье було бы злишне, але що нѣхто зъ людей не мае того пророчого духа, то треба числитись зъ обставинами.

Пос. Рольсберґъ заявивъ ся за принятьемъ закона.

На томъ замкнено дискусію и промовляли ґенеральнѣ бесѣдники.

Пос. Люеґеръ сконстатувавъ, що зъ коаліціи заявились за проектомъ закона лишь два польскѣ послы (Поповскій и Гомпешь), бо Поляки мрѣють про войну зъ Россіею, коли противно народы австрійскѣ бажають мира Що-до ліберальнои лѣвицѣ, то она полагоджуе теперь законы не головою, а замыканьемъ дискусіи. Вобтакъ перейшовъ д-ръ Люеґеръ на вобносины въ арміи. Начальство войскове змушуе офіцировъ до поединку. Бесѣдникъ нѣколи не принявъ бы поединку, бо хто вызываe на поединокъ, есть звычайнымъ злочинникомъ.

Тутъ крикнувъ пос. Менґеръ: Ein feiger Geselle!

Пос. Ґесманъ: Halten's Maul!

Пос. Люеґеръ: Заявляю, що за сю обиду не вызву пос. Менґера на поединокъ, бо кожде вызванье есть злочинномъ.

Віцепрезідентъ Абрагамовичъ прикликавъ пос. Люеґера до порядку и просивъ, щобы говоривъ о самой справѣ.

Бесѣдникъ жалувавъ ся вобтакъ на зле трактованье воякобъ и перейшовъ на послѣдну подѣю вѣденьску. Новый бурмістръ вѣденьскій д-ръ Ґрібль дававъ пиръ и спросивъ на него самыхъ капіталістобъ котрѣ безъ працѣ прийшли до маетку. На томъ пирѣ явивъ ся такожь ґенералъ Шенфельдъ въ мундурѣ и выголосивъ политичну промову, въ котрой сказавъ, що войско готове боронити мѣщаньства и тяжко зароблено го ихъ майна. Регулямінъ войсковый выразно збороняе войсковымъ брати участь въ политичныхъ сходинахъ и если командантамъ вобльно брати участь въ демонстраціяхъ, то и кождому воякови повинно бути вобльно являтись на зборахъ робобничихъ.

Тутъ перебивъ віцепрезідентъ бесѣдникови, а на ґалеріяхъ побднесли ся голоснѣ протесты.

Д-ръ Люеґеръ закончивъ, що середъ такихъ обставинъ армія не есть австрійскою лишь ротшільдовскою.

По промовѣ Люеґера наступили деякѣ спростованя. Пос. Кронаветеръ говоривъ що на пирѣ бурмістра були репрезентованѣ всѣ станы и сторонництва. — Пос. Врабецъ те саме повторивъ, додаючи, що промова ґен. Шенфельда була зобраными на пирѣ загально одобрена.

По промовѣ референта пос. Промбера — президентъ палаты вобзавъ пос. Менґера до порядку за его окликъ. Вправдѣ обуренье пос. Менґера дасть ся зрозумѣти, але все таки окликъ бувъ непарляментарный.

При голосованю ухвалено 104 голосами противъ 52 перейти до спеціяльнои дискусіи надъ проектомъ закона.

При §. 1-шомъ промовлявъ пос. Кайзеръ, жадаючи побльгъ для громадъ сѣльскихъ.

Пос. Кронаветеръ высказавъ гадку, що міністерство обороны краевои не мае права давати приписы громадамъ автономічнымъ, бо се належить до обсягу дѣланя соймобъ краевыхъ. — Въ томъ дусѣ поставивъ бесѣдникъ поправку, але бобльшость палаты не приняла ей.

Міністеръ Вельзерсгаймбъ боронивъ ґен Шенфельда противъ закидобъ. Войско не треба зачисляти до нѣякого сторонництва и оно готове боронити всѣхъ.

Пос. Морре промавлявъ за тымъ, щобы приналежнымъ до обороны краевои, котрѣ задля контрольныхъ зґромаджень трагять цѣлый день, выплачувати по двѣ коруны денно и по 20 гелеробъ за кождый кільометръ

По промовѣ пос. Вашатого, котрый выголосивъ ей по чески и по нѣмецки — приступлено до голосованя и принято цѣлый законъ побля правительственного предложеня.

Приступлено до дебаты буджетовои надъ етатомъ міністерства обороны краевои.

Пос. Адамекъ домагавъ ся децентралізаціи доставъ для арміи.

На томъ перервано дебату.

Пос. Люеґеръ забравъ голосъ и заявивъ такъ: Я зголосивъ ся до слова, щобы жадати установленя комісіи наганы (Missbilligungs-Ausschuss), котра бы розглянула справу Менґера Однакъ зрѣкаюсь того зъ трехъ причинъ: бо Менґеръ въ томъ часѣ бувъ прикликаный до порядку дневного; бо не хочу здержувати роботы палаты, а трете, бо, якъ менѣ сказано Менґеръ есть жидомъ.

На се вобповѣвъ пос. Менґеръ: Я не встыдавъ бы ся бути жидомъ, помѣжь котрыми есть сто разобъ бобльше честныхъ людей, анѣжь мѣжь антісемітами. Однакъ случайно походжу зо старои мѣщаньскои родины христіяньскои, котра вже въ 17-томъ вѣцѣ поселилась въ Хебѣ. — При томъ высказавъ пос. Менґеръ жаль, що комісія регулямінова не кобнчить своєи роботы, бо при теперѣшныхъ обставинахъ годѣ истнувати въ палатѣ

На томъ покончилось засѣданье, а слѣдуюче за ѣданье нинѣ, въ четверъ.

——

Въ середу вечеромъ воббула комісія прасова засѣданье, щобы нарадитись надъ внесеньемъ Пацака о управильненю постановъ конфіскаты, взглядно надъ розпорядженьемъ гр. Шенборна

Міністеръ судовництва гр. Шенборнъ боронивъ свого розпорядженя, застерѣгаючись противъ закиду, мовь бы хотѣвъ заострити практику при конфіскатахъ. Розпорядженье унормувало ту практику, установляючи вынимки лишь тамъ, де бы редакціи хотѣли демонструвати. Міністеръ просивъ, щобы до его розпорядженя не вобносились зъ недовѣремъ.

Пос. Копъ заявивъ, що потреба цѣлу справу управильнити закономъ, бо розпорядженя можна змѣняти. Поспытавъ міністра о его поглядъ на внесенье Пацака.

Міністеръ Шенборнъ тои гадки, що внесенье Пацака мае надто елястичный видъ. Правительство предложить небавомъ, може до 14 днѣвъ внесенье, котре вдоволяючо полагодить цѣлу справу.

Пос. Копъ внесъ, щобы дати міністрови до 2 мая речинець до предложеня заповѣдженого внесеня.

Пос. Аймъ домагавъ ся, щобы було выразно закономъ установлене, що сконфіскованѣ мѣсця мають бути вказанѣ.

Пос. Пацакъ пытавъ міністра, чи нема якого тайного розпорядженя въ справѣ конфіскаты ческихъ ґазетъ.

Пос. Рутовскій тѣшивъ ся зъ заявленя міністра судовництва, що правительство въ дорозѣ законной хоче управильнити вобносины прасовѣ. Бесѣдникъ предложивъ, на случай ухваленя внесеня Пацака, таку змѣну § 487 процедуры карнои: Сейчасъ при конфіскатѣ писемъ треба тѣ мѣсця, або если цѣла статья заквестіонована, статью, котра спонукала конфіскату, зазначити, при наведеню параґрафобъ закона. Додатки до писемъ сконфіскованыхъ, котрѣ не мѣстять нѣчого карыгодного, треба вылучити зъ-подъ конфіскаты. Въ случаю другого накладу сконфіскованого письма можуть мѣсця, де були заквестіонованѣ уступы або статьѣ, остати порожнѣ, але въ томъ случаю може бути на нихъ выпечатане лишь слово „сконфісковано“.

Дальшу дискусію вобложено до слѣдуючого засѣданя.

——

Про вобносины парляментарнѣ находимо въ N. fr. Presse такѣ замѣтки: Комісія парляментарнѣ збѣглись вобторокъ до роботы, щобы полагодити численнѣ, а вобъ давна имъ придѣленѣ предложеня правительственнѣ и самостойнѣ внесеня. Ажь пять комісій скликано на засѣданя; одна зъ нихъ не мала комплету, а чотири инши лишь въ сей способъ мали комплетъ, що тѣ послы, котрѣ належать до двохъ, трехъ комісій робночасно засѣдаючихъ, вписували свои имена въ презенційну листу выложену въ комісіи, а если ихъ голосъ був конче потрѣбный до ухвалы, були покликуванѣ зъ однои комісіи до другои до голосованя. На томъ показали ся наслѣдки кумуляціи мандатобъ комісійныхъ, котра выкликана будь-то жадобою чести поодинокихъ послобъ, будь-то тымъ, що деякѣ комісіи числять такъ много членобъ, якъ неоднѣ краевѣ соймы. Але на жаль та охота до працѣ деякихъ послобъ не тревае довше, доки не доконано выбору до комісій, а суть и такѣ члены комісіи, котрѣ не показали ся въ комісіи бобльше, якъ одинъ разъ. Щобы у всѣхъ пяти комісіяхъ, скликаныхъ на второкъ, було повне число членобъ, треба бы було присутности 156 послобъ, а тымъ часомъ въ цѣломъ парляментѣ не було бобльше якъ 50 послобъ и лишь штучными перемѣнами можна було осягнути комплеты комісій. Сю справу обговорювано въ палатѣ. Кождый пересвѣдченый, що комісіи зъ бобльшимъ числомъ послобъ суть радше запорою анѣжь помочію въ нарадахъ, а аномалія тыхъ величезныхъ комісій впадае ще лѣпше въ очи, коли зважимо, що при выборѣ до фаховыхъ комісій не уважаесь на фаховыхъ людей, лишь радше на політичный вплывъ и приналежность до клюббобъ поодинокихъ послобъ. Не дивота, що законы, выготовленѣ послѣдными роками въ того рода зложеныхъ комісіяхъ, показують въ практицѣ много недостачь и суть цѣлкомъ схибленѣ.

Вобкрыте письмо до 70 членобъ львобскои молодежи рускои.

Въ „Дѣлѣ“ зъ 14 н. ст. цвѣтня с. р. вычитавъ я вѣсть, мовь-то одна частина львобскои молодежи рускои „безъ рознице поглядобъ“ [sic!] звернула ся до мене зъ письмомъ и заявленьемъ, що она „не годить ся зъ дотеперѣшнымъ поступованьемъ моимъ въ парляментѣ вѣденьскомъ“.

Вѣсть та утѣшила мене Я радъ, що дано менѣ нагоду, звернутись до чистыхъ душъ молодежи рускои. Тожь хочу зъ нею и потолкувати обективно про замѣты, якѣ она менѣ починила, а чей же дѣло прояснить ся, — дѣло, котре рознѣ люде хотѣли бы за всяку цѣну запутати и затемнити пустыми, буденными фразами и комуналами.

Частина львобскои молодежи рускои невдоволена передовсѣмъ вобправою, яку я давъ молодо-ческому послови Аймови дня 15 н. ст. марта 1894 р. въ парляментѣ вѣденьскомъ. Молодѣжь каже, що та вобправа „не була гобна имени руского, на котрый то народъ пос. Аймъ покликувавъ ся“.

Отже мушу заявити, що пос. Аймъ нѣ однымъ словцемъ *не покликував ся* на народъ рускій, але противно, зобидивъ его дуже тяжко. Пос. Аймъ ударявъ въ своѣй сарказмами и злобою пересыченой рѣчи на всѣхъ, хто лишь посмѣвъ не станути при его сторонництвѣ молодо-ческомъ. Богато ударобъ досталось 15 марта лібераламъ нѣмецкимъ за ихъ союзъ зъ консерватистами и на вобворотъ. Безчестивъ пос. Аймъ всѣхъ мужѣвъ державныхъ и всѣхъ міністробъ по черзѣ, а Русинамъ кинувъ въ очи ту низьку инсинуацію, мовь-то они, не приступивши до его коаліціи, черезъ те саме стались „топорищемъ до польскои сокиры и червакомъ котрого всякій може топтати ногами“.

Даруйте за слово правды. Молодѣжь всякого другого народу була бы лишь запротестувала противъ такои инсинуаціи — у насъ найшлось 70 молодыхъ, що станули въ оборонѣ обидника.

Але Вы скажете, що я моимъ выступленьемъ перебивъ почату деякими послами рускими роботу коло вытвореня антікоаліціи славяньскои? До сеи вины признаюсь, але додамъ, що я перебивъ лишь роботу надъ союзомъ зъ молодо-ческими послами рады державнои, о котрыхъ такій вытравный політикъ, якъ гр. Гогенвартъ, мусѣвъ сказати, що союзъ зъ ними не въ силѣ нѣкому придбати чести.

Молодѣжь львобска „безъ робницѣ поглядобъ“ невдоволена „становищемъ, яке я и товаришѣ мои заняли супротивъ сферъ верховодячихъ въ краю и державѣ“.

Яке-жь становище заняли мы? Я прояснивъ его всесторонно въ своѣй рѣчи при розправѣ буджетовой дня 6 н. ст. цвѣтня. Я сказавъ:

1) Мы годимось на програму економічну коаліційного кабінету, котра стремитъ до двигненя матеріяльного положеня всѣхъ народобъ австрійскихъ.

2) Мы годимо ся зъ тымъ, що правительство приступить до змѣны ординацій выборчои, а жадаемо, щобы реформа намѣрена перевелась скоро и справедливо та щобъ нѣхто не посмѣвъ вкорочувати сѣльского населеня, котре есть свѣдоме не лишь своихъ обовязкобъ супротивъ держави, але и своихъ правъ горожаньскихъ въ державѣ.

3) Мы жадаемо прискореня управильненя рѣкъ и робобъ меліораційныхъ въ Галичинѣ за-для великихъ шкодъ, якѣ наносять намъ частѣ повени.

4) Мы жадаемо помочи для двигненя хлѣборобства въ краю, для котрого доси нѣчого майже не зроблено.

5) Мы жадаемо ревізіи податку грунтового.

6) Мы домагаемось облегчень всякихъ належитостей державныхъ, бо тягары вложенѣ на селянъ нашихъ суть за великѣ, а шруба податкова тисне дуже.

7) Мы есьмо за заведеньемъ прогресивного податку доходового.

8) Мы кажемо правительству якъ найвыразнѣйше, що нема въ цѣлой Австріи бѣднѣйшихъ людей вобъ галицкого селянина-хлѣороба.

Скажи жь, молодежи руска, чи симъ становищемъ послобъ рускихъ ты невдоволена? Сумнѣваюсь.

Але молодѣжь руска каже що я „своими бесѣдами закрывъ передъ очима иншихъ народобъ австрійскихъ правдивый и дуже сумный станъ народу руского въ краю, именно его вобносины до другои народности, край заселяючои“.

Отже и зъ того докору хочу оправдатись, а оправданье те не беру зъ воздуха, лише зъ моеи рѣчи буджетовои Тамъ я сказавъ таке:

1) Нашъ народъ рускій хотѣвъ вобъ давна при Австріи розвиватись, але на жаль давнѣйшій правительства не все були справедливѣ для его потребъ національныхъ и політичныхъ.

2) Скрѣпленье елементу руского въ Австріи лежить въ интересѣ самои-жь держави.

3) Рада державна не може забувати, що тутъ побочь трохъ великихъ сторонництвъ коаліційныхъ находять ся такожь такъ званѣ меншости, котрѣ мають повне право дбати о оборону своихъ спеціяльныхъ интересобъ.

4) Австрія мусить внутрѣшну політику такъ уладити, щобъ держава наша сталась безпечнымъ прибѣжищемъ для всѣхъ народобъ, именно для тыхъ, котрыхъ свободный розвобй и скрѣпленье деинде есть заборонене.

5) Рускѣ послы не розумѣють теорію о ненарушимости політичного и національного посѣданя въ томъ дусѣ, щобы правительство посѣданя въ томъ дусѣ, щобы правительство спиняло здоровый поступъ народобъ и не подавало тымъ народамъ до розвою потрѣбныхъ средствъ.

6) Рускѣй мовѣ треба дати ширшѣ основы до розвою. Длятого и будемо ставляти жаданя, котрѣ не нарушать нѣкого въ его добре здобутыхъ правахъ, але котрѣ для розвою народу руского суть необходимѣ.

Чи тыми заявленями закрыто положенье народу руского въ Галичинѣ и Буковинѣ на поляхъ політичнобмъ и національнобмъ? Але молодѣжь руска скаже: „Вы приступили до коаліціи, здались про-те тобй коаліціи на ласку-неласку“, якъ вже о томъ и часописи рускѣ писали.

Що мы зблизились до коаліціи державнои, се правда. Мы сказали выразно, що хочемо до неи приступити; хочемо, щобъ нашѣ голосы були для неи вартнѣ, щобъ насъ позыскано для коаліціи, але побдъ услобвемъ що якъ правительство нове такъ и сполученѣ три сторонництва „будуть для насъ справедливѣ“. Чи се значить ся: здатись на ласку-неласку? Роздумайте самѣ!

Але може хто замѣтить, що мы просились до коаліціи, а насъ вобкинено? И сего не було. Прочитайте рѣчь міністра Плѳнера заразъ зъ 7 н. ст. цвѣтня. Вонъ повитавъ наше зближенье до коаліціи „зъ радостію“, бо коаліція не выключае нѣкого, противно — она готова не лишь приятелѣвъ приймати до себе, але й неприятелѣвъ для себе приєднувати.

На мое заявленье, що всяке правительство повинно придержуватись постановъ основныхъ законобъ державныхъ и що жадне правительство не смѣе спиняти стремлѣня до робноправности всѣхъ народобъ австрійскихъ, вобповѣвъ д-ръ Плѳнеръ, що замѣтъ, зроблены правительству именно Чехами о нарушуваню робноправности, есть безосновный, бо нинѣшне правительство бачить конечность національнѣ антаґонізмы въ краяхъ зъ мѣшанымъ населеньемъ якъ-разъ усувати посредствомъ порозумѣня интересованыхъ сторонъ.

Наше зближенье до коаліціи приймивъ и повитавъ зъ радостію також и президентъ кабінету теперѣшного, кн. Віндішґрецъ. Але молодѣжь скаже: се сталось лишь на словахъ намъ дѣлъ треба. Такъ и писали часописи рускѣ. На се маю, поки-що ту вобповѣдь, що въ поважныхъ сферахъ слова суть идентичнѣ зъ дѣлами. Кн. Віндішґрецъ надто поважный головѣкъ, щобы зъ народами Австріи гравъ ся въ пожмурки. Се заявленье президента кабінету выйшло зъ нарады міністерства и буде мати наглядныйшій результаты, якъ заманки и обѣтницѣ изольованыхъ молодо-Чехобъ въ числѣ 35 людей, зъ котрыми навѣть и не весь народъ ческій селідаризуе ся.

Але молодѣжь руска „безъ робницѣ поглядобъ“ каже, що я „своими выступами понизивъ у иншихъ народобъ, а головно славяньскихъ державы австрійскои честь и достоиньство народу руского“.

Сей замѣтъ лишеный мабуть всякихъ основъ. Менѣ здаесь, що авторы письма, высланого побдъ моею адресою, самѣ въ своѣй замѣтъ не вѣрять. Ся точка мабуть доложена лишь для заокругленя письма?

Я лишь дивуюсь, що молодѣжь руска не зробила менѣ замѣту зъ того, що я увобйшовъ въ контактъ зъ „коломъ“ польскимъ? Чей-же за-для того ударено у всѣ сурмы и тимпаны въ краю? Догадуюсь, що згадана молодѣжь сама зрозумѣла, що наставъ уже крайный часъ обомъ народамъ заселяючимъ Галичину зблизитись до себе, вырозумѣти себе взаимно и уложити національнѣ вобносины въ краю такъ, щобъ обѣ народности змогли побочь себе розвиватись и скрѣплятись спокойно, правильно и успѣшно. Я въ своѣй рѣчи указавъ на пріндипъ, що хто свою народность уважае святощію тому не вольно сеи святощи другого народу нарушати. До такого честного дѣла, т. б. до порозумѣня, управильненя обосторонныхъ змаганъ и аспірацій, до втихомиреня противположностей — до вытвореня такъ званого modus vivendi, найдуть ся въ обохъ народныхъ таборахъ люде мимо того, що въ обохъ таборахъ находять ся й люде крайнѣ. Такій поглядъ на дѣло посѣдае и нинѣшный кабінетъ коаліційный. Міністеръ д-ръ Плѳнеръ, вобповѣдаючи дня 7 цвѣтня посламъ молодо-ческимъ, заявивъ якъ найвыразнѣйше, що краѣ коронні Долитавщины, посѣдаючѣ мѣшане населенье, мусять справу управильненя мѣжнародныхъ вобносинъ своихъ взяти у власнѣ руки. А дѣло зможе мати успѣхъ лишь тогдѣ, якъ въ обохъ таборахъ запануе духъ умѣрености.

Я дивлюсь про-те смѣло и певно въ будучность и не чудуюсь, що при нинѣшномъ хаосѣ въ краю нашомъ. де пріндипы и идеалы навѣть идуть въ непамять, частина рускои молодежи львобскои усумнилась въ успѣшность акціи політичнои, до котрои я станувъ вразъ зъ моими приятелями політичными Впрочомъ — будучность покаже найлучше, хто правый и я зъ спокойною совѣстью здоровлю ту молодѣжь, котрой у руку безъ всякои розумнои причины и безосновно вложено камѣнь противъ мене.

Анатоль Вахнянинъ посолъ рады державнои.

Вѣдень 16. н ст. цвѣтня 1894.

Справы краевѣ.

[Курсы рольничѣ при школахъ народныхъ].

Вобъ 1879 р. истнують при шестьохъ школахъ народныхъ въ Галичинѣ, субвенціонованѣ скарбомъ державнымъ, доповняючѣ

курсы рôльничй, котрй мають задачу подавати молодѣжи, необовязанôй ходити на щоденну науку, основнѣйшй вѣдомости зъ науки господарства сѣльского. Однакъ тй курсы не розвинули ся такъ якъ треба и длятого рѣшила краєва рада шкôльна зреформувати ихъ въ тôмъ напрямѣ, щобы передовсѣмъ приспособити учителѣвъ, котрымъ повѣрить ся веденье тыхъ курсôвъ Въ тôй цѣли намѣряє краєва рада шкôльна выслати якесь число кваліфікованыхъ и въ господарствѣ заможуваныхъ учителѣвъ сѣльскихъ на одинъ рôкъ за вôдпусткою на дальшу науку теоретичну и практичну до низшихъ шкôлъ рôльничихъ. Такй стіпендисты мають прислухувати ся теоретичнôй науцѣ, користати зô зôброкъ науковыхъ заведеня и зъ помочи учителѣвъ сего заведеня у власнôй науцѣ а рôвночасно брати участь въ практичныхъ вправахъ.

На послѣднôй сесіи приймивъ соймъ згаданый намѣръ краєвôв рады шкôльнои и поручивъ ѣй ужити въ сѣмъ роцѣ 1000 зр. на стіпендіи для вôдповѣдныхъ кандидатôвъ.

Краєва рада шкôльна намѣряє выслати 1 н. ст. вересня с. р. 10 укваліфікованыхъ и въ господарствѣ любуючихъ ся учителѣвъ на одинъ рôкъ за вôдпусткою на дальшу науку теоретичну и практичну до однои зъ низшихъ шкôлъ рôльничихъ, стоячихъ нôдъ зарядомъ краєвого выдѣлу.

Зъ помѣжь шкôлъ рôльничихъ, засновыхъ въ краю, выдає ся краєвôй радѣ шкôльнôй школа въ Кобернициахъ найвôдповѣднѣйшою до сего, а то головно зъ причины, що стіпендисты будуть могли тамъ найуспѣшнѣйше вôдбати ся фаховому образованю.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ Празѣ и въ Жижковѣ найдено по улицяхъ порозкиданй письма, котрыхъ змѣстъ є въ части натуры зрады державнои, въ части мѣстить въ собѣ зазывъ выступати противъ власти безпечности и противъ жидôвъ. На зелѣзничôмъ двôрци сконфісковано двѣ великй скринѣ перелетныхъ письмъ соціялістичного змѣсту, котрй наспѣли зъ Вѣдня. Тй письма завзывали до святкованя першого мая и пôдбурювали противъ посѣдаючихъ клясъ.

Про вôдносины молодо-Чехôвъ до „Омладины“ пояснявъ посолъ рады державнои Аймъ вѣденьскому дописувателеви „Москов. Вѣдомостей“, говорячи мѣжь иншимъ: Пôсля осуду декотрыхъ выступленье Омладинистôвъ передъ судомъ було геройске. Однакъ хоробрôсть не выключає розваги. Яко послы народу не можемо допустити, щобы въ нашй національнй питаня вмѣшувано соціялъ-демократичнй тенденціи. Саме въ тôмъ лежить змаганье радикального крыла и его провôдникôвъ. Взаємины мѣжь нами а тымъ крыломъ можливй тогдѣ, коли оно пôдчинить ся у всѣхъ пытаняхъ, що дотыкають добра народу и пôддасть ся дісціплінѣ. Не може, або не хоче того — divorçons! Однакъ формально и номінально стоять въ молодо-ческôмъ таборѣ и при тôмъ пôдкопують его дісціплінy, будять въ его програмѣ сумнѣвы, стремлять перетворити національну програму на соціяльно-демократичну, а то просто не уходить. Пôддати ся командѣ Омладинистôвъ, значило бы зрезигнувати разъ на все зъ всякого аліянсу, зъ якогонебудь здобутка. Намъ закинено тхôрливôсть, бо мы противимось тотожненю насъ зъ „Омладиною“ и вôдтягаємо ся переймити на себе одвѣчальнôсть за ихъ дѣла. Однакъ мимо того закиду повторяю: Не хочу и не можу на себе брати одвѣчальности за „Омладину“ Осуджую ексцесы такъ само, якъ тй, що вôдограпись 17 серпня м р., яко продуктъ заблудженя и не можу укрывати передъ моимъ народомъ, що дорога, по котрôй хотять его вести є погубна. Мы выбранй народу одвѣчаємо за него и за молодѣжь; нашъ обовязокъ остерѣгати. Мы хочемо незломнои, але законнои опозиціи.

Такожъ пос. Пацакъ пояснявъ на зборахъ въ Оломуци про „Омладину“. Ся фракція, пôсля сказаня посла, складає ся въ сущности зъ кôлькохъ молодыхъ, талановитыхъ, однакъ дуже зарозумѣлыхъ людей. И тй люде грубо похибляють ся, коли вѣрять, що зможуть тероризмомъ накинути молодо-ческому сторонництву свои погляды, котрй зъ огляду на проблемы и тактику рôзнять ся вôдъ молодо-ческихъ. По думцѣ посла молодѣжь выступає зъ надто великою ґравітаціею и хоче досвѣдныхъ зрѣлыхъ мужѣвъ выперти зъ ихъ становища Однакъ се не удасть ся. Молодо ческе сторонництво не вôдступить вôдъ своѣи програмы и не пôйде на дорогу утопій. Хотять Омладинисты бути членами сторонництва, то мусять и приймити его програму, а коли нѣ, то мусять своє становище обняти иншою програмою.

Стара Presse обговорюючи вѣче соціялъ-демократôвъ и ихъ становище супротивъ святкованя першого мая, накликує пôвофіціяльнымъ голосомъ робôтникôвъ, щобы они понехали всякихъ демонстрацій, особливе демонстрацій противъ выимкового стану въ Празѣ. „Недавно-що вôдбуте у Вѣдни вѣче соціялъ-демократôвъ — пише Presse — запротестувало въ резолюціи противъ выимкового стану Праги и околицѣ и взагалѣ противъ выимковыхъ законôвъ и заявило, що коли-бъ до першого мая не усунено выимкового стану, на всѣхъ зборахъ, котрй намѣрено скликати того дня въ цѣлôй Австріи пôднесе ся протестъ противъ выимкового стану. Не знаємо, якій поглядъ що-до того предмету взявъ верхъ въ кругахъ робôтничихъ. Чи робôтники пôйдуть за диктаторствомъ вѣча чи они будуть руководити ся розумомъ и вôдступлять вôдъ безцѣльныхъ демонстрацій? Въ интересѣ робôтникôвъ и самои справы надѣємо ся, що выйде послѣдне и числимо при тôмъ на здорору розвагу робôтникôвъ, котра мусить имъ сказати, що выимковый станъ въ Празѣ и околица не має нѣчо спôльного зъ стремленями робôтникôвъ. Въ нѣодноô порядочноô державѣ не можуть терпѣти такого рода демонстрацій противъ средствъ, пôднятыхъ законодатными тѣлами. Зъ правомъ свôбодного высказу думокъ тй демонстраціне мають спôльного дѣла. Правительство, що уважає удержанье выимкового стану лишь за гôрку державну конечнôсть, безъсумнѣву не занедбає усунути выимковыхъ розпоряджень, коли не буде причинъ, що тй розпоряджения выкликали. А що правительство має правно судити, чи и въ котрôй порѣ тй причины упали, то намѣренй демонстраціи представляють ся, яко проба пресіи на власть державну, причôмъ мало бы высказатись „sic volô, sic jubeo“ робôтникôвъ Тымъ переступає ся границѣ права свôбодного высказу думокъ, а выходячй зъ того консеквенціи выявляють ся самй собою“.

— —

Россійщенье прибалтійскихъ провінцій поступає поволи, але певно напередъ. „Новое Время“ звѣщає, що міністерство внутрѣшныхъ справъ намѣряє утворити зъ истнуючихъ дотеперь трохъ балтійскихъ ґуберній Естоніи, Инфлянтôвъ и Курляндіи, усунувши историчну назву всѣхъ трохъ провінцій, двѣ ґуберніи, зъ котрыхъ пôвнôчна „ґубернія Коливаньска“ має обнимати теперѣшну ґубернію Естоніи поббчь пôвнôчныхъ округôвъ Инфлянтôвъ, въ котрыхъ живе естоньске населенье. Полудневa „ґубернія Ріґа“ буде складатись зъ полудневыхъ округôвъ Инфлянтôвъ и ґуберніи Курляндскои зъ населеньемъ лотишскимъ. Коливань має бути новымъ именемъ для Ревалю, такъ якъ перемѣнено назву Дорпатъ на Юрьевъ. Намѣренй новй назвы для тыхъ двохъ ґуберній будуть переводитись не пôсля розвитку поодинокихъ частинъ краю, але пôсля кождоразового головного мѣста.

— —

Зъ коаліційного правительства въ Сербіи вытворило ся въ короткôмъ часѣ явне празительственне сторонництво Якъ вже телеґрамы звѣстили, сербскій посолъ въ Петербурзѣ, Никола Пашичь подавъ ся до димісіи и король приймивъ ею. Зъ-першу говорено, що правительство буде робити все, що можливе щобы притягнути до себе радикалôвъ и имъ уможливити участь въ правлѣню. Въ кабінетѣ Симича не обсаджувано навѣть двохъ портфелѣвъ котрй призначено для радикалôвъ. Однакъ радикалы остали цѣлкомъ зимными супротивъ любезничаня правительства, а ихъ опозиція прибирала що-разъ острѣйшу форму. Зъ димісією Симича захитала ся можливôсть коаліціи сторонництвъ. Мимо того Пашичь лишивъ ся на своѣмъ становищи, бо вôнъ, яко радикалъ, бувъ для россійского правительства симпатичный, а зновъ и у царя тѣшивъ ся личною симпатією. Що вôнъ теперь подавъ ся до димісіи и що его димісію такъ радо приняго, доказує, що въ Сербіи стратили всю надѣю на примиренье зъ радикальнымъ сторонництвомъ.

— —

Въ нѣмецкôмъ парляментѣ принято въ третôмъ читаню поставлене центромъ внесенье дотычно знесеня закона баніції противъ Єзуитôвъ. По довгôй дискусіи, яку выкликала ся справа, прийшло до поименного голосованя. Внесенье перейшло 168 голосами противъ 145. Цѣкаво, що за знесеньемъ баніціи голосували мѣжь иншими такожь соціялъ-демократы. Пос Лібкнехтъ именемъ сторонництва соціялъ-демократôвъ станувши на засадѣ, що рôвне право для всѣхъ, збивавъ всѣ закиды, пôдношей противъ Єзуитôвъ. Однакъ заявивъ, що не зъ прихильности до католицкои цѣркви голосуе, лишь длятого, що его сторонництво не боить ся остраху, мовь бы Єзуиты мали поборювати соціяльну демократію.

Въ мѣстѣ Кобургъ зъ нагоды вѣнчаня кн. геского зъ княжною кобурґскою зъѣхали ся спорôднени монархи: королева англійска, нѣмецкій цѣсарь и россійскій наслѣдникъ престола. Тому зъѣздови надають велике значѣнье за-для того, що россійскій наслѣдникъ престола має оженитись зъ княжною гескою и тымъ спорôднитись зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ и анґлійскою королевою. Впрочôмъ и безъ тои обставины прибутье россійского царевича уважають за познаку зближеня Россіи до Нѣмеччины и въ тôмъ добачують нову запоруку мира. — Надѣялись, що на торжество вѣнчаня прибуде кн. болгарскій Фердинандъ, яко членъ династіи, и въ той способѣ зблизить ся до россійского наслѣдника престола, за-для чого россійска політика на всходѣ змѣнить ся основно, бо погодить ся зъ дѣйстнымъ станомъ рѣчи и признає кн. Фердинанда правнымъ володаремъ Болґаріи. Однакъ мабуть Россія ще не зважилась на той крокъ и се причина, що кн. Фердинандъ не прибувъ на торжество въ своѣй роднѣ.

— —

За шѣсть мѣсяцѣвъ має Франція выбирати нового президента республики. Вже заздалегôдь публична опінія порушує сю квестію и немовь ставить пытанье: кого? Але на кождый способъ оно цѣкаве, що французкй постановы не мають нѣякихъ приписôвъ що-до особы президента, нѣ що-до его вѣку, мѣсця мешканя, нѣ навѣть що-до его народности. Лише дата згромадженя конґресу въ цѣли выбору президента є означена о стôлько, що конґресъ мусить зобратись бодай мѣсяць передъ кôнцемъ урядованя фунґуючого президента Выборъ може вôдбути ся и кôлька мѣсяцѣвъ напередъ. Французкй дневники вычисляють цѣлый рядъ кандидатôвъ на президіяльне крѣсло. Однакъ серіо можна трактувати лишь двѣ кандидатуры, именно теперѣшного президента республики Карнота и президента міністрôвъ Каз. Перієра.

Въ Парижи розпôчне ся 27 с. м. процесъ противъ анархіста Ем Генріого, що допустивъ ся динамітного атентату въ каварни и готели Terminus сего року, а минувшого року кинувъ бомбу въ комісаріятѣ поліціи. Герні родивъ ся въ Испаніи. Актъ обжалованя вже выготовленый.

— —

Італійскій парлямент бувъ свѣдкомъ досыть остроі вымѣны слôвъ мѣжь президентомъ міністрôвъ Кріспімъ а Имбріянімъ, президентомъ палаты Кріспі заявивъ, що сли парлямент добровôльно не згодить ся на зббльшенье армію, вôнъ примѣнить иншй средства. Супротивъ того запротестувавъ Имбріяні, добачуючи въ высказѣ президента міністрôвъ нарушенье поваги парляменту. Кріспі вôдкликавъ свои слова. Однакъ дѣло стоить такъ, що якось не заносить ся на порозумѣнье мѣжь правительствомъ а парляментомъ въ справѣ фінансовои реформы.

НОВИНКИ.

— **„Львôвскій Боянъ“** пригадує своимъ членамъ, що нинѣ, въ четверъ, о годинѣ 8½ вечеромъ вправы хору мужескôго, а завтра, въ пятницю, о годинѣ 7-ôй вечеромъ вправы хору мѣшаного и просить всѣхъ членôвъ, щобы точно явили ся. — *В. Ш.*

— **Въ память XXXIII роковинъ смерти Тараса Шевченка** вôдбувъ сь въ брôдскôй ґімназіи дня 17 н. ст марта музикально-деклямаційный вечерокъ зъ такою програмою: 1) вступна рѣчь, выголосивъ ученикъ Панасюкъ; 2) Вахнянина „Чи я въ лузѣ“ мѣшаный хоръ; 3) Шевченка „Посланье“ деклямація, выголосивъ ученикъ Бобовникъ; 4) увертура на фортепіянъ; 5) В. Матюка „Не загасайте“ мужескій хоръ; 6) Вахнянина „Помарнѣла наша доля“ сольо; 7) Шевченка „Гамалія“ деклямація, выголосивъ ученикъ Чехутъ; 8) Лисенка „Та нема гôршь нѣкому“ мѣшаный хоръ въ супроводѣ фортепіяна и 9) Воробкевича „Зазвенѣмо разомъ“ мужескій хоръ.

— **Въ справѣ убійства о. Ардана въ Циковѣ** доносять зъ Перемышля, що арештованый за се убійство Жигмонтъ Гошовскій, признавъ ся вже въ слѣдствѣ до злочиньства

— **Зô Скалы надъ Збручемъ пишуть намъ:** Въ великодну пятницю вôспѣвае въ мѣсцевôй церкви тутешный хоръ мѣщаньскій страстнй псальми. Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

— **Зъ великои хмары малый дощь.** Въ звѣстнôй справѣ ряшôвскôй, що наробила тôлько гамору въ прасѣ польскôй и въ радѣ державнôй пишуть зъ Ряшева: „Вечеромъ дня 17 н. ст. цвѣтня вôдбуло ся засѣданье ради громадскои, на котрôмъ д-ръ Яблоньскій здавъ справу зъ авдіенціи у намѣстника. Д-ръ Яблоньскій вôдчитавъ промову намѣстника, а магістратъ поставивъ внесенье, щобы „приймити зъ признаньемъ полагодженье справы п. намѣстникомъ до вѣдомости и уважати цѣлу справу за небувалу.“

— **Вôдъ Болшовець пишуть намъ:** Пропавъ безъ вѣсти учитель народный Леонардъ Дашиньскій зъ Болшовець. Дня 18 н. ст. марта згаданый учитель побитый жидами выѣхавъ до Станиславова, щобы пôддати ся оглядинамъ лѣкарскимъ и внести жалобу до суду. По сей часъ нема нѣякои вѣдомости о Дашиньскôмъ, мимо що зголошено по всѣхъ властяхъ, щобы его глядано. Жиды тымчасомъ тѣшать ся и переслѣдують безкарно позôсталу жену учителя, та хвалять ся, що потрафлять такъ справу повести, що выйдуть чисті Заходить обава, чи Дашиньского, повертаючого зъ Станиславова, не убито де на дорозѣ, тымъ бôльше, що одинъ зъ селянъ яблонôвскихъ говоривъ учительцѣ Тресньовскôй, що знае, де Дашиньскій, але не скаже за жадни скарбы въ свѣтѣ, бо боить ся жидôвъ. Може бы власти зволили заняти ся тою справою, тымъ бôльше, що позôстала жена и дитя не суть такожь певнй житя свого передъ бутными жидами. О характеристичноô сей справѣ напишемо докладнѣйше въ короткôмъ часѣ.

— **Зъ Богородчанъ пишуть намъ:** На внесенье и промову о. В. Павука, члена богородчаньскои ради повѣтовои, ухвалила тая-жь рада дня 12 н. ст. цвѣтня на повнôмъ засѣданю одноголосно удѣлити зъ фондôвъ повѣтовыхъ 100 зр. на будову руского театру у Львовѣ.

— **Про огонь въ Новôмъ Санчи** доходять такй дальшй вѣсти. Згорѣла половина мѣста. Сѣлце Заболче, власнôсть Ромера вôддалене вôдъ мѣста 3 кільометры згорѣло такожь. Люде розтаборились пôдъ голымъ небомъ. Огонь повставъ въ робôтни пекарскôй коло почты, а страшный вихоръ розно ивъ огонь на всѣ стороны. На помôчь вôзвано сторожѣ огневй зъ Кракова, Тарнова, Лимановои, Горлиць и Грибова. Ихъ спôльноô праци удало ся придушити огонь ажь вчера по полудни. Загаломъ згорѣло 150 домôвъ, мѣжь котрыми крôмъ поданыхъ нами вчера будынкôвъ публичныхъ, ще магістратъ зъ актами и давна школа народна, де теперь мѣстить ся судъ. Загроженый бувъ такожь арештъ судовый, такъ що треба було часть арештантôвъ выпустити. Касу почтову уратовано. Взагалѣ ратунокъ бувъ дуже тяжкій, бо рôвночасно горѣло кôлькадесять домôвъ въ рôзныхъ точкахъ мѣста. При тôй нагодѣ варта згадати, що передъ вôсьмома роками (1886 року) згорѣвъ такожь 17 н. ст. цвѣтня Сгрый. — Величезну шкоду потерпѣло мѣсто въ наслѣдокъ спаленя мѣского архіва. Сей архівъ числивъ 600 лѣтъ и мавъ богато цѣнныхъ историчныхъ памятникôвъ. Бурмістръ Нов. Санча не дозволивъ его выслати на выставу краєву. Загальну шкоду вôдъ огню обчисляють на міліонъ зр.

— **Тарифа телеґрафічна** має небавомъ пôдпасти цѣлковитôй змінѣ, а то въ той способѣ, що на цѣлу Европу будуть одни цѣны. Міністерство торговлѣ займає ся тою справою, котра має полагодити ся на найблизшôй мѣжнародноô конференціи. На тôмъ зъѣздѣ має правительство австрійске поставити мѣжь иншими внесенье, щобы за депешу зъ десятьохъ слôвъ платило ся въ цѣлôй Европѣ одного франка.

— **До низшои школы рôльничои въ Ягольници** можна вписувати ся селяньскимъ сынамъ до дня 15 н. ст. мая Курсъ розпочинає ся зъ днемъ 1 н. ст. липня. Поданя мають бути заосмотренй метрикою (скôнченыхъ 16 лѣтъ), свѣдоцтвомъ зъ окôнченои народнои и доповняючои школы, свѣдоцтвомъ моральности и дотеперѣшного занятя та здоровля. Сыны селянъ мають перщеньство, именно тй, що мають власне господарство. Дôстануть безплатне удержанье, а самй мусять мати потрѣбне бѣлье и добрй юхтовй чоботы.

— **Реставраціи зелѣзничй.** Міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ выдавъ розпорядженье до всѣхъ зарядôвъ зелѣзничихъ, въ котрôмъ поручає, щобы розтягнули строгій наглядъ надъ зелѣзничими реставраціями, надъ ихъ услугою и надъ якостію стравъ та напиткôвъ. На случай оправданыхъ жалобъ зô стороны публики мають заряды старати ся, щобы всякй неправильности усунути.

— **Вôдважный жидъ.** Въ суботу вечеромъ у Вѣдни якійсь Исаакъ Б., жидъ, слухатель медицины, рѣшивъ вôдобрати собѣ житье, зъ причины що не зложивъ испыту. Выстаравъ ся о револьверъ и ставъ до себе стрѣляти. Пять разôвъ стрѣливъ и пять разôвъ не поцѣливъ себе, ажь за шестымъ разомъ зранивъ ся — въ нôсъ.

— **Шайка опришкôвъ.** Въ лѣтахъ 1891 и 1892 господарила въ ґуберніяхъ варшавскôй, калискôй и петрикôвскôй въ Конґресôвцѣ шайка розбôйникôвъ, що зъ незвычайною зухвалостію допускала ся рôзныхъ крадежей и нападôвъ. На чолѣ шайки стоявъ Бартекъ Мельчарекъ, 27-лѣтный мужчина, збѣглець зъ Сибѣра. Шайка була добре уоружена и мала цѣлу армію помôчникôвъ мѣжь двôрскою службою и рôзныхъ злочинцѣвъ. Переважно нападали на дворы и рабували безъ милосердія. Тй напады выкликували паніку середъ сѣльского населеня и примусили власти до строгого слѣдженя за опришками, котрыхъ зъ початку 1893 року и половлено. На осѣдокъ обрали собѣ опришки Лодзь, де на однôмъ передмѣстю мали кôлька сховищ и куды зношено зрабованй рѣчи. Мельчарекъ самъ мешкавъ зъ початку въ Лодзи, пôзнѣйше перенѣсъ ся до Ченстоховы и тутъ зловлено его 12 лютого 1893 р. Вôнъ бувъ засудженый на поселенье въ Сибѣри за проступокъ противъ моральности ще 1889 року, але зъ Сибѣра утѣкъ и зъявивъ ся 1891 року въ Конґресôвцѣ. Иншй спôльники шайки, а есть ихъ 36, то переважно звѣстнй и каранй вже злодѣй зъ Лодзи. Въ слѣдствѣ майже всѣ признали ся до вины, а Мельчарекъ выдавъ и всѣхъ своихъ товаришѣвъ. По 7-дневноô розправѣ, до котрои вôзвано 300 свѣдкôвъ, оголошено пôдсуднымъ въ недѣлю засудъ. Мельчарка засуджено на 20 лѣтъ тяжкихъ роботъ въ Сибѣри, зъ того 8 въ вôддѣлахъ поправчихъ и на 80 рôзокъ, прочихъ 9 на тяжкй роботы и кару вязниць вôдъ 1 до 12 лѣта. 16 обжалованыхъ увôльнено.

— **Дрôбнй вѣсти.** Маршалокъ краєвый кн. Евст. Сангушко бувъ въ понедѣлокъ на авдіенціи у цѣсаря. — Въ Подґужу отруивъ ся фармацевтъ Вол. Прухницкій. — Директоръ руху п. Дейма выѣхавъ вчера до Вѣдня, щобы взяти участь въ засѣданяхъ ґенеральнои дирекціи зелѣзниць.

— **Звертаємо увагу** Вп Читачѣвъ на замѣщене въ нинѣшнôмъ числѣ „Дѣла“ оголошенье „Народнои Торговлѣ“ що-до муки кôстяной.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 19 цвѣтня. Говорять, що членъ парляментарнои лѣвицѣ Штірґкъ має стати президентоиъ Буковины. Дімісія Кравса має наступити въ короткôмъ часѣ.

Прага 19 цвѣтня. Въ часѣ ѣзды міністра Плєнера на похоронъ Шмейкаля, кинено до повздового воза великій камѣнь. — Рада мѣска ухвалила вчера на бурливôмъ засѣданю умѣстити на рогахъ домôвъ написы виключно въ ческôмъ языцѣ.

Берлинъ 19 цвѣтня. Комісія парляментарна вôдмовила жаданю заводити податокъ вôдъ тютюну.

Римъ 19 цвѣтня. Комісія буджетова приймила велику часть правительственныхъ предложень. Здаєсь, що до розвязаня палаты не прийде.

Мадридъ 19 цвѣтня. Въ Барцельонѣ хотѣвъ одинъ анархістъ убити цивільного ґубернатора. Анархіста арештовано.

Лондонъ 19 цвѣтня. Палата послôвъ ухвалила знести ирляндскій примусовый законъ 284 голосами противъ 194.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пôяны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Мучку кôстяну

препарованy квасомъ сѣрковымъ

100 кіл. за 8 зр. 50 кр.

удержуємо для выгоды купуючихъ въ складахъ нашихъ въ **Перемышли, Дрогобычи, Стрыю, Рогатынѣ и Сяноцѣ.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

158 1—7

Подарунокъ на свята

ДЛЯ РУСКИХЪ ПАНЬ

Практичнî Приписы

печеня

ТѢСТЪ СВЯТОЧНЫХЪ

въ языцѣ рускôмъ

а именно:

Бабъ, Бабокъ, Пляцкôвъ, Мазурковъ, Медôвникôвъ и Тортôвъ

а такожь

СТРУЦЛѢВЪ

Хлѣба, Булокъ, Рогалѣвъ

и рôзныхъ присмакôвъ

до кавы, чаю и шоколяды

ФЛЬОРЕНТИНЫ и ВАНДЫ (псевдонимъ). 113 1—2

Цѣна 70 кр.

По пересланю переказомъ 76 кр. залагоджуе ся пересылку franco

Друкарня В. Манєцкого

Львôвъ ул. Коперника ч. 7.

ВОЛОДИСЛАВЪ

ҐОНЕТЪ

въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарнî и свѣжî славнî полотна корчиньскî въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнî, рушники, хустки до носа грубшî и тонкî вебовî бѣлî и барвистî. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнî (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 148 4—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣочать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

! На свята !

Вина всякого рода, фляшка почавши вôдъ 35 кр.

Конякъ токайскій по 1·50 кр. и высше.

Мѣдъ питный.

Горѣвки и

Всякî иншî товары корѣннî

149 *поручае* 3 6

Иванъ Боднаръ

у Львовѣ, Академічна 20.

Ц. и к. доставець дворôвъ

Патенты и привілеѣ.

„Exsiccator"

100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ**, котру безплатно кождому доручить ся. 140 5—12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентôвъ глядае ся.

Адреса для листôвъ и телеґрамъ:

„Exsiccator" Вѣдень

КОНТОРА:

IV., Hauptstrasse 36.

Въ Краковѣ не маю філій.

Ванны довгî по зр 16 и 18; насѣдовî зр. 6 и 7·50

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованî рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ

значно зниженî цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4. 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовî по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

28—30 (Импресса.) 4941

ПРАВДИВÎ ШВАЙЦАРСКÎ ВЫШИВАНЯ для бѣля и постели, дальше вышиванî хусточки и матеріи на дамскî одежѣ

Пересылае просто до прививатныхъ осôбъ

П. Альтгеръ-Тоблєръ

Ціріхъ V. [Цѣны фабричнî]

Надзвычайна нагода купна: Кôлька тысячѣвъ цѣлкомъ добрыхъ вузшихъ и середнои ширяны вставокъ и обшивокъ **лише по 50 кр. за штуку** $4^{1}/_{10}$-метрову, 3000 такихъ самыхъ штукъ по 80 кр. франко и безъ цла. 128 3—3

Якî артикулы бажаете зъ взôрцями?

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Імперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 60—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

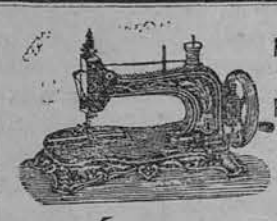

ROK ZAŁOŻENIA 1872

ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

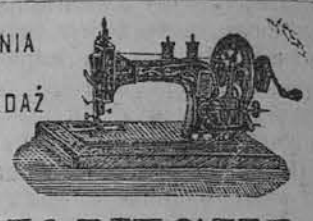

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZE ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 2—?

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старî польскî сильнî горѣвки, дуже добрî розолісы, лікеры, румы правдивî зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ьраевî спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеованî и одиноко правдивî если зъ нашои фабрики спровадженî.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 70—104

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рôкъ 1894.

Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта" ул. Вôрменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

ДРÔЖДЖѢ

найлучшои якости

по 1 зр. 20 кр.

за кільоґрамъ. Просимо завчасу замавляти, подаючи день коли мають бути высланî.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

У ЛЬВОВѢ. 134 5—6

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

$4^{1}/_{2}$% листы ипотечнî
5% листы ипотечнî преміованî
5% „ „ безъ премій
$4^{1}/_{2}$% листы товариства кредитового земского
$4^{1}/_{2}$% „ Банку краевого
$4^{1}/_{2}$% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
$4^{1}/_{2}$% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
$4^{1}/_{2}$% „ пропінаційну угорску
4% угорскî облігаціи индемнізаційнî

а всѣ тî паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякî выльосованî а вже платнî мѣсцевî паперы цѣннî, такожь запавшî купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевî лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новî аркушѣ купоновî, за зворотомъ коштôвъ, котрî самъ поносить.

НА ПÔСТЪ

высылае:

Россійскî сардинки въ барылкахъ 5 кільоґр. ваги Н-ръ 1. по **1 зр. 40 кр.** Н-ръ 2. **1 зр. 35 кр.** Н-ръ 1. мѣстить 65 до 68 штукъ. Н-ръ 2. мѣститъ 120 до 125 штукъ рыбъ.

Оселедцѣ шкотскî великî, 5 кільоґр. посылка (около 30 штукъ) за **2 зр.** франко.

Повила 5 кільоґр. посылка въ скриночцѣ за **1 зр. 90 кр.** франко.

Медъ патока въ бляшанцѣ о 4 кільоґр. netto за **3 зр. 20 кр.** франко.

Кава въ 5 кільоґр. мѣшочкахъ Н-ръ III. по **9 зр. 20 кр.**, Н-ръ II. **10 зр. 20 кр.**, Н-ръ I. **10 зр. 70 кр.**, и Н-ръ О **11 зр. 20 кр.** франко.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

И ФІЛІИ.

6—6 82

Знаменитî тутки неклиенî Немойовского, розôбранî химично мѣскою лябораторією, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

Найдешевше при улици Академічнôй ч. 3. (напротивъ готелю Жоржа.)

Безусловно безъ конкуренціи

На зближаючî ся свята знизивъ я зновъ дотеперѣшнî цѣны всѣхъ кольоніяльныхъ товарôвъ, віктуалôвъ, винъ, горѣвокъ и муки.

Заосмотрюючи свôй маґазинъ добôрными товарами, свѣжими якъ найлѣпшого рода важу нетто безъ паперу и опакованя. Цѣны въ моѣй торговли будуть все низшî якъ въ *иншихъ конкуренційныхъ торговляхъ*, що послугують ся лихимъ товаромъ. — При тôй нагодѣ подаю вытягъ зъ головного цѣнника:

½ клґ.	масла кухонного дуже доброго	54 кр.	½ клґ.	цикаты обиранои найлѣпшои	74 кр.
„ „	масла найлѣпшого десерового	66 „	„ „	аранчіні смажене	62 „
„ „	сыра свѣжого коровячого	16 „	„ „	прунельокъ обираныхъ	46 „
„ „	смалцю угорского	34 „	„ „	маронôвъ италійскихъ	16 „
„ „	солонины угорскои	33 „	„ „	орѣхôвъ волоскихъ	17 „
„ „	миґдалôвъ Avola найлѣп. выбираныхъ великихъ	53 „	„ „	орѣхôвъ турецкихъ	20 „
„ „	миґдалôвъ Molfet а гарныхъ	44 „	„ „	меду найлѣпшого	30 „
„ „	розинокъ султан. безъ кôстокъ н.	30 „	„ „	мармоляды морельовои	65 „
„ „	розинокъ султан. дуже гарныхъ	25 „	„ „	шоколяды швайцарскои и иншои почавши вôдъ	70 „
„ „	розинокъ Eleme зъ кôстками	29 „	„ „	цукру въ головахъ	18 „
„ „	розинокъ чорныхъ	24 „	„ „	цукру частями	18½ „
„ „	дактилѣвъ Александр. д. гарныхъ	34 „	„ „	цукру въ муцѣ и кôсткахъ	19 „
„ „	дактилѣвъ Calafat	30 „	„ „	макарану правдивого италійского	24 „
„ „	фиґъ султаньскихъ мягкихъ	34 „	„ „	рижу каролиньского	10 и 12 „
„ „	фиґъ вѣнковыхъ	15 „	„ „	ґрисику пшеничного	9 „
„ „	повилъ угорскихъ знаменитыхъ	14 „	„ „	маку	18 „
„ „	сливокъ боснацкихъ	16 и 14 „	Ванілія найлѣпша велика лѣсочка		25 „
„ „	зеренъ зъ орѣхôвъ волоскихъ и турецкихъ	50 „	Шпараґи въ пушкахъ по зр. 1·80 и 3·20.		

Грибы правдивî литовскî выбиранî лише шапочки, бѣлî, сухî пôвъ клґ. 1·30 кр.

Мука святочна

дуже гарна суха 1 клґр. Н-ръ ООО — 17 кр. — 1 клґр. Н-ръ ОО — 15 кр. — 1 клґ. Н 1 — 14 кр.

Що день свѣжî дрôжджѣ вѣденьскî незаводячî въ розчинѣ.

Всѣ товары кольоніяльнî віктуалôвъ, винъ и делікатесôвъ по зниженôй цѣнѣ 10% — прошу жадати головного цѣнника, котрый при порôвнаню зъ иншими покаже рôзницю.

Замовленя на провінцію полагоджуе ся вôдворотною почтою 1 6 1—4

Поданî цѣны поручае одиноко такъ дешево лише

Иванъ Бачиньскій.

Улиця Академічна число 3 (напротивъ готелю Жоржа) у Львовѣ.

НАЙДЕШЕВШЕ.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашî льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости веснянî и осѣннî** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднî порученя и безъ всякои конкуренціи суть тî товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнî новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженî по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннî у всѣхъ розмѣрахъ по $5^{1}/_{2}$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковî ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякî зъ провінціи надсыланî порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 25—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 80. Львôвъ, Пятниця 8 (20) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнî у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрî въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

Рада державна.

Сегодня одержала наша Редакція такій „Комунікатъ руского клюбу парляментарного“:

Клюбъ послôвъ рускихъ рады державнои вôдбувъ на дняхъ 13, 16 и 18 цвѣтня засѣданя, на котрыхъ обговорювано потребы народу руского на поли шкôльництва Пос. Барвѣньскому поручено промовляти при рубрицѣ буджету державного т. є. при міністерствѣ вѣроисповѣдань и просвѣты. Пос. Барвѣньскій пôднесе ось-такî потребы народу руского въ Галичинѣ и на Буковинѣ [упрошеный послами рускими сойму буковиньского]:

Заснованье зъ 1894/5 рокомъ шкôльнымъ утраквістичнои семинаріи учительскои въ Сокали вразъ зъ 4 клясовою школою вправъ зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ. — Заснованье такои-жь школы вправъ въ роцѣ 1894/5 при семинаріи учительскôй въ Самборѣ. — Переведенье повного утраквізму въ женьскихъ семинаріяхъ учительскихъ въ Перемышли и Львовѣ. — Правительство зверне бôльшу увагу на плеканье спѣву церковного въ семинаріяхъ учительскихъ, а тымъ самымъ и въ школахъ народныхъ. — Правительство буде строго перестерѣгати при именованю инспекторôвъ окружныхъ для шкôлъ народныхъ у всхôднôй части Галичины, щобы петенты выказались точнымъ знаньемъ языка руского въ словѣ и письмѣ. — Правительство задержить въ школѣ промысловôй въ Коломыи при новôй орґанізаціи сеи школы уживаный тамъ до теперь выкладовый языкъ рускій. — Паралельнî клясы рускî при ґімназіи перемыскôй будуть зъ 1894/5 рокомъ шкôльнымъ перетворенî на самостôйну ґімназію руску. — При тôй ґімназіи вôдкрыє правительство клясу пôдготовляючу зъ 1894/5 рокомъ шкôльнымъ. — Правительство заименує для трехъ паралельныхъ клясъ рускихъ при ґімназіи коломыйскôй окремого управителя. — Правительство постараєсь въ недалекôй будучности о заснованье ґімназіи въ Равѣ, Сокали або въ Чортковѣ. — Правительство буде удѣляти зъ фондôвъ державныхъ стіпендіи якъ кандидатамъ стану учительского для шкôлъ середныхъ, такъ и кандидатамъ на евентуальнî доцентуры при університетѣ вѣденьскôмъ для факультетôвъ правничого, фільософічного и медичного. — Правительство вôдкрыє зъ 1894/5 рокомъ шкôльнымъ при новôй ґімназіи нѣмецкôй въ Чернôвцяхъ рускî паралельнî клясы. Правительство заименує одного члена буковиньскои рады шкôльнои краєвои [Русина] инспекторомъ рускихъ шкôлъ народныхъ и науки языка руского въ ґімназіяхъ и семинаріяхъ учительскихъ на Буковинѣ.

Крôмъ того поручено пос. Вахнянинови пôдготовити справу написей рускихъ на двôрцяхъ зелѣзничихъ, почтахъ, судахъ и урядахъ фінансовыхъ и порозумѣтись въ тôмъ взглядѣ зъ компетентными чинниками.“

— —

На початку вчерашного, въ четверъ, засѣданя палаты послôвъ поставлено два наглячî внесеня.

Пос. Брзорадъ и товаришѣ поставили нагляче внесенье: Взываєсь комісію для реформы выборчои, щобы безпроволочно взяла ся до нарадъ надъ передаными ѣй внесенями и проєктами выборчими.

Пос. Скаршевскій и товаришѣ поставили нагляче внесенье на удѣленье кредиту для погорѣлцѣвъ Нового Санча. — Наглячôсть того внесеня ухвалено, а внесенье передано комісіи буджетовôй до якъ найскоршого справозданя.

Пос. Брзорадъ, мотивуючи наглячôсть свого внесеня, заявивъ, що ухвала, яка запала оногды въ комісіи для реформы выборчои, щобы вôдложити нарады ажь до предложеня правительствомъ заповѣдженого проєкту, не єсть вôдложеньемъ справы, а просто переходомъ до порядку дневного безъ всякои дискусіи. Не треба ждати на даты статистичнî, лишь можна перевести дискусію надъ реформою выборчою. До ухвалы вôдложеня цѣлои справы ad calendas graecas комісія не була компетентна; єсли бы палата затвердила ту ухвалу, выдала бы сама на себе засудъ.

Пос. Відманъ яко презесъ комісіи для реформы выборчои доказувавъ, що ухвала комісіи запала цѣлкомъ поправно. Вôдложенье не єсть вôдволѣченьемъ справы, тымъ бôльше, що правительство задумує въ якъ найкоротшôмъ часѣ выступити зъ выготовленымъ проєктомъ.

Послы Кайцль и Пернерсторферъ пôдперли внесенье Брзорада.

При голосованю вôдкинула палата 131 голосами противъ 50 внесенье Брзорада

Проєктъ закона о обовязку мельдунковôмъ ополченцѣвъ принято въ третôмъ читаню.

Вôдтакъ зачалась дальша дебата буджетова надъ статомъ міністерства обороны краєвои.

Пос. Ніче промовлявъ за реформою инструкціи до закона о ополченю, именно домагавъ ся, щобы особы, приналежнî до австрійского корпуса стрѣлцѣвъ, були покликуванî, зъ выимкою спеціяльныхъ порученъ службовыхъ, до ополченя лишь до 37 року житя.

Пос. Бянкіні розпочавъ промову по хорватски а вôдтакъ промовлявъ по нѣмецки. Жалувавъ ся, що жандармерія дальматиньска майже выключно уживає ся для цѣлей політичнои адміністраціи, що службовымъ языкомъ жандармеріи єсть языкъ нѣмецкій та що справозданя до судôвъ мусять писатись по нѣмецки. Внѣсъ резолюцію, щобы правительство чимъ скорше предложило проєктъ закона, котрымъ бы держава взяла на себе кошты помѣщеня жандармеріи и звôльнила короннî краѣ зъ того тягару. Вкôнци замѣтивъ, що єсли бы обовязокъ службы войсковои розширено навѣть до 70 року житя, то помимо того не вôдвернено бы вôдъ державы небезпечности внутрѣшнои, котра грозить, коли народы суть невдоволенî.

Пос. Гофманъ-Веленгофъ домагавъ ся запомоги для родинъ резервістôвъ покликаныхъ до вправъ, полѣпшеня харчу для воякôвъ и реформы войсковои процедуры карнои, при чôмъ вказавъ на справу капітана Буреша.

Міністеръ обороны краєвои ґр. Вельзерсгаймбъ заявивъ, що минувшого року потягано до одвѣчальности въ 278 случаяхъ виновныхъ злого трактованя воякôвъ. Въ 30 случаяхъ уважано тî провины за злочинъ. — Застерѣгъ ся, мовь бы поєдинокъ въ арміи мавъ упривілейоване становище. Поєдинокъ єсть неминучимъ такъ довго, доки законъ не буде давати достаточнои сатісфакціи за обиду чести. — Впевнявъ, що адміністрація войскова старає ся по можности при доставахъ для арміи увзглядняти дрôбный промыслъ. — Заповѣвъ, що правительство внесе небавомъ проєктъ закона що-до помѣщеня жандармеріи. — Вкôнци порушивъ міністеръ дуже побѣжно справу реформы войсковои процедуры карнои.

Пос. Менґеръ промовлявъ за реформою войсковои процедуры карнои и за вôдданьемъ доставы для арміи дрôбнымъ промысловцямъ.

Пос. Пацакъ навѣвъ многî случаѣ злого трактованя воякôвъ. Мѣжь иншимъ розповѣвъ бесѣдникъ такî случаѣ: Одинъ воякъ 30 полку пѣхоты у Львовѣ дôставъ вôдъ свого фельдвебля розказъ, щобы принѣсъ єму воды до кухнѣ. Коли на се вôдповѣвъ воякъ, що єго асентировано въ тôй цѣли, щобы робивъ службу цѣсареви а не носивъ воду фельдвеблеви, зачали єго страшно переслѣдувати. Коли занедужавъ и записавъ ся мѣжь тыхъ, котрыхъ мали представити полковому лѣкареви до оглядинъ, то єго три а навѣть чотири разы вычеркувано зъ того спису. Въ наслѣдокъ того воякъ тяжко занедужавъ и померъ. Коли я читавъ листы писанî тымъ нещастнымъ до вôтця, то сльозы станули менѣ въ очехъ. — Вôдтакъ згадавъ пос. Пацакъ про справу надпоручника Лянґа въ Перемышли, котрого за се, що внѣсъ жалобу на свого полковника, узнано божевôльнымъ и спенсіоновано. Лѣкарѣ цивільнî, що розслѣджували станъ здоровля Лянґа, узнали єго вповнѣ здоровымъ. Бесѣдникъ знає особисто Лянґа и годилось бы пожелати арміи, щобы мала якъ найбôльше такихъ офіцирôвъ.

Пос. Поповскій обговорювавъ значне число самоубійствъ въ арміи. Въ 1892 р. лучило ся 350 самоубійствъ, а 131 случаѣвъ намѣреного самоубійства. Пôсля гадки бесѣдника, причиною самоубійствъ зле трактованье воякôвъ, и длятого треба зарядити строге доходженье въ такихъ случаяхъ. Средствомъ до зменшеня числа самоубійствъ було бы сильнѣйше плеканье духа войскового и реліґійного. Жаль, що знесено институцію капелянôвъ войсковыхъ. Вкôнци домагавъ ся змѣны закона кватирункового и приписôвъ о реверсахъ демоляційныхъ.

По промовѣ референта Швеґля ухвалено етатъ міністерства обороны краєвои.

При кôнци засѣданя интерпелювавъ пос. Кайцль въ справѣ конфіскаты ґазетъ, котрî мѣстять ческî промовы послôвъ, выголошенî въ парляментѣ.

Слѣдуюче засѣданье въ суботу.

— —

Коло польске вôдбуло вчера засѣданье, котрого зажадавъ пос. д-ръ Леваковскій невдоволеный поведеньемъ польскихъ послôвъ въ комісіи для реформы выборчои.

Пос. Леваковскій внѣсъ вотумъ недовѣря для комісіи парляментарнои и польскихъ членôвъ комісіи для реформы выборчои, бо ихъ поведенье въ цѣлôй справѣ було незгôдне зъ интенціями населеня та доказує, що нема щирои охоты до переведеня реформы. Рôвножь и лѣвиця демократична въ колѣ не має вôдваги боронити засадъ демократичныхъ.

Міністеръ Яворскій заявивъ, що правительство цѣлкомъ на серіо трактує справу реформы выборчои и буде старатись єи перевести. Але все те зависить вôдъ доброи волѣ скоалізованыхъ сторонництвъ. Що-до кола польского, то и вôнъ и Беное и Яворскій заявлялись за реформою выборчою.

Міністеръ Мадейскій доказувавъ, що реформа може бути переведена лишь тогдѣ, єсли наступить порозумѣнье и вырôвнанье рôзницѣ поглядôвъ мѣжь коаліційными сторонництвами. Правительство хоче реформы и сторонництва годять ся на се, лишь иде о спосôбъ и засады реформы (дрôбниця! — *Прим Ред.*) Єсли бы справа реформы прийшла була пôдъ дискусію, заки ще правительство выготовило свôй проєктъ та заки сторонництва порозумѣлись що-до того проєкту, то певно цѣла справа реформы була бы розбила ся.

Пос. Левицкій говоривъ въ оборонѣ демократичнои лѣвицѣ кола передъ закидомъ браку вôдваги. Лѣвиця має задачу, приєднувати консервативну бôльшôсть кола для демократичныхъ засадъ. Таке сталось н. пр. въ

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

I.

А! до чорта зъ такимъ зимномъ!

Мрака такъ густа, що здаєсь можна бы ножемъ краяти, правдива рôздвяна мрака! Ґазовî свѣтла, котрî мимо вчаснои поры, бо щоино о четвертôй годинѣ зъ полудня, були засвѣченî, кидали жовтаве свѣтло на тротуары, куды минались прохожî, неначе тѣни, засунувши руки въ кишенѣ, пôднявши ковнѣры та притупуючи ногами.

Кашляли они, пчихали. Катаръ панувавъ вздовжь цѣлои улицѣ д'Антенъ. Гу! Гу! Чхи!... Вôзникъ, що скорчивъ ся пôдъ теплымъ плащемъ, модистка, що дрожала въ легкôмъ жакетѣ зъ ковнѣромъ зъ фальшивыхъ баранкôвъ, уличникъ въ грубôй капотѣ, що грѣвъ руки надъ жарôвнею продавця каштанôвъ, модный елеґантъ въ теплôмъ футрѣ, — всѣ они зарôвно мали бронхитъ и катаръ.

Въ такъ мрачнî зимнî днѣ о много приятнѣйше сидѣти дома. Тои гадки бувъ и отець Муленъ, старый сотрудникъ церкви св. Трôйцѣ. Въ своѣмъ скромнôмъ мешканю, на третôмъ поверсѣ одного дому при улици Кліші, вôнъ солодко дрѣмавъ читаючи требникъ та оперши ноги на решѣтцѣ коминка.

Знаменитый се чоловѣкъ о. Муленъ, хочь цѣлкомъ собѣ простый, що то, якъ кажуть, пороху не выдумавъ. Зъ своєю слѣпою вѣрою та застарѣлыми понятями о честнотахъ, вôнъ бувъ выимкою мѣжь загаломъ париского духовеньства, зручного, свѣтского, майже скептичного. О. Муленъ бувъ довшій часъ приходникомъ на однôмъ передмѣстю, заселенôмъ самыми бѣдаками, и тамъ вôнъ проявлявъ своє высоке безкористовне милосердье. Коли єго спадщина, що приносила рôчно кôлька тысячь франкôвъ ренты, розôйшлась до послѣдного гроша, вôнъ зачавъ робити довги, зъ котрыми опôсля трудно було єму упоратись. Въ высшихъ кругахъ зъ него кепкували, а все-таки рôвночасно и поважали, а коли вôнъ опинивъ ся вкôнци безъ гроша, надъ нимъ змилосердились та назначили сотрудникомъ при богатôмъ приходѣ св. Трôйцѣ, де, по крайнôй мѣрѣ, задля частыхъ запросинъ на обѣды богатыхъ прихожанъ, вôнъ не різикувавъ умерти зъ голоду. Старый священикъ вôднѣсъ ся до свого нового призначеня досыть рôвнодушно, хочь и не залишивъ — поспѣшити зъ покôйною подякою до епископа за сю ласку. Теперь разъ въ тыждень вôнъ обѣдавъ у богатого банкира, другій разъ у ліцитанта, котрого жѣнка и дочки знанî були зъ великои побожности. Одна бувша опереткова спѣвачка, що за-для своєи надмѣрнои повноты мусѣла покинути сцену, такожь разъ въ тыждень запрошувала єго; она, спенсіонована прімадонна, переживала теперь сю пору житя, коли то сильно пôдстаркувата женщина перемѣнює ся въ девотку.

О. Муленъ нѣколи не бувъ ґастрономомъ, и теперь въ глубинѣ душѣ жалувавъ за давнѣйшими прихожанами, за шматярями въ Бютъ-о-Кайль, до котрыхъ ще такъ недавно що вечера по черзѣ заходивъ, неначе кухарка зъ великимъ кошикомъ на руцѣ, зъ-вôдки мовь зъ рога обильности сыпались: цукоръ, кава, теплî панчохи, флянелевî кафтаники; всѣлякî лѣки и богато иншихъ потрѣбныхъ рѣчей. И що рана проснувшись, вôнъ радôстно дививъ ся на Розпятье въ мушлевыхъ рамкахъ, що висѣло надъ єго лôжкомъ, а було дарункомъ на памятку вôдъ єго шматярѣвъ.

Безперечно, о. Мулена скоро оцѣнила и поняла єго духовна верховна власть въ особѣ видного, величавого настоятеля церкви св Трôйцѣ, пятьдесятилѣтного чоловѣка, котрый вразъ зъ манерами пралата злучивъ всѣ прикметы бувалого по аристократичныхъ сальонахъ, а въ молодости славивъ ся тымъ, що бувъ вельми похожій на одного знаменитого актора: — сей почтенный слуга церкви сейчасъ вôддаливъ о. Мулена — котрого ораторска краснорѣчивôсть не припала єму до вподобы — зъ проповѣдницѣ, а запрягъ въ ярмо тяжкихъ буденныхъ обовязкôвъ, въ родѣ научаня катихизму, похоронôвъ, вôдправы утренѣ и вечѣрнѣ.

Минувшого року о. Муленъ проживавъ ще мѣжь своими давными прихожанами, шматярями, котрî не уважаючи на крайну нужду розмножувались мовь крôлики, и на Рôздво выдавъ послѣднî грошѣ на закупно потрѣбныхъ дарункôвъ для ихъ дѣтей — бѣля и обуви. Сего року мошонка єго була цѣлковито порожна и довелось єму вôдмовити собѣ тои радости.

На послѣднôмъ обѣдѣ у жѣнки ліцитанта, де подавано славнî гомары, и у бувшои прімадонны, де пили лишь шампанъ высокои марки, Муленъ попробувавъ по печенѣ взбудити сочувство гостей для маленькихъ шматярѣвъ, але взявъ ся за се такъ незручно, що єму се не удало ся.

По неволи вôнъ мусѣвъ остаточно погодитись зъ мыслею, що вже нѣякъ не удасть ся єму помочи своимъ старымъ приятелямъ. Не удасть ся єму навѣть принести солодощѣ зъ стола богатого ліцитанта для бѣдныхъ пятеро сирôтокъ, що ихъ приняла до себе стара бабуся, перекупка зъ улицѣ Крульбарбъ, анѣ принести фляшки старого вина для маленькои анемічнои Селесты, дочки тандитника Жулія, котрôй безперечно далеко бôльше потрѣбно сего вина, якъ товстôй выслуженôй спѣвачцѣ, що готова кождого дня вмерти на ударъ апоплектичный. Нема що и думати теперь о подружю Александры, що выроблює фальшивî перлы на улици Феръ-а-Муленъ. а Іосифомъ, що выпалює торфъ на улици Арбалетъ. Єсли вôнъ, священикъ, передъ котрымъ они заручились, не постараєсь роздобути для нихъ якихъ пару сотъ франкôвъ на першій початокъ, то залюблена пара готова и безъ церковного благословеньства обôйтись... Ще лишь сего не доставало!

О. Муленъ роздумувавъ якъ разъ сî сумнî обставины, коли голосный дзвôнокъ при входовыхъ дверехъ вырвавъ єго зъ задумы. Вôнъ не тримавъ слуги, самъ стеливъ собѣ и вдоволявъ ся тымъ, що сторожиха неразъ приходила стирати порохъ въ єго комнатѣ. Вôнъ поспѣшно вставъ и взявши лямпу, пôйшовъ отворити дверѣ. Передъ нимъ станувъ высокій, крѣпкій мужчина въ подорожнôмъ плащи зъ подвôйною пелериною, въ повстянôмъ капелюсѣ, зъ широкою крышею. На лици, окруженôмъ довгою сивою бородою, безъ вусôвъ, пôсля американьскои моды, знати було рѣшучій выразъ.

— Маю честь бачити о. добродѣя Мулена? — поспытавъ прибувшій, здôймаючи капелюхъ.

— Представляюсь: Адамъ Гаррісонъ зъ Чікаґо, торговець соленою свининою. Прошу васъ, отче добродѣю, приняти и выслухати мене. Прошу, не лякайтесь моєи довгои бороды

соймѣ, де ґр. Стан. Бадені поставивъ своє внесенье шкôльне. Тожь треба и въ справѣ реформы выборчои приєднувати консерватистôвъ. Интерпелювавъ Єнджейовича що-до єго промовы въ комісіи.

Пос. Єнджейовичь заявивъ, що правительство и комісія узнали передчасну дискусію за шкôдну. Гогенвартъ просивъ Полякôвъ, щобы поставили внесенье на вôдложенье справы. Правительство предложить до трехъ мѣсяцѣвъ свôй проєктъ.

Въ оборонѣ кола говоривъ пос. Хшановскій утримуючи, що коло дуже пильно занимає ся реформою выборчою, — але пос Пентакъ сконстатувавъ, що коло нѣколи ще не занималось справою реформы.

Демократъ пос. Рутовскій оправдувавъ свою промову въ комісіи лишь солідарностью и гоноромъ кола польского.

По такôй дискусіи сконстатувавъ пос. Леваковскій, що въ справѣ реформы выборчои крутанина, котра змѣряє до убитя цѣлои справы. Комісія не бажає дискусіи надъ справою, щобы не перехопити проєкту правительственного, а зновъ правительство жде, доки сторонництва коаліційнѝ не порозумѣють ся що-до проєкту. Въ сей способъ реформа подобає на мячь мѣжь правительствомъ а коаліцією. Бôльшôсть консервативна кола не дала доси нѣякого доказу, що має добру волю розширити право выборче.

При поименнôмъ голосованю надъ внесеньемъ Леваковского що-до вотумъ недовѣря, лишь одинъ голосъ заявивъ ся за внесеньемъ, а бувъ то голосъ самого внескодавця.

——

Зъ Вѣдня пишуть намъ пôдъ днемъ 18 н. ст. цвѣтня про внутрѣшнѝ справы парляментарнѝ:

Въ клюбѣ молодо-ческôмъ застановлюють ся бôльше умѣркованѝ елємєнты надъ ситуацією політичною, при чôмъ сконстатовано, що послы Едв. Ґреґъ и Вашатый промовляли въ радѣ державнôй на власну руку, высказуючи желанье персональнои уніи краєвъ ческих зъ Долитавщиною.

Розпорядженье міністра справедливости що-до конфіскатъ выкликало въ радѣ державнôй и въ цѣлôй прасѣ велике невдоволенье. Внесенье пос. Пацака, щобы комісія прасова якъ найскорше занялась выготовленьемъ закона прасового, а приняте палатою майже одноголосно, мало що не довело до крізы міністеріяльнои, т. є. до уступленя ґр. Шенборна.

При буджетѣ міністерства торговлѣ поставить пос Пасторъ резолюцію до правительства, щобы зелѣзницѣ державнѝ выдавали священикамъ обниженѝ карты до переѣзду, якъ се водить ся для урядникôвъ державныхъ, бо сего вымагає не лишь достоиньство стану духовного, але и тѝ взгляды, що священики проводячи метрики, научаючи въ школѣ, заступаючи капелянôвъ вôйсковыхъ въ ихъ обовязкахъ супротивъ воякôвъ, стаціонованыхъ по рôзныхъ мѣсцевостяхъ — суть рôвножь урядниками державными. Для внесеня того позыскавъ пос. Пасторъ окрôмъ клюбу польского вже и послôвъ рускихъ, клюбы Гогенварта и антісемітôвъ. Имовѣрно и молодо-ческѝ послы пôдопруть ту резолюцію.

При рубрицѣ міністерства вѣроисповѣдань пос. Барвѣньскій поставить резолюцію, взываючу правительство, щобъ на будуче священикамъ выплачувано конґруу зъ горы.

Правительство внесло нинѣ предложенье, котрымъ хоче змѣнити законъ конкуренційнѝ въ 7 мая 1874 р. въ тôмъ напрямѣ, щобъ до конкуренціи на будову церквей и будынкôвъ парохіяльныхъ потягано и такъ званыхъ: „forenses“, т. є. тыхъ властителѣвъ земельныхъ, котрѝ не мешкають въ парохіи и яко такѝ вôдтягають ся вôдъ даткôвъ конкуренційныхъ, заставляючись тымъ, що они не суть парохіянами. Наколи сей законъ увôйшовъ бы въ житье, то рѣчь певна, що черезъ те зменшать ся тягары конкуренційнѝ парохіянъ, т. є. селянъ самыхъ.

Розправы надъ буджетомъ поступають дуже пиняво. Въ четверъ имовѣрно прийде на порядокъ дневный рубрика обороны краєвои, а въ понедѣлокъ рубрика вѣроисповѣдань и просвѣты, клерикалы мабуть не выступлять зъ жаданьемъ о школы вѣроисповѣднѝ, хочь сего, якъ кажуть, домагалась недавна конференція епископôвъ у Вѣдни

Дописи „Дѣла”

Зô Стрыя.

[Торжество въ память XXXIII-ыхъ роковинъ смерти Т. Шевченка.]

Дня 4 (16) цвѣтня с. р. вôдбувъ ся въ Стрыю въ сали готелю пôдъ „Чорнымъ орломъ“ вечерокъ въ память 33-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка. Гостей, почватателѣвъ великого Тараса наспѣло зъ провінціи досыть смиренькe число, не бôльше, якъ 60 осôбъ, решту же становила интеліґенція мѣсцева, такъ, що загаломъ було около 200 осôбъ присутныхъ. Мѣжь ними мы замѣтили Полякôвъ: д-ра Билину, адвоката и редактора „Stryjsk-oи Gazet-ы“, д-ра Петелєнца, директора ґімназіи, гостячого въ Стрыю совѣтника Левицкого, инспектора шкôлъ народныхъ Мариняка и тутешныхъ купцѣвъ Лехицкого и Костеркевича, котрѝ то послѣднѝ и д-ръ Билина, що правда, не хибують нѣколи на рускихъ торжествахъ.

Якъ бачимо зъ сего, руска інтеліґенція все таки доволѣ апатично вôдносить ся до сего першого народного свята. И тутъ нема оправданя для нея; веснованье можна було безпечно вôдложити на слѣдующій день, бо и такъ за той одинъ вечѣръ нива не була-бъ сплыла молокомъ и медомъ. До того-жь комунікація у насъ гарна, всюды то цѣсарскѝ, то польскѝ битѝ шляхи; погода чудесна — загаломъ все сприяло. Та лишь на жаль! бракло патріотичного почутя, хибло того жару, за-для котрого иншѝ народы, отъ хочь-бы и Поляки, стали могучими, великими, а мы безъ него зôйшли майже до степени рабства...

Нехай же на будуче стрыйскѝ Русины зъ охрестности трохи бôльше тямлять на батька Тараса, а симъ разомъ нехай гôрко жалують своєи байдужности. Бо и є чого! Уже то за сей разъ можна позавидувати аранжерамъ вечерка, нашому Олесницкому и нашому Иванови Вахнянинови, блискучои удачи сегорôчныхъ поминкôвъ по батькови Тарасѣ.

Я бувъ бы зухвалый, коли-бъ хотѣвъ вѣрно описати выконанье кождои точки богатои програмы; скажу коротенько, що хиба лишь память великого Кобзаря гôдна одушевити до такого справдѣшно артистичного выконаня програмы.

Украшеный свѣжими цвѣтами бюстъ безсмертного Кобзаря глядѣвъ зъ подіюмъ на громаду своихъ почитателѣвъ, що то ихъ выплекала єго идея. Дививъ ся я на то задумчиве лице того народного пророка, та зъ-перша выдалось менѣ, що ґеній нѣбы не хоче вѣрити въ то, що коло него дѣє ся та дрѣмучимъ окомъ лишь десь колись въ передъ себе глыпне; але-жь радѣло, радѣло тото щире лице, немовь бы въ мертву глину вступавъ горячій духъ и пôдшептувавъ, якъ що робити ..

Торжество розпочавъ д-ръ Олесницкій ось-такимъ вступнымъ словомъ:

„Именемъ рускихъ товариствъ въ Стрыю витаю Васъ, дорогѝ Родимцѣ и повазанѝ Гостѣ въ торжественну хвилю великого свята.

Вôтчина наша мало має днѣвъ, въ которыхъ духъ народный зъ гордостію мôгъ бы злетѣти по-надъ рôвень щоденныхъ злиднѣвъ и въ споминахъ минувшости набрати силъ до борбы, набрати смѣлости и вôдваги, лучемъ блеску дивнои свѣтлости розъяснити темряву сучасного побуту и на помраченôмъ рôднôмъ небозводѣ запалити давнѝ огнѣ придушенѝ нинѣ рабствомъ и чужимъ насильствомъ!

Нашѝ традиціи историчнѝ закритѝ пыломъ, наша исторична нива поросла муравою — нашѝ идеалы, наша минувшôсть осмѣяна, нашѝ героѣ прозванѝ гайдамаками, а правда нашои бувальщины придавлена офіціяльною ложію и нѣкчемностію пропаґаторôвъ сеи ложи.

На нашôй славнôй Украинѣ,
На нашôй — не своєй земли
Не помяне ихъ батько зъ сыномъ
Не скаже синови: Молись —
Моли ся сину! за Вкраину
Єго замучили колись!...

И не дивно, що сыны тѝ не розумѣють прадѣдôвъ, що культъ минувшости иде у насъ по указу тыхъ, що хотѣли-бъ тую минувшôсть або затерти на скрижаляхъ исторіи або заанектувати для себе, що мѣжь сучасными завмерла свѣдомôсть, що они потомками героѣвъ зъ надъ Жовтыхъ Водъ, Збаража, Зборова и Берестечка!

Заснула Вкраина,
Буряномъ укрылась, цвѣллю зацвѣла,
Въ калужѣ, въ болотѣ серце прогноила,
Въ дупло холодне гадюкъ напустила,
А дѣтямъ... надѣю въ степу оддала!

Тѝ слова нашого поета могли бы въ значнôй мѣрѣ вважатись зображеньемъ стану нашои вôтчины пôдъ хвилю XXXIII-ыхъ роковинъ Кобзаря Руси Украины!

Коли святкуємо память Великого Пророка народного, то слѣдъ намъ розглянути: чи и о скôлько въ часѣ сеи третины вѣку идеѣ єго принялись мѣжь нами и чи культъ єго є лише формою або чи плыве зъ справдѣшного розумѣня тыхъ идей, зъ справдѣшнои потребы духового житя народу!

Муза Шевченка принесла Галицкôй Руси не лишь саму поезію украиньскои природы, не лишь саму красу та милозвучну мельодію рôдного слова, котрои нѣхто ще не голосивъ зъ такою силою, зъ такимъ чувствомъ, якъ великій поетъ Украины! Чародѣйнѝ звуки золотоструннои кобзы плывучѝ зъ ланôвъ широкополыхъ, зô степôвъ безкраихъ, зъ по-надъ высокихъ могилъ, зъ по надъ ревучихъ порогôвъ повѣяли на насъ солодкими своими чарами и вôдкрыли намъ чудовѝ образы, на якѝ могла здобутись природа лише пôдъ украиньскимъ небомъ могуче слово Кобзаря вôджывило, воскресило память найкрасшихъ хваль нашои минувшости — а все то безперечно загрѣло душу, потрясло серцемъ, розбудило фантазію и оживило дрѣмучу землю Данила. Однакъ не въ тôмъ ще найбôльша заслуга Тараса для Галицкои Руси и не въ тôмъ головна єго вага яко поета народного!

Помыляємъ ся и дуже помыляємъ ся нинѣ той у насъ, хто кождый починъ, кожде стремлѣнье хоче навязати до идей Шевченка, наколи починъ сей опираєсь лишь на малорускôй національнôй основѣ.

Шевченко тымъ у насъ великій, що на перелозѣ рôднои нивы посѣявъ зерно мысли, що въ душу народу свого вложивъ идеалы, котрѝ мали стати для грядущихъ поколѣнь провôдными идеями въ ихъ житю суспôльнôмъ и розвитку культурнôмъ!

Въ тôмъ вага и значѣнье Шевченка для рускаго народу и въ тôмъ крітерія: хто послѣдуватель Шевченка, а хто хулить єму и єго идеаламъ!

Якѝ-жь се провôднѝ идеѣ и яка вага ихъ для сучасности?

Идеаломъ Шевченка передъ всѣмъ Украина вольна, независима! Въ тôй Украинѣ бажає вôнъ бачити забезпечену свободу кождои одиницѣ, — поетъ бажає, щобъ земляки помянули єго колись „въ семьѣ великôй, вôльнôй, новôй“, — бажає, щобъ нарôдъ єго освободивъ ся не лишь зъ-пôдъ крепацтва, яко тяжило за днѣвъ поета на землякахъ єго на Украинѣ, але щобъ скинувъ зъ себе оковы всякои духовои неволѣ, якѝ по нинѣшный день накладають ся народамъ въ рôзнородныхъ формахъ. Поетъ знавъ, що руско-украиньскій нарôдъ розвинутись може лише при найповнѣйшôй свободѣ, и то тогдѣ лишь, коли тая свобода стане участію всѣхъ єго масъ — бо исторія навчила єго, що у насъ не въ князѣвскихъ вѣнцахъ, не въ гетьманьскихъ булавахъ а въ культурнôмъ розвитку и пôднесеню цѣлого народу лежить цѣла надѣя, цѣла будучнôсть. Исторія навчила поета, що культурный розвитокъ масъ можливый лише при найширшихъ свободахъ, и длятого поетъ всѣмъ жаромъ свого серця, всею силою свого слова добиваєсь волѣ для братôвъ незрячихъ гречкосѣѣвъ, длятого пôднôсить огненный протестъ противъ насильства гнобителѣвъ народнои волѣ и въ борбѣ нерôвнôй кладе свою власну волю, здоровлье и житье.

По тôй причинѣ идеалізує поетъ въ нашôй бувальщинѣ Козаччину до тои поры, доки она була пристановищемъ вольности и рôвности, доки запоручала одиници безпечнôсть противъ насильства деспота а пôдчиняла єи хиба пôдъ волю громады.

Поетъ знає, що Козаччина не може воскреснути въ давнôй формѣ, однакъ зъ тугою згадує про минувшôсть козацку, яко идеалъ вольности.

Не вернеть ся сподѣване,
Не встануть гетьманы,
Не покрыють Украины
Червонѝ жупаны!

Щобы осягнути культурный розвитокъ всѣхъ масъ украиньского народу, велить поетъ землякамъ своимъ обняти тѝ масы чувствомъ горячои любови — и мѣжь собою злучитись въ одноцѣлу и однодушну громаду, свѣдому спôльнои своєи цѣли и задачѣ.

Обнимѣте, браты мои
Найменшого брата!..
Обнимѣтесь, брати мои,
Молю васъ, благаю!

Се слова, котрѝ въ живôй формѣ щирого чувства вказують землякамъ Шевченка по-ира идеалъ свободы-рôвности — идеалъ правдивого демократизму и тѣснои злуки, солідарности всѣхъ насъ въ борбѣ за волю народу, за єго поступъ и добро!

Такѝ идеалы, такѝ основы народного житя принесла землякамъ нашимъ муза Кобзарева передъ третиною вѣку, — зъ такимъ замѣромъ вырядивъ поетъ сынôвъ своихъ въ дорогу — шукати долѣ свому народови!

И знялась зъ початку невелика громадка тыхъ, що въ нашôй краинѣ пôйшли за покликомъ Кобзаря. Однакъ громадка та шарпала и збôльшалась зъ кождымъ днемъ, ажь доки не обняла цѣлого краю, всѣхъ землякôвъ, ажь доки культъ великого поета Украины не ставъ культомъ народнымъ.

и досыть дикои поверховности, добавивъ вôнъ для успокоєня господаря, котрого повидимо занепокоила та неожидана візита. — Вы безперечно, охотно зробите менѣ маленьку услугу, о котру я гадаю васъ просити, а я, щобы не остати довжникомъ, не забуду про вашихъ убогихъ.

Послѣднѝ слова вôдъ разу подѣлали на священика. Сейчасъ впровадивъ до комнаты та присунувъ єму крѣсло до коминка

— Перше всего сядьмо, — заговоривъ вôнъ зъ приязнымъ усмѣхомъ, — а вôдтакъ пояснѣть менѣ, въ чôмъ можу бути вамъ помôчнымъ.

Американець сѣвъ, не даючись довго просити, кинувъ капелюхъ на килимъ, розпинявъ плащь и, заложивши ноги, присунувъ до огню свои тяжкѝ черевики о подвôйныхъ пôдошвахъ. Вôдтакъ, пôсля недовгои мовчанки, вôнъ наразъ поспытавъ:

— Чи вы справдѣ уважаєте мене за Американца?

Що ино теперь священикъ замѣтивъ, що єго гôсть говоривъ чисто по французки безъ найменшого чужого акценту.

— Но... зачавъ вôнъ.

— Видите бо, — перебивъ єму незнакомый, — рѣчь така, що хочь я и дѣйстно живу въ Чікаґо та просто зъ вôдтамъ прибувъ нинѣ вечеромъ курієрскимъ поѣздомъ зъ Гавру, хочь я справдѣ торгую соленою солониною, то я не называюсь Адамъ Гаррісонъ. Се, такъ сказати-бъ, мôй псевдонімъ. Лѣпше буде, если я вôдъ разу вамъ все розкрыю, буде о много простѣйше. Я Ренодель... бувшій банкиръ зъ улицѣ Фобуръ-Сентъ-Оноре, той самый Ренодель, що то въ роцѣ 1886 утѣкъ зъ касою и бувъ заочно засужденый на двацять лѣтъ вязницѣ.

О. Муленъ мимоволѣ жахнувшись вôдсунувъ свое крѣсло подальше.

— Вы знаєте мене, отче добродѣю, хочь нѣколи й не бачили, — продовжавъ банкиръ, — вы були сповѣдникомъ моєи небôжки жѣнки. Если-бъ она жила, я, бути може, оставъ бы честнымъ чоловѣкомъ... Я бувъ вже три роки вдôвцемъ, коли допустивъ ся сего злочину, про котрый вы непремѣнно чули, якъ рôвножь и про засудъ.

Священикъ мовчки похитавъ головою.

— И я такожь знавъ васъ зъ оповѣданя. Моя бѣдна Юлія часто згадувала менѣ о своѣмъ о. Муленѣ, священику шматярѣвъ. За-для того, знаючи васъ яко доброго и честного чоловѣка, що не мôгъ бы мене зрадити, я явивъ ся у васъ зъ повнымъ довѣремъ. Чи ошибъ ся я, чи нѣ?

Мнимый Американець вставъ и вдививъ ся въ священика довгимъ „сталевымъ“ поглядомъ. Вôнъ не бувъ въ сей хвили похожій на капіталіста, а радше на одного зъ тыхъ авантурникôвъ, що то при найменшôй нагодѣ хапають за нôжь або револьверъ.

Довѣре такого чоловѣка цѣлкомъ не втѣшило священика, и вôнъ не знавъ, що вôдповѣсти.

— Розумѣєсь, вы не маєте чого мене бояти ся зачавъ вôнъ. — Моє званье... мôй обовязокъ... наказують менѣ якъ найбôльшу милосердноôсть... Але, властиво, чимъ можу вамъ служити?

Ренодель не мôгъ здержати усмѣшки:

— Признайтесь лучше щиро, отче добродѣю, що вы не конче вдоволенѝ моєю візитою та що уважаєте мене за послѣдного негодяя.

— Вы смѣетесь, мôй пане, вôдповѣвъ старець, мимо своєи вродженои боязкости, — але чи я не маю права памятати, що вы вдѣяли вельми поганый вчинокъ, зруйнували кôлька родинъ и заподѣяли богато лиха?

— Но если я явивъ ся тутъ, щобы те все направити... И бувшій банкиръ, вынявши зъ кишенѣ велику мошонку, поклавъ єи на столѣ поручь зъ требникомъ священика.

— Въ сѣй мошонцѣ, продовжавъ Ренодель — мѣстить ся въ векслях, выставленыхъ на першорядній парискій банки два міліоны двѣста вôсѣмдесять три тысячѣ, сто пятьдесять три франкôвъ, а се, по дочисленю процентôвъ до капіталу, якъ-разъ выносить ту суму, яку я виненъ моимъ чотиромъ найважнѣйшимъ вкладчикамъ. Сѝ грошѣ я призначивъ имъ, а меншихъ моихъ вѣрителѣвъ я вже заспокоивъ черезъ почту. Вôдъ васъ, отче добродѣю, я выжидаю ось якои услуги; возьмѣть сѝ грошѣ а я подамъ вамъ адресы моихъ чотирохъ вѣрителѣвъ, про котрѝ я вывѣдавъ ся черезъ информаційне бюро въ Чікаґо. Я лишусь, тутъ у васъ, щобы д кладати до огню на коминку, и если позволите, закурю циґаро. Вы жь сядьте до моєи каріты, — вôзникъ повезе васъ гарно, бо напередъ вже дôставъ вôдъ мене люндора на пиво и поѣдете пôсля адресôвъ; ваше званье отворить вамъ всюды дверѣ. Вручите чотиромъ особамъ мои векслѣ, не кажучи имъ нѣчого, що я въ Парижи, и возьмете поквітованя, що вже готовѝ въ тôй мошонцѣ лишь до пôдпису. Коли привезете пôдписанѝ поквітованя, тогдѣ я сейчасъ выѣду тою самою каритою на дворець св. Лазаря, щобы не опôзнитись до поѣзду курєрского, що о пôвночи вôдходить до Гавру. Мои рѣчи лишились въ Гаврѣ у портієра. Завтра рано о пôвъ до девятои вôдплыває трансатлянтійскій парохôдъ „Нормандія“, котрый повезе мене вже на завсѣгды до Нового Свѣта. Вашѝ бѣдаки дôстануть тысячь франкôвъ. Пристаєте на се?

Священикъ цѣлкомъ стративъ голову.

Що за диво! По перше, въ єго мешканю злодѣй, и они дружно бесѣдують разомъ при коминку, неначе старѝ приятелѣ; а при тôмъ єго гôсть обманець, кандидатъ до криміналу, наразъ являєсь, щобы вернути своимъ вѣрителямъ довгъ до послѣдного гроша и міліоны ручаємъ лють ся зъ єго кишенѣ. А найголовнѣйше — тысячь франкôвъ для бѣдныхъ. Тысячь франкôвъ! Тажь за такѝ грошѣ можна справити славный пиръ для всѣхъ шматярѣвъ зъ улицѣ Бютъ-о-Кайль, одѣти вôдъ стôпъ до головы всѣ пять сирôтокъ зъ улицѣ Крульбарбъ, лишаючи ще кождому на запасъ по двацять франкôвъ, запевнити на цѣле житье маленькôй недужôй Селестѣ рыбячій транъ и вино зъ хининою та подружити передъ престоломъ Бороматери при торжественныхъ звукахъ орґанôвъ Іосифа и Александру!...

Нѣ се бути не може... Священикъ вставъ зъ крѣсла, щобы переконатись, чи се не сонъ.

— Пристаєте? — повторивъ Ренодель

— И вы можете ще пытатись?! — здивувавъ ся Муленъ. — Направити заподѣяне лихо, вернути маєтокъ зруйнованымъ вôдъ васъ людямъ, тажь се такъ гарный поступокъ... И я, розумѣє ся, готовъ...

Но мелькнувшій наразъ сумнѣвъ застановивъ достойного священика. Зъ-вôдки сѝ грошѣ? Зъ якихъ жерелъ они? Безперечно, тутъ дѣло нечестне, може бути и кровью чути. Бути може, сей ексъ-банкиръ, зъ видомъ розбишаки, на чолѣ шайки червоношкôрыхъ зъ орлиными перами въ волосю та перстенями въ носѣ, ограбили якій поѣздъ и перескальпували всѣхъ подорожныхъ?...

— Однакъ... простѣть менѣ... Позвольте завдати нечемне пытанье... затинаючись заговоривъ священикъ. — Сѝ два міліоны, ся величезна сума... въ якій способъ она вамъ дôсталась?

(Дальше буде.)

Мѣжь громадою сею жили идеалы поета и поволи переходили въ дѣйстнôсть. Народна освѣта, честна борба за права народнй — були девізомъ тыхъ, що звались Шевченковыми поклонниками — коли могли смѣло сказати: „у насъ нема й зерна неправды за собою!“

Але наставъ злощастный часъ, де мѣжь деякими, що славлять словами Тараса, знайшлись такй, що дѣлами хулять его идеаламъ.

Знайшлись у насъ одиницѣ, котрй пôдъ основою украинофільства и народовства почали дѣла, предприняли подвиги, про котрй говорить поетъ, що: абы ихъ забути — вôнъ

„вôддавъ бы веселого вѣку половину!“

Знайшлись у насъ такй, котрй зъ минувшости нашои забули традицію Богданôвъ и Дорошенкôвъ — пôдняли традицію Савы Чалого, — а стрôй козацкій, въ котрôмъ такъ гордилась молодѣжь рокôвъ 1860-ыхъ промѣняли зъ легкимъ серцемъ въ ліберію паньскихъ козачкôвъ!

И понѣсъ ся окликъ по земли нашôй, що не пора намъ добиватись давныхъ идеалôвъ, не пора намъ боротись за свободы... Понѣсъ ся кличь, що все то, въ чôмъ лежало саме ядро, сама суть посѣву Шевченка все то мара и фантазія, а хто стоить при тôмъ, сей фантастъ и авантурникъ!

Понѣсъ ся окликъ, котрый — сли долетѣвъ могилы надъ берегомъ Дѣпра, то певно вызвавъ зъ неи голосъ роспуки:

Доборолась Украина до самого краю!

Понѣсъ ся окликъ, супротивъ котрого кождый, въ чиёй груди не задавила ще привата голосу совѣсти народнои, пôдойме горячій огненный протестъ, котрый ачей-же скоро зôллѣсь въ могучій голосъ всенародный и обличить неправдою передчасныхъ грабарѣвъ нашои свободы и нашои долѣ.

И хочь нинѣ въ трицять третй роковины смерти нашого пророка народного мрачный и невеселый нашь небосклôнъ, то лучша часть сынôвъ Руси не тратить надѣё, що вôнъ прояснить ся въ дуже вже близькôй будучности.

Мы вѣримо свято, що рускій народъ
Не вырѣкъ ся чести, не зрѣкъ ся свободъ,—
Що за права намъ всѣмъ святй
Мы станемъ дружно разомъ всѣ,
А хочь въ полонъ насъ продають браты —
Мы пôрвемъ оковы — и дôйдемъ меты!“

Бесѣдникъ скôнчивъ, а присутнй нагородили его невмовкаючими оплесками. Д-ръ Олесницкій знаный бесѣдникъ, але мабуть нѣколи не удалось ему такъ пôрвати слухателѣвъ за серце, такъ загрѣти упадаючихъ и усумнившихъ ся, якъ власне симъ разомъ.

Опбсля почались спѣвы на перемѣну хоральнй и сольовй. А треба знати що соколята артисты и артистки нашого народного театру пôдъ проводомъ свого директора п. Гуляя громадно поспѣшили причинитись до звеличеня торжества. [Всѣ були одягненй въ строё народнй.] Молоденькій стрыйскій хоръ пôдъ управою дирігента о. В. Нижанкôвского выконавъ кôлька пѣсень зъ прецизією, якои нѣхто не надѣявъ ся. „Живемъ, живемъ“, „Славянскй имны“ и хоръ зъ оперы Сметаны „Prodana nevesta“ выпали знаменито. Артистка нашои сцены панна Ф. мусѣла два разы спѣвати: „Думы мои“, а грôмкимъ оплескамъ не було кôнця. Терцетъ зъ „Рôздвяной ночи“ вôдспѣваный два разы пп. Ф. Р. и ветераномъ-спѣвакомъ Кунцевичемъ, выйшовъ пречудно. Гра на фортепянѣ п. Г., ученицѣ львôвскои консерваторіи, выкликала бурю оплескôвъ, котрй зневолили артистку вôдограти ще одинъ твôръ Панна Емилія Олесницка, дочка о. Ивана Олесницкого зъ Переволоки, одягнена въ гарный стрôй народный, вôддеклямувала „Лебедина“ такъ, немовь бы потайки порозумѣла ся зъ поетомъ; на-скрôзь вôдчула гадки поета и передала ихъ такъ природно и зъ такимъ чувствомъ, що лѣпше годё. По „Лебединѣ“ выголосила панна Е. Олесницка принагôдный торжеству стихъ зъ пера д-ра Е. Олесницкого:

По земли Данила, по земли кровавôй,
Де руская слава широко лунала
Де руская доля въ крови ся купала —
Трицять три лѣта кругъ мѣста и села
Несесь пѣснь побѣдна, несесь пѣснь весела:
Що люта доля зъ землѣ насъ не стерла,
Що мы живемо и що ще не вмерла!

Такъ! ще не вмерла! ще Русь животѣв,
Доки намъ въ серцяхъ жаръ любови тлѣв,
Доки охота есть у насъ до труду
Для меншого брата — для рускаго люду,
Доки вôдвага есть въ насъ стати смѣло
И безъ зневѣря взятй ся за дѣло,
И не лякатись, не ити лукаво,
Не просити ласки — намъ, де наше право!

Тожь смѣло, братя! и якъ Русь широка
Рука объ руку пôдъ стягомъ пророка —
Того, що душу давъ за добро люду,
Ставаймо разомъ до святого труду!
Якъ свята згода настане на Руси
И якъ минуть ся перевертнѣ й трусы, —
Якъ зникнуть безслѣдно поганй крамолы,
Скажемъ: ще не вмерла и не вмре нѣколи!

По концертѣ вôдбувъ ся въ Краковскôмъ готели комерсъ, на котрый зôйшли ся майже всѣ участники торжества. Тутъ при вôдгомонѣ театральнои орхестры, при звукахъ тужныхъ думокъ нашихъ, провели гостѣ приятно часъ до другои годины по пôвночи середъ торжественного настрою. Скрѣпленй духомъ та зъ надѣёю на лѣпшу будучнôсть, розбйшли ся всѣ зъ словами на устахъ: „Дай Боже такихъ торжествъ, якъ найбôльше!“

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

На засѣданю старшины товариства гімнастичного „Соколъ“ у Львовѣ зъ дня 17 н. ст. цвѣтня принятй въ члены товариства пп.:

1) Стасина Игнатій ц. к. урядникъ подат. въ Жидачевѣ.

2) Сіякъ Николай студентъ въ Хоробровѣ п. Сокаль.

3) Барилякъ Михаилъ урядникъ скарбовый у Львовѣ.

4) Кубикъ Стефанъ технікъ у Львовѣ.

Принято до вѣдомости, що на пѣли товариства зложили Вп Сасъ Яворскій совѣтникъ и Топольницкій комісарь зъ Бережанъ по 2 корóны, а о. Антоній Венгриновичь 1 корону. Давцямъ складае ся подяку.

На засѣданю старшины зъ дня 19 н. ст. цвѣтня пôдъ проводомъ головы товариства п. Василя Нагôрного а въ присугности членôвъ Голейка, Перуна, Франчука, Колодницкого, Венгриновича, Скородиньского, Бѣлика, Шевчука, Хойнацкого, Масляка и Лаврôвского.

1) Принято до вѣдомости, що справникъ п. Лаврôвскій дарувавъ на власнôсть товариству — зладженый нимъ реґулямінъ, и выражено ему за се подяку.

2) Принято §§. 27—32 порядку дѣлового пôсля начерку предложеного справникомъ.

3) Принято до вѣдомости, що вправы гімнастичнй вôдбувають ся въ понедѣлонъ, середу и суботу вôдъ 8 годины вечеромъ. Порѣшено, що за-для Великодныхъ святъ не буде вправъ вôдъ четверга 26 н. ст. цвѣтня до 1 н. ст. мая включно.

4) Порѣшено прихилити ся до бажаня п. Лукашевича Евгенія и товаришёвъ, щобы вправы въ спѣвѣ вôдбували ся въ сали товариства.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Рада громадска мѣста Праги, якъ вже звѣстно зъ вчерашныхъ телеґрамôвъ, ухвалила майже одноголосно замѣщати на рогахъ улиць написы выключно въ ческôмъ языцѣ. На таблицяхъ мае бути червоне поле, бѣлй буквы и синй береги. Причиною сеи ухвалы була обставина, що богато Нѣмцёвъ, властителёвъ домôвъ повывѣшували на своихъ домахъ або чисто нѣмецкй, або нѣмецко-ческй написы. И се справедливо подразнило Чехôвъ, що въ ихъ мѣстѣ Нѣмцѣ, хочь въ меншости, старають ся Празѣ надати нѣмецкій характеръ. Ну, нехай бы въ насъ посмѣла громадска рада якого мѣста рѣшати такй ухвалы въ користь бôльшости населеня!

Передвчера и вчера вôдбуло ся въ Бернѣ важь шесть великихъ зборôвъ въ справѣ святкованя першого мая. Въ промысловыхъ кругахъ мають симъ разомъ высказуватись противъ того торжества за-для того, що оно припадае на вôвторокъ, а заразъ въ четверъ наступае свято, отже цѣлый тыждень перейшовъ бы на дармованю. Берненьскй роббтники скликують въ день першого мая рано громадни зборы, а пополудни уладжують велику робôтничу забаву. Що-до згромаджень, що вôдбули ся передвчера и вчера, то всѣ они ухвалили однакову резолюцію, въ котрôй заявляють, що годять ся зъ постановами вѣча соціялъ-демократôвъ и будуть старати ся ихъ перевести. Такъ само згодили ся на рѣшенье пытаня що-до громадного страйку, котрого организація за-для реакційного поведеня скоалізованыхъ сторонництвъ стала конечною. Згромадженя приобщяли приготовлювати въ робôтничихъ кругахъ все, чимъ уможливили бы уладженье ґенерального страйку въ свою пору и въ той способъ пôдпомогти крайнымъ средствамъ, котрй довели бы до цѣли робôтничій народъ въ борбѣ о свои права Навпослѣдъ зборы заявили, що зъ огляду на тй обставины и въ интересѣ чести австрійского пролетаріяту, треба конечно обойти торжественно день першого мая

——

Въ Англіи, якъ майже въ цѣлôй Европѣ, стоить на порядку дневнôмъ публичнои дискусіи справа выборчои реформы. Преміеръ Англіи льордъ Росбері предложивъ палатѣ проектъ выборчои реформы и проектъ змѣнъ выборчихъ формальностей. Пôсля того проекту розширенье выборчого права є дуже значне и вироваджуе въ Англіи майже загальне голосованье, усуваючи всѣ цензусовй обмеженя Кромѣ того проектъ скорочуе речинець мешканя въ однôмъ мѣсци на три мѣсяцѣ, щобы мати право брати участь въ выборахъ Дальше, выборы мають вôдбуватись въ цѣлôй державѣ одночасно, въ другу або трету суботу пôсля оголошеня рескрипту означуючого день скликаня парляменту. Вкôнци кождый выборець буде голосувати лишь въ однôмъ округѣ выборчôмъ. — Коли-бъ правительственный проектъ перейшовъ, число выборцёвъ збôльшилось бы о 4 мілioны значить подвоилось бы. При першôмъ читаню проекту забравъ голосъ провôдникъ опозиціи Бальфуръ и пôднѣсъ, що правительство повинно передовсѣмъ завести справедливый роздѣлъ політичной силы, або инакше, приступити до нового розмеженя выборчихъ округôвъ. Потôмъ принято законъ въ першôмъ читаню, и певна рѣчь, що палата ухвалить его рѣшучо въ другôмъ и третôмъ читаню Та не скоро той законъ буде обовязувати, бо нема сумнѣву, що палата вельможь вôдкине его a limine.

НОВИНКИ.

— **Старшина товариства гімнастичного „Соколъ“ у Львовѣ** повѣдомляе симъ, що вправы гімнастичнй вôдбуваютъ ся въ понедѣлокъ, середу и суботу вôдъ 8 годины вечеромъ. За-для святъ Великодныхъ не буде вправъ вôдъ четверга т. е. вôдъ 26 н. ст. цвѣтня до 1 мая включно. Слѣдуюче засѣданье старшины вôдбуде ся вô второкъ дня 24 с. м. о годинѣ 8 вечеромъ. — У Львовѣ 20 цвѣтня н. ст 1894 *Василь Нагôрный* голова. *Володимиръ Лаврôвскій* справникъ.

— **„Львôвскій Боянъ“** розвиваe ся и крѣпшае зъ дня на день. И коли се правда, що въ нему при тихло було житье, то хиба на коротку хвилю и мабуть лишь на те, щобы вôдтакъ оно поплыло ширшимъ русломъ и бôльшими струями выявило свою силу. Нинѣшный „Боянъ“ — се справдѣшный осередокъ товарискихъ сходинъ, що звуками пѣсни приманюе, голубить и зъеднюе въ одну родину. Тутъ не найдете нѣ одного неохочого члена, що вôдтягавсь бы вôдъ гурту, бо-жь и маґнетична мôць бояньского дирігента, адвоката д-ра С. Федака, не то, що не допустить вôдставати вôдъ товариства, але надто неволить кождого радо й охочо ставати пôдъ его батуту. То вже треба признати, що д ръ Федакъ, вôдъ коли обнявъ дирігентуру, просто вливъ нове житье въ товариство, оживотворивъ его и, якъ то кажуть, трупôвъ воскресивъ Его посвяту для „Бояна“ зможе кождый оцѣнити хоть бы пôсля того, що за часôвъ его дирігентуры заснувавъ ся окремый мужескій хоръ, котрымъ править самъ що другій день на пробахъ, лишаючи на боцѣ свои власнй интересы Кромѣ того чи мало трудить ся на пробахъ мѣшаного хору. Взагалѣ „Боянъ“ одушевляе ся своимъ дирігентомъ. При такихъ обставинахъ можна певно надѣятись, що концертъ въ честь Т. Шевченка выпаде величаво и свѣтло, и вплете гарну незабудьку въ вѣнець славы и дирігента и товариства.

— **Товариство взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“** надôслало намъ до оголошеня слѣдуючу вôдозву: Хто зъ Вп. Вôдпоручникôвъ и Аґентôвъ „Днѣстра“ мавъ бы злишный примѣрникъ статутôвъ нашого Товариства, зволить ласкаво надôслати до Дирекціи той примѣрникъ оборотною почтою, бо въ виду предстоячихъ змѣнъ декотрыхъ §§-ôвъ не можемо зарядити нового накладу статута въ теперѣшнôмъ его укладѣ а потребуемо мати до розпорядимости значнѣйше число примѣрникôвъ сихъ статутôвъ.

— **П. Володиславъ Федоровичь**, бувшій голова и почестный членъ товариства „Просвѣта“, бере участь въ выставѣ краёвôй а именно въ павільонѣ рускихъ товариствъ, де выставить выробы своеи килимарскои школы и богато старинныхъ килимôвъ рускихъ, якй удалось ему зъ великимъ трудомъ зôбрати по краю.

— **Позички и пôдмоги для навѣщеныхъ неурожаемъ.** Передъ кôлькома днями доносили мы, що выдѣлъ краёвый рѣшивъ вôдповѣдно до соймовои ухвалы роздѣлити квоту 300.000 зр. тягуломъ безпроцентовыхъ позичокъ выдѣламъ повѣтовымъ для дальшого роздѣлу помѣжь господарёвъ рôльникôвъ на закупно збôжа на засѣвъ, пашѣ для живого инвентаря и на инший господарскй потребы. Зъ того фонду роздѣлено попередно квоту 199 000 зр. отже лишила ся до розпорядимости сума 101.000 зр. — Зъ тои решты удѣливъ выдѣлъ краёвый на послѣднôй сесіи слѣдуючй дальшй позички безпроцентовй выдѣламъ повѣтовымъ: Горлицѣ 5000 зр., Тарнобжеґъ 1000 зр., Рава 6000 зр., Бохня 8000 зр. Пильзно 5000 зр., Величка 6000 зр., Ланьцутъ 3000 зр., Новый Торгъ 5000 зр. До даково признавъ выдѣлъ краёвый выдѣламъ повѣтовымъ, котрй вже первѣстно одержали позички, дальшй безпроцентовй позички: Ланьцутъ 5000 зр., Перемышль 5000 зр., Турка 5000 зр., Старе мѣсто 4000 зр., Новый Торгъ 3000 зр., Бжеско 2000 зр., Тарнобжеґъ 1000 зр. Роздѣленй теперь позички выносять разомъ 64 000 зр., а зъ первѣстно роздѣленою квотою 199 000 зр. — суму 263.000 зр Зъ оставшои сумы 37.000 зр. задержавъ выдѣлъ краёвый титуломъ позичокъ, ажь до часу, коли формальности будуть выповненй, выдѣламъ помѣтовымъ: въ Ярославѣ 20.000 зр., въ Дрогобичи 5000 зр., въ Мыслениціхъ 5000 зр. и для трехъ иншихъ повѣтôвъ, що до котрыхъ рѣшуча ухвала доси не запала, разомъ 7000 зр. Вкôнци признавъ выдѣлъ краёвый громадѣ Дверникъ въ повѣтѣ лѣскôмъ беззворотну запомогу въ квотѣ 5000 зр.

— **Рада мѣста Львова** ухвалила на вчерашнôмъ засѣданю оснувати посаду начальника архіва и музея мѣского въ ранзѣ секретаря. Сю посаду надано одноголосно д-рови Александрови Чоловскому. звѣстному историкови.

— **Пригода на зелѣзници.** Мѣжь Лунковомъ и угорскою стаціею Відрань выскочивъ вчера зъ шинъ поѣздъ товаровый. Двохъ зô службы тяжко раненй, чотирохъ легко. Рухъ поѣздôвъ товаровыхъ мѣжь Перемышлемъ а Мезе-Лаборцъ здержано, а при поѣздахъ особовыхъ будуть пересѣдати подорожнй на мѣсци катастрофы доки не усунуть ся перешкоды.

— **Фіякры на выставу.** Дирекція поліціи установила цѣны за ѣзду на выставу краёву, а именно: для фіякрôвъ двокôнныхъ на чотири особы 80 кр. для парокôнныхъ на двѣ особы 50 кр., для однокôнныхъ 35 кр. Заразомъ просить дирекція полиціи Вп. Публику, щобы для удержаня ладу при въѣздѣ на выставу, платила фіякрамъ належитôсть всѣдаючи до воза, або въ часѣ ѣзды.

— **Въ Дрогобичи** мае рада громадска рѣшати справу будовы нового будынку для ґімназіи. Пôдъ будову повои ґімназіи проектованй два мѣсця, при улици Зеленôй и Боднарскôй. Бôльшôсть населеня дрогобицкого — якъ пишуть до польскихъ часописей — заявила ся за будовою ґімназіи при ул. Боднарскôй и въ тôй справѣ внесено двѣ петиціи, одну до рады громадскои, другу до краёвои рады шкôльнои.

— **Про великй пожарѣ** доносять зъ рôзныхъ сторôнъ монархіи и заграницѣ. Найбôльшій огнѣ навѣстили Угорске Градище на Моравѣ и Новый Санчь. Въ Угорскôмъ Градищи згорѣло двацять камяниць, мѣжь ними шпиталь, школа женьска и готель „Пôдъ зеленымъ деревомъ“. Въ огни погибло двѣ особы. Шкоды мають бути величезнй, бо погорѣло богато товарôвъ по склепахъ. — На Угорщинѣ погорѣло въ мѣсточку Илавѣ сорокъ домôвъ и старый 300-лѣтный ратушь. — Въ Австріи долѣшнôй выгорѣло въ селѣ Обріцъ коло Оберголлябрунъ звыжь 30 домôвъ. Въ огни погибла одна женщина зъ двоима дѣтьми. — На прускôмъ Шлеску погорѣло село Чижова. Жертвою огню упало 28 домôвъ и богато стодôлъ та стаенъ. Въ огни похибло такожь 4 дѣтей и множество худобы.

— **Пожарь лѣса.** Зъ Любачева пишуть, що дня 16 н. ст. цвѣтня запаливъ ся въ наслѣдокъ неосторожности лѣсъ въ Кобыльници. Огонь знищивъ бôльше якъ 160 морґôвъ молоднику въ Кобыльници, Тухли и Фельдбасѣ. Его угашено при помочи команданта стаціи жандармеріи Дидиньского.

— **Дрôбнй вѣсти.** Въ Сенъ Люи въ пôвнôчнôй Америцѣ померъ сими днями въ великôй нуждѣ бар. Гуґо Лявдонъ, потомокъ славного ґенерала австрійского зъ часôвъ семилѣтнои вôйны. — Намѣстникъ ґр. Бадені выѣхавъ вчера вечеромъ до Вѣдня.

Наука штука и література.

— **„Галицко-русскои Библіографіи XIX столѣтія“**, выдаванои п. Ив. Ем. Левицкимъ, выйшовъ выпускъ XXXII (II томъ) и обнимае бібліоґрафічный матеріялъ по конець 1886 року. Зъ симъ выпускомъ покôнчивъ п Левицкій списъ публикацій, що появили ся на Галицкôй и Угорскôй Руси вôдъ 1800 до 1886 року. Праця ся великаньска, а надто дуже совѣстна и приносить чималу честь муравлинôй роботѣ п. Левицкого. Цѣна выпуска 1 зр. П. Левицкій трудить ся ще надъ уложеньемъ показчика и подавъ вже початокъ въ сёмъ выпуску, щобы лекше можна було орієнтуватись въ „Библіографіи“.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 20 цвѣтня. Цѣсарь приймавъ уступаючого амбасадора нѣмецкого Райса. — Страйкъ столярёвъ треваe дальше. Такожь слюсарѣ задумують страйкувати.

Бѣлградъ 20 цвѣтня. Наслѣдникомъ Пашича въ Петербурзѣ мае стати Васильевичь.

Берлинъ 20 цвѣтня. Капріві вôдчитавъ въ парляментѣ цѣсарске письмо о замкменю сесіи.

Софія 20 цвѣтня. Вѣсть, мовь бы Стамбуловъ мавъ уступити, показала ся неправдивою.

Букарештъ 20 цвѣтня. Буджеть за минувшій рôкъ выказуе майже вôсёмъ мілiонôвъ надвыжки.

Лондонъ 20 цвѣтня. Росбері почавъ вже кампанію противъ палаты льордôвъ и предложивъ палатѣ послôвъ біль о знесеню права veto въ палатѣ льордôвъ.

Детроа [въ Сполуч. Держав.] 20 цвѣтня. Польскй роботники застрайкували и напали зъ ратищами на тыхъ роботникôвъ, що станули до роботы. Поліція стрѣлила и убила двохъ Полякôвъ а пятьохъ ранила.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. В. Лев. въ Ник.** Заплачено до кôнця червня. — **Вп. Ст. Біл. въ Чер.** До кôнця мая.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшёвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцёвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшёвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый			—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцёвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1036	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год. 6-ом вечеромъ до 5-ом 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Имперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно уставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ книженôмъ Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4809

Надôслане.

Д-ръ Олѣйникъ

елевъ клініки проф. Найссера удѣляе приѣзжимъ информацій лѣкарскихъ 141 2—2

Вѣдень клініка проф. Найссера.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ

бувшій елевъ асистентъ клініки лѣкарскои при університетѣ Ягайлоньскôмъ, по кôльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординуе вôдъ годины 3—5. 69

улиця Мицкевича число 6.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 4185

Знаменитѝ тутки неклиенѝ Немойовского, розôбранѝ химично мѣскою лябораторіею, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

Парохъ Красного

п. Товсте потребуе пѣвця церковного. Зголошеня листовно.

147 3—3

УЧЕНИКЪ

укôнчивши 4-ту кл. ґімназіяльну тлядае лекціи. Порозумѣти ся можна листовно пôдъ адресою:

Рудольфъ Кроховскій

посте рестанте п. Скала надъ Збручемъ. 144 3—3

ШИНКА

вестфальска въ мѣхури 1 клґ. 2 зр Полядвиця вестфальска 1 клґ. 2 зр. Шинка зъ костею 1 зр 80 кр, въ кусникахъ по 2, 1½ и 1 клґ., продае Зарядъ двора Лапшинъ почта Бережаны. 47 8—10

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9 12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 передполуднемъ.

124 3—4

САМОВАРЫ

ул. Казимирôвска 5.

правдиво-россійскѝ поручають Ротберґъ и Шварцвальдъ у Львовѣ

ул. Казимирôвска 5.

Замовленя зъ провінціи полагоджуе ся якъ найскорше. 122

„БАЛЛАБАНÔВКА“

безъ цукру и безъ анижу

Стара чиста житна горѣвка

въ наслѣдкахъ

лѣпша якъ конякъ

поручае

Кароль Баллабанъ

14 **у Львовѣ.** 14-?

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѝ и хлопячѝ, якъ такожь одяги дитячѝ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

Задля безвартностныхъ наслѣдувань треба жадати все

Tinct. capsici comp.
(Pain-Expeller)

зъ котвою и вôдкидати коробки безъ котвы яко неважнѝ.

Д-ръ СТАНИСЛАВЪ ЯНА

повернувъ и ординуе якъ перше

въ недугахъ внутрѣшныхъ

у Львовѣ при ул. Валовôй ч 27

131 5—7

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошуе симъ конкурсъ на редактора часописи „Читальня“, двотыждневника, выдаваного Товариствомъ „Просвѣта“ у Львовѣ а призначеного головно до практичного поучуваня нашого народу въ справахъ господарскихъ и промысловыхъ.

Близшѝ услôвя подасть канцелярія Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ [при ул. Вôрменьскôй ч. 2 I. поверхъ], де будуть приймати ся зголошеня найдальше до дня 30-го червня 1894 року.

У Львовѣ дня 12. н. ст. цвѣтня 1894 р.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова. Д-ръ *Кость Левицкій*, членъ выдѣлу.

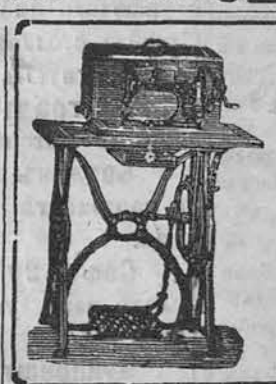

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 71—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Звѣстне зъ доброты

ОЛОМУЦКЕ

ПИВО

на мѣру и фляшки

продаю въ моѣй новоустроенôй реставраціи и въ **комнатѣ до снѣдань.**

Яковъ Левенгекъ

Львôвъ ул. Трибунальска ч. 4.

Реставрація и готель „Ванда“.

143 До реставраціи осôбный вхôдъ. 2—4

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

2219

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

- 4½% **листы ипотечнѝ**
- 5% **листы ипотечнѝ преміованѝ**
- 5% „ „ **безъ премій**
- 4½% **листы товариства кредитового земского**
- 4½% „ **Банку краевого**
- 4½% **позичку краеву галицку** 3483
- 4% **позичку пропінаційну галицку**
- 5% „ „ **буковиньску**
- 4½% „ **угорскихъ зелѣзниць державныхъ**
- 4½% „ **пропінаційну угорску**
- 4% **угорскѝ облігаціи индемнізаційнѝ**

а всѣ тѝ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѝ выльосованѝ а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, такожь запавшѝ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѝ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѝ аркушѣ купоновѝ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

!На свята!

Вина бѣлѝ и червонѝ вôдъ **40** кр за фляшку и высше.

Мѣдъ питный по **80** кр. и 1 зр.

Конякъ францускій по зр. 2·70 и 3·20 за цѣлу зр. 1·60 и 1·80 за ½ фляшки.

Конякъ кураційный по 4 и 5 зр. за фляшку.

Горѣвки и розолісы всякого смаку.

Румы звычайнѝ, американьскѝ и Ямайка.

Олива столова Іа въ фляшочкахъ и на вагу.

Оцетъ есенція по **80** кр. за кільоґрамъ.

Чай въ ¼ фун. пачкахъ по: 40, 50, 60, 70, 80, 90 и 100 кр.

Чай порошокъ на вагу по зр. 2·40, 2·80 и 3·30 за кільоґрамъ.

Кава въ 5 кіл. мѣшочкахъ франко по зр. 9·20, 10·20, 10·70, 11·20.

Вино въ 5 кіл. барилкахъ франко по зр. 3, 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.

Всякѝ овочѣ полудневѝ и корѣнье по дешевыхъ цѣнахъ.

ДРÔЖДЖѢ по 1·20 зр. за кіл.

поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ

И ФІЛІИ. 121 6—7

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѝ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшѝ сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякѝ поясненя подають Аґенты, установленѝ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не е заступленый, приймають ся.

Выробы зъ альпаки и хіньского срѣбля пôдъ ґирантіею доброты

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

На свята великоднѝ

Найсвѣжѣйшѝ дрôжджѣ

Ад. Игн. Мавтнера и Сына у Вѣдни.

Одиноке заступництво на цѣлу Галичину.

Кароль Баллабанъ

у Львовѣ.

Замовленя зъ провінціи на дрôжджѣ вже приймае.

142 4—4

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 147—180

ВСЯКѝ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѝ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВѝ

вôдъ 1 20 кр. за сотку.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 107-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣннѝ

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручае

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ ул. Коперника ч 7.

4942 (Импресса.) 18 30

КУ-

фры, торбы и всѣлякѝ приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товарôвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости веснянѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 26—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 81. Львôвъ, Субота 9 (21) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		на границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяцъ	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяцъ	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лишь на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надосланє“ по 20 кр. в. а.

Подяки числятъ ся по 10 кр. пôдъ стишка

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрй въ пору не зложатъ передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

Справы клюбу рускаго.

Зъ Вѣдня дôйшли насъ ось-такй вѣсти про клюбъ рускій:

Сего тыждня прибули вже до Вѣдня послы Мандичевскій и Охримовичь [посла Телишевского доси нема ще у Вѣдни]. Пôдъ проводомъ о. Мандичевского, яко заступника головы, почали ся вôдбувати засѣданя клюбу. [Ухвалы клюбу въ справахъ шкôльныхъ були поданй въ „Дѣлѣ“ пôсля надôсланого намъ комунікату клюбового].

Клюбъ порѣшивъ попередъ справу закветіонованого посломъ Пôдляшецкимъ членôвства посла Вахнянина. Отже пос. Пôдляшецкій поставивъ внесенье, щобы п. Вахнянина принятй до клюбу яко посла ще не належачого до клюбу, а пос. Барвѣньскій друге внесенье, щобы доповнити лише занехани до того часу формальности принятй. Удержало ся внесенье п. Барвѣньского.

Посолъ Романчукъ выѣхавъ бувъ сего тыждня на кôлька днѣвъ зъ Вѣдня а коли повернувъ и довѣдавъ ся, що клюбъ все-ще уважаєт его за члена и за-длятого не уконституувавъ ся инакше, явивъ ся позавчера на засѣданю клюбу пôдъ проводомъ о. Мандичевского, щобы остаточно выяснити свое становище, и зложивъ таку заяву:

„Зъ причины, що декому зъ членôвъ давного клюбу ще не ясній вôдносины мои до иншихъ членôвъ, прийшовъ я сюды повторити нинѣ при бôльшôмъ числѣ послôвъ то, що я перше сказавъ при трьохъ, а именно, що я мôгъ бы зъ другими лишь тогдѣ оставати въ давнôй звязи, коли-бъ они заняли становище мною тогдѣ вказане. Коли-жь такъ не стало ся, я уважаю попередну звязь клюбову мѣжь нами за зôрвану вôдъ дня 6 н. ст. цвѣтня и не беру нѣякôн одвѣчальности за те, що стало ся вôдъ того часу.“

На сю заяву п. Романчука звернувъ ся до него п. Пôдляшецкій зъ предложеньемъ, щобы вôнъ оставъ ся дальше въ клюбѣ — коли не може яко голова клюбу, то яко членъ звычайный, належачій зъ нимъ разомъ до опозиціи середъ клюбу, тымъ бôльше, що клюбъ своєи давнѣйшои ухвалы о політицѣ вôльнои руки нѣякою новѣйшою ухвалою не змѣнивъ. На те вôдповѣвъ пос. Романчукъ, що вônъобстає при своѣй заявѣ, тымъ бôльше, що другій члены давного клюбу фактично вôдступили вôдъ давнѣйшои ухвалы політики вôльнои руки. По тôй своѣй заявѣ пос. Романчукъ выйшовъ, полишивши прочихъ послôвъ середъ ихъ нарады надъ будучою промовою п. Барвѣньского при буджетѣ міністерства просвѣты.“

Отсе нашй вѣсти зъ Вѣдня.

Такъ прийшло вже вкôнци до того, що давный клюбъ рускій пôдъ проводомъ п. Романчука переставъ истнувати. Вôдъ якогось часу можна було того надѣяти ся.

Клюбъ сей зложивъ ся бувъ зъ послôвъ, щô выйшли зъ загальныхъ выборôвъ въ роцѣ 1891 на основѣ звѣстнои декларациі послôвъ рускихъ въ соймѣ въ падолистѣ 1890 року. Клюбъ той — дякувати „хитрôй“ механіцѣ выборчôй, котра не допустила до выбору многихъ кандидатôвъ-народовцѣвъ, — навѣть посла о. Н. Сѣчиньского — выйшовъ такъ неодноцѣльный, якъ тôлько може бути. Навести лишь имена выбраныхъ послôвъ: Романчукъ, Барвѣньскій, Телишевскій, Пôдляшецкій Мандичевскій, Охримовичь и Брилиньскій, а заразъ можна сказати, що мѣжь тою сѣмкою годѣ знайти двохъ зъ однаковыми думками. Найблизше ще, здавалось, пристали къ собѣ Романчукъ и Телишевскій, однакожь, якъ вѣдомо, Телишевскій бувъ першій, що своєю брошурою закаламутивъ воду въ клюбѣ рускôмъ, а натомѣсть найблизше до Романчука станувъ бувъ Барвѣньскій — и стоявъ такъ дотй, доки клюбъ державъ ся політики т. зв. „выжидаючои“, т. є. доки не треба було заняти супротивъ правительства бôльше рѣзкого становища.

Політика „выжидаюча“ була природнымъ наслѣдкомъ того, що стало ся передъ выборами въ соймѣ, але она очевидно не могла тягнути ся in infinitum, мусѣла перемѣнити ся въ політику неприхильну правительству — пôсля того, чи зроблена въ соймѣ рускими послами проба удасть ся чи не удасть ся, то значить: чи правительство своихъ приречень додержить чи не додержить. Найбôльшу не терпеливôсть въ „выжиданю“ проявивъ посолъ Телишевскій и давъ тому — може бôльше нервовый — выразъ въ звѣстнôй своѣй брошурѣ. Пос. Романчукъ, беручи справу холоднѣйше, не сходивъ зъ занятого становища выжидаючого и спôльно зъ п. Барвѣньскимъ докладавъ усѣхъ силъ, щобы правительство вывязувало ся зъ своихъ приречень. Однакожь минувъ рôкъ, минавъ другій, а сподѣване не сповнялось — бодай далеко не въ такôй мѣрѣ и не въ такій способѣ, щобъ задоволяло Русинôвъ и оправдувало політику клюбу Пôдъ осѣнь 1892 року ситуація стала вже досыть прикра — и пôдчасъ побуту послôвъ Романчука и Барвѣньского у Львовѣ рѣшено зôрвати „выжиданье“, а заняти становище независиме а при тôмъ рѣшуче. Оба сй послы згôдно тогдѣ пристали на те — и по належнôмъ зазначеню сего звороту въ „Дѣлѣ“ — узнали за вôдповѣдне зложити таку заяву устно намѣстникови черезъ депутацію. Се й сповнила депутація, въ котрои складъ входили послы рады державнои Романчукъ и Барвѣньскій, посолъ соймовый д-ръ Савчакъ и вôдпоручники „Народнои Рады“ д-ръ Кость Левицкій и Белей. Сей крокъ одобрили пôдъ самъ конецъ 1892 року загальнй зборы „Народнои Рады“, памятнй ще й до нинѣ всѣмъ зъ грôмкого протесту п. Н. Вахнянина противъ поступованя краєвого правительства и Полякôвъ та й зъ ухвалы внесеня п. Ив. Рудницкого, щобы рускй послы въ радѣ державнôй и въ соймѣ рѣшучо и при кождôй нагодѣ зазначували невдоволенье рускаго народу, рѣшучо пôдносили жалобы й домаганя єго та встоювали ся за заспокоєньемъ потребъ Русинôвъ, хочь-бы мали перейти до опозиціи и то до зорґанізованои опозиціи.

Беручи на увагу складъ клюбу рускаго въ радѣ державнôй можна було сподѣвати ся, що зворотъ зô становища „выжидаючого“ не то до опозиційного, але хочь-бы до справдѣ рѣшучо независимого не пôйде легко, але чого нѣхто не надѣявъ ся, то сего, що въ тôмъ дѣлѣ пос. Романчукъ стрѣтить найбôльшу перепону вôдъ п. Барвѣньского. А оно такъ сталоєся — и въ дальшôмъ ходѣ довело до остатнои сумнои подѣ. Два напрямы політичнй бороли ся зъ собою зъ разу глухо въ клюбѣ, потôмъ перейшли на арену парляменту. Факты всѣмъ вѣдомй.

Пос. Романчукъ, голова клюбу, супротивъ того явища, небезпечного въ самôмъ зародѣ своѣмъ, не здобувъ ся на рѣшучôсть, щобы зло въ самôмъ початку убити, а узнавъ за рѣчь вôдповѣднѣйшу fortwursteln, стараючись по змозѣ годити суперечности, выглядуючи де тôлько дало ся дорогу посередну, абы тôлько клюбъ державъ ся яко-тако въ цѣлости. За таку посередну дорогу вônъ уважавъ и політику „вôльнои руки“, котра стояла до 6 н ст. цвѣтня яко ухвала клюбу, хочь п. Романчукъ про свою особу стоявъ за політикою выразно вôдпорною супротивъ правительства и хочь певно не довѣрювавъ, абы політика вôльнои руки могла вже мати супротивъ правительства справдѣ „вôльну руку“... Оно й показало ся зовсѣмъ наглядно, коли до рады державнои увôйшовъ пос. Вахнянинъ въ характерѣ політичного товариша п. Барвѣньского.

Пос. Романчукъ уже по звѣстнôмъ высказѣ намѣстника при закрытю сойму — по высказѣ „bez tych panów“ — мôгъ сподѣвати ся, що навѣть політика „вôльнои руки“ въ клюбѣ рады державнои мусить взяти въ лобъ, — не догадувавъ ся може лишь того, въ якій се стане ся способъ. А оно стало ся зовсѣмъ просто — пôсля засады пана Ясеньского: pal go w łeb maczugą, niech się nie męczy długo... Пп. Вахнянинъ, Барвѣньскій и Охримовичь пôдъ президією о. Мандичевского выбирають речникомъ клюбовымъ для дебаты буджетовои — не голову клюбу, але п. Вахнянина, а той въ имени клюбу радикально валить обовязуючу клюбъ політику вôльнои руки, а оферуєт клюбъ до диспозиціи правительственнôй коаліціи и проклямуєт окрему коаліцію зъ Поляками, котрои не було. На сесію „декларацію“ наступаєт многозначуща декларація п. Залеского, потôмъ нѣчо не значущй декларациі міністрôвъ Пленера й Віндішґреца — и la comedia finita: клюбъ рускій нѣ зъ сего нѣ зъ того вскочивъ за однымъ замахомъ ажь у обѣ коаліціи.

Дай вамъ Боже выдыхати здорово! — сказавъ на се клюбови рускому пос. Романчукъ и полишивъ своихъ колишныхъ товаришѣвъ разомъ зъ п. Пôдляшецкимъ, котрый — блаженніи вѣрующіи — все ще не покидаєт вѣры, що вônъ сидить въ давнôмъ клюбѣ зъ політикою „вôльнои руки“...

Зъ рады державнои.

Комісія прасова вôдбула вчера засѣданье. Міністеръ ґр. Шенборнъ зложивъ таке заявленье:

„Що-до выявленого въ комісіи бажаня, абы означено точный речинець, коли правительство зволить выступити зъ мериторичными

---

2)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(*Дальше.*)

— Вповнѣ честно! вôдповѣвъ не жахнувшись Ренодель, — розумѣє ся, по американьски, або иншими словами — трудомъ, вôдвагою и терпеливостью. Тй два міліоны и еще невеликій капіталъ, якій я лишивъ про запасъ дома для продовжаня моихъ дѣлъ, я придбавъ выключно черезъ торговлю соленою свининою, они належатъ до мене на найзаконнѣйшôй основѣ. Сказавши вамъ, що я утѣкъ зъ касою, я выразивъ ся хибно, бо коли я утѣкавъ, каса була порожна, якъ я взагалѣ дôйшовъ до сего? Представте собѣ чоловѣка, що тратить обожану жѣнку, котрый хоче заголомшитись, придавити свое горе, и котрый утративъ всяку цѣль въ житю, шукає забутя въ гулянкахъ. Можете собѣ представити мое безцѣльне житье та безглузде марнотратство. Коли разъ нарушенй грошѣ вкладчикôвъ, не лишаюсь нѣчого иншого, якъ тôлько попробувати щастя на біржи, де різикуєш: або подвôйно вôдобрати втрачене, або втратити все. И я скôнчивъ послѣднымъ. Но все одно! Вѣрте тôлько, отче добродѣю, що коли я зôйшовъ зъ парохода въ пристани Ню-Йорка, зъ моимъ маленькимъ сыномъ на рукахъ, — я маю осьмилѣтного сына, житье котрого спровадило смерть жѣнки — въ моѣй кишени не було навѣть двацяти франкôвъ. О нѣ! не крадеными грôшми я зачавъ на-ново добувати маєтокъ. Грошѣ, що находять ся въ сѣй мошонцѣ, зароблений честно, ручу вамъ. Но въ очехъ вашихъ я таки все ще бачу сумнѣвъ. Будьте зô мною щирй, не вяжѣть ся, я выслухаю васъ радо.

— Добре, най и такъ буде! — вôдповѣвъ священикъ. — Простѣть, если васъ обиджую, но вы такъ мало похожй на каючого ся грѣшника. Я бы радъ знати, що именно васъ спонукало звертати сй грошѣ.

— Але-жь цѣлкомъ мене не обиджуєте. Ось бачите, минувшого року о сѣй порѣ я навѣть не думавъ выглядѣти моихъ вѣрителѣвъ. Менѣ спокôйно жилось въ Америцѣ пôдъ именемъ Гаррісона, и добре було удавати Англичанина выхованого въ Марсиліи. Зъ Европою все покôнчивъ, розпочавъ нове житье и щастье усмѣхалось менѣ. Я вже розживъ великій маєтокъ та говоривъ собѣ: Все иде гарно! Ренодель умеръ, многая лѣта Гаррісонови! Якъ вы справедливо замѣтили, я не бувъ каючимъ ся грѣшникомъ, докоры совѣсти тревожили мене дуже мало. Дивно, якъ скоро забуває ся минувше. До того же, зъ жалемъ вамъ признаюсь, я належу до людей зовсѣмъ не вѣруючихъ; тожь тымъ бôльше, если честнота пробудилась въ менѣ, завдячую се лишь торôчнымъ святамъ рôздвянымъ.

Священикъ, очевидно здивованый, пôдвѣвъ голову.

Вы знаєте, — продовжавъ Ренодель — якъ велике значѣнье має Рôздво для Англичанъ и Американцѣвъ Торбкъ жѣнка одного купця зъ Чікаґо, зъ котрымъ я мавъ зносины, устроила забаву для дѣтей, куды я повѣвъ свого Віктора. Мушу однакъ додати, що мимо збисованыхъ всѣхъ моихъ лѣпшихъ чувствъ, одно по крайнôй мѣрѣ лишилось ненарушене, а се именно любовь до сына. Я обожаю свою дитину, котра нагадуєт менѣ мою покôйну жѣнку и тй часы... коли моя совѣсть була ще чиста. Вікторови теперь вже вôсѣмь лѣтъ, вônъ вже маленькій мужчина, а я все таки падькаюсь зъ нимъ якъ зъ маленькою дитиною и що вечера усипляю самъ єго въ лôжочку. На забавѣ при деревци вônъ бавивъ ся зъ другими дѣтьми а я, попиваючи чай, бувъ щасливый, дивлячись на єго радôсть. Хочь я и не релігійный, але тй рôздвянй свята христіянъ, се дѣточе свято, въ часѣ котрыхъ щастье маленькихъ лишаєсь памятнымъ для зрѣлыхъ зъ потоптанымъ житьемъ людей, мало для мене богато чару. Першій разъ за довгй лѣта мого горячкового существованя, я бувъ до глубины розжаленый и вôдчувавъ якесь предавно забуте, сумне, но заразомъ и солодке чувство... Пôдъ ту хвилю, маленькій Торцьо вылѣзъ менѣ на колѣна та положивъ свою головку на рамя. Вônъ доволѣ набавивъ ся и и єму схотѣлось спати. Розумѣє ся, я мавъ для него готовый дарунокъ на завтрѣшный ранокъ, и, несучи єго зъ забавы до дому, я шепнувъ єму до уха: „Уважай! не забудь, поставити свои черевички на коминку.“ Вônъ розтворивъ заспанй оченята и вôдповѣвъ: „Не забуду, татку... А знаєшь, я бы хотѣвъ, щобы менѣ дитятко Христосъ принѣсъ коробку зъ оловяными жовнѣрами въ червоныхъ штанахъ, якъ тй живй, що я ихъ бачивъ въ великôмъ огородѣ, коли ще бувъ дуже маленькій та бѣгавъ зъ нянькою. Памятаєшь, сей великій огородъ, де много статуй и деревъ въ зеленыхъ кадкахъ? Мы ходили туды такожь черезъ улицю зъ арками, пригадуєшь собѣ? Я ще носивъ спôднички якъ дѣвчинка и мене кликали Торцьо Ренодель...“ Сказавши се, умучена дитина заснула. Я помертвѣвъ, цѣле моє тѣло задрожало. Вікторъ, котрый въ часѣ нашои утечи мавъ лишь чотири роки, памятавъ своє дитиньство и зганьблене мною имя Ренодель! Не замыкаючи очей, пересидѣвъ я при головахъ мого сына цѣлу нôчь. Страшна була се нôчь, отче добродѣю! Єсли Вікторъ не забувъ свого имени, то якій небудь случай може єму вôдкрыти, що се имя злодѣя, що утѣкъ передъ вязницею. Я не мôгъ вынести тои гадки, що мôй сынъ дôзнає ся правды, вôдчує за мене встыдъ та зъ вôдразою вôдверне ся вôдъ мене. Тогдѣ то, я зробивъ собѣ обѣтъ, звернути все украдене моимъ бувшимъ вкладчикамъ до послѣдного гроша, зъ процентами вôдъ процентôвъ, и дôстати вôдъ нихъ власноручнй письменнй посвѣдченя, котрй я мôгъ бы въ случаю нещастя, въ случаю, если бы Вікторъ дôзнавъ ся колись о моѣмъ злочинѣ, показати єму и сказати: „Такъ, но я все вôддавъ!“ и я буду мати надѣю, що вônъ пожалує и помилує мене. Такъ рѣшившись, я безпроволочно зреалізувавъ цѣлый свôй маєтокъ, але сума не була ще такою, щобъ можна заспокоити довгъ. Цѣлый рôкъ я зъ высиленьемъ трудивъ ся, и теперь не лишь що можу заплатити довгъ до чиста, але маю ще вôдложеныхъ кôлька тисячь долярôвъ, при помочи котрыхъ придбаю майно для мого Торця, а вже до того майна нѣхто не буде мати права крôмъ єго самого.

Священикъ вставъ, пôдôйшовъ зъ протягненою рукою до Реноделя.

— Я на вашй услуги, сказавъ — и готовъ ѣхати сейчасъ. Звольте дати менѣ ще послѣднй вказаня. Но упереджаю васъ, що я безусловно мушу вернутись на утреню до церкви св. Трôйцѣ, се значить, передъ пôвночею.

поясненями въ справѣ реформы закона прасового, я заявивъ тутъ въ моѣмъ власнôмъ имени, що вызначаю на се часъ чотирнацяти днѣвъ. Се моѐ заявленье въ комісіи я подавъ до вѣдомости рады міністерскои и прошу васъ, щобъ вы день 4 мая уважали за остаточный речинець для мериторичныхъ выясненъ правительства. Я мôгъ бы подати день 2 мая, однакъ не роблю того за-для можливого пленарного засѣданя палаты и за-для припадаючого мѣжь 2 а 4 мая торжественного свята. Прошу се, що я сказавъ, приняти до вѣдомости яко заявленье цѣлого правительства и его обовязуюче.“

Презесъ комісіи д-ръ Копъ поставивъ внесенье вôдложити нарады комісіи до 4 мая.

Пос. Пацакъ домагавъ ся, щобы сейчасъ приступити до дискусіи надъ его внесеньемъ що до конфіскаты ґазетъ, — а що-до прочихъ внесень прасовыхъ вôнъ годить ся на вôдложенье нарадъ.

За внесеньемъ Пацака промовлявъ пос. Гофманъ, а за вôдложеньемъ нарадъ послы Форегеръ и Рутовскій. — Вкôнци ухвалено бôльшостію голосôвъ, вôдложити нарады до 4 мая.

Та ухвала комісіи есть противна ухвалѣ повнои палаты и правительство перенерши ту ухвалу при помочи коаліціи въ комісіи мовь бы закпило собѣ зъ ухвалы цѣлои палаты. Розумѣе ся, що въ тôй цѣлôй справѣ лѣвиця нѣмецка вôдограла дуже погану ролю: въ палатѣ голосувала за тымъ, щобы комісія прасова предложила справозданье до вôсьмохъ днѣвъ, а зновъ въ комісіи згодилась на се, щобы роботы комісійнѣ вôдложити бôльше якъ на два тыжднѣ. Може бути, що лѣвиця тымъ способомъ уратувала коаліцію та не допустила до крізы въ коаліційнôмъ кабінетѣ.

— —

Справа реформы выборчои полагоджена пôсля интенцій коаліціи въ сей способъ, що не буде клопотати комісіи ажь до того щасливого часу, коли то правительство, призбиравши всякѣ можливѣ даты и порозумѣвши ся зъ коаліційными сторонництвами, внесе свôй проектъ реформы выборчои. Коли то буде, не знати — хочь властиво одинъ посолъ, що пôдперъ бувъ въ комісіи интенціи правительства, позволивъ собѣ означити той речинець. Віцепрезесъ кола польского п. Єнджейовичь въ часѣ дискусіи въ колѣ, щобы скрѣпити запевненя міністра Яворского, що правительство на серіо думае про реформу выборчу — сказавъ, що правительство найдальше до трехъ мѣсяцѣвъ предложить свôй проектъ реформы. Така звѣстка — подана віцепрезесомъ кола польского, котрый таку славну ролю вôдограв въ комісіи для реформы выборчои, ставлячи на припорученье ґр. Гогенварта внесенье, щобы цѣлу справу вôдложити на неозначеный речинець — мусѣла выкликати сензацію въ ґазетахъ та стала предметомъ оживленои дискусіи, бо чи-жь не важна то рѣчь знати, коли то населенье Австріи пересвѣдчить ся о „щирыхъ“ интенціяхъ коаліційного правительства?

Але верховодячѣ круги коалійнѣ наполохались того шуму, якій повставъ въ наслѣдокъ повышшои звѣстки. Треба було зачати вôдворотъ, а задача тои незавидноі місіи припала зновъ п. Єнджейовичеви, котрый непотрѣбно наковъ стôлько лиха. Ото п. Єнджейовичь простуе въ ґазетахъ вѣсть, мовь бы въ колѣ запевнявъ, що правительство внесе до трехъ мѣсяцѣвъ проектъ реформы, та додае, що до такого заявленя не бувъ вôдъ нѣкого уповажненый. Якъ бачимо зъ того — справа реформы выборчои ажь по тôмъ выясненю находить ся на добрôй дорозѣ до полагодженя!

Не дивуємось п. Єнджейовичеви, що попадае то въ одну то въ другу конфузію, бо не кождый чоловѣкъ маѐ даръ дипльоматичный, — але годѣ не жалѣти надъ такимъ стронництвомъ політичнымъ, котре взяло на себе обовязокъ въ той способъ выслугуватись правительству, а рôвночасно голосити, що оно бажае реформы выборчои. Впрочôмъ помимо спростованя п. Єнджейовича, дописуватель Dziennik-a Pol. ще разъ выразно констатуе, що п Єнджейовичь фактично подавъ тримѣсячный речинець. Инша рѣчь, чи се повѣдомленье зробивъ на власну руку, чи зъ уповаженя — але на кождый способъ мабуть се не конче гонорово. Впрочôмъ невелике то и успокоенье для народôвъ австрійскихъ — велѣти имъ ждати три мѣсяцѣ на початокъ роботы, котра може на нѣчôмъ скôнчити ся.

Змѣна закона конкуренційного.

Онодгы роздано посламъ додаткове справозданье (Nachtragsbericht) комісіи буджетовои (а не, якъ хибно донесено намъ зъ Вѣдня, правительственный проектъ) въ справѣ змѣны §§. 35 и 36 закона конкуренційного зъ 7 мая 1874 р. (В. з. д. ч. 50). Змѣна тыхъ параґрафôвъ маѐ ити въ тôмъ напрямѣ, щобы т. зв. forenses (с. е. властителѣ ґрунтôвъ, що не мешкають въ парохіи) платили датки конкуренційнѣ на будовы церковнѣ и парохіяльнѣ. Справозданье, котрого референтомъ пос д-ръ Фухсъ, представляе такъ справу:

„Якъ звѣстно, нормують §§. 35 и 36 закона зъ 7 мая 1874 (В. з. д. ч. 50) творенье т. зв. громадъ парохіяльныхъ и потяганье ихъ до покрываня потребъ церковныхъ въ поодинокихъ громадахъ парохіяльныхъ — о скôлько тѣ потребы були покрываны въ силу закона громадами мѣсцевыми (політичными). Пôсля тыхъ постановъ правнихъ — обовязаный есть лишь загалъ въ громадѣ парохіяльнôй „замешкалыхъ“ католикôвъ, старати ся о покрытье потребъ дотычнои громады парохіяльнои. Але коли при переведеню тыхъ постановъ правныхъ заходили рôзнѣ сумнѣвы, именно-же повставъ спôръ о властиве значѣнье слова „замешкалый“: орѣкъ трибуналъ адміністраційный пôдъ днемъ 2 падолиста 1883 ч. 2380, що „замешкалымъ“ пôсля §. 35 закона маѐ уважатись сей, хто въ певнôмъ мѣсци, въ намѣрѣ постôйного замешканя, поселивъ ся, въ противности до того, хто лишь на якійсь короткій, хочь и повтаряючій ся періодъ часу на мешканье до певного мѣсця прибуваѐ. Вôдповѣдно до того ореченя, взглядно интерпретаціи слова „замешкалый“ — увôльнено всѣхъ, котрѣ въ громадѣ парохіяльнôй не мали постôйного мешканя (хочь бы вôдъ часу до часу тамъ на мешканье прибували), якъ такожь тыхъ, котрѣ въ певнôй громадѣ парохіяльнôй мали посѣлости — але въ нѣй не мали постôйного мешканя (т. зв. forenses) — вôдъ обовязку конкуренціи до будынкôвъ церковныхъ и приходскихъ; рôвножь не можна ихъ було потягати до того обовязку.

Не досыть на тôмъ. Въ наслѣдокъ згаданыхъ §§. 35 и 36 закона зъ 7 мая 1874 — втратили правосильность всѣ дотеперѣшнѣ краєвѣ законы конкуренційнѣ, якѣ передъ выданьемъ закона зъ 7 мая обовязували поодинокѣ громады мѣсцевѣ (Ortsgemeinden) до плаченя даткôвъ конкуренційныхъ, бо законъ зъ 7 мая всѣ дотычнѣ зъобовязаня зъ громадъ мѣсцевыхъ (політичныхъ) на громады парохіяльнѣ перенѣсъ.

Тымъ способомъ зменшало дуже число обовяваныхъ до конкурованя — разъ длятого, що пôсля §. 35 лишь постôйно мешкаючій въ окрузѣ парохіяльнои громады можуть бути потягненѣ до конкуренціи, а такожь и длятого, що досыть значне число интересованыхъ, именно т. зв. forenses, вôдъ того обовязку було увôльнене. Та обставина дала причину до частыхъ нарѣканъ и жалобъ, именно въ краяхъ, въ котрыхъ на основѣ краєвого законодатства обовязокъ конкуренціи зависить вôдъ услôвя приналежности до громады політичнои.

Тѣ жалобы и зажаленя були зазначенѣ такожь въ комісіи буджетовôй, и тамъ поставлено нагляче вôзванье до міністерства вѣроисповѣдань, щобы взяло пôдъ розвагу змѣну §§. 35 и 36 закона зъ 7 мая 1874 въ тôмъ напрямѣ, щобы т. зв. forenses були потягненѣ до обовязку конкуренційного.

Міністеръ вѣроисповѣдань повитавъ прихильно сю иніціятиву и замѣтивъ, що вже сама однозгôдность послôвъ рôзныхъ краєвъ коронныхъ промовляе за потребою змѣны. Впрочôмъ, говоривъ міністеръ, правительство вже давнѣйше тою справою занимало ся и пôдготовило змѣну закона зъ 7 мая 1874, однакъ не предложило дотычнои новелѣ длятого, бо въ тôй справѣ вже давнѣйше було поставлене самостôйне внесенье деякихъ послôвъ. Вкôнци вневнивъ міністеръ, що хочь на разѣ нѣчого конкретного пôдъ взглядомъ формы заявити не може, то однакъ маѐ намѣръ тою справою якъ найскорше заняти ся и ѐи перевести.

Справоздавець комісіи буджетовои, реасумуючи всѣ высказы, поставивъ внесенье вôзвати правительство, щобы скоро застановило ся надъ змѣною закона зъ 7 мая 1874 въ тôмъ напрямѣ, щобы т. зв. forenses були потяганѣ до обовязку конкурованя.

Се внесенье було принате одноголосно членами комісіи буджетовои.

Тожь комісія буджетова вносить:

Взываѐ ся правительство, щобы взяло пôдъ розвагу змѣну закона зъ 7 мая 1874 (В. з. д. ч. 50) въ тôмъ напрямѣ, абы такожь т. зв. forenses до конкуренціи були потягненѣ.“

Отся резолюція буде поставлена въ дебатѣ буджетовôй надъ ѐтатомъ міністерства вѣроисповѣдань и певно буде ухвалена одноголосно палатою послôвъ. Згадати годить ся, що въ комісіи буджетовôй промавлявъ въ дусѣ тои резолюціи пос Романчукъ, а зновъ конференція епископôвъ поручила архіепископови Конови выголосити въ тôй справѣ пропамятне письмо и предложити его правительству.

Польскій свѣдокъ „галицкои коаліціи“

посолъ ґр. Войтѣхъ Дѣдушицкій, до котрого намѣстникъ ґр. Бадені справивъ бувъ п. Н. Вахнянина, яко до такого, що займе ся зôбраньемъ польскои комісіи соймовои для переговорôвъ зъ рускими послами, узнавъ за рѣчь конечну представити у властивôмъ свѣтлѣ справу тыхъ переговорôвъ — и ось всѣ дневники польскѣ мѣстять отсе его письмо зъ повнымъ пôдписомъ:

„Посолъ Вахнянинъ оправдуючи передъ своими противниками причины за для котрыхъ вступивъ въ радѣ державнôй на выбрану нимъ дорогу, згадавъ о розмовѣ, що ѐи мавъ передъ выѣздомъ зô Львова зъ членами парляментарныхъ комісій трехъ клюбôвъ становлячихъ соймову бôльшость. А що я бравъ участь въ тôй розмовѣ про-те уважаю за рѣчь конечну оповѣсти, якъ оно було.

Посолъ Вахнянинъ, въ товариствѣ деко трехъ своихъ найблизшихъ приятелѣвъ політичныхъ, заявивъ членамъ сихъ парляментарныхъ комісій що прийшовъ до пересвѣдченя, що рускѣ послы можуть тôлько тогдѣ зъ хôсномъ працювати для свого народу, коли будуть старатись о пôдпору вôдъ польскихъ послôвъ и о порозумѣнье зъ ними, а то тымъ бôльше, що интересы Поляковъ и Русинôвъ такъ зросли ся зъ собою, що все, що принесе дѣйстну користь одному народови такъ само и для другого народу мусить бути спасенне. Для улекшеня тои працѣ рускимъ посламъ, вôнъ жадавъ вôдъ Поляковъ послôвъ формального зближеня якъ въ соймѣ, такъ и въ радѣ державнôй. Не ставивъ вôнъ нѣякихъ подрôбныхъ условій, не вдававъ ся въ нѣякѣ переговоры не высувавъ на передъ нѣякихъ спеціяльныхъ постулятôвъ, а тôлько высказавъ надѣю, що обопôльна вырозумѣлôсть и взаимне товариске зближенье усуне найбôльшѣ трудности и найлѣпше причинить ся до користного розвитку обохъ народôвъ.

Поляки-послы, въ котрыхъ присутности посолъ Вахнянинъ зложивъ ту заяву, вôдповѣли однодушно, высказуючи радôсть за-для того, що бодай декотрѣ рускѣ послы постановили зôйти на властиву дорогу, опускаючи дотеперѣшнѣ манôвцѣ и глядаючи передовсѣмъ безпосередного контакту зъ посламы-Поляками. Кождый Полякъ бажае якъ найбôльшого добра для Руси, а то тымъ певнѣйше, що не уважае ѐи за рѣчь чужу и що ѐи любить такъ, якъ любить ся вôтчину; кождый Полякъ давно пересвѣдченый що щастье польского народу зависить вôдъ щастя рускаго народу и що взаимно лѣпша будучность може настати для руского народу лише разомъ зъ лѣпшою будучностію народу польского.

Тожь польскій посолъ мусить ненастанно мати такожь на мысли добро руского народу, а коли прийшло до болѣсныхъ конфліктôвъ політичныхъ, въ котрыхъ Русины и Поляки выдавали ся противными сторонами, то се выходило зъ того, що богато рускихъ послôвъ уважало за свôй обовязокъ противуставити свôй народный интересъ интересови польскому и вытревало поборювати стремлѣня Поляковъ, задля чого будили противъ себе и свого сторонництва оправдане недовѣре Рускѣ послы, бажаючи трудитись надъ спôльнымъ добромъ обохъ народôвъ, можуть завсѣгды числити на щиру симпатію польскихъ послôвъ. Члены соймовыхъ комісій парляментарныхъ вправдѣ не могли зложити нѣякихъ заявъ имѣмъ польского кола вѣденьского, але высказали пересвѣдченье, що члены польскои делеґаціи у Вѣдни подѣлять ихъ чувства супротивъ Руси и будуть зъ щирою радостію спôльно працювати надъ добромъ обохъ народôвъ, якъ такожь надъ добромъ монархіи зъ тыми рускими послами, котрѣ забажають такои спôльнои працѣ. То дожиданье не завело, якъ доказують заявы зложенѣ въ палатѣ послôвъ рады державнои, и оно не могло завести, сли кождый Полякъ уважае за свôй обовязокъ трудитись для добра и успѣшного розвитку Руси, а лишь домагае ся, щобы ему нѣхто не перечивъ права до независимои а на власнôмъ пересвѣдченю опертои працѣ колотого що полюбивъ цѣлымъ серцемъ.“

Письмо се якъ бачать нашѣ читателѣ, потверджуе лишь то, що було сконстатовано въ „Дѣлѣ“, а именно, що п. Вахнянинъ не мавъ нѣякои реальнои основы голосити про вѣдоме порозумѣнье чи тамъ коаліцію. Посолъ ґр. Войтѣхъ Дѣдушицкій забувъ ще додати, що по промовѣ п. Вахнянина до членôвъ польскои комісіи и по вѣдповѣди ихъ посолъ д-ръ Савчакъ звернувъ увагу польскихъ послôвъ, що цѣла тота розмова маѐ характеръ лише — приватный..

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ справѣ торговельного договору австро-россійского звѣщають зъ Петербурга до Pol. Corr., що на пôставѣ вымѣны нотъ мѣжь россійскимъ а вѣденьскимъ кабінетомъ выготовило россійске міністерство скарбу проектъ тексту заключити ся маючого торговельного договору мѣжь Россією а Австро-Угорщиною и що той проектъ доручено дня 17 с. м. амбасадорови ґр. Волькенштайнови, котрый звѣстивъ его вѣденьскому урядови заграничныхъ справъ. Въ правительственныхъ россійскихъ кругахъ твердять, що скоро на основѣ попередно переведеныхъ переговорôвъ наступила що-до мериторичныхъ точокъ цѣлковита згода, то можна буде незадовго приступити до пôдпису нового договôру, а се маѐ довершитись въ Петербурзѣ.

Вѣсть про атентатъ на міністра Плѐнера, коли ѣхавъ на похоронъ Шмейкаля, дементуе Prager Abendblatt въ офіціальнôмъ тонѣ, кажучи, що намѣреного атентату не було. Вправдѣ кинено камѣнь до поѣздового воза, але той камѣнь не бувъ вымѣреный на міністра бо все лучае ся, що коло Колина кидають хлопцѣ камѣньемъ на переходячій поѣздъ.

Прагскѣ дневники звѣщають, що клюбъ независимыхъ ческихъ послôвъ рады державнои вôдбувъ онодгы у Вѣдни засѣданье, на котрôмъ рѣшало ся пытанье дальшого истнованя клюбу. Передовсѣмъ ходило о тое, щобы клюбови надати тривкѣ основы, именно въ той способъ, щобы его члены поступали солідарно и одвѣчали за все, що робить ся именемъ клюбу. Проектъ дотычнои орґанізаціи сторонництва выготовивъ д-ръ Герольдъ. — До сеи звѣстки про реорґанізацію клюбу независимыхъ додають прагскѣ ґазеты увагу, що за автентичность не вôдповѣдають, бо першѣ Plznenski Listy подали сю вѣсть, отже и одвѣчальность за ѐи правдивость беруть на себе.

Пôсля информацій Hlas-y Naroda таборъ Омладинистôвъ починае орґанізуватись. Онодгы вôдбули ся тайнѣ зборы членôвъ „Омладины“ и саме на тыхъ зборахъ предметомъ нарадъ була справа орґанізаціи на основѣ досвѣдôвъ позбираныхъ въ часѣ процесу. Обѣ дотеперѣшнѣ ґрупы Омладинистôвъ сполучують ся въ одну цѣлôсть и задумують выдавати свôй орґанъ въ Виноградахъ, на котрыхъ не тяжить выимковый станъ. Зборы Омладинистôвъ ухвалили вотумъ довѣря для радикальныхъ послôвъ въ парламентѣ и въ дуже острôмъ тонѣ высказали погорду для „тхôрливыхъ елементôвъ“ молодо-ческого клюбу.

Про внутрѣшну ситуацію Австріи появила ся въ орґанѣ прускихъ консерватистôвъ Kreuz. Ztg. статья пôдъ заголовкомъ: „Замахъ державный въ Австріи“. Ся статья о стôлько цѣкава що передбачуе недалекій конець коаліційного правительства. Причиною упадку коаліційного міністерства мала бы бути выборча реформа. — Сли теперѣшному міністерству — пише згадана ґазета — не удасть ся перевести выборчои реформы, тогдѣ корона сильною своею рукою перепровадить реформу конечну для династіи и для добра публичного Бути може, що рѣшенье прискорить ся, сли соціяльнѣ демократы сповнять свою грôзьбу, т. е. на серіо вымогуть выборчу реформу загальнымъ страйкомъ. Въ добре поінформованыхъ кругахъ говорять, що цѣсарь въ такôмъ случаю покличе назадъ ґр. Таффого и при его помочи заведе Штайнбахôвскій проектъ выборчій, и то въ дорозѣ розпорядженя цѣлого кабінету. То розпорядженье мусѣло бы бути ратифіковане наступуючимъ парляментомъ, выбранымъ на засадѣ нового закона выборчого.“ — Скôлько ся вѣсть орґану прускихъ консерватистôвъ имовѣрна, годѣ розгадувати. Се можливе, що коаліційне міністерство готово провалитись за-для выборчои реформы, котрои полагодженье вôдсуваѐ щоразъ дальше вôдъ себе, але чи до кермы кабінету прийшовъ бы зновъ Таффе, се дуже сумнѣве.

— О пôвночи вôдходить мôй поѣздъ, вôдповѣвъ Ренодель, стискаючи руку священика — И я рôвножь не радъ бы спôзнити ся на поѣздъ, якъ вы до церкви. Парискій воздухъ для мене нездоровый — вы знаете, для чого, — и теперь коли я въ вашôй особѣ найшовъ вповнѣ довѣрочного посередника, не маю тутъ бôльше нѣчого робити, якъ хиба ждати на мои поквітованя. Теперь обѣдовый часъ всѣ сидять дома; я пересвѣдченый, що вы застанете моихъ чотирохъ вѣрителѣвъ и знаменито вывяжетесь зъ порученого вамъ завданя. Отсе списъ, продовжавъ вôнъ. вынявши зъ кишенѣ въ-четверо зложеный аркушь паперу. Зачнете вôдъ Люі Дубле. Се літератъ; улиця Аббесъ. Вы дасте ему вексель на двѣста пятьдесять однъ тысячъ триста девятьдесять франкôвъ. Се бувъ довговолосый молодець, зъ нечистыми нôгтями, що вѣвъ розгульне житье парискои золотои молодежи. Опôсля мабуть, мавъ голосный успѣхъ на літературнôмъ полѣ. Если вôнъ дальше придержуе ся своихъ привычокъ, то его всѣ доходы розходять ся въ каварняхъ на рôзныхъ гулянкахъ зъ товаришами. Потôмъ — панна Лятурнюръ; улиця кардинала Лемуана. Тамъ она маѐ маленьку школу. Вексель на триста шѣстьдесять три тысячѣ франкôвъ. Надѣюсь, що така сума выстане на закупно всякихъ пігулокъ и мінеральныхъ водъ, котрыми поважана дѣвиця любить себе наливати. Анрі Бюрталь, архітектъ, улиця Реннъ Я пригадую собѣ его гарнымъ молодцемъ, страшнымъ львовелясомъ... Вексель на сѣмсотъ девятьдесять девять франкôвъ. Говорять, що вôнъ оженивъ ся. Се буде приданымъ для его дочокъ, если ихъ маѐ. А вкôнци, найбôльше вôдъ всѣхъ потерпѣвша жертва мого банкротства, маркизъ Кандеканъ; бульваръ Мальзербъ. Его вже, вертаючи, вôдвѣдаете. Вôнъ членъ Жокей-клюбу, потомокъ знаменитыхъ предкôвъ, що били ся пôдъ Азенкуромъ и Павією, Мальплаке и Росбахомъ. Безъ нихъ, якъ бачите, не обôйшла ся нѣодна програна битва. Маркизъ славно живъ въ молодости. Передъ пяти роками прогулявъ весь величезный маєтокъ до гроша та опôсля оженивъ ся для маєтку. Моя крадѣжь, якъ говорять, приневолила его позолотити свôй гербъ подружжемъ зъ донькою Мордока — банкира, вельми недоброи репутаціи. Все одно, гадаю, що вексель на міліонъ сѣмдесять вôсѣмъ тысячь, чотириста двацять оденъ франкôвъ буде для него таки дуже милою несподѣванкою. Скажѣть, будьте ласкавѣ, моимъ чотиромъ вѣрителямъ, що я не маю намѣру ставати потôмъ всѣмъ передъ судомъ, хочь бы лишь для самооправданя, лишь що я, отъ такъ собѣ, хочу зъ ними сквітувати ся. Можете, сли хочете, сказати имъ, що Ренодель перемѣнивъ имя и прозвище та вже бôльше для нихъ не истнуе. Но передо всѣмъ, жадайте поквітованъ, жадайте поквітованъ, щобы на случай бѣды я мôгъ показати ихъ Вікторови... Такъ, прошу, возьмѣть грошѣ и адресы... Теперь пôвъ до шестои, не можна тратити часу. Ще разъ зъ цѣлого серця спасиБôгъ, за велику услугу, отче добродѣю, и до скорого побаченя.

Ренодель, взявши, лямпу, провѣвъ священика до передпокою, помôгъ ему одѣти ся, отворивъ дверѣ на сходы и заперъ ихъ за нимъ. Опôсля вернувъ ся до комнаты, сѣвъ на крѣслѣ передъ коминкомъ, вынявъ зъ циґаретницѣ незвычайнои довготы гаваньске циґаро и, положивши ноги по американьски на мармурову плиту коминка, ставъ пускати клубы дыму, на способъ вôдлываючого парохода.

(*Дальше буде.*)

НОВИНКИ.

— Першій дощь по кôлькохъ тыжднихъ посухи упавъ вчера рано, а вôдтакъ вечеромъ и нинѣ въ ночи. Довго выжиданый весняный дощь показавъ свою животворну силу, бо пôдъ его вплывомъ зазеленѣли майже нагле муравники и дерева. Ни-

нѣ небо захмарене и здаєть ся можна надѣяти ся дальшого дощу.

— **Архикнязь Альбрехтъ**, ґенеральный инспекторъ арміи, одержить — якъ пише N. Wien. Tagblatt — на власне жаданье заступника, котрый буде носити титулъ: „заступникъ ґенерального инспектора арміи“. Сю нову посаду має одержати командантъ вѣденьского корпуса ґенералъ бар. Шенфельдъ.

— **Цѣсарь** удѣливъ санкцію ухваленымъ соймомъ галицкимъ проектамъ законôвъ, а именно: 1) въ справѣ додатковои постанови до §. 1. громадскои ординаціи выборчои мѣста Львова о правѣ голосованя кандидатôвъ нотаріяльныхъ и 2) въ справѣ додатковои постановы до §§. 22 и 23 провізоричного статута мѣста Кракова о правѣ голосованя кандидатôвъ нотаріяльныхъ и фармацевтôвъ.

— **Скарбъ.** Въ Микулицяхъ пôдъ Переворскомъ, въ маєтности п. Юрія Турнава, выкопано сего мѣсяця при роботахъ земляныхъ въ огородѣ малый глиняный горнець, наповненый срѣбными монетами, зъ котрыхъ около двѣста розхопили селяне. До рукъ властителя дôйшло 357 штукъ. На се складає ся вôсѣмь вôдмѣнъ польскихъ пôвгрошикôвъ Володислава Ягайла, чеканеныхъ въ краковскôй монетарни въ лѣтахъ 1399 до 1404, три пôвгрошики молдавскѝ господаря Александра и сто пôвгрошикôвъ монетарнѣ львôвскои. Зъ послѣдныхъ два вôдносять ся до кн. Володислава Опольского, прочѝ (92 рускихъ и 8 львôвскихъ) до короля Володислава Ягайла. Зъ огляду на значне число тыхъ пôвгрошикôвъ монетарнѣ львôвскои, належить се вôдкрытье до цѣннѣйшихъ. Всѣ монеты чеканенѝ въ монетарни львôвскôй одержавъ въ дарѣ львôвскій музей историчный.

— **Судья передъ судомъ.** Сими днями вôдбула ся передъ карнымъ трибуналомъ въ Чернôвцяхъ апеляційна розправа противъ повѣтового судьѣ Туряньского о побитье селянина при нагодѣ комісійнои льокальнои візіи въ Чорнôмъ Потоцѣ. Дотычна справа тягнула ся вôдъ довшого часу. При першôй розправѣ признавъ судья Туряньского виннымъ и засудивъ его на заплату грошевои кары въ высотѣ 50 зр. Трибуналъ апеляційный потвердивъ такожь виноватôсть обжалованого, лише зменшивъ кару на 10 зр.

— **Пожары лѣсôвъ.** Въ Улучи коло Динова згорѣло кôлька морґôвъ лѣса. Огонь знищивъ крôмъ того кôлькадесять сягôвъ дровъ и кôлькадесять кôпъ хворосту. Причиною пожару була неосторожнôсть робôтникôвъ, занятыхъ при рубаню дровъ. — Лѣсы закупленѝ недавно громадою Вислокъ великій въ Мощанци, повѣта сянôцкого горять вже вôдъ 16 н. ст. цвѣтня. Доси выгорѣло около 800 морґôвъ зрубу и лѣса. Полученымъ силамъ людей зъ Мощанця, Вислока и сторожѣ лѣснои зъ лѣсôвъ кн. Чарторыйского удало ся огонь по части спинити.

— **Нещастна пригода** лучила ся сими днями въ млынѣ Бітнера въ Пивничнôй новосандецкого повѣта. При направѣ пукъ млыньскій камѣнь зъ такою силою, що залунало мовь при експльозіи на пôвъ милѣ далеко, а куснѣ каменя убили въ млынѣ сына Бітнера и лѣсного Ивана Длуґоша, а однôй селянцѣ поторощили ногу.

— **Зъ Рогатинщины пишуть намъ:** Дня 18 н. ст. цвѣтня о $12^3/_4$ годинѣ пополудни повставъ огонь въ Конюшкахъ повѣта рогатиньского и за двѣ годины знищивъ до тла 16 господарствъ и 50 будынкôвъ. Худобы згорѣло 10 штукъ, дробу не знати кôлько. Огонь повставъ на одôмъ кôнци села, де згорѣло 9 господарствъ. Люде побѣгли туды ратувати, а тымчасомъ искры впали на другій конець села, де згорѣло 7 господарстъ и 8 штукъ худобы. Тутъ майже нѣчого не уратовано. Усѣ погорѣлѝ не були обезпеченѝ. Шкода выносить до 20.000 зр. Въ селѣ бѣда. нарôдъ бѣдный, бо худобы богато погибло на мотилицю, ѣсти не має що и продає зъ рукъ своихъ землю. Зъ бѣды нещастныхъ користають несовѣстнѝ люде.

— **Буря зъ громами** и сильною зливою навѣстила дня 13 н ст. цвѣтня охрестнôсть Стрыя. Въ селѣ Нежуховѣ запаливъ грôмъ хату, вôдъ чого згорѣли двѣ загороды зъ котрыхъ одна була обезпечена.

— **На посаду греко-кат. катихита** при 5-клясовôй школѣ мужескôй въ Збаражи розписує конкурсъ тамошна окружна рада шкôльна. Платня 495 зр. Поданя треба вносити до 31 н. ст. мая.

— **Ревізію** вôдбувъ оногды комісарь львôвскои поліціи Венцъ у друкаря Мих. Саковского, сына ревізора поліційного. Ревізія наступила въ наслѣдокъ доноса якогось римаря Смоковского за якимись друками. Саковского арештовано и зроблено вечеромъ въ его мешканю другу ревізію. На просьбу вôтця выпущено Саковского на волю.

— **До будынку судового въ Яновѣ** коло Львова закравъ ся сеи ночи злодѣй, розбивъ стôлъ и забравъ звôдтамъ 30 зр. Злодѣя ще не выслѣджено.

— **Нещастна пригода** лучила ся оногды на шляху зелѣзничôмъ Стрый-Моршинъ, коло моста на рѣцѣ Стрый. Робôтникъ, що робивъ коло насыпу упавъ пôдъ колеса машины надъѣзджаючого поѣзду особового и погибъ на мѣсци. Нещастный лишивъ жѣнку и кôлькоро дѣтей.

— **Въ справѣ святкованя 1 мая** скликали львôвскѝ робôтники на завтра два зборы до ратуша. Однѝ скликала робôтнича партія соціялістична на 10-ту годину передъ полуднемъ; другѝ зборы скликала партія соціяльно-демократична и тѝ вôдбудуть ся пополудни. Робôтники львôвскѝ, хочь подѣленѝ на партіи намѣряють обходити торжественно день 1 н. ст. мая

— **Товариство синого хреста** завязало ся въ Чернôвцяхъ. Єсть се товариство тверезости. Кождый членъ приступаючій до товариства, обѣцює нѣколи въ житю не пити горячихъ напоѣвъ.

— **Выдаленье за політичну аґітацію.** Дня 23 н. ст. цвѣтня арештовано у Львовѣ слухателя ветеринаріи Гронковского, пôдданого россійского, пôдъ закидомъ, мовь бы вôнъ покрадемци пересылавъ до Россіи выдавництва Freies Russland. Арештованого рѣшено выдалити и вôдставити до границѣ. Оногды въ ночи вôдставивъ его аґентъ поліційный Козловскій до Лавочного. На двôрци у Львовѣ пращали Гронковского его товаришѣ ветеринарѣ. Молодѣжь высшихъ заведень науковыхъ має удати ся сими днями зъ просьбою до намѣстника, щобы дозволивъ Гронковскому повернути до Галичины.

— **Самоубійство** Мойсей Аґідъ, 22-лѣтный помôчникъ торговельный у Львовѣ вôдобравъ собѣ оногды вечеромъ житье, повѣсивши ся въ своѣмъ мешканю. Причиною самоубійства була уперта недуга нервова.

— **Самоволя ґенерала.** Въ Еденбурзѣ на Угорщинѣ лучила ся сими днями подѣя, що выкликала загально велику сензацію. Справа була така: При тамошнôмъ ґарнізонѣ служивъ поручникомъ вельможа мадярскій ґр. Сегеній. Въ наслѣдокъ марнотратности своихъ родичѣвъ выступивъ ґр. Сегеній противъ нихъ зъ процесомъ и жадавъ, щобы судъ пôддавъ ихъ куратели Родичѣ обидженѝ такимъ поступованьемъ сына и нехотячи допустити до сего, щобы були ставленѝ пôдъ курателю, старали ся замкнути молодого поручника до дому божевôльныхъ. Однако власти вôдказали ся рѣшучо вôдъ сего, бо лѣкарѣ орекли, що ґр. Сегеній цѣлковито здоровый на умѣ. Тогдѣ удали ся родичѣ до командуючого въ Еденбурзѣ ґенерала Пленцнера, щобы вôнъ на свою руку вôддавъ поручника до заведеня божевôльныхъ. Ґенералъ прихиливъ ся до ихъ просьбы и не надумуючись, выдавъ приказъ „у власнôмъ обсязѣ дѣланя“ вôдвезти ґр. Сегенія до Вѣдня, де на стаціи зелѣзничôй ждало повѣдомлене вже напередъ вѣденьске товариство ратункове. Тутъ силою всаджено мнимого божевôльного до повоза и вôдвезено до заведеня божевôльныхъ въ Деблінґу. Сей поступокъ ґенерала выкликавъ велике обуренье, бо — якъ каже Wien. Tagblatt — ґенералъ Пленцнеръ вынѣсъ ся понадъ законъ и выконавъ право, котре прислугує лише компетентнымъ судамъ и при задержаню великихъ осторожностей.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Въ Теребовли завязавъ ся дня 2 н. ст. марта науковый кружокъ историчный. — Конкурсъ на драматичнѝ творы въ языцѣ польскôмъ оповѣстивъ выдѣлъ краєвый зъ речинцемъ по конець липня с. р. и зъ преміями въ высотѣ 500 и 250 зр.

Посмертнѝ — ⚹ — оповѣстки.

Неониля Гаваньска, вдова по бл. п. пароху зъ Глѣбова, упокоила ся въ Высипôвцяхъ въ 67-ôмъ роцѣ житя дня 10 н. ст. цвѣтня 1894.

Наука штука и література.

— **„Дзвôнка ч. 8** мѣстить: Оповѣданье Наталки Полтавки „Вишенька“; — стишокъ М. Буженка „Весна“; — комічне оповѣданье „Лисова пригода“, написане стихами И. Ф-омъ, пояснене илюстраціями; — „Розповѣдокъ зъ мітольоґіи; — байку Одарки Романовои „Троянда та горобчикъ“; — повѣсточку Павла Кирчова „Ластôвка“; — повѣстку Олександра Катренка „Уперте хлопя“; — стишокъ Чайченка „Ластôвка“; — повѣстку М Хорошуна „Завѣтне кôльце“; — вкôнци задачѣ, загадки, ребусы и т д. та розвязки задачь и ин. зъ попередныхъ чиселъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 21 цвѣтня. Торговельный договôръ австро-россійскій прийде пôдъ нарады австрійского и угорского парляменту въ половинѣ мая.

Берлинъ 21 цвѣтня. Парляментъ приймивъ передъ замкненьемъ сесіи въ третôмъ читаню законъ о пôдвысшеню податку біржевого.

Кобурґъ 21 цвѣтня. По-завчера вôдбулось вѣнчанье велик. кн. геского Ернеста Людвика зъ княжною саскокобурґскою Вікторією.

Парижь 21 цвѣтня. Правительство, а взглядно рада міністрôвъ завѣсила выплату пенсіи ліоньскому епископови за-для пастирского листу, дорѣкаючого новому законови о обчислюваню выдаткôвъ на будовы костелôвъ.

Петербургъ 21 цвѣтня. Наслѣдникъ престола заручивъ ся въ Кобурґъ зъ гескою княжною Аліцією.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. И Гар. въ Ниж** Заплачено до кôнця лютого. — **Вп. І. Ган. въ Кр.** Доси помѣщено въ Дѣлѣ въ ч. 75, 78 и 80.

Надôслане.

„МАРІѢВКА“

(Звертає ся увагу на нинѣшный анонсъ.) 152

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Найчистѣйша алькалічна ВОДА щавова

найлѣпшій напитокъ дієтетичный и покрѣпляючій выпробованый при нежитѣ жолудка и кишокъ, при недугахъ нирокъ и мѣхура, поручає ся найвызнатнѣйшими лѣкарями яко успѣшне помôчне средство при лѣченю водою карльсбадскою и иншими, якъ такожь яко пôзнѣйше лѣченье по тыхъ-же. (VII.)

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

выдало новый накладъ друкôвъ

I. Друки правничѝ:

1. Позовъ въ справахъ дрôбныхъ лібра по 25 кр.
2. Контрактъ купна и продажи вз. I. ліб. по 40 „
3. „ „ „ „ II. „ „ 40 „
4. „ „ „ „ III. „ „ 40 „
5. Повномочіє 40 „
6. Поданя о екс- и интабуляцію, взôръ а) б) в) г) лібра по 40 „
7. Написы до подань о интабуляцію л. по 20 „

II. Друки для касъ позичковыхъ:

9. Дневникъ касовый лібра по 40 „
10. Книга довжникôвъ „ „ 40 „
11. Книжочка для позичаючого 100 прим. 2·— „
12. Скриптъ довжный „ „ 1·20 „
13. Книжочка вкладкова (щадн.) „ „ 3·— „

III. Друки для крамниць:

13. Книжка товарова лібра по 40 „
14. Книжка касова „ „ 40 „

IV. Дрѣки для Читалень и Касъ позичковыхъ:

15. Списъ членôвъ лібра по 40 „

Tinct. capsici compos.
(Pain Expeller)
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,
загально звѣстне, лагодиче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко правдивѝ.
4928
Центральна розсылка.
Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

Знаменитѝ тутки неклиенѝ Немойовского, розôбранѝ химично мѣскою лябораторією, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

! На свята !
Вина всякого рода, фляшка почавши вôдъ 35 кр.
Конякъ токайскій по 1·50 кр. и высше.
Мѣдъ питный.
Горѣвки и
Всякѝ иншѝ товары корѣннѝ
149 *поручає* 4 6
Иванъ Боднаръ
у Львовѣ, Академічна 20.

Ваги децимальнѝ выробу краєвого (зъ довголѣтною ґарантією)

въ силѣ	100,	150,	200,	250,	300,	400 кл.
зр.	17,	19,	22,	27,	30,	35
въ силѣ	500,	750,	1000,	1500,	2000 кл.	
зр.	40,	50,	65,	90,	115	

4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Буліонъ дуже добрый зъ самого дробу для недужихъ 10 зр за кільо Н-ръ 00 зъ труфлями зр. 7 50 кільо; такій самый безъ труфлѣвъ зр 6·50. Н-ръ 2. знаменитый зр. 5·50 выробу **Казимиры Матчиньскои** продає Зарядъ двора Лапшинъ почта Бережаны. 47 9—10

Важне для Пань!
По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлѝ сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 15—?
Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою француского.
ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА
Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

ВОЛОДИСЛАВЪ ҐОНЕТЪ
въ Корчинѣ
поручає зъ найчистѣйшого льну гарнѝ и свѣжѝ славнѝ полотна корчиньскѝ въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ. димы рôзнѝ, рушники, хустки до носа грубшѝ и тонкѝ вебовѝ бѣлѝ и барвистѝ. Бѣлье столове дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнѝ (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.
Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылає ся даромъ и оплатно.
За доброту выробôвъ ручить ся. 148 5—14
Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П Т. Публики свѣочать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2 50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 61—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

КАВЫ
Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто $4^3/_4$ клґ. оплаченѝ до кождои стаціи почтовои въ краю.

Цейльонъ грубозернис.	зр. 10·80
„ середна	„ 10·40
Куба знаменита	„ 10·—
Лякваіра грубозерниста	„ 9·60
Ґватемаля	„ 9 20
Мокка арабска	„ 10·80
Ява золота	„ 10·80
Цейльонъ перлова	„ 10·80

ЧАЙ
Хиньско россійскій.
Збôрка маєва зъ року 1893.

½ клґ. Конґо	зр. 1·60
„ „ „ цѣсарского	„ 2·—
„ „ Родинного въ короб.	„ 3·—
„ „ „ безъ „	„ 2·80
„ „ Мелянжь de Moscou въ коробкахъ	„ 4·—
„ „ Мелянжь de Moscou безъ коробокъ	„ 3·80
„ „ Имперіяль	„ 5 —
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„ 1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„ 1 50

поручає 15 14—22
Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

Товариство взаимного кредиту
у Львовѣ
ул. Валова ч. 14 надъ Центральною каварнею
приймає
вкладки ощадности
и опроцентовує ихъ по
5½%
удѣляє членамъ кредиту за мѣрнымъ процентомъ и
приймає въ депозитъ паперы вартостнѝ числячи вôдъ тисяча ⅛% провізіи
Всякихъ информацій удѣляє дирекція въ годинахъ урядовыхъ. 4974 4—?

„ROŽNAU“
(пôдъ Радгостомъ)
кліматичне мѣсце лѣчниче
СЕЗОНЪ
вôдъ початку мая до кôнця вересня.
заслонене вôдъ вѣтрôвъ пôвнôчныхъ высокими горами карпатскими, 380 метрôвъ по-надъ моремъ.
Жентиця, Заведенье лѣчниче зимною водою и проходами. 159 1—3
Жерела мінеральнѝ и гôрскѝ. Стація зелѣзнича. почтова и телеґрафічна. Пôдчасъ сезону чотири лѣкарѣ. Проспекты даромъ и франко.
Кожду дальшу вказôвку подає зъ всякою готовостю:
КОМІТЕТЪ ЛѢЧНИЧІЙ.

АЛЬФРЕДЪ РАССЛЬ ОПАВА
австр. Шлезкъ
Торговля насѣня заснована въ роцѣ 1857
поручає
дуже спосôбне до кôльченя насѣнье кождого рода 4960 28—30
en gros и en détail.
Прôбки и цѣнникъ даромъ и франко.

ДРÔЖДЖѢ
найлучшои якости
по 1 зр. 20 кр.
за кільоґрамъ. Просимо завчасу замавляти, подаючи день коли мають бути высланѝ.
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
У ЛЬВОВѢ. 134 6—6

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старî польскî сильнî горѣвки, дуже добрî розолісы, лікеры, румы правдивî зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвî спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванî и одиноко правдивî если зъ нашои фабрики спровадженî.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 71—104

Туманенье селянъ, Обманьство зъ косами!

Марка охоронна.

? По чôмъ пôзнати добру косу ?
? По чôмъ пôзнати злу косу ?

Вôдповѣдь

на сî пытаня найде кождый господарь въ нашôмъ новôмъ катальовѣ косъ, друкованôмъ у всѣхъ европейскихъ мовахъ.

Заки

хто купить косу, нехай замовить вôдъ насъ картою кореспонденційною нашъ катальоґъ косъ, котрый мы оплатно высылаемо.

МІНЦЕРЪ и С-ка у Вѣдни.

Розсылка косъ въ пачкахъ, почтою до громадъ и господарѣвъ.

Складъ фабричный: ПАРИЖЬ. 150 2—21

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

16-52 **Поясненя безплатно.** 1

„LE GRIFFON"

PRAWDZIWY FRANCUSKI PAPIER

ZWAŻAĆ NA MARKĘ

STRZEC SIĘ PRZED WSZELKIMI NAŚLADOWANIAMI

MARQUE DÉPOSÉE

NAJLEPSZY

NAJPOSZUKAŃSZY

NAJBARDZIEJ SŁUŻĄCY ZDROWIU

„CYGARETOWY PAPIER"

4875 29 52

Зъ днемъ 1 н. ст. мая розпочинае лѣтный сезонъ

Заведенье водолѣчниче

„МАРІѢВКА"

(почта Львôвъ)

Шѣсть кільометрôвъ вôдъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнôй мѣсцевости окруженôй лѣсами въ значнôй части шпильковыми, вôдъ пôвнôчнои стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, шѣсть будынкôвъ. каплиця заведеня, въ котрôй вôдправляе ся служба божа Пôдписаный, лѣкарь управляючій, перебувае постôйно въ заведеню и жертвуе ему цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльнôсть Взôрцеве устроенье, якъ вôддѣлôвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) пôсля найновѣйшихъ вымогôвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна масажь, ґімнастика, електризованье, ингаляціи купелѣ електричнî, сонѣшнî и иншî пôсля потребы. Здорова кухня у власнôмъ зарядѣ, крытый хôдникъ, проходы довкола заведеня и дальшî въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бôльшою скôлькостію часописей, илюстрованыхъ ґазетъ и т. д., фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товарискî. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краєвои (повозы заведеня и омнібусъ) Услôвя скромнî. Близшихъ информацій удѣляе и замовленя приймае 153 2—3

Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка"

(почта Львôвъ)

Емилій Бертемиліянъ Браєръ, властитель. Д-ръ Валеріянъ Сцѣбеньскій, лѣкарь управляючій.

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи. Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкôрянî, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. Берґера мыло смоляне мае 40% смолы деревнои и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно Берґера мыла смоляного и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнî и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючî заслугуючî на увагу: Мыло бензоове для нѣжности шкôры; мыло бораксове противъ прищѣвъ; мыло карболеве до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жь мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве на червенôсть лиця; мыло веснянкове дуже успѣшне; мыло танинове противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; мыло до зубôвъ, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ. Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 3—24

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВÔВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ъ. 6.

поручае свôй вайбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 7—50

Ц. и к. доставець дворôвъ

Патенты и привілеѣ.

„Exsiccator"

100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ** котру безплатно кождому доручить ся. 130 6 12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентôвъ глядае ся.

Адреса для листôвъ и телеґрамъ:

„Exsiccator" Вѣдень

КОНТОРА:

IV., Hauptstrasse 36.

Въ Краковѣ не маю філій.

Найдешевше при улици Академічнôй ч. 3. (напротивъ готелю Жоржа)

Безусловно безъ конкуренціи

На зближаючî ся свята знизивъ я зновъ дотеперѣшнî цѣны всѣхъ кольоніяльныхъ товарôвъ, віктуалôвъ, винъ, горѣвокъ и муки.

Заосмотрюючи свôй маґазинъ добôрными товарами, свѣжими якъ найлѣпшого рода важу нетто безъ паперу и опакованя. Цѣны въ моѣй торговли будуть все низшî якъ въ **иншихъ конкуренційныхъ торговляхъ**, що послугують ся лихимъ товаромъ. — При тôй нагодѣ подаю вытягъ зъ головного цѣнника:

½ клґ. масла кухонного дуже доброго	54 кр.		½ клґ. цикаты обиранои найлѣпшои	74 кр.	
„ „ масла найлѣпшого десерового	66 „		„ „ аранчіні смажене	62 „	
„ „ сыра свѣжого коровячого	16 „		„ „ прунельокъ обираныхъ	46 „	
„ „ смалцю угорского	34 „		„ „ маронôвъ италійскихъ	16 „	
„ „ солонины угорскои	33 „		„ „ орѣхôвъ волоскихъ	17 „	
„ „ миґдалôвъ Avola найлѣп. выбираныхъ великихъ	53 „		„ „ орѣхôвъ турецкихъ	20 „	
„ „ миґдалôвъ Molfet а гарныхъ	44 „		„ „ меду найлѣпшого	50 „	
„ „ розинокъ султан. безъ кôстокъ н.	30 „		„ „ мармоляды морельовои	65 „	
„ „ розинокъ султан. дуже гарныхъ	25 „		„ „ шоколяды швайцарскои и иншои почавши вôдъ	70 „	
„ „ розинокъ Eleme зъ кôстками	29 „		„ „ цукру въ головахъ	18 „	
„ „ розинокъ чорныхъ	24 „		„ „ цукру частями	18½ „	
„ „ дактилѣвъ Александр. д. гарныхъ	34 „		„ „ цукру въ муцѣ и кôсткахъ	19 „	
„ „ дактилѣвъ Calafat	30 „		„ „ макарану правдивого италійского	24 „	
„ „ фиґъ султаньскихъ мягкихъ	34 „		„ „ рижу каролиньского	10 и 12 „	
„ „ фиґъ вѣнковыхъ	15 „		„ „ ґрисику пшеничного	9 „	
„ „ повилъ угорскихъ знаменитыхъ	14 „		„ „ маку	18 „	
„ „ сливокъ боснацкихъ	16 и 14 „		Ванілія найлѣпша велика лѣсочка	25 „	
„ „ зеренъ зъ орѣхôвъ волоскихъ и турецкихъ	50 „		Шпараґи въ пушкахъ по зр. 1·80 и 3·20.		

Грибы правдивî литовскî выбиранî лише шапочки, бѣлî, сухî пôвъ клґ. 1·30 кр.

Мука святочна

дуже гарна суха 1 клґр. Н-ръ 000 — 17 кр. — 1 клґр Н-ръ 00 — 15 кр. - 1 клґ. Н 1 — 14 кр.

Що день свѣжî дрôжджѣ вѣденьскî незаводячî въ розчинѣ.

Всѣ товары кольоніяльнî віктуалôвъ, винъ и делікатесôвъ по зниженôй цѣнѣ 10%. — прошу жадати головного цѣнника, котрый при порôвнаню зъ иншими покаже рôзницю.

Замовленя на провінцію полагоджуе ся вôдворотною почтою 156 2—4

Поданî цѣны поручае одиноко такъ дешево лише

Иванъ Бачиньскій.

Улиця Академічна число 3 (напротивъ готелю Жоржа) у Львовѣ.

НАЙДЕШЕВШЕ.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашî льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости веснянî и осѣннî** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднî порученя и безъ всякои конкуренціи суть тî товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнî новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ. всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженî по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннî у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковî ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякî зъ провінціи надсыланî порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 27—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 82. Львôвъ, Понедѣлокъ 11 (23) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп. читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрѝ въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

Въ справѣ консолідаціи Русинôвъ

одержуємо вôдъ д-ра Ивана Франка осьтаку заяву:

„Прошу Свѣтлу Редакцію опубликувати, що въ наслѣдокъ заявы репрезентантôвъ радикальнои партіи, котра „не вѣрить въ можнôсть згоды рускихъ партій и не годить ся анѣ на §. 1. пропонованои комісією деклярацiи анѣ на всю проґраму акціи політичнои выроблену тѣснѣйшою комісією“ — бачу ся змушенымъ выступити зъ комісіи угодовои и усунути ся вôдъ всякои дальшои дѣяльности въ тôмъ напрямѣ. Рôвночасно зложивъ я на руки выдѣлу радикального товариства політичного „Народна Воля“ въ Коломыи гôднôсть головы того товариства.“

Се заявленье д-ра Ив. Франка вымагає деякихъ увагъ зъ нашои стороны.

Хочь въ заявѣ п. Франка выразно не сказано: хто тѝ „репрезентанты радикальнои партіи“, котрѝ — такъ сказати бы — высказали єму вотумъ недовѣрія за єго акцію въ справѣ консолідаціи Русинôвъ и посередно спонукали єго зложити гôднôсть головы „Народнои Волѣ“ — то все-таки можна на певно догадатись, що се радикалы коломыйскѝ, котрѝ властиво кермують акцією сторонництва радикального, ведуть редакцію орґанôвъ сторонництва „Народа“ и „Хлібороба“, орудують політичнымъ товариствомъ „Народна Воля“ и въ найновѣйшôмъ часѣ поставили кандидатуру п Михайла Павлика на посла до сойму въ повѣтѣ брôдскôмъ. Се певно они, бо по-за ними „репрезентантôвъ радикальнои партіи“, котрѝ робили бы нинѣ політику, мы не бачимо.

Отже тѝ репрезентанты радикального сторонництва заявляють свому мужеви довѣрія п. Франкови попередъ всего, що они „не вѣрять въ можнôсть згоды рускихъ партій“. [Розумѣєсь, коли „не вѣрять въ можнôсть згоды“, тогдѣ годѣ годитись имъ и на якѝ-небудь §§-ы деклярацiи та на всю проґраму консолідаціи Русинôвъ.] Тутъ замѣтна рѣчь, що репрезентанты радикального сторонництва почали „не вѣрити въ можнôсть згоды рускихъ партій“ ажь тогдѣ, коли справа згоды почала трактуватись на серіо. До того часу радикалы въ своихъ часописяхъ и на своихъ зборахъ завсѣгды дуже плакали на роздоръ межи Русинами, резолюціями вѣчевыми взывали до згоды и навѣть взяли були ініціятиву, скликавши кôлькадесять людей зô всѣхъ сторонництвъ на нараду до салѣ Штадтміллєра въ першихъ дняхъ лютого с. р Що бôльше, навѣть на зъѣздѣ мужѣвъ довѣрія нѣоденъ членъ сторонництва радикального не заявивъ ся противъ консолідаціи Русинôвъ, не запротестувавъ анѣ противъ однои точки спôльнои основы консолідаціи Русинôвъ ба що бôльше: зô сторонництва радикального выйшло приняте зъѣздомъ внесенье, щобы зъѣздъ поручивъ ще комісіи полагодити спôрну точку першу та й уложити подрôбну практичну проґраму, а вôдтакъ скликати другій зъѣздъ мужѣвъ довѣрія. Члены сторонництва радикального, котрѝ були на зъѣздѣ, зовсѣмъ не зазначили незгôдности своєи зъ д ромъ Ив. Франкомъ, ажь коли комісія почала свою роботу, надходить заява, що „радикальна партія не вѣрить въ можнôсть згоды“... Дуже добре, — тôлько въ такôмъ случаю на що було черезъ кôлька лѣтъ лицемирити, що нѣбы-то хоче ся згоды? на що було скликувати зъѣздъ до Штадтміллєра? Показує ся, що тымъ панамъ ходило лишь о баламученье опініи публичнои, що нѣбы-то они страхъ-якъ розпинають ся за згодою! А они навѣть „не вѣрять въ можнôсть згоды“!

Справѣ сѣй приглянулись мы троха близше, бо она досыть цѣкава для галицко-рускихъ вôдносинъ — она характеризує сторонництво радикальне.

„Зъ Богомъ Парасю!“ — можуть хиба сказати партіи радикальнôй всѣ нелицемирнѝ приятелѣ гадки консолідаціи Русинôвъ. А коли пос. Романчукъ въ своѣй акціи не поминувъ и сторонництва радикального, то учинивъ се мабуть не длятого, щобы єму приписувати значѣнье рôвнорядне зъ другими сторонництвами рускими, але певно длятого, що се сторонництво за весь часъ т. зв. „новои еры“ проливало сльозы надъ роздоромъ середъ Русинôвъ и накликувало до згоды... а хто мôгъ угадати, що все те було нещире, дѣяло ся безъ вѣры въ можнôсть згоды?

Бо-жь зовсѣмъ не розминемо ся зъ дѣйстною правдою и не обидимо сторонництва радикального, коли скажемо, що оно — бодай поки-що — досыть собѣ слабоньке сторонництво, а що ще головнѣйше: оно вôдъ часу свого настаня не то не скрѣпило ся, але радше ослабло. Порôвняймо рôкъ 1891-ій зъ рокомъ 1894-ымъ, а побачимо, що деякихъ рухливыхъ кружкôвъ радикальныхъ зъ 189'-ого року нинѣ вже майже не слѣдно. У Львовѣ, у Вѣдни, ба и въ Краковѣ рускій рухъ радикальный заглухъ, майже зовсѣмъ не дає про себе знати... осталась одна Коломыя. Але й Коломыя — хочь не помыя, а мѣсто для радикальнои акціи найбôльше пригоже — все-таки лишь на половину послужила радикальнôй справѣ. Зъ однои стороны Коломыя привела на свѣтъ політичне товариство „Народну Волю“ и популярну часопись „Хлібороба“, але зъ другои стороны она розбила сторонництво радикальне на два таборы, котрѝ нинѣ нѣякои стычности зъ собою не мають. Такѝ молодѝ силы, якъ Вол. Охримовичь, Евгенъ Левицкій, Вяч. Будзиновскій, Микола Ганкевичь и ихъ товаришѣ, усунули ся зовсѣмъ вôдъ радикальнои акціи коломыйскои — вôдъ пôвтора вже мабуть року въ „Народѣ“ або „Хлѣборобѣ“ не бачимо ихъ именъ... Вкôнци коломыйскѝ радикалы въ дуже досадный спосôбъ вôдпекали ся посла Т. Окуневского, котрого колись уважали за свого.

Але-жь бо й здобутки коломыйскои ґрупы не выглядають импонуючо, коли взяти на увагу, що орґанъ політичного товариства „Народнои Волѣ“ — „Хлібороб“ за головну цѣль пропаґанды радикальнои поставивъ квестію „требъ церковныхъ“... и ся квестія стоить нинѣ яко єдина рѣчь, що въ практичнôй дѣяльности єсть спеціяльностію сторонництва радикального, бо въ иншихъ точкахъ практичнои дѣяльности — якъ н. пр. загальне право голосованя, економічна орґанізація люду и т. д. — радикальне сторонництво не стоить оно одно...

Взявши все те на увагу, выходить, що панове „репрезентанты радикальнои партіи“ властиво не мають причины такъ дуже гороѣжитись, бо — якъ каже польска пословиця — wiedzą sąsiedzi jak kto siedzi... Впрочôмъ послѣдный подвигъ коломыскои партіи радикальнои — кандидатура въ Брôдщинѣ п. М. Павлика, редактора „Хлібороба“ а кандидата „Народнои Волѣ“ мôгъ ихъ поучити, що якъ нема амуніціи, нѣчо не выйде зъ самои лишь амбіціи...

Рада державна.

Зъ вѣденьского клюбу руского одержали мы сегодня такій комунікатъ:

„Клюбъ рускій вôдбувъ 19 и 21 цвѣтня два засѣданя пôдъ проводомъ п. Мандичевского. На засѣданю 19 цвѣтня рѣшено, щобы п. Барвѣньскій при дебатѣ буджетовôй надъ рубрикою міністерства вѣроисповѣдань и просвѣты пôддержавъ петицію суплєнтôвъ ческихъ, зъ котрою они звернулись такожь до клюбу руского, и въ котрôй домагають ся, щобы рада державна закономъ управильнила ихъ становище правне. Вôдтакъ принявъ клюбъ рускій до вѣдомости выступленье посла Романчука зъ того-жь клюбу. — На засѣданю дня 21 цвѣтня ведено дискусію надъ потребою забрати голосъ при рубрицѣ міністерства фінансôвъ въ напрямѣ облекшеня тягарôвъ селяньскихъ.

— —

На суботнѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ зачалась дебата буджетова надъ етатомъ міністерства просвѣты и вѣроисповѣдань.

До голосу записались: contra: Періцъ, Адамекъ, Наберґой, Зачекъ, Курцъ, Соколь, Кайцль, Куніцъ, Бжезновскій, Романчукъ, Гавкъ; pro: Трайінфельсъ, Демель, Гофманъ-Велєнгофъ, Соколовскій, Гормузакій, Барвѣньскій, Сальвадорі, Пєнтакъ, Гіттеръ, Геркъ.

Пос Періцъ зачавъ промову по хорватски, вôдтакъ продовжавъ єи по нѣмецки. Представивъ вôдносины шкôльнѝ въ Дальматіи. Домагавъ ся науки старо-славяньского языка въ середныхъ школахъ и бôльшого увзглядненя хорватского языка. Вкôнци высказавъ потребу плеканя въ школахъ матернои мовы.

Пос. опатъ Трайінфельсъ жалувавъ ся на упадокъ чувствъ релігійныхъ. Держава, въ котрôй истнує примусъ шкôльный, бере на себе одвѣчальнôсть за моральне выхованье молодежи. Релігія народôвъ не єсть приватною, лишь публичною справою. Въ интересѣ морального и економічного добробыту народôвъ треба запевнити католицкôй церквѣ вôдповѣдный вплывъ на выхованье молодежи.

Пос. Адамекъ зазначивъ, що въ часѣ урядованя теперѣшного міністра просвѣты прийдесь мабуть Чехамъ звести ще бôльшу борбу за свои культурнѝ интересы анѣжь давнѣйше. Выказувавъ, що за мало робить ся для потребъ ческого народу на поли шкôльництва.

Пос. Демель порушивъ кôлька справъ шкôльныхъ. И такъ заявивъ ся за одностайною школою середною, а противъ теперѣшного подѣлу на ґімназіи и школы реальнѝ. Латину можна бы вчити вôдъ першои клясы, францускій языкъ вôдъ третои а жену ажь вôдъ пятои клясы. Вкôнци представивъ сумну долю суплєнтôвъ.

Пос. Наберґой жалувавъ ся на недостачу словѣньскихъ шкôлъ народныхъ въ Трієстѣ и Гориціи.

Що-до національныхъ квестій на поли шкôльництва заявивъ міністеръ такъ:

3)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(*Дальше.*)

При слабôмъ свѣтлѣ каретнои лямпы Мулєнъ ще разъ переглянувъ списъ адресôвъ, и сѣдаючи въ карету, сказавъ вôзникови першу зъ нихъ. Лишь тôльки замкнулись дверцѣ повозу — перезяблый вôзникъ пôгнавъ свого коня. Зъ коня выходила пара, неначе зъ вапянои ямы.

Не зважаючи на вôкна, що не добре приставали и вôдъ котрыхъ сильно дуло, на сопухъ гнилои соломы та вохкого сукна, священикъ чувствувавъ себе въ семôмъ небѣ. Безперестанно тримавъ руку въ кишени своєи рясы, де були грошѣ, се майно кôлькохъ родинъ, и вкôнци прийшовъ до того, що дане єму припорученье вельми приятне, та що не кождого дня доводить ся зробити стôлько людей щасливыми.

Зъ Кліші до Монмартра недалеко. Засіяли крôзь мраку ярко освѣченѝ вôкна якогось дому для забавы, опôсля зновъ все потонуло въ мрацѣ, ажь наконець карета станула на улицѣ Аббесъ.

— Чи панъ Люі Дюблє тутъ мешає? запытавъ священикъ отвираючи дверѣ въ комнатку дверницѣ, зъ-вôдки ударивъ єго въ нôсъ запахъ раґу.

— На пятôмъ поверсѣ, дверѣ просто, вôдповѣла дверниця — особа въ бѣлôмъ чѣпци, и зъ сильнымъ поростомъ надъ верхною губою.

Неначе макбетовска вѣдьма. она поралась коло дымячого кôтла. мѣшаючи тамъ „печѣнку жида, кровь малпы и жовчь вепра, що пожеръ своихъ девятеро дѣтей“. А се-жь въ дѣйстности була лишь баранина зъ бобомъ, котра нѣгде такъ вкусно не приладжує ся якъ въ мешканяхъ парискихъ дверникôвъ.

Нужденный выглядъ старушки и слабо освѣченѝ сходы урадували священика. Якъ разъ, такъ повиненъ мешкати бѣдный поетъ, котрому вѣчно не стає грошей. Мешканье на пятôмъ поверсѣ, — знаменито! И священикъ, котрый знавъ про домашну обставу літератôвъ лишь тôлько, що вычитавъ въ немногихъ клясичныхъ начеркахъ, представлявъ собѣ мрачну неопалену комнатку, а тамъ на нужденнôмъ лôжку Люі Дюблє зъ олôвцемъ и паперомъ въ рукахъ зъ побуренымъ волосьемъ, розхрестаною грудью та горячковымъ блескомъ очей — звычайною признакою поетичного вдохновеня. Думаючи такъ, наивный священикъ, пригадавъ собѣ деякѝ ґравюры зъ минувшого столѣтя, якѝ доглянувъ мимоходомъ въ торговли книгарника. Хто знає, може бути, нещастный поетъ, доведеный нуждою и злиднями до крайности, въ ту саму хвилю намѣряє житье собѣ вôдôбрати, може бути, прийде ся выломити дверѣ и найти єго на-пôвъ задушеного вôдъ чаду угля.

И весь зворушеный старець-священикъ, не уважаючи на свою астму, майже бѣгъ на гору; але „пятый“ поверхъ оказавъ ся далеко ще не послѣднымъ поверхомъ сеи каменицѣ, и священикъ вельми здивувавъ ся, и майже розсердивъ ся, побачивши приличнѝ дверѣ, котрѝ могли бы бути дверми зажиточного буржуа.

Елеґантно одягненый молодый чоловѣкъ — самъ Люі Дюблє — впустивъ єго. Вôнъ бувъ убраный на вечерокъ, въ чорнôмъ фраку и бѣлôй краватцѣ. Оказалось — вôнъ збиравъ ся на перше представленье якоись пєсы и хотѣвъ передъ тымъ пообѣдати въ своѣй реставраціи.

Коли о. Мулєнъ представивъ ся и попросивъ пожертвувати єму кôлька хвилинъ, Люі Дюблє повѣвъ єго до великои комнаты, котра колись то служила молодому артистови за робôтню, а теперь була прибрана хочь не розкôшно але вповнѣ выгôдно; стѣны були заложенѝ поличками зъ книжками, на великôмъ освѣченôмъ лямпою столѣ лежали порозкладанѝ паперы, а догасаючій огонь на коминку розширявъ приємне тепло, а все те вказувало на трудяще але и цѣлкомъ выгôдне житье молодого господаря.

Священикъ все ще не мôгъ прийти до себе зъ великого здивованя, єго мрачнѝ фантазіи розвѣялись мовь дымъ.

— Чому маю завдячити честь вашои гостины? — поспытавъ Люі Дюблє, сѣдаючи напротивъ священика на высокôмъ ґотицкôмъ крѣслѣ.

„И тому то панкови“, — подумавъ священикъ, — „котрый має славу поета, але не терпить, якъ бы годилось, нѣякои нужды, та приймає мене зъ холодною вѣчливостію міністра, я привѣзъ понадъ чверть міліона!“

И почтенный священикъ не мôгъ побороти въ собѣ охоты выкликати „великій ефектъ“.

Вôнъ всунувъ руку въ кишеню рясы и вытягнувъ сперва табакирку, потôмъ чотки, потôмъ вôсѣмъ су, потôмъ футералъ зъ окулярами и, наконець, славну мошонку. Сховавши назадъ въ кишеню чотки, су и табакирку, вôнъ спокôйно зъ розвагою заложивъ на нôсъ окуляры, звôльна отворивъ мошонку, переглянувъ векслѣ, вынявъ сей, котрый бувъ выставленый на имя Дублє, и зъ розмахомъ подавъ єго молодому чоловѣкови.

— Се одинока цѣль моєи візиты, — промовивъ вôнъ зъ добродушнымъ усмѣхомъ. — Розумѣє ся, вы будете такъ ласкавѝ дати менѣ поквітованье, що дôстали.

— Якъ? що?! — сказавъ Дюблє, глянувши на папѣръ. — Двѣста пятьдесять оденъ тысячь, триста девятьдесять франкôвъ! Вексель на моє имя! Що за містіфікація?!

— Анѣ трохи, — вôдповѣвъ священикъ. Се тôльки значить, що панъ Ренодель...

— Мôй бувшій банкиръ, той пôдлый злодѣй!...

— Почувъ докоры совѣсти и звертає своимъ вкладчикамъ все, що вôнъ у нихъ забравъ, зъ подвôйнымъ процентомъ.

— Якъ?.. — Ту величезну суму? Весь мôй родинный маєтокъ... а навѣть и бôльше?

— Все то Ренодель вертає вамъ и не має нѣякого иншого бажаня якъ лишь очистити свою совѣсть. Говорити о нѣмъ бôльше менѣ не вôльно.

— Но... Мôй Боже... Се-жь справдѣ за-

Правительство обовязане числити ся, на скôлько позволять фінансовй взгляды, зъ культурными потребами всѣхъ народôвъ въ державѣ. Але годѣ поминути ту обставину, що до національного розвитку народôвъ въ першôй лінїи повинй самй народы прикладати власну руку, та ажь опôсля числити на помôчь державы. Зъ тои точки погляду можна оправдати правительство, для чого оно вôдмовило субвенцiи на етнографічну выставу славяньску въ Празѣ. Що-до квестiи, на скôлько держава маѣ причинятись до національного розвитку, треба уважати найперше, на скôлько котра народность поступила въ своѣмъ розвитку, а вôдтакъ чи національнй змагання не полученй за тѣсно зъ политичными борбами. Для правительства не може бути рôвнодушне, чи якiй закладъ науковый переповненый атмосферою розъярення и ненависти политичнои чи нѣ; а чимъ бôльше въ якôмъ краю розгорѣла политична борба, тымъ труднѣйша задача правительства. До оцѣнки тыхъ обставинъ мусѣло правительство вынайти якусь крiтерiю, по котрôй можна бы пôзнати, чи заспокоѣнье бажань національныхъ якогось народу вôдповѣдаѣ всѣмъ повысшимъ взглядамъ. Тою крiтерiею есть еманацiя сойму, доконана при спôвучасти заступникôвъ обохъ народностей. Таку саму вагу прикладаѣ правительство до згôдного заявленя заступникôвъ обохъ народностей въ палатѣ послôвъ. Длятого правительство выповнить зъ всею готовостью всѣ тѣ бажання, котрй або заявленй въ ухвалѣ соймовôй або выплывають зô згôдности поглядôвъ заступникôвъ въ палатѣ послôвъ. Але зъ того ще не выходить, щобы и тѣ національнй бажання, котрй не перейшли повысшои дороги, були правительствомъ абсолютно вôдкиненй; бо годѣ зъ уряду наказувати абсолютну застою національному житю народôвъ. Якъ було бы небезпечнымъ, будити якiйсь народъ до екзотичного житя передчаснымъ заспокоѣньемъ его штучно выкликаныхъ потребъ, такъ само було бы безосновно здержувати якiйсь народъ насильно въ его природнôмъ розвитку. Зъ того выходить, що если того рода жадання ставляють ся лишь зъ однои стороны, то дотычна народность не може зъ цѣлковитою певностiю числити на ихъ заспокоѣнье, вже хочь бы зъ тои причины, що правительство не въ силѣ заспокоити односторонй бажання поодинокихъ народностей зъ огляду на трудности, якй выходять зô способу веденя національнои борбы зъ другою народностiю.

Промову свою закôнчивъ мiнiстеръ выказаньемъ злыхъ наслѣдкôвъ, якй выходять зъ того, що молодѣжь ческа прилучила ся до руху омладинiстичного.

Пос. Гофманъ-Веленгофъ высказавъ ся зъ похвалами о заявленю мiнiстра що-до тыхъ односторонныхъ неоправданыхъ бажань національныхъ, бо бачить въ тôмъ надѣю, що устане дальша словѣнизацiя Стирiи.

Пос. Зачекъ представивъ бажання моравскихъ Чехôвъ, именно щобы отворити въ Берлiнѣ другiй университетъ зъ ческимъ языкомъ выкладовымъ. Рôвножь выказавъ якй кривды зазнаѣ ческа народность въ Шлеску.

Слѣдуюче засѣданье въ понедѣлокъ.

——

Найновѣйшою подѣею парляментарною есть утворенье екзекутивного комiтету коалiцiйныхъ сторонництвъ.

Въ часѣ, коли то въ кабiнетѣ гр. Тафого була при власти правиця, истнувавъ спôльный комiтетъ екзекутивный або т. зв. парляментарна комiсiя. Коли-жь прийшли до власти коалiцiйнй сторонництва: нѣмецка лѣвиця, коло польске и клюбъ консерватистôвъ,— Поляки и Гогенвартôвцѣ напирали передо всѣмъ на се, щобы зновъ зложити парляментарну комiсiю, котра була бы мовь бы орґаномъ коалiцiи. Лѣвиця нѣмецка опирала ся противъ такои комiсiи, головно зъ тои причины, що въ такôй комiсiи мали бы всѣ сторонництва коалiцiйнй по рôвнôмъ числѣ заступникôвъ и ухвалы ей обовязували бы безъ взглядно всѣ три сторонництва, а въ дѣйстности же лѣвиця зъ огляду на число своихъ членôвъ була найчисленнѣйша и повинна мати перевагу. При тôмъ поглядѣ обставала лѣвиця довгiй часъ, ажь послѣднй подѣї парляментарнй приневолили ей згодитись на жаданье Полякôвъ и Гогенвартôвцѣвъ. Якй то були причины, довѣдуѣмось зъ Vaterland-у.

Деякй подѣї послѣдныхъ часôвъ — пише Vaterland — въ палатѣ послôвъ подали нагоду сторонництвамъ коалiцiйнымъ обговорити справу, чи не було бы вôдповѣдне, утворити рôдъ парляментарнои комiсiи, при помочи котрои можна бы оминути въ спôльнôмъ интересѣ всѣхъ участникôвъ несподѣванй пригоды, котрй могли бы неразъ прибрати дуже прикрый характеръ. Розумѣе ся, що не розходило бы ся при тôмъ о прiнципiяльнй квестiи, котрй порѣшали бы ся и на дальше въ поодинокихъ клюбахъ, лишь о формальне поступованье въ важнѣйшихъ справахъ.

Пôдъ тыми подѣями послѣдныхъ часôвъ, котрй можуть прибрати прикрый характеръ — треба розумѣти справу мiнiстра Шенборна, а именно голосованье лѣвицѣ за внесеньемъ пос Пацака противъ голосôвъ Полякôвъ и консерватистôвъ. Цѣлу ту справу хотѣли консерватисты уважати за casus belli — и длятого лѣвиця вôдступила вôдъ своихъ поглядôвъ що-до комiсiи парляментарнои, щобы ратувати загрожену коалiцiю, взглядно становище своихъ мiнiстрôвъ. N. fr. Presse признаѣ, що послѣдными часами приходило дуже трудно перевести спôльне дѣланье коалiцiйныхъ клюбôвъ безъ спôльного орґану руководячого поступованьемъ коалiцiйныхъ сторонництвъ и длятого лѣвиця згодилась на спôльный комiтетъ екзекутивный застерѣгаючи собѣ, що въ тôмъ комiтетѣ не будуть западати ухвалы, а лишь буде вôдбуватись нарада и обговоренье поодинокихъ справъ.

До комiтету екзекутивного вышлють членôвъ: лѣвиця нѣмецка, Поляки, консерватисты и клюбъ Коронiiого, а крôмъ того буде входити президiя палаты, значить президентъ и два его заступники.

Клюбы коалiцiйныхъ сторонництвъ згодились на утворенье комiтету и въ тôй справѣ появились въ газетахъ комунiкаты. Лѣвиця оголошуе, що ей клюбъ одноголосно згодивъ ся на утворенье, въ интересѣ парляментарнои дѣяльности, самостôйнои комiсiи парляментарнои сторонництвъ коалiцiйныхъ, зъ застереженьемъ, що поодинокй клюбы будуть самостôйно вести нарады и ухвалювати. Комунiкатъ клюбу консерватистôвъ звучить: „Клюбъ высказуе ся за спôльною комiсiею, уважаючи ей за орґанъ до зорiентованя, при чôмъ выразно зазначуе, що полишаѣ ся на дальше непохитно повна свобода що-до ухвалъ.“ — Комунiкатъ кола польского не оголошеный, бо маѣ бути такiй самый якъ и клюбу консервативного.

Уконституованье комiсiи наступить сими днями, на разѣ же говорить про ню N. fr. Presse такъ: Спôльный комiтетъ буде складатись зъ 15 членôвъ: зъ президента и двохъ вiцепрезидентôвъ палаты та зъ трехъ членôвъ кождого сторонництва коалiцiйного. Выборы тыхъ членôвъ вôдбудуть ся въ клюбахъ въ понедѣлокъ. Майже на певно будуть выбранй отсй послы: зъ лѣвицѣ Гайльсберґъ, д-ръ Кинбурґъ и Русъ; зъ кола польского Залескiй, Єнджейовичъ и гр. Пининьскiй; зъ клюбу Гогенварта гр. Гогензаргъ, гр. Деймъ и Фухсъ, а зъ клюбу Коронiiого гр. Коронiнi, Бурґсталеръ и бар Рольсберґъ. Кругъ дѣланя сеи парляментарнои комiсiи не буде такiй самый що давнѣйшого комiтету екзекутивного. Комiсiя маѣ мати характеръ парляментарного уряду розъемчого и нараджуватись передовсѣмъ надъ формальнымъ поступованьемъ въ повнôй палатѣ и комiсiяхъ, щобы члены сторонництвъ коалiцiйныхъ могли добре зъорiентуватись, якъ мають поступати въ поодинокихъ справахъ. Длятого уважано злишнымъ установляти регулямiнъ для того комiтету, тымъ бôльше що въ нѣмъ не будуть западати нѣякй ухвалы. Всякй инший неформальнй квестiи що-до трактованя справъ и подѣлу працѣ будуть и дальше обговорювати ь въ клюбахъ. Если бы зайшли якй непорозумѣня мѣжь клюбами, то будуть вôдноситись до комiтету о розъемъ, але нѣколи голосованьемъ клюбу не буде робитись напору на ухвалу клюбу Надѣють ся, що при помочи того комiтету буде можна осягнути скорше вымѣну гадокъ и не будуть лучати ся парляментарнй несподѣванки зô стороны коалiцiйныхъ сторонництвъ.

——

Клюбъ молодо-ческiй вôдбувъ нараду надъ политичною ситуацiею. А що появились поголоски, мовь бы въ клюбѣ наступило роздвоенье а умѣреннѣйшй члены клюбу були невдоволенй зъ промовъ и поступованя Грегра, Вашатого и Бжезновского, то клюбъ выдавъ комунiкатъ, що тй всѣ послы промовляли пôсля ухвалы, интенцiи и за вѣдомостью клюбу. Але щобы не потреба було на будуче спростовань такихъ, якъ пос. Грегра, то ухвалено выбрати сталу президiю клюбову, котра буде одвѣчальна за всякй справы.

Зъ круга молодежи, що выслала недавно тому послови Анат. Вахнянинови звѣстну „Заяву“ по причинѣ его промовъ въ парляментѣ вѣденьскôмъ, одержуемо на „Вôдкрыте письмо“ того-жь посла до 70 членôвъ львôвскои молодежи рускои слѣдуючу

Вôдповѣдь на „Вôдкрыте письмо“ посла Анатоля Вахнянина.

Молодѣжь не сподѣвала ся вôдъ п. Вахнянина за свою цѣлкомъ поважну заяву иронiчнои або таки й смѣхотворнои публичнои вôдповѣди на тему „чистыхъ душъ“, докору за солiдарнôсть молодежи въ заявѣ „безъ рôзницѣ поглядôвъ“ въ иншихъ справахъ, и т. д.

Въ интересѣ правды мусить молодѣжь близше пояснити точки своеи заявы, котрй п. Вахнянинъ у своѣй вôдповѣди нарокомъ чи ненарокомъ хибно понявъ або невѣрно навѣвъ, и такъ:

1. Въ точцѣ першôй заявы сказано було, що то п. Вахнянинъ, беручи въ оборону деспотичнй слова галицкого намѣстника гр. Баденього, понизивъ достоинство народу рускаго, — а не посолъ Аймъ, котрый словами „если хто хоче бути червакомъ, най не гнѣваѣ ся, коли его придопчуть“, давъ перестороґу та науку п. Вахнянинови и его одномышленникамъ въ радѣ державнôй.

2. Точкою другою молодѣжь осудила справедливо головно политичну часть бесѣды п. Вахнянина, а не економiчну, хочь и тая — дай Боже милый — щобъ не осталась тôлько на паперѣ, або щобы зъ обѣцянками не склалось таке, якъ зъ тою горою, що породила зъ великимъ трескотомъ мышь... тымъ бôльше, що коалiцiя такъ въ справахъ економiчныхъ якъ и въ политичныхъ руководить ся чудовою девiзою: beati possidentes.

3. На инсинуацiю, мовь-бы то молодѣжь tacite похваляла зближенье п. Вахнянина до „кола“ польского, заявляемо, що его домыслъ не маѣ нѣ трохи пôдставы, бо якъ зъ одного боку узнаемо modus vivendi мѣжь Русинами а Поляками за потрѣбный, то зъ другого боку пôсля нашого пересвѣдченя повиненъ той modus vivendi опиратись на цѣлковитôй рôвноправности обохъ сторôнъ, а не на зависимости однои стороны вôдъ другои, якъ до теперь.

4. Четверта точка „Заявы“, котра каже, що п. Вахнянинъ „понизивъ у иншихъ народôвъ — а головно славяньскихъ — въ державѣ австрiйскôй честь и достоинство народу рускаго“ — есть льогiчнымъ выплывомъ попередныхъ точокъ, а не простымъ заокругленьемъ, якъ се вважае п. Вахнянинъ.

Отже замѣтъ п. Вахнянина, мовь-бы та „Заява“ була тôлько „каменемъ вложенымъ молодежи въ руку безъ всякои розумнои причины“ противъ самои особы п. Вахнянина — замѣтъ той его, скажемо, не заслугуе навѣть на вôдповѣдь, бо самъ п. Вахнянинъ ледво чи вѣрить въ серiознôсть своихъ слôвъ: годѣжь-бо припустити, щобы вôнъ тôлько и тôлько у себе признававъ способнôсть думати, другимъ же — хотя-бъ молодшимъ — ей вôдмовляти посмѣвъ.

У Львовѣ 23 цвѣтня 1894.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Суботнѣшна Politik говорячи про дебату надъ буджетомъ мiнiстерства вôйны, замѣчае мiжь иншими таке: „Коалiцiя йде дѣйстно вôдъ „здобутка до здобутка“, вôдъ „трiюмфу до трiюмфу“ вôдъ „побѣды до побѣды“. Виправдѣ и за давнѣйшого правительства нѣколи не притрафило ся, щобы домаганя мiнiстерства вôйны не найшли въ палатѣ конечнои бôльшости, але теперь оно цѣлкомъ що иншого; теперь кожде голосованье є доказомъ „крѣпшаня“, „вглубленя“ и „ширшаня“ „коалiцiйнои думки“, новый причинокъ до величавого стану еры „отвертости и правды“. Такъ отже и голосованье надъ обовязкомъ мельдованя, не вôдбiмаючи нѣчого, уважае ся за чистый зыскъ на конто активôвъ „неполiтичнои политики“. Добрй увага додае до того Wien. Allg. Ztg: „Проектъ закона що-до обовязку мельдованя ополченцѣвъ принято незначною бôльшостiю рады державнои. Навѣть въ самôй палатѣ було дуже мало послôвъ. Зъ 353 послôвъ хибувало при голосованю певно 200; численье голосôвъ при голосованю выказало 88 „за“, а 52 „противъ“ внесеня комiсiи. А що палата зъ початкомъ засѣданя була досыть повна, то ту абстiненцiю можна пояснити лишь непопулярностю закона, котра зневолила многихъ послôвъ до утечи. Такъ недоставало мѣжь иншими богато нѣмецко-клерикальныхъ хлопôвъ клюбу Гогенварта и велике число сельскихъ заступникôвъ зъ лѣвицѣ и польского кола. Мимо того все таки въ палатѣ лишило ся стôлько „безусловно такихъ, на котрыхъ можна спустити ся“, щобы всѣ амандеманъ, котрй мали на цѣли остроту того закона злагодити якъ для поодинокихъ, осôбъ такъ и для громадъ, вôдкинути бôльшостiю. Се справдѣ дуже сумне, бо можна було — если вже конечно треба — намѣрену цѣль мiнiстерства вôйны цѣлковито осягнути и мимо того певнй полекшѣ дати тымъ, що ихъ дотыкаѣ законъ Але коалiцiя фунґувала бездоганно и знов може зазначити новый „здобутокъ“. Она голосувала за закономъ безъ змѣны, хотяй пôсля слôвъ мiнiстра не выключена можливôсть, що обовязокъ мельдованя ополченцѣвъ є тôлько передтечею ихъ войсковыхъ вправъ.“

Въ королѣвскихъ Виноградахъ коло Праги на зборахъ нѣмецко-политичного товариства говоривъ д ръ Гросъ посолъ рады державнои. про реформу выборчу. Въ своѣй бесѣдѣ вôнъ станувъ на становищи чисто нѣмецкои лѣвицѣ, уважаючи загальне право голосованя за невôдповѣдне, а коалiцiю великихъ сторонництвъ яко єдину можливу рецрезентацiю австрiйского правительства. Свои погляды доказувавъ бôльше-менше такъ: Въ супротивности до всѣхъ старыхъ формъ державныхъ, котрй представляли лишь орґанiзацiю тымчасомъ пануючои клясы, нова держава маѣ бути орґанiзацiею цѣлого державно-горожаньского товариства. Пôсля того являе ся домаганье всѣхъ горожанъ що-до участи въ законодавствѣ и въ правленю оправдане. Вôдповѣдно менша часть населеня, зорґанизованй промысловй роботники, домагають ся загального, рôвного, безпосереднего права голосованя. За-для своеи позорливои справедливости ставъ голосъ за тымъ выборчымъ правомъ окликомъ. Дѣйстно справедлива система выборча не може давати своимъ горожанамъ однакового вплыву на керму державы, але мусить увзгляднити ихъ труды для державы, способности кождого поодинокого горожанина трудитись для дер-

---

чарованый сонъ! И сей, выбачте, негодяй оказуе ся честнымъ чоловѣкомъ.

И Люi Дюбле заливъ ся нервовымъ смѣхомъ.

— Вôнъ довжникъ, що платить свои довги, добродѣю, майже строго замѣтивъ священикъ.

О. Муленъ, потрохи сердивъ ся на сего молодого чоловѣка, похожого въ своѣмъ балевôмъ одязѣ радше на зачинаючого карiеру дипльомата, якъ на бѣдного, вѣчно въ грошевыхъ клопотахъ, — роботника пера. А при тôмъ и розчарованье було вже надто велике: — нѣ пôддаша, нѣ соломяного лôжка, нѣ розбитого горнятка на воду, нѣ вѣрного пса, що лиже звисаючу руку умираючого поета !...

Мѣжь тымъ Люi Дюбле приложивъ руку до серця, неначе надслухувавъ, якъ онн бье. „Мое серце не вельми сильно бье ся“, — сказавъ вôнъ зъ гордою усмѣшкою. — „Я вдоволеный зъ себе“.

Ажь теперь вôнъ замѣтивъ здивовану и невдоволену мiну священика.

— Вы мовь бы здивованй, отче добродѣю, звернувъ ся вôнъ до него, — що я не завляю надмѣрнои радости, и зъ щастя не скачу пôдъ стелю? Признайтесь, вы бы хотѣли розповѣсти Реноделеви, що вы бачили чоловѣка майже збожеволѣвшого зъ неожиданого щастя. Але нѣ, я бы збрехавъ, если бъ ставъ цѣлувати сй шматки стемпльованого папiру... Я вдоволеный, але заразомъ рôвночасно и дещо затревоженый. Завдяки тымъ грошамъ, я буду мôгъ бôльше належати до себе, буду бôльше независимый: теперь вже не треба буде трѣпати на силу по двѣ статьѣ на тыждень за-для мешканя и харчу, теперь я можу взяти ся за давно задуману трагедiю зъ сучасного житя, котра часто не даѣ менѣ спати въ ночи. Але якъ разъ за-для того я повиненъ призадуматись и передовсѣмъ не попасти въ свои давнй блуды, не пôддати ся властивому менѣ наклонови до лѣни та фантазованю. Послухайте, отче добродѣю, вы выдаетесь менѣ знаменитымъ чоловѣкомъ, и я пересвѣдченый, що образъ дѣланя Реноделя васъ глубоко зворушивъ Чи хочете, щобы я давъ вамъ можнôсть вражувати, того розкаявшого ся злодѣя и успокоити его грижу совѣсти? Лишь скажѣть ему що ограбивши мене до чиста, вôнъ зробивъ менѣ величезну прислугу.

— Прислугу? поспытавъ зачудованый священикъ.

— Ба, ще и яку велику. Доки я бувъ богатый, бувъ лѣнивый и нѣхто мене не знавъ; несподѣвано збѣднѣвши, ставъ я трудитись, у мене проявивъ ся талантъ, и я вже маю деякй успѣхи. Если можете послухати мене чверть годины, я розповѣмь вамъ въ короткихъ словахъ свою исторiю, а вы перекажѣть ей тому чемному гôльтаевi, котрый своею грабѣжливостью такъ менѣ прислуживъ ся, а котрого пôзнѣйше розкаянье — хто знае? - бути може, принесе менѣ тяжку шкоду...

— Я вельми спѣшусь, хочь по правдѣ сказати, я дуже цѣкавый...

— О, се не займе богато часу, я розповѣмь коротко. Передставте собѣ молодого боввана, що дещо за вчасно дôставъ въ свои руки значный маетокъ, фантазуючого о поезiи, залюбленого въ литературѣ до тои степени, що самъ запахъ свѣжо надпочатого аркуша паперу оноломлюе его мовь шампанъ. Такимъ я бувъ въ двацятôмъ роцѣ житя Я просто ликавъ книжки, читавъ, що пôдъ руки попалось, и всѣмъ одушевлявъ ся; якiй небудь шумный лицарскiй романъ, або дурне безъ змѣсту писанье бульварного писателя романôвъ наповняли мене якимсь жахомъ. Що дня я зачинавъ писати знаменитый твôръ котрого змѣстъ бувъ цѣлкомъ подôбный до того, що я прочитавъ день передъ тымъ, лежачи въ лôжку. И на жаль, мои стихи не доходили дальше, якъ до третои стрѣчки, а трагедiи все лишь кôнчились на описахъ декорацiй. Театръ представляе лѣсъ... и т. д. Въ дѣйстности же, се бувъ щасливый настрôй духа, — неприсутнôсть нѣжного смаку и завсѣгды добрый апетитъ. Въ тôмъ часѣ я познакомивъ ся и запрязнивъ ся зъ однымъ молодымъ чоловѣкомъ, о два роки вôдъ мене старшимъ, але вже вылисѣлымъ; вôнъ знавъ на память двѣ-три фразы зъ критичныхъ статей и голивъ собѣ вусы, щобы бути подôбнымъ до одного звѣстного актора. Вôнъ ослѣпивъ мене, прибивъ своею высшостью и зволивъ впровадити мене въ два кружки молодежи, зъ котрыхъ одинъ збиравъ ся въ звѣстнôй пивварнѣ латиньскои дѣльницѣ — другiй десь-тамъ на Монмартрѣ. Власне достоинство, зъ якимъ мôй приятель вôдчинивъ передо мною ворота тыхъ двохъ храмôвъ музъ, таке на мене зробило вражѣнье, що вôдъ сеи поры я зачавъ уважати его за „будучого поета“, котрого слава колись заповнить цѣлый Парижъ и за тымъ цѣлый свѣтъ. Я, въ ролѣ его ученика, старавъ ся поступати въ его слѣды, обсыпуавъ мого нового учителя всѣлякими дарунками, зачинаючи вôдъ безчисленныхъ куфлѣвъ пива, а вôнъ за се розсыпувавъ передо мною перлы свого генiя и учивъ мене, погорджати всѣми, лишь тôльки не нимъ... Хочете знати, якй були его погляды на литературу, а тымъ самымъ и мои? Въ минувшости, говорили мы, нема нѣодного бôльше замѣтного писателя, если нечислити кôлькохъ непризнаныхъ генiевъ, котрй впрочôмъ також мають багато хибъ; писателѣ теперѣшного часу також не богато вартй, лѣпшихъ можна на пальцяхъ перечислити. И коли мы зачинали числити, то на першôмъ мѣсци появлявъ ся, розумѣвсь, мôй лысый приятель, потôмъ я (зъ кречности, розумѣе ся, бо я дававъ средства на выдавництво журнала), и, вкôнци, не великiй кружокъ иншихъ молодыхъ людей. Передо всѣмъ забороняло ся числити ся зъ публикою: правдивый талантъ пише, що найбôльше для двацяти пятьохъ читателѣвъ, але и то вже за богато. Кождый, що маѣ хочь бы дрôбку успѣху — фiлiстеръ, ограниченый чоловѣкъ, пожалованя гôдне существо. Отсе, отче добродiю, здоровй и розсудней правды, котрй я кôлька лѣтъ узнававъ... Але сей свѣтъ, для васъ чужiй... Боюсь, що вы мене не розумѣете

— Зовсѣмъ противно, я стараю ся порозумѣ.... и понима... Будьте ласкавй, говорѣть дальше, - попросивъ священикъ, що вже зачавъ прихильнѣйше вôдноситись до молодого поета.

(Дальше буде.)

жавы и становище, яке займають въ державѣ. Пôсля тыхъ всѣхъ обставинъ звужене загальне право выборче мусить бути цѣлею стремленя, але его не можна осягнути однымъ махомъ, тôлько постепенно. Въ Австріи можливе правительство лишь на основѣ коаліціи. Теперѣшна коаліція е о стôльки природна, о скôлько значно бôльша часть нѣмецкихъ послôвъ въ нѣй сполучена. Зваленье коаліціи выйшло бы въ добро лишь природнымъ противникамъ Нѣмцѣвъ — Чехамъ. Предложенй правительствомъ засады выборчои реформы мимо очевидныхъ недостаткôвъ можна приймити, яко хвилево добрй, але ихъ треба уважати тôлько дорогою, а не кôнцемъ выборчои реформы. При недостачи законодавства народностей на тôй дорозѣ можлива лишь попередна охорона національного посѣданя. Однакъ та національна охорона мусить бути для всѣхъ нѣмецкихъ послôвъ першою й найвысшою кермою у всѣхъ політичныхъ питаняхъ, але й не можна ей цѣлковито полишити правительству, хотяй и рѣшучо треба домагатись, щобы правительство понехало всего, що приносить шкоду національному станови посѣданя. Борбу о національне истнованье, о національне становище мусить вести цѣлый нѣмецкій народъ.

Угорске правительство, а взглядно угорске міністерство вѣроисповѣдань и освѣты розпорядило, щобы всѣ учителѣ и кандидаты на учителѣвъ складали испытъ зъ мадярского языка. До кваліфікаціи вымагав ся що-найменше достаточна нота зъ знаня языка и зъ его научаня. Инспекторы шкôльнй и ихъ заступники одержали строгій приписъ пильно за тымъ наглядати и евентуально вôдбирати дипльомы.

Въ Карлôвцяхъ вôдбули ся зборы Сербôвъ, на котрыхъ запротестовано противъ намѣренои церковно-політичнои реформы угорского правительства. Пôсля информацій Vaterland-у на зборахъ явило ся бôльше, якъ 20.000 Сербôвъ зъ всѣхъ закутинъ монархіи. Зборамъ проводивъ радникъ двôрскій бар. Живковичь. Участники высказували острй бесѣды, называючи послôвъ, котрй голосували за цивільными вѣнчанями, зрадниками.

— —

На другій день по замкненю сесіи нѣмецкого парляменту кн. Бісмаркъ уладивъ парляментарне снѣданьевъ Фрідріхсруге. Кôлька днѣвъ передъ кôнцемъс есіи, трицятохъ народно-ліберальныхъ послôвъ заповѣло Бісмаркови свою громадну візиту, а запросины на снѣданье були лишь актомъ чемнои вôдповѣди. Та мимо того приемъ у кн. Бісмарка набравъ цѣли політичнои, а то за-для бесѣды выголошенои старымъ ексканцлеромъ. Въ нѣй дотронувъ ся майже всего, що стоить на порядку дневнôмъ нинѣшнои нѣмецкои політики и замѣтивъ мѣжь иншимъ и те, що хочь до вôйны далеко, то все таки европейскй державы не дуже мирно настроенй.

— —

Въ Бѣлградѣ почавъ выходити новый дневникъ: „Законитость“, котрый маѣ на метѣ боронити правительственну політику. Въ своѣй програмовôй статьѣ заявляѣ, що постуляты сторонництвъ вытворили такій станъ, котрого смутнй наслѣдки зневолили короля перепинити ихъ въ мѣсяци сѣчни Се була рѣчь конечна сотворити мôцну основу, на котрôй могли бы всѣ сербскй патріоты, безъ рôзницѣ партій, подати собѣ руки до помиреня. А ся основа така: На внѣ совѣстне и точне сповнюванье всѣхъ зъобовязань и удержанье належнои поваги.

— —

Въ дипльоматичнôй репрезентаціи Сербіи за границею зайдуть змѣны, именно, якъ доносять пôсля докладныхъ информацій, посломъ въ Цетербурзѣ буде именованый Алимпій Васильевичь, посломъ у Вѣдни бувшій президентъ міністрôвъ Симичь, посломъ въ Букарештѣ бувшій міністеръ скарбу Миятовичь, а посломъ въ Царгородѣ Георґевичь. На мѣсце Миловановича, котрый зновъ обôймивъ свою професуру при правничôмъ выдѣлѣ бѣлградскои школы высшои, именовано ґенеральнымъ консулемъ въ Будапештѣ Ристу Данича, бувшого дипльоматичного аґента въ Софіи.

— —

Про надужитя нѣмецкихъ урядникôвъ въ Камерунѣ оголошуѣ Neue deutsche Rundschau дуже цѣкавй вѣсти въ формѣ дневника, що его списавъ таки Нѣмець пробуваючій въ Камерунѣ. Дневникъ починаесь днемъ 13 марта 1893 и подаѣ деякй подробицѣ про ворохобню въ Бакоко. Отже асероръ Велявъ, котрый вѣвъ експедицію, велѣвъ въ часѣ спаленя села поутинати кôлькомъ старымъ жѣнкамъ головы; мужчинъ годѣ було зловити. Кромѣ того пораненй, голодомъ зморенй, на пôвъ умираючй жѣнки, старцѣ и дѣти волочено середъ битя въ кайданахъ до темныхъ ямъ вязничныхъ. Всѣ увязненй въ тôй „експедиціи“ мусѣли робити тяжко коло будовы пристани и умирали одинъ за другимъ. Надто ихъ держано середъ найбôльшои спеки на кораблй „Soden“ такъ повязаныхъ до щоглôвъ, що въ закровавленыхъ и напухлыхъ членахъ гнѣздили ся хробаки. Коли-жь за-для такои муки они въ безсильности падали, тогдѣ стрѣляно до нихъ, якъ до дикихъ звѣрятъ. — Неменше цѣкавый епізодъ подаѣ дневникъ про судный день Одна муринка обжалувала свого мужа, що зле зъ нею обходивъ ся. Безъ всякихъ доказôвъ, розслѣдôвъ и свѣдкôвъ засуджено его на 50 кіѣвъ и заразъ вôдчислено кару. Другого мурина обжаловано о крадѣжь годинника. Сказано ему: маѣшь двѣ дороги, або признаѣшь ся, або одержишь 50 кіѣвъ. Муринъ звинявсь, але его бють и зновъ випроваджують до судовои салѣ. Зъ остраху передъ кіями признаѣсь до крадежи, и за то засуджують его на шѣсть лѣтъ вязницѣ, 100 марокъ кары и на 15 кіѣвъ що першои суботы кождого мѣсяця.

— Авторъ дневника оповѣдаѣ ще о многихъ надужитяхъ самого канцлера Ляйста [его вже суспендовано въ телеґрафічнôй дорозѣ] и заявляѣ, що може доказати правду кождого факту передъ кождымъ судомъ.

— —

Богато говорить ся въ сю пору про розброенье европейскихъ державъ, та на дѣлѣ замѣсть розброеня кожда днина приносить новый плянъ уоруженя. На тематъ розброеня подаѣ Petit Parisien дуже сензаційне оповѣданье політичне зъ недавнои подорожи нѣмецкого цѣсаря Вільгельма до Венеціи и до Вѣдня. Пôсля информацій париского дневника цѣсарь Вільгельмъ въ порозумѣню зъ обома своими союзными монархами предложивъ царевн Александровн проектъ загального розброеня. Въ тыхъ дняхъ царь за посредствомъ ґр. Шувалова надôславъ вôдповѣдь на предложеня тридержавного союза. Змѣстъ тои вôдповѣди такій, що розброенье доперва тогдѣ буде можливе, коли Нѣмеччина цѣлковито порозумѣе ся зъ Франціею, а Австрія полишить пôвостровъ Балканьскій Туреччинѣ и Славянамъ. Коли-бъ нѣмецке правительство, не полагодивши вôдносинъ зъ Франціею, схотѣло скликати мѣжнародный конґресъ въ цѣли розважаня пытаня розброеня, то Россія и Франція мусѣли бы займити вôдморне становище. Обѣ тй державы будуть спокôйно и терпеливо дожидати хвилѣ, коли загальна ситуація політична, по думцѣ высказаныхъ въ россійскôй вôдповѣди постулятôвъ, дозволить на переведенье розброеня, пожаданого всѣми народами. — Отсе оповѣдаѣ париска ґазета, а то ей оповѣданье не можна уважати нѣчимъ, лишь казкою Гадку розброеня пôдносять завсѣґды, кôлько разôвъ въ взаемнахъ европейскихъ державъ заяснѣе трохи погôднѣйшій горизонтъ. Впрочôмъ мимо того ясного горизонту Франція пôднесла у своѣмъ нутрѣ пытанье збôльшеня армій, отже замѣсть наблизити ся до розброеня, она наблизила ся до уоруженя

НОВИНКИ.

— **„Бережаньскій Боянъ“** вôдспѣвае въ церквѣ парохіальнôй въ Бережанахъ въ велику Пятницю о годинѣ 7 ôй вечеромъ слѣдуючй страстнй псальмы:

1. Бортнянскій — „Благообразный Іосифъ“ — хоръ мужескій;
2. Бортнянскій — „Блаженъ мужъ“ (концертъ G) — хоръ мѣшаный;
3. Лаврôвскій — „Искупилъ ны еси“ — хоръ мужескій;
4. Бортнянскій — „Услыши Боже гласъ мой“ — (концертъ D) хоръ мѣшаный;
5. Рудковскій — „Насъ ради“ — хоръ мужескій;
6. Бортнянскій — „Благообразный Іосифъ“ — хоръ мѣшаный.

Початокъ означеный пôзнѣйше зъ огляду на замѣсцевыхъ членôвъ, котрй схотѣли бы прибути на продукціи. Звертаемо лишень увагу, щобы Вп. члены замѣсцевй выбирались о скôлько можливо завчасу, позаякъ продукціи рôзпôчнуть ся точно зъ ударомъ 7-ои годины. — *Вôдъ Выдѣлу тов. „Бережаньскій Боянъ“.*

— **Епископъ Куиловскій** — якъ довѣдуемось — все ще лежить хорый на селѣ. Змѣна въ недузѣ зайшла така, що спухла и друга нога. Приѣздъ епископа до Станиславова вôдложеный зъ порады лѣкарѣвъ на пôзнѣйше.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Въ цвѣтну недѣлю о годинѣ 10 рано въ катедрѣ станиславôвскôй митратъ архипресвитеръ львôвскои капітулы о. М Сѣнгалевичь [яко вôдпоручникъ хорого еп. Куиловского] передавъ о. Вас. Фаціевичу епископскй вôдзнаки: хрестъ, перстень, митру и жезлъ въ присутности множества вѣрныхъ, всего мѣсцевого духовеньства руского и лат. инфулата кс. Кершки. Новый митратъ вôдслужывъ службу Божу въ сослуженю двохъ крилошанъ и при асистѣ пресвитерôвъ, а опôсля давъ въ честь епископского вôдпоручника обѣдъ на 12 особъ.

— **Холера** появила ся зновъ въ Галичинѣ въ повѣтахъ борщѣвскôмъ и гусятиньскôмъ. Донесли про се перший вѣденьскій часописи, звѣщаючи, що въ трехъ громадахъ повѣта гусятиньского, надъ россійскою границею лучило ся кôлька пôдозрѣныхъ случаѣвъ занедужаня та що бактеріольоґічнй розслѣды выказали азійску холеру. — Урядова Gazeta Lwowska пише про се: „Дня 10 н. ст. цвѣтня с. р. донесено до намѣстництва урядово, що въ Скалѣ надъ Збручемъ занедужавъ дня 7 н. ст. цвѣтня зарôбникъ середъ пôдозрѣныхъ о холеру познакъ, та що на другій день въ полудне сей недужій померъ. Коли розпочатй бактеріольоґічнй розслѣды надôсланыхъ вôдходôвъ тои особы, не усунули пôдозрѣня холеры, выслано зъ рамени намѣстництва дня 12 н. ст. цвѣтня на мѣсце инспекгора санітарного д-ра Касіну, для точного провѣреня справы въ Скалѣ и въ охрестности. Д-ръ Касіна, прибувши на мѣсце, дôзнавъ ся о новôмъ пôдозрѣнôмъ случаю занедужаня въ Старôй Скалѣ, де селянинъ, а имовѣрно пачкарь, занедужавъ дня 13 н. ст. цвѣтня и на другій день померъ. Крôмъ того выкрыто 14 цвѣтня въ Скалѣ въ середмѣстю въ однôмъ домѣ чотири случаѣ пôдозрѣнои недуги, зъ котрыхъ два таено вôдъ 12 цвѣтня. Якъ въ першôмъ такъ и въ другôмъ случаю заряджено всякй средства осторожности, установлено двохъ лѣкарѣвъ холеричныхъ для Скалы и Старои Скалы, подѣлено мѣсто на дѣльницѣ, щобы лекше выкрыти таенй случаѣ за недужаня. Намѣстництво пôслало 500 зр. на першй выдатки, именно на живленье недужихъ и взагалѣ убогихъ, а такожь на вôдшкодованье за знищенй рѣчи, що не дадуть ся здесінфекціонувати. Въ мѣстѣ уставлено паровый приладъ десінфекційный, власнôсть державну. — Окôнченй бактеріольоґічнй розслѣды сконстатували прутнѣ Коха въ вôдходахъ зарôбника померщого дня 8 цвѣтня въ Скалѣ и селянина померщого 14 цвѣтня въ Старôй Скалѣ. — Доси занедужало въ Скалѣ 8 особъ въ двохъ обôйстяхъ, зъ тыхъ померли три особы, а 5 лишаѣ ся въ лѣченю. Въ Старôй Скалѣ померъ 14 цвѣтня, якъ вже высше згадано, одинъ селянинъ и вôдъ того часу нѣхто бôльше не занедужавъ. — Трохи пôзнѣйше, т. е. 15 н. ст. цвѣтня, надôйшла вѣсть зъ повѣта гусятиньского, що дня попередного сконстатувавъ лѣкарь повѣтовый въ Сокиринцяхъ надъ Збручемъ 6 случаѣвъ пôдозрѣныхъ о холеру, котрй лучили ся майже рôвночасно, бо дня 12 цвѣтня та що одна 6-лѣтна дѣвчина померла на сю недугу. Заразъ выслано на мѣсце инспектора санітарного д-ра Баржицкого и одного лѣкаря холеричного зô Львова та пôслано поки-що 500 зр. на выдатки. Доси занедужало въ Сокиринцяхъ 13 особъ, зъ тыхъ выздоровѣло 2, померло 5, лишило ся въ лѣченю 6. Розслѣды бактеріольоґічнй вôдходôвъ померщои дѣвчины сконстатували такожь присутнôсть прутнѣвъ Коха. — Отже разомъ въ повѣтѣ борщѣвскôмъ и гусятиньскôмъ занедужало вôдъ 7 до 20 н. ст. цвѣтня включно 23 особы, зъ тыхъ выздоровѣли 2, померло 10, а въ лѣченю лишило ся 11 особъ. — Вôдъ теперь будуть подавати ся що день вѣсти про холеру въ Gazet-ѣ Lwowsk-ôй “

— **Зъ Коломыи пишуть намъ:** Зъ причины, що зъ початкомъ шкôльного року 1894/5 намѣряѣ товариство „Шкôльча помôчь“ въ Коломыи вôдкрыти интернатъ для шкôльнои молодежи розписуе ся симъконкурсъ на посаду настоятеля зъ речинцемъ до 1 н. ст. червня 1894 Вôдъ кандидата жадаѣ ся окôнченои низшои ґімназіи або учительскои семинаріи, вѣкъ вôдъ 30 до 50 лѣтъ и свѣдоцтва чимъ до теперь займаѣ ся — Убѣґаючй ся о тую посаду маючу до выдѣлу „Шкôльнои помочи“ въ Коломыи зголосити ся въ поданôмъ высше речинци и свои услôвя подати. [Просить ся другй часописи сю оповѣстку повторити]. Коломыя 21 н. ст. цвѣтня 1894.

За выдѣлъ „Шкôльнои помочи“ въ Коломыи.
Сальо професоръ ґімназіи предсѣдатель. — *Красицкій* греко кат. сотрудникъ секретарь.

— **Огнѣ.** Въ Дроговижи дня 7 с. м. згорѣло 8 загородъ селяньскихъ, вартости 2776 зр. Огонь бувъ, здаеть ся, пôдложеный. — Въ Синявѣ дня 9 с. м. згорѣли три загороды, вартости 5000 зр. При тôмъ огни Иванъ Єлень сильно попаривъ ся. — Въ Колтовѣ знищивъ огонь кôлька будынкôвъ господарскихъ ґр. В. Баворовского, вартости 2500 зр. — Въ Сосници згорѣли дня 4 с. м. три загороды, вартости 2000 зр Огонь повставъ зъ неосторожности. — Въ Дорожовѣ пов. самбôрсколо згорѣло 18 домôвъ разомъ зô стодолами, одинъ будынокъ громадскій, знаряды господарскй, корова и т. п., все вартости 7370 зр., зъ чого 3949 зр. були обезпеченй. Огонь повставъ мабуть зъ неосторожности при высыпуваню попелу. — Въ Буяновѣ згорѣло 11 будынкôвъ, вартости 4.835 зр. дня 31 м. м. — Въ Зарайску въ самбôрскôмъ повѣтѣ дня 30 м. м згорѣло 11 будынкôвъ, 8 стодôлъ, 7 стаень, 4 шпихлѣрѣ збôже, паша и знаряды девятьохъ господарѣвъ. Такожь згинуло пятеро рогатои худобы и 8 безрогъ. Шкода 7539 зр. була обезпечена на 4805 зр Въ огни згорѣло 2 дѣтей Ивана Концевича Мати ихъ такъ попарила ся, що мусѣли ей вôдвезти до шпиталю — Вô второкъ 17 н. ст. цвѣтня пополудни знищивъ огонь 26 хатъ и будынкôвъ въ Турôвцѣ повѣта скалятского. Цѣла одна улиця (вôдъ села Иванôвки) разомъ зъ коршмою згорѣла. День бувъ ясный, але зимно було и вѣтеръ. Причина огню або дѣти, що зъ забавы пôдпалили або новобранцѣ пôдпили собѣ може и котрый забувъ папиросъ загасити. Передъ двома роками згорѣло такъ кôлька хатъ заразъ по жнивахъ. — Въ Винничкахъ коло Львова згорѣли двôрскй забудованя. Шкода дуже велика, бо самого тамтогорôчного збôжа згорѣло въ стодолахъ за 4000 зр. — Въ Сôльци, коло Дрогобича, знищивъ огонь дня 18 н. ст. цвѣтня 40 селяньскихъ загородъ зъ всѣми економічными будынками и добуткомъ Не уратовано нѣчого, бо люде були въ поли. Въ поломѣни погибло богато худобы, а кажуть, що й двое дѣтей погибло. Обезпеченыхъ було всего чотирохъ господарѣвъ Шкоды поки що не можна обчислити, але она величезна Збôже приладжене на поствъ бараболѣ до садженя, навѣть одѣжь, бѣлье, постѣль — все згорѣло до тла. Зъ домôвъ стаень, стодôлъ, а навѣть зъ плодôвъ не остало ся майже нѣ слѣду. — Въ Залôзцяхъ выгорѣло дня 18 н. ст. цвѣтня кôлькадесять сяжень молодого лѣса, а на другій день згорѣли въ Старыхъ Залôзцяхъ три домы коло костела.

— **Для погорѣльцѣвъ Нового Санча** ухваливъ выдѣлъ краевый на вчерашнôй сесіи удѣлити тымчасомъ запомоги въ квотѣ 1000 зр.

— **Галицка каса ощадности у Львовѣ** удѣлила зъ чистого зыску 14.000 зр. на рôзнй добродѣйнй цѣли. Зъ рускихъ институцій одержали: дѣвоче воспиталище сс. Василіянокъ у Львовѣ 200 зр., товариство ремѣсникôвъ „Зоря“ 100 зр., „Шкôльна помôчь“ 100 зр., Комітетъ будовы руского театру 100 зр. — На списѣ виднѣе такожь мѣжь иншими яко „рускій институтъ“ — интернатъ Змартвыхвстанцѣвъ зъ сумою 200 зр., але-жь интернатъ Змартвыхвстанцѣвъ нинѣ зовсѣмъ польскій и пôдъ „рускôсть“ пôдшиватись не маѣ вже нѣ найменшого позору.

— **Въ Новôмъ Санчи** завязавъ ся комітетъ обывательскій пôдъ проводомъ бурмістра д-ра Кар Славика, щобы нести помôчь нещастнымъ погорѣльцямъ Комітетъ просить надсылати датки въ грошахъ або натураліяхъ. Датки грошевй належить адресувати до комітету въ мѣскôй касѣ въ Санчи, а посылки въ натураліяхъ до провôдника комітету д-ра Славика. Пересылки въ натураліяхъ пôдъ адресою комітету вôльнй вôдъ оплаты за перевôзъ зелѣзницею.

— **Віцепрезідентъ краевои дирекціи скарбу, п. Коритовскій**, гостивъ въ середу въ Перемышли въ справѣ помѣщеня уряду податкового и повѣтовои дирекціи скарбу. Якъ кажуть рѣшивъ п. Коритовскій, що оба уряды можуть лишитись въ капітульнôмъ будынку пôдъ услôвемъ, що тамъ переведуть ся вôдповѣднй перерôбки, конечнй для здоровля урядникôвъ и выгоды публики.

— **Зъ Букôвска пишуть намъ:** Вѣсть подана дневниками, будь то въ Вислоцѣ выгорѣло 800 морґôвъ лѣса, неправдива. Бувъ тамъ вправдѣ на зрубѣ незначный огонь але не зробивъ великои шкоды — За те горять лѣсы въ Явôрнику и Туриньску, въ Сяноччинѣ. Оба тй села належать до жидôвъ.

— **Для обороны еміґрантôвъ** заснувало ся у Львовѣ товариство, що поставило собѣ за задачу охороняти интересы еміґруючихъ зъ Галичины селянъ. На чолѣ товариства стоить ґр. Тадей Дѣдушицкій. Товариство займе ся такожь розслѣдомъ господарскихъ вôдносинъ въ другихъ краяхъ.

— **Обôкража суду.** До експедиту суду повѣтового въ Кôцмани закрали ся сими днями невыслѣдженй злочинцѣ, забрали кôлька предметôвъ, зложеныхъ въ судѣ яко corpora delicti та знищили 18 карныхъ донесень, дотыкаючихъ выключно крадежи въ лѣсахъ.

— **Позичка мѣста Черновець.** Президентъ мѣста Кохановскій и адвокатъ д-ръ Ротъ повернули въ четверъ зъ Вѣдня и давали въ пятницю на довѣрочнôмъ засѣданю черновецкои рады мѣскои справу зô своихъ заходôвъ о позичку. Зъ причины, що правительство вôдмовило обліґаціямъ позички права паперôвъ пупілярныхъ, розбили ся переговоры зъ долѣшно-австрійскимъ товариствомъ есконтовымъ, а натомѣсть розпочала громада переговоры зъ вѣденьскимъ кредитовымъ заведеньемъ рôльничимъ о позичку пôвтора міліона зр.

— *Дрôбнй вѣсти.* Доповняючій выбôръ одного члена рады повѣтовои въ Жидачевѣ зъ бôльшои посѣлости вôдбуде ся дня 25 н. ст. мая. — Въ Петербурзѣ, якъ доносить „Новое Время“, стане небавомъ выходити двотыжденникъ „Галицко-руссій Вѣстникъ“ пôдъ редакціею Галичанина п. Дрогомирецкого

Надôслане.

Verfälschte schwarze Seide.
Man verbrenne ein Müsterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Aechte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verlöscht bald, und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide, (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schutzfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur ächten Seide nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hoflief.), **Zürich** versendet gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Port nach der Schweiz.
4979 (5)

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Презенту на Новосѣлки, дек. местиского, одержавъ о. Володим. Ясеницкій.

Завѣдательства одержаля оо.: Ив. Лисикевичь въ Суровици дек. яслиского, Григ. Сирисъ въ Кривôмъ ad Тѣсна, дек. балигородского.

Сотрудництво въ Ременовѣ, дек. куликôвского, одержавъ о. Ив. Федикъ.

Канонічну институцію одержали оо.: Ив. Гомва на Молодичь, дек. ярославского; Іос. Губицкій на Михалевичѣ, дек. комарняньского; Стеф. Онишкевичь на Хищевичѣ, дек. комарняньского.

До канонічнои институціи на Полонну, дек. ольховецкого вôзваный о. Іос. Гамерскій.

Правительство дозволило на дотацію 300 зр. рôчно для приватного сотрудника въ Прусику на одинъ рôкъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложили въ нашôй адміністраціи Вп. пп: Д-ръ Корн. Чайковскій зъ Самбора 8 зр. 80 кр, на котрй зложили: Д-ръ К. Иржичекъ 2 зр., инжинеръ Пшетоцкій 1 зр., совѣтникъ Ганикъ 1 зр., аптикарь Алексевичь 1 зр., господарь Михасъ 50 кр., д-ръ А. Горватъ 50 кр., въ Морозовичахъ заколядували 2 зр. 80 кр.; — о. Апол. Гриневецкій зъ Мельнича 5 зр. 20 кр. зôбраныхъ зъ купонôвъ; — о. Зен. Шепаровичь зъ Колодѣвки 12 зр.; зôбраныхъ въ домѣ о. Софр. Левицкого въ Стриганцяхъ на его именинахъ. Зложили слѣдуючй особы: О. Ив. Левицкій зъ Тростянця 1 зр., жена тогожь п. Юлія Левицка 2 зр., о. Софр. Левицкій 1 зр., жена его 50 кр., п. Мальхажукъ управитель дôбръ зъ сынами 1 зр. 50 кр., о. Кучиньскій зъ Парища 1 зр, о. Матюкъ зъ Маріямполя 1 зр., о. Поповичь 1 зр., о. Яворскій зъ Устя зеленого 50 кр, о. Зен. Шепаровичь 1 зр.

— **Для бѣдныхъ учениковъ руской ґімназіи у Львовѣ** надôславъ на руки нашои адміністраціи п. Мих. Маритчакъ зъ Яворова 2 зр.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 23 цвѣтня. Нинѣ приѣздить до Вѣдня президентъ угорского кабінету д-ръ Векерле, щобы порозумѣтись що-до речинця въ справѣ скликаня делеґацій. — Войскове свято весняне вôдбуло ся зъ великимъ торжествомъ.

Будапештъ 23 цвѣтня. Похоронъ Кошута коштувавъ мѣску раду 70.000 зр.

Букарештъ 23 цвѣтня. Въ той день, коли обходжено уродины короля, хотѣли лібералы и студенты уладити демонстрацію передъ королѣвскою палатою, однакъ поліція недопустила.

Парижь 23 цвѣтня. Арештовано нѣмецкого офіцира, котрый бувъ шпіономъ. Міністерство вôйны не хоче дати нѣякихъ близшихъ пояснень.

Лондонъ 23 цвѣтня. Поліція арештувала анархіста Ґісепа Ферару. — Дневники витаютъ заручины россійского наслѣдника престола, яко зближенье Россіи и Анґліи пôдъ взглядомъ політичнымъ.

Лізбона 23 цвѣтня. До парляменту выбрано всѣхъ 171 послôвъ, зъ того: 109 міністеріяльныхъ, 49 поступовыхъ, 11 независимыхъ и 2 републиканцѣвъ. — За послѣдныхъ 24 годинъ умерло на холеру 85 особъ.

Надôслане.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ

бувшій елевъ асистентъ клініки лѣкарскои при університетѣ Ягайлоньскôмъ. по кôльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординуе вôдъ годины 3—5. 6

улиця Мицкевича число 6.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ" Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 4185

ВЖЕ ВЫЙШОВЪ

МОЛИТВЕННИКЪ

выданый „Просвѣтою"

въ народнôй мовѣ, великій, обôймаючій 640 сторôнъ друку, найповнѣйшій зô всѣхъ такихъ Молитвенникôвъ.

Молитвенникъ сей мѣстить въ собѣ: I.) Молитвы щоденнѝ раннѝ и вечѣрнѝ. II.) Зъ Богослуженя церковного, именно: а) въ Вечернѣ, б) зъ Повечерницѣ малои, в) зъ Повечерницѣ великои г) зъ Утренѣ, д) Литургія св. Іоана Золотоустого е) Молитвы въ часѣ св. Литургіи. III. Тайны покаяня и пресв. Евхаристіи IV.) Молитвы для рôзного вѣку, стану и въ рôзныхъ потребахъ V.) Молитвы въ часѣ Великого посту. VI.) Молитвы на празники а) Господскѝ, б) Богородичнѝ, в) Святыхъ VII.) Молитвы сполученѝ зъ вôдпустами, VIII.) Акафистъ до а) Исуса Христа б) Пресв Богородицѣ, в) св Отця Николая. IX.) Молебенъ до пресв Богородицѣ X.) Тропарѣ, кондаки, богородичнѝ и прокимены а) недѣльнѝ, б) щоденнѝ, в) на празники Господскѝ, Богородичнѝ и Святыхъ, г) на деякѝ потребы. XI.) Коляды и иншѝ пѣсни церковнѝ. XII.) Мѣсяцословъ цѣлого року.

Сей Молитвенникъ дôстати можна **въ канцеляріи товариства „Просвѣта" и въ книгарни Ставропигійскôй** по такихъ цѣнахъ:

1) Молитвенникъ брошурованый . . — зр. 70 кр.
2) оправленый на-пôвъ въ полотно зъ одвѣтными вôдтисками . . . — „ 90 „
3) оправленый цѣло въ полотно зъ золоченями и вôдтисками . . . 1 „ 10 „
4) оправленый якъ пôдъ 3) зъ додаткомъ золоченыхъ берегôвъ . . 1 „ 30 „
5) оправленый на-пôвъ въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками . . . 1 „ 10 „
6) оправленый цѣло въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками . . . . 1 „ 60 „
7) оправленый якъ пôдъ 6) зъ додаткомъ золотыхъ берегôвъ . . . 1 „ 80 „

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	3^{08}	6^{01}	9^{36}	6^{36}	9^{41}
Варшавы		6^{01}	9^{36}	6^{36}	9^{41}
Мушины-Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{8}$)	—	—	9^{36}	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—		9^{41}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$)	—	6^{01}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	9^{06}	1^{08}	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	6^{36}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{48}	10^{02}	9^{46}	6^{21}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	2^{34}	9^{46}	9^{21}	5^{55}	—
Сучавы	10^{11}	—	7^{59}	12^{51}	7^{11}
Кимполюнґа	10^{11}	—	7^{59}	—	—
Радôвцѣвъ	10^{11}	—	7^{59}	—	7^{11}
Бергомета и Чудина	10^{11}	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	7^{11}
Слободы рунгурскои	10^{11}	—	—		7^{11}
Гусятина черезъ Галичь	10^{11}	—	7^{59}	—	—
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	12^{51}	—
Белзця	—	—	—	5^{26}	—
Сокаля	—		8^{16}	2^{26}	
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—		9^{06}	1^{08}	—
Стрыя	—		9^{52}		—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—		2^{38}	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	3^{01}	10^{41}	5^{26}	11^{11}	7^{36}
Варшавы	—	10^{41}	5^{26}		7^{36}
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{41}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{8}$)	—	—	—	—	7^{36}
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	5^{26}	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый			—	8^{01}	
Надберезя и Тарнобжеґу		10^{41}	5^{26}	—	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{44}	3^{20}	10^{36}	11^{11}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{58}	3^{32}	10^{40}	11^{33}	—
Сучавы	6^{36}	—	10^{36}	3^{31}	10^{56}
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	3^{31}	—
Гусятина черезъ Галичь	6^{36}	—	—	—	10^{56}
Слободы рунгурскои	—	—	10^{36}	—	10^{56}
Новоселицѣ	6^{36}	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	6^{36}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{36}	—	10^{36}		10^{56}
Кимполюнґа	6^{36}	—	—	3^{31}	—
Сокаля	—	—	9^{56}	7^{21}	—
Белзця	—	—	9^{56}	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	7^{21}	10^{26}	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	7^{21}	8^{01}	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	10^{26}	8^{01}	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	10^{26}	—	—
Стрыя	—	—	3^{41}	—	—

ЗАМѢТКА Годины пôдчеркненѝ значать порунôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін рано

ТЕПЛИЦѢ ТРЕНЧИНЬСКѝ

Термы сѣрчанѝ вôдъ 27—31° R. въ Горѣшнôй Угорщинѣ въ Малыхъ Карпатахъ, 20 мінутъ дороги вôдъ стаціи Тепла-Тренчинъ-Теплицѣ. Купелѣ въ ваннахъ басеновѝ и наприски взôрцево устроенѝ успѣшнѝ въ артритизмѣ, гôстци, недугахъ нервовыхъ окружныхъ и центральныхъ, недугахъ шкôрныхъ, ушкодженяхъ кости и т. д. 101 4—7

До массажа вправленый персоналъ. Мешканя вôдъ 50 кр. до 3 зр. на добу. Кургавсъ, театръ, концерты, кухня з аменита. Вода до питя зъ гôрскихъ жерелъ.

Сезонъ вôдъ 1-го мая до кôнця вересня.

*Въ маю и вересни за 3 зр. пансіонъ.

Дирекція купелева розсылае проспекты безплатно. Брошуру д-ра Филипкевича можна купити въ бôльшихъ книгарняхъ.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

$4^{1}/_{2}$% на рôкъ.

2219

!На свята!

Вина бѣлѝ и червонѝ вôдъ **40** кр. за фляшку и высше.
Мѣдъ питный по **80** кр. и 1 зр.
Конякъ францускій по зр. 2·70 и 3·20 за цѣлу зр. 1·60 и 1·80 за $^{1}/_{2}$ фляшки.
Конякъ кураційный по 4 и 5 зр. за фляшку.
Горѣвки и розолісы всякого смаку.
Румы звычайнѝ, американьскѝ и Ямайка.
Олива столова Іа въ фляшочкахъ и на вагу.
Оцетъ есенціа по **80** кр. за кільоґрамъ.
Чай въ $^{1}/_{4}$ фун. пачкахъ по: 40, 50, 60, 70, 80, 90 и 100 кр.
Чай порошокъ на вагу по зр. 2·40, 2·80 и 3·30 за кільоґрамъ.
Кава въ 5 кіл. мѣшочкахъ франко по зр. 9·20, 10·20, 10·70, 11·20.
Вино въ 5 кіл. барилкахъ франко по зр. 3, 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.
Всякѝ овочѣ полудневѝ и корѣнье по дешевыхъ цѣнахъ.
ДРÔЖДЖѢ по 1·20 зр. за кіл.

поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у ЛЬВОВѢ

И ФІЛІИ. 121 7—7

Знаменитѝ тутки неклиенѝ Немойовского, розôбранѝ химично мѣскою лябораторією, можна на 125 **бути у всѣхъ трафікахъ.**

Діяманты до рѣзаня скла по зр. 2

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 108-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул. Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѝ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванѝ и зъ образомъ поручае

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотѝ и чорнѝ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны 4641 33 ?

Подарунокъ на свята

ДЛЯ РУСКИХЪ ПАНЬ

Практичнѝ Приписы

печеня

ТѢСТЪ СВЯТОЧНЫХЪ

въ языцѣ рускôмъ

а именно:

Бабъ, Бабокъ, Пляцкôвъ, Мазурковъ, Медôвникôвъ и Тортôвъ

а такожь

СТРУЦЛѢВЪ

Хлѣба, Булокъ, Рогалѣвъ

и рôзныхъ присмакôвъ

до кавы, чаю и шоколяды

ФЛЬОРЕНТИНЫ и ВАНДЫ (псевдонимъ). 113 2 2

Цѣна 70 кр.

По пересланю переказомъ 76 кр. залагоджуе ся пересылку franco

Друкарня В. Манєцкого

Львôвъ ул. Коперника ч. 7.

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескѝ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 28—36 4851

ул. Казимирôвска 5.

Ножѣ и вилки столовѝ

правдивѝ анґлійскѝ

по цѣнахъ найдешевшихъ поручають 122 5—6

РОТБЕРГЪ и ШВАРЦВАЛЬДЪ

торговля товарôвъ зелѣзныхъ.

ул. Казимирôвска 5.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовлюе 148-180

ВСЯКѝ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѝ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВѝ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

СО-

рочки мужескѝ, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Найдешевше при улици Академічнôй ч. 3. (напротивъ готелю Жоржа)

Безусловно безъ конкуренціи

На зближаючѝ ся свята знизивъ я зновъ дотеперѣшнѝ цѣны всѣхъ кольоніяльныхъ товарôвъ, віктуалôвъ, винъ, горѣвокъ и муки.

Заосмотрюючи свôй маґазинъ добôрными товарами, свѣжими якъ найлѣпшого рода важу нетто безъ паперу и опакованя. Цѣны въ моѣй торговли будуть все низшѝ якъ въ **иншихъ конкуренційныхъ торговляхъ**, що послугують ся лихимъ товаромъ. — При тôй нагодѣ подаю вытягъ зъ головного цѣнника:

$^{1}/_{2}$ клґ. масла кухонного дуже доброго	54 кр.	$^{1}/_{2}$ клґ. цикаты обиранои найлѣпшои	74 кр.
„ „ масла найлѣпшого десерового	66 „	„ „ аранчіні смажене	62 „
„ „ сыра свѣжого коровячого	16 „	„ „ прунельокъ обираныхъ	46 „
„ „ смалцю угорского	34 „	„ „ маронôвъ италійскихъ	16 „
„ „ солонины угорскои	33 „	„ „ орѣхôвъ волоскихъ	17 „
„ „ миґдалôвъ Avola найлѣп. выбираныхъ великихъ	53 „	„ „ орѣхôвъ турецкихъ	20 „
„ „ миґдалôвъ Molfet а гарныхъ	44 „	„ „ меду найлѣпшого	30 „
„ „ розинокъ султан. безъ кôстокъ н.	30 „	„ „ мармоляды морельовои	65 „
„ „ розинокъ султан. дуже гарныхъ	25 „	„ „ шоколяды швайцарскои и иншои почавши вôдъ	70 „
„ „ розинокъ Eleme зъ кôстками	29 „	„ „ цукру въ головахъ	18 „
„ „ розинокъ чорныхъ	24 „	„ „ цукру частями	$18^{1}/_{2}$ „
„ „ дактилѣвъ Александр. д. гарныхъ	34 „	„ „ цукру въ муцѣ и кôсткахъ	19 „
„ „ дактилѣвъ Calafat	30 „	„ „ макарану правдивого италійского	24 „
„ „ фиґъ султаньскихъ мягкихъ	34 „	„ „ рижу каролиньского	10 и 12 „
„ „ фиґъ вѣнковыхъ	15 „	„ „ ґрисику пшеничного	9 „
„ „ повилъ угорскихъ знаменитыхъ	14 „	„ „ маку	18 „
„ „ сливокъ боснацкихъ	16 и 14 „	Ванілія найлѣпша велика лѣсочка	25 „
„ „ зеренъ зъ орѣхôвъ волоскихъ и турецкихъ	50 „	Шпараґи въ пушкахъ по зр. 1·80 и 3·20.	

Грибы правдивѝ литовскѝ выбиранѝ лише шапочки, бѣлѝ, сухѝ пôвъ клґ. 1·30 кр.

Мука святочна

дуже гарна суха 1 клґр. Н-ръ ООО — 17 кр. — 1 клґр. Н-ръ ОО — 15 кр. — 1 клґ. Н 1 — 14 кр.

Що день свѣжѝ дрôжджѣ вѣденьскѝ незаводячѝ въ розчинѣ.

Всѣ товары кольоніяльнѝ віктуалôвъ, винъ и делікатесôвъ по зниженôй цѣнѣ 10% — прошу жадати головного цѣнника, котрый при порôвнаню зъ иншими покаже рôзницю.

Замовленя на провінцію полагоджуе ся вôдворотною почтою 1·6 3—4

Поданѝ цѣны поручае одинокô такъ дешево лише

Иванъ Бачиньскій.

Улиця Академічна число 3 (напротивъ готелю Жоржа) у Львовѣ.

НАЙДЕШЕВШЕ.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости веснянѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^{1}/_{2}$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 28—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 83. Львôвъ, Второкъ 12 (24) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрѝ въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

„Listy Rusina“ въ Przegląd-ѣ.

„Новый курсъ рускои політики“ [якъ назвали польскѝ ґазеты найновѣйшу еру] знайшовъ собѣ адвоката въ львôвскôмъ Przegląd-ѣ. Пôдписавъ ся вôнъ „Rusin narodowiec“, а зô всего видко, що той авторъ двохъ листôвъ пôдъ заг. „Romańczuk i Wachnianin“ [въ н-рахъ 91 и 92 Przegląd-у] мусить бути выдатнымъ членомъ польонофільскои фракціи. Тенденцією тыхъ листôвъ єсть: зъ однои стороны звеличати послôвъ Барвѣньского и Вахнянина а обчорнити послôвъ Романчука, Телишевского и Сѣчиньского та й орґанъ народовцѣвъ „Дѣло“, зъ другои-жь стороны тенденційнымъ и ложнымъ представленьемъ исторіи т. зв. „новои еры“ цѣлу вину звалити на самыхъ Русинôвъ, а тымъ самымъ обмыти правительство и Полякôвъ, такъ що тѝ, не дôставши въ статьѣ нѣ одного, хочь-бы найменшого докору, выйшли чистѝ якъ ангелы, а Русины чорнѝ якъ чорты.

Годѣ намъ наводити въ цѣлости оба широкѝ листы и выказувати ихъ тенденційнôсть або ложь реченье за реченьемъ, — обмежимось лишь на выказаню поганои тенденціи автора листôвъ.

„Нову еру“ — каже авторъ — сотворену п. Романчукомъ повитали були народовцѣ зъ одушевленьемъ, длятого, що она була передовсѣмъ зôрваньемъ зъ партією москвофільскою. Надѣяно ся, що пôдъ охороною правительства, по зôрваню всякихъ звязкôвъ зъ москвофілами, знайде то сторонництво пôдпору въ своихъ змаганяхъ до розвою. Я мовить авторъ — не оптимістъ, а однакъ признаю, що справа руска посунула ся въ часѣ „новои еры“ значно на передъ Русинôвъ урядникôвъ, льокованыхъ передъ тымъ въ захôднôй Галичинѣ, перенесено до всхôднои, зборамъ и вѣчамъ рускимъ не ставлено перешкодъ, дозволено на заложенье такъ важного товариства якъ „Днѣстеръ“, утворено нову руску катедру исторіи, заложено нову ґімназію, обсаджено Русиномъ мѣсце одного члена рады шкôльнои и т. д. И треба було тôлько, якъ п Романчукъ сказавъ на однôмъ зборѣ народовцѣвъ, консеквентного и солідарного дѣланя послôвъ Русинôвъ, а справа руска пôшла бы ще бôльше на передъ.

Однакъ — каже дальше авторъ — не хто иншій якъ тôлько власне посолъ Романчукъ першій збочивъ зъ тои дороги и въ значнôй части причинивъ ся до охолоды вѣры народовцѣвъ въ „нову еру“ и єи доносимôсть. То вѣчне „выжидаюче“ становище, яке оголошувавъ п. Романчукъ, то непризнаванье користей, якѝ выйшли зъ „новои еры“ и сыпанье полоху межи выборцями, якъ то стало ся на зборѣ въ Бôбрцѣ, тото нерозважне и безъ позволеня й вѣдомости клюбу выголошене вотумъ недовѣрія кабінетови Віндішґреца заразъ по выголошеню нимъ проґрамы, отже коли ще не давъ найменшои причины до недовѣрія, все то вкупѣ не могло додатно вплынути на хôдъ справы рускои анѣ на вытворенье опініи середъ Русинôвъ на провінціи.

Але — замѣчає при тôмъ авторъ — було бы несправедливо всю вину зложити на п. Романчука. Виннѝ були такожь тѝ Русины, котрѝ до „новои еры“ привязували надто богато надѣѣ на поправу своихъ справъ особистыхъ: реституціи на урядахъ, авансôвъ, презентъ на парохіи и т. д. Навѣть москвофілы удавались о се до послôвъ, не кажучи вже о народовцяхъ, котрѝ въ „новôй ерѣ“ стали ся панами ситуаціи и зъ котрыхъ значне число шукало тôлько заспокоєня своихъ справъ и жадань личныхъ або родинныхъ. Сумно, що такъ понято справу народну, а однакъ се не дасть ся заперечити. Але прецѣнь и тутъ роблено, що було можливе. Сынъ п. Романчука въ часѣ „новои еры“ а за протекцією п. Барвѣньского ставъ урядникомъ выдѣлу краєвого, о. Сѣчиньскій дôставъ добру парохію, пос. Телишевскій новый нотаріятъ, котрый єму не належавъ ся, не числячи вже minores gentes, котрымъ не снило ся бути послами чи то до рады державнои чи то до сойму, а котрѝ такожь зъѣдали не злѝ окрушины зъ стола „новои еры“ чи то въ родѣ авансôвъ, чи то стіпендій для дѣтей и т. д. А однакъ невдоволенье росло. Невдоволеными стали тѝ, котрымъ дôстали ся користи зъ „новои еры“, ще бôльше невдоволенье розумѣє ся цвило у тыхъ котрѝ не були заспокоєнѝ въ своихъ личныхъ интересахъ.

Друга часть народовцѣвъ — каже авторъ дальше, — котра не вложила нѣякихъ особистыхъ интересôвъ въ „нову еру“, остигала зъ одушевленя черезъ неконсеквентне а часто навѣть не выдержуюче критики редаґованье орґану народовцѣвъ, при чôмъ ширенье паніки, якою бувъ переповненый орґанъ москвофілôвъ, удѣляло ся такожь членамъ сторонництва народовцѣвъ, а додавши до того неспокôй, якій засѣвавъ самъ п. Романчукъ, то прийдемо до пересвѣдченя, длячого наступила охолода для „новои еры“ и длячого руска справа не пôшла дальше быстрымъ крокомъ.“

Пригляньмо-жь ся, чи и на скôлько Przegląd ôвъ Rusin narodowiec має рацію въ своихъ выводахъ що крахови т. зв. „новои еры“ не виненъ нѣхто другій, якъ лишь: Романчукъ, Русины глядаючѝ личныхъ користей и „Дѣло“.

Пос. Романчукъ — звѣстна се рѣчь — попавъ въ „нову еру“ якъ Пилатъ у „Вѣрую“, а при тôмъ — чиста иронія — єму судило ся въ цѣлôй тôй аферѣ вôдограти першу ролю. Справу свою вôнъ понимавъ честно, а не догадувавъ ся, щобы по-за порозумѣньемъ зъ правительствомъ могло крыти ся щось бôльше.

Правительству краєвому п. Романчукъ, мимо проголошеня деклярацiи въ соймѣ, все-таки бувъ дуже не на руку, а авторъ письма дуже докладно обзнакомленый зъ исторією „новои еры“, мусить чей-же памятати, що въ самыхъ початкахъ „новои еры“ п. Романчукъ бувъ ново-заложеною пôвъ-урядовою „Народною Часописію“ просто переслѣдуваный и дискредитованый, а такожь мусить знати, що п. Романчукъ бувъ передъ выборами до рады державнои поставленый на рôвнѣ зъ о. Сѣчиньскимъ — якъ о. Сѣчиньскій такъ и пос. Романчукъ мавъ бути правительствомъ краєвымъ недопущеный до рады державнои, ажь на коротко передъ выборами комусь удало ся рѣчь сю змѣнити Все те мусѣло вже „охолоджувати“ вѣру народовцѣвъ до „новои еры“, а мы пытаємо: хто збочивъ? чи Романчукъ?

Прийшли й самѝ выборы до рады державнои. Такѝ народовцѣ, якъ о. Сѣчиньскій, Вахнянинъ, д-ръ А. Чайкôвскій и другѝ були поборюванѝ, якъ за давныхъ часôвъ, хочь на основѣ „новои еры“ того не повинно було бути. Цѣлѝ тѝ выборы мусѣли вже таки добре „охолодити“ вѣру народовцѣвъ до „новои еры“, а хто зновъ збочивъ? чи Романчукъ?

Мала бути змѣнена політична система, мали прийти концесіи... Система до нинѣ не змѣнилась, концесіи або не приходили або подавались въ понижаючій Русинôвъ спосôбъ. Тогдѣ вже зовсѣмъ „охолодла“ вѣра народовцѣвъ до „новои еры“, а хто збочивъ? Романчукъ?

Нинѣ, коли п. Вахнянинъ заинавґурувавъ нову політику, вину спихає ся на Романчука, а на загальныхъ зборахъ „Народнои Рады“ въ грудни 1892 р. самъ п. Вахнянинъ бачивъ инчѝ причины охолоды вѣры народовцѣвъ въ „нову еру“. Тогдѣ бачивъ вôнъ причину не то „охолоды“, але „загального невдоволеня“ Русинôвъ въ тôмъ, що „правительство и Поляки маловажать руску справу, а навѣть самъ ґр. Таффе назвавъ єи Hausfrage“ — та що „всѣ концесіи правительства переходили черезъ алембікъ, котрого шийка була такъ дуже заткана ватою, що тѝ концесіи спадали для Русинôвъ навѣть не каплями“...

Такъ само ажь нинѣ, въ часѣ „нового курсу рускои політики“, добачено причину охолоды вѣры народовцѣвъ для „новои еры“ въ самыхъ народовцяхъ, зъ котрыхъ одна частина глядала въ „новôй ерѣ“ заспокоєня приваты, а друга частина остигла зъ причины неконсеквентного лихого редаґованя „Дѣла“.

О приватѣ заговоривъ Przegląd-ôвъ Rusin narodowiec мабуть лишь длятого, щобы обчорнити п. Романчука, а за однымъ заходомъ уже й декого иншого. Характеристична вже рѣчь, що сына п. Романчука „протеґувавъ“ не отець, але п. Барвѣньскій, а на скôлько протекціи п. Барвѣньского було въ сѣмъ выпадку потрѣбно, се може кождый осудити, коли скажемо, що сынъ п. Романчука вступивъ на безплатну практику до выдѣлу краєвого скôнчивши права и зложивши три испыты, а до выдѣлу краєвого можна вступати зъ двома испытами! И абы выказати таку „привату“ п. Романчука, чи варто було такъ плюгавити въ русиноѣднôмъ Przegląd-ѣ сторонництво народовцѣвъ?!

А що-до „Дѣла“ — то не хотячи багато говорити pro domo sua, скажемо лишь то: Коли настала „нова ера“, редакторъ „Дѣла“ бувъ за тымъ, щобы „Дѣла“ не анґажувати въ політику „новоерску“, а лишити „Дѣлу“ вôльну руку на всякій выпадокъ, однакожь ся гадка не удержалась — и то, рѣчь певна, було лихомъ для орґану народовцѣвъ. Однакожь все-таки мы за додатню сторону „Дѣла“ уважаємо се, що оно не стало „консеквентнымъ“ въ розумѣню Przegląd-ового Rusina-narodowca. А що „Дѣло“ не було таке лихе, се выходило бы зъ дальшихъ слôвъ автора, де вôнъ, говорячи опôсля о п. Вахнянинѣ, каже, що п. Вахнянинъ написавъ въ справѣ акціи п. Романчука „kilka setek doborowych artykułów“ въ „Дѣлѣ“. Ну, кôлька сотъ добôрныхъ статей въ ґазетѣ за короткій часъ — то бы не свѣдчило о лихотѣ ґазеты.

Не хочемо тыкати дальшихъ цвѣтокъ Rusina-narodowca, розсыпаныхъ на стовпцяхъ Przegląd-у а такъ само якъ попереднѝ пахучихъ... а позволимо собѣ навести ще лишь хиба отсей уступъ:

„Посередъ такого хаосу межи Русинами выступивъ п. Вахнянинъ въ парляментѣ зъ своєю мовою. Я назвавъ уже высше акцію п. Вахнянина продовженьемъ акціи п. Романчука, початои передъ трема роками. И она дѣйстно єсть такою, зъ тою рôзницею, що коли п. Романчукъ увôйшовъ въ порозумѣнье тôлько зъ правительствомъ краєвымъ, п. Вахнянинъ долучивъ до того порозумѣнье зъ парляментарнымъ сторонництвомъ польскимъ. Можна надѣяти ся, що акція почата п. Вахняниномъ буде належно пôдперта правительствомъ и Поляками въ добре зрозумѣлôмъ интересѣ обохъ народностей замешкуючихъ Галичину.“

На скôлько політика п. Вахнянина єсть „продовженьемъ“ політики п. Романчука, можна осудити зô слôвъ самого п. Вахнянина на зборахъ „Народнои Рады“ въ роцѣ] 1892 якъ вôнъ розумѣвъ се „продовженье“.

„Рускои справы — казавъ вôнъ тогдѣ — не можна уважати такою, котра бы далась полагодити тутъ дома! Пробы полагодженя дома були вже... однакожь позитивного результату не було. Нинѣ обставины домашнѝ зло-

---

4)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(*Дальше.*)

— Завдяки мому маєткови, мене пôднесли до значеня мецената. Нашъ учитель, лысый поетъ, казавъ менѣ заснувати періодичне выдавництво — якъ вôнъ выражавъ ся, за для обороны нашихъ идей, — и я почавъ выдавати выходячій два разы на мѣсяць журналъ „Хвилина“, котрого перша сторона була прикрашена вінєткою, представляючою молоду особу въ чорныхъ панчохавъ, сидячу верхомъ на фотоґрафічнôмъ апаратѣ. Що вечера сотрудники сходили ся до однои невеличкои реставраціи, а я, яко предсѣдатель, що мѣсяця плативъ, довгѝ рахунки за выпите честнымъ товариствомъ пиво и зъѣдженѝ вечерѣ. Молодѝ сотрудники многообѣцюючои „Хвилины“ дѣлились на два таборы: такъ званѝ „безпристрастнѝ“, т. є. прозаики, котрѝ покликуючись на Стендаля, що рана уважно слѣдили, якій настрôй душевный у нихъ проявивъ ся, доносили о тôмъ читателямъ зъ приправою неконче свѣтлого гумору, докладно аналізуючи якъ свою нещасливу любовь, такъ и нестравнôсть жолудка; вôдтакъ поеты, найновѣйшои формы, алеґористы, котрѝ, маючи вôдразу до звучныхъ ритмôвъ, уживали однозвучности и для тои цѣли обкрадали языкъ шѣснацятого столѣтя. Найбôльшій крикунъ зъ-помѣжь нихъ, зъ походженя Чілієць, конче домагавъ ся, щобы кожде слово вызывало яке-небудь фізичне чувство. Вôнъ увѣрявъ насъ, що єсли выговорює слово „мелянхолія“, то єму здаєсь, неначе-бъ гладивъ рукою аксамитъ, и що назва мѣста Перпініянъ нагадує смакъ чôснику. Взагалѣ наша „Хвилина“ безпощадно розбивала въ порохъ всѣ знаменитости, а на зôбраняхъ въ реставраціи мы ишли ще дальше, и вôдносились зъ погордою навѣть до літературныхъ гостей сусѣднои каварнѣ, хочь они ще не були знаменитостями. Лишь зъ ненависти до „романтичного напряму“, мы ще щадили потрохи декотрыхъ клясикôвъ. О Вікторѣ Гіґо мы не говорили инакше, якъ „той бѣдный Гіґо“. Мы великодушно признавали деякѝ заслуги Боссіє и Расінови, хочь властиво не знали, длячого именно имъ двомъ. Все то немало симпатіи, длятого, що молодымъ фантастамъ не доставало ентузіязму и молодечого одушевленя; а тайнѝ восклики були удаванѝ. Але я все таки одушевлявъ ся нашимъ выдавництвомъ. . зъ вѣчливости, бо дававъ на него средства а може бути просто, зъ крайнои утомы, бо-жь въ той часъ я нѣ разу скорше не ишовъ спати якъ о другôй годинѣ въ ночи, завсѣгды порядно запомороченый пивомъ и естетикою. Вôдъ часу до часу я помѣщувавъ свои коротенькѝ стишки, надъ котрыми мабуть мои дорогѝ сотрудники, голосно смѣялись менѣ за плечима, бо мои стишки, хочь загально пôдходили пôдъ установленый ними тыпъ, все таки мали щось въ родѣ змыслу и неполишенѝ були цѣлковито ритму. Выдавництво истнувало вже три роки, и замѣсть якихъ небудь користей, принесло менѣ лишь, поєдинокъ, — довелось стрѣлятись зъ однымъ обидженымъ літератомъ, а другій разъ зô мною розправились на судовôй дорозѣ. Тогдѣ-то Ренодель утѣкъ до Америки зъ остатками, мого майна. котре я впрочôмъ бувъ бы розтративъ на задрукованый папѣръ и літературнѝ вечерѣ.

— И у васъ цѣлкомъ нѣчого не лишилось, бѣдна дѣтино? зъ спôвчутьемъ скликнувъ священикъ.

— Нѣ сантіма. Я бувъ зруйнованый до чиста, а при тôмъ не забувайте, лѣнивый и марнотратный. Кôлька мѣсяцѣвъ, я живъ продаючи книжки, меблѣ, одяги, и вже бувъ на краю страшнои нужды, коли ще въ пору спасъ мене одинъ давнѣйшій товаришь зъ літературного кружка. Вôдъ сеи поры, якъ вôнъ выпечатавъ двѣ-три добре обробленѝ и быстроумнѝ статьѣ, въ однôй звѣстнôй ґазетѣ, мы назвали єго зрадникомъ и вôдвернулись вôдъ него. Але се бувъ добрый чоловѣкъ, не памятаючій зла и постаравъ ся менѣ о занятье въ тôй вечѣрнôй ґазетѣ, при котрôй и вôнъ бувъ сотрудникомъ. Тамъ я выповнявъ вельми скромный урядъ, дрôбного репортера, такъ бы сказати, літературного пôсланця, и то лишь на часъ, для пробы. И що-жь було робити, треба було жити зъ чого небудь, — и я списувавъ „Дрôбнѝ вѣсти“, щобы заробити десять франкôвъ. Тутъ вже не було часу, пôсля приписôвъ нашого Чілійця, задавати собѣ пытаня, чи слова пахнуть рожами чи ґазомъ, чи гладишь рукою гадину чи анґорского кота. То одно вырабляє вже стиль, и тôльки педанты впевняють, що журналістична праця псує стиль... Сперва було трудно... Що за бѣганина, заколотъ! Просто зъ балю на добродѣйнѝ цѣли я бѣгъ на площу Рокетъ, щобы бути присутнымъ при выповненю смертного засуду на злочинци. Объѣхавши пôвъ Франціи въ екстра-поѣздѣ президента, та побувши на двацяти банкетахъ зъ тоастами, я мусѣвъ бути присутнымъ на забавѣ анархістôвъ. ѣсти зъ ними ковбасу та запивати кваснымъ виномъ. Но, то було житье, правдиве житье, поглотивше мене цѣлковито, и на тôмъ скôнчилось, що я полюбивъ своє ремесло. А любити єго — значило гарно выповняти. Въ ґазетахъ, де я працювавъ, мене завважали и зачали цѣнити. Ведучи дальше свôй репортерскій вôддѣлъ пôдъ псевдонімомъ, я въ тôмъ часѣ пôдъ своимъ власнымъ именемъ помѣстивъ кôлька оповѣдань и одну досыть довгу повѣсть. Въ тôмъ часѣ я писавъ, и зъ встыдомъ для себе мушу признатись, що думаючи о читателяхъ я старавъ ся имъ приподобати, ихъ розцѣкавити. Такъ они ошибались, тѝ крикуны „Хвилины“: писати треба для публики, и Теофіль Ґоте мавъ рацію, говорячи, що не достаточно бути

жились ще гôрше.. Дома полагодити справу руску буде неможливо.. Иншого выходу нема, якъ щобъ центральне правительство само взяло въ руки справу руску.. Могло бы покликати представителѣвъ обохъ народностей и зъ ними вразъ могло бы уложити пунктаціи примиреня на взôръ вѣденьскихъ пунктацій въ справѣ ческо-нѣмецкôй... Се одна одинока дорога до усуненя зла въ краю нашôмъ".

Теперѣшна-жь акція п. Вахнянина зовсѣмъ не выглядає на таке „продовженье" акціи Романчуковои, яке п. Вахнянинъ такъ красно выложивъ въ роцѣ 1892.

Рада державна.

На вчерашнôмъ въ понедѣлокъ, засѣданю палаты послôвъ роздано посламъ предложенье, внесене міністромъ просвѣты, о удѣленье кредиту додаткового, а именно: на закупно площѣ пôдъ будову нового будынку для державнои высшои школы реальнои въ Краковѣ 51.360 зр., на заплату належитости вôдъ перенесеня власности 960 зр. и на будову нового будынку для высшои школы реальнои въ Краковѣ 80.000 зр., разомъ 132.260 зр.

Пос. Фандерлікъ поставивъ нагляче внесенье, щобы правительство зарядило средства для охороны передъ нуждою, яка грозить погорѣльцямъ въ Угорскôмъ Градищи. — Палата вôдослала внесенье до комісіи буджетовои зъ порученьемъ, щобы зложила устно справозданье.

Вôдтакъ вела ся дальше дебата буджетова надъ етатомъ міністерства просвѣты.

Пос. Гормузакі заявивъ, що буковиньскî Румуны, помимо короткого правленя коаліційного, добачують признаки, котрыхъ годѣ имъ вытолкувати на свою користь. Можна побоюватись, щобы Румунамъ не вкорочено правъ, исторично (?) имъ въ краю переказаныхъ, а Русинôвъ не попхано насильно на чужî имъ доси шляхи. Бесѣдникъ пôднѣсъ выступленье противъ руского члена выдѣлу краєвого (пос. Ив. Тиминьского), зазначивъ потребу отвореня румуньскихъ и рускихъ клясъ паралельныхъ при школѣ вправъ черновецкои семинаріи учительскои, та потребу завести языкъ румуньскій за выкладовый въ школѣ для промыслу державного, яка має оснуватись въ Кимполюнзѣ. Вôдтакъ домагавъ ся отвореня греко-православнои школы женьскои зъ румуньскимъ языкомъ выкладовымъ въ Чернôвцяхъ; просивъ міністра, щобы не вôдволѣкавъ справы управильненя правныхъ вôдносинъ греко-православнои церкви въ Буковинѣ. Обговорюючи внутрѣшне положенье політичне Буковины, взявъ въ оборону президента краю бар. Кравса передъ закидомъ, що не зрозумѣвъ вôдповѣдно идеѣ коаліційнои. Русины буковиньскî выставленî на найбôльшî пôдозрѣня за се, що не хотять пôдчинитись управѣ молодо-Русинôвъ. Правительство не повинно спиняти згôдного порозумѣня Русинôвъ и Румунôвъ та приняти запевненье, що нема лѣпшихъ патріотôвъ австрійскихъ надъ мешканцѣвъ Буковины безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя и народностей. (Оплески вôдъ сторонництвъ коаліційныхъ.)

Пос. Курцъ промовлявъ за значнымъ обмеженьемъ науки языкôвъ клясичныхъ въ школахъ середныхъ та высказавъ надѣю, що успѣшнî реформы настануть лишь въ наслѣдокъ найширшои по можности децентралізаціи цѣлого устрою шкôльництва.

Пос. Соколовскій высказавъ вдоволенье зъ порушенои референтомъ гадки, що правительство, маючи двоміліоновый кредитъ, могло бы безъ дальшого обтяжаня буджету вдоволити необходимî потребы що-до новыхъ будынкôвъ для шкôлъ середныхъ. Можна тѣшити ся, що міністеръ прилучивъ ся до тои гадки, а польскî послы можуть бути вдоволенî, бо якъ разъ Галичина потребує значного вкладу въ тôмъ напрямѣ и вôдъ давна о се домагає ся. Выказувавъ, що Галичина значно покривджена що-до субвенціи державнои на цѣли просвѣты въ порôвнаню н. пр. зъ Чехією. Поставивъ резолюцію, щобы на реставрацію катедры на Вавелю въ Краковѣ вставляно до буджету по 20.000 зр. черезъ 10 лѣтъ. Жадавъ доповненя низшои школы реальнои въ Тернополи, отвореня ґімназіи въ Новôмъ Торзѣ, субвенціи для школы торговельнои въ Краковѣ и заявивъ ся за обовязковою наукою ґімнастики въ школахъ середныхъ. Говоривъ про потребу полѣпшеня платнѣ учителѣвъ и зниженя оплаты шкôльнои. Перейшовши на вôдносины шкôльнî въ Шлеску, вказувавъ на кривды тамошныхъ Полякôвъ та бажавъ, щобы наука языка польского въ тамошныхъ школахъ народныхъ була подавана учителями, що добре знають той языкъ. Вкôнци заявивъ, що Поляки зъ повнымъ довѣремъ вôдносять ся до правительства коаліційного, бо надѣють ся, що рôвномѣрно и пропорціонально увзгляднить оправданî бажаня всѣхъ народôвъ и краѣвъ.

Пос. Куніцъ полемізувавъ зъ высказомъ міністра Мадейского, котрый отворенье новыхъ шкôлъ зробивъ зависимымъ вôдъ порозумѣня обохъ народностей. Представивъ нагôнку поліційну на ческихъ студентôвъ. Домагавъ ся заснованя ґімназіи для женщинъ и допущеня женщинъ до студій університетскихъ.

Пос. Барвѣньскій зачавъ вôдъ представленя загального стану шкôльництва въ Галичинѣ. Третя частина дѣтей, обовязаныхъ ходити до шкôлъ, не ходить до шкôлъ за дя недостачѣ шкôлъ и учителѣвъ. Перейшовши на потребы Русинôвъ домагавъ ся отворити чотироклясовî школы вправъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ при семинаріяхъ учительскихъ въ Самборѣ и Сокали, щобы можна було образувати учителѣвъ здôбныхъ до науки языка руского. Поручавъ плекати въ школахъ народныхъ науку церковного спѣву. Женьскî семинаріи учительскî у Львовѣ и Перемышли треба вповнѣ зъутраквізувати. На всхôдну Галичину треба именувати инспекторôвъ, що добре знають языкъ рускій. Пôднѣсъ домаганя Русинôвъ буковиньскихъ на поли шкôльництва. Домагавъ ся именованя професорôвъ для рускихъ выкладôвъ на выдѣлѣ правничôмъ у Львовѣ; просивъ, щобы при роздачѣ стіпендій для кандидатôвъ учительскихъ увзгляднювано Русинôвъ.

Увзглядненье бажань Русинôвъ лежить въ интересѣ монархіи, а розвязка квестіи рускои має значну вагу політичну. Представителѣ народу руского пересвѣдченî, що Австрія увзгляднить рôзнороднôсть потребъ народôвъ, заселяючихъ монархію. Послы рускî мають непохитну надѣю, що теперѣшне правительство переведе справедливе полагодженье квестіи рускои въ порозумѣню зъ обома народностями.

По тôй промовѣ замкнено дискусію и всѣ прочî бесѣдники, мѣжь ними и пос. Романчукъ, не прийшли до голосу. Выбрано ґенеральныхъ бесѣдникôвъ.

Пос. Кайцль (contra) протестувавъ противъ высказу міністра Мадейского, мовь бы ческа молодѣжь шкôльна була фанатична. Не годить ся лучити молодежи академічнои зъ конспірацією, яку вытворила штучно поліція. Закинувъ міністрови, що при обговореню квестіи высшои науки женьскои пôднѣсъ въ комісіи буджетовôй стôлько вступныхъ пытань, що та квестія анѣ за сто лѣтъ не буде розвязана. Заявивъ, що єго сторонництво буде голосувати противъ буджету.

Пос. Пєнтакъ (pro) пôднѣсъ потребы університетôвъ. На выдѣлѣ теольоґічнôмъ треба увзгляднити студіи фільософічнî; на выдѣлѣ правничôмъ треба выдати инструкцію зъ реформою испытôвъ, а на польскихъ університетахъ повинно право польске бути предметомъ при риґорозахъ; на выдѣлахъ фільософічныхъ въ Краковѣ и Львовѣ треба завести катедры педаґоґіки и дидактики. Вôдтакъ представивъ ще и иншî домаганя що-до шкôлъ середныхъ и університетôвъ, а закôнчивъ высказомъ надѣѣ, що міністерство просвѣты вдоволить культурнî потребы всѣхъ народностей.

Наступили фактичнî спростованя. Пос Адамекъ полемізувавъ зъ пос. Демлемъ що-до вôдносинъ ческого населеня на Шлеску. — Пос. опатъ Трайінфельсъ заявивъ, що єго промову о вôдносинахъ церкви до школы не порозумѣли. Сторонництво клерикальне, приступивши до коаліціи, здержало ся на разѣ вôдъ конкретныхъ жадань, але застерегло собѣ задержанье прінципôвъ. Становище въ справѣ шкôльнôй наказує клерикаламъ совѣсть о они вôдъ него не вôдступлять.

Референтъ Пініньскій зачавъ говорити про пляны науковî въ середныхъ школахъ. Не можна усунути студій клясичныхъ зъ ґімназій, але треба ихъ зреформувати, отъ н. пр. давати переклады зъ клясичнои літературы. Рôвножь пôднѣсъ важнôсть науки исторіи.

Пос. Демлеви вôдповѣвъ, що т. зв. Wasserpolaken на Шлеску суть справедливыми Поляками и галицкî Поляки нѣколи не забудуть боронити культурныхъ потребъ своихъ братôвъ. — Пос. Гормузакому вôдповѣвъ, що для здѣйстненя єго идеалу згоды національнои въ Буковинѣ повиненъ вôдкликатись найперше до своихъ землякôвъ. — Русинôвъ впевнивъ про щиру пôдпомогу зô стороны польскихъ послôвъ, на скôлько въ порозумѣню зъ Поляками будуть змагати до здѣйстненя своихъ національныхъ потребъ. — Вкôнци заявивъ пос. Пініньскій, що єго сторонництво встоювалось завсѣгды за найдальше идучою автономією народнои школы, але на разѣ здержуєсь вôдъ внесень, котрî мали бы політичный характеръ. Рôвножь вповнѣ годить ся на засады клерикалôвъ, але заразомъ признає, що при теперѣшныхъ державныхъ законахъ шкôльныхъ можлива єсть спôвъучасть церкви и державы въ напрямѣ реліґійно-морального выхованя.

Принято всѣ позиціи міністерства просвѣты. - Згадати годить ся, що въ часѣ цѣлои дискусіи на тôмъ засѣданю не було въ палатѣ бôльше якъ 30 послôвъ.

Слѣдуюче засѣданье палаты въ середу.

— —

Комітетъ екзекутивный коаліційныхъ сторонництвъ вчера уконституувавъ ся. Ухвалено що по черзѣ будуть проводити засѣданямъ комітету презесы поодинокихъ клюбôвъ. На вчерашне засѣданье комітету выбрано предсѣдателемъ ґр. Гогенварта.

— —

Міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ не має щастя, бо дуже часто попадає въ конфліктъ зъ послами. Вину того мусить ґр. Вурмбрандъ таки собѣ приписати, бо маючи темпераментъ дуже дразливый, не може стерпѣти нѣякои опозиціи, але що на жаль послы не суть єго урядниками а можуть вôдповѣсти міністрови такимъ самымъ тономъ, якимъ вôнъ до нихъ промавляє, то и приходить до прикрыхъ конфліктôвъ. Таке непорозумѣнье лучило ся на послѣднôмъ засѣданю комісіи промысловои.

На тôмъ засѣданю обговорювано справу розширеня вôдпочинку недѣльного. Коаліційнî члены комісіи промавляли за тымъ, щобы цѣлу справу полишити правительству до полагодженя. Міністеръ ґр. Вурмбрандъ заявивъ ся за розширеньемъ вôдпочинку недѣльного и обѣцявъ выдати вôдповѣдне розпорядженье. На се заявленье міністра вôдповѣли послы Ебенгохъ (клерикалъ), Люеґеръ (антісемітъ) и Адамекъ, Бжезновскій та Зачекъ, щобы полагодженье тои квестіи наступило въ дорозѣ закона а не розпорядженя, бо готово все скôнчити ся на обѣцянкахъ. Міністеръ ґр. Вурмбрандъ вôдповѣвъ на се остро, що не вѣрять єго словамъ; жалувавъ ся, що роблять єму опозицію, а годѣ закономъ заводити реформу вôдпочинку недѣльного, бо выйшла бы кривда для голярѣвъ по мѣстахъ, у котрыхъ селяне лишь въ недѣлю голять ся. Пос Адамекъ запротестувавъ противъ тону бесѣды міністра, бо міністеръ не повиненъ забувати, що такожь и въ комісіи єсть одвѣчальнымъ єи урядникомъ. — Наставъ заколотъ, а предсѣдатель комісіи не пôддавъ нѣякои резолюціи пôдъ голосованье, бо певно була бы бôльшôсть за тою резолюцією, котра домагалась законного управильненя справы недѣльного вôдпочинку а котрôй протививъ ся міністеръ Вурмбрандъ.

— —

На послѣднôмъ засѣданю комісіи податковои велась нарада, пôсля якои скалѣ має вымѣрятись особистый податокъ доходовый. Пôсля предложеня правительственного, на котре згодивъ ся и пôдкомітетъ комісійный, мала бути така скаля: Проґресивно поступає податокъ ажь до высоты доходу въ квотѣ 30.000 зр., по-надъ ту квоту вымѣрюєсь рôвно податкова стопа 4%. Противъ того предложеня поставлено внесенье, що податокъ має вымѣрятись проґресивно ажь до высоты доходу въ квотѣ 100.000 зр., а по-надъ ту квоту має завестись 5%-ва стопа податкова. Прихильники правительственного проєкту боронили свого погляду тымъ, що розширенье проґресіи до высшои степени доходу не принесе державѣ дѣйстнои користи, лишь утруднить вымѣръ податку. На разѣ, доки люде не освоять ся зъ новымъ податкомъ, треба лишитись при 4%, такъ якъ се заведено въ Прусіи. Противники того погляду боронили своихъ внесень такими арґументами. Вырôвнанье соціяльныхъ несправедливостей вымагає, щобы властителѣ великихъ маєткôвъ платили высшій процентъ податку, анѣжь властителѣ середныхъ маєткôвъ; буде бôльше доходу и буде можна зменшити высоту безпосередныхъ податкôвъ; въ Австріи єсть много великихъ маєткôвъ а натомѣсть не такъ численнî середнî маєтки якъ н. пр въ Нѣмеччинѣ; проґресія не повинна спинятись передъ маєтками міліонерôвъ и лишь вôдноситись до середныхъ и малыхъ маєткôвъ. При голосованю ухвалено 14 противъ 12 голосôвъ, що проґресія має розтягатись на маєтки о доходѣ понадъ 30.000, а найвысша стопа процентова для податку доходового має выносити пять процентъ. Пôсля тои ухвалы має пôдкомітетъ переробити своє справозданье о скалѣ вымѣру податку особисто-доходового.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Цѣшиньскî Поляки дуже огôрченî ухвалою мѣскои рады, котра постановила повывѣшувати на рогахъ улиць таблицѣ выключно въ нѣмецкôмъ языцѣ. Противъ тои ухвалы Поляки внесли протестъ до староства, однакъ оно звернуло протестъ громадскôй радѣ до полагодженя, мотивуючи тымъ що ся справа належить до компетенціи громадскои. Въ наслѣдокъ того, громадска рада ухвалила, що обстає при своѣмъ первѣстнôмъ рѣшеню. Вôдъ тои ухвалы Поляки внесли протестъ до краєвого выдѣлу. Недôждавшись нѣякого рѣшеня, они пôднесли теперь протестъ въ польскихъ ґазетахъ, доказуючи, що за-для того, що Цѣшинъ и околиця майже польскî и покликуючись на то, що число мешканцѣвъ-Полякôвъ лишь незначно менше вôдъ числа нѣмецкихъ мешканцѣвъ, они домагають ся написôвъ въ двохъ языкахъ, а то въ нѣмецкôмъ и польскôмъ. Очевидно въ своихъ доказахъ они не забули навести про покривдженье правъ польского населеня. Певна рѣчь, що галицкî Поляки уважають домаганя своихъ Цѣшиньскихъ братôвъ за справедливî и оправданî, але коли-бъ Русины пôдняли голосъ и стали домагатись признаня належныхъ правъ, тогдѣ залунавъ бы крикъ на тему угнетôвъ и зновъ появились бы „историчнî" доказы, що тыхъ Русинôвъ нема на свѣтѣ, бо жь въ Галичинѣ живуть выключно лишь Поляки. И сталось бы те саме, що въ Стрыю, що рада громадска перейшла бы надъ жаданями Русинôвъ до порядку дневного. А чи протести можуть взагалѣ принести якій успѣхъ? — се здоровî знаємо.

Про соціялістичнî розрухи мѣжь сѣльскимъ населеньемъ на Угорщинѣ телеґрафують зъ Будапешту: Въ мѣсточку Годмезе Вашаргелі кинула ся товпа зъ якихъ 300 людей на ратушь, жадаючи выданя брошуръ и письмъ, забраныхъ при ревізіи у провôдникôвъ соціялістичныхъ. На жандармôвъ, котрî заступили ексцедентамъ дорогу, посыпалось зъ мѣжь товпы камѣнье. Жандармы стрѣлили и ранили богато людей. Гузары розôгнали товпу, причôмъ арештували 60 осôбъ. — Розрухи соціялістичнî мѣжь сѣльскимъ населеньемъ — якъ показуєсь — дуже поважнî. Декотрî дневники передбачують навѣть подôбный рухъ, якъ въ Сициліи. Соціялісты мужики сильно зорґанізованî. Въ самôй околици Годмезе Вашаргелі 6.000 селянъ належить до центральнои орґанізаціи соціялістичнои. На чолѣ руху стоить якійсь Петро Шанто Ковачь, котрый стягавъ вôдъ населеня тыждневый податокъ на аґітацію, побираючи зъ того податку 280 зр. рôчнои платнѣ. Коли разъ переслухувано єго въ поліціи, Ковачь сказавъ, що єго сторонництво не знає вôтчины. „Скоро зростемо въ силу — мовивъ — перестанемо платити податки и не дамо жовнѣра". А въ часѣ святкованя ювілею незалежности Угорщины Ковачь замѣтивъ: „У насъ нема свята, мы не Мадяры, мы не маємо вôтчины, бо нѣчо не посѣдаємо". — Минувшои суботы поліція зробила у него ревізію и забрала соціялістичнî брошуры и письма. Въ недѣлю удавъ ся Ковачь до маґістрату и зажадавъ звороту забраныхъ письмъ, однакъ не то, що не одержавъ нѣчого, але ще й арештували єго. Товпа сѣльскихъ робôтникôвъ, дожидаючи передъ ратушемъ и довѣдавшись о арештованю свого провôдника, вдерла ся до будынку, знищила всѣ портреты въ урядѣ, мѣжь ними и портретъ Кошута, и майже знищила салю засѣдань маґістрату. Наспѣла жандармерія и войско, бо мѣска поліція вôдмовила послуху кидатись на соціялістôвъ. Якъ сказано, при стрѣчи зъ жандармами и войскомъ богато осôбъ ранено, а два робôтники згинули на мѣсци. Войско патролює въ околици и що-разъ приводить новыхъ арештантôвъ.

дуракомъ, щобы мати успѣхъ. Такъ, отче добродѣю, я доборовъ ся до того, що мои творы купує публика. Нужда приневолила мене працювати, и я працѣ завдячую свôй талантъ. Недавно я выпустивъ въ свѣтъ мôй першій романъ и въ короткôмъ часѣ выйшло кôлька накладôвъ а праса ще дотеперь говорить о нѣмъ. И то по шѣстьохъ тыждняхъ! Рѣдкій успѣхъ, неправда-жь? Менѣ вже завидують, мене обмавляють... Въ тыхъ каварняхъ, де я бôльше не заходжу, мене торжественно выключили. Дуже добрый знакъ, знаменитый! Жду зъ нетерпеливостью статьѣ, въ котрôй можна бы прочитати мѣжь стрôчками, що я обманюю въ картахъ, або служу въ тайнôй поліціи. Вôдъ тои хвилѣ, можу безъ журбы глядѣти въ будучнôсть: бо мусите знати, отче добродѣю, нема лаврôвъ безъ гнили. О, я не маю маніи самодурства! Въ моѣй книжцѣ повно похибокъ. Єи одинока заслуга, що она не склеєна пôсля якого небудь модного шабльону. Я намѣряю выробляти ся и розумѣєсь, пôдôйду въ гору, будьте певнî... И такъ, єсли я за тî пять лѣтъ зъумѣвъ замѣнити лѣнь на трудолюбнôсть, гордôсть на здоровый розумъ, фантазію на артистичне почутье, єсли я засмакувавъ въ тôмъ виноградѣ, вôдъ котрого всѣ не маючî таланту, вôдвертають ся зъ словами: „Вôнъ зеленый, ягôдки нема доспѣлои..." — то се лишь выключно завдячити мушу утратѣ маєтку, и спасеннôй науцѣ голоду и нужды. Для чоловѣка, що пôткнувъ ся, нема нѣчого лѣпшого, якъ дôстати здорового штовханця вôдъ судьбы. Вы скажѣть або напишѣть Реноделеви, що я єму завдячую свою карієру, и уважаю єго своимъ добродѣємъ.

Теперь розговорившій ся поетъ вже цѣлковито заволодѣвъ симпатією священика, котрый бувъ бы радо вѣвъ дальшу розмову, помимо непонятныхъ для него технічныхъ слôвъ и прочихъ літературныхъ выражень, єсли бы бувъ не пригадавъ собѣ, що до пôвночи має вôдбути ще три візиты.

— Я докладно розповѣмь Реноделеви змѣстъ нашои розмовы, а поки-що якъ я вже вамъ говоривъ, вельми спѣшусь... Будьте такъ добрî, пôдпишѣть отсе поквітованье.

Молодый чоловѣкъ пôдписавъ ся и вôддавъ поквітованье священикови та ще разъ перебѣгъ очима вексель, при чôмъ пôвголосно промовивъ: „И такъ, витаю тебе, товста мошонко! Лишь не важь ся мене вôдрывати вôдъ роботы... Я не хотѣвъ приняти участи въ вечери у мого приятеля Тіреля, хочь тамъ буде гарна Марґо зъ театру Варієте, а добре бы... Ахъ мошонко, мошонко, ты готова мене збити зъ правдивои дороги..."

Священикъ дещо заклопотаный тою замѣткою почавъ пращатись.

— Простѣть, отче добродѣю, — сказавъ Люі Дюблє. — Я ажь теперь пригадавъ собѣ, що се мабуть рôздвяный дарунокъ. Я бы хотѣвъ зô своєи стороны чимъ небудь вôддячитись... Нинѣ всѣ банки замкненî, такъ и годѣ менѣ дôстати ту бôльшу суму. Але я маю въ столѣ пять сотъ франкôвъ, що дôставъ ихъ за послѣдне выданье моєи книжки. Отъ се они Безперечно, вы знаєте багато бѣдныхъ дѣтей котрымъ здадуть ся тî грошѣ.

— Сердечно дякую вамъ, — сказавъ священикъ, беручи пять кредитныхъ білетôвъ. — Въ моѣмъ давнѣйшôмъ приходѣ, въ дѣльници шматярѣвъ, єсть якъ разъ пять сирôтокъ.

— Не годить ся забувати и про старцѣвъ, — замѣтивъ молодый чоловѣкъ. — Вчера я стрѣтивъ спѣвака Шарлє, котрый, не зважаючи на своихъ шѣсьдесять вôсѣмь лѣтъ, волѣкъ ся на вохкости и холодѣ въ напрямѣ трактієрнѣ для вôзникôвъ, де вôнъ обѣдає при однôмъ столѣ зъ зарôбниками, а замѣсть заплаты спѣває имъ пѣснѣ. Теперь вôнъ выйшовъ зъ моды, сей старый бардъ, але въ молодости мавъ великій успѣхъ. Вôнъ, мабуть, дуже слабый, сей бѣдолаха Шарлє; вчера на улици єго схвативъ такій кашель... Теперь коли я ставъ богатый, годить ся и єму зробити рôздвяный дарунокъ, вышлю єго на полудне, тамъ вôнъ, може бути, ще роздобуде пѣснѣ.

Вынагородженый зворушенымъ поглядомъ священика Люі Дюблє весело докинувъ:

— Отъ бачте, и у насъ, въ артистичнôмъ свѣтѣ, такожь суть шматярѣ!

И зъ любою усмѣшкою, весело провѣвъ старця до дверей.

(*Дальше буде.*)

Половина поліціянтôвъ є въ порозумѣню зъ соціялістами. Якъ догадують ся, рухъ обôйме бôльшу часть Угорщины.

——

„Гражданинъ“ займає ся недавно-що помѣщеною дописею въ Köln. Ztg. зъ Софіи, въ котрôй пôднесено такожь про авдієнцію болгарского кн. Фердинанда у цѣсаря Франца Іосифа. Петербургскій днев никъ пише: „Князь Фердинандъ мôгъ чути вôдъ цѣсаря Франца Іосифа лишь добрô и мудрô рады. Абстрагуючи вôдъ того, що тô добрô и мудрô рады не могли мати характеру интригъ зверненыхъ противъ Россіи, якъ се хоче Köln. Ztg. безтактовно зазначити, що таки положенье цѣлкомъ ясне. Нѣодна сторона не намѣряє мѣшатись въ болгарскі справы нѣ въ користь, нѣ въ некористь кн. Фердинанда. Сли ему рѣшено задержати престолъ, вôнъ задержить его, сли ему рѣшено зробити мѣсце, то уступить. Нѣодна держава не пожертвує нѣ за нѣ противъ него хочь бы одного одинокого кірасіера, ба навѣть и вюка нѣ“.

——

Роковины освобожденя Сербіи обходжено въ Бѣлградѣ торжественно. У короля вôдбувъ ся двôрскій обѣдъ, въ часѣ котрого проголошувано бесѣды. И такъ мѣжь иншими президентъ міністрôвъ славивъ дѣла Милоша Обреновича, на що король Александеръ вôдповѣвъ тоастомъ въ честь народу, арміи и вѣрныхъ мешканцѣвъ Бѣлграду. Король згадавъ хвалою про дѣла Милоша, Михайла и Милана Обреновичѣвъ. Особливо Миланови присвятивъ довшу часть бесѣды, славлячи его, яко вôтця, яко першого короля освободженои Сербіи и вѣрного пôдданого. Бесѣду короля, а властиво часть єи про Милана, оплескували зôбранô дуже живо.

НОВИНКИ.

——

— **Загальнô Зборы товариства взаимныхъ обезпечень „Дністеръ“** вôдбудуть ся дня 3 н. ст. мая (въ четверъ по Воскресеню Господнôмъ) 1894 о годинѣ 9-ôй передъ полуднемъ, въ великôй сали Народного Дому. Пригадуючи о тôмъ членамъ подаємо до вѣдомости, що право до голосу и выбору на тыхъ загальныхъ зборахъ мають: 1) властителѣ листôвъ удѣловыхъ фонду основного, для котрыхъ за легітимацію служить листъ удѣловый выставленый на имя и назвиско дотычного властителя; 2) члены, котрі приступили до товариства въ роцѣ 1893 зъ тревалымъ обезпеченьемъ (будынкôвъ або движимостей на цѣлый рôкъ) вартости 3000 зр. або и бôльше; въ имени церковъ або комітетôвъ конкуренційныхъ, громадъ и радъ шкôльныхъ мѣсцевыхъ, мають право до участи и голосу, предсѣдателѣ (начальники) дотычныхъ корпорацій; за легітимацію служить дотычна поліса; 3) повномочники, выбранô членами зъ тыхъ громадъ, въ котрыхъ въ роцѣ 1893 було обезпечень тревалыхъ вартости що найменше 6000 зр. Членъ управленый до голосованя може дати заступити ся на загальныхъ зборахъ, але лишь такимъ самымъ членомъ и въ тôй цѣли має ему вручити въ правнôй формѣ выставлене повномочіе... Одна особа взглядно одинъ членъ не може на основѣ повномочія заступати бôльше якъ одинъ голосъ. Кромѣ того має право явити ся на зборахъ (однакъ безъ голосу и права до выбору) кождый членъ, котрый що-небудь обезпечивъ тревало въ товариствѣ. — Очевидно всѣ участники зборôвъ поносять самі кошты подорожи и иншô выдатки, сполученô зъ приѣздомъ ихъ на загальнô зборы. Загальнô зборы розпôчнуть ся точно о годинѣ 9-ôй передъ полуднемъ. Передъ тымъ о годинѣ 8-ôй буде вôдправлена Служба Божа въ Успеньскôй церквѣ. — *Вôдъ дирекціи тов. „Дністеръ“.*

— **Непошанованье релігійныхъ чувствъ рускаго населеня зô стороны войсковыхъ властей.** Зъ Стрыйщины пишуть намъ: Резервовый пафантеристъ О. Ф. зъ села К. дôставъ вôдъ ц. и к. доповняючои команды въ Стрыю дня 3 цвѣтня карту покликуючу его до вправъ войсковыхъ що зачинають ся дня 29 н. ст. цвѣтня с. р. о год. 8-ôй рано, с. є. на само торжественне свято Воскресеня Христового. — Певно не лишь одинъ О. Ф., але всѣ резервісты зъ стрыйского округа доповняючого мусѣли дôстати такô карты покликуючô. Такъ шанує ся властями войсковыми рôвноправнôсть нашого народу и церкви, такъ дончесь его чувства релігійнô и права его совѣсти!.. А чейже нарôдъ, що складає такъ тяжкій податокъ крови повиненъ найти на стôлько признаня зô стороны властей войсковыхъ, щобы бодай таке велике свято, якъ Воскресенье, провести въ своѣмъ крузѣ родиннôмъ. Не першина бѣдному рускому народови зазнавати такои обиды своихъ чувствъ релігійныхъ, бо се повтаряєсь майже що року. Минувшого року пôднесено того рода факты въ „Батькôвщинѣ“, сего року зазначуємо се въ нашôй газетѣ. Жаль, що наши послы не пôднесли сего попри много иншихъ фактахъ, котрыхъ можна призбирати дуже а дуже много, при буджетѣ міністерства обороны краевои та въ сей способъ не стали въ оборонѣ кривды, яку вôдчуває и терпить рускій нарôдъ въ Галичинѣ. Чи таке топтанье чувствъ релігійныхъ не причиняєсь до деморалізаціи та чи не есть оно одною зъ тыхъ многихъ причинъ самоубійства въ арміи?..

— **Крилошане капітулы станиславôвскои** одержали вôдъ нунціятуры вѣденьскои дозвôлъ — носити біреты фіолетовô, формы такои, якъ мали питомцѣ за ректорату Бачиньского.

— **Справа будовы рускои семинаріи духовнои въ Станиславовѣ** якось притихла, а мѣсцеві газеты пишуть, що не знати, чи семинарія буде сего року будувати ся.

— **Селяне Кнѣгинина** намѣряють вôдкупити вôдъ гр. Борковского грунты въ Угриновѣ вздовжь шляху зелѣзничого, — бо за для частыхъ пожарôвъ не можуть удержати ся при своихъ теперѣшныхъ грунтахъ. Рôвножь побоюють ся они, що при намѣренôй инкорпораціи села Кнѣгинина до мѣста Станиславова прийшлось бы имъ поносити бôльшій тягары, мѣжь иншимъ на оплату довгôвъ мѣста Станиславова, котрі що разъ бôльше ростуть.

— **П. Франтішекъ Ржегоржь** щирый приятель Русинôвъ, перебуваючи довшій часъ въ Галичинѣ и живо займчючись рускими справами, зложивъ собѣ гарну збôрку власноручныхъ знимокъ фотографічныхъ якъ зъ поодинокихъ групъ, селянъ и мѣщанъ, такъ и зъ краєвидôвъ деякихъ повѣтôвъ — и репродукує ихъ теперь въ ческихъ илюстрованыхъ газетахъ Zlat-ôi Pra-zě и Světozor-ě. Репродукціи выходять дуже гарнô и представляють типы зъ околиць Жидачѣвщины и Стрыйщины.

— **Въ справѣ Жигмонта Гошовского,** убійника о. Ардана, пишуть намъ зъ Перемышля: Убійникъ Гошовскій пôдрѣзавъ собѣ горло зъ обохъ сторôнъ гортанки, але самои гортанки не перетявъ. Рôвножь прорѣзавъ собѣ на лѣвôй руцѣ жилы повыше живчика. Рана на руцѣ могла бы була бути небезпечна, если бы були завчасу не доглянули. Раны позашивали и нема небезпечности. Убійникъ завдавъ собѣ раны ножемъ. — Въ другôй дописи доносять намъ такô подробицѣ: Справа убійства пок. о. Ардана вже на укôнченю и може вже въ теперѣшнôй каденціи судьѣвъ присяжныхъ въ Перемышли, прийде на порядокъ дневный. Теперѣшна каденція судьѣвъ присяжныхъ зачинає ся дня 3 н. ст. мая, заразъ по святахъ. Скрытоубійство сталось предметомъ загальнои дискусіи въ нашôй охрестности у всѣхъ кружкахъ, почавши вôдъ панôвъ, а скôнчивши на селянахъ. Кождому на устахъ имя Жигмонта Гошовского. Кромѣ скрытоубійства на о. Арданѣ, прилучить ся намѣрене убійство однои дѣвчины и кôлька насильствъ неморальныхъ, доконаныхъ въ своѣмъ селѣ. Убійника строго стережуть въ вязницѣ и самъ президентъ суду выдавъ вôдповѣдні средства осторожности. Родичѣ Жигмонта выѣхали тихцемъ зъ краю не знати куды, а судовымъ повномочникомъ Цикова назначеный адвокатъ д-ръ Чайковскій въ Перемышли. Въ намѣренôмъ убійствѣ дѣвчины, въ осени минувшого року скомпромітованô ще й иншô особы. Пôдкупствомъ приневолено дѣвчину до фальшивои присяги, въ котрôй зôзнала, що то она сама себе пострѣлила. И много-много поганыхъ вчинкôвъ панича Жигмонта выйшло теперь при слѣдствѣ на яву, а розправа еще не одно выкрые. Говорять, що село Цикôвъ купує латиньскій епископъ перемыскій за 68.000 зр.

— **Зъ Печенѣжина пишуть намъ:** Въ велику пятницю вôдспѣвають члены хору читальнѣ „Просвѣты“ въ мѣскôй церквѣ въ Печенѣжинѣ страстнô псальмы. Початокъ продукцій о 7-ôй годинѣ вечеромъ.

— **На посаду греко-кат. катихита** при 5-клясовôй школѣ мужескôй и женьскôй въ Бôбрцѣ розписує тамошна окружна рада шкôльна конкурсъ зъ речинцемъ до 25 н. ст. мая. Рôчна платня 450 зр и 45 зр. додатку на мешканье.

— **Копець уніи люблиньскои у Львовѣ** почавъ зновъ пукати и усувати ся, а техніки ворожать ему сумный конець, если не зарядить ся основнои направы. Они кажуть, що будова кôпця въ дотеперѣшнôмъ видѣ не дасть ся удержати. Муръ зъ сухого камѣня мусить розсыпати ся пôдъ напоромъ пѣску. На ихъ поглядъ одинокимъ ратункомъ було бы знести нинѣшный муръ, а обложити кôпець дерньемъ; на гору-жь можна повести стежку сходами.

— **Противъ выбору доповняючого до рады мѣскои въ Тернополи** внесено сими днями протестъ до намѣстництва. Такимъ способомъ уконституованье рады мѣскои вôдложено до необмеженого часу. Отжеажь до полагодженя протесту буде заряджувати мѣстомъ правительственный комісарь п. Студиньскій.

— **Погорѣлцѣ Нового Санча** по бôльшôй части жиды, однакъ крôмъ нихъ стратила весь свôй маєтокъ бôльша часть заможнѣйшихъ купцѣвъ и кôльканацять богатшихъ ремѣсникôвъ. Три адвокаты утратили не лише свôй маєтокъ, але и всѣ акты, якô мали. Богато урядникôвъ не має теперь нѣ одного мебля. Кôлько выносить шкода, годѣ ще теперь докладно обчислити. Одинъ чоловѣкъ въ огни згинувъ, чи було бôльше жертвъ, такожь ще не знати. Въ два днѣ по пожарѣ т. є. дня 19 н. ст. цвѣтня выѣхало около пятьсотъ погорѣлцѣвъ майже самыхъ жидôвъ зъ Нового Санча, а нові все зголошують ся о вôльні карты ѣзды на зелѣзници. Нужда межи погорѣлцями велика. Зъ околицѣ надсылають крôмъ грошей такожь богато хлѣба. При гашеню огню було дуже помôчне войско пôдъ проводомъ пôдполковника Вольного.

— **Пôдвышенье платнѣ высшому духовенъству.** Зъ днемъ 1 н. ст. цвѣтни 1894 р. одержує капітульне духовенъство таку платню: Въ Долѣшнôй Австріи, Трієстѣ, Чехіи и Моравѣ, першій достойникъ 2000 зр., крилошане пралаты по 1800 зр, крилошане ґреміяльнô по 1600 зр.: — въ Австріи Горѣшнôй, Сольногородѣ, Стиріи, Каринтіи, Краинѣ, Гориціи и Градисцѣ, Тироли и Галичинѣ, першій достойникъ 1800 зр., крилошане-пралаты по 1600 зр., а крилошане ґреміяльнô по 1400 зр; — вкôнци въ Истріи и Дальматіи, першій достойникъ 1600 зр., крилошане-пралаты по 1400 зр., а крилошане ґреміяльнô по 1200 зр.

— **Нову церковь,** дуже гарну и на виднôмъ мѣсци побудувала въ послѣдныхъ часахъ громада Ковалѣвка пѣтиньского деканата, станиславôвскои епархіи. Се невеличка громада, бо числить всего 404 душь рускаго обряду, однако въ справахъ вѣры дуже ревна. Початокъ до будовы зробивъ попередный душпастиръ Стопчатова-Ковалѣвки о. Николай Сѣменовичь, а довершивъ его теперѣшный священикъ о. Николай Сѣчиньскій при помочи громадского писаря п. Войнаровского и громадянъ Гафійчука, Чукура, Мочернюка, Мельника, и другихъ. Посвященье церкви вôдбуло ся на трехъ Святителѣвъ. Додати треба, що въ тôй громадѣ не було ще доси церкви. Громада Ковалѣвка купила недавно вôдъ камеры 140 морґôвъ лѣса.

— **Крадѣжь динаміту.** Въ Делятинѣ украдено сими днями около 26 кільоґрамôвъ динаміту. Виновникомъ крадежи, якъ пôдозрѣвають, мусить бути котрыйсь зъ робôтникôвъ занятыхъ при будовѣ новои зелѣзницѣ. Доси не выкрыто виновника.

— **Рѣдкій оказъ.** До Коломыи, якъ пише тамошна Gazeta Kolomyjska, привезли до покуцкого музея гуцулы зъ Яворова за Косовомъ дня 10 н. ст. цвѣтня брылу скаменѣлого дерева великихъ розмѣрôвъ, ваги кôлька сотнарôвъ, 70 центіметрôвъ высоку а 1 метеръ широку. Сю брылу побачивъ случайно минувшого лѣта директоръ гуцульскои сполки п. Герасимовичь, и по вказôвкахъ, якô вôнъ удѣливъ, займивъ ся властитель реальности въ Яворовѣ, Богданъ Доницевичь, вôднайденьемъ єи та доставою до музея. Имовѣрно выполокала сю брылу вода въ часѣ послѣдныхъ великихъ повеней зъ горы и сточила єи до рѣчки Рыбницѣ, де она й лишила ся коло Букôвця пôдъ Криворôвнею мѣжь камѣньемъ а рѣнею. Мѣжь родами скаменѣлыхъ деревъ въ краю вôднайдеными, вызначує ся тая брыла незвычайною величиною и темнѣйшою краскою, бо на вôдлупленыхъ краяхъ подôбна до краски угля, на иншихъ зновъ мѣсцяхъ переважають рôзнô вôдтѣни краски сѣрои и бурои.

— **Президія высшого суду краєвого** повѣдомила всѣ президіи судôвъ окружныхъ, начальництва судôвъ повѣтовыхъ, власти скарбовô и выдѣлы палатъ адвокатскихъ и нотаріяльныхъ, що въ часѣ вôдъ 1 нового стиля липня до 31 нового стиля серпня не будуть вызначенô речинцѣ для испытôвъ на судьѣвъ, адвокатôвъ, нотарѣвъ и урядникôвъ скарбовыхъ.

— **Зъ кругôвъ нотаріяльныхъ** Міністеръ судôвництва именувавъ нотарями кандидатôвъ нотаріяльныхъ: Андрѣя Павлиша зъ Рудокъ до Лютовискъ и Тад. Ярошa зô Станиславова для Немирова.

— **Пôдмоги для шкôльнои молодежи.** Управляючій совѣтъ Народного Дому у Львовѣ роздѣливъ зъ нагоды наближаючихъ ся Великодныхъ святъ по кôлька зр. мѣжь 42 ученикôвъ и учениць высшихъ, середныхъ и низшихъ шкôлъ. Именно роздано зъ фондôвъ Народного Дому 162 зр., а зъ фонду Иліи Горецкого 59 зр., всего 221 зр. Зъ того послѣдного фонду дôстають пôдмоги лише ученицѣ женьскихъ учительскихъ семинарій у Львовѣ и Перемышли.

— **„Анархісты“ въ Коломыи.** Gazeta Kolomyjska оповѣдає про таку пригоду, що зворушує теперь умы Коломыйцѣвъ: „Алекс. Ґартенберґъ, сынъ властителя млынôвъ американьскихъ, Мойсея Ґартенберґа зъ Дрогобича, одержавъ ще передъ мѣсяцемъ листъ зъ погрозами, въ котрôмъ зажадано вôдъ него 3000 зр. Тô грошѣ мавъ Ґартенберґъ закопати у вказанôмъ мѣсци пôдъ одною вербою надъ Прутомъ. На случай невыповненя жаданя грозивъ коломыйскій „Равашоль“, що высадить у воздухъ млынъ Ґартенберґа, а если бы той же въ часѣ катастрофы не погибъ, то спряче его несподѣвано. Ґартенберґъ донѣсъ про цѣлу справу до поліціи и прокураторіи, але доси не выслѣджено ще автора листу. Тымчасомъ онодгы пригадавъ той самый авторъ (якъ свѣдчить почеркъ письма) зновъ свою справу. Въ другôмъ листѣ высказує свое зачудованье, що Ґартенберґъ, котрого „житье бôльше вартне якъ 3000 зр.“, не зложивъ доси грошей та що пишучій робить лише въ интересѣ самого Ґартенберґа сю уступку, що пригадує справу, бо, якъ каже, „есть насъ трехъ и заразъ заберуть ся до дѣла“. Грошѣ каже авторъ зложити въ попереднôмъ мѣсци и то не въ бôльшихъ банкнотахъ, якъ по 1, 5 а найбôльше по 10 зр. Ґартенберґъ зробивъ зновъ донесенье о тôмъ листѣ до прокураторіи.

— **Землетрясенье** навѣстило онодгы Грецію. Въ мѣстахъ Тебы и Халькисъ завалило ся кôлькана-цять домôвъ. Зъ людей не утративъ нѣхто житя, а число раненыхъ мале. — За те велика катастрофа лучила ся въ мѣсцевости Токрісъ, де погибло 129 особъ.

— **Клопôтъ зъ дарункомъ.** Пôдъ вплывомъ одушевляючого приему, якого зазнавъ Авелянъ и его офіцеры въ Парижи, постановила Москва дарувати до катедры Нотръ-Дамъ величезный дзвôнъ. Вага того дзвона не менша, якъ 80.000 кільоґрамôвъ, и якъ-разъ та вага наробила чималого клопоту зъ дарункомъ. Вежа Нотръ-Даму рѣшучо за слаба, щобы удержати такій тягаръ, тожь рада мѣска Москвы постановила дарувати дзвôнъ архіепископови Парижа, не означуючи близше мѣсця его помѣщеня. Архіепископъ хотѣвъ повѣсити єго въ базиліцѣ Сакре-Керъ та показалось, що и тô муры за слабô, щобы устоялись пôдъ тягаромъ монструального дзвона. И отъ зародилась идея, выставити окрему вежу, та зновъ обчислено, що кошты такои вежѣ выносили бы що-найменше мілiонъ франкôвъ. Вправдѣ можна бы дзвôнъ помѣстити на дзвôници за базілікою въ Монмартрѣ, однакъ се могло бы статись пôдъ услôвємъ, щобы не холѣтано дзвономъ, лишь дзвонено при помочи механічно порушуваного серця. Але притôмъ звукъ дзвона стративъ бы значно на силѣ, а слѣдомъ за тымъ дарунокъ минувсь бы зъ своею метою.

— **Панциръ Дового** бувъ минувшои пятницѣ зновъ цѣлею для карабіновыхъ куль въ Берлинѣ въ присутности нечисленнои горстки запрошеныхъ особъ. Дове уживъ симъ разомъ нового панцира, лекшого о 8 фунтôвъ вôдъ першого. Панциръ бувъ покрытый сукномъ, а пôдшитый бѣлымъ полотномъ. Звѣстный стрѣлець, капітанъ Мартінъ, стрѣлявъ назамперед до панцира, завѣшеного на стѣнѣ; кулѣ грязли въ нѣмъ, але не перебивали его. Вôдтакъ убравъ Дове на себе панциръ и Мартінъ ставъ до него стрѣляти. Разъ по разъ падали стрѣлы, кулѣ били въ само серце, але не зробили Довому нѣякои шкоды. Вôнъ лише прижмурувавъ очи, коли почувъ свистъ куль.

— **Дрôбні вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ для погорѣлцѣвъ Нового Санча 3000 зр. пôдмоги, а намѣстництво вôдослало сю квоту на руки мѣсцевого старосты для роздѣленя єи мѣжь найбôльше потрѣбуючихъ пôдмоги. — Намѣстникъ гр. Бадені повернувъ передвчера рано до Львова. — У Львовѣ померъ въ суботу рано Антôнъ Краль, контрольоръ почтовый въ 53-ôмъ роцѣ житя. — Директоръ почтъ п. Сеферовичь повернувъ зъ Вѣдня до Львова. — Въ Золочевѣ померъ въ 73-ôмъ роцѣ житя Осія Цукеркандель, бувшій спôвластитель книгарнѣ и радный мѣста Золочева.

Госпо дарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Ажь до вôдкликаня поѣзды нôчній ч. 2013 и 2014 будуть лишь мѣжь Перемышлемъ а Лунковомъ переходити. Теперь подорожній будуть пересѣдати ся тôлько при поѣздахъ ч. 2015 и 2016, котрі переходять въ день.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Професоръ Генрикъ Кадый именованый звычайнымъ професоромъ анатоміи на львôвскôмъ выдѣлѣ медичнôмъ. — Міністерство торговлѣ именувало Мар. Маркевича, Ив. Краевского и Андр. Паращука асистентами почтовыми, а дирекція почтъ придѣлила ихъ до урядôвъ почтовыхъ въ Станиславовѣ, Чортковѣ и Краковѣ.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ у Львовѣ дозволила асистентамъ почтовымъ Як. Цавдерерови зô Львова и Мойс. Ґезанґови зъ Пôдволочискъ замѣнити мѣсця службовô.

— **Конкурсы.** Зверхнôсть громадска въ Болшôвцяхъ розписує конкурсъ на посаду секретаря громадского зъ платнею 549 зр. Поданя треба вносити до кôнца мая с. р. — Выдѣлъ рады повѣтовои въ Коломыи оголошує конкурсъ на посаду лѣкаря окружного въ Яблоновѣ. Платня рôчна зъ додаткомъ на подорожѣ 727 зр. Поданя треба вносити до 15 н. ст. мая. — Окружна рада шкôльна въ Калуши розписує конкурсъ на кôльканацять посадъ учительскихъ. Поданя треба вносити до кôнца мая. — Окружна рада шкôльна въ Бôбрцѣ розписує конкурсъ на кôльканацять посадъ учительскихъ. Поданя треба вносити до 25 н. ст. мая.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 24 цвѣтня. Президентъ Буковины Кравсъ має рѣшучо уступити. Кандидатура ґр. Туна о ту посаду вôдпадає. Кравсъ выѣздить поки-що на двомѣсячну вôдпустку, а заступати его буде радникъ двора ґр. Гесъ. — Ґр. Тунъ одержить мѣсце радника намѣстництва въ Лінцу. — Вчера вôдбуло ся тутки девять робôтничихъ згромаджень противъ нового закона о ополченю и за выборчою реформою. — Делеґаціи будуть отворенô 25 мая.

Берлинъ 24 цвѣтня. Цѣсарь Вільгельмъ переславъ цѣсареви поздоровну телеґраму зъ нагоды заручинъ наслѣдника престола зъ геcкою княжною Аліцією. — Около 30 ґенералôвъ вôзвано подати ся до дімісіи, щобы „вôдмолодити“ офіцирскій корпусъ.

Петербургъ 24 цвѣтня. Весѣлье царевича вôдбуде ся дня 3-ого серпня въ Петербурзѣ.

Новый Йоркъ 24 цвѣтня. У всѣхъ закопахъ угля выбухъ страйкъ. Участь въ страйку бере 250.000 людей.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поѣзды посп.		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненій значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ кишеневômъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4809

Надѣсланє.

Д-ръ СТАНИСЛАВЪ ЯНА

повернувъ и ординуе якъ перше

въ недугахъ внутрѣшныхъ

у Львовѣ при ул. Валовій ч. 27

131 6—7

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѡдъ Коперникомъ“, Львѡвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великѡмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, асрометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пѣоны, сібеле, манометры, и т. п. Устроєня звѡнкѡвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

выдало новый накладъ друкѡвъ

I. Друки правничі:

1.	Позовъ въ справахъ дрѡбныхъ лібра по	25	кр.
2.	Контрактъ купна и продажи вз. I. ліб. по	40	„
3.	„ „ „ „ II. „ „	40	„
4.	„ „ „ „ III. „ „	40	„
5.	Повномочіе	40	„
6.	Поданя о екс- и интабуляцію, взоръ а) б) в) г) лібра по	40	„
7.	Написы до поданъ о интабуляцію л. по	20	„

II. Друки для касъ позичковыхъ:

9.	Дневникъ касовый лібра по	40	„
10.	Книга довжникѡвъ „ „	40	„
11.	Книжочка для позичаючого 100 прим.	2·—	„
12	Скриптъ довжный „ „	1·20	„
13.	Книжочка вкладкова (щадн.) „ „	3·—	„

III. Друки для крамниць:

13.	Книжка товарова лібра по	40	„
14.	Книжка касова „ „	40	„

IV. Дрѣки для Читалень и Касъ позичковыхъ:

15.	Списъ членѡвъ лібра по	40	„

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

Перенесене и побольшене

ЗАВЕДЕНЬЕ ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ

МИХ. СПОЖАРСКОГО И СЫНА

на ул. Руску ч. 24, напротивъ Успеньскои Церкви у Львовѣ.

ул. Руска ч. 24.

Маємо честь пригадати ся Всечестному Духовеньству и пр. якъ кождого року, що въ часѣ посту приймає ся старѣ Свангелія до вѡдновленя позаякъ часъ короткій.

Приготовлено уже до закупленя **НОВЕ ВЫДАНЬЕ СВАНГЕЛІЯ** въ прекраснѡмъ переплетѣ по розличныхъ цѣнахъ; на жаданье окремі цѣнники ґратісъ и франко.

Книги церковні, друки и пр. въ лучшѡмъ и тревалѡмъ переплетѣ можна одержати по низькій цѣнѣ и кождого часу.

Зъ глубокимъ поважаньомъ

65 9—10 *Мих. Спожарскій и Сынъ.*

! На свята !

Вина всякого рода, фляшка по чавши вѡдъ 35 кр.

Конякъ токайскій по 1·50 кр. и высше.

Мѣдъ питный.

Горѣвки и

Всякі иншій товары корѣнній

149 *поручає* 5 6

Иванъ Боднаръ

у Львовѣ, Академічна 20.

БРИ-

гвы швайцарскі и англійскі, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякі приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборѡвъ до подорожи, бѣля мужескоту, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТѠВЪ ЛЯНҐНЕРѠВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 18.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

заложеный року 1869.

Съ окончѣмъ года 1892 выносили:

Выказанное имѣніе банка „Славія“ . . . злр.		5,706.614·91
Фонды резервныи и ручительныи всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійніи и проч. всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченныи сумы въ часѣ отъ 15 мая 1869 ажь до 31 грудня 1892 г. **вынагородженье шкодъ** всѣхъ секцій.	„	21,462.868·94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ“ принимаетъ

въ сек. I—II: убезпеченія на жите капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и

удѣляетъ пожички 3794

ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіемъ и на срокъ сплаты ажь до 12 лѣтъ.

Сголшенья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія“ не естъ ще заступленная принимаютъ ся.

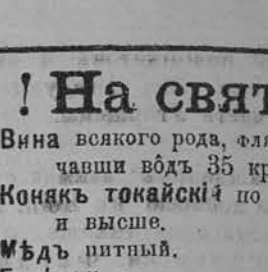

По низкихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійній вѡдъ цѣны 40 зр., позолочуваній и зъ образомъ поручає

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Синстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотій и чорній въ великѡмъ выборѣ на жаданье высилає пляны. 4641 34 ?

Знаменитій тутки неклиєній Немойовского, розбраній химично мѣскою лябораторією, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 149—180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вѡдъ 1·20 кр. за сотку.

Дзвѡнки школьній и сигнатурки церковній въ вазѣ вѡдъ 3 до 20 клґр по зр. 1·90 за 1 клґр

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рѡзныхъ предметѡвъ до розпорядимости.

ЖЕНЩИНА

въ середнѡмъ вѣцѣ до заряду дому священичого на селѣ. Близша вѣдомѡсть въ адмін. „Дѣла“.

161 1—3

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядає лекціи на село заразъ. Адреса: **Яковъ Слодарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

Задля безвартностныхъ наслѣдувань треба жадати все

Tinct. capsici comp.

(Pain-Expeller)

зъ котвою и вѡдкидати коробки безъ котвы яко неважній.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБѠТНЯ** 10 9-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникѡвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родѡвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул. Зибликевича ч. 11.

богатый выборъ готовыхъ памятникѡвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Безъ конкуренціи

естъ мій склепъ истнуючій вѡдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѡдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мій обильный складъ одягѡвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутѡвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пѡсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшѡмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

ЩАВНИЦЯ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне въ повѣтѣ новоторгскѡмъ,

зъ 7 жерелами сильнои щавы содо-солонои и содо-зелѣзистои

успѣшно дѣлаючои у всѣхъ нежитахъ якъ органу вѡддыхового такъ и органѡвъ травленя въ довготревалѡмъ запаленю легкихъ и астмѣ (дихавици) при выслизахъ ребровои болоны, **въ початкахъ сухоты**, въ недугахъ проводѡвъ мочевыхъ, въ недугахъ жѣночихъ, анемія и блѣдницѣ.

Знаменита гѡрска стація кліматична зъ вѡдсвѣжуючимъ воздухомъ.

Курація молочна, женична и кефірова. Первориднa вдыхальня соляна и бальсамічно-шпилькова. Купелѣ мінералній гідропатичній и рѣчній.

Мешканя и иншій уряджeня догѡдній, поступовій и дуже приступній.

Пора купелева вѡдъ 20 мая до 30 вересня.

Въ I. сезонѣ до 20 червня и въ III до 20 серпня мешканя купелевій о ½ дешевшій.

Въ сезонѣ середнѡмъ (вѡдъ 20 червня до 20 серпня) увольненя вѡдъ таксы знесенѣ.

Зъ усѣхъ шляхѡвъ зелѣзничихъ доѣздъ до стації въ Старѡмъ Санчи, зъ-вѡдки дорогою живописною мѣжь горами надъ Дунайцемъ до заведеня возомъ почтовымъ, повозами и вѡзками.

Воды зъ жерелъ Іосифины и Магдалины сильнѣйшій вѡдъ водъ: Емскои, Гляйхенбергскои и Сельтерскои на складѣ въ аптикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ.

Проспекты розсылає ся оплатно и замовленя на мешканя приймає Зарядъ Заведеня.

93 2—9 ***Ф. Висневскій.***

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦЯЦКОГО

пѡдъ знаменемъ

„СИРАКОСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы ½ клґр. 1 зр. и 2·27 6—?

Найлѣпшій чаї россійскі, хиньскі и Ліптона славній англійскій ¼ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добѡрный и щадьте грошь!

Рѡкъ заснованя 1837.

Власного выробу

КОЛДРЫ

вѡдъ зр. 4, 5, 6, 7, 8 до 13
шовковій вѡдъ зр. 14, 16, 18, 24 до 30

МАТЕРАЦЫ

волосѣнній вѡдъ зр. 16, 18, 20 до 30 зъ морскои травы зр 6, 7, 8, 9

поручає найдешевше

МАҐАЗИНЪ

І. ДРЕКСЛЄРА

И СЫНѠВЪ

ЛЬВѠВЪ площа Капітульна ч. 2.

Цѣвники и пробки на жаданье. 119 1—2

Рѡкъ заснованя 1837.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ загранічныхъ и краєвыхъ вѡдъ 25 до 65 зр.

поручає 4198 72—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѡвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Ц. и к. доставець дворѡвъ

Патенты и привілеѣ.

„Exsiccator“

100% користи при кождѡй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ**, котру безплатно кождому доручить ся. 140 7—12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентѡвъ глядає ся.

Адреса для листѡвъ и телеґрамъ:

„Exsiccator“ Вѣдень

КОНТОРА:

IV., Hauptstrasse 36.

Въ Краковъ не маю філій.

Знана вѡдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣшои системы, фабрика руму, лікерѡвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѡвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвій спеціялы якъ: Народѡвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѡвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренѡвка и т. н. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жередо въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѡльного вѡдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѡдный, бо не выробляваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнѡмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4013 72—104

ВОЛОДИСЛАВЪ ҐОНЕТЪ

въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарній и свѣжій славній полотна корчиньскій въ великѡмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вѡдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, дымы рѡзній, рушники, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильній (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣренньйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортѡвъ высилає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробѡвъ ручить ся. 148 6—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣчать и йтѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 82 зр. IIа по 76 зр. за 100 кільоґрамѡвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрѡмъ транспорту, который вынесе 2 до 3 кр. вѡдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стацій зелѣзничои. 4038

Зъ причины сегорѡчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого припливу чужихъ и въ наслѣдокъ того збѡльшили мы о много нашій локалѣ продажи. Власне надѡйшли въ великѡй скѡлькости **новости весняній и осѣнній** и продаютъ ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гѡдній порученя и безъ всякои конкуренціи суть тій товары:

10.000 пѡвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50 1·75 и высше.

4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.

2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣшій по 1·80, 2·50, 3 и в.

2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.

1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягѡвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.

1500 модныхъ плащикѡвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.

Спеціяльній новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надѡйшли власне у великій скѡлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагѡдна

въ вѡддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимѡвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.

4000 капъ на лѡжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.

800 великихъ капъ на столы и лѡжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробѡвъ килимѡвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурѡвъ „Louvre“ на лѡжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѡжка и 1 на стѡлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.

200 ґарнітурѡвъ **Bourett**, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѡжка, 1 на стѡлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.

3000 штукъ занавѣсъ въ рѡзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.

900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.

10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.

300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.

200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Eiderа) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.

1000 коцѡвъ фланельовыхъ въ найлѣпшѡмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.

500 диваникѡвъ пѡдъ и надъ лѡжка по 1·50 и 2, стрижені по 2·50, 3 и высше.

300 диванѡвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.

80 диванѡвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.

200 диванѡвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.

300 диванѡвъ пѡвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.

1000 останкѡвъ хѡдникѡвъ 8—10 метрѡвъ зр. 2·50 и высше.

400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѡръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѡрки Анґора 2 и 2·50

Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкѡры тигра 7·50 и высше.

Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковій ажь до найлѣпшихъ сортѡвъ.

Всякій зъ провінціи надсылаій порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4695 29—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарѡвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белзій. — Одвѣчальный редакторъ: Михайле Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черкиньскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бедкарского.

Ч. 84. Львôвъ, Середа 13 (25) цвѣтня 1894. **Рôчникъ XV.**

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишe на попереднe застереженьe. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокe числo коштуe 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а.

Недѣлки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте наших Вп читательвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности через **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрі въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

У Львовѣ, дня 25 н. ст. цвѣтня 1894.

Зъ Вѣдня надôйшла сегодня телеґрафічна звѣстка, що Михайло Грушевскій зъ Кіѣва именованый професоромъ исторіи въ університетѣ львôвскôмъ.

Вѣсть сю витає австрійска Русь зъ щирою радостію. Именованьемъ симъ щасливо и користно для Русинôвъ покôнчено справу почату ще пôдъ конець року 1890 ого.

Якъ звѣстно, при договорахъ зъ краєвымъ правительствомъ въ падолистѣ 1890 року рускі послы взяли мѣжь свои постуляты такожь заложенье катедры рускои исторіи въ університетѣ львôвскôмъ, котрои Русины зъ-давна добивали ся. Краєве правительство обѣцяло постулятъ сей пôдперти въ правительствѣ центральнôмъ.

Въ роцѣ 1891-ôмъ послы рускі, Романчук въ комісіи буджетовôй а Барвѣньскій въ повнôй палатѣ, высказали се жаданье рускаго народу, выказуючи, що у Львовѣ на філософічнôмъ факультетѣ есть всего лишь одна системізована катедра руска, а именно катедра рускои мовы й літературы, заведена декретомъ цѣсарскимъ ще зъ 13 грудня 1848 року, отже катедра рускои исторіи, на взôръ катедръ польскои исторіи въ університетахъ львôвскôмъ и краковскôмъ, есть постулятомъ вповнѣ оправданымъ а сповненье его було бы актомъ справедливости. Міністеръ Ґавчь — на скôлько пригадуємо собѣ — въ жовтни 1891 року на заурґованье сеи справы посломъ Романчукомъ въ комісіи буджетовôй вôдповѣвъ, що правительство справу сю возьме пôдъ розвагу.

Такъ и стало ся. Правительство взяло ся за сю справу и полагодило ѣи въ такій спôсôбъ, що постановило и предложило цѣсареви заложенье катедры не „рускои исторіи“, але „другои катедры всеєвѣтнои исторіи зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ и зъ увзглядненьемъ исторіи Всходу Европы“. [Зъ якихъ мотивôвъ и хто порѣшивъ таку змѣну, въ се не входимо.]

Его Вел. цѣсарь найвысшимъ рѣшеньемъ зъ 31 марта 1892 р. призволивъ на установленье тои другои звычайнои катедры исторіи всеєвѣтнои почавши вôдъ шкôльного року 1893/4. На основѣ цѣсарского рѣшеня міністерство просвѣты рескриптомъ зъ 9 цвѣтня 1892 ч 6818 зажадало вôдъ намѣстництва львôвского, щобы оно повѣдомило о постановѣ цѣсарскôй збôръ професорôвъ выдѣлу фільософічного и вôзвало его, щобы предложивъ внесеня дотычно обсады тои катедры. Рôвночасно зарядженo, щобы пенсію для професора, котрый займе сю катедру, вставлено въ прелімінарь львôвского університету почавши вôдъ 1 жовтня 1893 року. [Про все те довѣдали ся Русины ажь 5 вересня 1892 р. зъ урядовои ґазеты львôвскои.]

Такъ сама справа катедры була рѣшена вже въ роцѣ 1892 ôмъ, а шло тôлько о професора. Зъ причины, що самъ выдѣлъ фільософічный львôвского університету мусѣвъ узнати, що въ Австріи вôдповѣдного кандидата на сю катедру нема [особливо вже по смерти д-ра Юліяна Целевича, на котрого по трохи вказувано] отже мусѣвъ предложити историкôвъ зъ-за кордону, проф. Вол Антоновича и Мих. Грушевского, а переговоры зъ ними не могли зъ природы рѣчи пôйти скорою ходою, — то обсада катедры вôдволѣкалась по-за речинець вызначеный въ найвысшôмъ рѣшеню. Нинѣ, зъ огляду на такъ щасливе полагодженье пытаня особы професора певно нѣхто зъ Русинôвъ не буде жалкувати за-про сю вôдволоку.

Ново-именованый професоръ М. Грушевскій, — принявшій предложену ѣму катедру по вôдмовѣ проф. Вол. Антоновича, — чоловѣкъ молодый, въ найкрасшôмъ вѣку до професорскои и науковои працѣ, оденъ зъ найспособнѣйшихъ молодыхъ ученыхъ школы В. Антоновича, давъ ся вже пôзнати свѣтови науковому своими працями историчными, мѣжь котрыми перше мѣсце займає обемистый его твôръ „Исторія Кіѣвскои землѣ“, знана зъ одного устулу нашимъ читателямъ.

На такôй силѣ науковôй зыскає львôвскій університетъ, зыскає руска молодѣжь університетска, зыскає справа руска и по-за університетомъ. Проф. М. Грушевскій стане у насъ сполучникомъ науковыхъ интересôвъ мѣжь австрійскою а россійскою Украинною-Русью, а нинѣ, коли товариство имени Шевченка почало ставити вже перші кроки яко товариство наукове, буде се рѣчію великои ваги.

Щиро витаючи сего земляка-Украинця на катедрѣ рускôй въ столици князя Льва, грѣхомъ було бы неповторити при сѣй нагодѣ высказу тои повнои вдячности рускаго народу для Его Вел. цѣсаря за заложенье сеи рускои катедры исторіи — вдячности, яку мы высказали були вже въ вересни 1892 року. А повторюємо ѣи нинѣ ще сердечнѣйше зъ огляду вже й на обсаду катедры, при котрôй интересъ науки рускои побѣдивъ усѣ упередженя... Першій се разъ наука руска въ Австріи придбала собѣ зъ дару монаршого помôчну силу зъ-за кордону...

Зъ рады державнои.

Зъ Вѣдня пишуть намъ:

„Нинѣ выголосивъ пос. Барвѣньскій въ имени клюбу рускаго бажаня Русинôвъ галицкихъ та буковиньскихъ въ цѣлогодиннôй рѣчи, котру послы и міністры выслухали зъ великою увагою. Аґументація поодинокихъ потребъ була дуже основна. Бесѣдникъ говоривъ зъ властивымъ ѣму спокоємъ, але зъ рѣшучостію. Якій суть тѣ бажаня Русинôвъ галицкихъ та буковиньскихъ, звѣстно Вамъ уже зъ комунікатôвъ клюбу рускаго. Одно лишь належить додати, именно, що пос. буковиньскій Гормузакій пôднѣсъ потребу заснованя въ Черновцяхъ утраквістичнои семинаріи учительскои, т. є. зъ рускимъ и румуньскимъ языкомъ выкладовымъ. Пос. Барвѣньскій пôддержавъ се жаданье румуньского посла, позаякъ фактично на Буковинѣ есть такій недостатокъ учителѣвъ для народныхъ шкôлъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, що рада шкôльна краєва насылає до тыхъ шкôлъ учителѣвъ Румунôвъ и черезъ то, просто сказавши, румунізуе руску молодѣжь. Пос. Барвѣньскій навѣвъ при тôмъ факты, що въ послѣднôмъ шкôльнôмъ роцѣ до якихъ десятьохъ селъ наслано такихъ румунізаторôвъ. Посолъ Гормузякій своєю рѣчію о мнимôмъ угнетѣ Румунôвъ на Буковинѣ выкликавъ такожь вôдповѣдь зô стороны пос. Барвѣньского въ тôмъ дусѣ, що угнетъ Русинôвъ на Буковинѣ есть далеко значнѣйшій та що въ послѣднôмъ часѣ поважився навѣть митрополитъ румуньскій, абы нищити всякого руского духа на Буковинѣ, выдати интердиктъ на часопись „Буковину“ и всякі письма, книжки та брошуры, выдаваній Русинами буковиньскими — пôдъ тою наивною покрывкою, мовь то тѣ письма и книжки є небезпечнѣ для буковиньского православія. Пос. Барвѣньскій бувъ бы може не тыкавъ въ нарляментѣ тыхъ справъ, якъ бы пос. Гормузакій не бажавъ закрыти справу систематичного переслѣдуваня Русинôвъ нинѣшнымъ президентомъ краю въ спôлцѣ зъ митрополитомъ. Пос. Барвѣньскій мусѣвъ такожь указати на властиву причину того роздору, якій запанувавъ на Буковинѣ межи послами рускими сойму и поговорити о протеґованю часописей та товариствъ, котрі уживають або московского або змосковщеного языка.

Тутъ розôйшлась вѣсть, що президентъ Буковины бар. Кравсъ рѣшучо уступить зô свого становища — и то вже въ найкоротшôмъ часѣ, — та навѣть вынаймивъ собѣ у Вѣдни мешканье на Teinfaltstrasse. Про наслѣдника ѣго ходять рôзні версіи, однакожь годѣ ихъ ще подавати до прилюднои вѣдомости. Справа се дуже важна. Буковина потребує мужа, котрый бы станувъ по-надъ сторонництвами. Интердиктъ Морарія, киненый на всѣ народно-рускій выдавництва, прискоривъ упадокъ бар. Кравса. Тутъ розумѣють дуже добре таке поведенье митрополита. Пôдъ покрывкою оборoны православія нищить вôнъ розвôй Русинôвъ буковиньскихъ на національныхъ основахъ, а поббчь того протеґує москвофільскій выдавництва лишь на те, щобы потому подати доказъ правительству, мовь-то Русины буковиньскій ґравітують до Россіи. Великій се махіявелізмъ, але и слѣпый пôзнасть ся на нѣмъ. Митрополитови Морарієви часъ дати вже суфраґана, але розумѣе ся чоловѣка не тои масти, якои есть нинѣ цѣла консисторія черновецка. Взагалѣ, правительство центральне мусить руску справу на Буковинѣ взяти въ свои руки, тымъ бôльше, що безперестанно проявляєсь такожь и упадокъ уніи межи Русинами. Що въ тôмъ дѣлѣ уживають ся насильнѣ средства — се рѣчь бôльше якъ певна. Шкода, що епископъ станиславôвскій якось дуже рôвнодушно вôдносить ся до сеи справы и для уніи на Буковинѣ майже нѣчо зъ тои стороны не робить ся.“

——

По осьмигодиннôмъ засѣданю — пише N. fr. Presse пôдъ датою 23 цвѣтня — удалось вкôнци нинѣ покôнчити дебату надъ буджетомъ центральнои управы міністерства просвѣты и вѣроисповѣдань. Завтра, вô второкъ, наступає зновъ перерва въ дебатѣ буджетовôй, бо скликано численнѣ комісіи на нараду. Ажь въ середу може зачатись дебата надъ міністерствомъ просвѣты. Грецкій свята Воскресеня перерывають дебату на три днѣ, а така сама перерва наступить въ часѣ латиньскихъ Зеленыхъ святъ. Зъ причины тои, що многі бесѣдники при дебатѣ буджетовôй помимо пустыхъ мѣсць не залишають выголошувати довжезныхъ монольоґôвъ, сумнѣвають ся, чи буде можна упоратись зъ роботами парляментарными тои сесіи до кôнця мая, якъ се зъ разу постановлено. Длятого не дивота, що навѣть опозиція зачинає теперь негодувати на перерву плѣнарныхъ засѣдань въ наслѣдокъ нарадъ комісійныхъ. Вказують на то, що многі комісіи ведуть нарады надъ такими предложеняими, про котрыхъ звѣстно, що не можуть бути полагодженѣ на сѣй сесіи. Длятого надѣють ся, що президія залишить выконанье своєи ухвалы, кождого тыжня присвятити два днѣ на нарады комісійнѣ, тымъ бôльше, що продовженье нарадъ палаты послôвъ мусить спонукати такожь вôдложенье речинця скликаня делеґацій.

——

До комісіи парляментарнои сторонництвъ коаліційныхъ вôйшли тѣ члены: президія палаты послôвъ (президентъ и два віцепрезиденты), зъ лѣвицѣ. Гайльсберґъ, ґр. Кинбурґъ и Русъ; зъ кола польского: Залескій, Єнджейовичь и ґр. Пініньскій; зъ клюбу консерватистôвъ: ґр. Гогенвартъ, Деймъ и Ебенгохъ; зъ клюбу Коронініого: ґр. Коронині, Бурґсталєръ и Дубски.

——

Зъ дебаты, яка вывязала ся надъ етатомъ міністерства просвѣты и вѣроисповѣдань мусимо пôднести кôлька важнѣйшихъ моментôвъ.

До голосу contra записали ся майже выключно послы-Славяне, мѣжь котрыми, розумѣесь, переважали молодо-Чехи, тожь и по

---

5)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(*Дальше.*)

III.

Школа для дѣвчатъ.

„Цѣлкомъ вѣрно“ думавъ священикъ, усѣвши зновъ въ каретѣ та ѣдучи на далеку улицю Лемуанъ, — „що грошѣ не можуть дати анѣ славы, анѣ таланту, а неразъ навѣть и спиняють успѣхъ. Хто знає, може Ренодель звертаючи молодому чоловѣкови богатство, позбавляє Францію якого взôрцевого твору літературы... Але що-жь бо я!... Такихъ мыслей не годить ся высказувати голосно. Передо всѣмъ заповѣдь „не укради“ и має ся розумѣти я анѣ слова не скажу Ренодельови. Злодѣй, що звертають украдене, рѣдкій — не треба ихъ полохати“.

Кôнь, накормленый въ часѣ вôдпочинку передъ домомъ поета, бѣгъ теперь жвавѣйше якъ перше, и не було ще семои годины, коли карета станула передъ каменицею.

Мрака прорѣдшала; прозираюче черезъ неи голубе свѣтло мѣсяця позваляло бачити, копулу Пантеона та вузку улицю зъ высоки ми домами Высѣвши зъ кареты, священикъ, прочитавъ на вывѣсцѣ грубыми буквами напись: „Школа для дѣвчатъ панны Лятурніръ“.

Вôнъ зазвонивъ.

Дверѣ вôдчинила молоденька служниця зъ свѣчкою въ рукахъ. Ряса и сиве волосье наповнили ѣи заразъ великимъ поважаньемъ.

— Панѣ обѣдає... но се нѣчого. Вôйдѣть, отче добродѣю, промовила торопливо.

И проводячи его, услужно отворила дверѣ зъ-вôдки полився ясный свѣтъ та голосный веселый дитячій смѣхъ.

То була кляса бѣднои школы, зъ помальоваными жовтою краскою стѣнами и чорною катедрою, надъ котрою висѣли поручь зъ мапами Европы и Франціи таблиця мѣръ и вагъ Комната ся була прибрана по святочному, — пульпіты и лавки були розставленѣ на около стѣны, а посередъ комнати сидѣла немолодыхъ лѣтъ женщина зъ маленькими дѣвчатками.

На лици сеи женщины видні були слѣды красы и за часôвъ ґенерала Кавеняка мабуть була она принадною брунеткою. Чорнѣ ѣи очи ще теперь були повні житя, на лици красувавъ ся здоровый румянець, тôльки довгі кучерѣ, мовь бѣлый шовкъ, выявляли вѣкъ, котрый безъ того мôгъ бы назватись середнымъ. Въ ѣи усмѣшцѣ було багато доброты, а сама она такъ и дышала силою и здоровьемъ. Въ сѣй хвили, коли вôйшовъ священикъ, она припнявши скатертку до святочнои атласовои чорнои сукнѣ, тôльки що встромила нôжь въ печеного индика, зъ котрого видно було ароматичну начинку зъ каштанôвъ.

Треба було видѣти блестячі очи и чути радôстні оклики маленькихъ дѣвчатокъ при тôй церемонiи. Безперечно, имъ не доводилось щоденно ѣсти индика зъ каштанами.

А все таки тѣ дѣвчатка не належали до робôтничои клясы, де тôльки разъ на тыждень ѣдять лѣпше та посылають дѣтей до безплатнои школы. Нѣ, то були дѣти скромныхъ мѣщанъ, що встыдають ся своєи бѣдноты, и платять за науку, щобы дати своимъ дочкамъ ширше образованье.

Перше заки вышле дочку на обѣдъ до „панночки“, мати, — жѣнка бѣдного купця або малого скупо платного урядника — все таки закрутила ѣй волосье, вплела пестру стрôчку та убрала въ чистый ковнѣрикъ. Але, помимо того, видно було зъ першого погляду, що индикъ — незвычайна рѣчь для маленького товариства, навыклого до скупыхъ обѣдôвъ, зложеныхъ зъ вчерашного росолу и пригрѣтого мяса.

О, и славный индикъ!

Правда, що индикъ не бувъ зъ найбôльшихъ и товстыхъ, а въ порôвнаню зъ величезными индиками, начиненими труфлями, якій можна бачити на футринахъ ґастрономічныхъ склепôвъ, сей мôгъ назватись навѣть сухотникомъ. Отець Муленъ видѣвъ на обѣдахъ, у своихъ богатыхъ прихожанокъ, далеко бôльше годованій оказы, але нѣколи ще не лучилось ему любуватись такою щирою дитячою радостію зъ нагоды печенѣ, и се его тѣшило. А що найбôльше ѣго здивувало — то веселый и здоровый выглядъ дамы, сидѣвшои на головнôмъ мѣсци стола. Ренодель, описавъ ѣму паню Лятурніръ неговорливою, слабовитою женщиною. Що-жь то значить?

При входѣ священика, маленькій дѣвчатка зъ ушановаьемъ встали зъ своихъ мѣсць. Старша панѣ такожь встала не выпускаючи ножа зъ рукъ.

— Чи маю честь видѣти панну Лятурніръ, — поспытавъ священикъ, думаючи, що тутъ зайшло якесь непорозумѣнье.

— На вашi услуги, отче добродѣю, — вôдповѣли ѣму.

— Щиро жалую, що мушу, перервати вамъ обѣдъ, але приношу вамъ важну вѣдомôсть... котра васъ здивуе въ дуже приємный спосôбъ. Я просивъ бы лишь одну хвилю поговорити зъ вами самъ-на-самъ.

— Нѣчого лекшого якъ се, зъ певного рода зворушеньемъ промовила панна Лятурніръ и, звернувшись до служницѣ, промовила: — Клементино, проведи отця добродѣя до гостинноi. Я иду сейчасъ отче добродѣю за вами.

Она положила великій нôжь на стôлъ и поглянула по дѣвчатахъ.

— Вы заждѣть на мене кôлька хвилинъ, дорогі дѣти! Будьте розумні...

— Добре, панѣ, — заговорили хоромъ дѣвчата, але то бувъ скорше хоръ старинныхъ

передчаснôмъ замкненю дискусіи могли тй послы выбрати зъ-помѣжь себе ґенерального бесѣдника. Міністеръ просвѣты д-ръ Мадейскій не выждавъ зъ своєю проґрамовою промовою, доки бодай всѣ представителѣ сторонництвъ и народностей не выявлять своихъ бажань, лишь заразъ по першихъ бесѣдникахъ забравъ голосъ. Длятого міністеръ обговорювавъ въ своѣй промовѣ головно погляды, высказанй клерикаломъ опата Трайінфельса и двома першими бесѣдниками молодо-ческими. Высказы міністра що-до круга дѣланя церкви и державы на поли шкôльництва, взглядно выхованя молодежи, выкликали фактичне спростованье пос. Трайінфельса, въ котрôмъ заявивъ, що клерикалы не вôдступають вôдъ свого прінципіяльного жаданя школы вѣроисповѣдной, а лишь на разѣ не порушують єи зъ політичныхъ и тактичныхъ взглядôвъ, спеціяльно же за-для того, що входять въ складъ коаліціи.

Такожь и погляды міністра що-до національнои квестіи въ шкôльництвѣ не могли вдоволити покривдженыхъ народностей, котрй суть звычайно меншостями національными въ поодинокихъ краяхъ. Пôсля гадки міністра при заспокоєню домагань поодинокихъ народôвъ на поли шкôльництва, мусить правительство звернути увагу на кôлька обставинъ, а именно: якій степень розвою культурного посѣдає дотычна народнôсть и народнôсть зъ меншимъ степенемъ розвою не повинна ставляти далеко идучихъ домагань; — чи дотычна народнôсть докладає власныхъ силъ до свого розвитку культурного, бо ажь тогдѣ, коли власнй заходы народности дôйдуть до певнои границѣ, може правительство и зô своєи стороны подати помôчь; — чи мѣжь двома народностями въ якôмъ краю борба о розвитокъ культурный не прибрала політичного характеру та чи представителѣ обохъ народностей въ соймѣ и радѣ державнôй згôдно высказали ся що-до дотычныхъ постулятôвъ шкôльныхъ; — а вкôнци чи взагалѣ фонды державнй можуть выстати на заспокоєнье пôдношеныхъ потребъ шкôльныхъ. Вправдѣ міністеръ Мадейскій при деякихъ своихъ замѣткахъ наводивъ для примѣру спеціяльнй справы ческй, якъ н пр. етноґрафічну выставу славяньску въ Празѣ, школу им. Коменьского у Вѣдни — то все таки тй всѣ уваги дадуть ся примѣнити до всѣхъ покривдженыхъ на поли шкôльництва меншостей національныхъ и они можуть прийти до заключеня: чого имъ сподѣвати ся вôдъ центральнои управы шкôльнои и яку дорогу мусять выбрати, щобы дôйти до сповненя своихъ бажань и домагань.

Въ дискусіи пôднесено такожь квестію руску. Квестія руска була порушена зъ тои стороны, зъ котрои нѣхто бы бувъ не сподѣвавъ ся, бо вôдъ посла-Румуна зъ клюбу Гогенварта Пос. Гормузакій взявъ въ оборону президента Буковины бар. Кравса, а що головною причиною, за-для котрои бар. Кравсъ ставъ ся неможливымъ въ Буковинѣ, єсть квестія руска, то пос. Гормузакій уважавъ потрѣбнымъ заговорити про неи на спосôбъ, санкціонованый Румунами въ буковиньскôмъ соймѣ, именно про молодо-Русинôвъ, про автохтонныхъ Русинôвъ буковиньскихъ а про зайшлыхъ зъ Галичины и т. п. Спростованье того хибного представленя справдѣшныхъ обставинъ принявъ на себе пос. Барвѣньскій и давъ пос. Гормузакому належиту вôдправу.

О промовѣ пос. Гормузакого такъ пишуть вѣденьскй ґазеты: N. fr. Presse думає, що буковиньскй Румуны невдоволенй зъ коаліціи и міністерства кн. Віндішґреца длятого, що бачать своє верховодство въ Буковинѣ загрожене. Они прилучають ся до коаліціи лишь услôвно, подôбно якъ краиньскй Словѣнцѣ. Оборона бар. Кравса не на много здасть ся, бо за бар. Кравсомъ не заплаче нѣхто въ Буковинѣ крôмъ Румунôвъ и старо-Русинôвъ. — Стара Presse тои гадки, що промова пос. Гормузакого не вôдповѣдала фактичнымъ вôдносинамъ на Буковинѣ и була цѣлкомъ не на мѣсци. Але Presse потѣшає ся тымъ, що поглядôвъ пос. Гормузакого не подѣляє загалъ та що они суть лишь особистыми поглядами бесѣдника.

Про рускй справы шкôльнй говоривъ вôдтакъ пос. Барвѣньскій. Промова пос. Барвѣньского була нагороджена оплесками зô стороны рускихъ и польскихъ послôвъ — але стрѣтила вôдповѣдь прихильну не зô стороны правительства лишь референта пос. Пініньского въ тыхъ словахъ: „Русины можуть числити на прихильне пôдпиранье ихъ бажань зô стороны польскихъ послôвъ, на скôлько они змагають до зреалізованя ихъ въ порозумѣню зъ заступниками польскои народности.“

О промовѣ пос. Барвѣньского згадують ґазеты досыть коротко. Presse каже: Высказы пос. Барвѣньского творять цѣнне доповненье промовы пос. Вахнянина при ґенеральнôй дебатѣ и подають потѣшаючій доказъ, що мѣродатнй елементы руского народу помимо всякои аґітаціи противнои на добрôй дорозѣ. — Politik пише: Такожь Русины, котрыхъ домаганя представивъ пос. Барвѣньскій, потѣшають ся надѣєю, що они будуть скоро выповненй.

Кровавый конфліктъ аґрарный на Угорщинѣ.

Аґрарно-соціяльный рухъ на Угорщинѣ, що вже вôдъ двохъ рокôвъ проявляєсь въ доволѣ поважныхъ розмѣрахъ, довѣвъ въ мѣстѣ Годмезе-Вашаргелі до кровавого конфлікту мѣжь сфанатизованою товпою а уоруженою властію. Одинъ сѣльскій робôтникъ упавъ трупомъ на мѣсци, чотирохъ смертно ранено и вôдвезено до шпиталю, а шѣстьдесять осôбъ потерпѣли меншй або бôльшй ушкодженя. Пôсля справоздань правительства и деякихъ дневникôвъ селяне заявили стôлько енерґіи и вôдваги, що се може бути лишь выплывомъ довгои и интензивнои аґітаціи.

Дѣдичѣ въ комітатахъ Бекешь, Чанадъ и Чонґрадъ мусѣли вже вôдъ кôлькохъ рокôвъ боротись зъ полевыми робôтниками. Область, на котрôй розгорѣла ся аґрарно-соціяльна аґітація партійна, належить до найбогатѣйшихъ и найплодовитѣйшихъ краинъ Угорщины и заселена майже выключно самыми Мадярами. Вôдъ року зорґанізувались тамъ сѣльскй робôтники въ явнй соціялістичнй товариства и навязали взаємины зъ мѣжнародною соціялъ-демократією въ Будапештѣ. На чолѣ сѣльского руху робôтничого ставъ колишный поліціянтъ Павло Ковачь. Єго дѣяльнôсть основувалась на тôмъ, що вôнъ розкидавъ мѣжь сѣльске населенье письма пôдбурюючого соціялістичного змѣсту.

Послѣдными тыжднями аґітація Ковача стала цѣлкомъ явною. Що днины почали громадитись товпы селянъ на мѣскôмъ ринку и ту вôдчитувано соціялістичнй письма, выголошувано острй бесѣды и кидано погрозами на дѣдичѣвъ. Очевидно, се звернуло увагу власти и она зробила ревізію у Ковача и забрала богато друкôвъ и проклямацій, завзываючихъ до формальнои ворохобнѣ. Обуреный Ковачь поступованьемъ власти, зôбравъ дружину своихъ товаришѣвъ, удавъ ся передъ ратушь и пôдъ загрозою зажадавъ выдачѣ сконфіскованыхъ письмъ. Бурмістръ велѣвъ покликати до себе Ковача, однакъ єго товаришѣ не дозволили єму йти самому до уряду и вдерли ся силою на подвôрье ратуша, зъ вôдки выперто ихъ зъ найбôльшимъ трудомъ.

На вôзванье власти безпечности надôйшовъ невеличкій вôддѣлъ жандармеріи. Та закимъ жандармерія наспѣла, зôбрана юрба вытовкла въ ратуши всѣ вôкна и выломила браму. Вахмайстеръ жандармеріи звернувъ ся до товпы и вôзвавъ поводити ся спокôйно и розôйти ся. Однакъ градъ камѣня посыпавъ ся яко вôдповѣдь на слова вахмайстра. Коли-жь поновне вôзванье розôйти ся прогомонѣло безъ успѣху, а товпа почала зновъ готовитись до бомбардованя камѣнями, закомандовано стрѣляти. И справдѣ стрѣлено вôсѣмнацять разôвъ. Однакъ се незахитало товпою. Видъ убитого робôтника и калужа крови, въ котрôй купали ся чотирохъ людей, такъ подѣлало на селянъ, що они нѣ крокомъ не рушили ся зъ мѣсця.

Зъ поблизькои касарнѣ надъѣхали гузары и они зъ добутыми мечами кинулись на товпу, ударяючи то въ сей, то въ той бôкъ. Доперва пôдъ ихъ ударомъ почала товпа опускати своє становище, а поліція, скрившись за кордономъ гузарôвъ, арештувала провôдникôвъ руху.

Зъ Сеґедина выслано авдітора Чіфкоста и надпоручника Тіля, щобы перевести слѣдство. Спокôй приверненый, однакъ войско патролює по всѣхъ улицяхъ. По домахъ порозлѣплюванй проклямаціи взывають населенье понехувати збѣговища и повинуватись жандармеріи и войсковымъ властямъ, бо въ противнôмъ случаю будуть примѣненй що-найострѣйшй мѣры. Войско и жандармерія все въ поготовю, бо боять ся поновныхъ розрухôвъ. Товпа дуже розлючена на гузарôвъ, а то за-для того, що не надѣялась, щобы они кидались на неи. „Коли жь вы справдѣ Угры, то не чинѣть намъ нѣчого — кричали мужики — бо мы кровь зъ вашои крови!“ Але тй крики не принесли пощады. Гузары, мовь бы умысне, рубали зъ бôльшою завзятостію и въ кôлькохъ хвиляхъ очистили площу.

Характеръ того руху є чисто соціялістичнои натуры. Мужики говорять, що они нѣякй Мадяры; они не мали нѣякои вôтчины, бо вôтчину має лишь той, хто має маєтокъ. Аґітація впоила въ нихъ, що имъ нѣчого боятись, тôлько смѣло жадати вôдъ дѣдичѣвъ звороту неправно набутыхъ земель. И щобы имъ лекше було добути свои жаданя, они зорґанізувались въ товариства.

Дотеперѣшне слѣдство выявило, що орґанізація справдѣ знаменита. Кождый членъ товариства бувъ обовязаный платити 10 кр. тыжднево на кошты руху. Рухомъ займавъ ся, якъ сказано, колишный поліціянтъ Павло Ковачь Передъ властію вôнъ признавъ ся, що уважає себе за интернаціонального соціяліста и такъ само не має вôтчины, якъ и єго сторонництво. Дальше, вôнъ заявивъ, що теперѣшнй вôдносины такъ невыносимй, що мусять бути усуненй за всяку цѣну, хочь бы прийшло ся ще тôлько людямъ наложити головою. „Насъ богато — говоривъ вôнъ — а наше число зростає зъ дня на день. Мы не хочемо платити нѣякихъ податкôвъ и доставляти воякôвъ. Мы самй пожиточнй робôтники, а дѣдичѣ и паны, то злодѣѣ, котрыхъ треба конечно повывѣшувати!“

Взагалѣ въ тыхъ околицяхъ Угорщины кипить мѣжь сѣльскою людностью. Въ сусѣднôй мѣсцевости Орошгаза вôдбули ся зборы соціялістôвъ, въ котрыхъ взяло участь 5.000 сѣльскихъ робôтникôвъ, и рѣшили уладити демонстрацію въ день 1-ого мая. Такожь и въ Чорвашь устроєно такй самй зборы.

Говорячи про тй аґрарнй розрухи на Угорщинѣ, котрй пригадують недавнй ворохобнѣ въ Сициліи, поневолѣ напрошуєсь пытанье: де и въ чôмъ глядати ихъ причины и кого винувати за нихъ?

Не дасть ся заперечити, що малоземельный селянинъ въ Угорщинѣ [такъ само и по сей бôкъ Карпатôвъ въ Галичинѣ] стогне задля зросту тягарôвъ податку. Ся нужда попыхає єго шукати заробку въ першôй лініи по дворахъ, въ котрыхъ сегодня по бôльшôй части розпаношилась богата жидова. Отже вôдъ тои жидовы зависить економічне положенье цѣлои Угорщины. Маючи въ своихъ рукахъ торговлю и загарбавши для себе великаньскій шматъ земельнои посѣлости, жиды поробились фактичными панами, выкористовуючи кождѣсѣньку обставину для свого власного интересу. Они ведуть нинѣ передъ въ політицѣ, а пôдшившись пôдъ шовіністичный патріотизмъ мадярскій, диктують права всѣмъ народамъ, що заселюють Угорщину. Той мадярскій шовінізмъ доводить до того, що всѣ немадярскй народы не въ силѣ выдержати національного гнету и економічнои нужды и волять кидати свою батькôвщину и глядати щастя далеко за Океаномъ въ Америцѣ. За-для тыхъ обставинъ були зневоленй и угорскй Русины опускати громадно свôй край и переселятись тысячами въ Америку. Натомѣсть самй Мадяры-селяне, похопнѣйшй до ворохобнѣ, не могучи байдужно дивити ся на свою економічну руину, вхопились послѣдного средства и бунтомъ выявили своє невдоволенье Середъ невдоволеныхъ масъ теоріи соціялістичнй найшли пригôдну почву, подыбались и провôдники, и хочь оружна сила поки що придавила бурливй елементы, то все таки не усунула властивыхъ причинъ, котрй, може бути, на хвилю притихли, але згодомъ можуть тымъ вымовнѣйше вплынути и побудити до руху далеко бôльшй масы пригнобленыхъ селянъ.

Дописи „Дѣла“

Зъ Перемышля.

[Заложенье читальнѣ мѣщаньскои въ Перемышли на Болоню.]

Послѣднй невеселй подѣѣ въ політичнôмъ нашôмъ житю заняли цѣлу нашу увагу лишь на т. зв. „высоку політику“, а на те, що дѣяло ся за той часъ у внутрѣ, майже й не звернено нѣякои уваги. Отъ въ тôмъ и головна причина, длячого не донѣсъ я Вамъ въ своѣмъ часѣ про оденъ дуже важный для насъ Перемышлянъ фактъ, а то про заложенье на передмѣстю Болоню першои читальнѣ мѣщаньскои зъ характеромъ чисто рускимъ. Якъ до сего прийшло, хто въ тôмъ дѣлѣ положивъ заслуги, поминаю, а приступаю вôдъ-разу вже до самого торжества вôдкрытя сего многоважного розсадника народного руского житя середъ нашого мѣщаньства.

Стало ся се дня 18 марта с. р. Въ хатѣ ч. мѣщанина Ивана Лавецкого по вечѣрни зôбрали ся тутешнй мѣщане въ числѣ, якъ на першій разъ поважнôмъ, дальше мужескій хоръ „Бояна“ и кôлькохъ ще зъ перемыскои интеліґенціи. По привѣтнôмъ словѣ и по вôдчитѣ проф. Зарицкого о рускôй свѣтлôй минувшости читальня уконституувала ся въ сей спосôбъ, що предсѣдателемъ выбрано мѣщанина Ивана Лавецкого, заступникомъ о. Максима Копка, секретаремъ Михайла Кебузиньского, касієромъ Іосифа Кадика, бібліотекаремъ Николая Логина, а заступниками: Антонія Масюка и Игнатія Давидовича. „Боянисты“ гарно вôдспѣвали кôлька рускихъ пѣсень.

Въ самôмъ початку вписало ся до читальнѣ 67 членôвъ, въ значнôй части такожь и молодшй. Читальня вынаймає для себе двѣ комнаты въ домѣ ч. Лавецкого пôдъ ч. 181 на Болоню, оплачуючи чиншь мѣсячный зъ вкладокъ членьскихъ, бо на-разѣ не розпоряджує нѣякими фондами. Вôдъ д-ра Кормоша дôстає даромъ „Дѣло“ и вписала ся до товариства „Просвѣты“ и имени Качковского. Члены сходять ся вечерами и учать ся спѣвати. Въ недѣлѣ вôдбувають ся вôдчиты, а читають члены зъ интеліґенціи. И такъ п. Стахура говоривъ „о поступованю карнôмъ при обидахъ чести“, д-ръ Кормошь „о значѣню книгъ грунтовыхъ“, п. Власюкъ, управитель тутешнои „Народнои Торговлѣ“ „о нашôмъ промыслѣ домашнôмъ та о руху крамничнôмъ“. Вôдчитъ п. Власюка бувъ о стôлько интересный, що прелеґентъ рôвночасно мавъ зъ собою оказы и тй подавали собѣ читальники зъ рукъ до рукъ. Такъ побачили нашй мѣщане пречуднй емаліованй выробы гончарскои школы въ Коломыи, килимы зъ Вôкна, закопаньскй коронки и рѣзьбы, кошики зъ ярославскои школы, колодки зъ Свйонтникъ, камѣннй посудины зъ Равы рускои, пречуднй выробы зъ Гуцульскои Спôлки въ Коломыи, ткацкй выробы зъ Корчина, прегарнй и дуже дорогй запаски зъ Коломыи и т. д. А все те було таке гарне, що выкликувало зачудуванье. Жаль тôлько, що деякй предметы дуже а дуже дорогй. Выкладъ пана Власюка такъ дуже сподобавъ ся, що одинъ зъ мѣщанъ сердечными словами дякуючи п. Власюкови за сей выкладъ, просивъ о бôльше такихъ хосенныхъ и цѣкавыхъ выкладôвъ. Розумѣє ся, що бажаню сему п. Власюкъ радо обѣцявъ вдоволити.

Въ недѣлю Томину буде держати вôдчитъ д-ръ Цѣханьскій, недавно у насъ осѣлый Русинъ лѣкарь, спеціялістъ до недугъ очныхъ, а потôмъ читати будуть другй панове.

Якъ бачите, по змозѣ дбаємо, щобы першій сей огникъ руского свѣтла въ нашôмъ мѣщаньствѣ розжарити. Якъ важна се справа для насъ, можна пôзнати вже зъ того одного факту, що недовго ще тота читальня істнує, а вже „рушилось“ житье мѣжь дотеперѣшнымъ мѣщаньствомъ. Тіи, що лише по обряду уважали ся за Русинôвъ, теперь мало-по-малу зачинають говорити мѣжь собою по руски, поспôльно накликують ся до орґанізаціи въ народнôмъ дусѣ рускôмъ и приходять до свѣдомости, що они Русины та що яко такй маніфестувати ся повиннй.

Хто знає Перемышль, той певно не пощадить намъ слôвъ признаня за се, що удало ся намъ зробити тутъ такъ важный першій початокъ. Оцѣнивъ се першій п. Кость Панькôвскій зô Львова. Довѣдавшись, що тутъ завязано читальню руску для мѣщанъ, навѣть не прошеный приславъ для читальнѣ кôльканацять книжокъ зъ сердечнымъ письмомъ, що-

---

траґедій, бо стôлько въ нѣмъ чути було придавленого жалю и повздержуваныхъ сльозъ.

Бо и якъ-жежь! могли сй дѣти зъ зложеными руками дивитись, на чудесного дымлячого индика, зъ плываючими въ сосѣ каштанами, що такъ смачно пахнуть, та ще зъ кречности вôдповѣсти „добре, панѣ....“ Недобрый священикъ!

Муленъ якось заклопотавъ ся пôдъ зверненими на него повными невдоволеня поглядами, и поспѣшно выйшовъ за служницею.

Въ маленькôмъ сальонѣ, де давно вже не топлено, стара женщина и священикъ усѣли.

Бѣдный Муленъ не бувъ великимъ дипльоматомъ. Вôнъ не мавъ понятя о штучныхъ передмовахъ, пôдготовленяхъ, якихъ уживають, при звѣщуваню надзвычайныхъ змѣнъ судьбы въ одну або другу сторону; длятого вôнъ мало що не наробивъ лиха, вымовивши вôдразу имя Реноделя панѣ Лятурніръ та подавши лыскучій гербовый папѣръ зъ гарно выписанымъ числомъ 365.443 франкôвъ.

Свѣжа краска лиця старои панны перемѣнилась въ багрянно-червону и она, безпеpечно впала бы жертвою апоплектичного удару, єсли-бъ, потокъ сльозъ, не справивъ ѣй полекшѣ, за котрымъ вôдтакъ наступили слова безъ звязи. Панна Лятурніръ дякувала священикови, Богу, Пресвятôй Дѣвѣ, и всѣмъ святымъ, жалувалась на неопалену комнату, и благословила того негôдника... нѣ! того высокоповажаного Реноделя. Майже, рôвночасно служниця дôстала приказъ, завтра рано выкупити зъ заставу срѣбнй ложки и щипцѣ до цукру, бо речинець выкупна наступить за три днѣ.

Наразъ зъ клясы давъ ся чути переразливый крикъ, а за симъ наступивъ голосный плачь.

— То Ернестина! кликнула панна Лятурніръ, схоплюючись зъ мѣсця. — Певно, черезъ индика.. Вы розумѣєте, розпещена пятилѣтна дитина.. Розумѣє ся, я не повинна забувати о моихъ бѣдныхъ дѣточкахъ длятого тôльки, що маю таку радôсть. Ходѣмъ, чейже можемо говорити и при дѣтяхъ, правда?

Зъ тыми словами, она отворила дверѣ. а поява єи выкликала у дѣтей крикъ радости. Ернестина, що сидѣла, коло пустого мѣсця учительки — за для браку дитинного крѣсла — на двохъ грубыхъ книжкахъ положеныхъ на звычайне крѣсло, сейчасъ перестала плакати.

— Клементино, ще одно накрытье для отця добродѣя, сказала панна Лятурніръ, займаючи зновъ своє мѣсце та вооружаючись ножемъ. — Вы, мабуть, ще не обѣдали, отче добродѣю? Єсли-бъ хотѣли зробити намъ честь?...

Бѣдный священикъ бувъ дуже голодный, и при иншихъ обставинахъ безъ слова протесту приймивъ бы запрошенье, але вôнъ мусѣвъ до пôвночи зробити ще двѣ візиты, а ще крôмъ того не хотѣвъ уменшати и безъ того не великій полумисокъ стравы. Тожь подякувавъ, взявши тôльки бішкоктикъ и чарку вина.

Индикъ бувъ подѣленый на малй куснѣ Кожда дѣвчинка дôстала по дрôбцѣ а такожь небогато каштанôвъ и ковбаску. Клементина, зъ спокоємъ Соломона, смотрѣла за рôвнымъ роздѣломъ порцій, и на кôнець, дѣти занялись смачною стравою, при чôмъ Ернестина не залишила замарати сосомъ пôдбородокъ до самыхъ ушей. Панна Лятурніръ сіяла щастьемъ дивлячись на маленьке товариство.

— Бачите, отче добродѣю, — начала она, — я не богата, а радше сказати, я не була богата пять мінутъ тому назадъ, и моя маленька школа ледви приносить менѣ тôлько, що необходимо потрѣбне до истнованя. А все таки, въ кожде Рождество я обѣдаю зъ тыми моими ученицями, котрй не дôстають дома дарункôвъ, и мы ѣмо индика зъ каштанами... Клементино, налий дѣтямъ воды зъ виномъ, они певно, вже давно хотять пити... Той обѣдъ — се одинокій збытокъ за цѣлый рôкъ. Але скажѣть самй, отче добродѣю, чи се не розкôшь, якъ гарно!...

И вôдразу перемѣняючи тонъ, она звернулась до однои дѣвчинки:

— Маріє Діваль, прошу дуже... Не облизуй пальцѣвъ и ѣджь прилично. Така велика девятилѣтна дѣвчинка... И якъ тобѣ не встыдно? — А теперь я богата, — продовжала дальше, звертаючись до священика. — Чи знаєшь радôсну новину Клементино? Теперь намъ вже не треба буде сварити ся зъ угляремъ та молочницею, будемо платити вже правильно... Теперь коли я назадъ дôстала свои грошѣ, я буду удержувати сю школу, лишь за-для приємности, збирати у себе дѣтей зъ тою тôльки рôзницею, що теперь подôбнй пиры буду уладжувати що недѣлѣ и свята и що теперь печеня буде величезныхъ розмѣрôвъ. Чуєте дѣти?

Три чи чотири старшй дѣвчатка, вставши на хвилинку, зъ прихилеными головками надъ тарелями, зъ повагомъ вôдповѣли: „Такъ прошу панѣ!“ Але взагалѣ свѣтлй обѣцянки настоятельки, не зробили великого вражѣня; а що будучнôсть для дѣтей не истнує, тожь тй маленькй були цѣлковито занятй теперѣшностю, се єсть индикомъ.

(Дальше буде.)

бы сей першій даръ принятн вôдъ него яко бувшого ученика перемыскои ґімназіи. Выдѣлъ зъ великою радостію принявъ сю сердечну заяву прихильности. Кобы то такихъ Панькôвскихъ межи бувшими Перемышляками найшло ся богато, то справу нашу можна бы значно посунути въ передъ. А выратувати чимъ скорше перемыске мѣщаньство зъ пучины польонізаціи — се не така то маловажна справа. Мѣщане перемыскій на-разѣ й самій собѣ не здають справы зъ того: що дѣесь навкругъ нихъ, але тіи, що въ Перемышли колись жили, кôнчили тутъ ґімназію, повиннй ажь над то добре розумѣти вагу сего почину и помагати всѣми силами, щобы удало ся дѣло щасливо до кôнця довести... Бôльше на той тематъ говорити не бачу потребы, — проче належить уже до загалу.

Зъ Ярослава.

[Проявъ руского духа у нашои молодежи. — Бурса св. Онуфрія въ Ярославѣ.]

Остатными часами руска молодѣжь въ Ярославѣ въ-перве дала знакъ, що жие житьемъ питомымъ.

Дня 1 падолиста 1893 урядила молодѣжь шкôльна номинальне богослуженье въ день перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича до Львова. Соборну службу Божу вôдслужывъ Впр. о Антоній Матюкъ, деканъ ярославскій, а до парастасу стануло шѣстьохъ священикôвъ На богослуженю була молодѣжь ґімназіи и зô шкôлъ народныхъ пôдъ проводомъ учителѣвъ.

Зновъ же дня 10 лютого с. р. обходили ученики ґімназіи тутешнои першій разъ роковины смерти Тараса Шевченка въ будынку шкôльнôмъ. Вступне слово выголосивъ директоръ школы, вôдчитъ про Шевченка мавъ ученикъ VII-ои клясы Онишко а вôдтакъ часть концертова вôдбула ся пôдъ проводомъ Козака ученика VIII. клясы Честь такôй молодежи, котра знае вôддати честь своимъ народнымъ ґеніямъ!

Дня 15 н. ст. лютого вôдбули ся першй загальнй зборы Бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ.

До выдѣлу выбрано: головою о. Ив. Хотинецкого пароха ярославского, заступникомъ головы п. Онуфрія Дяковича контрольора почтового, касіѣромъ о. Василя Романовского катихита ґімназіи, сексетаремъ п. Максима Крушельницкого учителя, дальше пп. Дениса Грабиньского адъюнкта судового, Ив. Преторіюса горожанина, и Ив. Маслякевича члена братства церковного, а на заступникôвъ: о. Кипріяна Хотинецкого катихита, п. Анатоля Луцика професора ґімназіи и Кароля Руденьского урядника почтового.

Зборы ухвалили: 1) скликати другй загальнй зборы въ мѣсяци червни, щобы нарадитись надъ тымъ: чи не можна бы вже зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ отворити Бурсу а тымчасомъ поручено выдѣлови выдрукувати вôдозву въ тысячь примѣрникахъ и розбслати по цѣлôй Галичинѣ, а такожь умѣстити вôдозву въ рускихъ дневникахъ; 2) удатись о протекторатъ надъ Бурсою до всѣхъ трехъ епископôвъ рускихъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Речинець скликаня спôльныхъ делеґацій ще остаточно не установленый, але згоджено ся на то, щобы, если бы теперѣшна сесія рады державнои могла бути покôнчена и замкнена до латиньскихъ святъ зеленыхъ, спôльнй делеґаціи будуть скликанй на день 25 мая до Будапешту. Однакъ гадають въ кругахъ парляментарныхъ, що делеґаціи будуть могли зôбратись ажь зъ початкомъ червня.

Про австрійско-россійскій договоръ торговельный доносять: Австро-угорска конференція мытово-торговельна радила послѣдными днями надъ проектомъ австро-угорского договору торговельного, предложеным зô стороны россійского правительства. Австрійске правительство вже пристало на ухвалы тои конференціи а що и угорске правительство не вôдкаже своеи згоды, то небавомъ вôдбѣде въ тôй справѣ до Петербурга нота міністерства справъ заграничныхъ. Въ проектѣ не зайдуть нѣякй мериторичнй змѣны, тожь пôдписанье договору наступить въ першихъ дняхъ мая. Новый договоръ торговельный есть доповненьемъ, а властиво розширеньемъ договору зъ 1860 р. Новый договоръ буде важный до 1903 р.; до того самого року заключеный нѣмецко-россійскій договоръ и иншй середно европейскй договоры. Надѣють ся, що сей договоръ буде предложеный парляментамъ австрійскому и угорскому, ще передъ кôнцемъ теперѣшнои сесіи парляментарнои.

— —

Про парляментарне снѣданье, котре уладивъ кн. Бісмаркъ въ Фрідріхсруге, мы вже згадували вчера. Такожь пôднесли мы и те, що старый екскапцлеръ выголосивъ при тôй нагодѣ політичну бесѣду. Отже въ тôй бесѣдѣ згадавши на вступѣ о нѣмецкôй конституціи, котра за правлѣня Капривого не потребуе нѣякои змѣны, Бісмаркъ звернувъ увагу на тяжку задачу, яка дожидае парляментъ, именно що-до фінансовои реформы и що-до полѣпшеня стану рôльникôвъ. Дальше говоривъ о вôдносинахъ зорґанізованои суспôльности до соціяльнои демократіи и замѣтивъ, що тои справы не можна убивати мовчаньемъ, лишь треба ей полагодити и то чимъ скорше. Критикуючи напрямъ теперѣшнои політики нѣмецкои зôйшовъ на питанье польске и на квестію вôйны и мира. „Мы бачили — говоривъ вôнъ — якъ въ Прусіи покликано до нового житя польске питанье, котре розширившись на Горѣшный Шлескъ, де давнѣйше его не знали, зъ бôльшою шкодою нѣжь перше дѣлае теперь противъ зъ трудомъ здобутои єдности Побуджованье польскихъ забаґôвъ є небезпечнымъ експеріментомъ особливо, що въ тыхъ забагахъ находить ся европейска квестія о вôйнѣ и мирѣ. Зовсѣмъ не думаю, що квестія мира и вôйны близько рѣшеня; въ тôй мѣрѣ не такъ мирный настрôй всѣхъ правительствъ причинюесь до удержаня мира, якъ радше пауковй здобутки и ненастанній поступы хемікôвъ въ вытворюваню новыхъ родôвъ пороху, а такожь и технікôвъ въ звершуваню войсковои балістики. То звучить, якъ сатира, однакъ нею не є, особливе, що хеміки удержують мечѣ въ похвѣ. Тымъ хочу сказати, що пôсля своихъ політичныхъ досвѣдôвъ не вѣрю въ близькй заколоты мѣжнародній, бо нѣ одна европейска держава не покôнчила своихъ приготовань до удару. Однакъ на кождый случай заколоты, на котрй заносить ся, суть такъ великй, що велять намъ бути все готовыми. До такои готовости числю и се, щобы сторонництва, основы державы, не вôдсували ся одній вôдъ другихъ, а радше зближали ся до себе, вязались и утворили картель, якъ було давнѣйше.“ Вкôнци дорѣкавъ за роздѣлъ уряду канцлера державного вôдъ президентуры руского міністерства.

— —

Кабінетъ Кріспіого вôднесъ рѣшучу побѣду при ґенеральнôй дискусіи надъ етатомъ военнои маринарки. Внесено кôлька порядкôвъ дневныхъ, а резолюція поставлена скрайною лѣвицею домагала ся дальшихъ вычеркнень въ войсковыхъ выдаткахъ. Кріспі забравъ голось и доказувавъ що треба ощаджувати и можна ощаджувати, але не можна того робити зъ шкодою орґанізаціи маринарки и зменшувати число кораблѣвъ. Правительство обѣцюе робити всѣ можливй ощадности, однакъ не може наразити Италіи на нову битву пôдъ Лісою. По бесѣдѣ Кріспіого вôдкинено бôльшостію 277 голосôвъ противъ 53 неприхильный правительству порядокъ дневный. Взагалѣ въ палатѣ панує великій острахъ, щобы не прийшло до розвязаня парляменту и длятого правительство може уважати теперѣшну ситуацію за щасливу. Провôдникомъ комісіи войсковои выбрано ґенерала Афанъ де Рівіера, котрый передъ кôлькома днями высказавъ въ парламентѣ остру бесѣду противъ предложеня вычеркувань въ войсковыхъ выдаткахъ.

Вôдозва.

— —

Въ цѣли представленя на выставѣ краевôй якъ найкомплетнѣйшои збôрки писанокъ зъ усѣхъ сторôнъ нашого краю, удаюсь нинѣ зъ уклôнною просьбою передовсѣмъ до цѣлого Впр. Духовеньства и иншихъ Родимцѣвъ, щобы зволили надсылати якъ найбôльше писанокъ (по змозѣ выпорожненыхъ) на адресу: Проф. Волод. Шухевичъ, Львôвъ, ул. Чарнецкого ч. 26. Кошты пересылки покрыю тутъ у Львовѣ. Въ надѣи, що Вп. Родимцѣ не вôдкажуть и въ тôмъ дѣлѣ менѣ ласкавои и необходимои помочи, желаю Имъ веселыхъ святъ!

Волод. Шухевичъ.

[Другй часописи просить ся о повторенье сеи просьбы].

Вôдозва.

Дорогй Родимцѣ!

Ще минувшого року оголосили мы въ часописяхъ рускихъ вôдозву до всѣхъ Русинôвъ о матеріяльну помôчь на Бурсу руску св. Онуфрія въ Ярославѣ та, на жаль, дуже мало доси вплынуло до касы даткôвъ на сю цѣль.

Дотеперь числить наше товариство всего 31 членôвъ а цѣлый маєтокъ Бурсы выносить 315 зр. 41 кр. въ книжочкахъ щадничыхъ. Такій маєтокъ товариства есть за малый, щобы отворити Бурсу, тожь Выдѣлъ доси пôдпомагавъ найбѣднѣйшихъ ученикôвъ то малыми датками грошевыми, то книжками закуплеными зъ касы товариства. А що зъ кождымъ рокомъ побôльшае ся число молодежи рускои въ ярославскихъ школахъ, и то дуже бѣднои, то отворенье Бурсы показало ся великою потребою и Выдѣлъ постановивъ уже зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ приступити до отвореня Бурсы.

Длятого осмѣляемо ся вôдозватись до всѣхъ щирыхъ сердець рускихъ о добровôльнй датки на повышу цѣль. Богъ Вамъ, Добродѣе стократно вынагородить, а молодѣжи поможете покôнчити школы для добра Руси. Хочь-бы й найменшй датки просимо надсылати на руки касіѣра Бурсы Вп. о. Василя Романовского, катихита ґімназіи въ Ярославѣ або черезъ Редакціи рускихъ ґазетъ.

Вôдъ Выдѣлу руской бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ.

Іоанъ Хотинецкій предсѣдатель, *Максимъ Крушельницкій* секретарь, *В. Романовскій* касіеръ.

НОВИНКИ.

— —

— **Хоръ питомцѣвъ львôвскои греко-кат. духовнои семинаріи** вôдспѣвае въ велику Пятницю о 4 ôй годинѣ зъ полудня въ церкви семинарицкôй слѣдуючій страстнй псалмы:

1. Бортняньскій — „Благообразный Іосифъ“;
2. Гайднъ — „Амѣнь глаголю Тебѣ“;
3. Бортняньскій — „Вскую прискорбна еси“ — концертъ N. XXXШ;
4. Геспе — „Днесь виситъ“;
5. Дегтяревъ — „Приклони Господи“;
6. Бортняньскій — „Блажени людіе“ — концертъ N. XXШ.

— **Конференція членôвъ філіи руского товариства педаґоґічного въ Щирци** вôдбуде ся дня 6 н. ст. мая с. р. о 4-ôй годинѣ пополудни въ будынку шкôльнôмъ въ Никôнковичахъ. Порядокъ дневный: 1) Вôдчитанье протоколу зъ послѣдноп конференціи; 2) о реформѣ науки доповняючои пôсля пляну наукового низшого типу; 3) о родахъ щѣпленя деревъ овочевыхъ; 4) „Казки народній яко исторія нашого народу“; 5) внесеня членôвъ. — Вôдъ выдѣлу філіи руского товариства педаґоґічного въ Щирци. — *О. Еліяшевскій*, головз. — *Янкевичъ* секретарь.

— **Другй загальнй зборы зборôвскои філіи товариства спôльнои помочи дяковъ архіепархіи львôвскои** вôдбудуть ся дня 9 н ст. мая о годинѣ 11-ôй передъ полуднемъ въ Зборовѣ. Выдѣлъ просить всѣхъ Вп. Членôвъ о громадну участь.

— **Товариство „Народна Воля“** скликуе народне вѣче до мѣста Кутъ на день 5 н. ст. мая с. р. Вѣче вôдбуде ся въ домѣ п. Берначика ч. 571 при головнôй дорозѣ о 10-тôй годинѣ рано. Порядокъ дневный вѣча: 1. Грунтовй справы въ Галичинѣ и урядовый проектъ заведеня примусовыхъ хлопскихъ спôлокъ и рентовыхъ господарствъ. 2. Теперѣшне положенье політичне Русинôвъ и выборы до сойму. 3. Загальне, безпосередне и тайне голосованье. 4. и 5. Внутрѣшнй справы партіи радикальнои. 6. Ловецкій законъ. 7. Окружній громады и вôйты. 8. Внесеня. — На вôдозвѣ, помѣщенôй въ „Хлѣборобѣ“, пôдписаный д-ръ Даниловичъ яко заступникъ головы, а имя д-ра Франка, бувшого головы находить ся вже лишь въ списѣ выдѣловыхъ на послѣднôмъ мѣсци.

— **Въ будынку дирекціи зелѣзниць въ Станиславовѣ** будуть помѣщенй такожь написи въ рускôмъ язычѣ, правописею фонетичною.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Въ велику Пятницю вôдспѣвае хоръ катедральный въ Станиславовѣ, въ котрôмъ возьмуть участь любителѣ спѣву, пôдъ управою п. Полотнюка управителя хору катедрального, псальмы страстнй. Початокъ о 5-ôй годинѣ зъ полудня.

— **Доповняючій выборы до рады громадскои въ Перемышли** знесло львôвске намѣстництво, мотивуючи своѣ дотычне рѣшенье тымъ, що въ часѣ выборôвъ „пôдглядали“ бурмістръ и віцебурмістръ картки голосованя.

— **Нешанованье святъ властями.** Ц. к. судъ въ Угновѣ вôзвавъ на день 22 н. ст. цвѣтня т. є. на руску цвѣтну недѣлю кôлькохъ селянъ и одного учителя на свѣдкôвъ и то деякихъ пôдъ угрозою 10 зр. кары. На вôзваняхъ пôдписаный судя угновскій п. Діль. Quousque tandem?

— **Холєра.** Ґазета урядова доносить: Въ трехъ послѣдныхъ дняхъ не занедужавъ нѣхто на холеру въ Скалѣ повѣта борщевского, выздоровѣло-жь 5 осôбъ, такъ що теперь въ повѣтѣ борщевскôмъ нема нѣ одного недужого на холеру. — Въ повѣтѣ гусятиньскôмъ занедужали въ Сокиринцяхъ 3 особы, выздоровѣли 2, отже лишило ся въ лѣченю 7 осôбъ. — Крôмъ того сконстатовано холеру въ Зеленôй надъ Збручемъ въ однôй родинѣ у 3 осôбъ. Такожь и въ повѣтѣ гусятиньскôмъ не померъ нѣхто въ послѣдныхъ трехъ дняхъ.

— **Комітетъ завязаный въ товариствѣ „Братнои помочи слухателѣвъ політехніки“ у Львовѣ** оповѣщуе, що вечерокъ въ честь Николая Коперника вôдбуде ся въ авли політехнічнôй дня 30 н. ст. цвѣтня 1894, т. є. въ понедѣлокъ Воскресный, при ласкавôй участи: п-ѣ Міры Геллеръ, пяніста Теодора Поляка, п. Оскара Сака, и товариства „Лютнѣ“. Початокъ о 7-ôй годинѣ вечеромъ Білетôвъ можна дôстати за оказаньемъ запросинъ въ книгарни Задуровича и Якубовского. Запросины выдають ся въ згаданôмъ товариствѣ кождого дня вôдъ годины 11—1 оп передъ и вôдъ 3—5 оп пополудни. Цѣны мѣсць: фотель 2 зр., крѣсло въ першôмъ рядѣ 1 зр. 50 кр., въ другôмъ 1 зр., вступъ 50 кр.

— **Сороклѣтный ювілей службовый** обходивъ дня 22 н. ст. цвѣтня контрольоръ почтовый на головнôмъ дворци у Львовѣ п. Анол. Горницкій Численный збôръ товаришѣвъ и настоятелѣвъ, якъ и сердечнй промовы, свѣдчать про симпатію, яку маe п. Горницкій мѣжь своими товаришами.

— **Въ краевôй низшôй школѣ рôльничôй въ Городенцѣ** розпочинае ся рôкъ шкôльный 1894/5 дня 1 н. ст. липня с. р. Школа маe приспособлювати молодыхъ людей на помôчникôвъ для бôльшихъ господарствъ. Взôрцеве господарство ведене при сѣй школѣ обôймае звыжь 3600 морґôвъ грунту, широку годôвлю рогатои худобы, коней, овець и безрогъ, горальню, млынъ и т. д. и дае ученикамъ тои школи змогу добре познакомити ся зъ ихъ будучимъ обовязкомъ. Поданя треба вносити до 31 н. ст. мая до дирекціи школы и додати до нихъ: метрику, доказуючу, що кандидатъ окôнчивъ 16 лѣтъ житя, свѣдоцтво шкôльне зъ окôнченои школы народнои а по можности и зъ науки доповняючои, свѣдоцтво моральности и дотеперѣшного занятя, выставлене мѣсцевымъ душпастиремъ и зверхностію громадскою та свѣдоцтво здоровля. Кандидатъ маe пôддати ся въ означенôмъ дни вступному испытови и зложити до рукъ управителя школы письменне зъобовязанье родичѣвъ або опѣкунôвъ, що будуть точно выплачувати належитости припадаючій заведеню зъ удержанье ученика. Сыны убогихъ родичѣвъ, що хотять одержати безплатнй мѣсця мають внести на руки дирекціи особнй поданя до выдѣлу краевого. Кождый вступаючій до заведеня мусить бути заосмотреный достаточною скôлькостю бѣля и доброю обувію. Близшихъ вѣстей удѣляе дирекція низшои школы рôльничои въ Городенцѣ.

— **Віза паспортôвъ.** Въ наслѣдокъ пôдвышеня оплаты, побиранои за візы паспортôвъ и леґалізаціи документôвъ зô стороны россійского консуляту у Львовѣ, пôднесъ также ґенеральный австро-угорскій консулятъ въ Варшавѣ, почавши вôдъ 17 н. ст. цвѣтня с. р. оплату побирану за візы россійскихъ паспортôвъ до Австріи и за леґалізацію документôвъ. Вôдъ теперь такса за візы паспортôвъ до Австріи буде выносити замѣсть 80 копѣекъ, 2 рублѣ 85 коп., а за леґалізацію документôвъ замѣсть 1 рубля 70 коп, 3 рублѣ 80 копѣекъ.

— **Доповняючій выборъ** одного члена рады повѣтовои въ Бродахъ зъ ґрупы громадъ сѣльскихъ розписаный на день 1 н. ст. червня.

— **Посада руского катихита** при двохъ школахъ мужескихъ въ Станиславовѣ опорожнена, конкурсъ на неи розписаный зъ речинцемъ до 15 мая с. р.

— **Арештованя въ Варшавѣ.** Дня 17 н. ст. цвѣтня устроили варшавскій Поляки заупокôйне богослуженье за Ив. Килиньского, въ память 100-лѣтныхъ роковинъ повстаня Варшавы противъ Россіи. По богослуженю, на котрôмъ було кôлькасотъ осôбъ, устроили присутнй антіроссійску демонстрацію. Якихъ 300—400 осôбъ выйшло зъ костела и громадно удали ся на улицю Довгу передъ дôмъ, де колись мешкавъ Килиньскій. Тутъ перейшли демонстранты супокôйно по передъ дôмъ Килиньского зъ вôдкрытыми головами и хотѣли дальше ити, коли наразъ заступила имъ дорогу поліція и арештувала звыжь 200 людей. Арештовано переважно студентôвъ и інтеліґенцію; всѣхъ, що выглядали на робôтникôвъ або ремѣсникôвъ поліція пускала, а навѣть силою вôдганяла. Зъ арештоваными списано 17 цвѣтня протоколъ и пущено ихъ на волю, але въ ночи зъ 19 на 20 арештовано ихъ зновъ всѣхъ и, якъ теперь доносять зъ Варшавы, выслано адміністративнымъ порядкомъ въ глубину Россіи. — „Варшавскій Дневникъ“ доносить, що мѣжь арештоваными було 158 студентôвъ варшавского університету, 3 ветеринарѣвъ, 46 мужчинъ рôзного стану и 32 женщины. Мѣжь инпими арештовано ґр. Болесл. Хотомского и писательку польску Валевску та Дашиньску. Приказъ новôвного арештованя одержали власти варшавскй зъ Петербурга, куды заразъ по демонстраціи выславъ ґубернаторъ Медемъ телеґрафічный рапортъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Вицепрезидентъ намѣстництва, п. Лідль, выѣхавъ вчера до Вѣдня. — Президентъ высшого суду краевого, п. Симоновичъ, выѣхавъ на довшій часъ до Карльсбаду.

— Дôймаючій страты, якій выкликуе **грибъ домашный**, спонукали слѣдителѣвъ сеи недуги деревнои вже вôдъ давна глядати въ науцѣ средствъ зарадчихъ. Довгій часъ не приносили сй заходы нѣякого успѣху, ажь вкôнци удало ся п Ґаст. Ріттерови вынайти по 15-лѣтныхъ пробахъ средство, зване Exsiccator, котре пôсля осуду численныхъ фаховыхъ знатокôвъ, дѣлае скоро и успѣшно противъ гриба, а заразомъ есть пригôдне до рôзныхъ иншихъ практичныхъ цѣлей. — Хемічный складъ Exsiccatora забезпечуе ему безпереченне першенство въ рядѣ того рода лѣкôвъ. Exsiccator усуває не лише на завсѣгды грибъ, але рôвночасно служить яко средство охоронне противъ его повставаня. Зъ тои причины повиненъ кождый властитель будынкôвъ запôзнати ся зъ симъ знаменитымъ лѣкомъ та старати ся завести его у себе въ уживанье.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

Презенту на опорожнену парохію regiae collationis въ Березовѣ выжнôмъ надало намѣстництво о. Григ. Тимякови дотеперѣшному парохови въ Шешорахъ.

Посмертнй — ✝ — оповѣстки.

Анастазія Спожарска, вдова по мѣскôмъ обыватели, мати звѣстного переплетчика львôвского Мик. Спожарского, упокоила ся у Львовѣ въ середу дня 25 н. ст. цвѣтня с. р. въ 85-ôмъ роцѣ житя. Похоронъ вôдбуде ся въ пятницю дня 27 н. ст. цвѣтня.

Наука штука и література.

— **Першого тому старинно историчныхъ праць проф. Омеляна Партицкого** друкуе ся вже девятый аркушь. [Выданье що-до внѣшного выгляду дуже гарне: форматъ якъ россійско-украинській Словарь, що выходить при „Зорѣ“. папѣръ веліновый, черенки новй й выразистй]. Хто ще не прислав передплаты, може надсылати ей до часу великихъ ферій сегорôчныхъ на адресу автора або нашои редакціи. Передплата на томъ першій выносить 2 зр.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 25 цвѣтня. Сюды приѣхала вчера цѣсарева. — Всѣ дневники зъ радостью обговорюють сорокъ-лѣтнй роковины вѣнчаня цѣсаря. — Цѣсарь приймавъ на авдіенціи угорскихъ міністрôвъ Векерлього и Сілядія.

Будапештъ 25 цвѣтня. Въ Альфельдъ проявились рухи сѣльского населеня. До Мако выслано войско.

Берно морав. 25 цвѣтня. Власти зборонили зъѣзду ческо-моравскихъ „Соколôвъ“ на червень.

Бѣлградъ 25 цвѣтня. Симичь именованый сербскимъ посломъ у Вѣдни. — Двôрскій маршалокъ Рашичь выѣхавъ до Наталіи обговорити зъ нею способъ стрѣчи зъ ей сыномъ.

Варшава 25 цвѣтня. Арештованыхъ 200 за участь въ богослуженю Килиньского вôдослано вчера до подальшихъ ґуберній царства.

Берлинъ 25 цвѣтня. Палата послôвъ ухвалила правительственне предложенье що-до утворeня палать для рôльничого промыслу.

Лондонъ 25 цвѣтня. Бразилійскій посолъ повѣдомивъ урядово, що революція въ Бразиліи скôнчена.

Надôслане.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ

бувшій еднвъ асистентъ клініки лѣкарскои при університетѣ Ягайлоньскôмъ, по кôльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординуе вôдъ годины 3—5. 69

улиця Мицкевича число 6.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 14—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“. Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекоглиды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ

24 н. ст. цвѣтня 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·50 до 7·50, жито 5·25 до 5·90, ячмѣнь 5·90 до 6·25, овесъ 5·75 до 6·40, рѣпакъ 11·— до 12·—, горохъ 6·— до 12·—, вика 7·75 до 8·50, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, конюшина червона 68·— до 85·—, конюшина бѣла 90·— до 100·—, конюшина шведска 65·— до 85·—, кминъ 23·— до 25·—, анижь —·— до —·—, кукуруза 5·50 до 6·75 хмѣль —·— до —·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

Кракôвъ: Пшениця 7·50 до 8·10, жито 6·30 до 6·60, ячмѣнь 6·35 до 6·75, овесъ 6·30 до 6·90 горохъ —·— до —·—, вика —.— до —·— рѣпакъ 12·25 до 13·—, льнянка —·— до —·—, конюшина бѣла 65·— до 80·—, конюшина шведска 65·— до 80·—, бульбы —·— до —·—.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 24 н. ст. цвѣтня 1894.

Акціи за штуку безъ купона	Плат.	Жада.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	215 —	218 —
Зелѣз Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	279 —	282 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	410 —	— —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а.	— —	215 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 —	101 70
Банку гипот. галиц. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	109 80	110 50
Банку гипот. 4½% а. в. льос. 50 л.	100 —	100 70
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	100 50	101 20
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	— —	— —
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	98 10	98 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	98 20	98 90
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 52 л.	98 —	98 70
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 56 л.	— —	— —
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к.	— —	—
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	97 —	97 70
Комунальнѝ Банку краев. 5% II. емис.	102 30	103 —
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.	105 —	— —
Позички краев. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краев. 4% в. а.	96 80	97 50
Позички краев. 4% короновои	96 80	97 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	24 50	26 50
Мѣста Станиславова	40 —	44 —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 86	5 96
Наполеондоръ	9 8	9 97
Пôвъимперіялъ	10 10	— —
Рубель срѣбный	1 33	1 36
Рубель паперовый	1 33	1 35
100 марокъ нѣмецкихъ	60 85	61 35

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	Поѣзды поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	3^{08}	6^{01}	9^{36}	6^{36}	9^{41}
Варшавы		6^{01}	9^{36}	6^{36}	9^{41}
Мушины-Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	9^{36}	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—		9^{41}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	6^{01}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый		—	9^{06}	1^{08}	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	6^{36}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{48}	10^{02}	9^{46}	6^{21}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	2^{34}	9^{46}	9^{21}	5^{55}	—
Сучавы	10^{11}	—	7^{59}	12^{51}	7^{11}
Кимполюнґа	10^{11}	—	7^{59}	—	—
Радôвцѣвъ	10^{11}	—	7^{59}	—	7^{11}
Бергомета и Чудина	10^{11}	—	—	—	—
Новоселицѣ	—		—		7^{11}
Слободы рунгурскои	10^{11}		—		7^{11}
Гусятина черезъ Галичь	10^{11}	—	7^{59}	—	—
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	12^{51}	—
Белзця	—	—	—	5^{26}	—
Сокаля	—		8^{16}	2^{6}	
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—		9^{06}	1^{08}	—
Стрыя	—	—	9^{52}		—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	2^{38}	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	3^{01}	10^{41}	5^{26}	11^{11}	7^{36}
Варшавы	—	10^{41}	5^{26}		7^{36}
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{41}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	7^{36}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	5^{26}	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый			—	8^{01}	
Надберезя и Тарнобжеґу		10^{41}	5^{26}	—	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	6^{44}	3^{20}	10^{36}	11^{11}	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6^{58}	3^{32}	10^{40}	11^{33}	—
Сучавы	6^{36}	—	10^{36}	3^{31}	10^{56}
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	3^{31}	—
Гусятина черезъ Галичь	6^{36}	—	—	—	10^{56}
Слободы рунгурскои	—	—	10^{36}	—	10^{56}
Новоселицѣ	6^{36}	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	6^{36}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{36}	—	10^{36}	—	10^{56}
Кимполюнґа	6^{36}	—	—	3^{31}	—
Сокаля	—	—	9^{56}	7^{21}	—
Белзця	—	—	9^{56}	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	7^{21}	10^{26}	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	7^{21}	8^{01}	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	10^{26}	8^{01}	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	10^{26}	—	—
Стрыя	—	—	3^{41}	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѝ значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

выдало новый накладъ друкôвъ

I. Друки правничѝ:

1. Позовъ въ справахъ дрôбныхъ лібра по 25 кр.
2. Контрактъ купна и продажи вз. I. ліб. по 40 „
3. „ „ „ „ II. „ 40 „
4. „ „ „ „ III „ „ 40 „
5. Повномочіе 40 „
6. Поданя о екс- и интабуляцію, взôръ а) б) в) г) лібра по 40 „
7. Написы до подань о интабуляцію л. по 20 „

II. Друки для касъ позичковыхъ:

9. Дневникъ касовый лібра по 40 „
10. Книга довжникôвъ „ „ 40 „
11. Книжочка для позичаючого 100 прим. 2·— „
12. Скриптъ довжный „ „ 1·20 „
13. Книжочка вкладкова (щадн.) „ „ 3·— „

III. Друки для крамниць:

13. Книжка товарова лібра по 40 „
14. Книжка касова „ „ 40 „

IV. Дрѣки для Читалень и Касъ позичковыхъ:

15. Списъ членôвъ лібра по 40 „

Знаменитѝ бритвы швайцарскѝ (пôдъ ґарантією) зъ 2, 3, 4, вôстрями штука 3·80, 5, 6 зр. поручае 4545 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 110-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул. Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

САМОВАРЫ

ул. Казимирôвска 5.

правдиво-россійскѝ поручають Ротберґъ и Шварцвальдъ у Львовѣ

ул. Казимирôвска 5.

Замовленя зъ провінціи полагоджуе ся якъ найскорше. 122

Важне для Папь!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѝ суквѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 16—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою француского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необôзнаного дѣйстно добрѝ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Всч. Духовеньства 4 95

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 150 180

ВСЯКѝ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѝ.

БІЛЕТЫ ВІЗИТОВѝ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Знаменитѝ тутки неклиенѝ Немойовского, розôбранѝ химично мѣскою лябораторією, можна на 125 бути у всѣхъ трафікахъ.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѝ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванѝ и зъ образомъ поручае

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотѝ и чорнѝ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны. 4641 35 ?

Чай хиньско-россійскій

вôдъ найдорожшихъ до найдешевшихъ родôвъ. Спеціяльно поручаемо по 5 зр. и по 4 зр. фунтъ. Чайнѝ окрушки зъ найдорожшихъ родôвъ, незвычайно ароматичнѝ по зр. 3·50 клґ. На жаданье цѣнники франко. Мае на складѣ Зарядъ двора 47 Лапшичъ п. Бережаны 7—10

ПА-

расолѣ у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскѝ и россійскѝ. Бѣлье мужеске, выробы трикові бѣлье Єґера, и т. п. поручае найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

АЛЬФРЕДЪ РАССЛЬ ОПАВА

австр. Шлезкъ

Торговля насѣня заснована въ роцѣ 1857

поручае

дуже спосôбне до кôльченя насѣнье кождого рода 4960 29—30

en gros и en détail.

Прôбки и цѣнникъ даромъ и франко.

Симъ маемо честь донести, що мы отворили

у Львовѣ при ул. Кароля Людвика

першорядный

GRAND HOTEL

коло будынку галицкои касы ощадности, въ самôмъ центрѣ мѣста, при Валахъ Гетьманскихъ въ найгарнѣйшôмъ положеню, напротивъ площѣ св. Духа и ґалеріи образôвъ, въ домѣ що нинѣ становить прикрасу Львова.

Устроенье цѣлого готелю величаве, пôсля найпершихъ заграничныхъ взорôвъ:

Свѣтло електричне въ цѣлôмъ будынку и въ кождôй комнатѣ;

Водопроводы, безплатна, електрикою и руш на вінда особова;

Помѣщеня вôдъ однои комнаты ажь до найгарнѣйшихъ и найвыбагливѣйшихъ мешкань родинныхъ;

Ждальнѣ готелевѝ зъ комфортомъ устроенѝ, при котрыхъ заведено читальнѣ;

Зимовою порою цѣлый будынокъ и комнаты якъ такожь коридоры однаково огрѣтѝ. 155 2—5

Задля згаданыхъ прикметъ а такожь задля совѣстнои прислуги и приступныхъ цѣнъ заслугуе се заведенье на назву

Одинокого першорядного готелю у Львовѣ.

Въ повнôй надѣѣ, що нашъ готель буде тѣшити ся ласкою и взглядами Вп. Публики пишемо ся

Зъ высокимъ поважаньемъ

Валентій Шіллінґъ и Францъ Гексель.

Найдешевше при улици Академічнôй ч. 3. (напротивъ готелю Жоржа)

Безусловно безъ конкуренціи

На зближаючѝ ся свята знизивъ я зновъ дотеперѣшнѝ цѣны всѣхъ кольоніяльныхъ товарôвъ, віктуалôвъ, винъ, горѣвокъ и муки.

Заосмотрюючи свôй маґазинъ добôрными товарами, свѣжими якъ найлѣпшого рода важу нетто безъ паперу и опакованя. Цѣны въ моѣй торговли будуть все низшѝ якъ въ иншихъ конкуренційныхъ торговляхъ, що послугують ся лихимъ товаромъ. — При тôй нагодѣ подаю вытягъ зъ головного цѣнника:

½ клґ. масла кухонного дуже доброго	54 кр.	½ клґ. цикаты обиранои найлѣпшои	74 кр.
„ „ масла найлѣпшого десерового	66 „	„ „ аранчіні смажене	62 „
„ „ сыра свѣжого коровячого	16 „	„ „ прунельокъ обираныхъ	46 „
„ „ смалцю угорского	34 „	„ „ маронôвъ италійскихъ	16 „
„ „ солонины угорскои	33 „	„ „ орѣхôвъ волоскихъ	17 „
„ „ миґдалôвъ Avola найлѣп. выбираныхъ великихъ	53 „	„ „ орѣхôвъ турецкихъ	20 „
„ „ миґдалôвъ Molfet а гарныхъ	44 „	„ „ меду найлѣпшого	30 „
„ „ розинокъ султан. безъ кôстокъ н.	30 „	„ „ мармоляды морельовои	65 „
„ „ розинокъ султан. дуже гарныхъ	25 „	„ „ шоколяды швайцарскои и иншои почавши вôдъ	70 „
„ „ розинокъ Eleme зъ кôстками	29 „	„ „ цукру въ головахъ	8 „
„ „ розинокъ чорныхъ	24 „	„ „ цукру частями	18½ „
„ „ дактилѣвъ Александр. д. гарныхъ	34 „	„ „ цукру въ муцѣ и кôсткахъ	19 „
„ „ дактилѣвъ Calafat	30 „	„ „ макарану правдивого италійского	24 „
„ „ фиґъ султаньскихъ мягкихъ	34 „	„ „ рижу каролиньского	10 и 12 „
„ „ фиґъ вѣнковыхъ	15	„ „ ґрисику пшеничного	9 „
„ „ повилъ угорскихъ знаменитыхъ	14 „	„ „ маку	8 „
„ „ сливокъ боснацкихъ	16 и 14 „	Ванілія найлѣпша велика лѣсочка	25 „
„ „ зеренъ зъ орѣхôвъ волоскихъ и турецкихъ	50 „	Шпараґи въ пушкахъ по зр. 1·80 и 3·20.	

Грибы правдивѝ литовскѝ выбиранѝ лише шапочки, бѣлѝ, сухѝ пôвъ клґ. 1·30 кр.

Мука святочна

дуже гарна суха 1 клґр. Н-ръ 000 — 17 кр. — 1 клґр. Н-ръ 00 — 15 кр. 1 клґ. Н 1 — 4 кр.

Що день свѣжѝ дрôжджѣ вѣденьскѝ незаводячѝ въ розчинѣ.

Всѣ товары кольоніяльнѝ віктуалôвъ, винъ и делікатесôвъ по зниженôй цѣнѣ 10% — прошу зладати головного цѣнника, котрый при порôвнаню зъ иншими покаже рôзницю.

Замовленя на провінцію полагоджуе ся вôдворотною почтою 1 6 4—4

Поданѝ цѣны поручае одинокъ такъ дешево лише

Иванъ Бачиньскій.

Улиця Академічна число 3 (напротивъ готелю Жоржа) у Львовѣ

НАЙДЕШЕВШЕ.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости веснянѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 30—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белай. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 85. Львôвъ, Четверъ 14 (26) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрѝ въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

Перша промова міністра просвѣты

п. Мадейского выкликала — и мусѣла выкликати — огôрченье у всѣхъ т. зв. меншостей національныхъ, то значить: у народностей майоризованыхъ, а тыми въ Австріи по коронныхъ єи краяхъ є по-найбôльше Славяне

Міністеръ п. Мадейскій сказавъ:

„Часто забуває ся, що національный розвôй народôвъ повиненъ бути въ першôй лініи рѣчію прояву власнои силы націи и ажь доперва вôдъ якоись границѣ можна жадати опѣки державнои яко культурного обовязку державы“.

На такій поглядъ п. Мадейского нѣякъ згодитись не можна. П. Мадейскій, выголошуючи таку засаду, забувъ хиба, що въ Австріи истнують основнѝ законы державнѝ, котрѝ безуслôвно, безъ нѣякихъ застережень, запоручають всѣмъ народамъ рôвне право до опѣки державнои, тымъ бôльше, що всѣ народы поносять рôвнѝ тягары для державы и въ тôмъ взглядѣ нема нѣякихъ выимокъ.

„Мѣра для обєму — сказавъ п. Мадейскій — въ якôмъ має обертатись державна опѣка для цѣлей національныхъ, не єсть одностайна, бо стадія національного розвою не є у всѣхъ народôвъ однакова“.

Сей поглядъ п. міністра дасть ся высказати иншими словами ось-якъ: Для тыхъ народôвъ, котрѝ дôйшли до высшого ступѣня розвою, т. є. котрѝ мають уже багато, держава повинна давати ще и ще, а тымъ, котрѝ мало що мають, капнути вôдъ часу до часу лишь якусь дрôбничку. На сей поглядъ нѣякъ згодитись не можна. Конституційна засада рôвноправности народôвъ вымагає именно, щобы правительство заопѣкувалось народами слабшими и старало ся о ихъ національный и культурный розвитокъ такъ, абы они на рôвнѣ стали зъ народами сильнѣйшими.

Рôвно-жь дуже цѣкава рѣчь, яку п. Мадейскій ставить крітерію для оцѣненя, чи держава може чи не може сповнити жаданье якого народу на поли шкôльництва. Вôнъ такъ каже:

„Що енунціяція соймова, котра выйшла зô спôвдѣланя представителѣвъ обохъ народностей, дѣйстно становить таку крітерію, сему нѣхто не може заперечити, але и згôдному заявленю волѣ представителѣвъ обохъ сторôнъ въ палатѣ послôвъ треба буде приписати таке саме значѣнье. Отже коли постуляты національнѝ здобудуть собѣ узнанье ухвалою сойму, запавшою при спôвдѣланю представителѣвъ обохъ сторôнъ, або выплынуть зô згôдного погляду тыхъ представителѣвъ въ палатѣ послôвъ — тогдѣ правительство певно и якъ найохотнѣйше пôдойме ся ихъ выконати.“

Така „крітерія“ єсть для всѣхъ майоризованыхъ народôвъ очевидячки дуже кривдяча, бо розвôй тыхъ народôвъ бувъ бы зовсѣмъ зданый на ласку й неласку сильнѣйшихъ народôвъ въ поодинокихъ краяхъ коронныхъ. А того не повинно бути. Правительство централь не мусить стояти на сторожи безоглядной справедливости и слабшому народови дати то, що єму належить ся, а не оглядатись заєдно на сяку чи таку волю дужшого народу, то значить — ще разъ повторяємо — здавати слабшій нарôдъ на ласку або неласку другого.

Мы уважаємо за свôй обовязокъ зазначити отсе згôдно зъ голосами дневникарства всѣхъ т. зв. меншостей національныхъ въ Австріи — безъ огляду на те, яке тамъ становище супротивъ коаліційного правительства и єго політики займає нинѣшный клюбъ рускій у Вѣдни.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ середу, засѣданю — предложило правительство проєктъ закона въ справѣ будовы або закупна будынкôвъ на помѣщенье уряду почтового и телеґрафічного въ Бєльску и въ Самборѣ.

Вôдтакъ вела ся дальша дебата спеціяльна надъ буджетомъ міністерства просвѣты При титулѣ „Вѣроисповѣданя“ повѣдомивъ референтъ пос. Фухсъ, що комісія буджетова поручає до ухвалы кредитъ додатковый въ квотѣ 70.000 зр. на будову костела въ Рудольфсгаймъ.

Пос. Кронаветеръ высказавъ жаль, що взагалѣ ще истнує міністеръ для вѣроисповѣдань, бо вѣроисповѣднѝ справы пôсля основныхъ законôвъ не належать до обсягу дѣяльности державнои. Зазначивъ, що правительство не хоче оповѣстити выказу довгôвъ реліґійного фонда. Зъ тыхъ выказôвъ показалось бы, що сума державныхъ субвенцій для галицкого фонду реліґійного о много высша, анѣжь субвенція для всѣхъ иншихъ краѣвъ коронныхъ разомъ. Ганивъ надмѣрне побиранье оплатъ jura stolae, именно у Вѣдни.

Пос. Сальвадорі пôднѣсъ конечнôсть управильненя квестіи конґруальнои.

Пос. Кайзеръ поручавъ управильненье законодатства въ справахъ церковныхъ, а именно точне означенье внѣшныхъ вôдносинъ правныхъ церкви. Пôднѣсъ потребу управильненя громадъ парохіяльныхъ, та ревізіи права патронату та закона о оплатахъ jura stolae. Вкôнци поручивъ ухвалену комісією буджетовою резолюцію, взываючу правительство, щобы змѣнено законъ зъ мая 1874 въ тôмъ напрямѣ, абы такожь такъ званѝ forenses мусѣли платити конкуренцію.

Пос. Цурканъ допоминавъ ся о реґуляцію матеріяльныхъ вôдносинъ православного духовеньства въ Буковинѣ и Дальматіи. Єсли бы доходы фонду реліґійного на сю цѣль не були достаточнѝ то годилось бы удѣлити субвенцію зъ фондôвъ державныхъ, якъ се має духовеньство католицке и протестантске. — Вôдтакъ полємізувавъ зъ высказами Барвѣньского що-до вôдносинъ національныхъ въ Буковинѣ. Застерѣгъ ся противъ того, щобы галицкій посолъ мѣшавъ ся у внутрѣшнѝ справы буковиньскѝ. Жалѣ Барвѣньского, до пôдношеня котрыхъ не бувъ уповажненый, опирають ся на хибныхъ информаціяхъ двохъ молодо-рускихъ послôвъ. Заборона митрополита Морарія що-до читаня книжокъ рускихъ представлена въ свѣтлѣ фальшивôмъ. Заборона дотыкає книжокъ, печатаныхъ „украиньскимъ“ языкомъ, котрѝ ширять ненависть до церковнои єрархіи. Такожь въ пôдручникахъ шкôльныхъ, выдаваныхъ Барвѣньскимъ, суть мѣсця, нарушаючѝ чувства реліґійнѝ. Пос. Барвѣньскій не повиненъ бувъ згадувати про ту заборону.

Пос. Ґреґорецъ домагавъ ся управильненя конґруы и полѣпшеня платнѣ крилошанъ.

Шефъ секційный д-ръ Рітнеръ вôдповѣвъ на закиды пос. Кронаветера, що правительство готово пôсля бажаня парляменту предкладати выказы зъ обороту фонду реліґійного.

Пос. Пасторъ звернувъ ся зъ просьбою до правительства, щобы оно порозумѣвши ся зъ епископами перевело полѣпшенье конґруы. Не вносить резолюціи въ пересвѣдченю, що правительство увзгляднить оправданѝ домаганя духовеньства. Пôднѣсъ вôдтакъ численнѝ причины за-для котрыхъ галицке духовеньство значно упослѣджене пôдъ взглядомъ матеріяльнымъ зъ иншими краями — та внѣсъ зъ иніціятивы клюбу рускихъ послôвъ резолюцію, въ котрôй домагає ся, щобы священики могли дôставати конґруу зъ горы. Вкôнци полємізувавъ зъ высказомъ пос. Кронаветера, котрый покликавъ ся въ справѣ jura stolae на соборъ тридентійскій. Ухвалы собору тридентійского обовязують лишь въ справахъ доґматичныхъ, бо вôдносины матеріяльнѝ значно змѣнили ся вôдъ того часу.

Пос. Зісъ выголосивъ довшу промову, въ котрôй зазначивъ погляды ліберальнои лѣвицѣ що до квестій церковныхъ и вѣроисповѣдныхъ. Нѣмецка лѣвиця була невдоволена зъ промовы пос. Пініньского, референта буджетового, и длятого вымогла на сторонництвахъ коаліційныхъ, що зъ промовою Зіса не буде нѣхто полємізувати. — Навязавши до слôй пос. Пастора о труднôй задачи духовеньства, впевнявъ въ имени свого сторонництва, що оно бажає тѝ задачѣ улекшити и змагає до плеканя чувствъ реліґійныхъ въ населеню. Перейшовши на вôдносины реліґіи до школы, сказавъ, що єго сторонництво завсѣгды змагало до морально-реліґійного выхованя молодежи, голосувало за платнею катихитôвъ и старало ся о науку реліґіи. Помимо того лібералы боронять державного закона шкôльного, бо той законъ забезпечає населеню основну науку. Зъ якимъ завзятьемъ боронять лібералы того закона, видно зъ факту, що передъ кôлькома роками вôдмовили участи въ правительствѣ зъ причины, що заявленя правительства въ справѣ шкôльнôй були не досыть яснѝ. Заявленье пос. Трайінфельса, що єго сторонництво треває при жаданю школы вѣроисповѣднои, а лишь до певного часу не пôдносить тыхъ жадань, то се не подобає на постôйный миръ, лишь на розъємъ. Згадка пос. Пініньского про адміністраційнѝ зарядженя на поли шкôльництва, выкликала мѣжь лѣвицею нѣмецкою зачудованье. Не знаючи, чи и зъ якого уповажненя тѝ слова були высказанѝ, бесѣдникъ зволить придержувати ся слôвъ міністра просвѣты, котрый заповѣвъ конечнôсть введеня въ адміністрацію шкôльну елєменту идеального. Вкôнци домагавъ ся, щобы прокураторія выступила противъ пароха зъ Верінґу о. Декерта, котрый выголошує антісемітскѝ проповѣди и выдає антісемітскѝ брошуры.

По короткôй полєміцѣ референта Фухса зъ высказами пос. Кронаветера — принято цѣлый сей титулъ, а приступлено до слѣдуючои позиціи „высшѝ заведеня науковѝ“.

Пос. Шлєзінґеръ жалувавъ ся, що університеты цѣлкомъ зжидоватѣли. Наука економіи суспôльнои выкладає ся лишь зô становища великихъ капіталістôвъ. Годилось бы заснувати катедры опозиційнѝ. Такъ само и зъ выкладомъ наукъ природныхъ. Въ університетахъ панує на скрôзь духъ жидôвскій. У Вѣдни на фільософічнôмъ выдѣлѣ 25, на правничôмъ 47, а на медичнôмъ 43 процентъ професорôвъ-жидôвъ. Взагалѣ жиды забирають найлѣпшѝ мѣсця въ державѣ.

Вôдтакъ промовляло ще кôлькохъ послôвъ. Пос. Відерсперґъ говоривъ про медичный выдѣлъ у Вѣдни и домагавъ ся, щобы усунено систему протекційну при надаваню доцентуръ. — Пос. Бляжекъ жадавъ реактивованя університету въ Оломуцу. — Пос. Штіркъ жадавъ пôдвысшеня платнѣ професорôвъ університетскихъ.

На тôмъ перервано дискусію.

Пос. Вашатый интерпелювавъ, длячого ческѝ полки суть переношенѝ до полудневого Тиролю. — Пос. Пернерсторферъ интерпелювавъ въ справѣ конфіскаты вôдозвы робôтничои за святкованьемъ 1 мая.

Слѣдуюче засѣданье нинѣ, въ четверъ.

Парляментарна комісія

зложена въ послѣдныхъ дняхъ сторонництвами коаліційными въ тôй цѣли, щобы, якъ кажуть комунікаты коаліціи, охоронити передъ несподѣванками парляментарными и вдунути нове житье въ млавый хôдъ роботы парляментарнои — не стрѣтилась зъ имнами похвальными

6)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(*Дальше.*)

Священикъ зъѣвъ свôй бішкоктъ и поставивъ на столѣ порожну чарку.

— Простѣть мою смѣливôсть, — начавъ вôнъ, зôбравшись на вôдвагу — но я не тôлько здивованый, але цѣлкомъ не можу порозумѣти, коли бачу васъ веселою и здоровою женщиною, приймаючою живу участь въ утѣхахъ другихъ, котрѝ суть дѣломъ вашихъ рукъ. Чи можу я выявити, не обиджаючи васъ, що Ренодель говоривъ менѣ о васъ..

— Що я еґоистка, перебила єму панна Лятурніръ весело смѣючись. — Но що-жь, Ренодель сказавъ вамъ правду.

— Якъ то? се не може бути!

— Справдѣ, я була смѣшною старою панною, вѣчно зъ страхомъ думаючою о своѣмъ здоровлю, жалуючою ся на слабе травленье та на тысячу иншихъ выдуманыхъ слабостей. А именно такою знавъ мене Ренодель... Хочете задивувати сего честного злодѣя? то и дуже добре; скажѣть єму тôлько, що зруйнувавши мене, звернувъ менѣ здоровлье и веселый настрôй духа

Въ тôй хвили вôйшла Клементина зъ яблочниковымъ тортомъ въ рукахъ, и єи поява вырвала у дѣтей однодушный окликъ радости. Она поставила тортъ передъ панну Лятурніръ, котра перше, заки зачала єго дѣлити, обняла маленьке товариство допытливымъ поглядомъ.

— Еміліє Шаронъ, — строго промовила она — тримай ся просто, єсли не хочешь бути горбатою, а ты, Софіє Белянже, щобы я бôльше не видѣла твоихъ лôктôвъ на столѣ!

Але добра старушка не умѣла сварити, а особливо нинѣ, за симъ святочнымъ столомъ посередъ своихъ учениць; лице єи сіяло внутрѣшнымъ вдоволеньемъ, и голосъ, котрому она старалась надати строгости, звучавъ ласкаво, и нѣжно

— Отче добродѣю, — продовжала она — возьмѣть, будьте ласкавѝ, єще бішкоктика и чарку вина; а я въ короткихъ словахъ розкажу вамъ исторію свого житя. Я не выйшла замужь тому, що посвятилась плеканю знемощѣлого старого батька Вôнъ умеръ, коли менѣ скôнчило ся сорокъ пять лѣтъ, якъ разъ въ день моихъ уродинъ — того дня я нѣколи не забуду. Въ послѣдну хвилю, коли вже не лишилось надѣѣ спасти єго, я пôслала ще по одного знаменитого доктора, професора. Вôнъ приѣхавъ, загорненый въ дороге футро, сконстатувавъ смерть мого батька та казавъ дати собѣ за візиту 500 франкôвъ. Я осталась въ сорокъ пять лѣтъ самою, одинокою, нѣчимъ не привязаною до житя, лишь зъ сильнымъ бажаньемъ вôдпочинку, бо мôй бѣдный отець бувъ — по що скрывати? — въ наслѣдокъ своєи недуги вельми выбагливый и примховатый. Я сказала, що теперь менѣ самôй потреба печаливости. и вôдъ того часу, я о нѣчôмъ бôльше не думала, якъ лишь тôльки о своѣмъ здоровлю. А въ самôмъ дѣлѣ я була лишь умучена, але не слаба но вскорѣ, завдяки рôзнымъ лѣкамъ, я розстроила собѣ цѣлкомъ здоровлье, и то не на шутку. Уява моя доходила до такои степени, що треба лишь було кому небудь при мнѣ заговорити о якôй хоробѣ, то я вже собѣ представляла, що вже маю сю недугу. Складъ стравъ кождого обѣду бувъ для мене дуже важнымъ, майже пытаньемъ: бути — не бути, процесъ травленя — цѣлымъ драматомъ. За три мѣсяцѣ я на перемѣну лѣчила ся. то молокомъ, то зверталась до веґетаріяньства. Такъ, отче добродѣю, я лѣчила ся у якихъ десятьохъ лѣкарѣвъ, и пробувала всѣ роды лѣченя, звертаючись вôдъ гомеопатôвъ до сомнамбулістôвъ, словомъ удавалась до всѣхъ можливыхъ шарлатанôвъ, котрѝ оповѣщувались въ часописяхъ. Мôй зъ природы лагôдный характеръ, озлобивъ ся. Я вымагала вôдъ всѣхъ спôвчутя а кождый, хто лишь недостаточно интересувавъ ся моимъ здоровльемъ, стававъ ся для мене прямо, нестерпимымъ. Вкôнци я стала завадою собѣ и другимъ. Въ тôмъ часѣ, Ренодель утѣкъ, лишаючи менѣ всего-на-всего кôлька тысячь франкôвъ. Се було моимъ спасеньемъ, отче добродѣю: прийшлось або працювати або умирати зъ голоду. Довѣдавшись, що та маленька школа продає ся, я купила єи за остатнѝ средства и дѣти, вскорѣ, запалили въ моѣмъ серци той огонь материньскои любови, котрый тлѣє въ серци кождои женщины, навѣть старои панны. Єсли до того часу я була еґоисткою и терпѣла, то лишь для того, що не мала нѣякого дѣла и не було менѣ кого любити. Перше коли я вела бездѣльне житье, уважаючи себе недужою, я не могла безъ помочи пепсины стравити найвыбаглившои стравы теперь мôй жолудокъ знаменито дає собѣ раду зъ чимъ небудь. Зарабляти на своє удержанье — найлѣпша гіґієна. Крôмъ того, я бачила въ родинахъ тыхъ дѣтей такъ богато гордои и соромячливои бѣдноты, и то менѣ послужило наукою.. Треба-жь вамъ говорити, отче добродѣю, що менѣ доводилось переходити дуже тяжкѝ днѣ? Учениць мало, платня за науку незначна, и часто трудно заплатити за мешканье. Але безжурнôсть и веселôсть дѣтей заразлива, и я, дякувати Богу, навчилась жити нинѣшнымъ днемъ. Хочь бы и нинѣ, щобы купити того индика, на нинѣшный обѣдъ, я мусѣла заставити свôй перскій шаль. Вы звертаєте мôй маєтокъ — тымъ лѣпше. Але не думайте, щобы я зновъ зачала збогачувати аптикарѣвъ... Нѣ, я не залишу школы, тôльки що я теперь вже стара, длятого возьму собѣ до помочи одну молоденьку дѣвчину, зъ блѣдымъ личкомъ, котра тôльки-що зложила испытъ учительскій. Я окружу єи стараньемъ,

цѣлои прасы. Деякѝ газеты досыть иронічно высказують ся о задачи комісіи парляментарнои, котра маѥ бути послѣднымъ средствомъ до удержаня въ купѣ складовыхъ частей дряхлои коаліціи. Зъ тыхъ голосовъ подаѥмо два: голосъ Wiener Allgemeine Zeitung и допись зъ Вѣдня въ Kurjer-ѣ Lwowsk ômъ.

Wiener Allgemeine Zeitung пише:

„Отсе анекдота, вôдзначаюча ся тымъ, що правдива:

Въ господарскôй комісіи палаты послôвъ... въ Японѣ ухвалено недавно, не згодити ся на довôзъ худобы зъ сусѣднои державы взагалѣ, а тôлько дозволити сей довôзъ въ пригранычнôй полосѣ; лишь треба дотычну худобу заосмотрити въ певнѝ знаки, она мусить бути „штемпована“. — „Ба“ докинувъ присутный міністеръ, „чи думаѥте, що худобѣ се подобаѥ ся?“ — „Но, но“, вôдповѣвъ внескодавець. „Худобѣ мусить ся навѣть се подобати, що ѥи ѣдять.“

Зъ всякими само собою розумѣючими ся змѣнами, якѝ велить приналежне поважанье, можна такожь примѣнити ту розмову и до вôдносинъ нашого парляменту. Комісіи парляментарнѝ, одна за другою, вôдкладають свои нарады и выжидають спасеня и благословеня та предложень до нарады лишь вôдъ правительства. Ба теперь и самъ парляментъ буде мôгъ вскорѣ вôдложити свои нарады, бо маѥ теперь свôй орѓанъ, котрый замѣсть него думаѥ, диспонуѥ и робить. Властиво не цѣла палата, лишь ѥи бôльшôсть може пôйти собѣ спати: око ново-утворенои комісіи парляментарнои за ню пильнуѥ. Чи знаѥте, що се таке „парляментарна комісія“? Се сконденсована мѣшанина політичнои мудрости всѣхъ сторонництвъ бôльшости. Поодинокій посолъ прилучаѥ ся до якоись звязи клюбовои. Въ сей спôсôбъ позбавляѥсь вôнъ своѥи політичнои признаки особистои, бо ѥго дѣланье зъ пересвѣдченя а навѣть самостôйне думанье мѣстить ся въ тôй звязи. Ухвала клюбу все те модифікуѥ, поправляѥ, а навѣть придушуѥ. Посолъ смѣѥ лишь се говорити и лишь се робити, якъ и що ѥму позволить клюбъ; вôнъ ѥсть яко членъ клюбу „штемпованый“. Ба, але скаже хто, тажь клюбъ складаѥ ся зô сторонникôвъ и бôльшôсть ихъ чейже нѣ накаже нѣ зборонить нѣчого такого, що противить ся засадамъ сторонництва; тожь обмеженье, выкликане приналежностю до клюбу, можна вынести. Неправда, бо теперь приходить степенованье. И клюбы не посмѣють теперь вже бôльше говорити и робити и залишати того, чого бы и якъ бы они хотѣли. Послѣдна искорка самостôйности поодинокого посла, яка въ самостôйности клюбу дальше жарить ся, маѥ бути пригашена а до того вытворюѥ ся „парляментарну комісію“, котра складаѥ ся вже не зô сторонникôвъ, лишь зъ членôвъ всѣхъ сторонництвъ бôльшости. Клюбъ управляѥ своими членами, комісія управляѥ клюбами. Теперь вже нѣхто не може рушити ся. Останки индівідуальности, якѝ звязь клюбова полишила, комісія парляментарна „поглотила“. Теперь вже все обуте въ испаньскѝ черевики коаліціи, и то не лишь думка, але и вражливôсть.“

Kurjer Lwowski оцѣнюѥ комісію парляментарну зъ чисельнои стороны и доходить до заключеня, що Поляки вже вповнѣ пôдчинились кормизѣ Нѣмцѣвъ. Жаль, що дописувательь не натякнувъ о рекомпензатѣ, яку дôстали Поляки за свою уступчивôсть. Тою рекомпензатою ѥсть необмежена власть въ Галичинѣ, повне ius gladii супротивъ Русинôвъ и ихъ змаганъ національно політичныхъ. За таке право мабуть узнала делеѓація польска и honorowem и zdrowem, пôдложити шляхотскѝ карки пôдъ костисту руку Нѣмця. Kurjer Lwowski пише такъ:

Не знаю, чи новый міністеръ скарбу Плеверъ ѥсть прихильникомъ числовои льотеріи чи нѣ — очевидно прихильникомъ ѥи не для себе, але для тыхъ бѣдныхъ верствъ котрѝ въ льотеріи числовôй гладають щастя и поправы долѣ, а находять руину матеріяльну и моральну. Зъ причины, що коаліційне міністерство ѥсть консервативне и намѣряѥ ущасливити народы Австріи при помочи задержаня „стану посѣданя“, (politischen Besitzstand) кождои верствы суспôльнои, то за міністерства Віндішѓреца-Плѥнера полишить ся привілей выборчій при верствахъ упривілѥваныхъ, при фабрикантахъ властителяхъ бôльшои посѣлости и буржуазіи, привілей накладаня податкôвъ, ухвалюваня законôвъ войсковыхъ, що обтяжають „низшѝ верствы“ при представителяхъ маѥтку, а привілей платити посереднѝ податки, не брати участи въ законодатствѣ и — руйнувати себе ѓрою въ льотеріи при незрѣлыхъ масахъ. Згôдно зъ тою проѓрамою появили ся для льотерійникôвъ вôдъ 21 цвѣтня въ мѣсяць по початку весны на політично-льотерійнôмъ овидѣ новѝ числа дуже добрѝ, бо коаліційнѝ Тѝ числа слѣдуючѝ: 4 (чотири клюбы коаліційнѝ: централісты нѣмецкѝ, автономісты Поляки, консерватисты Нѣмцѣ зъ клюбу Гоѓенварта и умѣренѝ лібералы нѣмецкѝ зъ клюбу Гоѓенварта, утворили постôйну комісію парляментарну), дальше 3 (бо по трехъ делеѓатôвъ выбираѥ кождый зъ клюбôвъ до коаліційнои комісіи парляментарнои), 12 (зъ тôлько членôвъ маѥ ся складати комісія парляментарна), 15 (бо до такъ утворенои комісіи входять ео ipso яко вірилісты члены президіи палаты послôвъ, 1 презесъ Хлюмецкій и два віцепрезесы д-ръ Катрайнъ и Давидъ Абрагамовичь). Додаймо до того, що давна комісія парляментарна правицѣ складала ся зъ 17 членôвъ, отже кождый приклонникъ коаліційного правительства може смѣло пробовати щастя „на Вѣдень“ числами 4, 3, 12, 15, 17. Навѣть на случай програнои зробить патріотичне дѣло, бо причинить ся до побôльшеня доходу, отже и до скрѣпленя та „погубленя идеи коаліційнои“.

Однако придивѣмъ ся серіозно ситуаціи, яка запанувала вôдъ 21 н. ст. цвѣтня въ австрійскôмъ парляментѣ По розвязаню рады державнои въ сѣчни въ роцѣ 1890 и по димісіи Дунаѥвского, получили ся три клюбы бôльшѝ: лѣвиця нѣмецка, клюбъ Гоѓенварта и коло польске разомъ, нѣбы противъ „радикальныхъ елѥментôвъ“. Бувъ се одинъ зъ тыхъ зворотôвъ, якѝ практикують ся въ Австріи вôдъ часу настаня еры конституційнои за вплывомъ рѣшаючихъ кругôвъ. Насамперед гладить ся Нѣмцѣвъ якійсь часъ на некориcть Чехôвъ и иншихъ Славянъ, вôдтакъ гладить ся Чехôвъ на що гнѣвають ся Нѣмцѣ, вôдтакъ настаѥ часъ ласки для Нѣмцѣвъ и такъ въ безконечнôсть. Оклики вôдповѣднѝ до тои утертои и простои методы правленя все готовѝ: лібералізмъ, февдалізмъ, централізмъ, автономія, а теперь: „удержанье стану посѣданя“, або реакція и борба противъ усвѣдомленыхъ масъ, добивающихъ ся языковои рôвноправности. Ся нова ера нѣмецко-централістично консервативна найшла и въ Полякахъ райхсратовыхъ сильну пôдпору, хочь коло польске назвало своѥ поступованье соромливо: політикою „вôльнои руки“. Тота вôльна рука звязана вôдъ 21 н. ст. цвѣтня ланцухомъ, що приковуѥ коло польске до Нѣмцѣвъ-централістôвъ и Нѣмцѣвъ-консерватистôвъ, бо-жь нѣчимъ иншимъ не ѥсть утворенье спôльнои комісіи парляментарнои скоалізованыхъ клюбôвъ якъ лише вязаньемъ свободы кола польского, хочь деякѝ політики и деякѝ часописи хотять вмовити въ край що иншого. Що помимо голошеноі „рôвнорядности“ всѣхъ клюбôвъ коло польске буде вôдъ теперь пôдпорядковане Нѣмцямъ-централістамъ, показуѥ самъ складъ комісіи парляментарнои. До 21 цвѣтня була бесѣда лишь о 3 клюбахъ скоалізованыхъ и тѝ 3 клюбы мали утворити зелѣзный перстень, высылаючи до выконуючого комітету палаты послôвъ по 3 членôвъ. Нагле вырбсъ четвертый клюбъ, клюбъ Коронінього, котрый числить ледви кôлканацять членôвъ. И ѥму признано рôвнорядность. Однако клюбъ Коронінього не бувъ нѣчимъ иншимъ лише бôчнымъ клюбомъ нѣмецкихъ централістôвъ. Отже скоро и сей высылаѥ до комісіи парляментарнои 3 членôвъ, то та комісія буде числити 6 централістôвъ (3 зъ клюбу лѣвицѣ, а 3 зъ клюбу Коронінього) противъ 3 Полякôвъ и 3 Нѣмцѣвъ-клѥрикалôвъ. Отже централісты становлять вже въ тôмъ складѣ половину. Додаймо до того, що въ справахъ о нѣмецкôсть Нѣмцѣ-клѥрикалы пôйдуть все рука въ руку зъ Нѣмцями-централістами, отже при тôй „рôвнорядности“ кола польского въ справахъ дразливыхъ Поляки найдуть ся въ зникаючôй меншости. А що президія палаты, въ котрôй засѣдаѥ 1 Нѣмець централістъ (Хлюмецкій), 1 Нѣмець-клѥрикалъ (Катрайнъ) и 1 Полякъ (Абрагамовичь) входить такожь до складу того выконуючого комітету, отже дѣйстно справами народôвъ австрійскихъ, переважно славяньскихъ, буде управляти 11 Нѣмцѣвъ Зъ тымъ станомъ рѣчи треба буде вôдъ теперь числитись при оцѣнцѣ подѣй у внутрѣшнôй австрійскôй політицѣ.

Загальнѝ Зборы „Народнои Рады“

вôдбудуть ся — пригадуѥмо нинѣ — уже за тыждень, т. ѥ. въ Великодный четверъ дня 3 н. ст. мая.

Не сумнѣваѥмось, що загалъ членôвъ „Народнои Рады“ глубоко вôдчуваѥ вагу нинѣшньои хвилѣ для рускаго народу и для народного сторонництва, а рôвножь не сумнѣваѥмось, що загалъ членôвъ „Народнои Рады“ горячо бажаѥ якогось рѣшучого а стôйного и добру та повазѣ рускаго народу вôдповѣдного полагодженя тыхъ ваговитыхъ справъ, якѝ нинѣ морочать руску суспôльность и — нѣгде правды дѣти — стають ся причиною що-разъ бôльшого хаосу...

А само собою розумѣѥ ся, що въ тôмъ дѣлѣ важкій голосъ припаде именно загальнымъ зборамъ „Народнои Рады“. Нехай же загалъ членôвъ ѥи перейме ся свѣдомостію того, а кождый про себе нехай постараѥсь сповнити свôй обовязокъ — прибути на зборы и причинитись до загального добра — до розсѣяня тои темрявы, що въ остатныхъ лѣтахъ такъ обгорнула народну справу руску...

Дописи „Дѣла”

Зъ Самбора.

[Въ справахъ автономіи громадскои въ повѣтѣ самбôрскôмъ].

Вôдъ 1 цвѣтня с. р. выходить въ Самборѣ два разы на мѣсяць Gazeta Samborska, котрои головнымъ одвѣчальнымъ редакторомъ ѥсть п. Станиславъ Стефановскій.

Въ 1. числѣ сеи газетки въ головнôй статьѣ помѣстила редакція програму въ котрôй много мовы о „o działalności dla dobra publicznego“... а надто, що редакцією не поводить żadna inna myśl, myśl ambicyi prywatnej [!] lub korzyści osobistej [!]“... „Badawczem a troskliwem okiem patrzeć będziemy zawsze na działalność autonomiczna“ — каже редакція дальше въ своѣй програмѣ и кладе натискъ на то, що хоче лише „jednostkom ambitnym i sprytnym, chwytającym w swe ręce ster rządów autonomicznych — вже певно що „wydrzeć“, на те, якъ не трудно догадати ся, щобы samemu sterować.

Вже въ другôмъ числѣ зъ дня 15 цвѣтня помѣстила редакція статью „z pod Sambora“, въ котрôй „z przyjemnością i uznaniem“ пôдносить дѣяльность п. Каспшицкого, урядника выдѣлу повѣтового, за „wykrycie malwersacyj wójtów i pisarzy gminnych, którzy dają stale sędziom śledczym wiele do czynienia... lecz niestety pracy Herkulesa trzebaby na to, aby tę stajnię Augiasza wyczyścić“. Дальше авторъ статьѣ зъ-пôдъ Самбора каже, що „dotąd ten lub ów“ писарь громадскій спроневѣривъ якусь квоту грошеву або вôйтъ за много податкôвъ выбравъ, словомъ, що украдено або спроневѣрено якусь рѣчь рухому, однакожь поступъ на тôмъ полѣ ѥсть „widoczny“ — и тутъ наводить яко примѣръ громаду Черхаву, де за справою писаря 90 господарѣвъ подѣлили межи себе 200 морѓôвъ лѣса громадского, и подôбный выпадокъ въ Блажовѣ.

Правда, що дуже то сумный доказъ моральнои вартости нашихъ вôйтôвъ и писарѣвъ а прецѣнь не они самѝ одниѝ виннѝ. Потому мы вôйты не всѣ злодѣями, пане дописувателю, не всѣ мы такѝ, якими насъ хочете свѣту показати, а коли такъ зручно вмѣѥте шкалювати, що за вашу допись до суду не можна васъ потягнути, то на сѣмъ мѣсци глядаѥмо обороны нашои чести противъ недорослыхъ Геркулѥсôвъ, котрѝ радѝ бы якъ найскорше видѣти себе — може „окружными вôйтами“ и на баркахъ narodu, хочь-бы черезъ раду повѣтову, пôднести ся въ гору...

Рѣчь представляѥ ся досыть ясно, чому редакція, починаючи свôй „pierwszy krok w rocznicę Kościuszki“ яко примѣры наводить самѝ рускѝ села, а не выказуѥ того, що то за люде тѝ, котрѝ допровадили нашѝ громады до тыхъ нещастныхъ подѣй, а чей-же обовязкомъ дописователя було сконстатувати, що: писаремъ въ Черхавѣ бувъ Козловскій, Полякъ, зъ початку ulubieniec бôльшои части выдѣлу рады повѣтовои, — що слѣдство переведено противъ зверхности громады въ Бисковичахъ громады чисто-польскои, — що хочь слѣдство теперь веде ся въ Кôльчичахъ, на жаль въ громадѣ чисто-рускôй, та тамъ зновъ начальникъ громады П. ѥсть prawą ręką частины выдѣлу рады повѣтовои, чого вже неразъ давъ доказы, — вкôнци що-до Блажова не знаѥмо, що ѥсть на рѣчи, але тамъ бувъ писаремъ якійсь часъ тамошный властитель дôбръ п. П., чоловѣкъ честный, справедливый, філянтропъ, оденъ зъ тыхъ панôвъ въ Самбôрщинѣ, що дай Боже абы всѣ такѝ були — и черезъ нього лише рада повѣтова удѣлила на будову театру рускоѓо 50 злр., бо инакше комітетъ на смѣхъ бувъ бы дôставъ лишь 15 зр. — коли тымчасомъ на uczczenie stuletniej rocznicy оденъ зъ радныхъ поставивъ нагле внесенье ухвалити заразъ 300 зр. а черезъ десять лѣтъ по 100 зр. для основаня фонду на подôбнѝ „cele“ — и мало що браковало, ce були бы ухвалили, кобы не двохъ радныхъ зъ тыхъ „sprytnych“, що здекомплѥтували раду... а треба й то знати, що округъ самбôрскій на 84 громадъ маѥ всего 12 польскихъ... Не розумѣѥмо, якъ могло такe стати ся въ Блажовѣ, хочь знаѥмо, що п. П. не ѥсть уже писаремъ.

Взагалѣ знаѥмо мы а такожь мусить знати и авторъ статьѣ „z pod Sambora“, що ѥсли ѥсть або було яке слѣдство противъ котрого вôйта або писаря громады, то — зъ малыми выимками — всѣ тіи люде були якійсь часъ „porządnymi ludźmi“, а се значить тôлько, що „dla innych, wyższych celów“ дивлено ся крôзь пальцѣ на ихъ роботу. А прецѣнь ино троха доброи волѣ, а можна було всьо зло усунути. На примѣръ: въ Черхавѣ! Коли се правда, що тамъ украли 90 морѓôвъ лѣса, то се мусѣло дѣятись цѣлыми роками, — а хотѣли бы мы знати: на що ѥ рôчнѝ шконтра провадженѝ урядниками выдѣлу повѣтового?...

При кôнци своѥи статьѣ авторъ зъ-пôдъ Самбора пытаѥ ся: чимъ властиво займають ся рады и зверхности громадскѝ? — и хоче доказати, що тôлько двомъ цѣлямъ они служать, а именно: 1) помагають екзекуторамъ стягати податки и уживають своѥи власти бôльше якъ екзекуторы, бо „chłop chłopa najgorzej obdziera“; 2) доставляють рекрута правительству и пôдъ натискомъ дорожникôвъ деякотрѝ громады яко-тако дорогу утримують. Зъ того видко, що дописувательь славетноі газеты и понятя не маѥ о тôмъ: що вôйты мають до роботы, а тымъ самымъ и не може критикувати, — а на те, що [якъ каже] громады сѣльскѝ за слабѝ, абы „należycie sprawować samorząd“, то нинѣ може вже переконати ся, що се не конче правда, коли одна громада въ Самбôрскôмъ оперла ся дуже легонько захланности одного пана, котрый адмініструючи тамъ часткою своѥи жены, хотѣвъ громадѣ часть пасовиска загарбати... що, не знаю чи ѥсть „obowiązkiem szczerego patryoty i pożytecznego obywatela“.

Вôйтъ зô округа самбôрского.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ угорскôмъ парляментѣ интерпелювавъ пос. Юлій Горватъ въ справѣ аґрарно-соціяльныхъ розрухôвъ въ Альфельдѣ. Президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле вôдповѣдаючи на ту интерпеляцію заявивъ, що правительство пильно слѣдить зрôстъ соціялістичного руху и въ тôй цѣли именувало окремого комісаря правительственного, щобы той рухъ здержати. Безпосередною причиною розрухôвъ було то, що въ Годмезе-Вашаргелі утворило ся соціялістичне товариство, котрого статуты не потвержденѝ. Товариство розвивало тайну дѣяльнôсть, такъ, що правительство мусѣло вмѣшати ся. Тогдѣ то члены того товариства вхопили ся такихъ крокôвъ, що въ наслѣдкахъ мусѣло дôйти до кровавого конфлікту. Се поява дуже лихого стану рѣчей, а ѥго корѣнье скрываѥ ся глубоко. Правительство починило поки-що зарядженя якихъ треба було до обезпеченя житя й майна. Акція правительства звертаѥ ся въ двохъ напрямахъ, въ економічнôмъ и адміністраційнôмъ. Въ цѣли рôвномѣрного подѣлу роббтничихъ силъ уложено кольонізаційный законъ, а міністеръ рôльництва почавъ ѥго переводити Міністеръ рôльництва зôбравъ статистично всѣ роббтничѝ силы и хоче ихъ выкористати коло будовы зелѣзниць и реґуляціи рѣкъ. И саме зъ тыхъ мѣстъ, въ котрыхъ выбухли аґрарнѝ розрухи, зголосило ся якъ найменше роббтникôвъ. — Сю заяву президента міністрôвъ приймивъ якъ Горватъ, такъ и цѣла палата до вѣдомости.

Звѣстный редакторъ словацкихъ Narodnych Novin, Ваяньскій, неустрашимый провôдникъ словацкого народу, вôдсидѣвши цѣлый рôкъ въ вязници, пише въ своѣмъ орѓанѣ про свободу прасы на Угорщинѣ. — Не легко можна найти де-небудь такихъ зухвальныхъ слôвъ — говорить вôнъ мѣжь иншимъ — якъ се стрѣчаѥ ся въ мадярскихъ ѓазетахъ не лишь противъ не-Мадярôвъ, котрымъ грозить ся не тôлько знищеньемъ и здавленьемъ и котрыхъ зневажуѥсь що-денно противъ закона о пôдбурюваню противъ правительства и міністрôвъ, ба навѣть противъ найвысшого авторітету ужываѥ ся такихъ слôвъ. А мимо того нема примѣру, щобы противъ нихъ примѣнювано карный законъ Лишь противъ немадярскихъ дневникôвъ заряджують процесы и то въ послѣдныхъ часахъ въ нечуваный спосôбъ. Такъ отъ въ поновнôмъ процесѣ противъ Tribuny засуджено учителя Крекшуна на три мѣсяцѣ, учителя Петровича на шѣсть мѣсяцѣвъ вязницѣ и 100 зр. грошевои кары, редактора Бальта на 300 зр., выдавця Неку на 200, а самый дневникъ навѣть на 5 0 зр. И то все за-для однои поезіи, що ѥи написавъ одинъ румуньскій учитель а Tribuna выдрукувала. Вязницею и надмѣрно великими грошевыми карами можна дуже добре здавити думку о поправѣ погаиыхъ вôдносинъ. — Мѣжь мадярскими судьями присяжными въ Колошварѣ, котрымъ придѣлено судити румуньскихъ редакторôвъ, найшло ся пятьохъ, що не бачили вины, однакъ пôсля

и личко ѥи зновъ зачервонѣе ся. Мы, мабуть станемо приятелями... Въ моѣмъ буфетѣ, завсѣгды, найде ся щось про запасъ для тыхъ бѣдныхъ дѣвчатокъ, котрѝ, не по дуже сытнôмъ снѣданю приходять до школы. А найголовнѣйше, що теперь, не треба вже допоминати ся у бѣдныхъ матерей платнѣ за науку и видѣти, якъ они зôтхаючи, добувають зъ старои мошонки останнѝ двацять пять франкôвъ. Розумѣѥ ся; я постараю ся до самои смерти не выходити зъ тои дитинноі атмосферы, повнои веселого смѣху и голосныхъ забавъ; буду дивити ся въ тѝ невинниѝ, чистѝ очи. . Моя маленька школа зробила менѣ надто велику услугу, щобы я ѥи могла теперь оставити. Передайте мои слова Ренодельови разомъ зъ поквітованьемъ, але анѣ слова подяки за грошѣ... тажь вôнъ конець кôнцемъ... выповнивъ лишь свôй довгъ. Тымъ не менше, я по части завдячую ѥму свою перемѣну, за що въ души вельми вдячна.

Послѣднѝ слова панна Лятурніръ мусѣла майже прокричати, бо яблочный тортъ бувъ вже зъѣдженый до останнои окрушины, и маленькѝ дѣвчатка, приведенѝ смачнымъ обѣдомъ до найвеселѣйшого гумору, завели голосну розмову, на подобу щебету молодыхъ пташинъ въ ясный весняный ранокъ. Тôлько лакома Ернестина спала крѣпкимъ сномъ, зложивши умучену головку, на зложенѝ коло порожного тареля руки.

Маѥ ся розумѣти, отець Муленъ бувъ очарованый, що нужда послужила въ користь тôй любôй старôй паннѣ, а при тôмъ всѣмъ мусѣвъ въ души пожалувати, що въ дорогôмъ ѥго серцю свѣтѣ, въ свѣтѣ шматярѣвъ, та сама нужда давала цѣлкомъ иншѝ результаты, неразъ доводила людей до слабостей, смуты або до злочину...

— Зъ цѣлого серця, ґратулюю вамъ подужаня, сказавъ вôнъ встаючи зъ мѣсця. — Розумѣѥ ся, грошѣ не можуть дати здоровля, а неразъ бувають причиною противного, якъ то було зъ вами. Але помѣжь моими бѣдаками ѥсть тринацятьлѣтна а пещена дѣвчинка, котрôй здало бы ся ѣсти мясо и пити старе вино... и длятого...

— О, я розумѣю, що вы хочете сказати, смѣючись перебила ѥму панна Лятурніръ. — Недостатокъ ѥ лишь спасеннымъ лѣкомъ для того, хто бувъ богатый. Пришлѣть лишь адресу вашои маленькои protegee, и не журѣть ся, она завсѣгды буде мати вино и мясо. А теперь, простѣть отче добродѣю, що не буду васъ довше задержувати, але менѣ треба одѣти всѣхъ моихъ маленькихъ гостей и вôдпровадити до родичѣвъ.

Священикъ вôдклонивъ ся щасливый пересвѣдченьемъ, що для ѥго бѣдныхъ вôдкриваѥ ся така свѣтла перспектива. Служниця провела ѥго на улицю, де вôзникъ давно вже, злѣзши зъ кôзла, щобы загрѣтись, притупував ногами, закостенѣлыми на морозѣ. Мѣсяць сіявъ повнимъ блескомъ, а мрака стелила ся по земли неначе голубый димъ.

„А се-жь дивно! промовивъ до себе священикъ, зновъ сидячи въ каретѣ — хиба я вже не найду такого бѣдака, котрого бы тѝ негôдниѝ грошѣ зробили безгранично вдоволеным?“

(Дальше буде.)

угорского права выстає сѣмь голосôвъ, щобы засудити. Дня 7-ого мая починає ся передъ судомъ присяжныхъ монструальный процесъ противъ тыхъ, що складали звѣстне румуньске меморандумъ. Обжаловано 25 осôбъ, священикôвъ, адвокатôвъ, професорôвъ, публицистôвъ и дѣдичѣвъ. До меморанда признало ся 300 участникôвъ, але судъ выбравъ всего 25. Такъ выглядає свобода прасы на Угорщинѣ.

— —

Заручины россійского наслѣдника престола зъ гескою княжною Аліцією займили всѣ россійскй дневники, котрй розписують ся о великôмъ значѣню того факту, добачуючи въ нѣмъ запоруку европейского мира. Сю подѣю царевича Миколая повитавъ першій Journal des St. Petersbourg, орґанъ россійскои дипльоматіи, и сей привѣтъ ставъ немовь окликомъ для цѣлои прасы. Мѣжь иншимъ забравъ голосъ кн. Мещерскій въ „Гражданинѣ" говорячи: „Чи-жь треба богато слôвъ, щобы высказати то щире чувство радости, якого зазнає кождый Россіянинъ на вѣсть о заручинахъ царевича зъ гескою княжною. Передъ трома роками княжна Аліція короткій часъ пробувала въ Петербурзѣ. Теперь той самый Петербургъ прийме єи именемъ много-міліонового россійского народу зъ чувствомъ нетаєнои радости и вѣками скрѣпленои любови для царя, радôстно витаючого суджену свого наслѣдника, и для царевича, одержуючого вôдъ Бога товаришку житя. Нехай-же Богъ благословить то повстаюче въ родинѣ царя щастье; нехай дарує молодôй парѣ много лѣтъ незакаламученого и ясного щастя" — „Новое Время" промовляє въ тôмъ самôмъ дусѣ и кôнчить бажаньемъ, щобы та подѣя, котру цѣла Россія радôстно витає, стала жереломъ нового благословеня для царскои родины, а разомъ новою запорукою щастя и мира для Россіи. — Вѣнчанье царевича зъ княжною Аліцією вôдбуде ся имовѣрно 22 ст. ст. липня [3-го серпня] въ Петербурзѣ.

Въ політичныхъ кругахъ петербургскихъ уважають за певну рѣчь, що братъ нѣмецкого цѣсаря, князь Генрикъ прускій, приѣде сего лѣта въ вôдвѣдины на россійскій двôръ и пробуде въ Петербурзѣ, а взглядно въ Петергофѣ десять днѣвъ.

Пôсля информацій Polit. Corresp. на мѣсце помершого Кантакузена-Спераньского, буде именованый дотеперѣшный новгородскій ґубернаторъ Моссоловъ директоромъ департаменту чужихъ вѣроисповѣдань въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ.

— —

И въ Америцѣ така сама бѣда, якъ у насъ. Несвѣдомй люде, думаючи, що за моремъ найдуть для себе щастье, кидають батькôвску землю и переселюють ся въ Америку. Тымчасомъ замѣсть щастя, стрѣчають тамъ таку саму бѣду и нужду и такъ само тяжко борють ся о кусникъ чорного хлѣба. То вже зовсѣмъ не вказує на велике щастье, коли американьскй робôтники мусѣли застрайкувати, домагаючись для себе лѣпшои долѣ. По великихъ мѣстахъ, де передъ тымъ бувъ оживленый рухъ, а люде звивались коло роботы, нинѣ сумують комины безъ дыму, въ фабричныхъ печахъ погасъ огонь, стукъ и гукъ машинъ завмеръ, а люде безъ працѣ снують ся по улицяхъ мовь тй мерцѣ зъ гробу вставши: блѣдй, безсильнй, вôдъ вѣтру зъ голоду валять ся. Одинъ видячи передъ собою голодову смерть, самъ вôдбирає собѣ житье передъ часомъ; другій пускаєсь пѣшки за жебраниною и, буває, кôнчить своє нужденне житье десь або въ лѣсѣ, або въ якôй шопѣ... Оттаке то въ Сполученыхъ Державахъ. Послѣдными часами змовы и демонстраціи робôтникôвъ прибрали бôльшй розмѣры и грôзнѣйшій характеръ. Кромѣ страйкуючихъ робôтникôвъ въ закопахъ вугля, застановили роботу рôльнй робôтники. Они сполучили ся въ одну ґрупу пôдъ проводомъ якогось Коксея, властителя камѣноломôвъ и йдуть просто до столицѣ державы, до Вашінґтону, щобы сенатови подиктувати свои жаданя. Якй наслѣдки приводять такй страйки, легко обчислити. Змова робôтникôвъ въ закопахъ вугля, хотяй наражує промысловцѣвъ на величезнй страты, бо на чверть міліона денно, то однакъ она не такъ страшна, бо звертає ся лишь противъ однои маючои клясы. Натомѣсть страйкъ робôтникôвъ рôльныхъ грозить великимъ нещастьемъ цѣлôй державѣ безъ огляду на клясовй рôзницѣ. А острахъ ще бôльшій, коли-бъ зъ рядами Коксея сполучили ся гôрники. Але мабуть до сего не прийде, бо Коксей не вдоволюєсь однымъ титуломъ вожда, тôлько уважає себе за пророка новои секты, котру веде до Вашінґтону, щобы передовсѣмъ заложити нову реліґію и нову „державу справедливости" на земли. Зъ хоругвами и стягами йде та армія робôтникôвъ-сектарôвъ до столицѣ, скрѣплювана въ часѣ походу що-разъ новыми вôддѣлами, щобы передъ репрезентацією державы высказати свои домаганя. Переднй сторожѣ арміи Коксея дотерли вже до Вашінґтону, а 5000 членôвъ єи лишило ся ще въ дорозѣ, бо зелѣзничй поѣзды не хотѣли ихъ забрати, а дирекція въ остраху передъ нападомъ цѣлковито здержала зелѣзничій рухъ. Коксей має зажадати вôдъ сенату вызначеня бôльшои квоты на публичнй роботы, котрй доставили бы матеріяльно зруйнованôй людности сѣльскôй заробокъ. Такожь має домагати ся здержаня выплаты процентôвъ вôдъ державныхъ довгôвъ и роздѣлу тыхъ грошей мѣжь зубожѣлыхъ обывателѣвъ. Однакъ въ кождôмъ случаю армія Коксея має закраску сектарску. Въ Америцѣ можна на кождôмъ кроцѣ стрѣнути ся зъ сектарствомъ. И тй секты реліґійнй, мовь бы на перегоны, кидають ся до комуністичныхъ мрѣй, однакъ они въ практицѣ не стають причиною переворотôвъ, але противно, по вырôвнаню деякихъ суперечностей и заспокоєню хвилевыхъ, фанатичныхъ забаганокъ, приводять управильненье вôдносинъ въ примирюючôмъ дусѣ. Въ сѣмь роцѣ економічный упадокъ, особливо въ рôльничихъ кругахъ, выкликавъ велике число невдоволеныхъ, котрыхъ незнаный дотеперь горожанинъ Коксей загрѣвъ духомъ новои секты и згромадивъ пôдъ свои хоругви. Найбôльшого контінґенту арміи Коксея доставили захôднй и полудневй провінціи державы. И ся кавалькада переходить великою масою, а кожда пристрѣчна оселя выносить ѣй поживу. Въ кождôй осели вôдбувають ся проповѣди на тематъ проґрамы, або радше на тему „вѣроисповѣданя" новои секты, и кожда така проповѣдь зъєднює новыхъ охотникôвъ. Самъ Коксей выдає маніфесты и высылає своихъ делеґатôвъ до всѣхъ провінцій. Зъ вôдси то и острахъ, щобы до єго арміи не пристали робôтники зъ закопôвъ вугля. Однакъ, якъ сказано, нема чого боятись, бо страйкуючй гôрняки не вдоволюють ся постулятами рôльничои дружины, а зновъ и самъ Коксей мало займає ся полѣпшеньемъ платнѣ для робôтникôвъ вугля. — Сенатъ, одержавши звѣстку, що рôльнича армія наближуєсь до Вашінґтона, не занепокоивъ ся нѣ трохи. Деякй сенаторы выступили зъ домаганями, щобы выбрати комісію, котра выслухала бы Коксея и єго дружину. Се внесенье перейшло и зовсѣмъ не буде треба ажь покликувати войска до обезпеченя мѣста и сенату. Такъ ся справа мабуть полагодить ся дуже скоро. Робôтничй рухи въ Сполученыхъ Державахъ не новина; они проявляють ся що-разъ грôзнѣйше и дуже легко зможуть довести въ дальшôй будучности до змѣны вôдносинъ суспôльныхъ и економічныхъ Та покищо нужда и бѣда будуть панувати дальше, а нашй люде дуже лихо роблять, що въ тыхъ тяжкихъ часахъ выбирають ся до Америки, де дожидає ихъ голодова смерть.

Вôдозва.

Христосъ воскресе!

Сими, для руского серця радôстными словами витаємо Васъ, дорогй Земляки, въ пору великого свята св. Воскресенія и желаємо Вамъ зъ щирого серця, щобы Вы святкували єго зъ радостію, зъ утѣхою, зъ веселымъ и пôднесенымъ настроємъ душѣ въ кружку родиннôмъ, щирыхъ сусѣдôвъ и приятелѣвъ. Вôдъ мѣста до мѣста, вôдъ села до села гомонять пѣснѣ: „Да воскреснетъ Богъ и другъ друга обимемъ!" и вливають въ душу нашу незвычайну радôсть и щастье... Духъ Того, що воскресъ изъ мертвыхъ, духъ любови проникає серце наше, — наповненй тымъ духомъ, обôймѣмъ ся братя любй, позбувшись зависти, ненависти супротивъ тыхъ, що насъ оскорбили, — позбудьмо ся партійнои завзятости и одушевѣмъ ся тепломъ чистои, правдивои любови, а станемо народомъ однолитымъ, почуваючимъ въ собѣ правду, волю и силу, — воскреснемъ до нового красшого житя!

При тôй нагодѣ позваляємо собѣ зложити всѣмъ тымъ, що причинили ся хочь найменшимъ даткомъ до фонду на будову народного театру, прилюдно нашу щиру подяку. Они обявили тымъ, що въ ихъ серцю живе патріотичне чувство, котре ихъ спонукало, мимо невôдрадныхъ обставинъ матеріяльныхъ, причинити ся, бодай лептою, до дѣла народного... Однакъ дѣло ще не сповнене, оно вымагає ще многихъ жертвъ, и то черезъ довшй часы, отже мы не сумнѣваємо ся, що и чувство патріотичне нашихъ Землякôвъ ще не вычерпало ся, ще не остигло, та що они вôдъ часу до часу при нагодѣ покладуть свою лепту на жертвеннику вôтчины. Отъ и теперь, въ свята Великоднй, найкрасша до того нагода при свяченôмъ яйци. Мужь, жѣнка й дѣти, беручи частицю яйця священого зъ тарѣлки зô словами „Христосъ воскресе!" кинуть на тарѣлку крейцарь або на кôлько кого стане. Найкрасше-жь, де находять ся паничѣ и панночки, хлопцѣ й дѣвчата въ гостинѣ, а ще красше, де находять ся женихи, тамъ лепта, кинена на жертвенникъ при споживаню яйця свяченого буде обопôльно дуже мила и приємна. Въ Поливаный понедѣлокъ могли бы панночки вôдъ паничѣвъ а паничѣ вôдъ панночокъ вôдъ поливаня выкупити ся.

Не можемо такожь мовчки поминути тои подѣѣ, що нашй братя Поляки причинились такожь дуже значными датками до збôльшеня фонду на будову руского театру... Самй для себе не мають они въ тôмъ дѣлѣ интересу, отже спонукала ихъ до того лише приклоннôсть и вѣчливôсть для насъ. За-для того проява ся єсть тымъ дорожша намъ и милѣйша, — и за се складаємо имъ прилюдно нашу живу, щиру и сердечну подяку... Любовь будує, ненависть руйнує!

Христосъ воскресе!

За комітетъ будовы руского театру.

Василь Ильницкій.

НОВИНКИ.

— **Руско-народный театръ** загостивъ въ стрыйску охрестнôсть и объѣхавши мѣста Стрый, Болехôвъ, Долину опинивъ ся теперь въ Калуши. У всѣхъ тыхъ мѣстахъ повитано нашъ театръ вельми симпатично и руска интеліґенція якъ мѣсцева такъ и околична не залишила словомъ и дѣломъ давати доказôвъ тои симпатіи. Именно въ Болеховѣ стрѣтили нашй артисты правдиво дружный привѣтъ у всѣхъ мѣсцевыхъ Русинôвъ, а писателька п-ѣ Н. Кобриньска и дѣдичь п. Валявскій доложили всякихъ заходôвъ, щобы коротку гостину въ Болеховѣ згадували члены нашого театру довго въ милôй памяти. Надѣємось, що и патріоты Калущины не схотять дати завстыдатись и всѣми силами пôддержать нашу сцену. Перше представленье театральне вôдбудесь въ Калуши въ Свѣтлый Понедѣлокъ.

— **Въ Краковѣ** — якъ звôдтамъ пишуть — вôдспѣвають ся въ велику Пятницю о 4-ôй годинѣ зъ полудня страстнй псальмы. Въ недѣлю вôдбуде ся Воскресна утреня о 8-ôй годинѣ зъ рана, а Служба божа розпôчне ся о годинѣ 10-ôй.

— **Выдѣлъ „Рускои читальнѣ" въ Золочевѣ** запрошує Вп. членôвъ на надзвычайнй загальнй зборы на день 9 н. ст. мая о годинѣ 2-ôй зъ полудня у власнôмъ льокалю зъ такимъ дневнымъ порядкомъ: 1. Вôдчитанье протоколу зъ послѣдныхъ загальныхъ зборôвъ; 2. справозданье выдѣлу зъ дѣяльности за часъ вôдъ 8 н. ст. грудня 1893. до 9 мая 1894; 3. поставленье внесеня що до дальшои судьбы „Рускои читальнѣ"; 4. внесеня членôвъ *Вѣдѣлъ „Рускои Читальнѣ"* въ Золочевѣ.

— **Зъ Рогатинщины пишуть намъ:** Велике нещастье навѣстило село Серники горѣшнй коло Бурштина въ повѣтѣ рогатиньскôмъ. Дня 17 н. ст. цвѣтня около 1-ои годины попополудни повставъ огонь и при всхôдно-полудневôмъ сильнôмъ вѣтрѣ знищивъ цѣлковито въ однôй годинѣ 33 загородъ зъ будынками економічными и засобами збôжа та двѣ великй стайнѣ, власнôсть п-ѣ Брон. Шляскои. О помочи не було и мовы, бо людей не було въ селѣ; однй були занятй въ поли при засѣвахъ и садженю бараболѣ а другй пôйшли на торгъ за орудками на свята до Бурштина. Ледве дѣти поутѣкали зъ хатъ въ сорочкахъ а множество зерна и пашѣ та пять штукъ худобы попалило ся. — Въ огни попекла ся такожь жена и двоє дѣтей Петра Федика. — Нужда и сумъ межи нещастными страшна, додавши до того рôкъ попередный для людности въ Сернкахъ горѣшныхъ нещастный зъ причины слогъ. Зъ потерпѣвшихъ було тôлько шѣсть обезпеченыхъ. Причина огню, якъ оповѣдають суть дѣти, що бавили ся сѣрниками. Около 300 душъ остало безъ даху и хлѣба, а поля мусять облогами лежати, бо нема чимъ засѣяти ихъ, а бараболѣ повыбиранй зъ ямъ въ коморахъ на вуголь попекли ся. На ратунокъ прибувъ зъ Бурштина вахмайстеръ жандармеріи п. Старухъ зъ двома жандармами и причинили ся до того, що огонь зльокалізовано, та що пожежа не обхопила цѣлого села и решты будынкôвъ двôрскихъ, та не наробила, ще бôльшои шкоды. П. Воєвôдкова, жена о. Корн Воєвôдки зъ Сернокъ середныхъ прибула на мѣсце катастрофы и принесла першу помôчь, конче потрѣбну для погорѣлцѣвъ, удѣляючи бараболь, муки и хлѣба. — За сю помôчь заявляємо Вп. п. Добродѣйцѣ „Спаси Бôгъ". — Помôчь необходима отже просимо ласкавй серця поспѣшити на ратунокъ погорѣлцямъ и надсылати ласкавй жертвы на руки уряду парохіяльного въ Сернкахъ горѣшныхъ, почта Липиця Долшна. — Вôдъ уряду парохіяльного въ Сернкахъ горѣшныхъ.

— **Въ справѣ доповняючого выбору до рады державнои** зъ ґрупы бôльшои посѣлости въ окрузѣ выборчôмъ Бохня-Величка-Бжеско на мѣсце пок. Атан. Беноого доносять зъ Кракова, що центральный комітетъ выборчій затвердивъ кандидатуру професора кракôвского університету д-ра Іосифа Милевского. Яко контркандидатъ выступає противъ д-ра Милевского властитель бôльшои посѣлости Влодекъ.

— **Испыты письменнй** пôдъ наглядомъ (клявзуровй) для кандидатôвъ учительскихъ въ ґімназіяхъ и школахъ реальныхъ вôдбудуть ся у Львовѣ передъ комісією испытуючою въ дняхъ вôдъ 28 до 30 н. ст. мая, а вôдтакъ розпôчнуть ся испыты устнй. Рôвночасно повиннй зголосити ся кандидаты, що хотять мати кваліфікацію учительску зъ языка француского яко предмету надобовязкового и стеноґрафіи.

— **Зъ Тернопôльщины** доносять, що дня 22 н. ст цвѣтня обходивъ одинъ жандармъ тернопôльскои стаціи вызначену єму територію и прибувъ до Покропивнои въ повѣтѣ бережаньскôмъ. Тутъ дôзнавъ ся про крадѣжь, о котру бувъ пôдозрѣный 24-лѣтный паробокъ зъ Озѣрнои Илько Селиньскій, караный вже кôлька разôвъ за злодѣйство. Прибравши собѣ асистенцію зъ уряду громадского хотѣвъ жандармъ зробити у Селиньского ревізію, але сей оперъ ся тому а навѣть кинувъ ся на жандарма. Тогдѣ пробивъ єго жандармъ баґнетомъ, такъ що смерть наступила за кôлька мінутъ.

— **Огнѣ.** Дня 17 н. ст. цвѣтня знищивъ огонь въ Добровôдцѣ пôдъ Коломыєю дôмъ, въ котрôмъ мѣстила ся почта. Адміністраторка почты п-ѣ Котовичь потерпѣла шкоды на 50 зр.

— **Въ справѣ учителя Дашиньского зъ Болшовець,** котрый якъ намъ оногды доношено мавъ пропасти безъ слѣду, доносять зъ Бережанъ, що поголоска о єго смерти неправдива Дашиньскій выѣхавъ бувъ до Станиславова, не повѣдомляючи о собѣ жѣнки. Зъ-вôдси повстала фальшива вѣсть, що Дашиньского убили въ дорозѣ жиды, а судъ въ Бурштинѣ увязнивъ навѣть болшовецкого жида Райса, зъ котрымъ Дашиньскій мавъ суперечку передъ вôдъѣздомъ до Станиславова, та вôдставивъ єго до окружного суду въ Бережанахъ. Прокураторъ въ Бережанахъ перевѣвъ заразъ слѣдство и увôльнивъ Райса, бо доказано, що Дашиньскій живый и нѣчого злого єму не стало ся.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

Презенту на опорожнену парохію regiae collationis въ Ключевѣ великôмъ надало намѣстництво о. Алекс. Слюсарчукови греко-кат. парохови въ Радôвцяхъ на Буковинѣ.

До конкурсу розписаного на парохію Бѣлй Ославы, надвôрняньского деканата, оповѣщує консисторія додатково, що одержавшій презенту на ту парохію буде обовязаный пôдписати заяву, що годить ся на евентуальне вôдлученье вôдъ парохіи села Чорныхъ Ославъ або Чорного Потока.

Введенй оо.: Брон. Вергановскій яко завѣдатель въ Хомякôвцѣ, Мих. Филиповичь яко завѣдатель въ Космачи, Стеф. Крушельницкій яко завѣдатель въ Назôрнѣ, Ом. Весоловскій яко завѣдатель въ Вôкнѣ коло Городенки, Амвр. Кадайскій яко експонованый сотрудникъ въ Пилявѣ коло Медведовець, Ал. Базилевичь яко приватный сотрудникъ въ Рѣчцѣ и Мих. Бровко яко системізованый сотрудникъ въ Иванковѣ, скальского деканата.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ засѣвôвъ.** Выжиданый вôдъ довшого часу дощь вплынувъ дуже благодатно на засѣвы и розвѣявъ занепокоєнье рôльникôвъ. Майже въ цѣлôй Австріи упали досыть обыльнй дощѣ, особливо въ Чехіи, Моравѣ и Угорщинѣ. Въ наслѣдокъ посухи потерпѣли въ першôмъ рядѣ сѣножати и пасовиска, и длятого надѣють ся, що першй сѣнокосы выпадуть досыть скупо. Пшениця майже всюды буйна и гарна, жито-жь въ наслѣдокъ посухи трохи пожовкло, а ячмѣнь и овесъ представляють ся досыть зле. О подôбнôмъ станѣ засѣвôвъ доносять зъ Франціи, Италіи и Нѣмеччины, а такожь Америки.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 26 цвѣтня. Речинець зôбраня делеґацій зависить вôдъ покôнченя розправъ въ радѣ державнôй надъ буджетомъ. — Кн. Фердинандъ вôдъѣхавъ вчера до Болгаріи.

Берлинъ 26 цвѣтня. Прускій соймъ приймивъ 230 голосами противъ 109 першій параґрафъ правительственного проєкту закона о утвореню рôльничихъ палатъ.

Варшава 26 цвѣтня. Въ пйотркôвскôй ґуберніи застрайкували робôтники. Арештовано 16 людей. Войско въ силѣ двохъ тысячь люда стоить въ поготовю.

Софія 26 цвѣтня. Султанъ прихиливъ ся до жадань Болгарôвъ що-до шкôлъ въ Македоніи и позволивъ именувати болгарскому ексархови двохъ епископôвъ. За-для того цѣле мѣсто въ радости, а товпы зладили Стамбулови овацію.

Парижь 26 цвѣтня. Поліція арештувала анархіста Мата, приятеля Генріого, котрый утѣкъ бувъ до Лондона.

Лондонъ 26 цвѣтня. Палата послôвъ приймила біль о заведеню осьмогодинного дня робучого въ закопахъ. Державный секретарь заявивъ, що бôльшôсть кабінету пôдпирає се внесенье.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

„БАЛЛАБАНÔВКА

безъ цукру и безъ анижу

Стара чиста житна горѣвка въ наслѣдкахъ лѣпша якъ конякъ

поручає

Кароль Баллабанъ

14 у Львовѣ. 15-?

КОВБАСЫ

полядвичнй вестфальскй 95 кр. кільо Ковбасы свѣжй (поки морозъ) 5 кр. кільо На свята приймаємо замовленя на кôлька тыжднѣвъ напередъ. За свѣжôсть и доброту товару ручимо. Зарядъ двора Лапшинъ, Бережаны.

47 10—10

ЖЕНЩИНА

въ середнôмъ вѣцѣ до заряду дому священичого на селѣ. Близша вѣдомôсть въ адмін. „Дѣла".

161 2—3

Зелѣзка до прасованя углями знаменитои конструкціи никлеванй штука по зр. 2·80, 3 и 3·20

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй єсли зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 73—104

! На свята !

Вина всякого рода, фляшка почавши вôдъ 35 кр.

Конякъ токайскій по 1·50 кр. и высше.

Мѣдъ питный.

Горѣвки и

Всякй иншй товары корѣннй

149 *поручає* 6 6

Иванъ Боднаръ

у Львовѣ, Академічна 20.

Дочка священика

сирота глядає мѣсця въ рускôмъ домѣ на селѣ або въ мѣстѣ пôдъ адресою Д. Д. poste restante Львôвъ. 163 1—3

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 62—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Звѣстне зъ доброты

ОЛОМУЦКЕ

ПИВО

на мѣру и фляшки

продаю въ моѣй новоустроенôй реставраціи и въ **комнатѣ до снѣдань.**

Яковъ Левенгекъ

Львôвъ ул. Трибунальска ч. 4.

Реставрація и готель „Ванда".

143 До реставраціи осôбный вхôдъ. 3—4

Туманенье селянъ,
Обманьство зъ косами!

„Марка" охоронна.

? По чôмъ пôзнати добру косу ?
? По чôмъ пôзнати злу косу ?

Вôдповѣдь

на сѝ пытаня найде кождый господарь въ нашôмъ новôмъ катальозѣ косъ, друкованôмъ у всѣхъ европейскихъ мовахъ.

Заки

хто купить косу, нехай замовить вôдъ насъ картою кореспонденційною нашъ катальоґъ косъ, котрый мы оплатно высылаемо.

МІНЦЕРЪ и С-ка у Вѣдни.

Розсылка косъ въ пачкахъ, почтою до громадъ и господарѣвъ.

Складъ фабричный: ПАРИЖЬ. 150 3—21

4875 30 · 52

ROK ZAŁOŻENIA
1872
ROCZNA SPRZEDAŻ
750
MASZYN

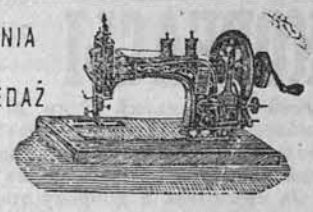

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ
PO DOMACH
Z MASZYNAMI
TYLKO Z FABRYK
ŻYDOWSKICH.

146 3-?

ПОДЯКА.

Безпощадна смерть — що дряхлого старця надъ гробомъ, который самъ смерти благае. лишае дальше въ терпѣняхъ, а силу вѣку, котрôй надѣя на будучнôсть и щастье усмѣхае ся, забирае нечайно — забрала и менѣ дня 9 цвѣтня с. р. въ 39-ôмъ роцѣ житя мого найлѣпшого друга и дорадника въ житю, мою найдорожшу жену Марію, матѣрь осмеро дрôбныхъ дѣточокъ Въ такъ тяжкôмъ горю де менѣ шукати розрады, потѣхи и впокою, якъ не у нôгъ Розпятого Вôдкупителя, божественного лѣкаря душь и тѣлъ нашихъ? Ранами єго взцѣляємъ ся. — Вôнъ промовляє до мене: Миръ и впокой тобѣ! Пôдчиняю ся Єго законови и кличу: Да будетъ воля Твоя!

Въ тôмъ повнôмъ розпуки жалю складаю на сѣмъ мѣсци сердечну подяку всѣмъ, що якъ за житя такъ и въ часѣ похорону приносили менѣ правдиву ангельску потѣху. Найперше складаю подяку Вповажанымъ пп.: д-рови И. Жуковскому, В. Махновскому, Н. Чиснаку и Кліарови зъ Станиславова, д-рови Молчковскому зъ Галича, д рови Филипови зъ Отиніи и д-рови Дадлецови зъ Равы рускои за щирѝ заходы коло моеи хорои жены. Дякую якъ найсердечнѣйше всѣмъ Всч. Отцямъ духовнымъ, що помимо тяжкои працѣ великоднои сповѣди приспѣхи на похоронъ зъ службами Божими — мимо що 11 цвѣтня припадала Преждеосвящена и поклоны. Тутъ складаю подяку оо.: деканови С Стецяку зъ Камѣнки-Старе село, Ив. Решетилови зъ Маґерова, Н. Косоноцкому зъ Любелѣ, В. Сиротиньскому зъ Камѣнки новои, Н. Осмѣлевскому зъ Бѣлои, Миньчакевичу зъ Лаврикова, Долошицкому зъ Добрусина. Неменше дякую Вп. пани Е. Минчакевичевôй, женѣ мѣсцевого пароха котра заняла ся приємомъ гостей, не жалуючи нѣ хаты, нѣ труду, нѣ выдаткôвъ, а такожь и єи Вп. дочцѣ п. Валеріи, котра мовь бы своячка заняла ся всѣми справами. Дякую пѣвцямъ церковнымъ и п. Мирови зъ Маґерова, котрѝ своимъ сумнымъ спѣвомъ причинили ся до звеличеня похорону, вôдтакъ: п. Е. Климкови и єго Впов. женѣ, котрѝ въ часѣ слабости и похорону стались для мене правдивою вôдрадою та пп. Гавлицкимъ мѣсцевымъ учителямъ, чест. братству церковному, всѣмъ мешканцямъ громадъ Лаврикова, Вôконъ и Пугариска, що въ часѣ похорону и въ часѣ днѣвъ горя навѣщували мене. Дякую Вп. п. Петронели Козловскôй, котра помимо далекои дороги приспѣла на похороны. Всѣ Вы приймѣть щиру подяку, а Васъ Вп. панѣ Минчакевичова нехай Богъ стократно вынагородить за всяку ласку на Вашихъ дѣтяхъ.

Станиславôвъ 26 цвѣтня 1894.

Теодоръ Козловскій, банмайстеръ въ Станиславовѣ зъ осмеро сиротами.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылає:

Самороднѝ — Геґеляйскѝ

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШѝ бôльше квасковатѝ (неквасни̂) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 5—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ

значно знижени̂ цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласови̂ по зр 12·50, 15 18, 20 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

9 -30 (Импресса.) 4941

Знаменити̂ тутки неклиени̂ Немойовского, розôбрани̂ химично мѣскою лябораторією, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

Ц. и к. доставець дворôвъ

Патенты и привілеѣ.

„Exsiccator"

100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ**, котру безплатно кождому доручить ся. 140 8 - 12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентôвъ глядає ся.

Адреса для листôвъ и телеґрамъ:

„Exsiccator" Вѣдень

КОНТОРА:

IV., Hauptstrasse 36.

Въ Краковѣ не маю філій.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключени̂ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысши̂ сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всяки̂ поясненя подають Аґенты, установлени̂ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечни̂
5% листы ипотечни̂ преміовани̂
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорски̂ облігаціи индемнізаційни̂

а всѣ ти̂ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣляки̂ выльосовани̂ а вже платни̂ мѣсцеви̂ паперы цѣнни̂, такожь запавши̂ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя а замѣсцеви̂ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє нови̂ аркушѣ купонови̂ за зворотомъ коштôвъ, котри̂ самъ поносить.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много наши̂ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтни̂ и осѣнни̂** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôдни̂ порученя и безъ всякои конкуренціи суть ти̂ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни̂ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр 2·50 и высше.
400 правдивыхъ довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни̂ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронкови̂ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки̂ зъ провінціи надсылани̂ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 31—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 86. Львôвъ, Субота 16 (28) цвѣтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додаткомъ

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишe на попереднe застереженьe. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокe число коштуe 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подякы числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

☛ **Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“.** Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ выровнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрí въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не выровнають залеглостей.

Христосъ воскресе!

Зазорѣло... Розсвѣтила ся мрака темноты, кайданы пирсли и зъ гробу придавленого тяжкимъ каменемъ повстала передвѣчна Правда.

Збудилась и мати-земля, радôстно прибралась въ зеленый шовкъ, запестрѣла цвѣтами. И заграли весело дзвоны на дзвôницяхъ и зъ міліонôвъ сердець лунаe могутна пѣсня побѣдна: „Христосъ воскресе!“ И несе ся гомôнъ пѣсни далеко й широко, вôдъ тамтого боку Карпатъ ажь до Дону, вôдбиваeсь о горы, розстеляeсь филею по-надъ рѣки и степы и лине ажь гень за океанъ...

Настало свято, велике свято братньои любови!

Застигла буденна праця и смутокъ розвѣявъ ся и братъ обôймивъ брата и ворогъ ставъ другомъ ворога.

Вѣра, Надѣя, Любовь оживотворили людскôсть!

Христосъ воскресе!

Чародѣйный се окликъ! И борцѣ огрѣтí тымъ окликомъ крѣплять ся до боротьбы въ имя найчистѣйшихъ идеалôвъ, до боротьбы зъ неправдою и темнотою. И мужнѣe добра воля терпеливости и вытревалости середъ що разъ тяжшихъ пробъ, воскресаe вôдвага пересвѣдченьь, воскресаe благородна думка, свѣдомôсть ясноi меты. И житье родинне стаe милымъ захистомъ, а любовь вôтчины будить ту велику вѣру въ вôдродженье народу...

И лишь маловѣры та малодухи глухí на той окликъ.

Злиднѣ проминуть, щезнуть мовь та мрака передъ свѣтлыми промѣнями сонця, встане Правда и зазорѣe день щастя и радости. А хочь насъ дожидають ще тяжкí боротьбы и пробы, хочь довкруги насъ ще немало злощастя и стогнôвъ болю, — мы гордо, зъ вѣрою въ Воскресеніe, зъ надѣeю красшои долѣ, зъ любовію до темного брата — идѣмъ смѣло напередъ, певнí побѣды „Ще не вмерла Украина!“

Христосъ воскресе! — Воистину воскресе!

Воскресне Мати и пригорне до себе всѣхъ своихъ дѣтей. Тôлько надѣe и вѣры! — надѣe въ будучнôсть, вѣры въ силу.

И той хрестъ, що eго двигаeмо, и тí бичѣ, що ихъ зазнаeмо, не смѣють вôдбирати намъ надѣe й вѣры. Нѣ! они додають намъ вôдваги и немовь зовуть не послабати.

Каты замучили передвѣчну Правду, розпяли Христа и свѣтло бажали закрыти непроглядною тьмою. Але Сонце просвѣтило, роздерло пôтьму и возвѣстило:

Христосъ воскресе!

И мы воскреснемъ, бо вѣримо въ Воскресеніe!

Зглянь ся-жь Христе Боже, воскресшíй нинѣ зъ гробу и поблагослови той нещасный народъ рускíй! даруй eму долю и таланъ — молимо Тебе, славословлячи зъ міліонôвъ сердець Твое Воскресеніe радôстною пѣснью: „Христосъ воскресе!“

А Вамъ Вп. Читателѣ и всѣмъ Русинамъ пересылаeмо при свѣтлôмъ празднику найщирѣйшí бажанья: Щасливыхъ и веселыхъ святъ!

Христосъ воскресе!

Знôвъ „Rusin“ въ Przegląd-ѣ.

Наша вôдповѣдь Rusinowi-narodowcowi на eго два листы въ Przegląd-ѣ пôдъ заг. „Romańczuk i Wachnianin“ спонукала того-жь автора польонофіла умѣстити въ Przegląd-ѣ „Odpowiedź Dilu“. Тенденція сеи вôдповѣди есть вповнѣ тая сама, що обохъ попередныхъ листôвъ, т. е. цѣлу вину за все лихо, яке выйшло въ часѣ т. зв. „новои еры“, звалити на посла Романчука, на нагôнку за приватою значнои части сторонництва народовцѣвъ и на „Дѣло“, а правительство и Полякôвъ чистенько обмыти.

Мы при критицѣ листôвъ Rusina-narodowca выразно були застереглись, що не хочемо наводити и розбирати цѣлои елюкубраціи, а йде намъ лишь о выказанье негарнои тенденціи. Отже авторъ чепився теперь якъ-разъ того, що мы не перейшли всѣхъ уступôвъ eго статьѣ.

Попередъ всего авторъ зъ очевидною тенденційностію пôдносить, що „Дѣло“ не навело тыхъ уступôвъ, де була бесѣда о нѣкчемнôмъ поступованю москвофілôвъ зъ народовцями передъ новою ерою до нинѣ и пытаe: „чи дадуть ся заперечити огидní агітаціи и денунціяціи москвофілôвъ противъ сторонництва народовцѣвъ“?

Рѣчь кождому ясна, що таке запытанье звернене до „Дѣла“ не маe нѣякои раціи и, що бôльше, выходить на просту перфідію, бо „Дѣло“ нѣколи того не перечило и не перечить, поборювало и поборюe москвофільство. Але „Дѣло“ бачить шкôдника справы народнои не лише въ „москвофільствѣ“, але зарôвно и въ „польонофільствѣ“, а Przegląd-ôвъ Rusin narodowiec показавъ ся вменно такимъ шкôдникомъ справы народнои. Честный Русинъ-народовець, хочь-бы й не знати якíй ворогъ москвофільства, не пôйде зъ чолобитьемъ до Przegląd-у, найтяжшого нинѣ ворога Русинôвъ, абы позволивъ eму на свонхъ стовпцяхъ сего чи того зъ Русинôвъ звеличати, а другихъ оплюгавити, — въ додатку-жь eще обмывати Полякôвъ и правительство. Се незвычайно сумна проява деморалізаціи — pendant деморалізаціи польонофільскои до деморалізаціи москвофільскои. А та деморалізація польонофільска може стати ся ще небезпечнѣйшою якъ москвофільска, бо за москвофільство у насъ по головцѣ не гладять, а польонофільство витають czapką i papką...

Що-до иншихъ уступôвъ листôвъ Rusina-narodowca скажемо, що мы поминули ихъ лише длятого, бо пôсля зачеркненои програмы нашои статьѣ они були намъ злишнí, але не длятого, щобъ мы мали признати рацію выводамъ автора, бо всѣ они, — що найменче тенденційнí, а намъ здаeсь, що авторъ повиненъ бути радше вдячный намъ за те, що мы лишь деякí бруды eго показали, такъ само якъ повиненъ намъ дякувати й за те, що мы навѣть наведеныхъ уступôвъ зъ eго листôвъ не розбрали геть до ниточки.

Такъ н. пр. мы поминули мовчки, розобрати критично выказанí нимъ здобутки „новои еры“: на першôмъ мѣсци, що Русинôвъ урядникôвъ перенесено зъ захôднои Галичины до всхôднои“, а на другôмъ мѣсци, що „зборамъ и вѣчамъ рускимъ не ставлено перешкодъ“. Але коли авторъ, въ своíй вôдповѣди намъ, знôвъ на се сходить и запытуe насъ: „чи лѣпшí були часы хочь-бы за процесу Ольги Грабаръ?“ — то мы нинѣ таки мусимо eму на се сказати свое слово. Правда, перенесено зъ захôднои Галичины до всхôднои кôлькохъ Русинôвъ [мабуть не бôльше, якъ пальцѣвъ на рукѣ], але на ихъ мѣсце кинено далеко бôльше зô всхôднои до захôднои — отже система не змѣнилась. А що-до зборôвъ и вѣчь рускихъ — то бôльша свобода [такъ само, якъ и для дневникарства] проявилась въ остатныхъ кôлькохъ рокахъ не лишь для Русинôвъ, але и для Полякôвъ и для всѣхъ народôвъ въ Австріи. Наивно було бы думати, що спеціяльно для Русинôвъ дано якусь свободу! Впрочôмъ найновѣйшими часами тоту бôльшу свободу, якъ всюды въ Австріи, такъ и у насъ вже обмежують. Зъ промовы Гесмана въ парляментѣ довѣдались мы про цѣкавí циркуляры въ тôй справѣ.

Такъ само авторъ повиненъ намъ бувъ бути хиба вдячный, що мы и eго клеветы киненои на сторонництво народовцѣвъ, що мовьбы то значна часть ихъ гонила за приватою, не розобрали основнѣйше, а що-до наведеныхъ трехъ поименныхъ нѣбы-доказôвъ дôткнулись тôлько клеветы киненои на посла Романчука. Rusin-narodowiec, у вôдповѣди намъ, таки обстаe при своемъ и пише: „Обзнакомленый докладно зъ тою справою заявляю ще разъ, що тôлько за протекцiею посла Барвѣньского, дôставъ ся сынъ п. Романчука на посаду безплатного практиканта въ выдѣлѣ краeвôмъ, бо хочь вôнъ мавъ всѣ три испыты державнí, то бувъ на се мѣсце другíй кандидатъ, котрый мôгъ выказати ся значно лѣпшою кваліфікаціею, бо трема испытами зъ вôдзначеньемъ“. Мы, рôвножь докладно обзнакомленí зъ тою справою, знôвъ кажемо, що авторъ воюe ложію, абы лишь посла Романчука обчорнити. Той другíй кандидатъ [такожь Русинъ], що подавъ ся рôвночасно зъ сыномъ посла Романчука до выдѣлу краeвого, дôставъ посаду, а сынъ п. Романчука не дôставъ eи и навѣть взявъ бувъ своe поданье назадъ, абы вступити до якогось другого уряду, але мѣжь тымъ опорожнилось въ выдѣлѣ краeвôмъ знôвъ одно мѣсце, вôнъ подавъ ся самъ оденъ и тую посаду дôставъ. Якои тутъ треба було протекціи? Такои самои, якъ треба було п. Телишевскому, щобы дôстати худый нотаріятъ въ Бучачи, котрый eму нѣбыто, не належавъ ся“. Коли Przegląd-ôвъ Rusin-narodowiec хотѣвъ уже конче вылапати когось, що може й справдѣ „zjadł nie zły kąsek ze stołu nowej ery“ — то нехай бы бувъ уже добре роздивлявъ ся, а не лапавъ якъ-разъ противникôвъ нового курсу рускои политики — послôвъ Романчука и Телишевского... правда, ще й о. Сѣчиньского, котрый въ часѣ „новои еры“ дôставъ лучшу парохію.

Не хочемо дальше займати ся елюкубраціями того Rusina-narodowca, котрí можуть свѣдчити лишь о тôмъ, якъ низько можуть упадати морально одиницѣ середъ пануючого въ данôй хвилѣ хаосу. Рада на те лишь одна: Всѣ люде доброи волѣ повиннí стати якъ одинъ мужь и рѣшучимъ своимъ словомъ спинити дальшíй хôдъ деморалізаціи. Дай Боже, щобъ се удало ся сповнити загальнымъ зборамъ „Народнои Рады“!

Рада державна.

На четверговôмъ засѣданю палаты послôвъ ухвалено по устнôмъ рефератѣ пос. Катрайна нагле внесенье, щобы правительство зарядило слѣдство въ справѣ огню въ

ГРОШѢ.

[Трошки фільософіи.]

Зъ тои поры, коли на свѣтѣ появилась нова порода — „грошѣ“, людскôсть перестала истнувати.

Чоловѣкъ розмѣнявъ ся на штерлінги, гульдены, франки, марки, рублѣ, ліры. Людскôсть розмѣнялась на грошѣ

Що се вы?

У васъ сто тысячь въ кишени, тогдѣ вы — интересный чоловѣкъ. Вы умѣeте заробити на нихъ 50 тысячь въ роцѣ, вы — розумный чоловѣкъ. Вы тратите тí всѣ грошѣ щедро й широко, вы — приeмный чоловѣкъ. Вы вôддаeте 1000 зр. въ користь бѣдныхъ, вы — добрый чоловѣкъ. За васъ переплатили купу грошей учителямъ, вы — образованый чоловѣкъ. Вы вôддаeте половину всѣхъ грошей роднѣ, вы — гарный сѣмяннинъ.

Грошѣ, грошѣ и грошѣ! Грошѣ свѣдчать о вашихъ порокахъ, о добрыхъ дѣлахъ, о душѣ, розумѣ и серци.

— А кôлько вôнъ тратить „не знати куды“? Ахъ, вôнъ — пустый чоловѣкъ!

— А скôлько вы менѣ винní? Вы — нечестный чоловѣкъ!

Вы, то — не вы. Вы, то — вашí грошѣ. Вы, — руки й ноги грошей. Вы истнуeте тôлько длятого, щобы брати ихъ, вôддавати, носити.

Вы... бѣсъ знаe, яка ваша роля при тыхъ грошахъ!

Грошѣ ходять, переходять, стрѣчають ся, розходять ся и сходять ся въ рôзныхъ значѣняхъ. Вы займаeте мѣсце вôдповѣдно до тыхъ значѣнь.

Будь вы хочь Архімедъ, Сократъ, Байронъ або Едісонъ, а сли у васъ, кромѣ пятьохъ гелєрôвъ нѣчого въ кишени нема вы...

Возьмѣмъ „чистого чоловѣка“ — въ найстрожшôмъ фільософічнôмъ змыслѣ „чистого чоловѣка“. Абсолютно чистого, котрый що-ино выкупавъ ся въ рѣцѣ и котрому, выйшовши зъ воды, нѣ въ що убрати ся.

Будь вôнъ геній, талантъ або идіотъ — eго жде одна и та сама судьба Выдумай вôнъ глупôсть або зроби геніяльне вôдкрытье — и глупôсть и вôдкрытье однаково пропадуть для свѣта.

Въ него нема грошей, щобы купити ту одѣжь, въ котрôй можна бы було явитись передъ людьми и звѣстити имъ свою глупôсть або свое вôдкрытье.

И при чôмъ тутъ розумъ, глупôсть, геній або идіотизмъ, — коли они не мають для свѣта нѣякои цѣны, сли у нихъ не найдесь пять гелєрôвъ, хочь на рогожу!

Генія творить гульденъ. Безъ гульдена геній — нуля...

Иванъ Скотенко женить ся зъ Марiею Товстовидою. Ха, ха, ха! Та хиба жь то Иванъ Скотенко женить ся зъ Марiею Товстовидою?

То шѣстьсоть гульденôвъ рôчного доходу бере тысячь гульденôвъ приданого!

А нехай бы замѣсть тысячь — десять тысячь, тогдѣ Ивану Скотенкови, якъ свого уха, не выдати бы Маріи Товстовидои! Шѣстьсоть гульденôвъ рôчного доходу не посмѣли бы сунутись до десять тысячь приданого!

И що-жь то тутъ Иванъ Скотенко и Марія Товстовида? Тутъ шѣстьсоть зр. и тысячь зр.! Въ чôмъ же глядати тутки щасливого союза? Въ чôмъ? Таж-жь се просте „совпаденіе“ цифръ!

Цифры не „совпали“ — и Олекса Голоденко застрѣливъ ся.

Олекса Голоденко — то шелюгъ. Евлялія Дериносикôвна — то міліонъ. Олекса Голоденко влюбивъ ся въ Евлялію Дериносикôвну. Она одвѣтила:

— Нѣ!

Вôнъ наложивъ на себе руки — застрѣливъ ся. Ѣй всѣ дорѣкають, що она безъ серця.

Та хиба-жь она винувата?

Нѣ, она не винувата! Отся исторія розбгралась мѣжь шелюгомъ и міліономъ! То поясняюсь тымъ геометричнымъ вôдношеньемъ, яке заходить мѣжь міліономъ и шелюгомъ. То не самоубійство. То пôсля аритметики лишь проста формула $\frac{1}{200000000}$.

Почувши себе одною двохсотъ-міліоновою частію, шелюгови не оставало иншого выходу, якъ застрѣлитись

Але онъ, глядѣть, застрѣливъ ся чоловѣкъ зъ голоду. Вы бачили, якъ вылетѣвъ послѣдный пятачокъ въ видѣ ладунку зъ револьвера, купленого за остальнí грошѣ. То не револьверъ стрѣляe — то послѣдный пятачокъ летить тому, що бôльше пятачкôвъ до него не прийде...

Вы думаeте, панѣ, що вы любите?

Нѣ, панѣ! Вашí мізернí грошѣ ждуть, щобъ до нихъ прийшли сотнѣ, тысячѣ, и принесли зъ собою всѣ радужнí приманы житя. Радужнí, радужнí и радужнí!!

А вы, добродѣю?

Позвольте, я розкажу вамъ вашу біографію. Пôчну ще зъ тыхъ часôвъ, котрыхъ вы, конечно, не памятаeте.

Отже начну оповѣдати вашу біографію зъ тои самои хвилѣ, коли ваша мама, цѣла почервонѣвши, щось тихо. тихо шепнула на ухо вашому татови. Той шепôтъ заставивъ eго радôстно усмѣхнутись, но черезъ мінуту на eго чолѣ появилась морщинка.

Чоловѣкъ, що вмѣe читати по лицяхъ людей — прочитавъ бы, що тою морщинкою на чолѣ написано слово:

— Грошѣ!

Такъ, добродѣю, грошѣ! И коли-бъ тогдѣ вы були могли увôйти въ нутро свого тата, були бы довѣдались про eго тиху журбу:

Новôмъ Санчи, Угорскôмъ Градищи и Костельци и на случай потребы зажадало вôдповѣдного кредиту.

Въ дальшôй дискусіи надъ буджетомъ освѣты при титулѣ: „Школы высшѝ“ пос. Кампі мотивувавъ потребу утвореня италійского університету. Бесѣдникъ доказувавъ, що міліонъ Италійцѣвъ въ Австріи мусить вдоволюватись паралѣльными курсами въ Инсбруцѣ, на котрѝ правительство выдаѥ всего 2.600 зр. За-для того внѣсъ резолюцію, взываючу правительство, щобы оно вдоволило дотычнôй петиціи трієстиньского краєвого выдѣлу и щобы тымчасомъ признало италійскôй молодежи можливѣ пôльги при пострифікованю дипльомôвъ, одержаныхъ въ однôмъ зъ заграничныхъ університетôвъ италійскихъ.

Пос. Гавкъ внѣсъ резолюцію зъ домаганьемъ розширеня політехніки у Вѣдни.

Пос. Біянкіні, яко ґенеральный бесѣдникъ contra, почавъ бесѣдувати по хорватски, а вôдтакъ ставъ говорити по нѣмецки Вôнъ домагавъ ся, щобы свѣдоцтва хорватскихъ університетôвъ мали то саме значѣнье, що свѣдоцтва всѣхъ університетôвъ въ Австріи. Бесѣдникъ жалувавъ ся на кривды заподѣюванѝ Хорватамъ и заявивъ, що жалобы пос. Бонды що-до недостаточного увзгляднюваня италійского устрою шкôльного зовсѣмъ неоправданѝ.

Пос Фільґутъ предложивъ бажанье долѣшно-австрійского сойму, котре стремить до заложеня высшои природничо-медичнои школы въ Лінци.

Пос. Фурніе полѐмізувавъ въ довгôй мовѣ зъ оногдѣшными бесѣдами пос. Кайцля и Шлезінґера.

Пос. Беръ, яко референтъ для етату університетôвъ, обговорювавъ лихе помѣщенье вѣденьскои клініки, а опôсля перейшовъ до полеміки зъ пос Пініньскимъ. Почавъ вôдъ того, що зовсѣмъ не ѥ такій честилюбивый, якъ вчерашный справоздавець Пініньскій, щобы говорити о рѣчахъ, котрѣ до него не належать. Справоздавець, що маѥ задачу говорити тутки о трудныхъ питаняхъ научаня, въ котрыхъ годѣ найти однаковыхъ думокъ, повиненъ памятати о тôмъ, що маѥ бути лишь товмачемъ опінїи комісіи, котра ѥго выбрала, що мусить представити справу о скôлько можна предметово, а то тымъ бôльше, чимъ труднѣйше теперѣшне положенье політичне. Длятого се невôдповѣдна рѣчь дотыкати такѣ питаня, котрѣ усунено зъ порядку дневного. Такожь нѣяково справоздавцеви промовляти именемъ клюбу, або сторонництва. Справоздавець повиненъ обговорювати лишь тѣ справы, про котрѣ розходять ся, и то способомъ спокôйнымъ и предметовымъ. [Живѣ оплески на лѣвици.]

Пос. Міскольчи полѐмізувавъ зъ Цурканомъ въ справѣ мнимого угнету Румунôвъ на Буковинѣ. Жалѣ Цуркана спôзнились бодай о одинъ рôкъ и ихъ треба адресувати до давного правительства.

Пос. Курцъ домагавъ ся бôльше науки ґімнастики въ ґімназіяхъ и жадавъ влучити учителѣвъ ґімнастики до IX. ранґи клясы; пос. Спинчичъ нôднѣсъ потребу хорватскихъ шкôлъ.

Пос. Рошковскій обговорювавъ питанье шкôльнои ґіґіены. Передъ двацятьма роками выданѝ инструкціи застарѣлѝ и не вôдповѣдають вымогамъ збôльшенымъ поступомъ науки. Бесѣдникъ домагавъ ся заведеня системы шкôльныхъ лѣкарѣвъ въ цѣли лѣкарского нагляду надъ ученіками. Зъ приємностью сконстатувавъ запевненье міністра, котрый заявивъ, що буде дальше поступати по дорозѣ улекшеня науки въ школахъ середныхъ. Вôдтакъ внѣсъ резолюцію взываючу правительство до ревізіи инструкціи для шкôльнои ґіґіены и до введеня шкôльныхъ лѣкарѣвъ. Навпослѣдъ домагавъ ся будынку для жѣночои семинаріи у Львовѣ, опусту для мѣстъ Стрыя и Ясла, рôчнои субвенціи на удержанье ґімназій, торговельнои академіи у Львовѣ и т. д.

Пос. Пініньскій подразненый увагами пос. Бера, предложивъ сю справу парляментарнôй комісіи кола польского и она згодилась, щобъ Пініньскій забравъ голосъ що-до фактичного спростованя. Вôнъ зазначивъ, що бесѣда справоздавця Бера, звернена противъ него, зневолюѥ ѥго зробити кôлька заміткôвъ. Пос. Беръ признавъ за вôдповѣдне удѣлити ему немовь научку що-до обовязкôвъ референта, а представляючи себе за примѣръ закинувъ, що Пініньскій тыхъ обовязкôвъ не выповнивъ. Супротивъ того вôнъ мусить сконстатувати, що нѣ регулямінъ палаты, нѣ звычай не зборонюють справоздавцеви въ кôнцевôй промовѣ высказувати власнѝ погляды побôчь поглядôвъ комісіи. Справоздавець маѥ ту саму свободу выповѣдати свои думки, якъ и кождый иншій бесѣдникъ, особливо въ питаняхъ, котрыхъ не порушувано въ комісіи. Що-до научки пос. Бера, то нехай вôнъ зволить приймити гадку Пініньского о обовязкахъ справоздавця. Се блудъ противъ звычаю а може навѣть противъ парляментарного такту, сли справоздавець зъ трибуны бере ся поучати другихъ справоздавцѣвъ, або взагалѣ послôвъ. Вкôнци Пініньскій заявивъ що про ѥго обовязки яко посла рѣшають иншѝ моменты, а не осудъ пос. Бера, и длятого вôнъ вôдкидаѥ всѣ ѥго научки.

Пос. Беръ вôдповѣвъ коротко, що не мавъ намѣру поучувати Пініньского, лишь хотѣвъ зазначити, длячого не вдаѥ ся въ подробицѣ, пôднесенѝ Пініньскимъ, яко референтомъ. Коли-бъ у него бувъ намѣръ поучати Пініньского, вôнъ бувъ бы змѣстъ бесѣды розобравъ критично и певно ему було бы удалось не одинъ устушъ тои бесѣды такъ высвѣтити, щобы выказати хибôсть и неправдивôсть неодного погляду, выголошеного справоздавцемъ.

Потôмъ принято повысшій титулъ.

На вчерашнôмъ, пятничнôмъ, засѣданю палаты послôвъ придѣлено нагле внесенье пос. Кайцля що до державнои помочи погорѣльцямъ мѣсточка Стражекъ въ Чехіи комісіи буджетовôй.

Президентъ палаты Хлюмецкій высказавъ жаль за-для того, що справозданье комісіи валютовои дôстало ся до Neue fr. Presse скорше, чимъ належало. Дотычный посолъ, що оголосивъ те справозданье, повѣдомивъ о тôмъ президента и вôнъ высказавъ ему свôй жаль въ надѣю, що такій случай другій разъ не повторить ся.

Вôдтакъ дебатовано дальше надъ титуломъ буджету: „Шкôльництво промыслове“.

Пос. Левицкій обговорювавъ потребы Галичины въ тôмъ напрямѣ. Австрійске шкôльництво промыслове може служити примѣромъ заграници. Обѣ истнуючѝ школы промысловѝ въ Галичинѣ тѣшать ся що-разъ бôльшою фреквенціею. Однакъ показуѥсь потреба заснувати трету державну школу промыслову, примѣромъ въ Перемышли. Такожь промыслове шкôльництво фахове въ Галичинѣ заслугуѥ, хочь бы зъ огляду на великій промыслъ домовый, на бôльшу пôдмогу вôдъ правительства. Край вже зробивъ въ тôмъ напрямѣ досыть, однакъ то, що Галичина робить для фаховыхъ шкôлъ, не стоить въ нѣякôмъ вôдношеню до того, що міністерство освѣты вчинило для тои справы. Бесѣдникъ уважавъ за рѣчь конечну заложити механічно технольоґічну школу веркмайстрôвъ въ Тернополи, фахову школу ткацтва въ Кроснѣ и школу для оброблюваня камѣня. Бесѣдникъ не сумнѣвавъ ся, що міністеръ признаѥ се жаданье за оправдане и буде пôдпомагати артистичный промыслъ домовый Галичины, котрый такъ гарно выявляѥ творчу фантазію народу руского и польского въ узорахъ и орнаментицѣ.

На внесенье пос. Клюцкого замкнено дискусію.

Пос. Менґеръ, ґенеральный бесѣдникъ „за“, заявивъ, що нѣмецко-ліберальнѝ послы зъ Шлезка будуть завсѣгды голосувати за тымъ, сли буде порушена справа закона о народностяхъ для цѣлои монархіи. А сли ходить тôлько о переговоры мѣжь народностями Шлезка, тогдѣ нѣмецко-ліберальнѝ послы все готовѝ навязати переговоры зъ представителями своихъ краянôвъ иншихъ народностей. Такѝ переговоры вже вôдбували ся въ часѣ послѣднои соймовои сесіи и мають продовжати ся на найблизшихъ засѣданяхъ. Ѥ надѣя, що тѝ переговоры доведуть до успѣшныхъ результатôвъ. Однакъ аґітаторскѝ вмѣшуваня послôвъ иншихъ краѣвъ коронныхъ въ того рода справы, нѣмецко-ліберальнѝ послы мусять вôдперти чемно але зъ найбôльшою рѣшучостію такъ само, якъ сѝ панове на основѣ автономічнои програмы не допускають нѣякои інґеренціи въ свои домашнѝ справы. Дальше бесѣдникъ обговорювавъ фаховѝ и промысловѝ школы, котрѝ въ Австріи взôрцево зорґанізованѝ, и звернувъ ся до мѣродайныхъ кругôвъ, щобы заспокоювали артистично-промысловѝ потребы въ краю и тымъ самымъ не допускали до еміґрації добре въ Австріи выобразованыхъ продуцентôвъ.

По тôй промовѣ ухвалено позицію.

При титулѣ: „Школы народнѝ“ забравъ голосъ пос. Ґреґорецъ вказуючи на значѣнье народнои школы, яко на средство, що розвязуѥ соціяльне питанье. Пôсля ѥго думки, школа повинна опиратись на основахъ релиґійныхъ, бо нинѣшна школа ѥ найбôльшимъ нещастьемъ для народôвъ тому, що вытворюѥ поколѣнье недовѣркôвъ, котрѝ дають ся легко пôрвати злохитрымъ идеямъ. Навпослѣдъ порушавъ ще домаганя Словѣнцѣвъ, що-до народного шкôльництва.

Пос. Сальвадорі обговорювавъ жадання Италійцѣвъ, а пос. Цурканъ домагавъ ся заложеня высшои школы жѣночои въ Чернôвцяхъ для дѣвчатъ гр. вск. вѣроисповѣданя.

Пос. Гавкъ внѣсъ резолюцію, щобы въ долѣшнôй Австріи именовано шкôльными инспекторами тôлько такихъ людей, котрѝ походять зъ чисто нѣмецкихъ родинъ.

Пос. Шпіндлеръ жалувавъ ся на міністра просвѣты за-для ѥго заявы, що школа имени Коменского маѥ право публичнои школы.

По полеміцѣ пос. Фухса зъ пос. Жачкомъ що-до вôдносинъ на Моравѣ перервано дискусію.

При кôнци засѣданя интерпелювавъ пос. Носке именемъ своимъ и товаришѣвъ президента міністрôвъ въ справѣ пôдбурюючихъ проповѣдей противъ жидôвъ вѣденьского пароха Декерта.

Слѣдуюче засѣданье вôдбуде ся вô второкъ 1-ого мая.

——

Въ комісіи буджетовôй заявивъ міністеръ Плѐнеръ на вчерашнôмъ засѣданю, що правительство не може приймити предложень австро-угорского банку за-для переговорôвъ о продовженье банкового привілею и задумуѥ ихъ вôдкинути. Рôвночасно міністеръ додавъ, що правительство надѣѥсь, що та ѥго заява успокоить публичну опінію, на котру некористно вплынули предложеня банку. — Пос. Абрагамовичъ жалувавъ ся, що справозданье Щепановского передъ часомъ оголошене въ Neue fr. Presse. — Кôлькохъ бесѣдникôвъ атакувало справозданье пос. Щепановского, почôмъ Щепановскій несподѣвано вôдтягнувъ свое справозданье.

——

Въ буджетовôй комісіи референувавъ пос. Катрайнъ нагле внесенье що до погорѣльцѣвъ Нового Санча и Угорского Градища. Референтъ пôднѣсъ, що держава тôлько въ выимковыхъ случаяхъ повинна помагати навѣщенымъ огнемъ, бо въ першôй лініи сей обовязокъ тяготить на громадѣ и на краю. А що огнѣ въ згаданыхъ мѣстахъ належать до выимковыхъ выпадкôвъ, то справоздавець вносить, щобы вôзвати правительство, абы оно розслѣдило величину нещастя и предложило внесеня — Пос. Дав. Абрагамовичъ заявивъ, що хотяй не перечить обовязку грома ды и краю, то однакъ не може згодитись на то, щобы въ случаю такъ великого огню, якъ въ Новôмъ Санчи, держава доперва въ третôмъ рядѣ йшла зъ помочію, тымъ бôльше въ пору, коли держава ще не сповнила своѥи задачѣ заведеньемъ примусовои асекурації. Сли внесеня справоздавця стилізованѝ такъ, що не выключають вôдроченя справы на необмеженый часъ, то вôнъ мôгъ бы за ними голосувати, але пôдъ застороґою, що правительство заявить готовôсть якъ найскорше збаґнути справу и предложити ще сеи сесіи дотычнѝ внесеня Бесѣдникъ поставивъ до правительства вôдповѣдне питанье. — Шефъ выдѣлу Ербъ заявивъ, що правительство надѣѥ ся полагодити справу ще сеи сесіи; коли-бъ се не удало ся, тогдѣ дорогою найвысшого розпорядженя прийде въ помôчь погорѣльцямъ. — По тôй заявѣ комісія приймила одноголосно внесенье справоздавця.

——

Комісія для посольскои ненарушимости позволила на судове слѣдство противъ послôвъ Вахнянина и Бльоха, натомѣсть не дозволила на зарядженье судовыхъ доходжень противъ послôвъ Поляка и Шнайдера.

——

Коло польске вôдбуло въ часѣ засѣданя палаты короткѝ нарады на котрыхъ поручено пос. Вельовейскому забрати голосъ въ справѣ соли при ґатѣ міністерства скарбу. Пос Рошковскій пôднѣсъ поступованье скарбовыхъ властей при фасіяхъ у Львовѣ; пос. Пініньскій домагавъ ся пôльґъ при належитостяхъ перенесеня а пос. Хшановскій пригадавъ въ тôмъ взглядѣ дотычну резолюцію соймову. Ке Пасторъ домагавъ ся для священникôвъ по 10 зр. мѣсячного додатку, якъ се мають урядники Вôдчитано письмо ряшѣвского маґістрату зъ заявою, що справа зъ ґенер. Лямберґомъ полагоджена.

——

Супротивъ того, що коло польске порушило справу Полякôвъ на Шлезку, зôбрали ся нѣмецкѝ послы зъ Шлезка на нарады и оголосили комунікатъ, въ котрôмъ говорять, що въ часѣ нарады всѣ выявили пересвѣдченье, що законы и розпорядженя на Шлезку выстають до заспокоѥня культурныхъ потребъ цѣлои шлезкои людности безъ рôзницѣ народностей, дальше, що Нѣмцѣ въ тôмъ краю готовѝ вдоволити оправданымъ бажанямъ польскои людности, однакъ она не ѥ вдентична зô сторонництвомъ народно-польскимъ на Шлезку. Зъ другои стороны конференція признала одноголосно, що такѝ змаганя, котрѝ грозили бы кругамъ посѣдаючимъ нѣмецкои народности на Шлезку, треба поборювати въ кождôмъ случаю зъ цѣлою рѣшучостію и при помочи цѣлого сторонництва.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Президентъ Буковины бар. Кравсъ вôддавъ вже свою управу краєвого правительства въ руки радника Штронера, а самъ розпочавъ сталу вôдпустку. Яко кандидатôвъ на становище президента Буковины, вычисляють вѣденьскѝ дневники кôлька парляментарныхъ личностей зъ ліберального сторонництва. Се поки-що довôльнѝ комбінаціи, бо правительство доперва по вôдроченю посольскои палаты возьме пôдъ розвагу выборъ наслѣдника бар. Кравса.

Комісія палаты послôвъ угорского парляменту ухвалила вчера въ ґенеральнôй и спеціяльнôй дебатѣ правительственнѝ предложеня що-до обовязковыхъ цивільныхъ вѣнчань 35 голосами противъ 15.

Рада мѣска въ Празѣ оголосила, що вôдъ теперь вôдповѣдно до ѥи ухвалы написы на улицяхъ мѣста будуть помѣщенѝ выключно въ ческôмъ языцѣ, а такожь первѣстнѝ назвы нѣмецкѝ будуть переведенѝ на ческе.

На день 1-го мая заповѣджено у Вѣдни 24 соціялістичныхъ зґромаджень, котрѝ поставили на порядокъ дневный загальне право голосованя и осьмоґодинный день працѣ.

НОВИНКИ.

— **Новѝ читальнѣ „Просвѣты“** заснували ся въ Дрогобичи на передмѣстю Задвôрнôмъ, въ Угорцѣ повѣта ярославского и въ Верчанахъ повѣта стрыйского. Щасть Боже!

— **П. Єротей Пѣгулякъ**, посолъ буковиньского сойму и недавно именованый членъ буковиньскои краєвои рады шкôльнои, мавъ — якъ намъ доносять зъ Вѣдня — дня 26 н. ст цвѣтня авдієнцію у цѣсаря.

— **Вôдъ посла Н. Вахнянина** одержуемо нинѣ зъ Вѣдня таке письмо: Вѣсть подана „Дѣломъ“ зъ 24 н. ст. цвѣтня с. р., мовь то ц. и к. доповнюча команда въ Стрыю вôзвала резервового инфантериста зъ села К. до вправъ вôйсковыхъ на день 29 н. ст. цвѣтня, отже на самъ нашъ Великдень, занепокоила круги посольскѝ зъ Галичины. Менѣ повѣрено провѣренье справы. Я удавъ ся сейчасъ [26 н ст. цвѣтня] до міністерства вôйны якъ и до міністерства обороны краєвои и пересвѣдчивъ ся зъ актôвъ, що команда X корпуса въ Перемышли, до котрои належить и 9-ый полкъ стрыйскій, на день 29 н. ст. цвѣтня не розписала нѣякихъ вправъ, отже и не порушила нашого Великодного свята. Вправы тѣ почнуть ся ажь зъ кôнцемъ мая. Однакожь рѣчь можлива, що команда стрыйска завôзвала згаданого резервового инфантериста въ иншôй якôйсь личнôй справѣ Прошу провѣрити фактъ на мѣсци и донести посламъ рускимъ о всѣмъ, а певно тутъ пороблять ся кроки, щобы на будуще такѝ выпадки не повторювались. Остаю зъ поважаньемъ — *Анатоль Вахнянинъ*.

— **Зъ Бережанъ пишуть намъ:** Въ справѣ вѣдомои вести о тайнôмъ зникненю учителя Дашиньского и пôднесенôмъ пôдозрѣню, мовь-бы болшовецкѝ жиды ѥго убили, коли вертавъ зъ Станиславова, увôйшло до тутешнои ц. к прокураторіи державнои донесенье карне о злочинѣ скрытоубійства Дашиньского сповненого якимсь Израилемъ Лерхенбавмомъ. Прокураторія вôдослала то донесенье ц. к. судови повѣтовому въ Бурштинѣ до справджења, а судья слѣдчій при першôмъ переслуханю Лерхенбавма увязнивъ ѥго и вôдôславъ пôдъ ескортою до Бережанъ. Позаякъ Лерхенбавмъ вôзвавъ мене на свого оборонця, длятого я старавъ ся рѣчь якъ найдокладнѣйше справдити. Отже въ тôй справѣ вылѣзъ насамперед такій юридичный манкаментъ, що не було нѣякои певности, чи Дашиньскій справдѣ убитый, а безъ сконстатованя тои обставины найдотепнѣйшій юристъ не зможе сконстатувати злочину скрытоубійства. Трактуючи Лерхенбавма яко скрытоубійняка и ведучи противъ него въ тôмъ напрямѣ слѣдство карне, можна було дôждати ся такои евентуальности, що п. Дашиньскій, хочь-бы передъ самою розправою мôгъ бы вôдозвати ся зъ укрытя: „А ось я!“ Противно, все промовляло за тымъ, що Дашиньскій хотѣвъ лише комусь зробити фіґля и поѣхавъ. Ото вôнъ выѣхавъ передъ самыми феріями Великодными латиньскими до Львова, взявши зъ собою 50 зр., чого бувъ бы певно не робивъ, выбираючи ся на тамтой свѣтъ. Ѥ свѣдки, котрѝ ѥго по выѣздѣ бачили у Львовѣ, и зъ вôдти написавъ вôнъ листъ до своѥи жены и такожь учительки въ школѣ болшовецкôй, щобы ему выєднала у управителя школы вôдпустку на пôвъ дня, бо саме за пôвъ дня починали ся Великодній ферії. Отже треба бы допустити хиба, що Лерхенбавмъ пôдставивъ якого скрытоубійняка у Львовѣ, до чого зовсѣмъ не було причины, бо кромѣ малои суперечки, яка передъ тымъ була межи ними, не зайшло нѣчого важнѣйшого. Не може бути правдою, щобы Дашиньскій ѣздивъ до Станиславова въ цѣли судово-лѣкарскихъ оглядинъ, бо компетентнымъ для Болшовець ѥсть ц. к судъ повѣтовый въ Бурштинѣ, о чôмъ Дашиньскій добре знавъ, бо въ тôмъ судѣ вѣвъ кôлька своихъ процесôвъ. Надто справджено, що Дашиньскій кôлька разôвъ высказавъ ся передъ знакомыми, що поѣде до Берлина до брата, котрый маѥ займати тамъ выдатнѣйше становиско мѣжь соціялістами. Супротивъ такого стану справы прокуратôръ державный зарядивъ Лерхенбавма заразъ пустити на волю. — *Д-рь Андрѣй Чайкôвскій*, адвокатъ краєвый.

— Теперь мôй обовязокъ подвоивъ ся, въ-двоѥ треба старати ся, клопотатись, розважувати ѥи, не лякати... И де грошей на то взяти?

Ахъ, добродѣю, васъ ще не було на свѣтѣ, коли на васъ уже тратились грошѣ. Шились малесенькѝ повивачѣ, пеленки, якѝсь смѣшнѝ строѣ и мікроскопійнѝ чипчики.

Ще не знали: хто вы? — а вже на васъ тратили грошѣ. Безъ помочи грошей вы ледви чи родились бы. Повитуха дармо не пôйде. Вы росли, набирали силы и бавились. Вы рвали свои ногавичата й сороченята. Ахъ, добродѣю, вы рвали татовѝ грошѣ.

Грôшь за грошемъ перекидались въ исторію, ґеоґрафію, латину, греку, математику и заповняли вашу голову. Вы зуживали грошѣ, щобы зароблятиграшѣ.

Та лишь тогдѣ, коли вы стали зароблятиграшѣ — вы рѣшили ся подумати про щастье. Вы женились по любови, по серцю, безъ приданого.

Але, позвольте добродѣю, и то такожь комбінація — грошева комбінація. До цифры вашихъ грошей долучилась тôлько нуля.. але зъ початку.

Кажуть, нуля въ початку цифры не значить нѣчого. Не вѣрте, добродѣю, се неправда. Вы жь самѝ найкраще знаѥте, що та нуля на початку зъѣла всю вашу цифру.

Идѣмъ дальше.

У васъ паросли розходы, вамъ треба було грошей щоразъ бôльше й бôльше. И вы, уганяючи за грôшми, за грôшми и все за грôшми — померли скорше, нѣжь була пора до того.

И знаѥте, яка мысль прийшла въ голову вашимъ близькимъ, коли вы умерли?

— Де теперь дôстати грошей на похоронъ? Скôлько пôсля него остало грошей? Хто буде теперь доставляти намъ потрѣбнѝ грошѣ?

И коли зъ вами покôнчили всѣ рахунки, подôйшла до вашои вдовы нища-старушка и сказала:

— Дайте, голубочко, дайте гелѐра за упокôй!

Васъ похоронили пôдъ грôшми, и той гелѐръ — послѣдна грудка землѣ.

Та вамъ може здаѥсь, що вы умерли теперь? Нѣ, вы умерли вже тогдѣ коли на свѣтѣ вынайдено грошѣ. Та й не тôлькы вы тогдѣ померли, уся людскôсть минула ся, чоловѣкъ и реставъ истнувати...

———

— Що се? Фільософія? Дуръ? Кулеша на пôстнôмъ олѣю? — спытаете вы.

Нѣ, то — грошѣ

То — моя сегодняшна мрачнôсть розмѣняна на грошѣ.

Звольте жь менѣ выплатити за сей фейлетонъ належитôсть, пане редакторе!

Сотрудникъ.
П. К.

— **На побôльшенье памятникового фонду Т. Шевченка** надôслала панна Амврозина Устіяновичѣвна зъ Радовець серветку зъ конґресовои канвы, гафтовану шовками въ перскй взоры. — *Ирена Герасимовичѣвна въ Яновѣ к. Львова.*

— **На посаду головного учителя при мужескôй семинаріи учительскôй въ Самборѣ** розписує краєва рада шкôльна конкурсъ зъ речинцемъ до 25 н. ст. мая с. р. Рôчна платня зъ додаткомъ активальнымъ выносить 1.250 зр., а крôмъ того прислугує именованому право до побираня додаткôвъ пятилѣтныхъ по 200 зр. Компетенты мають выказати ся кваліфікацією учительскою для шкôлъ середныхъ: ґімназій, шкôлъ реальныхъ, а бодай до шкôлъ выдѣловыхъ, а то до ученя предметôвъ ґрупы языково-историчнои, а передовсѣмъ до языка руского. Вымагає ся такожь вôдповѣдна практика въ званю учительскôмъ. Єсли бы сю посаду одержавъ учитель зъ иншои семинаріи учительскои або якій учитель школы вправъ, то оголошує ся конкурсъ рôвночасно на сю опорожнену посаду.

— **Порядокъ воскресныхъ богослужень въ львôвскихъ церквахъ.** Въ архикатедральнôй церкви св. Георгія вôдбуде ся нинѣ, въ суботу, о 5 ôй годинѣ зъ полудня воскресна утреня зъ обходомъ; завтра, въ недѣлю вôдслужать ся рано читанй літурґіи и посвященье пасокъ; о годинѣ $9^1/_2$ рано торжественне архієрейске богослуженье, а о 5-ôй годинѣ зъ полудня вечѣрня зъ проповѣдею; въ свѣтлый понедѣлокъ: о годинѣ 6-ôй рано утреня; о $9^1/_2$ служба божа; о 4-ôй зъ полудня вечѣрня; въ свѣтлый второкъ такій самый порядокъ, якъ въ понедѣлокъ. — Въ Успеньскôй церкви вôдбуде ся завтра о 4 ôй годинѣ зъ рана воскресна утреня, о годинѣ 8-ôй служба божа, а о 5-ôй зъ полудня вечѣрня зъ проповѣдею; въ понедѣлокъ и второкъ богослуженя якъ звычайно: о 6-ôй и 10-ôй годинѣ зъ рана и о 4-ôй по полудни.

— **Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла“** розсылаємо на оказъ першій аркушь „Зорѣ“. „Зоря, выдає ся въ сѣмъ роцѣ въ збôльшенôмъ обємѣ, бо въ три аркушѣ, мѣстить гарнй илюстраціи зъ нашого житя и коштує якъ перше лише 6 зр. рôчно. Єсть се у насъ одинока чисто літературна часопись, довкола котрои зôбрали ся всѣ що найлѣпшй теперѣшнй украиньско рускй писателѣ. Богатый и рôзнородный змѣстъ якъ и численнй вѣсти зъ нашого наукового, літературного и артистичного свѣта, роблять „Зорю“ найцѣннѣйшою и найважнѣйшою нашою часописею, бо подають намъ точный образъ нашого духового житя и доказъ, що те житье розвиває ся безнастанно, що пливе що разъ ширшою струєю та що интересъ и любовь свого питомого обхоплює що разъ ширшй круги украиньско-рускои суспôльности. Зъ огляду на сю превелику вагу, яку має такій літературный орґанъ для нашого народу, якъ „Зоря“, гадаємо, що не повинно бы бути и однои интеліґентнои родины рускои, у котрои не найшлась бы „Зоря“ на столѣ. Однако, на жаль, все ще велика частина нашои публики не пôзнає ваги пôдпираня своихъ питомыхъ літературныхъ выдавництвъ, забуває, що се єи святый обовязокъ та що скрѣпляючи свою літературу, скрѣпляє себе нарôдъ и на поли політичнôмъ. А такои пôдмоги потребують у насъ выдавництва на кождôмъ кроцѣ. Особливо-жь „Зоря“ потрѣбує єи тымъ бôльше, що въ послѣднôмъ часѣ правительство россійске, ведене якимсь божевôльнымъ страхомъ передъ живою думкою и добачуючи въ „Зорѣ“ небезпечного ворога для своєи державы, заборонило єи впускати до Россіи, чимъ очевидно выставило выдавництво на великй матеріяльнй страты. Щобы-жь сй страты покрыти, а по можности бодай о стôлько зменшити, абы часопись змогла удержати ся на своѣй дотеперѣшнôй высотѣ, повинна наша публика — якъ мы вже вгорѣ сказали — ще щирѣйше заинтересуватись сею ґазетою и громаднымъ передплачуваньемъ прийти ѣй въ помôчь.

— **Выставу краєву** має отворити, якъ довѣдує ся дирекція єи зъ найпевнѣйшого жерела, архикнязь Кароль Людвикъ. Можливо, що на се торжество приѣде такожь и жена архикнязя Кароля Людвика.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена рады повѣтовои въ Ярославѣ зъ ґрупы громадъ сѣльскихъ розписаный на день 4 н. ст. червня, а выбôръ одного члена тои-жь рады зъ ґрупы громадъ мѣскихъ на день 6 н ст. червня.

— **Выдѣлъ товариства рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“** рѣшивъ вычеркнути п. Николая Скурка, годинникаря у Львовѣ, зъ лісты майстрôвъ, членôвъ „Зорѣ“ и вôдмовляє єму дальшого пôдпертя. — За выдѣлъ тов. „Зоря“. — *В. Нагôрный*, голова. *Гр Васька*, секретарь.

— **Суспензія кс. Стояловского.** Львôвска римо-кат. консисторія повѣдомила всѣ греко-кат. консисторіи, що кс. пралатъ Стояловскій суспендованый и що выдаванй нимъ ґазеты, яко противнй вѣрѣ и моральности заборонені всѣми римо-кат. консисторіями въ Галичинѣ. Кс. Стояловскій, якъ звѣстно, перебуває теперь въ Римѣ, де старає ся пересвѣдчити компетентнй церковнй власти, що поступавъ згôдно зъ церковными приписами.

— **Сахеръ-Масохъ**, звѣстный нѣмецкій писатель, померъ сими днями въ Лінденгаймѣ въ великôмъ княжествѣ гескôмъ въ 60-тôмъ роцѣ житя. Єго повѣсти, писанй на основѣ галицкого житя, були дуже читанй и подобали ся помимо своєи тенденційности и неприродного прибôльшуваня. Въ нихъ вôдносивъ ся покôйный авторъ зъ найбôльшою симпатією до Русинôвъ а дуже неприхильно до Полякôвъ. Отець Сахоръ Масоха бувъ свого часу директоромъ львôвскои поліціи. Самъ Сахеръ-Масохъ мешкавъ по черзѣ въ Празѣ, Градци, Пештѣ, Липску и кôлька лѣтъ въ Парижи. Въ роцѣ 1883 ставъ кавалеромъ почетнои леґіи зъ нагоды ювілею своєи писательскои дѣяльности. Писавъ романы, бувъ авторомъ кôлькохъ штукъ драматичныхъ и заснувавъ мѣжнародный переглядъ літературный п. з. Auf der Höhe.

— **Вôдзнаки для бурмістрôвъ бôльшихъ мѣстъ.** Рады мѣскй бôльшихъ мѣстъ въ Австріи, а въ Галичинѣ рада мѣста Львова, ухвалили почетнй вôдзнаки для своихъ бурмістрôвъ, котрй мають носити въ часѣ торжествъ. Выдѣлъ краєвый застановлювавъ ся власне надъ тымъ, що часто лучають ся нагоды, коли бурмістръ мусить выступити зъ уряду публично, якъ на пр. при огняхъ, зборахъ и т. ин случаяхъ и прийшовъ до пересвѣдченя, що въ такихъ выступленяхъ конечне, щобы кождый знавъ, що особа, котра промовляє и выдає зарядженье, єсть бурмістромъ, котрому належить ся послухъ. Выдѣлъ краєвый ухваливъ выслати въ тôй справѣ обѣжникъ до тыхъ 30 бôльшихъ мѣстъ въ краю, котрй обовязує законъ громадскій зъ 1889 року, а въ нѣмъ пôдносить, що въ краяхъ захôднои Европы обдумано вже давно такй вôдзнаки. Суть се звычайно лепты. Въ Австріи ухвалили рады громадскй бôльшихъ мѣстъ вôдзнаки для своихъ бурмістрôвъ (золотый ланцухъ), однако тй вôдзнаки призначенй лише до выступôвъ торжественныхъ, а не при выповнюваню обовязкôвъ мѣсцевои поліціи. Длятого выдѣлъ краєвый взыває тй 30 мѣстъ, щобы пôсля своєи вподобы завели можливо однаковй вôдзнаки для бурмістрôвъ. Сей обѣжникъ буде высланый такожь радамъ громадскимъ мѣстъ Львова и Кракова.

— **Дрôбнй вѣсти.** Заступникъ маршалка краєвого, Ант. Хамецъ, выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Вѣдня. — Директоръ руху зелѣзниць державныхъ Альфр. Дейма повернувъ зъ Вѣдня до Львова. — Вѣнчанье п. Романа Сарачиньского, урядника почтового у Львовѣ, зъ панною Марією Курмановичѣвною вôдбуде ся дня 8 н. ст. мая о 7-ôй годинѣ вечеромъ въ приватнôй каплици въ Зарудю коло Зборова.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на опорожнену парохію цѣсарского наданя въ Лѣсковатôмъ одержавъ вôдъ намѣстництва о Володимиръ Ринявець дотеперѣшный парохъ въ Тѣснôй.

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-ръ 468. Въ мѣсяцю мартѣ 1894 року въ вôддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 690 внесень на суму 2,138.861 зр. а. в. а выставлено поліцъ 592 на суму 1,855.538 зр. а. в. Вôдъ 1 сѣчня до 31 марта 1894 р. внесено 1.830 внесень на 5 850.202 зр. а. в., а выставлено 1.563 полісъ на суму 5,001.632 зр. а. в. Заповѣдженй, шкоды въ тôмъ вôддѣлѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 марта 1894 р. выносять 550.814 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вôддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1893 року 141.876 438 зр. въ капіталахъ и 184.913 зр. а. в. въ рентахъ на 53.527 полісахъ, на що резервовано въ готôвцѣ 34,062 283 зр. а. в. Заплаченй шкоды въ 1892 р. въ вôддѣлѣ житьевôмъ выносять 1,955.393 зр. а в., а для всѣхъ галузей вôдъ часу заложеня товариства (1831 року) пôсля щорôчныхъ выказôвъ выплачено 253,099.377 зр. 58 кр. а. в.

Товариство признає належачимъ до чиннои арміи або обороны краєвои на случай вôйни важнôсть забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чиннои службы, вартôсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь преміи. 4102

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Gazeta Lwowska оголошує розписанье офертъ на будову варстатôвъ возовыхъ въ Стрыю Протоколъ подавчій дирекціи руху у Львовѣ (дворець Львôвско-Черновецкій) приймає оферты до дня 8 мая до 12 годины въ полудне.

Зъ днемъ 1 н. ст. мая входить въ житье четвертый додатокъ до сѣчневого выданя (зъ 1894 р.) ґенеральнои тарифы товаровои австрійскихъ зелѣзниць державныхъ.

— **Рухъ на зелѣзницяхъ державныхъ.** Пôсля послѣдного выказу ґенеральнои дирекціи зелѣзниць державныхъ перевезено въ мѣсяци мартѣ 1894 р. на всѣхъ шляхахъ власныхъ и стоячихъ у власнôмъ зарядѣ зелѣзниць державныхъ загаломъ 2,639.969 осôбъ, 1,684 438 тонъ товарôвъ. Дохôдъ зъ перевозу осôбъ и пакункôвъ вынѣсъ 1,412.192 зр. зъ перевозу товарôвъ 4,803.334 зр., або загаломъ 6 215.526 зр. Дохôдъ зъ перевозу осôбъ и пакункôвъ, якъ такожь и товарôвъ въ мѣсяци мартѣ 1893 року, вынѣсъ загаломъ 5,843,145 зр. Отже въ порôвнаню зъ мѣсяцемъ мартомъ 1893 року, выказує дохôдъ въ тôмъ самôмъ мѣсяци с. р. звыжку въ квотѣ 372.381 зр. — Дохôдъ зъ перевозу осôбъ, пакункôвъ и товарôвъ въ часѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 марта с. р. вынѣсъ разомъ 17,410.441 зр. Дохôдъ зъ перевозу осôбъ, пакункôвъ и товарôвъ въ тôмъ самôмъ часѣ 1893 року вынѣсъ разомъ 15,580.663 зр. отже менше якъ въ сѣмъ роцѣ о 1,829.778 зр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 28 цвѣтня. Комісія для прасового закона збере ся въ маю. — Дня 1-ого мая вôдбуде ся засѣданье неустаючои комісіи податковои. На тôмъ засѣданю міністеръ скарбу предложить правительственный проєктъ щодо загальнои части податковои реформы.

Берлинъ 28 цвѣтня. Говорять, що візита кн. Генрика пруского є приготованьемъ до зъѣзду Вільгельма и царя.

Бѣлградъ 28 цвѣтня. Комітетъ радикалôвъ выдавъ вôдозву, въ котрôй взыває до енерґічнои борбы противъ теперѣшного правительства.

Софія 28 цвѣтня. Кн. Фердинандъ приймивъ дімісію міністра вôйны Савова, а на єго мѣсце заименувавъ Петрова.

Римъ 28 цвѣтня. Комісія приймила войсковый буджетъ въ высотѣ 243 міліонôвъ.

Новый Йоркъ 28 цвѣтня. Страйкуючй робôтники высадили въ воздухъ зелѣзничу стацію въ Watts. Кôлька осôбъ згинуло.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. А. въ Перем.** На всякій выпадокъ просимо прислати. — **Вп. В. Гл. въ Чор.** Одержали. — **Вп. І. Топ. въ Сок.** Умѣщена ще въ 77-ôмъ числѣ „Дѣла“.

Надôслане.

Христосъ воскресе!

Зъ великою радостію поздоровляємо Высокоповажане Духовеньство наше въ день Празника свѣтлого Воскресенія Христового тыми побѣдными, утѣшаючими и одушевляючими словами: Христосъ воскресе! 165

Днесь, въ тôмъ дни загальнои радости кождого христіянина, дѣлимо ся зъ Вами, Высокоповажанй Отцѣ, приятною вѣстію, що завдяки Вашому теплому спôвдѣланю дѣла нашого Товариства подвигають ся быстро на передъ и трудъ нашъ, пôднятый для улекшеня незавиднои долѣ нещастныхъ вдôвъ и сирôтъ нашихъ, приносить хорошй плоды. Пôдстава и початокъ положенй! належить намъ теперь дѣлати дальше, дѣлати неусыпно и невтомимо. Просимо Васъ, Впов. Отцѣ, памятайте о своѣмъ Товариствѣ и теперь, въ часѣ свѣтлого Празника Воскресенія Христового! Хто не єсть єще членомъ Товариства, нехай безпроволочно вписує ся самъ, нехай вписує свои Церкви и свои Братства церковнй, хоть-бы тôлько зъ однымъ удѣломъ, котрый выносить всего 5 зр. и 50 кр. вписового. Тôлько въ зъєдиненю сила и побѣда! Прецѣнь же то наше власне Священическе Товариство и, якъ мила намъ родина наша, такъ повинно кождому зъ насъ лежати на серцю: „Товариство для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ“. Тожь постôймо самй за себе, за своє дѣло, щобы горестна доля нашихъ вдôвъ и сирôтъ воскресла до нового свѣтлѣйшого житя такъ певно якъ Христосъ воскресе!

Вôдъ Дирекціи Товариства для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Мучку кôстяну

препаровану квасомъ сѣрковымъ

100 кіл. за 8 зр. 50 кр.

удержуємо для выгоды купуючихъ въ складахъ нашихъ въ **Перемышли, Дрогобичи, Рогатынѣ и Сянецѣ.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

158 2—7

Весняне лѣченье.

Першй тыжднѣ весны се звычайный часъ, коли глядає ся поправы здоровля и усуненя деякихъ недугъ, выкликаныхъ зимовымъ способомъ житя. До сего єсть (VI.)

найчистѣйша алькалічна ВОДА щавова

для самостôйного лѣченя домашного именно, яко вступне лѣченье до купелѣвъ въ Карльсбадѣ Маріенбадѣ, Франценсбадѣ и иншихъ мѣсцяхъ лѣчничихъ найлѣпша и особливо лѣкарями поручена.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши своє довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординує при ул. Сикстускôй ч 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9—12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 передполуднемъ. 121 4—4

Знаменитй тутки неклиєнй Немойовского, розôбранй химично мѣскою лябораторією, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

Пѣвцѣ церковнй кваліфікованй, вôльного стану можуть заразъ обôймити посады дяка и пѣвця церковного. Близшй поясненя подасть на жаданье **Янишевскій**, пѣвець церковный и управитель хору въ Зборовѣ. Почта въ мѣсци. 164 1—1

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядає лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Сподарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

Знаряды для дилетантôвъ на картонахъ и въ касеткахъ вôдъ зр. 1·50 до 12; — щѣтки до змѣтаня пороху зъ килимôвъ и хôдникôвъ по зр. 10, 11, 12 поручає

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодиче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко правдивй. 4928

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 63—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

АЛЬФРЕДЪ РАССЛЬ ОПАВА

австр. Шлезкъ

Торговля насѣня заснована въ роцѣ 1857

поручає

дуже спосôбне до кôльченя насѣнье кождого рода 4960 30—30

en gros и en détail.

Прôбки и цѣнникъ даромъ и франко.

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣннй

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ ул. Коперника ч 7.

4942 (Импресса.) 19—30

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 17—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою француского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Важне для кождои господинѣ и матери!

Признано яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

єсть одинокою зô смакомъ и запахомъ правдивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додає ся єи до кавы одну третину, вôдтакъ половину и бôльше.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

єсть длятого такожь въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить такожь єи шкôднй здоровлю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

выроблює ся теперь такъ знаменито, що можна єи зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый спосôбъ.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

поручає ся выразно лѣкарскими повагами, бо має въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживанй суроґаты кавы нѣколи не можуть осягнути“. 4975 8 24

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

навѣть если єи чистою пє ся єсть дуже вôдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дôстати можна всюды — $^1/_2$ клґ. 25 кр.

Бачнôсть! Треба купувати лише бѣлй оріґінальнй пачки зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ Катрайнеръ!

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

17-52 **Поясненя безплатно.** 1

„ROŽNAU“

(пôдъ Радгостомъ)

кліматичне мѣсце лѣчниче

СЕЗОНЪ

вôдъ початку мая до кôнця вересня.

заслонене вôдъ вѣтрôвъ пôвнôчныхъ высокими горами карпатскими, 380 метрôвъ по-надъ моремъ.

Жентиця, Заведенье лѣчниче зимною водою и проходами. 159 2—3

Жерела мінеральнѝ и гôрскѝ. Стація зелѣзнича почтова и телеґрафічна. Пôдчасъ сезону чотири лѣкарѣ. Проспекты даромъ и франко.

Кожду дальшу вказôвку подае зъ всякою готовостю:

КОМІТЕТЪ ЛѢЧНИЧІЙ.

!!! Найбôльшій тріюмфъ !!!

Ориґінальнѝ женевскѝ

ґольдиновѝ ремонтоаровѝ годинники кишеневѝ

Лише зр. **5.—** коштують нашѝ **правдивѝ** женевскѝ **ґольдиновѝ годинники.**

Лише зр. **5.—** коштують нашѝ **правдивѝ** женевскѝ **ґольдиновѝ годинники.**

Вже звыжь 20.000 штукъ въ ужитю, вôдзначенѝ тысячами похвальныхъ письмъ.

Тѝ нововынайденѝ антімаґнетичнѝ ориґінальнѝ ґольдиновѝ ремонтоаровѝ годинники кишеневѝ не можуть навѣть фаховѝ знатоки вôдрôзнити вôдъ правдивыхъ золотыхъ годинникôвъ задля ихъ пречудного и елеґантного выкôнченя Чудесно цизельованѝ покрывы остають все незмѣненѝ. Знаменито функціонуючѝ ніклевѝ верки, за котрыхъ добрый хôдъ дае ся 3-рôчну ґарантію, выкликують подивъ знатокôвъ.

Тѝ годинники продають ся за штуку лише по 5 зр.

Женевскѝ ґольдіновѝ савонетъ-ремонтоары лише 6 зр.

Дамскѝ ґольдиновѝ годинники зъ брошками Шателе зр. 8·50.

Ґольдиновѝ ланцушки „Президентъ“ по 1·20 зр., Ґольдиновѝ подвôйнѝ ланцушки „Имперіяль“ по 2·40 зр., ґольдиновѝ перстенѣ „Маркі“ по 1·20 зр.

Лише въ центральнôмъ складѣ годинникôвъ ґольдиновыхъ РІКСА у Вѣдни

II/2 Praterstrasse 16.

Илюстрованѝ цѣнники годинникôвъ ґольдиновыхъ и прикрасъ 5 кр.

Американьскѝ ґольдиновѝ ремонтоары 3·25 зр. 160 1—3

Туманенье селянъ, Обманьство зъ косами!

Марка охоронна.

? По чôмъ пôзнати добру косу?
? По чôмъ пôзнати злу косу?

Вôдповѣдь

на сѝ пытаня найде кождый господарь въ нашôмъ новôмъ катальозѣ косъ, друкованôмъ у всѣхъ европейскихъ мовахъ.

Заки

хто купить косу, нехай замовить вôдъ насъ картою кореспонденційною нашъ катальоґъ косъ, котрый мы оплатно высылаемо.

МІНЦЕРЪ и С-ка у Вѣдни.

Розсылка косъ въ пачкахъ, почтою до громадъ и господарѣвъ.

Складъ фабричный: **ПАРИЖЬ.** 150 4—21

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на **недуги шкôрянѝ**, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. **Берґера мыло смоляне** мае 40% **смолы деревнои** и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для **охороны передъ фальшованьемъ** треба жадати выразно **Бергера мыла смоляного** и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнѝ и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане **мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку** служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ **мыла Берґера** поручае ся слѣдуючѝ заслугуючѝ на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жь мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве** на червенôсть лиця; **мыло веснянкове** дуже успѣшне; **мыло танинове** противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; **мыло до зубôвъ**, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ **мыла Берґера** звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати **мыла Берґера**, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ **Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ** и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 4—24

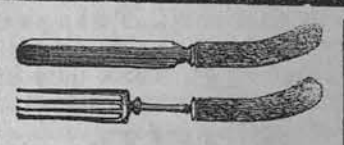

ул. Казимирôвска 5.

Ножѣ и вилки столовѝ

правдивѝ анґлійскѝ

по цѣнахъ найдешевшихъ поручають 122 6—6

РОТБЕРГЪ и ШВАРЦВАЛЬДЪ

торговля товарôвъ зелѣзныхъ.

ул. Казимирôвска 5.

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВÔВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ъ. 6.

поручае свôй найбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 8—50

Жадайте лише

„ЗАХЕРЛІНА“

бо то средство, що дѣлае найскорше и найпевнѣйше

Убиваючи всѣ роды насѣкомыхъ.

Що може лѣпше промавляти за его недостижимою силою и добротою, якъ не успѣхъ его **нечуваного розширеня**, въ наслѣдокъ чого нема такого другого средства, котрого вôдбуту не перевысшувавъ бы „ЗАХЕРЛІНЪ“ бодай десятки разôвъ.

Однако жадайте все **запечатанои фляшки** й лише зъ написомъ „ЗАХЕРЛЬ“. Всьо инше то безвартне наслѣдуванье. 90 3—8

Фляшки коштують: 15, 30, 50 кр. 1 зр. 2 зр, машинки до розсыпуваня 30 кр.

Склады всюды тамъ, де вывѣшенѝ плякаты Захерліна.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „**Louvre**“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „**Bourett**“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 32—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 87. Львôвъ, Середа 20 цвѣтня (2 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Часъ вôдновити передплату за другій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“. Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрѝ въ пору не зложать передплаты, а передовсѣмъ не вырôвнають залеглостей.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, вô второкъ, засѣданю рады державнои правительство предложило проєктъ закона о пôльгахъ що-до належитостей скарбовыхъ для позичокъ и субвенцій, призначеныхъ на нове заснованье выноградникôвъ въ околицяхъ навѣщеныхъ фільоксерою.

Комісія буджетова предложила справозданье о удержаню домôвъ складовыхъ и маґазинôвъ въ Трієстѣ. — Пос. Кайцль промовлявъ противъ предложеня, котре накладає великѝ тягары на державу и внѣсъ, щобы цѣле предложенье вôдослати до комісіи.

Міністеръ торговлѣ Вурмбрандъ заявивъ, що правительство хоче зробити Трієстъ огнищемъ австрійскои торговлѣ. — Внесенье Кайцля вôдкинено и палата приняла предложенье въ другôмъ читаню.

Приступлено до дальшои дебаты буджетовои, именно надъ етатомъ міністерства скарбу.

Пос. Стефановичь жалувавъ ся, що послѣдными часами принято до службы при буковиньскôй дирекціи скарбу молодыхъ людей, котрѝ надто енерґічно вымѣрюють и стягають податки. На тôмъ терплять передо всѣмъ горальнѣ. Просивъ Плєнера, щобы привернено назадъ добрѝ вôдносины мѣжь політичными и скарбовыми властями. Вôдтакъ обговоривъ подѣѣ зъ послѣдныхъ выборôвъ въ Серетѣ и полємізувавъ зъ высказами Цуркана и Гормузакого що-до Русинôвъ буковиньскихъ. Заперечивъ, мовь бы гнетено Румунôвъ въ Буковинѣ — тажь они мають чотири разы стôлько послôвъ въ соймѣ буковиньскôмъ якъ Русины, хочь дѣйстно Румуны становлять лишь третю часть населеня. Русины буковиньскѝ жадають лишь того, щобы примѣнено до нихъ фактично рôвноправнôсть. Поляки буковиньскѝ хотять жити въ згодѣ зъ всѣми и готовѝ навѣть погодити ся зъ коаліцією, єсли лишь правительство вытворить такѝ вôдносины, котрѝ бы запоручили всѣмъ народностямъ и вѣроисповѣданямъ въ Буковинѣ безсторонне трактованье

Пос. Бянкині жадавъ зниженя цѣны соли и жалувавъ ся на безвзглядне стяганье податку и на екзекуціи.

Пос. Промберъ обговорювавъ квестію надзвычайныхъ запомогъ для урядникôвъ и жадавъ, щобы признанѝ запомоги роздѣлено по рôвнôй части мѣжь урядникôвъ трехъ найнизшихъ катеґорій. Высказавъ надѣю, що Плєнеръ вже въ осени внесе предложенье що до пôдвысшеня пенсіи для тыхъ урядникôвъ. Высказавъ бажанье, щобы вже вôдъ липня вôйшовъ въ житье законъ, котрый бы придѣлявъ частину судьѣвъ повѣтовыхъ до семои ранґи.

Пос. Шлєзінґеръ выступивъ противъ предложень валютовыхъ, доказуючи, що держава тратить три міліярды въ хосенъ Ротшильдôвъ за-для упадку цѣны срѣбла.

На тôмъ перервано дебату.

Пос. Тучекъ интерпелювавъ въ справѣ забороны торжества сокôльского въ Празѣ.

Слѣдуюче засѣданье нинѣ, въ середу.

— —

Палата панôвъ вôдбуде засѣданье въ пятницю. На порядку дневнôмъ друге читанье закона о мельдованю ополченцѣвъ и проєктъ що-до розширеня закона о обезпеченю робôтникôвъ вôдъ нещастныхъ пригодъ.

— —

Въ понедѣлокъ вôдбулось засѣданье комісіи прасовои, на котрôмъ явились міністры: маркізъ Бакегемъ и ґр. Шенборнъ и зложили въ имени правительства заявленье, якъ оно задивлюєсь на внесеня комісійнѝ що-до реформы закона прасового.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ марк. Бакегемъ сказавъ такъ: Правительство добре розважило внесеня комісійнѝ и дôйшло до такого заключеня, що певнѝ змѣны постановъ въ законѣ прасовôмъ суть допускаємѝ. На скôлько се дотычить ресорту міністерства справъ внутрѣшныхъ, то міністеръ тои гадки, що постановы о кольпортажи не можуть бути змѣненѝ, бо се причинилось бы до скоршого и сильнѣйшого розширеня такожь такихъ друкôвъ, котрѝ можуть нарушити моральне и реліґійне чувство та мирне сожитье горожанъ, а тымъ самымъ бувъ бы удержаный ефектъ законныхъ средствъ репресійныхъ.

Противно выдає ся можливымъ, завести иншѝ постановы що до складаня кавціи. Въ розправахъ комісіи пôднесено въ тôй справѣ, що за-для кавціи праса стає дорожша а се выходить въ некористь прасы не маючои капіталу, а чейже кожде сторонництво повинно бути заступлене въ прасѣ. Правительство не малоцѣнить тыхъ мотивôвъ и не противилось бы сему, щобы кавція вôдпала а постановы теперѣшныхъ законôвъ и розпоряджень що-до кавціи перестали обовязувати. Але здає ся, що постановы, якѝ комісія предложила взглядомъ плаченя каръ грошевыхъ и покрываня коштôвъ при засудахъ періодичнои часописи, не хоронять достаточно прасово-поліційного интересу. Треба въ сей спосôбъ осягнути запевненье кары грошевои, щобы вырокуючій судъ сейчасъ означавъ потрѣбну суму для запевненя кары грошевои и коштôвъ. Прот въ такого выроку судового не повинно найти ся нѣяке средство правне, а зложена сума запоручати кару грошеву и кошты. Єсли прокураторія не буде мати заплаты або забезпеченя кары грошевои и коштôвъ до трехъ днѣвъ, то повинна краєва власть поліційна мати право застановити выдавництво періодичнои ґазеты, доки повысшѝ услôвя не будуть выповненѝ.

Дальша точка внесень комісійныхъ вôдносить ся до ліценцій. Въ тôмъ взглядѣ обовязують теперь постановы що власти краєвѝ мають право удѣляти ліценціи на продажь періодичныхъ часописей на якійсь часъ, и то пôсля власнои оцѣнки, такъ що они можуть такѝ ліценціи безъ подаваня причинъ, або удѣляти, або вôдмовляти, або евентуально вôдкликувати. Комісія була тои гадки, що въ тôмъ взглядѣ прислугує властямъ надто широке право и треба єго обмежити. Хочь власти поступали доси при удѣлюваню або вôдмовѣ ліценцій по стараннôмъ розслѣдѣ кождого поодинокого случаю, то помимо того правительство не противить ся, щобы власти політичнѝ не мали права вôдмовити ліценцію на продажу періодичныхъ часописей нѣкому, хто управненый до самостôйного выконуваня свобôдного промыслу пôсля постановъ ординаціи промысловои. Ся ліценція має бути важна для льокалю, якій буде вказаный властямъ до розпродажи. Иншои змѣны не задумує правительство въ тôй справѣ.

Вкôнци згадавъ міністеръ и про продажу періодичныхъ часописей посредствомъ автоматôвъ. Правительство не противне такôй продажи, але хотѣло бы застеречи для властей політичныхъ право удѣляти ліценціи лишь тогдѣ, коли буде подане, въ якôмъ мѣсци буде выставленый такій автоматъ и щобы на кождôмъ автоматѣ були выписанѝ часописи, що въ нѣмъ продають ся, а власть затвердила списъ тыхъ часописей.

Міністеръ судôвництва ґр. Шенборнъ зложивъ таке заявленье: Що-до тымчасовои конфіскаты то правительство не може згодити ся на внесеня комісіи. Треба отверто сказати, що тутъ розходить ся о прінципіяльну квестію, чи взагалѣ противъ многихъ провинъ прасовыхъ має бути яка оборона, чи цѣла та катеґорія провинъ має лишитись не лишь безкарна але и цѣлкомъ ненарушима. Сей послѣдный случай наступивъ бы тогдѣ, єсли бы тымчасова конфіската була знесена, а натомѣсть не було бы нѣякои не лишь пожаданои але и конечнои охороны противъ провинъ прасы, бо досвѣдъ многихъ лѣтъ показавъ, що при майже выключнôй юдикатурѣ судôвъ присяжныхъ въ справахъ прасовыхъ не можна надѣятись успѣху зъ субєктивного доходженя въ провинахъ прасовыхъ. Тожь въ дуже многихъ случаяхъ обєктивне поступованье єсть одинокимъ средствомъ охороннымъ, а се средство вôдпало бы, єсли-бъ принято внесеня комісія.

Рôвножь було бы трудно, найти выхôдъ въ побôльшеню числа єствъ чину, въ наслѣдокъ котрыхъ мала бы наступити тымчасова конфіската. Бо пôсля погляду правительства, се побôльшенье мусѣло бы бути такъ величезне, що тогдѣ не можна бы сказати, мовь бы правительство вволило бажанямъ комісіи.

Отже лишаєсь одна дорога, щобы обмежити въ значнôй мѣрѣ значѣнье обєктивного поступованя; именно треба бы, пôсля взôрця нѣмецкого закона прасового, обмежити не лишь тымчасову конфіскату, але и юдикатуру судôвъ присяжныхъ, се значить, въ тыхъ всѣхъ случаяхъ, въ котрыхъ зносить ся тымчасову конфіскату, замѣсть судôвъ присяжныхъ выдавали бы вырокъ звычайнѝ судьѣ.

Длятого правительство мусить просити комісію, щобы передовсѣмъ порѣшила прінципіяльну квестію, чи и въ якôй мѣрѣ хотѣла бы, щобы юдикатура судôвъ присяжныхъ въ справахъ прасовыхъ була обмежена. Вôдъ вôдповѣди на се пытанье зависить становище правительства супротивъ реформы обєктивного поступованя, а я заявляю, що правительство готове обмежити се поступованье, єсли зъ другои стороны забезпечить ся єму потрѣбну охорону интересôвъ вôдповѣдною змѣною закона карного.

Крôмъ того хочу пояснити квестію що-до подаваня причинъ конфіскаты. Въ тôй квестіи правительство ухвалило, що прокураторія має повѣдомляти о статьѣ, за-для котрои наступила конфіската, а на спеціяльне жаданье редактора або выдавця и о уступѣ, за-для котрого заряджено конфіскату. Я хотѣвъ бы ще додати, що выдавалось бы, мовь бы правительство було неконсеквентне, бо въ звѣстнôмъ розпорядженю говорить ся, що не маєсь повѣдомляти о уступахъ, въ наслѣдокъ котрыхъ заряджено конфіскату, если редакторъ се повѣдомленье уживъ бы до демонстраціи. Теперь я вôдступаю вôдъ того. Але се нѣяка неконсеквенція. Правительство не було обовязане закономъ подавати причину конфіскаты. И длятого я моимъ розпорядженьемъ думавъ вôдповѣсти бажанямъ комісіи, бо дѣйстно се дуже трудно знати, чи якій редакторъ лишає сконфісковане мѣсце порожнымъ за-для браку матеріялу, чи за-для демонстраціи.

По тôмъ заявленю міністрôвъ вывязалась дискусія. Пос. Аймъ поставивъ внесенье: тѝ заявленя выпечатати, роздати мѣжь членôвъ комісіи и отворити ґенеральну дебату. — Пос. Пацакъ пытавъ, чи ліценція надана комусь, обнимає всѣ ґазеты, чи може правительство має що-до того рѣшати. — Міністеръ Бакегемъ вôдповѣвъ, що обмеженье що-до ліценцій має бути лишь субєктивне. — Пос. Пацакъ пытавъ, якъ правительство хотѣло бы обмежити дѣяльнôсть судôвъ присяжныхъ, чи лишь що-до обиды чести чи такожь що-до провинъ політичныхъ. — Міністеръ Шенборнъ вôдповѣвъ, що годѣ на се вôдповѣсти подрôбно. Загально же хотѣло бы правительство, щобы въ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ вôдпадає тымчасова конфіската зô стороны прокураторіи, розсуджавъ не судъ присяжныхъ лишь звычайный судья. — Пос. Фореґеръ бажавъ, щобы ґазетамъ признано свобôдну кольпортажу. — Пос. Шорнъ радъ бы знати, що чувати зô справою знесеня стемпля ґазетного. — Міністеръ Шенборнъ обѣцявъ поспытати о се міністра скарбу и повѣдомити комісію. — Ухвалено выпечатати заявленя міністрôвъ.

— —

На засѣданю комісіи податковои міністеръ скарбу Плєнеръ предложивъ експозе о реформѣ податку доходового.

Припускаючи — говоривъ д-ръ Плєнеръ — що реформа вôйде въ житье зъ днемъ 1 сѣчня 1896 р., то доходы зъ того податку въ рокахъ 1896 и 1897 мають служити на покрытье опу-

---

7)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(*Дальше.*)

Мати и дитина здоровѝ.

Въ чверть годины по тôмъ, священикъ высѣвъ зъ кареты передъ новымъ домомъ на улици Реннъ и пытавъ сторожа, чи дома панъ Анрі Бірталь?

Сторожь, — видно, вельми поважный чоловѣкъ, зъ сивою бородою, въ шляфроцѣ и фезѣ, бувъ затопленый въ читаню вступнои статьѣ любуючись приємною теплотою коминка; въ гнѣвѣ на перешкоду тай то ще зô стороны священика, вôнъ зъ призирствомъ буркнувъ: „На третôмъ поверсѣ зъ лѣвои стороны“, по чôмъ зновъ цѣлковито затопивъ ся въ політицѣ.

На третôмъ поверсѣ, на бляшанôй дощинцѣ вказаныхъ дверей священикъ перечитавъ: „Анрі Бірталь, архітектъ“, а надъ дверми замѣтивъ ґіпсову фіґурку зъ фриза Тартенона. Чи не хотѣвъ тымъ Анрі Бірталь сказати, що вôнъ самъ кождого часу готовъ здвигнути такій самый храмъ Мінервѣ або Юпітерови, але, не маючи подôбного замовленя выконує и менше значнѝ роботы?

На звôнокъ священика, дверѣ поспѣшно отворила вôдражаючого повиду старушка въ бѣлôмъ чѣпци: побачивши священика она повидимо зъ розчарованьемъ кликнула:

— Господи, се таки ще не повитуха!

— Боюсь, чи не прийшовъ я не въ пору, змѣшано проговоривъ священикъ, — але все-жь таки чи не можна бы на хвилинку попросити пана Бірталя...

— О! розумѣє ся, вы можете вôйти, сказала старушка. — Прошу, тутъ до кабінету пана Бірталя, самъ вôнъ теперь при жѣнцѣ; коло полудня она почула першѝ болѣ.. Я сейчасъ пришлю вамъ єго.

Она провела священика до кабінету архітекта де на высокôмъ столѣ, освѣченôмъ ґазовымъ свѣтломъ, лежавъ розложеный великій плянъ.

Священикъ зъ нудьги ставъ розглядати плянъ. Се бувъ плянъ маленького зелѣзничого двôрця, якѝ звычайно бувають на провінціи на бôчныхъ шляхахъ, де помѣжь шинами. Такъ, то бувъ маленькій зъ педантичною точностью нарисованый дворець зô звычайными прибудованями, и коли священикъ пôднявъ очи та глянувъ на стѣны кабінету, вôнъ побачивъ богато иншихъ рисункôвъ и акварель, що такожь представляли двôрцѣ, якъ двѣ каплѣ воды подôбнѝ до першого. Очевидно двôрцѣ були спеціяльностію Анрі Бірталя — спеціяльнôсть вельми не занимаючого рода, єсли представити собѣ одновиднôсть будовъ, въ котрыхъ все до послѣднои дощины напередъ було обчислене такъ точно, що однымъ и тымъ самымъ ключемъ можна було отворити замки всѣхъ комнатъ по двôрцяхъ зелѣзничихъ вздовжь цѣлого шляху

Священикъ, котрого трохи налякавъ грецкій фризъ надъ входовыми дверми теперь успокоивъ ся. Видно, що Бірталь ще не дôйшовъ до будованя храмôвъ и королѣвскихъ палатъ, хочь валяючій ся въ кутѣ комнаты плянъ реставрованыхъ термôвъ Каракалѣ, велѣвъ догадуватись, що вôнъ бувъ въ Италіи и подôбнѝ рѣчи були єго мрѣєю. А такъ, безъ сумнѣву, вôнъ бувъ убогимъ, а священикъ, що принѣсъ єму богацтво, вже впередъ тѣшивъ ся єго радостью.

Незвычайно рѣзкій голосъ звôнка при входовыхъ дверехъ вôдвѣвъ увагу священика вôдъ злорадныхъ явôрцѣвъ. Въ передпокою вôнъ почувъ радôстный окликъ старушки, потôмъ другій жѣночій голосъ, слабый но енерґічный и, наконець, скрипъ отвираныхъ дверей, зъ-за котрымъ доносивъ ся жалôбный стогôнъ.

Въ кôлька хвиль опôсля до священика выйшовъ въ сѣрôмъ домовôмъ одязѣ самъ господарь дому, Анрі Бірталь. Се бувъ гарный молодый чоловѣкъ, русявый, збудованый мовь Геркулесъ зъ широкими раменами и тонкимъ станомъ. Вôнъ мôгъ мати найбôльше трицять лѣтъ. Голова єго пригадувала старинни статуѣ, голубѝ очи высказували щирôсть и честный характеръ, дещо за великѝ рожевѝ губы, надъ котрыми смѣло закручувавъ ся вусикъ, показували два ряды ослѣплюючо бѣлыхъ зубôвъ, такъ и здавались бути сотворенѝ лишь до смѣху.

— „Отъ сей молодець мôгъ бы, на першій поглядъ закрутити голову кождôй дѣвчинѣ“, подумавъ собѣ священикъ

Але въ сѣй хвили молодый красавець, котрый, здавало ся, скорше бувъ призначеный природою до борбы зъ центаврами и тôльки завдяки нашôй нужденнôй цивілізаціи засудженый на рисованье хиньскимъ тушомъ маленькихъ двôрцѣвъ — находивъ ся въ сильнôй и зле укрыванôй тревозѣ.

— Простѣть, що мусѣли на мене такъ довго ждати, отче добродѣю, промовивъ вôнъ дрожачимъ вôдъ зворушеня голосомъ. — Вамъ певно сказали, що моя жѣнка, моя бѣдна Цецилія... То єи першѝ роды, вже чотири роки якъ мы подружились... Зачалось около полудня и цѣлыхъ десять томлячихъ годинъ!... О, якъ страшно видѣти терпѣня дорогого существа и не мати силы нѣчимъ помочи!!! И ще разъ простѣть менѣ отче добродѣю, теперь я вповнѣ на вашѝ услуги. Будьте ласкавѝ, сѣдайте.

Хочь по выглядѣ священика Мулєна трудно було догадуватись, щобы вôнъ мавъ порученье вôдъ париского архієпископа замовити плянъ на якій-небудь величавый храмъ, а все-жь таки архітектъ въ дусѣ надѣявъ ся, що священикъ приносить замовленье и отъ-отъ предложить єму реставрацію церкви, монастиря, школы або чого-небудь въ тôмъ родѣ. Длятого вôнъ, зъ цѣлои силы старавъ ся побороти зворушенье и мнимого клієнта гарно приняти.

— Вы, чей же, выбачите мою не въ пору візиту въ таку критичну хвилю вашого житя, коли дôзнаєтесь, що привело мене до васъ, промовивъ священикъ, выймаючи зъ кишенѣ звѣстну мошонку. — Приготовѣть ся по-

стôвъ податковыхъ при податку грунтовôмъ, домово-клясовôмъ и домово-чиншовôмъ и то въ части 10%, въ части 5% и при податку заробковôмъ въ опустѣ 25%-вôмъ. Окремого податку вôдъ платнѣ не буде. Евентуальный недобôръ буде покрытый провізорично пôдвышеньемъ загальнои сумы податку заробкового о 200.000 зр. та 10%-вымъ пôднесеньемъ податку вôдъ товариствъ акційныхъ. Останокъ надвышки податку доходого до высоты трехъ міліонôвъ буде вôдданый краямъ короннымъ въ пропорціи оплачуваныхъ податкôвъ реальныхъ. Въ случаю, єсли бы надвышка перевысшала три міліоны, вôдпаде згадана повыше провізорія, а єсли бы евентуально ще й такъ показала ся надвышка, то буде се ужите въ половинѣ на опусты а въ половинѣ для фондôвъ краєвыхъ. Вôдъ 1897 р высота процентова податкôвъ реальныхъ буде постôйно усталена а прирôстъ зъ податку особисто-доходового припаде державному скарбови.

Міністеръ высказавъ бажанье, щобы комісія податкова покôнчила свои роботы ще сего лѣта а парляментъ упоравъ ся зъ закономъ въ часѣ осѣнои сесіи.

Бесѣда посла Ол. Барвѣньского

выголошена въ палатѣ послôвъ при буджетѣ шкôльнôмъ на 279 засѣданю дня 23 н. ст. цвѣтня с. р.

Выхованье и наука пôдростаючои молодежи належить до важнѣйшихъ справъ самосвѣдомого народу. Нѣяке пытанье не дотыкає народностей такъ чутливо, якъ пытанье науки, бо въ заведеняхъ науковыхъ можуть засѣвы будущины народу або дозрѣвати або знищити ся въ корѣни.

Длятого се рѣчь зовсѣмъ зрозумѣла, що заступники всѣхъ партій въ палатѣ и всѣхъ народностей нашои держави беруть таку живу участь въ дебатѣ надъ буджетомъ міністерства просвѣты. Коли-жь далеко поступившій въ культурѣ народы надають таке важне значѣнье шкôльництву, то тымъ бôльше зрозумѣло, що заступники народу, менше розвитого культурно, бôльше проявляють интересу при розправѣ надъ шкôльництвомъ, ставлять бôльшій претенсіи до міністерства просвѣты, щобы свôй нарôдъ духово пôднести, въ глубокôмъ переконанію, що нарôдъ політично значить лишь тôлько, кôлько набувъ знаня и кôлько має просвѣты.

Отже коли я теперь яко заступникъ рускаго народу зъ порученя рускаго клюбу пôднесу деякій жаданя на поли адміністрациі шкôльнои, то се має свою основу въ обставинѣ, що Русины въ порôвнаню зъ другими народами нашои держави для свого національного и культурного розвою мають ще богато потребъ та що мы на поли шкôльництва бачимо найважнѣйше средство до выдатного розвитку нашого опущеного люду. Отже коли тутъ и тамъ дають ся почути высказы, зъ котрыхъ немовь пробиває ся легковажучій або легкодушный тонъ про значѣнье заведень шкôльныхъ для народу у взглядѣ політичнôмъ, то можна се звести або на поверхове и односторонне пониманье національно-політичныхъ пытань тыхъ людей, котрій таке высказували, або на те, що они культурный розвôй народу не беруть на серіо.

По сихъ вступныхъ замѣткахъ переходжу до властивои рѣчи.

Незвычайно поучаюче и основне справозданье буджетове подає намъ цифровый доказъ на се, що мы въ Австріи въ остатнôй четвертинѣ столѣтя на поли шкôльництва маємо зазначити взагалѣ значній поступы. Сама обставина, що цифра загальныхъ потребъ на цѣли вѣроисповѣдань и просвѣты въ часѣ вôдъ 1868. до 1894. пôднесла ся зъ 4·1 на 18·6 міліонôвъ зр., отже зросла о 14·5 міліонôвъ, и тымъ чиномъ выказуе найбôльшій абсолютный зрôстъ въ буджетѣ нашои державы, — есть добрымъ доказомъ на стремлѣня управы шкôльнои, тымъ бôльше, коли зважити, що шкôльництво, вымагаюче найбôльшихъ жертвъ фінансовыхъ, тяжить майже выключно на автономічнôмъ буджетѣ краєвъ и громадъ.

Коли-жь приглянутись близше спеціяльно шкôльнымъ обставинамъ въ Галичинѣ, то й тутъ, мимо деякихъ ще важныхъ недостачь и неправильностей, дасть ся замѣтити на всякій способъ значный поступъ шкôльництва Особливо остатными роками сотворено жертволюбивостію галицкого сойму и зарядженями адміністрациі шкôльнои такій услôвя, що они можуть въ найблизшôй будущинѣ принести зовсѣмъ потѣшаючій результаты на поли шкôльництва.

Переведена закономъ краєвымъ зъ 15 червня 1892 р. поправа пенсій учителѣвъ народныхъ и спроваджене тымъ закономъ зорганізованье шкôлъ народныхъ, помноженье посадъ инспекторôвъ окружныхъ и семинарій учительскихъ, введенье клясъ паралєльныхъ въ деякихъ семинаріяхъ, зорганізованье рускихъ шкôлъ вправъ — все те значно полекшило многимъ ревнымъ учителямъ шкôлъ народныхъ и выдѣловыхъ пôднестись на высшій ступѣнь пенсіи и заохочуе ихъ до выдатнои дѣяльности на поли шкôльництва.

Заведенй въ сѣмъ шкôльнôмъ роцѣ пляны науковій и инструкціи для шкôлъ сѣльскихъ и маломѣскихъ, якъ такожь для пяти и шестиклясовыхъ шкôлъ мѣскихъ пôднесли зъ одного боку рôвень науки въ школахъ мѣскихъ и розширили задачу школы народнои, а зъ другои стороны вôдповѣли вôдъ довшого часу намѣрюванôй и загально бажанôй реформѣ школы народнои въ практичнôмъ напрямѣ и въ той способѣ подали змогу молодежи шкôльнôй по мѣстахъ приготовити ся до ей будучого занятя торговельного и промыслового, а молодежи сѣльскôй до господарства.

Зъ тои причины треба лише подякувати управѣ шкôльнôй за устроєнье доповняючихъ курсôвъ въ Краковѣ и у Львовѣ, въ котрыхъ взяло участь по 40 учителѣвъ, щобы выобразувати ся дальше въ фаховôмъ напрямѣ.

Мушу такожь пôднести сей вôдрадный фактъ, що фреквенція въ галицкихъ школахъ була правильнѣйша и що пôднесла ся въ послѣдныхъ двохъ рокахъ майже о 50.000.

Однако не можна поминути мовчки сей сумнои обставины, що зъ 940.000 дѣтей обовязаныхъ ходити до школы въ Галичинѣ близько 380.000, отже бôльше якъ третина не побирає нѣякои науки, евентуально не може побирати, понайбôльше задля недостачѣ вôдповѣдныхъ шкôльныхъ будынкôвъ и силъ учительскихъ.

Недостачи шкôльныхъ будынкôвъ зарадить призволеный галицкимъ соймомъ фондъ на безпроцентовй позички для бѣднѣйшихъ громадъ; противно недостача силъ учительскихъ дасть ся въ найблизшихъ двохъ рокахъ шкôльныхъ ще бôльше вôдчути, бо наслѣдки помноженя семинарій учительскихъ и отворення клясъ паралєльныхъ при декотрыхъ зъ нихъ будуть могли проявити ся не скорше якъ по трехъ рокахъ.

Въ наслѣдокъ тои великои недостачѣ учителѣвъ була галицка краєва рада шкôльна змушена застановити на якійсь часъ засновуванье шкôлъ народныхъ въ громадахъ, котрій не мають ще шкôлъ, однако мимо того не могло близько 50.000 дѣтей, для котрыхъ суть зорганізованй и дотованй школы побирати науки задля недостачѣ учителѣвъ.

Въ многихъ школахъ народныхъ єсть така сильна фреквенція, що краєва рада шкôльна була змушена дозволити на науку подѣльну не лише въ низшихъ але й у высшихъ клясахъ, а въ наслѣдокъ того выслѣдъ науки бувъ дуже обмеженый и тымъ дасть ся пояснити ся сумна поява, що доросла молодѣжь, котра ходила до школы, спадае назадъ до анальфабетизму. *(Дуже справедливо!)* До того причиняе ся ще обставина, що на науку доповняючу ходить ледве половина шкôльнои молодежи. Особливо на селѣ ходять на науку доповняючу дуже неправильно а зъ-вôдси и выслѣды науки дуже мінімальній.

Въ мѣстахъ удало ся заходамъ галицкого выдѣлу краєвого при спôвдѣланю краєвои комісіи промысловои заложити за послѣдныхъ пятнацять лѣть 31 промысловыхъ шкôлъ доповняючихъ, до котрыхъ ходить 4.517 ученикôвъ, а кромѣ того єсть у Львовѣ девять промысловыхъ шкôлъ доповняючихъ, котрій ще не мають орґанізациі на основѣ нормального статута краєвого для доповняючихъ шкôлъ промысловыхъ

Коли зважимо, що промыслъ взагалѣ а особливо у насъ въ Галичинѣ наближуесь до скорого упадку, то треба узнати велике значѣнье промысловыхъ шкôлъ доповняючихъ, котрій мають дати молодцеви бодай можнôсть розширити и утвердити своє знанье зô взгляду фахового

Але досвѣдъ учить насъ, що доповняючій школы фаховій, бодай при теперѣшнôмъ своѣмъ устрою, лише въ малôй мѣрѣ вôдповѣдають своѣй цѣли. Перманентна комісія промыслова, до котрои я мавъ честь нал жати, переслухала минувшого року близько 400 знатокôвъ зô всѣхъ краєвъ нашои державы, котрій высказали свои погляды такожь на доповняючій школы промысловій. Тѣ высказы були майже одногôднй въ тôмъ напрямѣ, що успѣхи науки въ доповняючихъ школахъ промысловыхъ не є такій, якъ бы властиво можна жадати, бо ученики высылають ся до школы въ часѣ, коли они вже досыть змученй, а именно по-найбôльше въ годинахъ вечѣрныхъ Отже высказано бажанье, щобы наука вôдбувала ся въ порѣ, коли ученикъ має вповнѣ духовій й фізичній силы, то значить въ годинахъ передполуденныхъ. Жадано такожь, щобы доповняюча наука промыслова була заведена обовязково, коли для пôднесеня промыслу, маєся осягнути справдѣшній успѣхи. Многй знатоки высказали ся и въ тôмъ напрямѣ, що було бы користнѣйше на мѣсце доповняючихъ шкôлъ промысловыхъ заложити школы фаховій або по всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ для кождого ремѣсла взôрцевій варстаты державній. Пôдношено, що скорше чи пôзнѣйше будуть мусѣли признатись бôльшій нѣжь тепер сумы на такій цѣли науки, а на всякій способъ не тôлько соймы, але й рада державна мусить причинятися, щобы способность продукцій промысловыхъ верствъ населеня по змозѣ пôднести, и охоронити єи передъ упадкомъ.

Полишаючи сій высказы промыслового знавства оцѣненю міністерства просвѣты, витаю порушену въ справозданю буджетовôмъ гадку яко на часѣ, щобы тамъ, де средства корпорацій автономічныхъ не выстатчають, выступила субсідіярно держава.

С. Е. п. міністеръ фінансôвъ выказавъ на основѣ урядовыхъ цифръ въ своѣй бесѣдѣ зъ 7 цвѣтня с. р., що додатки краєвій въ часѣ вôдъ 1862 до 1892 р. пôднеслись бôльше якъ подвôйно и що фінансы краєвій дôйшли до границѣ своєи зможности. Отже щобы фінансамъ краєвымъ прийти въ пôмôчь, вôнъ подавъ надѣю, що по переведеню реформы податковои можна буде розпорядиму процентуальну звыжку податкôвъ реальныхъ звертати поодинокимъ краямъ и що по переведеню реформы податку горѣвчаного часть доходу зъ податку горѣвчаного зможе краямъ звернути ся.

Переведенье тои реформы єсть тымъ пильнѣйше, що вже въ найблизшôй будучности держава побачить ся змушеною на дотованье пенсій учительскихъ и на орґанізацію шкôльництва народного, а особливо на школы фаховій давати для Галичины значній додатки. Треба зважити, що вже въ сѣмъ роцѣ треба було вложити яко потребу на платню учителѣвъ и на пенсіи для учителѣвъ шкôлъ народныхъ въ Галичинѣ суму 3·1 міліонôвъ зр. зъ фондôвъ громадского, повѣтового и краєвого.

Теперь же реформа шкôльництва народного въ практичнôмъ напрямѣ по части переводить ся а по части єсть намѣрена, она буде вымагати значныхъ жертвъ матеріяльныхъ а держава побачить ся въ конечности — прийти краєви въ тôмъ взглядѣ въ помôчь у власнôмъ своѣмъ интересѣ.

(Дальше буде.)

НОВИНКИ.

— **Засѣданье Выдѣлу Руского Товариства педаґоґічного** вôдбуде ся 5-ого мая о 7-ôй год. вечеромъ въ комнатѣ Тов. им. Шевченка.

— **Вôдъ о В. Чарнецкого** зъ Сѣльця белского одержуемо таке письмо: Въ цѣли порозумѣня що-до доповняючого выбору одного члена сокальскои рады повѣтовои зъ ґрупы громадъ сѣльскихъ запрошую выборцѣвъ до Сокаля на день 4 н. ст. мая на 2 гу годину зъ полудня до салѣ уряду мѣского. При тôй нагодѣ поясню, якъ стоить справа зъ основаньемъ політичного товариства для Сокальщины. — *Вас. Чернецкій* членъ выдѣлу сокальскои рады повѣтовои.

— **Нешанованье святъ.** Лише проминули свята, а вже надходять вѣсти про нарушуванье ихъ зô стороны нашихъ властей. Симъ разомъ розходить ся о власть войскову. Именно доносять намъ про такій фактъ: Въ свѣтлый понедѣлокъ Воскресеніи Хр. вôдбули ся въ Сиховѣ пôдъ Львовомъ вправы войсковій. У. часть въ нихъ брала 9-та, 10-та, 11-та и 12-та компанія 80-го (отже рускаго) полку пѣхоты. Здаєть ся, що коментарѣ до сего факту зайвій.

— **Зъ пôдъ Ходорова пишуть намъ:** Передновокъ дае ся въ знаки нашому народови. По многихъ селахъ повѣтôвъ бобрецкого и калуского кинувся тифъ голодовый, котрый прôзвано урядово „tyfus brzuszny“. Та правда, що се тифъ жолудковый, але чому вôнъ проявляє ся якъ-разъ мѣжь тыми бѣдаками, що вже вôдъ половины зимы постять або жиють такою стравою, що й худобинѣ не служила бы? Цѣкавый фактъ лучивъ ся въ селѣ Островѣ, де пануе той тифъ „brzuszny“. Лѣкарь повѣтовый зайшовъ до одного хорого селянина и заставъ, якъ дѣти ѣли якусь недоварену мѣшанину зъ вôвсяной муки. Зацѣкавленый лѣкарь покушавъ той стравы та переконавъ ся, що то не для людей, давъ дѣтямъ по 10 кр. а страву казавъ выкинути. Нужда даесь вôдчувати тымъ бôльше, що й худоба гине на мотилицю за-для лихои нашѣ. Правда що староство роздѣлюе якусь запомогу, але се капля воды въ порôвнаню до моря хлопскои нужды.

— **День 1 мая у Львовѣ** не проминувъ такъ супокôйно якъ попередными роками. По зборахъ робôтничихъ въ ратуши прийшло въ полудне до уличныхъ забурень. Именно напала товпа робôтникôвъ на каменицю Гавсмана при улици Сикстускôй, де працювали мулярѣ и розпочала зъ ними бійку, щобы ихъ примусити до святкованя. Одного 18-лѣтного робôтника скинено разомъ зъ руштованьемъ зъ першого поверха на землю, однако вôнъ не потерпѣвъ бôльшои ушкоды. Коли поліція не могла собѣ дати рады выступило войско и зробило ладъ. Поліція арештувала кôлькохъ напастникôвъ, однако товпѣ удало ся ихъ вôдбити крôмъ двохъ, котрыхъ вôдведено до поліціи. Въ часѣ заколоту на улици Сикстускôй позамыкали купцѣ склепы. Вечеромъ прийшло до заколоту на улици Лычакôвскôй, куды робôтники вертали въ громаднôмъ походѣ зъ прогульки до мѣста. Робôтникамъ заступило дорогу двѣ компаніи войска и вôзвали ихъ розôйти ся. По довшôмъ часѣ коли вôзванье офіцира не помогло а робôтники приймили навѣть грôзну поставу, давъ командантъ приказъ набивати карабіны и се спонукало товпу розбѣгти ся. При тôй нагодѣ арештовано кôлька осôбъ.

— **Великій огонь** навѣстивъ вчера о 7-ôй годинѣ рано село Рясну польску пôдъ Львовомъ. Згорѣло 24 загородъ и 70 будынкôвъ. Страты величезній, але въ значнôй части обезпечений.

— **Огнѣ.** Въ селѣ Краснôмъ, стаціи при шляху зелѣзницѣ Короля Людвика згорѣло нинѣ рано кôлька загородъ селяньскихъ. — Въ Сернкахъ горѣшныхъ, рогатиньского повѣта, повставъ дня 17 н. ст. цвѣтня сильный огонь и знищивъ 33 загороды зъ припасами збôжа. Въ огни погибло пять штукъ худобы. Зъ потерпѣвшихъ було лише шѣстьохъ господарѣвъ обезпеченыхъ. До 300 душъ лишило ся безъ даху и хлѣба. — Въ Батятичахъ, жовкôвского повѣта, згорѣли сими днями двѣ загороды селяньскій. Шкода не була обезпечена.

— **Зъ именованъ въ арміи.** Капітаномъ П. клясы именованый надпоручникъ Григорій Грозикъ при 20 полку пѣхоты. — Полковыми лѣкарями І. клясы именованій: д-ръ Іосифъ Ковшевичь при 55 полку пѣхоты и д-ръ Исидоръ Шухевичь при 86 п. п. а придѣленый до босаньско герцеговиньского 2-ого п. п. — Полковыми лѣкарями П. клясы именованій: д-ръ Иванъ Колесса при 34 полку пѣхоты и д-ръ Иларій Ортиньскій при 5 полку уланôвъ.

— **Новый розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ.** Дирекція руху зелѣзниць державныхъ у Львовѣ доносить,що зъ днемъ 1 н. ст. мая с. р. вводить новый розкладъ ѣзды на своихъ шляхахъ. Сей розкладъ есть зближеный въ головныхъ начеркахъ до теперѣшного. Троха вôдмѣнно буде курсувати поѣздъ ч. 1711, котрый зъ днемъ 1 мая с. р. не якъ доси о годинѣ 7-ôй мін. 21 рано, але вже о годинѣ 6-ôй мін. 16 рано (часъ львôвскій) буде выѣздити зô Львова. На тôмъ користае поѣздъ ч. 1218, котрый въ Стрыю лучить ся зъ поѣздомъ ч. 1711 и ѣде до Нового Загôря, яко полученье до поспѣшного поѣзду ч. 3 въ Перемышли черезъ Хирôвъ; вôдтакъ пôдлягають змѣнамъ поѣзды ч. 1715 и 1716, котрій будуть продовженй до Ско-

---

чути вельми радôстну вѣсть. Вашъ давный банкиръ Ренодель...

— Сей негôдникъ!

— ....вертае все, що захопивъ у васъ и другихъ. Вôнъ просивъ мене передати вамъ сей вексель, выставленый на суму 567.899 франкôвъ.

Чортъ возьми, тажь се лѣпше якъ всѣ замовленя! Єсли бы самъ хиньскій богдиханъ, зъ дружиною всѣхъ своихъ мандаринôвъ, прийшовъ просити его, Бірталя, збудувати пагоду на чотирнацять поверхôвъ на подобу айфлевои вежѣ, то и тогдѣ симпатичне лице артиста не заяснѣло бы бôльшимъ зачудованьемъ и радостью.

Дозволивши священикови повторити принесену вѣсть, и пересвѣдчивши ся, що богацтво вже безперечно на него впало, вôнъ зъ одушевленьемъ кликнувъ:

— Яке щастье! Я повиненъ сейчасъ все розповѣсти Цецилiи... Чи позволите?

— Але якъ се можливе! енерґічно запереченвъ священикъ. — Въ таку хвилю зворушити вашу жѣнку!... Богъ зъ Вами, тажь вы бы ей убили!

Архітектъ поблѣдъ.

— Ваша правда, вôнъ притакнувъ — дякувать вамъ. Теперь се несподѣване щастье мене навѣть полохае, продовжавъ вôнъ въ зворушеню, ще разъ переглядаючи векселъ. — Дôстати маєтокъ въ таку хвилю, коли моя бѣдна жѣнка омлѣвае зъ болѣвъ, коли она, може бути, на волоску вôдъ смерти — то страшно! Але єсли все перемине гараздъ, єсли менѣ въ тôй хвили скажуть „у васъ дитина, Цецилiи не грозить найменше небезпеченьство“... И до того всего богацтво... Нѣ, се було-бъ надто гарно! О такъ, отче добродѣю, менѣ зъ жѣнкою не приходилось легко жити. Ради насущого хлѣба, я, артистъ, мусѣвъ стати майже ремѣсникомъ. Вы-жь видите прецѣ, що я мусѣвъ будувати, и се еще добре, єсли дôстававъ такій замовленя; мы вельми радій имъ, хочь за-для нихъ мусимо розлучатись зъ собою и неразъ довго я мушу мучитись на провінціи въ лихихъ гостинницяхъ. Представте собѣ, моя бѣдна Цецилія черезъ цѣлу зиму не могла мати анѣ одного нового одягу. Такъ єсть, мы порядно терпимо; але даю слово чести, що єсли-бъ менѣ въ тôй хвили сказали: „твоя жѣнка и дитина будуть здоровй лишь пôдъ тымъ услôвемъ, єсли ты сей векселъ кинешь въ огонь“, я не завагавъ бы ся анѣ мінуты!.. Се нечайне щастье мене лякомъ переймае

Архітектъ пôдписавши, задумавъ ся.

— Бôльше якъ пôвъ міліона, прошептавъ вôнъ.

— Я зновъ богатый, такъ якъ перше, коли властиво, не бувъ щасливымъ. Оттакъ, безъ сумнѣву, щастье пôзнавъ я ажь тогдѣ, коли опинивъ ся цѣлкомъ зруйнованымъ.

„И вôнъ такъ само; то вже за богато“, подумавъ священикъ.

— Що вы говорите? докôнчивъ вôнъ голосно — Вы тôлькы що говорили менѣ, що ваше житье не дуже то розкôшне...

Зъ комнаты недужои роздавъ ся довгій переймаючій крикъ.

— Бѣдна Цецилія! — кликнувъ архітектъ, неначе божевôльный выбѣгаючи зъ комнаты.

Нѣяково було лишати ся священикови при такихъ обставинахъ, але не було иншои рады, треба було ждати на поквітованье для Реноделя

За чверть годины Бірталь вернувъ ся.

— Она спокôйнѣйша теперь, далеко спокôйнѣйша, сказавъ вôнъ. — Женщины казали менѣ вôдôйти; говорять, що моя присутнôсть зворушуе хору... Страшній женщины!... Повитуха проста якъ поліціянтъ, а вôдъ служницѣ чути горѣвку ажь нудить... И що жь вы на то скажете! Рано не було дома навѣть двѣста франкôвъ. И ще разъ прошу, простѣть отче добродѣю — вы здае ся менѣ згадували щось о поквітованю?

— Такъ єсть, отъ тутъ, проши лишь пôдписатись.

— Я зле выразивъ ся, перебивъ ему молодый чоловѣкъ. — Ось вже чотири роки, якъ моє житье прегарне, тому що я люблю и мене люблять. То чувство помагае менѣ переносити всѣ злиднѣ та удары судьбы. А єсли-бъ не ставъ я убогимъ, я нѣколи бы не дôзнавъ ся бувъ о любови Цецилiи до мене, и може бути нѣколи не заволодѣвъ бы ей чудовымъ сердцемъ. Будьте щирй отче добродѣю, скажѣть, якъ говоривъ о менѣ Ренодель?

— Якъ о молодôмъ чоловѣцѣ... затинаючись почавъ священикъ, добираючи мягшихъ выразôвъ — котрый негодуе на похибки свого вѣку и часомъ самъ въ нихъ попадае..

— Простѣйше сказавши, якъ о марнотратнôмъ розпустнику, перебивъ ему Анрі Бірталь.

Признаюсь вамъ, вôнъ сказавъ повну правду. Єсли хочете, я вамъ розкажу свою исторію? Бути може, се позволить менѣ хочь на хвилю забути ту страшну трѣвогу о ту, що терпить въ сусѣднôй комнатѣ.

(Дальше буде.)

лього, поѣзды ч. 1717 и 1718, продовженѣ до Гребенова и поѣзды мѣшанѣ 1361 та 1372, котрѣ не будуть курсувати якъ теперь мѣжь Станиславовомъ а Бучачемъ, лише мѣжь Станиславовомъ а Чортковомъ и то поѣздъ ч. 1361 буде курсувати до Чорткова, а поѣздъ ч. 1372 буде вôдъѣздити зъ Чорткова о годинѣ 11-ôй мін. 29 вечеромъ (часъ зелѣзничій).

— **Хмароломъ** зъ громами и блискавицями навѣстивъ дня 23 н. ст. цвѣтня с. р. села Скоморохи старѣ и Пôдшумлянцѣ коло Рогатина. Дощь а властиво потоки воды лили ся зъ хмары майже чотири годины безнастанно. Мѣцями спадала якась збита маса зô снѣгу и граду и засыпала землю на стопу высоко. Въ одиôй мінутѣ зôбрала ся вода на горахъ и приплыла зъ страшнымъ гукомъ и шумомъ до села. Всѣ господарскѣ хаты, положенѣ низько, унесла вода разомъ зъ людьми и худобою. Одна жѣнка хотѣла спасти житье своѣй 6-лѣтнôй дочцѣ и держала дитину коло себе, якъ довго могла, але коли ѣй руки омлѣли выпустила дочку зъ рукъ и она утонула; нещастна мати задержала ся на деревѣ, зъ-вôдки ей пôвмертву здоймили. Осьмимѣсячну дитину пôрвала вода зъ хаты разомъ зъ колыскою, въ котрôй сидѣла и кôтка, котра инстинктово спасала себе и дитину, бо якъ лише начала колыска перевертати ся на одинъ бôкъ то кôтка перескакувала на другій бôкъ и такимъ способомъ удержувала рôвновагу. Ажь въ другôмъ селѣ зловили колыску зъ котомъ и дитиною. Кôтъ бувъ живый, дитину-жь залила туча. Такожь школу навѣстила вода и учителька мусѣла повысаджувати дѣти на пôдъ. Мѣжь тымъ выбѣгла одна дѣвчинка незамѣтно зô школы и вода ей унесла. Взагалѣ погибло при тôй катастрофѣ звыжь 100 штукъ овець, 20 штукъ рогатои худобы и 5 коней. Доси выкинула вода 4 трупы, однако здаѣть ся що погибло бôльше людей. Поля цѣлкомъ поніщ нй; вода знесла землю разомъ зъ засѣвомъ.

— **Скорый авансъ.** Въ черновецкôй Gazet-ѣ Polsk-ôй читаємо таку вѣстку: „Практикантъ концептовый краевого правительства бар. Стеф. Василько (будучій зять бар. Кравса — *Ред.*) именованый дѣйстнымъ концепістомъ. Сей авансъ наступивъ середъ досыть незвычайныхъ обставинъ и справивъ якъ у товаришѣвъ п. бар. Василька такъ и въ мѣстѣ, свого рода вражѣнье яко доказъ высокого уздôбненя, котре обѣцюе авансованому гарну будучнôсть. Бар. Стефанъ Василько, окôнчивши передъ рокомъ права, вступивъ до правительства краевого и хочь що хвиля мусѣвъ користати зъ вôдпустки то однако зъумѣвъ такъ вызначити ся въ урядованю, що п. президентъ краю вже на кôлька мѣсяцѣвъ передъ приписанымъ речинцемъ рôчнои практики дозволивъ ему приступити до практичного испыту. Сей испытъ припавъ въ понедѣлокъ. Комісія выдала кандидатови свѣдоцтво зъ вôдзначеньемъ а пôвъ годины по тôмъ свѣтлôмъ результатѣ доручено молодому практикантови именованье на дѣйстного концепіста. — Тымъ авансомъ помнено одного провізоричного концепіста и девятьохъ старшихъ практикантôвъ концептовыхъ. Сю оцѣнку незвычайныхъ способностей молодого урядника записуемо яко послѣдный учинокъ въ роботѣ уступаючого президента краю.“

— **Музики войсковѣ** будуть грати у Львовѣ въ маю: вô второкъ дня 1 н. ст. мая передъ палатою намѣстництва (30 полку цѣх.); въ пятницю 4 мая въ огородѣ мѣскôмъ (24 п. п.); вô второкъ 8 мая на Стрѣльници (55 п. п.); въ пятницю 11 мая въ огородѣ мѣскôмъ (80 п. п.); вô второкъ 15 мая на Высокôмъ Замку (24 п. п.); въ пятницю 18 мая въ огородѣ мѣскôмъ (30 п. п.); вô второкъ 22 мая передъ головною командою (80 п. п.); въ пятницю 25 мая въ огородѣ мѣскôмъ а вô второкъ 29 мая передъ головною командою (24 п. п.). Початокъ все о годинѣ 5½ зъ полудня, а на Стрѣльници о годинѣ 6½ пополудни.

— **Комітетъ занимаючій ся устроєньемъ въ Коломыи вечерка въ XXXIII роковины смерти Тараса,** маѣ честь зложити прилюдну подяку Впр. о. І. Харжевскому, що мимо рôзныхъ перешкодъ занявъ ся зложеньемъ добôрного хору, Вп. пп. Ф Савчиньскôй, М. Крушельницкôй, М. Пачовскому, д-рови А. Кульчицкому, В. Микецееви, Р. Левицкому и всѣмъ членамъ хору за ласкаву участь и всѣмъ, що до такъ свѣтлого обходу своєю працею зволили причинити ся. Знаменита удача вечерка при добôрнôй проґрамѣ есть найлѣпшою подякою а зараромъ доказомъ щирои волѣ всѣхъ участвуючихъ, щобы вечерокъ мимо упереджень и перепонъ спôльными силами, прилюдно обходити. Честь Вамъ за те! Всѣмъ Вп. Панамъ зложившимъ при вступѣ наддатки складаємо щире Спаси-Бôгъ. — Чистый дохôдъ, (мимо надзвычайно низькихъ цѣнъ вступу) 7·94 зр. и закупленый на вечерокъ великій бюстъ Тараса (11·35 зр.) вôддано выдѣлови „Шкôльнои Помочи“. Коломыя дня 20 цвѣтня 1894. За выдѣлъ *К. Кульчицкій.*

— **Выбôръ одного радного.** Зъ причины що трибуналъ адміністраційный уневажнивъ выбôръ радного мѣста Львова ґр. Юрія Борковского, розписавъ магістратъ доповняючій выборы одного радного. Выбôръ вôдбуде ся дня 15 н. ст. мая.

— **Богатый жебракъ.** Зô Станиславова доносять, що дня 15 н. ст. цвѣтня померъ тамъ нагле коло готелю Надвôрняньского звѣстный въ мѣстѣ жебракъ Зісе Гольдеръ. Смерть наступила зъ обезсиленя, бо померший уходивъ за дуже бѣдного. Однако коли переглянено єго рѣчи найдено мѣжь иншими книжочку касы щадничои, выставлену на єго имя на суму 2271 зр., а крôмъ того готôвкою 109 зр. 25 кр. и 70 сотикôвъ та богато иншои дрôбнои монеты.

— **Подяка.** Пôдписаный Зарядъ школы трикласовои въ Настасовѣ складаѣ симъ прилюдну подяку хв. Выдѣлови Читальнѣ „Просвѣты“ въ Настасовѣ за надôсланыхъ 20 молитвенникôвъ „Просвѣты“ въ цѣли розданя ихъ межи пильнѣйшу молодѣжь шкôльну, що безперечно причинить ся до заохоты въ пильности. Спаси Бôгъ! — Въ Настасовѣ 20 цвѣтня 1894. *Іоанъ Рогальскій,* управитель школы.

— **Процесъ соціялістичный.** Въ Станиславовѣ вôдбула ся дня 25 н. ст. цвѣтня розправа противъ 11 членôвъ соціялістичного товариства Siła, обжалованыхъ о заложенье взглядно належанье до тайного товариства. По переведенôй розправѣ увôльнивъ трибуналъ всѣхъ обжалованыхъ вôдъ вины.

— **Потвердженье выбору.** Постановою зъ дня 16 н. ст. цвѣтня затвердивъ цѣсарь выбôръ почетного крилошанина и греко-кат. пароха въ Турцѣ о. Мих. Прухницкого на заступника презеса рады повѣтовои въ Турцѣ.

— **Испыты зрѣлости въ семинаріяхъ учительскихъ** розпôчнуть ся зъ кôнцемъ сего року шкôльного въ такôмъ порядку: а) въ учительскихъ семинаріяхъ мужескихъ: въ Ряшевѣ 28 н. ст. мая, въ Гарновѣ 11 червня, въ Краковѣ 23 червня, въ Тернополи 19 червня, въ Станиславовѣ 27 червня у Львовѣ 7 липня; б) въ учительскихъ семинаріяхъ женьскихъ: въ Краковѣ дня 16 н. ст червня, у Львовѣ 16 червня, въ Перемышли 7 липня.

— **Землетрясенье въ Греціи,** про котре мы онодгы приносили прибрало бôльшій розмѣры, якъ зъ початку можна було думати. И такъ доносять зъ Атенъ, що въ Халькисъ всѣ домы безъ выимки неможливѣ до мешканя. Треба було навѣть вязнѣвъ повыпускати зъ вязниць. Завалило ся також кôлька церковъ. Въ Лімні и Катоюлі знищенѣ цѣлковито будôвлѣ портовѣ. Страшно ширила ся катастрофа въ Драганѣ, де поробили ся численнѣ розпалины въ земли, коли рôвночасно пообсували ся горы, розваляючи численнѣ домы. Одночасно вôдзывали ся пôдземнѣ громы. Однако найстрашнѣйше навѣщеный бувъ округъ Льокрісъ, де девять мѣсцевостей зникло буквально зъ землѣ потягаючи за собою численнѣ жертвы въ людяхъ. Депеша зъ Малессіні доносить про величезне число раненыхъ, дальше въ Арвіце погибло 4 людей, въ Ліманілісъ 5, въ Крімакастро завалило ся 50 домôвъ, въ Проскона монастирь св. Мартина, при чôмъ 20 дрôбныхъ дѣтей, ученикôвъ школы монастирскои лягло пôдъ розвалинами. На Корфу и Итацѣ дало ся також чути землетрясенье.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** У Львовѣ померъ сими днями Антôнъ Керекіярто, шефъ департаменту руху львôвскои дирекціи зелѣзниць въ 57-ôмъ роцѣ житя.

Надôслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards
75 kr. bis fl. 3·65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei in die Wohnung an Private.. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды. Зъ важностію вôдъ 1 мая с. р. заводить ся для руху зъ зшитками зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды новый выказъ посвѣдчень до ѣзды на шляхахъ зелѣзниць австрійскихъ, угорскихъ, нѣмецкихъ, голяндскихъ, бельгійскихъ, румуньскихъ, швайцарскихъ, норвеґскихъ и даньскихъ, якъ також на шляхахъ ц. и к. зелѣзницѣ боснійскои. Зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды выдаватись буде: у Вѣдни на двôрци зелѣзницѣ пôвденнои, въ бюрѣ вывѣдуючôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ I округъ улиця Іоана ч. 29, потôмъ въ мѣсцяхъ выдачи I округъ площа Стефана 1 и Шоттенрінґъ 3, въ Празѣ зел. Ц. Ф. Ю. въ Градци зел. пôвд., въ Трієстѣ зел. пôвд., въ Цельовацi зел. пôвд., въ Инсбруцѣ, Будапештѣ зел. пôвд. (въ Оффенѣ) въ Чернôвцяхъ и Пôдволочискахъ, у Львовѣ въ бюрѣ вывѣдуючôмъ ц. ц. австр. зелѣзниць державныхъ при улици третого Мая 3, Готель Имперіяль, въ Загребѣ (бюро мѣстове к. угорс. зелѣзниць державныхъ) и Сольногородѣ въ бюрѣ мѣскôмъ ц. к. авст. ійскихъ зелѣзниць державныхъ. Замовленье на зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды приймають и посередничать при нихъ такожь и всѣ иншій стаціи ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ и ц. к. уприв. товариства зелѣзницѣ пôвденнои. Зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды выдаѣ ся якъ для ѣздъ окружныхъ, такъ и для подорожей тамъ и назадъ на тôмъ самôмъ просторѣ, сли загальна довгота всѣхъ шляхôвъ выражена на посвѣдченяхъ до ѣзды выносить найменше 600 кільометрôвъ. Выимково будуть выдаванѣ въ округѣ шляхôвъ ц. к австрійскихъ зелѣзниць державныхъ и въ тôмъ-же ц. к. упр. товариства зелѣзницѣ пôвденнои, зшитки посвѣдчень до ѣзды для подорожей дѣйстно окружныхъ вже при просторѣ 300 кільометрôвъ. При вплатѣ належитостей за высше згаданѣ мінімальнѣ вôддаленя призволяе ся приймати просторы сполучаючій, для котрыхъ посвѣдченя до ѣзды въ зшитки не вставляе ся, однако пôдъ услôвемъ, що скôлькôсть кільометрôвъ тыхъ просторôвъ не може переступати половины загальнои скôлькости кільометрôвъ шляхôвъ выписаныхъ на посвѣдченяхъ до ѣзды, за котрѣ належитôсть оплачено. Зуставлюванѣ посвѣдченя до ѣзды надѣляють взагалѣ правомъ, уживати всѣ поѣзды пôсля розкладу ѣзды, наколи знаходять ся при нихъ вôдповѣдній клясы. На шляхахъ австрійскихъ и угорскихъ зелѣзниць державныхъ важнѣ посвѣдченя ѣзды III клясы выключно тôльки для поѣздôвъ особовыхъ и можна ихъ уживати також для поѣздôвъ поспѣшныхъ за доплатою тарифою означеного додатку, о скôлько на поодинокихъ прямыхъ посвѣдченяхъ до ѣзды не есть подана инша постанова. — Тарифа для зшиткôвъ зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды есть выражена въ нѣмецкôй державнôй валютѣ, однакъ полишує ся партіямъ волю, належитости зъ увзглядненьемъ кождоразорового денного курсу вырôвнати також въ австрійскôй валютѣ. Описъ посвѣдчень до ѣзды вразъ зъ мапою можна дôстати по цѣнѣ 50 кр. въ мѣсцяхъ выдачѣ білетôвъ, однако можна ей спровадити також за посередництвомъ кождои иншои стаціи австр. зелѣзниць державныхъ, якъ також упр. товариства зелѣзницѣ пôвденнои.

Зниженье тарифове для збôжа пôдъ засѣвъ и картофель насѣнныхъ. — Зъ важностію вôдъ 7 цвѣтня до 15 липня с. р. заведено зниженье тарифове для збôжа пôдъ засѣвъ и картофель насѣнныхъ спроваджуваныхъ яко посылки звычайнѣ черезъ сѣльскихъ господарѣвъ королѣства Галичины, або черезъ галицкѣ спôлки рôльничѣ, урядомъ призволенѣ читальнѣ и т. ин. для ихъ членôвъ занимаючихъ ся рôльнымъ господарствомъ на шляхахъ зелѣзницѣ Львôвъ-Белзець (Томашѣвъ) буковиньскихъ и коломыйскихъ зелѣзниць льокальныхъ. Спровадженье се маѣ вôдбувати ся на основѣ картъ замовленя потвердженыхъ вôдъ галицкого товариства рôльничого въ Краковѣ або черезъ галицке товариство господарске у Львовѣ на обставину, що тѣ посылки призначенѣ для засѣву поля знаходячого ся у власнôмъ зарядѣ спроваджуючого. Близшихъ информацій можна засягнути въ кождôй стаціи зелѣзничôй.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністеръ скарбу именувавъ секретаря головнои фабрики тютюну въ Краковѣ, Вяч. Червиньского, инспекторомъ тои-жь фабрики.

Цѣсарь постановою зъ дня 23 н. ст. цвѣтня именувавъ совѣтника высшого суду краевого у Львовѣ Тому Логиньского совѣтникомъ двора при найвысшôмъ трибуналѣ судовôмъ. — Президія краевои дирекціи скарбу именувала офіціялôвъ рахунковыхъ: Адольфа Конюшевского и Андр. Копача ревідентами рахунковыми, контрольора податкового Людв. Гірша и асистентôвъ рахунковыхъ Ив. Лѣсковацкого та Ив. Новицкого офіціялами рахунковыми, вкôнци адъюнкта податкового Ив. Грабовского и практикантôвъ рахунковыхъ Вікт. Шміда, Болесл. Собѣского и Евг. Ивасечка асистентами.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ практиканта концептового намѣстництва, Винк. Пшибиславского, зъ Косова до Стрыя.

— **Конкурсы.** Окружна рада шкôльна въ Перемышлянахъ розписуе конкурсъ на кôльканацять посадъ учительскихъ. Поданя треба вносити до кôнця мая. — Дирекція почтъ розписуе конкурсъ на кôльканацять посадъ контрольорôвъ, касіерôвъ и асистентôвъ почтовыхъ зъ речинцемъ до 15 н. ст. мая.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 2 мая. Вчерашне свято роббтниче перейшло спокôйно. Не прийшло нѣгде до заколоту зъ поліцією.

Прага 2 мая. Лишь въ двохъ мѣсцевостяхъ выступила поліція противъ роббтникôвъ.

Бѣлградъ 2 мая. Въ деякихъ мѣсцевостяхъ выкликали радикали заколотъ зъ нагоды стяганя залеглыхъ податкôвъ. Войско выступило.

Лондонъ 2 мая. Въ Анґлія не святковано день 1 мая.

Запросини до передплати.

В роках 1889, 1890 і 1891 виходила „Часопись правничa“ яко місячник для теориї і практики, котроï одвічальним видавцем був Вп. адвокат др Кость Левицкий а співвидавцями в перших двох роках були Вп. адвокати: др Евген Олесницкий и др Антін Горбачевский.

Хотячи вдоволити загально відчуванїй потребі дальшого видаваня сеї фахової часописи, переняло Товариство наукове імени Шевченка у Львові на себе дальше видавництво „Часописи правничої“ — відаючи ведене сего видавництва Вп. адвокатови дрови Костеви Левицкому.

З роком 1894 розпічне ся прото дальше видаванѣ „Часописи правничої“ яко чвертьрічника для теориї и практики, що появлятись буде в обемі чотирох до пять аркушів друку кождого: 15 лютого, 15 мая, 15 серпня і 15 падолиста.

„Часопись правничa“ буде містити: розвідки наукові з предметів права і адміністрациі, ореченя трибуналів и заміткі бібліоґрафічні.

Річна передплата виносить: 3 зр.

Подаючи сю оповістку про відновлене видавництво „Часописи правничої“ до прилюдної відомости — Видїл товариства наукового імени Шевченка у Львові запрошуе отсим до передплати як також до надсиланя праць для „Часописи правничої“, маючи надію, що загал Русинів радо прийме сю вість і поспішить з матеріяльною та моральною підмогою для сего наукового видавництва.

Всї листи, письма і посилки належить адресувати до Товариства наукового імени Шевченка у Львові (при улици Академічній ч. 8).

Видїл наукового Товариства імени Шевченка у Львові.

Надôслане.

„МАРІЄВКА“
(Звертає ся увагу на нинѣшный анонсъ.) 152

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ
Д-ръ Болеславъ Мадейскій
лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ
бувшій елевъ асистентъ клініки лѣкарскои при университетѣ Ягайлоньскôмъ, по кôльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординуе вôдъ годины 3—5. 69
улиця Мицкевича число 6.

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ Теодоръ Баллабанъ
б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци
по кôльколѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**
Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 15—52
Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.
Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшный		особовѣ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	646	936
Варшавы	—	601	936	646	936
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (вôдъ 1/6 до 30/9) включно	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	936
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 25/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	910	1246	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	646	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1015	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	949	921	555	—
Сучавы	1016	—	813	103	711
Кимполюнга	1016	—	813	—	—
Радôвцѣвъ	1016	—	813	—	711
Бергомета и Чудина	1016	—	—	—	—
Новоселицѣ	1016	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1016	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1016	—	813	—	—
Чорткова черезъ Галичъ	—	—	—	103	—
Белзця	—	—	—	521	—
Сокаля	—	—	824	521	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	910	1246	—
Сколього, Гребенова, Хирова, Станиславова и Бориславa черезъ Стрый	—	—	238	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	923	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	300	1046	526	1111	731
Варшавы	—	1046	526		731
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1046	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/6 до 30/9) вкл.	—	—	—	—	731
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	746	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1046	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	544	320	1016	1056	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1123	—
Сучавы	651	—	1051	331	1106
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Чорткова черезъ Галичъ	651	—	—	—	1106
Слободы рунгурскои	—	—	1051	—	1106
Новоселицѣ	651	—	—	—	1106
Бергомета и Чудина	651	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	651	—	—	—	1106
Кимполюнга	651	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый	—	—	616	1026	—
Лавочкого (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	616	746	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	745	—
Сколього, Гребенова и Хирова черезъ Стрый	—	—	1026	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѣ значать пору нôчну вôдъ год 8-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч. 3. (Готель Имперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ кишеневôмъ. Информаційн въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4809

ВЖЕ ВЫЙШОВЪ
МОЛИТВЕННИКЪ
выданый „Просвѣтою“
въ народнôй мовѣ, великій, обôймаючій 640 сторôнъ друку, найповнѣйшій зô всѣхъ такихъ Молитвенникôвъ.

Молитвенникъ сей мѣститъ въ собѣ: I.) Молитвы щоденнѣ ранні и вечѣрнѣ. II.) Зъ Богослуженя церковного, именно: а) въ Вечернѣ, б) зъ Повечерницѣ малои, в) зъ Повечерницѣ великои, г) зъ Утренѣ, д) Литургія св. Іоана Золотоустого, е) Молитвы въ часѣ св. Литургіи. III. Тайны покаяня и пресв. Евхаристіи IV.) Молитвы для рôзного вѣку, стану и въ рôзныхъ потребахъ V.) Молитвы въ часѣ Великого посту. VI.) Молитвы на празники а) Господскѣ, б) Богородичнѣ, в) Святыхъ VII.) Молитвы сполученѣ зъ вôдпустами, VIII.) Акафистъ до а) Ісуса Христа, б) Пресв. Богородицѣ, в) св Отця Николая. IX.) Молебенъ до пресв. Богородицѣ. X.) Тропарѣ, кондаки, богородичнѣ и прокимены а) недѣльнѣ, б) щоденнѣ, в) на празники Господскѣ. Богородичнѣ и Святыхъ, г) на деякѣ потребы. XI.) Коляды и иншѣ пѣсни церковнѣ. XII.) Мѣсяцословъ цѣлого року.

Сей Молитвенникъ дôстати можна **въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ и въ книгарни Ставропигійскôй и перепл. заведеню Мих. Спожарского** по такихъ цѣнахъ:

1) Молитвенникъ брошурованый	— зр.	70 кр.
2) оправленый на-пôвъ въ полотно зъ одвѣтными вôдтисками	— „	90 „
3) оправленый цѣло въ полотно зъ золоченями и вôдтисками	1 „	10 „
4) оправленый якъ пôдъ 3) зъ додатком золоченыхъ берегôвъ	1 „	30 „
5) оправленый на-пôвъ въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками	1 „	10 „
6) оправленый цѣло въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками	1 „	60 „
7) оправленый якъ пôдъ 6) зъ додатком золотыхъ берегôвъ	1 „	80 „

Замовляючій поодиноко Молитвенники зволять присилати на оплату почты 20 кр.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ
Андрѣя Андрейчина
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовляе 151—180
ВСЯКИ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНИ.
БІЛЄТЫ ВІЗИТОВИ
вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Знаменити тутки неклиєни Немойовского, розôбрани химично мѣскою лябораторіею, можна набути у всѣхъ трафікахъ. 125

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужески силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 29—36 4851

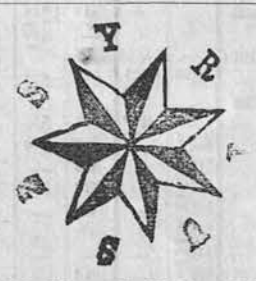

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СІРІЮСЪ"
у Львовѣ
ул. Оссолиньскихъ ч. 11
Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпши кавы ½ клґр. 1 зр. и 2227 7—?
Найлѣпши чаѣ россійски, хиньски и Ліптона славни анґлійски ¼ клґр. 1 до 2 зр.
Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

Ц. и к. доставець дворôвъ
Патенты и привілеѣ.
„Exsiccator"
100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ**, котру безплатно кождому доручить ся. 109—12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентôвъ глядае ся.
Адреса для листôвъ и телеґрамъ:
„Exsiccator" Вѣдень
КОНТОРА:
IV., Hauptstrasse 36.
Въ Краковѣ не маю філій.

ШИНКА

вестфальска въ мѣхури 1 клґ. 2 зр. Полядвиця вестфальска 1 клґ. 2 зр. Шинка зъ костею 1 зр 80 кр, въ кусникахъ по 2, 1½ и 1 клґ, продае Зарядъ двора Лапшинъ почта Бережаны. 47 9—10

Фабрика циліндрôвъ и капелюхôвъ пôдъ фірмою:
Антôнъ Кафка

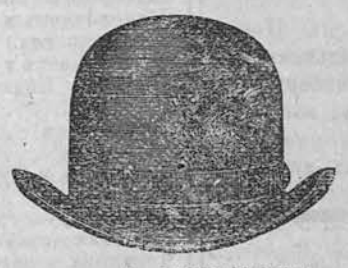

перше А. КОЖЕЛЮЖЕКЪ
у Львовѣ, Ринокъ 29,
перехôдна каменица Андріолього вôдъ стороны Єзуитôвъ Театральна 1 поручае на сезонъ весняный

Капелюхи и циліндры

власного выробу въ наймоднѣйшихъ фасонахъ и краскахъ по найнизшихъ цѣнахъ, якъ такожь капелюхи и циліндры фабрикъ **Габіґа и Плеса** у Вѣдни, въ великôмъ выборѣ капелюхи въ рôзныхъ краскахъ по 5 зр. а циліндры цѣлкомъ легки по 9 зр Такожь капелюхи мягки, неперемакаючи т зв. Льоденъ зъ фабрики **Антона Піхлєра** въ Градци. Приймае капелюхи, циліндры до вôдновлюваня.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко. 79 7—7

Ученикъ приватистъ
зъ IV кл. ґім. глядае лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Сподарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

Колодки ґарнітурови краєвого выробу (по 6 штукъ зъ головнымъ ключемъ) по зр. 2, 2·2, 2·50, 2·75 3 3·50 и 4·50. — Ванны довги по зр 18, и ванны насѣдни по зр. 6 и 7·50
4595 *поручае*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстровани рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійни вôдъ цѣны 40 зр., позолочувани и зъ образомъ поручае
ЧЕРНАВСКІЙ
ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.
Рамы золоти и чорни въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны. 4641 36 ?

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБÔТНЯ** 111-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

РУ-
кавички всякого рода; Бандажѣ руптурови
и всяки выробы рукавичничи
поручае найдешевше 2537
Павло Лянгнеръ
передъ тымъ
Браты Лянґнеры
Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Безъ конкуренціи
есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужески и хлопячи, якъ такожь одяги дитячи и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.
Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.
Дякуючи за дотеперѣшни взгляды пишусь 4195
Зъ поважаньемъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

ВОЛОДИСЛАВЪ
ҐОНЕТЪ
въ Корчинѣ
поручае зъ найчистѣйшого льну гарни и свѣжи славни полотна корчиньски въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзни, рушники, хустки до носа грубши и тонки вебови бѣли и барвисти. Бѣлье столове дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильни (Segeltuch) и т. ин. выр бы першои якости **по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.**
Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.
За доброту выробôвъ ручить ся. 148 7—14
Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

НОВА КАРТА
РУСИ УКРАИНЫ
выданя тов. педаґоґічного
есть до набутя въ Адміністраціи „Дѣла", одинъ примѣрникъ
4738 **за 20 кр.** 19—?

М. ИСКОВИЧА
БРАТЯ
ЗЪ ВѢДНЯ
ОДИНОКИ ФАБРИКАНТЫ
ОДЯГÔВЪ
ОТВОРИЛИ
у ЛЬВОВѢ
при ул. Коперника ч 1 (дôмъ Вп. Миколяша)
богато заосмотреный
МАҐАЗИНЪ ГОТОВЫХЪ ОДЯГÔВЪ
мужескихъ и дитячихъ
и поручають по цѣнахъ фабричныхъ
власни фабрики
ВѢДЕНЬ, БУКАРЕШТЪ, БѢЛГРАДЪ
СКЛАДЫ
въ найбôльшихъ мѣстахъ европейскихъ. 123 6—6

Важне для Пань!
По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣли сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 18—?
Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.
ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА
Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

ПЕРШИЙ ВИПУСК
„Жіночої бібліотеки"
під редакцією
Наталіи Кобриньскої
п. з **„НАША ДОЛЯ"** дістати можна у п. Наталіи Кобриньскої в Болехові, а також в книгарни Ставропігійскій у Львові, Єленя і Лянґа в Перемишли, Ґілечка в Тернополи, М. Міхти в Коломиї і Погорілеса в Бережанах. —
Ціна 50 кр. або 1 корона.

Звѣстне зъ доброты
ОЛОМУЦКЕ
ПИВО
на мѣру и фляшки
продаю въ моѣй новоустроєнôй реставраціи и въ **комнатѣ до снѣдань.**
Яковъ Левенгекъ
Львôвъ ул. Трибунальска ч. 4.
Реставрація и готель „Ванда".
143 До реставраціи осôбный вхôдъ. 4—4

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ
Яковъ Шпрехеръ и С-ка
поручае стари польски сильни горѣвки, дуже добри розолісы, лікеры, румы правдиви зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєви спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєвани и одиноко правдиви если зъ нашои фабрики спроваджени.
Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого
Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.
Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4913 74—104

Зъ днемъ 1 н. ст. мая розпочинае лѣтный сезонъ
Заведенье водолѣчниче
„МАРІѢВКА"
(почта Львôвъ)
Шѣсть кільометрôвъ вôдъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнôй мѣсцевости, окруженôй лѣсами въ значнôй части шпильковыми, вôдъ пôвнôчнои стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, шѣсть будынкôвъ, каплиця заведеня, въ котрôй вôдправляе ся служба божа. Пôдписаный, лѣкарь управляючій, перебувае постôйно въ заведеню и жертвуе ему цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльнôсть. Взôрцеве устроєнье, якъ вôддѣлôвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) пôсля найновѣйшихъ вымогôвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна масажь, ґімнастика електризованье, ингаляціи купелѣ електрични, сонѣшни и инши пôсля потребы. Здорова кухня у власнôмъ зарядѣ, крытый хôдникъ, проходы довкола заведеня и дальши въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бôльшою скôлькостію часописей, илюстрованыхъ ґазетъ и т. д., фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товариски. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краєвои (повозы заведеня и омнібусъ) Услôвя скромни. Близшихъ информацій удѣляе и замовленя приймае 153 3—3
Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка"
(почта Львôвъ)
Емилій Бертемиліянъ Браєръ, властитель. Д-ръ Валеріянъ Сцѣбеньскій, лѣкарь управляючій.

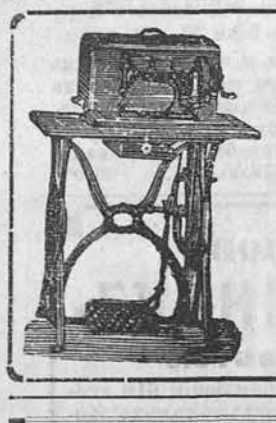

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.
поручае 4798 73—?
ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львôвъ, площа Галицка 14.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЩАВНИЦЯ
Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне въ повѣтѣ новоторгскôмъ,
зъ 7 жерелами сильнои щавы содо-солонои и содо-зелѣзистои
успѣшно дѣлаючои у всѣхъ нежитахъ якъ орґану вôддыхового такъ и орґанôвъ травленя въ довготревалôмъ запаленю легкихъ и астмѣ (дихавици) при выслизахъ ребровои болоны, **въ початкахъ сухôтъ,** въ недугахъ проводôвъ мочевыхъ, въ недугахъ жѣночихъ, анеміи и блѣдницѣ.
Знаменита гôрска стація кліматична зъ вôдсвѣжуючимъ воздухомъ.
Курація молочна, жентична и кефірова. Перворядна вдыхальня соляна и бальсамічно-шпилькова Купелѣ мінеральни гідропатични и рѣчни.
Мешканя и инши урядженя догôдни, поступови и дуже приступни.
Пора купелева вôдъ 20 мая до 30 вересня.
Въ І. сезонѣ до 20 червня и въ III. до 20 серпня мешканя купелеви о ⅓ дешевши.
Въ сезонѣ середнôмъ (вôдъ 20 червня до 20 серпня) увôльненя вôдъ таксы знесени.
Зъ усѣхъ шляхôвъ зелѣзничихъ доѣздъ до стаціи въ Старôмъ Санчи, зъ-вôдки дорогою живописною мѣжь горами надъ Дунайцемъ до заведеня возомъ почтовымъ, повозами и вôзками.
Воды зъ жерелъ Іосифины и Магдалины сильнѣйши вôдъ водъ: Ємскои, Ґляйхенбергскои и Сельтерскои на складѣ въ аптикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ.
Проспекты розсылае ся оплатно и замовленя на мешканя приймае Зарядъ Заведеня.
93 3—9 ***Ф. Висневскій.***

Зъ причины сегорôчнои
ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ
надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много наши льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтни и осѣнни** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôдни порученя и безъ всякои конкуренціи суть ти товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна
въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ **Bourett**, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижени по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронкови ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки зъ провінціи надсылани порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
48 5 33—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 88. Львôвъ, Четверъ 21 цвѣтня (3 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карола Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ рôку	9 зр.	на пôвъ рôку	12 зр.
на чвертъ рôку	4 зр. 50 кр.	на чвертъ рôку	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ рôку	8 зр.
на чвертъ рôку	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатані вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Загальнѝ зборы членôвъ товариства „Днѣстеръ“

вôдбули ся сегодня при значнôй участи членôвъ и делегатôвъ. О годинѣ 10-ôй сов. Т. Бережницкій яко голова рады надзираючои, сконстатувавши потрѣбный комплетъ и представивши правительственного комісаря сов. Гута, вôдкрывъ засѣданье. На секретаря покликавъ голова п. Бѣчая а на его заступника п. Рихвицкого. На веріфікаторôвъ покликавъ пп. о. Евг Гузара и Григ. Врецьону. Вôдтакъ сов. Бережницкій звернувъ ся зъ такою промовою до зобраных:

Свѣтлѝ Зборы!

Минувъ першій рôкъ адміністраційный, починаючій ся вôдъ 1 вересня 1892 до 31 грудня 1893 якъ наше нове товариство обезпечень „Днѣстеръ“ розпочало свою дѣяльнôсть.

Розпочали мы веденье дѣла зъ упованьемъ на Господа и зъ крѣпкою вѣрою въ силу нашого народу. Та надѣя и вѣра насъ не завела. Справозданье, котре находить ся въ рукахъ Вп. участникôвъ Свѣтлого Збору, може переконати що результатъ сего І-ого року можна уважати вдоволяючимъ. Хочь сумы наведенѝ въ справозданю ще не великѝ, але успѣхъ моральный, осягненый уже въ І-ôмъ роцѣ, мусить вдоволеньемъ наповнити серце кождого щирого Русина.

Такій успѣхъ я виджу въ тôмъ, що широкѝ круги нашои суспôльности навчили ся подавати на власныхъ силахъ и лучити ся для взаимнои помочи, — дальше въ тôмъ, що „Днѣстеръ“ заразъ въ І-ôмъ роцѣ згорнувъ пôдъ своимъ знаменемъ около 10.000 нашихъ селяньскихъ братôвъ, котрѝ передъ тымъ не користали зъ добродѣйства убезпеченя вôдъ огню, — наконець въ тôмъ, що звыжь 300 грамотныхъ, честныхъ и способныхъ селянъ станули яко агенты, котрѝ зъ запаломъ трудять ся для добра нашои институціи а посередно для добра народу.

Якъ зъ однои стороны сей І-ій рôкъ уважати належить за користный пôдъ взглядомъ числа и высоты шкôдъ, такъ зъ другои стороны належить намъ пôднести, що зъ причины повеней, неурожаю и другихъ елементарныхъ нещасть, котрѝ [якъ холера, а потôмъ замкненье торгôвъ въ денекотрыхъ сторонахъ краю] навѣстили нашь край въ послѣднôмъ роцѣ, розвôй нашого товариства въ кругахъ сѣльскихъ господарѣвъ за-для матеріяльного недостатку наткнувъ на значну перешкоду. Если мимо того успѣхъ бувъ вдоволяючій, то узнаємо въ тôмъ въ першôмъ рядѣ правдиву опѣку Божого Провидѣнія а дальше немаловажный вплывъ ще слѣдующихъ обставинъ.

И такъ зъ приятностею можу пôднести, що заразъ по заснованю нашого Товариства всѣ три князѣ нашои церкви и всѣ Преосв. Ординаріяты выдали въ своихъ урядовыхъ органахъ епархіяльныхъ куренды, въ котрыхъ теплыми и высокопатріотичными словами поручили наше товариство всему Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ, за що уважаю своимъ милымъ обовязкомъ тутъ высказати въ имени Рады надзираючои Впреосв. Владикамъ и Преосв. Ординаріятамъ нашу подяку и вдячнôсть.

Дуже важною и жизненою рѣчею для нашого Товариства есть користне полагодженье справы що-до условій реасекурациі нашихъ різікъ, а такимъ полагодженьемъ мусимо уважати принятье нашого Товариства до Союза товариства реасекураційного на взаимности опертою. Въ тôмъ взглядѣ завдячуємо много Дирекціи Товариства взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котра вôдъ початку заснованя нашого Товариства вôдносила ся до насъ дружно и прихильно и зъ зичливостію пôдперла въ Союзѣ реасекураційнôмъ справу нашого принятя, за що высказую тутъ въ имени Рады надзираючои зъ приятностію публичне признанье и подяку.

Вкôнци велику прислугу и помôчь нашому товариству вôддали нашѝ Вп. Делегаты и велика часть патріотичного Духовеньства, котрыхъ всѣ услуги годѣ вычислити, тôлько загально скажу, що Дирекція, потребуючи особенно въ случаяхъ ліквідациі шкôдъ частѣйше зносити ся зъ Вп. Делегатами, все найшла у нихъ пôдпору, зичливôсть и охоту до выповненя тыхъ дѣлъ, до котрыхъ були запрошенѝ. За се высказую тымъ Вп. Патріотамъ публично щиру подяку.

Мило менѣ такожь заявити таку саму щиру подяку всѣмъ членамъ нашои Рады надзираючои, котрѝ не оглядаючи ся на власнѝ кошты поспѣшали на засѣданя и докладали всякихъ трудôвъ для розвитку нашого Товариства. Не менше дякую Дирекціи нашôй, що по-надъ обовязки на ню вложенѝ трудила ся на тôй нивѣ и поборюючи всякѝ трудности, старала ся двигнути наше Товариство на становище ему приналежне.

До дальшого красного розвою потреба двохъ условій: доброи адміністрациі и загального довѣря суспôльности. Що-до першого условя дає всяку поруку Дирекція и Рада надзираюча, друге залежить вôдъ загалу нашои суспôльности. Судячи по тôмъ довѣрю, зъ якимъ стрѣтились мы въ першôмъ роцѣ и зъ тои численности, яку зъ пріятностію бачу на тыхъ нашихъ зборахъ, маю надѣю, що и тое друге условѣ сповнить ся, а если дальше всѣ Русины въ тôй мѣрѣ якъ дотеперь приложать руки до спôльнои працѣ, буде за помочею Божою и жниво користне.

На тôмъ кôнчу и приступаю до дальшого порядку дневного.

Потôмъ сов. Бережницкій удѣливъ слово д-рови Савчакови для вôдчитаня Справозданя за І-ій рôкъ адміністраційный. Позаякъ Справозданье се кождый членъ дôставъ надруковане, то увôльнено д-ра Савчака вôдъ читаня.

Справозданье се звучить:

Товариство наше уконституувало ся на Загальныхъ Зборахъ дня 29 н. ст. червня 1892 и по навязаню умовы що-до контрасекурациі різівъ обезпеченыхъ вôдповѣдно до §. 6. статуту розпочало дня 15 вересня 1892 въ Имя Боже свою дѣяльнôсть.

По мысли артикулу VII. постановъ впроваджаючихъ до статута закôнчивъ ся І. рôкъ адміністраційный зъ днемъ 31. грудня 1893.

Въ тôмъ І-ôмъ роцѣ выдано полісъ	15.105	
уневажнено полісъ	768	
було важныхъ обезпечень . .	14.337	
Сума обезпеченого капіталу була:		
до кôнця грудня 1892 року	1,552.713	зр.
въ часѣ року 1893 . . .	8,578.015	„
разомъ въ І. роцѣ адм.	10,130.728	„

оказує ся пересѣчна вартôсть одного обезпеченя 706 зр. 61 кр.

Задатки на премію выносили:		
въ р. 1892 . . .	11.418	зр. 41 кр.
въ р. 1893 . . .	65.841	„ 27 „
разомъ въ тôмъ І. роцѣ адм.	77.259	„ 68 „

оказує ся пересѣчна чиста премія за одно обезпеченье 5 зр. 38 кр.

Зъ выказаной высше сумы обезпеченои .	10,130.708	зр.
реасекуровано вартôсть . . .	3,860.348	„ т. є. 38%
задержано отже на власне різіко .	6,270.380	зр. т. є. 62%

За ту контрасекурацію заплачено 2*.910 зр. 99 кр. або 37·4% вôдъ сумы чистои преміи узысканои въ І. роцѣ адм.

Товариство наше належить до Союза реасекураційного на взаимности опертого у Вѣдни и тамъ находить покрытье для своихъ контрасекурованыхъ різікъ. Кожде товариство, котре належить до того Союза, дôстає що року зворотъ зъ надвышки, котра покаже ся зъ интересу того-жь товариства Наше товариство дôстало за рôкъ 1892 (т. є за часъ своєи операціи вôдъ 15 вересня до 31 грудня 1892, отже въ дѣйстности за оденъ кварталъ 1892 р.) зворотъ въ квотѣ 1632 зр. 76 кр. За рôкъ 1893 єще не було въ Союзѣ роздѣлу надвышки доходôвъ.

Обезпеченя въ І. роцѣ адм. походили зъ 1612 мѣсцевостей а 1532 громадъ політичныхъ въ 50 повѣтахъ політ. Галичины и 5 повѣтахъ Буковины.

Пôсля категорій було обезпеченыхъ въ цѣлôмъ періодѣ адміністр. вôдъ 15 вересня 1892 до 31 грудня 1893:

	зр.		зр.
Церквей на суму	1,885.990	за премію	7.374·36
Приходствъ „	1,107.971	„ „	7.238·59
Школъ „	332.332	„ „	1.688·48
звычайн. будынк.	4,962.368	„ „	51.007·29
движим. трев. обез.	652.844	„ „	3.039·69
„ коротко обезп. и землеплод. „	1,189.223	„ „	6.911·27
разомъ	10,130.728	„ „	77 259·68

Вылучивши зъ того тѝ обезпеченя, котрѝ выйшли за-для уплыву часу, позбстало зъ днемъ 31 грудня 1893 обезпеченыхъ:

601 церквей	на суму зр.	1,566.863
439 приходствъ	„ „ „	912.689
267 школъ	„ „ „	276.248
разомъ обезпечень публичныхъ		2,755.800 зр.
будынкôвъ приватныхъ:		
пôдъ твердымъ покрытьемъ .		79.360
„ гонтовымъ „ .		462.929
„ соломянымъ „ .		3,738.171
разомъ . . .	4,280.460 зр.	
движимостей тревало забезпеченыхъ на суму . . .	431.513 „	
плодôвъ земныхъ на часъ коротшій вôдъ року . . .	427.843 „	
иншихъ движимостей на часъ коротшій вôдъ року . .	42.686 „	
загальна сума стану обезпечень важныхъ зъ днемъ 31 грудня 1893 . .	7,938.303 „	
зъ того контрасекурована вартôсть .	3,091.212 „	= 38·94%
остає на власне різіко	4,847.091 зр.	= 61·06%

Всѣхъ шкôдъ огневыхъ въ часѣ І. року адм. було 89 въ 45 мѣсцевостяхъ; зъ тыхъ залагоджено и выплачено до кôнця року 87 шкôдъ, зарезервовано вôдшкодованье для 2 шкôдъ, котрѝ въ роцѣ 1894 вже выплачено.

Сума загальна тыхъ шкôдъ, разомъ зъ коштами ліквідациі выносила 27.714 зр. 86 кр., або одна шкода пересѣчно 311 зр. 40 кр.

Кошта ліквідациі выносили 776 зр. 53 кр. т. є. 2·8% вôдъ загальнои квоты шкôдъ; пересѣчно ліквідація однои шкоды коштовала 8 зр. 72 кр.

Зъ повысшихъ шкôдъ припадає:

на церкви:	0		
„ приходства:	6	шкôдъ въ сумѣ	4.231 96
„ школы:	1	„ „ „	1.049·62
„ прочѝ будынки	66	„ „ „	19.686 60
„ збôже въ соломѣ	12	„ „ „	2.585·98
„ прочѝ движим.	4	„ „ „	160·70
разомъ	89	шкôдъ въ сумѣ	27.714·86

зр. (разомъ зъ коштами)

Реасекурованыхъ було 69 шкôдъ за котрѝ товариство реасекураційне звернуло 12.510 зр. 33 кр. т. є. 45·1% вôдъ загальнои сумы шкôдъ.

На власный рахунокъ зôстало шкоды 15.204 зр. 53 кр. або 19·6% вôдъ узысканои въ І роцѣ преміи, а 38 14% вôдъ преміи netto (по вôдтрученю коштôвъ реасекурациі и резервы премійнои).

На кошты адміністрациі выдано 15.315 зр. 55 кр. або 19% вôдъ загальнои сумы премій. До тыхъ коштôвъ вчисляють ся:

кошты найму льокалю . .	1122	зр.	93 кр.
платнѣ персоналу и помôчник.	9316	„	86 „
кошты оголошень и передплатъ	826	„	04 „
кошты подорожи Рады Надзир.	161	„	84 „
порторія Дирекціи и Агентôвъ	2508	„	83 „
кошты потребъ канцеляр. . .	936	„	35 „
датки и ремунерації*) . .	442	„	70 „
разомъ	15315	„	55 „
Кошты заснованя . . .	3104	„	41 „
„ орґанізациі . . .	2007	„	80 „
„ инвентаря, мапъ, книжокъ, шильдôвъ, агенц. и т. и.	2754	„	11 „
„ кошты друкôвъ . .	4701	„	06 „
разомъ	12567	„	38 „

заплаченѝ на разѣ въ цѣлости готôвкою зъ фонду основного. Кошты тѣ мають амортизувати ся въ часѣ 5 лѣтъ, отже въ рахунокъ зъ І. року вставлено до выдаткôвъ (стратъ) 20% тыхъ коштôвъ, т. є. суму 2.513 зр. 47 кр., а позбстає до амортизациі 80% т. є. сума 10.053 зр. 91 кр., котра буде въ дальшихъ чотирохъ лѣтахъ покрыта.

Фондъ резервовый, зъ додаткôвъ до задатковъ на преміи и зъ другихъ оплатъ въ §. 65. стат. означеныхъ узбиравъ ся въ тôмъ І. роцѣ до сумы 7.771 зр. 66 кр.

Резерва премій на рôкъ 1894, обчислена вôдъ задаткôвъ на преміи зъ р. 1893, (вôдъ сумы 65.831 зр. 27 кр.), выносить по вôдтрученю реасекурациі заплаченои на рôкъ 1894 квоту 8.488 зр. 81 кр. и переносить ся на рôкъ слѣдующій.

Цѣннѝ паперы, выспеціфікованѝ въ білянсѣ, зложенѝ були и суть въ депозитѣ въ Банку краєвôмъ Галичины у Львовѣ.

Готôвка 7.287 зр. 35 кр. въ институтахъ кредитовыхъ була умѣщена на книжочцѣ вкладковôй Народнои Торговлѣ, на книжочцѣ Банку краєвого и въ щадници почтовôй.

Сума 13.577 зр. 79 кр. у агентôвъ має покрытье въ полісахъ невыкупленыхъ и походить зъ того, що обезпеченѝ члены платять свôй належитости за полісы частями (ратами). Значна часть тои квоты вплынула въ готôвцѣ заразъ по замкненю рахункôвъ нашихъ за рôкъ 1893.

Претенсія Банку краєвого въ сумѣ 3 068 зр. 25 кр. становить довгъ за готôвку побрану зъ того банку на рахунокъ бѣжучій, а неспла-чену зъ кôнцемъ року въ сумѣ 4.000 зр.

по потрученю купонôвъ вôдъ цѣнныхъ паперôвъ запавшихъ дня $^{31}/_{12}$ въ квотѣ .		931 зр. 75 кр.
остає .		3.068 зр. 25 кр.

Тая претенсія заплачена заразъ зъ початкомъ сѣчня 1894 р.

Надвышка доходу за І. рôкъ адм. выносить . . .		7.522 зр. 70 кр.
Зъ того по мысли §. 65. 8. статута припадає до фонду резервового 20% т. є. квота .		1.504 зр. 54 кр.
такъ що фондъ резервовый	7.771 зр. 66 кр.	
за дочисленьемъ тыхъ	1 504 зр. 54 кр.	
збôльшає ся на суму	9.276 зр. 20 кр.	
а зъ надвышки доходу остає ся решта		6.018 зр. 16 кр.

до розпорядженя на цѣли и выдатки въ статутѣ означенѝ.

Звороты членамъ за той І рôкъ адм. не можуть мати мѣсця въ виду того, що фондъ основный не есть зверненый (§ 46. статута и §. 19. регулятиву асекур.)

Рахунокъ оборотовый

за першій рôкъ адміністраційный 1893.

Выдатки:

Премія контрас. за р. 1892	зр. 4.139·66		
„ „ „ „ 1893	„ 24.771·33	28.910·99	
Выплаченѝ шкоды зъ коштами ліквідаційными	зр. 27.409·28		
Вôдъ того зворотъ зъ контрас. . . .	„ 12.412·12	14.997·16	
Резерва шкôдъ . .	зр. 305·58		
Вôдъ того зворотъ зъ контрас. . . .	„ 98·21	207·37	
Кошта адміністраційнѝ . . .		15.315·55	
Провізія агенційна . . .		5.781·27	
Оплаты державнѝ		971·57	
Вôдписанье зъ коштôвъ заснованя, орґанізациі, инвентаря и друку .		2.513·47	
На фондъ резервовый . . .		7.771·66	
2% додатокъ на сторожу огневу буковиньску		5·23	
Резерва премій: 33⅓% вôдъ сумы зр. 65.841·11 задаткôвъ зъ року 1893 . . . . зр. 21.947·09			
вôдъ того заплачена контрасек. за р. 1894	„ 13.458·28	8.488·81	
Вкладка до Товариства реасек. .		200·—	
Сальдо		7.522 70	
	Разомъ	92·685·78	

Приходы:

Задатки зобранѝ вôдъ членôвъ за рôкъ 1892 . . .	зр. 11.418·41		
„ „ 1893 . . .	„ 65.841·27	77.259.68	
Зъ додаткôвъ на фондъ резервовый		7.771·66	
Зъ оплатъ на належит. стемплевѝ .		1.043·16	
Зъ 2% додатку на сторожу огневу буков.		5·23	
Купоны вôдъ цѣнныхъ паперôвъ и проценты		3.432·67	
Зыскъ на курсѣ цѣнныхъ паперôвъ		956·62	
Зворотъ вôдъ Товариства контрасек.		1,632·76	
Иншѝ доходы		584·—	
	Разомъ	92.685·78	

*) Въ тôмъ мѣстить ся датокъ 100 зр. на кошты похоронôвъ Марк. Шашкевича.

Білянсъ

зъ днемъ 31. грудня 1893.

Активы:

Готôвка въ касѣ	1.007·20
Цѣннî паперы	44.716·75
Въ институціяхъ кредитовыхъ	7.287·35
Задатки на платнѣ	170·—
Напередъ уплаченый чиншь	133·32
У Товариства контрасек.	513·37
У аґентôвъ	13.577·79
У иншихъ дебіторôвъ	415·97
Инвентарь и друки по вôдписаню амортизаціи	5.964·14
До амортизаціи кошты заснованя и орґанізаціи	4.089 77
Разомъ	77.875 66

Пасивы:

Фондъ основный	50.000·—
„ резервовый	7.771·66
Резерва премій на рôкъ 1894	8.488·81
Банкъ краєвый	3.068·25
Процентъ за удѣлы до часу заснованя Товариства	637·95
2% додатокъ на сторожу огневу буковиньску	5·23
Аґенты	173·69
Резерва шкôдъ	207·37
Надвыжка доходу	7.522 70
Разомъ	77.875.66

До сего справозданя д-ръ Савчакъ додавъ лише, що дня 29. мая с. р. вôдбули ся загальнî зборы союза реасекураційного [Theilungsverein] у Вѣдни, а зворотъ „Днѣстрови“ за рôкъ 1893 [якъ переконавъ ся директоръ „Днѣстра“ д-ръ Кулачковскій] выносить 6.401 зр. [четвертину вплаты, отже дуже користно]. — Справозданье приняли зборы до вѣдомости.

Въ имени комісіи ревізійнои здавъ справу сов. Ганкевичь. Комісія ревізійна перевѣряла фонды й контролювала рахунки и знайшла все въ порядку, отже вносить, щобы рахунокъ оборотовый и білянсъ зборы приняли до вѣдомости и дирекціи удѣлили абсолюторію. — Внесенье комісіи ревізійнои принято безъ дискусіи.

Потôмъ наступила справа роздѣлу надвыжки доходу въ сумѣ 7.522 зр. 70 кр.

Рада надзираюча внесла такій роздѣлъ:

20% до фонду резервового	1.504·54 зр.
Опроцентованье листôвъ	2.583·33 „
Ремунерація для директорôвъ (д-рôвъ Савчака и Федака)	1.200·— „
Ремунерація для комісіи ревізійнои	150·— „
Ремунерація урядникôвъ	785 — „
На публичнî цѣли зъ призначенои загаломъ сумы 1.000 зр:	
фондамъ вдовичо-сиротиньскимъ	400·— „
на церковь при „Нар. Домѣ“	100·— „
тремъ товариствамъ дякôвъ	120·— „
„Шкôльнôй Помочи“ у Львовѣ	80·— „
„ „ въ Станиславовѣ	40 — „
Рускôй Бурсѣ въ Стрыю	75·— „
шкôльнôй молодежи ґімназіи рускои у Львовѣ	100·— „
„ въ Перемышли	60·— „
„ въ Коломыи	25·— „
Субвенція для сторожей огневыхъ	299 83 „

Надъ сею справою вывязала ся ширша дискусія, почата п. Дм. Дмитеркомъ, въ котрôй однî члены заявились за тымъ, щобы суму 1000 зр., призначену на добродѣйнî цѣли, придѣлити до фонду резервового — другî зновъ, щобы таки роздѣлити єи, хочь-бы зъ деякими змѣнами. При поименнôмъ голосованю принято 69 голосами противъ 35 роздѣлъ надвыжки доходу пôсля внесеня рады надзорчои.

Опôсля раджено надъ змѣнами статута. [До змѣны статута потрѣбно участи 100 членôвъ, а зôбрало ся бôльше нѣжь 100.] Ухваленî змѣны статута подамо завтра.

Вôдтакъ приступлено до выбору членôвъ рады надзорчои на мѣсце выльосованыхъ пп. Анат. Вахнянина, Іосифа Гурика, д-ра Евг. Олесницкого, Теодора Стахевича, крил. Симеона Ткачуника и д-ра Стефана Федака и выбрано: д-ра Ем. Савицкого, Іосифа Гурика, д-ра Евг. Олесницкого, Теодора Стахевича, д-ра Федака и крил. д-ра Ив. Гробельского.

Заступниками членôвъ совѣта выбрано: Іосифа Ганинчака, о. Евг. Гузара, д-ра Омеляна Калитовского, д-ра Олеськова и д-ра Щ. Сельского.

До комісіи ревізійнои выбрано: Вол. Ганкевича, Николая Мацѣлиньского, Іосифа Хлопецкого и Григорія Щирбу.

Д-ръ Федакъ поставивъ въ имени рады надзираючои внесенье: Загальнî зборы товариства „Днѣстеръ“ дають призволенье — на случай заснованя товариства взаимного кредиту у Львовѣ, щобы дирекція и рада надзираюча товариства „Днѣстеръ“ провадила такожь дѣла товариства взаимного кредиту.

Таке товариство истнує при товариствѣ Кракôвскôмъ.

[При дискусіи надъ сею справою загостивъ на зборы Є. Е. Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь, почестный президентъ „Днѣстра“. Прихôдъ Впреосвященого повитано оплескомъ. Впреосвященый занявъ мѣсце при столѣ президіяльнôмъ праворучь головы рады завѣдуючои сов. Т. Бережницкого.]

Внесенье д-ра Федака приняли зборы однодушно — зъ додаткомъ посла Вахнянина щобы се стало ся безъ нарушеня фондôвъ товариства „Днѣстеръ“.

Д-ръ Евг. Олесницкій заинтерпелювавъ дирекцію „Днѣстра“: якъ стоить справа зъ квестією, що банкъ краєвый не хоче удѣляти позичокъ гіпотечныхъ для тыхъ селянъ, котрî заасекурованî въ „Днѣстрѣ“, бо банкъ краєвый узнає асекурацію лише въ товариствѣ кракôвскôмъ? — На се вôдповѣвъ д-ръ Савчакъ, що доси то не стало ся, але оно — пôсля всякои надѣѣ — наступить уже въ короткôмъ часѣ на основѣ білянсу „Днѣстра“ за першій рôкъ адміністраційный.

Є. Е. митрополитъ забравъ слово и сказавъ: Товариство „Днѣстеръ“ має незвычайну для насъ вагу и додає поваги рускому народови. Всѣ Русины повиннî се товариство пôдпирати. „Днѣстеръ“ розвиває ся гарно, а за то треба дякувати тымъ людямъ, що ведуть товариство. Впреосвященый заохотивъ до дальшои совѣстнои и щирои працѣ, а скôнчивъ бажаньемъ, щобы „Днѣстеръ“ розвинувъ ся якъ найкрасше для добра й поваги народу руского!

По вычерпаню порядку дневного сов. Бережницкій короткою рѣчію замкнувъ зборы.

Рада державна.

На початку вчерашного, въ середу, засѣданя міністеръ справъ внутрѣшныхъ вôдповѣдавъ на кôлька интерпеляцій.

Проєктъ закона о удержавненю домôвъ складовыхъ въ Трієстѣ принято въ третôмъ читаню.

Въ дальшôй дебатѣ буджетовôй надъ етатомъ міністерства скарбу критикувавъ пос Діпавлі некористи рôзныхъ субвенцій, а такожь обговорювавъ практику буджетову парляменту и практику орґанôвъ скарбовыхъ. Въ адміністраціи скарбовôй залягъ фіскалізмъ, котрый єсть антісуспôльнымъ чинникомъ державнои адміністраціи. Безнастанный зрôстъ выдаткôвъ державныхъ непокоить горожанъ и мусить вести до соціялізму. Вкôнци представивъ поведенье властей скарбовыхъ зъ рôльниками.

Пос. Польцгоферъ пôднѣсъ тягары, якî поносять громады зъ обовязку стяганя таксъ войсковыхъ. Вôдтакъ згадавъ про деякî хибы въ скарбовôй адміністраціи.

Міністеръ скарбу д-ръ Пленеръ выложивъ свою проґраму фінансову, представлену оногды на засѣданю комісіи податковои. Высказы, мовь бы безвзглядно стягано податки, суть неправдивî, бо у всѣхъ краяхъ злагоджено давнѣйшî приписы екзекуційнî. Минувшого року удѣлено мораторію податкову многимъ галицкимъ и ческимъ повѣтамъ. — Законъ зъ 1869 р. наказує реґуляцію податку грунтового. Та операція вельми трудна и коштовна. Теперь можливе лишь ухиленье найприкрѣйшихъ недостачь. Въ осени буде внесеный проєктъ ревізіи катастру грунтового. — Міністеръ полемізувавъ довше зъ высказами Шлєзінґера. Згадавши про вôдносины буковиньскî, хваливъ Штайнбаха за енерґію, при помочи котрои завѣвъ ладъ въ адміністраціи скарбовôй, не зважаючи навѣть на гофрата Тшценецкого. Заповѣвъ на осѣнь проєктъ реформы таксы войсковои. Що-до монополю вôдъ сѣрникôвъ, то годѣ єго на разѣ заводити. Вкôнци просивъ, щобы не будити недовѣря въ населеню противъ орґанôвъ скарбовыхъ.

Пос. Козловскій зазначивъ, що Австрія має найвысшій податокъ грунтовый и домовый. Можна бы радо згодити ся на пôдвысшенье стопы процентовои проґресивного податку особисто-доходового, єсли бы въ наслѣдокъ того дати пôльгу перетяженымъ надмѣрными податками. Передати краямъ певну частину податку вôдъ спірітусу, принесло бы бôльшій хосенъ, анѣжь мінімальна на всѣ краѣ призначена до подѣлу сума 3 міліонôвъ зр. Домагавъ ся реґуляціи платнѣ урядничои и жадавъ знесеня нагороды за доносы въ справахъ скарбовыхъ Буковиньскимъ посламъ радивъ погодити ся и пôддержувати гадку коаліціи. Вкôнци згадавъ про надужитя урядôвъ податковыхъ.

По промовѣ референта принято позицію: зарядъ центральный міністерства скарбу.

При титулѣ „податки безпосереднî“ домагавъ ся пос. Пацакъ, щобы громады дôставали вôдшкодованье за стяганье податкôвъ та щобы посвѣдченье вôдобраня, выставлене громадскимъ начальствомъ, було достаточнымъ поквітованьемъ для податникôвъ.

По короткôй дискусіи принято ще деякî дальшî титулы міністерства скарбу.

Слѣдуюче засѣданье въ пятницю.

— —

Въ комісіи валютовôй принято справозданье Щепановского 22 голосами противъ 11. За внесеньемъ пос. Крамаржа, щобы цѣлу справу вôдложити на пôзнѣйше, голосували послы: Краиньскій, Пініньскій, Козловскій, Телишевскій, Кайцль, Аймъ, Фрісъ, Морсей, Штайнвендеръ и Ріхтеръ.

Міністеръ скарбу Пленеръ явить ся въ колѣ польскôмъ и пояснить справу реґуляціи валюты.

Бесѣда посла Ол. Барвѣньского

выголошена въ палатѣ послôвъ при буджетѣ шкôльнôмъ на 279 засѣданю дня 23 н. ст. цвѣтня с. р.

(*Дальше*)

Въ ґенеральнôй дебатѣ буджетовôй — говоривъ дальше пос. Барвѣньскôй — пôднѣсъ справедливо мôй товаришь, що Галичина єсть краємъ рôльничимъ, але цѣлкомъ не аґрікультурнымъ, що примітивно ведене господарство рôльне приносить дуже малый дохôдъ, такъ що галицкій рôльникъ не въ силѣ вынести надмѣрного обтяженя и въ наслѣдокъ того грозить єму економічна руина та зъубожѣнье. Длятого заслугує се на повне признанье, що міністерство просвѣты зачало въ Галичинѣ орґанізацію рôльничихъ курсôвъ доповняючихъ, котрî подадуть сѣльскôй молодежи фахове образованье для ихъ господарского званя. Бо именно на основѣ 4 и 12 артикулôвъ краєвого закона шкôльного зъ 2 лютого 1885 мають заснуватись зъ жовтнемъ 1895 р. господарскî, трилѣтнî курсы доповняючî по можности въ кождôмъ окрузѣ шкôльнôмъ по однôмъ курсѣ доповняючôмъ, при чотироклясовыхъ школахъ народныхъ по селахъ и меншихъ мѣстахъ. Цѣль тыхъ доповняючихъ курсôвъ: подати молодежи потрѣбнî вѣдомости зъ науки господарства рôльного, якъ теоретично такъ и практично въ огородѣ и въ поли, а такожь и въ сусѣдныхъ господарствахъ взôрцевыхъ. Науку будуть подавати народнî учителѣ, якî выобразують ся практично въ однôй зъ господарскихъ шкôлъ, и на ту цѣль вызначено на сей рôкъ зъ краєвого фонду кредитъ для десяти народныхъ учителѣвъ. Вôдтакъ намѣрено устроити фаховî курсы науки (н. пр. для робôтъ жѣночихъ, кошикарства, молочництва и т. п.) для молодежи, котра покôнчила науку въ школѣ народнôй.

Хочь деякî зъ тыхъ заряджень мусять ще найперше выдержати пробу, то не дасть ся заперечити, що они безперечно въ многôмъ причинять ся до пôднесеня нашого шкôльництва въ практичнôмъ и заводово-фаховôмъ напрямѣ та до поправы економічного положеня населеня сѣльского въ Галичинѣ. Але єсли добродѣйства тыхъ заряджень мають принести хосенъ якъ найширшимъ кругамъ нашого населеня сѣльского, єсли хочемо ще заздалегôдь ратувати населенье сѣльске передъ економічнымъ упадкомъ и допомочи єму пôддвигнутись, то здаєсь менѣ, що тî зарядженя галицкои краєвои рады шкôльнои що-до выобразованя народныхъ учителѣвъ для науки на господарскихъ курсахъ доповняючихъ не суть достаточнî. Вже въ лютôмъ 1892 р. я пôднѣсъ при дебатѣ буджетовôй, що семинаріи учительскî могли бы выповнити пôдъ тымъ взглядомъ свою задачу и выобразувати кандидатôвъ учительскихъ для науки на доповняючихъ курсахъ господарскихъ, тымъ бôльше що семинаріи учительскî всхôднои Галичины мають здôбнî силы учительскî для науки господарства. Але лишь въ тôмъ случаю можна бы надѣятись доброго успѣху, єсли бы передо всѣмъ семинаріи учительскî були вывѣнованî полемъ для досвѣдôвъ, або бодай бôльшимъ огородомъ для досвѣдôвъ, и вôдповѣднымъ урядженьемъ. Теперѣшнî огороды при всхôдно-галицкихъ семинаріяхъ учительскихъ цѣлкомъ не вôдповѣдають и суть недостаточнî для тои цѣли, а урядженье кабінетôвъ для науки господарства єсть вповнѣ недостаточне. Рôвно-жь було бы потрѣбнымъ, матеріялъ науковый для наукъ природныхъ, трактованый по найбôльшôй части въ семинаріяхъ учительскихъ ще дуже на спосôбъ ґімназіяльный, пôддати ревізіи и постаратись о властивî, згаданôй цѣли вôдповѣднî пôдручники шкôльнî для наукъ природныхъ въ тыхъ заведеняхъ науковыхъ, такъ що науки природнî стали бы крѣпкою основою для учителя господарки.

Що-до курсôвъ доповняючихъ, заведеныхъ для учителѣвъ шкôлъ выдѣловыхъ, то була бы дуже на часѣ ревізія и обмеженье матеріялу наукового въ семинаріяхъ учительскихъ не лишь що-до наукъ природныхъ але такожь и що-до иншихъ предметôвъ.

Першій зъѣздъ австрійскихъ учителѣвъ семинарій, якій вôдбувъ ся тутъ въ 1891 р. и обговоривъ справу перетяженя наукою въ семинаріяхъ учительскихъ, высказавъ ся за обмеженьемъ матеріялу наукового всѣхъ предметôвъ на загальнî вѣдомости образуючî и практично цѣннî, тымъ бôльше що семинаріи учительскî мають выобразувати своихъ ученикôвъ переважно для науки въ школахъ народныхъ.

Рôвножь при иншôй нагодѣ я пôднѣсъ, що було бы дуже пожадане: для такихъ учителѣвъ народныхъ, котрî доси не мали нагоды почути науки господарства вôдъ фаховыхъ учителѣвъ, устроювати въ часѣ ферій курсы, на котрыхъ бы могли дальше вôдповѣдно образуватись фахово въ тôмъ напрямѣ, або бодай выклады зъ практичными експеріментами въ часѣ окружныхъ конференцій шкôльныхъ.

Въ сей спосôбъ можна бы, пôсля мого скромного погляду, вытворити ширшу основу для господарскои науки доповняючои.

(*Дальше буде.*)

Робôтниче свято.

Зъ выимкою кôлькохъ ексцесôвъ, якъ ось у Львовѣ, день першого мая перейшовъ въ цѣлôй Австріи досыть спокôйно. Святкуючî робôтники вôдбули того дня зборы и уладжували походы, заховуючись сумирно. Та треба признати, що и орґаны власти безпечности поводились зъ бôльшимъ тактомъ, нѣжь попередныхъ рокôвъ и не выкликували бурливыхъ сценъ, за-для чого, особливо на зборахъ, не лучали ся нѣякî непорозумѣня мѣжь зôбраными и представителями правительственныхъ властей. Робôтники могли выговорюватись до схочу, а правительственнî комісарѣ не глядали за дрôбными причинами, щобы покористуватись ними и розвязати зборы. Тôлько зборонювано дискутувати и голосувати надъ резолюціями, протестуючими противъ выимкового стану въ Празѣ. Натомѣсть робôтники ухвалювали всюды резолюціи, домагаючись: осьмогодинного дня роботы, 36-годинного святкованя недѣлѣ, запевненя права страйку, свободы згромаджень и стоваришень, свободы слова въ письмѣ и мовѣ и цѣлковитои свободы прасы. Резолюціи того змѣсту ухвалено на всѣхъ зборахъ робôтничихъ, подекуды зъ малыми змѣнами.

Але замѣтна рѣчь, що не всѣ робôтники брали участь въ сегорôчнôмъ торжествѣ першого мая. Бракъ солідарности выявивъ ся симъ разомъ бôльше, нѣжь попередныхъ рокôвъ. Вôдъ роботы того дня здержали ся передовсѣмъ робôтники, що працюють пôдъ голымъ небомъ, отже робôтники будовельнî, коли середъ того фабричнî робôтники не всюды приступали до загальнои демонстраціи.

Въ Краковѣ не всѣ робôтники святкували. Въ многихъ варстатахъ и фабрикахъ перестали робити, однакъ частина робôтникôвъ працювала тои днины. По мѣстѣ снувались товпы робôтникôвъ въ святочныхъ строяхъ и зъ вôдзнаками мѣжнароднои партіи соціяльно-демократичнои, зъ написомъ: „liberté, égalité, fraternité“. Страйкъ розтягнувъ ся и на пекарѣвъ такъ, що въ мѣстѣ нестало хлѣба и булокъ. Потôмъ вôдбули ся зборы въ „Соколѣ“, а по зборахъ удались робôтники на Волю Юстовску, де бавлено ся середъ спѣву и танцѣвъ. Мѣжь робôтникôвъ попали три вояки, имовѣрно крôвнî або приятелѣ святкуючихъ, та повѣдомлена о тôмъ войскова власть вôдôслала тыхъ воякôвъ пôзнымъ вечеромъ пôдъ ескортою до головнои сторожѣ що выкликало велике збѣговище на ринку.

Поважнѣйшою подѣєю першого мая бувъ страйкъ, уладженый робôтниками въ варстатахъ державнои зелѣзницѣ въ Плашовѣ. Тамъ маніфестація робôтничого свята прибрала такî розмѣры, що святкуючî заходились втягнути до страйку низшу службу зелѣзничу. Зареквірована жандармерія мусѣла кôлька разôвъ мѣшатись, бо заходивъ острахъ бійки мѣжь працюючими и страйкуючими. Всѣ поѣзды, идучî зô стаціи Подґужь-Плашôвъ до Кракова, були провадженî при асистенціи урядникôвъ.

Кракôвска поліція дуже берегла ладу. Число постерункôвъ збôльшено, а поліційнî вояки повнили службу зъ карабінами и баґнетами. Такожь войско сконсиґноване въ касарняхъ стояло на поготовю.

Въ Чернôвцяхъ вôдсвятковано день першого мая спокôйно. На зборахъ, що тревали пôвтретя годины, явило ся около 400 робôтникôвъ. На порядку дневнôмъ нарадъ було загальне право голосованя и осьмогодинный день працѣ. До голосованя надъ резолюціями недопустивъ представитель правительства бо они мѣстили мѣжь иншимъ протестъ противъ выимкового стану въ Празѣ. По полудни вôдбула ся прогулька робôтникôвъ до сусѣдного лѣса. Того дня властителѣ варстатôвъ увôльнили робôтникôвъ вôдъ працѣ, тымъ бôльше, що се бувъ вôвторокъ, третій день Великодныхъ святъ пôсля грецкого календаря.

У Вѣдни надѣяли ся погромôвъ, а то зъ двохъ причинъ: перше всего, що тамъ є значне число страйкуючихъ робôтникôвъ вôдъ довшого часу, а друге, що въ навечеріє першого мая прийшло вже на Отакрінґъ до стрѣчи зъ поліцією, котра стрѣлила и зранила двохъ ексцедентôвъ. Та надѣѣ не здѣйстнились, бо всѣ зборы и походы вôдбули ся спокôйно и поважно. Въ походѣ до Пратеру взяло участь 50 до 60 тысячь робôтникôвъ. Въ Пратерѣ бавлено ся и спѣвано маєвî пѣсни. Передъ годиною пятою вечеромъ опустили робôтники мѣсце забавы тому, що пустивъ ся дощь. Въ дорозѣ передъ дирекцією поліціи вôдспѣвавъ демонстраційно вôддѣлъ робôтникôвъ зъ якихъ 700 людей пѣсню робôтничу.

Въ Будапештѣ не нарушено ладу и спокою. А що поліція зборонила уладити спôльнî робôтничî зборы, то вôдбули ся окремî згромадженя въ рôзныхъ льокаляхъ. Въ згромадженяхъ взяло участь 10 до 12 тысячь робôтникôвъ. На многихъ згромадженяхъ вôдперто зъ обуреньемъ закидъ, немовь бы будапештеньскî соціялісты були въ порозумѣню зъ иніціяторами соціяльныхъ погромôвъ въ полудневôй Угорщинѣ.

Въ Празѣ заборонено народнî згромадженя за-для выимкового стану, натомѣсть вôдбули ся зборы товариствъ. На передмѣстю Іозефштадтъ не могли вôдбути ся зборы ткацкихъ робôтникôвъ, бо не явивъ ся бесѣдникъ, котрый мавъ промовляти яко референтъ. Такожь въ Сміховѣ не вôдбули ся зборы, бо не було кому проводити. Передъ полуднемъ звидѣли стрѣлецкій островъ 6 до 7 тысячь осôбъ. По зборахъ робôтникôвъ зъ металевыхъ фабрикъ въ Жижковѣ удало ся около 150 участникôвъ передъ фабрику Стаґенова въ Сміховѣ. Ту старали ся працюючихъ робôтникôвъ зневолити до святкованя, кидаючи камѣнями до вôконъ. Однакъ не вдѣяли нѣчого, бо поліція стерегла фабрику.

Въ Бернѣ моравскôмъ вôдбули ся зборы на Бѣлôй Горѣ при участи 10 тысячь осôбъ, мѣжь котрыми находились такожь вѣденьскî робôтники. Резолюцій не ухвалено нѣякихъ. — Въ Остравѣ моравскôй святкували тôлько гôрники и они хотѣли зневолити гôрникôвъ въ Остравѣ польскôй до страйку, та жандармерія розôгнала демонстрантôвъ, а пятьохъ провôдникôвъ арештувала.

Въ Лінцу перейшовъ день першого мая спокôйно. Въ зборахъ взяло участь 500 робôтникôвъ, мѣжь ними богато жѣнокъ. Ухвалено резолюціи, домагаючî ся загального голосованя и осьмогодинного дня працѣ. Пополудни вôдбули ся ще зборы товариства пекарского, а вечеромъ устроєно кôлька концертôвъ. Въ при-

ватныхъ и державныхъ фабрикахъ много робôтникôвъ працюе, лишь кôлькохъ столярêвъ перестало робити, за для чого выдалено 10 робôтникôвъ. — Фабрика оружія въ Штаєръ увôльнила на першого мая робôтникôвъ вôдъ працê. Такъ само и въ Ваєръ увôльнивъ властитель фабрики меблêвъ своихъ робôтникôвъ. Тê робôтники стоять въ зносинахъ зъ вêденьскими и обêцяли заразъ приступити до роботы, скоро лишь одержать пôльги. — У другихъ мêстахъ горêшнои Австріи перейшло свято першого мая спокôйно.

Въ Градци уладжено пять робôтничихъ згромаджень при невеликôй участи робôтникôвъ и на нихъ ухвалено резолюціи вêденьского вêча соціялъ-демократôвъ. На жаданье поліціи вычеркнено уступъ вôдносячій ся до выимкового стану въ Празê. Независимê соціялісты и пекарскê челядники вôдбули окремê зборы, на котрыхъ не ухвалено нêякихъ рêшень, а тôлько обговорювано значêнье свята яко средства борбы зъ становища економічного. По зборахъ робôтники двигнулись походомъ по мêстê. Поліція зажадала усуненя хоругви, що ви несено на чолê походу, однакъ робôтники, замêсть услухати, стали кидати камêньемъ на поліційныхъ воякôвъ. Поліція стрêлила и зранила кôлканацять робôтникôвъ. Такожь десятьохъ воякôвъ поліційныхъ зранено. Опôсля сконсигновано войско и оно розôгнало товпу. Арештовано 36 осôбъ.

Взагалê торжество першого мая обôйшли робôтники поважно и спокôйно. Та хочь не всê робôтники брали участь въ тôмъ торжествê, то однакъ показуесь, що робôтничій рухъ не устае, але противно крêпшае и займае що-разъ ширшй круги, котрê свêдомо стають до боротьбы о свои права.

Справы краєвê.

[Выдêлъ краєвый о огневôй поліціи].

Велике нещастье, яке навêстило Новый Санчь, спонукало краєвый выдêлъ выдати обêжникъ до всêхъ радъ повêтовыхъ. Въ тôмъ обêжнику краєвый выдêлъ пригадуе, що разомъ зъ наближеньемъ лêта наближаесь такожь небезпечнôсть огнêвъ, котру збôльшае звычай будувати домы зъ матеріялôвъ немаючихъ достаточнои вôдпорности супротивъ огню и непорадность людности. Длятого краєвый выдêлъ взывае, щобы повêтовê рады завчасу поробили вôдповêднê зарядженя, а передовсêмъ, щобы постарались и запевнили ся, що законъ зъ 10 лютого 1891 року о огневôй поліціи для мêстъ и мêсточокъ въ Галичинê, а такожь, що приписы огневого закона для сêльскихъ громадъ зъ 28 липня 1876 р. будуть якъ найточнêйше выконуванê.

Спеціяльно выдêлъ краєвый вôзвавъ выдêлы повêтовê, щобы:

1) безпроволочно пригадали всêмъ мêстамъ и мêсточкамъ такожь сêльскимъ громадамъ свого повêта про истнуючê приписы о огневôй поліціи и завôзвали всêхъ начальникôвъ громадъ тыхъ мêсцевостей до точного сповнюваня тяжачихъ на нихъ обовязкôвъ;

2) зарядили у всêхъ мêсцевостяхъ свого повêта ревізіи приладôвъ и реквізитôвъ огневыхъ и збагнули черезъ окремыхъ вôдпоручникôвъ, або такожь черезъ осôбнê вызначитись до того маючê комісіи, чи тê прилады вôдповêдно функціонують и находять ся въ достаточнôй скôлькости, чи не зôпсувались, а вôдтакъ чи всюды истнують огневê поготовя и нôчнê сторожê, котрê сповнювали бы свою службу надежно, чи всюды находить ся достаточный запасъ воды и т. д остаточно взагалê, чи всê постановы закона о огневôй поліціи для мêстъ, мêсточокъ и для сêлъ вôдповêдно выконують ся?

На случай достереженя якихъ небудь недостачь и занедбаня, повêтовê выдêлы мають вôзвати начальникôвъ громадъ до безпроволочного усуненя достереженыхъ бракôвъ. а коли бы вôзваня выдêлôвъ въ означитись маючôмъ речинци не вôднесли пожаданого успêху, мають поступити зъ цêлою строгостію противъ винныхъ и недбалыхъ, а на выпадокъ потребы зажадати интервенціи політичныхъ властей.

Выдêлъ краєвый уважае за конечне вплывати чи то за посередництвомъ вôйтôвъ и начальникôвъ мêстъ, чи при помочи народныхъ учителêвъ и духовенства зъ проповêдниць, котре въ тôмъ случаю може вôддати велику прислугу — отже вплывати морально на людность такъ, щобы сама прийшла до пересвêдченя о конечности заховуваня цêлои осторожности и о небезпечности, яка êй за для необачности грозить, — щобы памятала о тôмъ, що всюды и все нещастя огню повставали зъ малыхъ причинъ и що заховуваньемъ тôлько звычайнои осторожности можна ухоронити ся передъ нещастьемъ.

Коли остаточно мимо всякои осторожности нещастя огню годê буде оминути, треба буде поучати мешканцêвъ, особливо сêльскй громады, о вазê и значêню асекурації и ихъ заохочувати, щобы свое майно, для власного добре зрозумêлого интересу, обезпечили въ краєвыхъ товариствахъ обезпечень вôдъ огню

Навшслêдъ выдêлъ краєвый высказуе надêю, що выробленe почутье горожаньске и сама практика автономічвого житя покаже повêтовымъ выдêламъ, що и якъ въ кождôмъ выпадку треба зарядити въ добре зрозумêлôмъ интересê мешканцêвъ, и що зъ цêлымъ жаромъ приступлять до выконуваня отсего вôзваня, такожь, що найдальше до мêсяця зложать ему зъ своихъ заряджень вычерпуюче справозданье.

Дописи „Дêла"

Зъ Калуша.

[Гостина руско-народного театру.]

По дволêтнôй перервê — не зважаючи на перешкоды мêсцевê — загостивъ до насъ руско-народный театръ. До теперь дано два представленя. Перше представленье було въ Свêтлый понедêлокъ: выставлено оперу комічну „Запорожець за Дунаємъ". Обсада була добра. Дуеты выведенê п. Концевичемъ и п-ною Фіцнерôвною, въ роли Запорозця и êго жêнки, були знаменитê. Що-до гры мусимо п Концевичеви зробити маленьку увагу, щобы креацію свого Запорозця троха змêнивъ, бо послêдного разу выпала она занадто пересаджено, такъ що не богато браковало, а типъ Запорозця бувъ бы зôйшовъ ся зъ типомъ нêмецкого „Авґуста". Такê типы якъ Запорозця суть для насъ дуже важнê. тому-жь треба ихъ по можности якъ найвêрнêйше представляти Вдача Запорозця пôдходить пôдъ понятье „поважно веселыхъ" а мы дуже мало могли доглянути тои вродженои поваги та завзятя въ креаціи п. К. Длятого радимо п. К. якъ для добра власного такъ и зрêтелêвъ покласти таму „міміцê". — На закôнченье выставленê „Вечерницê" Нêщиньского выпали добре. Звертаêмо увагу молодшихъ силъ спêвочихъ на докладне присвоенье собê науки о тактê музичнôмъ.

Вчера выставлено мельодраму „Ой не ходи Грицю на вечерницê". На признанье заслугуе гра п. Пôдвысоцкого въ роли Хомы, п. Яновича въ роли Гриця, неменше панны Слободôвнои въ роли Марусê. Хочь траґізмъ не ввôйшовъ ще въ суть гры п-ны Слободôвнои, то праця, якои собê та артистка завдае, увêнчаесь въ найблизшôй будучности додатнымъ результатомъ. Старанне характеризованье такожь потрêбне до цêлости. Хоры и орхестра трималисъ добре. Костюмы импонуючê.

Публики на першôмъ представленю було менше, на другôмъ саля биткомъ заповнилась. Що-до якости публики, то була она переважно мêсцева и то польска. Русинôвъ можна було на пальцяхъ почислити. Неприсутность Русинôвъ на тыхъ двохъ представленыхъ можна бы оправдати святами, але боимось, щобъ не було знов такого вôдношеня замêсцевои публики рускои до театру якъ минувшими роками, коли то руска інтеліґенція зъ розмыслу вôдтягалась ба й ще тымъ чванилась... Сподêмось, що чейже наступить рефлêксія — и Русины якъ мêсцевê такъ и замêсцевê стануть численно вôдвêдувати нашь театръ — заохочуючи до того селяньство и мêщаньство, та тымъ способомъ пôдопруть щирê стараня и правдиве патріотичне посвяченье тои такъ симпатичнои нашои трупы театральнои.

М.

НОВИНКИ.

— **Засêданье выдêлу наукового товариства им. Шевченка** вôдбуде ся въ суботу дня 5 го н. ст. мая о год. 4-ôй пополудни въ канцелярiи товариства.

— **Вôдъ Сколього пишуть намъ**: Въ селê Крушельници пôдъ Сколêмъ осêла передъ лêтами на одномъ зъ тамошныхъ селяньскихъ грунтôвъ мазурска родина Шевчикôвъ. Нинê вôдзначуе ся она особлившою ненавистію до всего хлопскорускаго, мêжь иншимъ и тымъ, що зъ засады въ рускй свята вôдбуваe всякй роботы и то въ дуже демонструючій и вызываючій способъ Подôбно стало ся и сего року въ нашь свêтлый второкъ, коли „панъ" Ш., хотячи дôткнути до живого Русинôвъ, выгнавъ свого наймита-Русина зъ гноемъ въ поле саме тогды, якъ люде ишли до церкви. — Мало того. Рôвночасно выйшли жена êго и братъ Юзефъ зъ мотыками въ поле садити бульбу и користаючи зъ обставины, що люде були въ церкви, зачали на добре вкопувати ся въ межу чи поле сусêдуючого зъ ними Ник. Крушельницкого. Дôйшла о тôмъ вêдомôсть до вспôмненого господаря, тожь поспêшивъ вôнъ на поле, щобы сперечити Ш -камъ неправный ихъ поступокъ. — Однакожь ледве прийшовъ Н. Кр. на мêсце и вспêвъ промовити кôлька слôвъ, уже обскочили êго рабôвники, а именно Марія Ш., вхопивши êго мотыкою за шию, повалила êго на землю а Юзефъ Ш. завдавъ ему мотыкою чотири страшнй и глубокй раны въ голову, такъ що розбивъ ему черепъ ажь до мозку. Облитый кровю и безпритомный, упавъ нещастный на землю и лежавъ такъ довшій часъ, доки не найдено êго и не вôдвезено до дому. Тымчасомъ, опамятавши ся по своêмъ звêрскôмъ поступку, утêкли злочинцê зъ поля. Вечеромъ того-жь дня зъêхала комісія судово лêкарска зъ Сколього. Станъ нещасливого дуже невевный. Виновники укрывають ся. Народъ зъ причины тои пригоды страшно розъяреный

— **Въ справê Морского Ока** була въ понедêлокъ на авдіенціи у цêсаря депутація галицкого сойму зложена зъ маршалка кн. Сангушка, кн. Чарторыйского и д-ра Савчака. Пôсля донесень часописей высказавъ цêсарь велике заинтересованье сею справою и заявивъ, що знае ей та що справа потрêбуе основныхъ студій. Вôдтакъ говоривъ про выставу краєву и пытавъ о поступ робôтъ. Такожь повторивъ обêтницю, що приêде на выставу. Взагалê було принятье дуже ласкаве.

— **Ювілей цêсаря.** На запросины вêденьского Gewerbe-Verein-у зôбрали ся въ недêлю у Вêдни представителê всêхъ крайзъ, щобы нарадити ся надъ способомъ торжественного обходу ювілея цêсаря Франца Іосифа I Сей ювілей буде монархъ святкувати въ 1898 роцê. Зъ Галичины прибули на се засêданье: маршалокъ краєвый кн. Сангушко представителê товариствъ рôльничихъ: Володим. Козловскій, Володисл Сгрушкевичь и ґр. Ант. Водзицкій та представителê палатъ торговельныхъ Вайґель и Піпесъ а також президентъ Львова Мохнацкій. По довшихъ нарадахъ рêшено выбрати комітетъ зъ 25 членôвъ, котрый займивсь бы выготовленьемъ проґрамы До комітету увôйде зъ Австріи долêшнои, Галичины и Чехіи по 3 членôвъ, зъ Моравы 2 а зъ иншихъ краєвъ коронныхъ по 1.

— **Неумêстна анцаркôсть.** Зъ Перемышля доносять до Dziennik-a Polsk ого про таку пригоду. Капітанъ артилеріи Д. вертаючи верхомъ до мêста, въêхавъ на хôдникъ и потрутивъ мêжь иншими Іосифа Маґера, выслуженого вахмайстра инжинеріи войсковои, теперь пôдприемця робôтъ мулярскихъ, що ишовъ въ товариствê жêнки. Зъ того повстала суперечка, котра такъ розъярила капітана, що добувъ шаблê и завдавъ Маґерови чотири небезпечнй раны въ голову, рамя и руку. Житье Маґера въ поважнôй небезпечности. Сей фактъ выкликавъ въ цêлôмъ мêстê величезне обуренье.

— **Рада мêста Львова** ухвалила на вчерашнôмъ засêданю уважати день отвореня выставы краєвои за народне свято, вôзвати мешканцêвъ осôбными вôдозвами, щобы прикрасили въ сêмъ дни свои домы, прибрати коштомъ мêста улицê, що ведуть зъ зелêзничого двôрця на площу выставы и илюмінувати цêле мêсто. Для тои справы выбрано осôбну комісію.

— **Люстрація водныхъ робôтъ** Міністерство справъ внутрêшныхъ въ порозумênю зъ міністерствомъ рôльництва выслало шефа центрального бюра гідроґрафічного у Вêдни, старшого совêтника будôвництва Ромуальда Ишковского до Галичины для переведеня люстрації выкôнченыхъ правительствомъ реґуляцій рêкъ та краєвыхъ робôтъ меліораційныхъ. Ся люстрація обôйме: простôръ рêки Вислы вôдъ Освêцима до Кракова; Дунайця вôдъ Лонцка до устья до Вислы, Вислоку вôдъ Колачиць до Пшиборова и вôдъ Ржискъ до устья до Вислы, Сянъ вôдъ Кременицê до устья и Днêстеръ вôдъ Жидачева до Окопôвъ. Зъ краєвыхъ робôтъ меліораційныхъ маe оглянути п. Ишковскій передовсêмъ обвалованье Вислы въ повêтê велицкôмъ, реґуляцію Бялои и обвалованье правого берега Дунайця, вкôнци осушенье багонъ олескихъ, а о скôлько стане ему часу такожь решту краєвыхъ р бôтъ меліораційныхъ, котрй оглянувъ въ роцê 1891. — Крôмъ того маe розслêдити делеґатъ проектовану выдêломъ краєвымъ реґуляцію рêки Гнилои Липы мêжь Рудою а Галичемъ, котра 1887 р була вôдложена въ наслêдокъ петиціи интересантôвъ а на послêднôй сесіи соймовôй була признана наглою тыми самыми интересантами. Въ тôй подорожи возьмуть участь крôмъ сов. Ишковского: яко заступникъ намêстництва сов. будôвництва Ив. Матуля, а яко заступникъ выдêлу краєвого директоръ бюра меліораційного Андр. Кендзьоръ. Въ люстрациі робôтъ реґуляційныхъ на рêкахъ Бялôй и Новôмъ Бреню возьме участь такожь членъ выдêлу краєвого д-ръ Іос. Верещиньскій. Ся люстрація потревае звыжь мêсяць и буде дуже важною въ своихъ наслêдкахъ для реґуляціи галицкихъ рêкъ, бо вôдъ опінии сов. Ишковского и цêлои комісіи буде залежати змêна системы веденыхъ правительствомъ будôвель водныхъ и розширенье компетенція намêстництва.

— **Таксы испытовй** Пôсля розпорядженя міністерства, особы, що старають ся о концесію на будôвничого, майстра мулярского, камêнярского, тесельского и кирничного будуть обовязанй складати таксы испытовй, а то: будôвничй въ высотê 63 зр., мулярê, камênярê и теслê 48 зр., кирничники 16 зр. Вôдъ тыхъ таксъ можна бути въ части увôльненымъ.

— **Въ справê убійства о. Ардана** доносять зъ Перемышля, що прокураторія доручила въ суботу Жигм Гошовскому актъ обжалованя, а що вôнъ, идучи за порадою свого оборонця, вôдрêкъ ся внести вôдкликъ до высшого суду, то актъ ставъ правосильный. Въ наслêдокъ того вызначено головну розправу передъ судомъ присяжныхъ въ Перемышли на день 11 н. ст. мая. До розправы вôзвано 19 свêдкôвъ, мêжь иншими и двохъ лêкарêвъ яко знатокôвъ.

— **Страшне убійство.** Дня 25 н. ст. цвêтня найдено на поляхъ мêжь Оброшиномъ а Басêвкою неживого чоловêка зъ такъ розбитою головою, що не можна було навêть лиця êго розпôзнати. Комендантъ жандармеріи зъ Наваріи займивъ ся вынайденьемъ убійникôвъ и по двохъ дняхъ выкрывъ ихъ. Була се власна жêнка зъ любовникомъ. Хотêла позбути ся старого мужа. Обоe виновникôвъ вôдвезено до суду въ Городку.

— **Проворный аристократъ.** Новойоркска Gazeta Polska доносить: „Въ 18-ômъ числê нашои часописи доносили мы, що якійсь ґрафъ отворивъ бюро выêдуюче и за оплатою 15 долярôвъ мавъ подавати робôтникамъ мêскй роботы. Мы сказали тогдê, що цêлый сей интересъ подобае на „гумбуґъ" и мы не помылили ся. Тымъ ґрафомъ есть ґр. Петро Водзицкій зъ Галичины, котрый якъ звычайно „надувавъ" бêдныхъ робôтникôвъ. Покривджень увязнили пана ґрафа, однако завдяки знакомости зъ „політиками", котрй зложили кавцію, нинê вôнъ вôльный. Але справу рêшить судъ."

Посмертнй — ǂ — оповêстки.

Илія Половчакъ-Яворскій, горожанинъ мêста Львова и бувшій реставраторъ, упокоивъ ся въ суботу у Львовê на улици на ударъ серцевый въ 68 ômъ роцê житя. Покôйный побудувавъ за житя за 20.000 зр. зъ своихъ грошей величаву церковь въ своêмъ родиннôмъ селê Волошиновôй, куды перевезено въ понедêлокъ его мощê.

Телеґрамы „Дêла"

Вêдень 3 мая. Wien. Ztg. оголосила трактать мêжь Австро-Угорщиною а Анґлією въ справê охороны авторскихъ правъ. — Часть робôтникôвъ демонструвала передъ парляментомъ. — Архикн. Альбрехтъ выêде въ маю до Босны на войскову инспекцію.

Прага 3 мая. Послы Долежаль и Лянґъ задумують зложити мандаты до рады державной. — Передъ палатою кн. Гогенльогого найдено бомбу.

Берно морав. 3 мая. Въ Преровê увязнено сêмохъ соціялістôвъ.

Бêлградъ 3 мая. Реституція правъ Милана и Наталіи зробила добре вражênье.

Берлинъ 3 мая. Альвардта засуджено на три мêсяцê арешту за обиду прускихъ урядникôвъ.

Римъ 3 мая. Вчера розпочавъ ся процесъ противъ Banca Romana.

Надôслане.

Д-ръ Адольфъ Штекль

повернувъ зъ лêкарского конґресу въ Римê до Чорткова де отвираe своe заведенье водолêчниче якъ въ попередныхъ мêсяцихъ зъ кôнцемъ мая.
169 1-1

ВСЪХЪ НАУКЪ ЛÊКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лêкарь недугъ внутрêшныхъ

бувшій еделвъ асистентъ клініки лêкарскои при университетê Ягайлоньскôмъ, по кôльколêтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинê и Вêдни ординуе вôдъ годины 3—5. 69

улиця Мицкевича число 6.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборê и по найдешевшихъ цênахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайти, ленты мêрильнй, пйоны, сібелê, манометры, и т. п. Устроeня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Мучку кôстяну

препаровану квасомъ сêрковымъ

100 кіл. за 8 зр. 50 кр.

удержуемо для выгоды купуючихъ въ складахъ нашихъ въ **Перемышли, Дрогобичи, Рогатынê и Сяноцê.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

158 2—7

Рухъ поêздôвъ зелêзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника львôвского.

Приходять до Львова зъ	поспêшный	особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вêдня)	308	601	936	646	936
Варшавы	—	601	936	646	936
Мушины-Криницê ч. Тарнôвъ (вôдъ 1/6 до 30/9) включно	—	—	936	—	—
Мушины-Криницê и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	936
Мушины-Криницê ч. Тарнôвъ або Ряшêвъ (вôдъ 25/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницê ч. Стрый	—	—	910	1246	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	646	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1015	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	949	921	555	—
Сучавы	1016	—	813	103	711
Кимполюнга	1016	—	813	—	—
Радôвцêвъ	1016	—	813	—	711
Бергомета и Чудина	1016	—	—	—	—
Новоселицê	1016	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1016	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1016	—	813	—	—
Чорткова черезъ Галичъ	—	—	—	703	—
Белзця	—	—	—	521	—
Сокаля	—	—	824	521	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	910	1246	—
Сколього, Гребенова, Хирова, Станиславова и Борислава черезъ Стрый	—	—	238	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	923	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вêдня, Вроцлава, Берлина)	300	1046	526	1111	731
Варшавы	—	1046	526		731
Мушины-Криницê, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшêвъ	—	1046	—	—	—
Мушины-Криницê ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/6 до 30/9) вкл	—	—	—	—	731
Мушины-Криницê ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницê ч. Стрый	—	—	—	746	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1046	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	644	320	1016	1056	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	658	332	1040	1123	—
Сучавы	651	—	1051	331	1105
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Чорткова черезъ Галичъ	651	—	—	—	1106
Слободы рунгурскои	—	—	1051	—	1106
Новоселицê	651	—	—	—	1106
Бергомета и Чудина	651	—	—	—	—
Радôвцêвъ	651	—	—	—	1106
Кимполюнга	51	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	616	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	616	746	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	748	—
Сколього, Гребенова и Хирова черезъ Стрый	—	—	1026	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМÊТКА: Годины пôдчеркненй значать порючну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрê информаційнôмъ ц. к. австр зелêзницъ державныхъ у Львовê ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшитêвъ до êзды, тарифъ и розкладôвъ êзды въ видê книженôмъ. Информація въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4809

ЖЕНЩИНА

въ середнôмъ вѣцѣ до заряду дому священичого на селѣ. Близша вѣдомôсть въ адмін. „Дѣла“.
161 3—3

Дочка священика

сирота глядае мѣсця въ рускôмъ домѣ на селѣ або въ мѣстѣ пôдъ адресою Д. Д. poste restante Львôвъ. 163 2—3

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ
Андрѣя Андрейчина
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовлюе 152—180
ВСЯКИ̂ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНИ̂.
БІЛЄТЫ ВІЗИТОВИ̂
вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 112-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул. Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ
значно знижени̂ цѣны
КОЛДРЫ
по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.
КОЛДРЫ атласови̂ по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.
Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае
ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ
ЛЬВÔВЪ
улиця Коперника число 7.
30—30 (Импресса.) 4941

КУ-
фры, торбы и всѣляки̂ приборы до подорожи
найдешевше въ торговли товарôвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборôвъ тоалетныхъ и т. п.
Павла Лянгнера
передъ тымъ 2537
Браты Лянґнеры
Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

Рôкъ заснованя 1837.
ШІФОНЫ и ШІРТІНҐИ
метеръ вôдъ кр. 20, 25, 30 до кр. 60.
Полотна метеръ вôдъ 50 кр в.
Рушники тузинъ вôдъ 4 зр.
Хусточки полотняни̂ тузинъ вôдъ 2 зр. 50 кр. бавовняни̂ батистови̂ тузинъ вôдъ зр. 1·50, 2, 3, 4.
Бѣлье мужеске
Сорочки вôдъ 1·40 зр.
Калесоны вôдъ 1 зр.
Бѣлье пат. Кнайпа
Бѣлье д-ра Єґера
Паньчохи, скарпитки и т. ин
поручае найдешевше
МАҐАЗИНЪ
І. ДРЕКСЛЄРА и СЫНÔВЪ
Львôвъ, площа Капітульна ч. 2
Цѣнники и пробки на жаданье.
119 2—2
Рôкъ заснованя 1837.

Чай хиньско-россійскій
вôдъ найдорожшихъ до найдешевшихъ родôвъ. Спеціяльно поручаемо по 5 зр. и по 4 зр. фунтъ. Чайни̂ окрушки зъ найдорожшихъ родôвъ, незвычайно ароматични̂ по зр. 3·50 клґ. На жаданье цѣнники франко. Мае на складѣ Зарядъ двора
47 Лапшичъ п. Бережаны 8—10

Tinct. capsici compos.
(Pain Expeller)
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,
загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ. При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко правдиви̂.
4928
Центральна розсылка.
Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Дня 15 мая с. р. о годинѣ 2-ôй пополудни вôдбудуть ся въ сали засѣдань Рады мѣскои въ Белзѣ

Надзвычайни̂ загальни̂ зборы

членôвъ Товариства задаткового, зареєстрованого зъ огр. порукою зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Вôдчитанье протоколу зъ послѣдныхъ загальныхъ зборôвъ.
2. Затвердженье выбору Директора въ мѣсце бл. п. кс. Калковского.
3. Затвердженье выбору заступника контрольора.
4. Внесеня самостôйни̂. 167 1 1

Въ Белзѣ дня 30 цвѣтня 1894.

Секретарь: *Вл. Навроцкій.* Предсѣдатель: *кс. Любоменскій.*

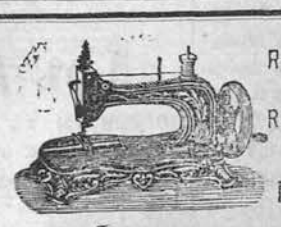
ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN
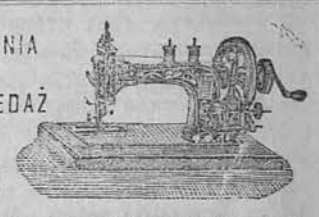

JÓZEF JWANICKI
LWÓW. HOTEL ŻORZA
CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.
PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 4—?

Симъ маемо честь донести, що мы отворили
у Львовѣ при ул. Кароля Людвика
першорядный
GRAND HOTEL
коло будынку галицкои касы ощадности, въ самôмъ центрѣ мѣста, при Валахъ Гетьманскихъ въ найгарнѣйшôмъ положеню, напротивъ площѣ св. Духа и ґалеріи образôвъ, въ домѣ що нинѣ становить прикрасу Львова.

Устроенье цѣлого готелю величаве, пôсля найпершихъ заграничныхъ взорôвъ;
Свѣтло електричне въ цѣлôмъ будынку и въ кождôй комнатѣ;
Водопроводы, безплатна, електрикою порушана вінда особова;
Помѣщеня вôдъ однои комнаты ажь до найгарнѣйшихъ и найвыбагливѣйшихъ мешкань родинныхъ;
Ждальнѣ готелеви̂ зъ комфортомъ устроени̂, при котрыхъ заведено читальнѣ;
Зимовою порою цѣлый будынокъ и комнаты якъ такожь коридоры однаково огрѣти̂. 155 3—5

Задля згаданыхъ прикметъ а такожь задля совѣстнои прислуги и приступныхъ цѣнъ заслугуе се заведенье на назву
Одинокого першорядного готелю у Львовѣ.
Въ повнôй надѣѣ, що нашъ готель буде тѣшити ся ласкою и взглядами Вп. Публики пишемо ся
Зъ высокимъ поважаньемъ
Валентій Шіллінґъ и Францъ Гексель.

УЧИТЕЛЬ
орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
купуе и продае
всѣ ефекты и монеты
по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.
Яко добру и певну льокацію поручае
4½% листы ипотечни̂
5% листы ипотечни̂ преміовани̂
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорски̂ облігаціи индемнізаційни̂
а всѣ ти̂ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае
по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.
ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣляки̂ выльосовани̂ а вже платни̂ мѣсцеви̂ паперы цѣнни̂, такожь запавши̂ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцеви̂ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.
До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе нови̂ аркушѣ купонови̂ за зворотомъ коштôвъ, котри̂ самъ поносить.

Стація зелѣзницѣ МУШИНА-КРИНИЦЯ зъ Кракова 8 год. „ Львова 12 „ зъ Буда-Пешту 12 „

Ц. к. Заведенье жерельне
КРИНИЦЯ
(въ Галичинѣ).

Въ мѣсци: почта 3 разы денно телеґрафъ, аптика.

найобильнѣйша **щава зелѣзиста**

Положенье гôрске въ Карпатахъ 590 метр надъ пов. моря
Вôдъ стаціи зелѣзничои година дороги битои, знаменито удержанои.
Средства лѣчничи̂: По-при кліматични̂ услôвя, купелѣ зелѣзисти̂, дуже обильни̂ въ ґазъ кислоты углянои, огрѣвани̂ методою Шварца (въ р. 1893 выдано ихъ 35.000).
Купелѣ боровинови̂, парою огрѣвани̂ (въ р. 1893 выдано ихъ 13 500).
Купелѣ ґазови̂ зъ чистого квасу угляного.
Заведенье гідропатичне пôдъ управою спеціяліста д-ра Г. Еберса [въ р. 1893 выдано процедуръ гідропатичныхъ 32.000].
Питье водъ мінеральныхъ мѣсцевыхъ и заграничныхъ, **жентиця, Кефиръ, ґімнастика лѣчнича.**
Лѣкарь заведеня жерельного д-ръ Л. Копфъ цѣлый сезонъ постôйно ординуючій.
Крôмъ того 12 лѣкарѣвъ вôльно практикуючихъ.
Проходы: Великій паркъ сосновый, знаменито удержаный.
Близши̂ и дальши̂ прогульки въ прегарни̂ Карпаты
Мешканя: Понадъ 1500 комнатъ зъ комфортомъ умебльованыхъ, зъ постелею и услугою, дзвôнками електричными и печами
Костелъ католицкій и церковь. Величавый **Дôмъ жерельный**, кôлька реставрацій, кôлька пансіонатôвъ приватныхъ, молочарнѣ, цукорнѣ.
Музика купелева: пôдъ управою А. Вроньского вôдъ **21 мая.**
Постôйный **театръ**, концерты. — **Фреквенція** въ р. 1893 4600 осôбъ. — **Сезонъ вôдъ 15 мая до 30 вересня.**
Въ маю, червни и вересни цѣны купелѣвъ мешкань и стравъ въ головнôй реставраціи знижени̂
Розсылка воды мінеральнои: вôдъ цвѣтня до падолиста, склады у всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ въ краю и за границею.
Въ мѣсяци липни и серпни убогимъ нѣякои пôльги якъ на пр. увôльненье вôдъ таксъ жерельныхъ и т. д. не будуть даватись. 170 1—6
На жаданье удѣляе выяснень
Ц. к. Заведенье жерельне въ Криници.

ПОДЯКА.

Передъ мѣсяцемъ упокоила ся въ Тучапахъ, въ повѣтѣ снятиньскôмъ, наша близька своячка (сестрѣниця, взглядно сестра) Людмила Созаньска по довгôй и тяжкôй недузѣ. Въ тôмъ превеликомъ горю и смутку було для насъ одинокою вôдрадою тое щире спôвчутье, якого мы якъ пôдчасъ довготревавшои недуги, такъ и пôдчасъ похорону вôдъ добрыхъ сусѣдôвъ и зичливыхъ людей дôзнали и тому уважаемо за нашь великій обовязокъ, зложити нашу глубоко прочувствовану подяку Высокопреподобнымъ Отцямъ духовнымъ: І. Терлецкому приходнику зъ Тучапъ, Е. Дрогомирецкому, віпедеканови и приходникови зъ Заваля за безкористовне вôдправленье торжественного похоронного обряду зъ соборною Службою Божою, не менше же Высокоповажанымъ паньствамъ Терлецкимъ зъ Тучапъ, и ВПоваж. панѣ І. Ступницкôй зъ Кудринець за щиру помôчь и сочувство пôдчасъ недуги и за заходы коло похорону и всѣмъ Высокоповажанымъ Паньствамъ сусѣдамъ и знакомымъ, котри̂ и пôдчасъ недуги покôйну вôдвѣдували и потѣшали и похоронъ еи своею присутностью звеличити зволили. Господь Богъ най надгородить ихъ велику доброту своими щедротами и най сохранить ихъ вôдъ подôбного горя и смутку!

Въ Тучапахъ въ цвѣтни 1894. 168
Павлина Лукашевичь. — Павлина Созаньска.

Кльосеты комнатни̂ зъ помпкою автоматичною по 30 зр.
4595 *поручае*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣнники илюстровани̂ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійни̂ вôдъ цѣны 40 зр., позолочувани̂ и зъ образомъ поручае
ЧЕРНАВСКІЙ
ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.
Рамы золоти̂ и чорни̂ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны. 4641 37 ?

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого ориґін. опакован. зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50
4861 64—104
ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЗОНЯ
безплатна учителька
книжочка припоручена кр. радою шкôльною на преміи — коштуе въ гарнôмъ переплетѣ 25 кр. Дôстати еи можна въ канцеляріи тов. Просвѣта, въ книгарни инст. Ставропиґійского и у п. Гр. Врецьоны, учителя школы вправъ.

Зъ причины сегорôчнои
ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ
надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много наши̂ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтни̂ и осѣнни̂** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôдни̂ порученя и безъ всякои конкуренціи суть ти̂ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни̂ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна
въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижени̂ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни̂ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронкови̂ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки̂ зъ провінціи надсылани̂ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4895 31—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 89. Львôвъ, Пятниця 22 цвѣтня (4 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надосланє“ по 20 кр. в. а.

Подяки числятъ ся по 10 кр. пôдъ отпись

Загальнѣ Зборы „Народнои Рады“.

О годинѣ 4-тôй зъ полудня выповнилась саля Народного Дому участниками зборôвъ. На листы вписалось 130 членôвъ, а крôмъ того по отвореню зборôвъ надôйшло ще значне число особъ. Мѣжь участниками переважала інтеліґенція свѣтска и духовна, хочь були такожь и селяне, навѣть зъ подальшихъ сторôнъ. Зъ послôвъ бачили мы крôмъ пп. Романчука, д-ра Савчака и Вахнянина, яко членôвъ выдѣлу, ще пп. Іос. Гурика, Барвѣньского и Рожанковского. На ґалєріи, а такожь по части и въ сали явилось кôлька пань. Коли на естраду вступивъ голова товариства пос. Романчукъ, въ сали залягла тишина и дуже поважный настрôй, вôдповѣдный торжеству хвилѣ и вазѣ справы. Пос Романчукъ вôдозвавъ ся до зôбраныхъ словами: „Христосъ воскресъ!“ а зборы грôмко вôдповѣли: „Во истину воскресъ!“ и знôвъ настала тишина

Симъ не лишь христіяньскимъ — зачавъ пос. Романчукъ — але и руско-народнымъ словомъ витаю васъ прибувшихъ такъ численно на нинѣшнѣ зборы. Теперѣшна хвиля важна, збираємось нинѣ середъ иншихъ обставинъ, анѣжь давнѣйше мы збиралисъ на зборы нашого товариства. Коли перше були противности изъ внѣ, коли мы мусѣли боротись противъ правительства и Полякôвъ, мы однодушно ставали на такихъ зборахъ до борбы и подавали собѣ руки. Нинѣ середъ насъ самыхъ появилась рôзниця поглядôвъ — и мы мусимо добре роздумати, чи ити намъ по давнôй дорозѣ, чи ступити на нову дорогу. Правда, зъ року на рôкъ збôльшаєсь у насъ число просвѣтныхъ людей, росте число інтеліґенціи, збôльшає ся число членôвъ Народнои Рады — тожь и не чудувати ся, що зъ другои стороны показує ся рôзниця поглядôвъ. Высказати свои погляды, се задача нинѣшныхъ зборôвъ. Прошу зважати на се, що наша робота повинна ити спôльно, що кождый членъ товариства мусить ставати до роботы, а не лишати все выдѣлови. На сихъ зборахъ прошу користати зô своихъ правъ въ найширшôмъ слова значѣню, бо се буде вельми хосенне для будучого выдѣлу если побачить, що загалъ заинтересуваєъ ся справою и выказує свои гадки и погляды. §. 9-тый статутôвъ нашого товариства дозволяє самымъ членамъ скликати надзвычайнѣ загальнѣ зборы. Однакъ доси не користали члены зъ того права, и если-бъ не бувъ выдѣлъ скликавъ нинѣшныхъ зборôвъ, хто знає, чи бы зъ помѣжь членôвъ выйшла ініціятива. А тымчасомъ въ цѣлôмъ краю проявилась потреба зробити ладъ въ акціи. Зъ тымъ бажаньемъ, щобы высказалась рѣшуча и поважна гадка — отвираю нинѣшнѣ зборы

Годѣ не згадати о стратахъ якѣ понесло наше товариство въ минувшôмъ роцѣ черезъ смерть своихъ членôвъ. Зъ-помѣжь многихъ стратъ згадаю про честного Василя Хомея, господаря зъ Грабовои, о. Теофана Глиньского пароха зъ Городницѣ, емеритованого учителя Симеона Романчука въ Завадовѣ, члена основателя нашого товариства о. Іосифа Заячкôвского зъ Лопянки. Всѣ тѣ покôйники не мало труду поклали на рускôй нивѣ, всѣ они були щирыми труженниками для справы рускои. А вже-жь годѣ не спомянути про ветерана-патріота о. Іосифа. Мы его бачили завсѣгды на зборахъ рускихъ, вôнъ и отвиравъ першѣ зборы нашого товариства, завзываючи до працѣ и труду. А вô всѣхъ працяхъ, де треба було широкои участи, покôйный стававъ поручь другихъ до роботы Прошу, щобы зборы, вставши зъ мѣсць вôддали честь покôйникамъ. (Присутнѣ встають.)

Вкôнци попросивъ пос. Романчукъ, щобы часть формальну, информаційну трактувати коротко, бо тымъ способомъ лишить ся бôльше часу на обговореньє справъ політичныхъ. На презідію зборôвъ предложивъ пос. Романчукъ: д-ра Андрѣя Чайковского зъ Бережанъ на предсѣдателя, властителя дôбръ п. Ром. Тишовницкого и о. Андрѣя Качалу на заступникôвъ. Зборы одноголосно приняли се предложенье.

Д-ръ Чайковскій, подякувавши за выбôръ, представивъ зборамъ старшого комісаря п. Соболяка и покликавъ на секретарѣвъ о. А. Бобикевича и п. Ю. Сосенка.

Зъ порядку дневного приступлено до справозданя секретарского и касієрского. Для скороченя формальностей оба тѣ справозданя получено разомъ. Секретарь выдѣлу п. Мих Струсевичъ вôдчитавъ отсе справозданье:

Выдѣлъ Народнои Рады, выбраный на загальныхъ зборахъ дня 27 грудня 1892, въ складъ котрого увôйшли пп.: пос. Романчукъ яко голова, д-ръ Савчакъ, д-ръ К. Левицкій, проф. Вахнянинъ, о. Стефановичъ, редакторъ Ив. Белей и д-ръ Щ. Сельскій — уконституувавъ ся въ сей способôвъ, що выбравъ д-ра Костя Левицкого заступникомъ головы, о. Стефановича касієромъ, — а на мѣсце д-ра Сельского, котрый не бувъ въ можности приняти выбору въ сѣмъ роцѣ, покликано заступника выдѣлового Мих. Струсевича и ему поручено секретарство выдѣлу. Въ часѣ минувшого року зайшли ще й деякѣ змѣны въ складѣ выдѣлу, котрѣ могли мати вплывъ на дѣяльнôсть выдѣлу. И такъ въ половинѣ року д-ръ Кость Левицкій зъ причины великого занятя въ иншихъ товариствахъ зложивъ гôднôсть заступника головы и члена выдѣлу, и выдѣлъ мусѣвъ покликати на его мѣсце на члена другого заступника о. Дан. Лепкого, а проф. Вахнянина выбрати заступникомъ головы. Помимо того выдѣлъ Народнои Рады не залишивъ звертати пильнои уваги на всѣ важнѣйшѣ моменты життя політичного Русинôвъ та своими радами и ухвалами давати напрямъ и стояти на сторожи справъ и интересôвъ народу руского.

Вôдъ сѣчня 1893 р. по конець цвѣтня 1894 р., отже за 16 мѣсяцѣвъ вôдбувъ выдѣлъ 18 засѣдань, по бôльшôй части пôдъ проводомъ головы пос. Романчука. Въ тôмъ часѣ прибуло 57 новыхъ членôвъ. Станъ касы представляє ся за той часъ оттакъ:

Вôдъ початку року 1893 до 24 цвѣтня 1894 було доходу зъ членьскихъ вкладокъ 113 зр. 50 кр., — розходу 62 зр. 93 кр. — Вôдтягнувши розхôдъ вôдъ доходу, остає ся въ тôмъ часѣ надвыжка въ доходѣ въ сумѣ 50 зр. 57 кр. — Зъ кôнцемъ року 1892 остало ся въ касѣ 123 зр. 01 кр. — Дочисливши до сеи квоты чистый дохôдъ вôдъ початку 1893 въ сумѣ 50 зр. 57 кр., представляє теперь цѣлый станъ касы квоту: 173 зр. 58 кр. — Маєтковый станъ товариства есть взагалѣ некористный, а причиною того суть рестанціи вкладковѣ многихъ членôвъ. Зô взгляду, що товариство, хотячи добре сповнити свою задачу, мусить мати такожь значнѣ выдатки, есть оно конечно потрѣбнымъ, щобы члены товариства свои вкладки точно вплачували.

Выдѣлъ занявъ ся передовсѣмъ выконаньемъ ухвалъ послѣдныхъ загальныхъ зборôвъ, маючи на увазѣ внесенье п. Ив. Рудницкого, одобрене однодушно зборами, въ котрôмъ высказано невдоволенье зъ поведеня правительства супротивъ Русинôвъ и котрымъ завôзвано рускихъ послôвъ, щобы рѣшучо зазначували се невдоволенье та пôдносили жалѣ и домаганя Русинôвъ, хочь бы мали перейти до зорґанізованои опозиціи. Выдѣлъ подавъ ту ухвалу загальныхъ зборôвъ до вѣдомости послôвъ, а вôдповѣдно до того зазначувавъ при нагодахъ и свое становище.

Нагоду до того подавали численнѣ факты покривдженя Русинôвъ, пôдношенѣ будь то въ часописяхъ, будь то на вѣчахъ и справозданяхъ посольскихъ, будь то подаванѣ приватно до вѣдомости выдѣлу Народнои Рады. Тѣ всѣ факты зложили бы „книгу кривдъ народу рускаго въ справахъ публичныхъ“, котра пôсля бажаня загальныхъ зборôвъ повинна стати т. зв. „Чорною лѣтописею“. Майже кожде число нашихъ ґазетъ есть карткою тои „Лѣтописи“, а послы рускѣ мали неодну нагоду и можнôсть вôдчитати публично факты зъ картокъ тои книги. Такъ розумѣвъ выдѣлъ повысшу ухвалу загальныхъ зборôвъ и въ такôмъ напрямѣ старавъ ся вôдповѣсти тôй ухвалѣ.

Справа змѣны ординаціи выборчои, такъ свѣтло обговорена на вѣчахъ и справозданяхъ посольскихъ, а порушена пос. Романчукомъ въ радѣ державнôй и въ соймѣ, — мусѣла звернути пильнѣйшу увагу выдѣлу Народнои Рады. Выдѣлъ уложивъ взорець петиціи о змѣну ординаціи выборчои, оголосивъ его въ часописяхъ и окремо выпечатавши, розôславъ въ численныхъ примѣрникахъ по цѣлôмъ краю. Тѣ петиціи вертали вôдтакъ зъ численными пôдписами на руки рускихъ послôвъ до рады державнои и сойму.

Важною такожь справою, котра обходить въ сѣмъ роцѣ Галичину — есть выстава краєва. Вправдѣ безпосередно та справа не дотыкала Народнои Рады, яко політичного товариства, се значить Народна Рада не могла рѣшати, чи Русины и товариства рускѣ мали брати активну участь въ краєвôй выставѣ, и для того цѣлкомъ справедливо ту справу рѣшали якъ поодинокѣ товариства такъ и ширшѣ нарады львôвскихъ Русинôвъ, — однакъ не мôгъ выдѣлъ Народнои Рады поминути въ тôй справѣ моменту політичного, а именно, чи комітетъ, устроюючій выставу краєву, не залишить увзгляднити рôвноправности языковои другои народности, заселяючои край. Зъ уваги на ту обставину ухваливъ выдѣлъ Народнои Рады при участи ширшого кружка львôвскихъ членôвъ, що якъ Русины, входячѣ въ складъ комітетôвъ поодинокихъ секцій выставы, такъ и выбрана депутація зъ трехъ особъ, мають нильно бачити и жадати, щобы у всѣхъ письмахъ и вôдозвахъ, выходячихъ вôдъ головного комітету выставового була захована рôвноправнôсть языкова.

Рôвножь не поминувъ выдѣлъ мовчки руху вѣчевого, такъ свѣтло и зъ повнымъ успѣхомъ переводженого Пôдґôрскою Радою стрыйскою. Въ тôй справѣ оголосивъ выдѣлъ покликъ до Русинôвъ и рускихъ товариствъ політичныхъ, щобы орґанізували по всѣмъ-усюдамъ вѣча и обговорювали на нихъ квестіи, дотыкаючѣ народъ рускій Выдѣлъ готовъ бувъ на жаданье орґанізаторôвъ вѣчь въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ поспѣшити зъ помочію, се значить высылати людей, котрѣ бы обняли и выголосили рефераты. По вôдозвѣ, оголошенôй выдѣломъ Народнои Рады, вôдбулось вѣче въ Рогатинѣ заходомъ тамошныхъ патріотôвъ.

Въ минувшôмъ роцѣ вôдбулись чотири доповняючѣ выборы посольскѣ а то два до рады державнои а два до сойму, въ котрыхъ бравъ загалъ Русинôвъ участь. Выдѣлъ Народнои Рады передъ кождымъ выборомъ старавъ ся розслѣдити всѣ данѣ обставины якъ мѣсцевѣ такъ и интересы загально-рускѣ, щобы тымъ способомъ пôдготовити акцію головного комітету выборчого. Передъ выборомъ доповняючимъ въ Долинщинѣ выславъ выдѣлъ свого вôдпоручника въ округъ выборчій, щобы порозумѣвъ ся зъ тамошными Русинами и давъ починъ до зорґанізованои акціи выборчои. Передъ выборомъ зъ округа Ярославъ-Чешанôвъ зносивъ ся выдѣлъ досыть живо зъ Русинами тыхъ повѣтôвъ, а такожь вôйшовъ въ контактъ зъ мазурскимъ сторôнництвомъ селяньскимъ, котре першій разъ пробувало свои силы въ ширшôй акціи выборчôй. При доповняючôмъ выборѣ зъ округôвъ Жовкôвъ-Рава-Сокаль вôддавъ выдѣлъ акцію выборчу въ руки головного комітету выборчого. При доповняючôмъ выборѣ въ Брôдщинѣ выдѣлъ Народнои Рады побачивши, що въ округѣ выборчôмъ наставъ заколотъ и повный бракъ орґанізаціи, старавъ ся дати починъ до тои орґанізаціи, вказуючи своимъ мужамъ довѣрія, якъ повиннѣ повести акцію выборчу. Мужѣ довѣря скликали передвыборчѣ зборы, на котрыхъ, на жаль, не прийшло до нѣякои ухвалы, що даєъ сумный доказъ не лишь браку, але и взагалѣ певного рода апатіи до всякои акціи політичнои середъ рускои суспôльности.

Выдѣлъ обговорювавъ при рôзныхъ нагодахъ справу орґанізаціи Русинôвъ, котрои бракъ даєсь загально вôдчувати, а численнѣ подѣ свѣдчать, що безъ орґанізаціи и не думати Русинамъ о нѣякôй успѣшнôй акціи політичнôй Але що орґанізація на тривкихъ и реальныхъ основахъ не есть дѣломъ анѣ однои хвилѣ, анѣ одного чоловѣка, лишь потребуе спôвдѣланя цѣлого загалу, тожь и робота выдѣлу въ тôмъ напрямѣ не прибрала ще конкретнои формы и може стати лишь цѣннымъ матеріяломъ для будучого выдѣлу до дальшои, сеи такъ необходимои справы. Однакъ въ тôмъ взглядѣ не найшовъ выдѣлъ вôдповѣдного спôвдѣланя на провінціи, такъ що лишь въ деякихъ сторонахъ есть переведена лучша орґанізація, а декуды силы все ще роздробленѣ и незорґанізованѣ до спôльнои роботы. Сподѣвати ся належить, що въ цѣлôмъ краю настане почутье конечности орґанізаціи и що будучій выдѣлъ при спôльныхъ заходахъ своихъ зъ мужами довѣря въ цѣлôмъ краю зможе перевести успѣшнѣйше ту орґанізацію.

Въ певнôй звязи зъ повысшою справою стоить безперечно такожь справа помиреня або консолідаціи Русинôвъ Та справа була порушена на послѣдныхъ загальныхъ зборахъ и яко така була предметомъ нарадъ выдѣлу якъ на початку дѣяльности такъ передовсѣмъ въ послѣдныхъ часахъ. Така акція фактично була переведена независимо вôдъ Народнои Рады деякими нашими послами. Выдѣлъ Народнои Рады якъ вôдносивъ ся зъ однои стороны симпатично до справы консолідаціи Русинôвъ, такъ зъ другои стороны зазначивъ, що Народна Рада и репрезентованѣ нею Русины мусять стояти при своѣй програмѣ ухваленôй на послѣдныхъ загальныхъ зборахъ.

Вкôнци згадати годить ся, що выдѣлъ звернувъ такожь пильнѣйшу увагу на справу школы им. Маркіяна Шашкевича у Львовѣ. Школа та маєъ значѣнье не лишь спеціяльне для Русинôвъ львôвскихъ, але и загальне, бо есть однымъ зъ нашихъ здобуткôвъ на поли шкôльництва, яко одинока одностôйна 4-клясова школа народна въ цѣлôй Галичинѣ. Згадана школа зъ причины некористного помѣщеня и за для иншихъ не вôдъ самыхъ Русинôвъ зависимыхъ обставинъ видѣе зъ кождымъ днемъ, такъ що показалась необходимою скора зарада Въ тôй цѣли выславъ выдѣлъ Народнои Рады представленье до рады мѣста Львова, въ котрôмъ вказавъ на хибы, що грозять упадкомъ сѣй школѣ, и просивъ ихъ усунути. Выдѣлъ маєъ повну надѣю, що справедливе и оправдане представленье справы буде успѣшно полагоджене радою мѣскою, — а выдѣлъ Народнои Рады буде старатись заохотити львôвскихъ Русинôвъ, щобы ревнѣйше заняли ся тою школою, въ чôмъ числить такожь въ значнôй мѣрѣ на спôвдѣланье рускаго товариства педаґоґічного.

Крôмъ тыхъ спеціяльныхъ справъ не залишивъ выдѣлъ, якъ вже згадано, слѣдити за ходомъ загальныхъ справъ політичныхъ. Вельми цѣнными въ тôмъ напрямѣ були вказôвки нашихъ послôвъ, котрѣ засѣдаючи въ выдѣлѣ представляли кождочасну ситуацію політичну. Близше про тѣ справы скаже ся въ рефератѣ політичнôмъ, тутъ лишь зазначимо, що выдѣлъ въ тыхъ справахъ руководивъ ся ухвалою и становищемъ, яке заняли загальнѣ зборы Товариства въ 1892 р.

Не великій обсягъ дѣланя уступаючого выдѣлу, однакъ выдѣлъ може сказати, що робивъ все по змозѣ зъ якъ найщирѣйшою интенціею причинятись до успѣшнѣйшого розвитку справъ народу рускаго. Выдѣлъ Народнои Рады не обмежавъ ся лишь на самыхъ членôвъ выдѣлу, але въ многихъ справахъ спрошувавъ на нараду ширшій кружокъ своихъ львôвскихъ членôвъ. На тыхъ нарадахъ вели ся основнѣ дебаты надъ найважнѣйшими справами. Если результатъ дѣяльности товариства въ минувшôмъ роцѣ не бувъ такій, якъ належало бы бажати, то причины того лежать въ значнôй части въ некористныхъ обставинахъ загальныхъ, середъ котрыхъ приходить ся Русинамъ въ нинѣшнôй добѣ проживати.

Надъ справозданьемъ не забравъ нѣхто голосу и зборы приняли ихъ до вѣдомости.

Д-ръ Чайковскій удѣливъ голосу пос. Романчукови до выголошеня реферату політичного.

Пос. Романчукъ зазначивъ на початку своєи промовы, що певну прикрôсть робить ему выголошенье сего реферату, бо въ многихъ справахъ вôнъ интересованый, — але буде старати ся представити цѣлу рѣчь вповнѣ обективно.

Звычайно зачинаємо нашѣ дебаты політичнѣ вôдъ 1890 р., я сягну симъ разомъ дальше ажь до того року, коли то голоснѣйше зазначено наше національне становище. Вже само выступленье и роботу нашои трôйцѣ пôдъ проводомъ Маркіяна треба уважати певного рода опозиціею до тогдѣшныхъ обставинъ и поглядôвъ. Програма зъ 1848 р. выразнѣйше зазначуе становище Русинôвъ — и хочь дехто говорить, що зроблено ей пôдъ пресією, то се твердженье не встоить ся, коли зважимо, що тогдѣшный ще ей. Яхимовичъ въ меморандумъ звернувъ увагу на політичне значѣнье и вагу справы рускои. Вôдтакъ одни зъ тенденціею, другѣ безсвѣдомо зводили справу руску на манôвцѣ Зъ початкомъ еры конституційнои наше пытанье національне не було ще выразно поставлене, и ажь громада Русинôвъ, що станула при „Вечерницяхъ“ и „Метѣ“, зазначила ясно пытанье національне и тымъ способомъ станула въ опозиціи до всѣхъ тыхъ, що неясно маркували свое становище. По 1866 р. деякѣ Русины нещасливо зазначили свое становище, зачавъ шарити ся роздоръ, котрый зъ пытань просвѣтныхъ перенѣсъ ся на поле товарискихъ зносинъ и на поле політичне. Коли завязалось політичне товариство „Руска Рада“, характеристичнымъ знаменемъ якъ его, такъ и иншихъ вôдносинъ мѣжь Русинами, була екслюзивнôсть и нетолеранція. До спору зъ Поляками мусѣла прилучитись и опозиція противъ правительства, коли оно змѣнило свою давну систему супротивъ Русинôвъ. Народовцѣ, або такъ званѣ тогдѣ украиноманы, рѣдше выступали противъ правительства. Коли по зборахъ Рускои Рады 1879 р. народовцѣ побачили, що годѣ имъ вôйти до товариства політичного, задумали повести окремо політичну акцію. Заснованье ґазеты „Дѣло“, вôдтакъ выборы соймовѣ, а вкôнци заснованье Народнои Рады були першими выступами народовцѣвъ на ширшôй аренѣ політичнôй. Народовцѣ мусѣли станути въ опозиціи супротивъ правительства и верховодячихъ сферъ польскихъ въ краю, а ихъ політика рôзнилась вôдъ давнѣйшои політики рускои тымъ, що тамтѣ вели до певнои мѣры опозицію негативну, опозиція же народовцѣвъ була получена зъ позитивною роботою: ставляли жаданя и выказували потребы народу рускаго. Тѣ першѣ выступы увѣнчались до певнои мѣры успѣхами, бо хочь бы згадати про паралєльки рускѣ въ Перемышли, про промовы маршалка по руски при отвираню и замыканю сесій соймовыхъ, про выбôръ Русина членомъ выдѣлу краєвого. Въ 1889 р. вôйшло бôльше число послôвъ Русинôвъ до сойму и політика велась остро-опозиційна. Народна Рада ишла рôвнобѣжно зъ акцією послôвъ, значить ся, вела політику опозиційну. Народна Рада вôзвала пятьохъ послôвъ въ радѣ державнôй, щобы ишли разомъ зъ послами соймовыми. Чотирохъ послôвъ, т. зв. митрополичихъ, не вôдозвались на сей зазывъ, лишь пос. Ковальскій вôдписавъ, що уважаєъ вôдповѣдною політику опозиційну.

Наставъ 1890 р. Само правительство дало ініціятиву до зближеня. Послы народовцѣ зазначили свое становище, яко згôдне зъ интересомъ австрійскои державы. Правительство не повинно выступати противъ Русинôвъ. Надѣ, якѣ покладано на сю цѣлу акцію, не здѣйст-

нили ся. Въ соймѣ и въ орґанахъ народовцѣвъ зазначувано, що се була проба. Я не подѣлявъ рожевыхъ надѣй и на довѣрочныхъ зборахъ высказувавъ сумнѣвы, чи проба удасть ся. Треба було зробити крокъ, коли простягнено до насъ руку, але если результаты не допишуть, то я готовъ бувъ зложити мандатъ. На се вѣдповѣли менѣ, що не треба буде ажь такъ далеко засягати, бо въ кождѣмъ разѣ буде можна перейти до опозиціи. Въ початкахъ вересня 1892 р. Народна Рада и рускій послы львѣвскій выслали депутацію до намѣстника зъ заявленьемъ, що не наступили наслѣдки такій, якихъ надѣяли ся, тожь и уважають цѣлу акцію за покѣнчену та займуть таке становище, яке заняло правительство до Русинѣвъ. Загальній зборы Народнои Рады въ грудни 1892 р. одобрили се становище.

Перегляньмо поведенье правительства за той часъ. Система, якою правительство руководить ся супротивъ Русинѣвъ, стремить до того, щобы по можности Русинѣвъ златинізувати и спольонізувати, або бодай політично ослабити. (*Голосы: Справедливо! Сумно!*)

Давнѣйша орґанізація Русинѣвъ була ерархічна; консисторіи тримали въ своихъ рукахъ політику. Розходилось, щобы ослабити ту орґанізацію — и дѣйстно теперь нѣ одна нѣ друга консисторія не маѣ вплыву. Вправдѣ причинивъ ся до того въ певнѣй мѣрѣ и зрѣстъ свѣтскои интеліґенціи, але головно система правительства зломила значѣнье консисторій. Обсада мѣсць, пенсіонованье поодинокихъ особъ, знесенье терна, вѣдданье духовеньства пѣдъ власть політичну а навѣть жандармѣвъ, а вкѣнци реформа василіяньска велить догадуватись, що наслѣдки будуть ще гѣршій. Боюсь, що зъ реформованыхъ Василіянѣвъ будуть выходити ерархи, котрій не зросли середъ рускои суспѣльности и не суть костью вѣдъ кости, кровью вѣдъ крови нашои...

А якъ зъ нашою орґанізацією автономічною, зъ выборами. Зразу засѣдало въ тѣлахъ парляментарныхъ значне число Русинѣвъ (47 въ соймѣ, 15 въ радѣ державнѣй), вѣдтакъ се число щоразъ бѣльше малѣло, теперь оно пѣдносить ся, але ще далеке вѣдъ первѣстного. Давнѣйшій выборы були выплывомъ волѣ народу, теперь суть змаганя, щобы нѣгде не стрѣчати опору. Въ радахъ повѣтовыхъ мы засуджены вже зъ горы, за-для ординаціи, на меншѣсть, але все таки хочь зъ сѣлъ и зъ мѣсточокъ выходили нашій заступники. Теперь же въ радахъ повѣтовыхъ що разъ менше нашихъ заступникѣвъ. Вѣдтакъ звернено увагу на рады громадскій, сю найнизшу орґанізацію автономічну. Суть змаганя, щобы до радъ громадскихъ не входили такій люде, котрій бы боронили интересу и справъ громадскихъ, напирають, щобы въ радахъ засѣдали люде, що стоять пѣдъ вплывомъ властей. Часъ урядованя начальника громадского розширено на шѣсть лѣтъ; за давнѣйшій три роки мѣгъ вѣйтъ заховати свою самостійнѣсть, мѣгъ оперти ся на порови властей. Комісарѣвъ правительственныхъ высылаѣсь на выборы радъ громадскихъ — якъ се дѣесь майже въ цѣлѣй Косѣвщинѣ и Жовкѣвщинѣ. Цѣла та система змагаѣ до того, щобы въ корени пѣдкопати руску силу.

Те саме бачимо въ институціяхъ на пѣвъ автономічныхъ, якъ краѣва рада шкѣльна и окружній рады шкѣльній. Але й институція мѣсцевыхъ радъ шкѣльныхъ, о котру Русины могли опертись, захитана. Вѣдобрано тымъ радамъ право презентованя, а сего року вироваджено до нихъ ще репрезентанта обшару дворского.

Якъ бачимо, мы стратили орґанізацію ерархічну, громадску и шкѣльну. Тенденція ослабленя Русинѣвъ не скѣнчила ся (Голосы: *Правда! Сумно!*) Послѣдными часами забрано ся до самои рускои суспѣльности, старають ся ей ослабити, розкладати. Вже давнѣйше були споры мѣжь Русинами, нинѣ они заострились. Въ 1890 р. наступивъ ще дальшій розкладъ, бо вѣддѣлилась фракція радикальна. И станули *напротивъ себе три партіи*. Стара партія заняла таке становище, що годѣ ѣй довше при нѣмъ удержати ся, бо оно противне интересамъ рускости и не вѣдповѣдаѣ теперѣшнымъ дѣйстнымъ обставинамъ. Народовцѣ сталисъ найсильнѣйшимъ факторомъ, тожь треба, щобы не прийшло мѣжь ними до розкладу, до демораліэаціи. Въ тѣй справѣ будуть могли загальнѣ зборы высказати свою гадку.

Система правительственна супротивъ Русинѣвъ не устала. Если прийшли якій здобутки, котрій бы при иншихъ обставинахъ могли бути хосенными, то при теперѣшныхъ они втратили свою вартѣсть. Мы мусѣли за тій здобутки дати рекомпензату, а рекомпензата наступила въ розбитю орґанізаціи Русинѣвъ и хочь бы въ фактахъ.

Справа тучанска, котрои закѣнченье припало на 1893 р, може мати не маловажный вплывъ для справы рускои Вправдѣ много вины мусять приписати собѣ самій Русины, але причинились до того и иншій чинники. И такъ певно власти свѣтскій и духовнѣ були бы повели цѣлкомъ инакше анальоґічну справу, если бы розходилось о латинникѣвъ а не о Русинѣвъ.

Справа розвязаня вѣденьскои семинаріи духовнои и роздѣлу львѣвскои семинаріи дотыкаѣ вправдѣ лишь безпосередно духовну власть, але годѣ поминути въ нѣй національнои стороны. Зъ вѣденьскои семинаріи выходили свѣтлій мужѣ, котрій заслужились для справы рускои. Въ наслѣдокъ подѣлу львѣвскои семинаріи духовнои вѣдбираѣсь бѣльшѣй части кандидатамъ стану духовного доповняти своѣ образованье на університетѣ львѣвскѣмъ. Выходить зъ того страта, и зарадити ѣй буде можна въ той способъ, щобы бодай деяка часть питомцѣвъ лишалась у Львовѣ.

Звѣстный рескриптъ краѣвои дирекціи скарбу що-до уживавя руского языка — хочь може и выданый въ найлѣпшѣй интенціи — мавъ некористнѣ наслѣдки. Загалъ Русинѣвъ вѣднѣсъ дуже зле вражѣняе и въ соймѣ поставлено интерпеляцію Въ руки урядникѣвъ, вѣдъ котрыхъ не вымагаѣсь знаня языка руского, вѣддаѣсь право рѣшати о добротѣ и чистотѣ языка рускаго. Наслѣдки не дали довго ждати на себе, бо вѣдкинула вже одна повѣтова дирекція скарбу поданье, написане найчистѣйшимъ языкомъ рускимъ.

Вправдѣ и користнѣ факты зайшли за той часъ. До краѣвои рады шкѣльнои покликано Русина на мѣсце пок. Жигм. Савчиньского, котрый бувъ вправдѣ зъ роду Русинъ, але признававъ ся до народности польскои.

Мінусы переважають плюсы и загальнѣ зборы выскажуть о тѣмъ свою гадку.

Въ соймѣ оба клюбы рускій занимали однакове становище супротивъ Полякѣвъ и правительства та взаимно себе пѣдпирали. Були змаганя злучити оба клюбы, але, на жаль, не довели до результату.

Въ радѣ державнѣй, хочь зъ-разу не мали Русины народовцѣ бѣльшости, то таки надавали тонъ. Послы заняли зъ початку прихильно-выжидаюче становище, вѣдповѣдно до подѣй въ 1890 р., вѣдтакъ замѣнили его на політику вѣльнои руки, коли бачили, що надѣѣ не сповняють ся. Ухвала зборѣвъ Народнои Рады 1892 р. велѣла зазначити, що часъ пробы скѣнчивъ ся, що треба вернути до давного опозиційного становища. Наступила змѣна кабінету и певна часть послѣвъ хотѣла дальше выжидати. При змѣнѣ кабінету, осталось все по давному. Давна система истнуѣ и дальше, лишь въ иншѣй формѣ. Верховодять лишь упривільованій народности и клясы: Нѣмцѣ, Поляки и декуды Италіянцѣ, шляхта и капіталісты. А найбѣльше упослѣдженій Русины и демосъ далеко вѣдстоить въ своихъ правахъ вѣдъ верховодячихъ клясъ.

И якій обявы наступили за теперѣшного правительства? Въ краю почули мы слова намѣстника, що буде и дальше поступати пѣсля своѣи волѣ, зъ представителями або безъ представителѣвъ народу рускаго. (Голосы: *Ганьба! Сумно!*) Не буду критикувати тыхъ слѣвъ, лишь зазначу, що они зробили на загалъ Русинѣвъ дуже прикре вражѣнье. Правительство проголосило проґраму и якъ небудь не маѣмо причины не вѣрити словамъ правительства, то дивѣмъ ся на факты. Якъ стоить справа реформы выборчои? Для Русинѣвъ она бѣльшои ваги якъ для другихъ народностей, бо иншамъ народностямъ розходить ся о се, чи будуть мати бѣльше чи менше число своихъ послѣвъ, а намъ Русинамъ иде о то, чи взагалѣ будемо мати послѣвъ, а если будемо мати, то якихъ? Теперѣшна реформа выборча есть покривдженьемъ Русинѣвъ и если мы не запротестуѣмо противъ того, то хвиля мине и мы лишимось покривдженій.

Пора занятн рѣшуче становище супротивъ правительства. Иншимъ народамъ, що ведуть політику опозиційну, иде о то, щобы звалити правительство, намъ не иде о то, намъ не иде о опозицію будь-що-будь, — намъ ходить, щобы вѣдпорнымъ становищемъ зазначити невдоволенье Русинѣвъ. (Грѣмкій оплески и голосы *Славно!*)

Вѣдтакъ перейшовъ пос. Романчукъ вѣдносины Русинѣвъ до Полякѣвъ и внутрѣшнѣ вѣдносины рускій що-до сторонництвъ. Ту часть промовы якъ и дальшу дискусію подамо въ слѣдуючихъ числахъ, теперь же зазначимо коротко хѣдъ нарадъ и ухвалений внесеня.

(*Дальше буде.*)

По промовѣ пос. Романчука забравъ голосъ д-ръ Евг. Олесницкій и поставивъ такій внесеня:

Загальнѣ Зборы Народнои Рады: 1) уважають лишь політику пріпціпіяльну, основану на борбѣ за свободы конституційнѣ, хосенною и вѣдповѣдною для рускаго народу;

2) похваляють выступленье пос. Романчука зъ клюбу рускаго въ радѣ державнѣй, коли побачивъ, що клюбъ рускій веде політику шкѣдну;

3) высказують своѣ невдоволенье зъ поступованя тыхъ послѣвъ. котрій впровадили „найновѣйшій курсъ“ політики;

4) рѣшають, що лишь тій послы уважають ся репрезентантами и речниками народного рускаго сторонництва котрій пѣйдуть дорогою, вказаною пос. Романчукомъ и стануть на вѣдпорнѣмъ становищи супротивъ правительства.

Тій всѣ внесеня приняли зборы значною бѣльшостію голосѣвъ ($^4/_5$ частей всѣхъ голосуючихъ), а тымъ самымъ и не пѣддавано пѣдъ голосованье внесень (о. крил. Гробельского), котрій були выстілізованій въ противнѣмъ напрямѣ

Въ дальшѣй дискусіи промовляли: крил. о. Гробельскій (противъ Романчука), д-ръ Савчакъ (противъ), о. Юрикъ (противъ), о. Негребецкій (за пріпціпіяльною політикою), пос. Вахнянинъ. о. Дудровичь (за Романчукомъ), п. А. Могильницкій (за), д-ръ А. Чайковскій (за), п. Ив. Белей (за), п Ю. Сосенко (за), пос. Барвѣньскій, о. Свѣтенькій (противъ Романчука).

Крѣмъ того ухвалили зборы тій внесеня д-ра Савчака, зъ поправкою д-ра Олесницкого:

1) Поручаѣ ся всѣмъ Русинамъ-народовцямъ, щобы кождый въ своѣмъ крузѣ дѣланя якъ найщирѣйше трудивъ ся для нашого народу въ справахъ економічныхъ и політичныхъ на основѣ проґрамы „Народнои Рады“ зъ 1892 року;

2) поручаѣ ся выдѣлови „Народнои Рады“, щобы якъ найскорше перевѣвъ орґанізацію мѣжь Русинами.

3) поручаѣ ся всѣмъ посламъ Русинамъ въ соймѣ и парляментѣ, щобы, зъ усуненьемъ всякихъ амбіцій особистыхъ, старали ся завести мѣжь собою карнѣсть и солідарнѣсть на внѣ, а дальше щобы выступали смѣло, достойно и рѣшучо въ оборонѣ правъ рускаго народу — пѣсля ухвалъ нинѣшныхъ загальныхъ зборѣвъ (поправка д-ра Олесницкого).

Вѣдтакъ були ще внесеня поодинокихъ членѣвъ. До выдѣлу Народнои Рады выбранѣ: пос. Ю. Романчукъ голова, д-ръ Ом. Огоновскій, о. Стефановичь, Ив. Белей, д-ръ Андр. Косъ, д-ръ Яр. Кулачковскій, Вас. Нагірный, — на заступникѣвъ: д-ръ Ник. Шухевичь, Ром. Цеглиньскій и Мих. Струсевичь.

Зборы закѣнчились о $10^1/_2$ год. въ ночи.

Бесѣда посла Ол. Барвѣньского

выголошена въ палатѣ послѣвъ при буджетѣ шкѣльнѣмъ на 279 засѣданю дня 23 н. ст. цвѣтня с. р.

(*Дальше.*)

Теперь позволю собѣ пѣднести деякій спеціяльнѣ потребы Русинѣвъ на поли шкѣльництва народного.

Щобы зарадити великѣй недостачи учителѣвъ въ Галичинѣ намѣрила управа шкѣльна заснувати двѣ учительскій семинаріи, именно въ Короснѣ и Сокали. Для семинаріи въ Сокали маѣ служити истнуюча тамъ чотироклясова школа народна зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ за школу вправъ. Однако наколи въ Сокали нема нѣякои школы народнои зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, то позволю собѣ звернути увагу Є. Екц. п. міністра просвѣты на се, що зъ педаґочічныхъ оглядѣвъ було бы вказане, устроити тамъ постепенно чотироклясову школу вправъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, щобы подати змогу питомцямъ маючого заснувати ся заведеня наукового основно приготовити ся до подаваня науки въ школахъ народныхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

Цѣлкомъ анальоґічній вѣдносины панують въ учительскѣй семинаріи въ Самборѣ, въ котрѣй истнуѣ вже другій рѣкъ науки. Тамошна чотироклясова школа народна зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ призначена на школу вправъ для кандидатѣвъ учительскихъ. Але розходить ся такожь о те, щобы тій-жь найшли нагоду вправити ся основно для подаваня науки такожь въ рускѣмъ языцѣ. Зъ тои причины позволю собѣ просити Є. Ексц. п. міністра просвѣты, щобы зволивъ спонукати постепенне отвореньe при учительскѣй семинаріи въ Самборѣ школы вправъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

Коли я вже говорю про семинаріи учительскій, то верну ще разъ до справы, котру я вже тутъ обговорювавъ. Именно бажавъ бы я стараннѣйшого плеканя спѣву церковного въ заведеняхъ науковыхъ для учителѣвъ въ Галичинѣ, щобы въ той способѣ выобразувати вѣдповѣднѣ силы науковѣ для того незвычайно важного средства выховуючого въ школахъ народныхъ.

Маю ще одно бажанье высказати що до женьскихъ семинарій учительскихъ у Львовѣ и Перемышли. Рескриптомъ міністеріяльнымъ зъ 4 марта 1891 зроблено початокъ до утраквізаціи згаданыхъ заведень науковыхъ. Однако було бы конечнымъ розтягнути переведенье сего зарядженя такожь и на нижшій роки, щобы кандидатамъ подати нагоду выучити ся основно рускои мовы выкладовои, чого при теперѣшнѣй практицѣ науковѣй не можна осягнути.

Се доказують найлѣпше оголошенѣ въ рѣчнѣмъ справозданю галицкои краѣвои рады шкѣльнои результаты комісій испытовыхъ для шкѣлъ народныхъ и выдѣловыхъ.

Въ шкѣльнѣмъ роцѣ 1892/93 одержало зъ 198 учителѣвъ 94 патентъ кваліфікаційный зъ польскою и рускою мовою выкладовою, тымчасомъ зъ 133 учительокъ лише 38! Зъ учительокъ для жѣночихъ роботъ ручныхъ одержало въ тѣмъ самѣмъ роцѣ шкѣльнѣмъ кваліфікацію зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ въ Перемышли 19, у Львовѣ 37, противно-жь въ Перемышли 19, у Львовѣ 37, противно-жь зъ рускимъ анѣ одна. Лише въ Тернополи и Станиславовѣ признано таку-жь кваліфікацію учительску зъ польскимъ и рускимъ языкомъ выкладовымъ тутъ 19, тамъ 22 учителькамъ. Тымчасомъ попадають учительки дуже часто въ положенье учити въ школахъ сѣльскихъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, або въ школахъ народныхъ мѣскихъ подавати мѣжь иншими руску мову яко предметъ. Супротивъ того не можна дивувати ся, що така учителька не доросла до своѣи задачѣ та що выслѣды науки мусять бути дуже проблематичній.

Зъ того показуѣ ся, що услѣвѣмъ вѣдповѣдного выобразуваня кандидатѣвъ и кандидатокъ учительскихъ есть се, щобы увзгляднити у нихъ не лише фахове знанье и методу научаня, але й плавнѣсть въ мовѣ. Для силъ учительскихъ, котрій мають дѣлати въ двохъ або бѣльше языковыхъ округахъ, мусить подати ся достаточна нагода, щобы они заволодѣли предметомъ такожь зъ огляду на языкъ. Цѣлковите-жь володѣнье рускою мовою выкладовою показуѣ ся конечнымъ особливо у всходній части Галичины, де число рускихъ шкѣлъ народныхъ значно переважаѣ. Зъ наведеныхъ причинъ позволю собѣ звернути увагу шкѣльнои управы на одну обставину дотыкаючу нагляду шкѣльного.

Въ сѣмъ роцѣ шкѣльнѣмъ маѣ наступити именованье 13 въ слѣдуючѣмъ 9 окружныхъ инспекторѣвъ шкѣльныхъ для Галичины.

Зваживши, що инспекторъ шкѣльный маѣ не лише наглядати науку, але дуже часто приходить въ положенье вмѣшати ся самъ въ научуванье, щобы подати учителеви взѣрцеву лекцію, то першимъ услѣвѣмъ сего есть, щобы вѣнъ цѣлковито володѣвъ языкомъ выкладовымъ Отже если мають ся осягнути въ тѣмъ взглядѣ дѣйстнѣ успѣхи, то конечно, щобы именувати для всходныхъ повѣтѣвъ Галичины такихъ инспекторѣвъ, котрій вповнѣ володѣють рускимъ языкомъ выкладовымъ и можуть выказати ся дотычною кваліфікацією. (*Славно!*)

Мушу зъ вдоволеньемъ пѣднести, що управа шкѣльна въ послѣдныхъ лѣтахъ присвячуѣ бѣльше уваги шкѣльництву промысловому въ Галичинѣ та що въ наслѣдокъ порушеной мною въ тѣй выс. палатѣ справы заснованя фаховои школы для рѣзьбарства деревного въ Коломыи вставлено на ту цѣль зъ фондѣвъ державныхъ яко субвенцію вѣдповѣдну квоту въ буджетъ державный.

Вѣдъ 1890 р. истнуѣ въ Коломыи заснована товариствомъ „Гуцульска Спѣлка“ фахова школа для промыслу деревного, котра зъ рокомъ 1893 перейшла на етатъ краѣвый.

При тѣй школѣ есть двохъ фаховыхъ учителѣвъ одинъ для рѣзьбарства другій для промысловыхъ рисункѣвъ а ученики (есть ихъ 14, зъ того 10 Русинѣвъ и 4 Полякѣвъ) роблять потѣшаючій успѣхи, якъ я про се дѣзнавъ ся вѣдъ Вп. посла совѣтника двора д-ра Екснера, котрый оглядавъ сю школу въ грудни 1893 року. Языкъ выкладовый въ тѣй школѣ рускій. Отже я обертаю ся до Є. Ексц. п. міністра просвѣты зъ просьбою, щобы при намѣренѣй орґанізаціи тои школы фаховои яко промысловои школы державнои задержано рускій языкъ выкладозый, тымъ бѣльше, що она призначена для округѣвъ замешканыхъ Гуцулами, маѣ служити для пѣднесеня гуцульского промыслу домашного и що ходять до неи ученики майже выключно Русины.

(*Дальше буде.*)

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Першій загальнѣ зборы читальнѣ „Просвѣта“ въ Заваловѣ вѣдбули ся дня 15-ого цвѣтня 1894 въ хатѣ ч. Антона Клюбы. Предсѣдателемъ зборѣвъ выбрано одноголосно Впр. о. Димитрія Гузара, почѣмъ вписало ся до читальнѣ 40 членѣвъ. Коли зѣбранѣ вѣдспѣвали „Царю небесный“ повитавъ о. Гузаръ ново-вступившихъ членѣвъ и вѣзвавъ ихъ до просвѣты, єдности и любови, вказуючи на иншій народы, котрій лишь завдяки освѣтѣ и любови прийшли до добра и до значѣня. По промовѣ о. Гузара вѣдчитано поздоровне письмо зъ канцелярії товариства „Просвѣта“ у Львовѣ и поручено выдѣлови зложити подяку за сердечнѣ желаня.

До выдѣлу выбранѣ одноголосно: Впр. о. Д. Гузаръ, яко голова, ч. Федь Пришлякъ, яко заступникъ головы, ч. Романъ Вергунъ, яко писарь, ч. Пилипъ Банахъ, яко скарбникъ, ч. Федь Бучацкій, яко бібліотекаръ. Заступниками выдѣлу выбранѣ: ч. Прокѣпъ Рокицкій и ч. Стефанъ Клюба.

Загальный зборъ рѣшивъ заложити заразъ позичкову касу, а въ осени и шпихлѣрь. Яко фондъ на позичкову касу зложили заразъ: Впр. о. Д. Гузаръ 20 зр., а 30 членѣвъ по 1 зр. — отже разомъ 50 зр. а. в. До заряду касы выбрано трохъ касіерѣвъ, а то: чч. Гната Рокицкого, Іосифа Пришляка и Онискa Дѣдора, и трохъ контрольорѣвъ: чч. Олексу Сокольского, Федя Галія и Василя Ломиньского. Дальше загальный зборъ поручивъ выдѣлови уложити процентъ, якій мали бы платити позичаючій члены и постарати ся о потрѣбнѣ друки для позичковои касы.

По вычерпаню порядку дневного закрыто загальнѣ зборы.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Анархісты починають знов рухати ся. Въ Празѣ, якъ вже звѣстно зъ вчерашныхъ телеґрамовъ, пôдложено въ палатѣ кн. Гогенльогого бомбу. Бомба находила ся на вôкнѣ мѣжь двома зелѣзными решѣтками, а вôдъ неи звисавъ дрôтъ ажь до землѣ. Сторожа безпечности вôдкрывши случайно отсю бомбу, заразъ забрала ѥи до поліціи и тутъ показало ся, що бомба була наповнена стрѣльнымъ порохомъ и хемічными субстанціями. Льонту при нѣй не було, бо имовѣрно той, що намѣрявъ вчинити атентатъ, надѣявъ ся, що якій-небудь прохожій потрутить о звисаючій дрôтъ, и такъ наступить експльозія. — Такожь въ Анконѣ найдено бомбу недалеко поліційнои касарнѣ, котрои експльозія наробила великои шкоды Зъ людей не потерпѣвъ нѣхто. Двохъ пôдозрѣныхъ о атентатъ арештовано. — Въ Мантуи выкрыто бомбу передъ брамою касина, однакъ показалось, що она не мѣстила въ собѣ експльодуючои матеріи. — Въ Лондонѣ вôдбули анархісты великій зборы, на котрыхъ многій бесѣдники славили дѣла Генріого и другихъ анархістôвъ. Та мѣжь тымъ зôбрала ся велика товпа народу, кинула ся на анархістôвъ и подерла ихъ хоругви. Кромѣ того наспѣла поліція и зневолила анархістôвъ опустити мѣсце збору.

Зъ Будапешту звѣщають Polit. Corr., що угорске правительство привязуе велику вагу до полагодженя валютовыхъ проектôвъ ще въ теперѣшнôй сесіи и майже нетерпеливо дожидае ихъ ухвалы австрійскимъ парляментомъ Оголошенй пропозиціи австро-угорского банку не змѣнюють того погляду угорского правительства, котре думае, що валютовй проекты не остають въ безпосереднôй звязи зъ тыми пропозиціями, а интересы скарбу державного цѣлковито забезпеченй противъ всѣхъ евентуальностей постановами валютовыхъ проектôвъ.

——

„Московскія Вѣдомости“ въ статьѣ „Політична ситуація въ Болгаріи“ доказують, що послѣдній вѣсти про крізу, за-для котрои мавъ бы уступити кабінетъ Стамбулова, е простою выдумкою Начевича, Грекова и Радославова. Князь Кобурґъ — мовить ся дальше въ тôй статьѣ — почавъ у Вѣдни вести живу акцію. Вôнъ доступивъ авдіенціи у цѣсаря Франц Іосифа, а приклонй ему ґазеты велѣли ѣхати до Абазіи, щобы стрѣнутись зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ. Однакъ цѣсарь Вільгельмъ, котрый выявивъ свою приязнь Фердинандови при нагодѣ торôчныхъ похоронôвъ князя Ернеста II., симъ разомъ вôдтягнувъ ся. Такъ само заходы князя стали даремній, щобы его допустити до весѣльного торжества въ Кобурзѣ. Всѣ змаганя князя, щобы помиритись зъ Россіею на основѣ усуненя Стамбулова у Вѣдни и Берлинѣ осуджено, а офіціяльна Presse просто доказуе, що Болгарія не може истнувати безъ Стамбулова и що князеви нѣчого не лишаесь, якъ тôлько приймити его зъ цѣлою дѣяльностью такъ, якъ стоять рѣчи. Та діверсія тридержавного союза, котрый перше пôдпиравъ заходы Кобурґа коло его признання вôдъ Россіи, дасть ся пояснити по думцѣ Presse въ той способъ, що у Вѣдни и въ Берлинѣ добре розважили, що коли-бъ Россія помирила ся зъ Болгарією, виливъ россійскій переважавъ бы, а се було бы не на руку тридержавного союза. Такъ отже Фердинандови Кобурґскому удѣлено приязни рады, щобы задержавъ при собѣ Стамбулова. Зъ другои стороны у Вѣдни и Берлинѣ уважають за можливе, що остаточно Россія признае въ Болгаріи fait accompli такъ само, якъ свого часу въ Румуніи. Однакъ Presse не вѣрить въ то6.

Скрѣпленье россійского елемету въ Литвѣ намѣряе перевести россійске правительство. Міністерство державныхъ дôбръ, порозумѣвшись зъ міністерствомъ справъ внутрѣшныхъ, вызначило просторй землѣ для россійскихъ кольоністôвъ. Кромѣ того міністерство внутрѣшныхъ справъ вызначило въ бѣжучôмъ роцѣ до розпорядимости вильненьского ґенералъ-ґубернатора 40.000 рублѣвъ на пôдмогу для россійскихъ кольоністôвъ на случай елементарного нещастя.

——

Сербске правительство звернуло ся до правительства италійского зъ запытаньемъ, чи оно згодить ся, щобы оберстъ Франасовичь, котрый займае становище сербского посла въ Парижи, бувъ рôвночасно дипльоматичнымъ заступникомъ Сербіи при Квіриналѣ котре то заступництво вôдъ давна було сполучене зъ посольствомъ у Вѣдни. Коли италійске правительство згодить ся на се, заразъ наступить именованье Франасовича на посла при Квіриналѣ.

——

Анґлійска фльота намѣряе сего лѣта вôдвѣдати австро-угорскй пристани на адрійскôмъ мори. Про тй вôдвѣдины подае Polit. Corr. деякй подробицѣ. Звѣстно, ще минувшого року уложено плянъ вôдвѣдинъ, та они не прийшли до цѣли за-для того що одинъ корабель Середземного моря потерпѣвъ нещастье, а вôдтакъ, що змѣнено ладъ маневрійный анґлійскои ескадры. Тожь сего року прибуде анґлійска ескадра въ мѣсяци червни въ силѣ двохъ дивізій.

НОВИНКИ.

— **Демократичне товариство польске** завязало ся у Львовѣ, а его головна цѣль вытворити одноцѣльне и карне сторонництво на основѣ: „рôвне право для всѣхъ“, а зновъ того-жь першій обовязокъ: „Оборона слабшихъ передъ выкористованьемъ и перевагою сильныхъ“. Вчера вôдбули ся перший загальній зборы новозаложеного товариства въ сали ратушевôй. Зборы вôдкрывъ директоръ задаткового банку Теренкочи, а предсѣдателемъ выбрано пос. Кароля Леваковского. Зборы безъ дискусіи приймили програму, предложену комітетомъ, що займавъ ся орґанізацією товариства. До товариства вписало ся 57 членôвъ и они выбрали президію и выдѣлъ. Головою выбрано д-ра К. Левановского, заступниками: Генрика Реваковича и Теренкочого. До выдѣлу вôйшли: Дескуръ. д ръ Теофіль Цѣсельскій, д ръ Л. Лисевичь, д-ръ Вікторъ Унґаръ, Михайло Валихевичь и Стапиньскій Заснованьемъ того товариства наступивъ пôдъ проводомъ пос. Леваковского рѣшучій розлôмъ въ таборѣ польскихъ демократôвъ. Якъ звѣстно, пос. Леваковскій выступае вôдъ довшого часу противъ теперѣшнои лѣвицѣ Полякôвъ, якъ въ соймѣ, такъ и въ радѣ державнôй, однакъ той выступъ ще не прибравъ такъ рѣзького характеру, якъ саме въ ту пору, коли вже засновано окреме товариство, а слѣдомъ за тымъ положено основы до вытвореня окремого сторонництва.

— **П. Евгенъ Гушалевичь** нашь землякъ, славнозвѣстный теноръ нѣмецкихъ оперъ перебувае у Львовѣ.

— **Вôдгомôнъ першого мая.** Дирекція державныхъ зелѣзниць загрозила своимъ робôтникамъ, що на случай, коли-бъ они схотѣли святкувати день першого мая, она ихъ всѣхъ выдалить вôдъ роботы. Мимо погрозы 150 слюсарскихъ робôтникôвъ застрайкували и перестали робити, святкуючи день першого мая. Дирекція зелѣзниць додержала слова и вымовила вчера службу святкуючимъ робôтникамъ. Щобы жь за для того не прийшло до якихъ погромôвъ, сконсиґновано вчера у Львовѣ войско. Зелѣзничій дворець и варстаты обсаджено пѣхотою и кôннотою, а кромѣ того передполуднемъ заалярмовано въ касарняхъ баталіонъ стрѣлцѣвъ. Надто двѣ компаніи стрѣлцѣвъ стояли въ поготовю до 2-ои годины пополудни на подвôрю дирекціи поліціи.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена рады повѣтовои въ Стрыю зъ мѣста Стрыя розписала президія намѣстництва на день 22 н. ст. мая.

— **Змѣна власности.** Маетнôсть Мощаницю въ повѣтѣ чешанôвскôмъ, простору 2400 морґôвъ, купивъ сими днями Ив. Пайґертъ зô Стрептова вôдъ бароновои Ватманъ.

— **Еміґрація селянъ.** Мѣжь селянами на Буковинѣ проявила ся еміґраційна горячка. Зъ сѣлъ Ілінешті и Стунцы рѣшило выеміґрувати около 200 родинъ и то до Босны, де — якъ баламутять селянъ еміґраційній аґенты — одержить кождый еміґрантъ даромъ землю.

— **Огнѣ.** Дня 30 н. ст. цвѣтня о 8-ôй годинѣ вечеромъ повставъ огонь въ селѣ Жежавѣ, залѣщицкого повѣта. Жертвою пожару упало 5 селяньскихъ загородъ. — Въ свѣтлый вторникъ около 4-ои годины пополудни выбухъ огонь въ селѣ Волохахъ, брôдского повѣта. На помôчь поспѣшила селяньска сторожа огнева зъ Чехъ пôдъ управою Якова Сподарика и така-жь сторожа зъ Бродôвъ. Мимо сильного вѣтру удало ся огонь злокалізувати. Около 60 родинъ лишило ся безъ даху. — Того самого дня повставъ огонь на передмѣстью Побереже въ Журавнѣ и знищивъ шесть загородъ.. На щастье не було вѣтру и огонь удало ся злокалізувати. Мимо того попѣлъ и пирѣй летѣли до сусѣдного села Любшѣ и дальше. Огонь повставъ зъ неосторожности. Шкода въ части обезпечена.

— **Новй староства** мають бути отворенй въ Галичинѣ. Именно мають вôдлучити ся части повѣтôвъ: брôдского, золочѣвского и каменецкого и зъ тыхъ частей повстануть повѣты: залозецкій и бускій.

— **Стрейкъ жидôвскихъ пекарѣвъ**, а властиво пекарскихъ челядникôвъ у Львовѣ розпочавъ ся въ суботу. Всѣхъ стрейкуючихъ есть около 100 и були занятй въ т. зв. „куликôвскихъ“ пекарняхъ. Всѣ держать ся солідарно и жадають пôдвысшеня платнѣ о 1 зр. тыжднево, при чôмъ найменша тыжднева платня мала бы выносити 5 зр. Дальше жадають они обмеженя робочого дня до 18 годинъ и оплачуваня майстромъ заступника на случай недуги котрого зъ челядникôвъ.

— **Вôдъ о Данила Танячкевича** одержуемо отсе письмо: Высокоповажаному Пану Маршалкови Октавови Салѣ за удѣленье, на мою просьбу, бѣднымъ въ Закомарю 150 кільоґр. муки на паску и 10 фôръ дровъ, а для бѣдныхъ въ Пôдлисю 100 кільоґр. муки, складаю вôдъ тыхъ бѣдныхъ прилюдну подяку. Нехай Господь Богъ надгородить! — *Данило Танячкевичь.*

— **Справа учителя Дашиньского зъ Болшовець**, що якъ звѣстно, пропавъ а вôдтакъ мавъ найти ся, найшла вкôнци трагічну розвязку. Ото до римокат. уряду парохіяльного въ Збаражи прийшло зъ Мерану повѣдомленье, що тамъ въ однôмъ готели дня 24 н. ст. цвѣтня застрѣливъ ся учитель Леонардъ Дашиньскій, родомъ зô Збаража, 32-лѣтный.

— **Холера.** Першого мая лучивъ ся въ громадѣ Сокиринцѣ въ гусятиньскôмъ повѣтѣ одинъ выпадокъ смерти, а въ Скалѣ, борщѣвского повѣта одинъ выпадокъ занедужаня на холеру. — Холера въ Россіи ширить ся въ поважныхъ розмѣрахъ.

— **Инструкторъ молочарства для Галичины** буде приймати интересантôвъ у Львовѣ въ будынку соймовôмъ (портіеръ вкаже льокаль) дня 9 н ст. мая яко въ другу середу мѣсяця вôдъ годины 11-ои до 1-ои. Вступъ вôльный. Буде тамъ можна оглянути уживанй прилады молочарскй, одержати информаціи въ справахъ набѣловыхъ и адресы якъ купуючихъ такъ и продуцентôвъ масла.

— **Про родину Костюшкôвъ** пишуть намъ зъ Топорова, що тамъ проживае двохъ братôвъ Костюшкôвъ въ дуже великôй нуждѣ. Ихъ отець зайшовъ сюды зъ Варшавы. Старшій братъ зовесь Михайло, жонатый и маe трохъ сынôвъ Тадея, Ивана, Миколу и три дочки Аделю, Емилію и Анелю. Михайло маe бути дуже подôбный до великого польского вожда. Нашь дописуватель догадуесь, що топорôвскій Костюшки спокрôвненй зъ колишнымъ героемъ зъ-пôдъ Рацлавиць и робить докôръ польскôй суспôльности, що она байдужно глядить на нужду рôднѣ Тадея Костюшка.

— **Новый латиньскій костелъ** посвящено дня 24 н. ст. цвѣтня въ селѣ Щитôвцяхъ, залѣщицкого повѣта. Сей костелъ побудувавъ ґр. Юрій Борковскій, а при посвященю его витавъ зôбраныхъ селянъ обохъ обрядôвъ мѣсцевый рускій парохъ о. Антôнъ Угриновскій.

— **Прогулька до Велички** вôдбуде ся въ дняхъ 13 и 14 н. ст. мая с. р., т. е. въ часѣ латиньскихъ Зеленыхъ святъ. При тôй нагодѣ можна буде оглянути копальнѣ соли. Вхôдъ до копальнѣ выносить 2 зр. 50 кр. вôдъ особы. Дохôдъ призначеный въ користь товариства св. Винкентія а Павльо.

— **Небезпечный пацієнтъ.** Зъ Золочева доносять про таку пригоду. Игуменъ тамошного монастиря Василіяньского о. Павло Пилиньскій займае ся гомеопатією и помагае жадаючимъ помочи селянамъ. То послужило невыслѣдженымъ доси злодѣямъ за покрывку, щобы закрасти ся до монастиря. Именно сими днями заѣхавъ въ ночи передъ монастирь вôзъ зъ жѣнкою величезного росту, котра бажала бачити ся зъ игуменомъ. Однако прислуга не впустила гостя и не рѣшила ся розбудити настоятеля монастиря. Озлоблена женщина, имовѣрно перебраный злодѣй, вôдъѣхала, высказавши жаль, що не могла бачити ся зъ о. Пилиньскимъ, хочь она есть настоятелькою siôstr miłosierdzia въ Ляцкôмъ. Однако показало ся, що настоятелька и не думала удавати ся до золочѣвского игумена за лѣками.

— **Арештованье бар. Посінґера** Сими днями арештовано у Вѣдни за обманьство сына бувшого вiцепрезідента намѣстництва у Львовѣ, а вôдтакъ намѣстника Долѣшнои Австріи бар Людвика Посінґера-Хоборского. Ще въ лѣтѣ 1892 року утѣкъ вôнъ бувъ до Америки, вôдки теперь, не знати длячого, вернувъ до Вѣдня. Арештованый баронъ уродивъ ся 1853 року у Львовѣ и бувъ вже въ молодости легкодухомъ. Окôнчивши выдѣлъ правничій, вступивъ до службы державнои и оженивъ ся зъ дочкою богатого фабриканта зъ Берна. 1881 року перенесено его до службы при намѣстництвѣ въ Задарѣ. Однако тутъ вѣвъ вôнъ дуже гуляще житье, а щобы добути средствъ на заспокоенье своихъ выбагôвъ, пускавъ ся на рôзнй обманьства Такъ на пр. купувавъ на векслѣ металичнй домовины и продававъ ихъ вôдтакъ за безцѣнъ. Вкôнци довѣвъ до того, що мусѣвъ выѣхати зъ Задару а рôвночасно розвела ся зъ нимъ и его жена. Молодый Посінґеръ приѣхавъ до Вѣдня и вступивъ на службу въ міністерствѣ торговлѣ въ характерѣ міністерского віцесекретаря. Однако и тутъ вѣвъ себе такъ невôдповѣдно, що его спенсіоновано зъ платнею 38 зр. на мѣсяць. Крôмъ того признавъ ему тесть 500 зр. на рôкъ, хочь Посінґеръ не живъ зъ женою. Теперь ставъ Посінґеръ обманювати: пôдраблявъ векслѣ, купувазъ рôзнй рѣчи на раты, але такъ, що одну рату заплативъ и заразъ продававъ выманчену рѣчь и т. д. Вкôнци взявъ ся за посередництво при заключуваню супружествъ и оперувавъ головно мѣжь служницями, выманюючи у нихъ послѣдный крейцаръ Такимъ способомъ знищивъ богато бѣдныхъ людей и за те его теперь обжалували.

— **Похороненй живцемъ** Въ Стиріи завязало ся товариство, котре займае ся розслѣдами печеръ, находячихъ ся въ краю. Отже вôсьмохъ членôвъ того товариства выбрало ся до печеры въ Семріяхъ въ цѣляхъ науковыхъ. Та коли они увôйшли до середины, выливъ въ нутрѣ печеры потôкъ такъ, що загородивъ туристамъ поворотъ. Положенье стало невыхôдне. Дотеперь ще не удало ся подати нещаснымъ хочь кусникъ хлѣба, мимо того, що якихъ 500 робôтникôвъ працюе надъ тымъ, щобы потôкъ спровадити въ инше русло. Краевый выдѣлъ живо займае ся бѣдолашными туристами и навѣть обѣцявъ властителеви терену заплатити на его жаданье вôдшкодованье за можливе нарушенье. Такожь и намѣстництво приготовлюе всѣлякй мѣры. Передовсѣмъ задумуе розвязати товариства, що займають ся розслѣдами печеръ и разъ на все заборонити приступу до печеръ. Та покищо нещасливй туристы сидять и хто знае, чи вже живй выйдуть на свѣтъ.

— **Хмароломъ.** Зъ Праги звѣщають, що въ Чехіи упала страшна злива на кôлька сѣлъ повѣта Каврцимского. Вода лилась потоками и забирала все, що настрѣтилось. Въ Хотани стративъ одинъ селянинъ цѣлый свôй инвентарь, а въ Лотѣ вода забрала 120 овець. Кромѣ того водяній филѣ пôрвали дôмъ, и лишь зъ трудомъ удалось выратувати властительку. Въ часѣ зливы ще й громы били и наробили немало шкоды. Одна жѣнка убита, кôлькохъ людей оглушено.

— **Дробній вѣсти.** Въ Сэмборѣ упокоивъ ся совѣтникъ окружного суду Ант. Дидушиньскій, а въ Мединичахъ нотарь Мих. Фельнеръ.

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

О. Андрѣй Бачиньскій, парохъ въ Тихôмъ на угорскôй Руси, упокоивъ ся дня 15 н. ст. цвѣтня въ 70-ôмъ роцѣ житя а 43-ôмъ священьства.

Наука штука и література.

— Зъ печатнѣ Наукового Товариства имени Шевченка выйшла накладомъ фонда шкôльного: **„Мінеральоґія на низші кляси шкіл середних.** Учебник А. М. Ломницкого переложив і подекуди доповнив Іван Верхратский.“ Зъ 66 ритовинами. Цѣна примѣрника оправленого въ полотно 70 кр. в. а. або 1 кор. 40 сот. — Сторôнъ намѣченыхъ 96, листъ титуловый и списъ рѣчей. Въ 8-ѣ. — Выданье того учебника заспокоить пекучу потребу пôдручника, бо, якъ звѣстно, накладъ давного пôдручника вже два лѣта тому зовсѣмъ бувъ вычерпаный. Термінольоґія оперта на людовыхъ выразахъ, легка и приступна, значно улекшить ученикамъ науку. Внѣшный вызôръ книжки хорошій.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Горѣшно-шлескій рухъ вугляный зъ Галичиною и Буковиною. — Зъ важностію вôдъ 1 н. ст. мая 1894 увôйде въ житье додатокъ П. до тарифы для высше згаданого руху важнои вôдъ 1 н. ст. серпня 1892.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурсы.** Комітетъ загального шпиталя въ Стрыю розписуе конкурсъ на посаду прімаря. Платня 600 зр. Поданя треба вносити на руки бурмістра Стрыя до 15 н. ст. мая.

Вôдозва.

Въ цѣли представленя на выставѣ краевôй якъ найкомплетнѣйшои збôрки писанокъ зъ усѣхъ сторôнъ нашого краю, удаюсь нинѣ зъ уклôнною просьбою передовсѣмъ до цѣлого Впр. Духовеньства и иншихъ Родимцѣвъ, щобы зволили надсылати якъ найбôльше писанокъ (по змозѣ выпорожненыхъ) на адресу: Проф. Волод. Шухевичь, Львôвъ, ул. Чарнецкого ч. 26. Кошты пересылки покрыю тутъ у Львовѣ. Въ надѣи, що Вп. Родимцѣ не вôдкажуть и въ тôмъ дѣлѣ менѣ ласкавои и необходимои помочи, желаю Имъ веселыхъ святъ!

Волод. Шухевичь.

[Другй часописи просить ся о повторенье сеи просьбы].

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 4 мая. Міністеръ скарбу Плѣнеръ, щобы усунути опозицію въ коаліціи въ справѣ валютовыхъ предложень, поробивъ візиты въ клюбахъ коаліційныхъ сторонництвъ. — Цѣсарь приймавъ вчера на авдіенціи сербского амбасадора Симича.

Прага 4 мая. Въ Фалькенавъ прийшло до кровавыхъ погромôвъ мѣжь жандармерією и страйкуючими робôтниками. Одинъ робôтникъ убитый, кôлькохъ тяжко раненыхъ.

Буда-Пештъ 4 мая. Францъ Кошутъ поселюесь тутки и переймае редакцію ліберального дневника Egyetertes.

Римъ 4 мая. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ, Блянкъ, заявивъ вчера въ парляментѣ, що тридержавный союзъ е зверненый противъ переворотôвъ. Его задача, недопустити до повороту варварства.

Вашінґтонъ 4 мая. Коксей, „ґенералъ“ арміи людей безъ працѣ арештованый. — Въ Клівлендѣ повторились погромы.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Н. Ст. въ Альв.** Просимо до выровнаня за май прислати 50 кр. — **Вп. В. Дор. въ Выб.** Годимось. — **Вп. М. Лев. въ Яр.** Просимо въ звычайной дорозѣ зареклямувати все що бракуе.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника львôвского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды посп.	поѣзды особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	646	936
Варшавы	—	601	936	646	936
Мушины-Криниць ч. Тарнôвъ (вôдъ 1/5 до 30/9) вилючно	—	—	936	—	—
Мушины-Криниць и Хаббôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	936
Мушины-Криниць ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 25/5 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криниць ч. Стрый	—	—	910	1246	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	646	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1015	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	949	921	555	—
Сучавы	1016	—	813	103	711
Кимполюнґа	1016	—	813	—	—
Радôвцѣвъ	1016	—	813	—	711
Бергомета и Чудина	1016	—	—	—	—
Новоселицѣ	1016	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1016	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1016	—	813	—	—
Чорткова черезъ Галичъ	—	—	—	103	—
Белзця	—	—	—	521	—
Сокаля	—	—	824	521	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	919	1246	—
Сколього, Гребенова, Хирова, Станиславова и Бориславa черезъ Стрый	—	—	238	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	923	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	300	1046	526	1111	731
Варшавы	—	1046	526		731
Мушины-Криниць, Хаббôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1046 ома	—	—	—
Мушины-Криниць ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/5 до 30/9) вкл	—	—	—	—	731
Мушины-Криниць ч. Стрый	—	—	526	—	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1046	526	746	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	—	—	—	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	644	320	1016	1056	—
Сучавы	658	332	1040	1123	—
Бучача черезъ Галичъ	651	—	1051	331	1106
Чорткова черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Слободы рунгурскои	651	—	—	—	1106
Новоселицѣ	—	—	1051	—	1106
Бергомета и Чудина	651	—	—	—	1106
Радôвцѣвъ	651	—	—	—	—
Кимполюнґа	651	—	—	331	1106
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый	—	—	616	1026	—
Лавочиого (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	616	746	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	746	—
Сколього, Гребенова и Хирова черезъ Стрый	—	—	1026	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать порy нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч. 3. (Готель Имперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ кишеневôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4809

Надбслане.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ

бувшій едевъ асистентъ клініки лѣкарскои при університетѣ Ягайлоньскôмъ. по кôльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординуе вôдъ годины 3—5. 6

улиця Мицкевича число 6.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле долекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣральнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроенія звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляютъ ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляютъ ся точно. 4185

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядае лекціи на село заразъ Адреса: Яковъ Сподарикъ въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

Дочка священика

сирота глядае мѣсця въ рускôмъ домѣ на селѣ або въ мѣстѣ пôдъ адресою Д. Д. poste restante Львôвъ. 163 3—3

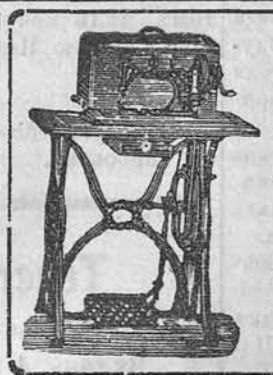

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 74—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ДЕНТИСТЪ
Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускôй ч 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9 12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбулятория вôдъ годины 8—9 перед- 124 полуднемъ. 4—4

Буліонъ дуже добрый зъ самого дробу для недужихъ 10 зр за кільо Н-ръ 00 зъ труфлями зр. 7·50 кільо; такій самый безъ труфлѣвъ зр 6·50. Н-ръ 2. знаменитый зр. 5·50 выробу **Казимиры Матчиньскои** продае Зарядъ двора Лапшинъ почта Бережаны. 47 10—10

Ц. и к. доставець дворôвъ

Патенты и привілеї.

„Exsiccator“

100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ**, котру безплатно кождому доручить ся. 140 10-12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентôвъ глядае ся.

Адреса для листôвъ и телеґрамъ:

„Exsiccator“ Вѣдень

КОНТОРА:

IV., Hauptstrasse 36.

Въ Краковъ не маю філій.

До поясненя.

Захвалений у всѣхъ часописяхъ **Женевскй** або **Швайцарскй ґольдіновй годинники продаемо по 5 зр.**, — **дѣйстне правдивый швайцарскій ґольдіновый мужескій годинникъ ремонтоаровый, зъ трема кувертами, емайльованымъ циферблятомъ 10 камѣнями**, артистично выкôнченый, **якъ правдиво золотый** коштуе **6 зр. 50 кр.** Дальше **срѣбный мужескій циліндровый ремонтоаръ**, 10 камѣнѣвъ, знаменитый веркъ, **6 зр. 50 кр.**, — **першого сорта анкровый годинникъ**, 15 камѣнѣвъ, всѣ 3 покрывы **зъ чистого срѣбла 10 зр.**, — **дамскій срѣбный ремонтоаръ**, чудесно выкôнченый, **6 зр. 50 кр.**, — **срѣбный дамскій годинникъ** зъ 3 правдиво золоченими покрывами **10 зр.**, — **дамскій годинникъ зъ 14 каратового выпробованого золота**, артистично ґравірованый **14 зр.** — Всѣ наши годинники справленй пôсля вѣденьскои метеорольоґічнои стациі и мають 3-лѣтну ґарантію.

Нашй славнй ґольдіновй панцирнй ланцушки додають ся безплатно до кождого годинника. **Ґольдіновй ланцушки „Президентъ“ 2 зр. 40 кр. Ґольдіновй „Шателєнъ“ ланцушки 1 зр. 50 кр.** 160 1—1

Розсылаемо нашй годинники за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ грошей. За непригôдный товаръ звертаемо грошѣ, отже кожде замовленье безъ різіка. Нашь илюстрованый катальоґъ годинникôвъ зъ всѣми новостями годинникôвъ швайцарскихъ и прикрасъ ґольдіновыхъ посылаемо даромъ кождому.

Обертати ся зъ повнымъ довѣріемъ до протоколованои вôдъ 25 лѣтъ фірмы **РІКСЪ, Вѣдень, 1/2 Praterstrasse ч. 16.**

ул. Руска ч. 24.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ !

Перенесене и побôльшене

ЗАВЕДЕНЬЕ ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ

МИХ. СПОЖАРСКОГО И СЫНА

на ул Руску ч. 24, напротивъ Успеньскои Церкви у Львовѣ.

Маємо честь пригадати ся Всечестному Духовеньству и пр. якъ кождого року, що въ часѣ посту приймае ся старй Євангелія до вôдновленя позаякъ часъ короткій.

Приготовлено уже до закупленя **НОВЕ ВЫДАНЬЕ ЄВАНГЕЛІЯ** въ прекраснôмъ переплетѣ по розличныхъ цѣнахъ; на жаданье окремй цѣнники ґратісъ и франко.

Книги церковнй, друки и пр. въ лучшôмъ и треваломъ переплетѣ можна держати по низькôй цѣнѣ и кождого часу

Зъ глубокимъ поважаньемъ

65 10—10 ***Мих. Спожарскій и Сынъ.***

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячй ся въ обѣгу **5% асигнаты касовй** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованй по 4½% вôдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

ТЕПЛИЦЬ ТРЕНЧИНЬСКІЙ

Термы сѣрчанй вôдъ 27 31° R. въ Горѣшнôй Угорщинѣ въ Малыхъ Карпатахъ, 20 мінутъ дороги вôдъ стациі Тепла-Тренчинъ-Теплицѣ. Купелѣ въ ванвахъ басенôвй и наприскы взôрцево устроенй успѣшнй въ артритизмѣ, гôстци, недугахъ нервовыхъ окружныхъ и центральныхъ, недугахъ шкôрныхъ, ушкодженяхъ кости и т. д. 161 5—7

До массажа вправленый персоналъ. Мешканя вôдъ 50 кр. до 3 зр. на добу. Кургавсъ, театръ, концерты, кухня з аменита. Вода до питя зъ ґôрскихъ жерелъ.

Сезонъ вôдъ 1-го мая до кôнця вересня.

Въ маю и вересни за 3 зр. пансіонъ.

Дирекція купелева розсылае проспекты безплатно. **Брошуру д-ра Филипкевича** можна купити въ бôльшихъ книгарняхъ.

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ петто 4¾ клґ. **оплачений до кождои стациі почтовои** въ краю.

Цейльонъ грубозернис.	зр.	10·80
„ середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9·60
Ґватемаля	„	9·20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Зббрка маєва зъ року 1893.

½ клґ. Конго	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „ „	„	2·80
„ Мелянжъ de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Мелянжъ de Moscou безъ коробокъ	„	3·80
„ „ Имперіяль	„	5·—
„ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1·50

поручае 15 15—22

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылае:

Самородній — Геґеляйскій

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляе ся.)

ИНШІЙ бôльше квасковатй (неквасній) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляе ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 6—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

ЗАВЕДЕНЬЕ
ЛѢСНО-КЛІМАТИЧНЕ
ВЪ РУДНѢ

при стациі Зимновода-Рудно

дуже пригôдне на мешканя въ часѣ **сегорôчнои выставы краевои** Ѣзда зелѣзницею до Львова тревае 12 мінутъ, кôньми ¾ годины. Поѣздôвъ кôлька денно. **Помешканя** для родинъ и поодинокй комнаты. Цѣна приступна. Въ Заведеню стала реставрація. саля для забавъ, білярдъ и стрѣльница. Купелѣ ставовй, тушѣ, ванны. — Стація, почта и телеґрафъ въ мѣсци.

171 1—6 **ЗАРЯДЪ ЗАВЕДЕНЯ.**

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими прилядами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки. дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеевань и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничыхъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 75—104

КОСЫ

зъ найлѣпшои стирійскои фабрики на осôбне порученье зъ найбôльшою старанностію выконанй:

60 центмр. довгй середно широкй по 50 кр.
70 „ „ „ „ „ 60 „
90 „ „ „ „ „ 70 „

За доброту тыхъ кôсъ приймаємо всяку поруку. 166 1—6

На 5-клґр. посылку иде 8—10 кôсъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ у Львовѣ
И ФІЛІИ.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй локалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣнній** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ **Bourett**, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй въ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 35—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Мѣхи ковальскй краєвого выробу сильнои будовы по зр. 28

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 153—180

ВСЯКЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВЙ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБôТНЯ** 113-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробинць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выборъ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнй вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванй и зъ образомъ поручае

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотй и чорнй въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны. 4641 38—?

Со-

рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д-ра ОЛЕКСАНДРА

ОГОНОВСКОГО

по 2 зр. и по 1 зр.

Цѣлый доходъ призначеный на фондъ памятниковый и стіпендійный.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Болей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черняньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 90. Львôвъ, Субота 23 цвѣтня (5 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнî у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Загальнî Зборы „Народнои Рады“.

(*Дальше.*)

Вôдносины нашî супротивъ Полякôвъ — говоривъ дальше пос. Романчукъ — дали бы ся въ сей спосôбъ представити. Праса польска зачала послѣдными часами далеко острѣйше выступати. Слова, якî здавалось, давно вже прогомонѣли: Nie ma Rusi, tylko Polacy grecko kat. obrządku — можна почути на ново. Але не лишь въ прасѣ, но такожь и середъ польскои суспôльности проявились сумнî симптомы. Говорять про ucisk Polaków, а поетъ Уейскій пôднѣсъ окликъ, щобы боронити Полякôвъ противъ Русинôвъ. (Мѣжь зôбраными сильный гамôръ невдоволеня.) На Руси будують костелы, вводять монахинь — а все то йде теперь въ скоршôмъ темпѣ. Мусимо противъ того боротись, мусимо заняти вôдпорне становище — и если репрезентанты народу польского дадуть намъ яку школу, то тымъ не надоложать того ослабленя нашого въ корени, коло чого систематично заходять ся. Въ интересѣ Русинôвъ лежало бы дôйти до якоись згоды зъ Поляками. Пок. Лаврôвскій предложивъ бувъ угодове внесенье, але оно пôйшло до коша и не було наслѣдкôвъ. Народовцѣ вôйшовши въ 1883 р. до сойму, зазначували, що зробивши разъ пробу згоды, другій разъ не будуть простягати руки. Теперь черга на Полякôвъ. (*Оплески.*) Таке моє пересвѣдченье, оперте на традиціи рускихъ послôвъ соймовыхъ. Въ суспôльности польскôй єсть кôлька партій, котрî бôльше або менше терплять пôдъ супремацією рѣшаючихъ кругôвъ польскихъ. Русины найшли доси дуже доброго союзника въ мазурскôмъ сторонництвѣ хлопскôмъ, бо оно стоить на однôмъ становищи зъ Русинами, с. є. на становищи людовôмъ и не вôдносить ся ворожо пôдъ взглядомъ національнымъ. Вытворюєсь теперь нове товариство демократичне, тожь годѣ щось напередъ сказати. Робôтники не кладуть ваги на квестіи національнî, хочь годѣ ихъ посуджати о индеферентизмъ національный, и у нихъ доси нема ворогованя. Взагалѣ Русины готовî погодитись зъ кождымъ сторонництвомъ польскимъ, котре не стоить ворожо супротивъ Русинôвъ пôдъ взглядомъ національнымъ.

Що-до внутрѣшныхъ вôдносинъ середъ рускои суспôльности, то борба партійна заострилась по 1890 р., однакъ всѣ вôдчувають, що небезпечнôсть спôльна. Було бы пожадане, злучитись до спôльнои роботы. Частина старорускои партіи заняла интенціямъ національнымъ противне становище, дѣлає деструкційно и заняла неможливе становище, спиняюче розвитокъ справы рускои. Старо-руска партія не може отрястись зъ тои фракціи. Въ загальныхъ, спôльныхъ институціяхъ рускихъ истнує давне ворогованье, а доходить до того, що молодшî сторонники старо-рускои партіи не хотять говорити своимъ рôднымъ языкомъ лишь наломлюють ся говорити по велико руски. Акція по части такъ вымѣрена, щобы заваду класти спôльнôй, позитивнôй роботѣ. Єсли акція консолідаціи зачалась, то треба єи такъ розумѣти, що умѣркованî елементы мають лучитись, а скрайнî остати на боцѣ. Однакъ уважаю потрѣбнымъ зазначити, скоро справа консолідаціи не вôдразу полагоджена, що передъ тымъ повинно прийти до порозумѣня мѣжь самыми народовцями, а вôдтакъ дальше братись до консолідаціи. Було бы пожадане, щобы умѣркованî радикалы прилучили ся яко т. зв. лѣве крыло до народовцѣвъ. Проґрама народовцѣвъ, котрî стоять на вôдрубности національнôй, широка, въ нѣй можуть помѣститись всякî вôдтѣни політичнî, але все повиннî просвѣчувати: поступъ и свобода. Народовцѣ суть сторонництвомъ поступовымъ, демократичнымъ, зъ котрымъ можуть всѣ поступати, що стоять на національнôмъ становищи.

[Зборы приняли довгими оплесками промову пос. Романчука.]

Предсѣдатель зборôвъ д-ръ Чайковскій отворивъ дискусію надъ проголошенымъ рефератомъ політичнымъ. Першій забравъ голосъ адвокатъ д-ръ Евг. Олесницкій:

Кождый Русинъ-народовець вôдчувавъ потребу обговорити ситуацію політичну. Вôдъ трехъ лѣтъ залягла у насъ душна атмосфера и нема нѣодного Русина-народовця, котрый бы того не вôдчувавъ. „Найновѣйшій курсъ“ політики выкликавъ у всѣхъ чувство пониженя, упокореня (Голосы: *Такъ єсть!*) и треба высказатись о нѣмъ рѣшучо и отверто.

Нарôдъ такій, якъ мы Русины, котрого вся сила въ людѣ, може найти красшу будучнôсть лишь въ найширшихъ свободахъ. Намъ не рôвнятись зъ тыми народностями, у котрыхъ заступленî рôзнî касты, у насъ нема консерватистôвъ, мы не маємо привілеѣвъ, у насъ лишь бажанье свободы. Тыхъ прінципôвъ наша партія все держалась; украинофілы выступали противъ тыхъ своихъ заступникôвъ, що лучились зъ централістами, а голосы пок. Вол. Барвѣньского и Вол. Навроцкого покликували насъ до нашихъ идеалôвъ. Заснувавши Народну Раду мы поклали на девізѣ сего товариства нашî идеалы; пок. Ал. Огоновскій, отвираючи першî зборы, выразно зазначивъ: „Мы народовцѣ, мы демократы, мы поступовцѣ!“ — интеґральною частью нашои проґрамы не лишь народовство але и свободолюбство.

Мы могли гордитись нашими послами, але тôлько до певного часу, бо вôдъ 1890 р. настали сумнî подѣѣ. Теперь стоимо передъ фактомъ, що люде, заслуженî въ нашôмъ сторонництвѣ, репрезентують два діяметрально противнî таборы. Деякî послы уважали потрѣбнымъ приступити до коаліціи. Се понижаюче и для нихъ и для народу. Въ 1890 р. була захована бодай певна форма, не було такого пониженя, бо було предложенье. Теперь же панове впросились до коаліціи и въ тôмъ бачимо перше пониженье. Мотивы пос. Вахнянина при тôмъ впрошуваню суть доказомъ. Насъ нѣчого не вôдпыхає вôдъ коаліціи и длятого до неи приступаємо — сказавъ пос. Вахнянинъ. Менѣ здаєсь, що кождый політикъ зрѣлый волѣвъ бы, щобы єго щось притягало до того, до чого гадає приступити. Чейже кождый повиненъ знати, що нема правительства, котре бы не приняло зъ „поклоненіємъ“ партіи, впрошуючои ся до него. Але не треба давати ловитись на слова. Тажь ґр. Таффе выписавъ на своѣй проґрамѣ: помиренье народôвъ, а помимо того за 14 лѣтъ не було нѣ слѣду зъ того помиреня. Медовî слова, а навѣть обѣцянки не повиннî нѣкого заманити. Правда, мы Русины опираємось завсѣгды на обѣцянкахъ, а не оглядаємось на прецеденсы.

А якî-жь прецеденсы нинѣшного правительства? Справа реформы ординаціи выборчои убита. Конституція нарушена. Законъ о зборахъ не истнує для властей. Вѣча розвязують ся за слова, помѣщенî въ урядовôй ґазетѣ — комісарѣвъ правительственныхъ высылає ся на передвыборчî зборы (въ Бродахъ), на справозданя посольскî (Окуневского). Судьѣвъ кваліфікують староства, а лісты уложенî до именованя перечеркує міністеръ-родакъ. Въ Чехіи завѣшено конституцію и зажадано затвердженя парляментарного, у насъ не треба окремыхъ розпоряджень, бо власти не зважають на артикулы конституційнî. Рескриптъ намѣстництва зъ сѣчня с. р., оповѣщеный пос. Ґессманомъ въ радѣ державнôй, дає инструкцію староствамъ, що можуть розвязувати вѣча, єсли проґрама вѣчь выдаєсь имъ невôдповѣдною. Таке поведенье нагадує высказъ Щедрина о Россіи. У насъ свобода, — говоривъ Щедринъ — вôльно ходити по улицяхъ, але єсли чиє лице зраджує „неблагонадьожнôсть“, такъ тогдѣ єго въ тюрму. (*Грôмкî оплески.*)

Ось такî у насъ прецеденсы. Найновѣйшій курсъ нашои політики довѣвъ до того, що можна сказати словами Шевченка: „Доборолась Украина до самого краю“. Теперѣшнî політики, пôдносячи нашу самостôйнôсть національну, вôддали зъ легкимъ серцемъ нашу самостôйнôсть політичну. Мы стали прищѣпкою польского народу, а клюбъ рускій уважають офіцинами кола польского. На се доказôвъ много; отъ хочь бы згадати слова монарха въ Ярославѣ, вôдзывы польскихъ політикôвъ. Мы політично перестали истнувати. Деякî люде вытягають проґраму економічну, зраджуючи при тôмъ бôльше або менше зрозумѣнье рѣчи, та хотять тымъ ратувати нашî політичнî права. Хто жадає вôдъ теперѣшного правительства сповненя економічнои проґрамы, той своимъ не вѣрить словамъ. Тажь истнує певна суперечнôсть интересôвъ; зъ однои стороны latifundia, зъ другои дрôбне господарство селяньске, зъ однои стороны капіталізмъ, февдалізмъ, зъ другои робуча сила, неузнаванье привілеѣвъ. Хто безъ правъ політичныхъ думає выбороти економічнî права, — сей що найменше наивный. Наша коаліція зъ иншими елементами, зъ Чехами, бо тî хотять добути для загалу населеня якъ найширшî права політичнî и економічнî.

Найновѣйшій курсъ зазначивъ ся въ нашôмъ внутрѣ — деморалізацією. У насъ зачинають тероризувати и зъєднувати обѣцянками, запанувавъ остракизмъ. До товариствъ народно-рускихъ не принимано людей заслуженыхъ на поли науки, свѣточей письменства. Та деморалізація вкрала ся такожь въ певну частину прасы. Не згадую тутъ про „Народну Часопись“, бо не варто. Але въ „Правдѣ“, орґанѣ одного чоловѣка, пишуть ся такî рѣчи котрî свѣдчать о нашôмъ пониженю. И такъ писано въ „Правдѣ“, що намъ не треба парляментаризму, въ нѣй величано репрезентацію польску, коли ухвалено проєктъ уставы громадскои и вôдкинено внесенье Телишевского, а слова намѣстника зъ послѣднои сесіи соймовои велить „Правда“ взяти собѣ до серця.

Такій станъ рѣчей треба рѣшучо намарковувати и реасумуючи те все ставляю внесеня:

„Загальнî зборы Народнои Рады: 1) уважають лишь політику прінципіяльну, основану на борбѣ за свободы конституційнî, хосенною и вôдповѣдною для руского народу;

2) похваляють выступленье пос. Романчука зъ клюбу руского въ радѣ державнôй, коли побачивъ, що клюбъ рускій веде політику шкôдну;

3) высказують своє невдоволенье зъ поступованя тыхъ послôвъ, котрî впровадили „найновѣйшій курсъ“ політики;

4) рѣшають, що лишь тî послы уважають ся репрезентантами и речниками народного руского сторонництва, кôтрî пôйдуть дорогою, вказаною пос. Романчукомъ и стануть на вôдпôрнôмъ становищи супротивъ правительства.“

Грôмкî довготреваючî оплески. На естраду выступивъ крилошанинъ о. Ив. Гробельскій зô Станиславова.

Мушу выступити противъ высказôвъ моихъ двохъ передбесѣдникôвъ — говоривъ о. Гробельскій — бо не годжу ся зъ політикою прінціпіяльною и зъ акцією пос. Романчука. Прінципіялізмомъ бавлять ся люде якъ дити на огнемъ. Я розумѣю прінципіяльнôсть — абы стояти на становищи руско-украиньского народу, але не узнавати ся за одно зъ москвофілами. Прінципіяльности не розумѣю въ опозиціи. Мы упослѣдженî, то правда, але въ многôмъ мы самî виннî. Якъ бы мы писали всюды по руски, то мусѣли бы добути своихъ правъ. Реформа Василіянъ иде якъ треба. Въ плянѣ Льва XIII. є прилучити Всхôдъ до церкви католицкои, то де-жь бы вôнъ допустивъ, щобы унія упала. Реформованî монахи не лишь добрî католики але и добрî народовцѣ. Нема причины до опозиціи.

Мы не ослабленî такъ вже дуже, якъ то голосить ся. Въ понятяхъ народовцѣвъ наставъ хаосъ. Нова ера не винна нашому роздвоєню, а лишь бракъ орґанізаціи. Тî, що взяли въ свои руки провôдъ політики, повиннî були завести орґанізацію и карнôсть. Вôдтакъ треба завсѣгды крѣпко придержувати ся прінципіяльнои идеѣ руско-народного сторонництва. Лишь на національнôй самостôйности можуть Русины розвивати ся. Русины-народовцѣ не можуть лучити ся зъ партією москвофільскою, треба кондемнувати всяку згоду, єсли бы мала потерпѣти прінципіяльна идея. Въ имени моихъ 18 товаришѣвъ-народовцѣвъ зô Станиславова мушу застеречись противъ того, щобы яка пятка або десятка мала рѣшати о прінципѣ идеѣ національнои. Мы можемо лучити ся зъ правительствомъ и Поляками. Ставлю внесенье:

„Зборы Народнои Рады зволять прилучити ся до роботы послôвъ Барвѣньского и Вахнянина, та вôзвати пос. Романчука, щобы полишивъ ся въ клюбѣ, хочь и не годить ся зъ поглядами членôвъ клюбу“.

Промову о. Гробельского переривано въ многихъ мѣсцяхъ окликами невдоволеня и иронічнымъ смѣхомъ. Третимъ бесѣдникомъ бувъ членъ выдѣлу д-ръ Савчакъ.

Довго надумувавъ ся, чи забрати нинѣ голосъ, бо въ многôмъ не годить ся зъ обома напрямами. При сегорôчныхъ нарадахъ соймовыхъ бувъ противный прінципіяльнôй політицѣ Романчука и длятого закидано єму, що боить ся о мѣсце въ краєвôмъ выдѣлѣ. Єго 20-лѣтна дѣяльнôсть въ справахъ рускихъ свѣдчила бы инакше, — впрочôмъ ще далекій часъ и всѣляко може бути. Не бувъ акторомъ въ новôй ерѣ, хочь яко членъ выдѣлу краєвого повиненъ бувъ нимъ бути. Зъ самою рѣчею новои еры годить ся, але не може одобрити єи переведеня. И все лихо походить вôдъ злого переведеня, а головна вина паде на пос. Романчука. Перша хиба, що послы соймовî звязались въ одинъ клюбъ, бо вже та обставина, що три тыжднѣ минуло, заки выбрано презідію, ворожила зле. Однакъ все таки була въ клюбѣ солідарнôсть и карнôсть и Поляки та правительство насъ респектували. Въ реґулямінѣ було, що нѣхто не смѣє въ справахъ політичныхъ забирати голосу на власну руку — а тымчасомъ махеры новои еры то зробили. Се було вѣроломство. Вправдѣ годить ся на всѣ точки проголошенои Романчукомъ проґрамы, але переведенье цѣлои акціи противне єму. Не годить ся, щобы змѣнялась політика, а радъ бы бачити роботу. Завинили Поляки, завинило правительство, а таки найбôльше Русины. Въ краю настала непораднôсть, апатія, безголовє політичне — а всему виненъ Романчукъ. Єсть за згодою рускихъ сторонництвъ, але не въ спосôбъ веденый Романчукомъ. Нѣгде нѣчого не робить ся. На засѣданяхъ соймовыхъ трактовано о політицѣ, а не порушувано нѣякихъ иншихъ справъ. Навѣть засѣданя Народнои Рады не вôдбувались, хочь пос. Романчукъ бувъ довшій часъ у Львовѣ. (Голосы невдоволеня). И теперь зновъ за одну нôчь змѣняєсь політика та зновъ на порядокъ дневный стануло пытанье: хто мы є? Вина всему пос. Романчукъ. Треба передо всѣмъ роботы — а політика не повинна бути нѣ опозиційна нѣ прінципіяльна, лишь вôльнои руки. Ставляє внесеня:

1) Поручає ся всѣмъ Русинамъ-народовцямъ, щобы кождый въ своѣмъ крузѣ дѣланя якъ найщирѣйше трудивъ ся для нашого народу въ справахъ економічныхъ и політичныхъ на основѣ проґрамы „Народнои Рады“ зъ 1892 року;

2) поручає ся выдѣлови „Народнои Рады“, щобы якъ найскорше перевѣвъ орґанізацію мѣжь Русинами.

3) поручає ся всѣмъ посламъ Русинамъ въ соймѣ и парляментѣ, щобы зъ усуненьемъ всякихъ амбіцій особистыхъ, старали ся завести мѣжь собою карнôсть и солідарнôсть на внѣ, а дальше щобы выступали смѣло, достойно и рѣшучо въ оборонѣ правъ руского народу и держали ся такои тактики політичнои, котра найбôльше може принести користи матеріяльнои и моральнои.

Въ часѣ промовы пос. Савчака пôдносились часто оклики невдоволеня а навѣть неконче парляментарнî слова въ некористь бесѣдника. Четвертымъ бесѣдникомъ бувъ о. Ст. Юрикъ, префектъ львôвскои семинаріи духовнои. Многî участники зборôвъ выходять зъ салѣ.

Застерѣгъ ся, щобы зборы політичнî мѣшали ся до справъ церковныхъ и ихъ обговорювали. Стаючи въ оборонѣ політики пос. Вахнянина, доказувавъ, що кождый посолъ може вступатись за правами народу всѣми способами. Не треба зважати на спосôбъ веденя політики, лишь встоюватись за правами народу. Меншôсть послôвъ повинна пôдчинитись бôльшости клюбовôй. Заявивъ ся за внесеньемъ д-ра Савчака.

О. Ив. Негребецкій (пятый зъ черги бесѣдникъ) зазначивъ, що дискусія прояснилась, бо розходить ся, чи опозиційна, чи прінципіяльна політика лѣпша. Духовеньство має въ тôй справѣ дуже добру директиву въ енцикліцѣ папы Льва XIII. Тамъ каже ся, що можна спорити въ справахъ політичныхъ, але тî справы повиннî опиратись на основахъ етичныхъ. Пôсля того высказу повинно ся знати лишь політику засадъ, прінципôвъ. Політи-

ка, яку зъ нами веде ся, не есть етична, церквою рядить політика, церковь надуживають до політики и длятого духовеньство повинно запротестувати противъ того. Духовеньство може ити за поступомъ, оно може вызнавати засады здорового лібералізму. Мѣжь духовеньствомъ а свѣтскою интеліґенцією повинна бути звязь, и така звязь истнує. Наша интеліґенція дорожить своимъ обрядомъ, своєю вѣрою, якъ се видно на нашомъ галицкомъ Сибірѣ (на Мазурахъ) — та лишь вороги роблять ту интеліґенцію невѣрною за-для політики. Опортунізмъ зіґнґренувавъ нашу суспольность и лишь політика пріпціпіяльна выробляе характеръ, робить слабыхъ сильными. При політицѣ засадъ лекше терпѣти, бо тогдѣ знае ся, за що терпить ся; тогдѣ терпить ся за засады, за идею. Мабуть не треба широко призадумуватись, котра зъ тыхъ політикъ лѣпша и хосеннѣйша для насъ. (*Грѣмкій оплески.*)

(*Конецъ буде.*)

Рада державна.

На вчерашнѣмъ, пятничнѣмъ, засѣданю палаты послѣвъ внѣсъ міністеръ Плєнеръ законъ въ справѣ выкупна 200 міліонѣвъ державныхъ нотъ, потѣмъ приступлено до дальшои дискусіи надъ єтатомъ міністерства скарбу.

Представитель правительства шефъ секціи Бавмґертнеръ пояснявъ, що наведеный пос. Дінавлі выпадокъ надто высокого вымѣру податку вѣдъ горѣвки не противить ся приписамъ закона.

При титулѣ „консумційный податокъ“ забравъ голосъ пос. Лянґъ, домагаючись змѣны закона о переступствахъ мытовыхъ. Вонъ пѣдносъ, що при нинѣшнѣй системѣ податковѣй навѣть въ блаженнѣй Чехіи не можуть истнувати броварѣ. Експортъ малый а се наслѣдкомъ закона о податку вѣдъ пива. Жалуючись на строгость приписовъ закона карного о переступствахъ скарбовыхъ, бесѣдникъ навѣвъ примѣръ, що одного броварника на Буковинѣ засуджено за податковѣ дефравдацін на 200.000 зр. По многихъ рекурсахъ знижено кару грошеву на 5 зр. Якъ се стало ся — нѣхто того не розумѣе.

Пос. Роґль домагавъ ся знесеня приписовъ о вынагороджуваню за приловленье дефравдантовъ, перенесеня инспіціентовъ до XI клясы и лѣпшого вывѣнованя скарбовои сторожѣ.

Пос. Просковецъ обговорювавъ потребу реформы податку консумційного и поручавъ заведенье монополю сѣрникѣвъ, що принесло бы не лишь великій дохѣдъ, але и вдоволило бы людность.

По промовѣ справоздавця Менґера ухвалено повысшу позицію разомъ зъ внесеными резолюціями дотычно податку горѣвчаного, вѣдъ цукру и полѣшеня платнѣ скарбовымъ урядникамъ.

При позиціи „сѣль“ обговорювало кѣлькохъ бесѣдникѣвъ сѣль для худобы, домагаючи ся зниженя цѣны.

Пос. Вельовейскій, яко ґенеральный бесѣдникъ „ргo“ промовлявъ за зниженьемъ цѣни соли въ интересѣ бѣднои верствы людности и домагавъ ся продукціи соли для худобы у всѣхъ мѣсцяхъ продукційныхъ. Бесѣдникъ выказувавъ недостачѣ, якѣ выходять зъ того, що назначуесь цѣну соли на цѣлый рѣкъ зъ горы и жадавъ призволу платити ратами за закуплену сѣль у правительства.

По бесѣдѣ справоздавця Волькенштай на принято позиціи „сѣль“ и „тютюнъ“.

При кѣнци засѣданя интерпелювавъ пос. Клюнъ въ справѣ ґерманізаціи въ словѣньскихъ школахъ. Наступили ще интерпеляціи: пос. Гавка въ справѣ неудержавненя ческои зелѣзницѣ захѣднои, пос. Пернерсторфера въ справѣ увязненя роботникѣвъ въ Будевичахъ за розширюванье несконфіскованыхъ письмъ, пос. Поша въ справѣ выпадку въ Левльохъ, де вѣдъ тыждня сѣмохъ людей не може выдѣстатись зъ печеры, и вкѣнци пос. Гавка за-для остереженя, удѣленого кѣлькомъ товариствамъ.

Слѣдуюче засѣданье вѣдбуваe ся нинѣ, въ суботу.

——

Палата панѣвъ поладнавши справу майорату Чарторыйскихъ, ухвалила безъ дискусіи законъ о мельдованю ополченцѣвъ. — При законѣ о розширеню обезпеченя зелѣзничои служѣы вѣдъ выпадкѣвъ вывязала ся живѣйша дискусія. Пос. Хориньскій выступивъ противъ закона, доказуючи, що знесенье закона зъ р. 1869 дотычно одвѣчальности зелѣзничихъ зарядѣвъ, вѣдбирае зелѣзничѣй службѣ дуже важне право. Натомѣсть пос. Унґеръ выказувавъ користи нового закона, почѣмъ той законъ ухвалено. — Слѣдуюче засѣданье вѣдбуде ся вѣ второкъ.

——

Въ справѣ валютовыхъ предложень, а взглядно, щобы недопустити до опозиціи противъ тыхъ предложень, міністеръ скарбу Плєнеръ рѣшивъ ся вѣдвѣдати клюбы скоалізованыхъ сторонництвъ и тамъ зложити свои пояснєня. Передовсѣмъ явивъ ся въ клюбѣ Гогенварта. Предсѣдатель клюбу Гогенвартъ зарядивъ довѣрочне засѣданье, щобы міністрови дати нагоду высказатись отверто. Плєнеръ перебувъ въ клюбѣ Гогенварта до годины 3-ои пополудни, а коли вѣдѣйшовъ, въ клюбѣ розвинула ся жива дискусія надъ валютовыми предложенями. Яко противники валютовои реформы выступили Морзей и Дінавлі, котрі уходять за противниковъ коаліціи. При голосованю ухвалено 18 голосами противъ 11 вѣдрочити валютовѣ предложенія. Гогенвартъ оставъ въ меншост', въ наслѣдокъ чого повстала вѣсть, що вонъ выступае зъ клюбу. И справдѣ, Гогенвартъ заявивъ, що выступить зъ клюбу. Щобы недопустити до розбитя коаліціи, стали вплывати на Гогенварта, щобы здержати его вѣдъ того кроку. Въ часѣ засѣданя палаты послѣвъ вѣдбували ся оживленѣ конференціи мѣжь комітетомъ выконуючимъ коаліціи и мінїстрами, и остаточно ухвалено лишити клюбови Гогенварта вольну руку що-до голосованя надъ валютовыми предложенями. Въ той способѣ, думають, що коаліція дасть ся полатати.

Міністеръ Плєнеръ маe ще явитись въ клюбѣ сполученои лѣвицѣ и въ колѣ польскѣмъ.

Клюбъ сполученои лѣвицѣ рѣшивъ голосувати stante concluso за предложенями валютовыми, натомѣсть коло польске, хочь вѣдъ него домагають ся, щобы всѣ его члены безусловно голосували за предложенями, выявить опозицію таку, якъ въ клюбѣ Гогенварта. Neue fr. Presse догадуесь, що речникъ опозиціи спротивить ся предложенямъ скорше задля партійно-політичныхъ, якъ за-для рѣчевыхъ причинъ, и добачуе певну звязь мѣжь опозиціею кола и клюбу Гогенварта. Дебаты въ повнѣй палатѣ надъ валютовыми предложенями будуть певно дуже горячѣ та надѣють ся, що мимо розлому въ обохъ клюбахъ, они найдуть бѣльшѣсть.

——

На вчерашнѣмъ засѣданю прасовои комісіи интерпелювавъ пос. Рутовскій правительство, що оно задумуe зробити зъ дневникарскимъ стемплемъ. На се вѣдповѣвъ заступникъ правительства Фрошаверъ, що правительство не може зречи ся доходу, котрый приносить 1 600.000 зр. рѣчно Пос Рутовскій заявивъ дальше, що то, що правительство жертвуe прасѣ, не вѣдповѣдаe загальнымъ бажанямъ. Лишь декотрі точки означують зворотъ до лѣпшого. Тожь фактично користнѣйше буде приймити зъ деякими змѣнами то, що правительство жертвуe и се скодифікувати. Тѣлько пытанье конфіскатъ не може бути приняте въ тѣй формѣ и его треба вѣдложити — Пос. Аймъ апелювавъ до членовъ комісіи, щобы ухвалили внесеня попередного справоздавця, помершого д-ра Жака, а не теперѣшнѣ внесеня Рутовского. — Пос. Пацакъ и Шоре такожь поборювали внесеня Рутовского, уважаючи ихъ за проволоку справы Такъ само пос. Веленгофъ выступивъ противъ Рутовского. — Міністеръ Шенборнъ боронивъ правительственне предложенье супротивъ уваги Рутовского, що въ Австріи цвите анархістична література. Такожь міністеръ Бакегемъ боронивъ предложенье правительства. Потѣмъ міністеръ Шенборнъ заявивъ готовѣсть правительства поробити деякі уступства въ справѣ конфіскаты дневникѣвъ, однакъ пѣдъ условіемъ, що декотрі переступства прасовѣ будуть усунены зъ-пѣдъ юдікатуры судьѣвъ присяжныхъ. — Остаточно ухвалено перейти надъ правительственнымъ предложеньемъ до спеціяльнои дискусіи.

Бесѣда посла Ол. Барвѣньского

выголошена въ палатѣ послѣвъ при буджетѣ шкѣльнѣмъ на 279 засѣданю дня 23 н. ст. цвѣтня сего року

(*Дальше.*)

Приглянувшись теперь близше середнымъ школамъ въ Галичинѣ, бачимо и тутъ певный поступъ. Реорґанізація науки майже дѣйшла до меты. Науку унормовано на основѣ найновѣйшихъ указокъ міністерства просвѣты, выдано пляны науковѣ и инструкціи для деякихъ предметовъ — для обохъ языкѣвъ краєвыхъ и для языка нѣмецкого, — подбано такожь о выданье вѣдповѣдныхъ пѣдручникѣвъ.

Правда, тутъ и тамъ можна помѣтити хитливѣсть въ выконаню розпоряджень дотычного матеріялу наукового и методы науки, якійсь заколотъ и непевнѣсть, але по переведеню тыхъ реформъ наступить безъ сумнѣву доба спокѣйнѣйшои и совѣстнѣйшои працѣ, котрои результатовъ треба буде зъ терпеливостію дожидати, не накликуючи до новыхъ основныхъ реформъ на поли шкѣльництва середного.

Такожь немало причинить ся до розъясненя нашихъ вѣдносинъ шкѣльныхъ и до одноцѣльного переведеня науки зъѣздъ директорѣвъ, що вѣдбувъ ся въ мартѣ 1893 р. и обговорювавъ найважнѣйшѣ пытаня педаґоґічно-дидактичнѣ.

Здержуючи ся зъ тыхъ причинъ теперь промовляти за основною реформою шкѣльництва середного — якъ то ви де-хто жадавъ, н. пр. деякі професоры шкѣлъ середныхъ зъ Галичины въ предложенѣмъ проєктѣ орґанізаціи одностайныхъ шкѣлъ середныхъ въ Австріи а такожь оденъ зъ поважаныхъ пп. передбесѣдникѣвъ, — то прецѣнь годѣ менѣ не згодитись на справедливе жаданье поважаного п. справоздавця, совѣтника двору д-ра Бера, що було бы порадно взяти пѣдъ розвагу деякѣ модіфікаціи въ задачи научуваня въ клясахъ высшихъ, а именно въ тѣмъ напрямѣ, щобы зменшити матеріялъ призначеный до выучуваня на память, що въ деякихъ фахахъ науки обтяжуe молодечѣ силы.

Плянъ орґанізаціи для австрійскихъ ґімназій зможе довгій ще часъ служити за взѣрцеву директиву для нашого учительства. Але головна тутъ рѣчь — постаратись о вѣдповѣднѣ силы учительскѣ. Длятого квестія педаґоґічного выобразуваня кандидатовъ на учителѣвъ для шкѣлъ середныхъ вентілюe ся дуже жваво, и въ тѣмъ есть рація. Передъ трема роками поважаный п. справоздавець, совѣтникъ двору д-ръ Беръ поставивъ въ комісіи буджетовѣй яко взѣръ взѣрцевого педаґоґічного заведеня образуючого педаґоґічный семинарь професора д-ра Пільмана въ праскѣмъ университетѣ. Се спонукало мене предложити, щобы завести то само такожь у Львовѣ и въ Краковѣ, де есть бѣльше шкѣлъ середныхъ

Отже мушу зъ вдоволеньемъ пѣднести, що въ краковскѣмъ университетѣ, де директоръ тамошнои ґімназіи выкладае яко доцентъ педаґоґіку, таку пробу вже зроблено и она осягнула дуже добрі успѣхи. Бажати бы, щобъ те саме заряджено и у Львовѣ.

При сѣй нагодѣ мушу замѣтити, що и середнѣ школы въ Галичинѣ недомагають на бракъ учителѣвъ. Щобы тому бракови зарадити, повинно бы міністерство просвѣты взяти ся за способѣ выпробованый въ рокахъ 1860-ыхъ, а именно притягати потрѣбнѣ силы учительскѣ черезъ удѣлюванье въ бѣльшѣй мѣрѣ, нѣжь доси, стіпендій слухателямъ выдѣлу фільософічного, особливо такимъ, котрі заходять ся складати испытъ. Одною зъ головныхъ причинъ браку учителѣвъ въ школахъ середныхъ есть все ще неполагоджена квестія суплентовъ, докладно обговорена и въ справозданю буджетовѣмъ и кѣлькома пп. передбесѣдниками. Коли пѣдъ тымъ взглядомъ вѣдносины въ Чехіи — якъ то бачимо зъ однои внесеной сюда петиціи — e дуже невѣдраднѣ, то они уложились ще невѣдраднѣйше въ Галичинѣ — тожь мы надѣємось, що міністерство просвѣты сю квестію возьме пѣдъ прихильну розвагу и ви полагодить.

До лиха въ нашихъ ґімназіяхъ, котре стало ся майже хронічне, належить такожь все ще значне переповненье ихъ. Зрѣстъ фреквенціи въ школахъ реальныхъ, особливо у Львовѣ та въ Краковѣ и въ державнѣй школѣ промысловѣй у Львовѣ, помѣгъ лишь дуже мало до зменшеня фреквенціи по ґімназіяхъ. Замѣрене доповненье низшои реальнои школы въ Тернополи и основанье школы реальнои въ Тарновѣ принесло бы дальшу полекшу ґімназіямъ въ Галичинѣ, але мимо того було бы вказано збѣльшити число ґімназій, особливо у всхѣднѣй Галичинѣ оснувати на пр. въ Чортковѣ, Сокали Равѣ, тымъ бѣльше, що въ порѣвнаню зъ Чехіею — число шкѣлъ середныхъ въ Галичинѣ взагалѣ и розмѣрно e мале, якъ се справедливо пѣднесено въ справозданю буджетовѣмъ.

Переповненье шкѣлъ середныхъ спроваджуe дальшѣ некористи, а именно заводженье богато клясъ паралѣльныхъ, а се дуже утрудню e дидактичну дѣяльность учителѣвъ и чинить неможливымъ выховуючій вплывъ на молодѣжь. Зъ сего выходить такожь, що директоры такихъ шкѣлъ не можуть сповняти своихъ педаґоґічно-дидактичныхъ обовязкѣвъ, а оно тымъ шкѣднѣйше, що ново-заведенѣ клясы паралѣльнѣ обсаджують ся по найбѣльше недосвѣдными и неиспытоваными суплентами. Длятого на повне узнанье заслугуe заява Ц. К. п. міністра просвѣты въ комісіи буджетовѣй, що вонъ задумуe въ тѣмъ взглядѣ зарадити въ той способѣ, що директорамъ придѣлить ся одна сила канцелярійна для веденя переписки.

Такожь треба взагалѣ одобрити, що міністерство просвѣты задумало рѣшучій зробити крокъ въ тѣмъ напрямѣ, щобы можна було взятись за выконанье вѣдповѣдныхъ будынкѣвъ на школы середнѣ.

Уже въ комісіи буджетовѣй поважаный п. справоздавець буджету просвѣтного поставивъ внесенье: послужитись на тую цѣль кредитомъ двохъ міліонѣвъ зр., щобы въ подѣбный способѣ, якъ передъ роками подбано о выконанье будынкѣвъ университетскихъ, выконати такожь вѣдповѣднѣ будѣвлѣ для шкѣлъ середныхъ. Отже въ найблизшѣмъ часѣ мають мѣжь инчими ставитись будынки на умѣщенье однои польскои и рускои ґімназіи у Львовѣ.

Се внесенье мушу назвати дуже щасливымъ, бо на помѣщенье шкѣлъ що-року выдають ся величезнѣ сумы за наемъ льокалѣвъ по-найбѣльше зовсѣмъ невѣдповѣдныхъ. Але я хотѣвъ бы, щобъ се внесенье розтягнено и на будынки для мужескихъ и женьскихъ семинарій учительскихъ. Можу сказати на певно, що за ту суму, яку держава выдала на чинш найму будынкѣвъ для тыхъ заведень науковыхъ вѣдъ часу свого истновання, можна було поставити зовсѣмъ вѣдповѣднѣ будынки майже для всѣхъ галицкихъ семинарій учительскихъ. Отже було бы на часѣ — поправити похибку, а я позволю собѣ звернути увагу Ц. К. п. міністра просвѣты на переговоры въ справѣ поставленя будынку для женьскои семинаріи учительскои у Львовѣ и просити о можливе прискореньe тои справы, бо якъ-разъ теперь ходить о закупно вѣдповѣдного мѣсця пѣдъ будову.

Теперь уважаю за свѣй обовязокъ — поговорити о спеціяльныхъ потребахъ рускаго народу на поли середного шкѣльництва.

Передовсѣмъ мушу промовити за активованьемъ рускихъ клясъ паралѣльныхъ при ґімназіи въ Перемышли, де вже есть шесть клясъ, яко самостѣйнои ґімназіи. Дальше мушу ще разъ зазначити конечну потребу введеня рускои клясы пѣдготовляючои при тѣй ґімназіи. Звѣстно, що Перемышль — якъ я се пѣднѣсъ при иншѣй нагодѣ — лежить майже на граници области заселеной Русинами, де руске населенье уживае говору досыть попсованого що-до выслову, формы и наголосу. А позаякъ анѣ въ Перемышли, анѣ въ околици нема чотиро-клясовои рускои школы народнои, то ученики-Русины приходять до вступного испыту до першои клясы ґімназіяльнои зъ недостаточнымъ пѣдготовленьемъ въ мовѣ рускѣй. Зъ тыхъ причинъ есть потрѣбно заложити тамъ клясу пѣдготовляючу, якѣ истнують на примѣръ при академічнѣй и нѣмецкѣй ґімназіи у Львовѣ та й при ґімназіи въ Бродахъ — при двохъ послѣдныхъ зъ нѣмецкою мовою выкладовою.

Вѣдтакъ позволю собѣ пѣднести, що було бы вказано — веденье рускихъ клясъ паралѣльныхъ при ґімназіи въ Коломыи, де зъ найблизшимъ рокомъ шкѣльнымъ отворить ся третя кляса, поручити вѣдповѣдному учителевиРусинови, бо жь директоръ численнои ґімназіи въ Коломыи и такъ надто занятый, абы мѣгъ сповнити свои обовязки.

Русины буковиньскѣ просили мене вставити ся такожь за ихъ потребами на поли шкѣльництва.

Передовсѣмъ позволю собѣ кѣлькома словами звернутись до выводѣвъ поважаного посла зъ сѣльского округа черновецкого. Коливонъ говоривъ о бѣльшихъ и меншихъ симптомахъ, о знакахъ на небѣ, котрі мали выкликати глубоке невдоволенье межи Румунами на Буковинѣ и нѣбы-то показують румуньске населенье въ положеню угнетеной націи, — то менѣ се представленье все-таки бачить ся невѣрнымъ супротивъ положеня, въ якѣмъ находять ся Русины тамошнѣ. Въ тѣмъ взглядѣ я згадаю лише про интердиктъ греко-всхѣдной митрополичои консисторіи зъ дня 12 (24) марта с. р, дуже дипльоматично стилізованый, але на дѣлѣ зверненый противъ усѣхъ часописей, книжокъ и брошуръ выдаваныхъ въ рускѣй мовѣ, а выданый пѣдъ покрывкою, що нѣбы-то греко-всхѣдна вѣра есть загрожена. Тымчасомъ статистикою доказаный упадокъ числа Русиновъ-уніятовъ на Буковинѣ розбиває всѣ побоюваня въ тѣмъ взглядѣ. Той циркулярь я маю ось-тутъ пѣдъ рукою.

Коли п. посолъ думае, що роздоръ мѣжь Русинами на Буковинѣ треба приписати тѣй обставинѣ, що деякѣ Русины не хотѣли пѣддати ся занесеному туды зъ Галичины проводови молодо-Русиновъ, то я мушу на се вѣдповѣсти, що молодо-Русины, мѣжь котрыми e такожь корѣнныѣ Буковинцѣ, хотять мати въ літературѣ, въ школѣ и въ церквѣ мову рускую, а не хотять мовы россійскои або зроссійщеной, занесеной „Православною Буковиною“ и подѣбными ѣй літературными продуктами.

(*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Выдѣлъ румуньского товариства політичного „Concordia“ въ Чернѣвцяхъ выдавъ вѣдозву до буковиньскихъ Румунѣвъ зъ заохотою до обявѣвъ спѣвчутя для Румунѣвъ въ Семигородѣ немилосердно угнѣтаныхъ угорскимъ правительствомъ. Вѣдозва „Concordi-и“ обмежувала ся на дуже незначныхъ жаданяхъ. Она взывала, щобы буковиньскѣ Румуны уладили по церквахъ богослуженя за угнетеныхъ буковиньскихъ братовъ, дальше, щобы высылаючи телеґрамы до провѣдника семигородскихъ Румунѣвъ, д-ра Ратю, высказували свое спѣвчутье для переслѣдуваныхъ и остаточно, щобы 7-ого с. м. зѣйшли ся до Черновець на вѣче, котре мало радити надъ недолею земляковъ пѣдъ угорскимъ правительствомъ. Та мимо того, що вѣдозва редаґована въ дуже мирнѣмъ дусѣ, прокураторія державна сконфіскувала ѣи, а надто заборонила вѣче. Хочь намъ нѣчого боронити Румунѣвъ, то все таки зазначуемо той фактъ, яко новый причинокъ, що досадно освѣчуe австрійску конституцію. Въ Галичинѣ можна найти цѣлу збѣрку такихъ фактовъ и они все ще въ свѣжѣй памяти.

——

И Миланъ и Наталія регабілітованѣ. Молодый король Александеръ выдавъ указъ такого змѣсту: „Мы Александеръ I., заряджуемо на внесенье рады міністровъ, щобы законъ зъ дня 14 марта 1892 и постанова скупштины зъ 31 марта 1892 не мали вже нѣякои правнои силы и щобы вѣдповѣдно до того, якъ суды, такъ и краєвѣ власти, котрі пѣсля артикуловъ 39 и 45 конституціи функціонують въ нашомъ имени, примѣнювались до нихъ. Нашъ отець, его королѣвске Велич. король Миланъ и наша мати, ви корол. Величество королева Наталія вертають, яко члены нашого королѣвского дому до всѣхъ правъ и обовязкѣвъ, якѣ имъ застережено конституцією и краєвыми законами. Поручаемо нашимъ міністрамъ выконати той указъ и приказуемо всѣмъ властямъ краєвымъ, щобы до него примѣнились. Бѣлградъ дня 17 (29) цвѣтня 1894 року.“ — Що Александеръ выдавъ такій указъ, можна се пояснити сыновскимъ обовязкомъ, але яку ролю вѣдограв Миланъ, котрый бравъ участь при укладаню указу, сего годѣ зрозумѣти. Звѣстно-жь, вонъ вѣдъ часу своеи абдикаціи зрѣкавъ ся по черзѣ всѣхъ своихъ королѣвскихъ и родительскихъ правъ, одержуючи за те великѣ грошевѣ сумы. Остаточно ще выдуривъ 4 міліоны франковъ за свою обѣцянку, що бѣльше не верне до Сербіи. Та мабуть тінґлѣ-танґлѣ и рѣзнѣ любовницѣ зъѣли всѣ грошѣ и зневолили его зломити всѣ контракты. Вонъ вернувъ до Сербіи и ставъ першимъ дорадникомъ сына. Урядовѣ депешѣ звѣщають, що указъ короля Александра Сербія приймила зъ запаломъ. Про правду сихъ вѣстей можна сумнѣватись: Миланъ не тѣшивъ ся нѣколи популярностію, а тымъ бѣльше середъ теперѣшныхъ критичныхъ обставинъ державы. Але будь-що-будь, Миланъ пѣчне знов вплывати на судьбу Сербіи, однакъ чи той вплывъ буде спасенный, се покаже будучность.

НОВИНКИ.

— **Зъ Стрыйщины** одержали мы зъ кѣлькохъ сторѣнъ письма яко вѣдповѣдь на письмо посла Н. Вахнянина зъ Вѣдня въ справѣ поклику резервістовъ на першій день рускихъ святъ Великодныхъ. Письмъ тыхъ не мѣстимо въ цѣлости, а наводимо зъ нихъ лише: 1) Зъ самого мѣста Стрыя мусѣло въ Великодну недѣлю рано вѣдѣйти до Перемышля пять резервістовъ. 2) Въ Яйковцяхъ дѣставъ вѣзванье на вправы на 14 днѣвъ Василь Ґамлѣй [сынъ вѣйта], чоловѣкъ жонатый

и батько дѣтей, а що наказано ему ставити ся въ Стрыю на саму Великодну недѣлю, то вонъ подавъ бувъ просьбу, щобы позволено ему освятити зъ людьми пасху и подѣлити ся зъ родиною священымъ яйцемъ, однакъ просьбу вôдкинено и вонъ, зъ слезами въ очехъ, мусѣвъ рано въ Великодну недѣлю выбирати ся въ дорогу. Мѣсцевый священикъ, правда ранѣсенько посвятивъ ему паску. 3) Що-до факту покликаня резервіста зъ села Крушельницѣ [котрый фактъ спонукавъ пос. Вахнянина доходити справы въ міністерствѣ вôйны] то и той резервістъ не бувъ покликаный въ личнôй справѣ, але на вправы, якъ о тôмъ свѣдчить покликуюча карта зъ 3 цвѣтня 1894 ч. 228. [Карту сю выслано яко прилогу до митроп. Ординаріята.]На скору интервенцію компетентнои власти духовнои пущено того резервіста и его товаришѣвъ до дому въ хвили, коли вже мали вôдходити, — але се рѣчи не змѣняє. Зô всего видно: що въ міністерствѣ вôйны послови Вахнянинови не дано докладныхъ информацій.

— **Коло другои мѣскои церкви при Народнôмъ Домѣ у Львовѣ** ведуть ся дальше роботы въ серединѣ и на внѣ. Теперь задумують перебудувати обѣ ризницѣ зъ полудневои и пôвнôчнои стороны и прикрасити ихъ малыми банями. На тôмъ зыскае безъ сумнѣву внѣшный выглядъ церкви. Площа за церквою вôдъ улицѣ театральнои буде обведена зелѣзною палисадою, котрои плянъ поданый вже до магістрату для потвердженя. Палисада буде стояти на сильныхъ новыхъ камѣнныхъ цокляхъ. Старй стѣны зъ цеглы и каменя, що окружають сю площу, обôймаючу кôлькасотъ квадратовыхъ метрôвъ вже розбирають ся и румовище вывозить ся.

— **Вправы хоральнй „Львôвского Бояна“**, а именно вправы мужеского хору вôдбудуть ся завтра, въ недѣлю 6-ого мая о годинѣ $3^1/_2$ пополудни, а вправы мѣшаного хору вô второкъ 8-ого мая о годинѣ 7-ôй вечеромъ. Зъ огляду, що вже незадовго вôдбуде ся концертъ въ честь Т. Шевченка, просить ся, щобы члены точно и въ комплетѣ явились на всѣхъ передконцертовыхъ пробахъ. — *В. Ш.*

— **Клюбъ Русинокъ** просить всѣ Вп. панѣ, що були ласкавй займатись призбираньемъ взорôвъгафтôвъ, вышивокъ и иншихъ народныхъ роботъ на краеву выставу, щобы сй зôбранй предметы поприсылали найдальше до 20-ого н. ст. мая на руки пôдписанои предсѣдательки Клюбу [Львôвъ ул. Чарнецкого ч. 26] — *Г. Шухевичева.*

— **Новй читальнѣ „Просвѣты“** засновують ся въ Говиловѣ, повѣта гусятиньского, заходомъ крилошанина о Григ Олесницкого и въ Станинѣ повѣта камѣнецкого. Щасть Боже!

— **Зъ Заловець пишуть намъ:** Въ Гаяхъ за Рудою вôдбуло ся въ третій день Воскресенія торжественне вôдкрытье новозаснованои читальнѣ „Просвѣты“. Пополудни того-жь дня зôбрали ся члены основателѣ разомъ зъ многими громадянами и гостѣ запрошенй въ домѣ п. М. Чеховича, де ихъ одинъ зъ членôвъ основателѣвъ повитавъ промовою, вказуючи на вагу и значѣнье читалень въ просвѣтнôмъ дѣлѣ громадскôмъ. Опôсля наступили вечерницѣ вокально декляматорскй. Всѣ точки выконали удачно самй мѣщане; деклямаціи выпали добре, а хоръ пôдъ управою учителя п. Назаревича майже кожду пѣсню повторявъ на загальне бажанье. Вôдтакъ приступило 50 членôвъ до выбору выдѣлу, до котрого вôйшли Григорій Питляръ, Гр. Метельскій, М. Чеховичь, Ст. Макаръ, Иванъ Дозорскій, а на заступникôвъ Анд. Макаръ и П. Рыбакъ. Въ члены вписало ся такожь кôльканацять женщинъ и дѣвчатъ. Зъ вкладокъ членьскихъ и даткôвъ гостей вилынуло на бібліотеку 21 зр. 58 кр., до чого причинили ся запрошенй гостѣ бôльшими датками, за що имъ тутъ складае ся подяка Щасть Боже! — *Членъ.*

— **Въ Рôздвянахъ**, повѣта рогатиньского, якъ намъ зъ-вôдтамъ пишуть, вôдбуло ся дня 30 н. ст. цвѣтня отворенье читальнѣ „Просвѣты“. До выдѣлу увôйшли: о. Н Кумановскій яко голова, Дмитро Крайковскій яко заступникъ головы, Стеф. Крайковскій яко секретарь, Стеф. Сенюкъ яко касіеръ а Панько Крайковскій яко бібліотекарь.

— **Зъ Красного пишуть намъ:** Дня 2 н ст. мая о годинѣ $7^1/_2$ рано повставъ огонь въ хатѣ однои зарôбницѣ и вскорѣ обôймивъ полумѣнею 4 загороды та до годины знищивъ ихъ цѣлковито. Лише незвычайнôй тихости воздуха треба завдячувати, що огонь не розширивъ ся дальше, бо въ противнôмъ случаю при такôй недостачи всякихъ знарядôвъ ратунковыхъ а такожь и браку помочи бувъ бы огонь наробивъ величезнои шкоды.

— **При выборѣ посла до рады державнои** зъ бôльшои посѣлости округа выборчого бохеньско велицко-бжеского на мѣсце пок. Атан. Беноого выбрано вчера властителя бôльшои посѣлости Здисл. Влодка. На 156 управненыхъ до голосованя голосувало 125, зъ чого одержавъ Здиславъ Влодекъ 68 голосôвъ, а его контркандидатъ, затвержденый польскимъ головнымъ комітетомъ выборчимъ, проф. Іос. Милевскій, дôставъ 57 голосôвъ. Сей выслѣдъ выборчій есть великимъ пораженьемъ выборчого польского комітету а зъ нимъ и партіи станьчикôвскои. Якъ звѣстно, зорганізувавъ ся сей комітетъ недавно на новыхъ основахъ, чисто станьчикôвскихъ.

— **Оригінальный подѣлъ спадщины.** Въ жовтни 1891 р. померла въ Шоломыи вдова Марія Цапова безпотомно. Довго жила, призбирала досыть грошей. Умираючи мала ще кôлькадесять довжникôвъ. Въ кôлька хвиль по еи смерти въ ночи прийшовъ вôйтъ Гринько Гупало, казавъ отворити скриню и повиймати одежу. Притôмъ выпало на землю 135 зр. Анна Лойко, Василь Бôбъ и Каська Гупало побачили се, Лойко пôдняла грошѣ такъ, що вôйтъ того не замѣтивъ, выйшла до сѣней и тутъ дала Касцѣ Гупало 10 зр., собѣ взяла 10 зр., а проче дала Бобови. Бôбъ вôддавъ грошѣ спадкоемцямъ, закимъ ще власти про се дôзнали ся. Въ скрини було ще 1700 зр, котрй вонъ забравъ. Писарь Лучка Карабинъ порадивъ вôйтови не вôддати наслѣдникамъ Цаповои грошей, лише кôлькасотъ зр. собѣ задержати. Урадили оба задержати для вôйта, дяка, писаря громадского и Лучки Чемериса по 50 зр, почôмъ вôйтъ давъ на сю цѣль дякови 200 зр. Заплативши ще дрôбнй выдатки, вôйтъ завѣзъ до нотаря 1210 зр., але зъ тыхъ грошей того самого дня, не знати якъ, щезло ще 300 зр. Нотарь въ Бôбрцѣ поплативъ все, що треба було, и роздавъ межи спадкоемцѣвъ грошѣ такъ, що кождый дôставъ по кôлькадесять зр. Сю справу розбиравъ сими днями львôвскій судъ карный. Анна Лойко, Каська, Гринько и Иванъ Гупалы та Лучка Карабинъ ставали передъ судомъ. Пôдчасъ розправы выявило ся, що Иванъ Гупало звернувъ вже частину спроневѣреныхъ грошей, а що-до решты зробивъ угоду. Судъ засудивъ Анну Лойку за крадѣжь на 14 днѣвъ, а Каську Гупало за участь въ крадежи на 7 днѣвъ вязницѣ. Прочихъ увôльнено. Прокураторъ застерѣгъ собѣ внести жалобу неважности.

— **Роковины польскои конституціи** 3 мая обходили львôвскй Поляки якъ звычайно дуже торжественно. О годинѣ 6-ôй рано вôдозвали ся выстрѣлы зъ моздѣрвъ, уставленыхъ на кôпци люблиньскои уніи, а рôвночасно грала музика „Гармоніи“ по улицяхъ мѣста польскй патріотичнй мельодіи. По богослуженю въ костелахъ зôбрало ся кôлька тысячѣвъ осôбъ коло кôпця уніи люблиньскои, де выголошувано патріотичнй бесѣды и спѣвано пѣснѣ. Вечеромъ горѣли на кôпци костры. Зъ причины тыхъ торжествъ зарядила поліція широкй мѣры осторожности. Сторожу поліційну на улицяхъ скрѣплено, передъ россійскимъ консулятомъ стояло двохъ поліціянтôвъ, а передъ палатою латиньского архіепископа вôсѣмъ, на подвôрю дирекціи стоявъ на поготовлю до пôзного вечера вôддѣлъ стрѣльцѣвъ. Войско по касарняхъ було сконсиґноване.

— **Точнѣсѣнько якъ у насъ.** Пôдъ шумнымъ титуломъ Gwałty moskiewskie помѣстили польскй часописи допись зъ Конгресôвки, въ котрôй дописуватель нарѣкае, що въ Граевѣ, губерніи ломжиньскои, скликавъ якійсь чиновникъ россійскій раду громадску въ день латиньскихъ святъ великодныхъ та що директоръ коморы цловои въ тôй мѣсцевости каже своимъ пôдвластнымъ урядувати въ латиньскй свята. Отже то, що россійскй чиновники роблять зъ Поляками то gwałt moskiewski, а якъ-же назвати супротивъ того таке самѣсеньке поступованье польскихъ урядникôвъ зъ Русинами?

— **Новый фідеікомісъ.** Міністеръ судôвництва предложивъ вже палатѣ панôвъ проектъ закона, дозволяючого кн. Володиславови Чарторыйскому утворити родинный майоратъ. Майоратъ Чарторыйскихъ маe обôймати два ключѣ у всходнôй Галичинѣ на просторѣ 38.300 моргôвъ, а оцѣненй на 881.000 зр., два домы въ Краковѣ оцѣненй на 89.546 зр., въ котрыхъ мѣстить ся музей им. Чарторыйскихъ, дальше збôрки того-жь музея оцѣненй на 334.300 зр. и вкôнци паперы вартôстнй въ номінальнôй вартости 850.000 зр.

— **Убійника матери**, львôвского столяра Боратиновича, засудженого судомъ присяжныхъ у Львовѣ на смерть, уласкавивъ цѣсарь, а найвысшій трибуналъ вымѣривъ ему кару дожизненнои вязницѣ.

— **Самоубійство.** Оногды вôдобравъ собѣ житье, выпивши трохи кислоты карболевои, Едвардъ Гольобъ, урядникъ львôвскои дирекціи краковского товариства обезпечень.

— **Огнѣ.** Дня 29 н. ст. цвѣтня повставъ огонь въ Збаражи и знищивъ въ короткôмъ часѣ 10 будынкôвъ мѣщаньскихъ. — Дня 27 н. ст. цвѣтня згорѣло въ Долинѣ вôсѣмь домôвъ. Огонь повставъ зъ незвѣстнои причины въ школѣ мужескôй и знищивъ мѣжь иншими: школу, касино урядникôвъ, мешканье адвоката д-ра Добровольского, мешканье бурмістра, дôмъ мѣского касіера и три поменшй будынки. Если бы не будынокъ, въ котрôмъ мѣстить ся староство, выбудованый зъ цеглы и каменя, де оперъ ся огонь, було бы упало жертвою цѣле передмѣстье Гариша. Урядъ почтовый, сильно загроженый, уратовано. — Дня 21 н. ст. цвѣтня выбухъ огонь въ Жуличахъ, повѣта золочѣвского и знищивъ одно господарство. Въ огни попарило ся небезпечно трое людей и згорѣло такожь трое коней, корова, быкъ и одна безрога.

— **Братоубійство.** Въ Кривôмъ пôдъ Радеховомъ, якъ зъ-вôдтамъ пишуть, спорили довшій часъ селяне Олекса и Иванъ Шавалы о роздѣлъ землѣ. Дня 22 н. ст. цвѣтня прийшло вôдъ суперечки до бійки, въ котрôй Олекса убивъ брата, а щобы затерти слѣдъ, закопавъ его въ стодолѣ. Ажь 30 н. ст цвѣтня выкрыто убійство, братоубійникъ признавъ ся до вины и его вôддано въ руки суду.

— **Ловы на хрущѣ маевй** вôдбуваe въ Австріи Долѣшнôй молодѣжь школъ народныхъ. Учителѣ платять зъ фондôвъ громадскихъ по 4 кр. за літръ хрущѣвъ. Зъ мѣсцевости Штокеравъ доносять, що закуплено и знищено тамъ доси 120 гектолітрôвъ хрущѣвъ маевыхъ, зъ котрыхъ громада выробляe штучный навôзъ. Позаякъ въ однôмъ літрѣ мѣстить ся около 200 хрущѣвъ, отже знищено доси лише въ тôй однôй мѣсцевости 2,400.000 сихъ комахъ, а если мѣжь ними було двѣ третины самиць, зъ котрыхъ кожда зносить до 30 яець, то можна припустити, що громада знищила въ сей способъ въ зародѣ около 48 міліонôвъ червакôвъ. Титуломъ заплаты за ловленье хрущѣвъ выплачено доси 480 зр.; одна дитина зô школы народнои зарабляла денно 40–50 кр.

— **Дрôбнй вѣсти.** Намѣстникъ гр. Бадені выѣхавъ въ середу вечеромъ на люстрацію до Нового Санча, зъ-вôдки удасть ся до Криницѣ. Намѣстника супроводить шефъ бюра президіяльного совѣтникъ Мавтнеръ. — Віцепрезідентъ краевои рады школьнои д-ръ Мих. Бобжиньскій выѣхавъ передвчера вечеромъ до Кракова на засѣданье академіи наукъ. — Въ Чернôвцяхъ померъ Левъ Шіллеръ Шільденфельдъ въ 65-ôмъ роцѣ житя. Покôйный бувъ 40 лѣтъ почтмайстромъ въ Залѣщикахъ.

Наука штука и література.

— **„Зорѣ“ ч. 8** мѣстить: Продовженье автобіографічнои повѣсти Т. Шевченка „Художникъ“ въ перекладѣ О. Конiського; — стишки: Л. Глѣбова „Думка“, В. Чайченка „Перший пролѣски“ и П. Граба „На провеснѣ“; — продовженье етноґрафічнои статьѣ О. Конiського „Въ Дахновцѣ“; — дальшу часть „Новыхъ поетичныхъ творôвъ С. Руданьского“; — продовженье „Исторіи літературы рускои“ [Павло Чубиньскій. Мих. Драгоманôвъ] д-ра Ом. Огоновского; — продовженье статьѣ „Народнй музичнй струменты на Вкраинѣ“; — оповѣстки и критичнй замѣтки, — записки и вѣстки; — біоґрафію Михайла Микѣшина; — фейлетонъ О. М–ея, вкôнци вѣсти зъ літературы, штуки, науки и бібліоґрафіи. — Зъ илюстрацій мѣстить се число: портретъ Михайла Микѣшина, „Весѣлье на Угорщинѣ“ Г. Весина, та „Хутôръ Мѣняйлôвка, прилуцкого повѣта, полтавскои ґуберніи, на березѣ рѣки Удая“. — До сего числа додано 8-ый аркушь „Россійско-украинъского словаря“ стор. 87–94 [Ляда — Матъ].

— **„Учителя“ ч. 9** мѣстить: продовженье статьѣ Стеф. Ковалева „Наука рахункôвъ въ першôмъ роцѣ“; — статьѣ „Зъ нашого шкôльництва“, „Курсы рôльничй при школахъ народныхъ“, „Філіи „Просвѣты“; — новинки, постановы властей шкôльныхъ, вѣсти бібліоґрафічнй, статейку: „Зъ товариства „Днѣстеръ“; вôдозву товариства педаґоґічного та оголошеня и конкурсы.

— **„Дзвôнка“ ч. 9.** обôймаe: оповѣданье Николы Чорноморця „Великій сонъ дитины“; — М. Шкоричeнка легенду „Юда Христопродавець“; — „Великій тыждень“; — Д. Пѣсочинця розвѣдку „Крашанки та писанка“; — „Великодній игрaшки крашанками“ Д. П.; — байку Л. Глѣбова „Щука“; — историчне оповѣданье Ив. Спôлки „Богданъ Хмельницкій“; — вѣршоване оповѣданье О. Васюты „И червонй чобôтки давлять“; — продовженье „Дитинячихъ згадокъ про всячину“ Ол. Катренка; — „Дзвôнкови“ стишокъ Х-у, вкôнци розгадки загадокъ, загадки, ребусы и т. ин.

— **„Ластôвки“ ч I.**, котра стала выходити на мѣсце давнѣйшои „Илюстрованои Бібліотеки“ въ Чернôвцяхъ, мѣстить: стишокъ О. П. „До ластôвки“; — коротку исторію літературного товариства „Руска Бесѣда“ въ Чернôвцяхъ; — статейку Романа Заклиньского п. з. „Поглядъ на Русь-Украину“; — оповѣданье „Добрый господарь“, за І. Гіртомъ переповѣвъ О. П., вкôнци „Дещо для дѣточокъ“ та загадки. — „Ластôвка“ выдаe ся правописію фонетичною.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Краева дирекція скарбу именувала адъюнкта податкового Іос. Стельчика урядникомъ помôчнымъ для справъ доменово-клясовыхъ при урядахъ продажи соли въ Галичинѣ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 5 мая. Россійскій ґенералъ-майоръ Резвовъ бувъ на авдіенціи у цѣсаря и повѣдомивъ урядово про заручины россійского наслѣдника престола.

Градець 2 мая. Цѣсарь телеґрафічно велѣвъ выслати три вôддѣлы піонерôвъ на ратунокъ нещасливыхъ туристôвъ. Они вже певно померли зъ голоду.

Острава морав. 5 мая. Страйкъ розширюeсь, 3000 робôтникôвъ перестало робити.

Римъ 5 мая. Крісні боронивъ въ палатѣ тридержавного союза и заявивъ, що въ справѣ болгарскôй довго боровъ ся зъ Россією, Турцією и Анґлією и остаточно побѣдивъ. Що до вѣстей о розвязаню Австріи, то се неправдивй вѣсти, бо Австрія політично и мілітарно сильна.

Лондонъ 26 мая. Засуджено анархіста Польтіого на 10, Ферару на 20 лѣтъ тяжкихъ робôтъ.

Надболане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаe у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроeня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

MATTONI'S GIESSHÜBLER

Поручаe ся звертати увагу на сей выпаленый знакъ на корку и на червону етикету орла, а то яко на охорону противъ частого фальшованя (IX.)

МАТТОНІОГО

Ґісґіблерскои воды щавовои.

Кухонки нафтовй некоптячй (пôдъ ґарантією) по зр. 1·80 2·75 и 3·75

4595 *поручаe*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядаe лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Сподарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

ЖЕНЩИНА 161 3—3

въ середнôмъ вѣцѣ до заряду дому священичого на селѣ. Близша вѣдомôсть въ адмін. „Дѣла“.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оринін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 65—104

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

NASM

I Kolowratring 9 IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

18-52 **Поясненя безплатно.** 1

? По чôмъ пôзнати добру косу?
? По чôмъ пôзнати злу косу?

Вôдповѣдь

на сй пытаня найде кождый господарь въ нашôмъ новôмъ катальозѣ косъ, друкованôмъ у всѣхъ европейскихъ мовахъ.

Заки

хто купить косу, нехай замовить вôдъ насъ картою кореспонденційною нашь катальоґъ косъ, котрый мы оплатно высылаемо.

МІНЦЕРЪ и С-ка у Вѣдни.

Розсылка косъ въ пачкахъ, почтою до громадъ и господарѣвъ.

Складъ фабричный: **ПАРИЖЪ.** 150 5—21

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller),

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втираньe, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр, 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ. При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко 4928 правдивй.

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ТУТКИ ціґаретовй 1000 штукъ 1 зр., поручаe Ант Мазуркевичь. Львôвъ, ул. Галицка ч 12.

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣнній

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручаe

ІОС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 20–30

ВОЛОДИСЛАВЪ ҐОНЕТЪ

въ Корчинѣ

поручаe зъ найчистѣйшого льну гарній и свѣжй славній полотна корчиньскй въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнй (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылаe ся даромъ и оплатно.

За доброту выроббвъ ручить ся. 148 8—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкôрянѝ, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. **Берґера мыло смоляне** мае 40% смолы деревнои и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно **Бергера мыла смоляного** и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнѝ и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючѝ заслугуючѝ на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ** и таке-жь **мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве** на червенôсть лиця; **мыло веснянкове** дуже успѣшне; **мыло танинове** противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; **мыло до зубôвъ**, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у **всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ** и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 5—24

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнѝ
5% листы ипотечнѝ преміованѝ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѝ облігаціи индемнізаційнѝ

а всѣ тѝ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найвыгоднѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѝ выльосованѝ а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, такожь запавшѝ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѝ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѝ аркушѣ купоновѝ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѝ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшѝ сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякѝ поясненя подають Аґенты, установленѝ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не е заступленый, приймають ся.

„БАЛЛАБАНÔВКА

безъ цукру и безъ анижу

Стара чиста житна горѣвка въ наслѣдкахъ лѣпша якъ конякъ

поручае

Кароль Баллабанъ

14 **у Львовѣ.** 16-?

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѝ сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 19—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

4875 31—52

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВÔВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ч. 6.

поручае свôй вайбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 9—50

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 36—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Знаменитымъ вынайденьемъ есть

ТИНКТУРА „ЗАХЕРЛІНА"

при помочи котрои въ кождôмъ мѣсци, де порошокъ не може такъ добре дôстати ся або причѣпитись, можна вынищити насѣкомѝ незвычайно скоро и певно.

Тинктура „Захерліна" надае ся задля того найлѣпше до выгубленя **заплоду** блощиць, блохъ и вушей котрѝ загнѣздили ся въ шпарахъ, дошкахъ, дѣркахъ або въ волосю звѣрять, **Уживане разомъ** зъ порошкомъ Захерліна выказуе се вынайденье не лише **найскоршій** але й найтревалѣйшій **успѣхъ** противъ **всякого рода** насѣкомыхъ де они не находились бы. **Тинктуру Захерліна** можна дôстати у фляшкахъ по 25 кр. ав. або по 1 зр. въ звѣстныхъ складахъ Захерліньскихъ

До практичного ужитку треба мати осôбно приладженый розпорсникъ (цѣна 1 зр. ав)

Склады всюды тамъ, де вывѣшенѝ плякаты Захерліна 90 2—2

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 91. Львôвъ, Понедѣлокъ 25 цвѣтня (7 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Загальнѝ Зборы „Народнои Рады“.

(Конець.)

Пос. Вахнянинъ промовивъ: Мушу признати, що всѣ жалѣ пôднесенѝ пос. Романчукомъ въ цѣлости оправданѝ. Здавало ся, що въ 1890 р. правительство попре нашу справу, а тымчасомъ мы завели ся на тôмъ; значна часть Полякôвъ выступає острѣйше противъ насъ, система польонізаційна поступає скорше. Того не заперечить и намѣстникъ та мусить признати, що концесіи не були подаванѝ въ вôдповѣднôмъ темпѣ, щиро и въ такôмъ обємѣ, якъ загально Русины надѣяли ся. Нова ера тратила на грунтѣ и всѣ пôзнали, що не можуть або не хотять дати концесій. Я бувъ противный новôй ерѣ, але коли послы впевняли, що треба выждати, я прихиливъ ся до ихъ політики, прилягъ до неи, бо почувъ ся до карности. На зборахъ Народнои Рады 1892 р. я промовлявъ за тымъ, щобы выслати пропамятне письмо зъ жаданями Русинôвъ до правительства, а навѣть до короны.

Єсли бы ґр. Таффе доси стоявъ при кермѣ правительства, була бы оправдана опозиція. Вôнъ не бравъ серіо політики, а руску справу уважавъ за Hausfrage. Новый кабінетъ проголосивъ 23 падолиста 1893 р. проґраму, въ котрôй зазначивъ, що не вылучає вôдъ коаліціи нѣкого, бо коаліція буде старатись приєднувати приятелѣвъ. Коли послы вѣденьскѝ приѣхали, сказали: нова ера не принесла хôсна, при новôмъ міністерствѣ яко реакційно-капіталістичнôмъ не можемо стояти, політика вôльнои руки намъ звѣрилась, треба перейти до опозиціи. До опозиціи пôдмавляли молодо-Чехи, въ тôмъ була робота пос. Кайцля. Молодо-Чехи уложили були плянъ контръ-коаліціи, вызначили въ нѣй мѣсце для Русинôвъ, не жадаючи вôдъ нихъ нѣчого иншого, якъ лишь опозиціи. На пытанье, що дôстануть Русины вôдъ молодо-Чехôвъ, не знали послы нѣчого вôдповѣсти, лишь говорили, що тымъ способомъ можуть придбати собѣ пôдписôвъ до своихъ внесень. Мы-жь зновъ були тои гадки, що заки западе рѣшуча ухвала що-до веденя політики, треба поспытатись децидуючихъ факторôвъ, якъ они задивляють ся на справу руску. Тыми факторами були правительство и Поляки (коло соймове и рады державнои.) Мы пытались (Голосы: *Хто?*) загально про справу руску унію консервативну; выбрали же те сторонництво польске длятого, що въ уніи консервативнôй засѣдають найповажнѣйшѝ и найбôльше рѣшаючѝ чинники. Мазурскихъ хлопôвъ мы не пытали, бо они, якъ сказано тутъ и такъ прихильнѝ для справы рускои; демократична лѣвиця не много варта, бо кождый членъ єи єсть лишь до часу демократомъ, вôдтакъ стає станьчикомъ; подолякôвъ мы поминули, бо они розкиненѝ мовь оазы въ рускôй части краю, вôдносять ся неприхильно до справы рускои. Въ новôй ерѣ поминено Полякôвъ а подôльска партія по звѣстныхъ заявленяхъ въ соймѣ сейчасъ удалась до намѣстника зъ пытаньемъ, длячого єи поминено. Мы рѣшились поспытати Полякôвъ и правительство, якъ они думають — и поспытались якъ центральне такъ и краєве правительство. Треба приняти запевненя тыхъ чинникôвъ яко baare Münze. Въ політицѣ не треба бути нервовымъ, треба выждати. Вже суть успѣхи тои акціи. (Голосы: *Якѝ?*)

Мы, поспытавшись, рѣшили придержуватись політики вôльнои руки. Деякѝ ґазеты не задали собѣ труду, вѣрно порозумѣти мою промову. Попереднѝ правительства були несправедливѝ супротивъ Русинôвъ; теперѣшне правительство забезпечує політичне и національне посѣданье, а се пôсля моєи гадки треба такъ розумѣти, що дає ся спроможнôсть розвитку політичного и національного. Я сказавъ, що Русины готовѝ зближитись до правительства и стоять на становищи вôльнои руки. Въ клюбѣ рускôмъ було за мало роботы а теперь мы будемо робити. Помимо того, що въ комісіи буджетовôй нѣхто не упôмнувъ ся о права Русинôвъ, будуть сповненѝ постуляты шкôльнѝ и будуть написи рускѝ. Вы собѣ ухвалюйте опозицію, а я зъ обранои дороги не зôйду. Зъ молодо-Чехами получитись, значило бы зарѣзатись. Хто на слѣпо стає до опозиціи, готовъ статись смѣшнымъ, а выставитись на смѣхъ въ політицѣ, гôрше анѣжь похибнутись.

Вкôнци бесѣдникъ ще разъ заперечивъ всѣ закиды, мовь бы послы зробили угоду зъ Поляками, здались на ласку и неласку правительства та мовь бы покинули політику вôльнои руки.

О. Дудровичь порушивъ справу консолідаціи Русинôвъ. Въ послѣдныхъ часахъ не можна було нѣчого зробити, бо не було згоды мѣжь Русинами, длятого и акція Романчука заслугує на повне признанье. Говорить ся про концесіи. Мы не потребуємо концесій, мы жадаємо справедливости. Може намъ не буде треба рускихъ ґімназій, бо може не будемо мати дѣтей выхованыхъ по руски, такъ скоро поступає польонізація народныхъ шкôлъ. Подивѣть ся на села, якъ тяжко приходить ся тамъ утримати рускій языкъ выкладовый въ школѣ народнôй. Латиньске духовеньство, котре хоче насъ католицкихъ священикôвъ вчити католицизму, выбрало собѣ школы народнѝ для ширеня польонізаціи. Поставивъ внесенье, щобы заступники руского народу старались спинити польонізацію народныхъ шкôлъ и старались дати ширшу пôдставу для науки языка руского въ школахъ народныхъ.

П. Андроникъ Могильницкій: Посыпались инвективы на пос. Романчука. Такъ, сѣдоглавый старче, за твоє жито ще тебе бито! Но ты не журись, бо за тобою стоять міліоны сѣракôвъ и полотнянокъ, а они не потребують нѣ синекуръ, нѣ авансôвъ, нѣ посадъ. (*Оплески.*) Хлопы вже знають Юліяна Романчука и будуть вмѣти высказати свôй поглядъ. Тутъ переведено процесъ рекрімінаційный противъ цѣлого напряму політики Романчука. О. Гробельскій въ имени 18 товаришѣвъ докорявъ Романчукови, а якъ разъ тѝ панове першѝ проголосили вотумъ довѣрія для пос. Романчука. Въ новôй ерѣ мы не уставали въ роботѣ, наша праця велась на грунтѣ народнôмъ, але політики найновѣйшого курсу перебивали ту працю. Мы робили, а тѝ, що по заулкахъ обѣцювали, нѣчого не дали. Може бути, що впаде намъ яка утраквістична табличка и семинарія, але се не суть нашѝ права. А все те мають намъ дати Поляки, котрыхъ не перехитрять нашѝ послы. Пос. Вахнянинъ говоривъ, що ґазеты неправдиво подали єго промову. Я вѣрю, що тѝ репортеры ґазетнѝ „несовѣстнѝ“, але я добре пригадую собѣ, що по промовѣ Айма пос. Вахнянинъ выразно сказавъ: мы заключили уже въ краю коаліцію. Зъ кимъ же коаліцію? Зъ жидами? (*Оплески.*) Поляки намъ нѣчого не дадуть добровôльно що они собѣ выбороли. Замѣтують намъ, що мы слабѝ, що не маємо идеалу, и хотять, щобы мы спôльно помагали имъ въ роботѣ. А они вже зъ тымъ не скрывають ся, що ихъ ojczyzna то Русь, Литва и Польща. Они хотѣли бы вôдбудувати свою вôтчину на плечахъ 20 міліонôвъ Русинôвъ. Не бôйте ся за хлопа, вôнъ якъ доси не покинувъ ся свого, такъ и дальше буде держатись, але вы выборѣть для него права. Не хочемо жебранины, не хочемо вôдпадкôвъ, лишь того, що намъ належить ся. Я не говорю въ имени 18 товаришѣвъ, — я говорю въ имени 50.000 стрыйскихъ хлопôвъ, котрѝ не пишуть ся на політику Вахнянина и Барвѣньского, лишь стоять по сторонѣ політики Романчука. Правительство дасть собѣ зъ нами раду, бо має власть, — але того нѣколи не буде, щобы мы пôддали ся Полякамъ, бо того хотять Вахнянинъ и Барвѣньскій. (*Довго треваючѝ оплески*).

Селянинъ Процикъ зъ Метенева заявивъ, що вповнѣ годить ся на высказы п. Могильницкого та що селяне стоять за політикою пос. Романчука.

Д-ръ А. Чайковскій: Мы освоились зъ москвофільствомъ и того вже не боимось. Кождого зъ насъ называють москалемъ, хочь бы вôнъ бувъ найщирѣйшимъ народовцемъ. Сказано тутъ, щобы мы ино писали до урядôвъ по руски, а все буде добре. Якъ же-жь тутъ писати, коли рускѝ письма мѣсяцями залягають въ урядахъ и стороны на тôмъ терплять, або резолюціи приходять написанѝ такою крученою мовою, що годѣ що й розôбрати. Д-ръ Савчакъ зваливъ цѣлу вину на пос. Романчука, коли я пригадую собѣ, що д-ръ Савчакъ называвъ пос. Романчука жертвеннымъ козломъ сеи цѣлои акціи. Рôвножь пос. Вахнянинъ ще въ 1890 р. переконувавъ мене о хосенности новои еры. Въ имени Бережанщины заявляю ся за політикою пос. Романчука.

Реєакторъ Ив. Белей вôдпирає закидъ, мовь бы въ „Дѣлѣ“ не бувъ поданый вѣрный змѣстъ промовы пос. Вахнянина. А що-до заключеня „Дѣла“, що тутъ иде о зданє ся на ласку и неласку правительства та Полякôвъ, то се выходить зъ вôдповѣдей и заявлень Залеского и Віндішґреца на промову пос. Вахнянина.

П. Юліянъ Сосенко: Зъ промовъ я довѣдавъ ся, що за $1^1/_2$ мѣсяця сплынуть на насъ особлившѝ концесіи. Придивѣмь ся, якѝ то концесіи? Двѣ клясы школы вправъ въ Сокали. Се годѣ назвати концесією; се показує, що мы покривдженѝ, а полагодженье кривдъ годѣ называти концесіями. Намъ признанѝ въ законахъ права а не концесіи и длятого мы повиннѝ домагатись правъ. Кождый горожанинъ має запорученѝ права а такъ само и нарôдъ боресь о права, якѝ єму належать ся. Правительство не має права спиняти розвитку народу руского, а теперѣшне правительство заповѣвши въ проґрамѣ, що хоче задержати національне и політичне посѣданье, выразно зазначило, що нарôдъ рускій не має нѣякихъ правъ.

Пос. Барвѣньскій порôвнавъ попереднѝ концесіи зъ теперѣшными. Радъ бы знати, въ чôмъ лѣпшѝ давнѣйшѝ паралельки перемыскѝ вôдъ теперѣшныхъ здобуткôвъ на поли шкôльництва. Здобуткôвъ въ справахъ шкôльныхъ не годить ся маловажити, бо мы пôднѣсшись культурно, наберемо силъ до розвитку. Помимо противныхъ ухвалъ, я не перестану бути Русиномъ и трудитись; я противный опозиціи, а радъ бы, щобы въ краю велась позитивна робота, въ соймѣ же и радѣ державнôй добувати правъ и концесій. Мы ждали чотири

---

8)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(Дальше.)

И, ходячи великими кроками, вôнъ почавъ:

— Маючи двацять три лѣтъ, я бувъ богатый, свобôдный, не злый, але палкій и загонистый молодець. Я выѣхавъ до Италіи — якъ се въ звычаю, щобы усовершити ся въ штуцѣ. Вернувши вôдтакъ, я, бути може, знавъ спосôбъ будувати арены та приспособляти ихъ до тровленя христіянъ дикими звѣрятами, але єсли бъ менѣ лучилось въ тôмъ часѣ отримати замовленье на выбудованье пятиповерхового дому, я бувъ бы мôгъ забути на сходы. Бо-жь и по правдѣ сказавши, я далеко менше часу присвячувавъ Колісею и соборови св. Петра, якъ гарненькимъ цвѣточницямъ, що снують ся вечерами коло каварень та прикрашують петлинки мужчинъ китичками... Въ Парижи я продовжавъ дальше се поучаюче занятье... Але бути може, вашь слухъ обиджують мои интімнѝ признаня, отче добродѣю.

— Кôнчѣть, — вôдповѣвъ священикъ — на сповѣди менѣ говорять ще не такѝ рѣчи.

— Въ домѣ, де я тогдѣ мешкавъ, недалеко зъ-вôдси, бо на улици Вожіраръ, — сусѣдували поручь мене Цецилія зъ матерію; моє гарне кавалірске мешканье було на першôмъ поверсѣ, ихъ бѣднѝ комнатки на пôддашу. Они були вельми убогѝ. Мати, вдова по якôмсь дрôбнôмъ уряднику міністеріяльнôмъ, дôставала маленьку пенсію, дочка способилась стати телеґрафісткою. Що день она, зъ маленькою пачкою въ рукахъ, о девятôй годинѣ спѣшила на улицю Греналь учитись телеґрафічнои азбуки. Она менѣ выдаваласъ принадна и якъ можна було завважати по кôлькохъ поглядахъ, якѝ мы зъ собою замѣнили, що я такожь не бувъ для неи вôдражаючимъ. Наше знакомство зачалось тымъ, що мы стрѣтившись неразъ на сходахъ, кланялись собѣ та замѣняли кôлька слôвъ, якъ се звычаємъ мѣжь добрыми сусѣдами. Словомъ, по якôмсь часѣ менѣ удало ся вôйти въ дôмъ моихъ сусѣдокъ, и я вôдъ-разу, хочь и встыдно менѣ теперь признатись, хотѣвъ зблизитись до Цециліи. Она вôдôпхнула мене, такъ якъ добре выхована дѣвчина, безъ невдоволеня и гнѣву, але зъ глубокимъ жалемъ въ голосѣ и слезами въ очахъ. Я мôгъ зъ нею одружитись, и въ першôй хвили навѣть подумавъ о сѣмъ; але я бувъ такъ легкодушный въ тôмъ часѣ... Въ кôлька днѣвъ по моѣй неудачи, оденъ зъ моихъ приятелѣвъ, писатель, котрого комедія якъ разъ тогдѣ давалась на сценѣ въ театрѣ Gymnase, представивъ мене молоденькôй „наивнôй“ того театру, котра не була такъ строгою... Въ часѣ цѣлого року я мавъ щастье платити рахунки єи кравцѣвъ и карету, посылати до ґардеробы дорогѝ китицѣ та робити дарунки зъ брилянтôвъ, — приємнôсть, що коштувала мене половину мого маєтку. Остаткомъ заволодѣвъ Ренодель. Моя акторка, не на дармо училась драматичнои штуки взагалѣ, а Корнеля тымъ бôльше, дôзнавшись о моѣй руинѣ, патетично сказала менѣ: „Будмо приятелями!“ и вôдъ того дня вже ѣздила въ кабріолетѣ одного знатного чужинця, котрого всѣ здôбности кôнчились на штуцѣ правленя кôньми, и котрого крѣсло въ театрѣ стояло поручь мого. И такъ я опинивъ ся буквально на улици безъ помочи, полишеный всѣми жебракъ, що мавъ ремесло, котре дуже рѣдко дає кавалокъ хлѣба. Почавъ я шукати занятя; просити о протекцію вплывовыхъ людей, але безъ успѣху. Тяжка доля просячого; о! я до дна выпивъ сю гôрку чашу приниженя. Помешканье на улици Вожіраръ треба було, розумѣє ся, оставити, а разомъ зъ тымъ я цѣлкомъ стративъ зъ очей моихъ сусѣдокъ; майже забувъ о нихъ. Чи-жь я мôгъ надѣятись, що молода дѣвчина, котру я такъ безлично обидивъ, схоронила добрый споминъ, що она интересуєсь моєю судьбою та має спôвчутье дла мого нещастя? А се-жь було такъ... Разъ, — то було весною, — я вертавъ вечеромъ домôвь по цѣлоденнôмъ безуспѣшнôмъ гляданю роботы; я чувъ ся вельми нещасливый, вôддаючись мрачнымъ мыслямъ о будучности, коли наразъ переходячи черезъ Тілерійскій садъ, стрѣнувъ ся око въ око зъ Цецилією, одѣтою въ глубоку жалобу. Она протягнула до мене руку, и сказала перериванымъ слезами голосомъ, що єи мати умерла и що она теперь сама одна. Она знала о моѣмъ нещастю, длятого сказала менѣ кôлька теплѣйшихъ слôвъ потѣхи... Ахъ, отче добродѣю, не знаю, що я ѣй на се вôдповѣвъ, та що могли о насъ подумати сидячѝ пôдъ цвитучими каштанами няньки; знаю лишь одно, що я взявши руку молодои дѣвчины, довго державъ єи въ своихъ рукахъ та зъ сльозами въ очахъ просивъ прощеня.

— Отъ се гарно! кликнувъ священикъ, вповнѣ вдоволеный, що такій оборотъ взяла справа.

— Не хвалѣть мене передчасно, я єще не скôнчивъ. И такъ, мы помирились. Я подавъ Цециліи руку, она приняла, и згодилась навѣть пообѣдати зô мною въ однôй реставраціи на побережю Сенны, де за пôвтора франка можна дôстати двѣ лихѝ стравы и цѣлкомъ невыбагливый десертъ. Але я бувъ такъ щасливый, що молода дѣвчина заховала для мене дружнѝ чувства, що навѣть тверда пôдошва зъ шампіонами, подана намъ за печеню, выдалась менѣ вершкомъ кулінарнои штуки. По обѣдѣ мы погуляли, на побережю рѣки, въ котрôй вôдбивались вже першѝ звѣзды. По способѣ, зъ якимъ Цецилія опиралась на мою руку, та по єи нѣжныхъ поглядахъ, я вôдчувъ — о, якъ солодке чувство! — що она мене любить и завсѣгды любила. А такожь, я знавъ, що єсли-бъ теперь заговоривъ о любови, она не обидить ся, якъ давнѣйше и що єсли-бъ я захотѣвъ, то ся великодушна дѣвчина, котра вôдопхнула мене, коли я бувъ богатый и щасливый, теперь коли я бѣдный, вôддалась бы була менѣ безъуслôвно безповоротно.

(Дальше буде.)

роки на концесіи, але зъ заложеными руками надѣючись, що правительство за насъ все зробить. Дуже гарно ставляти широкій жаданя, але рѳвночасно треба зважати, вѳдки набрати силъ при сповненю тыхъ жадань. Такій справы, якъ н. пр. катедра рускои исторіи, полагоджують ся дуже довго и длятого треба бути терпеливымъ Кождый зъ насъ, що заступаємо два противнѣ напрямы політики, дѣлаємо въ добрѳй вѣрѣ, але замѣсть перечити ся, мы повиннѣ обговорювати орґанізацію політичну и економічну. Высказую бажанье, щобы выдѣлъ Народнои Рады взявъ ся до орґанізаціи.

О. Свѣтенькій не хотѣвъ бы нѣкому уймати нѣ чести нѣ заслугъ, нѣ Романчукови нѣ Барвѣньскому. У насъ много говорить ся, западають всѣлякій ухвалы, але не робить ся нѣчого. Дальшій выводы бесѣдникъ мусѣвъ скоротити, бо зборы заявляли, що справа вже достаточно обговорена, а пѳзна пора.

Наступили фактичнѣ спростованя. Пос. Вахнянинъ заявивъ, що не потребувавъ д-ра Чайковского переконувати о новѳй ерѣ.—Д-ръ Савчакъ доказувавъ, що его погляды на веденье політики пос. Романчукомъ були завсѣгды однаковѣ. — Промова о. Юрика не була — якъ сконстатувавъ предсѣдатель д-ръ Чайковскій — нѣякимъ спростованьемъ лишь запротестованьемъ противъ критики высказѳвъ о. Гробельского.

Референтъ пос. Романчукъ зазначивъ, що въ своѣмъ рефератѣ старавъ ся бути обективнымъ и поминувъ всякѣ особистѣ справы, теперь же вызваный промовою д-ра Савчака мусить де-що и о собѣ сказати. Выходило бы на се, що вѳнъ надто уступчивый, такъ що на похиле дерево и козы скачуть. Була неформальнѳсть що-до неповѣдомленя клюбу о промовѣ въ 1890 р., але якъ зъ одной стороны вѳнъ (пос. Романчукъ) бувъ повѣдомленый ажь въ послѣднѳй хвили о умовѣ зъ правительствомъ, такъ зъ другои клюбъ не бувъ бы згодивъ ся на промову. Въ політицѣ, що правда, не робить ся пробы, лишь трактуѳсь рѣчь на серіо, — але сей прінціпъ мавъ бы примѣненье, если бы ініціятива акціи була вѳдъ насъ выйшла. Нова ера сама собою — такои гадки бувъ бесѣдникъ — нѣчого не зробить, если не приложить ся рукъ до роботы, але можна було надѣятись, що не буде перешкоды въ роботѣ. А тымчасомъ показали ся перешкоды навѣть при заснованю „Днѣстра“ и „Сокола“. Що д-ръ Савчакъ бувъ поминеный при акціи помиреня Русинѳвъ, то причина въ тѳмъ, що разъ бувъ за славяньскою коаліціѣю, а вѳдтакъ въ кѳлька тыжднѣвъ бувъ коаліціи противный. Я не скажу — кѳнчивъ бесѣдникъ мовь бы я не мавъ собѣ нѣчого закинути, противно маю и длятого я не пру ся на перше мѣсце и стану въ другихъ рядахъ яко роботникъ до спѳльнои працѣ Я не припускавъ, щобы нова ера тымъ скѳнчилась, що Русины здеморалізують ся, що ихъ идеалы свободы и поступу померкнуть, що будуть радѣ вести сервілістичну до певнои мѣры політику. Я думавъ, що пѳднесе ся загальный голосъ обурения и що настане сильнѣйша, острѣйша опозиція — а тымчасомъ Русины не вѳзванѣ самѣ лѣзуть що разъ глубше въ долину. И я за той грѣхъ принимаю покуту.

Приступлено до голосованя. Внесеня д-ра Олесницкого принято значною бѳльшостію голосѳвъ. При точкахъ сихъ внесень, де говорять ся про невдоволенье зъ поступования послѳвъ Вахнянина и Барвѣньского, о. Стефановичь промовлявъ за тымъ, щобы зборы не высказували такъ рѣзко свого осуду, але д-ръ Олесницкій пѳдержавъ тѣ уступы свого внесеня мотивуючи, що по заявленяхъ послѳвъ Вахнянина и Барвѣньского (що помимо ухвалы зборѳвъ не зѳйдуть зъ обранои дороги) треба доконче высказати свѳй судъ — Вѳдтакъ принято внесеня д-ра Савчака зъ поправкою д-ра Олесницкого.

По выборѣ, черезъ аклямацію, членѳвъ выдѣлу и комісіи контрольнои (пп. Врецьона и Бѣчай) приступлено до послѣднои точки нарадъ внесеня членѳвъ.

О. Андрѣй Качала вказавъ на довѳльну интерпретацію слова „вѣроисповѣданье“ въ законахъ шкѳльныхъ. Вѣроисповѣданье уважаѳ ся рѳвнозначнымъ словомъ зъ „обрядомъ“ и длятого при складѣ мѣсцевыхъ радъ шкѳльныхъ дѣють ся всѣлякій надужитя. Поставивъ внесенье: Выдѣлъ Народнои Рады вѳднесе ся до властивыхъ инстанцій о властиве и вѳдповѣдне интерпретованье слова вѣроисповѣданье (wyznanie). — Ухвалено.

П. А. Хойнацкій поставивъ внесенье, щобы зборы вычеркнули пос. Вахнянина зъ членѳвъ тов. Народна Рада. — По промовахъ пос. Романчука, д-ра Олесницкого и проф. Шухевича, що зборы не суть до того компетентнѣ, лишь выдѣлъ товариства, та що годѣ въ неприсутности пос. Вахнянина позаочно его засуджувати — внесенье упало.

Д-ръ Олесницкій представивши вагу теперѣшнои ситуаціи, поставивъ внесенье: Выдѣлъ Народнои Рады, сальвуючи свое становище, маѳ старати ся всѣми силами до консолідаціи всѣхъ Русинѳвъ, не сходячи зѳ становиска своеи проґрамы. — Ухвалено безъ дискусіи.

О. Ив. Негребецкій порушивъ гадку, щобы часописи вѳдповѣдно обговорювали и заступали той напрямъ політики, якій ухвалили зборы Народнои Рады. — Д-ръ Олесницкій годячи ся вповнѣ зъ тою гадкою, поставивъ внесенье, щобы зборы заявили признанье редакціи „Дѣла“ за вѳдповѣдне интересамъ народу рускаго представленье теперѣшнои політики, а заразомъ и ободрили редакцію до вытреваня въ тѳмъ благороднѳмъ напрямѣ. — Принято середъ оплескѳвъ.

На тѳмъ закѳнчивъ ся порядокъ дневный, а голова товариства пос. Романчукъ попращавъ зѳбраныхъ, заохочуючи ихъ до щирои и невтомимои роботы надъ розвиткомъ рускаго народу.

—

Мы подали бесѣды на сихъ зборахъ ширше якъ иншій часописи, пѳсля нашихъ записокъ, не на пѳставѣ стеноґрамѳвъ або якихъ информацій. Длятого мусѣли въ нихъ зайти декуды неточности або неясности, до котрыхъ прилучились и друкарскій похибки. Коли жь декотрій часописи поданому нами текстови приписують повну автентичнѳсть, мы уважаємо за потрѣбне звернути увагу на сѣ обставины, а при тѳмъ справити деякій зъ важнѣйшихъ похибокъ або неточностей.

И такъ въ бесѣдѣ п Романчука (въ ч. 89 на 1 стор) маѳ стояти, що народовцѣ выступали рѣзше (не рѣдше). — На 2 стор. маѳ бути: Система, якою правительство *и верховодяче сторонництво польске* руководять ся супротивъ Русинѳвъ, стремить до того, щобы по можности Русинѳвъ *коли не* златинізувати и сполонізувати, *то* бодай політично ослабити. — Тамже: Теперь нѣ одна нѣ друга *ни третя* консисторія не маѳ *такого політичного* вплыву... Бою ся, що межи реформованыхъ Василіянъ вѳйшли люде, зъ котрыхъ може будуть выходити єрархи, котрій не выйшли зъ посередъ рускои суспѳльности...

Въ ч. 90 м. б.: Впрочѳмъ Русины готовѣ погодитись зъ кождымъ сторонництвомъ польскимъ, котре не стоить ворожо супротивъ Русинѳвъ пѳдъ взглядомъ интересѳвъ національныхъ *и интересѳвъ люду*. — Дальше: Навѣть противъ загальныхъ, спѳльныхъ институцій (якъ театръ, Днѣстеръ) у декого истнуе ворогованье, а у частины молодшихъ сторонникѳвъ старорускои партіи доходить до того, що они не хотять говорити своимъ рѳднымъ языкомъ, лишь наломлюють ся говорити по великорусски. Акція тои фракційки по-части такъ выходить, мовь бы була на то вымѣрена, щобы завaду класти спѳльнѳй, позитивнѳй роботѣ.

Дальше що-до промовы д-ра Савчака звернено зъ интересованои стороны нашу увагу, що уступъ: „Перша хиба, що послы соймовѣ звязались въ оденъ клюбъ... и т. д.“ вѳдданый невѣрно, бо зъ сего выходило бы, що д-ръ Савчакъ уважавъ лихомъ те, що въ роцѣ 1889 послы соймовѣ завязали оденъ клюбъ, а ѳму въ дотычнѳмъ уступѣ йшло лишь о зазначенье, що у внутрѣ клюбу вѳдъ разу згоды не було и лише зъ бѣдою удало ся выбрати п. Романчука головою, бо була тогдѣ карнѳсть.

Бесѣда посла Ол. Барвѣньского

выголошена въ палатѣ послѳвъ при буджетѣ шкѳльнѳмъ на 279 засѣданю дня 23 н. ст. цвѣтня сего року

(*Конецъ.*)

Теперь вертаюсь до потребъ буковиньскихъ Русинѳвъ на поли шкѳльництва.

Передовсѣмъ маю повномѳчь зложити щиру подяку Є. Е. п. міністрови просвѣты за именованье одного Русина членомъ ц. к. буковиньскои рады шкѳльнои, де той явивъ ся яко одинокій заступникъ рускаго шкѳльництва. Я бы ще высказавъ бажанье, щобы инспекцію рускихъ шкѳлъ народныхъ и науки рускаго языка въ ґімназіи и семинаріи учительскѳй на Буковинѣ поручено педаґоґови Русинови, тымъ бѳльше, що краєвый инспекторъ шкѳльный не знаѳ мовы рускои.

Утѣшило мене и я се мушу зъ вдячностію пѳднести, що поважаный п посолъ маршалокъ краю Лупулъ узнавъ конечну потребу основаня рускои ґімназіи на Буковинѣ и вставивъ ся за тымъ въ комісіи буджетовѳй. Я вже въ роцѣ 1891 въ сѣй высокѳй палатѣ вказавъ на те, що въ Буковинѣ нема нѣ однои ґімназіи, нѣ однои семинаріи учительскои, ба навѣть нѣ однои чотироклясовои школы народнои зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, хочь тамъ руске населенье творить бѳльшѳсть въ краю. Зъ бѳльше якъ 60 дѣтей рускихъ, котрій що-рѳкъ вступають до народныхъ шкѳлъ въ Черновцяхъ, кѳнчить кождого року пересѣчно лише 5 дѣтей четверту клясу; прочій нѣ є въ силѣ поконати языковѳй трудности нѣмецкои мовы выкладовои и мусять покидати школу безъ успѣху. То само дѣє ся такожь зъ учениками-Русинами въ середныхъ школахъ зъ нѣмецкимъ языкомъ выкладовымъ. Отже руске населенье Буковины буде Є. Е п. міністрови просвѣты щиро вдячне за зложену въ комісіи буджетовѳй заяву що вѳнъ намѣривъ оснувати нову низшу ґімназію въ Черновцяхъ зъ нѣмецкими головными а рускими паралельными клясами.

Положенье згаданои столицѣ краю въ самѳмъ осередку области заселеной Русинами; дальше обставина, що въ Черновцяхъ на 53.073 мешканцѣвъ є 10.384 Русинѳвъ, котрій й самѣ можуть забезпечити вѳдповѣдный контінґентъ ученикѳвъ для рускихъ клясъ ґімназіи; опѳсля можнѳсть зближеня ученикѳвъ до молодежи иншихъ народностей краю; вкѳнци обставина, що рускій ученики зможуть въ Черновцяхъ бѳльше нѣжь деинде знайти нагоду пожиткувати зъ образуючихъ средствъ, якій подаѳ столиця краю, а заразомъ лекше присвоити собѣ такожь нѣмецку мову, — все те показуѳ зовсѣмъ наглядно, що міністерство просвѣты выбрало мѣсце безъ сумнѣву властиве.

Правда, де-хто предкладавъ Кѳцманя и Выжницю. Але сама обставина, що тѣ мѣста лежать майже на граници краю, дальше що Кѳцмань єсть властиво селомъ и маѳ лише 3314 а Выжниця лише 205 рускихъ мешканцѣвъ, — може служити за доказъ, що таке предложенье єсть нещасливе и згодитись на него годѣ.

Я просивъ бы Є. Е. п. міністра просвѣты, щобы вѳнъ зволивъ початѣ переговоры въ цѣли основаня рускихъ клясъ паралельныхъ въ Черновцяхъ по змозѣ приспѣшити, абы першу клясу можна отворити уже зъ найблизшимъ рокомъ шкѳльнымъ.

Внесеню поважаного посла зъ черновецкои курии сѣльскои [Гормузакого — *Ред.*], щобы основано учительску семинарію въ Черновцяхъ зъ рускою и румуньскою мовою выкладовою, можу лишь приплеснути. Але при тѳмъ зазначую щобы наука въ згаданѳй семинаріи учительскѳй була уряджена справдѣ утракві стично, бо се фактъ, що на Буковинѣ недостатокъ вѳдповѣдныхъ силъ учительскихъ для рускихъ шкѳлъ народныхъ даѳсь вѳдчувати ажь такъ, що учительскій посады въ рускихъ школахъ народныхъ обсаджуе ся Румунами, котрій рускои мовы зовсѣмъ не знають и черезъ те молодѣжь руску румунщать.

Наведу факты.

Пѳсля конскрипціи зъ року 1880, отже за добы Алеѳанього, мешкаѳ н. пр. въ Острѣ 338 Русинѳвъ и 34 Румунѳвъ; по руски-жь тамъ зовсѣмъ не вчать, выкладовою мовою є румуньска

Въ Кучурмаре мешкаѳ 6329 Русинѳвъ и 806 Румунѳвъ; тамъ мова румуньска для всѣхъ дѣтей обовязкова а руска лише для Русинѳвъ.

Въ Чагорѣ живе 1300 Русинѳвъ и 510 Румунѳвъ; тамъ учать лишь по румуньски а по руски зовсѣмъ не вчать.

Въ Михальчи мешкаѳ 2200 Русинѳвъ и 107 Румунѳвъ; и тамъ учать лишь по румуньски.

Въ Ґоґольнѣ живе 341 Русинѳвъ и 13 Румунѳвъ; тамъ ажь до сего року шкѳльного вчили лише по румуньски.

Для Джемѳне, на примѣръ, громады зъ 568 Русинами а 18, кажу 18 Румунами, розписано ось недавно въ урядовѳй часописи конкурсъ на одну посаду учительску лише зъ румуньскимъ языкомъ выкладовымъ.

Въ рускѳй громадѣ Корчесте, де зъ давна лише руска мова була выкладовою, заведено такожь румуньску мову выкладову.

Такъ само въ Рогожесте, селѣ зъ 939 Русинами а лише 73 Румунами, заведено на послѣднѳмъ засѣданю краєвои рады шкѳльнои кромѣ рускои такожь румуньску мову выкладову — мимо выказу тамошнього управителя школы, що въ школѣ въ Рогожесте нема анѣ однои румуньскои дитины.

Въ Боянѣ, де живе 247 Русинѳвъ, знесено въ тамошнѳй школѣ науку въ рускѳй мовѣ, що зъ-давна тамъ була.

Пѳдъ конець маю ще пѳднести деякій жаданя зъ поля шкѳльництва высшого. На юридичнѳмъ факультетѣ у Львовѣ заряджено найвысшою постановою зъ 23 грудня 1862 р. оснувати чотири катедры зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, зъ котрыхъ въ теперѣшнѳй хвили обсаджена лише катедра австрійского права карного професоромъ надзвычайнымъ а системізована въ роцѣ 1882 для австрійского права приватного звычайна катедра стоить порожна по смерти дотычного професора. Въ цѣли выобразуваня судовыхъ урядникѳвъ для Галичины всхѳднои треба бы дуже бажати такожь основаня рускои катедры для цивільнои процедуры. Бракъ дотычныхъ доцентѳвъ на згаданѣ катедры треба приписати лише тѳй обставинѣ, що руска молодѣжь академічна майже загально убога а журба о хлѣбъ насущный спиняе ѳи въ поступѣ въ студіяхъ та працяхъ науковыхъ и длятого она вѳддаѳсь майже выключно званю практичному, де заразъ може знайти вынагороду.

Истнуюче у Львовѣ вѳдъ 1874 року літературне товариство имени Шевченка вже уконституувало ся яко товариство наукове. а въ нѣмъ три секціи: фільольоґічна, фільософічно-історична и математично-природнича вѳддаютъ ся плеканю наукъ и що року, по-при инчій выдавництва, выдаѳ науковѣ Записки.

Отже було бы потрѣбно, щобы для згаданого товариства за-для пѳдпомоги науковыхъ его заходѳвъ и за-для Записокъ вставлено въ буджетъ постѳйну дотацію зъ фондѳвъ державныхъ, абы пѳдперти змаганя рускаго народу до интензивнѣйшого образованя и до науковои працѣ.

Коли мы въ сѣй высокѳй палатѣ выступаємо за культурнымъ пѳддвигненьемъ рускаго народу и за увзглядненьемъ потребъ, котрій причиняють ся до скрѣпленя національнои свѣдомости у рускои молодежи и у рускаго народу, то жаданье се не лишь оправдане, але оно й лежить въ интересѣ Австріи, де мы Русины бачимо прибѣжище нашои народности, бо власне въ скрѣпленю національнои свѣдомости у австрійскихъ народѳвъ лежить запорука будущины Австріи.

Зъ найблизшимъ рокомъ шкѳльнымъ маѳ у Львовѣ увѳйти въ житье факультетъ медичный. Вѳнъ мѳгъ бы мати значѣнье не лише строго наукове и мѣсцеве для всхѳднои Галичины, але — якъ я се пѳднѣсъ при иншѳй нагодѣ — мѳгъ бы бути великои ваги такожь зъ політичного огляду, коли взяти на увагу, що до него може наплывати богато молодежи на науку изъ заграницѣ.

Львѳвскій университетъ мѳгъ бы грати важну ролю яко розсадникъ науки и правдиво патріотичного и національного духа, коли-бы при введеню и зорґанізованю медичного факультету взято належный взглядъ такожь на культурнѣ потребы рускои націи.

Отже за-для тои цѣли я вже теперь смѣю просити Є. Е. п. міністра просвѣты, щобы при роздѣлѣ вставленои въ буджетѣ державнѳмъ сумы на выобразуванье силъ учительскихъ для шкѳлъ высшихъ зволивъ увзглядняти такожь рускихъ кандидатѳвъ, котрій хотять посвятитись фільософічнымъ, юридичнымъ и медицинь скимъ студіямъ для дальшого выобразуваня, и удѣлюваньемъ запомогъ та стіпендій такимъ кандидатамъ помагати выобразуваню рускихъ доцентѳвъ.

Интересъ державный вымагаѳ подбати о средства до розвою рускои мовы й літературы та до пѳднесеня наукъ въ тѳй мовѣ и поставити огнище, де мають вѳдживлятись и вести ся всѣ лучшій и высшій напрямы духа руского. А є вже деякій услѳвя, котрій пѳдготовляють на львѳвскѳмъ університетѣ основы для такого огнища науки въ рускѳй мовѣ.

Именно найвысшою постановою зъ 31 н. ст. марта 1892 р. системізовано въ тѳмъ університетѣ звычайну руску катедру исторіи и — якъ довѣдуюсь — покликано на сю катедру талантливого руского историка д-ра Грушевского. Отже користаю зъ сеи нагоды, щобы тутъ за полагодженье тои для рускои науки такъ важнои справы высказати найщиршу подяку.

Я вже неразъ пѳдносивъ въ сѣй высокѳй палатѣ, що розвязка руского пытаня лежить не лишень въ интересѣ руского народу, оно дотыкаѳ не лише національного та культурного розвою и долѣ рускои націи, але що се пытанье маѳ такожь вызначно політичне значѣнье, отже дотыкаѳ такожь интересу державного и силы нашои монархіи. Длятого насъ утѣшило, коли мы зъ заявы Є. Е. п. міністра фінансѳвъ дня 7 с. м. почули, що теперѣшне правительство не противне розвязцѣ такихъ пытань и заявляѳ, що до розбору пытаня языкового мусить часомъ прийти та що кождый добрый Австріецъ мусить бажати, щобы пытанье языка и національности було вкѳнци въ якійсь спосѳбъ полагоджене, а се можливо лише черезъ поступѣнне пѳдготовуванье публичнои опінии всѣхъ народностей, — всѣ они мусять перенятись пересвѣдченьемъ, що они въ тѳй справѣ мусять робити уступки одній другимъ а рѳвночасно признавати певній выморі державы.

Мы заступники рускаго народу маємо сильне пересвѣдченье, що въ тѳмъ взглядѣ треба и мусить ся числитись зъ національными властивостями поодинокихъ индівідуальностей, зъ котрыхъ Австрія зложена, и мы певнѣ, що правительство, переняте тою гадкою, въ порозумѣню зъ обома народностями, се пытанье доведе передовсѣмъ въ нашѳмъ краю до скорои и справедливои розвязки для добра обохъ народностей та нашои тѣснѣйшои вѳтчины и для добра монархіи. *[Браво! браво!]*

Громада купила село.

—

Громада Вислокъ-великій въ сянѳцкѳмъ повѣтѣ закупила недавно обшаръ двѳрскій въ тѳмъ селѣ, т. є. 2400 морґѳвъ землѣ, тартакъ, млынъ, двѣ коршмы и кѳлька двѳрскихъ будынкѳвъ. Закупно тое вѳдбуло ся, якъ описуе въ „Русскѳй Радѣ“ священикъ (самостѳйный сотрудникъ) зъ Горѣшнього-Вислока въ такій спосѳбъ:

Село Вислокъ-великій лежить въ сянѳцкихъ горахъ у стѳпъ Бескида, котрого хребтомъ тягне ся границя межи Галичиною а Уграми. Зъ того Бескида выплываѳ быстра рѣка Вислокъ. Отже на тѳмъ Бескидѣ, покрытѳмъ лѣсомъ буковымъ а низше красною ялиною, знаходить ся той цѣлый обшаръ двѳрскій, котрый мы закупили. Дѣдичемъ обшару бувъ Вікторъ, панъ зъ Заршина.Той панъ запродавъ жидамъ всѣ лѣсы, т. є. дерево, за 70.000 зр., котре мають вырубати до 10 лѣтъ. Я, наставши священикомъ въ Горѣшнѳмъ-Вислоку, тамтого року зъ початкомъ сѣчня, погадавъ собѣ, якъ бы то добре було, коли-бы мои парохіяне бодай половину обшару двѳрского купила на власнѳсть, тымъ бѳльше, що люде въ цѣлѳмъ Вислоку говорили собѣ, що панъ Вікторъ продавъ бы и землю на вѣчнѳсть. Я цѣле тое дѣло взявъ собѣ горячо до серця, вывѣдавъ ся про цѣлу справу добре, а узнавши вѳдъ пана Віктора, що вѳнъ дѣйстно продавъ бы и землю, постановивъ будь-що-будь намовити своихъ парохіянъ до того користного купна. А видѣвъ я, що мои парохіяне дуже честнѣ, розумнѣ и побожнѣ люде, слухають свого душпастыря и уважають его за свого проводиря. Одной недѣлѣ въ мѣсяцю лютѳмъ тамтого року по службѣ божѳй промовивъ я до моихъ парохіянъ горяче слово: Купуйте святу землю, бо въ тѳмъ ваше богатство, въ тѳмъ ваша слава и сила. И давъ Богъ, що мои слова упали на добрый ґрунтъ. Того самого дня прійшли до мене самѣ найбогатшій ґазды и сказали менѣ, що они готовѣ за всяку цѣну закупити обшаръ двѳрскій. Я тымъ дуже утѣшивъ ся. Того самого дня поѣхавъ я до мого старенького пароха, о. Андрея Кочиркевича, щó суть душпастыремъ въ Вислоку-нижнѳмъ, праведного и дуже честного Русина, и просивъ его о пораду, якъ до такого великого дѣла успѣшно взяти ся. О. Кочиркевичь заохотили мене и ободрили тай обѣцяли, що и самѣ въ церквѣ промовлять до своихъ парохіянъ, щобы куповали цѣлый обшаръ двѳрскій, а мене призначили, що я тое всьо маю перевести до кѳнця. И такъ стало ся.

Громада по промовѣ свого пароха выбрала мене на свого заступника, а до помочи додала менѣ свого учителя, Пантелеймона Шургота, дуже порядного и честного Русина, котрый много заслуживъ ся въ тѳмъ дѣлѣ для громады и ѳму всяке признанье за его труды и ревнѳсть належить ся. Оба мы взяли ся до дѣла. На мое предложенье рада громадска ухвалила продати дерево зъ 200 морґѳвъ ялового свого лѣса, а щó буде не ставати, позичити въ банку. За дерево взяли-сьмо 28.000 зр., а що за цѣлый обшаръ двѳрскій жадавъ панъ 40.000 зр., то нестало намъ 12.000 зр., котрій мы вызичили въ банку у Львовѣ по 4 вѳдъ ста на 52 лѣтъ. Признанье належить ся и чест-

нымъ ґаздамъ: Федорови Сипинцѣ, Михайлови Деркачеви, Иванови Ґузилякови пѣвцеви церковному, и Василеви Лапитчакови, котрѝ ревно потрудили ся въ тôмъ дѣлѣ и черезъ то заслужили собѣ на честь и славу.

Дня 14. марта с. р. пôдписали мы контрактъ купна, и отъ дѣло, Богу дякувати, скôнчене. Правда, много клопотôвъ, заходу и працѣ було, но безъ того еще нѣхто нѣчого не доконавъ.

Наконець именемъ цѣлои громады выражаю сердечну подяку ц. к. нотареви въ Букôвску, п. Северинови Жуковскому, котрый показавъ ся правдивымъ народолюбцемъ, бо въ цѣлôй справѣ того купна бувъ нашимъ правнымъ порадникомъ и то безплатно.

Теперь Вислочане мають 3.100 морґôвъ свого власного обшару, бо окрôмъ закупленыхъ 2.400 морґôвъ мають еще своѣи давнои громадщины 450 морґôвъ лѣса и 250 морґôвъ пасовиска, котрѝ дôстали при реґуляціи сервітутôвъ. Правда, орного поля на закупленôмъ обшарѣ двôрскôмъ нема богато, бо тôлько 200 морґôвъ, але за те пасовиска множество, и то доброго, — а свобода, а воля, а паньскѝ лѣснѝ не будуть вже гонити за нашими воликами та не будуть зъ народу стягати по 10 та по 20 зр. Отже Вислочане говорять собѣ: Богъ ласкавъ на насъ, пôславъ намъ сонце и въ наше вôконце, свобода у насъ засіяла, мы выкупили ся! —

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Д-ръ Едвардъ Ґреґъ говоривъ онодгы въ молодоческôмъ політичнôмъ клюбѣ въ Кралевôмъ мѣстѣ про теперѣшне положенье політичне. Ческій нарôдъ — говоривъ вôнъ — хоче здобути собѣ своѣю політичною роботою самостôйнôсть и независимôсть вôтчины и ческои короны, якъ се зробили Мадяры. Що-до ческого права державного, то до него стремлять молодо-Чехи не зъ химеры и идеальныхъ мотивôвъ, але за-для практичныхъ причинъ, бо тôлько політичною независимосію запевненый матеріяльный добробытъ. Тымчасомъ розвитокъ зависить вôдъ вѣденьского парляменту, въ котрôмъ вправдѣ засѣдають ческѝ представителѣ, однакъ за-для выборчои ординаціи находять ся въ такôи меншости, що не можуть нѣчого вдѣяти супротивъ бôльшости. Дальшѝ наслѣдки такихъ вôдносинъ є ґерманізація. Треба все робити въ тôмъ напрямѣ, щобы и Чехъ, котрый хоче доступити карієры, умѣвъ конечно другу мову краєву. Бесѣдникъ обговорювавъ дальше політичнѝ и економічнѝ вôдносины Чехіи, уважаючи ихъ за непотѣшаючѝ. Вправдѣ міністеръ выставивъ Чехіи свѣтле свѣдоцтво, повеличавши ѥи богацтва, [Голосы: Певно, бо мы платимо великѝ податки!] однакъ, де причина, що тымъ словамъ не вôдповѣдае справдѣшный станъ? [Голосы: Мы выносимо все до Вѣдня и до Галичины!] Вѣденьскій парлямент накладае на насъ податки, котрѝ йдуть до центральныхъ касъ. Тыми грôшми заряджуе зновъ парлямент и ихъ выдае на пôдмогу бѣдныхъ краѣвъ. Отже мы все платимо для другихъ, котрѝ насъ нѣчо не обходять, тожь не диво, коли мы самѝ убожѣмо. И не скорше буде намъ добре поводитись, доки мы тутъ не станемо панами и господарями въ краю. Мы були вже дуже близько самостôйности, однакъ не були дотеннѝ, щобы выкористати ситуацію. Маю на думцѣ — мовивъ бесѣдникъ — основнѝ артикулы. Такожь и я сидѣвъ тогдѣ въ дотычныхъ комісіяхъ и въ мене збудило ся чувство, що мы выграли великій льосъ, однакъ такій, що нѣякъ не буде выплаченый. И нинѣ маю то чувство, що се не скоро наступить. Закидають молодо-ческому сторонництву, що тактика, котрою старае ся здобути право державне, невôдповѣдна. Я знаю лишь двѣ дороги, що ведуть до права державного: політика опортуністична, котра однакъ не выплатить ся, и опозиція противъ центрального правительства и конституціи. Єсли ся послѣдна борба мусить вести ся, то треба ѥи вести ажь до крайныхъ границь. Найгôрша метода, то слабосило ведена борба. Д-ръ Ґреґъ закинувъ ще староческôй прасѣ, що она молодо-ческихъ послôвъ оклеветала. Иншѝ народы не стерпѣли бы такои журналістичнои банды. — Бесѣду Ґреґра приймили присутнѝ грôмкими оплесками и якъ передъ зборами, такъ и по зборахъ уладили ѥму величенѝ овації.

Аґітація противъ цивільныхъ вѣнчань проявила ся мѣжь клерикальною партіею мадярскои аристократіи. Та аґітація розвинулась такъ сильно, що навѣть пошхала вельможь до небувалои хитрости. Пôсля закона, кождый властитель землѣ, що платить три тысячѣ ґр безпосереднього податку, мав голосъ въ палатѣ вельможь. Отже, щобы здобути собѣ якъ найбôльше голосôвъ, богато мадярскихъ панôвъ позаписувало частины своихъ маеткôвъ на другихъ, менше заможныхъ, щобы тымъ способомъ уможливити имъ приступъ до палаты. Кромѣ того вôзвано всѣхъ аристократôвъ, що мають голосъ, зъ заграницѣ, а надто и всѣхъ амбасадорôвъ мадярскихъ по чужихъ дворахъ.

Противъ цивільныхъ вѣнчань уладили демонстраціи около пôвтора тысяча Румунôвъ зъ Адару и околицѣ. Зборами проводили передовсѣмъ учителѣ и духовеньство. На зборахъ выголошувано бесѣды, спѣвано румуньскѝ пѣсни, а потôмъ удали ся демонстранты передъ мешканье греко-всх. епископа румуньского Метіяну, котрый мимо запросинъ не прибувъ на зборы. Однакъ демонстранты заразъ розбѣшли ся, скоро ихъ вôзвавъ до того епископъ.

— —

Пôсля Polit. Corresp. вôдкликанье Извольского до Петербурга стоить въ звязи зъ папскою енциклікою до польскихъ епископôвъ. Се певна рѣчь, що енцикліка выкликала въ россійскихъ кругахъ правительственныхъ велике невдоволенье. Въ Россіи признано ѥи зворотомъ въ мѣжнародныхъ вôдносинахъ Ватикану, и цѣкава рѣчь, що рôвночасно зъ напруженьемъ вôдносинъ мѣжь Ватиканомъ и Россіею наступило такожь непорозумѣнье мѣжь Ватиканомъ и Франціею. Причиною того була вôдмова платнѣ люґдюньскому епископови Ся обставина немило тронула ватиканьскѝ круги, тымъ бôльше, що міністеръ Спіле заиавґурувавъ нову політику супротивъ церкви, а Каз. Періеръ мостивъ дорогу помирити церковь и державу. Тымчасомъ одинъ и другій станули на иншôмъ становищи.

— —

Першѝ проявы невдоволеня зъ указу сербского короля Александра що-до привернеия правъ Миланови и Наталіи, выринули въ судовôй палатѣ въ Бѣлградѣ. Трибуналъ судовый въ Ніши признавъ правосильность королѣвского указу и потвердивъ конфіскаты тамошныхъ радикальныхъ ґазетъ, котрѝ накинулись на Милана и зобразили ѥго въ чорныхъ, хочь правдивыхъ, краскахъ. Ся справа дôстала ся передъ касаційный трибуналъ. Але члены бѣлградского суду не хотѣли признати королѣвскому указови правосильности, голосували противъ Милана и подали ся до дімісіи. Такъ то выглядае одушевленье за-для повороту Милана до первѣстныхъ правъ, одушевленье офіціяльно сконстатоване.

— —

Противъ ірадé султана що-до именованя болгарскихъ епископôвъ въ Македоніи, скликавъ вселеньскій патріяхъ оба тѣла синоду на зборы и они запротестували противъ вмѣшуваня султана въ справы церковнѝ. Ирадé стоить въ супротивности до канонôвъ всхôдноі церкви, а именно за-для того, що ексархъ мусить мати свою селитьбу въ Болґаріи, а друге, що правительство не маѥ права именувати епископôвъ безъ згоды патріярха. Письмо, въ котрôмъ пôднено протестъ противъ ирадé султана, зредаґовано таки на синодальныхъ зборахъ и выслано до міністерства судôвництва.

Зъ Софіи звѣщають, що мѣжь княземъ Фердинандомъ и Стамбуловомъ борба не устаѥ. Кн. Фердинандъ старае ся помирити зъ Россіею и хоче пожертвувати свого президента кабінету. Натомѣсть Стамбуловъ змагае убити гадку примиреня и вилывае якъ на краєву, такъ и на заграничну прасу, щобы она выступала противъ Россіи. Взагалѣ въ Болґаріи запанувавъ великій неладъ.

— —

Рухъ анархістичный обнимае щоразъ ширшѝ круги. Що-днины дае о собѣ чути, що-днины глядае новыхъ жертвъ. Годѣ вычисляти кождого разу тѝ всѣ мѣсця, въ котрыхъ пôдложено динамітнѝ бомбы и нароблено або великои шкоды, або завдяки осторожности вчинено ихъ нешкôдными. И ся зараза анархізму прокидае ся не лишь у низшихъ верствъ, але йде вже въ гору и дôстаѥсь до найвысшихъ представителѣвъ. Такъ, примѣромъ, въ Франціи арештовано въ Парижи Феніона, урядника при міністерствѣ вôйны, пôдозрѣного о анархістичнѝ тенденціи. Ба, по нѣмъ увязнено другого урядника міністерского, и якъ говорять, такихъ анархістично настроѥныхъ урядникôвъ є при міністерствѣ дуже богато, тôлько правительство ихъ скрываѥ. То вже велика бѣда, коли ґанґрина пôдходить въ гору.

— —

Бельґія рѣшучо еманципуѥсь зъ середновѣчныхъ пересудôвъ задумуючи выступити зъ острыми средствами репресійными противъ поединкôвъ. Проѥктъ нового закона выборчого въ Бельґіи вôдбираѥ на довгій часъ право голосованя тымъ, котрѝ брали участь въ поединку, якъ стороны борючѝ ся, такъ и свѣдки и за-для того були потяганѝ до судовои одвѣчальности. Кромѣ того сенатъ бельґійского парляменту за згодою кабінету ухваливъ проѥктъ закона, который караѥ дуже остро активныхъ и пасивныхъ участникôвъ поединку, а такожь накладае грошевѝ кары и вязниць на дневники, котрѝ займають ся поединками. Выбрана комісія до розгляду того проѥкту закона, не тôлько приймила ѥго, але надто заострила передвиджуванѝ кары. Вызываючій до поединку, а такожь тѝ, що публично зневажають або обмовляють особы, котрѝ вôдкинули поединокъ, будуть каранѝ довготревалымъ и заостренымъ арештомъ. Кара на секундантôвъ вызначена вязниця вôдъ двохъ мѣсяцѣвъ до двохъ рокôвъ, такожь 200 до 1000 франкôвъ. Заохота до поединку, зневолюваньe до него, хочь бы тôлько посередне, моральне, буде каране арештомъ вôдъ шѣсть мѣсяцѣвъ до пять лѣтъ и грôшми вôдъ 100 до 3000 франкôвъ. Дневники що оповѣдають про поединокъ, подають подробицѣ и т. д. мають бути каранѝ грôшми въ квотѣ 3.000 фр. Очевидно, що зраненье а взглядно убитье въ поединку мають уважатись за звычайный злочинъ, або убійство. Бути може, що заостреня комісіи не удержать ся въ повнôй палатѣ, однакъ певна рѣчь, що новый законъ противъ поединкôвъ прийде въ Бельґіи до цѣли и увôйде въ житье. Такій законъ здавсь бы и въ насъ.

НОВИНКИ.

— **Свячене въ товариствѣ „Зорѣ“** зôбрало вчера велике число членôвъ товариства и членôвъ почетныхъ та гостей. По годинѣ 12½ прибувъ Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ зъ крил. Бѣлецкимъ и зъ о. капеляномъ Яцковскимъ, а такожь явили ся оо. крил. Павликôвъ и Туркевичь, два оо. Василіяне и о. Д. Лопатиньскій. Зô свѣтскихъ Русинôвъ прибули: проф. В. Шухевичь, П. Огоновскій, Врецьона, д ры К. Левицкій и Л. Павенцкій, редакторы рускихъ дневникôвъ и др. По освященю пасхи крил. Бѣлецкимъ промовивъ сердечно Впреосвященый, пожелавъ „Зорѣ“ найкрасшого розвою и подѣливъ ся зô всѣми свяченымъ яйцемъ. Вôдтакъ почалась щедра гостина Середъ гостины голова „Зорѣ“ п. Нагôрный внѣсъ тоастъ въ честь Впр. митрополита и всѣхъ почестныхъ членôвъ. Опôсля пôйшли дальшѝ тоасты, а проф. Врецьона по горячôй промовѣ пôйшовъ зъ тацою по сали и жертвована митрополитомъ сума 50 зр. на будову дому „Зорѣ“ доповнилась до сумы звыжь 130 зр., при чôмъ треба згадати, що майстеръ кравецкій п. Гнаткевичь жертвувавъ 40 зр. а управитель Ставропиґійскои книгарнѣ, п. Хойнацкій 10 зр. Настрôй мѣжь зôбраными бувъ дуже поважный, правдиво торжественный И за симъ разомъ мусимо скликнути: Честь „Зорянамъ!“

— **Вечерокъ въ память XXXIII роковинъ смерти Тараса Шевченка,** устроюваный львôвскими товариствами рускими, вôдбуде ся дня 16 н. ст. мая. Якъ довѣдуемо ся возьмуть участь въ тôмъ вечерку нашѝ Вп. артисты: п-а Сал. Крушельницка, п. Ал. Мышуга, о. Евг. Купчиньскій и яко декляматорка п-а Тишиньска.

— **„Львôвскій Боянъ“** повѣдомляе своихъ членôвъ, що зъ огляду на выступъ ВП. п-ы Крушельницкои въ оперѣ „Фавстъ“ вô второкъ, вправы хору мѣшаного вôдбудуть ся въ середу о годинѣ 7-ôй вечеромъ. Выдѣлъ взывае всѣхъ членôвъ, щобы въ комплетѣ и точно явили ся. — *В. Ш.*

— **П. Богданъ Билиньскій,** родомъ зъ Кійданова въ Галичинѣ, одержавъ на університетѣ краковскôмъ степень доктора медицины.

— **П. Волод Качала,** сынъ звѣстного патріота о. Стефана Качалы, переживаючій въ Кіевѣ, жертвувавъ 5000 рублѣвъ въ користь товариства запомогового студентôвъ тамошного університету.

— **Цѣсарь** санкціонувавъ законъ, ухваленый на внесенье ґр. Стан Баденього соймомъ галицкимъ о змѣнѣ приписôвъ що-до засновуваня школъ народныхъ.

— **Грôмъ** ударивъ дня 5 н. ст. мая въ забудованя господаря Стефана Остапова въ Порховôй, бучацкого повѣта и спаливъ два будынки. Тяжко скалѣченый при тôмъ сынъ Остапова, вертаючій зô школы и находить ся въ небезпечности житя.

— **Самоубійство.** Сими днями вôдобравъ собѣ житье въ Перемышли воякъ 45-го полку пѣхоты. Причина самоубійства незвѣстна.

— **Коты на службѣ у жидôвъ.** Львôвска часопись Naród подае таку приключку до загальноі вѣдомости: „Прийшовъ до нашои редакціи сторожь однои жидôвскои каменицѣ у Львовѣ и оповѣвъ намъ таке: Въ нашôй каменици є жидôвскій крамъ зъ мукою, а ѥго властителька, боячи ся, щобы ѣй щуры и мыши не нищили товару, держить завсѣгды въ крамѣ кота. Однакъ зауважавъ я, що котôвъ въ сѣмъ крамѣ часто мѣняють, они непомѣрно заголодженѝ и замарнѣлѝ, покалѣченѝ, и день и нôчь проймаючо мявкають. Нинѣ я помагавъ зносити мѣшки зъ воза до краму и розбесѣдувавъ ся зъ донькою купчихи, у котрои пытавъ чому коты въ крамѣ такъ жалôсно все мявчать. — Ну, а на що є кôтъ? — вôдповѣла менѣ жидôвочка — чи не на се, щобы кричавъ? — А нѣ, вôдповѣдаю, — кôтъ є на се, щобы ловивъ мыши, а не кричавъ. — Тажь вôнъ тому и мявчить, щобы крикомъ вôдстрашити мыши и щуры зъ краму — повѣдае менѣ донька купчихи. — Щожь вы робите котови, щобы кричавъ? — пытаю далѣ цѣкаво. — О, до сего є всѣлякій способы — говорить жидôвочка. Скоро мама купить кота (за кота платять на Зарваници 10 кр.), привязують ѥго на мотузку. Стоить вôнъ такъ на мотузку зъ тыждень, а що не дають ѥму анѣ ѣсти анѣ пити, то и кричить. По тыжднi кôтъ вже кричати не хоче и лежить тихо Тогды притинае ся ѥму зновь кусникъ хвоста або уха, и кôтъ крячить день або и два днѣ. Коли перестане, треба ѥму поломити ноги кільоґрамомъ, и зновь кôтъ зо два днѣ мявчить. На послѣдокъ, коли вже кôтъ цѣлкомъ кричати не хоче, выдовбуе ся ѥму очи и сыпле ся въ очнѝ ямки соли. Тогды то вже кôтъ верещить, мече ся на мотузку, що направду є на що дивити ся, и такъ еще зо два днѣ, а часомъ якъ кôтъ мôцный, то и довше покричить, ажь здохне. Тогды купуе мама другого кота. — Коли я се выслухавъ, волосе дубомъ стало менѣ на головѣ, а однакъ, хотячи про все выпытати ся, утихомиривъ ся и повѣдаю: — А чи не лѣпше було бы, замѣсть що хвилѣ новѝ коты купувати, держати одного и ѣсти ѥму давати? — Се выйшло бы за дорого — вôдказуе жидôвочка. Кôтъ зъѣсть на день що найменше за 2 кр., тожь мѣсячно треба выдати 60 кр. Тымчасомъ кôтъ буде жити и кричати безъ ѣды 2 тыждня, а се значить, що на цѣлый мѣсяць выстануть два коты, котрѝ коштують разомъ 20 кр. Власне теперь треба намъ кота, чи вы, Мартине, не маете якого? Заразъ заплачу! — Нѣ, не маю, вôдповѣвъ я. Взявъ 4 кр., що заплатили менѣ за зниманье мѣшкôвъ, и стаю тутечки передъ вами. Напишѣть же, пане, зъ ласки своѣи въ своѣй часописи, якъ жиды обходять ся зъ божимъ творомъ. Най но у насъ у Львовѣ мужикъ, що приѣхавъ зъ села до мѣста, ударить коня бичомъ, такъ заразъ схопить ѥго поліцай за обшивку и тягне до арешту, а жиды, що живымъ котамъ выдовбують очи и солею засыпують, ходять собѣ безпечно“.

— **Холера.** Das österreichische Sanitätswesen, орґанъ найвысшои рады санітарнои доносить такѝ подробицѣ про холеру въ Галичинѣ: Въ політичнôмъ повѣтѣ борщѣвскôмъ не було въ послѣднôмъ тыждни нѣякихъ дальшихъ случаѣвъ холеры. Въ громадѣ Сокиринцѣ повѣта гусятиньского занедужало крôмъ попередныхъ ще сѣмь особъ, зъ котрыхъ три померло. Дня 24 цвѣтня сконстатовано въ громадѣ Зелена того-жь повѣта три занедужаня. Тѝ три недужѝ вже выздоровѣли. Вôдъ 7 до 30 н. ст. цвѣтня було въ Галичинѣ 35 занедужань на холеру, зъ чого 13 особъ померло.

— **Нападъ на школу.** Въ селѣ Вишнѣвчику, перемышляньского повѣта, выказавъ учитель Теодоръ Борисъ до окружнои рады школьнои родичѣвъ, що не посылають дѣтей до школы. Окружна рада школьна наложила на выказаныхъ грошеву кару, а се выкликало въ селѣ велике розъяренье противъ учителя. Селяне задумали надъ учителемъ пôмстити ся и напали въ ночи на школу та колами и сяговыми полѣнами повыбивали вôкна. На щастье надôйшовъ въ тôй хвили жандармъ и вôдогнавъ напастникôвъ. Однако, щобы подôбный фактъ не повторивъ ся, остававъ жандармъ въ селѣ близько три тыждня, а по ѥго вôдходѣ уставлено двохъ вартôвникôвъ.

— **Наверненѝ.** Зъ Крижеваца въ Славоніи доносять, що сими днями перейшло тамъ 9 православныхъ Сербôвъ на унію. Торжеству принятя наверненыхъ до католицкои церкви проводивъ тамошный греко-кат. епископъ Юлій Дрогобецкій.

— **Нещастна пригода.** Оногды о годинѣ 11½ зъ полудня паробокъ зъ бровару Кляйна спускавъ 103-лѣтрову бочку пива до пивницѣ одного шинкаря при ул. Сѣнявскôй. На стрôмкихъ сходахъ стративъ рôвновагу и въ наслѣдокъ того бочка сточила ся на него и роздушила ѥму голову. Нещастный погибъ на мѣсци. Называвъ ся Францъ Тарнавскій.

— **Живцемъ похоронены.** Въ справѣ 7 туристôвъ, про котрыхъ мы доносили, що сидять вôдтятѝ водою въ печерѣ стирійскôй Леґльохъ, доносять зъ-вôдтамъ, що доси ще не удало нѣ до нихъ дôстати ся нѣ вôдвести воду зъ потока До теперь роблено всѣлякѝ можливѝ пробы ратунку, однако все надармо. Нурцѣ спровадженѝ зъ Тріесту не могли дôстати ся до середины, бо якъ казали, вхôдъ заваленый въ серединѣ деревомъ. Теперь пробують дôстати ся до печеры зъ боку по пробитю скалы. Вчера пополудни перебито 7 метрôвъ грубу стѣну до печеры и зроблено въ той способ отвôръ до того мѣсця де потôкъ скручуе ся въ бôкъ и зачинае ся вхôдъ до горѣшноі части печеры. Однако сей вхôдъ ще пôдъ водою и длятого мають ще дальше розсаджувати скалу динамітомъ щобы дôстати ся до сухои части входу. Єсли бы се не помогло то положать передъ печерою гати и вôдвернуть воду потока — Загально думають, що туристы вже неживѝ, бо вôдъ шѣстьохъ днѣвъ не мали нѣякои поживы. Небезпечнôсть, щобы подушили ся або потопились выключена, бо печера маѥ высшѝ мѣсця сухѝ, а воздухъ дôстаѥ ся до неи численными розпуклинами.

— **Землетрясенье въ Греціи** повтаряе ся все ще въ рôзныхъ мѣсцевостяхъ. На островѣ Евбея отворило ся сими днями въ наслѣдокъ землетрясеня около 100 новыхъ жерелъ мінеральныхъ. Перепудженѝ мешканцѣ поутѣкали въ горы. Король и королева оглянули мѣсце катастрофы. — Зъ Атенъ доносять, що тамъ выселило ся майже цѣле мѣсто, а то зъ тои причины, що Фальбъ заповѣвъ на тѝ днѣ нове землетрясенье.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Бадені поѣхавъ дня 4 н. ст. мая зъ Нового Санча на Кракôвъ до Вѣдня. — Въ Кіевѣ померъ Андр. Ивановъ выслуженый професоръ ґімназіи. Покôйный интересувавъ ся галицко-рускими справами нчасомъ мѣстивъ свои дописи въ львôвскôмъ „Словѣ“.

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. **Hofl.**), **Zürich** sendet **direct** an **Private: schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4515 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Канонічну институцію одержали оо.: Ант. Мокрицкій на Цѣвкôвъ, дек. олешицкого; Володим. Ринявець на Лѣсковате, дек. устрѣцкого.

Завѣдательства одержали оо.: Ил. Двулѣтъ въ Плазовѣ, дек. любачѣвского и Володим. Попель въ Тѣснôй, дек. балигородского.

Вôдпустку на 2 мѣсяцѣ одержавъ о. Ив. Грабовеньскій парохъ Добровлянъ.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ меренесла асистента почтового Юл. Виржиковского зô Станиславова до Бучача.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** зложили на руки нашои адміністраціи Вп. пп.: Всч. Духовеньство деканата ярославского, зôбране на соборчику въ Ришковôй Воли 10 зр.; дирекція рускаго театру зъ пушки театральнои въ Тернополи 4 зр. 15 кр., въ Стрыю 2 зр. 72 кр; — Ар. Немліхъ зъ Болехова на руки п. Валявзкого 50 кр.; — Руска Бесѣда въ Самборѣ 2 зр. 41 кр.

— **На осиротѣвшу родину бл. п. о. Ардана** въ Циковѣ зложивъ на нашѝ руки о. Алекс. Маланюкъ зъ Павшôвки 3 зр.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 7 мая. По промовѣ Пленера въ колѣ польскôмъ, порѣшило коло польске всѣми голосами, противъ двохъ, голосувати въ палатѣ за предложенями валютовыми.

Парижь 7 мая. Правительство предложить парляментови конвенцію зъ Нѣмеччиною що-до розмеженя посѣлостей въ Камерунѣ.

Барцельона 7 мая. Судъ военный засудивъ шѣстьохъ анархістôвъ за участь въ атентатѣ на маршалка Кампосъ на смерть а чотирохъ на дожизненну вязницю.

Градець 7 мая. Нинѣ о годинѣ 10½ передъ полуднемъ дôставъ ся нурець до середины печеры въ Люґльохъ. Повернувъ зъ вôдтамъ и завѣривъ, що всѣ замкненѝ въ нѣй туристы живуть.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. В. Пот. въ До вой.** Высылаемо правильно все, тожь вина не наша. — **Вп. А. Сав.** Се не женщина глядае мѣсця, лише глядае ся женщины до заряду дому.

Надôслане.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Болеславъ Мадейскій

лѣкарь недугъ внутрѣшныхъ

бувшій елевъ асистентъ клініки лѣкарскои при університетѣ Ягайлоньскôмъ, по кôльколѣтныхъ спеціяльныхъ студіяхъ въ Берлинѣ и Вѣдни ординуе вôдъ годины 3—5. 69

улиця Мицкевича число 6.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 4185

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта" у Львовѣ оголошуе симъ конкурсъ на редактора часописи „Читальня", двотыждневника, выдаваного Товариствомъ „Просвѣта" у Львовѣ а призначеного головно до практичного поучуваня нашого народу въ справахъ господарскихъ и промысловыхъ.

Близшѝ услôвя подасть канцелярія Товариства „Просвѣта" у Львовѣ [при ул. Вôрменьскôй ч. 2. I. поверхъ], де будуть приймати ся зголошеня найдальше до дня 30-го червня 1894 року.

У Львовѣ дня 12. н. ст. цвѣтня 1894 р.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта"

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова. Д-ръ *Кость Левицкій*, членъ выдѣлу.

ВЖЕ ВЫЙШОВЪ

МОЛИТВЕННИКЪ

выданый „Просвѣтою"

въ народнôй мовѣ, великій, обôймаючій 640 сторôнъ друку, найповнѣйшій зô всѣхъ такихъ Молитвенникôвъ.

Молитвенникъ сей мѣстить въ собѣ: I.) Молитвы щоденнѝ раннѝ и вечѣрнѝ. II.) Зъ Богослуженя церковного, именно: а) въ Вечернѣ, б) зъ Повечерницѣ малои, в) зъ Повечерницѣ великои, г) зъ Утренѣ, д) Литургія св. Іоана Золотоустого, е) Молитвы въ часѣ св. Литургіи. III. Тайны покаяня и пресв. Евхаристіи IV.) Молитвы для рôзного вѣку, стану и въ рôзныхъ потребахъ V.) Молитвы въ часѣ Великого посту. VI.) Молитвы на празники а) Господскѝ. б) Богородичнѝ, в) Святыхъ VII.) Молитвы сполученѝ зъ вôдпустами, VIII.) Акафистъ до а) Исуса Христа, б) Пре в. Богородицѣ, в) св Отця Николая. IX.) Молебенъ до пресв. Богородицѣ X.) Тропарѣ, кондаки, богородичнѝ и прокимены а) недѣльнѝ, б) щоденнѝ, в) на празники Господскѝ. Богородичнѝ и Святыхъ, г) на деякѝ потребы. XI.) Коляды и иншѝ пѣсни церковнѝ. XII.) Мѣсяцословъ цѣлого року.

Сей Молитвенникъ дôстати можна **въ канцеляріи товариства „Просвѣта" и въ книгарни Ставропигійскôй и перепл. заведеню Мих. Спожарского** по такихъ цѣнахъ:

1) Молитвенникъ брошурованый . . — зр. 70 кр.
2) оправленый на-пôвъ въ полотно зъ одвѣтными вôдтисками . . . — „ 90 „
3) оправленый цѣло въ полотно зъ золоченями и вôдтисками . . . 1 „ 10 „
4) оправленый якъ пôдъ 3) зъ додаткомъ золоченыхъ берегôвъ . . 1 „ 30 „
5) оправленый на-пôвъ въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками . . . 1 „ 10 „
6) оправленый цѣло въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками . . . . 1 „ 60 „
7) оправленый якъ пôдъ 6) зъ додаткомъ золотыхъ берегôвъ . . . 1 „ 80 „

Замовляючѝ поодиноко Молитвенники зволять присилати на оплату почты 20 кр.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника львôвского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	3^{08}	6^{01}	9^{36}	6^{46}	9^{36}
Варшавы		6^{01}	9^{36}	6^{46}	9^{36}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (вôдъ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$) включно	—	—	9^{36}	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{36}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ $^{25}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$)	—	6^{01}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый		—	9^{10}	12^{46}	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	6^{46}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{48}	10^{15}	9^{46}	6^{21}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	2^{34}	9^{49}	9^{21}	5^{55}	—
Сучавы	10^{16}	—	8^{13}	1^{03}	7^{11}
Кимполюнґа	10^{16}	—	8^{13}	—	—
Радôвцѣвъ	10^{16}	—	8^{13}	—	7^{11}
Бергомета и Чудина	10^{16}	—	—	—	—
Новоселицѣ	10^{16}		—		7^{11}
Слободы рунгурскои	10^{16}	—	—		7^{11}
Гусятина черезъ Галичь	10^{16}	—	8^{13}	—	—
Чорткова черезъ Галичь	—	—	—	^{03}	—
Белзця	—	—	—	5^{21}	—
Сокаля	—	—	8^{24}	5^{21}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—		9^{10}	1^{46}	—
Сколього, Гребенова, Хирова, Станиславова и Борислава черезъ Стрый	—	—	2^{38}	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	9^{23}	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	3^{00}	10^{46}	5^{26}	11^{11}	7^{31}
Варшавы	—	10^{46}	5^{26}		7^{31}
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{46}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$) вкл	—	—	—	—	7^{31}
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	5^{26}	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—		—	7^{46}	
Надберезя и Тарнобжеґу	—	10^{46}	5^{26}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{44}	3^{20}	10^{16}	10^{56}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{58}	3^{32}	10^{40}	11^{23}	—
Сучавы	6^{51}	—	10^{51}	3^{31}	11^{05}
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	3^{31}	—
Чорткова черезъ Галичь	6^{51}	—	—	—	11^{06}
Слободы рунгурскои	—	—	10^{51}	—	11^{06}
Новоселицѣ	^{51}	—	—	—	11^{05}
Бергомета и Чудина	6^{51}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{51}	—	—	—	11^{05}
Кимполюнґа	6^{51}	—	—	3^{31}	—
Сокаля	—	—	9^{56}	7^{21}	—
Белзця	—	—	9^{56}	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	6^{16}	10^{26}	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	6^{16}	7^{46}	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	10^{26}	7^{46}	—
Сколього, Гребенова и Хирова черезъ Стрый	—	—	10^{26}	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	3^{41}	—	—

ЗАМѢТКА. Годины пôдчеркненѝ значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА"

выдало новый накладъ друкôвъ

I. Друки правничѝ:

1. Позовъ въ справахъ дрôбныхъ лібра по 25 кр.
2. Контрактъ купна и продажи вз. I. ліб. по 40 „
3. „ „ „ „ II. „ 40 „
4. „ „ „ „ III. „ „ 40 „
5. Повномочіе 40 „
6. Поданя о екс- и интабуляцію, взôръ а) б) в) г) лібра по 40 „
7. Написы до подань о интабуляцію л. по 20 „

II. Друки для касъ позичковыхъ:

9. Дневникъ касовый лібра по 40 „
10. Книга довжникôвъ „ „ 40 „
11. Книжочка для позичаючого 100 прим. 2·— „
12. Скриптъ довжный „ „ 1·20 „
13. Книжочка вкладкова (щадн.) „ „ 3·— „

III. Друки для крамниць:

13. Книжка товарова лібра по 40 „
14. Книжка касова „ „ 40 „

IV. Дрѣки для Читалень и Касъ позичковыхъ:

15. Списъ членôвъ лібра по 40 „

ЗАВЕДЕНЬЕ

ЛѢСНО-КЛІМАТИЧНЕ

въ РУДНѢ

при стаціи Зимновода-Рудно

дуже пригôдне на мешканя въ часѣ **сегорôчнои выставы краевои** Ѣзда зелѣзницею до Львова треває 12 мінутъ, кôньми $^{3}/_{4}$ годины. Поѣздôвъ кôлька денно. **Помешканя** для родинъ и поодинокѝ комнаты. Цѣна приступна. Въ Заведеню стала реставрація, саля для забавъ, білярдъ и стрѣльниця. Купелѣ ставовѝ, тушѣ, ванны. — Стація, почта и телеґрафъ въ мѣсци.

171 2—6 **ЗАРЯДЪ ЗАВЕДЕНЯ.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 78 зр. IIа по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стаціи зелѣзничои. 4038

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѝ польскѝ сильнѝ горѣвки, дуже добрѝ розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевѝ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилееванѝ и одиноко правдивѝ если зъ нашои фабрики спроваджени.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4012 76—104

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 154—180

ВСЯКѝ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѝ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВѝ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 114-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Ц. и к. доставець дворôвъ

Патенты и привілеѣ.

„Exsiccator"

100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ**, котру безплатно кождому доручить ся. 140 11-12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентôвъ глядае ся.

Адреса для листôвъ и телеґрамъ:

„Exsiccator" Вѣдень

КОНТОРА:

IV., Hauptstrasse 36.

Въ Краковѣ не маю філій.

ДЛЯ РУСКИХЪ ПАНЬ.

Практичнѝ приписы

печеня

ТѢСТЪ

выйшли зъ друку

а именно:

Бабъ, Бабокъ, Пляцкôвъ, Мазуркôвъ, Медôвникôвъ и Тортôвъ

а такожь

СТРУЦЛѢВЪ

Хлѣба, Булокъ, Рогалѣвъ

и рôжныхъ присмачкôвъ

до кавы, чаю и чоколяды

ФЛЬОРЕНТИНЫ и ВАНДЫ

(Псевдонимъ) 113 1—2

Цѣна 70 кр.

По пересланю наказкою почтовою залагоджуе ся посылку franco.

Друкарня народна

В. Манєцкого

Львôвъ ул. Коперника ч. 7.

БРИ-

твы швайцарскѝ и англійскѝ, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякѝ приборы до голеня

поручае найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужеского, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѝ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванѝ и зъ образомъ поручае

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотѝ и чорнѝ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны 4641 39—?

Ледôвнѝ комнатнѝ по зр. 25, 35, 45 и высше поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

КОВБАСЫ

полядвичнѝ вестфальскѝ 95 кр кільо Ковбасы свѣжѝ (поки морозъ) 5 кр. кільо На свята приймаемо замовленя на кôлька тыжднѣвъ на передъ. За свѣжость и доброту товару ручимо. Зарядъ двора Лапшинъ, 47 Бережаны. 1—10

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необôзнаного дѣйстно добрѝ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства 4 95

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

$4^{1}/_{2}$% на рôкъ.

2219

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·5 , 3, 3·50 и высше
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^{1}/_{2}$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 37—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 92. Львôвъ, Второкъ 26 цвѣтня (8 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Вібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 8 н. ст. мая 1894.

Зъ великою нетерпеливостію дожидали всѣ результату загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“, котрѣ мали порѣшити напрямъ політики для народного сторонництва, щобъ усунути хаосъ, якій запанувавъ остатными часами въ політицѣ послôвъ въ радѣ державнôй.

Загальнѣ зборы, выслухавши промовъ послôвъ и другихъ членôвъ товариства, сторонникôвъ обохъ проявившихъ ся напрямôвъ політичныхъ — т. є. політики прихильнои коаліційному правительству та польскôй верховодячôй партіи, за котрою то політикою стоять послы Барвѣньскій та Вахнянинъ, и політики вôдпорнои, за котрою стоить пос. Романчукъ — рѣшили въ користь політики вôдпорнои, репрезентованои посломъ Романчукомъ.

Въ принятôй въ тôмъ напрямѣ резолюціи названо нинѣшну політику клюбу руского „шкôдною“, а „хосенною и вôдповѣдною для руского народу“ узнали зборы „лише політику прінципіяльну, основану на борбѣ за свободы конституційнѣ“.

Въ наслѣдокъ такого узнаня зборы похвалили выступленье посла Романчука зъ руского клюбу и заявили, що „лише тыхъ послôвъ будуть уважати репрезентантами и речниками народного руского сторонництва, котрѣ пôйдуть дорогою вказаною посломъ Романчукомъ и стануть на вôдпорнôмъ становищи супротивъ правительства“.

Се инструкція загальныхъ зборôвъ дана посламъ рады державнои. Послôвъ тыхъ якъ и соймовыхъ дотыкає ще й ухвалена зборами резолюція, котра „поручає всѣмъ посламъ Русинамъ въ соймѣ и парляментѣ, щобы зъ усуненьемъ всякихъ амбіцій особистыхъ старали ся завести мѣжь собою карнôсть и солідарнôсть на внѣ, а дальше, щобы выступали смѣло, достойно и рѣшучо въ оборонѣ правъ руского народу — пôсля повысшихъ ухвалъ зборôвъ „Народнои Рады“.

Дальше на основѣ порѣшеного становища політичного зборы ухвалили:

1) Выдѣлъ „Народнои Рады“ має якъ найскорше перевести орґанізацію мѣжь Русинами.

2) Часописи народного сторонництва повиннѣ заступати той напрямъ політики, якій ухвалили зборы „Народнои Рады“.

3) Всѣ Русины-народовцѣ, кождый въ своѣмъ крузѣ дѣланя, мають якъ найщирѣйше трудити ся для нашого народу въ справахъ економічныхъ и політичныхъ на основѣ проґрамы „Народнои Рады“ зъ року 1892.

4) Выдѣлъ „Народнои Рады“, сальвуючи своє становище, має старати ся всѣми силами о консолідацію Русинôвъ, не сходячи зô становища своєи проґрамы.

Якъ бачимо, загальнѣ зборы „Народнои Рады“ не обмежились лишь на само порѣшенье напряму політичного для рускихъ послôвъ, але й звернулись до загалу народовцѣвъ, взываючи єго до орґанізаціи та до найщиршои дѣяльности по мысли проґрамы „Народнои Рады“, и узнали потребу консолідаціи Русинôвъ.

Отсе въ цѣлôсть зведенѣ ухвалы загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“ вкладаючѣ важкій патріотичный обовязокъ и на послôвъ рускихъ, и на выдѣлъ „Народнои Рады“, и на часописи народного сторонництва и на кождого Русина народовця.

Рада державна.

На початку суботнѣшного засѣданя палаты послôвъ вôдповѣдавъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ на интерпеляцію стирійскихъ послôвъ, що зробило правительство для ратунку затопленыхъ семохъ осôбъ въ печерѣ Люґльохъ. Міністеръ заявивъ, що власти зарядили всѣ можливѣ средства ратунку, але що нема великои надѣѣ на ратунокъ затопленыхъ. [На щастье въ два днѣ по тôй вôдповѣди міністра выратовано затопленыхъ. — Прим. Ред.]

Зачалась дебата надъ проєктомъ закона о пôльгахъ при оплатѣ стемпля и належитостей скарбовыхъ для 35-міліоновои позички мѣста Вѣдня. Послы д-ръ Люеґеръ и д-ръ Кронаветеръ домагали ся бôльшихъ пôльгъ, при чôмъ робили закиды, що правительство не дбає о розвитокъ Вѣдня. По промовахъ міністра Пленера, пос. Зіса и референта Гнѣвоша, ухвалено проєктъ правительственный.

Вôдтакъ приступлено до дальшои дебаты буджетовои, именно надъ 17 и 18 тымъ титуломъ етату міністерства скарбу: „стемплѣ, таксы и належитости“.

Послы Ґесманъ и Гавкъ домагали ся знесеня стемпля ґазетного, а пос Гавкъ поставивъ резолюцію, щобы вычеркнути зъ буджету цѣлу позицію „стемплѣ“, котра выносить 1,500.000 зр. — Внесенье пос. Гавка упало. Въ часѣ дебаты передъ голосованьемъ не було въ палатѣ бôльше якъ 20 послôвъ и длятого пос. Люеґеръ внѣсъ замкненье засѣданя. Віцепрезідентъ Абрагамовичь не хотѣвъ пôддати того внесеня пôдъ голосованье, а за той часъ посходили ся послы зъ коридорôвъ и зложивъ ся потрѣбный комплетъ.

Пос. Пініньскій домагавъ ся пôльги въ оплатахъ скарбовыхъ при переношеню дрôбнои власности селяньскои, а вôдтакъ при кôнци своєи промовы старавъ ся выказати конечнôсть удержаня коаліціи.

При титулѣ „льотерія“ выголосивъ д-ръ Розеръ свою 30-ту зъ черги промову, выказуючи кôлько лиха заподѣяла дрôбна льотерія населеню Австріи. — Принято позицію „льотерія“.

Вôдтакъ ухвалено ще позицію: мыта и друкарня державна та перервано засѣданье.

Слѣдуюче засѣданье вô второкъ, а на порядку дневнôмъ поставлено: предложеня валютовѣ.

— —

Предложеня валютовѣ входять нинѣ пôдъ нарады палаты послôвъ не пôдъ конче доброю ворожбою. Въ комісіи валютовôй члены кола польского, одинъ рускій посолъ, молодо-Чехи и антісеміты голосували за тымъ, щобы предложеня валютовѣ вôдложити на пôзнѣйше. Рôвножь и въ клюбѣ Гогенварта бôльшôсть була противна предложенямъ, такъ що здавалось взагалѣ, мовь бы правительство коаліційне не було въ силѣ переперти свого предложеня въ повнôй палатѣ. Длятого міністеръ Пленеръ зачавъ довѣрочну гостину по клюбахъ коаліційныхъ. Въ колѣ польскôмъ говоривъ Пленеръ зо двѣ годины, а головну вагу положивъ на се, що за наслѣдки вôдложеня нарадъ надъ предложенями валютовыми не бере на себе одвѣчальности. Отсе заявленье міністра дасть ся иншими словами вытолкувати въ той спосôбъ, що готова цѣла коаліція розпатись. На такѣ слова не могло остати коло польске байдужнымъ; опозиція зникла и всѣми голосами противъ двохъ порѣшено голосувати въ палатѣ за проєктами правительства. Звѣстна солідарнôсть кола замкне губу певно и тымъ двомъ опозиціоністамъ тожь въ палатѣ будуть нерозривно голосувати лѣвиця и Поляки. Клюбъ Гогенварта умѣвъ повести рѣчь бôльше дипльоматично, бо запала ухвала, що кождому членови лишаєсь свобода голосованя. Якъ бачимо, комісія парляментарна, загрожена розбитьемъ клюбу Гогенварта, мусѣла пошанувати пересвѣдченя членôвъ того клюбу, а тымчасомъ зъ опозиціи кола польского не робити собѣ нѣчого, знаючи, що опозиція того сторонництва парляментарного выглядає такъ, мовь бы хто кивавъ пальцемъ въ чоботѣ.

— —

По довгихъ студіяхъ надъ предложенымъ два роки тому назадъ міністромъ Штайнбахомъ проєктомъ податковои реформы, повѣдомивъ теперѣшный міністеръ фінансôвъ Пленеръ податкову комісію, якѣ змѣны намѣряє вôнъ перевести въ первѣстнôмъ проєктѣ и предложивъ въ головныхъ начеркахъ правительственный проєктъ податковои реформы, котра бы — пôсля намѣру правительства — мала вôйти въ житье зъ днемъ 1 н. ст. сѣчня 1896 р. Головнымъ прінципомъ згаданои реформы єсть то, що держава по переведеню єи не може пôдъ нѣякимъ услôвємъ мати менше доходôвъ, анѣжь має сегодня. Въ часѣ двохъ переходовыхъ лѣтъ 1896 и 1897, резиґнує держава зъ всякого зыску зъ тои реформы, однако не може въ наслѣдокъ неи понести якій-небудь убутокъ.

Особистѣ додатки, котрѣ будуть истнувати въ будучности, будуть называти ся загальнымъ заробковымъ податкомъ, податкомъ вôдъ рентъ и особисто-доходовымъ податкомъ. Они вôйдуть на мѣсце нинѣшныхъ доходового и заробкового податкôвъ, и повиннѣ принести державѣ тѣ самѣ доходы що теперь. Але що реформа має принести деякѣ пôльги поодинокимъ верствамъ населеня, а такожь запомоги для коронныхъ краѣвъ, то она повинна такожь роздобути сумы, необходимѣ до тыхъ пôльгъ.

Сполученье податковои реформы зъ тыми пôльгами було необходиме, бо инакше правительство не могло бы найти бôльшости для свого проєкту. Соймы мають право, въ власнôмъ крузѣ дѣланя, навѣть безъ цѣсарскои санкціи, накладати додатки до безпосередныхъ державныхъ податкôвъ, до высоты 10%. Противно характеръ особисто-доходового податку єсть того рода, що вôнъ не зносить нѣякихъ додаткôвъ, бо лишь въ сей спосôбъ може удатись провѣренье дѣйстного доходу горожанъ, єсли скаля того податку буде якъ найбôльше умѣрена. Тожь правительство могло бы попасти въ трудну альтернативу: єсли бы зажадало вôдъ парляменту ухвалы, що до особисто-доходового податку не можна накладати додаткôвъ, то вызвало бы конфліктъ зъ соймами, єсли жь та клявзуля не була бы умѣщена, въ такôмъ случаю судьба того податку була бы дуже сумнѣвна. Щобы оминути сего, намѣрило правительство признати тымъ соймамъ, котрѣ зрезиґнують зъ накладаня додаткôвъ до того податку, якусь участь въ доходахъ зъ грунтового и домово-клясового податку.

Въ виду того мають новѣ особистѣ податки замѣнити въ цѣлости теперѣшный заробковый и доходовый податокъ, котрѣ будуть усуненѣ, а при тôмъ мають дати надвышку, зъ котрои можна бы покрыти запомоги для краѣвъ якъ такожь розличнѣ податковѣ опусты. Правительство однакъ не вдоволює ся тымъ и жадає єще, щобы тѣ маючѣ ввестись особистѣ податки дали рекомпензату державѣ такожь за природный зрôстъ доходу зъ теперѣшного заробкового и доходового податку, обчисленый пересѣчно на $2^1/_2$% рôчно. Такимъ способомъ хоче держава мати въ 1896 р. о $2^1/_2$%, въ 1897 р. о 5% бôльше доходу, анѣжь буде мати въ 1895 р. зъ теперѣшного заробкового и доходового податку. Крôмъ того жадає держава, щобы особистѣ податки покрыли такожь збôльшаючѣ ся выдатки на податкову адміністрацію. Все те обчислено въ новôй реформѣ на 47·3 міліонôвъ. Тôлько надвышка ужиєсь на опусты и запомоги для краѣвъ.

Що-до опустôвъ, то нова реформа обнимає: по 10% въ домово-чиншовôмъ, въ домово-клясовôмъ и въ грунтовôмъ податкахъ, а 5% въ другôй катеґоріи домово-чиншового податку. Тѣ опусты будуть признанѣ рôвночасно введеньемъ податковои реформы, безъ взгляду на дохôдъ зъ особово-домового податку. Лишь дальшѣ опусты будуть зависѣти вôдъ выдатности нового податку въ 1896 и 1897 рр. а остаточный порядокъ буде заведеный въ 1898 р.

Маючій завестись загальный заробковый податокъ буде роздѣленый на 4 клясы. Въ 1-шôй клясѣ найвысше оподаткованыхъ не буде нѣякихъ опустôвъ. Особисто-доходовый податокъ буде оплачуватись вôдъ кождого доходу, се значить такожь вôдъ активальныхъ и чиншовыхъ додаткôвъ урядникôвъ. Хлѣбодателѣ будуть обовязанѣ стягати вôдъ пôдчиненыхъ

9)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(*Дальше*)

— Але я надѣюсь... зъ страхомъ перебивъ священикъ.

— Будьте спокôйнѣ отче добродѣю. Не буду скрывати передъ вами, що мы того вечера замѣнились поцѣлуями; и я клявъ ся ѣй, що вôдъ нинѣ моє серце буде належати до неи однои на вѣки, и що мы не зважаючи на бѣднôсть одружимось та пôйдемо рука въ руку по дорозѣ житя, переносячи разомъ смутки и радости, якѣ намъ доведе ся стрѣчати... Мы не гаяли часу, о тôмъ будьте переконанѣ, та лишь скôнчилась жалоба Цециліи, пôйшли въ мерію а потôмъ въ церковь. Щобы справити молодôй весѣльне платье, я мусѣвъ спродати послѣднѣ дрôбницѣ, остатки мого колишнього добробыту, глупенькѣ япаньскѣ фіґурки, котрѣ набували ся за высоку цѣну, а котрѣ теперь въ маґазинахъ Bon-Marche нѣчого майже не коштують. А для довершеня щастя, я на день передъ весѣльемъ дôставъ посаду архітекта въ однôмъ зелѣзно-дорожнôмъ товариствѣ, де до теперь маю мѣсце одного зъ молодшихъ слугъ, и якъ видите, будую цѣлкомъ не Партеноны... Але на хлѣбъ щоденный таки стає, и мы такъ щасливѣ неначе-бъ переживали медовѣ мѣсяцѣ. И въ найбôльшôй бѣдѣ можна истнувати, та житье выдасть ся гарнымъ, єсли єго прикрашує обопôльна любовь. Але що-жь я говорю! Тажь бѣднота наша скôнчилась... Я одержавъ, неначе зъ неба бôльше якъ пôвъ міліона франкôвъ! Я богатый, менѣ бôльше не треба ломати голову надъ тымъ, въ якій спосôбъ роздобути средствъ, щобы купити новый одягъ для моєи дорогои жѣнки. Завтра, зъ радости, я куплю ѣй той богатый убôръ, котрымъ мы колись-то любувались на выставѣ въ Палє рояль.. Завтра! Боже мôй! Я забувъ, що она, моя дорога Цецилія въ сѣй хвили мѣжь житьемъ а смертью! Ахъ! отче добродѣю, додайте менѣ вôдваги, помолѣть ся за мою бѣдну жѣнку — вы маєте прекраснѣ молитвы! Скажѣть менѣ, що дѣти, родячѣ ся въ рôздвяну нôчь, приходять на свѣтъ щасливо!

Священикъ бувъ розжаленый до слѣзъ; подавъ руку молодому чоловѣкови, та що лишь хотѣвъ сказати кôлька сердечныхъ слôвъ ради успокоєня, коли дверѣ розтворились, и до кабінету влетѣла червона якъ ракъ сидѣлка, та крикнула: У васъ сынъ! Тѣште ся пане! все проминуло щасливо!

Цѣлкомъ забуваючи на гостя, щасливый отець, выбѣгъ зъ комнаты за старушкою..

„Той Бірталь славный чоловяга, — думавъ собѣ священикъ — и вôнъ правду говорить: правдиву любовь не можна добути грôшми. Най Господь благословить сихъ молодыхъ людей и ихъ новонароджену дитину.“

Глянувши случайно на годинникъ, що висѣвъ на стѣнѣ не замѣченый, пригадавъ собѣ священикъ, що вже пора вôдôйти.

Доходила вже десята... до бульвару Мальзербъ треба було порядный кусень дороги переѣхати. Вôнъ поспѣшно натягнувъ рукавички, запнявъ рясу та не пращаючись, хотѣвъ выйти, але въ дверехъ явивъ ся зъ сіяючимъ лицемъ Анрі Бірталь.

— Нѣ, вы не вôдôйдете вôдъ мене, отче добродѣю, — кликнувъ вôнъ голосомъ дрожачимъ вôдъ радôстного зворушеня. — Єсли-бъ вы видѣли мого сына, що за гарна дитина. Єго теперь важать... Цецилія, моя бѣдна Цецилія, єсли-бъ вы могли єи теперь видѣти, умучену, слабу, але зъ щасливымъ усмѣхомъ на устахъ... Нѣ, я надто щасливый, и длятого хочу ще кого ущасливити. Вы певно знаєте неодного бѣдака въ своѣй парохіи. Дайте менѣ можнôсть полекшити нужду котрому зъ нихъ.

— Зъ найбôльшою охотою, мôй любчику, кликнувъ священикъ; нѣколи не забуваючи о дорогôй єго серцю дѣльници Муфтаръ. Єсли вы бѣднотѣ завдячуєте своє щастье, то друга молода пара, котру я знаю, за-для тои самои бѣдноты, не може бути щасливою. Нареченый и наречена, зъ робôтничои клясы, надзвычайно порядни люде и моральнѣ, що теперь вельми рѣдко стрѣчає ся. Имъ не стає пять сотъ франкôвъ на перше господарство.

— Они дôстануть тысячь! кликнувъ архітектъ, прощаючись зъ священикомъ. — Приѣдьте за тою сумою, коли самѣ захочете и памятайте, що я числю на васъ, щобы охрестили мого сына.

Въ великôмъ свѣтѣ.

Пôдъѣзджаючи до готелю маркиза Кандекана, коло парку Монсо, на бульварѣ Мальзербъ, карета Мулєна мусѣла пристанути въ довгôмъ рядѣ повозôвъ, котрѣ товпили ся передъ ґанкомъ, бо у маркиза бувъ великій пиръ. На порозѣ готелю, сіявшого тысячами огнѣвъ, котрого вхôдъ зъ сѣней устеленый бувъ дорогими всхôдными диванами и украшеный цвѣтами, стоявъ величезного росту льокай въ пышнôй ліберіи и опудрованôй перуцѣ: єго обовязкомъ було стрѣчати кожду пôдъѣздившу карету и помагати высѣдати гостямъ; а пять иншихъ прибраныхъ молодцѣвъ стояли въ сѣняхъ та знимали зъ гостей верхнѣ одяги.

Побачивши священика въ вытертôй рясѣ та старенькôмъ капелюсѣ, котрѣ цѣлкомъ не вôдповѣдали богатымъ одягамъ запрошеныхъ, пышный льокай, мимо своєи професіональнои холоднокровности, ажь вôдскочивъ зъ великого здивованя, майже зъ страхомъ.

Дожидаючи своєи черги въ каретѣ, священикъ набиравъ смѣлости. То була єго послѣдна візита и вôнъ не хотѣвъ, видячи вже пристань, потерпѣти погибель.

— Я потребую видѣти ся зъ паномъ маркизомъ въ особистôй справѣ, твердо сказавъ вôнъ льокаєви..

собѣ особъ особисто-доходовый податокъ въ користь правительства.

Дописи „Дѣла”

Зъ Бережанъ.

[Справы бережаньскои рускои парохіи.]

Въ послѣдныхъ часахъ часто-густо почути можна замѣты противъ нашого духовеньства, що частина его не доросла вложенôй на себе задачѣ, а то щобы зъ одной стороны хоронити обрядъ нашь и свою паству передъ агресівю латиньского духовеньства, котра въ послѣдныхъ часахъ проявила ся дуже выразно и рѣзко, а зъ другого боку, щобы паралізувати рôзнѣ вôкнами и дверми втискаючѣ ся вплывы радикальнѣ.

Вину того зъявища приписує де-хто — по-части справедливо — пересѣчно лихому матеріяльному положеню нашого духовеньства, — але не дасть ся заперечити и кажемо се зъ нагляду, що тоту вину въ значнôй мѣрѣ приписати належить байдужности настоятелѣвъ парохій або нерозумѣню интересôвъ своеи церкви. Зъ байдужностію парохôвъ и то навѣть по мѣстахъ и мѣсточкахъ нашого Подôля, де будь-що-будь матеріяльна нужда не вяже охочому рукъ — стрѣтитись можна досыть часто, а кидає ся тымъ бôльше въ очи, коли зъ нею порôвнати орґанізаційный змыслъ, енергію и запопадливôсть латиньского духовеньства, котре власне тыми прикметами высоко держить свôй обрядъ, тримає при собѣ свою паству, а навѣть поволи приєднує собѣ членôвъ руского обряду на шкоду дотычныхъ рускихъ парохій.

Отъ возьмѣмъ хочь-бы мѣсто Бережаны. Вже самъ зверхный видъ фары латиньскои а рускои парохіяльнои церкви насуває паралелю для рускои парохіи дуже непôдхлѣбну. Коли фара латиньска, вôдновлена и старанно удержана, представляє ся величаво, то руска церковь, хочь положена въ самôмъ осередку мѣста, стоить опущена, въ станѣ занедбанôмъ, зъ почорнѣлыми вôдъ слотъ мурами, уже зверхнымъ своимъ видомъ нагадуючи, що то притулокъ убожества и рускои нездарности. Не говорити вже о внутрѣшнôмъ выглядѣ обохъ тыхъ храмôвъ, бо коли фара латиньска плѣняє внутрѣшною величавостію, то руска церковь смутить всякого вѣрного, щиро свôй обрядъ люблячого. Правда, можна бы на се замѣтити, що латиньска парохія бôльша числомъ душь и сильнѣйша засобами матеріяльными, але жь досвѣдъ учить, що зъ малою громадою вѣрныхъ, если она добре зорґанізована а въ неи вѣє духъ посвяченя для церкви и обряду, можна зробити далеко бôльше, нѣжь зъ найбôльшою парохією, если она здезорґанізована. Але власне тои запопадливости, котрою вызначуєсь настоятель латиньскои парохіи, по сторонѣ рускôй нема. Настоятель руского приходу, правда, точно перестерѣгає типика, приписаныхъ богослужень, але рѣчь ясна, що самъ типикъ не выстане за цѣлу дѣяльнôсть, котра есть обовязкомъ кождого правдивого душпастиря, бо коли-бъ хотѣти заслуги душпастиря цѣнити лише пôсля педантичнои точности въ вôдправѣ богослужень, то у насъ кождому пересѣчному душпастиреви можна бы выдати декретъ ревного.

Оба тутешнѣ парохи, рускій и латиньскій, прибули до Бережанъ майже въ однôмъ часѣ передъ семома лѣтами. За той часъ латиньскій парохъ упорядкувавъ взôрцево свою ерекцію и костелъ, поставивъ въ ново-придбаныхъ селахъ два новѣ костелы а надто двѣ каплицѣ та й третю теперь докôнчує и взагалѣ зробивъ усе можливе, щобы пôднести величавôсть свого обряду, и то все учинивъ жертволюбивостію своихъ парохіянъ. Щобы выкликати тую жертволюбивôсть и посвяченье, розвинувъ въ тôмъ напрямѣ живу дѣяльнôсть, спровадивъ місію Редемптористôвъ, а въ послѣдныхъ часахъ по-при иншихъ братствахъ заложивъ братство церковне зъ економічнымъ характеромъ, котре вся тутешня интеліґенція и мѣщаньство обохъ обрядôвъ приняли дуже симпатично, бо братство се має задачу - выеманципувати христіянъ економічно зъ-пôдъ переваги жидôвства.

Натомѣсть зô стороны рускои того не учинено, не заявлено охоты и змыслу. Церковь — якъ уже сказано — до теперь убога и не прикрашена, низшѣ верствы мѣщаньства вôдносять ся до справъ церковныхъ досыть рôвнодушно а зорґанізованого братства церковного, хоть-бы для удержаня порядку и прикрашеня церкви нема. А прецѣнь були голосы, що домагались, абы місією розбудити духа загалу низшихъ станôвъ вѣрныхъ. Не бракъ тутъ и интеліґенціи рускои, котра — якъ може не всюды такъ — не лише пильно и громадно вчащає на богослуженя, але и мимо невеликои засôбности заявила значну жертволюбивôсть для своеи убогои церкви, якъ того доказомъ цвѣты, вѣнки та бѣле жертвуванѣ панями зъ интеліґенціи и цѣнна плащеница жертвована п. Ч Панѣ тутешнѣ Русинки выразили неразъ бажанье звязати ся въ братство церковне для удержуваня чистоты та для прикрашеня храму, — однакожь безъ вôдповѣднои ініціятивы пароха самѣ зробити сего не могли.

А яку прислугу могло бы вôддати церквѣ нашôй таке братство, живый примѣръ того маємо на тутешнômъ вôрменьскôмъ костелѣ, котрый, хочь туть въ мѣсци належить до него лише пять чи шесть парохіянъ, плѣняє своимъ внутрѣшнымъ урядженьемъ и украшеньемъ довершеным рукою добре зорґанізованого братства тутешныхъ интеліґентныхъ панъ безъ рôзницѣ обряду. А прецѣнь зверхный выглядъ храму Божого рѣчь зовсѣмъ не маловажна! Правда, настоятель руского прихода замахнувъ ся перебудувати стару церковь и шумно розголосивъ той свôй намѣръ, — але судячи по дотеперѣшнôй его дѣяльности можна припускати, що выконанье тои впрочôмъ похвальнои гадки, если оно наступить, буде рѣчію дуже далекои будучности а въ найлѣпшôмъ разѣ якогось щасливого выпадку.

Мѣжь тымъ, коли нива, на котру передовсѣмъ повинна розтягатись дѣяльнôсть душпастирска, лежить облогомъ, звертає о. деканъ свои заходы въ бôкъ — гонорôвъ. Мы не противнѣ певнôй честилюбивости на кождôмъ становиску, — очевидно она повинна опиратись лишь на правдивыхъ заслугахъ, — але не розумѣємо честилюбивости пересаднои, такои, що мовлявъ нема по-надъ мене, а хто такъ не думає, той уже ворогъ... Оно робить вражѣнье комічне, а дотычна особа, замѣсть зростати въ повагу, радше пôдкопує ей въ опініи публичнôй.

На доказъ наведемо хочь бы послѣдный „подвигъ“ о. віце-маршалка на тôмъ поли, подвигъ зъ многихъ взглядôвъ характеристичный для нашихъ провінціяльныхъ вôдносинъ.

Якъ звѣстно, истнує въ Бережанахъ вôдъ недавна товариство „Бережаньскій Боянъ“, до котрого належить безъ выимки вся интеліґенція руска зъ мѣста и много интеліґенціи замѣсцевои, а навѣть деякѣ видныѣ люде польскои народности. Товариство числить мѣжь своими членами кôлькохъ совѣтникôвъ судовыхъ и дирекціи скарбу, много урядникôвъ рôзныхъ дикастерій, головою товариства есть совѣтникъ судовый, — взагалѣ товариство представляє ся дуже поважно, а позаякъ продукціями вокальными запрезентувало ся якъ найлѣпше и на поли музики й спѣву внесло живый рухъ до Бережанъ а зъ польскою публикою, тутъ зовсѣмъ толерантною, живе въ найлѣпшôй гармоніи, — то и тѣшить ся оно загальною симпатіею цѣлого мѣста.

О. деканови, котрый зъ початку бувъ членомъ товариства а пôзнѣйше за-для якихсь личныхъ справъ и нарушеног амбіции уважавъ за вôдповѣдне усунутись зъ него, видко, не подобались значѣнье и повага „Бояна“ въ мѣстѣ, бо вôнъ привыкъ уважатись офіціяльнымъ репрезентантомъ всѣхъ Русинôвъ. Отже зачавъ вôнъ бороздити то „Боянови“, то поодинокимъ членамъ... „Боянъ“ зносивъ всѣ атаки терпеливо, не хотячи компромітувати становиска свого пароха та думаючи, що зъ часомъ оно перейде. Однакожь се не стало ся и о. деканъ немовь лишь дожидавъ нагоды, щобы „Боянови“ зробити пакôсть.

Ото по причинѣ великого пожару въ Новôмъ-Санчи пôднесли деякѣ люде гадку, чи бы „Боянъ“ не мôгъ дати концерту на дохôдъ погорѣльцѣвъ и прийти въ помôчь нещастнымъ Мазурамъ. „Боянъ“, котрый мѣжь своими членами має такожь Мазурôвь, приймивъ гадку безъ дискусіи зъ цѣлою готовостію, а що власне припадавъ страстный тыждень а за для выѣзду членôвъ хору вôдложенье концерту на посвята було неможливе, то порѣшено спѣвати на тую цѣль въ середу великого тыждня въ сали касина мѣщаньского страстнѣ псальмы, до котрыхъ вôдспѣваня при гробѣ Господньôмъ приготовлявъ ся „Боянъ“ черезъ два мѣсяцѣ, вôдбуваючи дуже пильно майже щоденнѣ пробы.

Гадка приняла ся въ цѣлôмъ мѣстѣ дуже симпатично и „Боянъ“, не сподѣваючись нѣякои перешкоды, поробивъ уже всѣ потрѣбнѣ приготованя, — та тутъ зайшла перешкода зъ такои стороны, зъ котрои якъ зъ огляду на цѣль такъ и на програму концерту найменче можна було ей сподѣватись. Ото до акціи выступивъ о. деканъ и віце-маршалокъ. Опираючись на претекстѣ, що въ велику середу має ся вôдбути „концертъ“, о деканъ безъ попереднього порозумѣня зъ выдѣломъ товариства незгôдными зъ правдою информаціями узыскавъ заказъ Впр. митрополита для священикôвъ, а се рôвнало ся цѣлковитôй заборонѣ, бо головнѣ силы хору становлять священики. Выдѣлъ товариства выславъ до Впреосвященого ще въ часъ поясненье цѣлои справы, заосмотрене пôдписами найповажнѣйшихъ людей, и въ руки Впреосвященого вôддавъ рѣшенье цѣлои справы. Мѣжь тымъ летомъ блыскавицѣ розносилась по мѣстѣ вѣсть о заборонѣ, выкликуючи у всеи публики найбôльше огôрченье на виновника заказу. Въ саму середу пополудни одержавъ выдѣлъ телеґрафічну вôдповѣдь, що рѣшенье письма знаходить ся у декана, а той, мимо жаданя головы товариства, рѣшеня не хотѣвъ показати, а лишь ляпідарно заявивъ, що вôдповѣдь прийшла вôдмовна. Що думати о цѣлôй тôй справѣ, справдѣ не знаємо.

Подаючи сей впрочôмъ дрôбный фактъ до прилюднои вѣдомости, запытуємо: чи може нашь обрядъ пôднести ся, если настоятель парохіи въ такій способѣ трактує найинтеліґентнѣйшу а до теперь ще реліґійно-ревну часть своихъ парохіянъ — если такимъ поступованьемъ выкликує огôрченье у парохіянъ и такъ важну рѣчь, якъ гармонію и згоду въ парохіи, жертвує хиба для своеи амбіции.

Н. Н.

[Прим. Ред. Мѣстячи сю допись въ справѣ, котра вже передъ тыжднемъ обговорювана була въ другихъ дневникахъ, высказуємо вôдъ себе горяче бажанье, щобы въ якъ найскоршômъ часѣ настала гармонія мѣжь о. парохомъ а рускою интеліґенцією въ Бережанахъ для добра не лишь церкви, але и справы рускои. Не сумнѣваємо ся, що коли о. парохъ схоче зновъ зблизити ся до интеліґенціи и зрозумѣти ей благороднѣ бажаня, она радо причинить ся до довершеня всѣхъ тыхъ красныхъ намѣрôвъ для добра и славы церкви рускои, котрѣ выложено въ отсѣй допис.]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчера зачалась въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ дебата надъ пр-дложенями о цивільныхъ слюбахъ. Палата була переповнена. Члены палаты, котрѣ нѣколи не беруть участи въ роботахъ парляментарныхъ, прибули зъ найдальшихъ сторôнъ краю а навѣть зъ заграницѣ, щобы голосувати противъ предложень. Не стало мѣсць для членôвъ палаты и треба було приставляти крѣсла. По референтѣ бар. Чордѣ промовивъ прімасъ Васарій, котрый свои умѣренныѣ арґументы закôнчивъ высказомъ надѣѣ, що своєю опозіцією не пошко дить интересамъ вôтчины. По Васарымъ промовлявъ бувшій президентъ палаты обрахунковои Ґайзаго, по чѣмъ забравъ голосъ міністеръ Сілядій. Міністеръ полемізувавъ зъ Васарымъ, доказуючи, що законъ признає церквѣ много свободы. Бесѣдникъ вôдклинкувавъ ся до патріотизму палаты. На тôмъ перервано дебату; въ часѣ промовы міністра чути було въ палатѣ окліки невдоволеня и численнѣ протесты, именно зô стороны епископôвъ. — Палата маґнатôвъ числить теперь 345 членôвъ, мѣжь нуми есть: 21 архикнязѣвъ, 34 римокат., греко-католицкихъ и греко-православныхъ князѣвъ церковныхъ, 13 протестантскихъ высшихъ духовныхъ, 12 маґнатôвъ, 3 президенты высшого суду, 7 князѣвъ, 129 ґрафôвъ, 33 баронôвъ, 33 выбраныхъ и 44 именованыхъ членôвъ, та 4 Хорваты.

Въ Колошварѣ зачавъ ся вчера процесъ противъ д-ра Ратію и 2 товаришвъ за выготовленье звѣстного пропамятного письма о кривдахъ румунскои народности. До Колошвару прибуло до 500 Румунôвъ. Директоръ поліціи вôзвавъ мѣсцеве населенье, щобы заховувало ся поважно въ часѣ цѣлого процесу и оминало всякихъ маніфестацій и заколотôвъ. Власти будуть строго карати всѣхъ, що не повинують ся розпорядженямъ поліціи. Зразъ вечеромъ того дня розганяла поліція по улицяхъ бôльшѣ громадки людей, и всѣхъ Румунôвъ заграничныхъ выдалює поліція зъ мѣста. — Для семигородскихъ Румунôвъ заявила спôвчутье такожь Румуны заселяючѣ Румунію и Буковину. Въ Букарештѣ вôдбулось вѣче народне, котрого нарады и ухвала резолюцій вôдбулись зъ найбôльшимъ спокоємъ. Въ цѣлôй Буковинѣ вôдбулись богослуженя зъ проповѣдями, вѣча народнѣ и численнѣ довѣрочнѣ зборы, на котрыхъ протестовано противъ поведеня Мадярôвъ и взагалѣ противъ всякихъ гнобителѣвъ. Въ тыхъ маніфестаціяхъ взяли участь такожь Русины буковиньскѣ.

— —

Голосна справа панамска закôнчена, а радше не буде бôльше занимати мѣсця на шпальтахъ ґазетъ и свѣдчити о моральнôмъ упадку французскихъ капіталістôвъ Ліквідаторы товариства панамского зробили угоду зъ Корниломъ Герцомъ и наслѣдниками бар. Рейнаха. Годить ся зреасумувати въ коротости цѣлу справу. Коли вѣсти про перекупства и надужитя при будовѣ каналу панамского, дôстали ся до парляменту и коли суды взяли ту справу въ свои руки, бар. Рейнахъ, котрый бувъ посередникомъ мѣжь адміністраторами товариства а пôдкуплеными политиками и при тôй нагодѣ присвоивъ собѣ величезнѣ сумы, отроивъ ся побоючись скандалôвъ. Однакъ вскорѣ показало ся, що Рейнахъ бувъ по бôльшôй части лишь орудемъ въ рукахъ несовѣстного спекулянта Корнила Герца. Добычею панамскою дѣливъ ся Рейнахъ зъ Герцомъ, а ненасычена хапчивôсть того послѣдного спонукала мѣжь иншимъ Рейнаха до самоубійства. По выкрытю тыхъ „сдѣлокъ“ ліквідаторъ товариства панамского Меншікуръ и повномочникъ властителѣвъ облїґацій панамскихъ зачали процесъ противъ спадкоємцѣвъ Рейнаха о зворотъ 9,251.000 франкôвъ и противъ Герца о зворотъ 600.000 фр. Адміністраторъ спадщины Рейнаха Емберъ застерѣгъ собѣ въ оборонѣ регресъ до Герца и спадкоємцѣвъ покôйного міністра маринарки Барбе. Всѣ тѣ процесы вели ся передъ судами цивільными, однакъ Герцъ побоюючись такожь карного процесу, угѣкъ до Анґлії. Правительство французке зажадало его выдачи, але суды анґлійскѣ проволѣкали цѣлу справу, при чôмъ звѣстне було ореченье лѣкарѣвъ, що Герцъ лежить смертельно недужій на постели и годѣ его рушити зъ мѣсця. Процесы цивільнѣ выходили въ некористь пôзваныхъ; мѣжь иншимъ судъ орѣкъ, що купно недвижимостей, доконане жѣнкою Герца въ Парижи, есть фікційнымъ купномъ и що тѣ недвижимости суть дѣйстно власностью Герца. Однакъ мабуть ліквідаторы товариства панамского не були цѣлкомъ певнѣ результату бо пристали на предложену угоду. Проектъ сеи угоды бувъ представленый прокураторіи доржавнôй, котра поручила розслѣ-

---

— Але-жь, справдѣ не знаю... чи може васъ панъ маркизъ приняти... вôдповѣвъ напудрованый джентельменъ. — Отъ, камердінеръ пана маркиза, поспытайтесь его

Не мѣшаючись пôдъ поглядами прочихъ льокаѣвъ, священикъ повторивъ свое бажанье камердінерови одѣтому въ чорнѣ шовковѣ панычохи, жабо и манщеты.

Зъ-разу той вôдповѣвъ зъ невдоволеньемъ: — Якъ то? не давати спокою пану маркизови въ таку пору, коли вôнъ маєбôльше якъ триста осôбъ приняти въ своихъ сальонахъ...

Але священикъ стоявъ твердо при своѣмъ, а такожь его ряса зробила вражѣнье на пана Оґіста, — такъ звалась та важна особа — и вôнъ вкôнци рѣшивъ ся пôйти до свого пана. Дожидаючи, заки верне камердінеръ, священикъ, котрому було якось нѣяково, мимо цѣлои вôдваги, якою передъ хвилею выказавъ ся, — неначе школярь сховавъ ся мѣжь двѣ кадки зъ цвитучими азаліями.

Ждати треба було довго. Прибували новѣ гостѣ; священикъ дививъ ся на елеґантнѣ дамы, ґраціозно выринаючѣ зъ богатыхъ футромъ пôдбитыхъ ротондъ, и першій разъ въ житю побачивъ цѣлкомъ звычайный для свѣтовыхъ людей видъ обнаженыхъ рукъ, раменъ и грудей.

„Але-жь бо они вже надто обвѣшують ся брилянтами“, подумавъ вôнъ зъ невдоволеньемъ, „а если згадаешь тыхъ нужденныхъ шматярѣвъ, котрѣ змушенѣ въ такій холодъ нести въ заставъ свои матерацы и теплѣ накрытя, то справдѣ приходить ся до пересвѣдченя, що — прости Боже! — на сѣмъ свѣтѣ багато иде такъ, якъ не повинно.“

Поява льокая вырвала его зъ задумы.

— Будьте ласкавѣ вти за мною, — кречно промовивъ панъ Оґістъ.

И такъ, ряса еще разъ станула въ пригодѣ.

Идучи за своимъ проводиремъ бôчными сходами на першій поверхъ, священикъ опинивъ ся въ обширнôй бібліотецѣ, тускло освѣченôй свѣтломъ однои карсельскои лампы, а на монументальнômъ коминѣ горѣло кôлька величезныхъ полѣнъ.

— Панъ маркизъ просить, отця добродѣя, тутъ заждати, — вôдходячи сказавъ льокай.

Минала мінута за мінутою. Священикъ, не маючи що робити, ставъ розглядати вырѣзаный надъ коминомъ зложеный гербъ маркизôвъ Кандеканъ; але и въ тôмъ не знайшовъ для себе нѣчо занимаючого; геральдику вôнъ знавъ лишь по имени и длятого не мôгъ оцѣнити вôдповѣдно цѣлои красоты щита, роздѣленого на чотири части, зъ баштками въ родѣ шаховыхъ вежь, червонымъ хрестомъ въ родѣ тыхъ, якѣ бувають на бутелькахъ зъ абсінтомъ, мушлями, якъ на выставѣ ґастрономічныхъ торговель, и львомъ, котрый выувавъ языкъ, неначе дресованый ярмарковый пудель, а горда девіза: „Toujours en tête“ — завсѣгды на чолѣ!“ навѣть выдала ся ему зъ христіянъскои точки погляду немалою зарозумѣлостью.

Зъ-за тяжкои аксамітнои портіэры доходивъ придавленый вôдгомôнъ голосôвъ, крокôвъ. Тамъ за тою портіэрою бувъ сей, розумѣє ся, незнаный для священика „свѣтъ“, о котрômъ вôнъ такъ часто говоривъ въ своихъ проповѣдяхъ, переконуючо перестерѣгаючи своихъ маленькихъ духовныхъ дѣтей, котрыхъ найсмѣлѣйшѣ мрѣѣ не заходили дальше якъ понадъ бажанье, посѣдати два су, котрѣ дали-бъ можнôсть роздобути коробочку солодощѣвъ, папѣрового паяца або пестрый образокъ.

Сей таинственный свѣтъ, противъ котрого такъ часто выступавъ, прикликуючи на помôчь всѣхъ отцѣвъ церкви, бѣдный священикъ Мулѣнъ — сей „свѣтъ“ бувъ теперь о два кроки вôдъ него, и ему треба було лишь трохи розхилити портіэру, щобы побачити его въ самômъ розгарѣ погубнои веселости. Священикъ не мôгъ поборoти покусы заглянути въ незнаный свѣтъ, зъ-легка вôдсунувъ портіэру, и завмеръ вôдъ здивованя, зъ незвычайного виду, якій ему представивъ ся.

Въ залитôй свѣтломъ сали, на золоченыхъ крѣслахъ, сидѣло рядомъ коло двѣста женщинъ, та тиснули ся одна коло другои якъ сардинки въ пуделку; а по правôй и лѣвôй сторонѣ пôдъ стѣною и въ заглубленю дверей стояло ще бôльше мужчинъ, зъ снѣжно бѣлыми манщетами и утомлеными, пережитыми лицями; они такожь тиснулись якъ селедцѣ въ бочкахъ, а въ глубинѣ салѣ, передъ коминкомъ, бôльше ще непринаднои поверховности панокъ, зъ гладко оголенымъ лицемъ, зъ ґестами невправного оператора, деклямувавъ щось, що мало бути вельми забавнымъ, бо говорилось о обманюваныхъ мужахъ та лихихъ тещахъ. Всѣ тѣ нещасливѣ слухали гумористичнои продукціи!

Священикъ Мулѣнъ бувъ простакомъ, але не бувъ глупымъ. Цѣла та густа товпа, той запоморочуючій голову запахъ перфумъ и вянучихъ цвѣтôвъ, а найбôльше, се крывленье и фохи того паяца, що стоявъ передъ коминомъ, — все то разомъ выкликувало у него вôдразу. Вôнъ вôдоймивъ руку, и портіэра засунулась.

Але якъ бы то старый священикъ здивувавъ ся, если-бъ ему були пояснили, що всѣ тѣ товпячѣ ся въ сали люде зогидѣли и наскучились, одно другому до такои степени, що деклямація паяца була для нихъ далеко бôльше занимаючою, якъ ихъ власна розмова, а той весельчакъ, не вдоволяючись своєю великою платнею въ театрѣ, за оденъ выступъ въ сальонѣ маркиза Кандеканъ помимо розличныхъ кречностей зъ стороны господаря, казавъ собѣ заплатити таку суму, котра рôвналась бы рôчнôй заплатѣ двохъ роббтникôвъ.

Такъ, если-бъ все то розказати священикови, то вôнъ, мимо своеи вродженои лагôдности, мабуть розгнѣвавсь бы дуже за то, що люде кидають грошѣ за вôкно, коли его бѣдныѣ шматярѣ терплять голодъ и холодъ.

(*Дальше буде.*)

дити єго тремъ знатнымъ юристамъ. Тѣ орѣкли, що въ найлѣпшѣмъ случаю товариство панамске не дôстане бôльше якъ три міліоны; въ наслѣдокъ того трибуналъ цивільный затвердивъ угоду. Найважнѣйшѣ услôвя тои угоды такѣ: Спадкоємцѣ Рейнаха и Корнило Герцъ зобовязують ся звернути товариству панамскому квоту 3,150.000 фр.; зъ тои квоты припадає на Герца $1^1/_2$ міл. фр., а спадкоємцѣ Рейнаха тратять готôвкою міліонъ и вôдступають товариству панамскому всѣ свои права, якѣ приходять имъ зъ процесу противъ спадкоємцѣвъ міністра Барбе. Квота, яка належить ся вôдъ Герца, буде забезпечена на домахъ въ Парижи. Ліквідаторы товариства цофають всѣ позвы противъ спадкоємцѣвъ Рейнаха и противъ Герца, а спеціяльно вôдступають вôдъ жаданя выдачи Герца, котрый вôдъ тои хвилѣ може свобôдно прибути до Франціи. Цѣла угода есть тріюмфомъ Герца, котрый квотою $1^1/_2$ міліона увôльняє ся разъ на завсѣгды вôдъ всѣхъ процесôвъ карныхъ, якѣ єму грозили — и може вже въ найблизшомъ часѣ кандидувати до парляменту та засѣсти въ нѣмъ побôчь Вільсона, звѣстного ліверанта ордерôвъ.

Вôдозва.

Користаючи зъ ласкавого дозволу всѣхъ трехъ Всесв. и Вприп. Консисторій рускихъ та зъ припоручень Ними выданыхъ въ справѣ надсыланя цѣнныхъ старинностей, якѣ збереглись по нашихъ рускихъ церквахъ, въ цѣли умѣщеня ихъ въ осôбномъ павільонѣ, поставленôмъ на те на площи выставы краєвои у Львовѣ въ видѣ гуцульскои церкви, упрашаю симъ Вп. Духовеньство и Братства церковнѣ, щобы зволили поспѣшити зъ присылкою тыхъ предметôвъ, позаякъ отворенье выставы наступить уже 1-ого червня с. р. До горячихъ слôвъ за обôсланьемъ выставы, якѣ въ повысшихъ припорученяхъ мѣстили ся а якѣ вказували на моральнѣ користи зъ сего для рускихъ церквей а зъ ними и для руского народу, додамо ще й те, що тѣ скарбы, котрѣ свѣдчать о нашôй красчôй минувшости, певно звернуть на себе увагу загалу а зъ ними и сферъ рѣшаючихъ, котрѣ поспѣшать зъ вызначеньемъ запомогъ чи то на вôдновленье тыхъ предметôвъ чи то на поставленье церквей хоронячихъ ихъ и пр. — такъ, якъ се стало ся въ наслѣдокъ обôсланя выставъ археольоґічнои и Ставропигійскои.

Церкви, котрѣ бы мали намѣръ збути якѣ зъ надсыланыхъ предметôвъ, зволять подати цѣну купна.

Инструкціи и друки потрѣбнѣ до высылки перешлю на жаданье.

Всякѣ посылки, якѣ надають ся на зелѣзници, прошу зъ горы на мѣсци надання оплатити, бо тôлько тымъ способомъ має дирекція выставы улекшеня въ оплатѣ транспорту. Рôвночасно прошу прислати на мои руки дотычнѣ рахунки коштôвъ и выдаткôвъ, котрѣ дирекція заразъ зверне.

Те саме вôдносить ся и до иншихъ предметôвъ призначеныхъ до дѣлу етноґрафічного.

Адресувати прошу: Дирекція выставы краєвои, Львôвъ, площа выставы. Дѣлъ етноґрафічный. Рôвночасно-жъ зъ высылкою прошу и мене [Львôвъ, ул. Чарнецкого 26] о тôмъ карткою повѣдомити.

Проф. *Волод. Шухевичъ.*

НОВИНКИ.

— **Товариство „Родина“ въ Коломыи** устроює дня 15 н. ст. мая [illegible] въ роковый день знесеня панщины вечерницю зъ вôдчитомъ, співами и танцями. Выдѣлъ надѣє ся, що зъ огляду на народне свято и веселу забаву поспѣшать на сей вечерокъ всѣ мѣсцевѣ и доохрестнѣ земляки зъ родинами. Початокъ о годинѣ 8-ôй вечеромъ

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Станиславôвска консисторія, дбайлива за обнову катедрального храму, спровадила собѣ маляря зъ-пôдъ Кракова, п. Мечислава Вольского, и вôддае єму помальованье церкви. При тôй нагодѣ о. Комаряньскій, рускій парохъ зъ Лисця, мѣсточка пôдъ Станиславовомъ, поручивъ єму малювати церковь лисецку... На Устияновичѣвъ, Копистиньскихъ, Панькевичѣвъ забуто...

— **Письменный испытъ зрѣлости въ ц. к. академічнôй ґімназіи у Львовѣ** розпôчне ся 15 н. ст. мая. Устный испытъ розпôчне ся 28 мая.

— **Загальнѣ зборы членôвъ Ставропигійского Института** вôдбули ся, якъ кождого року, въ недѣлю Томину при численнôй участи львôвскихъ членôвъ. Головною точкою програмы зборôвъ бувъ выборъ сеніора, двохъ заступникôвъ сеніора, дванацятьохъ членôвъ управляючого совѣта и трехъ членôвъ контрольнои комісіи на часъ вôдъ Томинои недѣлѣ 1894 до сего-жъ дня 1895 року. Зборы отворивъ дотеп рѣшный сеніоръ д-ръ Исид. Шараневичъ и зложивъ справозданье зъ дѣяльности совѣта за минувшій рôкъ. По тôмъ почтено повставаньемъ память помершихъ членôвъ Института: Лопушаньского, Мандичевского, Стебельского и Бѣлоруского; принято до вѣдомости касове справозданье за минувшій рôкъ и удѣлено уступаючому совѣтови абсолюторію, дальше оглянено и одобрено II. томъ ювілейного выданя Ставропигіи, що теперь печатає ся та деякѣ иншѣ книги выданѣ минувшого року институтомъ Вкôнци выбрано на слѣдуючій рôкъ до совѣта: сеніоромъ знôвъ д-ра Ис. Шараневича, мѣстосеніорами проф. Поляньского и сов. Ґолиньского, а членами управляючого совѣта пп.: Бачиньского, сов. Бережницкого, Волиньского сов. Герасимовича, Глиньского, инжинера Джулиньского, Клемертовича, пос. Кулачковского, сов. Левицкого, проф. Плешкевича, проф. Сивуляка и д-ра Володим. Шараневича, а членами контрольнои комісіи пп.: Бережницкого, Волиньского и Голиньского. Зборы скôнчили ся триразовымъ вôдспѣваньемъ пѣснѣ „Христосъ воскресе“.

— **Зъѣздъ товариский бувшихъ ученикôвъ академічнои ґімназіи у Львовѣ**, котрѣ въ р. 1884 складали испытъ зрѣлости, вôдбуде ся 20 н. ст. червня с. р. Упрашаємо проте всѣхъ товаришôвъ, щобы найдальше до кôнця мая зголосили мѣсце свого пробуваня пôдъ адресою: Д. К. Лопатиньскій у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 а одержать близшѣ информаціи. — За комітетъ товариский: *О. Ол. Бобикевичь. О. Д. К. Лопатиньскій. Єр. Калитовскій.*

— **Огнѣ.** Дня 3 н. ст. мая выбухъ огонь въ Новици, повѣта калуского, и знищивъ 15 господарствъ та 54 будынкôвъ. Шкода въ $^1/_4$ части обезпечена на 4700 зр.

— **Фальшôвникъ банкнотôвъ.** Вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ замѣчено въ Сяноцѣ, що въ торговляхъ появляють ся фальшивѣ банкноты одноґульденовѣ. Повѣдомлено о сѣмъ поліцію и тôй удало ся 30 н. ст. цвѣтня выслѣдити и увязнити виновника. Есть се 21-лѣтный сѣльскій паробокъ Іосифъ Паливода зъ Прусека, повѣта сянôцкого. При ревізіи у Паливоды найдено деревляный клецокъ величины одного ґульдена и иншѣ прилады до вôдбиваня. Виновникъ признавъ ся до всего и заявивъ, що теперь працювавъ яко денный зарôбникъ при млынѣ, що до школы не ходивъ и самъ зъ власнои охоты научивъ ся читати и писати. Тогдѣ прийшло єму до головы пôдроблювати грошѣ, отже выбравъ собѣ грабове дерево и ножикомъ вырѣзавъ на нѣмъ ґульдена, вôдтакъ купивъ въ Сяноцѣ папѣръ бѣлый и синый та вôдбивавъ на нѣмъ фальшивѣ банкноты. Выкôнченье було добре, бо вже зъ 20 такихъ банкнотôвъ пустивъ въ обѣґъ. Спôльникôвъ не мавъ.

— **Уратованье туристôвъ въ Люґльохъ.** Сѣмохъ туристôвъ, котрыхъ вôдтяла вода дня 27 н. ст. цвѣтня вôдъ свѣта въ пôдземнôй печерѣ, выратовано вчера. Всѣ живуть и суть въ Градци. Вчера передъ полуднемъ публика, що окружала скалы и въ Градци була незвычайно роздразнена. Нагле около 12-ои годины въ полудне выставлено на замковôй горѣ бѣлу хоруговь на знакъ, що всѣ уратованѣ. На всѣхъ улицяхъ повстала величезна радôсть. Выдавано и розкидано осôбнѣ выданя дневникôвъ и розлѣплено дотычнѣ афішѣ. О годинѣ 11-ôй передъ полуднемъ дôставъ ся нурець Фішеръ до печеры и нагле побачивъ на водѣ промѣнье свѣтла, отже вернувъ и повѣдомивъ окружаючихъ, що замкненѣ ще живуть. Заразъ выслано зъ Градця двѣ патролѣ санітарнѣ и два возы червоного хреста до Люґльоха. О годинѣ пôвъ до дванацятои розсаджено послѣднѣ части скалы, вôддѣляючои замненыхъ вôдъ свѣта. Въ тôй хвили вôйшовъ нурець Фішеръ, бувшій пôдофіцяръ инжинеріи, до печеры, за нимъ вôйшло кôлька иншихъ осôбъ разомъ зъ адъюнктомъ лѣсовымъ Путицкомъ, авторомъ ратунковои акціи. Коли Фішеръ опинивъ ся въ печерѣ, учувъ зъ середины кликъ: „Гой! гой!“ Теперь запытано, що зъ ними дѣє ся. Вôдповѣдь звучала: „Мы здоровѣ.“ — „Чи всѣ сѣмъ?“ — „Такъ, всѣ!“ — „Чи мали вы поживу?“ — „Мали хлѣбъ, сыръ а навѣть свѣчки“. Спущено уратованымъ на шнурахъ поживу, зложену зъ коняку и зъ молока, вôдтакъ вôзвано ихъ, щобы цофнули ся далеко въ глубину, бо наступить розсадженье скалъ. Ажь коло 4-ои годины зъ полудня скôнчено роботы и приступлено до остаточного выратуваня живцемъ похороненыхъ. Всѣ сидѣли въ печерѣ коло себе, при горючôй свѣчцѣ. Станъ всѣхъ бувъ на причудъ добрый, лише 17-лѣтный ученикъ ґімназіяльный Гайдъ бувъ дуже ослабленый. — Хлопець не мôґъ самъ встати зъ мѣсця. Мусѣли єго пôднести и вынести зъ печеры. О годинѣ три чверти на пяту выйшли вже всѣ зъ печеры и оглядали на ново свѣтъ божій. Коли скôнчено ратунокъ загроженыхъ, зômлѣвъ нурець Фішеръ, бо надто довго высидѣвъ ся въ водѣ и пôдъ водою Коли першій зъ уратованыхъ показавъ ся очамъ окружаючои публики, заволодѣло товпою незвычайне зворушенье, котре вôдтакъ перемѣнило ся въ величезну радôсть. Тымъ першимъ бувъ 17 лѣтный Гайдъ, що виглядавъ якъ мара, зъ запалыми, пожовклыми лицями. Гайдъ подôбный теперь до знемощѣлого старця. Уложено єго на ношахъ и вôдживлено конякомъ. Хлопець не пôзнавъ нѣкого. Глядѣвъ якъ божевôльный на окружаючихъ. — По Гайдѣ добуто Фашінґа, що державъ ся цѣлкомъ добре и крикнувъ: „Не зле намъ пôйшло!“, однако за хвилю упавъ на землю раженый деннымъ свѣтломъ. Добутый Фельцманъ закликавъ: So a Hetz war no net da! — Уратованѣ оповѣдають, що до вторка мали власну поживу. Вô второкъ найшли въ печерѣ скриню зъ сыромъ и иншими віктуалами. Се була власне скриня, що пущено єи на воду до печеры на ослѣнъ минувшого вторка. Ся скриня выратувала ихъ вôдъ нехибнои смерти голодовои. Коли вчера почули слабый вôдголосъ стрѣлôвъ, наблизили ся въ тôмъ напрямѣ. Поживу, що мали, дѣлили совѣстно мѣжь собою и такъ дôждали щасливо чудесного ратунку.

— **Наша конституція.** Nowa Reforma наводить таке письмо выслане ц. к. старостою въ Яслѣ до одного священика [письмо подаємо въ перекладѣ рускôмъ]: „До Всч. уряду парохіяльного въ Н. Н. — Дôйшло до моеи вѣдомости, що Всч. о. Н. Н. передплачує часопись Н. Хочь анѣ на хвилю не допускаю, щобы Ваша Всеч. мала годити ся зъ пріпципами сеи часописи и зъ горы выключаю всякѣ лихѣ мотивы того передплачуваня, то однако прошу Вашу Всеч., щобы вы зволили понехати дальшого передплачуваня, а надсыланѣ примѣрники, щобы зволили не приймати зъ почты. Не можна-жъ заперечити, що само передплачуванье тои часописи подає авторови можнôсть выдавати єго. Ясло дня 15 цвѣтня 1894 р. *Габришевскій* в. р.“ — Такій „указъ“ ледве чи пова живись бы выдати якій исправникъ россійскій.

— **Вôдъ Вп. д-ра Д. Савчака** одержуємо отсе письмо: Въ ч. 90 „Дѣла“ зъ суботы, дня 5 мая с. р., — по наведеню недокладного змѣсту моеи промовы на загальныхъ зборахъ „Народнои Рады“ дня 3 мая с. р. зъ зачудуваньемъ вычитавъ я примѣтку, будь-то бы въ часѣ моеи промовы пôдносились не конче парляментарнѣ слова въ некористь бесѣдника. Позаякъ я жадныхъ непарляментарныхъ слôвъ — хочь тѣшусь добрымъ слухомъ — не чувъ а запытанѣ черезъ мене кôлькохъ поважныхъ присутныхъ участникôвъ збору, котрѣ въ часѣ моеи бесѣды сидѣли на рôзныхъ мѣсцяхъ салѣ, згôдно потвердили, що такожь жадныхъ непарляментарныхъ слôвъ не чули, зъ чого выходить, що авторъ сего дописку въ тôмъ взглядѣ розминувъ ся зъ правдою, то я се констатую. Остаю и т. д. *Д-ръ Савчакъ.*

— **Цѣсарь** санкціонувавъ найвысшою постановою зъ дня 1. н. ст. мая ухваленый соймомъ галицкимъ проектъ закона о побираню копыткового въ громадахъ мѣскихъ: Бережаны, Коломыя, Перемышль, Ряшѣвъ, Станиславôвъ, Тернопôль и Жовкôвъ.

— **Зъ Угелны** въ повѣтѣ стрыйскôмъ одержуємо таке письмо: „Довѣдавши ся, хотяй пôзнѣйше, що деякѣ часописи а такожь и „Дѣло“ звѣстили, немовь б. п. Маречекъ, учитель въ нашôмъ селѣ, умеръ въ наслѣдокъ острыхъ увагъ инспектора окружного п. Мариняка, почуваємо ся до обовязку яко свѣдки візитаціи заперечити тôй вѣсти безусловно, бо справа була цѣлкомъ инша, а именно рѣчь мала ся такъ: Учитель Маречекъ дôставъ атаку апоплексіи въ часѣ науки зъ причины такъ сильного протягу, що дверѣ замкненѣ на гачокъ самѣ отворили ся, а при замыканю тыхъ-же упавъ неживый — а не зъ причины увагъ инспектора шкôльного, якъ мильно було подано, бо візитація доперва що розпочала ся и не було навѣть часу нѣякихъ увагъ робити. — Угелна дня 1 н. ст. мая 1894 *Дмитро Микитинъ*, начальникъ громады. *Тимко Грицикъ*, членъ рады шкôльнои мѣсцевои. *Татаринъ*, радный громады.

— **Снѣґъ.** По кôлькохъ теплыхъ дняхъ обнизила ся значно температура въ цѣлôй Галичинѣ. Причиною сего - снѣґъ, що падавъ въ недѣлю дня 6 н. ст. мая въ скôльскôй Верховинѣ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Віцепрезидентъ краєвои рады шкôльнои д-ръ Мих. Бобжиньскій вернувъ передвчера зъ Кракова до Львова.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Презенты одержали оо.: Вас. Курдидикъ на Чернихôвцѣ, Дим. Бахталовскій на Перепельники и Корн. Монцѣбовичь на Калагарôвку.

Завѣдательства одержали оо.: Марк. Литвинъ въ Бôбщанахъ, Ив. Войнаровскій въ Раковѣ.

Сотрудництва одержали оо.: Епиф. Роздôльскій въ Золотникахъ, Вас. Левицкій въ Пôдгôрцяхъ, Ник. Герасимовичь въ Стрѣлискахъ, Ом. Гавришь въ Синевôдску выжнôмъ, Володим. Присташевскій въ Оравѣ.

Канонічну институцію одержали оо.: Корн. Мандичевскій на Турôвку, Евг. Купчиньскій на Бѣлкôвцѣ, Григ. Содомора на Маркову.

Декреты увôльненя вôдъ испыту конкурсового на 6 лѣтъ одержали оо.: Ив. Проскурницкій зъ Лопатина, Юл. Бачиньскій зъ Володимирець, Юл. Галькевичь зô Стрѣлискъ и Георг. Куницкій зъ Игровицѣ.

Стіпендію им. св. Георгія, въ квотѣ 100 зр. рôчно надѣливъ митрополичій ординаріятъ Теоф. Копистяньского, слухателя II. року правъ на львôвскôмъ университетѣ.

Консисторія вставила ся до презіди намѣстництва о згоду на канонічну институцію оо.: Вас. Курдидика на Чернихôвцѣ, Дм. Бахталовского на Перепельники и Корз. Монцѣбовича на Калагарôвку.

Введенѣ оо.: Конст. Целевичь въ завѣдательство Церковнои, Ник. Копачь яко парохъ Бѣлого Каменя, Володим. Пôдсоньскій яко парохъ Белзця, Ник. Демчиньскій въ завѣдательство Манаєва и Мар. Литвинъ въ завѣдательство Бôбщанъ.

Увôльненый о. Ник. Копачь вôдъ парохіи въ Бôбщанахъ.

Вôдпустки одержали оо.: Конст. Рѣпецкій зъ Синевôдска на 8 тыжднѣвъ и Евг. Витошиньскій зô Струсова на 2 мѣсяцѣ.

Правительство асиґнувало платню зъ фонда реліґійного для приватного сотрудника въ Ратищи на 1 рôкъ.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Романъ Матюкъ, ученикъ 2-ои клясы академічнои ґімназіи у Львовѣ, сынъ о. В. Матюка пароха въ Каровѣ, упокоивъ ся въ 12-ômъ роцѣ житя, на запаленье мозку дня 6 н. ст. мая въ Каровѣ, приѣхавши на свята Великодня до родичѣвъ. Похоронъ вôдбувъ ся нинѣ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Wiener Zeitung и Gazeta Lwowska оголошує розписанье офертъ на доставу зелѣзнои конструкціи для 10 мостôвъ на шляху зелѣзницѣ Гатна-Кимполюнґъ. Оферты принимає дирекція руху у Львовѣ найпôзнѣйше до дня 26 н. ст. мая с. р. — Близшѣ услôвя можна переглянути въ инспекторатѣ для удержаня зелѣзницѣ руху у Львовѣ.

Задля загальнои выставы краєвои годины урядовѣ въ бюрѣ вывѣдуючôмъ у Львовѣ (улиця Третього мая ч. 3. готель Имперіяль) будуть задержуваны вôдъ 15 н. ст мая до 15 н. ст. жовтня 1894 въ буднѣ вôдъ 9-ои рано до 1-ои и вôдъ 3-ои до 7-ои пополудни, въ недѣлѣ-же и днѣ святочнѣ вôдъ годины 9-тои до 1-шои въ полудне.

Галицко-угорскій рухъ звязковый. Зъ днемъ 1 н. ст. мая 1894 увôйде въ житье додатокъ I. до тарифы часть II. зшитка 3 для высше згаданого руху. Той-же мѣстити буде тарифы стаційнѣ для ново-влученыхъ реляцій, якъ такожь спростованье помилокъ въ друку тарифы головнои.

Льокальна тарифа товарова часть II. зшитокъ 1 и 2, важна вôдъ 1 сѣчня 1894. Зъ важностію вôдъ 1 н. ст. мая 1894 взглядно зъ днемъ отвореня зелѣзницѣ льокальнои „Мальфальконе-Цервіняно“ о скôлько-же пôдвышенье належитостей перевозовыхъ послѣдує, зъ важностію вôдъ 1 червня 1894. увôйде въ житье додатокъ II. до кождого зъ высше згаданыхъ зшиткôвъ.

Рухъ при переложеню товару на Лабу. Тарифа ґенеральна книга II. вôддѣлъ 2. Зъ важностію вôдъ дня 1 н. ст. мая 1894 увôйде въ житье нова тарифа ч. 187 А. сторона 1331.

Галицко-вѣденьскій звязокъ зелѣзничій. Зъ важностію вôдъ дня 1 н. ст. мая 1894 увôйде въ житье додатокъ II. до высше згаданои тарифы звязковои.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговоѣ именувало: касіера почтового Фр. Рашка въ Пôдволочискахъ и офіціялôвъ почтовыхъ: Володим. Сѣрацкого, Ив. Шмідта, Авг. Фріцого и Льва Лехицкого, контрольорами мочтовыми у Львовѣ; офіяла почтового Густава Брасона касіеромъ дирекційнои касы у Львовѣ, офіціяла почтового Фердинанда Ференца въ Перемышли контрольоромъ почтовымъ въ Ряшевѣ, вкôнци офіціяла Ом. Матковского въ Коломыи контрольоромъ тамъ же — Дальше именувало міністерство торговлѣ пôдофіцирôвъ: Стан. Штольца и Руд. Уріха асистентами почтовыми, а дирекція у Львовѣ призначила одного до Ряшева, другого до Коломыи. — Высшій судъ краєвый у Львовѣ именувавъ ведучими книги грунтовѣ канцеліслôвъ: Як. Дуняка въ Борщевѣ для Борщева, Мих. Филиповского въ Яновѣ для Грималова, Щасн. Жеребецкого въ Сѣнявѣ для Чорткова, Ом. Воляньского въ Тернополи для Буршстина и Іос. Смоленя у Львовѣ для Самбора.

Телеґрамы „Дѣла“

Бѣдень 8 мая. Спôльнѣ делеґаціи зôйдуть ся ажь 11 червня. — Комісія прасова не могла згодити ся на предложеня правительства що-до поведеня прокураторій при конфіскатахъ.

Будапештъ 8 мая. Дуже сумнѣвають ся, чи предложеня найдуть въ палатѣ маґнатôвъ бôльшôсть. На случай вôдкиненя предложень, вытворить ся въ палатѣ послôвъ сильне сторонництво демократичне, котре зачне завзяту борбу зъ реакцією.

Острава моравска 8 мая. Страйкъ робôтникôвъ гôрничихъ ширить ся; приступило до него 7000 робôтникôвъ.

Медіолянъ 8 мая. Отверто мѣжьнародну выставу журналістину. При торжествѣ отвореня були присутнѣ король, королева, міністры и послы. Населенье робило великѣ овації королѣвскôй парѣ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Н. Кум. въ Нѣм.** Не за 3. лише за 2 кварт. виписано, а бажана адреса есть: Рогôзна п. Садагора на Буковинѣ. — **Вп. П. Пет. въ Даш.** Такъ. — **Вп. Н Ан. въ Са.** До кôнця 2 кварт. — **Вп. В. Лев. въ Цар.** Прийде до кôнця II. кварт. ще 1 зр. — **Вп. Н. Гри. въ Сня.** Дякуємо, а користаючи зъ пагоды, вôдступили всѣ крашанки до збôрки на выставу краєву. — **Вп. О. Чуб.** За 2. кварталъ.

Запросини до передплати.

В роках 1889, 1890 і 1891 виходила „Часопись правнича“ яко місячник для теорії і практики, котроґ одвічальним видавцем був Вп. адвокат др Кость Левицкий а співвидавцями в перших двох роках були Вп. адвокати: др Евген Олесницкий и др Антін Горбачевский.

Хотячи вдоволити загально відчуваній потребі дальшого видаваня сеї фахової часописи, переняло Товариство наукове імени Шевченка у Львові на себе дальше видавництво „Часописи правничоґ“ — віддаючи ведене сего видавництва Вп. адвокатови дрови Костеви Левицкому.

З роком 1894 розпічне ся прото дальше видаване „Часописи правничоґ“ яко чвертьрічника для теорії и практики, що появлятись буде в обємі чотирох до пять аркушів друку кождого: 15 лютого, 15 мая, 15 серпня і 15 падолиста.

„Часопись правнича“ буде містити: розвідки наукові з предметів права і адміністрациі, ореченя трибуналів и заміткі бібліоґрафічні.

Річна передплата виносить: 3 зр.

Подаючи сю оповістку про відновлене видавництво „Часописи правничоґ“ до прилюдної відомости — Виділ товариства наукового імени Шевченка у Львові запрошує отсим до передплати як також до надсиланя праць для „Часописи правничоґ“, маючи надію, що загал Русинів радо прийме сю вість і поспішить з матеріяльною та моральною підмогою для сего наукового видавництва.

Всѣ листи, письма і посилки належить адресувати до Товариства наукового імени Шевченка у Львові (при улици Академічній ч. 8).

Виділ наукового Товариства імени Шевченка у Львові.

Вôдозва.

Въ цѣли представленя на выставѣ краєвôй якъ найкомплетнѣйшои збôрки писанокъ зъ усѣхъ сторôнъ нашого краю, удаюсь нинѣ зъ уклôнною просьбою передовсѣмъ до цѣлого Вир. Духовеньства и иншихъ Родимцѣвъ, щобы зволили надсылати якъ найбôльше писанокъ (по змозѣ выпорожненыхъ) на адресу: Проф. Волод. Шухевичъ, Львôвъ, ул. Чарнецкого ч. 26. Кошты пересылки покрыю тутъ у Львовѣ. Въ надѣи, що Вп. Родимцѣ не вôдкажуть и въ тôмъ дѣлѣ менѣ ласкавои и необходимои помочи.

Волод. Шухевичъ.

[Другѣ часописи просить ся о повторенье сеи просьбы].

Надбôлане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 18

ЗАЯВЛЕНЬЕ.

Заявляю, що не єсьмъ авторомъ въ „Галичанинѣ“ помѣщенои дописи о вечерку Шевченковôмъ въ Тернополи.

І. Ю. Луцикъ.

ВЖЕ ВЫЙШОВЪ
МОЛИТВЕННИКЪ
выданый „Просвѣтою“

въ народнôй мовѣ, великій, обôймаючій 640 сторôнъ друку, найповнѣйшій зô всѣхъ такихъ Молитвенникôвъ.

Молитвенникъ сей мѣстить въ собѣ: I.) Молитвы щоденнѝ раннѝ и вечѣрнѝ. II.) Зъ Богослуженя церковного, именно: а) въ Вечернѣ, б) зъ Повечерницѣ малои, в) зъ Повечерницѣ великои, г) зъ Утренѣ, д) Литургія св. Іоана Золотоустого е) Молитвы въ часѣ св. Литургіи. III. Тайны покаяня и пресв. Евхаристіи IV.) Молитвы для рôзного вѣку стану и въ рôзныхъ потребахъ V.) Молитвы въ часѣ Великого посту VI.) Молитвы на празники а) Господскѝ б) Богородичнѝ, в) Святыхъ VII.) Молитвы сполученѝ зъ вôдпустами, VIII.) Акафистъ до а) Исуса Христа, б) Пресв. Богородицѣ, в) св Отця Николая. IX.) Молебенъ до пресв. Богородицѣ X.) Тропарѣ, кондаки, богородичнѝ и прокимены а) недѣльнѝ, б) щоденнѝ, в) на празники Господскѝ, Богородичнѝ и Святыхъ, г) на деякѝ потребы. XI.) Коляды и иншѝ пѣсни церковнѝ. XII.) Мѣсяцословъ цѣлого року.

Сей Молитвенникъ дôстати можна **въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ и въ книгарни Ставропигійскôй и перепл. заведеню Мих. Спожарского** по такихъ цѣнахъ:

1) Молитвенникъ брошурованый . . — зр. 70 кр.
2) оправленый на-пôвъ въ полотно зъ одвѣтными вôдтисками . . . — „ 90 „
3) оправленый цѣло въ полотно зъ золоченями и вôдтисками . . . 1 „ 10 „
4) оправленый якъ пôдъ 3) зъ додаткомъ золоченыхъ берегôвъ . . 1 „ 30 „
5) оправленый на-пôвъ въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками . . . 1 „ 10 „
6) оправленый цѣло въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками . . . . 1 „ 60 „
7) оправленый якъ пôдъ 6) зъ додаткомъ золотыхъ берегôвъ . . . 1 „ 80 „

Замовляючѝ поодиноко Молитвенники зволять присилати на оплату почты 20 кр.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника львôвского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	3^{08}	6^{01}	9^{36}	6^{46}	9^{36}
Варшавы	—	6^{01}	9^{36}	6^{46}	9^{36}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (вôдъ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$) включно	—	—	9^{36}	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ		—	—		9^{36}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ $^{25}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$)		6^{01}	—	—	
Мушины-Криницѣ ч. Стрый		—	^{10}	12^{46}	
Надберезя и Тарнобжеґу		—	—	6^{46}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{48}	10^{15}	9^{46}	6^{21}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	2^{34}	9^{49}	9^{21}	5^{55}	—
Сучавы	10^{16}		8^{13}	1^{03}	7^{11}
Кимполюнґа	10^{16}	—	8^{13}	—	—
Радôвцѣвъ	10^{16}	—	8^{13}	—	7^{11}
Бергомета и Чудина	10^{16}	—	—	—	—
Новоселицѣ	10^{16}	—	—	—	7^{11}
Слободы рунгурскои	10^{16}	—	—	—	7^{11}
Гусятина черезъ Галичь	10^{16}	—	8^{13}	—	—
Чорткова черезъ Галичь	—	—	—	1^{03}	—
Белзця	—	—	—	5^{21}	—
Сокаля	—	—	8^{24}	5^{21}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—		9^{10}	1^{46}	—
Сколього, Гребенова, Хирова, Станиславова и Борислава черезъ Стрый	—	—	2^{38}	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	9^{23}	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	3^{00}	10^{46}	5^{26}	11^{11}	7^{31}
Варшавы	—	10^{46}	5^{26}		[illegible]
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{46}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$) вкл	—	—	—	—	7^{31}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	5^{26}	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—		—	7^{46}	
Надберезя и Тарнобжеґу	—	10^{46}	5^{26}	—	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{44}	3^{20}	10^{16}	10^{56}	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{58}	3^{32}	10^{40}	11^{23}	—
Сучавы	6^{51}	—	10^{51}	3^{31}	11^{0}
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	3^{31}	—
Чорткова черезъ Галичь	6^{51}	—	—	—	11^{06}
Слободы рунгурскои	—	—	10^{51}	—	11^{06}
Новоселицѣ	6^{51}	—	—	—	11^{0}
Бергомета и Чудина	6^{51}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{51}	—	—	—	11^{06}
Кимполюнґа	6^{51}	—	—	3^{31}	—
Сокаля	—	—	9^{56}	7^{21}	—
Белзця	—	—	9^{56}	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	6^{16}	10^{26}	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	6^{16}	7^{46}	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	10^{26}	7^{43}	—
Сколього, Гребенова и Хирова черезъ Стрый	—	—	10^{26}	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	3^{41}	—	

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѝ значать порунôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Тягненье вже 13 мая.

СЕРБСКѝ Льосы тютюневѝ

Рôчно три тягненя: 13 сѣчня, 13 мая, 13 вересня

зъ головными выграными фр. 100.000, 75.000, 40.000 ит. д

Найменша выграна $12^{1}/_{2}$ фр. зъ квітомъ выграныхъ.

Продаемо:
2 штуки на $12^{1}/_{2}$ ратъ мѣс. по 1 зр
3 „ „ 9 „ „ „ 2 „
5 „ „ 10 „ „ „ 3 „
10 „ „ 12 „ „ „ 5 „

По зложеню першои раты одержуе ся заразъ одиноке право гры.

Кождый льосъ мусить бути вытягненый.

Плата ратами вôльна вôдъ порта на квіты вплатъ.

Контора вымѣны **Вернеръ и С-ка,** Вѣдень 39.
I. Wipplingerstrasse Nr.

Листа тягнень даромъ и франко. — Порученя зъ провінціи полагоджують ся вôдворотною почтою. 173 1—2

Цѣны зниженѝ о 15%

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ
ВЪ РАДИМНѢ

стоваришенье зареєстроване зъ ограниченою порукою и субвенціоноване Выс. выдѣломъ краєвымъ у Львовѣ

поручае свои

выробы поворозничѝ и тенетнѝ

такожь

поясы до машинъ, линвы до кафарôвъ и поромôвъ, ґурты до выбиваня вôзкôвъ, ходники на коридоры, сѣти до ловôвъ и рыболовства на всякѝ выробы мотузковѝ и прикрасы.

Товариство побудувало галѣ на взôръ заграничныхъ, спровадило улѣпшенѝ машины, взагалѣ зробило все, чого вымагае поступъ и выкôнченье выробôвъ. Роботы выкôнчують ся пôдъ наглядомъ инструктора поворозництва именованого выс. выдѣломъ краєвымъ.

Пôсля зарядженя ц. к. ґенеральнои дирекціи зелѣзниць державныхъ у Вѣдни зъ дня 28 жовтня 1893 Ч. 150.100 вôдповѣдаючого на наше поданье, дôстала пôдписана Дирекція на користь нашихъ П. Т. вôдбирателѣвъ зниженье перевозового фрахту вôдъ товарôвъ поворозничихъ высиланыхъ товариствомъ, а то въ высотѣ 30%.

Товариство мае свои комісовѝ склады:

у Львовѣ: Центральный базаръ краєвый;
въ Перемышли: Базаръ имени Зибликевича;
„ **Станиславовѣ:** Базаръ повѣтового товариства торговельного;
„ **Тарновѣ:** Торговля пана Антонія Свидерского.
„ **Радеховѣ:** Базаръ мѣскій.

Завѣрюючи о совѣстнôй услузѣ поручаемо выробы Товариства ласкавымъ взглядамъ.

Цѣнники даромъ и оплатно. 49 1—12

ДИРЕКЦІЯ:
Кс. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЪ СВЄХОВСКІЙ.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовѝ дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старѝ або ушкодженѝ дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѝ замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавѝ замовленя такъ на поодинокѝ новѝ дзвоны якъ и на цѣлѝ групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Лôжка зелѣзнѝ орѣхово лякированѝ по зр. 16 и 18 складанѝ по 6 зр. поручае

4595 *поручае*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).
Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ПА-

расолѣ у великôмъ выборѣ. Кальошѣ *американьскѝ и россійскѝ. Бѣлье мужеске, выробы триковѝ бѣлье Єґера, и т. п. поручае найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п*

Павла Лянгнера
передъ тымъ 2537
Братôвъ Лянґнерôвъ
у Львовѣ улиця Галицка число 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѝ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванѝ и зъ образомъ поручае
ЧЕРНАВСКІЙ
ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.
Рамы золотѝ и чорнѝ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны 4641 40—?

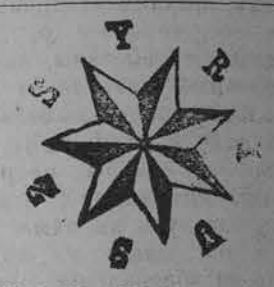

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СІРІЮСЪ“
У ЛЬВОВѢ
ул. Оссолиньскихъ ч. 11
Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшѝ кавы $^{1}/_{2}$ клґр. 1 зр. и 2227 8—?
Найлѣпшѝ чаѣ россійскѝ, хиньскѝ и Ліптона славнѝ анґлійскѝ $^{1}/_{4}$ клґр. 1 до 2 зр.
Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партицкого
продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.
поручае 4798 75—?
ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львôвъ, площа Галицка 14.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБÔТНЯ** 115-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

АВІЗО.

Симъ позволяю собѣ повѣдомити Вп. Публику, що я устроивъ въ

Тернополи улиця Мицкевича число 700
власный складъ моего славнозвѣстного
Першого берненьского хемічного заведеня для прасованя и фарбованя
пореныхъ и непореныхъ одягôвъ, матерій на меблѣ, аксамітôвъ и т. ин. и прошу рôвночасно почтити его численными замовленями. Точнѝ проспекты можна одержати на жаданье.

Зъ поважаньемъ
175 1—6 **Р. ЧЕРНЕРЪ.**

Повѣсти О. Федьковича
ЧАСТЬ I.
Сторôнъ 1—78. **Цѣна 20 кр.** (съ пересылкою почт. 25 кр.)
Дôстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропигійскôй.

Симъ маемо честь донести, що мы отворили
у Львовѣ при ул. Кароля Людвика
першорядный
GRAND HOTEL

коло будынку галицкои касы ощадности, въ самôмъ центрѣ мѣста, при Валахъ Гетьманскихъ въ найгарнѣйшôмъ положеню, напротивъ площѣ св. Духа и ґалеріи образôвъ, въ домѣ, що нинѣ становить прикрасу Львова.

Устроенье цѣлого готелю величаве, пôсля найпершихъ заграничныхъ взорôвъ;
Свѣтло електричне въ цѣлôмъ будынку и въ кождой комнатѣ;
Водопроводы, безплатна, електрикою порушана вінда особова;
Помѣщеня вôдъ однои комнаты ажь до найгарнѣйшихъ и найвыбагливѣйшихъ мешкань родинныхъ;
Ждальнѣ готелевѝ зъ комфортомъ устроенѝ, при котрыхъ заведено читальнѣ;
Зимовою порою цѣлый будынокъ и комнаты якъ такожь коридоры однаково огрѣтѝ. 155 4—5

Задля згаданыхъ прикметъ а такожь задля совѣстнои прислуги и приступныхъ цѣнъ заслугуе се заведенье на назву

Одинокого першорядного готелю у Львовѣ.

Въ повнôй надѣѣ, що нашъ готель буде тѣшити ся ласкою и взглядами Вп. Публики пишемо ся

Зъ высокимъ поважаньемъ
Валентій Шіллінґъ и Францъ Гексель.

ВЪ АДМИНИСТРАЦІИ „ДѢЛА“
улиця Баторія число 24
можна дôстати:

Въ оборонѣ чести — зъ нѣмецкого Г. Раймунда Цѣна зниж 1·25 зр.
Дымъ — зъ россійского Ив. Тургенева Ц. зн. 75 кр.
Стефанъ Лаврентій — зъ анґлійского Едвардса. Ц. зн. 1·35 зр.
Любовь убогого молодця — зъ француского Окт. Фейлета. Ц. зн. 60 кр
Новорôчнѝ Дзвоны зъ анґлійского Кар Дікенса Ц. зн. 30 кр.
Грошѣ а праця зъ шведского Дядька Адама. Ц. зн. 1·60 кр.
Мѣщаньске племя зъ нѣмецкого Ф. Раймунда. Ц. зн. 60 кр.
Зъ великого Свѣта зъ француского Окт. Фейлета. Ц. зн. 40 кр.
Фромонтъ молодшій и Рісльеръ старшій зъ француского. Ц. зн 90 кр.
Золотый чоловѣкъ зъ угорского Мавра Іокая Ц. зн. 90 кр.
Два мѣста зъ анґлійского Кар. Дікенса. Ц зн. 1 зр.
Батько Горіо зъ француского Бальзака. Ц. зн. 1 зр.
Князь Серебряный зъ россійского гр А. К Толстого. Ц. зн. 1 зр
Зъ чужихъ зѣльникôвъ. Збôрникъ повѣстокъ и оповѣдань. Ц зн. 70 кр.
Набобъ зъ француского Альф Додета Ц. зн. 1·35 кр.
Батьки и дѣти зъ россійского Ив. Тургенева. Ц. зн 1·20 кр.
Власными силами зъ нѣмецкого Вильгельмины Гилернъ Ц зн. 1·20 кр
Великій Лôмъ зъ француского Юрія Онета. Ц. 2 зр
Вина и кара зъ россійского Федора Достоевского. Ц. 4 зр
Родина Бухгольцѣвъ зъ нѣмецкого Ю. Стіндого. Ц. 1 зр.
Обломовъ зъ россійского И. А. Гончарева. Ц. 1 зр. 90 кр
Низины зъ польского Елізы Оржешковои. Ц. 65 кр.
Безталанне сватанье образокъ зъ галицкого житя, написавъ Василь Барвѣнокъ Цѣна 80 кр.
Мертвѝ душѣ зъ россійского М. Гоголя (зъ портрет автора). Ц. 1 80 кр.

Зъ причины сегорôчнои
ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагодна
въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижени по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^{1}/_{2}$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ маґазину AU LOUVRE
4895 38—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 93. Львôвъ, Середа 27 цвѣтня (9 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ щодня (крôмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademi ut hegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком:
въ Австріи: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишь на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а.
Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ стишка.

Гадки по зборахъ „Народнои Рады“.

I.

„Загальнѝ зборы Народнои Рады уважають лишь політику пріпціпіяльну, основану на борбѣ за свободы конституційнѝ, хосенною и вôдповѣдною для рускаго народу“ и „похваляють выступленье посла Романчука зъ клюбу рускаго въ радѣ державнôй, коли побачивъ, що клюбъ рускій веде політику шкôдну“.

Такъ зазначили сегорôчнѝ загальнѝ зборы „Народнои Рады“ політичне становище народовцѣвъ — и инакшои ухвалы годѣ було й надѣяти ся. Ухвала ся вôдповѣдае поглядови и пересвѣдченю коли не загалу народовцѣвъ то певно значно а значно переважаючои части.

Пригляньмо ся якъ найобєктивнѣйше мотивамъ, якѝ мусѣли спонукати импонуючу бôльшôсть членôвъ „Народнои Рады“ заняти таке а не инакше становище.

Попередъ всего бувъ той мотивъ, що т. зв. „нова ера“ не сповнила тыхъ надѣй, якѝ на неи Русины покладали и — пôсля умовы зъ правительствомъ — мали право покладати Се рѣчь звѣстна и признавъ се на зборахъ навѣть противникъ політики пріпціпіяльнои — посолъ Вахнянинъ.

Мусимо бути справедливыми и признаємо, що т. зв. „нова ера“ принесла и деякѝ здобутки для Русинôвъ [не наводимо ихъ тутъ, бо они кождому добре звѣстнѝ]. Здобутки тѝ — хочь неразъ подавали ся при обставинахъ досыть прикрыхъ — Русины завсѣгды знали оцѣнити якъ слѣдъ, — тôлько жь годѣ дивувати ся або й за зле брати загалови рускому, що вôнъ не почавъ цяцькати ся тыми здобутками, якъ дитина ляльками, и не стративъ при тôмъ погляду на загальный хôдъ справы. А наглядъ за загальнымъ ходомъ справы мусѣвъ здоровомыслячимъ людямъ указувати деякѝ немаловажнѝ появы. И такъ:

По перше — система політична супротивъ Русинôвъ майже не змѣнила ся, а змѣна системы на бодай троха якусь бôльшу скалю була найважнѣйшою точкою мѣжь услôвями поставлеными зъ рускои стороны правительству. Безперечно красна рѣчь не то катедра исторіи въ університетѣ, не то паралелька ґімназіи, але й кожда шкôлка вправъ, — тôлько-жь далеко важнѣйша рѣчь змѣна системы, котра бы дозволила и помогла рускому народови набрати силы. А безъ такои змѣны системы зовсѣмъ натурально мусять меркнути здобутки спорадичнѝ. Безъ змѣны системы політичнои Поляки можуть собѣ оденъ здобутокъ Русинôвъ вôдбити въ десятеро навѣть на тôмъ самôмъ поли, коли не на десятьохъ иншихъ

Оно такъ и дѣе ся — и се кладемо мы за другу немаловажну прояву. Въ „новôй ерѣ“, коли Русины оголосили зô своеи стороны такъ сказати-бъ перемирье зъ Поляками, — по сторонѣ польскôй не то не послабъ антаґонізмъ національный, але ще якъ-разъ збôльшила ся аґресивнôсть противъ Русинôвъ. Аґресивнôсть тота проявила ся въ деякихъ напрямахъ небувало ярко и завзято. Такъ и выходить, що зъ польскои стороны кинено ся выхôснувати зголошене Русинами перемирье.

А вже найважнѣйшій проявъ „новои еры“ — то третій: ослабленье Русинôвъ и — нѣгде правды дѣти — познаки деморалізаціи. Не дасть ся заперечити, що и Русины яко нарôдъ и народовцѣ про себе передъ т. зв. „новою ерою“ були сильнѣйшѝ нѣжь нинѣ, — Русины яко нарôдъ на внѣ а народовцѣ у внутрѣ своемъ. Свѣдомости самого сего сумного факту вже досыть, щобы кождый здорово-мыслячій Русинъ-народовець розсудивъ: чи політика руска мае дальше йти дорогою, котра Русинôвъ яко нарôдъ и народовцѣвъ яко верховодне сторонництво ослабляе, чи звернутись зъ тои дороги а вступити на иншу? — тымъ бôльше, що зъ однои стороны нѣ правительство нѣ сторона польска не покидають своего давнѣйше занятого становища, а зъ другои стороны нема надѣѣ, щобы на основѣ т. зв. „ново-ерскои“ політики дала ся гôдно перевести орґанізація народовцѣвъ а вôдтакъ и всѣхъ конструктивныхъ силъ рускихъ.

Церковно-політична дебата
въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ.

Въ понедѣлокъ зачала ся въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ дебата надъ правительственнымъ проектомъ реформы закона супружого. Судьба того проекту дуже сумнѣва, бо ліберальне сторонництво числить лишь 126 певныхъ голосôвъ за проектомъ на 345 членôвъ палаты, а противники проекту змобілізували всѣ свои силы до сеи борбы. Рôвножь многѝ знатнѝ особы, стоячѝ въ звязи зъ цѣсарскимъ дворомъ, взяли симъ разомъ участь въ засѣданю палаты и дуже можливо, що перехилять побѣду на сторону противникôвъ проекту. До голосу записало ся значне число бесѣдникôвъ, длятого въ найлѣпшôмъ разѣ до голосованя прийде ажь въ середу.

Референтъ Цорда не входивъ въ мерітумъ самого проекту, лишь старавъ ся доказати, що Угорщина розвивала свое законодатство окремо вôдъ канонічного права. Запевнивъ, що реформою закона супружого не нарушить ся права церкви, а противно опозиція противъ реформы може пошкодити одноцѣлости угорскои идеѣ державнои.

По референтѣ забравъ голосъ кардиналъ-прімасъ Васарій. Заявивъ, що угорскій епископатъ выразно зазначивъ свое становище що-до церковно-політичныхъ квестій въ меморіялѣ до правительства зъ 3 марта 1893 р. Въ тôмъ меморіялѣ пôднесено, що право супруже у католикôвъ опираеся на доґматичныхъ основахъ, що безъ нарушеня доґматôвъ не можна вытворити одноцѣльного права супружого, що правительственный проектъ противить ся доґматови и що заколотъ, якій повставъ въ вôдносинахъ поодинокихъ вѣроисповѣдань, не походить зъ канонічныхъ приписôвъ, лишь въ наслѣдокъ цивільныхъ законôвъ ухваленыхъ въ 1868 р. — Предложеного правительствомъ проекту не може кардиналъ узнати нѣ въ цѣлости нѣ подрôбно, зъ тои причины, що противить ся доґматамъ. Католицка церковь научае, що супружество есть тайною и есть нерозрывне, а о важности его рѣшае церковь. Пôсля правительственного проекту супружество есть горожаньскою умовою, есть розрывне а о его важности рѣшають трибуналы державнѝ. Твердженье, мовь бы римска курія прихильно вôдносилась до цивільныхъ супружествъ неправдиве. И такъ папа Пій IX. въ листѣ зъ 17 вересня 1852 до короля Віктора Емануила сказавъ, що престолъ римскій невдоволеный законами супружими въ Бельґіи и Франціи, пôдносить протестъ противъ нихъ и акты зъ протестами можна найти въ папскихъ архівахъ. Що правда, въ супружествѣ есть и сторона горожаньска, котру управильнити мае держава право, — але если каже ся, що супружество зложене зъ двохъ частей, церковнои и горожаньскои, або якъ говорять правительственный проектъ, що супружество заключене передъ цивільнымъ урядникомъ пôсля права цивільного есть дѣйстнымъ супружествомъ, то на такій поглядъ не можна нѣколи згодити ся. Тайна сполучена зъ супружествомъ такъ тѣсно, що не може бути роздѣленою акцесорією супружества. Кождо подруже, довершене не яко тайна, есть нѣчимъ иншимъ, якъ лишь неслюбнымъ пожитьемъ, хочь бы и якъ его называли цивільнѝ законы. Розрывнôсть супружества есть, пôсля гадки прімаса, вельми небезпечна якъ зô взглядôвъ церковныхъ такъ и державныхъ. На доказъ того покликувавъ ся прімасъ на Люі Блянка, на протестантского писателя Якобзона и на высказъ Таціта: Leges sine moribus vanae. Нерозрывнôсть супружества есть не лишь доґмою, але и природно-правнымъ пріпціпомъ, въ котрого оборонѣ стававъ навѣть Ціцеро. Рôвножь и Ґледстонъ та американьскій міністеръ Фельпсъ заявили ся за нерозрывностью супружества. Рѣшучо запротестувавъ бесѣдникъ противъ інґеренціи державы въ справы супружѝ. Если проектъ буде ухваленый, тогдѣ католики будуть пôдчиненѝ законови, опертому на пріпціпіяльныхъ основахъ протестантскихъ, бо у протестантôвъ супружество есть справдѣ умовою, есть розрывне и о важности его рѣшае держава. Якъ свого часу протестанты старали ся скинути зъ себе право супруже, оперте на основахъ канонічныхъ, такъ теперь будуть католики бороти ся, щобы отрястись зъ закона супружого, опертого на протестантскôй основѣ. Въ 1849 роцѣ сказавъ князь Бісмаркъ, тогдѣ ще звычайный посолъ: „Цивільне супружество есть наслѣдуваньемъ чужихъ вôдносинъ. Французскою шарлятанерією“. Въ 1858 и 1859 рр. вôдкибула палата панôвъ проектъ цивільного супружества, ухваленый прускимъ парляментомъ. Въ 1873 р. сказавъ Бісмаркъ середъ заколоту борбы культурнои: „Я рѣшивъ ся встоюватись за цивільнымъ супружествомъ, якъ взагалѣ за одною зъ тыхъ справъ, котрѝ противлять ся моимъ особистымъ пересвѣдченямъ.“ И вôдъ того часу ведесь въ Нѣмеччинѣ безперерывно борба противъ цивільного супружества. — Вкôнци зазначивъ прімасъ, що и зъ політичныхъ взглядôвъ мусить бути противный проектови, бо присягавъ цѣсареви, вѣрно служили своѣй вôдчинѣ, а по заведеню цивільного супружества настане великій заколотъ въ народѣ, котрый выйде на шкоду Угорщинѣ.

[По промовѣ прімаса Васаріого поспѣшили многѝ члены палаты поґратулювати бесѣдникови. Мѣжь ними бувъ такожь и одинъ молодый єзуитъ въ цивільнôмъ одязѣ ґр. Євгеній Естергази. Вôнъ бувъ до недавна ще членомъ палаты панôвъ зъ титулу оплачуваного податку (що найменше 3000 зр. рôчного податку). Передъ двома мѣсяцями высвячено его въ орденѣ єзуитôвъ въ Инсбруцѣ и вôнъ мусѣвъ зречись свого маетку. Урядова ґазета оповѣстила, що ґр. Євг. Естергази переставъ бути членомъ палаты панôвъ. Але молодый єзуитъ зложивъ теперъ рясу монашу и явивъ ся въ Будапештѣ, щобы ще послѣдный разъ выповнити свое право яко членъ палаты панôвъ и голосувати противъ проекту. — Кардиналъ Васарій выйшовъ сейчасъ по своѣй промовѣ зъ палаты.]

Міністеръ Сілядій зачавъ свою промову тезою, що держава нѣколи не выпустила зô своихъ рукъ права, управильнити вôдносины супружѝ. — Тутъ вôдозвавъ ся кардиналъ Шляхъ: Се неправда! — Міністеръ: Если Ваша Еміненція, котрого ученôсть нѣхто бôльше не цѣнить якъ я, пôддаете въ сумнѣвъ се твердженье, то я зъ моеи стороны мушу заявити, що уважаю се право такимъ, котрого держава не може выпустити зъ рукъ. Державѣ прислугуе право ладнати правнѝ вôдносины своихъ горожанъ. Вôдтакъ перейшовъ міністеръ на полеміку зъ прімасомъ Васаримъ. Не годить ся осуджувати проекту закона зъ того погляду, мовь бы вôнъ протививъ ся доґмамъ релігіи. Такій поглядъ робивъ бы неможливою всяку реформу. Говорять, що проектъ уважае супружество звычайною умовою, а тымчасомъ въ проектѣ говорить ся, що супружество есть цѣлкомъ спеціяльнымъ вôдношеньемъ, котре управильняе ся умовою. Таке саме твердженье находить ся въ ухвалахъ тріентійского собору и я можу ихъ вôдчитати. Опираючись на тôй фальшивôй термінольоґіи, кажуть въ аґітаціи, мовь бы услôвя звычайнои умовы въ законѣ цивільнôмъ обовязували такожь и супружество, а тымчасомъ проектъ правительства мѣстить далеко острѣйшѝ приписы, нѣжь постановы протестантскои и православнои церкви. Неправда, мовь бы проектъ шкодивъ моральному становищу женщинъ; противно по заведеню одностайного права супружого, усуне ся перешкоды вѣроисповѣднѝ, якѝ дѣлять теперь женщину вôдъ того, кому она вôддала свое серце. Въ нашôмъ обовязковôмъ супружествѣ цивільнôмъ признано о много ширшѝ права церквѝ, анѣжь въ постановахъ т. зв. цивільного супружества зъ конечности. Твердженье, мовь бы обовязкова форма супружества цивільного накладала примусъ вѣроисповѣдный, було опрокинене самымъ папою, котрый наказавъ вѣрнымъ въ тыхъ державахъ, де обовязуе цивільне супружество, по церковнôмъ благословленю заключати супружество передъ політичными властями. Если жь бы отже бувъ якій примусъ вѣроисповѣдный, то певно папа не бувъ бы дававъ такого розпорядженя. Тожь не полохаймо себе взаимно. (Веселôсть). — Ір. Ферд. Зічі: Сего не зробивъ папа, лишь кардиналъ. Смѣятись цѣлкомъ не на мѣсци, бо тутъ иде о поважнѝ справы. — Та замѣтка дуже розсердила міністра и вôнъ выпросивъ собѣ подôбныхъ увагъ.

10)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(*Дальше.*)

Дверѣ до бібліотеки розтворились, и передъ Мулэномъ станувъ маркизъ Кандеканъ.

Се бувъ величавый мужчина, мимо своихъ повныхъ пятьдесять лѣтъ. Правда, дещо наружованый, зъ надто вже чорнымъ волосьемъ та долами пôдъ очима; але за то що за стать, що за величава стать! Аристократъ вôдъ нôгъ до головы. А нôсъ — мовь бы той самый нôсъ, що у Франца I. на славнôмъ Тиціянôвскôмъ портретѣ въ Люврѣ. Гафтованый передъ его сорочки, твердый якъ кирасъ, похожій бувъ своею бѣлостью на альпійскій ледовець або снѣгомъ покритѝ поля Сибѣру; передъ тымъ твором пральнои штуки лишилось тôлько замкнути очи, щобы не ослѣпнути.

Ледви замѣтно кивнувши головою — мабуть длятого, щобы не помняти своеи незвычайнои сорочки — маркизъ процѣдивъ лѣниво:

— Чого собѣ желаете, отче добродѣю?

Сей аристократъ рѣшучо несподобавъ ся священикови; ему казали довго ждати, вôнъ стративъ бôгато часу, такъ и боючись опôзнити, безъ церемоніи зъ великимъ паномъ, приступивъ прямо до выясненя цѣли своеи візиты:

— Ренодель, вашъ колишній банкиръ, звертае зъ процентами всѣ вашѝ грошѣ... А отъ, вексель... міліонъ сѣмдесять вôсѣмъ тысячѣвъ чотириста двацять одинъ франкôвъ. Прошу менѣ пôдписати отсе поквітованье, пане маркизе!

Хочь и панъ де Кандеканъ при першихъ словахъ священика почервонѣвъ по самѝ уха, все-жь таки, старавъ ся бути спокôйнымъ, поставити за примѣръ свою холоднокровнôсть, правдиво аристократичну, плебейскôй безтактности священика. Безъ поспѣху, вôнъ вложивъ монокль въ лѣве око, переглянувъ уважно вексель, неначе хотѣвъ переконатись о его точности, гарно зложивши, всунувъ въ кишеню камизельки, а потôмъ взявши поквітованье, пôдписавъ, и кôнчиками пальцѣвъ подавъ его священикови.

Священикъ поклонившись збиравъ ся до вôдходу, коли наразъ, незворушеный денді, мабуть не маючи вже бôльше силы, володѣти собою, упавъ въ фотель, и безсильно склонивъ голову на руки, прошептавъ голосомъ, въ котрôмъ чути було слезы: — За пôзно!.. За пôзно!..

— Ради Бога! Пане маркизе, що вамъ? кликнувъ переляканый священикъ. Але панъ де-Кандеканъ зôрвавъ ся вже зъ свого мѣсця та почервонѣвши зъ гнѣву, ставъ великими кроками ходити по комнатѣ.

— И такъ, злодѣй звертае украдене! заговоривъ вôнъ, а на устахъ появилось щось въ родѣ гôркого усмѣху, — Вôнъ вынагороджуе свои жертвы, обманець и негôдникъ!.. Та ще зъ подвôйными процентами!.. мабуть сума, яку вôнъ у мене укравъ, далеко була менша.

А вы, ласкавый пане, являете ся тутъ зъ его припорученя, певно ждете, що я попрошу васъ занести вôдъ мене, Реноделови слова, горячои похвалы, за его великодушнôсть... Покиньте ся тои надѣѣ, а противно, скажѣть тому обманцеви, що не такъ то легко вôдкупити свою вину, якъ здае ся, а що до мене, то вôнъ анѣ трохи не вынагородивъ того зла, яке менѣ заподѣявъ, та що я таки все уважаю его за послѣдного негôдника, ненавиджу и призираю нимъ!

Маркизъ зъ пѣною на устахъ приступивъ до священика, котрый перепуганый притуливъ ся до стѣны.

— Міліонъ!.. крикнувъ маркизъ, дивлячись просто въ очи священикови. На що менѣ теперь міліонъ?.. Я маю ихъ дванацять! То міліоны панѣ Мардокъ, се есть, маркизы Кандеканъ, котра нинѣ дае величавый баль и туалета, котрои буде завтра описана въ дванацяти ґазетахъ... А грошѣ моеи жѣнки порозумѣйте то, — все одно, що грошѣ Реноделя, они краденѝ. Міліонъ! Що-жь менѣ робити зъ его міліономъ? Хиба-жь я можу купити за него утрачену честь!..

Теперь, вôнъ вже не бувъ тымъ безъ закиду свѣтовымъ чоловѣкомъ, якимъ выглядавъ пять хвиль тому назадъ, и, не думаючи бôльше о своѣй бѣлоснѣжнôй крохмаленôй сорочцѣ, судорожно мявъ и рвавъ ей на собѣ дрожачими пальцями.

— Моя щирôсть васъ дивуе, правда?... Тымъ гôрше. У мене такъ багато накипѣло въ серци, що я мушу высказати все... Чи-жь бы вôнъ думавъ, сей пожалованя гôдный обманець, що теперь вже зô мною сквітувавъ ся? Того вже надто! Розумѣе ся, до того дня, коли вôнъ мене зруйнувавъ, я живъ якъ порядный чоловѣкъ. У насъ то называе ся марнотратно и розгульно; а мы называємо се лишь знаньемъ жити, обовязками накинеными положеньемъ... Вы самѝ отче добродѣю, и вашѝ товаришѣ, разъ въ рôкъ вôдпускаете намъ грѣхи, на котрѝ, по правдѣ сказавши, нѣхто серіозно не дивить ся; пороки доброго товариства, свѣтскѝ примхи, отъ и все. Я бувъ щедрый, якъ пристоить чоловѣкови зъ нашого круга. Те широке, повне розкоши житье, стало менѣ вже надоѣдати, я пересытивъ ся вже нимъ, и думавъ щезнути зô сцены а кôнчити свои днѣ въ спокою, десь, далеко въ сѣльскôй глуши. У мене лишилось кôлька сотъ тысячѣвъ франкôвъ, достаточно щобы заспокоити всѣхъ вѣрителѣвъ, а самому зъ стрѣльбою та люлькою выбратись на свôй маленькій хутôръ въ Маєннѣ... Я вже хотѣвъ замѣнити свое бажанье въ дѣйстнôсть, коли Ренодель утѣкъ, и лишивъ мене цѣлкомъ безраднымъ противъ цѣлого заступу кредиторôвъ. Що-жь було робити? Въ сорокъ сѣмь лѣтъ вступити яко вôльный охотникъ въ вôйскову службу? Працювати? Але въ якій способъ я мôгъ бы працювати? У мене не стало вôдваги, я розглянувъ ся, чи не маю чого-небудь заставити або продати, щобы заспокоити моихъ кредиторôвъ. Таку рѣчь я найшовъ. Ось она! и маркизъ показавъ рукою на родинный гербъ — я продавъ сю корону маркизôвъ, ту девізу, льва, вежѣ, мушлѣ — словомъ все,

Вôдтакъ вказавъ на обставину, що бельґійскій епископатъ наказавъ священикамъ, щобы не удѣляли вѣнчань въ церквѣ, заки супружество не буде заключене передъ політичною властею. Тогдѣ знесли були въ Бельґіи кары, якимъ пôдпадали священики за вѣнчанье тыхъ, котрѝ ще не були цивільно повѣнчанѝ, — а зъ того выйшла неморальнôсть. Тыми аргументами боронивъ міністеръ постановъ проекту, котрыми накладаесь кары на священикôвъ, що поважились бы повѣнчати молодыхъ передъ заключеньемъ цивільного супружества. Вкôнци вôдкликавъ ся міністеръ до патріотизму членôвъ палаты.

На тôмъ перервано нарады, и першимъ бесѣдникомъ въ дебатѣ вô второкъ буде кардиналъ Шлявхъ. Невдоволенье ліберальнои прасы зъ тои обставины, що деякѝ маґнаты угорскѝ, стоячѝ въ звязи зъ цѣсарскимъ двôромъ, загадали брати участь въ голосованю, вплынуло мабуть на рѣшаючѝ круги, бо, якъ говорять, вернули назадъ до Вѣдня маршалокъ двôрскій ґр. Сеченъ и містръ церемоній ґр. Гунядій. Зъ другои стороны противники проекту покликують до борбы всѣхъ можливыхъ своихъ сторонникôвъ, бо н. пр. другій секретарь въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ баронъ Йошіка мавъ ажь податись до дімісіи, щобы лишь мôгъ голосувати противъ предложень.

Vaterland подае таку вѣсть зъ Риму: „Римъ 5 мая Папа вôдправѣть въ понедѣлокъ богослуженье на интенцію побѣды сынôвъ преданныхъ Преп. Дѣвѣ, королевôй и покровительцѣ Угорщины“.

Рада державна.

Зъ Вѣдня [зъ кругôвъ клюбу руского] пишуть намъ пôдъ днемъ 6 н. ст. мая:

„Найважнѣйшою для селянъ нашихъ справою при розправахъ надъ буджетомъ фінансôвъ державныхъ була поставлена ґр. Пініньскимъ резолюція взываюча правительство, щобы въ дорозѣ законодатнôй переведено вже разъ реформу закона о належитостяхъ. Законъ той, якъ уже и пос. Вахнянинъ въ своѣй промовѣ буджетовôй зазначивъ, есть дуже застарѣлый, неясный, елястичный въ постановахъ а навѣть суперечный, отже належало бы забратись якъ найскорше до зреформованя его, а позаякъ се трудъ дуже значный, то на-разѣ було бы вôдповѣдно — поодинокѝ части его змѣнити черезъ новелю. Ґр. Пініньскій жадавъ сего. А именно внесъ вôнъ резолюцію, щобы зменшити належитости вôдъ переношеня грунтôвъ селяньскихъ, наколи земля переходить зъ рукъ селянина до рукъ селянина. Новеля нова мала бы дати селянамъ дальшу полекшу въ тягарахъ по мысли такои-жь новелѣ зъ 1890 р. Черезъ частѝ продажи грунтôвъ селяньскихъ и звязанѝ зъ тымъ тягары державнѝ властитель новый затягае довги, котрѝ не въ силѣ вôдтакъ сплатити зъ доходôвъ грунту и отъ причина, що пролетаріятъ селяньскій безперестанно змагае ся чисельно.

Вô второкъ прийде на порядокъ дневный справа валютова, т. 6. вытягненя зъ обѣгу 200 міліонôвъ нотъ паперовыхъ. Міністерство нинѣшне переняло реформу валютову зъ рукъ Штайнбаха, а коли парлямент передъ трема роками сказавъ *А.* то нинѣ мусить сказати *Б.* Промовы д-ра Плѣнера въ поодинокихъ клюбахъ розвѣяли сумнѣвы що-до наглости сеи справы, але лише по части. Одна частина клюбу Гогенварта буде таки противитись предложеню правительства. Супротивлять ся рôвно-жь и антісеміты вразъ зъ молодо-Чехами. Коло польске и лѣвиця нѣмецка пôдопруть правительствв майже солідарно. Клюбъ рускій наради ся надъ сею справою сими днями. Головнымъ мотивомъ, що деякѝ послы противлять ся наглости предложеня правительственного, лежить въ обавѣ, чи зъ обниженьемъ цѣны срѣбла не обнижать ся и цѣны збôжа при вывозѣ за границю.

— —

Вчера, вô второкъ, зачала ся дебата надъ предложеньями валютовыми.

Зъ бесѣдникôвъ, якѝ записали ся до голосу, промавляли всѣ contra, лишь пос. Д. Абрагамовичь промовлявъ pro, ставляючи поправку, що стягненье одноренъсковыхъ нотъ мае довершитись не до 1895 р., але ажь до 1897 р. На ту поправку згодить ся міністеръ скарбу Плѣнеръ, щобы бодай въ сей способъ ратувати акцію валютову, а що бôльше спасти коаліцію правительственну.

Референтъ бôльшости пос. Щепановскій не забиравъ голосу, натомѣсть референтъ меншости пос Крамаржь доказувавъ потребу вôдложеня на пôзнѣйше всѣхъ операцій валютовыхъ. Поручивъ утворити окремый банкъ австрійскій, бо теперѣшный банкъ австро-угорскій есть бôльше угорскимъ Жалувавъ, що зъ справою чисто економічною лучать квестіи політичнѝ.

Въ дальшôй дебатѣ выpôзнилась промова кн. Ліхтенштайна, котрого ліберальнѝ ґазеты уважають за головного виновника, котрый хотѣвъ бы розбити клюбъ Гогенварта а тымъ самымъ и цѣлу коаліцію.

Потôмъ промовивъ кн. Ліхтенштайнъ: Ґр. Таффе упавъ, а кн. Віндішґрецъ рѣшивъ ся стати его наслѣдникомъ, певно веденый чистою любовію до вôтчины и привязаньемъ до цѣсарского дому. Правлѣнье ґр. Таффого тревало такъ довго и добуло такъ поважнѝ результаты, остаточно вôнъ самъ упавъ въ наслѣдокъ такъ парадоксальнои супротивности, що непокликаный критикъ мôгъ бы легко, якъ Антоній надъ мощами Цезара, выголосити порываючу бесѣду похвальну, котрои вôстрье було бы звернене противъ живучихъ заговореныхъ: „Земляки, приятелѣ, слухайте мене, хочу ґр. Таффого не лишь похоронити, але величати его“.

Тымъ бôльше можна бы при домовинѣ правительства ґр. Таффого выголосити такій некрольоґъ, що прецѣнь маємо передъ собою смертни останки того правительства въ постаѣ старыхъ міністрôвъ, котрыхъ ґр. Таффе дуже льояльно наклонивъ вступити до нового кабінету, щобы тѝ, котрѝ его звалили, могли взагалѣ сотворити якесь правительство. Такимъ змаганямъ мушу спротивити ся, бо уважаю за свою найважнѣйшу задачу, уникати въ тôй палатѣ всего, що могло бы выкликати напруженье мѣжь двома христіяньскими сторонництвами тои палаты.

Опôсля бесѣдникъ звернувъ ся до реґуляціи валюты и заявивъ, що его сторонництво, якъ було противъ розпочинаня, такъ и теперь противъ продовжаня операціи. Обговорившы подробицѣ сказавъ: Знаю вôдъ давна міністра скарбу и дуже поважаю его, але дарма, вôнъ на фальшивôй дорозѣ и стае навѣть яко міністеръ пленіпотентомъ ліберального сторонництва, а тымъ самымъ біржевои аристократіи.

Певна рука грошевыхъ королѣвъ, выграе на політичнôмъ білярдѣ одну партію за другою. Гожь звертаю ся не до ліберального, але до нѣмецко-консервативного сторонництва. Дасть намъ коаліція права, що бережуть и пôдпомагають честну працю, будемо ви пôдпирати, въ противнôмъ случаю будемо ви поборювати. Сторонництва, що не розпоряджають достаточнымъ числомъ членôвъ — але мимо того находячѝ ся въ розвитку, повиннѝ опирати ся на масахъ люду и пхати ся пôдъ холѣтаючу ся кришу коаліціи, але таборитись на вôльнôмъ поли. Вы, панове нѣмецкѝ консерватисты, маѣте иншу задачу и иншѝ дороги, щобы вилывати.

Парлямент вже вôдъ давна не е ареною, на котрôй розвязуесь великосвѣтовый проблемъ, але найвысшою палатою обрахунковою, въ котрôй сторонництва множать ся, додають ся, або вôднимають ся, щобы вкôнци тôлько вывести чисте сальдо, уможливляюче зрôзнанье що-разъ ростучого буджету войскового, або, щобы вынайти новѝ податки.

Въ часѣ парляментарныхъ ферій повстало коаліційне міністерство безъ вашои спôвучасти, а при роздачи текъ васъ поминено. Теперь же мусите дуже уважати, щобы будучѝ выборы не вôдбули ся выключно пôдъ вилывомъ лібералôвъ, а хочь се буде вамъ дуже тяжко, мусите дивитись имъ на палцѣ. Гогенвартъ е противъ коаліціи, але его становище въ тôмъ выпадку того рода, що и становище султана до Босны — бо не займае мѣсця въ міністерствѣ.

Лібералы и Поляки выбрали въ складъ нового кабінету воплощену волю свого сторонництва въ поставѣ свого презеса и ще одного члена сторонництва. Тамъ засѣдають они, яко повномочники своихъ сторонництвъ. Вы, мои панове, нѣмецкѝ консерватисты, маѣте тамъ въ найлѣпшôмъ случаю двохъ покровителѣвъ, котрыхъ можете взывати. Они не мають нѣякои иніціативы, але мають право вета. Теперь лібералы выбивають монету — однакъ сли на ихъ монетахъ побачите образъ капіталу зъ звѣстными его острыми чертами, тогдѣ пригадайте собѣ христіяньскій людъ, вôдкиньте тѝ монеты вôдъ себе. Они пôддадуть ся, але то буде побѣда Пірга, грошевои мошонки. [Гучнѝ брава и оплески вôдъ центра и антісемітôвъ.]

Пос. Штайнвендеръ промовлявъ противъ закона, передбачуючи фінансовый крахъ на Угорщинѣ.

Пос. Шлезінґеръ зновъ закидавъ міністрови Плѣнерови візиту у Ротшільда.

По бесѣдѣ пос. Славика противъ предложень, на внесенье пос. Діпавлього перервано нарады

При кôнци засѣданя поставлено внесенье, щобы управителеви ратунковои акціи въ Люґльохъ назначити урядову платню.

Пос. Біянкіні интерпелювавъ въ справѣ утяжливыхъ войсковыхъ вправъ въ Далматіи, а пос. Гавкъ въ справѣ рескрипту львôвского намѣстництва що-до выдавництвъ кс Стояловского.

Слѣдуюче засѣданье вôдбуваe ся нинѣ, въ середу.

— —

На вчерашнôмъ засѣданю внесъ міністеръ торговлѣ проектъ що-до удержавненя зелѣзницѣ черновецкои, вôдтакъ що-до будовы буковиньскихъ зелѣзниць льокальныхъ, именно зъ Лужанъ до Залѣщикъ и Серетъ Сучава-Стража, взглядно Бородина-Неполокôвцѣ-Выжница або Куты. Кошты будовы прелімінованѝ на 5 міліонôвъ.

Справозданье комісіи для ненарушимости посольскои въ справѣ выдачѣ пос. Вахнянина звучить дословно такъ:

„П. Анатоль Вахнянинъ, ц. к. професоръ ґімназіяльный, въ наслѣдокъ жалобы, внесеной дня 13 мая 1892 ч. 8924 д-ромъ Павломъ Дубановичемъ о переступство нарушеня чести зъ §. 487 зак. карн. по кôлькоразовôмъ розписаню головнои розправы, бувъ при розправѣ головнôй переведенôй дня 28 червня 1893 р. выpокомъ до ч 8924 увôльненый вôдъ обжалованя, противъ того выроку зголосивъ въ своѣмъ часѣ приватный жалôбникъ вôдкликъ. А що Анатоль Вахнянинъ вже по запавшôмъ выроку дня 14 грудня 1893 бувъ выбраный посломъ до рады державнои зъ громадъ сѣльскихъ Жовкôвъ-Сокаль-Рава, то львôвскій ц. к. мѣско-делеґованый судъ для справъ карныхъ вносить просьбу о згоду для дальшого судового доходженя противъ посла А. Вахнянина А що жалоба д-ра Павла Дубановича вôдносить ся до подѣ, яка лучила ся въ товарискихъ зносинахъ, а не маe нѣякого політичного моменту, то комісія для ненарушимости посольскои вносить: Выс. палата зволить ухвалити: Прихиляе ся до просьбы ц. к. львôвского суду мѣскоделеґованого для справъ карныхъ о дальше судове поступованье противъ посла А. Вахнянина“.

Палата панôвъ ухвалила безъ дискусіи утворенье майорату кн Чарторыйскихъ. годячи ся зъ поглядами комісіи, що згаданый фідеікомісъ не лишь причинить ся до удержаня матеріяльного добробыту однои знатнои и заслуженои родины, але такожь буде зъ користію для загальныхъ интересôвъ. Въ справозданю пôднесено такожь, що для фідеікомісу нема нѣякихъ перешкодъ зô становиска економічного.

Дописи „Дѣла“

Зъ Самбора.

[Упадокъ самбôрскои парохіи]

Зъ тяжкимъ серцемъ беру нинѣ за перо, щобы порушити публично одну зъ найважнѣйшихъ для самбôрскихъ Русинôвъ справу.

Кождый, хто знавъ станъ парохіи нашои за управы бл. п. о. Лаврецкого при помочи сотрудникôвъ оо. Скобельского и Ортиньского, видить нинѣ, що парохія вôдъ якогось часу систематично пôднепадае. Фасада на церкви валить ся, недавно упало зъ неи три цеглы, — и щастье, що переходячихъ учениковъ не ушкодили, дахъ перестарѣлый, полатаный и дѣравый, тинкъ наоколо церкви обсыпуe ся, такъ що цеглы видно; муры въ серединѣ пообтираныѝ. Однымъ словомъ — церковь самбôрска представляе сумный видъ, а о реставраціи нѣхто й не мыслить, хотяй суть фонды, бо 7.0 0 зр. записала недавно бл. п. Реваковичѣвна [грошѣ тѝ находять ся въ рукахъ Преосв. еп. Целеша] а 2.000 зр. зôбравъ о. Ф. Рабый зô спродажи репродукціи образу чудотворнои Матери Божои. Такъ само и приходство запущене: фронтовѝ дверѣ выпадають, порога нема а вôкна часто позатыканѝ.

Братство церковне истнуe лишь de nomine, хотяй въ Самборѣ есть досыть мѣщанъ Русинôвъ.

До школы промысловои ходить кôлькохъ учениковъ Русинôвъ, а хочь мы часто звертали увагу о пароха и оо. сотрудникôвъ, що тѝ ученики учать ся подьскои релігіи, однакъ годѣ дôждатись заряженя, щобы рускій священикъ выкладавъ тамъ науку релігіи.

Передмѣстя самбôрскѝ выключно польскѝ, тôлько на Долѣшнôй громадѣ есть 50 хатъ рускихъ. Тѝ люде, хочь окруженѝ зô всѣхъ сторôнъ Мазурами, придержують ся руского обряду и по руски говорять. Але й тамъ наука рускои релігіи вôдбуваe ся хиба кôлька разôвъ въ роцѣ хотяй польскій катихитъ дуже пильно й ревно учить и змушеный есть дѣти руского обряду брати пôдъ свою опѣку.

Въ прилученыхъ Радловичахъ есть церковь Давнѣйше тамъ майже що недѣлѣ була якъ не служба Божа то вечѣрня, а теперь хиба кôлька разôвъ на рôкъ вôдбуваeсь богослуженье. Люде зъ Радловичь дуже вôдказують на те и недавно въ ц. к. староствѣ жалували ся, що въ 1893 роцѣ богослуженье було у нихъ на св. Параскевіи, а вôдтакъ ажь на Богоявленіе.

О. парохъ нашъ чоловѣкъ старенькій и знемощѣлый, длятого було бы порадно, щобы Преосв. епископъ надавъ для Самбора сотрудника дірігенса — розумнѣесь чоловѣка поважаного, трудолюбного и ревного. Упадокъ нашои парохіи дае ся намъ тымъ бôльше вôдчувати, що латиньска парохія знаходить ся въ великôмъ порядку, и костелъ парохіяльный недавно величаво вôдреставровано, и латиньске приходство выглядае якъ палата..

Надѣемо ся, що власть церковна вгляне въ справу и полагодить ви для добра рускои церкви.

Д-рô Корнило Чайковскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ Празѣ розпочавъ ся процесъ противъ чотирохъ молодыхъ людей, обжалованыхъ о довершенье динамітного атентату въ грудни минувшого року и въ лютôмъ сего року. Обжалованѝ признають ся до вины. Обжалованый Шмідеръ зôзнавъ, що пôдкинувши бомбу въ домѣ адвоката Вольера, самъ повѣдомивъ огневу сторожу, що въ тôмъ домѣ лучило ся нещастье, а вôдтакъ цѣлу нôчь стерѣгъ дому Вольфа. Два иншѝ атентаты довершенѝ тôлько длятого, щобы показати властямъ, що ще не зловили властивыхъ виновникôвъ замаху. Обжалованый Наталі заховуe ся дуже боязко и старае ся нѣчимъ не обжаловувати своихъ товаришѣвъ, котрѝ цѣлу вину складають на него. Знатоки орекли, що скôлькôсть динаміту, ужитого обжаловаными на приготованье бомбъ, выставала, щобы многихъ людей позбавити житя. На внесенье оборонця ухвалено вôзвати кôлькохъ новыхъ свѣдкôвъ и розслѣдити лѣкарями умовый станъ Наталіого.

Страйкъ роботникôвъ въ закопахъ угля прибирае що-разъ бôльшѝ розмѣры въ Острав моравскôй и вже розтягнувъ ся на Остраву польску. Такожь роботники въ закопахъ Ротшільда перестали робити Острахи директорôвъ, що по вôдтягненю войска страйкъ обôйме цѣлый ревіръ, здѣйстнили ся. Поки-що все переходить спокôйно, але населенье дуже затрѣвожене, бо розширенье страйку грозить ушкодженьемъ въ интересахъ. Надѣють ся, що бôльша сила войска приверне ладъ и спокôй. Число страйкуючихъ выносить бôльше, якъ 7.000 людей.

Въ Колошварѣ, якъ мы вже вчера згадували, розпочавъ ся процесъ противъ 25 представителѣвъ угорскихъ Румунôвъ, котрыхъ выбравъ нарôдъ, щобы предложили цѣсареви меморандумъ зъ жалобами на кривды румуньского народу въ Угорщинѣ. Два роки тому назадъ явилась у Вѣдни депутація семигородскихъ Румунôвъ въ числѣ 300 людей. Та депутація хотѣла выпросити авдіенцію у цѣсаря и предложити ёму меморандумъ румуньского народу. Однакъ ёи не допущено до авдіенціи и тôлько живучѝ у Вѣдни угорскѝ Румуны, Славяне и навѣть Нѣмцѣ устроили великій комерсъ, въ часѣ котрого высказано жалобы, жаданя и стремленя всѣхъ немадярскихъ народностей Угорщины. Однакъ депутація, не доступивши авдіенціи, рѣшила згадане меморандумъ, призначене для цѣсаря, надрукувати въ языцѣ румуньскôмъ, нѣмецкôмъ, французскôмъ и италійскôмъ. Довершенье того рѣшеня завело екзекутивный комітетъ румуньскои народнои партіи передъ судъ. Актъ обжалованя пôдносить „пôдбурюванье противъ закона“, котрого мовь то допустились заявою меморанда, що историчне и державне право, що основнѝ законы и праґматична санкція Семигороду нарушенѝ унією зъ Угорщиною. Дальше, меморандумъ доказуe що Румуны не брали участи въ заключеню сеи уніи, постановленôй въ 1868 р., и що она звернена противъ розвитку и истнованя румуньского народу и е несправедливою супротивъ законодавства и державного права. И се, пôсля акту обжалованя переступство, котре повинно каратись на пôставѣ §. 173 угорского карного закона арештомъ до 5 лѣтъ. На лавѣ обжалованыхъ засѣли: адвокатъ въ Сибинѣ (Германштадтъ), д-ръ Иванъ Ратю, провôдникъ депутаціи до цѣсаря, дальше: Ґеорґій Папъ-Иліщфальва, дѣдичь, Евгеній Броте властитель друкарнѣ въ Сибинѣ; д-ръ Василь Лукачій, греко-кат. священикъ въ Лаффалѣ вôдсиджуючій теперь тюремну кару за патріотичну статью. Дмитро Комза, професоръ въ Сибинѣ; д-ръ Данило Барчіяно професоръ тамже; Септимій Альбінъ журналістъ; Миколай Крістеа, совѣтникъ гр. кат. консисторіи въ Сибинѣ, Юлій Короянъ, адвокатъ въ Колошварѣ; Патрикій Барбо, адвокатъ тамже; д-ръ Теодоръ Михалій, адвокатъ въ Девѣ, Гавріилъ Манъ, адвокатъ въ Быстрици, д-ръ Гавріилъ Трипонъ, адвокатъ тамже, Аврелій Сучій, адвокатъ въ Арадѣ; Михайло Величій, адвокатъ въ Кисъ-Єнѣ, д-ръ Юлій Меґа, лѣкарь въ Віляґоши; Гавріилъ Пуркеречій, православный протоєрей въ Надь-Каролій; Василь Ігнатъ, адвокатъ въ Бѣлениши; Рувинъ Патиція, адвокатъ въ Карлсбурзѣ; д-ръ Аврелій Поповичь, лѣкарь въ Сибинѣ; Василь Ратю, правос. священикъ въ Фоґарашь; Людвикъ Чато, адвокатъ въ Блязендорфѣ; Герасимъ Домидъ, православный священикъ въ Старôй Руднѣ; Александеръ Филипъ, адвокатъ тамже и д-ръ Иванъ Никита, адвокатъ въ Чілаґу. Кромѣ тыхъ, обжалованѝ ще: Николай Романъ, урядникъ банку въ Быстрици, Людвикъ Мунтеанъ, властитель дому въ Гацеґу и Ромуль Крайникъ, православный протоєрей въ Добрôй — за то, що розширювали надрукованѝ примѣрники меморандумъ. — Заразъ въ початку розправы запротестували оборонцѣ противъ присутности жандармôвъ въ сали судовôй, а оборонець Франкъ застерѣгъ ся противъ того трибуналу судьѣвъ присяжныхъ, що на пôставѣ міністеріяльного рѣшеня перенесено его зъ Сибину до Колошвару. Прокураторъ внесъ, щобы адвокаты промовляли по мадярски, бо трибуналъ зажадавъ товкмачѣвъ. Въ дальшôмъ тягу кôлькохъ оборонцѣвъ зложило свои мандаты. По уконституованю юри поставивъ Франку пытанье до судьѣвъ присяжныхъ, чи они интересованѝ, чи нѣ. Много оборонцѣвъ запротестувало противъ того, щобы президентъ зборонювавъ говорити имъ по румуньски. Президентъ заявивъ, що трибуналъ рѣшивъ дотычну ухвалу и що нѣчо не може бути змѣнене. Що-до жаданя Франку, трибуналъ рѣшивъ: Бажаню Франку не вôдповѣдаeсь, бо обжалованѝ не скористали зъ своихъ правъ и не вôдкинули выбору присяжныхъ. Потôмъ юри зложила присягу. — Того дня пополудни тысячнѝ товпы народу переходили по-при будынокъ судовый, та поліція розбгнала ёи. Бурмістръ мѣста вôзвавъ всѣхъ, що

не приналежать до тои громады, щобы вечѣрнымъ поѣздомъ выбрали ся зъ Колошвару.

——

Въ Римѣ розпочавъ ся процесъ противъ директора Banca romana, Танльонґа, касіера Ляцароніого и кôлькохъ иншихъ низшихъ урядникôвъ, на основѣ обжалованя, внесеного прокураторіею державною о обману, спроневѣренье и нарушенье банковыхъ статутôвъ. Політичне значѣнье того процесу безъ сумнѣву велике; обжалованѣ твердять, що були зневоленѣ пôдкуплювати многихъ членôвъ парляменту и высокихъ достойникôвъ державныхъ, такожь пôдъ напоромъ міністрôвъ скарбу мусѣли ужити великѣ сумы на пôддержанье кредиту Италіи. Римскій банкъ, заложеный въ 1837 р., бувъ ажь до завойованя Риму Піємонтами, одинокимъ банкомъ емісійнымъ въ державѣ церковнôй. Коли Италія сполучила ся, перше старанье людей, що стояли у кермы державы, було заснованье банку народного, котрый бы поволи займивъ мѣсце чотирохъ ще истнуючихъ емісійныхъ заведень. Задля того мѣжь банкомъ народнымъ и Banca romana розпочала ся велика конкуренція, котра выйшла въ користь богатшому и лѣпше зорґанізованому банкови народному. Сей послѣдный явно старавъ ся звалити суперничу институцію при помочи такъ званои рісконтраты, котра основувалась на тôмъ, що закуповавъ бôльшѣ партіи емітованыхъ нотъ банкомъ римскимъ и жадавъ ихъ выплаты въ готôвцѣ. Доперва въ р. 1891 рісконтрату заборонено, а Танльонґо каже, що мусѣвъ многимъ посламъ отворити необмеженый кредитъ, щобы довести до цѣли дотычный законъ. Тогдѣ то зайшли тѣ скандальнѣ выпадки, що послы, котрѣ не мали нѣякого маєтку, есконтовали въ римскôмъ банку векслѣ на тысячѣ, а навѣть на міліоны франкôвъ. Кромѣ того на жаданье правительства банкъ римскій выдавъ 18 міліонôвъ на пôддержанье курсу італійскои ренты, не маючи надѣи вôдзыскати сю квоту. Рісконтрата, перекупства и помôчь удѣлена державѣ, довели банкъ римскій до згубы. Хотячи ратувати ситуацію, Танльонґо вхопивъ ся нечестныхъ и несовѣстныхъ способôвъ, фальшувавъ ноты, пускавъ въ обѣгъ значно бôльше нотъ, якъ на се призволявъ законъ и вкôнци нарушувавъ правительственнѣ депозиты. Ненадѣѣный шконтръ касы, переведеный урядниками міністерства скарбу, выказавъ величезный дефіцитъ, старанно укрытый фальшивою бухгальтеріею. Доперва тогдѣ правительство рѣшило ся выступити зъ бôльшою енерґією. Арештовано Танльонґа и Ляцароніого, такожь банковыхъ урядникôвъ Ант. Монціліого зъ міністерства торговлѣ и Льоренца Цамарано, правительственного комісаря при римскôмъ банку; Монцілі дôставъ 60.000 франкôвъ, а Цамарано 18.000 лишь за то, що дивились на господарку Танльонґа крôзь пальцѣ. Слѣдство тревало дуже довго за-для великого числа свѣдкôвъ и значныхъ трудностей въ провѣреню банкового білянсу. Послôвъ, котрѣ есконтовали векслѣ, не маючи для нихъ покрытя, не потягнено до одвѣчальности, бо годѣ було доказати, о скôлько улекшенье кредиту було перекупствомъ. Перебѣгъ процесу пояснить участь Кріспіого, Рудініого и Джіоліттіого въ банковыхъ операціяхъ, бо тѣ всѣ політики будуть переслуханѣ яко свѣдки. Опінія публична въ Италіи живо займае ся перебѣгомъ и можливымъ выслѣдомъ того скандального процесу.

Мы вже звѣстили, що Кріспі выголосивъ въ италійскôмъ парляментѣ бесѣду, въ котрôй боронивъ тридержавный союзъ. Тридержавный союзъ — мовивъ вôнъ — позволяе намъ мусомъ здобувати наше добро, вôнъ хоронить намъ границѣ вôдъ всходу и заходу. Вôдступленье вôдъ союза стягнуло бы на насъ пôдозрѣнье цѣсарскихъ державъ, и не було бы вôдшкодованя за-для любови Франціи. Се неправда, немовь бы я коли поборювавъ тридержавный союзъ. Однакъ, коли я сказавъ, що Италія не бачила сповненя своихъ бажань нѣ въ 1859 нѣ 1866 роцѣ, бо не доросла до своеи задачи, то се, на жаль, тôльки правда Въ роцѣ 1859 Франція забрала намъ захôднѣ Альпы, въ роцѣ 1866 пропавъ сонъ всхôдныхъ Альпъ въ пораженяхъ, котрѣ я зъ болемъ згадую, пôдъ Кустоцою и Лісою. Побѣжденѣ одержали ганьбу и соромъ, и коли-бъ мы нинѣ слухали рады тыхъ панôвъ, мы знищили бы вôтчину. А впрочôмъ, що Имбріяні сказавъ про Австрію, нагадуе менѣ 1848 рôкъ. Вы похибляетесь Имбріяні. Австрія не стоить, якъ вы думаете, передъ політичнымъ банкротствомъ; противно, она е могучою державою незвычайнои силы вôдпорнои а для насъ е неоцѣненымъ забороломъ противъ нападу зô всходу. Австрійскѣ племена не зроблять намъ нѣякого клопоту. Зъ розбиткомъ ихъ, що складають державу, новѣ филѣ народôвъ ударили бы о нашѣ границѣ, а тогдѣ, и якъ-разъ тогдѣ, якъ стояла бы справа зъ нашою обороною? Але не журѣть ся, жизненна сила Австріи е такъ велика, що мы можемо основуватись на нѣй. Людскôсть йде великими кроками напередъ Пытанье національностей уступае на задне мѣсце супротивъ высшихъ здобутків культуры и гуманности. Имбріяні думае, на чолѣ людскости маширувати, а по правдѣ вôнъ е пôзнымъ овочемъ померклои идеѣ.

Россійскѣ дневники добачують въ бесѣдѣ Кріспіого потвердженье того погляду, що Россія не повинна вôддавати ся нѣякимъ илюзіямъ що-до політики Италіи на Балканѣ. Найострѣйше выступае „Новое Время“.

Оповѣщенье.

Высоке ц. к. намѣстництво розпорядженьемъ зъ дня 21 марта 1894 ч. 7828 потвердило статуты „Товариства „Русланъ“ для запомоги убогихъ ученикôвъ ц. к. академічнои ґімназіи у Львовѣ“. Въ цѣли заснованя и уконституованя сего товариства, вôдбудуть ся загальнѣ зборы для 14 (понедѣлок) мая о годинѣ 10-ôй передъ полуднемъ, въ сали клясы V. ц. к. академічнои ґімназіи у Львовѣ [Народный Дôмъ II. поверхъ], на котрѣ всѣхъ приятелѣвъ учащои ся бѣднои молодежи ц. к. академічнои ґімназіи запрошуе ся. Членами товариства суть: 1) покровителѣ, котрѣ на цѣль товариства зложать датокъ що-найменше 25 зр., 2) члены звычайнѣ, що зобовяжуть ся на цѣль товариства складаты щонайменше 1 зр рôчно.

У Львовѣ дня 8 мая 1894.

За комітетъ основателѣвъ

А. Торонський

НОВИНКИ.

— **Товариства въ Перемышли „Руска Бесѣда“ и „Перемыскій Боянъ“** устроюють дня 12 н. ст. мая III. музикально-вокальнѣ вечерницѣ зъ такою проґрамою:

1) Вôдчитъ п. К. Г.

2) П. Кумановскій — „Вязанка зъ народныхъ пѣсень“.

3) а. Крацеръ — „Скрипки Сваты“.

б. Денца — „О кобысь мя любила“, сольо сопранове въ супроводѣ фортепяна П. и Я. и О. Ц.

4) Деклямація п. Г.

5) а. Рубінштайнъ — „Козакъ и Малороссіянка“.

б. Ліштъ — Deux meliodies russes, сольо фортепянове п. О. Ц.

6) Артимовскій — зъ оперы „Запорожець за Дунаемъ“, дуетъ на альтъ и барітонъ п. Е. Ц. и О. К.

7) Вахнянинъ — „Вязанка зъ народныхъ пѣсень“, мѣшаный хоръ „Перемыского Бояна“.

Початокъ о годинѣ 7½ вечеромъ.

— **Засѣданье комітету вôдпоручникôвъ рускихъ товариствъ для справы святкованя роковинъ смерти Тараса Шевченка** вôдбуде ся завтра, въ четверъ, о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ комнатахъ „Просвѣты.“ Осôбныхъ запросинъ не розсылае ся. — *Володим. Шухевичъ.*

— **Звычайнѣ загальнѣ зборы „Рускои Читальнѣ“ въ Комарнѣ** вôдбудуть ся дня 13 н. ст. мая с. р. о 5-ôй годинѣ зъ полудня въ комнатѣ читальнѣ

— **П. Амвросій Шанковскій**, професоръ черновецкои ґімназіи, перейшовъ сими днями на пенсію. При сѣй нагодѣ одержавъ емеритъ вôдъ краєвои рады шкôльнои и дирекціи ґімназіи письма признаня.

— **Якимъ способомъ притягано нашихъ селянъ до обходу Костюшкôвского** показуе отся вôдозва тернопôльского выдѣлу повѣтозого: Okólnik do wszystkich Zwierzchnośoi gminnych tutejszego powiatu. — Komitet wybrany dla obchodu setnej rocznicy przysięgi Kościuszki i zwycięzkiej bitwy pod Racławicami, postanowił uczcić wiekopomne zasługi tego bohatera i męża najczystszego charakteru przy współudziale ludności wiejskiej. W tym celu odniósł się Komitet do Wydziału powiat. z prośbą, aby ze swojej strony poparł te dążenia i zachęcił gminy wiejskie, aby przez przybycie Naczelników gmin i przynajmniej po jednym członku Rady, lub w ogóle członku gminy zechciały wziąć udział w tej uroczystości. Wydział powiatowy podzielając w całości zdanie Komitetu zaleca jak najusilniej Naczelnikom gmin, aby z przybraniem jednego lub więcej członków gminy zechcieli dla wzięcia udziału w tej uroczystości jawić się w komplecie dnia 8-go Kwietnia br. w Tarnopolu w gmachu Rady powiatowej, gdzie w duchu i intencyi wiekopomnego bohatera z całą uprzejmością i godnością przez Komitet podejmowani będą. Program uroczystości i dwie karty wstępu na ugoszczenie i bezpłatne przedstawienie teatralne dramatu „Kościuszko pod Racławicami“ dołącza się. — Ponieważ uroczystość rozpocznie się nabożeństwem o godzinie 10-tej przedpołudniem przeto byłoby pożądanem, aby zaproszeni gości przybyli nie co wcześniej. — Z Wydziału powiatowego w Tarnopolu dnia 30 Marca 1894 — Glogier.

— **Приватнѣ испыты учительокъ ручныхъ робôтъ жѣночихъ** розпôчнуть ся въ женьскôй семинаріи учительскôй у Львовѣ въ четверъ дня 24 н. ст. червня о годинѣ 8 ôй рано письменною частею испыту. Кандидатки, що намѣряють складати сей испытъ, мають внести поданя до дирекціи заведеня (ул. Скарбкôвска ч. 39) въ речинци до дня 15 н ст. червня. До поданя треба додати метрику хрещу, на доказъ окôнченого 18-го року житя, свѣдоцтво здоровля, моральности и послѣдне свѣдоцтво шкôльне.

— **Монополь выробу сѣрникôвъ.** Въ радѣ державнôй пôднесено, якъ звѣстно, гадку заведеня податку вôдъ сѣрникôвъ, а міністеръ скарбу Пленеръ заявивъ, що въ прінціпѣ есть се рѣчь можлива, однако треба при тôмъ увзгляднити досвѣды, якѣ въ тôй справѣ поробили иншѣ державы. Франція перша завела у себе монополь выробу сѣрникôвъ и выарендувала его одному товариству за оплатою рôчного чиншу 17 міліонôвъ франкôвъ. Однако, щобы сей монополь завести, мусѣла Франція истнуючимъ тогдѣ фабрикамъ сѣрникôвъ заплатити вôдшкодованье въ сумѣ 32 міліонôвъ. Въ Австріи вымагало бы се такожь дуже значныхъ коштôвъ, бо маемо 55 фабрикъ сѣрникôвъ зъ 45 моторами о силѣ 694 коней паровыхъ, а тѣ фабрики дають роботу 2950 мужчинамъ и 4750 женщинамъ. Правительство россійске зробило иншого рода цѣкавый досвѣдъ. Оно бо не завело монополю, лише податокъ вôдъ сѣрникôвъ, а той податокъ маe такожь санітарно-поліційный характеръ, бо вôдъ шкôдного для здоровля жовтого фосфору платить ся о много бôльше податку, якъ вôдъ иншого рода фосфору майже нешкôдного, якъ при фабрикаціи сѣрникôвъ такъ и при ихъ ужитю. До того самого иде теперь Швайцарія. Она хоче завести монополь, а притôмъ змѣряе до того, щобы выкинути зъ торговлѣ шкôдный здоровлю фосфоръ. Тѣ поясненя закôнчивъ міністеръ тыми словами: „Въ тôй стадіи, въ якôй теперь ся гадка находить ся, не можу ще дати рѣшучого заявленя, однако тôлько можу сказати, що квестія податку вôдъ сѣрникôвъ не есть того рода, щобы ей можна вôдкинути a limine.“

— **Оповѣданя выратованыхъ зъ печеры.** Выратованѣ зъ печеры стирійскои Люґльохъ туристы оповѣдають такъ про свою пригоду: Въ недѣлю дня 29 н. ст. цвѣтня замѣтили мы, що вода, котру мы доси бачили по правôй сторонѣ печеры наближае ся до лѣвого ей боку. Мы хотѣли зъ початку кинути ся въ воду, щобы выплынути. Однако дармо! Повѣнь скоро прибувала и мы мусѣли схоронити ся на одинъ высокій горбокъ. Такъ вôдтяла намъ вода дорогу. Нами заволодѣвъ великій несупокôй. Мы приладили нôчлѣгъ; я поглянувъ на мôй годинникъ: була 10-а година вечеръ. Теперь згасили мы свѣчку и пробовали спати. Однако нѣ одинъ не змôгъ зажмурити ока. Въ печерѣ було 8½° тепла и ся температура удержувала ся майже безъ змѣны цѣлый часъ. Мы незвычайно мерзли. Въ страшнôй непевности минуло першихъ 48 годинъ; намъ не стало поживы и мы стали попадати въ розпуку. Одна надѣя держала насъ, а то: Градець насъ выратуе! Для скорочення часу почали мы дальше розглядати печеру и пробовали всѣми способами выдôстати ся зъ неи. Оглушуючій шумъ воды наповнявъ печеру. Спати не мôгъ нѣхто зъ насъ, а коли напала насъ утома попадали мы якъ бы въ обморокъ. Мы й не говорили богато. Такъ перейшовъ понедѣлокъ и второкъ. Въ середу рано гадали мы вже, що въ печерѣ погибнемо, бо голодъ почавъ намъ на добре доскулювати. Въ тôмъ побачили мы въ чорныхъ филяхъ воды скриночку. Скоро вытягнули ей зъ воды, отворили и найшли въ нѣй хлѣбъ, мясо, сыръ и свѣчки. Зъ письма, що було въ скрини, дôзнались мы, що скринку кинено у воду въ понедѣлокъ о годинѣ 6½ вечеромъ. Коли скринка до насъ прийшла була середа 11½ година передъ полуднемъ. Нашъ сумъ уступивъ великôй радости. Мы мали свѣтло и певнôсть, що Градець дѣйстно хоче насъ выратувати. На куснику паперу написавъ одинъ зъ насъ: „Скриночку одержали. Дякуемо. Бувъ вже найвысшій часъ, бо выйшла намъ була вже пожива и свѣтло. Просимо о ѣду и свѣтло тою самою дорогою.“ Се письмо вложено до металевои капслѣ, привязано до шнурка и кинено у воду, въ надѣѣ, що оно выплыве зъ печеры другимъ бокомъ. Четверъ надôйшовъ и мы почали дальше оглядати печеру, наносили дровъ и почули изъ внѣ глухѣ удары. Отже нашѣ спасителѣ були близько. Мы вôдповѣдали на удары, щобы подати напрямъ; на жаль, не почули насъ. Минула пятниця и мы зменшили нашѣ надѣлы ѣды. Вкôнци въ суботу почули мы першій выстрѣлъ. Однако мы не стрѣляли и не пробовали розкладати огня, бо разъ мало що не подушивъ насъ дымъ. Лише одна свѣчка все горѣла, а въ хвили, коли до насъ дôстали ся горѣла вже послѣдна. Зъ ѣды лишивъ ся намъ лишь кусничокъ сыра, на кождого завбôльшки орѣха. Пополудни высвободжено насъ.“ — Всѣ туристы крôмъ ученика Гайда — ремѣсники и, якъ теперь показуе ся, не ишли до печеры въ науковôй цѣли, лише просто длятого, щобы ей оглянути, а навѣть, якъ дехто каже, щобы глядати за якимись укрытыми въ печерѣ скарбами. Доси прийшли вже всѣ до себе крôмъ 15-лѣтного Гайда. Сей лежить въ горячцѣ небезпечно недужій и лѣкарѣ боять ся, що легко може збожеволѣти, або умерти.

— **Добрый интересъ** зробивъ Тадей Бялекъ, господарь въ Сокôльникахъ пôдъ Львовомъ. Вôнъ купивъ у аґента фірмы Вітезъ, Софка и С-ка въ Прерові сѣчкарню на раты ще 1886 року. Здавало ся ему, що свôй довгъ заплативъ до крейцаря, а тымчасомъ фірма зажадала доплаты 54 кр. въ дорозѣ судовôй. Бялкови тяжко було поѣхати на термінъ до Прерова, бо и не оплатилось бы и дѣйстно не розумѣючи по нѣмецки не знавъ, що въ письмѣ е. Фірма заступувана адвокатомъ прерôвскимъ д-ромъ Линцикомъ розпочала екзекуцію. Въ роцѣ 1892 прийшло до оцѣненя господарства Бялкового и ажь теперь порозумѣвъ вôнъ, о що иде та заплативъ заразъ цѣлу належитôсть зъ коштами, провізією и екзекутнымъ. Однако незвычайно зачудувавъ ся, коли сими днями одержавъ новый позовъ екзекуційный д-ра Линцика а въ нѣмъ выказана цѣла належитôсть яко незаплачена. Зъ довгу 54 кр. выросла сума послѣдныхъ кôлькохъ екзекуцій на 30 зр. !

— **Самоубійство.** Въ Тернополи вôдобравъ собѣ житье въ суботу передъ полуднемъ пôдпоручникъ 15 п. пѣхоты, Оттонъ Оппенгаймеръ, въ 23-ôмъ роцѣ житя. Причиною самоубійства мало бути, якъ кажуть, поведенье зô стороны старшины.

— **Суперники.** Въ Вѣковѣ горѣшнôмъ влюбили ся два селяне, Дмитро и Андрѣй Ткачуки, въ одну дѣвчину, котра ихъ обохъ манила обѣтницями. Андрѣй, молодшій и горячого темперамента, не мôгъ знести сего и рѣшивъ позбути ся суперника Дмитра, свого стрыка. Длятого коли Дмитро Ткачукъ пустивъ ся въ дорогу дня 3 н. ст. мая до Стражѣ, напавъ его Андрѣй на гостинци и убивъ сокирою. По довершенôмъ убійствѣ утѣкъ зъ села и доси его не зловлено.

— **Страйкъ пекарѣвъ** розпочавъ ся въ Краковѣ дня 5 н. ст. мая Стрейкуе около 250 людей, жидôвъ и католикôвъ. Жадають 12 годинного дня роботы, 8 зр. мінімальнои платнѣ тыждневи, заведеня осôбныхъ спалень при пекарняхъ и т. ин.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Бувшій маршалокъ краевый ґр. Ив. Тарновскій лежить тяжко недужій. — Доповняючій выборъ одного члена рады повѣтовои въ Перемышлянахъ зъ ґрупы бôльшои посѣлости вôдбуде ся дня 13 н. ст. червня. — Дирекція руху державныхъ зелѣзниць въ Станиславовѣ буде отворена торжественно дня 1 н. ст. липня. — Въ Теребовли померъ на ударъ серцевый ротмістръ 10. полку драґонôвъ Юлій Мозеръ.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Елена Выслободска, дочка бл. п. Юліяна Выслободского, міністеріяльного секретаря и довголѣтного редактора вѣденьского „Вѣстника“, звѣстна у Вѣдни яко артистка-малярка пôдъ псевдонимомъ Emil Helon, упокоила ся дня 4 н. ст. мая у Вѣдни. Вѣденьскѣ ґазеты, згадуючи о ей смерти, додають, що она вызначала ся особливо въ портретованю и жанровôмъ малярствѣ. Покôйна була незамужна зъ причины тѣлеснои уломности.

Наука штука и література.

— **Zur Coalition der conservativen Rumänen und Ruthenen in der Bukowina.** Пôдъ такимъ заголовкомъ выдавъ пос. Ив. Тиминьскій въ Чернôвцяхъ брошуру, обôймаючу передрукъ тыхъ бесѣдъ зô стеноґрафічного протоколу, якѣ выголосивъ сей посолъ въ послѣдньой сесіи буковиньского сойму 1894 р.

Телеґрамы „Дѣла“

Будапештъ 9 мая. Говорять, що Векерле подасть ся до дімісіи, коли-бъ палата вельможь вôдкинула предложеня що-до цивільныхъ вѣнчань.

Вѣдень 9 мая. Президентъ Буковины бар. Кравсъ подавъ просьбу о перенесенье въ станъ спочинку.

Острава моравска 8 мая. До страйку приступило зновъ 3000 новыхъ робôтникôвъ.

Софія 9 мая. На граници вôдбувъ ся фестинъ братаня Болгаръ и Сербôвъ при участи якихъ 3000 людей.

Парижь 9 мая. Вільзонъ, котрого выборъ палата уневажнила, зновъ выбраный посломъ.

Римъ 9 мая. Въ палатѣ Одескалькихъ експльодувала бомба и зранила дверника и двохъ льокаѣвъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. В. Нас. въ Яв.** 2·50 зр. пôднесено и вставлено на рахунокъ передплаты. — **Вп. Х. У. у Вѣд.** За анонсъ прийде 60 кр., однакожь просимо о докладну свою адресу для засягненя пояснень впростъ вôдъ Васъ интересоваными.

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошуе симъ конкурсъ на редактора часописи „Читальня“, двотыжднéвника, выдаваного Товариствомъ „Просвѣта“ у Львовѣ а призначеного головно до практичного поучуваня нашого народу въ справахъ господарскихъ и промысловыхъ.

Близшѣ услôвя подасть канцелярія Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ [при ул. Вôрменьскôй ч. 2. I. поверхъ], де будуть приймати ся зголошеня найдальше до дня 30-го червня 1894 року.

У Львовѣ дня 12. н. ст. цвѣтня 1894 р.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова. Д-ръ *Костъ Левицкій*, членъ выдѣлу.

Збôрникъ законôвъ адміністраційныхъ

выданый д-ромъ Д. Савчакомъ

повиненъ знаходити ся яко конечно потрѣбна книжка пôдручна въ кождôй рускôй хатѣ.

Змѣстъ збôрника такій:

Вступъ мѣстить въ собѣ: 1. Вôдозва до родимцѣвъ. 2. Постановы законнѣ що-до рускои мовы въ Галичинѣ и на Буковинѣ. 3. Розпорядженя выданѣ на користь рускаго обряду.

Часть перша. Законы о громадахъ и справахъ громадскихъ. 4. Законъ громадскій. 5. Ординація выборча для громадъ. 6. Законъ о обшарахъ двôрскихъ. 7. Законы шкôльнѣ. 8. Законъ конкуренційный (церковный). 9. Законъ дороговый. 10. Законъ польовый.

Часть друга Законы о справахъ повѣтовыхъ. 11. Законъ о заступництвѣ повѣтовôмъ. 12. Повѣтова ординація выборча.

Часть третя. Законы о заступництвѣ краєвôмъ. 13. Жовтнева конституція. Патентъ лютовый зъ основнымъ закономъ про статутъ краевый и ординацію соймову. 14. Про статутъ краевый. 15. Соймова ординація выборча. 16. Якъ поступати при выборахъ? 17. Списъ соймовыхъ округôвъ выборчихъ зъ поданье зъ числа выборцѣвъ въ кождôй поодинокôй громадѣ рускои части Галичины.

Часть четверта. Державнѣ законы основнѣ. 18. Рôзнѣ формы правленя. Конституційна Монархія въ Австріи. Жовтнева конституція. Дуалізмъ. 19. Законъ основный зъ 21 грудня 1867 и зъ 2 цвѣтня 1873 о репрезентаціи державнôй. 20. Ординація выборча Рады державнои. 21. Державный законъ основный про загальнѣ права горожанъ. 22. Законъ о охоронѣ особистои свободы. 23. Законъ о охоронѣ права домашного. 24. Законъ о товариствахъ. 25. Законъ про право збору.

Книжка тая, обнимаюча 36 аркушѣвъ друку або 568 сторôнъ коштуе у Львовѣ въ книгарни Ставропиґійскôй або у самого автора:

зброшурована .	1 зр. 60 кр.
оправлена . .	1 зр. 80 кр.
зъ реком. пересылкою	2 зр. — кр.

Крôмъ того збôрникъ сей можна замовляти такожь черезъ кожду аґенцію Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 16—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ:** окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

„МАРІѢВКА"

(Звертае ся увагу на нинѣшный анонсъ.) 174

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 116-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровй

и всякй выробы рукавичничй

поручае найдешевше 2537

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника львôвского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	646	936
Варшавы	—	601	936	646	936
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (вôдъ 1/6 до 30/9) включно	—	—	936	—	
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—		936
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 25/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый		—	910	1246	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	646	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1015	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	949	921	555	—
Сучавы	1016	—	813	103	711
Кимполюнґа	1016	—	813	—	—
Радôвцѣвъ	1016	—	813	—	711
Бергомета и Чудина	1016	—	—	—	—
Новоселицѣ	1016	—	—		711
Слободы рунгурскои	1016	—	—		711
Гусятина черезъ Галичь	1016	—	813	—	—
Чорткова черезъ Галичь	—	—	—	03	—
Белзця	—	—	—	521	—
Сокаля	—	—	824	521	
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—		910	1 46	—
Сколього, Гребенова Хирова, Станиславова и Борислава черезъ Стрый	—	—	238		—
Сколього и Стрыя	—	—	923	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	300	1046	526	1111	731
Варшавы	—	1046	526		731
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1046	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/6 до 30/9) вкл	—	—	—		731
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	746	
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1046	526	—	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	644	320	1016	1056	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	658	332	1040	1123	—
Сучавы	651	—	1051	331	110[illegible]
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	331	—
Чорткова черезъ Галичь	651	—	—	—	110[illegible]
Слободы рунгурскои	—	—	1051	—	1106
Новоселицѣ	651	—	—	—	110[illegible]
Бергомета и Чудина	651	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	651	—	—		1106
Кимполюнґа	651	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	616	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	616	746	-
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	746	—
Сколього, Гребенова и Хирова черезъ Стрый	—	—	1026	—	—
Сколього и Стрыя	—		341		—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано

Рôкъ заснованя 1837.

КАПЫ на лôжка и столы вôдъ зр 2·50—30

Килимы анґлійскй вôдъ зр. 3·50 [illegible], 6, 7, 9 до 75 зр.

Хôдники вôдъ кр 25, 30, 40, 50 до зр. 1·50.

Портіеры пара вôдъ зр. 3·25 до 25 зр.

Занавѣсы пара вôдъ зр. 2 20 в

Занавѣсы мет. вôдъ 35 кр. и в.

Матеріи на меблѣ метеръ вôдъ зр. 1·20.

Дреліхи на ліберіи

Левантины и кретоны на одяги дамскй.

Матеріи нитянй и вовнянй на лѣтнй одяги мужескй

поручае Маґазинъ

І. ДРЕКСЛЄРА и СЫНÔВЪ

ЛЬВÔВЪ

площа Капітульна ч. 2.

Цѣнники и пробки на жаданье. 119 2—2

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

ШИНКА

вестфальска въ мѣхури 1 клґ. 2 зр

Полядвиця вестфальска 1 клґ. 2 зр.

Шинка зъ костею 1 зр 80 кр., въ кусникахъ по 2, 1½ и 1 клґ, продае Зарядъ двора Лапшинь почта Бережаны. 47 10—10

Ц. и к. доставець дворôвъ

Патенты и привілеѣ.

„Exsiccator"

100% користи при кождôй будовѣ. Доказы въ **брошурѣ**, котру безплатно кождому доручить ся. 140 12-12

Средство необходиме для кождого заведеня и т. д.

Аґентôвъ глядае ся.

Адреса для листôвъ и телеґрамъ:

„Exsiccator" Вѣдень

КОНТОРА:

IV., Hauptstrasse 36.

Въ Краковѣ не маю філій.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылае:

Самороднй — Геґеляйскй

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляе ся.)

ИНШЙ бôльше квасковатй (неквасній) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляе ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 7—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Тягненье вже 13 мая.

СЕРБСКЙ

Льосы тютюневй

Рôчно три тягненя: 13 сѣчня, 13 мая, 13 вересня

зъ головными выграными

фр. 100.000, 75.000, 40.000 ит. д

Найменша выграна 12½ фр. зъ квітомъ выграныхъ.

Продаемо:

2 штуки на 12½ ратъ мѣс. по 1 зр.
3 „ „ 9 „ „ „ 2 „
5 „ „ 10 „ „ „ 3 „
10 „ „ 12 „ „ „ 5 „

По зложеню першои раты одержуе ся **заразъ одиноке право гры.**

Кождый льосъ мусить бути вытягненый.

Плата ратами вôльна вôдъ порта на квіты вплатъ.

Контора вымѣны **Вернеръ и С-ка,** Вѣдень 39.

I. Wipplingerstrasse Nr.

Листа тягнень даромъ и франко. — Порученя зъ провінціи полагоджують ся вôдворотною почтою. 173 2—2

„СЛАВІЯ"

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

заложеный року 1869.

Съ оконченіемъ года 1892 выносили:

Выказанное имѣніе банка „Славія"	злр.	5,706.614·91
Фонды резервныи и ручительныи всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійніи и проч. всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченныи сумы въ часѣ отъ 15 мая 1869 ажь до 31 грудня 1892 г. **вынагородженье шкодъ** всѣхъ секцій	„	21,462.868·94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ" принимаетъ

въ сек. I—II: убезпеченія на жите капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и

удѣляетъ пожички 3794

ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіемъ и на срокъ сплаты ажь до 12 лѣтъ.

Сголошенья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія" не естъ ще заступленная принимаютъ ся.

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядае лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Сподарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

Лѣхтарнѣ кишеневй по кр 90, зр. 1·20, 1·50

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилееванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 77—104

Зъ днемъ 1 н. ст. мая розпочало лѣтный сезонъ

Заведенье водолѣчниче

„МАРІѢВКА"

(почта Львôвъ)

Шѣсть кільометрôвъ вôдъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнôй мѣсцевости, окруженôй лѣсами въ значнôй части шпильковыми, вôдъ пôвнôчнои стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, шѣсть будынкôвъ, каплиця заведеня, въ котрôй вôдправляе ся служба божа Пôдписаный, лѣкарь управляючій, перебувае постôйно въ заведеню и жертвуе ему цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльнôсть Взôрцеве устроенье, якъ вôддѣлôвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) пôсля найновѣйшихъ вымогôвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна, масажь, ґімнастика, електризованье, ингаляціи, купелѣ електричнй, сонѣшнй и иншй пôсля потребы. Здорова кухня у власнôмъ зарядѣ, крытый хôдникъ, проходы довкола заведеня и дальшй въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бôльшою скôлькостію часописей, илюстрованыхъ ґазетъ и т. д., фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товарискй. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краевои (повозы заведеня и омнібусъ) Услôвя скромнй. Близшихъ информацій удѣляе и замовленя приймае 174 1—4

Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка"

(почта Львôвъ)

Емилій Бертемиліянъ Браєръ властитель.

Д-ръ Валеріянъ Сербеньскій лѣкарь управляючій.

ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261. ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261.

БРОВАРЪ

І. ЛІЛІЄНФЕЛЬДА и СПÔЛКИ

у Львовѣ ул. Майзельса ч. 8.

4782 10—12 *поручае:*

у ЛЬВОВѢ	на ПРОВІНЦІИ
¼ гект. пива мар. 3 зр. 25 кр	½ гект. пива марцевого 5 зр.
¼ „ бову 4 „ 75 „	½ „ боку 8 „

Всякихъ информацій устныхъ и письменныхъ удѣляе Зарядъ бровару Лілієнфельда и Спôлки.

ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261 ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнй вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванй и зъ образомъ поручае

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотй и чорнй въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны 4641 41 ?

Важне для Папь!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 20—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою француского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50 1·75 и высше.

4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.

2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.

2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.

1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.

1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.

Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.

4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.

800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.

200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.

3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.

900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.

10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.

300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.

200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.

1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.

500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.

300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.

80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.

200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.

300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.

1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.

400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.

Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.

Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

48 5 39—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь Цѣнѣръ зъ табр. Чердяньскои З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 94. Львôвъ, Четверъ 28 цвѣтня (10 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademi[illegible]hegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Поляки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Гадки по зборахъ „Народнои Рады“.

II.

Зô всѣхъ трехъ неґативныхъ проявъ такъ званои „новои еры“, котрѣ мы показали въ першôмъ уступѣ сеи статьѣ, найсумнѣйшою єсть безперечно третя — ослабленье Русинôвъ яко народу на внѣ а народовцѣвъ у внутрѣ и въ додатку познаки політичнои деморалізаціи середъ рускои суспôльности. Коли бъ не то, „нова ера“ — мимо всего -- не стрѣчала бы такого сильного вôдпору зô стороны майже загалу народовцѣвъ.

Пôсля розумѣня творцѣвъ „новои еры“ зъ рускои стороны — „нова ера“ мала скрѣпити и Русинôвъ яко нарôдъ и народовцѣвъ яко верховодне сторонництво. Се було бы наступило, коли-бъ правительство було справу взяло на серіо и зô своєи стороны поступало рѣшучо и консеквентно. Тымчасомъ такъ не стало ся, а въ наслѣдокъ того выйшло, що анѣ умѣренѣ елементы другихъ сторонництвъ не пристали до політичнои акціи народовцѣвъ анѣ у народовцѣвъ не удержалась вѣра въ успѣшнôсть тои акціи на такôмъ ступѣни, якъ то проявила ся була зъ самого першу, а навпаки, она що-разъ бôльше упадала а на єи мѣсце вступало невдоволенье а неразъ и огôрченье. Зъ тымъ фактомъ провôдники рускои політики мусѣли числити ся.

Въ другôй половинѣ 1892-ого року, коли зъ деякихъ заряджень правительства въ справахъ рускихъ выразно выходило, що оно — замѣсть додати ваги й силы політичнôй акціи народовцѣвъ -- радше дискредитує єи, провôдники рускои політики солідарно постановили узнати договôръ зъ правительствомъ за зôрваный и се заявила намѣстникови депутація зложена зъ послôвъ Романчука, Барвѣньского д-ра Савчака и двохъ членôвъ выдѣлу „Народнои Рады“, а въ кôлька мѣсяцѣвъ опôсля загальнѣ зборы „Народнои Рады“ одобрили становище заняте провôдниками рускои політики, взываючи ихъ резолюціею, щобы „рѣшучо при кождôй нагодѣ зазначували невдоволенье Русинôвъ зъ поведеня правительства въ часѣ послѣдныхъ двохъ лѣтъ; щобы рѣшучо пôдносили жалѣ и домаганя Русинôвъ; щобы встоювались за заспокоєньемъ потребъ руского народу, хочь-бы мали перейти до опозиціи, и то до зорґанізованои опозиціи“.

До сеи поры, т. є. до кôнця 1892-ого року, мѣжь народовцями а що головне середъ провôдникôвъ народовцѣвъ була згода та солідарнôсть — и коли-бъ тôлько та згода й солідарнôсть мѣжь провôдниками народовцѣвъ не була захитала ся а вкôнци й розвалила ся, — справа руска взагалѣ и справа народовцѣвъ яко сторонництва була бы стояла нинѣ далеко красше.

Провôдникамъ рускои політики треба було лишь солідарно пôйти дальше дорогою, на яку они самѣ а вôдтакъ загальнѣ зборы „Народнои Рады“ рѣшили ся вступити въ другôй половинѣ 1892-ого року. Боятись не було чого. Якъ передъ „новою ерою“, такъ и въ часѣ „новои еры“, такъ и нинѣ — народовцѣ мали й мають провôдъ народу руского въ своихъ рукахъ, провôдъ політичный и культурный, отже зъ тымъ мусить числити ся правительство, мусять числитись и Поляки. Мы народовцѣ чей-же можемо безпечно кождого часу вказати правительству и Полякамъ, що кромѣ народовцѣвъ є мѣжь Русинами ще двѣ фракціи: москвофільска и радикальна, — може они волять котру зъ тыхъ фракцій бачити при кермѣ політики рускои и справъ рускихъ? Правда, пôдъ той часъ высунено зъ польскои стороны страхопуда клерикального, але-жь мы народовцѣ и той експеріментъ при нашôй солідарности щасливо вже разъ перебули .. Отже боятись не було чого.

Мѣжь тымъ коли посолъ Романчукъ пôйшовъ дорогою вказаною загальными зборами „Народнои Рады“ — посолъ Барвѣньскій побоявъ ся єи и завернувъ на давну дорогу, а щобы могти выказати ся якимись результатами своєи політики, почавъ бôльше навязувати зъ польскими політиками и на нихъ оглядатись.

Хочемо вѣрити, що тою своєю політикою посолъ Барвѣньскій и осягнувъ дещо — найважнѣйшою тутъ рѣчію була бы щаслива обсада катедры исторіи въ львôвскôмъ університетѣ, котрою то справою вôнъ незвычайно запобѣгливо займавъ ся, -- але зъ другои стороны політика посла Барвѣньского повела за собою въ результатѣ кôлька важкихъ а прикрыхъ наслѣдкôвъ и для справы рускои и для народовцѣвъ.

Попередъ всего величезна шкода выйшла зъ того, що тутъ першій разъ сторонництво народовцѣвъ показало ся несолідарнымъ, а оно доси солідарностію своєю импонувало и правительству, и Полякамъ, и вкôнци всѣмъ противникамъ своимъ посередъ рускои суспôльности.

Розбитье солідарности якогось сторонництва політичного — се для противника рѣчь, незвычайнои ваги й вартости, тому й не диво, що польска сторона зъ великимъ интересомъ слѣдила за ходомъ того процесу и чинила все можливе, щобы незгоду що-разъ бôльше роздувати, а вкôнци довести до розрыву, очевидно для выкористаня своєи выпробованои методы въ політицѣ противъ Русинôвъ — методы: divide et impera.

Найнебезпечнѣйша для сторонництва рѣчь, коли противникъ дôстає можнôсть робити мѣжь членами сторонництва рôзницю — коли може клясифікувати: сей „порядный“ а той „менче порядный“ або й „зовсѣмъ не порядный“, а по такôй клясифікаціи скаже: хочу мати дѣло лише зъ „поряднымъ“ и лишь за-для него готовъ я дати се або те. Интересъ сторонництва вымагає попередъ усего, щобы нѣхто зъ єго членôвъ не подавъ противникови нагоды до такои клясифікаціи, — нехай противникъ має дѣло зô сторонництвомъ такимъ, якъ оно єсть, нехай дає сторонництву, а не сѣй або тôй особѣ. Правда, дотычна особа може легко заманитись тымъ, що ось-то нехай и въ такій спосôбъ, а все-таки що-небудь зыскає ся, але въ практицѣ шкода выходить бôльша, нѣжь зыскъ.

Таке лихо стало ся у насъ. Зазначила ся рôзниця мѣжь провôдниками політики рускои — и правительство та польска партія почали трактувати справу руску не якъ справу народу и загалу народовцѣвъ, але якъ політику осôбъ — Романчука зъ однои стороны а Барвѣньского зъ другои — и сказали: зъ Барвѣньскимъ хочемо мати дѣло, а зъ Романчукомъ не хочемо, — не оглядаючись на поглядъ загалу народовцѣвъ, котрый не розумѣє політики осôбъ, а знає лишь політику загалу сторонництва, загалъ же народовцѣвъ указавъ посламъ своимъ напрямъ політики резолюціею загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“ при кôнци 1892-ого року.

Таке трактованье справы рускои довело вкôнци до того, що клюбъ рускій рады державнои опинивъ ся на становищи політики посла Барвѣньского, а послови Романчукови не стало въ нѣмъ мѣсця.

И ось въ тôмъ бачимо мы дальшу велику шкоду для справы рускои и для сторонництва народовцѣвъ.

Се-жь фактъ, що нинѣшна політика руского клюбу не вôдповѣдає поглядови якъ не загалу, то значно переважаючои бôльшости народовцѣвъ. Коли въ тôмъ дѣлѣ мôгъ хто ще мати сумнѣвъ, то розвѣяли єго остатнѣ зборы „Народнои Рады“, заявившись въ такъ рѣзкій спосôбъ противъ політики клюбу, а за прінципіяльною політикою, репрезентованою посломъ Романчукомъ.

Церковно-політична дебата

въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ.

Въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ продовжала ся дискусія надъ цивільными вѣнчанями. По полагодженю формальностей перше слово забравъ сербскій патріярхъ Юрій Бранковичь. Вôнъ заявивъ, що яко заступникъ греко-всхôдн. церкви, хоче доповнити зъ свого становища доказы князя-прімаса. Єго церковь признає лишь одно супружье, що благословлять священики. Правный кругъ єго церкви держава все признавала и навѣть пôдпирала. Не можна говорити о нѣякôй свободѣ совѣсти, сли держава зневолює добрыхъ христіянъ до горожаньскои формы вѣнчань. Въ кождôмъ случаю предложенье правительства є конфіскатою автономіи церкви и длятого вôнъ буде голосувати противъ предложеня.

Ґр. Беля Сеченій добачувавъ въ предложеню правительства высказъ культурного поступу. Дѣяльнôсть церкви справедливо обмежено зъ часомъ лишь на тѣ области, на котрѣ она покликана панувати, отже на области реліґіи. Исторія показує наглядно хôдъ того процесу, а самъ бесѣдникъ пересвѣдчивъ ся въ часѣ своихъ свѣтовыхъ подорожей, що у всѣхъ краяхъ и у всѣхъ вѣроисповѣдань се обмеженье найшло примѣненье. Де духовеньство не остало духовеньствомъ, але перейшло на область політики, тамъ заподѣялось то, що въ Франціи. Майно церкви сконфісковано, а духовеньство силою законôвъ выперто на тѣ области, котрѣ належать до нихъ, отже на области реліґійного обовязку. Найкрасшій примѣръ на Франціи. Франція була першою державою, въ котрôй людскôсть, яко цѣлôсть, прийшла до значѣня за-для засадъ свободы, рôвности и братерства. Противъ того примѣру можна вказати на Испанію, де реліґійна біґотерія зазначила своє панованье надъ народомъ, де мужѣ церкви тѣшать ся давнымъ необмеженымъ вплывомъ и де за-для того на всѣхъ нивахъ не поступъ, але ретроґраднôсть выявила ся. Се не змѣнить ся, доки духовеньство не вôддасть ся выключно свому званю, але буде мѣшати ся въ такѣ справы, котрѣ не вôдповѣдають мужамъ вѣры и взагалѣ реліґіи. Въ нашôй вôтчинѣ угорскій епископатъ може задержати вплывъ и майно зъ тои простои причины, що наше духовеньство зрозумѣло остати національне и патріотичне. Однакъ въ послѣдныхъ часахъ выступили дуже поважнѣ познаки, наколи мужѣ церкви супротивъ давного благодатного напряму выйшли на проповѣдницѣ и, противъ свого святого званя, зъ-вôдтамъ, де тôльки слова любови мають звенѣти, проповѣдували ненависть и заворушили нарôдъ in politicis. Треба дуже побоюватись, що тѣ вôдносины выпруть на першій плянъ конечнôсть, зревідувати законодавство церковне, щобы справѣ надати той правильный бѣгъ, котрый одиноко є добрый. — Потôмъ бесѣдникъ заявивъ ся за предложенями.

Мову бесѣдника перерывано що хвиля оплесками, за-для того президентъ звернувъ увагу, щобы члены палаты поводили ся поважнѣйше, якъ въ театрѣ.

---

11)

Розплата.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

(Конець.)

Маркизъ зновъ сѣвъ; священикъ зъ спôвчутьемъ дививъ ся на него.

— Міліонъ! зъ гôркою иронією тягнувъ дальше панъ де Капдеканъ. — За такѣ грошѣ можна вдоволити неодну забаганку. Я знаю, въ департаментѣ Йоны оденъ историчный замокъ, котрый буде продавати ся на публичнôмъ торзѣ.. середновѣкове рицарске гнѣздо.. Маркиза Капдеканъ маючи выробленый смакъ, хоче єго набути; за вôсѣмь сотъ тысячь франкôвъ я мôгъ бы єго купити. Не правда жь, якъ вѣжливо було-бъ, зробити ѣй такій царскій дарунокъ? Але она ажь надто богата, а у мене лишь оденъ нещасливый міліонъ; такъ треба менѣ скорше подумати о собѣ. На нещастье, лишь одна рѣчь на свѣтѣ принесла бы менѣ вдоволенье, але тои рѣчи не можна купити...

По короткôй мовчанцѣ, вôнъ продовжавъ, вперши взôръ въ священика:

— Выслухайте ще и то, отче добродѣю. Я маю свояка, барона де Капдеканъ, старшого вôдъ мене о пятнацять лѣтъ; вôнъ належить до занидѣлои галузи нашои родины; але за-для своихъ особистыхъ прикметъ стоить высше вôдъ всѣхъ найпершихъ вельможь... То сама благороднôсть и мужнôсть, а при тôмъ завсѣгды бодрый и веселый... Въ часѣ вôйны 1870 р. мы оба служили въ жуавахъ. Коли при Патье нашъ полкъ выступивъ до послѣдного вôдчайдушного атаку, вôнъ кликнувъ зъ смѣхомъ: „Капдеканъ завсѣгда на передъ!“ Хвилю опôсля вôнъ поваливъ ся зъ розтрѣсканою рукою. Пôсля ампутаціи руки єго нагородили ордеромъ, але за-для скромности не носить навѣть ленточки въ дѣрцѣ вôдъ сурдута. Такѣ єго переконаня... Люі має теперь шѣстьдесять пять лѣтъ. Вôнъ утримує ся зъ трехъ тысячѣвъ рôчнои дожизненнои ренты, вельми бѣдує, але такъ гордый, що нѣхто зъ своякôвъ не має смѣлости предложити єму найменшои помочи. Єго мешканье на улици Жакобъ складає ся зъ однои комнатки на пятôмъ поверсѣ; а вôнъ не зважаючи на своє калѣцтво самъ варить обѣдъ та ходить за припасами, щобы мати можнôсть заощадити кôлька франкôвъ для бѣдныхъ. Але єсли бы вы єго стрѣтили о осьмôй годинѣ рано, коли вôнъ чистенько одѣтый зъ пришпиленымъ пустымъ рукавомъ до сурдута спѣшить до церкви Сенъ-Жерменъ-де Пре, вы бы очаровались сивиною, и кликнули: „Се воплощенье благородности!“ Въ три мѣсяцѣ по моѣмъ весѣлю, на котре Люі не прибувъ, я стрѣтивъ єго на площи Згоды и пôдôйшовъ до него, протягнувши руку. Вôнъ пристанувъ, навѣть де що вôдсунувъ ся и оглянувъ мене. Въ очахъ єго виднѣлась и погорда и глубокій смутокъ; засунувъ одиноку руку въ кишеню та вôдвернувшись, перейшовъ коло мене. Такъ то, отче добродѣю, — голосъ маркиза дрожавъ вôдъ вздержуваныхъ слѣзъ, — се одинока рѣчь, котра могла бы менѣ справити радôсть а котру годѣ купити за найбôльшѣ міліоны.. а се устисненье руки мого свояка Люі...

Вôнъ закрывъ лице руками. Де-жь дѣла ся єго олімпійска постава, єго незворушеный спокôй? Маска злетѣла, и передъ священикомъ стоявъ вже не гордый маркизъ, а глубоко нещасливый чоловѣкъ, проливаючій гôркѣ невôдраднѣ сльозы. Супротивъ того нѣчимъ неусмиреного горя слова потѣхи завмирали на устахъ. Сильно зворушеный священикъ Мулєнъ стоявъ мовчки.

За кôлька хвилинъ маркизъ заволодѣвъ собою, утеръ очи хустинкою и сказавъ встаючи зъ крѣсла:

— Я, може бути, бувъ смѣшнымъ, отче добродѣю. Даруйте менѣ! Думаю, що менѣ не треба просити васъ о мовчанье — ся честнота входить въ кругъ обовязкôвъ назначеныхъ вашимъ покликаньемъ... Властиво, я несправедливо выразивъ ся о Реноделю такъ рѣзко, — то надто острый судъ. Тажь то не єго вина, що я одруживъ ся зъ панною Мардокъ. Я майже завидую єму, що вôнъ може очистити свою совѣсть при помочи грошей. Розкажѣть єму, будьте ласкавѣ, що я не маю до него нѣякого жалю, а противно навѣть бажаю всякого успѣху. Оґістъ проведе васъ.

И маркизъ нервово задзвонивъ.

Привозячи міліонъ сему панови, священикъ надѣявъ ся вôдъ него дôстати яку милостиню для бѣдныхъ. Але просити не мавъ смѣлости; єму навѣть здавалось, що грошѣ маркиза принесли бы єго бѣднымъ нещастье.

Звернувшись плечима до комина, маркизъ де Капдеканъ неподвижно стоявъ пôдъ своимъ проданымъ родиннымъ гербомъ; спустивъ очи, вôнъ здає ся, встыдавъ ся своєи недавнои слабости.

Священикъ мовчки поклонивъ ся и выйшовъ за камердінеромъ.

Закôнченье.

— Вже чверть на дванайцяту!.. Якъ можна найскорше на улицю Кліші! — крикнувъ священикъ вôзникови, выходячи зъ готелю Капдекана.

Мрака цѣлкомъ зникла, повный мѣсяць ясно свѣтивъ на темно-синôмъ зводѣ неба; була справдѣшна рôздвяна нôчь.

Коли змученый и голодный священикъ, повный найрôзнѣйшихъ вражѣнь, дôбравъ ся на конець до свого третого поверха и вôйшовъ до передпокою, єму выдалось, що мрака зникнувша зъ улиць, найшла собѣ мѣсце въ єго помешканю; лишь тутъ та мрака приняла запахъ гаваньского тютюну. Середъ клубôвъ ѣдкого дыму, священикъ доглянувъ Адама Гаррісона — се жь Реноделя — котрый дальше сидѣвъ въ фотели, протягнувши ноги на плиту коминка и спокôйно докурюючи своє осьме цигаро.

— Ось вашѣ поквітованя, сказавъ священикъ и въ тôй-же хвили закашлявъ ся такъ, що незважаючи на холодъ треба було отворити вôкно.

— Знаменито! отче добродѣю, вôдповѣвъ

За предложенями промовляли Маріяші и Голянъ. Сей послѣдный замѣтивъ, що вже годѣ наводити новыхъ аргументовъ за предложенями. Вонъ приймає предложеня, бо право супруже въ Угорщинѣ вымагає конечнои реформы. Проектъ закона водповѣдає великимъ традиціямъ, котрыхъ придержували ся угорске законодавство и всѣ великѣ полѣтки того краю черезъ цѣле столѣтье. Се консервативный интересъ приймити се предложенье, бо за-для того скрѣпить ся политична єдность угорскои державы и націи. Сли угорска держава не хоче класти на гру своєи єдности, отже истнованя свого, то конечно треба середъ особливыхъ водносинъ краю вырбвнати вѣроисповѣднѣ и національнѣ рбзницѣ по змозѣ для загалу всѣхъ горожанъ въ однаковый способбъ. Бесѣдникъ пригадавъ на заявы угорского парляменту въ сороковыхъ рокахъ, котрый бувъ чисто ліберальный и на бесѣду Деака. Вонъ вѣрить въ силу правительства, що оно оправданѣ ожиданя довершить при розвязаню труднои задачи. И той бесѣдникъ вказувавъ на примѣръ всѣхъ цивілізованыхъ державъ и на обставину, що церковь погодила ся всюды зъ институцією цивільного супружа. Се було бы дарма противити ся новочаснымъ стремлѣнямъ; они противъ нашои волѣ втиснулись бы до краю. Я выховавъ ся въ школѣ Франца Деяка и не хочу на старѣ лѣта зневѣритись своимъ засадамъ. За-для того приймаю предложенье.

Гр. Аврель Дешевфі приклонникъ народного сторонництва выступивъ противъ предложень. Вонъ сконстатувавъ, що предложенье недостаточно оброблене. Впрочбмъ публична опінія въ користь церковно-политичнои реформы выкликана штучно. — Єго бесѣда выкликала у епископату и цѣлого сторонництва грбмкѣ оплески.

Зигм. Бееті боронивъ предложень, а по нѣмъ забравъ голосъ гр. Ант. Сеченій: Вонъ уважає змѣну основъ родины за небезпечный експеріментъ и длятого не може признати питаня, що стоить на порядку днев нбмъ, за оправдане. Сказано, що институцію цивільного супружа приймили всѣ культурнѣ націи. Однакъ, чи соціяльнѣ и політичнѣ вбдносины тыхъ націй по-надъ всякій сумнѣвъ такъ звершенѣ, що намъ треба ихъ за всяку цѣну наслѣдувати? Сказано дальше, що ту институцію заведено въ часѣ французкои революціи. Вправдѣ революція була великимъ моментомъ, але она спровадила найбольшѣ небезпечности. Тогдѣ було у Франціи одноцѣле племя, котре, по выключеню протестантовъ, було такожь одноцѣле и въ релігійныхъ взглядахъ. Однакъ у насъ въ тбмъ взглядѣ зовсѣмъ иншѣ вбдносины такъ, що годѣ покликуватись на Францію. Высокозвучнѣ оклики доказують, що предложенье в зазывомъ лібералізму. Вонъ нѣколи не привязувавъ великои ваги до окликбвъ. Вонъ пересвѣдченый, що кождый розумный и практичный консерватизмъ въ свому ходѣ идей мусить въ себе приймити певнѣ ліберальнѣ вдеѣ, а кождый здоровый лібералізмъ певнѣ консервативнѣ идеѣ. Взагалѣ оклики можна всѣляко интерпретувати. Такъ закидають собѣ всѣ сторонництва посполу зъ певными оправданями агітацію Однакъ она повстає сама собою, коли розходить ся о чувства и о заряженя, котрѣ дотыкають внутрѣшного пересвѣдченя. Міністеръ судбвництва розвинувъ питанье розводу у Франціи. Однакъ якъ часто змѣнювано той законъ вбдъ часу єго сотвореня. [Міністъ. суд. Сілядій: Два разы! (Перечень зъ правицѣ) Кард. Шлявхъ: Три разы. Сілядій: Але вбдъ сотвореня Code Napoléon тблько два разы.] Бесѣдникъ ставъ говорити дальше и замѣтивъ, що уважає пбднесенье питаня що до цивільныхъ вѣнчань за невластиве, отже не може приймити предложень, яко основы до дискусій.

Гр. Стефанъ Кеглевичь заявивъ ся приклонникомъ обовязкового цивільного вѣнчаня Засада, що кождый рбвный передъ правомъ — мовивъ вонъ — доперва тогдѣ прийде до значѣня, коли буде заведена рбвноправность въ области супружого права. Держава и церковь можуть ити рука въ руку въ тыхъ державахъ, де истнує тблько одно вѣроисповѣданье. Але де стблько вѣроисповѣдань живе пбдъ суверенностію державы, якъ въ Угорщинѣ, тамъ мусить суверенбсть прийти до значѣня у всѣхъ областяхъ и тамъ мусить держава взяти въ руки управильненье всѣхъ вбдносинъ. Вбдтакъ бесѣдникъ оповѣвъ про повставанье супружа и про борбу державы и церкви въ тбй справѣ. Державѣ не выпадає зборонювати церковного вѣнчаня, и церквѣ вбльно, уважати цивільне супружье тбльке за формальнбсть, котра тблько за-для церковного благословеня може бути правдивымъ супружьемъ. Тому жь права и дбгмы церкви не потерплять зовсѣмъ нѣякои щербы. Оно неясне, яка властива рбзниця, сли одна релігія оголошує супружье за нерозвязане, а однакъ мимо того въ 21 выпадкахъ признає єго, яко неистнуюче, або сли пбсля другихъ постановъ оголошуєсь супружье за можливе до розвязаня и зновъ въ такихъ самыхъ 21 выпадкахъ признаєсь, яко неистнуюче. Бесѣдникъ заявивъ, що для него є о много важнѣйшѣ пытаня, якъ ось свобода релігіи, реформа кермы, а передовсѣмъ поправа законодатнои машинеріи. Якъ заступство народу, такъ и палата магнатбвъ потребують пекучои реформы. Вонъ не хоче допрошуватись заявъ муніціпій, але се єго пересвѣдченье, що то жаданье досяє въ публичнбй опініи и скоро елементарною силою буде здобувати собѣ значѣнье, щобы усунути систему двохъ палатъ и щобы одна палата не могла зъ якои небудь причины уневажняти постановы другои палаты, въ котрбй остаточно выявляєсь воля націи. То все о много ббльше пекуче, але скоро вбдносины вже разъ уложились, неможливо вбдрочувати тыхъ предложень зъ порядку дневного, и не можна собѣ уявити въ будучности нѣякого другого угорского правительства, котре бы о одну кому могло менше дати, якъ теперѣшне міністерство въ своихъ церковно-политичныхъ предложеняхъ. Магнаты можуть черезъ мобілізацію клясъ звалити предложеня, але палата послбвъ вбдошле ихъ ще зъ сильнѣйшою ббльшостію, а тогдѣ прийме ихъ и палата магнатбвъ. Бо чого не можна усунути зъ порядку дневного, се мусить бути зреалізоване и противъ того дармо буде противитись палата магнатбвъ.

Гр. Ник. Зай говоривъ о церковнбй и о червоной хоругви. Першои вонъ боить ся менше такъ само и руху румуньскихъ попбвъ, але страхъ огортає єго на видъ червоной хоругви, за котру сховалось правительство въ союзѣ зъ соціялістами и масонами. Задача державы, організувати противъ червоной хоругви, а не пбднимати борбы противъ церкви. Бесѣдникъ ще скорше вдоволивсь бы факультативнымъ цивільнымъ супружьемъ, але примусовымъ нѣколи. Епископатъ ажь теперь зверне ся цѣлкомъ до Риму, если єго притисне ся въ кутъ и понизить ся Правительство своєю церковною политикою гонить не за иншою цѣлею, якъ тблько за тымъ, щобы упадаючу систему примѣненьемъ средствъ красоты показати на якійсь часъ яко сильну и здорову. По тыхъ словахъ заявивъ ся противъ предложеня.

По промовѣ Даруваро за предложенями и Михайловича противъ предложень перервано дебаты за-для кбнныхъ перегонбвъ.

Рада державна.

На вчерашнбмъ, въ середу, засѣданю палаты послбвъ внесло правительство проектъ закона въ справѣ змѣны речинцѣвъ плаченя податку домово-чиншового.

Президентъ Хлюмецкій вбзвавъ додатково пос. Шлезінгера до порядку дневного за єго вчерашнѣ простацкѣ закиды, звернені противъ деякихъ послбвъ и міністра скарбу Плєнера.

Зачалась дальша дебата надъ предложенями валютовыми.

Пос. Діпавлі заявивъ, що заведенье золотои валюты уважає нещастьемъ Австріи. Єсли бы въ Австріи можна було вбдкликатись до волѣ народу такъ якъ въ Щвайцаріи, то валюта перепала бы переважаючою ббльшостію голосбвъ. Опозиція не звертає ся противъ міністра скарбу, але есть чисто рѣчева. Предложеня валютовѣ не мають нѣчого спбльного зъ коаліцією. Кн. Ліхтенштайнъ не має права давати католицкимъ консерватистамъ нѣякихъ радъ, бо они приступили до коаліціи и вытревають при нѣй льояльно. Валюта золота була бы оправдана, если бы въ Австріи вбдкрыто богатѣ копальнѣ золота. Дивне, що доси промавляли самѣ бесѣдники contra а лишь одинъ Абрагамовичь pro. Не можна всего полишити правительству и референтови Щепановскому. Зъ-вбльна вбдступаємо Угорщинѣ всѣ нашѣ права валютовѣ. Скбнчивъ заявленьемъ, що нѣякій взглядъ на политику не зможе здержати єго вбдъ голосованя противъ закона, економічно шкбдного. (Оплески въ центрумъ).

Пос. Перъ старавъ ся промовляти въ оборонѣ золотои валюты. Говоривъ, що въ Африцѣ выкрыто новѣ копальнѣ золота.

Пос. Морзей заявивъ ся противъ предложень. Впрочбмъ зъ теперѣшного міністерства вдоволеный, бо на єго мѣсце не можна на разѣ поставити лѣпшого. За предложеньемъ суть банкиры и зависима вбдъ нихъ праса капіталістична. Мы не на то, щобы боронити интересбвъ великихъ капіталістбвъ, лишь продуцентбвъ. Треба цѣлу справу вбдложити, щобы въ справѣ економічнбй не пбднадати пресіи політичнбй.

Пос. Зісъ промовлявъ за золотою валютою, хочь и признавъ, що валюта золота нанесла шкоду Австріи, именно конверсія коштувала много, але се нѣчого не шкодить, бо опінія загальна домагає ся заведеня золотои валюты.

Промовляли ще противъ предложень послы Патай и Люегеръ та на тбмъ перервано дебаты.

Слѣдуюче засѣданье нинѣ, въ четверъ.

——

Комісія прасова покбнчила „на теперь“ свои роботы. Реформа законбвъ прасовыхъ скбнчила ся на проектѣ новелѣ, котра має бути предложена палатѣ посольскбй и ухвалена ще сеи сесіи. Засѣданье комісіи въ понедѣлокъ вбдбулось въ той способбъ:

Референтъ д-ръ Рутовскій предложивъ таку змѣну §. 3. закона прасового: „Дозволу на продажу краєвыхъ часописей періодичныхъ, о котрыхъ выдавництвѣ повѣдомлено власть, не можна безъ выимки вбдмовити нѣкому, хто пбсля закона промыслового має услбвя управняючѣ єго до самостбйного веденя предприємства не вымагаючого концесіи.“ — Міністеръ Бакегемъ згодивъ ся зъ тымъ внесеньемъ, а пос. Пацакъ заповѣвъ внесенье меншости що-до кольпортажи и стемпля газетного, почбмъ внесенье Рутовского ухвалено одноголосно.

Приступлено до нарады надъ внесенями правительства що-до продажи газетъ при помочи автоматбвъ. Пос. Аймъ хотѣвъ бы, щобы всѣ газеты можна продавати въ автоматахъ. Пос. Пацакъ промавлявъ за тымъ, а міністеръ Бакегемъ обстававъ за заявленьемъ правительства. Пос. Гофманъ заявивъ ся противъ жаданю міністра, бо въ сей способбъ зновъ деякѣ газеты були бы ббльше упривілейованѣ. Пос. Рутовскій уважавъ деяке обмеженье продажи при помочи автоматбвъ конечнымъ. — Ухвалено всѣми голосами, противъ трехъ (Аймa, Пацака и Гофмана), внесенье правительства, що въ автоматахъ буде можна продавати лишь часописи, умѣщенѣ въ списѣ затвердженбмъ властями.

Живѣйшу дискусію выкликала справа знесеня кавціи газетнои. Пос. Копъ жадавъ, щобы въ той справѣ ухвалено проектъ пок пос та Жака, пбсля котрого обовязокъ складаня кавціи мавъ цѣлкомъ устати, а обовязокъ запевненя кары грошевои пбдъ загрозою завѣшеня выдавництва мбгъ поступити ажь въ 8 днѣвъ по правильности выроку. — Пос. Аймъ тои гадки, що годѣ приняти внесеня правительства. — Представитель правительства, шефъ секціи Краль пояснивъ, що высоту запевненя кары грошевои буде означати судъ а не прокураторъ. Правительство уважає се дуже важнымъ, чи кары грошевѣ мають складатись сейчасъ по выроку, чи ажь по правосильности выроку. Въ послѣдньбмъ случаю розходило бы ся о речинець 3, 4 або и 5-мѣсячный. Але найвысшій трибуналъ дуже рѣдко змѣняє выроки першои инстанціи а засуды на кары грошевѣ суть такожь дуже рѣдкѣ. — Пос. Гофманъ тои гадки, що знесенье кавціи пбдъ услбвями правительства не було бы нѣякимъ полѣпшеньемъ. Не може порозумѣти, длячого выроки въ справахъ прасовыхъ мали бы бути выконанѣ передъ ихъ правосильностью. — Пос. Аймъ зазначивъ, що зъ высказбвъ представителѣвъ правительства слѣдна дуже мала прихильность правительства для прасы. — Рбвножь и пос. Рутовскій уважавъ внесеня правительства неприхильными для прасы. — Вкбнци ухвалено таку резолюцію: „Зносить ся обовязокъ складаня кавціи, истнуючій для часописей періодичныхъ, и зносить ся всѣ дотычнѣ приписы закона и розпорядженя. Єсли на часопись періодичну выдано выроки, засуджуючій на кару грошеву або зворотъ коштбвъ, а въ часѣ 8 днѣвъ по правосильности выроку не выказано ся передъ прокураторією, що заплачено кару грошеву або кошты, може власть безпечности на внесенье прокураторіи завѣсити выдавництво часописи періодичнои.“

Вкбнци обговорювано справу повѣдомленя редакцій о причинахъ конфіскаты. Пос. Копъ внѣсъ, щобы на мѣсце проекту правительственного: „На выразне жаданье має власть, котра зарядила конфіскату, подати редакторови або выдавцеви часописи уступы статьѣ, котрѣ спонукали конфіскату“, ухвалено: „Єсли конфіскату заряджено зъ причины поодиноких уступбвъ якоись статьѣ, треба тѣ уступы вызначити сейчасъ при заряджени конфіскаты.“ — Міністеръ Шенборнъ заявивъ, що зъ тымъ внесеньемъ не може згодити ся, — а за внесеньемъ кола промовляли послы: Аймъ, Пацакъ, Вайгель, Свобода, Гофманъ и Телишевскій. Пос. Рутовскій внѣсъ поправку, пбсля котрои части сконфіскованои часописи, котрѣ можна вбддѣлити, треба вылучити зъ конфіскаты. — Внесенье Копа и поправку Рутовского ухвалено, а уложенье новелѣ поручено референтови и президіи.

Вкбнци на внесенье Рутовского комісія ухвалила що въ мотивахъ новелѣ пбднесено, що комісія не уважає своихъ постулятбвъ покбнчеными и полишає квестію реформы поступованя обективного in suspenso.

——

Комісія правничa обговорювала въ понедѣлокъ способбъ полагодженя проекту реформы процедуры цивільнои. Референтъ Бернрайтеръ уважавъ конечнымъ поспытати правительство, якъ собѣ представляє способбъ переведеня реформы закона карного и процедуры цивільнои, бо ажь опбсля можна бы рѣшити ся, чи узнати комісію правничу перманентною. Вбдтакъ представивъ референтъ образъ процедуры цивільнои и заявивъ, що взагалѣ годить ся зъ проектомъ правительственнымъ, хочь буде треба многихъ поправокъ. Пбсля гадки референта треба рбвножь управильнити квестію, не порушену въ правительственнбмъ проектѣ, с. в. квестію урядового языка. Вкбнци заступавъ референтъ міністра судбвництва, якій мае плянъ що до реформы закона карного и процедуры цивільнои. — Пос. Пініньскій бажавъ бы конче, щобы комісія була перманентна и заявивъ, що коло польске привязуе велику вагу до ухваленя процедуры цивільнои. — Пос Євг. Абрагамовичь хотѣвъ бы, щобы ухвалено новый законъ карный. — Міністеръ Шенборнъ вбдповѣвъ, що не може рѣшати, що важнѣйше, чи процедура цѣльна чи кодексъ карный. Натомѣсть бажавъ бы, щобы ще тои сесіи палата послбвъ перевела загальну дискусію надъ кодексомъ карнымъ и заявила, чи хоче вбйти въ спеціяльну дебату. Вкбнци заявивъ ся, щобы признати комісію перманентною. — Пос. Морзей тои гадки, що тои сесіи не буде вже часу на на загальну дискусію надъ закономъ карнымъ и протививъ ся перманентности комісіи. — Поч. Копъ побоювавъ ся, що на тбй дорозѣ не переведе ся нѣ закона карного, нѣ процедуры цивільнои. — На тбмъ перервано нарады.

——

Ґенеральна дебата надъ предложенями валютовыми — якъ пише N. fr. Presse — покбнчить ся въ четверъ, такъ що на кождый способбъ въ пятницю буде можна упоратись зъ цѣлымъ проектомъ. Що-до голосованя, то вже цѣлкомъ запевнена ббльшбсть за предложенями. По латиньскихъ Зеленыхъ святахъ буде продовжатись дебата буджетова надъ міністерствомъ торговлѣ, при чбмъ порѣшить ся справа договорбвъ торговельныхъ и льокальныхъ зелѣзниць. Думають, що до кбнця мая передебачує ся цѣлый буджетъ а ще й новеля для закона прасового.

Про вбдносины „рускои церкви“ въ Америцѣ

находимо въ ч. 7-бмъ въ „Душпастири“ таку статью (пбдписану буквами А. Т.)

Тое нещастье, що надъ Русинами въ старбмъ краю висить, та незгода, то дѣленье на партіи, ворогованье однихъ на другихъ и кланяньe чужимъ богамъ, а цуранье свого, — не минуло такожь и Русинбвъ въ Америцѣ. Вже по вбдъѣздѣ о. Воляньского зъ Америки розпочали ся межи ними роздоры. Потбмъ довгій часъ не мали мы точныхъ вѣдомостей, що тамъ дѣе ся межи Русинами. Ажь ось недавными часами, якъ до Америки вбдъѣхали оо. Константкевичь и Поляньскій, якъ при приѣздѣ тамже о. Поляньского, всѣ нашѣ священники и люде свѣтскѣ оказували братню единодушность, а вкбнци, якъ ось недавными часами американьска руска часопись „Свобода“ звѣстила насъ про заснованье „Народного рускаго союза“: потѣшились мы, що чей-же межи нашими братьми за Атлантикомъ водворить ся миръ и згода, и они тамъ выборють собѣ достойне становиско мѣжь иншими жителями, що разомъ зъ ними заселяють той край.

Тымчасомъ найновѣйшѣ числа „Свободы“ (7 и 8), котрѣ насъ сими днями дбйшли, приносять намъ сумнѣ вѣсти о роздорахъ межи Русинами въ Америцѣ, — та ще сумнѣйшій есть способбъ боротьбы за єдность, якого уживає „Свобода“, и мы гадаємо, що лишь розпука ей до того способу загнала.

Якъ звѣстно, рускѣ выселенцѣ въ Америцѣ, походять переважно зъ Лемкбвъ галицкихъ и угорскихъ; священникбвъ они мають: чотирохъ зъ Галичины и кблькохъ (Preveleby pan) зъ Угорщины. Тѣ отже Русины пбдъ взглядомъ національнымъ дѣлять ся на: народовцѣвъ, зъ органомъ своимъ „Свобода“, котрый есть такожь органомъ „Народного союза“, до котрого всѣ галицкѣ священники належать, — и руссофілбвъ, котрыхъ органомъ есть „Вѣстникъ“, редагованый однымъ preveleby-мымъ зъ Угорщины. Сей вѣстный ворогує на „Народный рускій союзъ“ и на цѣле то сторонництво. Сей роздоръ національный есть пожалованя гбдный, але ще не такъ дуже небезпечный, бо сподѣвати ся належить, що зъ часомъ „Народный союзъ“ огорне всѣхъ Русинбвъ.

Гбршій же и страшнѣйшій есть роздоръ релігійный. Здавалось бы, що межи Русинами въ Америцѣ не повинно бути жадного роздору релігійного, бо-жь выселенцѣ всѣ суть Русины зъ Галичины и Угорщины, — всѣ католики грецкого обряду. Тымчасомъ зъ двохъ послѣдныхъ чиселъ „Свободы“ довѣдуємо ся, що кромѣ католикбвъ грецкого обряду або, якъ то ще звыкло говорять, греко-католикбвъ або соєдиненыхъ (уніятбвъ), находять ся въ Америцѣ ще православнѣ и протестанты Русины. И такъ зъ Чікаго доносить до 7 числа „Свободы“ Русинъ Василій Фецюра „зъ болемъ серця и дрожачою рукою вбдъ гнѣву и обуреня“, що тамъ-же прибувъ мадярскій пасторъ Яцковичь, и одуривъ кбльканацять Русинбвъ, вбдправивъ имъ пбдъ лат. костеломъ свое богослуженье и вкбнци мавъ до нихъ бесѣду по словацки, въ котрбй ихъ упоминавъ, щобы до церкви не ходили. Въ числѣ же 8 бмъ редакція усильно взывае такъ католикбвъ, якъ и православныхъ, до згоды. – Тблько-жь такихъ уживає аргументбвъ на якѣ мы нѣякъ згодити ся не можемо.

Вбдки взяли ся Русины православнѣ въ Америцѣ? — Мы не пригадуємо собѣ, щобы тамъ выемігрували якѣ Русины зъ Буковины або зъ пбдъ россійского панованя. Отже-жь и тяжко намъ порозумѣти, вбдки взялись тамъ православнѣ? Се мабуть тѣ тысячѣ рублѣвъ, котрѣ Россія асигнує на пбдмогу православнымъ въ Америцѣ, вытвори ихъ. Се мабуть та сама исторія, що у насъ вбдграває ся неразъ, що зъ причины датку конкурєнційного деякѣ переходять у насъ на лат. обрядъ, а въ Америцѣ на православіе, бо то безъ сумнѣву є лекше брати 75.000 рублѣвъ запомоги, нѣжь самымъ складати на церковь, дбмъ приходскій, школу и утриманье священника. — Зовсѣмъ

ексъ-банкиръ, встаючи та запинаючи плащь. Звбльняю васъ вбдъ труду, передавати менѣ слова моихъ давныхъ клієнтбвъ, на скблько они вбднося ся до мене. Тамъ, пбдъ вашимъ требникомъ, найдете обѣцяный білѣтъ на тысячь франкбвъ. Мы сквітованѣ. Помимо того, хочь я теперь вже небогатый, додаю вамъ ще пять люідорбвъ а то зъ тои причины: я не хочу привести мому сынови коробки зъ жовнѣрами въ червоныхъ штанахъ, котрѣ вонъ бажавъ дбстати, длятого, що уважаю лѣпшимъ не оживляти єго дитячихъ споминбвъ. Але мене се сумує, и для власнои розрады, я задумавъ просити васъ, завтра рано закупити за тѣ грошѣ забавокъ для вашихъ маленькихъ шматярѣвъ... Поѣздъ не жде... Въ останнье, вашу руку отче добродѣю! Спаси-Ббгъ Вамъ!

И не позваляючи священникови провести себе на сходы, Ренодель выйшовъ.

Священикъ, оставшись самъ, пбдбйшовъ до отвореного вбкна и хвилю дививъ ся въ задумѣ на звѣзды. Вонъ нѣколи не бувъ песимістомъ. А въ той вечеръ, коли черезъ єго руки перейшло кблька маєтбвъ, прийшовъ до пересвѣдченя, що слава, любовь, здоровье, честь — словомъ все, що украшає намъ житье — не купує ся за грошѣ, и въ простотѣ духа обѣцявъ собѣ, въ часѣ всеночнои подякувати Господеви за то, що свѣтъ сотворены именно такъ, а не инакше.

Переклала *Евг. Стр.*

однакожь не понятно намъ, вôдки могли ся взяти Русины протестанты? — „Свобода“ пише: „Спомянемъ о тôй релігійнôй нетерпимости, о тôй братнôй враждѣ, яка панує у насъ теперь. Братъ на брата и то рôднй дивлять ся на себе, мовь заѣлй собаки черезъ то, що оденъ не хоче узнавати за святого папу, якъ другій и оба, враждуючи, не старають ся о власну святôсть черезъ дѣла любви и милосердія. У насъ змѣшано катихизмъ зъ політикою народною, и черезъ се выходить баламута, непорозумѣнье, суперечка, ненависть, а наконець апатія и неохота до всего, що касаєть ся добра и благобыту народа.“

И яку-жь раду на се нещастье нар дне подає „Свобода“? Наганьбивши впередъ добре Русинôвъ въ старôмъ краю, вôдзыває ся потôмъ до Американôвъ Русинôвъ такъ: „Кличемо до Васъ, дорогй братя, такъ не робѣть, и не сварѣть ся межи собою, чи ты уніятъ, чи православный! бо обохъ Русь мати родила и оба рôднй братя, оба въ рускôй крещенй церкви. Одного и другого не пытались, чи вôдрѣкаєшь ся якоись тамъ схизмы и чи обѣцяєшь статись уніятомъ, але пытали ся васъ одного и другого, чи вôдрѣкаєте ся сатаны, и всѣхъ дѣлъ єго, и всѣхъ ангелôвъ єго и всея службы єго и всея гордынѣ єго? Дальше пытались васъ, чи обѣщаєте ся Христу служити и вѣровати въ Него? А крестный отець и мати вôдповѣдали за васъ маленькихъ трикратно, що вôдрѣкають ся чорта и єго дѣлъ, а обѣцяють вѣрити въ Ісуса Христа и служити Єму. Видите самй, же не маєте найменшои причины одинъ на другого кривити ся и враждувати черезъ то, що той уніятъ, або той православный. Мы братя всѣ уніяты, бо всѣ соединенй въ любви Христа и всѣ належимо до Єго св. Церкви, котру Вôнъ установивъ и своею кровію освятивъ, и мы зовемось христіянами. Дальше, мы всѣ православнй, бо по православному, правымъ способомъ и славно хвалимо правдивого Бога въ Тройци св. По що тутъ сваритись, собѣ самымъ на шкоду и народному дѣлу, по що має Русь терпѣти и народна жизнь ставатись калужою смердячою за тов, що въ р. 863 хитрый Грекъ не хотѣвъ пôддатись гордому Римлянинови?... Оставте релігійнй рôжницѣ заплѣснѣлымъ схолястикамъ и ученымъ а самй, якъ братя, якъ Русины „главы ваша Господеви приклонѣте“, бо єдинымъ серцемъ и устами говоримо: „Отче нашь и пр.“

Таку то раду дає „Свобода“, котрои редакторомъ єсть о Грушка, гр. католицкій священикъ въ Джерсі Сіті. — Мы радй припустити, що лишь роспука на видъ роздорôвъ межи Русинами въ Америцѣ и бажанье якось дуже переконуючо промовити до людей, тй слова пôддали о. редакторови и вôнъ не розваживъ надъ ними, бо инакше треба бы сумнѣвати ся, чи єсть вôнъ еще католикомъ.

Высказанй въ тыхъ словахъ гадки, що найменше ширять релігійный индіферентизмъ, котрый кождому вѣроисповѣданю шкодить. Тй на поглядъ аргументы ad hominem не тôлько не заснують згоды межи Русинами американьскими, але противно, внесуть межи ними ще бôльшій розладъ, бо сумнѣваємъ ся. щобы прочй рускй священики на тй засады згодили ся. На нихъ не може згодити ся навѣть православный священикъ, вынявши лишь наколи бы при помочи матеріяльныхъ средствъ, спôдѣвавъ ся на пôдставѣ тои засады, перехопити на свою сторону якъ найбôльше гр. католицкихъ овець. Индіферентизмъ релігійный, засѣяный середъ народа рускаго въ Америцѣ, може зъ часомъ спровадити єму цѣлковиту загладу. Вôнъ утоне тогды въ мори сильнѣйшихъ єго народôвъ: Полякôвъ, Словакôвъ и Россіянъ. Стративши любовь и привязанье до св. вѣры и обряду, стратять и народнôсть. А ще и для насъ тутъ въ „старôмъ краю“ такй засады, ширенй въ Америцѣ, могуть бути небезпечнй, позаякъ зъ Америки многй вертають до свого родимого мѣсця, и декотрй зъ нихъ вже на все лишають ся тутъ, а другй зновь идуть въ Америку. Коли-жь такій Американинъ, просяклый духомъ индіферентизму верне, и зачне єго ширити межи нашимъ народомъ, наробить много лиха, бо народъ нашь має дещо склонности до индіферентизму. Вôнъ не хоче бути безъ вѣры и безъ церкви, — але (именно Лемко) легко опускає богослуженье въ церкви, — наколи священикъ не натискає на то, щобы до церкви правильно ходивъ; найбôльше се дѣє ся тогды, коли не далеко є яке мѣсто, де люде за своими справами ходять. Не можемо нѣчого мати противъ того, щобы всѣ Русины въ Америцѣ безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя належали до одного народного союза, однакожь не можемъ згодити ся на индіферентизмъ релігійный. Противно, задачею рускихъ священикôвъ повинно бути збаламученй або вôдпавшй вôвцѣ позыскати назадъ для св. католицкои вѣры. И нѣколи не могуть они сказати: все одно, чи ты католикъ, чи схизматикъ, чи протестантъ, бо єсть лишь одна правдива церковь Христова, що веде до спасеня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ Моравскôй Остравѣ прилучили ся до страйку ще й другй робôтники такъ, що число страйкуючихъ выносить 13 000 людей. Въ закопѣ „Альбрехта“ заявили робôтники, що въ страху передъ погрозами робôтникôвъ Остравы польскои, мусѣли приступити до страйку. Страйкъ має закопати и всходный ревіръ. Сли страйкъ потревае ще довше то фабрика за-для браку угля будуть мусѣли перервати роботы и до ч сла страйкуючихъ прибуде зновъ 10.000 робôтникôвъ. Всѣ закопы зажадали войска. Зъ-першу страйкъ переходивъ спокôйно, але коли надôйшло войско, заразъ почалась бійка. А прийшло до неи такъ: Вчера рано невеличка частина робôтникôвъ зголосила ся до працѣ. Однакъ дирекція боячись погромôвъ не пустила ихъ до закопôвъ. Трохи пôзнѣйше наспѣла товпа около 1.000 робôтникôвъ и двигнулась до закопôвъ, щобы пересвѣдчитись, чи тамъ працюють Вôсьмохъ жандармôвъ заступили дорогу робôтникамъ и вôзвавши ихъ розойти ся, три разы стрѣляли. Наслѣдокъ бувъ страшный, 23 людей купало ся въ крови. Десять робôтникôвъ згинуло на мѣсци, а другихъ тôлько безъ познакъ житя.

Въ процесѣ противъ виновникôвъ динамітного атентату вчера переслухувано свѣдкôвъ. Кôлькохъ зъ нихъ, а мѣжь ними и мати обжалованого Натального зôзнали, що той чоловѣкъ идіотъ, тымчасомъ судовй лѣкарѣ твердять, що вôнъ вправдѣ тупоумный, однакъ не можна єго уважати за идіота. Оборонцѣ поставили внесенье, щобы въ тôй мѣрѣ зажадати опінін медичного факультету, але трибуналъ вôдкинувъ то внесенье, въ наслѣдокъ чого оборонцѣ застерегли собѣ зажаленье неважности. Вчера почались остаточнй выводы прокуратора и оборонцѣвъ. Прокураторъ внѣсъ, увзглядняючи лагодячй обставины, кару тяжкои вязницѣ вôдъ 5 до 10 лѣтъ.

Въ угорскôй палатѣ послôвъ порушено справу румунофільскихъ демонстрацій въ Колошварѣ за-для процесу противъ авторôвъ меморанда. Президентъ міністрôвъ Векерле запевнявъ, що заряджено всѣ средства остороги. Правительство не намѣряє спиняти румуньске населенье щобы оно высказувало свои опінін. Теперь зôбралось въ Колошварѣ около 600 замѣсцевыхъ Румунôвъ. Хôдъ процесу дотеперь спокôйный, зъ вынмкою кôлькохъ переступствъ противъ закона. Супротивъ того не треба заводити вынмковыхъ заряджень. Въ Колошварѣ перебуває лишь кôлькохъ кореспондентôвъ румуньскихъ и италійскихъ дневникôвъ. Телеґрамы, що о биджують достоиньство Угорщины здержано, натомѣсть доложено старань, щобы загранична праса одержала правдивй информаціи. Заграничнôй прасѣ звернено увагу на тенденційнôсть справоздань декотрыхъ аґітаторôвъ.

——

Указъ сербского короля Александра, привертаючій Милянови права члена пануючого дому, узнали всѣ сербскй суды за неважнй. Радикальнй дневники приймили указъ зъ великимъ обуреньемъ и обсыпали Милана дôймаючими обидами. Прокураторія державна выточила имъ процесъ о обиду члена пануючого дому, а суды не признали Миланови тои кваліфікаціи. Бо й беручи въ строгôмъ змыслѣ, укакъ Александра нарушує конституцію, бо жь звѣстно, що Миланъ стративъ свои права на основѣ ухвалы скупштины, затвердженои реґентією, отже и закономъ. Супротивъ того, лишь скупштина може привернути права Миланови. Зновъ иншй твердять, що мѣжь Сербією и Миляномъ бувъ заключеный контрактъ, а за зречѣнье своихъ правъ Миланъ одержавъ значнй квоты; а що теперь зломивъ контрактъ повиненъ Сербіи звернути забранй грошѣ. Въ кождôмъ случаю становище судôвъ є для молодого короля и єго міністрôвъ дуже невыгôдне. Хотячи боронити вôтця, король Александеръ мусить зновъ вхопитись нового перевороту и завѣсити ненарушимôсть судовыхъ урядникôвъ. Се буде крокъ смѣлый, але небезпечный, хиба, що Александеръ покличе до кермы власти радикалôвъ. Взагалѣ ситуація непевна, а положенье короля дуже трудне.

НОВИНКИ.

— **Въ память XXXIII роковинъ смерти Тараса Шевченка** устроює „Руска Бесѣда“ въ Самборѣ при участи „Перемыского Бояна“ въ четверъ дня 24 н. ст. мая въ сали касиновôй вокально-музичный вечеръ. Початокъ о 8-ôй годинѣ вечеромъ. Вступъ на салю: Крѣсло 1 зр., партеръ 25 кр. Чистый дохôдъ призначеный на фондъ будовы рускаго театру у Львовѣ.

— **Передконцертовй вправы хоральнй „Львôвского Бояна“** вôдбудуть ся завтра т. є. въ пятницю 11-ого мая, о годинѣ 7-ôй вечеромъ. Всѣ члены зволять явитись якъ найточнѣйше въ означеноô годинѣ. — *В. Ш.*

— **Панна Саломея Крушельницка,** по довшихъ студіяхъ въ Медіолянѣ, де училась спѣву у маестры Кріспі, а деклямаціи и выголосу у професора Монті, выступила онодгы на скарбкôвскôй сценѣ въ оперѣ Ґунода „Фавстъ“. Коли рôкъ тому назадъ панна Крушельницка дебютувала першій разъ на сценѣ, вже тогдѣ величано єи гарный голосъ, незвычайну свободу рухôвъ и вѣщовано ѣй артистичну будучнôсть. Се и спонукало молоду спѣвачку выбратись до Медіоляну, щобы тамъ по святитись образованю гарного голосу. И теперь по роцѣ она зновъ станула передъ львôвскою публикою. Порôвнавши тогôдный спѣвъ зъ теперѣшнымъ, приходить ся замѣтити рѣшучу змѣну въ голосѣ артистки Коли бо тогôдъ мы привыкли слухати панну Крушельницку на естрадахъ концертовыхъ и въ театрѣ, яко мецосопраністку, такъ теперь она представилась чисто сопрановою спѣвачкою. Така змѣна буває дуже часто небезпечна, та у панны Крушельницкои она выйшла лишь въ користь. Тоны у неи повнй и звучнй. интонація чиста, емісія легка, до того музикальна свѣдомôсть въ заволодѣню партій, а надто ще й мила поверховнôсть та гнучкій станъ — отсе прикметы, що ними вывѣнована панна Крушеольницка. Въ „Фавстѣ“ она ще не розвинула повноты свого голосу, перечиняла потрохи трема, та мимо того публика приймила єи дуже горячо я одарувала и оплесками и цвѣтами, — Въ суботу выступить панна Крушельницка въ оперѣ Вердіого „Аіда“ и дасть намъ нагоду ширше оцѣнити силу єи голосу.

— **На стіпендію** зъ фонда бл. п. Мартина Прокоповича въ рôчнôй квотѣ 100 зр. призначену для ґімназіястôвъ и слухателѣвъ правъ розписуе Институтъ Ставропігійскій конкурсъ зъ речинцемъ до 31 н ст. мая До поданя треба додати: 1) свѣдоцтво хресту, що петентъ єсть греко-кат. обряду, 2) свѣдоцтво моральности, що повинности свого обряду точно выповняє, 3) свѣдоцтво убожества, 4) свѣдоцтво зъ послѣдного пôвроку, а що до слухателѣвъ правъ то компетенты П. року мають выказати ся, що зложили кольоквіи зъ добрымъ успѣхомъ, а слухателѣ Ш. и IV. року, що зложили державный испытъ зъ добрымъ успѣхомъ. Першеньство мають компетенты, що походять зъ родины бл. п М Прокоповича а если бы такихъ не було компетенты зъ села Сушна деканата холоѣвского.

— **Поляки въ очахъ иншихъ Славянъ.** Польскій писатель Войтѣхъ Шукевичь, перебуваючи въ Дяковѣ, столици епископа Іосифа Штросмаєра, посѣтивъ сего славного мужа. Вражѣня, якй вынѣсъ зъ сихъ вôдвѣдинъ описавъ п. Шукевичь въ літературнôмъ додатку до Kurjer-a Lwowsk-ого п. з. Tydzień въ ч. 19 такими словами: „Епископъ Штросмаєръ, старець стоящій вже надъ гробомъ, довѣдавши ся, що я Полякъ и що подорожую въ публицистичныхъ цѣляхъ, заявивъ менѣ отверто, що вôдъ него не можу много надѣяти ся, бо вôнъ упередженый до кождого Поляка, особливо до публицистôвъ. Вôнъ осудивъ нинѣшне становище галицкихъ Полякôвъ, котрй всѣми силами пôддержують Нѣмцѣвъ и Мадярôвъ, а зъ другими Славянами зôрвали зносины. Заявивъ менѣ, що если хочу якои рекомендаціи то не дасть менѣ, бо вôнъ повиненъ знати кому вôнъ єи дає, а мене жь вôнъ цѣлкомъ не знає. Я згадавъ, що я молодый славяноѳілъ и що писавъ вже неразъ противъ Нѣмцѣвъ и Мадярôвъ, але се єго цѣлкомъ не тронуло. Епископъ одержавъ запросины на львôвску выставу, але не поѣде на неи, що очевидно дуже некористно вплыне на вôдвѣданье еи Хорватами взагалѣ. Супротивъ тои неприятнои атмосферы тревала авдіенція коротко и я вскорѣ опинивъ ся на улици, де вôддавъ ся рôзнымъ сумнымъ думкамъ. До такихъ практичныхъ результатôвъ веде політика нашого польского „кола“, зложеного въ бôльшôй части зъ людей, позбавленыхъ характеру и бôльше широкои політичнои мысли. Для карієры и личныхъ користей они забувають на интересы народу и всего Славяньства. И дѣйстно, мы дôждемо ся сумного кôнця, если Галичина не отрясе ся вчасъ вôдъ того політичного летаргу и не вышле до Вѣдня людей, котрй будуть бôльше о народъ дбаги якъ о себе. Такимъ чиномъ вôдбила ся на моѣй шкôрѣ дѣяльнôсть польского кола. Вже зъ нами въ Славянщинѣ и говорити не хотять, не хотять мати зъ нами нѣякихъ зносинъ, навѣть литературныхъ. Геѣ! мы повиннй перестати, бо зле бавимо ся и зле можемо выйти. Мы не повиннй братати ся зъ ворогами славяньского племени, бо вôдъ насъ вôдвернуть ся братнй народы.“ Гôркй тй слова правды, однако п. Шукевичь несправедливо добачує нехôть Славянъ до Полякôвъ выключно въ роботѣ кола польского. На се зложило ся багато иншихъ причинъ. Ось хочь бы и леґіоны польскй въ рядахъ турецкихъ противъ болгарскихъ охотникôвъ пôдъ Шибкою! Не славяньска-жь любовь загнала сюды Полякôвъ Або й ся цѣла праса польска. Не найде въ нѣй нѣ слова признаня нѣ прихильности для Славянства; у неи кождый Славянинъ, що не подѣляє шовіністичнои польскои ненависти до Москалѣвъ — вже москвофілъ. Русины досвѣдили сего найлѣпше на собѣ. А такй поодинокй голосы, якъ п. Шукевича, певне Полякôвъ не „вразумлять“; будуть мати хиба сей наслѣдокъ, що они назвуть и самого п. Шукевича — москвофіломъ. Такій вже мозокъ польскій.

— **Расколъ въ Клівлєндъ.** Пôдъ такимъ заголовкомъ пише американьска „Свобода“: Нашй противники Поляки въ старôмъ краю горлають день въ день, що Русины не суть добрыми католиками, бо держать ся восточного обряда и проте сли хотять бути такими, мусять пристати та обрядъ латиньскій. Тымъ загорѣлцямъ и заслѣпленымъ фанатикамъ хочемо прийти въ помôчь и уздоровити ихъ американьскими піґулками. Сими днями въ мѣстѣ Клівляндъ мали тамошнй Поляки и зъ околицѣ народне вѣче, на котрôмъ було кôлька польскихъ священикôвъ. На тôмъ вѣчу ухвалили одноголосно вôдорвати ся вôдъ римско-католицкои церкви а заложити у себе старо-католицку вѣру. Газета нѣмецка „Waechter und Anzeiger“ подає имена начальникôвъ тои новои польскои старо католицкои громады. До теперь пасторомъ назначеный кс Коляшевскій, а сли бы вôнъ не хотѣвъ на дальше позôставати въ Клівлендъ, то на єго мѣсце прийде кс. Стрелька. — Що скажуть на се непрошенй місіонеры на Руси? Сли конче шукають мученическои смерти, най приходять сюда навертати свою заблудшую братію а справдѣ вѣнець славы ихъ не мине, бо на першôмъ деревѣ стрѣпнуть ногами.“

— **Зъ Гаѣвъ коло Львова пишуть намъ:** Дня 9 н. ст. мая о 1-ôй годинѣ въ ночи навѣстивъ великій пожаръ село Гаѣ, повѣта львôвского и знищивъ въ одноô годинѣ 17 загородъ селяньскихъ до тла, зъ котрыхъ лише 5 було обезпеченыхъ, а прочй 12 необезпеченй. Въ сѣмъ тяжкôмъ роцѣ, а еще тяжшôмъ переднôвку, зôстали всѣ безъ кусника хлѣба и даху, и лише помôчь скора може выратувати потерпѣвшихъ вôдъ голодовои смерти. Въ пожари тôмъ стративъ житье разомъ зъ сыномъ одинъ селянинъ, именно Прокôпъ Савка, котрый кинувъ ся въ догаряючу хату ратувати єго. Другому згорѣвъ бычокъ. Шкода нанесена пожаромъ выносать до 10.000 зр. — Въ тôмъ великôмъ нещастю, удає ся комітетъ ратунковый до Дорогихъ Родимцѣвъ о помôчь. — Всякй лепты просить ся присылати на руки о. Н. Пôджарка пароха мѣсцевого, почта въ мѣсци коло Львова.

— **Найвысша тайна власть.** Нахманъ Шварцапфель, вѣрникъ Мехля Кеніґсберґа, купця въ Тернополи, мавъ — якъ пишуть до Kurjer-a Lwowsk-ого — взяти зъ фрахтовои касы на тамошнôмъ зелѣзничôмъ двôрци послѣплату въ высотѣ 231 зр. 31 кр. Новоприбувшій касіеръ Ваґнеръ (жидъ) при выплатѣ згаданои належитости давъ Нахманови пачку самыхъ 5-ґульденовыхъ нотъ на суму 100 зр. На замѣтку урядника, щобы перечисливъ грошѣ, вôдповѣвъ Нахманъ, що то злишне и вôдбйшовъ Ажь пôзнѣйше при шконтрѣ касы пересвѣдчивъ ся касіеръ, що не достає ємý 400 зр. Роздумуючи надъ тымъ прийшовъ Ваґнеръ до заключеня, що се не могло инакше статись, якъ лише такъ, що въ наслѣдокъ похибки выдавъ Нахманови въ пачцѣ не 20 а 100 штукъ 5 ґульденовыхъ, отже не 100 а 500 зр. Поліція зробила своє и Нахмана арештовано. Однако вечеромъ въ наслѣдокъ напору и просьбъ жидôвъ вôдставлено Нахмана до рабіна „чудотворця“, зъ-вôдки по пôвгодинный тайнôй авдіенціи, вернувъ Нахманъ на нôчь до арешту. Слѣдуючого дня явивъ ся Ваґнеръ лично въ поліціи и заявивъ, що згуба найшла ся, перепросивъ Нахмана и сказавъ, що лишивъ у рабіна 10 зр. титуломъ вôдшкодованя за встыдъ для пôдозрѣного. Пôсля зôзнань Ваґнера мавъ хтось, кого вôнъ, звязаный словомъ чести, не мôгъ выявити, зложити у рабіна неправно побрану надвыжку. Якъ розказують жиды, мали они самй зложити мѣжь собою 400 зр, щобы урядника одновѣрця не выставляти на неприятности. Мѣжь тымъ удержує ся уперто поголоска, що Нахманъ, припертый рабіномъ и пôдъ загрозою присяги мавъ вернути грошѣ, а авторітетъ „чудотворця“ вплынувъ на урядника щобы не робивъ зъ тои пригоды ужитку. На всякій спôсôбъ характеризує сей фактъ дужедобре нашй вôдношеня.

— **Скрытоубійство.** Зъ Чорткова доносять, що 23 н. ст. цвѣтня убивъ Павло Гевко, господарь зъ села Бялои, спячого на дорозѣ свого брата стрыечного Миколу Гевка. Причина убійства така: Микола Гевко продававъ грунтъ за 170 зр. Того дня, 23 н. ст. цвѣтня, мавъ зробити контрактъ и взяти грошѣ. Але до контракту не прийшло и вôнъ вертавъ до дому. Єго своякъ Павло не знавъ о тôмъ, и хотячи єго обрабувати зарѣзавъ єго.

— **Станъ урожаѣвъ.** Зъ охрестности Пôдволочискъ доносять, що при розмѣрно досыть вчасноô и теплôй веснѣ и перепадаючихъ дощахъ, засѣвы взагалѣ дуже добре выглядають, а навѣть въ многихъ мѣсцяхъ треба пшеницю скошувати або спасати, щобы не надто выбуяла. Засѣвы ярй, зъ выимкою гречки покôнченй и сходять дуже гарно та сильно. Садженье бараболь скôнчене.

— **Панциръ Дового,** звернувъ вкôнци на себе увагу нѣмецкого міністерства вôйны, котре въ суботу зарядило на свою руку пробы стрѣляня до него. Около 3-ои годины зъ полудня зôйшло ся 25 офіцирôвъ высланыхъ міністерствомъ вôйны въ Зимовôмъ садѣ. Стрѣляли симъ разомъ умысно вôдкомандованй вояки. Щобы рѣшити вже всѣ сумнѣвы, принесли офіциры зъ собою опечатану скринку зъ карабіновыми набоями и отворили єи ажь на мѣсци. Вынаходець хотѣвъ самъ ставати яко цѣль, однако єго предложеня не принято и прибито панциръ до дубового клеца Карабіны обохъ воякôвъ набивавъ самъ поручникъ Брінкманъ. Загаломъ выстрѣлено 14 разôвъ зъ вôддаленя десятьохъ крокôвъ Всѣ кулѣ або застрягли въ панцирѣ або вôдбили ся вôдъ него, а коли єго здоймлено, показало ся, що на другôмъ боцѣ не було нѣякихъ слѣдôвъ вôдъ удару куль. Отже проба удала ся и симъ разомъ. Ходить чутка, що цѣсарь Вільгельмъ обѣцивъ приглянути ся однôй зъ дальшихъ пробъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** У Львовѣ померъ сими днями авскультантъ судовый Исид. Краевскій. — Въ Ґура Драґота коло Кимполюнґа на Буковинѣ погорѣвъ онодгы складъ матеріялôвъ деревныхъ бар. — Въ Ґура Дроґоша коло Кимполюнґа на Буковинѣ погорѣвъ онодгы складъ матеріялôвъ деревныхъ бор. Леопольда Попера и всѣ будынки Шкода выносить 200.000 зр. — Въ другôй половинѣ червня мають прибути до Бережанъ архикнязь Альбрехтъ, архикнязь Леопольдъ Сальваторъ и звыжь 40 ґенералôвъ та штабовыхъ офіцирôвъ въ войковыхъ цѣляхъ. — Папа надавъ дѣдичный титулъ ґрафа Генр. Шелискому, властителеви бôльшои посѣлости и послови на соймъ краевый.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

Д-ръ Василь Кравичь, повѣтовый ветеринарь въ Коломыи и бувшій заточникъ на Мазурахъ, по довгôй и тяжкôй слабости въ 47 ôмъ роцѣ житя упокоивъ ся въ Коломыи дня 9 н. ст. мая с. р., — а похороны єго вôдбудуть ся дня 11 мая — Бувъ се щирый хоть тихій патріотъ. Вѣчна ему память.

Телеґрамы „Дѣла“

Прага 10 мая. Въ раконицкôмъ процесѣ противъ виновникôвъ динамітного атентату, засуджено Шміда на 3 роки, а Натального и Коляржа, кождого на 1½ року тяжкои вязницѣ.

Будапештъ 10 мая. Коло палаты магнатôвъ демонстровано въ користь цивільныхъ вѣнчань. Нинѣ побоюють ся ще бôльшихъ демонстрацій.

Медіолянъ 10 мая. Приятелѣ Франціи уладили Кріспіому демонстраціи. Поліція выступила и зранила кôлькохъ демонстрантôвъ.

Берлинъ 10 мая. Вôсьмохъ редакторôвъ соціялістичныхъ ґазетъ засуджено на арештъ и грошѣ за то, що подаючи справозданя зъ зборôвъ страйкуючихъ робôтникôвъ, осуджували правительство.

Леодіюмъ 10 мая. Незадовго пôчне ся процесъ, въ котрôмъ стане передъ судомъ такожь 100 анархістôвъ.

Римъ 10 мая. Увязнено виновника експльозіи динаміту въ палатѣ Одескальки.

Надôолане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайны, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінція выготовляють ся точно. 4185

Мучку кôстяну

препаровану квасомъ сѣрковымъ

100 кіл. за 8 зр. 50 кр.

удержуємо для выгоды купуючихъ въ складахъ нашихъ въ **Перемышли, Дрогобичи, Рогатывѣ и Сяноцѣ.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

158 4—7

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

8 н. ст. мая 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·25 до 7·25, жито 4·95 до 5·55, ячмѣнь 5·75 до 6·25, овесъ 5·30 до 6·10, рѣпакъ 10·25 до 12·—, горохъ 6·— до 9·50, вика 6·75 до 8·50, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, конюшина червона 50·— до 85·—, конюшина бѣла 90·— до 100·—, конюшина шведска 65·— до 85·—, кминъ 23·— до 25·—, анижь 24·— до 26·—, кукуруза 4·50 до 6·—, хмѣль —·— до —·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 9 н. ст. мая 1894.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жада.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	215 —	218 —
Зелѣз Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	276 —	279 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	110 —	— —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а.	— —	215 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 10	101 80
Банку гипот. галиц. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	109 80	110 50
Банку гипот. 4½% а. в. льос. 50 л.	100 —	100 70
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	100 30	101 —
Товариства кредит. гал 5% а. в.	— —	— —
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	98 10	98 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	98 20	98 90
Товар кред. гал. 4% а.в. льос. 52 л.	97 80	98 50
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 56 л.	— —	— —
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м к.	— —	— —
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	97 —	97 70
Комунальнѝ Банку краєв. 5% II. емис.	102 30	103 —
Позички краєв. зъ 1873 по 6% а. в.	105 —	— —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краєв. 4% в. а.	97 —	97 70
Позички краєв. 4% короновои	97 —	97 70
Льосы:		
Мѣста Кракова	24 75	26 75
Мѣста Станиславова	42 50	45 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 86	5 96
Наполеондоръ	9 89	9 99
Пôвъимперіялъ	10 10	— —
Рубель срѣбный	1 33	1 35
Рубель паперовый	1 33	1 35
100 марокъ нѣмецкихъ	61 —	61 —

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника львôвского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	3^{08}	6^{01}	9^{36}	6^{46}	9^{36}
Варшавы	—	6^{01}	9^{36}	6^{46}	9^{36}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (вôдъ 1/6 до 30/9) включно	—	—	9^{36}	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—		9^{36}
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 25/6 до 15/9)	—	6^{01}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый		—	^{10}	12^{46}	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	6^{46}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{48}	10^{15}	9^{46}	6^{21}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	2^{34}	9^{49}	9^{21}	5^{55}	—
Сучавы	10^{16}	—	8^{13}	1^{03}	7^{11}
Кимполюнґа	10^{16}	—	8^{13}	—	—
Радôвцѣвъ	10^{16}	—	8^{13}	—	7^{11}
Бергомета и Чудина	10^{16}	—	—	—	—
Новоселицѣ	10^{16}		—		7^{11}
Слободы рунгурскои	10^{16}		—		7^{11}
Гусятина черезъ Галичь	10^{16}	—	8^{13}	—	—
Чорткова черезъ Галичь	—	—	—	^{03}	—
Белзця	—	—	—	5^{21}	—
Сокаля	—	—	8^{24}	5^{21}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—		9^{10}	1^{46}	—
Сколього, Гребенова Хирова, Станиславова и Борислава черезъ Стрый	—	—	2^{38}	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	9^{23}	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	3^{00}	10^{46}	5^{26}	11^{11}	7^{31}
Варшавы	—	10^{46}	5^{26}		7^{31}
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{46}	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/6 до 30/9) вкл	—	—	—	—	7^{31}
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	5^{26}	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	7^{16}	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	10^{46}	5^{26}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{44}	3^{20}	10^{16}	10^{56}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{58}	3^{32}	10^{40}	11^{23}	—
Сучавы	6^{51}	—	10^{51}	3^{31}	11^{06}
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	3^{31}	—
Чорткова черезъ Галичь	6^{51}	—	—	—	11^{06}
Слободы рунгурскои	—	—	10^{51}	—	11^{06}
Новоселицѣ	6^{51}	—	—	—	11^{06}
Бергомета и Чудина	6^{51}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{51}	—	—	—	11^{06}
Кимполюнґа	6^{51}	—	—	3^{31}	—
Сокаля	—	—	9^{56}	7^{21}	—
Белзця	—	—	9^{56}	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	6^{16}	10^{26}	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	6^{16}	7^{46}	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	10^{26}	7^{46}	—
Сколього, Гребенова и Хирова черезъ Стрый		—	10^{26}	—	—
Сколього и Стрыя	—	—	3^{41}	—	—

ЗАМѢТКА Годины пôдчеркненѝ значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Имперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ киш невôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4809

Зъ причины сегорôчнои ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка. даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·9, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4. 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 40—?

ВОЛОДИСЛАВЪ ҐОНЕТЪ

въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнѝ и свѣжѝ славнѝ полотна корчиньскѝ въ великôмъ выборѣ а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, дамы рôзнѝ, рушники, хустки до носа грубшѝ и тонкѝ вебовѝ бѣлѝ и барвистѝ. Бѣлье столове дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнѝ (Segeltuch) и т. ин. выр бы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 148 9—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики с ѣочать и йлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Зелѣзницею Кароля Людвика зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

ТРУСКАВЕЦЬ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

СТАЦІЯ КЛІМАТИЧНА И ЗАВЕДЕНЬЕ ИНГАЛЯЦІЙНЕ.

Урядъ почтовый и телеґрафічный въ мѣсци.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

Мѣсце купелеве въ чуднôй околици гôрскôй (400 м н. р. м.) богате въ жерела: солонѝ и солоно-ґлявберскѝ, вповнѣ заступаючѝ Киссінґенъ, Гомбурґъ, Маріенбадъ, Крайцнахъ, Фейнгавзенъ, Вісбаденъ и т. д. жерело алькалічне, численнѝ сѣрчанѝ, боровиновѝ, зелѣзистѝ отже выдає купелѣ: солоно-сѣрчастѝ, намулово солонѝ, боровиновѝ. Натриски носовѝ. Лѣченье електричностію Масажь Жентиця. Молоко. Тушѣ зъ солодкои воды.

Заведенье ингаляційне системы Васмута. — Приладъ до суспензіи.

Лѣченье въ Трускавци поручають въ недугахъ золотушныхъ, гôстцевыхъ, килевыхъ, сифілістичныхъ, въ довгихъ недугахъ полученыхъ зô слезѣньемъ, въ недугахъ дорôгъ мочевыхъ, особливо злогахъ въ ниркахъ и мѣхури, недугахъ жѣночихъ, шкôрныхъ и нервовыхъ, въ терпѣняхъ дорôгъ вôддыховыхъ, особливо въ астмѣ.

Ординують лѣкарѣ: Д-ръ Аврелій Пльехъ, цѣс. совѣтникъ зъ Ярослава, д-ръ Зенонъ Пельчаръ зъ Кракова и д-ръ Штайнгавзъ зô Львова пенс. ц. к. лѣкарь повѣтовый.

Заведенье має понадъ 300 комнатъ цѣлкомъ устроеныхъ вôдъ 50 кр. до 3 зр денно.

Церковь, каплиця латиньска, читальня для женщинъ и мужчинъ, касино. добôрна орхестра, гарна саля балева фортепянъ, прилады до товарискихъ забавъ якъ: крокетъ, лявнъ-теннісъ, білярдъ и кругольня 6 реставрацій, мѣжь ними одна заведеня, цукорня, каварня, скверы прегарнѝ, пречуднѝ проходы, екскурзіи въ горы, ревніоны, концерты, театръ аматорскій.

Вôдъ 25 мая до 1 липня и вôдъ 15 серпня до 25 вересня мешканя въ домахъ заведеня о 30% дешевшѝ.

Убогѝ заосмотренѝ свѣдоцтвомъ убожества, вôдъ ц. к. староства будуть увзглядненѝ лишь въ першôмъ и третôмъ сезонѣ.

Всѣлякого рода замовленя приймає и всѣлякѝ поясненя подає Зарядъ жерельный въ Трускавци.

(Передрукъ не платить ся). 176 1—6

ЗАВЕДЕНЬЕ ЛѢСНО-КЛІМАТИЧНЕ въ РУДНѢ

при стаціи Зимновода-Рудно

дуже пригôдне на мешканя въ часѣ сегорôчнои выставы краєвои Ѣзда зелѣзницею до Львова треває 12 мінутъ, кôньми ¾ годины. Поѣздôвъ кôлька денно. **Помешканя** для родинъ и поодинокѝ комнаты. Цѣна приступна. Въ Заведеню стала реставрація. саля для забавъ, білярдъ и стрѣльниця. Купелѣ ставовѝ, тушѣ, ванны. — Стація, почта и телеґрафъ въ мѣсци.

171 3—6 **ЗАРЯДЪ ЗАВЕДЕНЯ.**

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ

значно знижені цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовѝ по зр 12·50, 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

30—30 (Импресса.) 4941

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѝ и хлопячѝ, якъ такожь одяга дитячѝ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

Ланцушки безпечности (до дверей) по кр. 90 и 1·20 зр.

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнѝ
5% листы ипотечнѝ преміованѝ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѝ облігаціи индемнізаційнѝ

а всѣ тѝ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѝ выльосованѝ а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ. такожь запавшѝ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя. а замѣсцевѝ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѝ аркушѣ купоновѝ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

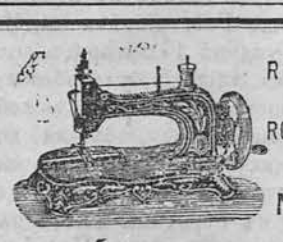
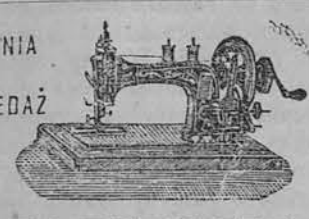

ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 5 ?

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 65—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ИВОНИЧЬ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирає сезонъ 20 мая с. р.

Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновѝ, 4) важнѣйшѝ прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливѝ улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшѝ.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-ръ Кл. Дембицкій.*

Всякѝ зголошеня полагоджує

172 1—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 95. Львôвъ, Пятниця 29 цвѣтня (11 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademi[illegible]hegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ четверъ, засѣданю палаты послôвъ порушено справу подѣй въ Польскôй Остравѣ.

Пос. Пернерсторферъ и товаришѣ поставили интерпеляцію до міністра справъ внутрѣшныхъ въ справѣ подѣй въ Польскôй Остравѣ, именно що-до конфлікту мѣжь жандармерією а робôтниками въ Фалькновѣ. Интерпеляты жадають, щобы правительство подало число раненыхъ и убитыхъ осôбъ, та ставляють нагляче внесенье, щобы палата выбрала комісію слѣдчу, зложену зъ 20 членôвъ, котра бы тѣ подѣѣ на мѣсци розслѣдила и якъ найскорше предложила справозданье палатѣ.

При мотивованю внесеня пос. Пернерсторферъ пôднѣсъ, що власти фалькновскѣ самѣ выкликали конфліктъ, не дозволяючи вôдъ тыждня фалькновскимъ робôтникамъ сходитись на нарады. Бесѣдникъ придивлявъ ся лично въ понедѣлокъ и второкъ подѣямъ въ Фалькновѣ и бачивъ великѣ надужитя властей. Вôдтакъ перейшовъ пос. Пернерсторферъ детайлічно тѣ подѣѣ, а именно ситуацію, въ якôй находили ся робôтники, коли противъ нихъ выступили жандармы.

Зô стороны урядовои — говоривъ пос. Пернерсторферъ — говорять, що похôдъ робôтникôвъ числивъ 1000 людей, тожь було бы вôдповѣдне, если бы на мѣсце подѣй удали ся мужѣ довѣря парляменту и пересвѣдчили ся, що въ тôмъ мѣсци не може помѣстити ся 1000 людей. Коли жандармерія закомендерувала: „Станути!“ — обернувъ ся идучій на чолѣ походу робôтникъ Стіцль и сказавъ до своихъ товаришѣвъ: „Завертайте, бо инакше будуть стрѣляти!“ Въ тôй хвили, коли говоривъ, загрохотѣла перша салюваи Стіцль, поцѣленый въ голову, упавъ на землю.

[Бурливѣ оклики: Слухайте! слухайте! — Пос. Бжезновскій кличе: Жандармы Ротшільда!]

Коли сей чоловѣкъ упавъ, робôтникôвъ огорнувъ величезный страхъ и всѣ въ переполоху зачали глотитись въ задъ — але жандармы дали ще кôлька салювъ до утѣкаючои товпы. Поцѣлено 11 людей, а лѣкарѣ, що поспѣшили зъ першою помочью раненымъ, говорять, що зъ тыхъ 11 людей девять було поцѣленыхъ зъ заду.

Пос. Соколь кличе: Але-жь се каннібалізмъ!

Жѣнка Стіцля — говоривъ дальше посолъ Пернерсторферъ — котра хотѣла дôстатись до тѣла убитого мужа, була спинена жандармами, що обсадили площу мовь побѣдники. Коли, не зважаючи на жандармôвъ, хотѣла дôстатись дальше, жандармы пôднесли карабіны мовь до стрѣляня и кликнули до неи: „Еще одинъ крокъ, а застрѣлимо васъ!“ Женщина вôдповѣла на се: „Вы, замордували менѣ мужа, то замордуйте и мене!“ — и пôйшла напередъ. Одинъ жандармъ змôгъ вкôнци вговорити своихъ товаришѣвъ, що треба пустити бѣдну жѣнку. Въ хвили, коли Стіцльова припала до тѣла мужа, закликавъ до неи вахмайстеръ жандармôвъ: „Коли бъ вы були затримали свого мужа при собѣ дома, въ лôжку, то вôнъ не бувъ бы застрѣленый!“ [Голосы: Уважайте! уважайте!]

Чи п. міністеръ готовъ перевести слѣдство? А що я не маю довѣря до властей и знаю, що для міністра истнуе лишь право брати въ оборону авторітетъ навѣть тамъ де вôнъ неоправданый, тожь и поставивъ я се внесенье. Длячого ажь до сеи поры не переслухано нѣ одного робôтника? Говорять, що они брали участь. А чи-жь жандармы не брали участи?

Але не лишь ту женщину не допущено, коли хотѣла дôстатись до тѣла убитого мужа. Такожь и своякôвъ другихъ раненыхъ не допускано. Ба, навѣть сконстатовано, що тѣ, котрѣ лежали на площи вôдъ годины 5 до 6½, не мали лѣкарскои помочи. (Оклики обуреня въ палатѣ.) Тутъ навѣвъ бесѣдникъ кôлька случаѣвъ, въ котрыхъ не дозволено поодинокимъ особамъ приносити харчь для ихъ раненыхъ своякôвъ. Коли убитого Стіцля похоронено, наказано кладовище обсадити войскомъ и жандармами та зборонено вступу на кладовище всѣмъ иншимъ особамъ крôмъ найблизшихъ своякôвъ убитого. Въ часѣ похоронôвъ Стіцля я удавъ ся зъ просьбою до староства, щобы вôдкликавъ войско и дозволивъ менѣ промовити кôлька слôвъ надъ гробомъ, при чôмъ я запоручивъ що спокôй не буде нарушеный. Староста вволивъ просьбѣ и все вôдбуло ся въ найбôльшôмъ ладѣ. Тои хвилѣ не забуду нѣколи. Женщины припавши до гробôвъ заходились вôдъ плачу, судорожно обôймаючи и пригортаючи ихъ до себе, а мужчини неподвижно стояли довкола. За моею интервенцією дозволено на зборы на котрыхъ раджено, чи страйкъ маe дальше тревати.

Недавно сказавъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ — кôнчивъ пос. Пернерсторферъ — що не годить ся закидати міністрамъ браку чувствъ гуманности. Тожь най скористае зъ теперѣшнои нагоды и зарядить доходженье, котре бы справу вôдповѣдно пояснило.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ вôдповѣвъ на промову пос. Пернерсторфера такъ: Въ Фалькновѣ тысячь робôтникôвъ, идучи густою лавою, хотѣли зруйнувати варстаты. Товпа заняла такъ грôзне становище и ситуація була такъ критична, що жандармерія мусѣла ужити оружя для власнои обороны. Пос. Пернерсторферъ не хоче порозумѣти ситуаціи властей, обовязаныхъ до удержаня ладу. Власти беруть ся за остаточнѣ средства лишь въ случаяхъ конечнои обороны. — Вчерашный конфліктъ въ Польскôй Остравѣ бувъ выкликаный нападомъ гôрникôвъ, котрѣ жандармерію обкидали камѣньемъ. Въ обохъ случаяхъ заряджено сейчасъ доходженя и карно-судове слѣдство. — Міністеръ мусить выступити противъ закидôвъ Пернерсторфера въ оборонѣ орґанôвъ власти, котрѣ боронять житье и майно спокôйныхъ горожанъ. Правительство маe обовязокъ зъ всякою умѣренностью, але и зъ найбôльшою рѣшучостью привернути нарушеный спокôй, стерегчи авторітетъ власти и хоронити житье и майно такожь тыхъ, котрѣ хотять робити. (Оплески.) Такъ поступаючи, служить правительство такожь интересамъ робôтникôвъ. Треба выждати результату доходжень, а до того часу повиненъ кождый причиняти ся до усмиреня умôвъ населеня.

Пос. Куніцъ пôдперъ внесенье нагляче и полемізувавъ зъ высказами міністра, котрый спротививъ ся парляментарному слѣдству зъ боязни. По наведеню такихъ зôзнань наочныхъ свѣдкôвъ: що жандармы стрѣляли не вôзвавши напередъ товпы, щобы розбйшла ся, що робôтники стали утѣкати а жандармы ще два разы стрѣлили, що поцѣлено по першôй сальвѣ 22 людей — звернувъ ся бесѣдникъ до всѣхъ міністрôвъ и пригадавъ имъ, що зближаe ся часъ, коли міністры будуть мусѣли зложити рахунокъ зъ недоповненыхъ обовязкôвъ.

Пос. Русъ звернувъ увагу, що парляментъ не есть мѣсцемъ для пôдбурюваня товпъ людовыхъ. Не можна установляти комісію парляментарну безъ нарушеня закона, бо парляментови не прислугуе екзекутивна власть. Вкôнци зазначивъ, що заявленя правительства суть бôльше вѣрогôдни якъ оповѣданя одного посла та просивъ, щобы палата вôдкинула наглячôсть внесеня.

Пос. Люеґеръ тои гадки, що если парляментъ не маe власти выслати въ такихъ случаяхъ власнои комісіи, най лѣпше розбйде ся домôвь. Взываe польскихъ послôвъ, щобы уняли ся за помордоваными земляками и дали доказъ, що суть представителями люду польского а не лишь шляхты.

Пос. Кайзеръ гадавъ бы, що переслухати робôтникôвъ що-до цѣлои справы було бы вельми пожадане. Правительство повинно бы покористуватись нагодою и дати доказъ, що сповнило свôй обовязокъ.

Пос. Залескій зложивъ въ имени кола польского таке заявленье: Вельми сумнѣ подѣѣ въ Фалькновѣ и въ Польскôй Остравѣ наповнили насъ глубокимъ жалемъ. Болѣемо глубоко надъ тымъ, що стало ся, — але було бы се разяче вотумъ недовѣря для правительства, если бы хотѣли сумнѣвати ся, що супротивъ такъ поважныхъ подѣй правительство не порозумѣe своеи великои одвѣчальности и не выповнить въ цѣлости свого обовязку. Въ пересвѣдченю, що все, чого вымагае ситуація, буде переведене зъ найбôльшою енерґією и поспѣхомъ, въ пересвѣдченю, що если взагалѣ хто провинивъ ся въ тыхъ подѣяхъ, то виновный безъ огляду на свое становище буде потягненый до строгои одвѣчальности, въ пересвѣдченю, що результатъ доходжень буде поданый до вѣдомости выс. палаты и вкôнци зъ огляду на се, що веде ся судова акція — будемо голосувати противъ внесеня Пернерсторфера, помимо того, що глубоко болѣемо надъ тымъ, що стало ся.

Замкнено дискусію. Ґенеральный бесѣдникъ рго пос. Кайцль жалувавъ, що палата такъ мало заявляe симпатіи для бажань робôтникôвъ, якъ н. пр. въ справѣ выборчôй. Внесенье Пернерсторфера згôдне зъ регуляміномъ и лежить въ интересѣ палаты. Змѣнивъ внесенье Пернерсторфера въ той спосôбъ, що палата маe выбрати комісію слѣдчу пôсля §. 30 регуляміну.

На внесенье пос. Люеґера голосовано поименно. Палата вôдкинула наглячôсть внесеня пос. Пернерсторфера 162 голосами противъ 83. Само внесенье буде трактуватись регуляміново.

Въ тôмъ мѣсци перервано засѣданье на чверть годины. Вôдъ самого початку его засѣданя въ палатѣ настало сильне зворушенье. Кореспондентъ Dziennik-a Pol. такъ высказуе ся о ситуаціи въ палатѣ: „Страшнѣ подѣѣ въ Польскôй Остравѣ, представленѣ кôлькома бесѣдниками, зворушили нервы послôвъ и немного хибувало, щобы пôдъ вплывомъ чувствъ людскихъ розôрвавъ ся зелѣзный перстѣнь окружаючій коаліцію. Фактъ, що коли въ печерѣ Люґльохъ сѣмь пôвголовкôвъ боролось зъ смертью, въ палатѣ не говорено нѣчого якъ лишь про нихъ; фактъ, що коли ихъ выратовано, посыпались зъ палаты ґратуляційнѣ депешѣ; фактъ, що мѣжь ґратулянтами була и громадка польскихъ послôвъ, котра заявила признанье „гуманітарнôй“ акціи“. А симъ разомъ — не кôнчить кореспондентъ — послы польскѣ не вôдкликнулись на зазывъ пос. Люеґера до обороны своихъ земляковъ... Деякѣ члены кола польского по апострофѣ Люеґера зажадали скликати засѣданье кола польского. Замѣсть кола скликано комісію парляментарну кола, котра уповажнила Залеского зложити звѣстне заявленье. — Якъ голосували рускѣ послы, не знаемо поки що точно, а зъ вѣстей телеґрафічныхъ выходило бы, що клюбъ рускій здержавъ ся вôдъ голосованя, а пос. Романчукъ мабуть голосувавъ за внесеньемъ Пернерсторфера.

Въ часѣ перервы засѣданя зôйшли ся на нараду міністры, коаліційна комісія парляментарна и поодинокѣ клюбы коаліційнѣ. Нарада тревала двѣ годины и всѣ згодились на се, що треба щось зробити, щобы не здискредитуватись въ опініи загалу. Вынайдено посередну дорогу.

Пос. Русъ поставивъ нагляче внесенье, щобы комісія промыслова розслѣдила вôдносины въ пôвнôчныхъ углекопахъ и здала справу палатѣ.

Пос. Кайцль поставивъ внесенье, щобы выбрано комісію зъ 24 членôвъ, котра бы перевела слѣдство въ справѣ кровавыхъ конфліктôвъ, якѣ лучили ся 5 с. м. въ Фалькновѣ а 9 с. м. въ Польскôй Остравѣ. Поручаeсь тôй комісіи, щобы якъ найбôльше приспѣшила свои роботы и здала справу въ палатѣ. [Се внесенье пос. Кайцля рôзнить ся вôдъ внесеня Пернерсторфера, помимо того, що глубоко болѣемо надъ тымъ, що стало ся.

Замкнено дискусію. Ґенеральный бесѣдникъ рго пос. Кайцль жалувавъ, що палата такъ мало заявляe симпатіи для бажань робôтникôвъ, якъ н. пр. въ справѣ выборчôй. Внесенье Пернерсторфера згôдне зъ регуляміномъ и лежить въ интересѣ палаты. Змѣнивъ внесенье Пернерсторфера въ той спосôбъ, що палата маe выбрати комісію слѣдчу пôсля §. 30 регуляміну.

На внесенье пос. Люеґера голосовано поименно. Палата вôдкинула наглячôсть внесеня пос. Пернерсторфера 162 голосами противъ 83. Само внесенье буде трактуватись регуляміново.

Въ тôмъ мѣсци перервано засѣданье на чверть годины. Вôдъ самого початку его засѣданя въ палатѣ настало сильне зворушенье. Кореспондентъ Dziennik-a Pol. такъ высказуе ся о ситуаціи въ палатѣ: „Страшнѣ подѣѣ въ Польскôй Остравѣ, представленѣ кôлькома бесѣдниками, зворушили нервы послôвъ и немного хибувало, щобы пôдъ вплывомъ чувствъ людскихъ розôрвавъ ся зелѣзный перстѣнь окружаючій коаліцію. Фактъ, що коли въ печерѣ Люґльохъ сѣмь пôвголовкôвъ боролось зъ смертью, въ палатѣ не говорено нѣчого якъ лишь про нихъ; фактъ, що коли ихъ выратовано, посыпались зъ палаты ґратуляційнѣ депешѣ; фактъ, що мѣжь ґратулянтами була и громадка польскихъ послôвъ, котра заявила признанье „гуманітарнôй“ акціи“. А симъ разомъ — не кôнчить кореспондентъ — послы польскѣ не вôдкликнулись на зазывъ пос. Люеґера до обороны своихъ земляковъ... Деякѣ члены кола польского по апострофѣ Люеґера зажадали скликати засѣданье кола польского. Замѣсть кола скликано комісію парляментарну кола, котра уповажнила Залеского зложити звѣстне заявленье. — Якъ голосували рускѣ послы, не знаемо поки що точно, а зъ вѣстей телеґрафічныхъ выходило бы, що клюбъ рускій здержавъ ся вôдъ голосованя, а пос. Романчукъ мабуть голосувавъ за внесеньемъ Пернерсторфера.

Въ часѣ перервы засѣданя зôйшли ся на нараду міністры, коаліційна комісія парляментарна и поодинокѣ клюбы коаліційнѣ. Нарада тревала двѣ годины и всѣ згодились на се, що треба щось зробити, щобы не здискредитуватись въ опініи загалу. Вынайдено посередну дорогу.

Пос. Русъ поставивъ нагляче внесенье, щобы комісія промыслова розслѣдила вôдносины въ пôвнôчныхъ углекопахъ и здала справу палатѣ.

Пос. Кайцль поставивъ внесенье, щобы выбрано комісію зъ 24 членôвъ, котра бы перевела слѣдство въ справѣ кровавыхъ конфліктôвъ, якѣ лучили ся 5 с. м. въ Фалькновѣ а 9 с. м. въ Польскôй Остравѣ. Поручаeсь тôй комісіи, щобы якъ найбôльше приспѣшила свои роботы и здала справу въ палатѣ. [Се внесенье пос. Кайцля рôзнить ся вôдъ внесеня Пер-

---

Олександра Ефименко

про

женщину въ крестяньскôй семьи.

Въ роцѣ 1884 появило ся въ Москвѣ дѣло п. Олександры Ефименко п. заг. „Изслѣдованія народнои жизни — обычное право“... Праця тота мало знана а може й цѣлкомъ незнана у насъ въ Галичинѣ, тожь годить ся про неи де-що сказати бодай по часѣ.

Праця се важна для цѣлои Славянщины томý, що предметомъ ей есть народне житье, звычай народный въ формѣ права звычаeвого та загаломъ свѣтоглядъ народный на справедливôсть и право, а въ дальшôмъ и томý, що написала сю працю женщина.

П. Ефименко вглядае що-разъ близше въ душу народу и въ ей очахъ — однообразна та недвижима маса народна, змѣняe ся въ ходе, доси майже незнакоме товариство зъ властивымъ собѣ житьемъ, понятями и интересами, котре дуже поволи, майже недостережено але все-таки поступае на передъ!

Вôдъ зверхнымъ позоромъ застою добачуесь тутъ цѣлый перевôдъ розвою: одни формы житя щезають, а на ихъ мѣсци выростають новѣ, борють ся за свое житье... а борба тота формъ — се борба идей въ народѣ. Перевôдъ того розвою дуже повôльный, а хто народному розвоеви ближе не приглянувъ ся, той нѣчо тутъ не побачить та хиба скаже, що се застôй житя масы народнои.

Зъ-вôдки взяти ся за дѣло, щобы розслѣдити тоту важну рѣчь про розвôй житя народного?

Треба глядѣти въ самъ нарôдъ, въ его житье, середъ котрого жають ще незавмерлѣ слѣды житя минувшого, идеѣ живого поступу а и зароды нового житя.

Такъ слѣдить за живымъ, вѣрнымъ образомъ житя народного п. Ефименко и въ той спосôбъ по мысли звычаю народного – описала она долю крестяньскои женщины.

Женщина — членомъ великои родины свѣтовои; якъ середъ сеи родины жили люде вôдъ вѣкôвъ, якою долею частували свои одиницѣ — така менше-бôльше припадала доля и женщинѣ. Коли въ первѣстныхъ товариствахъ людскихъ безъ слѣду гинула одиниця разомъ зъ ей правами природными въ имени правъ загалу, если рôдъ чи тамъ родина ницили всѣ майже права мужчины въ часахъ панованя силы фізичнои на свѣтѣ, то о скôлько-жь бôльше мусѣла женщина бути пониженою въ ей значеню та въ правахъ одиницѣ своеи або и свого роду...

Такъ — якъ женщина ще нинѣ не являeсь лишень яко членъ родины, такъ судьба жѣноча була и есть звязана зô змѣнами, якѣ перебувала форма родового устрою у Славянъ. Томý то авторка слѣдить пильно за давными формами родового устрою славяньского, а то у Сербôвъ, Чорногорцѣвъ, Болгаръ и Великороссôвъ ажь до дня нинѣшного.

Тутъ приходить ся пôднести, що п. Ефименко представляe женщину Славянку, але не въ повнôмъ ей свѣтлѣ; маемо тутъ дѣло переважно зъ женщиною великорускою.. Може бути, забракне тутъ неодной симпатичной стороны душѣ жѣночои, не буде тутъ нѣжныхъ чувствъ, незначну лишь ролю вôдграe тутъ любовь — тота велика прикмета и сила малорускои жѣнки, — але образъ долѣ крестянки въ славяньскôмъ свѣтѣ буде про те вѣрный.

У полуднево-захôдныхъ Славянъ бачимо ще нинѣ въ житю — форму родового устрою, що вже у иншихъ Славянъ давно пережила ся, — форму родинного ладу, т. зв. *задругу* (Haus-communion).

Се стоваришенье кôлькохъ родинъ сполученыхъ зъ собою спорôдненьемъ.

На чолѣ задруги стоить „старѣйшина“, котрый есть повнымъ ей представителемъ. У вôдносинахъ маетковыхъ пануe тутъ засада неподѣльности майна задруги а члены ей маютъ тôлько право спôльного хôснованя зъ доходôвъ цѣлои задруги. Кôлько есть членôвъ въ задрузѣ, се залежить вôдъ краю: въ Славоніи по 100 людей въ одной задрузѣ а въ краяхъ, де землѣ небогато, нарôдъ розходить ся вôдъ себе и задруги малѣ, бо маютъ по 20 людей

Всѣ члены задруги жають звычайно въ одной великôй хатѣ або поодинокѣ родины кладуть собѣ менши хаты побôчь великои спôльнои хаты, а на зиму всѣ переводять ся до тои великои хаты. О значеню якôмъ высшôмъ осôбъ середъ задруги нема бесѣды, бо она нищить зовсѣмъ самостôйность особы а переважае тутъ характеръ економічный: спôльно працювати, щобы лекше жити на свѣтѣ.

Мужчины мусять по вѣку женити ся безъ огляду на ихъ волю, а се въ тôй цѣли, щобы задрузѣ привести добрыхъ жѣнокъ — добрѣ сили робочѣ.

„Старѣйшина“ або старшій въ тôмъ цѣлôмъ родѣ держить увесь ладъ патріярхальный надъ всѣми, що належать до задруги. Вôнъ держить судъ и розправу, мирить и наказуе, а надъ нимъ стоить оденъ тôлько звычай народный, котрому вôнъ корити ся мусить. Все майно задруги — се майно спôльне всѣхъ жючихъ и маючихъ жити членôвъ задруги. Спадщины въ майнѣ на поодинокихъ членôвъ нема тутъ, бо оно належить цѣлôй задрузѣ.

Богато вѣкôвъ минуло, а славяньска задруга все ще стоить — яко давный памятникъ у Славянъ полудневыхъ та й свѣдчить про давный устрôй родовый на свѣтѣ — нинѣ, коли духъ нового часу змѣвъ майже безъ слѣду того рода стоваришеня родинѣ.

Тяжка доля сихъ Славянъ зберегла у нихъ кожду крихту ихъ народного ладу противъ ворожои руки, а нинѣ при щасливôй доли въ славяньскихъ краяхъ задруга свôй вѣкъ вôджива, одиницѣ приходять до своихъ правъ.

На сей взôръ, що задруга, утворила ся межи великорускимъ народомъ т. зв. „великоруска сѣмя“, на чолѣ котрои стоить „большакъ“ яко завѣдатель всего майна родины. Великоруска сѣмя оперта менше на звязи родовôй, а бôльше на пôдставѣ економічнôй. Тотѣ, що працюють въ семьи, мають право до участи въ майнѣ запрацьованôмъ. Зъ сего выходить, що й чужѣ до тои нѣбы родины вступають и середъ нея працюючи стають ся участниками майна

Якъ задруга, такъ и великоруска сѣмя розпадае ся нинѣ тамъ, де можна ще слѣды ей побачити. Поступъ заходу и тутъ що-разъ бôльше доходить. Свобода особы на поли економічнôмъ и загаломъ суспôльнôмъ, а зъ симъ окрема подѣлена власность грунту въ кругѣ однои родины. Въ бѣдныхъ сторонахъ иде на-

нерсторфера тымъ, що пропущено слова: „an Ort und Stelle“, супротивляючи ся регуламінови палаты.]

Міністеръ Бакегемъ заявивъ ся противъ внесеня Кайцля а за внесеньемъ Руса, котре не спиняе въ нѣчомъ екзекутивнои власти правительства.

Оба внескодавцѣ мотивували свои внесеня. Вѣдтакъ промовивъ пос. Люегеръ за внесеньемъ Кайцля, выказуючи, що внесенье Руса маe цѣль проволѣчи цѣлу справу. Въ противставности до правительственного права екзекутивы истнують права парляменту, а тымъ есть выборъ дотычнои комісіи, котра бы мала розслѣдити причину кровавыхъ конфліктовъ.

Ледви пос. Люегеръ скончивъ, а вже пос. Клюцкій поставивъ внесенье на замкненье дискусіи. [Въ палатѣ величезне занепокоенье и иронічні оплески]

Пос. Кронаветеръ: Вношу, щобы надъ внесеньемъ на замкненье дискусіи голосовано поименно. Най нарѣдъ дѣзнае ся, хто намъ то въ парляментѣ замыкае губу.

Въ голосованю поименномъ ухвалено замкненье дискусіи 187 голосами противъ 70.

Пос. Пернерсторферъ, записаный ще до голосу, горячо промовивъ за внесеньемъ Кайцля. Вѣдкликавъ ся до нѣмецкои лѣвицѣ, щобы була и нѣмецка и ліберальна. Въ Фалькновѣ розходить ся о 500 нѣмецкихъ роботниковъ, котрі хочь и не суть выборцями, суть людьми. А тутъ показуе ся, що лѣвиця нѣмецка хоче негодно покинути нѣмецкого роботника! Можна ухвалити оба внесеня и Руса и Кайцля, бо они съ собою не колідують.

При поименномъ голосованю вѣдкинено внесенье Кайцля 160 голосами противъ 80, а внесенье Руса ухвалено одноголосно.

Приступлено до розправъ валютовыхъ.

За предложенями валютовыми промовлявъ гр. Гогенвартъ полемізуючи зъ Ліхтенштайномъ.

На тѣмъ замкнено засѣданье.

——

На вечѣрнѣмъ засѣданю продовжалась дебата валютова.

Противъ предложень промовлявъ посолъ Кайцль, за пос. Рутовскій, доказуючи, що найбѣльшимъ нещастьемъ для державы есть здепреціованье валюты, а добробытъ залежить вѣдъ активного білянсу торговельного.

По промовахъ обохъ референтовъ, послѣвъ Крамаржа и Щепановского приступлено до голосованя.

На внесенье пос. Брзорада голосовано поименно.

За приступленьемъ до спеціяльнои дебаты заявилось 166 послѣвъ, противъ 106 послѣвъ. Пос. Романчукъ голосувавъ противъ. Многі послы польскі здержались вѣдъ голосованя.

Конець засѣданя по годинѣ 1-шій по пѣвночи.

Кровавый конфліктъ въ Острав.

Нѣмецкі газеты описують сю подѣю такъ:

Страйкъ роботниковъ угля въ Острав, що охопивъ богато закопѣвъ, а мѣжь ними и дучки гр. Вільчека, кн. Сальма и бар. Ротшільда, и зрѣсъ до силы 13.000 людей, забарвивъ ся въ Острав польскій кровію.

Вже вѣдъ кѣлькохъ днѣвъ була ситуація страйку дуже критична, и майже всѣ закопы, въ котрыхъ роботники застрайкували, зажадарѣдъ на зарѣбки, зъ вѣдси несе вѣнъ грошѣ и добро — але для себе, не до гурту. Ось такъ никнуть тотѣ обѣ формы давного житя Славянъ, а ихъ мѣсце заняла т. зв. мала сѣмя“ або „родина“, перша природна форма въ цѣлѣмъ нинѣшнѣмъ цивілізованѣмъ свѣтѣ, хочь и тота маe ще нинѣ много признакъ зъ минувшого

Въ сей способъ розвивавъ ся и змѣнювавъ ся родинный устрѣй, середъ котрого жила и жие житьемъ майже выключно родиннымъ — славяньска женщина.

Яка жь ей доля?

Если она дѣвчиною, ей призначеньемъ, цѣлею житя: выйти за мужь.

Замужна она, взята зъ чужои родины — то до новои родины вяже ей лишень ей мужь Умре вѣнъ, она вертаeсь назадъ до своеи давнои родины або лишае ся въ родинѣ свого мужа въ тѣй цѣли, щобы добре працювати а за се дѣстати удержанье. Высшои, дальшои цѣли у неи нема и не може бути а тому женщина въ тѣй родинѣ занимае послѣдне мѣсце.

Для родины маe жѣнка до сповненя лишень обовязки: въ хозяйствѣ працювати, доставити родинѣ новыхъ членовъ, переважно сынѣвъ -- дѣвчата допускають ся яко конечне зло. Родить ся у Чорногорця сынъ, то о тѣй радѣстнѣй новинѣ дають знати выстрѣлами, родить ся дѣвчина — нѣхто не тѣшить ся.

Въ Славонії, Дальматії, Чорногорѣ и Сербії полишивъ ся ще до часѣвъ нинѣшнихъ звычай купованя дѣвчатъ при сватьбѣ У всхѣдныхъ губерніяхъ краю россійского, мають собѣ родичѣ за неславу — вѣддати дочку даромъ, а цѣна чимъ высша, тымъ бѣльше чести для дѣвчины Обхѣдъ при тѣмъ такій самый, якъ при кождѣй иншѣй купли продажи: бють ся по долоняхъ, запивають могоричь и передають въ полахъ дѣвчину якъ всякій другій товаръ...

(*Конець буде.*)

ли войсковои охороны. Страйкъ, що зъ-першу обнимавъ захѣдну частину моравскои Острави, розширивъ ся и на всхѣдну часть. Страйкуючі роботники угля домагали ся осьмигодинного дня працѣ, коли мѣжь тымъ часъ роботы разомъ зъ въѣздомъ и выѣздомъ тревавъ десять годинъ, и двацять процентового пѣдвышеня платнѣ, котра въ сю пору выносила мѣжь 1 зр. 80 кр. и 2 зр. 30 кр.

Въ закопѣ „Трѣйцѣ“ въ Острав польскѣй, котра належить до гр. Вільчека, хотѣла часть роботниковъ приступити до роботы. Страйкуючі роботники зѣбрали ся передъ забудованьемъ закопу, стали кидати на своихъ товаришѣвъ погрозами и намѣряли збурити забудованье. Та отъ выступило десять жандармовъ, стаціонованыхъ тамъ-же, и старали ся здержати збуреныхъ роботниковъ. Однакъ, коли не були въ силѣ нѣчого зробити, а надто, коли и на нихъ посыпали ся погрозы, они — стрѣлили разъ и другій разъ. И въ тѣй хвили двацять двохъ роботниковъ повалилось на землю, купаючись въ крови, девятьохъ упало вѣдъ разу трупомъ, а кѣлькохъ померло въ дорозѣ до шпиталю.

Пѣдъ напоромъ моравскихъ директорѣвъ, староста Масловскій зареквірувавъ зъ Опавы баталіонъ пѣхоты, котрый розмѣстивъ ся частиною въ Витковицяхъ, а частиною въ Острав моравскѣй. На вѣсть о конфліктѣ въ Острав польскѣй, староста заразъ вѣдѣславъ компанію войска, котра остане тамъ такъ довго, доки не прийде зареквірованый старостою Добровскимъ для шлезкои стороны баталіонъ войска зъ Тѣшина. Надто президентъ краю зажадавъ ще двохъ баталіонѣвъ для Шлезка Повсюды велике зворушенье, та станъ страйку поправивъ ся о стѣлько, що въ деякихъ закопахъ роботники приступили до роботы.

Найновѣйшій телеграмы оповѣдають про той кровавый конфліктъ такъ:

Ареною кровавого конфлікту мѣжь жандармерією и страйкуючими роботниками була державна дорога, що веде зъ Остравы до Тѣшина. При тѣй дорозѣ, зъ краю Остравы польскон лежить дучка „Трѣйцѣ“ гр. Вільчека. Ей роботники пристали до страйку зневолені Частина тыхъ роботниковъ, якихъ пятдесять людей, зголосила ся до роботы. Однакъ, за-для того, що коло закопу збирали ся чужі елементы, роботниковъ вѣдпущено назадъ. Та слѣдуючого дня рано наспѣла зъ горы досыть стрѣмкои улицѣ юрба страйкуючихъ роботниковъ въ доладныхъ рядахъ до закопу. Вахтмайстеръ жандармерії, Маркъ, котрый зъ вѣсьмома жандармами мавъ удержувати ладъ въ Острав польскѣй, выйшовъ на приказъ старосты Добровского противъ страйкуючихъ роботниковъ и вѣзвавъ ихъ, щобы розѣйшли ся. Провѣдники страйкуючихъ стали грозити, що знищать закопъ за-для того, що въ нему працюють роботники. Зновъ постенфіреръ пробовавъ втихомирити роботниковъ, заявляючи, що въ закопѣ „Трѣйцѣ“ нѣхто не робить. Але се не помогло, и роботники перли ся що разъ близше закопу.

Теперь постенфіреръ закричавъ до нихъ: „Назадъ! Лишь по моемъ трупѣ зможете пѣйти на передъ! Я велю стрѣляти, коли не уступите назадъ!“ Однакъ и та погроза не вдѣяла нѣчого. Страйкуючі не уступали, а кромѣ того ихъ ряды росли наспѣвшими роботниками зъ Гранечника. Ще разъ пояснивъ постенфіреръ, що въ закопѣ нѣкого нема и звернувъ ся до масы, говорячи: „Кѣлькохъ васъ може увѣйти до закопу и пересвѣдчити ся, що тамъ не працюе нѣ одинъ роботникъ“. Однакъ страйкуючі закричали: „Мы всѣ разомъ хочемо до закопу!“

Жандармы замкнули улицю сто метровъ повысше дучки и остерѣгали зворушену юрбу передъ насильствомъ. Та юрба кинулась нечайно зъ кіями середъ окликовъ: „гура!“ на жандармовъ Вахмайстеръ Маркъ закомандувавъ стрѣляти: „Стрѣляти!“ — и жандармы стрѣлили на напираючихъ. Въ той хвили упало кѣлькохъ трупомъ на мѣсци, а кѣлькохъ заголосило смертнымъ стономъ. Мимо того роботники перли ся наперед. Жандармы зновъ стрѣлили разъ и другій разъ. Ажъ теперь середъ страшныхъ нарѣкань болю почали роботники утѣкати.

Взагалѣ стрѣляно двацять три разы, и се мало страшный наслѣдокъ. Вѣсѣмь труповъ и богато зраненыхъ застелили улицю. Двохъ тяжко раненыхъ умерло въ дорозѣ до шпиталю, въ котрыхъ помѣщено двацять и шѣстьохъ переважно тяжко раненыхъ. Рѣвночасно девятьохъ тяжко раненыхъ вѣддано домовѣй опѣцѣ. Двохъ капеляновъ заосмотрювало тяжко раненыхъ передсмертными Тайнами. Управитель шпиталю д-ръ Свобода повязавъ раны при помочи войскового лѣкаря. Убитѣ и зраненѣ по бѣльшѣй части молодѣ хлопцѣ вѣдъ 18 до 26 лѣтъ, тѣлько кѣлькохъ числить 30 до 40 лѣтъ, зъ нихъ двохъ жонатыхъ, одинъ маe пятеро дѣтей, другій одну дитвину. Раны переважно тяжкѣ, а лѣкарѣ сконстатували въ кѣлькохъ выпадкахъ поторощенье костей.

Ситуація жандармовъ, мимо скрѣпленя вѣддѣлу, стала и по кровавѣмъ конфліктѣ критичною, однакъ незадовго прийшла въ помочь одна компанія пѣхоты зъ Опавы. Коло полудня наспѣвъ 1-шій баталіонъ 100 ого полку пѣхоты зъ Тѣшина пѣдъ проводомъ капітана Бека, а пѣдъ вечѣръ дожидали ще одного баталіона зъ Кракова. Пополудни приѣхавъ президентъ краю, Гіеръ, велѣвъ зложити собѣ справозданье и довгій часъ конферувавъ зъ директорами закопѣвъ.

Взагалѣ настрѣй дуже придавленый; мѣцнѣ патролѣ пѣхоты переходять по ревірѣ, цѣла робота приостановлена, а страйкъ незмѣненый. Страйкуючі снують ся малыми вѣддѣлами по мѣстѣ и живо розправляють про кровавый случай. Щастье, що въ тѣй страшнѣй подѣ куля не поцѣлила иншихъ людей, хотяй много дѣтей школьныхъ ходило по улици и кулѣ ударяли въ вѣкна близько находячихъ ся домовъ. Теперь улицѣ обсаджені и майже пустѣ, лишь невеличкі групы цѣкавыхъ оглядають мѣсце конфлікту, на котрѣмъ остали слѣды крови.

Въ Острав польскѣй застановили роботу всѣ роботники закопѣвъ пѣвнѣчнои зелѣзницѣ, гр. Вільчека и кн. Сальма. Тѣлько въ дучкахъ Звержина и Ротшільдъ не уставала праця. Въ Острав моравскѣй страйкуе бѣльше, якъ 10.000 роботниковъ. Въ Острав польскѣй почавъ ся страйкъ вѣдъ суботы, а въ моравскѣй вѣдъ 1. мая. Страйкуючі домагають ся осьмигодинного дня працѣ и двацять пять процентового пѣдвышеня платнѣ. Побоюють ся, що въ суботу по выплатѣ прийде до громадного страйку. Догадують ся, що въ тѣмъ дѣлѣ робить якась загранична аґітаторска сила, котра пѣдбурила роботниковъ. Онодгы вѣдправилось тысячь роботниковъ до Цетерсвальду и зневолили працюючихъ въ закопѣ архикняза Альбрехта застановити роботу. Заразъ вѣдѣслано двѣ компаніи пѣхоты до Витковиць, жандармерію скрѣплено, а всѣ дучки обсаджено войскомъ.

Однакъ мимо того страйкъ ширить ся. Роботники въ закопахъ Ротшільда приступили числомъ два тысячь люда до змовы, а надто и роботники центрального заведеня коксу въ Острав моравскѣй.

Може бути, що страйкъ дасть ся втихомирити и роботникамъ признають ихъ жаданя, тымъ бѣльше, що сю справу пѣднесено въ радѣ державнѣй. Та смутна се рѣчь, що треба було ажь кровію забарвлювати голосні домаганя и хотѣти ихъ въ той способъ полагодити. А чи хочь полагоджено? Де тамъ, вѣдъ крови убитыхъ не вилывае успокоюючого на зворушені умы, та хочь буря хвилево притихне, то мабуть на те, щобы набравши силы, заговорити про себе голоснѣйше. Оружемъ треба бавитись дуже осторожно, особливо супротивъ тыхъ, котрі вѣдчувають на своихъ плечахъ гнетъ капіталізму.

Въ радѣ державнѣй представивъ пос. Пернерсторферъ сей кровавый конфліктъ инакше, та про се гляди въ рубрицѣ „Рада державна“.

Вѣдозва.

Рѣшеньемъ краевои рады шкѣльнои будуть зъ рокомъ 1896 заведенѣ въ нашихъ школахъ середныхъ одностайнѣ мундуры для всѣхъ ученикѣвъ безусловно. Якъ зъ однои стороны всѣ круги, бажаючі правдивого добра нашѣй молодежи, зъ повною вдячностію для Рады шкѣльнои повитають тое розпорядженье за-для его великои ваги педагогічнои, такъ зновъ може нѣкого оно такъ не дѣткне, якъ нашу бѣдну руску молодѣжь селяньску и мало-мѣщаньску; буде оно однымъ товчкомъ бѣльше, вѣдстрашуючимъ ей вѣдъ школъ середныхъ.

Треба намъ отже всѣми силами уже теперь старати ся, абы насъ рѣкъ 1896-ый не заставъ непѣдготованыхъ!

Выдѣлъ товариства „Шкѣльна помѣчь“ въ Коломыи, узнаючи ту справу за дуже важну, рѣшивъ заснувати окремый „Сталый фондъ мундуровый для бѣдныхъ учениковъ рускои гімназіи въ Коломыи“ и зложивъ зѣ своихъ дрѣбныхъ засобовъ 50 зр. на особну книжку щадничу, крѣмъ того постановивъ 20% своихъ мѣсячныхъ доходовъ до того докладати. Фондъ той выносить теперь 75 зр.

Подаючи тое до прилюдноі вѣдомости, вѣдзываe ся Выдѣлъ до Вашихъ благородныхъ сердець, Вп Родимцѣ, щобы Вы зволили прийти ему въ помѣчь, черезъ що причините ся до загального добра и поможете не одному бѣдному а способному молодцеви до осягненя просвѣты, абы колись мѣгъ трудити ся для добра нашого бѣдного народу и краю! Особливо звертаемо ся зъ нашимъ прошеньемъ до Інтеліґенціи духовноі и свѣтскои та до честныхъ Громадъ Коломыи и окрестности.

За Выдѣлъ „Шкѣльнои Помочи“ въ Коломыи.

Сальо предсѣдатель. *Красицкій* секретарь.

[Иншій рускій часописи просить ся о повторенье сего письма.]

Въ справѣ загальныхъ зборовъ „Народнои Рады“

одержали мы кѣлька письмъ вѣдъ поодинокихъ бесѣдниковъ, котрі просять насъ справозданье наше зъ тыхъ зборовъ, о скѣлько оно дотыкае ихъ особъ, поправити або доповнити. Мы вже зазначили разъ, що мы промовы поодинокихъ бесѣдниковъ мѣстили не пѣсля стенограму анѣ бесѣдники не доручили намъ тексту своихъ промовъ, то мы подавали все якъ найсовѣстнѣйше пѣсля записокъ справоздавчихъ. Коли-жь деякимъ бесѣдникамъ здавало ся, що чи то якогось слова они не ужили, чи якого речення не сказали [хочь въ нашихъ запискахъ оно занотоване] або залежить имъ на тѣмъ, щобы гадки ихъ були поданѣ въ повнѣй основѣ и зъ тымъ удали ся до насъ, мы просьбу ихъ отсимъ сповняемо. И такъ:

Вп. посолъ Ол. Барвѣньскій просить насъ занотувати, що вѣнъ „слова „концесія“ не уживъ въ своѣй промовѣ анѣ разу а говоривъ про потребы нашого народу и про змаганя, якъ сѣ потребы заспокоити, порѣвнувавъ здобутки змагань давнѣйшихъ послѣвъ зъ теперѣшными и вказувавъ: якъ и чого треба въ соймѣ и радѣ державнѣй домагати ся для культурного розвитку руского народу“.

Вп. о Ст. Юрикъ просить насъ о спростованье уступу: „Промова о. Юрика не була, якъ сконстатувавъ предсѣдатель д-ръ Чайковскій, нѣякимъ спростованьемъ, лишь запротестованьемъ противъ критики высказовъ о. Гробельского“. Отже о. Юрикъ заявляе: „Я не протестувавъ противъ критики высказовъ о. Гробельского, тѣлько противъ слѣвъ п. д-ра Чайковского бѣльше-менше такихъ: „То не въ церквѣ де говорить ся до грѣшниковъ: покайте ся, покайте ся — въ політицѣ не такъ...“ Се порѣванье уважавъ я неумѣстнымъ и противъ него застерѣгъ ся.“

Вѣдъ Вп. крил. о. Ив. Гробельского зъ Станиславова одержали мы отсе письмо:

„Хвальна Редакціе!

На основѣ §. 19 закона прасового прошу о умѣщенье въ „Дѣлѣ“ моеи автентичнои промовы на зборахъ „Народнои Рады“ у Львовѣ. Я сказавъ:

Заявляю, що всьмъ бесѣдникомъ contra, бо не годжу ся анѣ на політику Вп. посла Романчука зъ послѣдного часу, анѣ зъ деякими высказами его на сихъ зборахъ. Зазначую однакъ передовсѣмъ, що зъ уваги на важность справы, яка насъ сюды днесь зѣбрала, не пѣйду за примѣромъ Вп. передбесѣдника мого, бо не маю на думцѣ нѣякихъ личныхъ докоровъ, але цѣлу и щиру правду та интересъ народнои справы, що мене сюда спровадивъ.

Бувъ часъ, що мѣжь Русинами належало мовь до доброго тону называти ся то мягкимъ, то украинцемъ, то народовцемъ, то фонетикомъ, якъ кому треба було, а деякі люде уважали собѣ сѣ назвы мовь за патентъ до промаховъ розного рода, що неразъ навѣть компромітували народне сторонництво.

Щось подѣбного появилось вѣдъ недавна мѣжь Русинами пѣдъ фірмою такъ званою прінціпіялізму въ політицѣ. Хто ино хоче, бавить ся прінціпіялізмомъ мовь дитина огнемъ та певно не на потѣху руского народу. Я розумѣю прінціпіялізмъ такій, що стоить непохитно на народнѣй програмѣ зъ року 1890; я годжусь на прінціпіялізмъ, що боронить правъ руско-украиньского народу яко самостѣйного и окремѣшного якъ вѣдъ польского такъ московского, що не вѣдступае анѣ на волосъ зъ правъ руского народу. Але не годжу ся на прінціпіялізмъ, котрому все одно, чи мы Русины чи Москалѣ пѣсля котрого мы мали бы ворогувати противъ Полякѣвъ та правительства, а сватати ся зъ Москалями, се-бъ то въ хосенъ руского народу. Я не годжу ся на прінціпіялізмъ, пѣсля котрого кождому вѣльно провадити політику, яку ему подобае ся, у Львовѣ не оглядаючись на провінцію, на провінціи не оглядаючись анѣ на Львѣвъ анѣ на интересъ народного сторонництва. Вкѣнци не можу згодити ся анѣ на такій прінціпіялізмъ, що для бѣдного, темного, вызискуваного та надъ мѣру обтяженого народу радше не хоче нѣчого, коли не можна всего вѣдъ разу, осягнути. Такои політики нарѣдъ певно не хоче. Я не уродивъ ся въ палатѣ, то можу такожь знати, що той нарѣдъ болить та чого вѣнъ хоче. Вѣнъ певно хоче того, щобы на-разѣ бодай въ дечѣмъ ему полекшало, але черезъ те вѣнь не зрѣкае ся ще анѣ своеи гѣдности анѣ своихъ правъ, анѣ всего того, чого вѣнъ не маe, а що давно повиненъ мати, а если того не маe, то скажѣмъ собѣ правду въ очи: переважно зъ вины самыхъ Русинѣвъ.

И яка-жь бы мала бути причина політики опозиційнои, котру посолъ Романчукъ называe „вѣдпорною“?

Вп. п. Романчукъ сказавъ тутъ, що мы на опозиціи лише зыскали, а я що иншого чувъ вѣдъ него самого свого часу на довѣрочныхъ зборахъ въ Перемышли, на котрі прибхавъ зъ д-ромъ Савчакомъ по проголошеню народнои програмы. Тогдѣ довѣдавъ ся я, що послы-народовцѣ були вже умученѣ безсильною опозиціею, гнобленѣ до того пѣдступно партією москвофільскою, отъ хочь-бы згадати за те, що представителѣ противнои партіи въ центральнѣмъ комітетѣ выборчѣмъ згодили ся на народовцѣвъ а пѣзнѣйше по-за плечѣ противъ нихъ аґітували. Зѣ згаданыхъ довѣрочныхъ зборовъ въ Перемышли вынѣсъ я рѣвножь не „сумнѣвы“, о котрыхъ днесь згадавъ п. Романчукъ, але певность, котрою усунувъ и мое недовѣріе до т. зв. „новои еры“. Добре ся стало, що ся стало, бо мы позбули ся елементовъ, зъ котрыми дальша акція була неможлива -- сказавъ п. Романчукъ.

Вп. посолъ Романчукъ выступивъ противъ реформы Василіяньскои. Мушу сказати, що п. Романчукъ хибно по информованый. Реформа Василіянъ зовсѣмъ въ порядку и поступае наредъ, якъ належить. Цѣлый христіяньскій и нехристіяньскій свѣтъ подивляе політичный розумъ папы Льва XIII. а Русины одні мали бы ему того вѣдмовляти? Чей-же папа Левъ XIII. знае, що зыскавъ бы на тѣмъ, коли бъ хотѣвъ гнобити унію черезъ реформу Василіянъ. Зѣрвавъ бы мѣстъ, якій лучить Римъ зѣ Всходомъ, а се чей-же не есть въ плянѣ політики Льва XIII. Мушу высказати, що реформованѣ Василіяне суть не тѣлько добрыми католиками, але й щирыми народовцями, уживають въ письмѣ и проповѣди чисто народного языка, проповѣдують гарно, нарѣдъ радо ихъ слухае, а де лишь вѣдбули ся місіи Василіяньскій, тамъ нарѣдъ отверезивъ ся и пѣдносить ся пѣдъ взглядомъ просвѣтнымъ и матеріяльнымъ.

На замѣтку, що мы упослѣдженѣ, не перечу того, але тому переважно, якъ сказавъ я, винѣ мы самѣ, бо за три лѣта „новои еры“ мы майже нѣчого не зробили. Коли бы всѣ Русины вѣдъ самого початку конституційного житя уживали руского языка и письма, то въ кождѣмъ урядѣ були бы урядники, що вмѣли бъ по русски, не вѣдкидувано бы подань нѣ жалобъ въ рускѣмъ языцѣ, а подѣбный обѣжникъ, якъ его выдала краева дирекція скарбу, бувъ бы непотрѣбнымъ и неможливымъ.

Але мы чули недавно зъ устъ заступника руского народу въ соймѣ: мы ослабленѣ, мы подѣленѣ, розбитѣ, здеморалізованѣ, а тому всему винна „нова ера“. Все тутъ сказане и противорѣчне собѣ, и минае ся зъ правдою вѣдъ початку до кѣнця. Наколи мы дѣйстно ослабленѣ, якъ нѣколи передъ тымъ, то чому якъ-разъ теперь зачинати борбу зъ могучимъ противникомъ? Хиба щобы дѣждати ся въ сумныхъ наслѣдкахъ ще гѣршого ослабленя? Що мы подѣленѣ, се зовсѣмъ природно, се-жь було и въ интенціи „новои еры“, щобы позбути ся

скрайныхъ елементôвъ, зъ котрыми дальша акція була неможлива, але мы не подѣленй въ змыслѣ негативнôмъ, въ тôмъ змыслѣ, щобы партія якась — партіи розумѣю лише въ народнôмъ сторонництвѣ — мала дѣлати на шкоду народнои справы; се-жь не дасть ся и помыслити мѣжь партіями, що стоять на тôй самôй народнôй програмѣ. Длятого мы анѣ подѣленй, анѣ ослабленй такъ дуже, якъ бы здавало ся, а доказомъ сего ера такъ званыхъ „митрополичихъ послôвъ“, анѣ такъ великого хаосу мѣжь Русинами нема, але ѳсть хаосъ въ понятяхъ деякихъ народовцѣвъ, що неразъ зъ личныхъ взглядôвъ вносять хаосъ въ дальшй круги рускаго загалу. Нема чого такъ дуже нарѣкати на „нову еру“, коли мы лише чекали, а не зробили того, що треба було зробити.

Теперь же я вкажу на властивй причины лиха. У насъ нема нѣякои орґанізаціи, нѣякои карности, безъ котрои жадна акція політична не ѳ можлива. Се, а не „нова ера“ ѳсть причиною всего лиха. Нема орґанізацін у Львовѣ нема й на провінціи, нема мѣжь послами въ соймѣ нѣ въ радѣ державнôй, а прецѣнь орґанізація якъ була потрѣбна, такъ була и легка, разъ, що елементы т. зв. скрайнй зô сторонництва народного выелімінували ся самй, а по друге тй, що зôстали ся мѣжь народовцями, такъ були одушевленй, що по зборахъ „Народнои Рады“ 1890 року члены мали занести посла Романчука на рукахъ зъ „Народного Дому“ до хаты. А коли вже бесѣда о орґанізаціи и карности, то суппонуѳ ся непохитну стôйнôсть на народнôй програмѣ зъ року 1890 а именно на перôй ѳи точцѣ. Головною бо засадою та провôдною идеѳю у всѣхъ змаганяхъ народного житя ѳ національна самостôйнôсть. Ся пріпціпіяльна идея становила все и становити мусуть передовсѣмъ и безуслôвно основу и суть руско-украиньского народного сторонництва, бо лишень на тôмъ грунтѣ ѳ можливый свобôдный и широкій розвôй національности руско-украиньскои яко самостôйнои и вôдрубнои вôдъ польскои и московскои. Сю пріпціпіяльну идею высказали Русины въ роцѣ 1848, послы-народовцѣ въ соймѣ и радѣ державнôй въ рр. 1890 и 1891 и мужѣ довѣрія „Народнои Рады“ въ 1892 р. яко першу и найголовнѣйшу точку въ народнôй програмѣ. Зовсѣмъ природно, що зъ того огляду руско-украиньске народне сторонництво може лише тыхъ зъ помѣжь Русинôвъ уважати політичными приятелями, котрй стоять рѣшучо за сею пріпціпіяльною идеѳю и пôдпомагають всю дѣяльнôсть, що стоить зъ нею въ звязи. Зъ того огляду найбôльшимъ безъ сумнѣву політичнымъ ворогомъ народнои руско-украиньскои идеи ѳсть партія москвофільска, котра тую пріпціпіяльну идею на кождôмъ кроцѣ поборюѳ, не перебираѳ въ средствахъ у борбѣ противъ нашого самостôйного національного истнованя, осмѣшуѳ рôдну мову, зогиджуѳ нашихъ поетôвъ и письменникôвъ, ругаѳ нашимъ народнымъ идеаламъ, не крыѳ ся зъ тымъ, що стремить до знищеня руско украиньскои идеи національнои. Зъ того огляду руско-украиньске народне сторонництво не може входити въ нѣяку згоду зъ партіею москвофільскою въ той способôвъ, щобы черезъ таку згоду мала утерпѣти згадана пріпціпіяльна идея руско-украиньска, а я въ имени 18 моихъ політичныхъ товаришôвъ, станиславôвскихъ народовцѣвъ, застерѣгаю ся рѣшучо противъ того, щобы згадану пріпціпіяльну идею ще й теперь [по проголошеню народнои програмы 1890 р.] пôддавати пôдъ дискусію, вносити въ неи якй небудь сумнѣвы або щобы яка пятка чи десятка мала провѣрювати: хто мы ѳ и чии мы дѣти? Се дѣло, вытворюючe лишень хаосъ и не ведуче до нѣякои цѣли, уважаю вôдступленьемъ вôдъ основы народнои програмы зъ 1890 р.

А коли зъ однои стороны партія москвофільска, зъ котрою акція полігична на згаданôй основѣ пріпціпіяльнои идеи неможлива, вôдъ акціи політичнои выключена бути мусить, зъ другои стороны лученье ся зъ прочими чинниками політичными въ краю може бути и можливе и хосенне а тымъ самымъ и згôдне зъ достоиньствомъ руского народу, коли тотй чинники політичнй покажуть ся прихильными пріпціпіяльнôй руско-украиньскôй народнôй идеи, наколи будуть правдиво и щиро сприяти розвоѳви руского народу яко самостôйнои и вôдрубнои національности, наколи не будуть жадати вôдъ руского народу найменшого уступства зъ народныхъ ѳго правъ на рѣчь народныхъ правъ народу другого.

Що-до послôвъ нашихъ якъ въ соймѣ такъ и въ радѣ державнôй домагаю ся въ имени 18 [illegible] політичныхъ товариствъ та ще й ширшого круга народовцѣвъ зъ рôзныхъ сторôнъ краю, щобы у всѣхъ справахъ, що живо обходять рускій народъ, оглядали ся на опінію цѣлого руско народного сторонництва, щобы въ кождôмъ такôмъ случаю поступали розважно и солідарно, а вкôнци, щобы поступали рѣшучо у всѣхъ жизненныхъ пытаняхъ та пекучихъ потребахъ руского народу.

Ресумуючи сказане, ставлю внесенье: Вп. Зборы зволять одобрити дѣяльнôсть послôвъ въ радѣ державнôй Барвѣньского и Вахнянина, а посла Романчука завôзвати, щобы, наколи, уважавъ за вôдповѣдне зложити гôднôсть головы руского клюбу, позôставъ въ клюбѣ, якъ се примѣромъ дѣѳ ся въ польскôмъ „колѣ“, що деякй послы не годять ся зъ політикою бôльшости а мимо того зôстають въ клюбѣ и працюють разомъ зъ иншими для добра свого народу.“

Зъ поважаньемъ — Д-ръ *Иванъ Гробельскій.*

Мѣстимо цѣле повыше письмо Вп. крил. о. Гробельского зовсѣмъ не зъ погляду на 19 §. закона прасового, бо §. 19 тутъ насъ не обовязуѳ, а лише длятого, що хочемо бути абсолютно безстороннымн. Впрочôмъ бесѣда Вп. о. Гробельского була безперечно найповажнѣйшою промовою за політикою послôвъ Барвѣньского и Вахнянина а противъ політики посла Романчука, то нехай читателѣ нашй знають дотычну аргументацію въ цѣлôй ѳи основѣ.

Про змѣну статутôвъ товариства „Днѣстеръ“.

Загальнымъ зборамъ тов. „Днѣстеръ“, якй вôдбули ся дня 3 н. ст. мая с. р.. предложила дирекція проѳктъ змѣны до трицяти параґрафôвъ статутôвъ и загальнй зборы ухвалили ихъ пôсля предложеня дирекціи. Змѣны въ поодинокихъ параґрафахъ суть меншй або бôльшй: деякй вôдносять ся лишь до точнѣйшого означеня, щобы оминути всякихъ сумнѣвôвъ, — длятого мы подамо лишь важнѣйшй змѣны, подаючи ихъ зô знаками наведеня.

И такъ въ §. 16-ômъ додано такй слова: „Зложенье задатку на премію маѳ таке саме значѣнье, якъ пôдписанье внесеня“. — Кождый приступаючій до товариства обовязаный зложити задатокъ на вкладку (премію), котру буде треба платити за часъ обезпеченя а „вôдтакъ платити задатокъ припадаючій въ терміпахъ вôдновленя обезпеченя“.

Въ §. 19-тôмъ каже ся, що кождому приступаючому обчислить ся задатокъ пôсля скалѣ, оплата на фондъ резервовый, а крôмъ того „належитôсть стемплева и, де того законъ вымагаѳ, додатокъ на сторожу огневу“.

§. 26 звучить такъ: „При цѣлковитôй пожежи буде выплачена цѣла сума обезпечена, ѳсли вартôсть предмету обезпеченого (шкода) рôвнаѳ ся сумѣ обезпеченôй або ѳи перевысшаѳ.“ Ѳсли обезпеченй предметы въ часѣ пожару меншу вартôсть мають, якъ сума за нихъ обезпечена, то обчисляѳ ся вôдшкодованье пôсля тои „дѣйстнои“ меншои вартости „такъ при цѣлковитôй, якъ и при частковôй шкодѣ“. Ѳсли вартôсть обезпеченыхъ предметôвъ ѳсть бôльша, якъ убезпечена сума „а тôлько часткова шкода въ нихъ приключить ся“, тогды вынагороджуѳ ся „тôлько часть шкоды а то въ такôмъ самôмъ вôдношеню до дѣйстнои вартости обезпеченого предмету. Реш та тои дѣйстнои вартости не ѳсть въ Товариствѣ обезпечена и уважаѳ ся яко бы обезпечаючій полишивъ ѳи на власне ризико, и прото вôдповѣдну часть шкоды самъ понести мусить“.

Въ §. 28-ômъ въ уступѣ в) додано такй слова: „Ѳсли бы обезпеченый затаивъ при ліквідаціи шкоды, що предметъ знищеный бувъ рôвночасно въ цѣлости або части въ иншôмъ Товариствѣ обезпеченый и въ наслѣдокъ того одержавъ вôдъ Товариства „Днѣстеръ“ вôдшкодованье, обовязаный буде до звороту цѣлого неслушно одержаного вôдшкодованя“.

§. 41 такъ звучить: Товариство не ѳсть обовязане выплатити вôдшкодованье скорше, доки обезпеченый не выкаже ся свѣдоцтвомъ приналежного суду, що зъ причины пожару судовй доходженя въ загалѣ або взглядомъ него не зôстали введенй, або оказала ся ѳго невинность. „Въ тыхъ однакъ случаяхъ, въ котрыхъ вѣритель ипотечный наложивъ на властителя обовязокъ обезпеченя недвижимостей и обовязокъ той на жаданье вѣрителя на актѣ обезпеченя передъ пожежою зôставъ занотованый, може бути вôдшкодованье, — до котрого обезпеченый мавъ бы право, выплачене лишень за осôбнымъ позволеньемъ вѣрителя и то на вôдбудованье погорѣвшого будынку. Ѳсли-жь вѣритель принявъ поруку за належитôсть асекураційну — а обезпеченый стративъ право до вôдшкодованя зъ причины переступленя постановъ статутовыхъ, то выплата вôдшкодованя вѣрителеви може наступити але лишень за выданьемъ цесіи ѳго правъ до пошкодованого на рѣчь Товариства „Днѣстеръ“.“

Въ §. 46-ômъ сказано, що „скоро фондъ основный цѣлкомъ сплатить ся“, тогды кождоразова надвыжка по дотованю фонду резервового и по покрытю инныхъ статутомъ передвиджеиыхъ выдаткôвъ зверне ся членамъ Товариства розмѣрно до зложеного задатку за рôкъ минувшій.

§. 51.: Найкоротшій часъ, на котрый принятье часовыхъ обезпечень обмежаѳ ся, ѳсть „одинъ мѣсяць“.

Въ §. 89-ômъ розширено кругъ дѣланя Загальныхъ Зборôвъ, признаючи имъ: г) выбôръ взглядно доповненье Членôвъ Рады надзираючои „и ихъ заступникôвъ“; к) „вызначенье вôдъ року до року до розпорядимости Рады надзираючои — за зложеньемъ рахунку — певнои сумы на цѣли добродѣйнй, котра то сума не може однакъ перевысшати 1.000 зр. а. в. рôчно.“

Вкôнци змѣнено V-ту постанову, впроваджуючу до статутôвъ „Днѣстра“, въ сей спосôбъ:

Фондъ основный буде постепенно сплачувати ся (амортизувати ся) „въ тôй мѣрѣ, въ якôй наростати буде фондъ резервовый, такъ щобы по цѣлковитôй сплатѣ фонду основного позôставъ — кромѣ резервы премійнои — фондъ резервовый по крайнôй мѣрѣ въ высотѣ первѣстнôй фонду основного т. ѳ. 50.000 зр. а. в. — Кождого року маѳ ся отже зъ надвыжокъ, по оплаченю вôдсотокъ за ще не амортизованй листы удѣловй и иншихъ выдаткôвъ статутомъ предвидженыхъ, призначити певна квота на амортизацію листôвъ удѣловыхъ. Сума тая однакъ не може перевысшати высоты вôдложеного въ попереднôмъ роцѣ фонду резервового.“ — На кождыхъ Звычайныхъ Заг. Зборахъ выльосовуѳ ся вôдтакъ тôлько листôвъ удѣловыхъ до сплаты, на скôлько позволить призначена на тоѳ квота. — Сплата выльосованыхъ листôвъ удѣловыхъ мусить наступити за стягненьемъ тыхже, до кôнця серпня кождого року.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ продовжала ся дискусія надъ правительственнымъ предложеньемъ що-до цивільныхъ вѣнчань. Президентъ міністрôвъ Векерле заявивъ, що проѳктована реформа не ѳ пытаньемъ лібералізму, але пытаньемъ конечности. Новй идеѣ пукають до дверей, сли нихъ не впустить ся, они вернуть, але будуть тогдѣ напирати до брамъ. — При голосованю вôдкинено 139 голосами противъ 118 предложеньѳ о цивільныхъ вѣнчанях. Передъ будынкомъ палаты зôбрала ся велика товпа народу и приймала поздоровными окликами тыхъ, що голосували за предложеньями, а зновъ кричала: „прочь!“ за тыми, що заявились противъ предложень. Обширнѣйше про саму дискусію подамо въ слѣдуючôмъ числѣ.

Зъ нагоды послѣднои бесѣды президента італійского кабінету, Кріспіого, забравъ слово Journal de St. Petersbourg, говорячи, що парляменты бажають бачити и знати участь, яку мають ихъ краѣ въ подѣяхъ свѣта. Причины, котрыми руководять ся стратеґи парляменту, выявляють деколи таке становище, що ѳго не можна назвати нешкôдным, бо часто приходить до завзятыхъ розправъ и до заостреня и погôршеня вôдносинъ, котрй треба бы лагодити. Безъ сумнѣву неодно далось бы сказати про бесѣду Кріспіого, а бодай о тôмъ уступѣ, въ котрôмъ бесѣдникъ твердивъ, що Россія въ р. 1854 зачепила Европу. Однакъ волимо здержати ся вôдъ розправы надъ тою точкою, якъ и надъ многими иншими, тымъ бôльше, що по якôмсь часѣ зъ тыхъ ораторскихъ скокôвъ лишить ся дуже мало. Сего можна спокôйно дожидати.

До погрому жидôвъ прийшло въ Ѳкатеринославѣ въ свѣтлый понедѣлокъ. По полудни почались поменшй ексцесы противъ поодинокихъ жидôвскихъ торговельникôвъ. Коли-жь вечеромъ кôнна поліція розôгнала юрбу на рôзныхъ улицяхъ повторились ексцесы. Знищено одну жидôвску гостинницю и кôлька будокъ. На другôй улици ексцеденты розбили бочку зъ нафтою и пôдпалили ѳи. Притôмъ вытовкли богато вôконъ и потурбували немало жидôвъ, а одному розторощили голову. Доперва войско привернуло ладъ. Въ погромахъ брали участь роботники зъ недалекои фабрики, за-для того фабрику окружило войско и не пускаѳ нѣ одного роботника до мѣста. Арештовано бôльше, якъ сто ексцедентôвъ, зъ котрыхъ вôдчислено кôлькомъ тѣлесну кару и пущено на волю.

НОВИНКИ.

— **„Клюбъ Русинокъ“** просить насъ звѣстити, що загальнй зборы „Клюбу“ вôдбули ся ще 21 цвѣтня с. р., а перше конституюче засѣданье выдѣлу дня 8-ого мая. Складъ выдѣлу такій: П. Гермина Шухевичева, предсѣдателька, п. Стефановичева, заступниця предсѣдательки, панна Федакôвна, секретарка, п. Потелицка, касіерка, п. Коцовска, бібліотекарка, п. Барвѣньска и п. Франкова. Заступницями выдѣлу выбрано панны: Вояковску и Кулачковску. До комісіи контрольнои выбрано пп.: Барвѣньску и Франкову.

— **Зъ Надвôрняньского пишуть намъ:** Громада Волосôвъ купувала у свого дѣдича 150 морґôвъ двôрского грунту на пашу, морґъ по 80 зр., — однакожь надвôрняньска рада повѣтова на засѣданю дня 8 н. ст. мая с. р. не потвердила того купна, хотяй бѣднôй громадѣ було дуже того купна потрѣбно и оно не такъ дорого выносило. Шкода, що въ радѣ повѣтовôй засѣдаѳ тôлько Русинôвъ та й шефомъ рады ѳ Русинъ селянамъ впрочôмъ прихильный. Поляки очевидно не радй, абы нашй селяне купували грунты домінікальнй...

— **Зъ Городецкого пишуть намъ:** Въ селѣ Путятичѣ урядуѳ вôйтъ вôдъ марта 1887 року. Вправдѣ на веснѣ 1893 р. були розписанй выборы, але прийшли выборы до городецкои рады повѣтовои, то оставъ старый вôйтъ зъ радою, въ которôй ѳсть кôлька братôвъ. До того села якъ и до Добрянъ не зъѣздивъ делеґатъ рады повѣтовои обрахувати вôйта анѣ за рôкъ 1892 анѣ за 1893-ый, а рѣчь вѣдома, що вôйтъ нѣколи радѣ жадного рахунку до перегляду не предкладаѳ Бувъ у Путятичахъ шпихлѣрь громадскій, въ котрôмъ ще передъ кôлькома роками мѣстило ся кôлька сотъ кôрцѣвъ збôжа; нинѣ й слѣду зъ того не ма, а шпихлѣрь перероблено въ осени 1893 року на шпиталь холеричный... Та й здаѳть ся будуть старй вôйты урядувати ще бôльше якъ рôкъ, бо въ роцѣ 1895 приходять выборы до сойму, отже треба вже „абрихтованыхъ“ вôйтôвъ, а чи вôйтъ шѣсть чи десять лѣтъ пануѳ, на тôмъ въ Городку комусь залежить тôлько, що радѣ повѣтовôй на шпихлѣри путятицкôмъ.

— **Холера.** Дня 8 н. ст. мая въ Скалѣ не занедужавъ и не померъ нѣхто на холеру. Натомѣсть сконстатовано случаѣ холеры въ Вербôвцѣ, громадѣ положенôй такожь надъ Збручемъ, въ повѣтѣ борщѣвскôмъ; померла тамъ на холеру одна особа, а одна занедужала. Въ повѣтѣ гусятиньскôмъ не занедужавъ нѣхто и нѣхто не померъ на холеру.

— **Кôлько коштуѳ середно лихій прихôдъ?** Оденъ священикъ институвавъ ся въ мартѣ сего року на середно лихій прихôдъ, числячій до 1000 душь а до 60 морґôвъ лихого поля. Цѣкаво знати: що коштувала ѳго тая „промоція“ зъ адміністратора на пароха? Отже: а) позаякъ вôнъ ставъ пароxомъ о тыждень хутше передъ шестилѣтнымъ терміномъ, то заплативъ до фонда вдôвичо-сиротиньского 60 зр.; б) ц. к. дирекція скарбу бере за „авансъ“ 30 зр.; в) за адміністрацію попереднои парохіи вôдбираѳ правительство 40 зр.; г) податокъ грунтовый зъ попереднього прихода 30 зр.; д) податокъ грунтовый на новôмъ приходѣ [квартальный] 20 зр.; ѳ) рахуймо, що у Львовѣ пôдчасъ институціи выдасть лише 15 зр.; ж) переправленье на нову посаду нехай коштуѳ ѳго лише 20 зр., — то одержимо суму звыжь 200 зр., котру новый парохъ мусить выдати на рôзнй податки й выдатки найменше въ пôвъ року. Коли не маѳ готôвки, мусить задовжитись, або замѣсть накупити собѣ инвентаря до новои господарки, зачне провадити господарку кôпарну черезъ кôлька лѣтъ, а самъ мусить потѣшати ся титуломъ „самостôйного пароха“. — *М. М.* ново-институваный парохъ.

Дирекція зелѣзницѣ державнои у Львовѣ доноситъ: Почавши вôдъ дня 12 н. ст. мая с. р. переходити будуть що денно ажь до вôдкликаня слѣдуючй поѣзды льокальнй: зô Львова до Бруховичь ч. 2265, зъ Бруховичь до Львова ч. 2280 и зô Львова до Зимнои воды ч. 98. Поѣздъ льокальный ч. 2265 буде вôдъѣздити зô Львова о 3-ôй годинѣ 30 мін. пополудни а пріѣздити до Бруховичь о 3-ôй годинѣ 56 мінутъ пополудни. Поѣздъ льокальный ч. 2280 буде вôдъѣздити зъ Бруховичь о 7-ôй годинѣ 30 мінутъ вечеромъ и пріѣздити до Львова о 8-ôй годинѣ 01 мінутъ вечеромъ.

Поѣздъ льокальный ч. 98 буде вôдъѣздити зô Львова о 3-ôй годинѣ 42 мінутъ пополудни и пріѣздити до Зимнои-воды о 4-ôй годинѣ 03 мін. пополудни.

— **Процесъ противъ виновникôвъ послѣднихъ забурень.** Въ понедѣлокъ вôдбули ся въ краковскôмъ судѣ карпôмъ двѣ розправы противъ виновникôвъ забурень въ часѣ костюшкôвского обходу. Въ одной розправѣ ставивъ Кароль Цемпиньскій обжалованый о выбиванье шибъ въ мешканю ґенерала Станковича при ул. св. Ґертруды, де убито папугу. Цемпиньского засуджено за публичне насильство на кару 5-мѣсячнои тяжкои вязницѣ заостренои однымъ постомъ въ тыждни. Друга розправа вôдбувала ся противъ Войтѣха Матейчика, муляря, обжалованого о спôвучасть въ насильствѣ публичнôмъ, якого допустивъ ся намавляючи выбивати шибы въ головнôмъ ринку, въ домѣ ґр. Браницкои и ґр. Водзицкого. Матейчика засуджено на 8 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ, заостренои однымъ постомъ въ тыждни. — Дня 9 н. ст. мая розпочала ся розправа противъ 7 дальшихъ участникôвъ згаданыхъ забурень. Обжалованй: Володисл. Свобода, Іос. Петрусиньскій, Янъ Базилевичь о насильство публичне и Ром. Дуткевичь, Фр. Дудекъ, Янъ Лящикъ и Стан. Ґрабовскій о проступокъ зъ §. 283 з. к. зъ причины непослуху супротивъ орґанôвъ поліціи, котра взывала, щобы товпа розôйшла ся — По переведенôй розправѣ засуджено: Володисл. Свободу на 3 мѣсяцѣ тяжкои вязницѣ, Іос. Петрусиньского на 6 мѣсяцѣвъ а Яна Базилевича на 4 мѣсяцѣ такои-жь вязницѣ. Крôмъ того засуджено всѣхъ на 1 день посту въ тыждни. Прочихъ чотирохъ обжалованыхъ увôльнено.

— **Льокальнй зелѣзницѣ.** Міністерство торговлѣ утворило осôбный урядъ для зелѣзниць льокальныхъ пôдъ управою шефа секціи бар. Віттека. На становище ґенерального инспектора австрійскихъ зелѣзниць льокальныхъ и консулента міністерства торговлѣ въ технічно-комерціяльныхъ справахъ покликано до Вѣдня дотеперѣшного директора краєвого уряду зелѣзничого въ Стиріи, Кароля Вурмба. Wiener Ztg. оголошуѳ зъ тои причины именованье Кароля Вурмба совѣтникомъ міністеріяльнымъ.

— **Рада мѣста Львова** выбрала на вчерашнôмъ засѣданю першимъ делеґатомъ Михальского, а заступникомъ першого делеґата Ґетріца.

— **Наслѣдникомъ Більрота** именованый остаточно найстаршій и одинъ зъ найвызначнѣйшихъ ѳго учениковъ проф. Черни зъ Гайдельберґа, котрый давъ ся вже пôзнати не лише знаменитыми працями зъ области хирурґіи (Beiträge zur operativen Chirurgie und Beziehungen der Chirurgie zu den Naturwissenschaften), але такожь знаменитыми операціями, мѣжь иншими щасливо переведеными вырѣзуваниями частей жолудка, кишокъ, гортанки и нирокъ. Проф. Черни приймивъ запросины на катедру хірурґіи у Вѣдни лише пôдъ услôвѣмъ, що буде выбудувана нова клініка, вôдповѣдаюча вымогамъ сучаснои науки

— **Архикнягиня Блянка,** жена архикнязя Леопольда Сальватора, повила у Львовѣ дня 8 н. ст. мая дочку. Пôсля лѣкарскихъ біюлетинôвъ и архикнягиня и новонароджена дитина мають ся цѣлкомъ добре. Хрещенье малои архикняжнои вôдбуде ся имовѣрно въ середу дня 16 н. ст. мая въ латинскôй катедрѣ у Львовѣ.

— **Огнѣ.** Въ Тлустôмъ знищивъ огонь забудованя коваля, двохъ жидôвъ, двохъ зарôбникôвъ и дôмъ нотаря Володислава Рубчиньского. Акты выратувано. — Въ Грималовѣ згорѣвъ дня 7 н. ст. мая дôмъ убогои вдовы. Въ огни згорѣла тринацять-лѣтна дѣвчина, що хотѣла де-що выратувати зъ хаты — На Вовчôй горѣ коло Яворова згорѣвъ дôмъ, вартости 200 зр. Дѣти пôдпалили его — Такъ само дѣти дали причину до огню въ Братковичахъ, де була шкода на 2.200 зр. — Шкода зъ огню на фôльварку Глубока коло Дорогичôвки выносить 2.500 зр. Въ огни удушивъ ся вôдъ дыму хорый слуга Гринько Фелистанъ. — Въ Кобильници рускôй дня 16 м. м. Дмитро Венґеракъ пѣкъ собѣ бараболѣ въ лѣсѣ; огонь обнявъ скоро широкій простôръ, такъ що згорѣло 58 морґôвъ лѣса, вартости 6000 зр. — Въ Яжовѣ старôмъ дня 24 м. м. наробивъ огонь шкоды на 830 зр. — У Велдѣжи було шкоды вôдъ огню дня 3 м. м. на 1400 зр. (600 зр. було обезпеченыхъ). — Въ Задаровѣ въ бучацкôмъ повѣтѣ дня 18 м. м. згорѣли два морґи лѣса зъ неосторожности роботника. Шкода 500 зр. — Въ Теодорôвцѣ шкода зъ огню дня 25 м. м. выносить 900 зр. — Въ Красѣевѣ дня 22 м. м. згорѣло будынкôвъ за 4000 зр. — Въ Василевѣ наробивъ огонь шкоды на 1700 зр. — Въ Заболотовѣ на 3000 зр. — Въ Дунаевѣ шкода зъ огню дня 30 м. м. 5000 зр. — Въ Вишнѣвчику на 6000 зр.

— **Герой люґьохскій,** адъюнктъ лѣсовый Путякъ, що правивъ роботами ратунковыми коло увôльненя замкненыхъ туристôвъ зъ печеръ, именованый комісаремъ лѣсовымъ.

— **Площа Галицка у Львовѣ** одержить сими днями гарну прикрасу. Именно буде устроеный скверъ въ тôмъ мѣсци, де стояли розôбранй три старй каменицѣ и де була торговиця. Цѣлу площу вже перекопано, а теперь звозять землю.

Часы приѣзду и вôдъѣзду повысше наведеных поѣздôвъ льокальных поданй пôсля годинника середно европейского. Публика удаюча ся до Бруховичь поѣздомъ льокальнымъ ч. 2265 повертати може до Львова поѣздомъ льокальнымъ ч. 2280, публика удаюча ся до Зимнои-воды поѣздомъ льокальнымъ ч. 98 повертати може до Львова поѣздомъ особовымъ ч. 15 або 13.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало контрольорôвъ почтовыхъ: Аполин. Горницкого и Іос. Ольшевского, дальше касіера почтового Іос. Воляньского управителями почтовыми въ Коросно, Дукли и въ Скалѣ. — Міністеръ судôвництва именувавъ адъюнкта заведеня карного въ Станиславовѣ, Жигм. Мигуловича, контрольоромъ того заведеня.

— **Перенесеня.** Контрольора заведеня карного въ Станиславовѣ Казим. Брылу, перенѣсъ міністеръ судôвництва до такого жь заведеня для мужчинъ у Львовѣ.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ повѣтовый въ Богородчанахъ розписуе конкурсъ на 2 посады акушерокъ окружныхъ зъ осѣдкомъ въ Глубокôмъ и Порогахъ. Рôчна платня кождои акушерки выносить 100 зр. платныхъ мѣсячными ратами. Поданя треба вносити до 31 н. ст. мая.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 11 мая. У міністра Бакегема явила ся вчера депутація робôтникôвъ зъ Острамы и звѣстила, що жандармы стрѣляли до товпы, не вôзвавши еи розôйти ся. Робôтники не намѣряли нѣ на кого нападати.

Будапештъ 11 мая. Угорщинѣ грозить кріза. Въ найблизшу середу законъ о цивільных вѣнчаняхъ зновъ прийде пôдъ нарады палаты послôвъ, почôмъ верне до палаты маґнатôвъ. Коли маґнаты зновъ его вôдкинуть, Векерле певно подасть ся до дімісіи. По голосованю дзвонили у всѣхъ церквахъ. — Командатъ львôвского корпуса кн. Віндішґрецъ голосувавъ „противъ". — Въ мѣстѣ вôдбулись великй демонстраціи.

Парижь 11 мая. Въ палатѣ послôвъ надѣють ся пристрастнои дискусіи. Кôлькохъ послôвъ маe интерпелювати въ справѣ Корнелія Герца.

Петербургъ 11 мая. Россія наближуесь до Сербіи, а „Гражданинъ" станувъ по сторонѣ короля въ справѣ указу.

Лондонъ 11 мая. При другôмъ читаню буджету, опозиція намѣряе звалити кабінетъ. Круги правительственнй певнй, що кабінетъ побѣдить.

Надболане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкае теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординуе вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 1—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

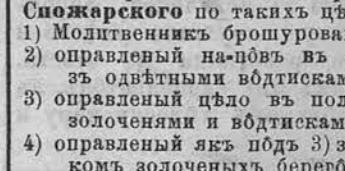

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ" Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнй, цйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроени звонкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 418

ВЖЕ ВЫЙШОВЪ

МОЛИТВЕННИКЪ

выданый „Просвѣтою"

въ народнôй мовѣ, великій, обôймаючій 640 сторôнъ друку, найповнѣйшій зô всѣхъ такихъ Молитвенникôвъ.

Молитвенникъ сей мѣстить въ собѣ: I.) Молитвы щоденнй ранній и вечôрнй. II.) Зъ Богослуженя церковного, именно: а) въ Вечернѣ, б) зъ Повечерницѣ малои, в) зъ Повечерницѣ великои, г) зъ Утренѣ, д) Литургія св. Іоана Золотоустого, е) Молитвы въ часѣ св. Литургіи. III. Тайны покаяня и пресв. Евхаристіи IV.) Молитвы для рôзного вѣку, стану и въ рôзныхъ потребахъ V.) Молитвы въ часѣ Великого посту. VI.) Молитвы на празники а) Господскй, б) Богородичнй, в) Святыхъ VII.) Молитвы сполучень зъ вôдпустами, VIII.) Акафистъ до а) Ісуса Христа б) Пресв. Богородицѣ, в) св. Отця Николая. IX.) Молебенъ до пресв. Богородицѣ X.) Тропарѣ, кондаки, богородичнй и прокимены а) недѣльнй, б) щоденнй, в) на празники Господскй Богородичнй и Святыхъ, г) на деякй потребы. XI.) Коляды и иншй пѣсни церковнй. XII.) Мѣсяцословъ цѣлого року.

Сей Молитвенникъ дôстати можна **въ канцелярии товариства „Просвѣта" и въ книгарни Ставропигійскôй и перепл. заведеню Мих. Спожарского** по такихъ цѣнахъ:

1) Молитвенникъ брошурованый	—	зр.	70 кр.
2) оправленый на-пôвъ въ полотно зъ одвѣтными вôдтисками	—	„	90 „
3) оправленый цѣло въ полотно зъ золоченями и вôдтисками	1	„	10 „
4) оправленый якъ пôдъ 3) зъ додаткомъ золоченыхъ берегôвъ	1	„	30 „
5) оправленый на-пôвъ въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками	1	„	10 „
6) оправленый цѣло въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками	1	„	60 „
7) оправленый якъ пôдъ 6) зъ додаткомъ золотыхъ берегôвъ	1	„	80 „

Замовляючи поодиноко Молитвенники зволять прислати на оплату почты 20 кр.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускôй ч 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9 12 передполудниемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 перед- 124 полудниемъ. 4—4

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣнній

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручае

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 21—30

„БАЛЛАБАНôВКА

безъ цукру и безъ анижу

Стара чиста житна горѣвка въ наслѣдкахъ лѣпша якъ конякъ

поручае

Кароль Баллабанъ

14 **у Львовѣ.** 17-?

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячй ся въ обѣгу 5% асигнаты касовй зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть опроцентованй по 4½% вôдъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

ВОЛОДИСЛАВЪ

ҐОНЕТЪ

въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньскй въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове дрелихи на ліберія и матерацы, полотна вѣтрильнй (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданых сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 148 10—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣочать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки упривилеевани и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджень.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 401 78—104

Чай хиньско-россійскій

вôдъ найдорожшихъ до найдешевшихъ родôвъ. Спеціяльно поручаемо по 5 зр. и по 4 зр. фунтъ. Чай нй окрушки зъ найдорожшихъ родôвъ незвычайно ароматичнй по зр 3·50 кл. На жаданье цѣнники франко. Маe на складѣ Зарядъ двора 47 Лапшичъ и Бережаны 9—10

УЧЕНИКЪ VII-ои клясы ґімназіяльнои глядае лекціи вôдъ 15-го мая на селѣ въ околицяхъ гôрскихъ. Адресувати: **Дмит. Строньскій** ученикъ VII-ои клясы ґімн. въ Самборѣ, въ домѣ 179 Шофера ул. Ткацка. 1—2

Ученикъ приватистъ зъ IV кл. ґім. глядае лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Содарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

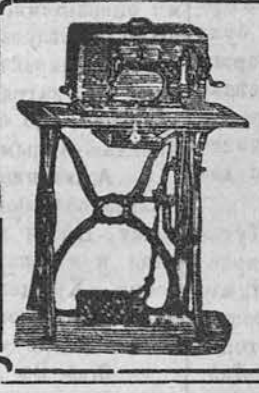

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4198 76—

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко на лежитости, высылае ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F Bierey's Verlagsbuchhandlung in 30—36 Leipzig.) 4851

Львиній головы до завѣшуваня килимôвъ, бронзовй або нікльованй по кр. 45, 65 и 1 20 зр.

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля желѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 21—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ кодо старои почты.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй локалѣ продажи. Власне надбôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·5', 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичкахъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Gera) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

4895 41—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бедиарского.

Ч. 96. Львôвъ, Субота 30 цвѣтня (12 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Письмо зъ Вѣдня.

Сего тыждня вô второкъ зачала ся розправа надъ предложенями валютовыми, черезъ котрѣ — якъ звѣстно — мало що не розпавъ ся клюбъ Гогенварта а зъ нимъ и правительственна коаліція. Ситуацію выратувано въ той спосôбъ, — якъ дуже часто въ тôмъ клюбѣ, числячôмъ теперь лише 55 членôвъ, отже о двохъ менше якъ польске „коло“, — що лишено кождому волю голосувати якъ хоче. И дѣйстно по ґенеральнôй дискусіи, котра три днѣ тревала, Словѣнцѣ зъ того клюбу [окрôмъ одного], селяне и бôльшôсть клерикалôвъ голосували противъ предложеня правительственного. И въ польскôмъ „колѣ“ єсть богато противникôвъ того предложеня — за нимъ стоять именно жиды, станьчики и правительственнѣ демократы, — тожь при голосованю може зъ половина польскихъ послôвъ або не явила ся зовсѣмъ або выйшла зъ салѣ. Головно стоить за валютовыми предложенями нѣмецка лѣвиця зъ своими капіталістичными тенденціями. При голосованю упало за предложенями 166 голосôвъ, на котрѣ зложила ся нѣмецка лѣвиця, польске „коло“, часть клюбу Гогенварта, клюбъ Коронінього, деякѣ дикѣ [особливо Италіянцѣ и шляхта] и наконець зъ рускихъ послôвъ Вахнянинъ [Охримовичь и Барвѣньскій усунули ся вôдъ голосованя], т. є. правительственна коаліція безъ частины клюбу Гогенварта; противъ предложеня голосувало 106 послôвъ, т. є. всѣ Чехи безъ рôзницѣ [молодо-Чехи и старо-Чехи], Словѣнцѣ, Хорваты, нѣмецкѣ націоналы, антісеміты, згадана часть клюбу Гогенварта [д-ръ Волянъ усунувъ ся вôдъ голосованя], нѣмецкѣ, консерватисты [Лінбахеръ], а зъ рускихъ послôвъ Романчукъ и Телишевскій.

Черезъ рускѣ свята зъ рускихъ послôвъ бувъ у Вѣдни лише Телишевскій, сего тыждня приѣхали ще Романчукъ, Барвѣньскій и Вахнянинъ, а вчера и Охримовичь [отже нема доси Пôдляшецкого и Мандичевского]. Телишевскій заявивъ рѣшучо, що вôнъ буде займати независиме становище вразъ зъ Романчукомъ; въ тôмъ намѣрѣ утвердили єго ще й рѣшеня загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“. Однакожь вôнъ вже и передъ тымъ высказавъ ся, що до правительственнои коаліціи не приступить анѣ не зблизить ся; єсли-жь бы загалъ Русинôвъ-народовцѣвъ за такою політикою станувъ, то вôнъ зложивъ бы мандатъ, щобы не зрывати солідарности.

Вчерашный день бувъ незвычайный у вѣденьскôмъ парляментѣ. Два засѣданя вôдбули ся того дня, рано и въ вечеръ, и забрали разомъ 13 годинъ часу, а по тыхъ двохъ засѣданяхъ були чотири именнѣ голосованя! Рано Пернерсторферъ и Чехи впровадили правительство въ трудне положенье поставленьемъ наглячого внесеня въ справѣ стрѣляня жандармôвъ на робôтникôвъ въ Фалькновѣ и Польскôй Остравѣ, при чôмъ кôльканацять людей згинуло а кôлькадесять ранено. Отже Пернерсторферъ а за нимъ Кайцль домагали ся, щобы парляментъ выбравъ комісію зъ-посередъ себе, котра бы тую справу розслѣдила; они мотивували справедливо, що на самѣ донесеня и доходженя правительственныхъ властей не можна спускати ся. Надармо нѣмецкѣ послы, щобы прийти въ помôчь правительству и спаралізувати внесенье Пернерсторфера, котрый промовлявъ дуже горячо и рѣшучо, поставили вôдъ себе малозначущу интерпеляцію; надармо міністеръ справъ внутрѣшныхъ дававъ всякѣ успокоюваня и обѣцюваня, — коаліція правительственна вправдѣ переголосувала противну сторону, але она сама мѣркувала, що така побѣда шкôдливша для неи, нѣжь для противника. Длятого перервано засѣданье на чверть годины, щобы міністерство вразъ зô своєю коаліцією дальше щось рѣшили въ тôй справѣ. Але хочь замѣсть чверти годины нарада міністрôвъ и коаліційного комітету тревала пôвтора годины, скôнчено зновъ пôвсредствомъ, котре ледви чи успокоить робôтникôвъ и опінію публичну.

Зъ рускихъ послôвъ Романчукъ и Телишевскій, знаючи зъ досвѣду въ Галичинѣ, якъ кôнчать ся звычайно доходженя противъ старостôвъ за якѣ-небудь надужитя, не задоволяли ся запевненями правительства и внесенями правительственнои коаліціи та голосували за внесенями Пернерсторфера и Кайцля: послы Вахнянинъ и Охримовичь голосували противъ тыхъ внесень, а посолъ Барвѣньскій усунувъ ся вôдъ голосованя.

Убійникъ о. Ардана передъ судомъ.

Перемышль дня 11 н. ст. мая.

Нинѣ станувъ тутъ передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ Жигмонтъ Гошовскій, сынъ цикôвского дѣдича, обжалованый о потрôйный злочинъ, а то о убійство о. Ардана, о намѣрене убійство дѣвчины Маріи Носаликôвнои и о намову свѣдкôвъ до фальшивыхъ зôзнань передъ судомъ. Змѣстъ акту обжалованя подаю низше; тутъ на разѣ обмежу ся подати лишь загальнѣ вражѣня, якѣ доставила розправа передъ полуднемъ першого дня.

Коли вже стало звѣстно, що розправа Гошовского, або т. зв. Schluss вôдбуде ся дня 11. мая и що президентъ суду п. Дилевскій обмеживъ число білєтôвъ вступу на салю лишь мало що бôльше по-надъ сотку, то черезъ кôлька днѣвъ бюро президіяльне находило ся въ формальнôй облозѣ вôдъ жадныхъ сензаційныхъ вражѣнь. Однакъ дармо трудили ся, бо білєты тѣ були вже давно незамовлюванѣ и приобѣцянѣ особамъ, стоячимъ въ близшихъ зносинахъ зъ сферами судовыми. Тожь и сеся розправа представляє ся нинѣ не такъ якъ звычайно, она подобає скорше на якусь авлю, де зôбрали ся що найважнѣйшѣ особы на вôдчитъ якогось славного ученого. Богато пань *стройныхъ въ шовковѣ туалєты, побôчь нихъ* значнѣйше число священикôвъ рускихъ и латиньскихъ, прочѣ слухателѣ належать до интеліґенціи якъ мѣсцевои такъ и замѣсцевои. Входу до будынку судового стережуть два мѣскѣ поліцаѣ и одинъ дозорець для контролѣ тыхъ, що доконче до суду мусять вôйти въ справахъ терміновыхъ або иншихъ. При дверехъ самои салѣ на другôмъ поверсѣ поставлено двохъ жандармôвъ и дозорця, котрый впускає и выпускає зъ салѣ. Не диво отже, що при такъ обостренôмъ вступѣ въ самôмъ будынку судовôмъ выглядає такъ, мовь бы тамъ нѣчого такого не дѣяло ся, чимъ бы нервы людскѣ могли бути зворушенѣ; — за те передъ судомъ товпы народу выстоюють и зъ жадобою выпытують ся кождого, выходячого зъ будынку судового, що тамъ чувати.

Перейдѣмъ теперь до салѣ, въ котрôй має розôграти ся сумный епільоґъ. Тишина въ салѣ гробова Присяжнѣ выжидають зъ непокоємъ, на котрого зъ нихъ выпаде засѣсти на лавѣ судейскôй и сказати своє послѣдне слово. Являєсь трибуналъ, на чолѣ котрого станувъ самъ президентъ Дилевскій, а яко вотанты фунґують: совѣтникъ д-ръ Миклашевскій, секретарь Круликовскій и адъюнктъ Копецъ яко заступникъ на случай потребы. Обжаловує самъ прокураторъ п. Прахтель, обороны пôднявъ ся д-ръ Долиньскій, пошкодовану родину заступає оборонець въ справахъ карныхъ п. Реґеръ. При столѣ окремôмъ засѣли представителѣ прасы, а за барєрами публика, мѣжь котрою невидно зовсѣмъ халатовыхъ жидôвъ и т. зв. блюзовои публики.

Озвавъ ся звôнокъ и рôвночасно давъ ся чути голосъ предсѣдателя трибуналу: „wprowadzić obwinionego“. Слова тѣ подѣлали на присутныхъ неначе токъ електричный. Все звернуло ся до дверей, котрыми мавъ вôйти Гошовскій. Тишина така, що муху чути, якъ по надъ головами присутныхъ бренить.. Середъ не даючого описати ся напруженя отворили ся дверѣ, а въ нихъ показавъ ся герой нинѣшного дня мѣжь двома дозорцями зъ набаґнетоваными карабінами и надзирателемъ вязнѣвъ Санатовичемъ. Зъ устъ публики вырываєсь тихенькій шепôтъ: „отсе убійникъ священика“ и очѣ всѣхъ звертають ся на молодця. о досыть хмарнôмъ выразѣ лиця, середного росту, бльондина, числячого 24 лѣтъ. Якъ же-жь инакше выглядає нинѣ сей бундючный паничь зъ Цикова, передъ котрымъ дрожали всѣ дѣвчата въ селѣ и котрому нѣхто не посмѣвъ ставити опору, а коли найшовъ ся одинъ такій смѣльчакъ, пок. о. Арданъ, то свою вôдвагу переплативъ житьемъ. Нинѣ, чимъ близше кôнця, паничь той видко, зачавъ роздумувати надъ своимъ положеньемъ и коли побачивъ, що тутъ єго сила вже устала, упавъ страшно на дусѣ, а гроза недалекого кôнця, якъ такожь и непевнôсть, що зъ нимъ теперь за кôлька годинъ стати ся може, зробили своє такожь и на тôмъ циніку, котрый ще недавно уважавъ ся за якогось героя зъ роману и думавъ, що удасть ся єму щасливо выдобути зъ сего „неприємного положеня“. Але надѣя завела — и нинѣ паничь выглядає страшно пригнобленый и непевный себе. На пытаня предсѣдателя вôдповѣдає тихо, признає себе шляхтичемъ гербу „Сасъ“, до злочиньства признає ся и лишь въ детайляхъ хоче бути неточный, бо звиняє ся, що злочину допустивъ ся въ станѣ цѣлковитого ошоломленя и длятого деякихъ акцесорій не въ можности выяснити, якъ н. пр. чи убійство о. Ардана уплянувавъ зъ горы и чи зъ пляномъ тымъ вже довше носивъ ся, чи лишь давъ пôрвати ся хвилевому сильному унесеню. Та квестія дуже важна пôдъ взглядомъ вымѣру кары, и здаєсь Гошовскій вагу єи добре знає тожь и старає ся въ сей спосôбъ боронитись. Однакъ ся оборона єму не веде ся, бо припертый предсѣдателемъ прокураторомъ и деякими зъ судьѣвъ присяжныхъ, не знає дальше, що зъ собою почати.

Зъ свѣдкôвъ переслухано рано що ино паню Арданову, нещастну жѣнку покôйного о. Ардана. На кôнцеве пытанье предсѣдателя, чи може подати въ приближеню свою шкоду зô страты мужа, нещастна женщина не була въ силѣ тои страты „поліквідувати“, и длятого полишено сю квестію п. Реґерови при кôнцевыхъ выводахъ

До характеристики Гошовского додамъ ще отсѣ факты. Сидячи въ арештѣ слѣдчôмъ, писавъ Гошовскій три картки до одного зъ членôвъ родины въ котрыхъ выразно зборонивъ, щобы коханцѣ єго и єго дитинѣ що-небудь дати зъ єго маєтку. Тѣ картки, розумѣєсь не дôйшли до властивои адресы, лишь дôстали ся до рукъ судьѣ слѣдчого п. Анґермана, котрый залучивъ ихъ до актôвъ, яко pendant наглядно илюструючій поведенье „паничѣвъ“ супротивъ сѣльскихъ дѣвчатъ, що такъ ихъ по майстерски змалювавъ нашъ Тарасъ Шевченко.

Пополудни жаднѣ вражѣнь нервовыхъ будуть мати напевно чимъ насытитись. бо буде переслухана любовниця Гошовского Марія Носаликôвна“, найклясичнѣйшій свѣдокъ въ тôмъ цѣлôмъ процесѣ, справдѣшна Немезісъ-мстителька, котра зôзнанями своими выдала „свого“ панича въ руки справедливости.

Складъ судьѣвъ присяжныхъ представляє ся менше бôльше такъ: одинъ ґрафъ Лубеньскій зъ Кракôвця, д-ръ Мінцъ адвокатъ зъ Ярослава, три селяне, а прочѣ належать до интеліґенціи — жидôвъ нема. — Предсѣдатель трибуналу хотѣвъ бы покôнчити розправу за одинъ день.

—

Змѣстъ акту обжалованя такій:

Ц. к. прокураторія державна въ Перемышли обжаловує Жигмонта Гошовского, 24-лѣтного, родомъ зъ Кракова, безженного, римо-кат. вѣроисповѣданя, проживаючого при родичахъ,

Олександра Ефименко

про

женщину въ крестяньскôй семьи.

(Конець.)

Родина вѣрить твердо въ свои права и не дає забрати голосу дѣвчинѣ. Женщины такъ були подорожѣли въ оденъ часъ въ Сербіи, що бѣднѣйшому чоловѣкови не можна було купити собѣ жѣнки, ажь князь Юрій Чорный мусѣвъ выдати заказъ плати бôльше якъ дуката. Въ Чорногорѣ задержавъ ся сей звычай до нинѣ, а у иншихъ Славянъ хиба полишались лише слѣды въ дарахъ весѣльныхъ, котрѣ ще й теперь женихъ дає своѣй жѣнцѣ.

Въ звычаяхъ славяньскихъ полишивъ ся слѣдъ тои недавнои долѣ женщины, не маючи жадного высшого значѣня въ свѣтѣ, де може й затертый слѣдъ гôдности людскои. Доля Славянки незавидна. Правда, она єсть членомъ родины якъ и найменше дитя, але голосъ єи зверненый до того, щобы лишень працювати и працювати. Не мала то праця жде женщину середъ хозяйства, а коли сильнѣйшѣ звалюють на неи ще ввесь тягаръ працѣ тои, тогды ми мохôть приходить ся повторити тотѣ важкѣ слова: „Вѣки проминали, все до щастя змѣнялось, одну тôлько Богъ забувъ змѣнити — гôрку долю Славянки!“

Середъ працѣ дуже тяжкои приходилось ѣй жити въ задрузѣ старославяньскôй. Женщина выступає тутъ яко сила робôтнича, що мусить старати ся, всѣ свои обовязки сповнити и собѣ на „придане“ заробити. Выйде она за мужь, то родина доповняє єи „придане“ и бере на себе выдатки весѣльнѣ, але зъ вôдданьемъ дѣвчины за мужь зôрванѣ єи вôдносины зъ своимъ родомъ, до котрого она вже не має права спадщины — хиба, коли-бъ всѣ мужчины и женщины, що є при родинѣ, вымерли.

Всѣ домашнѣ роботы чекають рукъ жѣночихъ, а се головно рукъ невѣстки. У великихъ семяхъ робота дѣлила ся межи невѣстки: одна ходила коло товару, друга варила страву, иншѣ зновъ ходили на роботу въ поле, а окрôмъ тыхъ робôтъ господарскихъ для цѣлои семьѣ — має кожда жѣнка замужна роботу при власнôй рôдни: одѣти мужа та дѣтей своихъ, єсли ѣй не призначать, щобы одѣвала котрого ще бôльше зъ помежи членôвъ родины.

Вже жь найтяжше приходить ся жити жѣнкамъ, коли они мусять зъ дѣтьми на рукахъ ити на зарôбки въ далекѣ стороны, полишаючи свои ґаздôвства, та горюючи въ далекôй сторонѣ при тяжкôй праци на поли.

„Безвзглядно бути покôрною свому мужеви“ — се завѣтъ жѣнки славяньскои Бійка мужа — се не надужитье єго власти, а законна для неи проява, безъ котрои може була бы нарушена гармонія вôдносинъ супружихъ. Мужчина являєсь тутъ представителемъ силы фізичнои. Може бити — значить: може милувати и заступити жѣнку вôдъ зневаги.

Въ такôмъ положеню находить ся женщина, а жаденъ протестъ зъ єи стороны, жадна пôльга неможлива, доки сильно держить ся родовый устрôй семьѣ. Жѣнку давить мужь, а ихъ обоихъ давить семя, котра приказує мужеви жадати вôдъ жѣнки сповненя всѣхъ обовязкôвъ, хочь-бы вôнъ бажавъ змѣнити єи долю.

Се головнѣ засады, якѣ принѣсъ давный родовый устрôй, выробленый простонародною фільософією, але й они не всюды однакѣ. Де народови веде ся лучше, тамъ и доля жѣноча усмѣхає ся, а де бѣда, тамъ про щастье домове супругôвъ нема й бесѣды. Коли п. Ефименко запытала одну жѣнку про долю жѣнокъ на селѣ, то она ѣй вôдповѣла: „Въ богацтвѣ и жѣнцѣ хорошо и мужѣ лучшѣ, а коли доведе ся нужду дѣлити, то вже не жди добра“.

Зъ переходомъ великои семьѣ въ малу семью або родину сполучена змѣна долѣ женщины. Два лишень робôтники тутъ выступають на поли домашного ґаздôвства: чоловѣкъ и жѣнка. Мужь держить головный провôдъ хозяйства, але и жѣнка стає тутъ такожь самостôйною ґаздинею. Она вôддыхає тутъ свобôднѣйше, а мужь, хочь-бы вôнъ бувъ въ станѣ найсумнѣйшôмъ, дивить ся на свою жѣнку якъ на товаришку житя, якъ каже украиньско-руска пословиця: „Чоловѣкъ и жѣнка найлучша спôлка“.

Коли середъ устрою великои семьѣ — „придане“ [посагъ, вѣно] мало служити интересамъ матеріяльнымъ великои семьѣ, то теперь оно стає ся власностію жѣнки, а маючи въ своихъ рукахъ важне средство матеріяльне, прибирають и єи вôдносины до мужа характеръ бôльше свобôдный та рôвновартный мужеви.

Селянинови незвѣстнѣ законы тутъ або тамъ наданѣ властію о вôдносинахъ супругôвъ до себе, о правѣ маєтковôмъ мужа до жѣнки, однакожь и у него єсть свôй законъ а симъ єсть обычай народный. Сей же станувъ на тôмъ становиску, що жѣнка задержує своє придане на власнôсть.

Яко слѣдъ давного ладу родинного полишилась въ простонароднôмъ звычаю постанова, що жѣнка и теперь не може завѣщувати приданымъ, бо звычай каже дѣтемъ лишити се все майно або, єсли дѣтей нема, то жѣнчинôй родинѣ, а мужь по жѣнцѣ одержує лишень деякѣ рѣчи, якъ бы на споминъ: постѣль, образы, одѣжь и т. и.

Крôмъ приданого вôдграє важну ролю середъ родины — становиско економічне, яке занимає жѣнка яко ґаздиня въ повнôмъ значѣню того слова Коли въ великôй семьѣ була она лишень простою силою робôтничою, то середъ новои родины бачить она ясну цѣль своєи працѣ, вôдъ котрои залежить добро єи самои и добро єи рôднѣ. И теперь жде єи немала праця, а се все солодить ѣй щастье родинне.

Простонародный поглядъ на долю и становиско женщины — переводить сю нову засаду дальше. Умирає мужь, жѣнка перестала вже теперь бути особою безъ долѣ и права... Народный звычай не знає тыхъ штучныхъ по-

1) що 31 жовтня 1893 р. въ Цикові, выпровадивши Марію Носаликівну на вóддалене мѣсце пóдъ лѣсомъ, въ намѣрѣ убити ѣи, стрѣливъ до неи нечайно зъ револьверу, набитого кулею, въ голову, але ѣи лишь скалѣчивъ — тожь въ злóмъ намѣрѣ предпринявъ чинибсть ведучу до дѣйстного выконаня злочину, а довершенье того злочину лишь случайно не наступило;

2) що въ осени 1893 р. старав ся Марію Носаликівну наклонити до ложного свѣдченя въ ѣго користь, а именно намовивъ ѣи до зóзнаня, що то она сама забавляючись револьверомъ случайно скалѣчила ся;

3) що 7 цвѣтня с. р. вечеромъ въ Цикові рубнувъ о. Ардана въ намѣрѣ убійства способомъ зрадливо-пóдступнымъ сокирою въ голову, въ наслѣдокъ чого наступила смерть священика.

Въ виду того обжалованый являє ся виновнымъ злочину зъ §§. 134 и 135 карн. закона (скрытоубійство), якъ доконаного такъ и намѣреного, вóдтакъ злочину обманьства зъ §§. 197 и 199 з. кар., — а за тѝ злочины вызначенѝ кары, означенѝ въ §§. 34 и 136 (кара смерти) зак. карн.

Въ мотивахъ акту обжалованя подано характеристику убитого о. Ардана и убійника Гошовского.

О. Іоанъ Арданъ, вельми примѣрный священикъ, прийшовъ на парохію въ Цикові передъ 22 роками и своимъ поведеньемъ зъѣднавъ собѣ парохіянъ та признанье въ цѣлóй околици. Вельми свѣтлый душпастырь, перенятый задачею свого званя, порозумѣвъ, що помѣжь задачами житя найважнѣйша стояти вѣрно и пильно на сторожи становища, порученого ѣму суспóльностью. Дѣяльнóсть душпастирска и честнота характеру придбали ѣму признанье властей, и покóйный бувъ именованый деканомъ, почетнымъ крилошаниномъ и совѣтникомъ перемыскон капітулы. Дбаючи о добро ближныхъ, покóйный не старавъ ся нѣколи о земскѝ блага и мовь правдивый слуга Божій, живъ зъ численною своею родиною въ великóй навѣть бѣднотѣ. До бѣдненького приходства горнувъ ся людъ по пораду, потѣху и ратунокъ, а покрѣпленый на дусѣ словами слуги Христа, вертавъ пóдъ стрѣху, благословлячи свого душпастиря и зовучи ѣго своимъ батькомъ.

Передъ семи роками купивъ село Цикóвъ Левъ Гошовскій. При нѣмъ прожившавъ сынъ ѣго Жигмонтъ, котрый здавши испытъ зрѣлости и выслуживши одинъ рóкъ въ войску, замѣсть выбрати собѣ яке званье, вóддававъ ся лѣнивству, провадивъ вельми розпустне житье, баламутивъ дѣвчата въ селѣ и на приходствѣ, закрадаючись тамъ нóчною порою, часто передягнувшись за паробка або за дѣвчину; часто заходивъ до мѣсцевон коршмы, де бравъ участь въ танцяхъ, бивъ ся зъ паробками и бувавъ часто самъ побитый. Словомъ для розпустного житя посвятивъ вóнъ молодóсть, выховань̀е и тяжко запрацьованѝ фонды свого вóтця. Нѣчо не було для него святымъ, а навѣть не шанувавъ своихъ родичѣвъ, заходячи зъ ними въ сварку, при чóмъ цѣлкомъ не числивъ ся зъ словами.

Тѣснѣйшѝ зносины вязали обжалованого зъ Маріею Носаликівною, що служила у ѣго родичѣвъ, и мавъ зъ нею дитину. Зъ-разу удержувавъ Марію зъ дитиною въ дворѣ або въ хатахъ близько двора; пóзнѣйше однакъ забувъ на свои обовязки. Длятого, щобы удержати себе и дитину, пóйшла Марія на службу до двóрского кухаря Ивана Табиша въ Германовичахъ и удалась 1 жовтня 1893 р. на мѣсце службы, на котру приняла задатокъ 1 зр. Того-жь дня выславъ Жигмонтъ за Маріею Каську Ґбурову зъ 1 зр. на зворотъ задатку, поручаючи, щобы Носаликівна покинула службу, сейчасъ вернулась и ждала на него надъ рѣкою Вѣгромъ въ означенóмъ, вóдъ людскихъ осель вóддаленóмъ мѣсци. Туды выбравъ ся Гошовскій, якъ самъ зóзнавъ, зъ дубельтóвкою на плечехъ и остро набитымъ револьверомъ та выжидавъ Марію Носаликівну, котра дѣйстно надóйшла зъ Каською. Каська пóйшла просто до Цикова, а Марію затримавъ Гошовскій пóдъ покрывкою, що встыдає ся зъ нею ити въ бѣлый день по-при хаты повѣвъ въ лѣсъ и тутъ стрѣливъ ѣй въ лице зъ револьверу. Зó скалѣченымъ лицемъ вернулась Носаликівна ажь по двохъ годинахъ до Цикова. Жандармерія арештувала Гошовского, пóдозрѣного о намѣрене скрытоубійство, але що Марія Носаликівна тогдѣ зóзнала, що сама себе скалѣчила, сидячи на межи и забавляючись револьверомъ, то судово-карне слѣдство противъ Гошовского при недостачи ѣго зóзнань и иншихъ доказóвъ було застановлене.

Скрытоубійства на о. Арданѣ доконано 7 цвѣтня с. р. о 9-тóй год. вечеромъ. О. Арданъ зъ закуренымъ цигаромъ вертавъ ся зъ свого звычайного проходу по дорозѣ коло приходства и станувъ въ воротахъ, ведучихъ до окружаючого ѣго дóмъ огороду. За тыми воротами скрывъ ся убійця, уоруженый въ сокиру и кинжалъ. Вóстрье сокиры пробувавъ вóнъ на досцѣ паркана, зъ чого остали слѣды. Въ хвилю, коли о. Арданъ зробивъ три кроки въ своѣмъ огородѣ, убійникъ рубнувъ ѣго въ чоло острою а тяжкою сокирою и пхнувъ зъ заду кинжаломъ въ лѣве рамя. Убійникъ утѣкъ и щезъ въ нóчнóй темрявѣ. Не зважаючи на тяжкѝ раны перейшовъ о. Арданъ назадъ черезъ ворота за утѣкаючимъ убійникомъ. Тутъ однакъ опустили ѣго силы и вóнъ упавъ. Перший, що наспѣвъ зъ помочью, бувъ Петро Качоръ, нóчный сторожь, стоячій въ дверехъ старои школы, положенои кóлькадесять крокóвъ вóдъ мѣсця злочину и почувшій крикъ о Ардана: „Ой! ой! ґвалту, убивъ мене; я нѣкому нѣчого не виненъ! Ґвалту Качоръ!“ Небавомъ прибули туды паробки о. Ардана Иванъ Саламаха и Илько Тымочко. Имъ вказавъ о. Арданъ мѣсце на стежцѣ, де ѣго рубнено сокирою и де упала ѣму зъ головы шапка та бурштинова цигарничка зъ цигаромъ. Мѣсце було залите калужою крови и въ нѣмъ лежала протята шапка, розбита цигарничка и одинъ зубъ о. Ардана. Втративши притомнóсть о Ардана привели згаданѝ селяне до дому, де вже всѣ спали. Пояснень о. Арданъ вже не мóгъ дати нѣякихъ.

Въ наслѣдокъ тыхъ тяжкихъ ранъ упокоивъ ся о. Арданъ 10 цвѣтня.

Коли о. Арданъ безпритомный лежавъ на постели, старала ся жена ѣго Марія затамувати кровь, але що не могла того нѣякъ вдѣяти, выслала двѣ дѣвки зъ однимъ паробкомъ до двора до Льва Гошовского (отця) за средствами на затамованье крови. По дорозѣ прилучивъ ся Берко Лібгардъ Коли не могли нѣкого допукати ся въ дворѣ, выйшовъ зъ офіцинъ босо, безъ одягу, Жигмонтъ Гошовскій и поспытавъ чого хотять. Они розповѣли ѣму про доконане злочинство, а вóнъ порадивъ дальше пукати. Коли-жь и теперь не могли нѣкого розбудити, заявивъ Жигмонтъ, що иде спати, а прибувшихъ навѣть не боронивъ передъ псами.

Нѣчого не зробивши, вертавъ ся Берко Лібгардъ зъ выслаными и стрѣтивши трехъ двóрскихъ паробкóвъ розповѣвъ имъ о пригодѣ. Одинъ зъ нихъ Йосифъ Галушка повѣдомивъ дѣдича Льва Гошовского а той велѣвъ заложити конѣ, пóдъѣхавъ пóдъ офіцины и закликавъ „Мундекъ“. За пять мінутъ изъ офіцины выбѣгъ босо и безъ шапки Жигмонтъ, а на оповѣданье вóтця, що священикъ убитый сказавъ зъ зачудованьемъ: Jezus Maryа co się robi! и вернувши до офіцинъ вскорѣ выйшовъ одѣтый назадъ. Зачудованье Жигм. Гошовского було удаване, бо вóнъ вже скорше знавъ о всѣмъ вóдъ Лібгарда.

Прибувши на приходство удались оба Гошовскѝ до спальнои комнаты о. Ардана. Жигмонтъ, держачи высоко лѣхтарню, задержавъ ся въ спальни лишь коротко и пошептавши въ кухни зъ дѣвками, лишивъ свого вóтця, а самъ велѣвъ себе вóдвезти въ свою офіцину.

Слѣдуючій день по злочинѣ пересидѣвъ убійникъ въ хатѣ Василя Качора, де жила ѣго любовница. Въ той день пивъ вóнъ велику скóлькóсть квасного молока, такъ що одинъ паробокъ сказавъ, що „панича щось палить, коли маѣ таку спрагу“.

Пóдозрѣнье впало на виновника ажь тогдѣ, коли судья слѣдчій довѣдавъ ся, що Жигм. Гошовскій ночью закрадавъ ся до служницѣ о. Ардана 16-лѣтнои Маріи Присташь, котру выбравъ собѣ на мѣсце Маріи Носаликівнои. На одныхъ такихъ любовныхъ сходинахъ прихопивъ о. Арданъ въ своѣй стайни Жигмонта, котрый вырвавъ ся о Арданови зъ рукъ и утѣкъ. За утѣкаючимъ кричавъ о. Арданъ: „Ты б . . . . . если тебе другій разъ дóстану въ руки, то перетрѣнаю!“ Пóдозрѣнье се скрѣпилось ще, по зóзнаняхъ Маріи Носаликівнои дня 11 цвѣтня. Марія, хочь зложила нешкóдну для Гошовского, неточнѝ и повнѝ застережень зóзнаня зъ котрыхъ нѣчого заключати не можна було, выйшовши по тыхъ зóзнаняхъ до сѣней попала въ обморокъ, а се доказувало на великѝ докоры совѣсти.

Въ ночи на 12 цвѣтня Жигмонта Гошовского арештовано и вóдставлено до суду въ Перемышли. Слѣдуючого дня, 12 цвѣтня, явилась Марія Носаликівна передъ судьею слѣдчимъ, добровóльно заявляючи готовóсть теперь по арештованю Гошовского, сказати повну правду, чого скорше зробити не могла, бо Гошовскій загрозивъ ѣй смертью, если скаже правду.

Она розповѣла передовсѣмъ, що 31 жовтня 1893 р. стрѣливъ до неи Гошовскій въ лѣсѣ зъ револьвера, она ошоломлена упала, а вóнъ душивъ ѣи и бивъ револьверомъ по головѣ. Она прийшла до себе и клякнувши просила: „Даруй менѣ житье, а нѣчого тобѣ не буде!“ Вóнъ выпустивъ ѣи и пóйшовъ зъ нею до двора, помѣстивъ ѣи въ своѣй комнатѣ и повѣдомивъ о пригодѣ вóтця и сестру На Носаликівнóй вымóгъ, що она тогдѣ въ слѣдствѣ зóзнала ложно. Теперь по вѣрнóмъ ѣи зóзнаню, признавъ ся, але додавъ, що нѣбы-то й себе хотѣвъ застрѣлити. Оно не правда бо мавъ ще кулѣ, а не стрѣлявъ ся.

Що-до скрытоубійства о. Ардана зóзнала Носаликівна, що у вечеръ о годинѣ 7 привѣвъ ѣи Гошовскій зъ хаты Качора до офіцины, зъѣли по одному яйцю и розмовляли. Потóмъ вóнъ сказавъ, що йде занести продати жидови жито, и выйшовъ, а она заснула при лямпѣ. Збудивъ ѣи Гошовскій, вернувшись и сказавъ: Już księdza niema, jużem go sprawił. Въ рукахъ мавъ чорну сподницю и спаливъ ѣи въ зелѣзнóй печи, пóдпаливши соломою зъ постелѣ, а що вкладавъ ѣи поспѣшно, то вырвавъ изъ печи руру и въ хатѣ надымило ся. Вóнъ загасивъ лямпу и отворивъ вóкна, дрожачи лягъ на постѣль и ѣй казавъ лягти Пригадавши собѣ, що на липѣ въ огородѣ лишивъ шапку и чоботы, пóйшовъ и принѣсъ. Носаликівна запытала ѣго: що ѣму бувъ виненъ священикъ? — а вóнъ вóдповѣвъ: Czy ci go żal? co cię to interesuje? А по хвили додавъ: Co będzie z nami? Jak powiesz, to ja powiem, że ty byłaś mi do pomocy. Лежачи на постелѣ сказавъ: Nie wiedzieć czy to wyjdzie na jaw? Nikt mnie nie widział! Потóмъ поѣхавъ въ вóтцемъ на приходство, а вернувшись розказувавъ, що на свою жертву не глядѣвъ, тóлько слугъ пытавъ, хто и коли мóгъ то зробити. Положивъ ся, выкуривъ папѣросъ и уснувъ.

До сходу сонця вóнъ провѣвъ Носаликівну огородомъ, а при ставѣ показавъ ѣй у водѣ коло берега сокиру, и радивъ ся, якъ ѣи укрыти. Она зó страху передъ намъ скочила черезъ плóтъ, а змучена безсонною ночію положилась въ хатѣ Качора спати За пóвъ годины прийшовъ Гошовскій и цѣлый день пересидѣвъ у Качора пивъ багато кислого молока и зъ рѣдка лише заглядавъ до двора. Тутъ зновъ страшивъ ѣи, що коли она ѣго зрадить, то буде мусѣла дивитись, якъ ѣго будуть вѣшати.

Вечеромъ 8 цвѣтня забравъ вóнъ ѣи зновъ до двора а напившись руму и положившись говорившъ: Ja tego wytrzymać nie mogę! Powiedz mi czy ty tego nie wyznasz? bo gdybyś wyznała, to cię zastrzelę! Выпытувавъ ся, кого пóдозрѣвають. Коли ѣго арештовано, вóнъ поцѣлувавъ Насаликівну и сказавъ ѣй: „Будь здорова!“

(*Дальше буде.*)

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Ново-выбраный выдѣлъ „Народнои Рады“ зóбравъ ся передъ выѣздомъ посла Романчука до Вѣдня на засѣданье и пóдъ проводомъ п. Романчука яко головы товариства уконституувавъ ся а вóдтакъ взявъ пóдъ наради передовсѣмъ ухвалы загальныхъ зборóвъ.

Уконституувавъ ся выдѣлъ въ такій спóсóбъ: заступникомъ головы выбрано о. Александра Стефановича, секретаремъ д-ра Андрѣя Коса, а касіéромъ п. Василя Нагóрного, призначуючи ѣму до помочи проф. Романа Цеглиньского.

Вóдтакъ взято пóдъ нараду ухвалу загальныхъ зборóвъ: „Выдѣлъ Народнои Рады маѣ якъ найскорше перевести орґанізацію мѣжь Русинами“. Голова товариства подавъ начеркъ способу переведеня тои орґанізациі у Львовѣ и на провінціи. Робота въ тóмъ дѣлѣ маѣ розпочати ся въ короткóмъ часѣ т. є. по скóнченю теперѣшнои сесіи рады державнои, коли голова товариства поверне зъ Вѣдня до Львова и возьме провóдъ въ тóй важнóй справѣ.

Въ звязи зъ справою орґанізациі Руси, нóвъ обговорювавъ выдѣлъ такожь справу вѣчь и ухваливъ кóлька постановъ въ тóмъ дѣлѣ.

Опóсля выдѣлъ взявъ пóдъ нараду ухвалу загальныхъ зборóвъ: „Выдѣлъ Народнои Рады сальвуючи своѣ становище, маѣ старати ся всѣми силами о консолідацію Русинóвъ, не сходячи зó становища своѣи програмы“. Зъ огляду, що практичне переведенье многоважнои сеи справы потребує основного розгляду, выдѣлъ рѣшивъ поки-що лише въ засадѣ, що стоить за гадкою консолідациі Русинóвъ и буде старати ся дѣлати по мысли порученя загальныхъ зборóвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Стамбуловъ уповномочнивъ болгарского аґента въ Царгородѣ заявити Портѣ въ справѣ переговорóвъ що-до шкóлъ въ Македонiи, що турецке правительство поступитъ не добре и пошкодить своимъ интересамъ, если вóдкине жаданя Болгаріи и не вдоволитъ законнымъ жаданямъ македоньскихъ Болгаръ.

Въ раковицкóмъ процесѣ противъ винновникóвъ динамітнои експлóзіи, заступникъ прокуратора, Вышнъ, обговорювавъ выпадки, якѝ лучили ся въ Раковицяхъ передъ пяти мѣсяцями. Тѝ выпадки живуть ще въ свѣжóй памяти всѣхъ и звернули на себе увагу цѣлои Чехіи. Прокураторъ представивъ, що крадѣжь динаміту довершено въ цѣли атентату, и лишь случаéви завдячити, що при атентатѣ на дóмъ д-ра Вольфа не упала нѣяка жертва. Потóмъ обговорювавъ прокураторъ иншѝ злочины обжалованыхъ: розсыланье листóвъ зъ погрозами и безнастанне держанье мѣста въ страху и трéвозѣ. Що-до мотивóвъ тыхъ злочинныхъ проступкóвъ, то они не мають нѣякого вплыву на ихъ карыдостойнóсть; однакъ прокураторъ не хоче поминути нагоды, щобы не пояснити тыхъ мотивóвъ кóлькома словами. Причины злочину треба нинѣ глядати въ окликахъ широко розповсюдненыхъ; тѝ оклики не мають нѣякои гумунітарнои и етичнои пóдставы, а пояснити ихъ можна тóлько злымъ напрямомъ выховання, або заблудженьемъ. Тѝ оклики — то анархізмъ и антісемітизмъ. До того прилучає ся зовсѣмъ схиблене розумѣнье народности. Тѝ оклики опанували такожь обжалованыхъ, а свѣдкомъ того листы зъ погрозами: „Прочь зъ жидами! Прочь зъ Нѣмцями!“ — Прокураторъ внѣсъ кару вóдъ 1 до 5 лѣтъ вязницѣ — Потóмъ промовляли оборонцѣ. Вечеромъ о годинѣ 7-óй оголошено выровъ. Трибуналъ признавъ всѣхъ обжалованыхъ винными и засудивъ Шміду и Шваху, кождого на 3 роки тяжкои вязницѣ, Наталього на 18 мѣсяцѣвъ а такожь Коляржа на 18 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ. Всѣ обжалованѝ выслухали засуду спокóйно, а Шміда заявивъ именемъ товаришѣвъ, що застерѣгають собѣ тридневый речинець до намыслу, щобы зголосити зажаленье неважности.

НОВИНКИ.

— **Програма концерту**, що его устроюють львóвскѝ руско-народнѝ товариства дня 16-ого н. ст. мая с р. въ память XXXIII ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка:

1. Вступне слово п. И. Б.
2. Лисенко: „Народнѝ пѣсни“
   а) Коло млына, коло броду
   б) Та нема гóршь нѣкому
   в) Ой знати, знати хто кого любить — вóдспѣвае мѣшаный хоръ „Львóв. Бояна“ въ супроводѣ фортепияна.
3. Гра на цитрѣ — выконае о. Евґенъ Купчиньскій.
4. Монюшко: а) Двѣ зорѣ, б) Козакъ — сольо тенорове въ супроводѣ фортепияна вóдспѣвае п. Олександеръ Мишуга.
5. Лисенко-Шевченко: „Гамалія“ — вóдспѣвае хоръ мужескій „Львóвского Бояна“ въ супроводѣ фортепияна.

— —

6. Шевченко: „Лебединъ“ — вóддекламуе панна Тишиньска.
7. Лисенко: „Жалóбный маршъ“ — вóдспѣвае мѣшаный хоръ „Львóвского Бояна“ въ супроводѣ фортепияна.
8. Лисенко-Шевченко: „Ой сама я сама“ — сольо сопранове въ супроводѣ фортеп. вóдспѣвае панна Саломея Крушельницка.
9. Вербицкій: „Жовнѣръ“ — вóдспѣвае хоръ мужескій „Львóвского Бояна“.

Цѣны мѣсць: Крѣсла першорядни 1 зр. 50 кр., другорядни 1 зр., вступъ на салю 50 кр., ґалерія 25 кр.

Билетóвъ можна дóстати въ торговли М. Дымета, Ринокъ ч. 20, въ товариствѣ „Руска Бесѣда“, а въ день концерту при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7½ вечеромъ.

Въ часѣ продукцій дверѣ салѣ будуть безусловно замкненѝ.

— **Загальнѝ зборы „Львóвского Бояна“** вóдбудуть ся въ пятницю дня 18-ого мая въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. На порядку дневнóмъ: 1) Справозданье уступаючого выдѣлу, 2) выбóръ нового выдѣлу и дірігента и 3) внесеня и интерпеляціи. Початокъ о годинѣ 4-óй пополудни.

— **Испытъ дяковскій въ Станиславовѣ.** Дня 8 н. ст. мая яко въ означеный речинець Впр. еп. консисторією вóдбувъ ся — якъ намъ пишуть зъ Станиславова — испытъ кандидатóвъ дяковскихъ, котрѝ перебували на курсѣ науки дяковства въ школѣ управителя хору катедрального п. Ивн. Полотнюка. Кандидатóвъ приступило до испыту сѣмохъ и всѣ здали. 1) Юганъ Михайло зъ Конюшокъ дóставъ ноту зъ вóдзначеньемъ, 2) Мачульскій Волод. зъ Чорнокóнець и 3) Нагóрнякъ Василь зъ Краснои ноту зъ добрымъ успѣхомъ, 4) Бейсюкъ Иванъ зъ Хóмчина, 5) Бенько Сте-

---

декуды частокъ спадщины, але по справедливости дѣлить ось такъ майно по мужеви полишене: Жѣнка-вдова завѣдуе майномъ дѣтей своихъ и одержуѣ „на прожитокъ“ рóвный най зъ сынами, або йде сидѣти до котрого зъ сынóвъ. Вдова завѣдуе майномъ дѣтей своихъ, доки не выйде за мужь въ-другe, бо тогды родина ѣи першого мужа бере опѣку надъ дѣтьми.

Бездѣтна вдова, що жила коротко зъ мужемъ, не заслужила собѣ ще на жадну участь въ майнѣ мужа, але ѣй звертае ся придане, а майно вертаѣсь до родины мужа. Если-жь она жила зъ мужемъ довше, то звычай каже брати участь въ майнѣ полишенóмъ по мужеви. Тутъ пробиваѣсь напрямъ економічный, котрый каже и незаконнóй жѣнцѣ признавати таке саме право маѣткóвъ, а народъ выяснюе се тымъ, що жѣнка, котра зъ мужемъ вѣкъ свóй прожила працюючи зъ нимъ и на него, заробила собѣ у него бóльше всѣхъ осóбъ зъ нимъ спорóдненыхъ.

Коли отже право писане тутъ и тамъ означуе способы роздѣлу майна середъ спадщины, то народъ бере все реально — такъ, якъ ѣму рѣчь представляѣсь по справедливости и по совѣсти, а хочь-бы судъ присудивъ тому або другому инакше, то вóнъ скаже, що тутъ нема правды...

Доля Славянки стоить нинѣ на переломѣ. Зъ однои стороны вóдзывають ся старѝ, традиціѝнѝ засады, котрыхъ цѣлію: мати жѣнку на дальше невóльницею и слугою свого пана, а зъ другои стороны выринають новѝ, здоровѝ засады, що дають женщинѣ самостóйнóсть и опѣку передъ дикою силою. Народный звычай хоронить слабу женщину, нищить перестарѣлѝ формы родинного устрою и пóдносить напрямъ економічный, вóддаючи праци въ нагородѣ. — „право“. Се зароды нового поступу середъ пробудженого свѣта славяньского, де женщина найде вóдповѣдне мѣсце середъ суспóльности, коли до свободы личнои и независимости економічнои прибуде: образованье женщины, до сего часу въ значнóй части приспане.

Въ защитѣ правъ жѣноцтва выступила передъ свѣтомъ ученымъ голосно п. Ефименко, выступила зъ працею нелегкою, але дуже тяжкою, бо заснованою на живóмъ образѣ народнóмъ, показуючи сему свѣтови, що ѣсть средство, котре розвяже неодно пытанье въ науцѣ, а симъ: пóзнанье житя народного.

П. Ефименко кличе зарóвно до етноґрафа, економіста и правника — глядѣти въ нарóдъ яко въ живу силу въ житю суспóльнóмъ. Знакомство зъ душею народу, зъ ѣго свѣтоглядомъ — се перше пытанье, на котре вказуе п. Ефименко. Она звертае очи правника на новѝ, непрослѣдимѝ майже жерела середъ свого народу и дае ясно пóзнати завданье правника-законодавця, котрый нѣколи не повиненъ поминати пóдставъ розвою права середъ народу!

П. Ефименко — се и защитникъ правъ жѣноцтва, що забравъ голосъ въ своѣй науковóй праци въ имени лучшои долѣ Славянки. Говорить она „pro domo sua“, розкрывае передъ свѣтомъ долю женщины зó всѣми ѣи найтемнѣйшими сторонами и домагаѣсь въ имени людскости та правды — признаня женщинѣ давно належныхъ правъ середъ суспóльности. Провóдна идея ѣи праць — се любовь до народу, характеръ авторки: талантъ и образованье правниче, а при тóмъ совѣстне опрацьованье рѣчи с. мон.

На пóдставѣ сего зможе собѣ кождый выробити самостóйный судъ про тоту працю п. Ол. Ефименко.

К. А.

фанъ [вôйтъ] зъ Майдану, 6) Логаза Дмитро зъ Пôдпечаръ и 7) Калитчукъ Дмитро зъ Карлова ноту зъ успѣхомъ достаточнымъ. Вôдъ року 1880 має п. Полотнюкъ уже 75 ученикôвъ дякôвъ, зъ котрыхъ 40 зложили испиты консисторскій, а то 10 у Львовѣ а 30 въ Станиславовѣ. Тутъ примѣтити належить, що станиславôвска еп. консисторія перша въ своѣмъ „Вѣстнику Епархіяльнôмъ“ назначила речинець для испыту дякôвского. О давъ бы то Богъ, щобы руска церковь дôждала ся розумныхъ и честныхъ дякôвъ, а дяки зновъ щобы дôждались чимъ скорше лучшои долѣ!

— **Д-ръ фільософіи Романъ Ярославичъ** одержавъ вчера на университетѣ краковскôмъ степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ,

— **Зъ Надвôрняньского пишуть намъ**, що тамъ задля великои посухи царина пропадає

— **Палата судова у Львовѣ.** Теперь приступлено до закладаня фундаментôвъ пôдъ дальшій будынокъ, призначеный на помѣщенье суду карного. Въ другôй части будынку найде помѣщенье прокураторія державна, котра займе другій поверхъ. На першôмъ поверсѣ буде саля для розправъ передъ трибуналомъ орѣкаючимъ, салѣ для засѣдань суду, салѣ для свѣдкôвъ и обжалованыхъ и уряды помôчнѣ. Сей будынокъ має бути цѣлкомъ выкôнченый и вôдданый до ужитку найпôзнѣйше до лиця будучого року. Будовою править инжинеръ Шковронъ. По перенесеню бюръ зъ суду карного, буде старый будынокъ збуреный, а на єго мѣсце стане трета часть палаты судовои, призначена для высшого суду и старшои прокураторіи. Ся трегя часть буде найгарнѣйше устроена. Цѣла палата має бути готова до кôнця 1896 року.

— **Галицкій лихварѣ передъ вѣденьскимъ судомъ.** Дня 7 н. ст. мая вôдбула ся передъ касаційнымъ трибуналомъ у Вѣдни розправа въ справѣ шѣстьохъ галицкихъ жидôвъ, занимаючихъ ся лихвою и засудженыхъ за те судомъ въ Ряшевѣ на арештъ до чотирохъ мѣсяцѣвъ и на заплату кары вôдъ 60 до 200 зр. Жиды внесли противъ сего засуду рекурсъ. Ихъ оборонець д-ръ Гольдгамеръ зъ Тарнова доказувавъ, що засуджені жиды се добродѣѣ селянъ. Тѣ „добродѣѣ“ давали именно на передновокъ селянамъ збôже, а грошѣ вôдбирали осенію, але зъ заробкомъ 100 до 150% Слѣдство выказало що жиды знищили такимъ способомъ 26 селянъ По розправѣ оповѣстивъ предсѣдатель, сов. Раквичь, рѣшенье потверджуюче засудъ ряшѣвского суду и засуджуюче жидôвъ на заплату коштôвъ. Трибуналъ касаційный высказавъ при тôмъ поглядъ, що така торговля, якъ купно збôжа на кредитъ, пôдпадає пôдъ законъ о лихвѣ.

— **Выдѣлъ краєвый** именувавъ Едварда Никоровича, властителя Ульвôвка въ повѣтѣ сокальскôмъ делеґатомъ для реґуляціи долѣшнои секціи Бога, а А. Сломку касіеромъ для тои-жь секціи.

— **Россійска сторожа гранична** Въ Мальнѣ пôдъ Залôзцями лучила ся дня 4 н. ст. мая така пригода: Селянка Анна Свиреда зъ двома иншими пôйшла збирати траву на своє поле коло границѣ. Стоячій на вартѣ солдатъ россійскій побачивъ ихъ и ставъ кликати до себе, але жѣнки не слухали и йшли дальше. Тогдѣ воякъ розôгнавъ ся за ними, а въ половинѣ дороги станувъ, змѣривъ и выстрѣливъ зъ карабіна. Куля перешила обѣ ноги Анны Свиреды понизше колѣнъ. Жѣнка упала безъ притомности, а перепуджені єи товаришки не могли ѣй удѣлити нѣякои помочи. Воякъ, побачивши се, закинувъ карабінъ на рамя и пôйшовъ дальше границею. Ажь кôльканацять хвиль пôзнѣйше дали жѣнки знати до села. Ранену Свиредову перевезено до села, котрою займивъ ся лѣкарь мѣскій зъ Залозець.

— **Змѣны въ умундуроваю войска** — обмежать ся пôсля ухвалы міністерства вôйны лише на знесеню червоныхъ штанôвъ кôнноты и трену. Натомѣсть буде заведена краска сина.

— **Площа выставы** буде отворена для публики въ часѣ обохъ днѣвъ латиньскихъ Зеленыхъ Святъ, а то вôдъ годины 2-ои пополудни до вечера. Вступъ вôдъ особы 20 кр. На площи буде грати музика. Білеты рожевѣ тратять въ тѣ днѣ свою вартôсть.

— **Пробитый баґнетомъ.** Зъ Черновець доносять, що оногды въ часѣ суперечки, воякъ 76-го батальіона обороны краєвои Михайло Гречукъ, ихнувъ баґнетомъ въ груди вôзника Мойсея Шерфа и тяжко єго ранивъ. Вояка арештовано, а скалѣченого вôзника перевезено до шпиталя.

— **Товариство „слѣдителѣвъ печеръ“** до котрого належать уратованѣ въ печерахъ люґльохскихъ туристы, выступило противъ другого, истнуючого въ Градци, и ту саму цѣль маючого товариства Der Scheckenfreunde зъ обжалованьемъ о умысне замкненье входу до печеры. Имовѣрно закôнчить ся справа передъ судомъ. Оба товариства не мають нѣчого спôльного зъ наукою; до нихъ належать люде безъ образованя, що вѣрять въ байки о скарбахъ въ печерѣ и глядають за ними. Симпатіи публики звертають ся теперь цѣлковито до тыхъ людей, що зъ небезпечностію власного житя ратували замкненыхъ.

— **Выдѣлъ читальнѣ „Просвѣты“ въ Ланахъ**, повѣта камѣнецкого, уважае собѣ за обовязокъ зложити сердечну и прилюдну подяку Свѣтлому выдѣлови товариства „Просвѣта“ у Львовѣ зъ щедрый даръ 47 книжочокъ, рôзного змѣсту вартости 10 зр. 81 кр., котрыми хв. товариство „Просвѣта“ зволило обдарувати читальню въ Ланахъ зъ нагоды єи заснованя. – На тôмъ мѣсци нехай буде намъ вôльно подякувати такожь Вп. п. судьѣ Льву Герасимовичеви за даръ 2 коронъ въ користь той жь читальнѣ, Впр. о. мѣстодеканови Михайлу Цегельскому, парохови въ Камѣнцѣ стр. за даръ кôлькохъ книжочокъ и одного примѣрника Исторіи Руси (котрыхъ бôльшу скôлькôсть удѣливъ Вп. посолъ Олександеръ Барвѣньскій для роздачѣ въ повѣтѣ камѣнецкôмъ) и спѣвакамъ читальнѣ камѣнецкои за ласкаву участь при торжествѣ отвореня нашои читальнѣ. — *Кароль Бардинъ* голова читальнѣ. *Филемонъ Калиневичъ* секретарь.

— **Товариство взаимнои помочи офіціялістôвъ приватныхъ** числило зъ днемъ 31 н. ст. марта 2.334 дѣйстныхъ членôвъ зъ 10.269 удѣлами, 23 членôвъ участникôвъ зъ 84 удѣлами, або разомъ зъ рôчною вкладкою 4142 зр., 46 членôвъ спомагаючихъ и 11 почетныхъ. Маєтокъ въ вôддѣлѣ постôйныхъ запомогъ безъ дочисленя належитости выносивъ зъ днемъ 31 н. ст. марта с. р. 28.722 зр. 94 кр. готôвкою, 449.780 зр. въ цѣнныхъ паперахъ и 2 реальности вартости 59.550 зр. Прибуло въ першôмъ чвертьроцѣ с. р. зъ повѣтôвъ готôвкою 18.704 зр 68 кр., въ вôдсоткахъ 2150 зр, зворотъ за стемпель 7 зр. 50 кр., до фонду резервового и похоронного вплаты вôдъ емеритôвъ, вдôвъ и сирôтъ 37 зр. 67 кр., за выльосованѣ оферты 14.570 зр., закуплено въ мѣсце выльосованыхъ вартôстнѣ паперы вартости ном. 20.000 зр., асиґновано на выплату постôйныхъ запомогъ (неспособôбнымъ до працѣ членамъ, такожь вдовамъ и сиротамъ по нихъ), на потребы адміністраційнѣ, кошты пододорожи и діетъ делеґатôвъ та одноразовѣ датки 4025 зр. 37 кр, крôмъ того удѣлено въ 14 случаяхъ смерти похоронніѣ пôдмоги по 50 зр. въ квотѣ 700 зр. выдано для зреалізованя цѣнныхъ паперôвъ на 13.700 зр., выдано на закупно такихъ-же паперôвъ ном. вартости 20.000 зр. суму 20.370 зр. 50 кр. — Въ минувшôмъ чвертьроцѣ признавъ выдѣлъ центральный въ вôдношеню до заплаченыхъ удѣлôвъ 7 членамъ неспособôбнымъ до працѣ постôйну пôдмогу въ рôчнôй квотѣ 924 зр. 90 кр., 18 вдовамъ постôйну пôдмогу въ рôчнôй квотѣ 1318 зр., сиротамъ при матеряхъ часову пôдмогу о рôчныхъ 613 зр. 70 кр. и двомъ сиротамъ безъ вôтця и матери часову пôдмогу въ рôчнôй квотѣ 87 зр. 92 кр.

— **Оріґінальне завѣщанье.** „Кіевское Слово“ доноситъ: „Въ однôмъ зъ пôвнôчныхъ повѣтôвъ ґубернiи тавридскои померъ дня 2 марта 1889 р. богатый помѣщикъ, Полякъ, Павло Залескій, лишивши около 100.000 рублѣвъ готôвкою и завѣщанье въ кувертѣ зъ написомъ: „Отворити по моѣй смерти.“ По отвореню куверты найдено въ нѣй другу такожь запечатану зъ дописком: „Отворити въ шѣсть тыжднѣвъ по моѣй смерти.“ Коли въ приписанôмъ речинци отворено другу куверту, появила ся въ серединѣ трета зъ написомъ: „Отворити въ перший роковины моеи смерти“. Надôйшовъ и той часъ, але по отвореню куверты показала ся и дальша куверта зъ написею: „Отворитити въ другій роковины моеи смерти.“ Такъ тягнуло ся 5 лѣтъ, ажь въ кôнци въ мартѣ с. р. добуто завѣщанье, силою котрого половину маєтку має унаслѣдити сей зъ мѣжь спадкоємцѣвъ, що має найбôльше дѣтей. Друга половина спадщины має бути зложена на 100 лѣтъ въ банку державнôмъ, и ажь потôмъ разомъ зъ нарослыми процентами має бути роздѣлена мѣжь потомкôвъ Залескаго. Цѣле завѣщанье написане дуже точно и зъ усѣми юридичными приписами. Лише о однôй рѣчи забувъ записуючій, а то, що въ Россіи мусить бути кожде завѣщанье представлене судови до затвердженя найдальше до року по смерти записуючого, инакше тратить обовязуючу силу.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Каз. Бадені вернувъ пополудни зъ Вѣдня до Львова.

Наука штука и література.

— **„Зъ Маркіяновои спадщины письменнои“** книжочка 168. „Просвѣты“ (5 та за 1894 рôкъ), зложена о. Ив. Чапельскимъ и Ол. Барвѣньскимъ, появила ся вже зъ друку. Обôймає 64 стор, 16 ки. Цѣна 15 кр. Книжочку прикрашує портретъ поета и три сцены зъ торжества перенесеня єго мощей зъ Новосѣлокъ до Львова.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзницъ державныхъ** оповѣщує: Додатокъ I. для нѣмецко-австрійско-пôвденно-захôдно-россійского руху особового. — Зъ днемъ 1. мая 1894 увôйде въ житье додатокъ I. до тарифы важнои вôдъ 1. сѣчня 1893 для нѣмецко-австрійско-пôвденно-захôдно-россійского руху особового, котрымъ заведена буде змѣна загальныхъ постановленъ, якъ такожь новіѣ засады тарифовіѣ черезъ Броды и тарифа перевозова для Бродôвъ-Радивилова, Пôдволочиска-Волочиска и австр. Новоселицѣ и россійс Новоселицѣ Примѣрники сего додатку набути можна въ зарядахъ зелѣзничихъ по цѣнѣ 20 кр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 12 мая. Звѣщають, що въ першихъ дняхъ червня має наступити именованье до палаты панôвъ. Зъ Галичины має бути покликаныхъ шѣстьохъ, а именно двохъ властителѣвъ бôльшои посѣлости, мѣжь ними одинъ Русинъ, двохъ професорôвъ университету и двохъ репрезентантôвъ тортовельныхъ палатъ.

Вѣдень 12 мая. По короткôй дебатѣ палата послôвъ приймила предложеня валютовіѣ, почôмъ засѣданя вôдрочено до середы.

Бѣлградъ 12 мая. Въ Добринѣ выбухли розрухи, та жандармерія здавила ихъ безъ проливу крови.

Софія 12 мая. Справа мѣжь Болгарією и Портою що-до пашпортôвъ полагоджена.

Лондонъ 12 мая. Въ Индіи выбухъ бунтъ 17-ого полку пѣхоты.

Петербургъ 12 мая. Царь увôльнивъ кримскихъ Татарôвъ вôдъ обовязку войскового на 1894 рôкъ.

Надôслане.

„МАРІѢВКА“

(Звертає ся увагу на нинѣшный анонсъ.) 174

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвaху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пѣоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Весняне лѣченье.

Першій тыжднѣ весны се звычайный часъ, коли глядає ся поправы здоровля и усуненя деякихъ недуґъ, выкликаныхъ зимовымъ способомъ житя. До сего есть (VI.)

найчистѣйша алькалічна ВОДА щавова

для самостôйного лѣченя домашного именно, яко вступне лѣченье до купелѣвъ въ Карльсбадѣ, Маріенбадѣ, Франценсбадѣ и иншихъ мѣсцяхъ лѣчничихъ найлѣпша и особливо лѣкарями поручена.

„ROZNAU“

(пôдъ Радгостомъ)

кліматичне мѣсце лѣчниче

СЕЗОНЪ

вôдъ початку мая до кôнця вересня.

заслонене вôдъ вѣтрôвъ пôвнôчныхъ высокими горами карпатскими, 380 метрôвъ по-надъ моремъ.

Жентиця, Заведенье лѣчниче зимною водою и проходами. 159 3—3

Жерела мінеральнѣ и гôрскѣ. Станція зелѣзнича, почтова и телеґрафічна. Пôдчасъ сезону чотири лѣкарѣ. Проспекты даромъ и франко.

Кожду дальшу вказôвку подає зъ всякою готовостю:

КОМІТЕТЪ ЛѢЧНИЧІЙ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 66—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Мѣхи ковальскій краєвого выробу сильноі будовы по зр. 28

45-5 *поручає*

ПЕТРО ХЩОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

УЧЕНИКЪ VII-ои клясы ґімназіяльноі глядає лекціи вôдъ 15-го мая на селѣ въ околицяхъ гôрскихъ. Адресувати: Дмит. Строньскій ученикъ VII-ои клясы ґімн. въ Самборѣ, въ домѣ 179 Шофера ул. Ткацка. 2—2

ИВОНИЧЪ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирає сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновіѣ, 4) важнѣйшіѣ прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливіѣ улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшій.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-ръ Кл. Дембицкій.*

Всякій зголошеня полагоджує

172 2—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

Зъ днемъ 1 н. ст. мая розпочало лѣтный сезонъ

Заведенье водолѣчниче

„МАРІѢВКА“

(почта Львôвъ).

Шѣсть кільометрôвъ вôдъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнôй мѣсцевости, окруженôй лѣсами въ значнôй части шпильковыми, вôдъ пôвнôчноі стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, шѣсть будынкôвъ, каплиця заведеня, въ котрôй вôдправляє ся служба божа Пôдписаный, лѣкарь управляючій, перебуває постôйно въ заведеню и жертвує ему цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльнôсть. Взôрцеве устроєнье, якъ вôддѣлôвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и балконами) пôсля найновѣйшихъ вымогôвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна масажъ, ґімнастика електризованье, инґаляціи купелѣ електричнѣ, сонѣшнѣ и иншѣ пôсля потребы. Здорова кухня у власномъ зарядѣ, крытый хôдникъ, проходы довкола заведеня и дальшій въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бôльшою скôлькôстю часописей, илюстрованыхъ ґазетъ и т. д., фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товарискѣ. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краєвои (повозы заведеня и омнібусъ) Услôвя скромнѣ. Близшихъ информацій удѣляє и замовленя приймає 174 2—4

Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка“

(почта Львôвъ)

Емилій Бертемиліянъ Браєръ, властитель. Д-ръ Валеріянъ Сербеньскій, лѣкарь управляючій.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½%	листы ипотечнѣ
5%	листы ипотечнѣ премійованѣ
5%	„ „ безъ премій
4½%	листы товариства кредитового земского
4½%	„ Банку краєвого
4½%	позичку краєву галицку 3483
4%	позичку пропінаційну галицку
5%	„ „ буковиньску
4½%	„ угорскихъ зелѣзницъ державныхъ
4½%	„ пропінаційну угорску
4%	угорскій облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платнѣ мѣсцевіѣ паперы цѣнніѣ, такожь запавшіѣ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевіѣ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новіѣ аркушѣ купоновіѣ, за зворотомъ коштôвъ, котріѣ самъ поносить.

Важне для кождои господинѣ и матери!

Признано яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Sebastian Kneipp

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть одинокою зô смакомъ и запахомъ правдивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додає ся єи до кавы одну третину, вôдтакъ половину и бôльше.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть длятого такожь въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить такожь єи шкôдній здоровлю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

выроблює ся теперь такъ знаменито, що можна єи зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый способъ.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

поручає ся выразно лѣкарскими повагами, бо має въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживанѣ суроґаты кавы нѣколи не можуть осягнути“. 4975 9 24

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

навѣть если єи чистою не ся есть дуже вôдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дôстати можна всюды — ½ клґ. 25 кр.

Бачнôсть! Треба купувати лише бѣлій оріґінальній пачки зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ Катрайнеръ!

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкôрянй, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры єсть рôвножь загально признане. Берґера мыло смоляне має 40% смолы деревнои и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнй и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручає ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: Мыло бензоове для нѣжности шкôры; мыло бораксове противъ прищѣвъ; мыло карболеве до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жь мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве на червенôсть лиця; мыло веснянкове дуже успѣшне; мыло танинове противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; мыло до зубôвъ, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаємо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А. Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 6—24

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a WIEN.

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

19-52 Поясненя безплатно. 1

Туманенье селянъ, Обманьство зъ косами!

Марка охоронна.

? По чôмъ пôзнати добру косу?
? По чôмъ пôзнати злу косу?

Вôдповѣдь

на сй пытаня найде кождый господарь въ нашôмъ новôмъ катальовѣ косъ, друкованôмъ у всѣхъ европейскихъ мовахъ.

Заки

хто купить косу, нехай замовить вôдъ насъ картою кореспонденційною нашь катальоґъ косъ, котрый мы оплатно высылаємо.

МІНЦЕРЪ и С-ка у Вѣдни.

Розсылка косъ въ пачкахъ, почтою до громадъ и господарѣвъ.

Складъ фабричный: ПАРИЖЬ. 150 6—21

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто $4^3/_4$ клґ. оплаченй до кождои стаціи почтовои въ краю.

Цейльонъ грубозернис.	зр.	10·80
„ середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9·60
Ґватемаля	„	9·20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Збôрка маєва зъ року 1893.

½ клґ. Конґо	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „	„	2·80
„ „ Мелянжь de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Мелянжь de Moscou безъ коробокъ	„	3·80
„ „ Имперіяль	„	5·—
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1·50

поручає 15 16—22

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

!!! Найбôльшій тріюмфъ !!!

Ориґінальнй женевскй ґольдиновй ремонтоаровй годинники кишеневй

Лише зр. **5.—** коштують нашй правдивй женевскй ґольдиновй годинники.

Лише зр. **5.—** коштують нашй правдивй женевскй ґольдиновй годинники.

Вже звыжь 20.000 штукъ въ ужитю, вôдзначенй тысячами похвальныхъ письмъ.

Тй нововынайденй антімаґнетичнй ориґінальнй ґольдиновй ремонтоаровй годинники кишеневй не можуть навѣть фаховй знатоки вôдрôзнити вôдъ правдивыхъ золотыхъ годинникôвъ задля ихъ пречудного и елеґантного выкôнченя Чудесно цизельованй покрывы остають все незмѣненй. Знаменито функціонуючй ніклевй верки, за котрыхъ добрый хôдъ дає ся 3-рôчну ґарантію, выкликують подивъ знатокôвъ.

Тй годинники продають ся за штуку лише по 5 зр.

Женевскй ґольдіновй савонетъ-ремонтоары лише 6 зр.

Дамскй ґольдиновй годинники зъ брошками Шателє зр. 8·50.

Ґольдиновй ланцушки „Президентъ“ по 1·20 зр., Ґольдиновй подвôйнй ланцушки „Имперіяль“ по 2·40 зр., ґольдиновй перстенѣ „Маркі“ по 1·20 зр.

Лише въ центральнôмъ складѣ годинникôвъ ґольдиновыхъ РІКСА у Вѣдни

II/2 Praterstrasse 16.

Илюстрованй цѣнники годинникôвъ ґольдиновыхъ и прикрась 5 кр.

Американьскй ґольдиновй ремонтоары 3·25 зр. 160 2—3

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 42—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller),

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко правдивй.

4928

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВÔВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ъ. 6.

поручає свôй вайбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 10—50

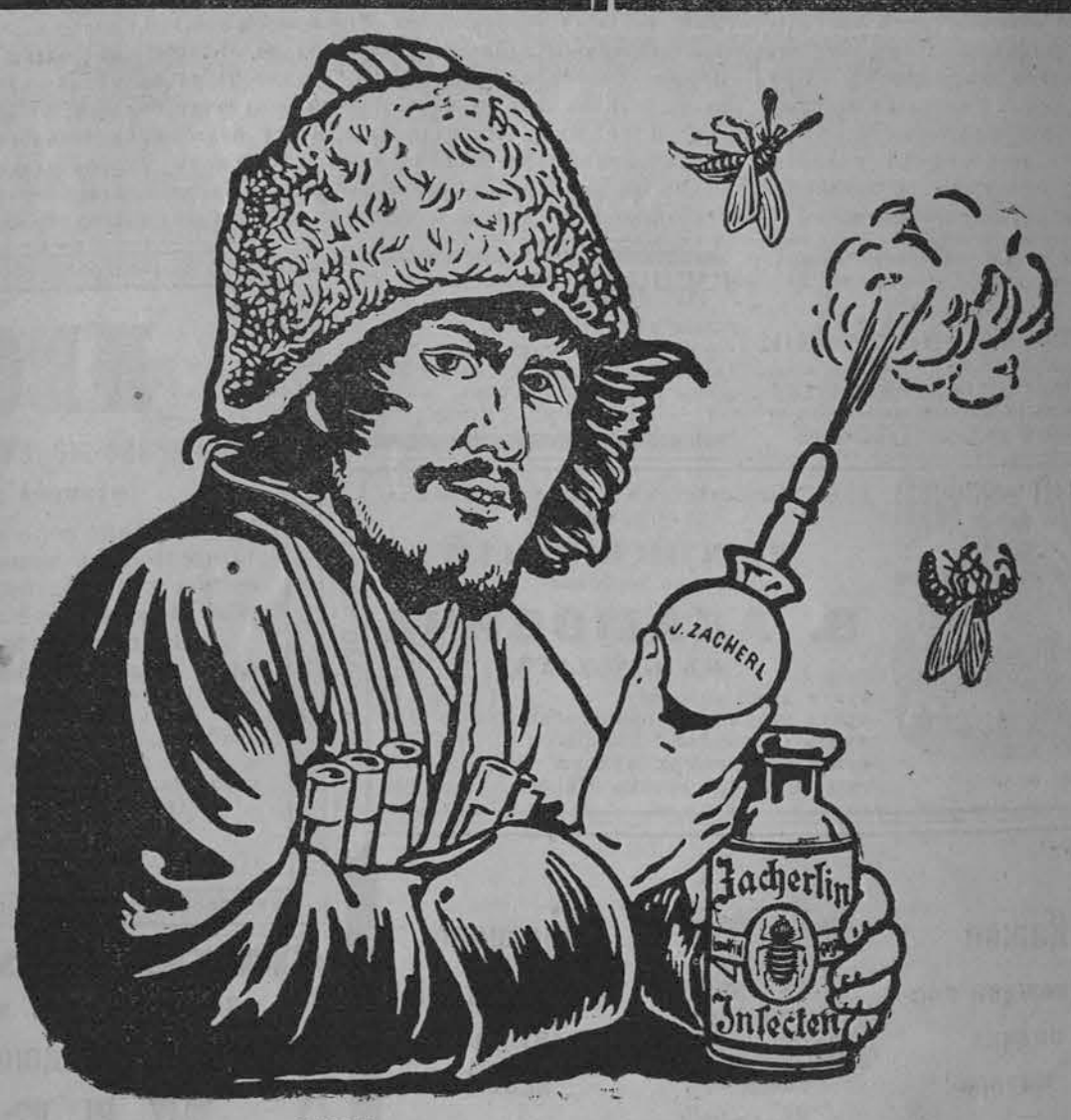

Жадайте лише

„ЗАХЕРЛІНА“

бо то средство, що дѣлає найскорше и найпевнѣйше

Убиваючи всѣ роды насѣкомыхъ.

Що може лѣпше промавляти за єго недостижимою силою и добротою, якъ не успѣхъ єго нечуваного розширеня, въ наслѣдокъ чого нема такого другого средства, котрого вôдбуту не перевысшувавъ бы „ЗАХЕРЛІНЪ“ бодай десятки разôвъ.

Однако жадайте все запечатанои фляшки й лише зъ написомъ „ЗАХЕРЛЬ“. Всьо инше то безвартне наслѣдуванье. 90 4—8

Фляшки коштують: 15, 30, 50 кр. 1 зр. 2 зр, машинки до розсыпуваня 30 кр.

Склады всюды тамъ, де вывѣшенй плякаты Захерліна.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черлявьскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 97. Львôвъ, Понедѣлокъ 2 (14 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 14 н. ст. мая 1894.

Шѣсть мѣсяцѣвъ минуло вôдъ часу якъ керму управы нашои державы обняло міністерство коаліційне, а мѣсяць минувъ, якъ рускій клюбъ устами посла Вахнянина заявивъ охоту приступити до коаліціи и дѣйстно — якъ пише „Правда“ — „зблизивъ ся“..

И що-жь показує ся по шѣстьохъ мѣсяцяхъ, взглядно по мѣсяцеви?

„Умѣренѝ“ партіи коаліційнѝ не можуть взятись за полагодженье справъ жизненыхъ а пекучихъ, — одна партія намагає ся перехитрити другу, а зъ того выходять зависть, непорозумѣнье, вкôнци роздоры.. и замѣсть реальнои роботы бачимо въ остатныхъ часахъ въ парляментѣ бôльше безнастанного латаня дѣръ самои коаліціи. Важнѣйшѝ справы коаліція вôдложила або зôпхнула на дальшій плянъ, бо навѣть квестіи економічнои натуры выкликують прикрѝ непорозумѣня Предложеня валютовѝ мало що не довели до розпаду коаліціи, а що-жь доперва сказати о реформѣ выборчôй? Отже про реформу выборчу, тую найголовнѣйшу нинѣ справу, коаліція мовчить... А мѣжь тымъ скрôзь въ державѣ вôдзыває ся невдоволенье, — покривдженѝ народы й верствы кличуть за правами національными и політичными, квестія робôтнича стає зловѣщо голосною, бôльше нѣжь коли-небудь доси. А коаліція стоить нинѣ супротивъ усего того безрадно... Безъ сумнѣву мусить она й сама почувати критичне своє положенье, — пытанье тôлько: чи знайде она въ собѣ на стôлько силы, щобы надъ вытвореною нею ситуацією запанувати...

И клюбови рускому „зближенье“ до коаліціи якось не конче послужило. Той мнимый успѣхъ, що зъ клюбу позбуто ся сторонникôвъ політики прінципіяльнои або вôдпорнои, пп. Романчука и Телишевского, — не спровадивъ за собою солідарного поступованя пп. Барвѣньского, Вахнянина и Охримовича, тои трôйки клюбовои, котра брала участь въ голосованю при внесеняхъ Пернерсторфера и Кайцля та въ справѣ валютовôй. Въ обохъ тыхъ справахъ не голосували всѣ три послы солідарно, — одинъ лишь п. Вахнянинъ голосувавъ зъ коаліцією въ обохъ справахъ: и въ справѣ валютовôй и противъ выбору парляментарнои комісіи для розслѣду кровавои аферы въ польскôй Остравѣ и въ Фалькновѣ...

Убійникъ о. Ардана передъ судомъ.

(Конець.)

Жигмонтъ Гошовскій — говоритъ дальше актъ обжалованя — знавъ, що о. Арданъ проходжувавъ ся вечерами, а своѣй любовници разъ сказавъ: „По що вôнъ по ночахъ ходить?“ Такъ отже слѣдивъ вôнъ свою жертву, а плянъ свого злочину обдумавъ и довершивъ зъ властивою такимъ переступникамъ прецізією и точностію. Зъ-разу не признававъ ся Гошовскій, але коли предложено єму зôзнаня Маріи Носаликôвнои, признавъ ся и самъ. Вôнъ старавъ ся доказати, що цѣлый вечѣръ 7 цвѣтня бувъ дома, а навѣть покликувавъ ся на свѣдоцтво Маріи Носаликôвнои. Рôвножь признавъ ся, що однымъ ударомъ сокиры убивъ о. Ардана, але не хоче признати, що мавъ кинжалъ, однакъ зôзнавъ, що першу рану задавъ сокирою, а — kiedy została zadana druga, — сказавъ обжалованый — nie wiem Такожь не сказавъ нѣчого о тôмъ, чи мавъ якого товариша при злочинѣ. При ревізіи найдено у обжалованого кинжалъ зъ серебристои сталѣ, а лѣкарѣ узнали, що такимъ кинжаломъ рана въ лѣву руку могла бути задана. Кинжалъ сей бувъ, пôсля оречень знатокôвъ, найвысше передъ мѣсяцемъ на камени невправною рукою выостреный.

Доконавши злочину, утѣкавъ Гошовскій загуменками вôддаль вôдъ дороги, ведучои зъ приходства до двора. Одинъ слѣдъ до двôрскои межи найденый бувъ вôдъ босои ноги, а дальшѝ слѣды були вôдъ черевика. Якъ босый слѣдъ, такъ и вôдъ черевика порôвнаный зъ ногою Гошовского и єго черевиками, въ котрыхъ бувъ арештованый, доказують, що тѝ слѣды походять вôдъ него. Дôставшись до огороду, пôдбѣгъ до ставу, де кинувъ сокиру, опôсля прийшовши до своєи комнаты, спаливъ спôдницю, котра була, по всѣй имовѣрности, окровавлена, щобы затерти дальшѝ слѣды злочину.

За мотивъ свого злочину подає Жигмонтъ Гошовскій зависть, выкликану будьто бы тымъ, що о. Арданъ мавъ любовнѝ зносины зъ єго любовницею Марією Носаликôвною, але се ложь, бо щось подôбне нѣколи не существовало. Убійникъ обжаловує такожь о. Ардана о подôбнѝ зносины зъ многими иншими женщинами, однакъ всѣ женщины, подôбно якъ и Марія Носаликôвна. назвали того рода зôзнаня Гошовского дуже поганою выдумкою.

Одинокимъ мотивомъ злочину була месть обжалованого за прогнанье зъ приходскои стайнѣ и ненависть до о. Ардана, выкликана недостачею поважаня для священика и ростуча въ мѣру того, якъ покôйный остерѣгавъ своихъ прихожанъ передъ розпустнымъ „паничемъ“. Скрытоубійства довершивъ Гошовскій зъ повнымъ розмысломъ и холоднымъ спокоємъ, доказуючимъ у него кровожаднôсть тигра. По довершенôмъ убійствѣ бувъ вôнъ въ можности заявляти своє сочувство своякамъ покôйного, єго сынови и о. д рови Іос. Черлюнчакевичеви, однакъ не мавъ вôдваги зайти на приходство и выразити таке саме сочувство вдовѣ по покôйнôмъ...

Умотивувавши въ сей спосôбъ обжалованье, актъ обжалованя кôнчить ся отсими замѣтками: „Дрожить чоловѣче чувство, розбираючи появы тайнъ тои чорнои душѣ, котрои дѣяльнôсть зазначилась на внѣ довершеньемъ такъ жорстокого и наслѣдками своими далеко сягаючого скрытоубійства. Пôдъ сокирою нѣкчемного убійника погибъ свѣтлый, честный и правый душпастырь, розумный учитель и сѣячь христіянскихъ правдъ, смиренный священикъ повный истинно євангельскихъ честнотъ, правый горожанинъ краю, слава свого званя, отець численнои и вельми убогои семьѣ, — а погибъ для того, що стоячи вѣрно на сторожи повѣреного єму становища, не боявъ ся выступити противъ выбрыкôвъ и деморалізуючого вплыву бути молодика. Сумный голосъ похоронныхъ звонôвъ рознѣсъ вѣсть о смерти того поважаного священика по цѣлôй околици. И тысячѣ людей залягли горбъ зъ церквою и мирнымъ сѣльскимъ кладовищемъ, а коли наспѣла хвиля послѣдного цѣлованя дорогого для всѣхъ покôйника, зойкъ розпуки роздиравъ воздухъ, а слезы, плывучи обильно зъ такъ любячихъ сердець, окропили свѣжу могилу, надъ котрою въ нѣмôмъ вôдчаяню склонилась родина убитого, полишена на долю незвѣстнои судьбы и находяча одиноку розраду въ такъ глубокôмъ жалю въ заявленôмъ народомъ сочувствѣ та поважаню бездоганнои памяти свого вôтца и опѣкуна. Слѣдство закôнчене. Скрытоубійникъ, пригнетеный тягаромъ выкрытыхъ доказôвъ и гризеный вкôнци голосомъ власнои совѣсти, признавъ ся до свого злочину. Глубоко обиджена людскôсть и нарушеный авторітетъ закона домагають ся засуду и сатисфакціи а въ виду того отсе обжалованье вповнѣ основане“.

——

По вôдчитаню акту обжалованя зачалось переслуханье обжалованого.

Жигмонтъ Гошовскій говорить тихимъ голосомъ, розповѣдаючи факты закиненѝ єму въ актѣ обжалованя, або вôдповѣдаючи на пытаня предсѣдателя. Пôдчасъ намѣреного убійства Маріи Носаликôвнои въ 1893 р. бувъ пяный и не знає, длячого и якъ доконавъ того злочину. Не намовлявъ Носаликôвнои до фальшивого зôзнаня, бо она сама заявила готовôсть затаити цѣлу справу, а вôнъ лишь подавъ ѣй способы, якъ має се зробити Заперечивъ, мовь бы вôнъ и єго родина заплатили Носаликôвнôй за фальшивѝ зôзнаня. Що-до мотивôвъ убійства о. Ардана не може здати собѣ справы, и заявляє, що бувъ пяный и „ошоломленый“. — На замѣтку предсѣдателя, що въ слѣдствѣ не говоривъ, мовь бы бувъ пяный — вôдповѣдає Гош., що не пригадує собѣ зôзнань въ слѣдствѣ.

О убійствѣ о. Ардана розповѣдає такъ: Привѣвши Носаликôвну до свого мешканя, лишивъ єи тамъ и самъ выйшовъ зъ намѣромъ пôмстити ся на о. Арданѣ, котрый, пôсля мнимыхъ зôзнань Носаликôвнои, мавъ зъ нею удержувати зносины любовнѝ. Взявъ зъ мешканя сокиру и чорну спôдницю матери. Дальшѝ єго зôзнаня, що бувъ пяный, не знавъ, що робить, що бувъ ошоломленый, суперечать зъ зôзнанями свѣдкôвъ, а коли предсѣдатель выказує єму суперечнôсть, Гош толкує ся бракомъ памяти. Не знавъ на певно, що рубнувъ о. Ардана, бо: „nadeszło coś czarnego, ja uderzyłem“. Утѣкъ, взявши сокиру, котру по дорозѣ кинувъ до ставу, а прийшовши до мешканя, спаливъ спôдницю въ зелѣзнôй печи. Якъ въ самôмъ злочинѣ, такъ и въ дрôбницяхъ стараєсь доказати спôвучасть Носаликôвнои. Она намовляла єго выпити румъ, заохочувала убити священика, знала, де выходить зъ дому, а вôдтакъ помагала при паленю спôдницѣ. Слова: „Jużem księdza sprawił“ толкує скалѣченьемъ а не убитьемъ.

По убійствѣ переспавъ Гош. добре цѣлу нôчь, хочь небавомъ по доконанôмъ злочинѣ розмовлявъ зъ выслаными на помôчь слугами зъ приходства, а вôдтакъ поѣхавъ зъ вôтцемъ на приходство. Тамъ прийшовъ до себе, але не старавъ ся нѣ ратувати нѣ помагати, бо „не знавъ якъ“. Не признає ся, щобы по ударѣ сокирою ударивъ ще кинжаломъ. Рано збудила єго Носаликôвна, а вôнъ велѣвъ ѣй пôйти разомъ надъ ставъ, вышукати сокиру, а добувши сокиру зъ воды, закопали єи разомъ, але не тямить, де. По закопаню сокиры Нос. пôйшла домôвь и вôнъ бувъ у неи ажь слѣдуючого дня.

На пытанье предсѣдателя, яку причину могла мати Носаликôвна, намовляючи до убійства священика, вôдповѣвъ Гошовскій: Она знала, що я злый на ню за зносины зъ священикомъ и говорила менѣ, що бы пôмстивъ ся, а буде менѣ лекше. На дальшѝ пытаня предсѣдателя, якъ посмѣвъ заявляти своякамъ убитого своє сочувство, вôдповѣдає Гош. словами: „Z tego nie mogę sobie zdać sprawy“. Взагалѣ повторяє тѝ слова стереотипово, кôлько разôвъ предсѣдатель своими пытанями припирає.

Зносины зъ Носаликôвною удержувавъ вôдъ чотирохъ лѣтъ, дававъ на удержанье єи и дитины стôлько, щобы могла жити, а до службы не дозволявъ ѣй ити, бо бувъ завистный. Коли при помочи Ґбуровои прикликавъ Нос. зô службы въ Германовичахъ, проходжувавъ ся по поляхъ зъ Носаликôвною зô двѣ годины а вôдтакъ зô словами: ja ci śmierć zrobię, стрѣливъ до неи Що дальше було, не тямить; не знає, чи єи душивъ або бивъ. Для дитины своєи хотѣвъ бы забезпечити будучнôсть.

Се послѣдне твердженье Гошовского заперечує предсѣдатель, показуючи три листы Гошовского писанѝ зъ вязницѣ до своякôвъ. Въ тыхъ листахъ уважає Гош. свои зносины зъ Носаликôвною причиною всего лиха и просить родину, щобы не дала нѣчого нѣ Носаликôвнôй нѣ дитинѣ, а частину єго маєтку вôддала сестрѣ, бо той маєтокъ може єму ще придатись. Въ другôмъ листѣ жадає, щобы єго шуринъ вложивъ єму зручно до кишенѣ 500 зр. при вôдвѣдинахъ въ вязници, а вôнъ постараєсь утечи черезъ дôмъ, въ котрôмъ мешкає проф. Ґолиньскій, у котрого стоявъ на станціи и знає добре розкладъ того мешканя. Зъ того листу можна пôзнати — каже предсѣдатель — що вы протинаючи собѣ жилы на рукахъ, хотѣли дôстатись до шпиталя вязничного, щобы зъ-вôдтамъ скорше втечи. Гошовскій мовчить.

Коли предсѣдатель выказує суперечнôсть зôзнань, заявляє Гошовскій, що вôнъ не при повныхъ змыслахъ, терпить на „ucisk“ головы, мавъ хвилями напады непритомности, терпѣвъ подражненье нервове, въ котрôмъ не знавъ,

---

Т. Г. Шевченко — другъ сѣмьѣ.

Написавъ *Ганджа Андиберъ.**)

Ще мабуть не наставъ часъ, щобъ творы нашого народнього поета дôстали у насъ доладне літературно-историчне оцѣнюванье, досыть правдиве и обширне выслѣдуванье. Навѣть и біоґрафічныхъ матеріялôвъ нема ще на стôлько, щобъ якъ слѣдъ намалювати ту „душу живу“, якою бувъ въ житю своєму нашъ „батько“ Тарасъ. Коли не числити невеличкои книжочки п. Партицкого, выданои у Львовѣ, то й не знайдеть ся у насъ майже нѣ одного досыть широкого огляду всѣхъ темъ и мотивôвъ батьковои кобзы. Все, щó у насъ було коли надруковано, чѣпало тôлько якій-небудь одинъ бôкъ тієи кобзы, тôлько деякѝ єи струны.

Давши собѣ заповѣтъ що року поминати Шевченка хочь невеличкою згадкою про ту чи иншу струнку єго на кобзы, я на сей разъ хочу нагадати милымъ землякамъ про тѝ поетичнѝ выразы, котрѝ характеризують нашого кобзаря яко друга сѣмьѣ, друга дѣтей, — зôбрати до купы деякѝ выразы, въ котрыхъ вызначились вôдносины єго до сѣмьѣ.

Свои „думы“ Шевченко частѣйше всего называвъ дѣтьми своими. Хочь ихъ „лихо породило, поливали сльозы“, але-жь вôнъ ихъ „кохавъ, доглядавъ“ якъ дитину мати, и пускаючи ихъ въ свѣтъ, промѣжь людей, де выступили вони „сумными рядами“, загадуєть ся якъ мати надъ дѣтками своими:

Чи заплаче серце одно на всѣмъ свѣтѣ,
Якъ я зъ вами плакавъ?...

Думы єго дѣти выливають ся гôркими слѣзми, розрывають єму серце, а все-жь безъ нихъ ище гôрше, ище тяжче поетови, якъ безъ дѣтокъ — матери... Не льють ся на папѣръ думы, — вôнъ жалкує за ними:

Думы мои молодіи,
Понуріи дѣти, —
И вы мене покинули!

Въ посвятѣ своихъ „Гайдамакôвъ“ В. И. Григоревичу на споминъ 22 квѣтня 1838 року, т. є. дня свого вызволеня вôдъ крѣпацтва, поетъ просить батькôвского благословеня у свого щирого друга дѣткамъ своимъ думамъ:

Благослови моихъ дѣтокъ
Въ далеку дорогу!

Щирого привѣту своимъ дѣтямъ вôнъ жде тôльки вôдъ сѣмьѣ, и дуже важко єму хочь на хвилину гадати, що може анѣ єго самого, анѣ дѣтокъ єго

Не помяне батько зъ сыномъ,
Не скаже сынови: молись!...

Коли-жь поетови, хочь и въ далекôй неволи, прийде та щаслива година, що пѣсня льеть ся изъ серця, — коли слова, якъ самъ вôнъ каже, „стелють ся на паперѣ плачучи, смѣючись, мовь тѝ дѣти“ тодѣ вôнъ зъ ними й лихо забуває, любо єму зъ ними,

Мовь батькови багатому
Зъ дѣтками малыми.

„Радый и веселый“ батько благає тôльки Бога, щобъ „не приспавъ дѣтокъ въ далекому краю“ — се-бъ то, щобъ пѣснѣ летѣли „до домоньку“, де привитає ихъ рôдна сѣмья:

И въ сѣмьѣ веселôй, тихôй
Дѣтей привитають —
И сивою головою
Батько покиває;
Мати скаже: бодай тіи
Дѣти не родились;
А дѣвчина подумає:
Я ихъ полюбила.

Серце своє, повне щирои любови до людей, — серце, котре „рвало ся, смѣяло ся, вылывало мову“, тежь зове вôнъ часомъ дитиною: „чого серце плаче, ридає, кричить, мовь дитя голодне?“

Що тôльки є найдорожшого въ свѣтѣ, наймилѣйшого, усе те поетъ зове прозвищами родинными: для нього и Маркевичь, и Котляревскій, украиньскѝ писателѣ — „батьки-отаманы, браты“, а весь людъ, на той часъ крѣпацкій, усе мужицтво — для нього наймилѣйшій братъ. Про сего „найменшого брата“ бѣдкаєть ся вôнъ разъ-у-разъ и просить усѣхъ освѣченыхъ землякôвъ своихъ обняти єго, пригорнути до свого серця:

Обнимѣть ся, браты мои,
Молю васъ, благаю!

Рôдну землю, Украину, Шевченко зове матѣрью: вôдъ неи вôнъ першь усего жде ласки й привѣту и своимъ думамъ:

Привѣтай же, моя ненько,
Моя Украино,
Моихъ дѣтокъ нерозумныхъ,
Якъ свою дитину!

Вôнъ просить землякôвъ працювати задля щастя Украины и прóстого люду:

Нехай мати усмѣхнеть ся,
Заплакана мати! — се-бъ то Украина,

котра таки справдѣ мала тяжку долю въ своихъ давныхъ часахъ та й теперь ѣй не красче, а все черезъ те, що письменнѝ люде зовсѣмъ вôдрôзнились вôдъ мужицтва, вôдъ селянъ, и не хотять послужити щиро задля освѣты своєи родины...

Усе, що тôльки прихильне до чоловѣка, у самôй природѣ зоветь ся у поета ласкавыми прозвищами родины-сѣмьѣ.

И нôчка темна, що помагає Гамаліи зъ козаками розбивати у Скутарѣ муры тюремнѝ, ламати кайданы, — зоветь ся у поета любымъ имямъ матери:

И нôчь стрепенулась:
Не бачила стара мати
Козацькои платы...

Доброю матѣрю була темная нôчка и Та-

*) Єсть се вôдчитъ, держаный авторомъ въ 1880-ыхъ рокахъ въ роковины Шевченковѝ середъ громады почитателѣвъ поета въ одному мѣстѣ на Украинѣ.

що робить. Оба злочины довершивъ въ такôмъ станѣ умысловôмъ.

Вôдчитано свѣдоцтво моральности, выставлене громадою Цикôвъ. Въ нѣмъ представлено Гошевского за небезпечного чоловѣка, що ширить злй, деморалізаційнй вплывы.

По зôзнаняхъ Гошовского наступило переслуханье свѣдкôвъ. Першій свѣдокъ вдова по покôйнôмъ Марія Арданова зôзнає, що остало шестеро дѣтей, зъ котрыхъ наймолодшій сынъ числить 14 лѣтъ. Маєтку нема нѣякого. Въ день убійства удалась скоро спати, а коли на крикъ службы встала, побачила якъ служба ввела закровавленого мужа. Зажадавъ воды и прикладано єму воду до головы, а рôвночасно пôслано по двохъ лѣкарѣвъ. Не знає, щобы мѣжь покôйнымъ а обжалованымъ були якй неприязнй вôдносины. Гошовскій отець буває у нихъ дома, але сынъ и донька нѣколи Жигмонтъ мавъ славу легкодушного гуляки. За часъ свого 32-лѣтного пожитя зъ мужемъ нѣколи не доходили до єи вѣдомости поголоски про зносины покôйного зъ женщинами сѣльскими. Жигмонтъ по убійствѣ два разы бувъ у нихъ дома. Першій разъ прибувъ зъ вôтцемъ въ ночи, а маючи въ рукахъ лѣхтарню, пôднѣсъ єи и приглядавъ ся убитому На другій день прийшовъ и пытавъ ся, чи „ксьондзъ що не говоривъ". Поголоски, мовь бы старый Гошовскій зложивъ для вдовы и сирôтъ 15.000 зр., неправдивй. О зносинахъ обжалованого зъ служницею Присташѣвною довѣдала ся ажь по убійствѣ, а фактъ, мовь бы покôйный вдаривъ въ гнѣвѣ Жигмонта, можливый, бо покôйный бувъ загонистый.

Свѣдки Качоръ и Саламаха розповѣли, въ якôмъ станѣ найшли покровавленого покôйника и якъ завели єго домôвь. — Слуга Тымочко зôзнавъ: що высланый до двора по лѣки, не мôгъ нѣкого добудити ся, а Жигмонтъ сказавъ: co mię to obchodzi, ja idę spać. — Служницѣ зъ приходства Бѣликôвна и Присташѣвна зôзнали, що Жигмонтъ не бувъ пяный, коли выйшовъ до нихъ тогдѣ, якъ прийшли до двора по лѣкъ. Що-до суперечки Гошовского зъ покôйнимъ признали, що о. Арданъ сказавъ: „Батяре, якъ ще разъ тутъ прийдешь, то тя перебю!" — Жидъ Лібгардъ зôзнавъ, що нѣколи не бачивъ Жигмонта пянымъ, а румъ, якій выпивъ обжалованый передъ довершеньемъ злочину, бувъ такъ розпущеный водою, що не можна було нимъ упити ся ажь до втрати притомности.

На салю вôйшла Марія Носаликôвна, клясичный свѣдокъ въ тôй справѣ

Свѣдокъ Марія Носаликôвна, 20 лѣтъ, Русинка, незамужна, мати трилѣтнои дѣвчинки вôдъ обжалованого. Нѣ прокураторъ, нѣ оборонець не жадали заприсягати єи зъ огляду на участь въ справѣ що-до обманы закиненои обжалованому. Зôзнала, що передъ чотирома роками служила у родичѣвъ Гошовского и тогдѣ почала зъ нимъ кохатись. Коли породила дитину, мешкала три роки у Анны Коваль. Заробляла трохи шитьемъ, трохи ходила на заробокъ, але то було ѣй трудно, бо обжалованый не позволявъ нѣгде выходити, а за непослухъ бивъ єи. Зневолена бѣдою згодила ся на службу до Германовичь. Та обжалованый спровадивъ єи зъ вôдтамъ за посередництвомъ Катарины Ґбуръ и по двогодиннôмъ проходѣ зъ крикомъ: „Марина, я тебе забю" стрѣливъ до неи зъ револьверу. Длячого зробивъ тоє, не знає. Вправдѣ мавъ при собѣ горѣвку, але не пивъ, частувавъ Ґбурову и бувъ зовсѣмъ тверезый. По стрѣлѣ она стратила притомнôсть, а коли прийшла до себе почула, що єи дусивъ руками за шию та бивъ револьверомъ по головѣ. На єи просьбы, щобы змилосердивъ ся бодай надъ дитиною, сказавъ, що дарує єи житье, сли буде мовчати. Завѣвъ єи до свого дому и сюды спровадивъ лѣкаря. Намовлено єи, щобы зôзнала, що бавлячись неосторожно револьверомъ сама себе зранила. Старый Гошовскій вôдвозивъ єи до суду въ Нижанковичахъ своимъ повозомъ. За фальшиве зôзнанье въ користь обжалованого, одержала вôдъ єго сестры коралѣ, вартости 48 зр., однакъ обжалованый вымантивъ вôдъ неи три шнурки и продавъ ихъ за 10 зр Она рѣшучо заперечила, немовь бы мала коли-небудь любовнй зносины зъ священикомъ. Зъ коханкомъ перечилась неразъ, навѣть разъ подерла єго на лици, а то тогдѣ, коли побачила, що вôнъ цѣлуєсь зъ Шевчихою.

Про само убійство Носаликôвна зôзнала:

Вечеромъ въ суботу забравъ єи до себе, якъ що-днины. Заки положивъ ся до лôжка сказавъ: „Пôйду до Зеліґа продати пшеницю Пôйду тамъ, бо потребую грошей". И выйшовъ. Бувъ убраный въ чорный сурдутъ, великй чоботы и шапку Тымчасомъ она лежала и не гасила лямпы. По добрôй хвили вôнъ вернувъ и промовивъ: „Що я намѣрявъ то зробивъ Справивъ ся зъ священикомъ. Тôлько не знати, чи буде жити, чи нѣ." Вернувъ босый и безъ шапки, а чорну спôдницю нѣсъ пôдъ пахою. Спôдницю вложивъ до зелѣзнои печи и пôдпаливъ єи соломою зъ лôжка Потôмъ розôбравъ ся, положивсь, але не заснувъ зовсѣмъ. Коли трохи пôзнѣйше прийшли слуги зъ приходства и арендарь, заразъ вставъ до нихъ, але скоро вернувъ и положивъ ся до лôжка. Пытавъ ся Носаликôвнои, чи пôйти до священика, чи нѣ. Она вôдповѣла єму, що перше треба пôслати на приходство и довѣдатись, чи вѣсть правдива. Коли-жь вѣсть справдила ся, поѣхавъ зъ батькомъ, але вернувъ скорше и сказавъ до неи: „Треба пôйти по сокиру; сокира лежить въ ставку." Вôдтакъ выйшовъ и принѣсъ убранье, полишене на липѣ. Рано выйшли обоє надъ ставъ, вôнъ добувъ сокиру и кудысь вôдôйшовъ зъ нею, а она вернула до хаты Качорôвъ, у котрыхъ мешкала. Слѣдуючого дня вечеромъ прийшла до єго мешканя, бо боялась єго, однакъ вже бôльше не мала зъ нимъ нѣякихъ зносинъ. Мовивъ до неи: „Якъ мене зрадишь, скажу, що ты помагала менѣ. Будешь дивитись, якъ мене будуть вѣшати." Не спала нѣ однои ночи до часу єго арештованя, бо боялась уважаючи єго за злого чоловѣка, котрый мôгъ бы єи забити. Вôнъ задумувавъ выслати єи до Львова, яко швачку, а самъ займити ся дитиною, и въ тôй цѣли принѣсъ зъ ґардеробы своєи матери чотири сукнѣ, пять сорочокъ и чотири кафтаники. Мѣжь сукнями находилась и та, котру уживъ до злочину. Коли єго арештовано, поцѣлувавъ єи и попращавъ ся словами: „Бувай здорова". При слѣдствѣ не говорила правды, бо боялась. Притôмъ батько обжалованого, вже по арештованю сына, намовлявъ єи до фальшивого свѣдоцтва говорячи: „щобы въ судѣ скрутила" — обѣцюючи ѣй сто морґôвъ грунту, або грошѣ на выѣздъ до Америки. На то вôдповѣла єму, що не хоче нѣ грунту, нѣ панича. Не бачила въ него нѣколи нападôвъ непритомности, а того вечера бувъ зовсѣмъ притомный и не пяный. Лежачи коло него въ лôжку не чула сопуху нѣ горѣвки, нѣ руму. Не знала о тôмъ нѣчого, що обжалованый заходивъ до дѣвокъ на приходство, про се довѣдала ся доперва вôдъ жандармôвъ, якъ рôвножь о подѣи, що зайшла мѣжь нимъ и священикомъ.

Сконфронтована зъ обжалованымъ, заперечила, мовь бы присягалась передъ нимъ, що мала зносины зъ священикомъ, противно присягала пôдъ хрестомъ, що ту дитину мала вôдъ него, а впрочôмъ зъ нѣоднымъ иншимъ мужчиною не мала любовныхъ зносинъ.

По вôдчитаню протоколу слѣдства зъ 11. цвѣтня 1894, оборонець запытавъ свѣдка, чимъ она пояснює то, вôнъ хотѣвъ єи убити и чи вôнъ намѣрявъ себе самого застрѣлити. Насаликôвна вôдповѣла, що не чула другого стрѣлу, тôлько бачила, що мавъ око пôдсинѣле, але зъ чого, не знала. Памятає, що вôнъ разъ кинувъ до чорнои кавы щось, що мало бути отруєю, и тогдѣ она рушникомъ вытрутила єму філіжанку зъ рукъ.

Вôдтакъ по вôдчитаню протоколу оглядинъ Носаликôвнои зъ дня 10 падолиста 1893, 11 грудня 1893, 17 цвѣтня 1894 — предсѣдатель зарядивъ оглянути слѣды раны, нанесенои выстрѣломъ. Знатоки д-ръ Литиньскій и д-ръ Келеръ орекли, що рана була тяжка и лишь случаєви треба завдячити, що не була смертна.

Дальшй свѣдки зложили майже однаковй зôзнаня що-до Гошовского. На дотычнй пытаня предсѣдателя заявили, що не достерегли у обжалованого нѣякихъ познакъ умовыхъ неправильностей, и хотяй любивъ гуляще житье и часто заглядавъ до чарки, однакъ робивъ вражѣнье чоловѣка розумного. Жѣнки, особливо опѣкунка Носаликôвнои, зъ обуреньемъ вôдперли соромъ, киненый Гошовскимъ на бл. п. о. Ардана, мовь бы вôнъ мавъ любовнй зносины зъ Носаликовною, або зъ иншими жѣнками.

Въ ходѣ розправы оборонець поставивъ два внесеня: 1) щобы предложити оба ореченя лѣкарскй, яко суперечнй, медичному выдѣлови, 2) щобы перервати розправу, переслухати лѣкарѣвъ и пôддати обжалованого пôдъ псіхіятричный оглядъ.

Трибуналъ вôдмовивъ що-до першого внесеня, а що-до другого постановивъ рѣшити по скôнченю доказового поступованя.

Вôдчитано протоколъ оглядинъ мѣсця, а вôдтакъ протоколъ оглядинъ мощѣвъ о. Ардана. Судовй лѣкарѣ зôзнали дуже коротко, що рана була нанесена о. Арданови сокирою, була смертна и мусѣла спонукати смерть.

Потôмъ, щобы збагнути умовый станъ обжалованого, переслухано лѣкарѣвъ и всѣхъ вязничныхъ слугъ. Они всѣ зôзнали, що Гошовскій не зраджувавъ нѣякихъ неправильностей умовыхъ

По вôдчитаню кôльканацятьохъ протоколôвъ, зложеныхъ въ слѣдствѣ, трибуналъ удавъ ся на нараду и ухваливъ, не прихилити ся до другого внесеня обороны, щобы вôдрочити розправу и розслѣдити умовый станъ обжалованого, потôмъ оголошено поступованье доказове за замкнене.

Поставлено судьямъ присяжнымъ три головнй пытаня и два додатковй. Перше пытанье вôдносить ся до намѣреного убійства Носаликôвнои, друге до намовы, щобы Носаликôвна фальшиво зôзнала, а третье до скрытоубійства о. Ардана. Додатковй пытаня порушують справу, чи Гошовскій при першôмъ и третôмъ злочинѣ не находивъ ся въ станѣ повного пяньства або въ иншôмъ схибленôмъ станѣ ума, въ котрôмъ не знавъ, що робить. Два пытаня оборонця: що-до тяжкого ушкодженя Носаликôвнои и убійства о. Ардана трибуналъ вôдкинувъ.

По промовѣ прокуратора, въ котрôй вказано на мотивъ злочиньствъ розпустне и ледаще житье Гошовского, а не якійсь анормальный станъ душевный — промовивъ коротко оборонець д-ръ Долиньскій, котрый и зазначивъ, що самъ упадає пôдъ огидностью того нечуваного злочину и лишь пôсля приписôвъ закона стає яко оборонець при обжалованôмъ.

Судьѣ присяжнй оголосили вердиктъ. На всѣ три пытаня головнй одноголосно „такъ", а пытаня додатковй заперечено. — Обжалованый задрожавъ по вôдчитаню вердикту и упавъ на крѣсло.

Прокураторъ внѣсъ о кару смерти — Заступникъ Ардановои п. Реґеръ зажадавъ вынагороды для вдовы 10.000 зр. и кошты процесу въ квотѣ 100 зр.

По нарадѣ засудивъ трибуналъ Жигмонта Гошовского на кару смерти черезъ повѣшенье.

Церковно-політична дебата

въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ.

Послѣдный день дебаты надъ правительственнымъ предложеньемъ що-до цивільныхъ вѣнчань, бувъ въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ незвычайно оживленый. Мѣжь многими бесѣдниками, що умѣвъ заволодѣти увагою палаты и зелектризувати всѣхъ слухателѣвъ, бувъ кардиналъ Шлявхъ, що уходить за найспосôбнѣйшого чоловѣка и має славу голосного бесѣдника.

Кардиналъ Шлявхъ почавъ вôдъ того що вказавъ на небезпечнôсть, яка мусѣла бы выплынути, коли бы корѣнье дерева родины вырвано зъ дотеперѣшнои почвы и ихъ пересаджано на чужій грунтъ, пôдлягаючій всѣлякимъ змѣнамъ. Теперѣшный грунтъ родины, церковь, є незмѣненый, коли мѣжь тымъ державы, правительства, законы выставленй на марну судьбу. Исторія учить, якъ небезпечно захитувати основами родинного житя. Греція якъ довго руководила ся засадами моральности, якъ довго хоронила чистоты домашного огнища, такъ довго выдавала зъ помѣжь себе богато героѣвъ, поетôвъ, великихъ артистôвъ — однакъ скоро почала сходити до пропасти, коли славою окрытый Перікль посадовивъ коло свого боку Аспазію и тымъ давъ примѣръ збезчещеного житя родинного. И Римъ бувъ засудженый на погубу зъ хвилею, коли до родинного огнища стала вдирати ся деморалізація, коли супружье перестало бути святымъ, ненарушенымъ. Пôдкопуючи родинне житье захитуєсь и тымъ угольнымъ каменемъ, на котрôмъ основує ся державный будынокъ. Держава повинна въ першôмъ рядѣ старатись зберегти для родины природный єи грунтъ, тымъ бôльше, що не держава сотворила родину, але родина дає пôдставу державѣ. Не яло ся змѣнювати стану рѣчей, котрого посвяченй формы перейшли въ кровь и жилы народу. Въ дняхъ трѣвоги, въ дняхъ смутку и жалобы реліґія завсѣгды була резервовымъ фондомъ угорского народу, захистомъ всѣхъ подѣй. Коли нарôдъ спочивавъ немовь въ летарґу, коли здавалось, що житье вже опустило єго, реліґія и родина роздмухали ще тлѣючу въ нему искру, зъ котрои збудилось нове житье. Стôймо непохитно на сторожи реліґіи и родинного огнища, щобы мы могли обходити тысячь-лѣтнй роковины заснованя угорского королѣвства, яко наслѣдники Арпада, а не яко выроднй сыны демократично-космополітичнои державы. Розбудженье державнои идеи мусить ити въ парѣ зъ реліґією, а тôлько добрй мѣжь ними вôдносины можуть вытворити гармонѣйну цѣлôсть. Розлученье державы вôдъ церкви є просто неможливе. Сли вже де, то на Угорщинѣ церковь положила великй заслуги коло утвореня тои христіяньскои державы, коло єи цівілізаціи, опертои на христіянізмѣ. — Кардиналъ Шлявхъ закôнчивъ свою бесѣду словами: Я допустивсь бы смертного грѣха супротивъ реліґіи и родины, коли бы згодивъ ся на принятье предложеного намъ проєкту закона.

Сю бесѣду приймили противники проєкту голосными окликами: „Eljen!" — а приклонники мовчки.

Банъ Хорватіи, ґр. Кінъ-Гедерварі промовлявъ за проєктомъ, а противъ румуньскій митрополитъ Миронъ Романъ. Сей послѣдный протестувавъ противъ усуваня институцій, котрй перебули всѣ пробы и показали ся спасенными. Институціи, що ставлять ся на ихъ мѣсце и взагалѣ всѣ роботы въ тôмъ напрямѣ, дуже пôдозрѣнои вартости. Проєктъ нарушує доґмы православнои церкви и науку Христову. Предложенье нарушує пôдвалины греко-католицкои и греко-всхôднои церкви, а єи духовнй мають бути зневоленй супротивъ наукъ своєи церкви, благословити цивільнй вѣнчаня. Митрополитъ вôдчитавъ вкôнци телеґраму семигородского греко-всхôдного синоду зъ протестомъ противъ институціи цивільныхъ вѣнчань.

По просторôй и завзятôй полеміцѣ міністра Сілядія зъ противниками правительственного проєкту, вывязала ся горяча дискусія надъ тымъ, чи замкнути нарады и заразъ приступити до голосованя, чи вôдложити ту роботу до слѣдуючого дня. Остаточно президентъ палаты рѣшивъ допустити ще кôлькохъ бесѣдникôвъ до голосу.

При голосованю, якъ звѣстно, правительственне предложенье упало 139 голосами противъ 118. Неприсутныхъ членôвъ було 89, а такожь и президентъ палаты здержавъ ся вôдъ голосованя. Кромѣ всѣхъ членôвъ католицкого епископату, рôвножь кромѣ епископôвъ сербскихъ, румуньскихъ и хорватскихъ, вôддали свои голосы противъ предложеня достойники двôрскй и войсковй: ґр. Миколай Банфі, ґр. Сапарій, капітанъ ґвардіи Пальфі, шефъ секціи Чіракі, ґрафы Фештетічь, Гуніяді, Венкгаймъ, Зіхи и командантъ львôвского корпуса кн. Віндішґрецъ. Коли сей послѣдный высказавъ своє: „nem" — нѣ! — зъ ґалеріи роздавъ ся голосный смѣхъ и псиканье.

Передъ палатою маґнатôвъ уладжено демонстраціи. Демонстранты витали поздоровными окликами тыхъ, що голосували за предложенями, и кричали: „прочь!" за тыми, що заявились противъ предложень. Поліція арештувала кôлькохъ ексцедентôвъ — се переважно студенты університету.

Въ таборѣ клерикальнôмъ велика радôсть. Заразъ по голосованю вôдôзвались дзвоны на всѣхъ церквахъ. Натомѣсть въ правительственныхъ кругахъ ситуація дуже напружена, такъ, що кріза можлива. Передовсѣмъ д-ръ Векерле має выбратись до Вѣдня, щобы тамъ зложити справозданье зъ дебаты и щобы збагнути опінію короны. Говорять, що президентъ міністрôвъ хоче довести чимъ скорше крізу до цѣли и власне длятого выѣздить до Вѣдня. Въ палатѣ маґнатôвъ опозиція покликувалась на то, що въ мѣродайныхъ вѣденьскихъ кругахъ не бажають собѣ закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ. Отже Векерле хоче сконстатувати сей фактъ, а потôмъ предложить парляментови свôй проєктъ. Здаєть ся, що кріза скôнчить ся за кôлька днѣвъ.

Уличнй демонстраціи вôдбули ся ще й вечеромъ.

— —

Скорше, якъ можна було надѣятись, вôдправивъ ся президентъ угорского кабінету д-ръ Векерле до Вѣдня. Въ часѣ свого короткого пробуваня бувъ на пôвторагодиннôй авдієнціи у цѣсаря, а вôдтакъ конферувавъ зъ міністромъ справъ заграничныхъ, ґр. Кальнокимъ. Що на тыхъ конференціяхъ обговорювано, се очевидно не дôйде до публичнои вѣдомости, однакъ що-до предмету и що-до причины тыхъ конференцій нема найменшого сумнѣву. За-для голосованя надъ закономъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ въ палатѣ маґнатôвъ, повставъ мѣжь обома палатами угорского парляменту конфліктъ, котрый въ кождôмъ случаю вымагає скорого полагодженя. Президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле почувъ ся зневоленый зложити коронѣ справозданье зъ того конфлікту и предложити свои внесеня, щобы єго усунути. Про крізу кабінету поки-що не чувати нѣчого. Та й зъ бесѣды президента міністрôвъ на послѣднôмъ засѣданю палаты маґнатôвъ можна було заключати, а по голосованю певно твердити, що вôнъ не добачує нѣякои причины до уступленя, тымъ бôльше, що конституція дає правительству у руки средства, въ конечнôмъ выпадку заименувати новыхъ членôвъ палаты маґнатôвъ и въ той спосôбъ сотворити бôльшôсть. Всѣ круги твердять, що въ угорскôмъ кабінетѣ нема нѣякои крізы.

Безпосередный наслѣдокъ авдієнціи президента міністрôвъ буде се, що буде заведена конституційна змѣна ухвалъ мѣжь обома палатами угорского парляменту. Се має статись якъ найскорше. Вôдкиненый палатою маґнатôвъ проєктъ закона має ще сего тыждня, имовѣрно 17 с. м., прийти назадъ до угорскои палаты послôвъ и тутъ на-ново має надъ нимъ розвинути ся дебата. Догадують ся, що коли въ палатѣ послôвъ докладно передискують предметъ, то ще таки того засѣданя прийде до голосованя, а проєктъ закона перейде знатною бôльшостію голосôвъ, якъ перше. Потôмъ ухвала палаты послôвъ дôстанесь безпроволочно до палаты маґнатôвъ, и треба замѣтити, що угорскій президентъ міністрôвъ, закимъ палата маґнатôвъ стане другій разъ нараджуватись надъ закономъ, вôдправить ся зновъ до Вѣдня, щобы цѣсареви здати мериторичне справозданье. Значить, що другй дебаты въ палатѣ маґнатôвъ наступлять въ кôлька днѣвъ по ухвалѣ палаты послôвъ, имовѣрно 21 мая. Не лишь угорске правительство, але всѣ політичнй круги у Вѣдни и въ Будапештѣ дожидають, що палата маґнатôвъ вже не вôдкине другій разъ проєкту закона, бо ледви чи клерикальному сторонництву удасть ся вдруге постягати зъ усѣхъ бокôвъ своихъ приклонникôвъ. Въ той спосôбъ має усунути ся конфліктъ.

Однакъ, коли бы палата маґнатôвъ вôдкинула и другій разъ проєктъ закона, міністерство найшлось бы въ новôмъ положеню. Тогдѣ оно мало бы розважити пытанье, чи не вхопитись бы тыхъ средствъ, що дає у руки законодавство, и предложити дотычнй предложеня коронѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Страйкуючй въ Остравѣ моравскôй поводять ся поки-що сумирно, але въ нихъ можна добачити велике огôрченье. Власти выдали до страйкуючихъ вôдозву, въ котрôй вказують на то, яка сумна судьба дожидає якъ самыхъ страйкуючихъ, такъ и ихъ родины на случай, коли бы не покôнчено змовы. Вôдозва пôдписана старостою Масловскимъ, взыває робôтникôвъ, щобы вернули до працѣ. Чи ся вôдозва осягне свою цѣль, можна сумнѣватись, тымъ бôльше, що — якъ сказано, мѣжь робôтниками велике огôрченье, котре зросло значно зъ хвилею, коли робôтники довѣдались, що войско поховало потайки мощѣ убитыхъ. Огôрченье зростає що хвиля. Ко-

---

расу Трясилѣ, якъ здобувавъ вôнъ зъ товаришами для Украины волѣ и долѣ:

А нôчь-мати дасть пораду... Чудова картина нôчнои добы намальована въ поемѣ „Катерина", де тежь прирôвнявъ поетъ нôчку до матери:

Всѣхъ покрыла темнѣсѣнька
Якъ дѣточокъ мати.

„Нашь Лугъ батько, а Сѣчь — мати, отъ де треба помирати" — такъ спѣвали въ своѣй пѣсни Запорожцѣ, що такъ щиро кохали свои родиннй землѣ. Зъ такими-жь назвисками обертаєть ся и Шевченко до родинныхъ мѣстъ, называючи разъ-у-разъ Днѣпро — батькомъ, братомъ, хортицю — матѣрю, сестрою. Молодый козакъ, шукаючи лицарскои славы и долѣ, кинувъ рôдну сѣмью и иде одружити ся:

Зъ славнымъ батькомъ Запорожскимъ
Та зъ Великимъ Лугомъ,
На Хортици у матери
Буду добре жити.

И вѣтеръ на рôднôй земли зоветь ся у поета братикокомъ:

Тамъ повѣє буйненькій
Якъ братъ заговорить...

„Наймичка" просить, щобъ „братикъ — туманъ" укрывъ ѣѣ въ поли... Хмаронька укрыває сонце „рожевою пеленою, мовь мати дитину"... Свѣту сонѣшного кобзаръ жде „мовь матери дѣти"... Коротко кажучи — до всего, що є найкрасчого на Божому свѣтѣ, прикладає Шевченко прозвища изъ побыту сѣмьѣ.

(Конець буде.)

ли робôтники довѣдались, що войско поховало потайки ихъ товаришѣвъ убитыхъ, удали ся на кладовище, але оно було обсаджене войскомъ. Депутація робôтникôвъ явила ся у старосты Домбровского, просячи щобы перенесено жандармôвъ, котрî стрѣляли до нихъ. Однакъ Домбровскій заявивъ, що се неможливо. Дальше пояснивъ, що убитыхъ робôтникôвъ похоронено въ ночи длятого, бо побоювано ся розрухôвъ. Самъ староста и всѣ офіциры взяли участь въ похоронѣ. — До Остравы приѣхавъ слѣдчій судья разомъ зъ прокураторомъ, щобы перевести слѣдство. Показалось, що число раненыхъ далеко бôльше, нѣжь первѣстно обчислювано. — Вчера увязнено провôдника робôтникôвъ Коляра и вôдставлено до суду въ Тѣшинѣ. Арештованый робôтникъ Шімурда утѣкъ. — Нинѣ по выплатѣ надѣють ся громадного страйку и погромôвъ. На цѣлôмъ просторѣ змовы, гостинницѣ мусять бути замыканî о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Демонстрацію противъ кардинала ґр. Шенборна уладили Чехи а взглядно молодо-Чехи зъ нагоды миропомазаня въ церквѣ на однôмъ прагскôмъ передмѣстю. Зъ-першу, коли кардиналъ приѣхавъ до церкви, молодо ческî раднî мѣста повитали его при входѣ и супровели до церкви. Однакъ, коли ґр. Шенборнъ по вôдправленю молитвы въ ческôмъ языцѣ, почавъ молити ся по нѣмецки, члены рады мѣскои опустили остентативно церковь. Пôсля Narodn-ыхъ List-ôвъ раднî опôсля нараджували ся въ ратуши, чи имъ взагалѣ витати коли небудь кардинала.

Въ процесѣ противъ авторôвъ румуньского меморанда поставили оборонцѣ тôлько внесень, що предсѣдатель трибуналу заявивъ, що они очевидно стремлять до проволоки розправы и тымъ самымъ оказують бракъ поважаня для трибуналу. Одинъ зъ оборонцѣвъ почавъ остро критикувати заяву предсѣдателя, за що трибуналъ засудивъ его на грошеву кару. Тогдѣ всѣ оборонцѣ заявили, що они обидженî закидомъ предсѣдателя, немовь бы стремѣли проволѣкати розправу, и що грошеву кару, наложену на ихъ товариша уважають за тероризованье обороны, длятого взывають трибуналъ, щобы вôдтягнувъ ту кару. Трибуналъ не прихиливъ ся до сего внесеня, а оборонцѣ заявили, що складають оборону.

НОВИНКИ.

— **Послѣдна передконцертова проба „Львôвского Бояна“** вôдбуде ся завтра т. е вô второкъ дня 15 ого мая въ великôй сали „Народного Дому“ о годинѣ 7-ôй вечеромъ. Просить ся, щобы всѣ члены точно явились.

— **Авансы въ судахъ.** Судьями повѣтовыми именованî: адъюнктъ судовый Спіридіонъ Алексевичь для Тлустого, адъюнктъ суду повѣтового Андр. Тангеля въ Войниловѣ для Мѣльницѣ. Перенесенî: судя повѣтовый Ферд. Гампель зъ Мѣльницѣ до Николаева, адъюнкты судовî Вит. Мачекъ зô Щирця до Дрогобича, Евст. Терлецкій зъ Делятина до Щирця, Винк Кріґсайзенъ зъ Янова до Сокаля и Іос. Горіца зъ Нового села до Бродôвъ. — Адъюнктами судовыми именованî адъюнкты судôвъ повѣтовыхъ: Едв. Собота въ Скалатѣ для Бережанъ, Фр. Нивиньскій въ Бурштинѣ для Бережанъ, Март. Вербицкій въ Дрогобичи для Львова и Теод. Айхель въ Угновѣ для Тернополя. Адъюнктами судôвъ повѣтовыхъ именованî авскультанты: Мар. Раппе для Делятина, Володим. Покривницкій для Чешанова, Іос. Кунце для Мѣльницѣ, Юл. Кульчицкій для Скалата, Едв. Шулиславскій для Янова, Петро Жуковскій для Войнилова, Ил. Дулевскій для Бурштина Стан. Монне для Березова, д-ръ Мавр. Морґенротъ для Нового Санча, Густ Дидушиньскій для Угнова и Юл. Давидовичь для Скалата.

— **Нововыбраный совѣтъ Ставропигійского Института** уконституувавъ ся въ середу минувшого тыждня, выбравши зъ помѣжь себе: референтами въ справахъ церковныхъ пп. Джулиньского и Глиньского, настоятелями бурсы Плешкевича и Бачиньского, книжныхъ маґазинôвъ Сивуляка и Глиньского, домôвъ Джулиньского и Глиньского, книгарнѣ Сивуляка и Волиньского, друкарнѣ и літоґрафіи, касы и архіва Сивуляка, референтами въ справахахъ правничихъ: Бережницкого, Волиньского, Левицкого, Кулацковского и д-ра Володимир. Шараневича, котрольорами цѣлого дѣловодства Бережницкого, Волиньского и Глиньского, секретаремъ Клемертовича. Синдикомъ института буде якъ поредныхъ лѣтъ адвокатъ д-ръ Добряньскій.

— **Краєва рада шкôльна** ухвалила на засѣданю дня 2 н. ст. мая с. р.: 1) Установити осôбныхъ учителѣвъ римо- и греко-кат. реліґіи для шкôлъ народныхъ въ Залѣщикахъ вôдъ 1 вересня с. р; 2) вылучити громаду Зимновôдку зъ округа шкôльного въ Зимноводѣ и зорґанізувати въ Зимновôдцѣ осôбну школу народну вôдъ 1 вересня 1894 р.; 3) перемѣнити школы одноклясовî: въ Задвôрю повѣта перемышляньского; въ Побережу повѣта станиславôвского и въ Крукеничахъ повѣта мостиского на двоклясовî почавши вôдъ 1 вересня 1894 р; 4) зорґанізувати школу народну въ Ямници повѣта станиславôвского; 5) именувати учителями шкôлъ народныхъ: Дмит. Дутчака въ Палагичахъ, Кар. Гошардову въ Каменобродѣ, Сав. Яворску, Юл. Мельникôвну и Теод. Сембратовичѣвну старшими учительками 5 клясовои школы женьскои въ Калуши; Мар. Шульманôвну молодшою учителькою тамъ-же, о Теод. Костишина греко-кат. катихитомъ 6-клясовои школы мужескои въ Стрыю, Григ. Роговского старшимъ учителемъ при 3-клясовôй школѣ въ Кобакахъ, Кам. Ромашканôвну старшою а Теодос. Вильковицку молодшою учителькою 5-клясовои школы женьскои въ Кутахъ, Ив. Домишевского старшимъ учителемъ 5 клясовои школы въ Бôбрцѣ, Мар. Скалецку молодшою учителькою 5-клясовои школы женьскои въ Бôбрцѣ, Мих. Воробця учителемъ въ Водникахъ, Іос. Бжозовского въ Девятникахъ, Брон. Кулиньского въ Ланôвцяхъ, Вас. Волошина въ Горошовôй, Мих. Пасѣку молодшимъ учителемъ 2-клясовои школы въ Лошневѣ, Дм. Андрейка молодшимъ учителемъ 6-клясовои школы мужескои въ Теребовли, Мих. Продзевича учителемъ въ Замостю, о. Ив. Давидовича катихитомъ при женьскôй школѣ выдѣловôй въ Бродахъ; 6) признати третый додатокъ пятилѣтный проф. Генр. Строцѣ въ семинаріи учительскôй въ Ряшевѣ; 7) приймити до вѣдомости справозданье краєвого инспектора шкôлъ зъ люстраціи семинаріи учительскои мужескои у Львовѣ; 8) поручити до бібліотекъ шкôлъ народныхъ мѣсячникъ гал. Товариства охороны звѣрятъ, рôчникъ 1893.

— **Солідарнôсть робôтникôвъ.** Коли розôйшла ся вѣсть, що львôвска дирекція руху зелѣзниць державныхъ, вôддалила часть робôтникôвъ, що брали участь въ обходѣ 1 мая, змовили ся всѣ робôтники зелѣзничî въ робôтняхъ въ Новôмъ Санчи, Перемышли и Стрыю, що покинуть всѣ роботу, доки дирекція не вôдкличе свого зарядженя. Ся умова мала принести успѣхъ, бо якъ пишуть до Gazet-ы Przemysk-ои, львôвска дирекція приймила назадъ робôтникôвъ до службы.

— **Епископъ Штросмаєръ** переславъ полудневославяньскôй академіи наукъ въ Загребѣ на памятникъ для Рачки, звѣстного патріота хорватского, що недавно померъ, 1000 зр., на устроєнье гробницѣ зъ аркадами для того-жь такожь 1000 зр. и 500 зр. на покрытье коштôвъ похоронныхъ, бо, якъ мы свого часу доносили, похоронила Рачкого академія своимъ коштомъ.

— **Санкціонованый законъ.** Wiener Ztg. оголошує законъ о обовязку мельдунковôмъ осôбъ, що належать до загального ополченя, та законъ о удержавненю домôвъ складовыхъ въ новôй пристани въ Тріестѣ.

— **Огнѣ.** Въ ночи зъ 11-го на 12-го н. ст. мая навѣстивъ великій пожаръ село Вороблячинъ, повѣта равского и знищивъ въ однôй годинѣ 5 господарѣвъ до тла. При сильнôмъ вѣтрѣ захôднôмъ згорѣло 13 будынкôвъ, при тôмъ одна корова, 12 овець и 8 свиней. О ратунку и бесѣды нема, позаякъ село положене на горбу а вода въ долинѣ вôддалена о якихъ 2000 крокôвъ вôдъ загороды. При огни попекла ся сильно жѣнка Ивана Серкиза. Шкода вôдъ огня выносить до 4000 зр. Зъ погорѣвшихъ анѣ одинъ не бувъ обезпеченый. Винна сему байдужнôсть руска и помимо дуже частыхъ напôмнень священика не може гадка обезпечень приймити ся помѣжь селянами. Всѣ погорѣвшî остали безъ даху и кусника хлѣба. Огонь бувъ пôдложеный злобною рукою. Виновника ще не вôднайдено, хотяй жандармъ п. Гойсакъ енерґічно сею справою займає ся. Сли ласка чия най ласкаво пришле яку помôчь на руки мѣсцевого священика о. Юрія Жука, пароха мѣсцевого почта Немирôвъ. — Дня 9 н. ст. мая згорѣла часть фôльварку въ Гаяхъ коло Винникъ и 17 господарствъ селяньскихъ. — Въ Пôдлѣсю коло Бучача згорѣло 5 загородъ зъ будынками господарскими. Шкода не була обезпечена.

— **Холєра.** Въ Сокиринцяхъ, гусятиньского повѣта, выздоровѣла дня 9 н. ст. мая послѣдна зъ занедужавшихъ на холєру осôбъ. Въ борщѣвскôмъ повѣтѣ въ громадахъ Скала и Вербôвка не лучивъ ся дня 9 н. ст. нѣ одинъ новый случай занедужаня або смерти. За се сконстатовано появленье холєры въ пограничнôмъ зô Скалою селѣ Бурдякôвцяхъ, де занедужало 11 осôбъ, зъ котрыхъ 3 вже померло. — Тî вѣсти подаємо за вѣденьскими часописями, бо Gazeta Lwowska, хочь заповѣла була, не повѣдомляє публики про хôдъ холєры.

— **Ґрафъ Иванъ Тарновскій,** бувшій маршалокъ краєвый померъ по довгôй и тяжкôй недузѣ въ пятницю вечеромъ въ Дзиковѣ. Ґр. Ив. Тарновскій уродивъ ся 1835 року зъ Ивана и Гавриилы зъ Малаховскихъ. Бувъ найстаршимъ братомъ Юлія, Станислава презеса академіи наукъ, ґр. Валеріи Мицельскои и ґр. Тарновскои зъ Хоржелева. По окôнченю наукъ осѣвъ въ дѣдичнôмъ Дзиковѣ и оженивъ ся 1861 року зъ ґр. Софією Замойскою. Бувъ маршалкомъ рады повѣтовои въ Тарнобжеґу, посломъ на соймъ краєвый, презесомъ кракôвского товариства рôльничого, членомъ палаты панôвъ, тайнымъ совѣтникомъ и вôдъ 17 падолиста 1886 до 21 вересня 1890 року маршалкомъ краєвымъ. Покôйный полишивъ вдову и четверо дѣтей: Здислава, Юлія ожененого зъ ґр. Старженьскою, Адама и Софію Станиславову Сѣменьску. — На кôлька годинъ передъ смертію надôйшла зъ Риму телеґрама, въ котрôй папа переславъ умираючому своє благословеньство. — Выдѣлъ краєвый ухваливъ въ суботу вывѣсити зъ причины смерти ґр. Тарновского чорну хоруговь на будынку соймовôмъ, зложити на домовинѣ помершого вѣнець, выслати на похоронъ депутацію, зложену зъ маршалка краєвого кн. Сангушка и зъ членôвъ выдѣлу краєвого: д-ра Іос. Верещиньского, Едв. Єнджейовича и д-ра Дам. Савчака, выслати депутацію урядникôвъ выдѣлу краєвого, а вкôнци переслати вдовѣ письмо кондоленційне. — Похоронъ вôдбуде ся въ Дзиковѣ въ середу. Надъ гробомъ промовить маршалокъ кн. Сангушко.

— **Новый урядъ почтовый** вôйде въ житье зъ днемъ 16 н. ст. мая въ Луцѣ малôй, повѣта скалатского. Округъ доручень того уряду почтового будуть становити громады и обшары двôрскî Кокошинцѣ и Лука мала.

— **Пожаръ лѣса.** Дня 2 н. ст. мая повставъ огонь въ лѣсахъ камеральныхъ коло Путны на Буковинѣ и наробивъ величезнои шкоды. Огонь удало ся угасити ажь по тридневôй тяжкôй роботѣ, въ котрôй брало участь 300 людей Згорѣло 80 гектарôвъ лѣса.

— **Землетрясенье.** Дня 10 н. ст. мая навѣстило страшне трясенье землѣ полуднево-американьску державу Венецуелю. Пôдъ розвалинами двохъ мѣстъ Меріда и Ляґунілясъ мало утратити житье до 10.000 людей.

— **Хлопець великанъ.** Въ Демяньску, ґуберніи новгородскои, пôддано оглядинамъ лѣкарскимъ въ зарядѣ поліційнôмъ селяньского хлопця, Максима Иванова, котрый, якъ показало ся, має $7\frac{1}{2}$ лѣтъ, важить 3 пуды и $6\frac{1}{2}$ фунтôвъ, або $126\frac{1}{2}$ фунтôвъ, а его рôстъ выносить около 3 лôктѣвъ. Сей малолѣтный великанъ пôдносивъ легко зъ землѣ обома руками два 160 фунтовî тягарки.

— **Справленье похибки.** Въ подяцѣ помѣщенôй въ ч. 88 „Дѣла“ пропущено мѣжь священиками, що брали участь въ похоронѣ имя о. К. Федоровского пароха зъ Заваля, що симъ доповняємо.

— **Нова теорія сну.** Недавно выйшла брошура д-ра Розенбавма п. з. Warum müssen wir schlafen? Авторъ гадає, що розкладовî продукты субстанціи нервовои, якî творять ся въ наслѣдокъ дѣяльности орґанічнои, входять до крови и спроваджують сонъ и въ тôмъ часѣ поволи опускають нашь орґанізмъ. Выдаленî продукты зъ нервовои субстанціи заступленî водою; чимъ бôльше воды въ мозку, тымъ глубшій сонъ. Коли асіміляція новыхъ частинъ мозковыхъ довершена, сонъ перерывае ся. Розважуючи рѣчь зъ тои точки, люде, котрыхъ тѣло може помѣстити бôльше воды сплять лѣпше вôдъ иншихъ. Мозокъ дитинячій має дуже богато воды и длятого дѣти сплять довше, якъ люде зрѣлî; коли вогкій воздухъ, находить на насъ велика соннôсть. Вплывъ воды на нервы доказали Шіфъ и Гарлєсъ.

— **Дрôбнî вѣсти.** Маршалокъ краєвый кн. Евст. Сангушко повернувъ до Львова.

Надôслане.

Rohseidene Bastkleider fl. 9.50 per Stoff zur kompleten Robe und bessere Qualitäten — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11.65** per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert. Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.). Porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4979 (3)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k Hofl.), **Zürich.**

Посмертнî — ‡ — оповѣстки.

О. Теодоръ Луцикъ, парохъ въ Годовѣ, зборôвского деканата, упокоивъ ся дня 11 н. ст. мая по довшôй недузѣ въ 61-ôмъ роцѣ житя а 38 ôмъ священьства. Покôйный бувъ вôтцемъ сотрудника „Галичанина“ п. Володим. Луцика.

О. Никифоръ Соловскій, парохъ въ Переволочнôй, олеского деканата, львôвскои архіепархіи, упокоивъ ся вô второкъ минувшого тыждня въ 75-ôмъ роцѣ житя а 50-ôмъ священьства.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложили Вп. пп.: 1) на руки товариства „Просвѣта“: Товариство задаткове въ Зборовѣ 20 зр.; — маґістратъ мѣста Скавины 5 зр.; — Стеф. Дацѣвъ, учитель въ Дѣдиловѣ 1 зр. 60 кр., зôбраныхъ на засѣданю кружка педаґоґічного въ Рѣпневѣ; — о. Юл. Мандичевскій зъ Бѣлявець 2 зр., зъ розпроданыхъ купонôвъ, котрыхъ взяли: п. Окт. Саля маршалокъ повѣтовый за 1 зр. и п. Инґверъ купець зъ Бродôвъ такожь за 1 зр.; — В. Камяньскій учитель въ Вербовѣ 6 зр., на котрî зложили Вп: Мар. Бейковска 50 кр, Ив. Лубковичь учитель 1 зр., Вас. Бѣлый господарь 1 зр., Вас. Будный господарь 50 кр., Ив. Майборода госп. 50 кр., Луць Посунько 20 кр, Вас. Низькоклôнъ 75 кр., Кир. Гнатикôвъ 20 кр., Гр. Риґайло 10 кр., п-ѣ Мих. Чужда 20 кр., у п. Косача на святахъ зôбрано 50 кр., решта дрôбными датками; — члены касина повѣтового въ Березовѣ зложили на руки п. Юл. Ортиньского управителя тамошнои 5-клясовои школы народнои 12 зр., при нагодѣ пращального вечерка въ честь п. Сковроньского, депедента нотаріяльного; — 2) на руки нашои адміністраціи: О. Ив. Кормошь зъ Арламôвскои Волѣ 5 зр. вôдъ себе и зô складокъ; — о. Мих. Медвецкій зъ Доброкута 3 зр.; — п. Ант. Серафинъ зъ Калуша 7 зр. 75 кр., зôбраныхъ дня 6 н. ст. мая на весѣлю у мѣщанина п. Дом. Рубчака, а именно зложили: Мартинъ Курдидикъ 1 зр., Петро Боднарчукъ 1 зр., Кат. Боднарчукъ 50 кр., Анастазя Серафинъ 1 зр., Антôнъ Серафинъ 2 зр.; прочî дрôбными датками; — о. Онуфр. Вергунъ зъ Луки 17 зр. 20 кр., зôбранî: Зъ акафісту въ Межигôрю 2 зр. 44 кр., въ Луцѣ 92 кр., дальше зложили пп.: Федикъ 1 зр., Сабатъ 64 кр., Козловскій 50 кр., о. Вергунъ 1 зр., въ дворѣ у пп. Луцкихъ на друій день святъ великодныхъ зôбрано при забавѣ 10 зр. 70 кр.

— **На погорѣлцѣвъ въ Каровѣ и Серникахъ** приславъ на нашî руки о І. Ляторовскій зъ Долины коло Товмача 2 зр. вôдъ себе и вôдъ своихъ парохіянъ.

— **Для нещастнои родины пок. о. Ардана въ Циковѣ** зложили на нашî руки о. І. Гордієвскій зô Шманьковець 3 зр., а товариство для выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ 5 зр. Грошѣ тî пересылаємо рôвночасно на руки вдовы п. Ардановои въ Циковѣ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 14 мая. Pester Lloyd накинувъ ся на ґр. Кальнокого и загрозивъ опозицією въ делеґаціяхъ за то, що міністеръ мавъ зневолити секційного шефа Чіракіого голосувати противъ закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ.

Будапештъ 14 мая. Заперечують, мовь бы по церквахъ дзвонено на знакъ побѣды партіи клерикальнои въ палатѣ маґнатôвъ.

Бѣлградъ 14 мая. Радикалы вôзвали цѣлу провінцію, щобы збирала ся на вѣча и жадала скликаня скупштины, або новыхъ выборôвъ до неи въ справѣ королѣвского указу що-до реституціи Милана.

Парижь 14 мая. Вчера въ ночи експльодувала пекольна машина передъ фабрикою оксамиту при улици Клєбера. Дôмъ ушкодженый, мешканцѣ выйшли цѣло.

Петербургъ 14 мая. Выкрыто нігілістичный заговоръ и увязнено богато людей въ Петербурзѣ, Москвѣ, Орели и Бату. Увязненыхъ замкнено въ Петропавловскôй крѣпости.

Острава моравска 14 мая. Страйкъ переходить доси спокôйно.

Надôслане.

БЛАГОДАРЕНІЄ.

Маю честь заявити искренное благодареніє П. Т. Василіянкамъ въ Яворовѣ за ихъ материньскую опеку надъ моими доньками особенно подчасъ ихъ недуги. Ровно и П. Т. дрови Орскому въ Яворовѣ складаю благодареніє за уздоровленіє моихъ дочерей съ тяжкои болѣзни. 185

Діонисъ Ольшаньскій
въ Волѣ миховой.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	Поѣзды поспѣшнî		особовî		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—		6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—		—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ $^{10}/_{7}$ включно до $^{30}/_{8}$)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закокоп) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ $^{1}/_{6}$ включно до $^{30}/_{9}$)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	2^{44}	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{08}	2^{56}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	—	10^{04}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{10}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—		5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ $^{10}/_{7}$ включ. до $^{30}/_{8}$)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3^{42}	—	—

*) Годины печатанî грубими черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Юанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль) удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванî черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнî білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы.

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 117-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул. Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнй вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванй и зъ образомъ поручае

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотй и чорнй въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны 4641 42 ?

КУ-

фры, торбы и всѣлякй приборы до подорожи

найдешевше въ торговли товарôвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Машинки американьскй до сѣканя мяса (найпрактичнѣйшй зъ доси звѣстныхъ системъ) по 4·50 зр.

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ДО АМЕРИКИ

за 7—8 днѣвъ.

КАНАДА

и Сполученй Державы.

Білеты на скорй пароходы лініи Кунардъ замѣсть 80

лише 40 зр.

Близшй поясненя и проспектъ даромъ у одиноко концес. ґенеральныхъ заступникôвъ

Б. Карльсберґъ и С-ка

Роттердамъ, Maaskade 20.

Кождый мужчина одержить вôдъ канадійского правительства 250 прускихъ морґôвъ вôльнои землѣ 1771—5

Заступникôвъ всюды глядае ся.

Чай хиньско-россійскій

вôдъ найдорожшихъ до найдешевшихъ родôвъ. Спеціяльно поручаемо по 5 зр. и по 4 зр. фунтъ. Чайнй окрушки зъ найдорожшихъ родôвъ, незвычайно ароматичнй по зр. 3·50 клґ. На жаданье цѣнники франко. Мае на складѣ Зарядъ двора 47 Лапшинъ п. Бережаны. 10—10

„ROŽNAU“

(пôдъ Радгостомъ)

кліматичне мѣсце лѣчниче

СЕЗОНЪ

вôдъ початку мая до кôнця вересня.

заслонене вôдъ вѣтрôвъ пôвнôчныхъ высокими горами карпатскими, 380 метрôвъ по-надъ моремъ.

Жентиця, Заведенье лѣчниче зимною водою и проходами. 159 3—3

Жерела мінеральнй и гôрскй. Стація зелѣзнича, почтова и телеґрафічна. Пôдчасъ сезону чотири лѣкарѣ. Проспекты даромъ и франко.

Кожду дальшу вказôвку подае зъ всякою готовостю:

КОМІТЕТЪ ЛѢЧНИЧІЙ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 79—104

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

- $4^1/_2$% листы ипотечнй
- 5% листы ипотечнй преміованй
- 5% „ „ безъ премій
- $4^1/_2$% листы товариства кредитового земского
- $4^1/_2$% „ Банку краєвого
- $4^1/_2$% позичку краєву галицку 3483
- 4% позичку пропінаційну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- $4^1/_2$% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
- $4^1/_2$% „ пропінаційну угорску
- 4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ПОДЯКА.

Дня 13 н. ст. цвѣтня с. р. померъ мôй найдорожшій мужь и отець малыхъ сирôтъ Николай Калиновичь, д-ръ медицины въ Яблоновѣ — Въ такъ великôмъ смутку и нещастю, не могучи въ иншій спосôбъ нашому найбôльшому обовязкови задосыть здѣлати — складаю прилюдно нашу найсердечнѣйшу подяку Вп. о. Николаеви Сѣчиньскому гр. кат. парохови въ Яблоновѣ и послови на соймъ краєвый, якъ такожь єго достойнôй родинѣ, за ихъ ласкавй труды, и слова потѣхи, такъ въ часѣ слабости покôйного, якъ такожь за щире занятье похорономъ, и теперь ще бѣдными сиротами. Нехай Вамъ Вп. Паньство Всемогущій стократно за тоє вынагородить, дай Боже, щобысьте подôбного смутку въ цѣлôмъ своѣмъ житю нѣколи не зазнали. Не менше сердечно дякуємо Вп. оо. Іос. Кобриньскому зъ Мышина, К. Ткачкевичеви зъ Текучои, Завадскоиу зъ Микитинець и В. Кархутови зъ Березова, за ихъ ласкавй труды и безкористовну послѣдну прислугу при похоронѣ. — *Теофиля*, жена. *Стефанія, Олена, Викторія*, сироты. *Титъ, Левъ, Исидоръ*, братя покôйного. 181

РИМАНÔВЪ

Заведенье жерельно-купелеве

Въ прегарнôй долинѣ карпатскôй надъ рѣкою Табою, окружене лѣсами шпильковыми Жерела йодо бромовй обôймаючй сôль, літъ и кислоту угляну. Вода уживана въ недугахъ скрофуличныхъ полученыхъ особливо зъ анемією (недостачею крови), бо крôмъ дѣланя противъ скрофулôвъ, вôдживляє орґанізмъ и скрѣпляє за-для великои скôлькости зелѣза и кислоты углянои. Уживає ся въ недугахъ очей, горла, болонъ слезныхъ, недугахъ жѣночихъ, пухлинахъ и ствердѣняхъ, недугахъ костей и вставôвъ, въ деякихъ недугахъ нирковыхъ.

Заведенье вôддалене 8 кільометрôвъ вôдъ стаціи зелѣзницѣ державнои „трансверсальнои“ Риманôвъ Лѣкарь заведеня д-ръ І. Дукетъ, крôмъ него ординують все и иншй лѣкарѣ.

Почта, телеґрафъ, рѣзниця, пекарня, молочарня двѣ реставраціи, склепъ корѣнный и ґалянтерійный.

Каплиця, въ котрôй вôдправляє ся богослуженье въ обохъ обрядахъ.

Пора купелева дѣлить ся на три части: І. вôдъ 20 мая до 20 червня, II. вôдъ 20 червня до 20 серпня, III вôдъ 20 серпня доки панує погода и лагôдна пора Въ першôмъ и послѣднôмъ сезонѣ мешканя, що належать до заведеня дешевшй о $^1/_3$ часть, пôдчасъ сезону музика заведеня грає два разы денно Въ великôй сали балевôй гостинного двôрця, вôдбувають ся въ недѣлю забавы зъ танцями, а часомъ и середъ тыждня, такожь концерты, театры и т. ин.

Вода, сôль, лугъ и намулъ лѣчничій, розсылають ся на жаданье заразъ. Головнй склады воды и перерôбки мінеральнй удержують у Львовѣ В. Вевюрскій, аптикарь; въ Краковѣ В. Вишневскій, аптикарь.

Всякй поясненя и брошурки розсылає дирекція заведеня жерельно-купелевого въ Римановѣ.

N. B. По тамтогорôчнôй повени вôдновлено заведенье вже зовсѣмъ и цѣлковито, такъ, що Вп. Гостѣ не застануть нѣякого слѣду а противно найдуть заведенье прикрашене, мосты гарнй новй, а рѣку Табу основно забезпечену, що и найбôльшои воды вже не треба боятися. 182 1—4

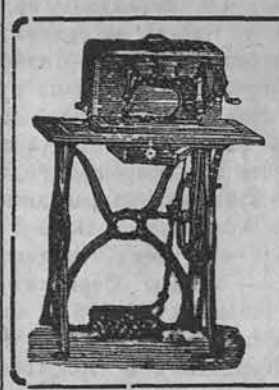

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 77—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для не бôгатого дѣйстно добрй товар дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства 4095

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Рôкъ заснованя 1837.

Готову постѣль

власного выробу т. є. колдры, матерацы, подушки, сѣнники, якъ такожь бѣлье на постѣль.

Бѣлье мужеске д-ра Єґера и монс. Кнайпа, скарпитки, поньчохи, левантины и кретоны на одяги дамскй

Матерію нитяну и вовняну на лѣтнй одяги мужескй.

Дреліхи ліберійнй и т. д.

поручає найдешевше

МАҐАЗИНЪ

І. ДРЕКСЛЄРА И СЫНÔВЪ

ЛЬВÔВЪ, площа Капітульна ч. 2.

Цѣнники и пробки на жаданье. 119 2—2

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

ЩАВНИЦЯ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне въ повѣтѣ новоторгскôмъ,

зъ 7 жерелами сильнои щавы содо-солонои и содо-зелѣзистои

успѣшно дѣлаючои у всѣхъ нежитахъ якъ орґану вôддыхового такъ и орґанôвъ травленя въ довготревалôмъ запаленю легкихъ и астмѣ (дихавици) при выслизахъ ребровои болоны, въ початкахъ сухôтъ, въ недугахъ проводôвъ мочевыхъ, въ недугахъ жѣночихъ, анеміи и блѣдницѣ.

Знаменита гôрска стація кліматична зъ вôдсвѣжуючимъ воздухомъ.

Курація молочна, жентична и кефірова. Перворядна вдыхальня соляна и бальсамічно-шпилькова. Купелѣ мінеральнй гідропатичнй и рѣчнй.

Мешканя и иншй урядженя догôднй, поступовй и дуже приступнй.

Пора купелева вôдъ 20 мая до 30 вересня.

Въ І. сезонѣ до 20 червня и въ III. до 20 серпня мешканя купелевй о $^1/_3$ дешевшй.

Въ сезонѣ середнôмъ (вôдъ 20 червня до 20 серпня) увôльненя вôдъ таксы знесенй.

Зъ усѣхъ шляхôвъ зелѣзничихъ доѣздъ до стаціи въ Старôмъ Санчи, зъ-вôдки дорогою живописною мѣжь горами надъ Дунайцемъ до заведеня возомъ почтовымъ, повозами и вôзками.

Воды зъ жерелъ Іосифины и Магдалины сильнѣйшй вôдъ водъ: Ємскои, Ґляйхенбергскои и Сельтерскои на складѣ въ аптикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ.

Проспекты розсылає ся оплатно и замовленя на мешканя приймає Зарядъ Заведеня.

93 4—9 ***Ф. Висневскій.***

АВІЗО.

Симъ позволяю собѣ повѣдомити Вп. Публику, що я устроивъ въ

Тернополи улиця Мицкевича число 700

власный складъ моего славнозвѣстного

Першого берненьского хемічного заведеня для прасованя и фарбованя

пореныхъ и непореныхъ одягôвъ, матерій на меблѣ, аксамітôвъ и т. ин. и прошу рôвночасно почтити єго численными замовленями. Точнй проспекты можна одержати на жаданье.

Зъ поважаньемъ

175 2—6 **Р. ЧЕРНЕРЪ.**

Симъ маємо честь донести, що мы отворили

у Львовѣ при ул. Кароля Людвика

першорядный

GRAND HOTEL

коло будынку галицкои касы ощадности, въ самôмъ центрѣ мѣста, при Валахъ Гетьманскихъ въ найгарнѣйшôмъ положеню, напротивъ площѣ св. Духа и ґалеріи образôвъ, въ домѣ, що нинѣ становить прикрасу Львова.

Устроєнье цѣлого готелю величаве, пôсля найпершихъ заграничныхъ взорôвъ;

Свѣтло електричне въ цѣлôмъ будынку и въ кождôй комнатѣ;

Водопроводы, безплатна, електрикою порушана вінда особова;

Помѣщеня вôдъ однои комнаты, ажь до найгарнѣйшихъ и найвыбагливѣйшихъ мешкань родинныхъ;

Ждальнѣ готелевй зъ комфортомъ устроєнй, при котрыхъ заведено читальнѣ;

Зимовою порою цѣлый будынокъ и комнаты якъ такожь коридоры однаково огрѣтй. 155 5—5

Задля згаданыхъ прикметъ а такожь задля совѣстнои прислуги и приступныхъ цѣнъ заслугує се заведенье на назву

Одинокого першорядного готелю у Львовѣ.

Въ повнôй надѣѣ, що нашь готель буде тѣшити ся ласкою и взглядами Вп. Публики пишемо ся

Зъ высокимъ поважаньемъ

Валентій Шіллінґъ и Францъ Гексель.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 43—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 98. Львôвъ, Второкъ 3 (15 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнî у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

По короткихъ феріяхъ Зеленыхъ святъ, палата послôвъ збирає ся завтра на засѣданье, щобы дальше вести дебаты надъ буджетомъ. Притôмъ годить ся замѣтити, що президія палаты задумала зновъ змѣнити проґраму парляментарнои роботы. Причиною тои змѣны мають бути — поки-що — неяснî вѣсти про вôдроченье речинця скликаня делеґацій за-для подѣй въ Будапештѣ. Говорять, що ґр. Кальнокій непевный довѣря угорскихъ делеґацій и длятого хоче здержати ся зъ ихъ скликаньемъ, доки публична опінія не успокоить ся Въ той спосôбъ австрійска палата послôвъ скористає на часѣ, щобы продовжити свою сесію. Въ кождôмъ случаю, здаєсь, що президія хоче лишити собѣ свобôдну руку, доки не буде вызначеный речинець скликаня делеґацій, бо, якъ звѣщають, истнує намѣръ не перерываючи скôнчити дебату надъ буджетомъ. Завтра починаєсь дебата надъ буджетомъ міністерства рôльництва, котра зъ огляду на подѣѣ въ Фалькенавъ и Остравѣ готова бути дуже бурливои натуры.

Дальматія бере ся до поравы своихъ економічныхъ вôдносинъ. Оногды въ палатѣ ґр. Гараха у Вѣдни зôбрали ся знатнѣйшî представителѣ Дальматіи на нарады, въ якій спосôбъ подвигнути бы край економічно. Щобы сю роботу успѣшно перевести, рѣшено заснувати економічно-господарске товариство зъ осѣдкомъ у Вѣдни, котре мало бы на цѣли полѣпшеньемъ комунікацій зелѣзничихъ и корабельныхъ, поправою дорôгъ, закладаньемъ господарскихъ шкôлъ, готелѣвъ для порожныхъ и т. д. старатись о економічный розвитокъ Дальматіи. По довгôй дебатѣ постановлено скликати другî нарады и запросити такожь мѣжь иншими міністрôвъ Каляя и Фалькенгайна. На тôй нарадѣ мають представителѣ Дальматіи приступити до формального заснованя економічно-господарского товариства. — По зборахъ вôдбувъ ся пиръ у ґр. Гараха, котрый повитавъ своихъ гостей ческою промовою.

Противъ словѣньскои ґімназіи въ Цілі заявилось недавно заложене нѣмецке товариство народне для Каринтіи на загальныхъ зборахъ. Змѣстъ всѣхъ проголошеныхъ бесѣдъ стремѣвъ до того, що Словѣнцѣвъ треба конечно здавити. Участь въ зборахъ не була велика. По думцѣ бесѣдъ ухвалено такожь и таку резолюцію.

Довѣдуємось, що міністеръ просвѣты Мадейскій зарядивъ привернути словѣньску ґімназію въ Крани, замкнену попереднымъ міністромъ Ґавчемъ.

Страйкъ въ Остравѣ моравскôй переходить спокôйно, але хто знає, що заподѣєсь дальше. Найновѣйшî телеґрамы звѣщають, що дирекція закопôвъ ухвалила вôдъ нинѣ уважати страйкуючихъ за звôльненыхъ вôдъ службы Надто дирекціи постановили выкинути зъ мешкань, належачихъ до закопныхъ предприємствъ, всѣхъ мнимо увôльненыхъ вôдъ службы робôтникôвъ.

Зъ добре поинформованого жерела звѣщають, що намѣстникъ краєвый въ Градци и краєвый президентъ въ Опавѣ мають уступити зъ своихъ становищъ. Першому закидують, що не старавъ ся скоро зарядити средствъ ратунковыхъ, щобы спасти туристôвъ замкненыхъ въ печерѣ люґльохскôй, а другому докоряють, що при страйку робôтникôвъ въ Остравѣ оказавъ ся неможливымъ Краєвымъ президентомъ въ Опавѣ має стати ґр. Куденгове.

Реорґанізація курсу для штабовыхъ офіцирôвъ. Вѣстникъ войсковыхъ розпоряджень подає постановы въ справѣ реорґанізаціи курсу для штабовыхъ офіцирôвъ и условія, котрыми капітаны, желаючî авансувати на майорôвъ, конечно мусять выказатись. На основѣ тыхъ постановлень, потвердженыхъ вже цѣсаремъ, буде міністерство вôйны покликувати що-року означене число капітанôвъ всѣхъ трехъ родôвъ оружія, котрî будуть мусѣли выказати передъ ad hoc установленою комісією свою кваліфікацію, щобы могли стати штабовыми офіцирами. Покликуватись будуть, вôдповѣдно до потребы, въ перщôй лініи, що мають вже застереженî мѣсця аспірантôвъ на офіцирôвъ штабу, а дальше капітаны, котрî самî зголосять ся и котрî свойствами характеру и добрымъ поведеньемъ въ службѣ дають всяку поруку, що будуть команду повѣреного имъ полку успѣшно выповняти и що кромѣ того тѣшать ся крѣпкимъ орґанізмомъ и здоровлємъ, на основѣ чого можна допускати, що остануть ся довшій часъ въ арміи. Покликанье того рода може наступити пôсля безперерывнои 2-лѣтнои службы въ лініи. Комісія, покликана розслѣдити кваліфікацію аспірантôвъ, буде складатись зъ ґенерала, яко предсѣдателя, другого ґенерала, яко єго заступника и 3 штабовыхъ офіцирôвъ [изъ всѣхъ трехъ родôвъ оружія], яко членôвъ. Членôвъ комісіи именує міністерство. Яко средства до розслѣду спосôбности кандидата на штабового офіцира суть вправы, приписанî въ вôйсковыхъ школахъ о инструкційныхъ дѣлахъ для офіцирôвъ и кадетôвъ и мѣстять въ собѣ: письменнî и устнî рѣшеня тактичныхъ задачь; письменнî задачѣ зъ тактики и обробленье проєктôвъ тактичныхъ вправъ на основѣ даныхъ вказôвокъ и т. п. Рѣшенье комісіи о спосôбности кандидата має звучати: „вôдповѣдный“ и „невôдповѣдный“ и основує ся на загальнôмъ вражѣню, яке вынесе предсѣдатель и поодинокî члены комісіи при испытѣ. Єсли рѣшенье звучить „невôдповѣдный“ — треба звернути увагу, чи не заходять якî обставины, котрî допускали бы въ друге покликанье кандидата.

Про вôдносины Полякôвъ до Россіи пишуть Narodni Listy: „Въ надвисляньскôмъ краю истнує якесь анонімне товариство, котре высылає до ґазетъ, выходячихъ по-за границями згаданого краю, кореспонденціи, зверненî противъ Россіи. Тî літоґрафованî кореспонденціи, котрî и намъ присылано, носять заголовокъ: „Зъ забору россійского“. Зъ-першу звѣщано въ нихъ, що авторы будуть доносити польскôй прасѣ о положеню и потребахъ Полякôвъ въ Россіи. Мы вôднесли ся зъ симпатією до того проєкту, бо-жь для насъ було важною рѣчею знати жалобы россійскихъ Полякôвъ, однакъ о стôлько, о скôлько они показали ся правдивыми. Але мы пересвѣдчились, що въ тыхъ кореспонденціяхъ мѣстить ся неправда, котру неразъ простували польскî ґазеты. То анонімне товариство засновано, щобы збôльшити ненависть Полякôвъ-католикôвъ до Россіи. Братоубійчу борбу Полякôвъ зъ Россією выкликали не національнî, але реліґійнî споры Клерикалізмъ хотѣвъ при помочи Полякôвъ взяти верхъ надъ православіємъ. Поляки супротивъ клерикалізму забули о интересахъ свого народу. До борбы зъ православіємъ они готовî пожертвувати послѣдного чоловѣка, цѣлый нарôдъ польскій“. Dziennik Polski повтаряючи сю статью, замѣчує, що молодо-ческе сторонництво починає що-разъ зъ бôльшимъ запаломъ качати ся въ московскôмъ болотѣ и грозить тому сторонництву: „Будемо памятати о тôмъ!“ — Ну, ну...

——

Заговôръ въ Россіи мали выкрыти власти. Пôсля вѣстей зъ Петербурга дѣло таке: Въ ночи зъ 2-ого на 3-ого с. м. довершено въ Петербурзѣ, Москвѣ, Орели, Смоленьску и многихъ иншихъ мѣстахъ численнî арештованя. Въ Петербурзѣ выкрыто друкарню въ переулку Щербакôвскôмъ. Арештовано мѣжь иншими Чермака [Чеха], шефа статистичного бюра земского, молодого ученого Павла Струве, котрого економічнî статьѣ помѣщали нѣмецкî ґазеты, Александрова [мабуть сына пок. писателя] зъ жѣнкою, богато студентôвъ и студентокъ высшого курсу. Арештованя тревають дальше. Такожь въ Смоленьску выкрыто тайну друкарню, друкарску машину и около 200 кґр. черенокъ, рôвножь выдруковане число революційнои ґазеты. Въ льокали, въ котрôмъ мѣстила ся друкарня, зловлено чотири особы, въ тôмъ числѣ двѣ молодî женщины Великî арештованя вôдбулись въ Орели, де мѣжь иншими увязнено Королева, головного инжинера орловско-витебскои зелѣзницѣ, голосного передъ кôльканацять роками и недавно вернувшого зъ Сибѣру Марка Натанзона зъ жѣнкою зô Львова, паню Вульфъ и много иншихъ осôбъ. Въ Москвѣ арештовано такожь дуже богато осôбъ, та про се нема докладныхъ вѣстей Поліція мала тамъ зловити много осôбъ на улици. Друкарня въ Петербурзѣ належала до орґанізаціи „Народная Воля“ и въ нѣй найдено выдруковане число ґазеты „Рабочій Листокъ“. Говорять, що въ льокали друкарнѣ найдено чотири бомбы. — Крôмъ высше згаданыхъ арештовано въ Петербурзѣ кандидата правъ Орлова, Федулова и паню Терножицку. Въ Орели увязнено Сазанова, адвоката Побѣдоносцева, Тлятерева и Гедеоновского. Арештованî належать переважно до тыхъ, що недавно вернули зъ Сибѣру.

Справы парляментарнî.

Може ще нѣколи коло польске не вôдограло сумнѣйшои и поганѣйшои ролѣ въ акціи парляментарнôй, якъ въ теперѣшнôй порѣ, коли то делеґація польска сталась головною частью складовою коаліціи, а властиво гачикомъ, котрымъ вытягають собѣ Нѣмцѣ каштаны зъ огню. Досыть згадати справу змѣны ординаціи выборчои, реґуляцію валюты и справу шлеску. Всѣ тî справы суть доказомъ анормального стану въ колѣ польскôмъ — а рѣдкî голосы певнои частины прасы польскои, звертаючî увагу польскои суспôльности на той станъ, суть поки-що голосомъ вопіючого въ пустини Мѣжь иншимъ помѣстивъ Kurjer Lw. дуже характеристичну допись зъ Вѣдня пôдъ заг.: Die braven Polen, котру подаємо дословно.

Централістична праса вѣденьска — каже допись — найшла мабуть дуже добрый спосôбъ трактованя кола польского. Коли тôй прасѣ выдає ся, що коло польске въ деякихъ справахъ поважить ся бути иншои гадки анѣжь нѣмецкî централісты, тогдѣ говорить о зухвалости, о злочинныхъ намѣрахъ поодинокихъ членôвъ кола та робить одвѣчальнымъ за наслѣдки презеса кола. Коли коло, наполохавшись простацтва тои прасы, голосить urbi et orbi о своѣй „льояльности коаліційнôй“, с. є. що коло не хоче бути иншои гадки навѣть въ справахъ національно-польскихъ, якъ н. пр въ справѣ ґерманізаціи Шлеска, тогдѣ та сама праса славить „карнôсть“ кола польского и называє польскихъ послôвъ „die braven Polen“. И справдѣ коло польске послѣдными часами показало ся надмѣрно чемною, слухняною и смирною дитиною мачохи нѣмецкои лѣвицѣ Коли розходилось о убитье справы реформы выборчои, тогдѣ централісты, не хотячи брати на себе одвѣчальности супротивъ нѣмецкого населеня, вôдкомендерували Поляка, віцепрезеса кола Єнджейовича, щобы въ комісіи реформы выборчои поставивъ внесенье на вôдложенье справы. Die braven Polen закрыли своєю особою ретроґраднôсть нѣмецкихъ „лібералôвъ“, а додаймо, що п. Єнджейовичь бувъ выбраный віцепрезесомъ кола голосами „польскихъ демократôвъ“, то и заслуга убитя реформы выборчои припадає въ великôй части „демократамъ“ або „лѣвици соймовôй“.

Справу ґерманізаціи Шлеска обговорювано въ колѣ, але коли нѣмецка лѣвиця закричала на алярмъ, запевнило коло Нѣмцѣвъ, що вже въ теперѣшнôй сесіи не буде занимати ся справою шлескою.

Въ справѣ валютовôй пише дописуватель такъ: Не входжу въ се, чи пôдставою системы монетарнои въ державѣ має бути золото (валюта золота) чи срѣбло (валюта срѣбна) чи одно и друге (валюта мѣшана). Наука промовляє за золотомъ яко основою системы монетарнои, бо золото єсть найдорожшимъ металемъ, отже пôсля него въ мѣжнароднôмъ торзѣ управильняють ся цѣны товарôвъ. Але до валюты золотои треба мати золото, потреба, щобы держава була въ силѣ затримати у себе золото, яке посѣдає, та щобы оно не выходило за границю за товары, котрî держава привозить. Словомъ, услôвємъ валюты золотои повинно бути богатство державы и надвышки експорту надъ импортомъ. Тыхъ условій Австрія не має и длятого навѣть теоретичнî прихильники валюты золотои суть противнî єи заведеню въ Австріи, добачуючи въ нѣй нещастье для рôльникôвъ и верствъ продукуючихъ, а поминаючи вже спекуляціи біржевî, якî мусять вôдбуватись на велику мѣру при такôй операціи. Тî причины спонукали бôльшôсть клюбу Гогенварта и клюбъ Штайнвендера выступити противъ теперѣшныхъ предложень правительственныхъ, приспѣшаючихъ заведенье новои валюты. Бôльшôсть кола узнала рôвножь нову валюту за шкôдну для краю. Тымчасомъ централісты затрубѣли на алярмъ, що становище Пленера захитане, а die braven Polen уратували Пленера. Але не досыть того. Забракло правительству бесѣдника въ палатѣ, а найшовъ ся членъ кола, Абрагамовичь. Die braven Polen, вырекши ся своихъ пересвѣдчень, и для захованя вѣрности коаліційнои, дають ся ужити до всього, у всѣмъ выслугують ся централістамъ. Девізою кола мабуть: якъ служити то служити.

——

Коло польске радило на послѣднôмъ засѣданю мѣжь иншимъ надъ тыми справами:

Що-до майорату кн. Чарторыйскихъ повѣдомивъ презесъ кола Залескій, що удало ся приспѣшити ту справу въ палатѣ панôвъ, але на разѣ не можна порушити сеи справы въ палатѣ послôвъ, бо много послôвъ нѣмецкихъ и ческихъ єсть противныхъ установлюваню ординацій.

Довѣрочно раджено надъ проєктомъ закона о примусовôмъ обезпеченю вôдъ огню.

Вызначено бесѣдникôвъ до дискусіи буджетовои надъ етатомъ міністерства рôльництва и поручено имъ порушити справы: субвенцію на залѣсненье потокôвъ гôрскихъ и дренованье рôлѣ, на пôдпиранье годôвлѣ коней — а що найважнѣйше, щобы не отвирано границѣ для довозу зô стороны Румуніи.

Дописи „Дѣла“

——

Зъ Самбора.

[Въ справѣ реставраціи церкви самбôрскои.]

Допись д-ра К. Чайкôвского въ справѣ реставраціи церкви самбôрскои опирає ся на хибнôй информаціи и думаю, що замѣсть представляти справу въ загадочнôмъ свѣтлѣ, бувъ бы д-ръ Чайковскій лѣпше зробивъ, єсли бы будучи парохіяниномъ самбôрскимъ, бувъ пересвѣдчивъ ся докладнѣйше о тôй справѣ на мѣсци.

Справою реставраціи церкви ревно занимають ся компетентнî особы та ще минувшого року выготовлено пляны реставраціи и приукрашеня церкви. Тî пляны одобривъ Преосв. ординаріятъ перемыскій. Але минувшого року не можна було зачати роботы, бо фондъ мною призбираный єсть за малый, а фонду бл. п. Реваковичевои, леґованого на руки Преосв. епископа Пелеша, не можна було єще ужити, позаякъ пертрактація судова не була ще покôнчена. Однакъ того року, ще передъ дописею д-ра Чайковского, бо въ половинѣ цвѣтня, рѣшено зачати роботу реставраційну и на тую цѣль приславъ Преосв. еп. Пелешь квоту 3000 зр. зъ леґату бл. п. Реваковичевои. Ту квоту зложивъ ц. к. староста самбôрскій, п Кешковскій, тымчасово на книжочку самбôрскои касы щадничои.

Такъ справа стоить и она загально звѣстна въ Самборѣ о чôмъ д-ръ Чайковскій мôгъ пересвѣдчити ся, заки допись свою помѣстивъ въ ґазетахъ. Але мабуть Вп. дописувателеви ходило о ефектъ послѣдныхъ замѣтокъ въ дописи що-до особы старенького о. пароха. Се чисто лична справа, а хто знає глубоке образованье и давнѣйшу велику дѣяльнôсть о. декана А. Несторовича, сей не повиненъ вже зъ чемности пôддавати своєи гадки пôдъ публичну дискусію. Я однакъ яко священикъ можу совѣстно сказати, що Всч. о. парохъ ревно и надъ силы дбає о внутрѣшный ладъ въ церквѣ та занимаєсь всѣми справами парохіи.

О. Фр. Рабѣй
катихитъ выдѣловои школы.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

——

Въ Гаяхъ за Рудою вôдбуло ся въ третій день Воскресенія торжественне вôдкрытье новозаснованои читальнѣ „Просвѣты“. Пополудни того-жь дня зôбрали ся члены основателѣ разомъ зъ многими громадянами и запрошенî гостѣ въ домѣ п. М. Чеховича, де ихъ одинъ зъ членôвъ основателѣвъ повитавъ промовою, вказуючи на вагу и значѣнье читалень въ просвѣтнôмъ дѣлѣ громадскôмъ. Опôсля наступили вечерницѣ. Всѣ точки выконали удачно самî мѣщане; деклямаціи выпали добре, а хоръ пôдъ управою учителя п. Назаревича майже кожду пѣсню повтарявъ на загальне бажанье. Вôдтакъ приступило 50 членôвъ до выбору выдѣлу, до котрого вôйшли: чч. Григорій Питляръ, Гр Метельскій, М. Чеховичь, Ст. Макаръ и п Рыбакъ. Въ члены вписало ся такожь кôльканацять женщинъ и дѣвчатъ. Зъ вкладокъ членьскихъ и даткôвъ гостей вплынуло на бібліотеку 21 зр. 58 кр., до чого причинили ся запрошенî гостѣ бôльшими датками.

——

Дня 4 лютого с. р. вôдбули ся першî загальнî зборы завязанои передъ рокомъ читальнѣ „Просвѣты“ въ Будзановѣ О годинѣ 6 вечеромъ зôбрали ся численно въ гарно пристроєнôй комнатѣ читальнѣ запрошенî уступаючимъ выдѣломъ гостѣ и члены товариства. Зъ мѣсцевои интеліґенціи явили ся о Чемериньскій зъ родиною, судья Іосифъ Кульчицкій, п. Харковичь и п. Крижановскій. Сусѣднî читальнѣ зъ Вербôвця, Кобыловолокъ, Романôвки и Могильницѣ запрошенî выдѣломъ выслали численныхъ делеґатôвъ Тôлько читальня Звиняцка, хотяй запрошена, не выслала своихъ делеґатôвъ. О. Чемериньскій и голова уступаючого выдѣлу, щирымъ и теплымъ словомъ повитавши зôбраныхъ, предложивъ зборамъ, абы на часъ обрадъ запросити судью п. І. Кульчицкого на предсѣдателя, що принято одноголосно. На секретаря запросивъ предсѣдатель п. Крижановского. Дальше здававъ справу Михаилъ Медвѣдь, душа читальнѣ, зъ касы. Доходу було 35 зр. 35 кр., розходу 32 зр. 48 кр. а в. Въ заступництвѣ бібліотекаря здававъ справу о. Чемериньскій о станѣ бібліотеки. Пôднѣсъ великî заслуги около читальнѣ судьѣ Кульчицкого и Медведя. Читальня мала 67 членôвъ, получала правильно часописи: Дѣло, Посланника и Народну Часопись, книжки „Просвѣты“ въ трохъ примѣрникахъ; бібліотека мала 101 книжокъ. При тôмъ вычисливъ справоздавець всѣхъ тыхъ, що пожертвували книжки до бібліотеки. — По короткôй нарадѣ выбрано новый выдѣлъ: о. Чемериньскій голова, Захархо Гнатишинъ заступникъ головы, Мих. Медвѣдь скарбникъ, Мартинъ Юрчишинъ бібліотекарь, Дмитро Кобыльникъ писарь, а Семко Кобыльникъ и Шкрибайло заступники.

——

Загальнî зборы читальнѣ „Просвѣты“ въ Желенци вôдбули ся на дни 2 (14) лютого въ годинѣ 4 вечеромъ въ хатѣ одного члена. По вечерни и по парастасѣ, котрый о. Глѣбовицкій вôдправивъ зôбрали ся всѣ 40 членôвъ и майже цѣле село вразъ зъ посторонными людьми, щобы взяти участь въ сѣмъ торжествѣ. Передъ зборами о. Глѣбовицкій роздавъ до 200 образкôвъ дѣтямъ и молодцямъ на памятку заснованя читальнѣ. — Велика радôсть панувала тои днины въ селѣ. Дзвоны дзвонили мовь бы на Великдень. Незабавомъ прибула княгиня Тереса Сапѣжина зъ Бѣльча и о. Левъ Днѣстряньскій зъ Озерянъ. О. Глѣбовицкій про-

мовивъ, на яку цѣль закладає ся читальня и до чого може допровадити читальня людей, якй користи зъ неи може мати и до чого зможе прийти село таке. Вкôнци подякувавъ княгини, що зволила прибути на зборы. — О. Левъ Днѣстряньскій промовивъ такожь про значѣнье читальнѣ и закôнчивъ заохочуючи: держѣть ся крѣпко, щобъ жадна сила васъ не розлучила. Потому промовивъ учитель мѣсцевый и подякувавъ въ имени членôвъ о. Глѣбовицкому за щирй заходы коло читальнѣ. Вкôнци промовила и княгиня Сапѣжина кôлька слôвъ, обѣцяла, що буде помагати и займе ся щиро читальнею и записала ся въ члены. Потôмъ заспѣвала зôбрана молодѣжь три пѣсни: Гимнъ народный, Миръ вамъ братя и Дай намъ Боже добрый часъ. Выдѣлъ выбрано такій: О. Ом. Глѣбовицкій голова, Іосифъ Ґлясъ заступникъ, Якôвъ Орловскій секретарь, Дмитро Грушовець господарь, Романъ Романюкъ бібліотекарь.

Дня 18 лютого 1894 вôдбули ся загальнй зборы читальнѣ „Просвѣты" въ Волкôвцяхъ коло Борщева. Початокъ ихъ почавъ ся въ церквѣ вôдслуженьемъ параклиса до пресв. Дѣвы Маріи, почôмъ зôбранй удали ся до школы народнои, котрои саля, прибрана хорошо, вôдступлена була на той день за призволомъ властей. Вступну бесѣду выголосивъ о. Сѣменовичь, почôмъ зборы выбрали предсѣдателемъ о. Чомкевича. На зборы прибули зъ замѣсцевыхъ гостей, о. Чомкевичь, о. Балько, о. Глѣбовицкій, о. Анастазієвскій, о. Семенôвъ, якъ такожь читальники зъ Сапогова, зъ Борщева и Кривча — Бесѣды выголосили о. Сѣменовичь, о потребѣ читальнѣ и ихъ закладаню, о. Глѣбовицкій о вводженье въ житье спôлокъ господарскихъ и рôльничихъ и о. Чомкевичь. — Вôдчиты выголосили о Анастазієвскій о закладаню и удержуваню склепôвъ и о закупнѣ товарôвъ, о. Семенôвъ о збираню фондôвъ на цѣли читальнѣ и о закладаню касъ позичковыхъ — Потôмъ вôдспѣвано: „Миръ вамъ братя" и вôддеклямовано „Джума" Тараса Шевченка. — Членôвъ вписало ся до читальнѣ 60. На загальныхъ зборахъ выбраный выдѣлъ читальнѣ уконституовавъ ся въ сей спосôбъ, що головою читальнѣ ставъ о. Альфредъ Сѣменовичь, Дмитро Черсакъ заст. головы, учитель Октавъ Свѣткевичь секретарь, Петро Рещиньскій бібліотекарь, Федь Шкварокъ скарбникъ, Александеръ Магульскій и Гриць Забіяка заступники.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ руского Касина стрыйского** запрошує отсимъ Вп. Землякôвъ зъ родинами на прогульку до Любѣнець (стація зелѣзницѣ, Стрый-Лавочне) котра вôдбуде ся въ недѣлю дня 20 н. ст. мая Въ проґраму забавы входять гры товарискй, продукціи хору касинового и танцѣ при звукахъ музики стрыйскои. Выѣздъ зô Стрыя полудневымъ поѣздомъ поворотъ о 10-ôй въ ночи. Користне полученье всѣхъ поѣздôвъ зъ полудневымъ поѣздомъ скôльскимъ при дешевыхъ цѣнахъ ѣзды, дає можнôсть взяти участь въ прогульцѣ и тымъ, що не мешкають при шляху повысшôмъ. Упрашає ся участникôвъ взяти зъ собою харчѣ а на покрытье спôльныхъ выдаткôвъ вызначує ся вкладка 30 кр. вôдъ особы.

— **Зъ Богородчанъ** доносять: Въ понедѣлокъ дня 7 н. ст. мая намѣрявъ деканъ о. Кирило Пачовскій взяти часть иконостаса зъ богородчаньскои церкви, купленого свого часу зъ церкви въ Скитѣ Манявскôмъ, щобы єго выслати на выставу до Львова. Тому противили ся парохіяне вже перше, однакожь два члены комітету церковного Андрѣй Волощукъ и Иванъ Семянôвъ згодили ся выдати образы зъ церкви. Однако коли о. Пачовскій взявъ дня 7 н. ст. мая ключѣ вôдъ церкви и въ неприсутности адміністратора парохіи о. Мотюка хотѣвъ розбирати иконостасъ, ударили мѣщане въ дзвоны въ церквѣ и въ костелѣ оо. Домініканôвъ. Въ однôй хвили збѣгла ся велика товпа мужчинъ, женщинъ и дѣтей та не допустили забрати образôвъ зъ церкви. Въ наслѣдокъ того збѣговища веде ся карне слѣдство въ ц. к. судѣ повѣтовôмъ въ Богородчанахъ и кôлька осôбъ замкнено до арешту.

— **За упокôй душѣ бл. п. Тараса Шевченка** вôдбуде ся въ середу о 11-ôй годинѣ передъ полуднемъ въ православнôй каплици при ул. Францисканьскôй у Львовѣ заупокôйне богослуженье зъ панаходою.

— **Роздѣлъ буковиньскои православнои архіепархіи.** Якъ зъ Вѣдня доносять, має бути роздѣлена православна епархія на Буковинѣ на румуньску и руску. Для рускои части має бути назначеный епископъ-суфраґанъ. Православный фондъ має бути такожь роздѣленый. Єсли бы ся вѣстка була правдива, то фактъ сей мавъ бы незвычайну вагу для розвою руского елементу на Буковинѣ, спинюваного теперь на кождôмъ кроцѣ шовіністичною румуньскою єрархією.

— **Непошанованье святъ нашими властями.** Чотирнацятьохъ селянъ зъ Дернова, повѣта камѣнецкого, одержало вôдъ ц. к. суду въ Камѣнцѣ струмиловôй вôзваня, щобы въ якôйсь маловажнôй справѣ явили ся яко свѣдки въ тôмъ-же судѣ въ третый день Воскресенія Христ. о 9-ôй годинѣ рано.

— **Пробна ѣзда** електричного трамваю у Львовѣ вôдбула ся въ суботу въ ночи мѣжь 1 а 2 ою годиною двома ваґонами, що мали такожь електричне освѣтленье Ѣзда була дуже ефектовна, бо зъ-пôдъ колѣсъ и на дротѣ добували ся снопы електричного свѣтла. Згаданй ваґоны переѣхали улицѣ Коперника, Словацкого, Сикстуску до Гетьманьскои коло вѣденьскои каварнѣ и назадъ. Въ часѣ поворотнои ѣзды выскочивъ першій ваґонъ зъ шинъ а коло будынку почтового стративъ другій ваґонъ контактъ зъ дротомъ. Єго получено зъ першимъ ваґономъ и вытягнено на гору. Мимо пôзнои поры нôчнои зôбрало ся велике число цѣкавыхъ зрѣтелѣвъ. Коли въ наслѣдокъ недостаточного очищеня шинъ перервавъ ся токъ електричный заразъ гасло свѣтло въ вагонахъ и наставала пôтьма.

— **Зъ Чорткôвского пишуть намъ:** Заходомъ п. Ник. Бережаньского, учителя народныхъ шкôлъ засновано въ Свидовôй читальню „Просвѣты". Отворенье наступило дня 6 н. ст. мая въ недѣлю Томину. По службѣ божôй промовивъ до зôбраныхъ численно вѣрныхъ въ церквѣ мѣсцевый парохъ о. Илія Матковскій и вказавъ на конечну потребу читалень для нашого сѣльского народу, представляючи велику ихъ користь. Вкôнци запросивъ всѣхъ громадянъ, щобы прибули якъ найчисленнѣйше по вечѣрни на загальнй зборы и вписували ся до читальнѣ. — Въ означенôмъ часѣ зôйшли ся громадяне численно въ домѣ старшого брата Касюка и по перечитаню дозволу намѣстництва на основанье читальнѣ п. Бережаньскимъ и по выборѣ предсѣдателя та секретаря зборôвъ приступлено до дневного порядку. Вписало ся до читальнѣ близько 50 членôвъ мѣжь ними и кôлькохъ паробкôвъ. Выбрано выдѣлъ зъ 7 охъ членôвъ, до котрого яко голова увôйшовъ о. парохъ. Вôдтакъ обговорено подрôбно потребы читальнѣ. Постановлено вписати читальню въ члены товариста „Просвѣта" и вôднести ся до того-жь товариства о пожертвованье деякихъ книжочокъ. Рѣшено передплатити для читальнѣ „Батькôвщину" и „Посланника" а о. парохъ обѣцявъ зъ своеи стороны давати „Дѣло". Пôзнѣйше говорено надъ помѣщеньемъ читальнѣ и установлено мѣсячнй вкладки. Вкôнци по обширнôй дебатѣ надъ незавиднымъ положеньемъ нашого бѣдного селянина вôдспѣвано многолѣтство головѣ и членамъ новозавязанои читальнѣ, а хоръ мѣсцевый вôдспѣвавъ ще деякй зъ нашихъ прегарныхъ народныхъ пѣсень.

— **Вовки** непокоять самбôрску охр стнôсть. Дня 4 н. ст. мая зъѣли они въ Чукви два конѣ тамошныхъ селянъ а третого покалѣчили. Дня 7 н. ст. мая найдено въ Вôльшанику въ лѣсѣ п. Ольшевского вовка отроеного имовѣрно передъ тыжднемъ на стервѣ, заправленôмъ стрихниною.

— **Крадѣжь коней.** Зъ Глинянъ пишуть намъ: Въ ночи зъ вторка на середу украдено тутъ у господаря Мих. Тимняка двѣ кобылы: одна ясногнѣда, на правôмъ оцѣ легке бѣльмо, заднй копыта оба бѣлй, на однôй заднôй нозѣ повысше котика слѣдъ зъ давнои раны, що має видъ опухлости, а черезъ пухлину серединою шрамъ не зарослый шерстію, высша якъ середного росту, 9 лѣтъ, вартости 100 зр.; друга темно гнѣда, сильнои будовы, каркъ выгнутый, груди и плечѣ дуже широкй, грива, хвôстъ и ноги низше колѣнъ чорнй, одно передне копыто троха надколене и на лѣвôй щоцѣ знакъ, величины одного крайцара не порослый шерстію; она дуже злôснои породы 8 лѣтъ, вартости 150 зр. При нѣй було 2-мѣсячне лоша, блѣдо-жовтавои масти, зъ довгою на чолѣ бѣлою лысиною, доброи расы. Просить ся, єсли бы описанй кобылы разомъ або поодиноко були де замѣченй, старати ся ихъ придержати и до уряду громадского въ Глинянахъ ласкаво донести.

— **Судъ повѣтовый въ Збаражи,** зъ-вôдки походивъ учитель зъ Болшовець Леонардъ Дашиньскій, що якъ звѣстно вôдобравъ собѣ житье, одержавъ сими днями вôдозву суду повѣтового въ Меранѣ зъ актомъ смерти згаданого самоубійника. Въ вôдозвѣ каже ся, що дня 21 н. ст. марта с р. заѣхавъ до готелю Филомены Фуксъ въ Меранѣ Леонардъ Петро (дв. им.) Дашиньскій и выстрѣломъ зъ револьвера вôдобравъ собѣ житье дня 22 н. ст. марта. Властителька готелю зголосила до єго наслѣдникôвъ претенсію въ высотѣ 35 зр. за ушкоджену постѣль и иншй выдатки.

— **Стаціи телеґрафічнй** будуть отворенй зъ днемъ 1 н. ст. червня въ Римановѣ и Склѣ на часъ сезону купелевого, т. є до кôнця вересня зъ обмеженою службою денною.

— **Дрôбнй вѣсти.** Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ именованый командантомъ 24 полку пѣхоты.

Наука штука и література.

— Въ суботу, дня 12 мая выставлено въ театрѣ ґр. Скарбка оперу „Аіду", котру треба безперечно зачислити до найкрасшихъ и найвеличнѣйшихъ творôвъ безсмертного Вердіого. При тôй нагодѣ будивъ загальный интересъ другій выступъ панны **Крушельницкои** въ роли „Аіды". Коли партія Марґарета въ Фавстѣ не давала панѣ Крушельницкôй широкого поля до попису, то деякй партіи „Аіды" дали нашôй артистцѣ можнôсть показати въ цѣлôмъ блеску всѣ гарнй прикметы єи голосу, а такожь знамениту школу и справдѣ артистичну интерпретацію такъ труднои партіи, яка ѣй симъ разомъ припала. Сцена надъ Нілемъ на завсѣгды, думаємо, заховає ся живо въ памяти зворушенои публики, котра надгороджувала панну Крушельницку и п. Мишуґу неумовкаючими оплесками. Въ третôй дѣи авторъ справдѣ зложивъ увесь огонь свого горячого чувства, усю красу своеи фантазіи, усю силу свого ґенія — а партію тоту наскрôзь ліричну, такъ глубоко поняли и такъ артистично выконали нашй артисты: панна Крушельницка и п. Мишуга, що глубоке зворушенье и правдивый ентузіязмъ выкликали въ цѣлôй авдіторіи Рѣчь то загально звѣстна, що п. Мишуга въ партіяхъ ліричныхъ справдѣ недостижимый, тожь злишнымъ було бы тутъ ще разъ надъ тымъ предметомъ розводити ся. Що-до панны Крушельницкои, котра може ще не має усталеного репертуару своихъ партій пописовыхъ, мусимо зазначити що партіи ліричнй якъ-разъ найкрасше вôдповѣдають єи голосови и вдачи. Въ нихъ выявляє наша артистка цѣлу силу и широту свого голосу а такожь великій талантъ музичный, — що дає намъ запоруку свѣтлои будучности, яка дожидає нашу артистку на обôбранôй дорозѣ. Лишь панна Крушельницка мусить ще працювати надъ выробленьемъ бôльшои свободы въ высокихъ позиціяхъ, а се при єи талантѣ и совѣстнôй праци скоро дасть ся осягнути. Єсли „Аіда" взагалѣ при суботнѣйшôмъ выведеню не робила въ цѣлости зовсѣмъ доброго вражѣня, то сему виною головно и майже выключно недбале выконанье хорôвъ, котрй мабуть змовились кричати о скôлько можна найголоснѣйше, — тымъ голоснѣйше, чимъ высшй позиціи, приходилось имъ спѣвати. При унісонахъ чути було неразъ тôлько арій, кôлько голосôвъ спѣвало въ хорѣ. А що хоры въ „Аідѣ" занимають дуже вызначне мѣсце, тожь не диво, що завдяки имъ, остатна сцена, мимо знаменитои интерпретаціи панны Крушельницкои и п. Мишуги выпала майже безъ ефекту.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 15. мая. Вчера вôдбули ся тутки першй зборы анархістôвъ, въ котрыхъ взяло участь около 600 людей. Заразъ по отвореню зборôвъ правительственный комісарь розвязавъ ихъ за для бесѣды референта Гавля.

Будапештъ 15 мая. Кріза кабінету усунена. Правительство зновъ предложить законъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ палатѣ послôвъ, а вôдтакъ палатѣ маґнатôвъ. При другôмъ голосованю не покажесь нѣодна двôрска личнôсть. — Шефъ секціи Чіракі одержавъ дімісію. — Цѣсарь має заименувати новыхъ дожизненыхъ членôвъ палаты маґнатôвъ.

Прага 15 мая. Поліція выкрыла тайне товариство въ родѣ „Омладины", до котрого належали варстатовй термінаторы вôдъ 14 до 18 лѣтъ. — Намѣстництво застановило ухвалу мѣскои рады, що-до збороненя перекладу ческихъ написôвъ улиць на нѣмецкй.

Острава моравска 15 мая. Станъ здоровля раненыхъ робôтникôвъ дуже лихій.

Римъ 15 мая. Кріспі выголосивъ політичну бесѣду, въ котрôй доказувавъ потребу удержаня арміи. Якъ довго истнує тридержавный союзъ, такъ довго буде тревати миръ въ Европѣ.

Ліонъ 15 мая. Окрадено тутки ческихъ Соколôвъ, що прибули на зъѣздъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. В. Поп. въ Тѣс.** Въ порядку все. — **Вп. В. Оль. въ Доб.** На кварталъ 4·50 зр. — **Вп. Я. Янк. въ Щир.** Одержали и заплачено теперь до кôнця марта. — **Вп. М. Зоб. въ Бер.** Одержали и прийде до кôнця року ще 9 зр. — **Вп. Н. Ков въ Лях.** Вписано за 1893 на залеглôсть а не за I. кварт. с. р — **Вп. М. Км. въ Гни.** Одержали, и прийде намъ до кôнця мая ще 9.90 зр. — **Вп. Л. Мак. въ Ст.** До липня. — **Вп. Т Куд. въ Тро.** За 1894 цѣлкомъ. — **Вп. Г. Пас. въ Пѣ.** Одержали. — **Вп. А. Мен. въ Фу.** За 2 кварт. прийде ще 2·50 зр. — **Вп. А. Ма. въ Пау.** Выслано 7 с. м. куда слѣдувало.

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои години пополудни. 1?8 2—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядає лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Сподарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

ДО АМЕРИКИ

за 7—8 днѣвъ.

КАНАДА

и Сполученй Державы.

Білеты на скорй пароходы лініи Кунардъ замѣсть 80

лише 40 зр.

Близшй поясненя и проспектъ даромъ у одиноко концес. ґенеральныхъ заступникôвъ

Б. Карльсберґъ и С-ка

Роттердамъ, Maaskade 20.

Кождый мужчина одержить вôдъ канадійского правительства 250 прускихъ морґôвъ вôльнои землѣ 177 2—5

Заступникôвъ всюды глядає ся.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІЮСЪ"

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшй кавы ½ клґр. 1 зр. и 2227 9—?

Найлѣпшй чаѣ россійскй, хиньскй и Ліптона славнй анґлійскй ¼ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

ПЕРШИЙ ВИПУСК

„Жіночої бібліотеки"

під редакцією

Наталії Кобриньскої

п. з. **„НАША ДОЛЯ"** дістати можна у п. Наталіи Кобриньскої в Болехові, а також в книгарни Ставропігійскій у Львові, Єленя і Лянґа в Перемишли, Ґілечка в Тернополи, М. Міхти в Коломиї і Погорілеса в Бережанах. — **Ціна 50 кр. або 1 корона.**

Машинки до коркованя фляшокъ 50 кр. 60 и 70; — **Ножицѣ до стриженя худобы по зр** 1·85 и 2·25

4585 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ I.

Сторôнъ 1—78. **Цѣна 20 кр.** (съ пересылкою почт. 25 кр.)

Дôстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропигійскôй.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ Bourett, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 остапкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣряхъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 44—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 99. Львôвъ, Середа 4 (16 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнî у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Орґанізаційна робота.

— —

Вôдъ давна пôдносились и теперь пôдносять ся голосы мѣжь Русинами о потребѣ орґанізаціи въ кождôмъ напрямѣ житя народного: політичнôмъ, економічнôмъ и суспôльнôмъ Потребу такои орґанізаціи вôдчуває кождый Русинъ, що бажає красшои долѣ свому народови и радъ бы єго бачити сильнымъ и могучимъ. Въ орґанізаціи лежить той прінципъ жизненнои силы народу, въ нѣй треба бачити то жерело, зъ котрого бьє житье народне.

Длятого то всѣ щирî Русины витали завсѣгды радôстно всяку прояву своєи питомои орґанізаціи. А такихъ проявъ не було зновъ и такъ мало, щобы ажь надто пессимістично глядѣти на цѣлу нашу роботу орґанізаційну. Противно, коли зважити, якî противности приходить ся Русинамъ побороти при своихъ змаганяхъ орґанізаційныхъ, то глянувши на результаты, справдѣ треба прийти до заключеня, що нарôдъ рускій живе и жити буде. Безъ помочи зъ нѣоднои стороны, а лишь о своихъ власныхъ силахъ; безъ пôдпоры, а противно ще неразъ при всякого рода ворожихъ перешкодахъ; безъ заохоты, а дуже часто при апатіи середъ власнои суспôльности — зачинати роботу орґанізаційну, не тратити духа, лишь крокъ за крокомъ добувати кожду пядь въ житю народнôмъ, се рѣчь немаловажна, не така, щобъ зъ неи кепкувати, и противно треба передъ нею схилити голову. Читальнѣ, крамницѣ, товариства просвѣтнî, товариства для забавы, Народна Торговля, товариства ремѣсничî Днѣстеръ, народнî домы, Бояны, Сокôлъ, товариства політичнî зъ численными вѣчами — отсе плоды нашои орґанізаціи, вôдъ коли загалъ Русинôвъ порозумѣвъ, що житье народне на внѣ заявляєсь роботою у внутрѣ, та що лишь тымъ способомъ можемо мати право до трактованя насъ на рôвни зъ иншими народами.

Якъ видимо, починôвъ роботы орґанізаційнои досыть, орґанізація проявляєсь въ кождôмъ напрямѣ — и лишь рукъ та охоты до працѣ, а наберемо силы, котрои намъ такъ дуже а дуже потреба. Правда, не слѣдно у насъ системы, точно означеного пляну въ тôй роботѣ орґанізаційнôй; дуже часто робота иде на ослѣпъ, не находить пôдпоры середъ власного загалу и длятого неразъ она униває и не видно єи плодôвъ. Отсе велика хиба, бо вплыває деморалізуючо на загалъ и тымъ самымъ спиняє роботу. Єсли якійсь починъ орґанізаційнои роботы не найде вôдгомону въ цѣлôй суспôльности и єсли по єго примѣру не проявить ся така сама робота въ рôзныхъ сторонахъ нашого краю, тогдѣ и найщирѣйша неразъ охота до працѣ кудысь щезає а въ результатѣ бачимо апатію, утрату вѣры въ свои силы, безраднôсть и безсильнôсть. Тожь при всякôй роботѣ орґанізаційнôй треба спôвучасти всѣхъ Русинôвъ, одушевленя и вѣры въ свои силы та красшу будучнôсть.

Тыхъ кôлька гадокъ уважали мы потрѣбнымъ кинути на папѣръ зъ нагоды надôсланои намъ перемыскими патріотами вôдозвы, завзываючои Русинôвъ повѣта перемыского и околицѣ на першî зборы до завязаня Товариства задаткового „Вѣра“. Та вôдозва мусить наповнити серця всѣхъ щирыхъ Русинôвъ великою радостью, бо въ нѣй бачимо новый крокъ въ нашôй орґанізаціи на поли економічнôмъ. Примѣръ нашихъ сусѣдôвъ Полякôвъ, котрî зъумѣли покрыти цѣлу Галичину сѣтею своихъ товариствъ задатковыхъ, повиненъ не лишь отямити Русинôвъ до роботы въ тôмъ напрямѣ, але такожь повиненъ додати силы до сего першого почину. Можна надѣятись, що робота перемыскихъ патріотôвъ найде пôдпору у загалу Русинôвъ та що не лишить ся одинокою а найде наслѣдувателѣ въ понайдальшихъ закутинахъ нашои Руси. Статуты першого руского товариства задаткового и справозданье зъ тыхъ першихъ зборôвъ подамо въ своѣмъ часѣ для примѣру и наслѣдуваня.

Коли-жь долучимо до сеи радôстнои вѣсти зъ Перемышля ухвалу зборôвъ товариства „Днѣстеръ“, въ котрôй порушено гадку заснованя товариства взаимного кредиту — то лишь можемо радѣти, що робота орґанізаційна Русинôвъ звернулась такъ живо и на поле економічне, котре, що правда, було доси у насъ ще дуже а дуже запущене, або й лежало облогомъ. „Помагай Бôгъ!“ кличемо патріотамъ перемыскимъ, що взялись за такъ хосенне й важне дѣло.

Вôдозва, розôслана перемыскими патріотами мѣжь доохрестныхъ Русинôвъ въ справѣ заснованя Товариства задаткового „Вѣра“, звучить такъ:

„Ваша Всечестности!

Вѣдома рѣчь, що найважнѣйша причина економічного упадку нашого народу: бракъ всякои орґанізаціи якъ на поли політичнôмъ, такъ головно на поли економічнôмъ, — орґанізаціи опертои на самопомочи, а тымъ єсть бракъ институцій фінансовыхъ.

Яку вагу и силу мають такî институціи фінансовî для народу, наглядный доказъ того найдемо у нашихъ сусѣдôвъ, котрî позавязувавши институціи фінансовî (въ котрыхъ рядѣ перше мѣсце займають „Товариства задатковî“) при ихъ помочи змоглись въ таку силу, що теперь мы Русины попали въ цѣлковиту фінансову зависимôсть. Досыть згадати, що теперь вôдъ часу выданя закона зъ дня 9. цвѣтня 1873 ч. 70 В. з. д. оперує въ Галичинѣ 275 товариствъ задатковыхъ, 11 товариствъ консумційныхъ, 9 товариствъ рôльничихъ и 51 товариствъ торговельныхъ, котрî до кôнця 1892 року обернули капіталомъ 1 778,922.972 зр., а зôбрали на фондъ резервовый 1,403 295 зр. Товариства тî, маючî очевидно характеръ чисто польскій, повстали нашимъ грошемъ и богатѣють рôкъ-рôчно нашимъ грошемъ, будь то черезъ те, що мы Русины складаємо тамъ свои ощадности, будьто що вступаємо въ члены и затягаємо тамъ позички.

Длятого пôдписанî бажаючи тымъ невôдраднымъ вôдносинамъ хоть въ части зарадити и повѣтъ перемыскій пôдъ взглядомъ фінансовымъ зъорґанізувати, задумали оснувати въ Перемышли спôлку т. є. Товариство Задаткове „Вѣра“ на пôдставѣ закона зъ 1873 р., основане на взôръ многихъ майже въ кождôмъ повѣтѣ Галичины истнуючихъ польскихъ „Kas zaliczkowych“ и т. д.

Проєктъ дотычного контракту товариства (т. є. статута), котрый Ваша Всечестнôсть для скороченя нарадъ и дискусіи ласкаво напередъ точно переглянути зволять, пересылаємо въ прилозѣ.

Заразомъ маємо честь запросити Вашу Всечестнôсть до ласкавого приступленя въ члены того завязуючого ся Товариства и въ тôй цѣли просимо ласкаво прибути на першî загальнî конститууючî зборы того Товариства, котрî вôдбудуть ся невôдклично въ Перемышли вô второкъ дня 22 н. ст. мая 1894 о годинѣ 5 по полудни въ комнатахъ Рускои Бесѣды (при побережю Францъ Іосифа, камениця д-ра Розенбаха) въ присутности ц. к. нотаря зъ слѣдуючимъ

Порядкомъ дневнымъ:

1) Ухваленье контракту (статута) Товариства.

2) Выбôръ Совѣта управляючого и єго у конституованье.

3) Выбôръ членôвъ Дирекціи.

4) Постановленье найбôльшого числа удѣлôвъ.

5) Внесеня.

Позаякъ за члена (основателя) може уважатись лишь той, хто на тî Зборы прибуде, и статутъ (контрактъ Товариства) власноручно пôдпише, тому просимо Вашу Всечестнôсть, щобы Вы зъ огляду на важнôсть справы и зъ огляду на хосенъ, якій основанье такои институціи принести може, зволили ласкаво якъ найточнѣйше въ повысше означенôмъ дни явитись.

Тымчасовый комітетъ Основателѣвъ:

Д-ръ Теофіль Кормошь. Григорій Цеглиньскій. Д-ръ Ник. Атоневичь. Дмитро Людкевичь. Ал. Лысякъ. Мих. Мартинець М. Копко.“

Руска політика опортунізму

передъ лицемъ христіяньскои моралѣ.

— —

Вже на зборахъ Народнои Рады мавъ я нагоду вказати на строго етичнî засады, якî насъ, духовеньство руске, приневолюють станути однодушно противъ водворенои новымъ и найновѣйшимъ курсомъ політики опортунізму. На жаль, найголовнѣйше, бо засады самî, на котрî я покликавъ ся, не були точно широкимъ кругамъ до вѣдомости поданî; було бы се впрочôмъ можливе ино зъ стеноґрафічныхъ записокъ, якî на зборахъ нашихъ трудно вести. Але що та справа важна, бо мы, хотячи однодушно ити, повиннî се пытанье дня точно розумѣти, позволю собѣ засадничî точки моєи промовы тутъ повторити, додаючи нинѣ ще и те, що потрѣбне для точнѣйшого представленя справы.

„Вôдъ якогось часу повстала мѣжь нами суперечка, котрою дорогою ити намъ въ пытаняхъ народно-політичныхъ: дорогою засадъ, чи дорогою опортунізму. Для насъ, духовеньства, въ сѣмъ пытаню не може бути сумнѣву; пытанье бо се порѣшене вже давно найвысшою церковною властію въ сей спосôбъ, що выключає всяку довольну интерпретацію. Именно маю на мысли енцикліку папы Льва XIII зъ 10 сѣчня 1890, а не сумнѣваю ся, що змѣстъ сего уступу, на котрый покличу ся, утѣшить и васъ, свѣтскî панове. Въ сѣмъ бо уступѣ стоить:

Въ справахъ політичныхъ може бути честна суперечка, єсли именно веде ся борба на основахъ правды и справедливости, щобы тî гадки въ дѣло перевести, котрî передъ другими выдають ся користнѣйшî для загального добра. Єсли-жь зауважає ся, що христіяньска мораль зъ стороны ворогôвъ находить ся въ небезпеченьствѣ, або що наносить ся яка кривда церкви, належить уникати всякихъ роздорôвъ, но однодушно и одномысльно предприняти оборону и защиту реліґіи...

Тожь мушу сконстатувати, що весь загалъ Галицкои Руси нервово роздразненый, именно за-для крайно неморального поступованя зъ нами. И тутъ насуває ся на мысль мимовольно иншій уступъ зъ енцикліки, де каже ся знову: „Черезъ залишенье приноровленя христіяньскихъ засадъ до житя народôвъ повстала такъ велика сила злого, що нѣ-

Т. Г. Шевченко — другъ сѣмьѣ.

Написавъ *Ганджа Андиберъ.*

(Конець.)

Не зазнавши самъ въ житю своѣмъ, що то є ласка матери, вырôсши сиротою, Шевченко дуже часто въ своихъ творахъ згадує про сю рѣчь и єму здаєть ся, що на земли:

Нѣчого кращого не має,
Якъ тая мати молодая
Зъ своимъ дитяточкомъ малымъ.

Дивлячись на неи, єму хочеть ся вклонитись передъ нею

Мовь передъ образомъ святымъ
Тієи матери святои,
Що въ миръ нашь Бога принесла.

И голубить вôнъ въ своѣмъ серци сей образъ, ось якъ малюючи радôсть молодои матери:

Вона середъ ночи встає,
И стереже добро своє,
И дожидає того свѣту,
Щобъ зновъ на єго надивитись,
Наговоритись... „Се моє, моє!...“

И дивить ся на єго и молить ся за єго Богу,
И йде на улицю гулять, гордѣйше самои царицѣ,
Щобъ людямъ, бачте показать своє добро..
„А подивѣть ся — моє найкраще надъ всѣми!“
И ненарокомъ иншій гляне, — весела рада,
Боже мôй! Несе до дому свого Йвана,
И ѣй здаєть ся — все село ввесь день дивило ся на єго, —
Що тôлько й дива тамъ було,
А бôльше не було нѣчого... Щасливая!“

Въ тôмъ коханю своєи дитины знайде мати велику силу, що поможе ѣй перетерпѣти усяке лихо, яке выпаде ѣй въ свѣтѣ... Отъ хочь бы въ поемѣ „Княжна“ — тамъ знайдете таку матѣрь; не зазнала вона радости посередъ тои погани, що дѣялась кругомъ неи, а ось народилось у неи дитятко и княгиня — „не тією стала:

Нѣбы на свѣтъ народилась!

И не тôлько тымъ, що въ роскошахъ купають ся, а й бѣднôй матери, що „на панщинѣ пшеницю жала“, любовь до дѣтей — се єдина утѣха. Не розгинаючи спины, жне вона, якъ люде йдуть спочивати, вона „пошкандыбала, Ивана-сына годувать“, а нагодувавши надъ сыномъ сидячи задрѣмала.

А хиба-жь можна жалôбнѣйшь выголосити той сумъ, ту тяжку нудьгу, яку зазнають люде бездѣтнî, одинокими старѣючись, — якъ то зробивъ Шевченко въ своѣмъ оповѣданю „Наймичка“? Не мати дѣтей — се велике горе: така думка Шевченка и въ одныхъ своихъ вѣршахъ, що замѣсть листу писавъ вôнъ, сидячи въ далекôмъ краю у неволи, до свого друга, ось що вôнъ каже:

Благо тобѣ; якъ у хатѣ є зъ кимъ розмовляти...
Хочь дитина немовляща, и воно вгадає
Твои думы веселіи... Самъ Богъ
Розмовляє непорочными устами.

Дуже любивъ Шевченко дитячу кумпанію и зъ радôстью бавивъ ся зъ дѣтьми, часомъ цѣлый день зôстаючись зъ ними на вулици. Таку-жь любовь до дѣтей знаходимо и въ єго творахъ. Чудова пѣсня выливалась у єго вôдъ самого серця про те, якъ „на Великдень, на соломѣ, проти сонця, дѣти грались собѣ крашанками та й стали хвалитись обновами“... И про всѣ тî дитячî играшки розказує зъ такою увагою и прихильностію...

А яка жалôсть до сирôтства дитячого чуєть ся въ тыхъ послѣдныхъ словахъ, котрыми скôнчивъ ту пѣсню:

„А я въ попа обѣдала“ —
Сирôтка сказала...

Побачивши „малого хлопчика въ селѣ“, що якъ вôдôрване вôдъ дерева гиллячко, одиноке

„пôдъ тыномъ сидить собѣ въ старôй ряднинѣ“, — Шевченко згадує и свою щербату долю и жаль єму стане того малого хлопчика сироту, бо й для єго не жде вôнъ кращои долѣ. Доброму батькови здаєть ся, що хлопчикъ той: —

.... не знати-ме де дѣтись
На сѣмъ широкôмъ вольнôмъ свѣтѣ,
А пôйде въ наймы; и колись,
Щобъ вôнъ не плакавъ, не журивсь,
Щобъ вôнъ де небудь прихиливсь,
То оддадуть у москалѣ..

Проклинає Шевченко того батька и ту матѣрь, що кидають дѣтей своихъ, або нѣвечать ихъ долю, присилуючи ихъ до того, до чого не тягне ихъ серце... Змия така мати, ся матѣрь, що чи сякъ чи такъ занапастить свою дитину. Такихъ батькôвъ и матерей такожь знаходимо въ деякихъ оповѣданяхъ, якъ ось въ Катеринѣ, Сотнику, Княжнôй, Вѣдьмѣ и иншихъ.

Навѣть и тодѣ, якъ лицарскій обовязокъ примусивъ батька сратить свого сына, якъ то бачите въ „Гайдамакахъ“, де Ґонта загубивъ своихъ сынôвъ, котрî научались у ворогôвъ Украины — и тамъ Шевченко показує, що таке дѣло противне природѣ чоловѣка и що воно даромъ не приходить... Безутѣшный батько крôвавыми слезами плаче и велика лютôсть до ворогôвъ, що вôдняли у єго рôдныхъ, обôймає єго душу:

Зъѣли моихъ дѣтокъ — тяжко менѣ жить!
Тяжко менѣ плакать! нѣ зъ кимъ говорить!
Сыны мои любî, мои чорнобровî!
Де вы поховались?... Крови менѣ, крови!

А яка нещастна доля постигає того, хто зовсѣмъ цураєть ся сѣмьѣ, про се неразъ згадувавъ Шевченко, бо самъ до самои смерти бажавъ все одружитись, ажь поки не знайшовъ „дружину въ степу при долинѣ“:

Высокую могилоньку
На тôй Украинѣ.

Зъ великою любовью обертаєть ся Шевченко до доладного звязку брата зъ сестрою. Сестрѣ своѣй Иринѣ въ посвяту зложивъ вôнъ одну зъ своихъ думокъ, якъ повернувъ ся зъ далекои неволѣ въ 1859 роцѣ до дому. Тôлько щира и приязна бесѣда ведеть ся мѣжь сестрою и братомъ, и Шевченко тôльки до такои розмовы й може прирôвняти щире коханье:

„вôнъ, якъ мати привитає, якъ братъ заговорить“.

хто теперѣшнôсть безъ обереженои старанности знести, нѣ на будучнôсть безъ слушнои обавы глядѣти не може.“

Трудно въ сѣмъ мѣсци навести всьо моральне зло, яке дѣе ся зъ нами; на се старчили бы томы. Для илюстрациі ино спôмну про зневагу духовеньства и єго ортодоксіи не зауздапою, до кого се належить, прасою; зневагу, котра выховуе Гендіґерство въ певнôй части другои краєвои суспôльности, котра доробила ся до Гошовского .. А та зневага и юджепье противъ цѣлого стану проявляе ся систематично, не ино въ прасѣ; найправдивше масоньство не посмѣло бы такими средствами воювати противъ католицкои церкви, якѝ, въ краю католицкôмъ, зô стороны патентованыхъ католикôвъ, примѣняѝ суть до католицкого руского духовеньства. Пригадаю непошановапье католицкихъ святъ нашихъ Вспôмну о справѣ упослѣджуваня науки руского письма и церковного спѣву, безъ чого, одного и другого, розвитокъ нашои церкви немыслимый! Згадаю о справѣ розмысльного занедбаня матеріяльного и морального розвитку люду, трактованя єго якъ худобы, котрымъ то трактованьемъ вôнъ дѣйстно дичѣе, або, завдяки инавґурованому опортунізмови нашому, не находячи у насъ для своихъ интересôвъ пôдпоры и обороны, дае ся увлѣкати скрайнымъ теоріямъ и стремлѣнямъ!

А особливо зъ натискомъ зазначити менѣ треба ту, безусловно пôсля католицкихъ понять не допускаєму кривду, яка дѣе ся католицкôй нашôй церкви якъ разъ въ часѣ прославленои еры опортунізму. Вôдпираю застереженя, що справы церковнѝ не належать передъ форумъ людей свѣтскихъ; мова тутъ не о доґматицѣ, анѣ навѣть о дисциплінѣ церковнôй, а о политицѣ приноровлюванôй до нашои церкви, котра то политика єсть зневагою для католицизму. Не берѣть, панове свѣтскѝ, за правдиву монету той „католицизмъ“, якій спонукуе певныхъ ксьондзôвъ до дѣлъ и енунціяцій, на котрѝ слушно и вы и мы до живого обурюємо ся; а єсли приглянете ся, якъ весь захôдъ, кромѣ польского духовеньства Галичины, до соціяльного пытаня зъ строго католицкого становиска вôдносить ся, то ще крѣпше станете зъ нами на правдиво католицкôмъ, на руско-католицкôмъ, въ противположности до названого католицкимъ, польского становиска.

Се католицке становиско наше дае намъ право, а менѣ неможливый до оминеня обовязокъ, зазначити, що католицкôй нашôй церкви дѣе ся именно за нового и найновѣйшого курсу дѣйстна, неможлива до замовчаня кривда: бо понижено єи до службы политицѣ! Чи въ виду цитованого на початку уступу зъ папскои енцикліки, и въ виду сеи зневаги католицизму нашои церкви вôльно намъ стояти за политикою нового и найновѣйшого курсу? Але-жь се политика провокуюча всяке етичне чувство, политика наносяча разячу кривду католицкôй церкви!

При сѣй нагодѣ не можу не порушити однои, зъ церковнымъ житьемъ дуже звязанои, а дуже односторонно обсуджанои справы Каже ся именно у насъ, що наша свѣтска интеліґенція для справъ церковныхъ не маe нѣ серця, нѣ розумѣня; що она пôйшла въ ліберали, а маe ино кпины для справъ церковныхъ. Сему я перечу рѣшучо. Помимо индіферентизму, котрого причинъ шукати бы не въ нерозположеню до церкви, а зовсѣмъ въ чôмъ иншôмъ... наша свѣтска интеліґенція єсть найбôльше клерикальна въ цѣлôмъ свѣтѣ. На се доказомъ глубоке и болѣсне вôдчутье кождого упослѣдженя, кождои кривды, яка ѣй, католицкôй церкви и єи духовеньству дôстае ся въ удѣлѣ. Що ся интеліґенція не одушевляе ся місіями въ Хинахъ, анѣ не маe повного довѣря до правости политики зъ нашою церквою — се рѣчь зовсѣмъ понятна; єи обходять и уражають крайно місіи „prawdziwej katolickiej wiary“ таки въ краю, єи переражае реліґійный цинізмъ аранжерôвъ тучапскои аферы, — а свôй встыдъ зъ того и зъ многихъ иншихъ справъ, якѝ терпить католицка церковь наша, покрывае она удаваньемъ реліґійного индіферентизму. Найшли бы ся мѣжь нашою свѣтскою интеліґенцією и Віндгорсты, остоюючѝ єи права, єи святôсть католицку; найшли бы ся они въ кождôмъ мѣстѣ скрôзь въ краю; такъ що-жь? Зъ рукою на серци спытаємо: выховуємо ихъ на такихъ? Мы просто не хочемо мати Віндгорстôвъ! Ось се наслѣдки политики опортунізму.

Вôдъ сеи то политики церковь наша терпить ще и иншѝ шкоды. Спôмну о доли тыхъ тысячѣвъ, котрыхъ политика шле въ галицкій Сибѣръ, вôдрываючи ихъ вôдъ родины, вôдъ вôтчины, вôдъ рôднои мовы, вôдъ церкви и єи практикъ; и то не за якій небудь бунтъ, якъ се дѣе ся въ иншихъ Сибѣрахъ, анѣ за переступство. За сихъ нещастныхъ не уйме ся нѣхто, а навѣть не вôльно имъ зажалити ся анѣ оскаржити ся. Тожь ихъ речникомъ нехай буду я, стрѣчаючи ихъ розсѣяныхъ густо по всѣхъ мѣстахъ захôднои Галичины, дивлячи ся на ихъ моральнѝ муки, якѝ они поносять зъ титулу неморальнои политики зъ нами, за се єдино, що Русинами родили ся и Русинами хотять остати. Лѣтами не чують они рôднои мовы, не бачать власнои родины; терплять дотинки, знущаня за те, що суть и хотять остати Русинами; лѣтами не можуть приступити до св. Тайнъ, а коштомъ переходячимъ ихъ можнôсть спроваджати мусять духовныхъ свого обряду для св. сповѣди, для хрещеня своихъ дѣтей, хороненя своихъ умершихъ, бо латиньского обряду они не розумѣють, не можуть зъ нимъ зжити ся, не хотять єго за свôй перемѣнити. А скôлько слѣзъ покотить ся по лици, єсли при замкненыхъ дверехъ, щобы не высмѣвала ихъ слуга-мазурка, заспѣвають тихо яку літурґічну пѣснь свого обряду, а скôлько могилъ взносить ся на Мазурахъ надъ тыми мучениками, а скôлько ихъ дичѣе, всяку тратячи вѣру, бо брутально вôдôбрано имъ церковь — се одинъ Богъ знае.

Кокетувати зъ политикою, для котрои такѝ дороги суть добрѝ, уважаю непростимымъ грѣхомъ!

Тожь въ виду сказаного не може для насъ инша бути дорога, якъ рѣшучо освѣдчити ся за политикою засадъ, розумѣючи засадами постуляты христіяньскои моралѣ. Политика опортунізму велѣла намъ на етичне зло прижмуряти очи, оное терпѣти и зъ нимъ пактувати; завдяки сѣй политицѣ мы дичѣли зъ дня на день, а мѣжь нами почали ся множити въ перестрашаючій способôбъ креатуры, стаючѝ ся бактеріями убиваючими всяку животнôсть народу. Зъ водвореньемъ сеи политики мы втратили свѣдомôсть, де починае ся граница морального упôдленя; карнôсть народна стала у насъ зъ вины сеи политики зведена до абсурду, а єсли коли, то въ добѣ политики опортунізму перевели ся характеры, готовѝ постояти за засады, — а правда — пяна заспала.

Болѣючи надъ такою пространіею народу, мусимо межи собою самыми зробити ладъ, и политику опортунізму, явну ажь надто въ своихъ наслѣдкахъ, яко причину одичѣня народу, заступити политикою засадъ. При политицѣ бо засадъ знаемо, за що боремо ся, що остоюємо; правостью засадъ чувствуємо ся мимо слабости етично сильными, спôльностью тыхъ засадъ скрôзь сполученѝ. Политика засадъ ставить свои постуляты на острю етичного меча — политика же опортунізму будить личный еґоизмъ, а нарôдъ слабый спыхае до ролѣ попыхача. На се, здае ся менѣ, доказу не треба. Тожь зъ етичнымъ зломъ не пактувати намъ, а боронити ся противъ него зъ цѣлою силою, станути намъ противъ сего зла до рѣшучои безвзгляднои опозиціи.

Пôдъ опозиціею однакъ розумѣю не слѣпу опозицію до Полякôвъ, до правительства, бо така опозиція не була бы анѣ розумна, анѣ етична. Але безвзглядну опозицію мусимо вести противъ всякого морального зла, яке дôстае ся намъ въ удѣлѣ чи то вôдъ Полякôвъ чи вôдъ правительства. Морального бо зла нѣхто не смѣе терпѣти, зъ-вôдки бы оно нѣ выходило; єму спротивити ся єсть обовязкомъ, а єму пôддати ся єсть злочинъствомъ Не мои то слова; находять ся они въ наведенôй высше енцикліцѣ.

Ив. Негребецкій.

Порозумѣймо!

[Статья надôслана.]

Гадку сего письма подавъ менѣ недавный конкурсъ „Народного Дому“ въ справѣ выарендованя землѣ сего товариства. При єго читаню стала менѣ заразъ передъ очима вся руска „мізерія“, коли-мь згадавъ на будучого арендатора рускихъ грунтôвъ. Въ сю мить и пригадались менѣ оправданѝ докоры на руского митрополита, що по руско-церковныхъ добрахъ снують ся тотѝ пявки, противъ котрыхъ мы всѣ, а и митрополитъ, такъ завзяту ведемо борбу, — пересунулись менѣ по-передъ очи лахманнѝ статьѣ тыхъ самыхъ пявокъ по обôйстяхъ рускихъ приходствъ, що то ихъ я самъ власными видѣвъ очима. Впала менѣ на гадку и приватна вѣсть зъ Америки, пôсля котрои одинъ нашъ юристъ, шукаючій щастя въ новôмъ свѣтѣ, мусѣвъ братись за ординарну фізичну роботу, бо „навѣть на-пôвъ интеліґентнои не можь єму було найти“. Все те зôйшлось наразъ до купы, щобы показати менѣ свою льоґічну звязь и спонукати до тягненя консеквенцій.

Народъ, свѣдомый своєи чести и силы, не повиненъ допустити до такихъ соромôвъ, якъ повыше згадано. Коли не ялось намъ бути героями, нѣ мати мѣжь собою капіталістôвъ, то думка союзности и лученя мусить тымъ сильнѣйше насъ обгорнути. Мы повинѝ мати своє акційне товариство, котре бы брало въ аренду малѝ и великоземельнѝ посѣлости. Ся система народного обогаченя и арендованя землѣ в пôсля думки ученыхъ економістôвъ (см. Roscher, System der Volkswirthschaft томъ II, ст. 231, выд. X.) дуже вôдповѣдна въ краяхъ екстензивнои господарки, де суть latifundia а мало капіталу. Пôдпадае она якъ разъ на нашѝ вôдносины. У мене нема пôдъ рукою статистичного матеріялу про положенье галицкихъ „посесорôвъ“, тожь и не можу цифрами выказати, що товариство таке мусѣло-бъ намъ и въ народно-господарскôмъ взглядѣ выплатитись, значить акціонерамъ добре опроцентувати ихъ капіталъ. Але и безъ датъ статистичныхъ можна, думаю, про се вневнити. Дотеперѣшнѝ нашѝ здобутки акційными товариствами: „Народна Торговля“ и „Днѣстерь“, можуть бути запорукою, що и того рода союзъ принѣсь бы намъ силу и славу.

До купна великихъ господаретвъ треба надто великого акційного капіталу, але до арендованя ихъ повинно бы потрѣбне найти ся. „Днѣстеръ“ давъ намъ бôльше менше розмотръ и списъ нашихъ „капіталістôвъ“. По першôмъ білянсѣ „Днѣстра“ найшлось бы ся може и бôльше охотникôвъ А ще до того аґрарный союзъ повиненъ въ краю рôльничôмъ вже самъ про себе найти бôльше прихильникôвъ, анѣжь капіталістично-торговельный.

Смѣшно було-бъ сумнѣватись, чи въ земли аґрікультурнôй найшлось бы достаточно своихъ силъ (свѣдомыхъ) на управителѣвъ выарендованои землѣ. Найшлись они до „Торговлѣ“ и „Днѣстра“, хоть се чуже поле рускôй натурѣ. Народнѝ учителѣ и духовники нашѝ могли-бъ подекуды сего пôднятись Першихъ пôднесли бы мы ще до того зъ ихъ незавидного дотеперѣшнього положеня. А сли-бъ декотрѝ може и школу покинули, то не було-бъ изъ сего великои втраты: най бы держава пôзнала, що не ино нерадо идуть рускѝ дѣти на польскихъ учителѣвъ, але ще й покидають тоту позицію, до котрои ихъ нужда заманила.

Де не далось бы самому товариству вести управы, тамъ бы можна черезъ парцельованье дальше пустити въ аренду (sublocare) и въ той способôбъ выобразувати нашихъ селянъ на крѣпкій бодай станъ арендаторскій. Се такожь справа не малои ваги. Вже бы пора показати нашому селяньству, що не ино на своѣй власнôй земли, але и на чужôй може найти богацтво. Тымъ бы дало ся перепинити не одно роздробленье селяньского газдôвства. Старшій братъ най бы сидѣвъ на своѣмъ грунтѣ, а молодшѝ можуть шукати въ арендѣ щастя (не зрѣкаючись права и до свого). Не одинъ може галицкій маґнатъ вôднаймивъ бы свою землю найрадше селянамъ своимъ, але не хоче парцеляціи, хоче зъ однымъ чоловѣкомъ мати до дѣла, або хоче готового гроша заразъ. Въ обохъ случаяхъ могло-бъ товариство стати посередникомъ, и причинитись до затвореня громадскихъ ворôтъ передъ заволокою-жидомъ. Товариство могло бъ облекшити селянамъ субаренду тымъ, що пристало-бъ на чиншь въ натурѣ, чи pars quanta чи qu ta. Особливо симъ другимъ способомъ аренды можна бы у насъ великѝ осягнути матеріяльнѝ и моральнѝ користи. Система ся аренды чимъ разъ то рѣдше находить ся въ земляхъ нѣмецкихъ и славяньскихъ, за те бôльше въ романьскихъ, рôвножь въ переднôй Азіи и Японѣ. Пôсля того рода аренды дае хлѣборобъ въ натурѣ якусь часть землеплодôвъ, н. пр. $^1/_3$, $^1/_4$, $^1/_2$. При системѣ парцеляційнôй того рода аренда ще найкористнѣйша, именно въ менше культурныхъ краяхъ. Colonus (арендаторь) уважае землю въ части своею, обробляе єи стараннѣйше и совѣстнѣйше, а зъ другого боку не высысае єи немилосерно, бо в рôвновѣснымъ спôльникомъ не ино хôсна, але и стратъ. Товариство могло-бъ отже платити чинш въ грошахъ, а само побирати вôдъ селянъ въ натурѣ Маючи по-при капіталъ много збôжа, могло бы мати ненезначный голосъ на збôжевôмъ торзѣ, могло-бъ запомогати громадскѝ шпихлѣрѣ або ихъ и засновувати. Черезъ се пôднесла бы ся и „Народна Торговля“, перепродуючи збôже товариства, коли-бъ оно само продажею не хотѣло займатись.

Поставленьемъ фахового управителя положило бы товариство неоцѣнымѝ заслуги въ введеню раціональнои господарки. Въ тôй самôй цѣли могло бы такожь посередничити въ высыланю меткихъ робôтникôвъ. або й охочихъ газдôвъ, на роботу до нѣмецкихъ и чесько-моравскихъ дворôвъ, щобы по кôльколѣтнôй практицѣ перенати ихъ у себе на управителѣвъ выарендованого газдôвства. Частину зыскôвъ могло бы призначити на запомогу для студентôвъ своихъ въ рôльничихъ академіяхъ, або для робôтникôвъ селяньскихъ въ заграничныхъ дворахъ. Задовженѝ селяньскѝ газдôвства могло бы товариство охоронити передъ продажею, сплачуючи вѣрителѣвъ и беручи газдôвство въ аренду (при тôмъ по можности властителя лишити на управителя) ажь до сплаты выданои сумы.

А що цѣле дотычне село дôстало-бъ иншу подобу, коли-бъ посесоромъ мало *свого* умного и щирого чоловѣка, замѣсть безсовѣстнои пявки або фанатичного контушовника, про се нѣчого й говорити.

Най бы кружокъ нашихъ людей, ведучихъ оба дотеперѣшнѝ товариства економічнѝ, а и другѝ щирѝ душѣ, застановились добре надъ сею справою, пересмотрѣли и перестудіювали! Досвѣдъ показуе, що економічнѝ товариства у насъ, хоть и великого розмѣру, мають поводженье. Ино не клясифікувати при нихъ людей и не звужуватись мізернымъ партикуляризмомъ Коли-бъ се дѣло намъ удалось, и мы бодай въ роли арендаторôвъ дôстали землю свою въ свои руки, тогдѣ мы на иншôй стали-бъ основѣ. Тогдѣ и до купна маєткôвъ недвижимыхъ недалеко. Тожь нумо до заснованя свого якого „Бескида“!

Справы краєвѝ.

[Позичковый фондъ на будову народныхъ школъ въ сѣльскихъ громадахъ.]

На послѣднôй сесіи соймъ ухваливъ вылучити зъ основного краєвого маєтку школьного фонду ефекты въ сумѣ 68.035 зр. 80 кр. и прилучити ихъ до позичкового фонду для сѣльскихъ громадъ на будову школъ, утвореного вже первѣстно ухвалою сойму зъ дня 22 вересня 1892 р. Край зъобовязавъ ся оплачувати черезъ часъ тревання позичкового фонду краєвому фондови школьному, т. є. до кôнця року 1912 що рôчну таку квоту, яку теперь вылученѝ ефекты зъ основного маєтку того-жь фонду въ користь позичкового фонду въ хвили ихъ вылученя що-рôчно титуломъ вôдсотокъ приносили, а вôдъ вылученои готôвки вôдсотки по 4% рôчно. Рôвночасно край поручивъ, що зъ розвязаньемъ позичкового фонду на будову школъ дня 1-ого сѣчня 1893 р. будуть зъ фонду позичкового, а коли бы сей не выстававъ, зъ краєвого фонду звернѝ школьному фондови краєвому въ користь єго основного майна такѝ самѝ ефекты, якѝ вылучено зъ него въ користь позичкового фонду, або ихъ вартôсть въ готôвцѣ пôсля курсу зъ дня вылученя, а такожь цѣлу квоту, выдѣлена въ готôвцѣ.

Найвысший рѣшеньемъ зъ дня 27 цвѣтня 1894 р. цѣсарь удѣливъ санкціи повышôй ухвалѣ соймовôй. Супротивъ того позичковый фондъ на будову школъ въ сѣльскихъ громадахъ буде выносити теперь разомъ зъ сумою призначеною на ту цѣль въ р. 1892 квоту около 296.728 зр.

Тымъ фондомъ пôсля соймовои ухвалы завѣдуе рада школьна краєва, а супротивъ того, що позички неопроцентованѝ, той фондъ може вôддати знаменитѝ прислуги для народного школьництва, бо улекшить закладанье новыхъ школъ въ бѣднѣйшихъ сѣльскихъ громадахъ, въ котрыхъ за-для браку будынку школы до теперь не могли бути зорґанізованѝ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Справозданье Філіи Товариства спôльнои помочи Дякôвъ архіепархіи львôвскои, деканата зборôвского, за часъ вôдъ 21 цвѣтня 1892 до 10 мая 1894. Вôдповѣдно до §. 32 статута, зôбрали ся пѣвцѣ церковнѝ деканата зборôвского и другихъ до Зборова на II-гѝ загальнѝ зборы дня 10 мая 1894. Зборы вôдбулись зъ такимъ порядкомъ дневнымъ:

О годинѣ 11-ôй передъ полуднемъ вôдправивъ Впр. о. крилошанинъ и парохъ зборôвскій литургію на призваньe помочи благодати дара Духа святого. — О годинѣ $11^1/_2$ зôбрали ся члены въ сали школы мѣсцевои въ числѣ 20 а Впр. о. Е. Мизь вôдкрывъ зборы гарною промовою, въ котрôй пôднѣсъ хосенъ и значѣнье Товариства. По промовѣ выбрали зборы двохъ секретарѣвъ на часъ зборôвъ: Ив. Гайдукевича и Назара Зволиньского. Наступило справозданье аґента Філіи, п. Теодора Яништевского, за часъ 1892 и 1893, въ котрôмъ то справозданю выказавъ, що Філія розвивае ся добре. Що року прибувае бôльше членôвъ, а то въ р. 1892 при завязаню вписало ся 20 членôвъ а теперь же числить Філія 30 членôвъ. По тôмъ справозданю вступило ще 5 новыхъ членôвъ зъ чужихъ деканатôвъ, такъ що Філія маe вже 35 членôвъ. — Справозданье касіера Т. Процика выказало станъ касы за часъ вôдъ 21 цвѣтня 1892 р. до 10 мая 1894 р. Члены вплатили въ тôмъ часѣ 104 зр. 75 кр.; даръ вôдъ приватныхъ осôбъ 2 зр.; вôдсотки вôдъ тои квоты наросли въ касѣ щадничôй Товариства задаткового въ Зборовѣ 3 зр. 54 кр., — такъ що впынуло до касы разомъ 110 зр. 29 кр Члены мають вплатити по конець 1894 року 33 зр. 25 кр., отже маєтокъ Філіи выносить разомъ 143 зр. 54 кр. — За часъ той були такѝ выдатки: Справленье книгъ и печатки для Філіи, переписка зъ членами и т. п. 9 зр. 44 кр. — Вôдчисливши вôдъ маєтку Філіи за-

---

Свою „музу“, свою здатнôсть до поетичныхъ творôвъ, зове Шевченко сестрою, дружиною святою. И зорѣ вечѣрнѝ, що свѣтили єму приязно, якъ складаючи свои думы згадувавъ вôнъ рôдну неньку Украину, такожь зове сестрами своєи музы. Кому зъ васъ не вѣдома та чудова пѣсня „Вечѣръ“, що у ноты заведена добродѣемъ Миколою Лисенкомъ?... Яка щаслива тиша намалювана въ ѣй?

Сѣмья вечеря коло хаты,
Вечѣрня зôронька встае,
Дочка вечерять подае,
А мати хоче научати
Такъ соловейко не дае...

И хочь добре знавъ Шевченко, що дуже рѣдко є де така тиша по убогихъ селахъ, де людъ сѣльскій терпѣвъ тодѣ тяжку крѣпацку долю, хочь мужицка хата зовсѣмъ не була тымъ тихимъ раємъ, а часто була пекломъ, такъ, що самъ поетъ, згадуючи про се, пытавъ:

Чи єсть у Бога люте зло,
Щобъ у тôй хатѣ не жило?

Та все-жь таки Шевченко, проклинаючи крѣпацтво и ждучи єго знесеня, загадувавъ и про кращу долю села, и въ мрѣяхъ єго живцемъ стояли картины иншого, щасливого сѣльского житя.. А въ тôмъ житю найкраще, се було — хороша сѣмья... Ся картина, якъ милый сонъ, тôлькп й тѣшила єго серце „замучене, поточене горемъ“... Ото-жь годить ся й нагадати одну зъ такихъ чудовыхъ картинъ: пôдъ горою, мѣжь вербами та надъ водою бѣленька хаточка, а коло неи — сивый дѣдъ сидить и бавить хороше та кучеряве своє маленькее внуча.

И досѣ снить ся: выйшла зъ хаты
Веселая смѣючись мати,
Цѣлуе дѣда и дитя —
Ажь тричи весело цѣлуе,
Прийма на руки и годуе,
И спать несе, а дѣдъ сидить
И усмѣхаєть ся, — и стиха
Промовить нишкомъ: „де-жь те лихо?
Печали тіи, вороги?

И ось, якъ день уже зовсѣмъ погасъ и все спочило, сивый дѣдъ въ хату и самъ пôшовъ спочивати...

Не зазнавъ такого тихого раю Шевченко за житя свого. Не такъ, якъ сей дѣдъ, и опочивъ вôнъ на вѣковѣчній сонъ... Одинокимъ умеръ вôнъ въ далекому краю, въ Петербурзѣ, въ маленькôй кôмнатцѣ „Академій художествъ“. Але єсть теперь у єго велика сѣмья — всѣ освѣченѝ люде украиньскѝ. Ставъ вôнъ усѣмъ намъ теперь „батькомъ“, зоставивши намъ дорогу батькôвщину — свого „Кобзаря“...

Читаймо-жь єго зъ великою увагою, бо тôльки добру, правдѣ и любови, научимось зъ Єго... Тôльки своєю прихильностью до рôдного люду и до єго мовы, до правды и любови въ своєму побыту, достойно помянемъ мы „батька“ Тараса, що такъ сердешне обертавъ ся до усѣхъ земляковъ въ своѣмъ „заповѣтѣ“:

И мене въ сѣмьѣ великôй,
Въ сѣмьѣ вольнôй, новôй,
Не забудьте помянути
Не злымъ, тихимъ словомъ!

лягаючи̂ вкладки членôвъ и выплачени̂ выдатки, остае готôвкою въ касѣ щадничôй на книжочцѣ ч. 232 Товариства задаткового въ Зборовѣ 100 зр. 85 кр. На представленье п. Янишевского зборы выбрали двохъ вôдпоручникôвъ на загальни̂ зборы Товариства, яки̂ мають бути скликани̂ сего року до Львова. Вôдпоручниками выбрани̂ пп. Т. Янишевскій и Процикъ. Впр. о. предсѣдатель замкнувъ зборы о 4-ôй годинѣ по полудни хорошою промовою и многолѣтствомъ для монарха, Впреосв. митрополита, Всч. о. декана и для всѣхъ зôбраныхъ. Наконець п. Янишевскій подякувавъ въ имени зборôвъ Впр. о. предсѣдателю и Впр. о. деканови за ихъ труды коло розвитку Філіи та внѣсъ многолѣтство, що зôбрани̂ зъ одушевленьемъ вôдспѣвали.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Архикнязь Альбрехтъ, якъ звѣстно, выбравъ ся на инспекцію войскову до Босны и Герцеговины. Отже въ недѣлю оглядавъ Сараєво, де мешканцѣ витали архикнязя дуже радôстно. Архикнязь розмовлявъ зъ ними, а дѣтей обдаровувавъ дарунками. Вчера удавъ ся архикнязь въ товариствѣ начальника краю, ґенерала Апля, до Коницѣ и Яблоницѣ, а вôдтакъ поѣхавъ до Мостару. Тутъ принято архикнязя великими оваціями. Вечеромъ вôдбувъ ся хоровôдъ зъ смолоскипами, а православне товариство спѣвацке уладило серенаду архикнязеви.

Президентъ угорского кабінету д-ръ Векерле складавъ вчера въ ліберальнôмъ клюбѣ справозданье що-до закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ. Президентъ мѣжь иншимъ заявивъ, що правительство рѣшило ся остати на мѣсци и по поновнôй ухвалѣ въ палатѣ послôвъ предложити той законъ палатѣ маґнатôвъ. Зъ тону бесѣды д-ра Векерлього ліберальни̂ ґазеты набирають пересвѣдченя, що Векерле въ часѣ побуту у Вѣдни одержавъ запевненье, що палата маґнатôвъ прийме поновлене предложенье. — Въ Будапештѣ вôдбули ся зборы студентôвъ и они ухвалили выслати депешу до цѣсаря зъ высказомъ спôвчутя, що королѣвскимъ правительствомъ предложени̂ проєкты закона, отже вôдповѣдаючи̂ бажанямъ короля, палата маґнатôвъ вôдкинула.

— —

Сербске сторонництво радикальне розкинуло вôдозву по краю, въ котрôй взывае, щобы населенье збирало ся на вѣча и протестувало противъ указу короля що-до реституціи Милана и Наталіи. За для того президентъ міністрôвъ повелѣвъ префектамъ, щобы зборонювали вѣча. Аранжеры вѣчь мають бути арештовани̂.

— —

Италійскій парляментъ покôнчивъ ґенеральну дебату надъ буджетомъ міністерства вôйны. Дебата була сего року дуже горяча. Опозиція домагала ся конечно редукціи италійскои арміи зъ 12 на 10 корпусôвъ а пôдпирали єи въ тôмъ домаганю навѣть послы такои мѣры, що бувшій президентъ кабінету Рудіні. Середъ загального напруженя приступлено до голосованя поименного Внесенье посла Ферарiого, неприхильне правительству вôдкинено 199 голосами противъ 135, а принято внесенье Мікелі-Даміянього, на котре згодивъ ся Кріспі. Се внесенье того змѣсту, що палата приймае до вѣдомости заяву правительства и переходить до дебаты спеціяльнои надъ буджетомъ міністерства вôйны. Противъ внесеня Даміянього голосували: скрайна лѣвиця, скрайна правиця, ґрупы Джіолітіого и Цанардельго.

Телеґрамы звѣщають, що Италія за-для торговельныхъ непорозумѣнь зôрвала дипльоматични̂ вôдносины зъ Персією.

— —

Францускій міністеръ вѣроисповѣдань и проспѣты Спіле, приймаючи въ Поатіє правительствени̂ власти пôднѣсъ, що треба конечно згоды трехъ властей въ державѣ: свѣтскои, духовнои и вôйсковои, щобы можна було успѣшно боронити суспôльного ладу. Въ вôдповѣдь на промову духовеньства міністеръ пригадавъ приреченье, яке зложивъ въ палатѣ послôвъ, що щобы оминути непорозумѣнь и не згоды, вôнъ заведе духа далеко сягаючои толеранціи въ вôдносинахъ зъ церквою.

НОВИНКИ.

— **Надзвычайни̂ загальни̂ зборы** скликує выдѣлъ товариства „Руска Бесѣда“ у Львовѣ на четверъ 17 н. ст. мая о 7-ôй годинѣ вечеромъ. На порядку дневнôмъ стоить: 1) Справа будовы лѣтного театру и 2) заанґажованье 17 артистôвъ взглядно спѣвакôвъ украиньскихъ.

— **Загальни̂ зборы** членôвъ товариства рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“ вôдбудуть ся въ пятницю 18 н. ст. мая въ комнатахъ товариства точно о 7-ôй годинѣ вечеромъ. До численнои участи въ тыхъ зборахъ запрошую именемъ выдѣлу якъ членôвъ дѣйстныхъ такъ почетныхъ и спомагаючихъ. — *В. Нагôрный* голова товариства.

— **Загальни̂ зборы „Львôвского Бояна“** вôдбудуть ся въ пятницю дня 18-ого мая въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ пôсля оповѣщенои вже проґрамы о годинѣ 7-ôй [а не о 4-ôй, якъ хибно оголошено] вечеромъ.

— **Якъ розумѣють наши̂ власти звѣстный okólnik скарбовои дирекціи въ справѣ чистоты руского языка?** За разъ по выданю славного okólnik-а, котрымъ дозволяє ся урядникамъ скарбовымъ вôдкидати руски̂ письма, выступили мы противъ сего и высказали поглядъ, що згадане розпорядженье буде жереломъ численныхъ надужить. Вправдѣ „Народна Часопись“ накинула ся на насъ за те, приписуючи намъ злу вѣру въ осуджуваню сеи справы, однако наслѣдки не дали на себе довго ждати. Звѣстный фактъ, що перемыска повѣтова дирекція скарбова вôдкинула чистымъ рускимъ языкомъ писане письмо д-ра Кормоша зъ Перемышля яко для неи незрозумѣле. Теперь лучила ся така сама пригода нашому передплатникови о. Ив Терлецкому зъ Тучапъ коло Снятина. Справа була така: Урядъ парохіяльный въ Тучапахъ заплативъ податокъ грунтовый за I. пôврôкъ с р. въ урядѣ податковôмъ въ Заболотовѣ дня 15 н. ст. лютого с. р. и одержавъ на се квитъ до ч. 474. Не вважаючи на се вôдтягнувъ згаданый урядъ податковый дня 3 н. ст. марта с. р. тучапскому парохови вôдъ єго мѣсячнои платнѣ 18 зр 60 кр. на conto corrente. Въ наслѣдокъ того выславъ о. Терлецкій до того-жь уряду таке письмо: „Ч. 18. Достохвальный ц к. уряде податковый! Терминъ уплаты раты грошевои присилувавъ мене дня 3/3 1894, (хотяй дорога була дуже болотниста и станъ воды въ рѣцѣ Прутъ значно высокій) пѣшого пôсланця наняти, дорого оплатити и для пôднятя моеи пенсіи за мѣсяць лютый въ квотѣ 31 зр. 15 кр. до уряда податкового конечно выслати Не мало мене удивило, коли повернувшій пôсланець мѣсто цѣлои квоты предложивъ менѣ тôлько 12 зр 55 кр. готôвкою и квитъ ч. 101, котрый мене пересвѣдчивъ, що достохв. урядъ податковый задержавъ безъ пôдставы и мого призволеня 18 зр. 60 кр. а. в пôдъ позорнымъ тытуломъ податку, котрый низше пôдписаный еще 15/2 1894 совершенно уплативъ. Понеже... то упрашаю ц. к. урядъ податковый абы непрано задержану квоту безъ проволоки пôдъ своєю одвѣчальностію сюда переславъ. Ôтъ уряду гр. к. приходского въ Тучапахъ, дня 4 марта 1894. И. Терлецкій.“ — На се письмо дôставъ о Терлецкій таку вôдповѣдь: „L 425. Do Wielebnego g. k. urzędu parafialnego w Tuczapach. W myśl okólnika c. k. kraj wej Dyrekcyi skarbu z dnia 4 lipca 1893 l 6640 zwraca się niniejsze podanie, które zawiera w sobie wiele słów zupełnie niezrozumiałych i form ruskiemu językowi zupełnie niewłaściwych, do przedłożenia tegoż podania w krajowym języku ruskim, w języku polskim lub niemieckim. C. k. Urząd podatkowy. Zabłotów dnia 6 marca 1894. Hauczyński. Fiedler.“ Цѣкаво бы знати, якій бы то бувъ krajowy языкъ рускій пп. Hauczyńsk ого и Fiedler-а Певне щось незвычайно клясичного. — О. Терлецкій вôднѣсъ ся въ тôй справѣ до высшихъ властей.

— **Кс. Станиславъ Стояловскій**, котрый якъ звѣстно перебувавъ теперь довшій часъ въ Римѣ, замѣстивъ въ 8 ôмъ числѣ свого Wieńc-а Polsk-ого заявленье п. з. Odwołanie i przeproszenie, де вôдкликує и „осуджує“ се, що въ єго власныхъ письмахъ було бы противне католицкôй вѣрѣ Дальше оповѣдає кс. Стояловскій, що конґреґація св Инквізиція поручила єму: 1) Вôдкликати публично статью п. з. Syllabus (помѣщену въ Dzwon-ѣ) и мѣстячи̂ ся въ нѣй тезы, а такожь статьѣ и письма, въ котрыхъ може бути що небудь незгôдного або противного вѣрѣ та обиджуючого „Найдостойнѣйши̂ особы трехъ епископôвъ, полишаючи дальшому рѣшеню св. Конґреґаціи, що она въ Syllabus ѣ признає за фальшиве або соблазняюче“; 2) для справедливои сатисфакціи обиды нанесенои епископамъ вôдправити вôдповѣдно до приказу архіепископа Моравского публични̂ реколекціи и публично перепросити трехъ епископôвъ та доложити силъ, щобы выкликану соблазнь направити, вкôнци 3) пôддавати на будуще свои статьѣ змѣсту реліґійного апробатѣ свого ординаріяту. — Кс. Стояловскій вôдправивъ реколекціи въ Римѣ вôдкликавъ гадки противни̂ „вѣрѣ и публичнôй морали“ та публично перепросивъ епископôвъ, а теперь надѣє ся, що архіепископъ, епископы и суфраґаны „схотять єму простити и звернути єму священичу честь“. — Такъ скôнчила ся вôйна бувшого пралата куликôвского зъ своєю властію духовною.

— **Приѣздъ цѣсаря до Львова.** Пôсля найновѣйшихъ вѣстей, цѣсарь приѣде до Львова дня 7-го вересня и вôдвѣдає выставу. Архикнязь Кароль Лювикъ вôдвѣдає выставу два разы, першій разъ 3-ого червня зъ нагоды отвореня выставы, а потôмъ въ осени въ товариствѣ своєи жѣнки, архикнягинѣ Маріи Тересы.

— **Въ справѣ выставы краєвои дôстали мы вôдъ тов. „Академічне Братство“** отсе письмо зъ просьбою о помѣщенье: „Дирекція выставы краєвои задокументувала правдивôсть своєи назвы „краєва“ присылаючи до нашого товариства вôдозву XXIV секціи (шкôльнои) въ польскôмъ языцѣ, а заадресовану въ слѣдуючій спосôбъ: „Szan Akademickie bractwo (ruskie) Lwów.“ Не знаємо, чи дирекція выставы мала на думцѣ забавитись въ иронію высылаючи се письмо, на насъ однакъ зробивъ таке вражѣнье додатокъ „ruskie“. Дирекція выставы знає дуже добре, що мы товариство руске, стверджає се намъ навѣть на письмѣ а однакъ высылає намъ письмо по польски Звертаємось отже до Русинôвъ, членôвъ XXIV. секціи виставы краєвои зъ запытаньемъ, чи они не могли постаратись о се, щобы вôдозвы тои секціи були выдрукованй такожь въ рускôмъ языцѣ, а єсли справдѣ они не въ силѣ були сего зробити, то чи не уважають се за низше своєи гôдности засѣдати тамъ, де цѣлковито нехтують нашу мову?! За выдѣлъ тов. „Академічне Братство“: Мирославъ Здерковскій, голова; Т. Заборскій, секретарь.“ — Помѣщуючи се письмо, годѣ намъ не додати, що такій самый закидъ зроблено и „секціи музичнôй“, котра высылаючи письмо до нашого славного композитора Ник. Лисенка, ужила польского языка, що, розумѣєсь, выкликало цѣлкомъ оправданый голосъ обуреня. Вина того непошанованя правъ языка руского паде въ першôмъ рядѣ на Русинôвъ, засѣдаючихъ въ дотычныхъ секціяхъ, котри̂ чи то не вмѣли чи не хотѣли встоятись за рôвноправностію языка руского — а въ другôмъ рядѣ на саму дирекцію выставы, котра повинна була непохитно поставити прінципъ рôвноправности языковои и, розумѣєсь, зарядити вже зъ горы все потрѣбне до переведеня въ дѣйстности того прінципу.

— **Маршь „Зорѣ“** на фортепянъ присвяченый товариству рускихъ ремѣсникôвъ „Зорѣ“, уложивъ Иванъ Костаньскій, капельмайстеръ „Гармоніи“ мѣскои у Львовѣ. Пôдъ такимъ заголовкомъ вышовъ зъ заведеня літоґрафічного п. Андрея Андрейчина у Львовѣ новый твôръ музичный накладомъ товариства „Зоря“. Чистый дохôдъ зъ роз продажи сего твору музичного призначеный на фондъ будовы дому для „Зорѣ“. Маршь сей уложеный на мотивахъ рускихъ пѣсень, а знатоки высказують ся о нѣмъ похвально. Технічне выконанье хороше, якъ взагалѣ всѣ роботы выконани̂ въ робôтни п. Андрейчина. Сторона титулова сего маршу выконана якъ не можна лучше. — Хто пришле на фондъ будовы дому для „Зорѣ“ 1 зр дôстане сей маршь gratis и зъ оплатою почтовою на скôлько стане накладу. — Маршь сей можна дôстати у головы товариства „Зоря“ п. Василя Нагôрного и въ книгарни Ставропигійскôй.

— **Самоубійство вояка.** Оногды застрѣливъ ся въ Станиславовѣ капраль 58 ого полку пѣхоты В. Вольскій. Смерть наступила заразъ. Причиною самоубійства бувъ страхъ передъ карою.

— **Градъ.** Зъ Мысленицъ доносять, що въ пятницю о 6 ôй годинѣ вечеромъ воздухъ нагле остудивъ ся и зъ чверть годины падавъ градъ вечичины округлого гороху. Цвѣтъ зъ деревъ и цвѣтучого збôжа пооббиваный. Шкоды поки-що не можна оцѣнити.

— **Отворенье зелѣзницѣ Станиславôвъ - Вороненка** наступить дня 15 н. ст. падолиста с. р. Супротивъ того кипить робота на цѣлôмъ шляху. Стація станиславôвска, що доси розтягала ся до т зв. рампы тысьменицкои буде продовжена о 450 метрôвъ въ напрямѣ до Хриплина. Дотеперѣшни̂ шины на стаціи будуть всѣ переложени̂ и збôльшени̂ до числа 22. Число шинъ буде збôльшене такожь и на стаціи въ Хриплинѣ, де стане новый п верховый дворець зелѣзничій и де зъ отвореньемъ новои зелѣзницѣ будуть задержувати ся всѣ поѣзды крôмъ поспѣшныхъ. На стаціи станиславôвскôй буде выбудована с. р. нова огрѣвальня на помѣщенье 18 льокомотивъ, а то коштомъ около 100 000 зр. Всѣ ти̂ роботы обôймивъ инжинеръ Ґамскій и С-ка.

— **Доповняючій выбôръ** одного радного до рады мѣскои у Львовѣ вôдбувъ ся вчера при дуже малôй участи выборцѣвъ. На 7682 управненыхъ до голосованя, вôддало свои голосы лише 916 выборцѣвъ. Выбраный ґр. Юр. Борковскій 894 голосами.

— **Угорски̂ Русины.** Прагска Politik пише про положенье Русинôвъ на Угорщинѣ: „Зô всѣхъ народôвъ Угорщины найбôльше гноблени̂ Русины, єсли въ тôмъ случаю истнують на Угорщинѣ яки̂ небудь ступѣни. Мадяризація вôдбирає угорскимъ Русинамъ всяку можнôсть житя самостôйнымъ духовымъ житьемъ; доси у нихъ лишивъ ся лише одинъ церковный языкъ, а теперь Мадяры старають ся, щобы и богослуженье вôдбувало ся не въ старославяньскôмъ а въ мадярскôмъ языцѣ. Въ монастиряхъ панує вже мадярскій языкъ и руски̂ семинаристы выховують ся на мадярскій ладъ такъ що вже мало зъ нихъ умѣє читати и писати по руски. Угорски̂ Русины були омадярени̂ ще въ XVII-ôмъ вѣцѣ, але все таки доси єсть ще до 600.000 душь чисто рускихъ. Бôльша часть зъ нихъ уніяты и кальвіны, але єсть и трохи православныхъ.“

— **Обкраденый староста.** Въ ночи на 28 н. ст. цвѣтня закрали ся злодѣѣ до бюра самбôрского старосты Мусѣли бути добре обзнакомлени̂ зъ розкладомъ дому, бо, знаючи, що въ ночи всѣ дверѣ до бюръ староства добре позамыкани̂, принесли довгу драбину, дôстали ся вôдъ стороны торговицѣ на Блѣху черезъ штахеты до огорода староства и приставили драбину до вôкна бюра на першôмъ поверсѣ Отворивши вôкно, вôдорвали пришрубовану до пôдлоги скринку, що важила кôлька сотнарôвъ спустили єи на шнурахъ до огорода, занесли на окописко, тамъ єи розбили и забрали триста кôлькадесять зр. готôвкою, а книжочки касы ощадности на суму 5000 зр лишили. Сю скринку найшла поліція на другій день на окописку Три пôдозрѣни̂ о крадѣжь особы арештовано.

— **Въ Самборѣ** рада мѣска заявила ся противъ предкладаного выдѣломъ краєвымъ заведеня вôдзнаки для бурмістра.

— **Почта на выставѣ.** Зъ днемъ 16 н. ст. мая входить въ житье на площи выставы ераріяльный урядъ почтовый и телеґрафічный разомъ зъ публичною стацією телефоновою. Сей урядъ почтовый буде тревати до кôнця выставы.

— **Огнѣ.** Дня 11 н. ст. мая повставъ огонь въ Ягольници и знищивъ одинъ будынокъ. Сторожа огнева не дуже списала ся, бо ажь въ часѣ пожару направляла сикавку. — Дня 7 н. ст. мая пополудни запалила ся въ Канчузѣ стодола а кôлька хвиль пôзнѣйше стояло вже 20 будынкôвъ въ огни. Около годины 8-ои вечеромъ того самого дня запалила ся зновъ стодола, положена коло ринку, а вôдъ неи займили ся дальши̂ будынки, такъ що згорѣло ихъ 80. Ратунокъ бувъ дуже млавый. Зъ погорѣвшихъ домôвъ було лише кôлька обезпеченыхъ.

— **Выдѣлъ тов. „Академічне Братство“** просить насъ оповѣстити: „Понеже звѣстнымъ намъ стало, що п. Денисъ Сембратовичь, бувшій слухачь університету львôвского, подаючись за члена нашого товариства, надуживає фірмы того-жь до своихъ приватныхъ справъ, заявляємо, що зъ п. Денисомъ Сембратовичемъ не стоимо въ нѣякôй звязи и що вôнъ не єсть членомъ товариства вôдъ двохъ лѣтъ.“

— **Про страшенни̂ наслѣдки манліхерскихъ карабінôвъ** читавъ ґенеральный штабовый лѣкарь нѣмецкои арміи д-ръ Колеръ на медициньскôмъ конґресѣ въ Римѣ. Зъ сего вôдчиту подає France Militaire таки̂ подробицѣ: „Стрѣляно на вôддаленье 200 до 2500 метрôвъ 1000 разôвъ до 480 людскихъ трупôвъ, 13 живыхъ и 16 мертвыхъ коней. Крôмъ того розслѣдили лѣкарѣ Колеръ и Шернінґъ наслѣдки сего оружя на 22 людяхъ, зъ котрыхъ 14 допустило ся самоубійства, а 8 упало жертвою нещастныхъ пригодъ або злочиньства. — Ти̂ розслѣды зносять цѣлковито все те, що доси говорено про „гуманнôсть“ нового оружя. Раны завдани̂ симъ оружемъ у всѣхъ вôддаленяхъ незрôвнано тяжши̂, якъ вôдъ оружя давного. На мали̂ вôддаленя до 600 метрôвъ не втягає куля за собою до раны кусникôвъ одежи. Одѣжь, такъ сказати бъ, розсыпує ся вôдъ кулѣ на атомы натомѣсть наслѣдки въ зраненôмъ тѣлѣ страшни̂; куля дѣє якъ выбухаюча матерія. Не треба забувати, що орґанізмъ єсть свого рода замкненою судиною, наповненою течію. Отже найтяжши̂ скалѣченя повстають тогдѣ, коли куля выкликує въ тѣлѣ гидравлічне тисненье. Рана выглядає тогдѣ такъ, якъ бы повстала въ наслѣдокъ експльозіи. Кости не передѣравлює куля гладко, якъ фальшиво подавано, она якъ динамітъ торощить ихъ на маленьки̂ кусники, котри̂ розсыпують ся по цѣлôмъ тѣлѣ. Печѣнка, серце, нирки розсыпують ся на порохъ, внутренности рвуть ся на тысячѣ кусникôвъ, мясôвки розрывають ся. Отвôръ зъ тои стороны, куды куля входить до тѣла, дуже малый, ледве можна єго добачити, за те отвôръ зъ другои стороны значный; выглядає якъ лійка о 12 до 18 сантіметрôвъ промѣру. Куля манліхерска переходить все цѣле тѣло на скрôзь, она перебиває навѣть три тѣла и задержує ся ажь въ серединѣ четвертого. — Куля, що поцѣлить яку кôнчину тѣла и стрѣне кôсть, нищить поцѣленый членъ безусловно; єсли влучить голову, шию або живôть, убиває рѣшучо. Єсли перебє клѣтку грудну, може спровадити смерть хочь бы не нарушила серця и важныхъ судинъ кровоносныхъ, досыть єсли нарушить легки. — Въ вôддаленю бôльшôмъ якъ 600 метрôвъ раны вôдъ куль менше смертни̂. Однако єсли поцѣлять живôтъ, спроваджують велике знищенье. Сорокъ девять куль, що поцѣлили тѣло на вôддаленье 700—1600 метрôвъ, спровадили 160 внутрѣшныхъ розôрвань мѣхура и жолудка. — На бôльши̂ вôддаленя зарыває 12% куль кусники одежи до середины ранъ, що все потягає за собою тяжши̂ комплікаціи, бо на тыхъ кусникахъ мусить все бути якась скôлькôсть мікроорґанізмôвъ. Почавши вôдъ 1000 метрôвъ перебиває куля кôсть гладко, але зъ промѣнистыми розпуклинами зъ усѣхъ сторôнъ раны. Навѣть на 1600 метрôвъ торощить ще 40% куль кости, а вôдпадки ихъ бувають неразъ розкидани̂ по цѣлôмъ тѣлѣ. Теплота кулѣ пôдносить ся въ хвили, коли ударяє въ тѣло на 70°. Єсли стрѣляє ся разъ за разомъ може пôднести ся навѣть до 350°. Д-ръ Колеръ сконстатувавъ, що при 100 выстрѣлахъ точить ся въ послѣдныхъ куляхъ олово за $2^1/_2$ мінуты, а до того треба бодай 334° теплоты. Одѣта ніклевою бляшкою куля тратить майже все свою форму въ тѣлѣ, а бляшка розрываючи ся на дрôбни̂ кусники ранить страшенно тѣло. Взагалѣ показують ти̂ розслѣды, що давни̂ округли̂ кулѣ, а навѣть подовгасти̂ зъ 1870 року були, такъ сказати-бъ, добродушни̂ въ порôвнаню зъ нечуванымъ варварствомъ новыхъ маленькихъ ніклевыхъ куль.“ — Теперь не лише Австрія и Нѣмеччина але всѣ культурни̂ державы мають се страшне оружє и нема сумнѣву, що будуча вôйна перевысшить що-до страшенности не лише всѣ дотеперѣшни̂ вôйны, але навѣть затемнить ти̂ всѣ понятя, яки̂ мають люде про вôйну.

— **Дрôбни̂ вѣсти.** До Львова приѣхала княжна Аліція Бурбоньска, наймолодша сестра архикнягинѣ Блянки, щобы взяти участь въ торжествѣ хрещеня новонародженои архикняжны.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ перенесла касієра почтового Андр. Дуткевича зô Стрыя до Львова, а асистента почтового Володим. Льва зъ Бохнѣ до Стрыя. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ у Львовѣ перенесла контрольора почтового Вікт. Скшиньского зъ Тарнова до Кракова, контрольорôвъ почтовыхъ Ив. Воляньского зъ Коломыи и Теод. Бачиньского зъ Тарнова до Львова (на дворець), а касієра почтового Фр. Пайонка зъ Сянока до Перемышля.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ оголошує конкурсы: 1) на посаду контрольора при урядѣ почтовôмъ въ Пôдволочискахъ и на посаду контрольора касового при урядѣ почтовôмъ въ Бялôй; 2) на посаду експедієнта почтового въ Рудѣ повѣта жидачѣвского зъ платнею 550 зр. рôчно и на таку-жь посаду въ Липѣ повѣта добромильского зъ рôчною платнею 370 зр. Поданя треба вносити до 30 н. ст. мая.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 16 мая. Цѣсарь надавъ міністрамъ Мадейскому и Пленерови гôднôсть тайныхъ радникôвъ. — Цѣсарь приймавъ на авдієнціи кардинала Шлявха зъ Варадину великого имовѣрно въ справѣ церковно-політичныхъ предложень.

Будапештъ 16 мая. Померъ тутъ президентъ палаты маґнатôвъ бар. Миколай Вай.

Острава моравска 16 мая. Страйкуючи̂ постановили выдержати при змовѣ, мимо того, що ихъ выкинено зъ закопныхъ мешкань.

Берлинъ 16 мая. Въ недѣлю померъ д-ръ Шлецеръ, бувшій посолъ при Ватиканѣ. — Тутъ вôдбуває ся мѣжнародный конґресъ робôтникôвъ гôрничихъ.

Парижь 16 мая. Ліоньскій меръ гостивъ ческихъ Соколôвъ бенкетомъ. Именемъ Чехôвъ промовлявъ Пôдлипный.

Ріо Жанейро 16 мая. Пôсля вѣстей, ворохобники въ Ріо Ґранде побити̂ въ кôлькохъ битвахъ.

Надôслане.

На численни̂ запытаня родины заявляю, що по поворотѣ зъ Россіи, де попавшись за безписьменнôсть въ плѣнъ высидѣвъ-емь въ вязници въ Радивиловѣ и тюрмѣ кремянецкôй пôдъ назвою „чортъ“ або „польскій офіциръ“ чотирнацять тыжднѣвъ, перебуваю вôдъ серпня 1893 въ Австріи а вôдъ сѣчня 1894 въ службѣ чиннôй ц. к. краєвои дирекціи скарбу у Львовѣ яко квієскованый асистентъ.

184 *Иванъ Лушпиньскій.*

Надѣлане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординує въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 17—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординує.

„МАРІѢВКА“

(Звертає ся увагу на нинѣшный анонсъ.) 174

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ:** окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена **въ провінціи выготовляють ся точно.** 185

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошує симъ конкурсъ на редактора часописи „Читальня“, двотыждневника, выдаваного Товариствомъ „Просвѣта“ у Львовѣ а призначеного головно до практичного поучуваня нашого народу въ справахъ господарскихъ и промысловыхъ.

Близшій услôвя подасть канцелярія Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ [при ул. Вôрменьскôй ч. 2. I. поверхъ], де будуть приймати ся зголошеня найдальше до дня 30-го червня 1894 року.

У Львовѣ дня 12. н. ст. цвѣтня 1894 р.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова. Д-ръ *Кость Левицкій*, членъ выдѣлу.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

15 н. ст. мая 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·50 до 7·50, жито 5·25 до 5·90, ячмѣнь 5·90 до 6·25, овесъ 5·75 до 6·40, рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·— до 12·—, вика 7·75 до 8·50, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, бôбикъ 5·— до 5·80, гречка 6·75 до 7·25 конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, кминъ —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукуруза 5·50 до 6·—, хмѣль —·— до —·— зр. за 56 кілько у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 15 н. ст. мая 1894.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жада.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	215 —	218 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	276 —	279 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	110 —	— —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. . .	— —	215 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 10	101 80
Банку гипот. галиц. 5% а. в. вылос. зъ 10% прем.	109 80	110 50
Банку гипот. 4½% а. в. льос. 50 л. .	100 —	100 70
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	100 30	101 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	— —	— —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . . .	98 20	98 90
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	98 20	98 90
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 52 л. .	97 80	98 40
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 56 л.	— —	— —
Листы довжнѣ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м. к. . . .	— —	— —
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	97 —	97 70
Комунальнѣ Банку краєв. 5% II. емис.	102 30	103 —
Позички краєв. зъ 1873 по 6% а. в.	105 —	— —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краєв. 4% в. а.	96 80	97 50
Позички краєв. 4% короновои . . .	96 80	97 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	24 75	26 75
Мѣста Станиславова	42 50	46 —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 88	5 95
Наполеондоръ	9 89	9 90
Пôвъимперіялъ	10 10	— —
Рубель срѣбный	1 32	1 35
Рубель паперовый	1 33	1 35
100 марокъ нѣмецкихъ	61 60	61 60

Мучку кôстяну

препаровану квасомъ сѣрковымъ

100 кіл. за 8 зр. 50 кр.

удержуємо для выгоды купуючихъ въ складахъ нашихъ въ **Перемышли, Дрогобичи, Рогатынѣ и Сянцѣ.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

158 5—7

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

выдало новый накладъ друкôвъ

I. Друки правничій:

1.	Позовъ въ справахъ дрôбныхъ лібра по	25 кр.
2.	Контрактъ купна и продажи вз. I. ліб. по	40 „
3.	„ „ „ „ II. „ „	40 „
4.	„ „ „ „ III. „ „	40 „
5.	Повномочіе	40 „
6.	Поданя о екс- и интабуляцію, взôр а) б) в) г) лібра по	40 „
7.	Написы до подань о интабуляцію л. по	20 „

II. Друки для касъ позичковыхъ:

9.	Дневникъ касовый лібра по	40 „
10.	Книга довжникôвъ „ „	40 „
11.	Книжочка для позичаючого 100 прим.	2·— „
12	Скриптъ довжный „ „	1·20 „
13.	Книжочка вкладкова (щядн.) „ „	3·— „

III. Друки для крамниць:

13.	Книжка товарова лібра по	40 „
14.	Книжка касова „ „	40 „

IV. Дрѣки для Читалень и Касъ позичковыхъ:

15.	Списъ членôвъ лібра по	40 „

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ I мая 1894 пôсля годинника середньоевропейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовѣ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	601	610	900
Варшавы	—	525	200	—	900
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	634	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—		600	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	212	959	910	515	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	158	913	845	619	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радôвцевъ	941	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	910	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	941	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабôвки (Закопан) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабôвки (Закоκоп) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	635	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	244	430	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	508	256	940	1030	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	622	—	1001	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1030
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцевъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	910	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	905	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 3/8)	—	—	—	910	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	830	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	342	—	—

*) Годины печатанѣ грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ом вечеромъ до год. 5-ом 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Юанна 29) якъ также въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль) удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ О сколько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ білеты до ѣзды и лишитки зустављованыхъ посѣдчень до ѣзды якъ также тарифы.

Розклады ѣзды въ видѣ кишенеôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

Машины до выкручуваня бѣля по зр 14, 15, 16, 17 и высше

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. гім. глядає лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Слодарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

ТЕПЛИЦЬ ТРЕНЧИНЬСКІЙ

Термы сѣрчанѣ вôдъ 27–31° R. въ Горѣшнôй Угорщинѣ въ Малыхъ Карпатахъ, 20 мінутъ дороги вôдъ стациі Тепла-Тренчинъ-Теплицѣ. Купелѣ въ ваннахъ басеновѣ и наприскі взбрцево устроєній успѣшній въ артритизмѣ, гôстци, недугахъ нервовыхъ окружныхъ и центральныхъ, недугахъ шкôрныхъ, ушкодженяхъ кости и т. д. 101 6—7

До массажа вправленый персоналъ. Мешканя вôдъ 50 кр. до 3 зр. на добу. Кургавсъ, театръ, концерты, кухня взаменита. Вода до питя зъ гôрскихъ жерелъ.

Сезонъ вôдъ 1-го мая до кôнця вересня.

Въ маю и вересни за 3 зр. пансіонъ.

Дирекція купелева розсылає проспекты безплатно. Брошуру д-ра **Филипкевича** можна купити въ бôльшихъ книгарняхъ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими прилады ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ьраєвѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спроваджені.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 80—104

Зъ днемъ 1 н. ст. мая розпочало лѣтный сезонъ

Заведенье водолѣчниче

„МАРІѢВКА“

(почта Львôвъ).

Шѣсть кільометрôвъ вôдъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнôй мѣсцевости, окруженôй лѣсами въ значнôй части шпильковыми, вôдъ пôвнôчнои стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, шѣсть будынкôвъ каплиця заведеня, въ котрôй вôдправляе ся служба божа Пôдписаный, лѣкарь управляючій, перебуває постôйно въ заведеню и жертвує ему цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльность Взбрцеве устроєнье, якъ вôддѣлôвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) пôсля найновѣйшихъ вымогôвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна масажь, гімнастика електризованье, ингаляції кучелѣ електричній, сонѣшній и иншій пôсля потребы. Здорова кухня у власнôмъ зарядѣ, крытый хôдникъ, проходы довкола заведеня и дальшій въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бôльшою скôлькостію часописей, илюстрованыхъ газеть и т. д., фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товарискій. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краєвои (повозы заведеня и омнібусъ) Услôвя скромній. Близшихъ информацій удѣляє и замовленя приймає 174 3—4

Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка“

(почта Львôвъ)

Емилій Бертемиліянъ Браєръ властитель.

Д-ръ Валеріянъ Сербеньскій лѣкарь управляючій.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѣ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуваній и зъ образомъ поручає

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотѣ и чорнѣ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилає пляны. 4641 43 ?

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБôТНЯ** 118-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробницъ, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул. Зиблікевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Сорочки мужескій, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, манжеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Ваяне для Пань!

По умѣренныхъ цѣнахъ на кожду мôду продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шлафроки и т. д. Приймає ся до кроєня цѣлій сукнѣ а на жаданье до фастриговання и выпробованя мôдъ гарантіею найточнѣйшого выкôнченя. 70 22—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ вычуває ся пôдъ гарантіею кроєня фоанцускаго.

ЕВГЕНІЯ ВЕРБôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашій локалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѣ и осѣнні** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѣ поручена и безъ всякои конкуренціи суть тѣ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѣ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ. всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ Bourett', тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѣ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальнь 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковѣ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякій зъ провінціи надсылань поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 45—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвічальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлянъскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 100. Львôвъ, Четверъ 5 (17 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Шевченкове свято у Львовѣ.

Велично й достойно вôдпразнувала вчера въ сали „Народного Дому“ львôвска наша громада велике народне свято — XXXIII-тѝ роковины смерти Тараса. Бувъ се справдѣшный пиръ духовый, зготованый руско-народными товариствами для многочисленнои публики львôвскои и гостей зô всѣхъ сторôнъ краю, навѣть зъ далекихъ околиць. Добôрна проґрама и знамените выконанье усѣхъ точокъ єи самыми своими силами и то такъ знаменитыми, якъ спѣвакъ оперовый п. Мишуга, спѣвачка оперова п-на Крушельницка, цитристъ о. Купчиньскій и декляматорка п-а Тишиньска зъ Бѣльча золотого, вкôнци й хоромъ „Бояна“ — чарували публику вôдъ початку до кôнця и мы вповнѣ дѣлимо подаваный собѣ зъ устъ до устъ высказъ, що такъ славного, любого и роскôшного обходу Шевченкового свята ще не було у Львовѣ.

Настрôй публики бувъ вôдъ початку до кôнця вечерка торжественный, хочь при тôмъ радôстно-сердечный. Всѣ вôдчували повагу свята въ честь ґенія Украины-Руси и радѣли серцемъ, що для звеличаня сего свята радо поспѣшивъ кождый причинитись, чимъ найкрасшимъ мôгъ, абы лишень звеличати память батька Тараса! Кождый радѣвъ серцемъ, бо бачивъ въ тôмъ краснôмъ проявѣ доказъ, що идеѣ Тарасовѝ що разъ глубше и ширше роз корѣнюють ся на нашôй рôли галицко-рускôй...

Торжество вôдкрывъ зъ порученя комітету редакторъ Иванъ Белей такою-ось промовою:

„Высоко-Достойнѝ Гостѣ!

Витаю Васъ, дорогѝ Гостѣ, що зôйшли ся нинѣ на народне свято — на поминъ памяти першого украиньско-руского поета — Тараса Шевченка. Трицять и трете се вже свято львôвскои громады народовцѣвъ, котра й дала початокъ почитаню памяти Шевченка въ австрійскôй Руси. Свято се обходили зъ-першу лише кружки молодежи, потôмъ взагалѣ круги интеліґентнѝ по бôльшихъ центрахъ краю, а вкôнци прийшла черга и на просвѣченѣйшѝ села та мѣсточка. Отже въ краю нашôмъ нинѣ культъ памяти Шевченковои ставъ ся вже загальнымъ, обгортаючи зъ ходомъ часу усѣ верствы народу.

Що-жь за причина того явища, що культъ памяти Шевченка у насъ чимъ дальше, тымъ бôльше ширшавъ и ширшає? „Все йде, все минає, а „вѣчна память отъ рода въ родъ“, голошена неодному покôйникови, показуєсь дуже часто лишь конвенціональною фразою... Що-жь за причина, що именно Шевченкова зоря на небосклонѣ Украины-Руси не блѣдне, а що-разъ ярче сьяє?

Отже є тому причины. Пригляньмо ся имъ!

Украиньско-рускій нарôдъ поважає Шевченка якъ спѣвця зъ Божои ласки, зъ божескою искрою — якъ поета, що осягъ незвычайний даръ чарувати своєю поезією. Украиньско-руске слово знайшло собѣ майстра, що потрафивъ сплѣтати зъ него поетичнѝ букеты й вѣнцѣ, натуральнѝ, а на чудо краснѝ й любо пахучѝ. Чи выспѣвувавъ вôнъ нѣжну любовь, чи начеркувавъ образы природы, чи згадувавъ старовину рôдного краю, чи выливавъ свою роспуку й муки душевнѝ, чи страстно выбухавъ гнѣвомъ, чи грôмкѝ кидавъ пôклики, — чи говоривъ якъ милый до милои або братъ до брата, чи наказувавъ якъ батько сына наказує, чи якъ пророкъ обличавъ жестокихъ, — все и всюды словомъ рôднымъ, словомъ народнымъ орудувавъ прекрасно. Вôнъ справдѣ мôгъ сказати про себе: Я спѣваю якъ та пташина! Шевченко зô всѣхъ поетôвъ попередникôвъ и сучасникôвъ своихъ найкрасше и найголоснѣйше засвѣдчивъ живучôсть, красу и богацтво нашои мовы.

И се вже велика заслуга — але сего було бы ще за мало для тои мѣры почести — якою тѣшить ся память Шевченкова на Украинѣ-Руси.

Отже друга причина сего — то змѣстъ тои краснои формы — то идеѣ поета.

И якъ же зъ того огляду показуєсь намъ нашъ безсмертный кобзарь?

Попередъ всего Шевченко першій зъ новочасныхъ поетôвъ нашихъ выступивъ якъ націоналъ патріотъ украиньско-рускій — и то выступивъ такъ смѣло и такъ выразно та рѣшучо, що несмѣлѝ, легкѝ натяки попередныхъ поетôвъ нашихъ майже никнуть супротивъ тои єго смѣлои, выразнои та рѣшучои мовы. Плятонічне та церемонне украинофільство того часу могло справдѣ остовпѣти на видъ завзятого, сказати-бъ — безпардонного украиньства, яке проголосивъ Шевченко — не украинофілъ, але Украинець, одушевленый патріотъ, що Украину свою полюбивъ любовію безграничною и готовъ бувъ принести ѣй и найбôльшѝ жертвы, потерпѣти за неи навѣть тяжку муку.

Пристрастна, поломѣнна любовь поета до рôднои землѣ, до Украины, виднѣєсь якъ червоный пругъ на цѣлôй поетичнôй єго ткани. Любивъ вôнъ природу украиньскои землѣ — для нього не було на свѣтѣ другого Днѣпра, — любивъ степы зъ могилами, любивъ украиньскѝ села и людъ рôдный зъ єго долею й недолею, любивъ мову й пѣсню свого люду, любивъ памятки историчнѝ, любивъ и исторію Украины зъ тыхъ єи хвиль, коли выявляла она живе житье народу.

И вôнъ выспѣвувавъ исторію Украины вôдъ першихъ часôвъ Коззаччины ажь до Колѣѣвщины — выводивъ землякамъ передъ очи и колишню славу Украины, и хибы керманичѣвъ єи долѣ, ивкôнци горе єи — заневоленье „Не вернеть ся Козаччина, — говоривъ зъ резиґнацією поетъ — не встануть гетьманы, не покрыють Украину червонѝ жупáны!“ „Недоумы [старшина козацка] занапастили Божій рай — Гетьманщину!“ А вôдтакъ „дѣти ледачѝ занехаяли и свою волю и славу лицарѣвъ своихъ“... Царска політика усе стѣсняла й стѣсняла запоручену колись автономію Украины, поки зовсѣмъ єи не знищила, старшину козацку політика россійска здеморалізувала, а вольне козацтво закрѣпостила...

И Шевченко, розглядаючись въ сучаснôмъ собѣ станѣ Украины, бачивъ на нѣй: централізаційно-нівелюючу систему урядову, людъ у крѣпацтвѣ, въ неволи у панôвъ — и чужихъ, що ихъ наплодила на Украинѣ чужа політика, и у своихъ таки, у потомкôвъ колишньои старшины козацкои, въ значнôй части здеморалізованыхъ и омосковщеныхъ, а въ додатку ще й та частина интеліґенціи зъ Украинцѣвъ, що йшла на службу въ уряды — бюрократія — московщилась, вôдбивалась вôдъ свого народу и не мала до нього серця. „Перевертнѣвъ“ тыхъ — якъ панôвъ такъ и бюрократôвъ — сѣкъ Шевченко цѣлою лютію наболѣлого свого серця. Тѝ перевертнѣ — „няньки й дядьки *отечества* чужого“, тѝ „рабы зъ кокардою на лобѣ, лакеѣ въ золотôй оздобѣ“ — той неоденъ „потомокъ дурного гетьмана“ або „пявка“-бюрократъ, що „чеше по московски, а батько може останню корову жидамъ продавъ, закимъ вывчивъ московскои мовы“ — тѝ перевертнѝ — „недолюдки“! — „помагають матѣрь катувати и полатану сорочку зъ матери здôймати! гôрше Ляха матѣрь розпинають!“ На такій видъ хиба лишь плакати — и поетъ вôдзываєсь до Украины въ роспуцѣ!

„Плачь Вкраино! бездѣтна вдовице!“

А однакожь Шевченко, бачучи, якъ „Украина обôдрана по-надъ Днѣпромъ плаче а ворогъ смѣєть ся“ — кличе до него: „Смѣй ся лютый враже! та не дуже, бѣсôвъ сыну! Слава не поляже! не поляже а розкаже, що дѣялось въ свѣтѣ: чия правда, чия кривда и чии мы дѣти! Наша дума, наша пѣсня не вмре, не загине — отъ де, люде, наша слава, слава Украины!“ Дума й пѣсня и „слово наше“, за котре поетъ „блукаючи по-за Ураломъ, Господа благавъ, щобъ оно [середъ міліонôвъ масъ люду] не вмирало й щобъ наша правда не пропала“ — отсе була для поета запорука живучости и красчои долѣ Украины въ будущинѣ. Вказуючи на те, поетъ обертаєть ся до землякôвъ и накликує ихъ „любити думу правды“, „вчити ся а не цуратись свого, бо хто матѣрь забуває, того Богъ карає“... „Свою Украину любѣть! любѣть ѣѣ, бо время люте!“

Отсе лишень слабонько киненый начеркъ горячого патріотизму Шевченкового. Чоломъ передъ поетомъ патріотомъ! Але може и сего було бы ще за мало для зрозумѣня й выясненя культу кобзаревои памяти.

Що-жь намъ навести ще бôльше?

Розумѣє ся само собою, що Шевченко, яко патріотъ украиньскій, бувъ ворогомъ деспотизму, бувъ свободолюбцемъ. Деспоты и гончѝ та хорты деспотизму мали въ нѣмъ непримиримого ворога, а хочь свободолюбство своє тяжко вôдпокутувавъ, — вôнъ и по десятилѣтнôй салдатскôй неволи те-жь саме думавъ, що й перше.

Важный для насъ такожь поглядъ Шевченка на справу славяньску. И Шевченко бувъ славянофілъ — тôлько не крою московскихъ славянофілôвъ чи панславістôвъ, що забагнули зôлляти всѣ славяньскѝ рѣки въ одно море — ну, розумѣєсь, що въ россійске. Нѣ, Шевченко бажавъ чого иншого. Вôнъ бажавъ, „щобъ усѣ Славяне стали добрыми братами и сынами сонця правды“..

Але що найважнѣйше и въ чôмъ Шевченко стоить яко велитень середъ поетôвъ всесвѣтныхъ, то єго незвычайно горяча прихильнôсть до покривдженыхъ и пониженыхъ суспôльно. Годѣ собѣ й подумати, чи можна вже глубше вôдчувати тотѝ важкѝ слова „нема въ свѣтѣ правды“, якъ вôдчувала ихъ душа Шевченкова.

Въ однôй поезіи вôнъ написавъ: „Той, що дивить ся на людей душою, пéкло єму на сѣмъ свѣтѣ!“ Шевченко, дивлячись самъ на людей душою, терпѣвъ таке пекло. На дармо кликавъ вôнъ до свого серця: „Закрый, серце, очи!“ — годѣ! у кого душа жива, у того серце „болить, плаче, и не спить, мовь негодована дитина“... А коли поетъ нашъ въ хвиляхъ крайнои роспуки кликавъ: „Муко! муко! о скорбь моя! моя печаль! чи ты минешь коли?“ — то се мусѣло бувати мабуть найчастѣйше въ хвиляхъ, коли душа єго глядѣла на неправду суспôльну. Тогдѣ вôнъ выбухавъ праведнымъ гнѣвомъ и проклономъ — тутъ вôнъ выступавъ якъ пророкъ, якъ обличитель жестокихъ, людоѣдôвъ — и накликувавъ до „любови брата по закону Апостола“.

Міліоны закрѣпощеного украиньского люду — тота вопіюча неправда соціяльна могла була звернути на себе цѣлу увагу Шевченка — але вôнъ не обмеживъ ся на боротьбѣ противъ неи однои. Вôнъ живою а чуткою душею своєю сягавъ у глубь тои масы и выдобувавъ зъ-мѣжь неи яко цѣлости ще й спеціяльно пониженыхъ и покривдженыхъ та будивъ для нихъ симпатію, малюючи тяжкѝ страждання — жертвъ соціяльнои неправды. А вже особливо горячо взявъ нашъ поетъ въ оборону женщину-селянку попавшу въ пониженье, а одна зъ найкрасчихъ єго поемъ, зъ найкрасчихъ навѣть въ літературѣ свѣтовôй — поема „Наймичка“ — присвячена именно регабілітаціи такои „великомученицѣ“.

Страшна соціяльна неволя — крѣпацтво міліонôвъ мало въ нашôмъ поетѣ невмолимого обличителя. Та й якъ же єму було такимъ не бути? Видѣвъ-же вôнъ своими очима, якъ „скрôзь на славнôй Украинѣ людей у ярма запрягли паны лукавѝ!“ — бачивъ, якъ „гинули у ярмахъ лицарскѝ сыны“, якъ „въ раю розведено пекло, ланы братами орано и ихъ сльозами поливано“! „Само пекло — каже вôнъ — перелякать бы можна, якъ бы розказать исторію-правду про якого-небудь одного маґната, а полупанкомъ нашимъ можна-бъ здивувать Данта старого“!... „Латану свитину зъ калѣки здôймають, бо нѣчимъ обуть панятъ недорослыхъ. А онъ розпинають вдову за подушне, а сына кують, єдиного сына, єдину дитину въ вôйско оддають, бо єго, бачь, трохи... А онде пôдъ тыномъ опухла дитина голодная мре, а мати пшеницю на панщинѣ жне!“

Бачучи все те своими очима и дôзнавши того пекла на своѣй семьѣ й навѣть на самôмъ собѣ, глубоко вôдчуваючи все те душею, поетъ кидає проклôнъ: „Веселѝ зъ-далека палаты — бодай вы терномъ заросли!“

Мовь той Ляокоонъ въ стискахъ змий такъ вилась, каралась душа поета на видъ усякои неволѣ свого народу — и національнои, и політичнои й соціяльнои, и вôнъ въ роспуцѣ кликавъ до землякôвъ: „Вставайте! кайданы порвѣте! и вражою злою кровью волю окропѣте!“

Порвати кайданы а волю окропити можна и вражою кровью — такъ бувало й буває, — але по-при те самъ поетъ нашъ указавъ и другу дорогу, а именно покликомъ своимъ до землякôвъ: „Обнимѣте, браты мои, найменчого брата, нехай Мати усмѣхнеть ся, заплакана Мати!“ Инчими словами: попередъ всего треба полюбити нарôдъ въ єго темныхъ масахъ міліоновыхъ и увôльняти єго зъ кайданôвъ тьмы просвѣтою, а зъ кайданôвъ неволѣ національнои й політичнои розбуджуваньемъ свѣдомости свого „я“ народнього й горожаньского, а зъ неволѣ соціяльнои боротьбою противъ усякого вызыскуваня. Коли тѝ кайданы опадуть — затріюмфує воля — заплакана Мати усмѣхнеть ся! Тогдѣ настане й те, чого бажавъ Шевченко, що на Украинѣ — на „оновленôй земли врага не буде, супостата, а буде сынъ и буде мати, и будуть люде на земли!“... „Будяки й кропива выросте надъ няньками й дядьками „отечества“ чужого, а мы помолимо ся Богу и небагатіи й невбогѝ“.

Якъ доходити до того раю на рôднôй земли — на се Шевченко давъ намъ — освѣченôй верствѣ Украины-Руси — не лишь науку и пораду, але въ додатку и примѣръ зô своєи особы — и се вкôнци ще одна причина нашого высокого почитаня памяти Шевченка.

Шевченко бувъ чоловѣкъ характеру, посвященя и працѣ. Характеръ се бувъ чистый а высокій. Въ однôй поезіи своѣй каже вôнъ про себе: „Найду долю — одружý ся, не найду — втоплю́ ся, та не продамсь я нѣкому, въ наймы не найму ся!“ И не продавсь нѣкому, въ наймы не нанявъ ся! Лукавства нѣякого вôнъ не знавъ, а житьемъ и дѣлами своими засвѣдчивъ повну правду того, що сказавъ до своєи Долѣ: „Мы не лукавили зъ тобою; мы просто йшли... у насъ нема зернá неправды за собою“. Вôнъ бувъ чоловѣкъ правдиво такій, якъ згаданый нимъ у „Снѣ“ — „царь всесвѣтный, царь волѣ, що въ кайданы убраный, штемпомъ увѣнчаный, въ муцѣ, въ кáторзѣ не плаче, не стогне — разъ добромъ налите серце въ вѣкъ не похолоне“. Бували й великѝ духи, котрыхъ личнѝ невзгодины житя ломили, котрѝ пôдъ вагою лиха пригинались, охлявали, та нашъ поетъ не бувъ зъ такихъ: довголѣтна неволя не зломила єго духа, єго пересвѣдчень, и вôнъ по неволи оставсь такимъ самымъ, що й передъ неволею — єго „разъ добромъ налите серце не прохололо“ до гробовои дошки.

Неразъ мавъ вôнъ тяжкій жаль до людей, и таки своихъ. За свои працѣ „ждавъ собѣ вôдъ людей не похвалы, а рады, порады“. „Менѣ — каже — булó ажь серце млѣло, мôй Боже милый, якъ хотѣлось, щобъ хто-небудь менѣ сказавъ хочь слово мудре, щобъ я знавъ, для кого я пишý? для чого? за що я Вкрáину люблю́? чи вартъ вона огня святого?“ — а нѣхто не дававъ єму того мудрого слова. Тожь вôнъ каже про себе: „Я, неначе лютая змия розтоптана въ степу здихає, заходу сонця дожидає..“ — а мимо тяжкого того жалю до людей, таки своихъ, не захитуєсь нашъ поетъ и кôнчить: „А все-таки ѣѣ люблю́, мою Украину широку!“

Все-таки любивъ Украину и не ломавъ свого пера. Не писати — навѣть тогдѣ, коли єму було заборонено — уважавъ собѣ за „грѣхъ! — душа жива!“ И вôнъ моливъ Бога, щобъ „не давъ спати ходячому, серцемъ завмирати и гнилою колодою по свѣту валятись, а давъ жити, серцемъ жити! Страшно впасти у кайданы, умирать въ неволѣ, а ще гôрше спати, спати и спати на волѣ, и заснути на вѣкъ-вѣки и слѣду не кинуть нѣякого, чи живъ, чи загинувъ“...

Шевченко „оравъ свôй перелôгъ — убогу ниву та сѣявъ слово“, вѣрючи, що „добрѝ жни́ва колись-то будуть!“ И чимъ то бажавъ вôнъ бачити засѣяну ниву украиньску? „Засѣй ся — каже — ниво ясною волею, полий ся долею, посѣй ся ниво розумомъ!“ Посѣй ся ниво розумомъ, нехай — якъ казали колись давнѣйше сыны Украины-Руси — засвѣтить „свѣтлость разума, умѣєтности и правды“...

И поетъ нашъ пôдъ конець житя землякамъ своимъ немовь завѣщавъ: „Роботящимъ рукамъ, роботящимъ умамъ: перелоги орать, думать, сѣять, не ждать — и посѣяне жать роботящимъ рукамъ!“ — и въ Молитвахъ своихъ просивъ Бога: „Доброзиждущимъ рукамъ и покажи и поможи!... Трудящимъ людямъ, Всеблагій, на ихъ окраденôй земли Свою Ты силу низпошли!“

Читаючи сѝ слова Шевченка, приходить ся сказати за нимъ таки: „Жива душа поетова святая, жива въ святыхъ своихъ речахъ — и мы, читая, оживаємъ...“

Дай же то Боже Украинѣ-Руси якъ най-

бôльше доброзиждущихъ роботящихъ умôвъ и рукъ!

При поминѣ памяти Тарасовои мимохôть приходить на гадку одна єго заява въ поезійцѣ „Менѣ однаково“. Однаково — каже вôнъ — однаковѣсѣнько єму, чи помянуть єго земляки, чи батько скаже сынови: „Молись, моли ся сыну! За Вкраину єго замучили колись!“ — однаково єму, чи буде той сынъ молити ся чи нѣ, та „неоднаково — каже — менѣ, якъ Украину зліи люде присплять, лукавî, и въ огнѣ ѣѣ окраденую збудять... охъ неоднаково менѣ“!

Що-до поминокъ памяти Шевченковои — то въ сѣмъ дѣлѣ повторити бъ можна те, щó Шевченко сказавъ на вѣчну память Котляревскому: „Будешь, батьку, панувати, поки живуть люде, — поки сонце зъ неба сьяє, тебе не забудуть!“ — а щобъ зліи люде не приспали, лукавî, Украины и въ огнѣ єи окраденои не збудили — на те жь и пригадуємо мы собѣ скрôзь на Украинѣ-Руси що року въ Тарасове свято єго высокî идеѣ, загрѣваємось и кличемо однî до другихъ: „Свою Украину любѣть! любѣть ѣѣ, бо время все ще люте!“

Мы, поклонники Тарасовî якъ въ австрійскôй такъ и въ россійскôй Украинѣ-Руси мусимо свято держати єго заповѣты: ми мусимо бути народолюбцями, свободолюбцями и людолюбцями и яко такî — мы рѣшучî борцѣ за волю національну й політичну мы рѣшучî вороги всякои неправды соціяльнои. Капітуляціи чи хочь-бы уступокъ въ тôмъ нѣякихъ не розумѣємо.

Шевченко зажалкувавъ разъ: „Горе, горе! дрôбнѣють люде на землѣ!“ Намъ дрôбнѣти не вôльно! намъ треба рости й высшати! Рости треба нашимъ на Украинѣ, на земли, де панують гôршь нѣжь середновѣчнî „указы“ противъ нашои національности, — не дрôбнѣти а рости треба намъ и въ Австріи, де при конституціи дане намъ право розвою національного и культурного мы мусимо выекзеквовувати и затверджувати за собою, борючись противъ сусѣдскихъ забаганокъ — що найменче — геґемоніи. Не дрôбнѣти а рости треба намъ тамъ и тутъ зъ огляду на долю люду въ масахъ своихъ доволѣ ще темного, пониженого и вызыскуваного! Не дрôбнѣти а рости мусять тî, передъ кимъ мета: пôдняти свôй край и нарôдъ просвѣтою широкихъ масъ люду та соціяльными й економічными реформами — и вкôнци придбати свому народови въ єго хатѣ „свою правду, и силу и волю“!

(Конець буде.)

Рада державна.

На початку вчерашного, въ середу засѣданя палаты послôвъ президентъ палаты бар. Хлюмецкій згадавъ память покôйного пос. Нѣшельвіцера

Вôйшло письмо міністра рôльництва въ справѣ додаткового кредиту 15.000 зр. на докôнченье реґуляціи Адиґи.

Міністеръ торговлѣ Вурмбрандъ вôдповѣвъ на интерпеляцію пос Врабеца въ справѣ обовязковои ревізіи стоваришень заробковыхъ и господарскихъ. Міністеръ заявивъ, що ініціятива Врабеца буде предметомъ правительственного проєкту.

Приступлено до дискусіи надъ буджетомъ рôльництва.

Пос. Дикъ звернувъ ся противъ предложеня президіи палаты, щобы надъ етатомъ міністерства рôльництва вôдбула ся лишь одна дебата. Коаліція хоче буджетъ передискутувати пяте черезъ десяте, именно же буджетъ міністерства рôльництва, бо тутъ розходить ся лишь о хлопôвъ а не о капіталістôвъ. Въ часѣ, коли станъ рôльничій загроженый, треба допустити заступникôвъ люду до голосу. Годилось бы передовсѣмъ говорити про вôдносины гôрничî, а то зъ огляду на кровавî подѣѣ въ Фалькновѣ и Остравѣ моравскôй. Зъ тои причины поставивъ внесенье, щобы позиціи етату міністерства рôльництва про гôрництво трактувати окремо.

Внесенье пос. Дика вôдкинено.

Пос. Теклі жалувавъ ся на неможливî тягары, накладанî на рôльникôвъ а змагаючî до того, щобы зъ селянъ зробити пролєтаріятъ. Домагавъ ся вынагороды для тыхъ селянъ котрî за-для браку пашѣ потратили худобу, и протестувавъ противъ договорôвъ зъ Румунією и Россією, котрî суть хосеннî для промыслу, але шкôднî для рôльництва. Вкôнци заявивъ ся за заведеньемъ рôльничихъ спôлокъ и рентовыхъ господарствъ.

Пос. Гомпешь зачавъ вôдъ полємики зъ попередными бесѣдниками, а именно старавъ ся вôдперти закиды, робленî правительству. Вказавъ на необходиму потребу соли навозовои и длятого згадавъ про численнî петиціи, въ котрыхъ домагано ся розширеня салинъ калускихъ для продукціи тои соли. Домагавъ ся реґуляціи галицкихъ рѣкъ, выказуючи шкоды, нанесенî повенями; вôдтакъ жадавъ якъ найскоршого полагодженя розолюціи дотычно кредиту меліораційного и реґуляміну ипотечного.

Пос. Децъ говоривъ про значѣнье правительственныхъ предложень що-до рôльничихъ спôлокъ и господарствъ рентовыхъ. Міністерство рôльництва має найлѣпшî интенціи и длятого селяне повиннî сходитись на вѣча для нарады надъ тыми справами, — що-жь, коли галицкій намѣстникъ зборонивъ окремымъ тайнымъ обѣжникомъ вôдбувати того рода зборы и тымъ самымъ унеможлививъ намѣры правительства. Заявивъ ся противъ дволѣтнои службы въ оборонѣ краєвôй, котра селянамъ вôдбирає найпотрѣбнѣйшî силы робôтничî.

Пос. Ферянчицъ предложивъ бажаня Краины, — пос. Рольсберґъ жадавъ заведеня рентовыхъ господарствъ, — пос. Бянкині говоривъ про вôдносины рôльничî въ Дальматіи, — пос. Шорнъ жадавъ закона лѣсового въ интересѣ Тиролю, — пос. Форманекъ протививъ ся проєктованому податкови вôдъ солоду, яко шкôдному для рôльництва, — пос. Ґонъ представлявъ бажаня Каринтіи, — пос. Роґлєръ домагавъ ся рôвножь заведеня господарствъ рентовыхъ и спôлокъ рôльничихъ, — пос Кайзеръ жалувавъ ся на шкôднôсть системы належитостей скарбовыхъ для селяньского населеня. Грошѣ, выкиненî на перегоны, могли бы бути лѣпше ужитî на пôддвигненье годôвлѣ худобы.

На тôмъ перервано дебату

Послы Ґессманъ и Ліхтенштайнъ интерпелювали: въ справѣ стяганя податку заробкового у Вѣдни и въ справѣ реформы закона промыслового на основѣ результатôвъ анкеты промысловои минувшого року.

Слѣдуюче засѣданье въ четверъ.

Справа кровавыхъ подѣй въ Остравѣ и Фалькновѣ не притихла, а хочь коаліціи удалось на разѣ сполучеными силами вôдкинути внесенье Пернерсторфера, — то помимо того пос. Пернерсторферъ заповѣвъ, що тыми днями поновить своє внесенье о установленье парляментарнои комісіи слѣдчои Парляментарна комісія коаліційна, довѣдавшись про се радила що зробити зъ тымъ евентуальнымъ внесеньемъ пос Пернерсторфера и ухвалила вôдослати внесенье, въ котрôмъ бы зажадавъ пос Пернерсторферъ правительственнои запомоги для родинъ робôтникôвъ погибшихъ вôдъ куль жандармскихъ, — вôдослати до комісіи промысловои.

Буджетова комісія предложила палатѣ до ухвалы такî резолюціи:

1) Взываєсь правительство, щобы розважило справу придѣленя самостôйныхъ и управляючихъ повѣтомъ респіцієнтôвъ фінансовыхъ до одинацятои, а старшихъ комісарѣвъ до осьмои ранґи, рôвножь справу признаня додатку службового и вчисленя частины додатку активального до пенсіи, але ажь по 30 лѣтахъ службы.

2) Взываєсь правительство зарядити, щобы уряды податковî удѣляли податникамъ сѣльскимъ потрѣбнî поясненя въ справахъ податковыхъ и по можности такожь сейчасъ зарадили потребамъ.

3) Взываєсь правительство, щобы въ дорозѣ розпорядженя зарядило ревізію постановъ дотычно еквіваленту належитостей въ громадахъ за право польованя та завело деякî полекшѣ тыхъ тягарôвъ.

4) Взываєсь міністерство скарбу, щобы пôддало ревізіи приписы що-до дозволу на супружество у сторожи скарбовои и зарядило въ тôмъ напрямѣ полекшѣ.

Въ справѣ фідеікомісу кн Чарторыйскихъ пише N fr. Presse: коло польске мабуть старає ся о то, щобы справа того фідеікомісу була зачислена мѣжь тî справы, якî мають бути полагодженî ще сеи сесіи. Презесъ кракôвскои академіи наукъ ґр. Ст Тарновскій, радивъ, щобы коло вказувало на ту обставину, що зъ тымъ фідеікомісомъ полученî двѣ фондаціи: музеа и бібліотеки Чарторыйскихъ въ Краковѣ. Дуже то похвально и розумно роблять польскî маґнаты, що свои фідеікомісы прикрашають національными и культурными фондаціями, але ще въ тôмъ не видно причины, щобы палата послôвъ стрôмголовь спѣшила до ухвалы такихъ фідеікомісôвъ Въ грудни минувшого року палата послôвъ згодилась на фідеікомісъ Дѣдушицкихъ. а теперь, ледви за шѣсть мѣсяцѣвъ, тои самои сесіи розходить ся ще о одинъ фідеікомісъ. Мабуть неконче потрѣбне, щобы коаліційна ера хотѣла наслѣдувати або навѣть перевысшити еру Таффого що-до тои громаднои продукціи фідеікомісôвъ.

Спекуляціи святыхъ рабінôвъ.

Пôдъ такимъ заголовкомъ помѣстивъ Kurjer Lwowski допись зъ Станиславова, въ котрôй представлено силу тайнои власти рабінôвъ. Що така власть истнує, се загально звѣстне, та лишь треба чудуватись, длячого компетентнî орґаны правительственнî не старають ся зломити ту власть рабінôвъ. Згадана допись зъ Станиславова описує такій фактъ.

Въ Лысôвцяхъ коло Товстого находить ся фабрика спірітусу и прасованыхъ дрôжджѣвъ. Фабрика єсть власностю ґр. Орловского А що дрôжджѣ, продукованî у фабрицѣ Орловского патентоваными машинами (котрыхъ уживанье въ Галичинѣ выключно дозволене), суть о много лѣпшî вôдъ дотеперѣшныхъ выробôвъ, та що въ наслѣдокъ того та фабрика зачала значну конкуренцію зъ лихими выробами дотеперѣшныхъ фабрикъ, именно вôдъ коли управу фабрики лысовецкои перенявъ фаховый директоръ Филипъ Найманъ (родомъ зъ Угорщины, а пôсля вѣроисповѣданя жидъ) — то властителѣ фабрикъ дрôжджѣвъ въ Тысьменици и Кнѣгининѣ коло Станиславова (жиды) загадали всѣми способами убити фабрику Орловского (католика). Нагоду до того подали жидôвскî свята великоднî (пессахъ).

Пôсля ритуальныхъ приписôвъ жидôвскихъ обовязаный кождый жидъ передъ святами „пессахъ“ всѣ до ужитя для жидôвъ пôдчасъ тыхъ святъ непридатнî рѣчи pro forma продати католикови, с. є. заключити зъ нимъ формальный контрактъ продажи, т. зв. „стархеміре“, взяти вôдъ него задатокъ, а по святахъ вôдступити вôдъ контракту и звернути католикови подвôйный задатокъ. Єсли та формальнôсть не єсть захована, тогдѣ всѣ въ той спосôбъ непроданî рѣчи стають ся неужиточными, жидъ не може ихъ черезъ цѣлый рôкъ ажь до слѣдуючихъ святъ „пессахъ“ анѣ купувати анѣ продавати. навѣть католикови, не може, а властитель повиненъ вкинути ихъ до воды. Пôдъ сей формальный контрактъ продажи пôдпадають всякî припасы продуктôвъ и выробôвъ у фабрикахъ, всяка посудина и машины, а доповнити той приписъ обовязаный кождый жидъ, навѣть тогдѣ, коли зъ католикомъ остає въ спôлцѣ. Але що и христіяне мусять придержуватись тыхъ приписôвъ, пôдъ загрозою великихъ стратъ маєтковыхъ, сего доказавъ тысьменицкій рабінъ.

Директоръ лысовецкои фабрики Найманъ, будучи жидомъ, знавъ о потребѣ доповненя контракту „стархеміре“ що-до себе, але не знавъ, чи и ґр. Орловскій лишь зъ тои причины, що директоромъ єго фабрики єсть жидъ, обовязаный продати свою фабрику въ часѣ святъ „пессахъ“. Щобы пояснити ту квестію, удавъ ся Найманъ до рабіна въ Улашкôвцяхъ предложивъ єму свôй контрактъ службовый зъ ґр. Орловскимъ и зажадавъ ореченя. Улашковецкій рабінъ пояснивъ Найманови, що въ сѣмъ случаю, де мѣжь ґр. Орловскимъ и Найманомъ заходить не вôдношенье спôлкове лишь службове, не треба придержуватись тыхъ формальностей. Найманъ, знаючи власть рабінацку, просивъ о се ореченье на письмѣ, а вôдтакъ выпечатавъ єго по жидôвски и розôславъ до всѣхъ покупникôвъ фабрики лысовецкои. [Въ тôмъ ореченю сказано, що дрôжджѣ зъ тои фабрики не суть „хумецъ“, се значить, не суть непридатнî для жидôвъ, бо Найманъ не єсть спôльникомъ лишь слугою у фабрицѣ.]

Спôлка жидôвскихъ фабрикантôвъ зъ Тысьменицѣ и Кнѣгинина, не въ силѣ выдержати конкуренціи зъ фабрикою христіяньскою и не маючи можности притягнути Наймана до своихъ фабрикъ, выдумала таке средство. Маючи въ своихъ рукахъ рабіна въ Тысьменици (котрого, мимоходомъ сказавши, може кождый приєднати для себе вôдповѣднымъ арґументомъ), удала ся до него зъ просьбою, щобы вôнъ зъ своєи тайнои власти рабінацкои зробивъ ужитокъ. Тысьменицкій рабінъ своєю властью въ письмѣ написанôмъ по жидôвски оголосивъ формальну клятву на фабрику Орловского. Свою клятву мотивувавъ тымъ, що точно розслѣдивъ вôдношенье мѣжь ґр. Орловскимъ а Найманомъ и пересвѣдчивъ ся, що се вôдношенье спôлки а не службове, якъ то орѣкъ улашковецкій рабінъ котрого впровадивъ въ блудъ Найманъ, предложивши фальшивый контрактъ. На тôй основѣ зборонивъ всѣмъ жидамъ купувати и продавати спірітусъ и дрôжджѣ зъ фабрики Орловского та уживати знаряды и посудины тои фабрики. Ту клятву потвердивъ станиславôвскій рабінъ, єи выпечатано и по цѣлôй Галичинѣ розôслано.

Наслѣдки клятвы наступили сейчасъ и були страшнî. До фабрики Орловского посыпались телеґрамы и листы, котрыми вôдкликувано замовленя, звертались высылки дрôжджей вже проданыхъ, пекарѣ ставляли претенсіи на зворотъ шкоды, бо декуды рабіны велѣли все печиво, зладжене не на дрôжджахъ лысовецкихъ, вкинути до воды. Клятва тысьменицкого рабіна зробила шкоды на кôльканацять тысячь зр., а була она кинена на цѣлкомъ незвѣстного рабінови католика.

Фабриканты тріюмфували, ихъ кишенѣ стали наповнятись грôшми, коли наразъ Найманъ явивъ ся у тысьменицкого рабіна, предложивъ єму свôй ориґінальный контрактъ службовый, при чôмъ не обôйшло ся безъ грубшои протекціи въ звôнкôй монетѣ, — и въ наслѣдокъ всего того тысьменицкій рабінъ вôдкликавъ свою клятву. Се вôдкликанье, потверджене станиславôвскимъ рабіномъ, мусѣвъ Найманъ напечатати и розôслати по Галичинѣ.

Ажь въ сей спосôбъ привернено первѣстный станъ рѣчи, але хто вынагородить ґр. Орловскому шкоду, — чи може тысьменицкій рабінъ? Годѣ сумнѣвати ся — кôнчить дописуватель що ґр. Орловскій буде домагати ся вынагородженя шкоды и покараня виновныхъ. Однакъ думаю, що компетентнî власти ex offo повиннî сю найвысшу тайну власть рабінôвъ выкорѣнити и разъ на завсѣгды усунути ихъ вплывъ на интересы христіяньскî, бо се нечуване, щобы рабіны могли нищити безкарно майно христіяньске и такъ величезнî шкоды наносити христіянамъ!

XI-тый конґресъ интернаціональный лѣкарскій.

Римъ дня 5 цвѣтня 1894.

Якъ звѣстно, XI-тый инт. конґресъ лѣкарскій вôдбувъ ся въ Римѣ вôдъ 29 марта до 5 цвѣтня с. р. Про приготованя не буду згадувати; они були такî горячковî, якъ се звычайно буває отъ хочь бы вже передъ бôльшими зборами, або передъ якою небудь выставою краєвою, а не то ще передъ пописомъ всесвѣтнымъ, бо таку цѣху мавъ справдѣ сей конґресъ Треба признати, що Италіяне взагалѣ, а Римляне зъ-за себе докладали всѣхъ силъ, щобъ все выпало якъ найвеличавѣйше; и справдѣ имъ се удало ся хочь бы вже зъ того згляду, що число адептôвъ „ветхого“ Ескуляпа перевысшало на сѣмъ конґресѣ усѣ дотеперѣшнî разомъ взявши, бо якъ голосять урядово, самыхъ лѣкарѣвъ зъѣхалось до 7.000, а разомъ зъ иншими гостями до „конґресістôвъ“ приналежными и неприналежными можна приняти на якихъ 15 000. Що тôлько людей стороньскихъ зъ найдальшихъ частей обохъ пôвкуль свѣта старôй и новôй Ромѣ наразъ тяжко прийшло ся примѣстити, се рѣчь ясна, а ще яснѣйша, що изъ-за того були нарѣканя, бо „ще ся той не вродивъ, щобы всѣмъ догодивъ“, а мальконтентôвъ було завсѣгды доволѣ, и буде ихъ чимало, доки свѣтъ стояти-ме свѣтомъ. Очевидно, що дорожня пôдъ ту пору настала нечувана, а вже найбôльше выхôснували сю для чужинцѣвъ критичну добу, властителѣ готелѣвъ [albergo] Вже заздалегôдь до Фльоренціи доходили вѣсти, що кватиръ въ готеляхъ нема, и на телеґрафічнî допыты за комнатами по декотрыхъ готеляхъ — вôдповѣдано неґативно, буцѣмъ то готелѣ були вже напередъ усѣ замовленî и занятî, якъ се лучило ся и менѣ: бо коли я приѣхавъ до Риму, хочь ще бувъ цѣлый добрый тыждень до конґресу, то въ „Albergo centrale“ здеръ мене надъ сподѣванье il direttore готелю [въ Италіи такъ багацько рôзныхъ директорôвъ, гей бы у насъ „презесôвъ“] жадаючи 20 ліръ [= франкôвъ] за саму комнату досыть непоказьну, а до того ще ажь десь пôдъ бантами на 4 чи 5 поверсѣ. Щобъ не ночувати безплатно на „Monte Pincio“ або де инде, я приставъ на разѣ, а тымчасомъ пôшовъ на мѣсто глядати мого товариша, що сидѣвъ въ Римѣ вже якихъ два тыжднѣ. Я писавъ вправдѣ до него ажь двѣ картки про мôй приѣздъ, тожь счудувавъ ся чимало, коли єго на двôрци не заставъ; се стало ся черезъ те, що дверникъ вôдôбравши листы, въ своѣмъ „неблагоразумію“ выславъ ихъ ажь до Праги, вôдки они вернули назадъ до Риму и за тыждень наспѣли до адресата, очевидно, коли я вже за се добре вôдпокутувавъ кишенею. Небавкомъ знайшовъ я мого товариша и перенѣсъ ся до него, выторгувавши у першого 5 ліръ; мене принято пôдъ умовою, що черезъ часъ зъѣзду будемо тиснути ся оба въ однôй комнатѣ: на тôмъ зыскали мы оба, бо и мôй товаришь бувъ троха въ небезпецѣ. Своєю дорогою я заплативъ за тыхъ кôлька годинъ якъ бы за цѣлый день въ двохъ готеляхъ, але, якъ я опôсля довѣдавъ ся, таке саме лучило ся неодному участникови конґресу, а деякî необачнî выйшли ще гôрше.

Зъ кождымъ днемъ близше до речинця ставало въ Римѣ, чимъ разъ живѣйше; наѣздъ людей стороньскихъ по готеляхъ и домахъ приватныхъ бувъ незмѣрный; се було видко по незвычайнôмъ руху по улицяхъ и склепахъ, по ristorant ахъ и каварняхъ. Въ Eldorado [властивый приютъ штукъ красныхъ и сусѣднôмъ будынку, навмысне на те на борзѣ збудованôмъ, житье кипѣло повною силою. Надъѣзджаючî „конґресісты“ зголошувались по карты членскî вплативши впередше 25 ліръ таксы. Заплативъ и я, хочь и якъ менѣ жаль було сеи сумы. Кождый, щó вписавъ ся, вступавъ до однои зъ 9. секцій. 38 комітетôвъ занимало ся сведеньемъ въ житье зъѣзду.

Надôйшовъ день 28. марта; на вечеръ сего дня призначено ricevement, то є прилюдне привитанье гостей. Але о привитаню або о якôмъ небудь принятю и мовы бути не могло; шкода особливо пань; они поприбирались по бальовому, а тутъ такъ нарôдъ товпить ся, що и балевымъ сукнямъ дôстало ся добре, а ихъ властительки певно нôгъ и бокôвъ собѣ не чули. При тôй нагодѣ можна було чути найрôзнороднѣйшî мовы народôвъ зъ цѣлого свѣта, а тôлько нашои не можна було дослухатись, анѣ добачити нѣкого зъ нашихъ. По просту выдано картъ може въ десятеро бôльше, нѣжь въ Ельдорадѣ могло помѣстити ся, а можна було такожь добачити, якъ білєтеры призволювали деякимъ людямъ ити и безъ білєтôвъ. Тымъ то зôбраный въ Ельдорадѣ нарôдъ сподѣвавъ ся чого иншого, а тутъ склало ся далеко не те. Тожь покидавъ чимъ скорше Ельдорадо, та йшовъ або до Ґамбріна або де по каварняхъ, щобъ гнѣвъ свôй чимъ небудь загасити. На тôмъ скôнчила ся дѣя перша..

Дѣя друга розпочала ся дня 29 марта урочистою инавґураціею въ присутности пары королѣвскои у великôмъ театрѣ п. н. Constanzi, котрый на ту цѣль дуже гарно пристроєно. Сей театръ не бачивъ ще певно нѣколи тôлько тысячей найрôзнороднѣйшого збору людей щодо роду и родоводу, бесѣды и одежи [до знаку бувъ такій натовпъ, що справдѣ и шпильки не було де кинути], хиба що недалеко положенî руины прастарого т. зв. Colosseum могли-бъ розповѣсти де-що бôльше про колишню свою славу. Не знаю самъ, якимъ способомъ менѣ удалось знайти ся помѣжь самыми найвысшими достойниками [въ такихъ случаяхъ треба собѣ радити, якъ хто може] свѣтскими и вôйсковыми якъ стороньскими, такъ такожь дворомъ королѣвскимъ; досыть, що я бувъ на самôй трибунѣ головнôй передовôй, де звычайно буває сцена, на якихъ 5 крокôвъ вôдъ королѣвского престола, що єго заступали два звычайнî фотелѣ, такî, на якихъ иншî достойники сидѣли; тымъ то мôгъ я дуже добре усе бачит й чути. Перше слово припало п. Crispi ому, презесови міністрôвъ и президентови конґресу; сей говоривъ по италійски. Другу бесѣду мавъ п Bacceli, міністеръ просвѣты и президентъ „del Consigli“ конґресового; сей говоривъ по латинѣ, а обохъ промовы вôднесли велике вражѣнье, бо они оба звѣстнî зъ горячого способу промовлюваня, полученого зъ трафною ґестикуляціею; може якъ-разъ се й причинило ся до такого сильного вражѣня, що оба говорили зъ памяти и вывчили ся добре своихъ промовъ — такъ єсть, и пп. міністры мусять учити ся, наколи хотять, щобы мали значѣнье и поважанье. По нихъ ще промовляли: президентъ мѣста Ruspoli [il Sindaco di Roma], проф. Вирховъ [„il Presidente dell' ultimo Congresso“]; опôсля въ порядку альфабетичнôмъ ґенеральный секретарь выкликувавъ представителѣвъ поодинокихъ державъ и тî будь-то въ короткихъ, будь-то довшихъ промовахъ высказували своє т. зв. hommage для Италіи и єи володѣтеля, для конґресу и Ромы разомъ зъ єи Римлянами и Италіянами; але бесѣды ихъ були вже тôлько бôльше або менше удатнî. Зъ Австріи промовлявъ професоръ вѣденьского унвіерситету, радникъ двôрскій Фоґль; ще єго промова мене обходила и вôнъ говоривъ дуже добре; але промовы иншихъ, хочь и они не були для мене байдужнî, мене не

дуже обходили, бо я радъ бувъ розглянути ся добре такожь помѣжь присутными, а що очевидно мои очи були звернены найпаче на пару королѣвску, до сего признаю ся. Король Гумбертъ стоявъ „одесную“ королевои въ мундурѣ вôйсковôмъ ґальовôмъ, въ стати енерґічнôй, але не цѣлкомъ марсовôй, бо крôзь наморщене чоло и такѝ-жь брови, крôзь выразисте лице и замашистѝ вусы пробивала ся якась добрôсть и радôсть, мабуть изъ за того, що бачивъ тôлько ученыхъ, тôлько знатокôвъ штуки лѣкарскои передъ собою зôбраныхъ, котрѝ яко „amici humanitatis“ мали радити надъ здоровльемъ порученои ихъ опѣцѣ людскости. Мабуть не тôлько я, але такожь всѣ присутнѝ приглядали ся таки найпильнѣйше королевôй Марґаретѣ. Якась любôсть пробиває ся зъ ея погôдного лиця, котрого голова о русявôмъ волосю убрана простымъ убраньемъ въ родѣ невеличкого капелюха, похожого на мужескій; сукня на нѣй, хочь зъ дорогои матеріи, але такъ само проста, барвы легенько рожевои и тôлько у долинѣ двома рядами коронки шамовои брамована; ея обѣ дамы двора були далеко стрôйнѣйшѝ, але за те й далеко имъ до тои принады и уроды, якою вызначає ся Марґарета. [Ея инакше й не называють Італіяне, якъ Margherita; се мабуть ознака великои та щирои любови; при кождôй илюмінації мусить бути „Margherita“; она выѣзджає кождои днины на прогульку по мѣстѣ, то на т. зв. Corso, то на Monte Pincio, и тогдѣ нема кôнця поздоровлюванямъ и поклонамъ на всѣ боки]. Зрештою я не знаю нѣчого бôльше на сю тему писати, бо якъ звѣстно и якъ „horribile exemplum docet“ я ворогъ роду жѣночого. Тожь идѣмъ дальше до опису торжества.

По промовахъ представникôвъ державъ вôдбула ся конституанта „презесôвъ“ и всякихъ „віцепрезесôвъ“, почôмъ хто мôгъ, пôйшовъ до Ельдорада, приглядатись выставѣ всякихъ предметôвъ, якъ тыхъ, щó стоять въ звязи зъ терапією, такъ такожь рѣчей, щó зъ нею не мають зовсѣмъ нѣчого спôльного, бо отъ пр. були тамъ и пера сталевѝ и я ихъ купивъ для мого приятеля каліґрафа; була такожь и „Münchener Bierhalle“, и таке инше, про що годѣ тут розводити ся. Такожь не вспѣвъ бы я пôдъ першимъ вражѣньемъ вычислити достотно и всѣ тѝ выклады и демонстрації, якѝ вôдбували ся въ поодинокихъ секціяхъ; про се можна буде розповѣсти, якъ выйде докладне справозданье; я-жь зрештою не фаховый на тôмъ полѝ; я записавъ ся тôлько длятого, щобъ почути або побачити, якъ то тамъ стоить справа зъ ґіґієною шкôльною. Та якъ на те годѣ було дечого путнього доглядѣтись. Вправдѣ я бачивъ деякій поступъ въ тôмъ взглядѣ вôдъ остатнои выставы всесвѣтнои въ Парижи; однакъ скажу тôлько те, що мабуть такъ ту, якъ и всюда забувають на звѣстнѝ всѣмъ слова одного старого и великого мудрця: „mens sana in corpore sano“ [вôнъ высказавъ ихъ по грецки], и ще бôльшого нового учителя, щобъ не забувати про малыхъ, а то ачей же и тому, що якъ выховає ся молоде поколѣнье, такими будуть и мужѣ и старѝ. Я въ тôмъ взглядѣ зробивъ своє: подавъ внесеня секціи ґіґієнічнôй, а що она зъ ними зробить, се вже не моя рѣчь, и може бути, що черезъ те зновъ знайде ся дехто та й скаже, се-бъ то я вдававъ ся не въ свою рѣчь. Та менѣ про се байдуже... Я бувъ ще й на выкладѣ Вирхова, на демонстрації проф. Макса зъ Кракова, бачивъ его атлясъ ґінекольоґічный, що вôнъ дарувавъ клініцѣ римскôй; прислухувавъ ся займаючому выкладови краковского професора д-ра Ч. Ґлюзинского, чувъ такожь пояснення якогось случаю зъ ларінґоскопіи звѣстного львôвского лѣкаря д-ра Леслава Ґлюзінского. [Лѣкарѣ Поляки мали окремый комітетъ, симъ разомъ вперше на такôмъ всесвѣтнôмъ конґресѣ]. Бôльше мабуть рѣдко хто интересувавъ ся такими вôдчитами, бо було богато дечого иншого дуже займаючого, отъ хочь бы для мене те, що стрѣтивъ ажь ту, до того на поліклініцѣ, ажь по 20 лѣтахъ мого дуже доброго колишнього ученика бережаньского д-ра Здислава Юхновича Г—ого, що теперь стаціонованый ажь въ Зарѣ. Яке було наше привитанье и що мы опôсля собѣ розповѣдали, се вже сюда не належить.

До иншихъ додатковъ такихъ конґресôвъ належали рôзнѝ фестины, ґальовѝ выставы театральнѝ, прогульки, ленчі (lunch) и т. зв. дінеры, але они полученѝ зъ коштами [дінеръ 12 фр., а черезъ половину догôдне и вôдповѣд не мѣсце въ театрѣ (оперѣ) при такихъ нагодахъ коштує якихъ 30 фр., бо крôмъ білету платить ся ще окремо за вступъ 6 фр., а льожѣ коштують по 100—200 фр.]. Король и королева приймали на Квірналѣ, на Капітолю — municipium [за фіякра зъ поліклініки треба було платити 1·50 фр., бо о омнібусы нѣхто не постаравъ ся, а въ термахъ Каракалі комітетъ выставы дававъ ленчі; ту вина и шампаны лили ся справдѣ струями, а крôмъ того можна було пôдглянути, якъ деякѝ пп. сенаторы и сенаторы забирали зъ собою на дорогу по фляшцѣ шампану. Була прогулька до Тіволѣ [старого Тібуръ] и до Неаполю, була илюмінація и Кольосею и старого Форумъ, колись такъ галасливого и такъ бурливого, а нинѣ такъ нѣмого и спокôйного. Розпрощано ся нинѣ бучно и гучно промовами въ поодинокихъ секціяхъ, найгучнѣйше-жь на повнôмъ засѣданю зъ несчисленными „el viva“ въ найрôзнѣйшихъ мовахъ. А вже-жь навѣть трохъ музикъ не можна було дочути нинѣ вечеромъ въ часѣ походу зô смолоскипами, якій уладжено на самъ конецъ изъ Piazza de Popolo здовжь Corso, ажь геть до палаты выставы. Такого походу я ще не бачивъ, хочь бачивъ вже не одно. Воно то справдѣ треба було урядити щось и для народу: було-жь ту утѣхи чимало изъ всякого свѣтла, изъ лямпіонôвъ въ видѣ рôзныхъ цвѣтôвъ, величезныхъ фляшокъ улюбленого вина італійского Chianti (але се мабуть не те старе вино, про котрого рôзнѝ роды згадує Горацій), були емблемы всѣхъ народôвъ, щó выслали своихъ заступникôвъ, а на самôмъ кôнци несено величезну бочку. И отсимъ походомъ закôнчила ся дѣя друга.

Дѣи третьои легко догадати ся, але не легко ея описати. „Конґресісты“ выѣхали зъ легкими кишенями, ли ивши въ Римѣ, пôсля круглого обчисленя, якихъ 10,00).000 франкôвъ.

(„Зоря“.) *Д-рô Константинъ Л.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

До Вѣдня приѣхавъ австро-угорскій амбасадоръ при берлиньскôмъ дворѣ ґр. Сеґієній. Его приѣздъ, хотяй офіціяльнѝ депешѣ запевнюють, що вôнъ приѣхавъ зъ жѣнкою въ справахъ приватнои натуры, звернувъ на себе увагу політичныхъ кругôвъ обохъ столиць держави Опінія просто говорить, що подорожь ґр. Сеґієнього стоить въ звязи зъ політичною ситуацією. Ґрафа мабуть покликано до Вѣдня за-для того, що вôнъ уходить за вызнатного знатока угорскихъ вôдносинъ и, що цѣсарь хоче порадитись его въ тôй справѣ. Вôнъ належить до найвызнатнѣйшихъ мужѣвъ довѣря на дворѣ, а якого рода становище займе супротивъ нинѣшныхъ вôдносинъ на Угорщинѣ, найкрасше свѣдчить обставина, що саме передъ кôлькома днями одинъ зъ голосныхъ будапештеньскихъ дневникôвъ обжалувавъ амбасадора о то, що информації, якѝ подає цѣсареви Вільгельмови о угорскихъ подѣяхъ, пересычены неохотою до теперѣшныхъ кермуючихъ мужѣвъ державныхъ. Говорять, що подорожь Сеґієнього мае ще стояти въ звязи зъ скликаньемъ спôльныхъ делеґацій и нападами, якѝ выставленый въ угорскихъ кругахъ політичныхъ міністеръ справъ заграничныхъ ґр Кальнокій.

Президентъ угорского кабінету д-ръ Векерле заявивъ въ палатѣ послôвъ, що мимо ухвалы палаты маґнатôвъ правительство остае на первѣстнôмъ становищи, пересвѣдчене, що проектъ права супружого вôдповѣдае загальнымъ бажанямъ, а предложивъ, щобы палата послôвъ поставила на порядку дневнôмъ першого засѣданя повѣдомленье палаты маґнатôвъ, поминувши нарады комісійнѝ. Палата приймила се внесенье одноду шно.

Въ Будапештѣ вôдбуває ся конґресъ соціялістôвъ. Въ часѣ нарадъ надъ питаньемъ рôльныхъ робôтникôвъ много бесѣдникôвъ пôднесло, що робôтники бажають свого полѣпшеня при помочи леґальныхъ средствъ, лишаючи на боцѣ мрѣѣ о рôвнôмъ подѣлѣ землѣ. Конґресъ ухваливъ деякѝ рѣшеня що-до фаховыхъ товариствъ, обходу свята першого мая и заложеня спеціяльного орґану сторонництва. Вôдпоручникъ зъ Загреба домагавъ ся, щобы конґресъ запротестувавъ противъ насильнои мадяризаціи славяньскихъ народностей, однакъ правительственный комісаръ не допустивъ до дискусіи надъ тымъ предметомъ. Члены конґресу розôйшли ся въ ладѣ спѣваючи марсиліянку.

——

Мѣжнародный конґресъ ґôрничихъ робôтникôвъ радить въ Берлинѣ. Ґôрничѝ робôтники розпоряджують найбôльшою и найсильнѣйшою орґанізацією и репрезентують у всѣхъ новыхъ державахъ культурныхъ велику соціяльну силу На порядку дневнôмъ конґресу стоять справы: осьмогодинный день роботы, мѣжнародна акція при страйку, робота жѣнокъ, управильненье платнѣ и орґанізація ґôрничихъ робôтникôвъ. Цѣкава рѣчь, якъ заховають ся вôдпоручники англійскихъ тредъюніонôвъ, котрѝ до недавна уважано за противомôру противъ соціяльнои демократіи.

——

Невôдраднѝ вôдносины економічнѝ, упадокъ промыслу и торговлѣ въ Сполученыхъ Державахъ вôдобравъ соткамъ тысячь робôтникôвъ можность заробити собѣ кусникъ хлѣба и кинувъ ихъ на авантурничу дорогу глядати справедливости безпосередно у репрезентаціи народу. Се и причина повстаня робôтничои арміи Коксея. Люде, свѣдомѝ невôдраднаго стану економічного въ Сполученыхъ Державахъ, твердять, що армія Коксея не є явищемъ вôдôрваным, выкликанымъ пропаґандою кôлькохъ честилюбивыхъ и авантурничихъ домаґоґôвъ, — се радше вытвôръ економічнои ситуаціи, злощасне остереженье, що пукае въ дверѣ Капітолю, се наслѣдокъ тяжкои крізы, яку теперь переходить робôтниче населенье Сполученыхъ Державъ. Фактъ ствердженый, що цѣлый Захôдъ Сполученыхъ Державъ роить ся людьми безъ працѣ, засуджеными на голодъ и нужду. Не диво, що тѝ люде не хотять дожидати зъ заложеными руками голодовои смерти и глядають ратунку въ громадноѝ акціи. И саме тѝ люде дали починъ до робôтничихъ вандрôвокъ, до сполуки въ арміи, що йдуть на Всхôдъ, щобы тамъ найти заробокъ и хлѣбъ. Оно певна рѣчь, що мѣжь тысячами людей, що йдуть глядати хлѣба, найдуть ся и волоцюги, котрѝ хотѣли бы дешево прийти до добычей зъ грабежѣ. Однакъ годѣ допустити, щобы на першій покликъ якогось тамъ Коксея тысячѣ робôтникôвъ кидались на филѣ непевнои судьбы, лишаючи долю свою и своихъ родинъ; лишь бѣда и нужда могла зневолити ихъ до вандрôвки, котра мусѣла выдатись имъ користнѣйшою, нѣжь дарме дожиданье на мѣсци. — Першій вôддѣлъ арміи Коксея розтаборивъ ся пôдъ мурами Вашінґтону. Самъ вôнъ не будить поважнѣйшихъ страхôвъ, але може дуже легко стати грôзнымъ, коли его скрѣплять новѝ ряды робôтникôвъ. А се може дуже легко статись, бо ось звѣщають зъ Кольорада, Утагъ, Санъ Франціско и иншихъ мѣсцевостей, що тамъ збираються ся новѝ арміи робôтникôвъ промысловыхъ. Такожь и въ иншихъ мѣсцахъ громадять ся робôтники. Одна така армія промысловыхъ робôтникôвъ зъѣдинилась въ Сакраменто въ Каліфорніи и готова до вандрôвки. Другій вôддѣлъ стоить пôдъ управою жѣнки Шмітъ и мабуть прибувъ вже до Вашінґтону. Надто и зъ Чікаго выбрала ся громада робôтникôвъ. Безъ сумнѣву тѝ захôднѝ полки покажуть ся небезпечнѣйшими вôдъ мирнои арміи Коксея. На чолѣ ихъ стоять люде енерґічнѝ, котрѝ вже теперь грозять, що коли бы конґресъ не выповнивъ ихъ жаданъ, они хоплять ся оружія. Кромѣ того робôтники позбавленѝ працѣ уладжують демонстрації, а робôтники въ закопахъ угля страйкують вже вôдъ довшого часу. Тѝ всѣ робôтничѝ рухи выявляють наглядно крізу суспôльну и економічну. Яке становище займе супротивъ того правительство Сполученыхъ Державъ, годѣ вгадати, однакъ здаєсь, що оно поступить пôсля утертои практики и буде дожидати, доки розбурханѝ елементы не остигнуть и не подадуть своихъ умѣркованыхъ домаганъ, котрѝ по части можна сповнити. На всякій спосôбъ до Вашінґтону стягнено войско, а поліцію скрѣплено

НОВИНКИ.

— Пригадуємо, що нинѣ о 7-ôй годинѣ вечеромъ **надзвычайнѝ загальнѝ зборы „Рускои Бесѣды“** у Львовѣ.

— **Упорядкованье листôвъ Шевченка.** Листы Шевченка — се найважнѣйшій житьеписный матеріялъ біоґрафічный, и доки они не выданѝ, біоґрафія Кобзаря — рѣчь не можлива. За упорядкованье сего матеріялу взявъ ся нашъ Вп. письменникъ Ол. Я. Кониській. Усѣхъ листôвъ доси зôбрано трохи не двѣ сотцѣ. Листы до р. 1855. вже упорядкованѝ, переписанѝ и до нихъ зроблены коротенькѝ коментарѣ. Мѣжь зôбраными листами Шевченка чимало є такихъ, що не були оголошенѝ; а мѣжь тыми, що були вже надрукованѝ, доволѣ такихъ, що були надрукованѝ зъ значными пропусками. Книга листôвъ обôймати буде 15—20 аркушѣвъ и стане окремымъ томомъ творôвъ Шевченка. Упорядкованье сподѣвають ся, ще сего року буде доведене до кôнця и рукопись буде передана Вп. Кониськимъ Наук. Товариству им. Шевченка для выданя. Пôсля сего лишить ся ще кôлька оповѣдань Шевченка доси непереложеныхъ на мою украинско-руску. Вѣдомо, що зъ творôвъ Шевченка, писаныхъ мовою російскою до сего часу надруковано въ перекладѣ Вп. Кониського: Княгиня, Варнакъ и Художникъ, та є ще недрукованый перекладъ „Музыканта“, зробленый М. І. Мих.

— **Хрестины дочки архикнязя Леопольда Сальватора** вôдбули ся въ лат. катедрѣ у Львовѣ дня 16 н. ст. мая о годинѣ 12-ôй передъ полуднемъ. Чину хрещеня довершивъ архіепископъ Сев. Моравскій. Хрестною матерію архикняжнои була Марія Антонія, вел. княжна Тоскàны, ея заступницею кн. Бурбоньска Аліція; вôтцемъ хрестнымъ бувъ архикнязь Райнеръ. Новонароджена архикняжна одержала имена: Марґарета Райнерія Марія Антонія Блянка Леопольдина Беатрича Анна Іосифа Рафаила Михайлина Станислава Игнатія Аліція Кекилія.

— **Выдѣлъ сокальскои філіи общества им. Качковского** скликує рôчнѝ зборы членôвъ філіи на день 29 н. ст. мая до Сокаля. Зборы розпôчнуть ся о годинѣ 8½ поминальнымъ богослуженьемъ за упокôй душѣ бл. п. Мих. Качковского. Вôдтакъ вôдкрыють ся зборы о 10½ годинѣ въ сали маґістратскôй або въ домѣ філіи.

— **Испыты учительокъ жѣночихъ робôтъ ручныхъ** въ семинаріи учительскôй въ Станиславовѣ розпôчнуть ся вô второкъ дня 19 н. ст. червня о 8 ôй годинѣ рано. Кандидатки мають внести поданя до дирекціи семинаріи до 12 н. ст. червня. До поданя треба долучити метрику на доказъ окôнченого 18 року житя, свѣдоцтво здоровля, свѣдоцтво моральности, послѣдне свѣдоцтво шкôльне и коротку житьепись.

— **На канонічну візитацію журавеньского деканата** выѣзджае Его Екс. Преосв. митрополитъ Сильв. Сембратовичъ дня 22 н. ст. мая. Перша стація парохія Букачовцѣ.

— **Выданье творôвъ Г. Сковороды.** Зъ нагоды надходячого столѣтя смерти украиньского фільософа и поета Г. Сковороды (29 падолиста с. р.), постаравъ ся харкôвске исторично-фільольоґічне товариство зôбрати его невыданѝ творы и розпоряджає теперь цѣлою зôбркою рукописей. Часть ихъ находить ся въ бібліотецѣ харкôвского університету, а друга, бôльша, прислана на часъ до Харкова зъ церковно-археольоґічного музея кіївскои духовнои академіи, царскои публичнои бібліотеки и Румянцѣвского музея (послѣднѝ рукописи особливо дорогоцѣнны, бо обôймають автоґрафы Сковороды и автентичне „Житіе“ его, написане Ковалевскимъ). Знявши зъ тыхъ новыхъ богатыхъ матеріялôвъ копіи, исторично-фільольоґічне харкôвске товариство приступае вôдъ мая до выданя творôвъ Г. Сковороды якъ фільософічныхъ (9 творôвъ, зъ нихъ 6 невыданыхъ) такъ и літературныхъ.

— **Дальшѝ пробы** електричного трамваю у Львовѣ вôдбули ся вчера и нинѣ о 5-ôй годинѣ рано. Два ваґоны переѣхали майже цѣлый шляхъ до улицѣ Стрыйскои и назадъ на стацію. Шины були добре очищенѝ, въ наслѣдокъ чого пробы выпали о много лѣпше, якъ перша. Мимо вчаснои поры приглядала ся численна публика елеґантнымъ возамъ и ихъ рухови.

— **Противъ холєры.** Розпорядженье міністерства справъ внутрѣшныхъ, выдане до всѣхъ властей краєвыхъ крôмъ галицкихъ, приказує зъ причины появляючои ся спорадично въ Галичинѣ холєры уживати всякихъ средствъ осторожности, особливо на зелѣзницяхъ.

— **Выдѣлъ краєвый** именувавъ концепіста Здислава Ґашиньского адъюнктомъ концептовымъ выдѣлу краєвого.

— **Доповняючій выборъ** одного члена рады повѣтовои въ Товмачи зъ ґрупы громадъ сѣльскихъ розписаный на день 25 н. ст. червня.

— **Шайка обманцѣвъ.** Въ своѣмъ часѣ доносили мы о шайцѣ галицкихъ жидôвъ, що пôдъ покрывкою продажи фальшивыхъ грошей заманювала рôзнѝ особы до Роттердама або Лондона та тамъ рôзными пôдступными способами позбавляла ихъ готôвки. Поліціи вѣденьскôй удало ся вôдкрыти членôвъ тои шайки, а передъ кôлькома днями выдано въ руки суду карного у Вѣдни начальника обманцѣвъ Нухима Шапіру и спôльникôвъ: Сурку Шапіру, Мошка Бавмґартена, Маєра Адельштайна и Мавр. Сеґе, всѣхъ галицкихъ жидôвъ.

— **Мова малпъ.** Недавно зацѣкавивъ ся цѣлый науковый свѣтъ вôдкрытьемъ французского подорожника Ґарнієра, котрый доказувавъ, що удало ся ему пôдслухати а навѣть упорядкувати въ граматичнѝ формы мову малпъ. Ґарніеръ, якъ оповѣдавъ, слѣдивъ малпы зъ фоноґрафомъ въ руцѣ, пôдхоплювавъ всѣ почутѝ звуки вôдъ „розмовляючихъ“ мѣжь собою малпъ и по кôлькохъ лѣтахъ усильнои працѣ въ Африцѣ зробивъ се славне вôдкрытье. Тымчасомъ цѣла та справа показала ся выдумкою. Сими днями мавъ въ Парижи вôдчитъ подорожникъ африканьскій Дибовскій, въ котрôмъ здемаскувавъ Ґарнієра, бо заявивъ, що реклямованый вôдъ двохъ лѣтъ слѣдитель малпячои мовы не бувъ нѣколи въ африканьскихъ лѣсахъ, не бачивъ малпы въ ея властивôмъ осѣдку, фоноґрафу не мавъ и не выходивъ за цѣлый часъ свого побуту въ Африцѣ анѣ на крокъ зъ французского дому місійного.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Віцепрезідентъ краєвои дирекціи скарбу д-ръ Коритовскій вернувъ оногды зъ Вѣдня.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

О. Евгеній Стефанъ Мальчиньскій, монахъ чина св. Василія вел., упокоивъ ся въ Бучачи въ 23-ôмъ роцѣ житя.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ засѣвôвъ.** Міністерство рôльництва оповѣщує таке справозданье про станъ засѣвôвъ зъ дня 10 н. ст. мая с. р.: Зъ рôзными выимками, котрѝ дотыкають майже выключно Галичины и Буковины наступивъ незвычайно користный станъ воздуха а за нимъ и дуже вôдрадна змѣна въ станѣ засѣвôвъ вôдъ часу послѣдного справозданя. Незвычайно розвинену вегетацію знаменує ся обставина, що жито въ долинахъ Чехіи и Моравы якъ такожь въ краяхъ альпейскихъ вже по бôльшôй части выстрѣлило було въ колосье и по части почало цвѣсти. Вправдѣ що-до жита то по найбôльшôй части прийшли дощѣ вже за пôзно, щобы згустѣло и длятого есть оно переважно рѣдке, але все таки причинивъ ся дощь до того, що розвинуло ся сильне стебло, такъ що суть выгляды, если вже не на знаменитѝ то все-жь бодай на добрѝ житнѝ жнива. Богато ланôвъ житныхъ, що выйшли добре зъ зимы розкорѣнило ся мимо посухи въ цвѣтни и теперь выглядають дуже гарно. Деякѝ зъ нихъ навѣть повылягали по послѣдныхъ зливахъ. Лише въ Галичинѣ и Буковинѣ мало доброго жита, по бôльшôй части середне або навѣть лихе. — Лѣпше выдержала посуху пшениця, однако въ пôвнôчно-всхôдныхъ краяхъ єсть она пересѣчно середна, а навѣть въ многихъ случаяхъ треба ея було переорювати, хочь менше якъ жита. Въ прочихъ краяхъ закорѣнила ся пшениця по дощахъ дуже добре. Очевидно лучають ся выимки, де пшениця єсть або слаба або ушкоджена. Въ деякихъ околицяхъ Галичины не допише ще жниво пшеницѣ и длятого, що въ наслѣдокъ недостачѣ зерна на посѣвъ засѣяно ея менше якъ звычайно. Ярина: ячмѣнь и овесъ, котрыхъ засѣвы не покôнченѝ ще хиба въ глубокихъ горахъ, майже всюды дуже гарнѝ, навѣть и тамъ, де въ наслѣдокъ посухи побоювали ся вже о нихъ. Управа ростинъ стручковыхъ такожь вже по найбôльшôй части покôнчена и они выглядають цѣлкомъ хорошо. Засѣвъ кукурузы покôнчено вправдѣ въ деякихъ околицяхъ, якъ пр. на Буковинѣ и въ Красѣ, однакъ по найбôльшôй части ще продовжає ся. Бараболѣ покôнчено садити въ деякихъ охрестностяхъ вже при кôнци цвѣтня. Декуды замѣтна шкода вôдъ морозу, а въ деякихъ сторонахъ пошкодили борозняки. Бураки, особливо цукровѝ, вже въ многихъ околицяхъ позасѣванѝ але не всюды. По послѣдныхъ зливахъ потерпѣли трохи вôдъ того, що земля затвердла а такожь вôдъ комахъ, такъ що треба ихъ було пôдсѣвати. Декуды появляє ся вже й гнитье корѣня. Конюшина поправила ся и розкорѣнила ся значно по послѣдныхъ дощахъ, зъ выимкою тои, що потерпѣла минувшого року вôдъ посухи або вôдъ мышей, такъ само й трава и вскорѣ можна ея буде вже косити на зелену пашу. Особливо хорошо представляє ся люцерна и обѣцює богатый покôсъ. Однако не треба забувати, що богато конюшины въ Чехіи и Моравѣ, въ наслѣдокъ тамтогорôчнои посухи попереорювано, такъ що загальный збôръ сѣна въ пôвнôчныхъ краяхъ монархіи буде и сего року меншій якъ звычайно. Рѣпакъ выказує досыть часто добрый або добрый станъ, рѣдше середный, або злый. Виноградъ взагалѣ дуже добрый, особливо въ Дальматіи, ґôршій въ Стиріи.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

16 н. ст. мая 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·50 до 7·50, жито 5·25 до 5·90, ячмѣнь 5·90 до 6·25, овесъ 5·75 до 6·40, рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·— до 12·—, вика 7·75 до 8·50, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, бôбикъ 5·— до 5·80, гречка 6·75 до 7·25 конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, кминъ —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукуруза 5·50 до 6·—, хмѣль —·— до —·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 17 мая. Розпорядженьемъ цѣсарскимъ введено бездымный порохъ до австрійскои артилеріи. — Мѣжь 1 а 8 червня мае прибути фльота анґлійска и вôдвѣдати всѣ пристани австрійскй.

Острава 17 мая. Страйкъ кôнчить ся. Робôтники вôдступили вôдъ свого жаданя щодо 8-годиннои працѣ и теперь переговоры ведуть ся лишь що-до платнѣ.

Будапештъ 17 мая. Въ соймѣ угорскôмъ накинулась опозиція на правительство за се, що оно закупило кôлька ґазетъ опозиційныхъ выступаючихъ противъ цивільныхъ вѣнчань.

Ліонъ 17 мая. Анархістъ Мілеръ зôзнавъ, що дôставъ вôдъ россійского нігіліста Штернберґа 500 франкôвъ на то, щобы кинувъ бомбу.

Берлинъ 17 мая. Въ арміи заряджено великй дімісіи; 15 ґенералôвъ и кôлькохъ полковникôвъ переходять въ станъ супочинку.

Вôдозва.

Въ цѣли представленя на выставѣ краєвôй якъ найкомплетнѣйшои збôрки писанокъ зъ усѣхъ сторôнъ нашого краю, удаюсь нинѣ зъ уклôнною просьбою передовсѣмъ до цѣлого Впр. Духовеньства и иншихъ Родимцѣвъ, щобы зволили надсылати якъ найбôльше писанокъ (по змозѣ выпорожненыхъ) на адресу: Проф. Волод. Шухевичь, Львôвъ, ул. Чарнецкого ч. 26. Кошты пересылки покрыю тутъ у Львовѣ. Въ надѣи, що Вп. Родимцѣ не вôдкажуть и въ тôмъ дѣлѣ менѣ ласкавои и необходимои помочи.

Волод. Шухевичь.

[Другй часописи просить ся о повторенье сеи просьбы].

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Ю. Охр. въ Сен.** Вписано за цвѣтень а не за май. — **Вп. М. Тар. въ Нив.** Одержали. — **Хв. Чит. въ Нис.** Заплачено теперь до кôнця 1 кварт. — **Вп К. Слюз. въ Свйо.** Доручили куда слѣдувало

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 3—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4187

Важне на часъ выставы.

Въ мешканю учителя въ Пôдбôрцяхъ можна вынаймити на цѣлый часъ краєвои выставы простору комнату за 30 зр. мѣсячно. Стація зелѣзницѣ въ мѣсци, білєтъ до Львова 11 кр. — поѣзды вôдходять о 9 годинѣ рано до Львова, приходять о $11^3/_4$ до Пôдборець. — Близшй вѣдомости у мѣсцевого учителя *Ивана Петришина*, почта Винники.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	Поѣзды поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. $^1/_6$ до $^{30}/_9$)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—		6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ $^{10}/_7$ включно до $^{30}/_8$)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	Поѣзды поспѣшнй		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закокоп) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвка (Закоп.) на Стрый		—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ $^1/_6$ включно до $^{30}/_9$)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ. Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	2^{44}	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	6^{08}	2^{56}	9^{40}	10^{30}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6^{22}	—	10^{01}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}		10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{50}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—		5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	9^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ $^{10}/_7$ включ. до $^{30}/_8$)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информцмаійныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Юанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль) удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр зелѣзницяхъ державыхъ О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц к австр. зелѣзницѣ державнй білєты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 67—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ИВОНИЧЬ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирає сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновй, 4) важнѣйшй прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливй улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшй.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ єсть *д-ръ Кл. Дембицкій.*

Всякй зголошеня полагоджує

172 3—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

$4^1/_2$% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
$4^1/_2$% листы товариства кредитового земского
$4^1/_2$% „ Банку краєвого
$4^1/_2$% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
$4^1/_2$% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
$4^1/_2$% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылає:

Самороднй — Геґеляйскй

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШЙ бôльше квасковатй (неквасни) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 8—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Маґлѣ компатнй по зр. 24 поручає

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ТУТКИ циґаретовй 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичь. Львôвъ, ул. Галицка ч 12.

Въ Станиславовѣ

має пôдписаный на продажь въ великôй скôлькости розсаду яринну и цвѣтову.

КАПУСТА бравншвайґска, кôнчаста нѣмецка, тверда синя, волоска вчасна и пôзна, бруксельска копа по 10 кр.
ЛОБОДА, бруковь, поры, копа по 6 кр.
ЦИБУЛЯ цітавска по 8 кр.
СЕЛЄРЫ 12 кр копа, помидоры штука 1 кр
ВЕРБЕНЫ копа 40 кр., левконіи 50 кр. а иншй роды по 20 кр копа, въ найлѣпшôй якости

поручає 185 1—5

А. ШМІДТЪ.

БАРАБОЛѢ

добôрнй продає зарядъ дôбръ Гуменець почта Щирець по цѣнѣ умѣренôй. 186 1—7

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ

значно зниженй цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовй по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

30—30 (Импресса.) 4941

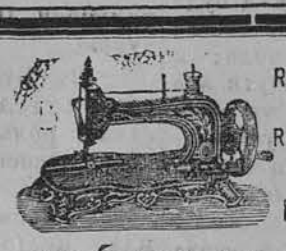

ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

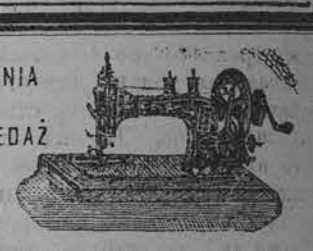

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 6—?

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 46—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Балей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 101. Львôвъ, Пятниця 6 (18 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 18 н. ст. мая 1894.

Сесія парляментарна наближаєсь до кôнця. Ще лишь найбôльше три тыжднѣ лишаєсь палатѣ послôвъ на раду, и зъ того бôльша часть припаде на покôнченье дебаты буджетовои. Въ часѣ теперѣшнои сесіи удалось правительству повплѣтати мѣжь дебату буджетову кôлька правительственныхъ предложень, зъ котрыхъ найважнѣйшими були предложеня валютовѝ.

Робота парляментарна поступала взагалѣ млаво. Коаліція не додавала, такъ сказати бы, жизненнои силы роботѣ парляментарнôй, а поминувши вже неохоту до неи опозиційныхъ сторонництвъ, можна було замѣтити, що самѝ коаліційнѝ сторонництва мусѣли передо всѣмъ дбати, якимъ бы то способомъ удержати коаліцію вкупѣ и не дати ѣй розпастись. Дуже трудно приходилось коаліціи повести се дѣло пôдъ ладъ, бо разъ въ разъ выринали такѝ несподѣванки, що, здавалось, ось-ось цѣла не природна и зъ такимъ трудомъ здвигнена будова коаліційна розпадесь. Досыть згадати заявленье міністра Шенборна въ справѣ конфіскатъ и ворохобню лѣвицѣ нѣмецкои; — вôдтакъ дебату надъ міністерствомъ просвѣты, котра дуже попсувала гуморъ нѣмецкимъ лібераламъ, — опôсля предложеня валютовѝ — а вкôнци дебату надъ формальнымъ трактованьемъ кровавыхъ подѣй въ углекопахъ пôвнôчнои части монархіи. За-для правильного ходу махіны коаліційнои выдумано досыть характеристичне средство: коаліційный комітетъ екзекутивный, котрый по своѣй задачи и єи выконуваню єсть властивымъ парляментомъ. Однакъ и той комітетъ не мôгъ часомъ нѣчого вдѣяти, бо н. пр. при валютовыхъ предложеняхъ треба було полишити волю клюбови Гогенварта, — а зновъ коло польске мусѣло приречи, що не порушить справы шлезкои.

Иншѝ справы, що будять загальный интересъ и суть, такъ сказати бы, пекучою квестією дня, але за-для своихъ прінципôвъ могли бы нарушити потрясти въ основахъ запорученый собѣ взаимно коаліційными сторонництвами станъ посѣданя — всѣ тѝ справы дуже гарненько усуненѝ зъ порядку дневного. Коаліція найшла спосôбъ убиваня такихъ справъ при помочи комісій парляментарныхъ. Въ тыхъ комісіяхъ, котрыхъ складъ вôдповѣдає вповнѣ коаліціи, умѣють зручно вôдложити немилу справу ad calendas graecas и можна бути певнымъ, що она вже не побачить свѣтла денного. Такъ н. пр. стало ся зъ реформою выборчою. Часомъ зновъ выходить неодна справа зъ комісій така хирлява, така неподôбна до интенцій внескодателѣвъ, що справдѣ можна чудуватись смѣлости референтôвъ выступати зъ нею передъ повною палатою. Бо н. пр. реформа прасова, загадана въ такъ широкихъ розмѣрахъ внесенями пок. пос. Жака и пос. Пацака, по заявленяхъ правительства прибрала видъ скромненькои новельки, котра може ще й не прийде тои сесіи пôдъ нараду, а при ухвалѣ котрои можуть потѣшатись невдоволенѝ хиба тымъ многонадѣйнымъ застереженьемъ комісіи прасовои, що она ще не уважає реформы закона прасового за покôнчену. Єсли-жь зновъ и такъ лучить ся, що деяке правительственне предложенье не може найти бôльшости въ комісіи, якъ н. пр. було се зъ *продложенями валютовыми*, тогдѣ лишає ся высша инстанція, именно клюбы сторонництвъ, въ котрыхъ міністеръ поясняє вôдповѣдно цѣлу справу и запевняє собѣ тымъ способомъ бôльшôсть въ повнôй палатѣ — Такъ представляєсь робота и задача комісій парляментарныхъ.

Супротивъ того стану рѣчи не уважає коаліція неразъ потрѣбнымъ боронити своихъ предложень въ повнôй палатѣ. На промовы опозиційныхъ бесѣдникôвъ, котрѝ пôдносять досыть поважне число закидôвъ, не находить ся зô стороны коаліційнои таке саме число арґументôвъ за предложенями: мовь бы на показъ промовить одинъ бесѣдникъ pro, якъ се було н. пр. зъ предложенями валютовыми, а проча полеміка лишаєсь міністрови дотычного ресорту. Коаліція не має арґументôвъ pro, она не уважає потрѣбнымъ пересвѣдчати опініи публичнои — але натомѣсть має запевнене число голосôвъ, супротивъ котрого голосы опозиціи стають безраднѝ.

Крôмъ того въ рукахъ коаліціи ще инше средство, а именно вписуванье и порядкованье лісты бесѣдникôвъ. Пос. Дикъ назвавъ практику президіи палаты въ тôмъ взглядѣ просто скандальною. Щобы дôйти до голосу, треба звести прямо борбу. Вôдъ волѣ президента залежить вписати когось на лісту бесѣдникôвъ и вызначати порядокъ, въ якôмъ приходить ся до голосу. Реґулямінъ нарадъ въ палатѣ зведеный до абсурда и радше знести єго цѣлкомъ — замѣтивъ пос. Дикъ — якъ грати таку негôдну комедію зъ заступниками народу. Впрочôмъ найде ся завсѣгды якійсь дбалый посолъ зъ коаліціи, котрый вымѣркує, коли то поставити внесенье на замкненье дискусіи. Замкненье дискусіи ухвалюють — и вже лишаєсь чиста формальнôсть: пôддати дотычну справу пôдъ голосованье зъ запевненою зъ горы бôльшостью.

Такими способами коаліція веде кампанію парляментарну. Проводирѣ сторонництвъ коаліційныхъ мали немало труду удержати солідарнôсть и попхати роботу парляментарну на передъ. Чи удасть ся коаліціи выйти цѣло ще зъ осѣннои сесіи, на котру бодай заповѣдають дуже много важныхъ справъ, якъ н. пр. реформу податкову, реформу закона промыслового, реформу процедуры карнои и цивільнои, орґанізацію економічныхъ интересôвъ селяньства — се годѣ знати, тымъ бôльше, що й самѝ коаліційнѝ сторонництва певно того не знають.

Церковно-народнѝ вôдносины.

[Письмо зъ Полѣся.]

Въ 92 и 93 чч. „Дѣла“ прочитали мы дописи за рускѝ парохіи въ Бережанахъ и Самборѣ. Яко незнакомый лично зъ обома оо. парохами, зъ котрыхъ оденъ въ перемыскôй, другій у львôвскôй епархіи, а я въ станиславôвскôй, хочу высказати зовсѣмъ безсторонный осудъ и прошу Хв. Редакцію о ласкаве мѣсце въ часописи для моихъ гадокъ.

Въ дописи зъ Бережанъ закидує ся байдужнôсть деякихъ парохіянъ по мѣстахъ и мѣсточкахъ на Подôлю, „де будь-що-будь матеріяльна нужда не вяже охочому рукъ“.

Щобы парохи подôльскихъ мѣстъ и мѣсточокъ такъ добре матеріяльно стояли въ се я не вѣрю; противно, гадаю, що имъ веде ся гôрше, нѣжь намъ на селѣ, особливо де нема костела. Годѣ вымагати особливыхъ жертвъ матеріяльныхъ вôдъ парохôвъ и парохіянъ мѣщанъ, щобъ они н. пр. бережаньску церковь украшали и до тамошнои фары латиньскои прирôвняти старали ся. Фара на горѣ, прекрасно збудована передъ столѣтями, має много парохіянъ и то лучше маючихъ ся въ порôвнаню зъ бѣдными мѣщанами и передмѣщанами бережаньскими. А руска церковь уже самымъ положеньемъ межи жидами не може рôвняти ся зъ фарою; при тôмъ єсть зовсѣмъ поєдинчои будовы.

Найлучше можна собѣ все те представити, коли порôвняємо доходы церкви и руского пароха, а зновъ костела и латиньского пароха. Въ бережаньскôй церквѣ може бути въ недѣлю 1—3 зр. доходу для церки, а въ костелѣ певно 5 зр. найменше. За ужитье хоруговъ и т. д при похоронахъ дôстає костелъ много бôльше. Рôзнѝ дамы и мѣщанки справляють або роблять щось до костелôвъ, костелы мають свои доходы фундаційнѝ, а парохи латиньскѝ мають села, якъ н. пр. бережаньскій, длятого єму лекше й репрезентувати свôй обрядъ. На костелы записують рôзнѝ леґаты, а то значнои навѣть величины, а коли прийде розложити конкуренцію на костелъ, то нѣякихъ нема трудностей, а кôлько то ихъ у насъ! Коляторъ перечить або псує добрѝ намѣреня; парохіяне не мають належного почутя загального добра и будучности, при тôмъ убогѝ, а по мѣстахъ ще неразъ жидовою здеморалізованѝ, до того й бутнѝ та зарозумѣлѝ отже неразъ для показаня своєго значѣня безпôдставно противлять ся добрымъ намѣренямъ парохôвъ, котрѝ приходять зъ найлучшими плянами и гадками а потôмъ зражують ся черезъ рôзнѝ ворогованя, зваживши ще й досыть часто проявляючу ся аґітацію латиньского священьства. Въ однôмъ мѣстѣ а въ другôмъ мѣсточку була „распря“ межи парохомъ а парохіянами — а то чому? Ходило о дяка — тожь рушило ся цѣле мѣсто и цѣле мѣсточко, щобы вôдправити дяка [дуже точного и порядного], депутаціи, навѣть гурмы людей приходили до парохôвъ и жадали того, хочь нѣбы просили. Чи латиньскѝ парохіяне мали бы таку силу до такихъ дрôбниць? За те якъ трудно рускихъ мѣщанъ скликати до выборôвъ громадскихъ, щобы жидôвъ повалити! Або зновъ якъ ихъ трудно наклонити до солідарности або до якогось загального дѣла..

Латиньскій парохъ въ мѣстѣ [н. пр. Бережаны, Самбôръ] має такихъ парохіянъ: 1) властителѣ дôбръ, посесоры; 2) урядники; 3) лѣкарѣ, инжінєры, адвокаты, купцѣ, пекарѣ; 4) мѣщане, т. є. властителѣ меншихъ домôвъ, ремѣсники, рôльники; 5) селяне. Нашь парохъ має троха людей зъ интеліґенціи, а все проче мѣщане, звычайно бѣднѣйшѝ вôдъ мѣщанъ-латинникôвъ. Нашѝ парохіяне-мѣщане будуть сварити ся [неразъ умысно] зъ парохомъ за дяка, за свѣтло, вино, навѣть за фелоны. Цѣлый за то тягаръ конечнои будовы церкви спадає на пароха и кôлькохъ часомъ мѣщанъ [н. пр. Козова, Микулинцѣ]. За те латиньскій парохъ, будуючи, реставруючи або малюючи костелъ, каплицю чи що будь, не оглядає ся на самыхъ мѣщанъ, бо не самѝ они до парохіи належать и не кождого зъ нихъ знає. До руского пароха парохіяне-мѣщане йдуть радити ся, йдуть на свята, сходять ся зъ нимъ и въ читальни [якъ єсть], а мимо тои єго „снисходительности“ вôдносять ся до него не все чемно. И що-до jura stolae — то латиньскѝ священики кажуть собѣ платити значно бôльше: н. пр. нашь парохъ взявъ за парадный похоронъ зъ службою Божою вôдъ Григорія щось 7 зр., а латиньскій вôдъ того-жь Ґжеґоржа взявъ 18 зр.

До того нашь парохъ має 100—150 морґôвъ поля розкиненого въ 10—30 кусникахъ [сѣно спасуть неразъ самѝ парохіяне] а латиньскій парохъ має фôльварокъ або село. Не може рускій парохъ господарити, вынаймає и першеньство мусить дати кôлькомъ мѣщанамъ, и то неразъ ризикує, бо не заплатять на часъ, гнôй на своє поле вывозять и т. д. Латиньскій же парохъ вынаймає якомусь уже фаховому господареви-посесорови хочь бы й жидови, котрый господарує добре, бо звязаный кавцією и евентуальнымъ усуненьемъ; жида можна выкинути не женуючись, а мѣщанина усунути не годить ся! Тому рускій парохъ стоить гôрше, а рецепціи мусить давати, хочь пропорція доходôвъ до доходôвъ латиньского пароха пересѣчно якъ 1 : 4, сли часомъ не гôрше. Отже не можна дивуватись, коли костелъ выглядає красшій якъ церковь [отъ н. пр. въ Бережанахъ].

Однакожь я не гадаю боронити байдужности [сирѣчь нерадѣнія] мѣскихъ парохôвъ, бо не всюда й мѣщаньство єсть убоге, здеморалізоване або бутне, тôлько оно не має проводу вôдъ свого духовника. Треба признати, що бувають недбалѝ парохи [н. пр въ самôмъ Гусятинѣ]. Коли суть фонды, повинно ся передовсѣмъ украсити вôдповѣдно церковь, бо що розширюванье церкви, сли нема фондôвъ, хочь-бы й якъ шумно оголошене, не богато має за собою, — то остаточно зôйде на те, що вышле ся квестарѣвъ, а тѝ майже нѣчого не принесуть. Латиньскій парохъ бережаньскій побудувавъ три каплицѣ, — рускій парохъ не може дôйти до такихъ фондôвъ. Якъ бы мы ихъ мали, було бы инакше! У Полякôвъ на Руси грає ролю не сама вѣра, не любовь обряду латиньского, але штучно розвита аґітація, котра має пôдъ позоромъ латиньского обряду польскѝ и шляхотскѝ змаганя пôддержати на рускôй земли. Мы видѣли исторію Тучапъ [про котру — мимоходомъ кажучи — „Душпастыръ“ писавъ невѣрно], въ польскихъ ґазетахъ читаємо про ucisk Polaków we wschodniej Galicyi — ажь до такои гипокризіи треба було нашимъ „приятелямъ“ удавати ся! [Мы за те маємо „Widok przemocy“ и другѝ монументы!]

Аґресивне поступованье латиньского духовеньства зновъ вôджило и кидає ся межи людъ що-разъ то бôльше, хочь зъ людомъ латиньскѝ священики не тримають. Кôлько то селяньскихъ або мѣщаньскихъ сынôвъ єсть латиньскими священиками, а чи котрый обстане коли за народомъ? Нѣ! Вôнъ ѣздить по дворахъ, робить ся аристократомъ въ поглядахъ и въ практицѣ, набирає паньскихъ манєръ, а простому народови каже собѣ добре платити [отъ н. пр.: „Zapłać, bratku! zapłać!“] Разъ пытали ся мене люде: коли приѣде латиньскій священикъ до села, а я кажу, що певно тогды, якъ буде дѣдичь дочку вôддавати. И такъ стало ся!

Людъ не розумѣє латиньского набоженьства — и тая таємничôсть єму якось бôльше импонує, а має ще й польске набоженьство въ рожанцахъ, літаніяхъ и т. д., и въ польскôмъ набоженьствѣ бере людъ участь дуже а дуже. Чому? Набоженьство се єсть легке, розумѣле, не змѣняє ся и въ польскихъ молитвеникахъ всегда находить ся. Мушу се признати: де є Мазуры а де Русины, то виджу, що Мазуры [потомки польскихъ кольоністôвъ] дуже радо купують молитвеники и беруть все зъ собою до церкви або до костела. А Русины въ тôмъ самôмъ селѣ дуже не хотять зъ книжокъ молити ся; навѣть будуть смѣяти ся зъ жѣнокъ, котрѝ въ церквѣ молять ся зъ книжки. Доперва по якихъ пятьохъ лѣтахъ по намовахъ и форсованю, дарувавши, спродавши або роздавши на кредитъ книжки можна було дочекати ся, що много людей, навѣть жѣночого пола идуть до церкви зъ книжками. А тамтихъ нѣхто такъ не намавлявъ, не просивъ и не грозивъ, якъ я. Одного разу приѣхавъ я по черзѣ до філіяльнои церкви на селѣ и хвалю спѣвъ, а провізоръ, дуже правовѣрный Русинъ, каже менѣ на те, що въ мѣскôй церквѣ здавъ бы ся „орґанъ“.

Яка мѣсцями єсть аґітація противъ греко-кат. обряду, то знаю рôзнѝ выпадки. Одинъ Русинъ греко-кат. обряду мавъ жѣнку латинничку, а дѣти всѣ хрестивъ на греко-кат. обрядъ, довѣдавъ ся о тôмъ кс. вікарій и жѣнку тую на сповѣди и по сповѣди налаявъ, а якъ бувъ лат. епископъ-суфраганъ на візитаціи, казано тую жѣнку черезъ вôйта [Мазура] спровадити зъ третього села передъ епископа. Другій же такій знаю выпадокъ. Приносять дитину до хресту по службѣ Божôй, котру мавъ сусѣдъ-священикъ, бо мѣсцевый бувъ недужій. Дитина була дѣвчина, мати єи була обряду греко-кат., отець латинникъ, а хотѣли, абы охрестити дѣвчину на обрядъ латиньскій. Пытає ся той священикъ за обрядъ у самого вôтця дитины, присутного въ церквѣ, а той каже: „Якъ були въ нашôмъ костелѣ кс. біскупъ, то моя жѣнка разомъ зъ другими жѣнками — бо було ихъ всѣхъ 12 — перейшла на обрядъ латиньскій а кс. біскупъ казали, що не треба бєржмувати, бо були вже бєжмованѝ“. [Не знати, чи той Мазуръ не збрехавъ, бо не хочесь вѣрити, абы такъ епископъ говоривъ].

Черезъ то, що латинники мають т. зв. додаткове богослуженье польске, то въ костелахъ, де нема священика нѣ орґаніста, вѣрнѝ самѝ спѣвають собѣ по польски. У насъ щось подôбного трудно зробити. Я завѣвъ бувъ щобы въ церквѣ філіяльнôй що недѣлѣ и свята по полудни читавъ одинъ всѣ молитвы церковнѝ, та оно не удержалось...

Годѣ за все, що у насъ дѣє ся, винити лишень само духовеньство, бо політичнѝ, суспôльнѝ, економічнѝ и просвѣтнѝ обставины зложились такъ, що неразъ душпастиреви годѣ пôднести справу церковно-народну. Въ однôмъ н. пр. селѣ заложено читальню, всѣ матадоры сѣльскѝ перенесли були тамъ аґітацію, котра вела ся въ громадѣ, а теперь не хотять уже ходити до читальнѣ, котрою парохъ добре, бо матеріяльно и морально заопѣкувавъ ся и черезъ те зъ дворомъ порôзнивъ ся...

Прошу Хв. Редакцію о помѣщенье сеи моеи дописи а я радо и щиро прийму всяку увагу якъ духовныхъ такъ и свѣтскихъ братôвъ.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ четверъ, засѣданю палаты послôвъ вела ся дальша дебата надъ етатомъ міністерства рôльництва.

Пос. Ріхтеръ пôднѣсъ потребу заснованя высшихъ школъ рôльничихъ и вказував, що довôзъ худобы зъ Сербіи вельми шкôдный для интересôвъ австрійского рôльництва.

Міністеръ рôльництва, гр. Фалькенгайнъ, дякуючи за признанье высказане ему деякими бесѣдниками, впевнявъ, що правительство дбає про Дальматію такъ само якъ и про иншй краѣ коронній. Бажаня, ставлянй опозицію, будуть увзгляднятись на рôвни зъ иншими. — Навѣвши статистичнй даты, вôдправъ міністеръ закидъ, мовь бы міністерство рôльництва занадто пôдпадало вплывамъ міністерства скарбу, якъ рôвножь, мовь бы призначеный для Чехіи фондъ меліораційный бувъ вкороченый. — Помимо зниженя оплаты цловои на вина італійскй, не вдала, а противно пôднеслась цѣна вина дальматійского. Минувшого року роздано 1,700.000, а того року 2¼ мил. виноградныхъ щѣпъ въ околицяхъ, навѣщеныхъ фільоксерою. — Такожь що-до жалобъ на невыконуванье приписôвъ закона лѣсового прирѣкъ міністеръ енергічну акцію правительства.

Вôдтакъ полемізував міністеръ зъ высказомъ, мовь бы интересы рôльництва потерпѣли въ наслѣдокъ довершеня нѣмецкого договору торговельного и пôдправъ свои выводы чисельными высказами. Цѣны збôжа не можуть бути взагалѣ въ Европѣ усталенй; мусимо зъ тымъ згодити ся ажь до поры, коли въ цѣлôй Европѣ наступить противъ того спôльна реакція. — Що-до правительственыхъ проектôвъ о рентовыхъ господарствахъ и спôлкахъ селяньскихъ хотѣвъ бы міністеръ, щобы нарады надъ ними зачали ся пôдчасъ осѣннои сесіи.

Що-до роботничихъ вôдносинъ говоривъ міністеръ такъ: Платнѣ роботникôвъ въ Идріи суть предметомъ нарадъ правительства; въ напрямѣ полѣпшеня платнѣ вже зроблено початокъ. Копальню срѣбла въ Пшібрамѣ жде сумна будучнôсть за-для незвычайного упадку цѣны срѣбла. Але есть надѣя, що родины будуть могли дальше вестись безъ стратъ. — Въ копальняхъ въ Острави, подôбно якъ деинде, розвивають сильну агітацію по-части люде доброи вѣры, по части несовѣстнй бунтôвники фаховй. Чи пос. Пернерсторферъ, безперечно одинъ зъ тыхъ агітаторôвъ, належить до першои чи другои категоріи, се полишає міністеръ непорѣшенымъ. Теперѣшный окликъ въ агітаціи: загальне право голосованя и осьмигодинна робота. Загальне голосованье тамъ, де оно заведене, цѣлкомъ не принесло роботникамъ осьмигодинного дня робучого и не повздержало справы панамскои. Осьмигодинный день працѣ истнує фактично въ ¾ всѣхъ копалень австрійскихъ. Однакъ не треба ставляти того жаданя, яко категоричного постуляту. Міністеръ обстав при тôмъ, що велике число роботникôвъ противне осьмигодинной роботѣ, та лишь побоює ся тиранізаціи агітаторôвъ. Одиноке средство зарады противъ загальнои недолѣ се наверненье до вѣры въ Бога и слуханье Его заповѣдей. (Живй оплески на правици.)

Пос. Морре обговорювавъ положенье и потребы селянъ. Палата повинна зъ нагоды ювилею цѣсаря, котрого любовь до люду загально звѣстна, здвигнути ему памятникъ закономъ о обезпеченю селянъ на случай старости. Такій памятникъ буде доказомъ въ найпôзнѣйшй часы о батькôвскôй печаливости монарха для его народôвъ. (Живй оплески въ палатѣ.) Поставивъ резолюцію, взываючу правительство, щобы въ якъ найкоротшôмъ часѣ предложивъ проектъ закона о обовязковôмъ забезпеченю роботникôвъ рôльничихъ на случай старости. Правительство повинно пôдправати змаганя тыхъ соймôвъ, котрй вже займають ся тою справою и при укладаню буджету на слѣдуючій рôкъ про се памятати.

Въ дальшôй дискусіи забрали мѣжь иншими голосъ польскй послы: Рутовскій яко референтъ и Чайковскій. Сей послѣдный обговорювавъ справу ревізіи катастру и правительственй проекты о рôльничихъ господарствахъ и рентовыхъ спôлкахъ. Тй справы, пôсля гадки бесѣдника, суть чисто автономічнй. Годôвля худобы въ Галичинѣ пôднесла ся, сего годѣ заперечити, длятого правительство не повинно отворити границѣ румуньскои для импорту худобы. Поставивъ резолюцію, въ котрôй домагаєсь импорту повнои крови огерôвъ арабскихъ.

Вчера вôдбулось також засѣданье вечѣрне и на обохъ велась дебата надъ буджетомъ міністерства рôльництва.

——

Комітетъ екзекутивный коаліціи радивъ онодгы надъ програмою роботы парляменту по конець тои сесіи. Вправдѣ дефінітивно не означено, котрй предложеня мають бути полагодженй, то однакожь згоджено ся на те, щобы дебаты буджетовй могли бути прискоренй и покôнчились передъ кôнцемъ мая. За той часъ могла бы ще й палата панôвъ ухвалити буджетъ, а въ такôмъ разѣ не потребувало бы правительство предкладати ще разъ нову провізорію буджетову, бо якъ звѣстно, побиранье податкôвъ дозволене на основѣ провізорія лишь по конець мая. По буджетѣ прайдуть ще пôдъ нарады на кождый случай законы о будовѣ зелѣзниць льокальныхъ и договорахъ торговельныхъ, вôдтакъ предложеня о податку вôдъ пива и горѣвки та можливо також новеля прасова. На кождый способъ *продовженье сесіи зависить* вôдъ речинця скликаня спôльныхъ делегацій, — але мѣркують, що закрытье сесіи наступить 6 червня а отворенье новои ажь въ осени.

Шевченкове свято у Львовѣ.

(Конецъ.)

По промовѣ пôйшла часть вокальна и музикальна, перервана лишь разъ жѣночою деклямацією.

П. Ол. Мишуга вôдспѣвавъ композиціи Монюшка [роз. зъ рускимъ текстомъ] „Двѣ зорѣ“ и „Козакъ“ зъ властивою собѣ мягкостію тонôвъ, глибиною чувства и недорôвнаною деклямацією, а чаруючимъ спѣвомъ своимъ тронувъ усѣхъ до живого. На невмовкаючй оплески вôдспѣвавъ ще „Помарнѣла наша доля“, тую пѣсню, що ей нашъ спѣвакъ-соловѣй спѣває зъ правдивымъ огнемъ молодечимъ, котрый удѣляє ся цѣлôй авдиторіи.

Галицка громада доси мабуть ще не чула красшои интерпретаціи нашихъ пѣсень народныхъ и Лисенковыхъ [котрй уважати треба лишь пôднесеньемъ до высоты артизму творчества народного], якъ ей подає намъ вôдъ якогось часу п-а С. Крушельницка. Вôдспѣванье пѣсни Лисенка „Ой одна я, одна“ показало довгй и совѣстнй студіи, якихъ знаменита наша спѣвачка пôдняла ся на поли народного творчества и музики Лисенка спеціяльно. Въ вôдспѣваной нею пѣсни тôй зрозумѣли мы цѣлу красу й силу Шевченковои лірики, увесь чаръ и глибину Лисенковои музики, бо-жь спѣвачка вôддала пѣсню ту зъ такимъ горячимъ чувствомъ и артистичнымъ вôтхненьемъ, що очарувала всѣхъ и до слѣзъ зворушувала. Гучными оплесками спонукано улюблену артиску вôдспѣвати ще двѣ пѣснѣ украиньскй. Ентузіязмъ публики при звукахъ пѣсни „Ой мѣсяцю“ не дасть ся описати.

Якъ п-нѣ С. Крушельницкôй [одягненôй въ красный стрôй украиньскій] такъ и п. Ол. Мишузѣ пôднесли при ентузіястичныхъ оплескахъ публики голова „Бояна“ п. Шухевичь и дірігентъ д-ръ Федакъ лавровй вѣнцѣ зъ вôдповѣдными написами на синьо-жовтыхъ лентахъ.

Заслужений оплески збиравъ такожь славно-звѣстный артистъ въ грѣ на цитрѣ о. Купчиньскій, котрый по майстерски вôдограв свое пупурі зъ народныхъ пѣсень. При незвычайнôй техніцѣ и артистичнôмъ выконаню гра о. Купчиньского проявляє глубоке чувство и повне зрозумѣнье народнои музики.

Хоры выконавъ „Львôвскій Боянъ“ — завдяки енергіи и совѣстнôй праци свого дірігента д-ра Федака — зъ зрозумѣньемъ, належнымъ тѣньованьемъ и модуляцією такъ, що мôгъ вдоволити и строгого критика. Особливо подобавъ ся жалôбный маршъ Лисенка, що становивъ безперечно одну зъ найкрасшихъ точокъ програмы. Жалôбне голосѣнье жѣноче, проголошене наче надъ домовиною батька Тараса, запало глибоко въ душу публики. Зъ помѣжь солістôвъ вызначивъ ся тутъ теноръ п. Мельникъ дзвôнкимъ своимъ голосомъ. Зъ мужескихъ хорôвъ подобавъ ся передовсѣмъ „Гамалѣя“ Лисенка. Зъ-першу проносить ся сумный плачь Запорожцѣвъ въ турецкôй тюрмѣ; вôдъ плачу того серце здрôгаєсь. Бѣдни невольники линуть думкою на степъ широкій, на море вкрыте козацкими суднами; холодна тюрма й кайданы немовь забувають ся на часину — и загремѣла пѣсня лицарска мовь буря на Чорному морю. Отсе то степенованье чувства вôддавъ хоръ „Бояна“ справдѣ гарно. Яко солістъ-теноръ тутъ вызначивъ ся чистымъ, рôвнымъ голосомъ п. Набакъ. Зовсѣмъ поправно выконавъ хоръ мужескій и „Жовнѣра“ Вербицкого, хочь сама композиція, сказати правду, представляє дивну сумѣшь народныхъ, церковныхъ и нѣмецкихъ мотивôвъ и тымъ пригадує она щось нѣбы макаронічну мову середныхъ вѣкôвъ.

До удачѣ концерту причинивъ ся знаменитый фортепіяновый акомпаниментъ п. Ярецкого, директора львôвскои оперы и композитора, котрый — велике спаси-Бôгъ ему! — не пощадивъ труду й дорогого часу, щобы своею майстерскою грою причинитись до звеличаня памяти нашого генія.

Яко декляматорка выступила першій разъ передъ публикою у Львовѣ п-а Тишиньска зъ Бѣльча золотого. Симпатична декляматорка [въ строю народнôмъ] выголосила „Лебединъ“ Шевченковый дуже гарно — зъ належнымъ вырозумѣньемъ тексту, зъ майстерскимъ вôдданьемъ гры чувства Оксаны — при легенькôй міміцѣ й гестикуляціи. Жаль, що п-а Тишиньска — нагороджена щирыми оплесками — не вôддеклямувала ще одного якого утвору въ иншôмъ родѣ. Декляматорка она вызначна, а тй гратуляціи, якй вôдбирала вôдъ многихъ, нехай заохотять ей до дальшого труду для розвитку красного свого таланту.

Якъ що року такъ и снмъ разомъ наспѣли на Шевченкове свято привѣтнй письма и телеграмы зъ рôзныхъ сторôнъ краю.

По концертѣ вôдбувъ ся въ одной зъ реставрацій комерсъ при настрою сердечнôмъ а поважнôмъ. Складку кôлькадесять зр. призначено симъ разомъ на закупно до галеріи образôвъ „Просвѣты“ образу п. Николая Ивасюка.

Угорска „Панама“.

Онодгѣшне вечѣрне число будапештеньского орґану сторонництва независимыхъ, Magyar Orszag, выкрыло великій політичный скандалъ. Передъ кôлькома тыжднями заснувалась въ Будапештѣ спôлка пôдъ назвою „Сполученого дневникарского пôдприємства накладового“ и до тои спôлки входили звѣстнй доставцѣ правительственй. Акційный капіталъ пôдприємства *выносивъ одинъ міліонъ* зр. Спôлка закупила вже дотеперь кôлька вызнатныхъ опозиційныхъ дневникôвъ, а именно орґанъ сторонництва народного, Pesti Naplo, илюстрованый дневникъ людовый, Szabad Szo, и гумористичну часопись Uestoekoes. Всѣ тй газеты, скоро лишь дôсталисъ у руки спôлки, змѣнили редакціи и напрямъ и выявились яко рѣшучй орґаны правительственй. Отже теперь показує ся, що тй дневники закуплено зъ иніціативы правительства.

Magyar Orszag прийшовъ въ посѣданье цѣкавого документу. Есть се листъ директора будапештеньскои друкарнѣ „Kosmos“ до міністра внутрѣшныхъ справъ Гіеронімього. Сей листъ звучить дословно:

„Ексцелѣнціе! Ексцелѣнція зволила почестити мене тымъ, що разомъ зъ п. Вешимъ [масономъ, давнымъ спôвробôтникомъ Pester Lloyd-a, а теперь директоромъ пôдприємства накладового] и п. Бранденбурґомъ схотѣла выслухати и мого погляду въ справѣ намѣреного заснованя дневникарского пôдприємства и звернути увагу на мою чемну думку. При тôй нагодѣ я предложивъ Ексцелѣнціи подробицѣ и результатъ монхъ переговорôвъ зъ посломъ Абранімъ [давнымъ редакторомъ Pesti Naplo], а Ексцелѣнція була на стôльки ласкава, що высказала менѣ свое высоке вдоволенье и признанье. То заохотило мене до дальшои дѣяльности и я старавъ ся цѣлымъ запаломъ служити справѣ, до котрои я приступивъ зъ чистою совѣстію и безинтересовно. Я перевѣвъ купно дневника Pesti Naplo, заключивъ умову и укрывъ назву правдивого купця. Доперва тогдѣ я велѣвъ переписати умову; також навязавъ переговоры зъ властителемъ дневника Magyar Orszag, однакъ дотычнй заходы розбили ся певно не о мою добру волю. Я заявивъ свого часу и заявляю також теперь, що нѣколи не числивъ на яку-небудь нагороду и не маю до неи нѣякихъ претенсій. Однакъ я зовсѣмъ не заслуживъ, щобы нагородою моеи безинтересовнои службы мала бути евентуальность або потерпѣти страту 25.000 зр., або знѣвечити на все свою моральну славу“.

Дальше листъ оповѣдає, що пôдприємство хоче выплатити бувшому властителеви Szabad Szo замсѣть умовленои сумы 95.000 зр. тôлько 70 000 зр. Однакъ дирекція друкарнѣ „Kosmos“ мусить домагати ся сумы 95.000 зр. и жадає вôдъ директора покрытя недостаючои квоты 25.000 зр. зъ власнои кишенѣ. „За-для того — пишесь при кôнци въ листѣ — лишаю осудови Ексцелѣнціи, чи можу допустити, абы то було плодомъ моеи безкористовнои дѣяльности и щобы довѣріе, якимъ я мавъ право завсѣгды руководитись, ввело мене въ такъ страшну ситуацію.“

До сего листу редакція Magyar Orszag додає таку увагу: „Нагорода, о котру розходить ся директорови друкарнѣ „Kosmos“, була просто тôлько его удѣломъ. Вызначнѣйшй спôвробôтники, нѣжь вôнъ, не дались збити ся невдякою. Имовѣрно се тôлько случай, що будову королѣвскои палаты дôстало у руки то саме пôдприємство, котре для правительства закуповувало опозиційнй дневники.“

Ще вчера справа того сензаційного вôдкрытя була предметомъ дискусіи въ угорскôмъ парляментѣ. Ей порушивъ посолъ Польоній, заинтерпелювавши правительство, чи документъ выдрукованый въ Magyar Orszag справдѣ автентичный. Міністеръ Гіеронімі мабуть бувъ вже приготованый, що стрѣнесь зъ такою интерпеляцією, бо заявивъ готовôсть заразъ пояснити цѣлу справу. Въ своѣй бесѣдѣ пôднѣсъ на вступѣ, що сего рода листу не вôдбиравъ вôдъ нѣкого, не одержавъ вôдъ нѣкого справоздань о купнѣ дневникôвъ и нѣкому не робивъ надѣѣ нагороды, або вôдшкодованя. Взагалѣ міністеръ зъ тыми всѣми справами не мавъ нѣякого дѣла, а вже зовсѣмъ не вплывавъ на роздачу будовельныхъ пôдприємствъ, — вôнъ навѣть не знає, хто заряджує двôрскими будовами. Натомѣсть міністеръ знає, що истнувавъ намѣрь заложити акційне товариство „Millenium“, котре мало бы на цѣли закуплювати дневники, щобы поборювати церковну політику правительства. Майже безпосередно по тôмъ дôйшла его вѣсть, що має утворитись инше товариство, котре зъ свого боку хоче закуплювати дневники, щобы пôдпирати політику церковну правительства, однакъ міністеръ нѣ зъ однымъ, нѣ зъ другимъ товариствомъ не має нѣчо спôльного.

Вôдтакъ по міністрѣ забравъ голосъ пос. Гольо, котрый оповѣдавъ, въ якій способѣ за его посередництвомъ редакція Magyar Orszag одержала документъ, що его помѣстила. Директоръ друкарнѣ „Kosmos“ дававъ ему папери, мѣжь котрыми случайно замѣщавъ ся концептъ *листу до міністра*. Гольо вагувавъ ся, чи зробити зъ него ужитокъ; радивъ ся політичныхъ приятелѣвъ и набравъ пересвѣдченя, що публичный интересъ вымагає, щобы покористуватись тою нагодою и здемаскувати тактику правительства.

Опôсля вывязала ся дуже оживлена дискусія, въ котрôй забирали голосъ послы Абраній, Юлій Горватъ и Болґаръ, пояснюючи подрôбно поступованье накладового пôдприємства. Пос. Бетї жадавъ, щобы справу повести на дорогу судову. Остаточно до слова зголосивъ ся президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле. Вôнъ зазначивъ, що не хоче вдавати ся и розбирати приватнй вôдносины, лишь звернувъ увагу на обставину, що зъ бѣгомъ послѣднього року повстало на Угорщинѣ много дневникôвъ, котрй не можуть удержати ся и длятого мусять бути продайнй. Кождый має право робити зъ своею власностью то, що ему подобаєсь. Президентъ міністрôвъ стоявъ завсѣгды за засадою, що не треба закуповувати дневникôвъ на цѣли правительства; въ тôмъ напрямѣ не хибло нѣколи офертъ, але вôнъ протестувавъ засѣгды, щобы при того рода трансакціяхъ покликувано ся на удѣлене нимъ уповаженье. Але-жь нѣкому не можна вôдбймити права складати матеріяльнй жертвы на цѣли прасовй, або жадати такихъ жертвъ вôдъ своихъ приятелѣвъ. Однакъ правительство не є такъ наивне, щобы певному послови мало давати великій сумы за вôдступленье дневника и умożливляти ему тымъ самымъ заснованье нового опозиційного орґану. Длятого-жь нѣодинъ зъ членôвъ правительства не бравъ участи въ купнѣ Pesit Naplo. Будову палаты вôддано въ дорозѣ розписаня офертъ ще передъ чотирома роками, отже за часôвъ давнѣйшого правительства Сего року роздано роботы въ высотѣ 1·4 міліона зновъ при помочи розписаня офертъ и вôддано ихъ фірмѣ, котра предложила найдешевшу оферту. Правительство не стерпить на собѣ нѣ тѣни пôдозрѣня и длятого не дожидало на интерпеляцію Польонього и вже передъ тымъ вôзвало міністра судôвництва, щобы розваживъ справу заряджења судовыхъ крокôвъ противъ клеветникôвъ.

На бесѣду д ра Векерлього вôдповѣдавъ дуже досадно и вымовно пос. Угронъ, а пос. Иванка предложивъ, вызначити парляментарну комісію для поясненя цѣлои справы. Ще говоривъ міністеръ судôвництва, Силядій, звертаючи увагу, що и опозиція субвенціонує свои дневники. Обжаловує ся правительство о ширенье корупціи безъ достаточныхъ доказôвъ, а власне таке поступованье є корумпованьемъ публичнои опініи. Судове слѣдство найкраще высвѣтить правду. Парляментарна комісія, котрои домагавъ ся також пос. Апоній, не є — по думцѣ міністра — покликана выдавати осудъ о прасѣ и впрочôмъ не мав способôвъ переводити вôдповѣдне слѣдство.

Дискусія не докôнчено. Угорску „Панаму“ розбирають нинѣ дальше въ будапештеньскôмъ соймѣ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Вôдкрытье читальнѣ „Просвѣты“ на Вильчи.

Зъ Перемышля пишуть намъ:

За примѣромъ мѣщанъ зъ Болоня пôйшли перший жителѣ невеличкого сусѣдного заразъ села Вовче або [якъ у насъ загально вже принято] Вильче, котрй вскорѣ по отворени читальнѣ на Болоню заходами ч. Николая Логина подали статуты до намѣстництва и въ дни 13 мая приступили вже до вôдкрытя своеи читальнѣ.

О годинѣ 3-ôй зъ полудня прибули гостѣ зъ Перемышля, въ числѣ 20 осôбъ. Задзвонено заразъ на вечѣрню. Вôдправивъ ей о. Вас. Кондрацкій а були на нѣй всѣ Вильчане вразъ зъ прибувшими гôстьми. По вечѣрни удали ся всѣ до хаты ч. Николая Логина де завязана читальня черезъ якійсь часъ буде мѣститись даромъ, доки не добуде собѣ фондôвъ на оплачуванье хаты. Проф. ґімназіи Зарицкій выголосивъ вôдчитъ про Перемышль за давныхъ часôвъ. По вôдчитѣ наступивъ вписъ членôвъ до читальнѣ и поясненье статутôвъ. Всѣхъ членôвъ вписало ся 47 — число, якъ на невеличке село, дуже поважне. „Боянъ“ выспѣвувавъ пѣснѣ ажь лунало, а звуки пѣсень промовляли до душей и сердець Вильчанъ и ихъ жѣнокъ.

По офіціяльнôй части наступило угощенье прибувшихъ гостей и вписаныхъ до читальнѣ членôвъ. Милу несподѣванку зробили члены читальнѣ на Болоню, котрй умысно прибули въ значнѣйшôмъ числѣ, щобы торжественно привитати молодшу сестрицю та побажати ѣй якъ найкрасшого успѣху и якъ найлучшои долѣ. По промовѣ одного зъ селянъ заряджено складку на початковє урядженье и на передплату часописей. Вкладку мѣсячну установлено на 20 кр. Она не дасть ся дуже вôдчути, бо Вильчане, замешкалй близько мѣста, мають дуже добрый заробокъ, — 20 кр. мѣсячно майже кождый зъ нихъ виплатити може.

До выдѣлу увôйшли зъ выборôвъ: Николай Логинъ яко голова, Стефанъ Кравець яко заступникъ головы о. Вас. Кондрацкій яко секретарь, Иванъ Фильцъ яко касіеръ, Дмитро Иванюкъ яко контрольоръ, вкôнци Дмитро Левчакъ и Петро Бурый яко заступники выдѣловыхъ.

Дѣяльнôсть свою розпочала читальня уже дня 3 мая тихимъ вôдсвятковапьемъ роковинъ наданя свободы рускому селяньству. П. Власюкъ, по короткôмъ поясненю небôщки панщины, вôдчитавъ „Паньскй жарты“ Франка и тй зобранымъ дуже сподобали ся.

Въ недѣлю дня 20 мая буде мати проф. ґімназіи Наконечный вôдчитъ зъ фізики, а опôсля устроюватись будуть и всякй другй вôдчиты.

Новозаснована читальня на Вильчи має рацію бутя и удержить ся, коли интеліґентнй люде будуть щиро нею занимати ся и якъ найчастѣйше до неи заглядати. А що Перемышлеви теперь такихъ людей не хибує, то надѣя на гарный розвôй сеи читальнѣ цѣлкомъ оправдана, и хто знає, чи не буде она заохочуючимъ примѣромъ для другихъ сусѣдныхъ сѣлъ.

Тутъ буде на мѣсци пригадати ще разъ Вп. отцямъ духовнымъ зъ околицѣ Перемышля, щобы зволили вже разъ заняти ся справою закладаня читалень по своихъ селахъ. Выдѣлъ перемыскои філіи „Просвѣты“ вже бôльше якъ передъ рокомъ розôславъ до всѣхъ священикôвъ запросины въ тôмъ напрямѣ, а до теперь — на жаль! — ще анѣ одинъ не зголосивъ ся зъ охотою завязати у себе читальню! Се вже щось може й бôльше нѣжь байдужнôсть для просвѣты менчого брата... Не штука давати ся выбирати предсѣдателями заснованыхъ уже читалень, але выпадало бы троха й самымъ взяти ся до дѣла!

——

Зъ-пôдъ Бережанъ пишуть намъ:

Дня 16 мая с. р. вôдбуло ся заснованье читальнѣ „Просвѣты“ въ Выбодовѣ.

По выборѣ выдѣлу, до котрого увôйшли о. Петро Богачевскій яко голова и чч. господарѣ Филинъ Халупа, Андрухъ Яцусь, Федько Бурбела, Петро Пилипôвъ, перейнято на власнôсть и въ зарядъ читальнѣ крамницю, основано касу позычкову, до котрои зъ удѣлами приступила також церковь, и поручено двомъ ґаздамъ-читальникамъ занятись заснованьемъ шпихлѣра въ осени.

Выдѣлови поручено передплатити „Батьковщину“ и „Читальню“ [„Дѣло“ обѣцявъ голова читальнѣ давати даромъ, а „Зорю“ позичати], а також поручено выдѣлови просити Хв. товариство „Просвѣту“ о дарованье книжочокъ. Выдѣлъ постановивъ старатись и о трафіку на тютюнъ, та о продажь соли.

Члены читальнѣ зъ цѣлою охотою принялись за придѣлену зборами роботу, а зъ одушевленя, зъ якимъ взялись за дѣло, можна надѣятись повного успѣху. Щасть Боже! — *К.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Страйкъ робôтникôвъ въ Остравѣ и Шлезку наближуесь до розвязки. Вчера почались переговоры мѣжь робôтниками и управою закопôвъ. На змѣну ситуаціи вплынувъ конґресъ гôрничихъ робôтникôвъ въ Берливѣ, на котрôмъ вôдпоручникъ моравскихъ робôтникôвъ представивъ станъ цѣлои рѣчи. Пôсля его бесѣды до проливу крови не було бы прийшло, коли бы дирекціи законôвъ були инакше поступили. Давнѣйшими роками выборювали собѣ гôрники въ Моравѣ и Шлеску привілей, що день передъ и по святѣ працювали тôлько вôсѣмь годинъ, а впрочôмъ по дванацять годинъ денно. По першôмъ маю, въ котрôмъ святкувало 15.0 0 робôтникôвъ, зажадали они, щобы могли працювати вôсѣмь годинъ слѣдуючого дня посвяточного, а коли управа закопôвъ на се не згодила ся, робôтники зробили змову, котра 4-ого мая огорнула 22.000 робôтникôвъ. — До робôтникôвъ стрѣляно безъ причины. На жандармôвъ нѣхто не напиравъ, лишь товпа робôтникôвъ, бажаючи довѣдатись, щó дѣе ся на передѣ, де стояли урядники и жандармы, тиснучись нôпхнула першѝ лавы. Рухъ, якій при тôмъ повставъ бувъ одною зъ пôдставъ до проливу крови. По першихъ стрѣлахъ робôтники розбѣгли ся, а до утѣкаючихъ жандармы стрѣлили ще чотири разы. Въ дальшôмъ справозданю Цінґеръ заявивъ, що гôрничій законъ въ Австріи сягае 1854 року и на теперѣшнѝ вôдносины незвычайно утяжливый. Пôсля него мусять робôтники працювати 12 годинъ денно, а на то робôтники нѣякъ не можуть згодити ся Пересѣчна платня робôтника выносить 1 зр. 30 кр., само-жь мешканье коштуе 10 зр. Длятого управильненье платнѣ повинно наступити якъ найскорше. Пôсля найновѣйшихъ вѣстей, депутація робôтникôвъ, выделеґована до переговорôвъ годить ся на деякѝ уступства, именно замѣсть вôсьмо-годинной працѣ дня жадае 10-годинной, дальше домагае ся меншого пôдвышенья платнѣ, нѣжь 20 до 25%, але при тôмъ жадае бôльше рôвномѣрного роздѣлу вынагоды, а то вôдповѣдно до мѣсця працѣ. Вкôнци якъ чуємо, ся депутація приймати всѣхъ робôтникôвъ до роботы и вôддати назадъ вымовленѝ мешканя. — Уперто держать ся робôтники на Шлезку. Они числять, що страйкъ захопить також горѣшный Шлезкъ. Въ змовѣ постановили вытревати, доки имъ стане фондôвъ. До своихъ жаданъ ще долучають одно, именно въ день 1 ого мая що-року увôльнятя ихъ вôдъ працѣ.

НОВИНКИ.

— **Філія Рускаго товариства педаґоґічного въ Щирци** устроюе дня 24 мая с. р. Забаву товариску зъ танцями въ лѣску на Збудовѣ коло Щирця на цѣли товариства. — За комітеть: *Еліяшевскій, Малицкій.*

— **На побôльшенье памятникового фонду Т. Шевченка** надôсылали дальше свои роботы Вп.: 1) Целина Вальковска зъ Глиньска, тацку на білеты, вышивану на паперовôй канвѣ. 2) Софія Абрагамовичь зъ Варшавы, гафтованый приладъ до вытиранья перъ 3) Иськo Шумило зь-надъ Полтвы вырѣзуваны пилочками тачки на цитарѣ. 4) Іосифа Федаковича зô Львова, настôльникъ гафтованый шовками на конґресовôй канвѣ и мошонку на грошѣ зъ шарыхъ нитокъ, 5) Олена Крушельницка зъ Бѣлои, мошонку на грошѣ зъ синього шовку, 6) Н. Н зô Львова кошичокъ на щѣтки зъ шовку и шишокъ; двѣ пôдставки пôдъ лямпу, вышиваны на паперовôй канвѣ; коробочку на сѣрники, вышивану на паперовôй канвѣ и шѣсть серветокъ вышиваныхъ въ народны взоры, 7) Ольга Барвѣньска зô Львова, подушочку на шпильки зъ жовтого шовку. — По нинѣшный день 369 осôбъ прислало 768 робôтъ. Всѣхъ тыхъ, що зголосили ся, а ще не прыслали робôтъ своихъ, прошу надôслати найдальше до кôнця сего мѣсяця на руки предсѣдательки „Клюбу Русинокъ“ Вп. Г. Шухевичевои у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26. — *Ирена Герасимовичъвна въ Яновъ коло Львова.*

— **П. Адольфъ Пôдляшецкій** мае въ найкоротшôмъ часѣ стати совѣтникомъ высшого суду краевого, а въ такôмъ выпадку зразъ зложить посольскій мандатъ до рады державной

— **Архикнязь Кароль Людвикъ** приѣде дня 4 н. ст. червня до Львова, щобы въ имени цѣсаря, яко протектора загальной выставы краевои отворити выставу. Архикнязь мавъ перевѣстно отворити выставу дня 31 н. ст. мая, однако въ наслѣдокъ весѣля въ родинѣ цѣсарскôй, котре припадае на конець мая наступило опôзненье въ приѣздѣ архикнязя до Львова. Отже архикнязь прибуде дня 4 н ст. червня пополудневымъ поѣздомъ куріерскимъ и замешкае въ палатѣ намѣстництва. Торжественне отворенье выставы наступить дня 5 н. ст. червня о 11-ôй годинѣ рано. Пôсля дотеперѣшныхъ диспозицій забавить архикнязь у Львовѣ дня 5, 6 и 7 червня, а вôдъѣде зô Львова дня 8 н. ст. червня куріерскимъ поѣздомъ пополудневымъ. Зъ архикняземъ] приѣдуть до Львова: великій охмістръ ґр. Володисл Пеячевичь и прибôчный офіцеръ ґр. Авг Сальмъ-Райфершайдтъ. Въ часѣ побуту архикнязя у Львовѣ будуть даны двôрскѝ обѣды, а архикнязь заповѣвъ також свое прибутье на вечѣръ до маршалка краевого кн. Евст. Сангушка и до презеса выставы краевои кн. Адама Сапѣги.

— **Про холеру пишуть намъ зъ Бурдяковець:** Въ селѣ Бурдякôвцяхъ, повѣта борщѣвского, вôдъ 8 мая с. р. умерло на холеру 5 людей, 2 выздоровѣло а 9 есть недужихъ. Завдяки зарядженямъ комісіи, а въ першôмъ рядѣ Вп. сов. д ра Кассіна та щирôй опѣцѣ д ра Маркля, холера не розширюесь и имовѣрно въ тыхъ домахъ, де почалась, и скôнчить ся. Сусѣдни громады повинни для безпечности и вычищувати и обцимбрувати кирницѣ, коло хатъ выкопати ямы, де бы мешканцѣ ходили зъ потребами, та не занечищувати рôзныхъ мѣсць. Селяне не повинни таити слабости, бо на тôмъ зле выходять. Якъ сумно выглядае похôдъ похоронный, коли за домовиною поступае тôлько... жандармъ зъ баґнетомъ! — *М. Б.*

— **Пôвтораміліоновый додатокъ** для урядникôвъ державныхъ маe бути въ сѣмъ роцѣ роздѣленый найдальше зъ кôнцемъ липня. Урядники, що недавно авансували, що мають приватный маєтокъ и всѣ безженнѝ урядники девятои ранги не одержать дорожняного додатку. Всѣ слуги урядôвъ и діюрністы, що побирають менше якъ 3 зр. денно мають дôстати по 30 до 40 зр.

— **Споминки про Т. Шевченка.** Въ ґазетѣ „Волынь“ ч. 36. зъ р. 1894 читаемо: Пôсля померщого въ тыхъ дняхъ въ Н. Новгородѣ начальника вôддѣлу казеннои палаты К. А. Шредерса, котрый тамъ проживавъ здавенъ давна, лишивъ ся портретъ покôйного нарисованый Т. Шевченкомъ. Сей портретъ зъ власноручнымъ своимъ пôдписомъ нарисувавъ поетъ въ 1858 р. въ Нижнôмъ Новгородѣ, проживаючи у Шредерса К. А. Шредерсъ гостивъ у себе недужого поета тогдѣ, коли Шевченка пересылали до Оренбурґа. У Шредерса проживъ поетъ майже пôвъ року и познакомивъ ся зъ письменникомъ П. І. Мельниковымъ. Тутъ въ кватирѣ Шредерса, недужого выгнанци вôдвѣдавъ его приятель артистъ Щепкинъ До часу побуту Шевченка у Шредерса вôдносить ся кôлька стихотворôвъ поета, якъ „На що менѣ чорнѝ брови, на що карѝ очи?“ и иншѝ.

— **Про холеру въ Галичинѣ** доносить Wiener Abendpost дня 15 н. ст. мая: Нинѣ маємо вѣсти про холеру въ Галичинѣ зъ трехъ днѣвъ 12, 13 и 14 н. ст. мая Въ гусятинькôмъ повѣтѣ не зайшли новѝ случаѣ занедужаня або смерти и взагалѣ въ цѣлôмъ тôмъ политичнôмъ повѣтѣ нема нѣ одного особы недужои на холеру. Въ борщѣвскôмъ повѣтѣ, а именно въ Бурдякôвцяхъ були три случаѣ занедужаня, 3 выздоровленя а 2 смерти; въ мѣсточку Скалѣ 1 случай занедужаня, 1 выздоровленя и 1 смерти, а въ Вербôвцѣ 1 случай выздоровленя.

— **Найвысша рада санітарна про холеру въ Европѣ.** На засѣданю зъ дня 12 н. ст. мая складавъ совѣтникъ мінистеріяльный д-ръ Куси справозданье про станъ холеры въ Австріи и за границею. Вôнъ представивъ, що холера истнуе дальше якъ въ азійскôй такъ и въ европейскôй Туреччинѣ хочь ширить ся слабо, особливо въ вілаетахъ Трапезунтъ, Ерзерумъ, Царгородъ и Адріянополь; дальше що перезимувала и въ Россіи та розширила ся въ послѣдньôмъ часѣ въ ґуберніяхъ: плоцкôй, ковеньскôй, радомскôй, черниговскôй и подôльскôй, въ тôй послѣдньôй коло самои границѣ галицкои, зъ-вôдки перекинула ся до трехъ пограничныхъ сѣлъ галицкихъ, въ котрыхъ лучило ся вôдъ мѣсяця 40 занедужань и 18 случаѣвъ смерти. Зъ занедужавшихъ лѣчить ся доси ще 10 осôбъ въ громадѣ Бурдякôвцѣ и Скалѣ борщѣвского повѣта. Також въ Португалии, вôдтакъ въ департаментахъ французскихъ Фіністеръ и Морбіганъ истнуе ще холера, а зъ тыхъ мѣсцевостей могла бы розширити ся дальше при недостаточнôмъ санітарно-поліційнôмъ наглядѣ. Найвыша рада санітарна, выслухавши сего справозданя, орекла, що станъ холеры въ Европѣ вправдѣ не есть непокоячій, однако истнуе небезпечность розширеня пошести и длятого поручила властямъ санітарно-поліційнымъ якъ найпильнѣйше наглядати, щобы средства охоронни були всюды точно переводженѝ.

— **Похоронъ ґр. Ивана Тарновского,** бувшого маршалка краевого, вôдбувъ ся дня 16 н. ст. мая въ Тарнобжеґу. Похоронного обряду довершили кардиналъ Дунаевскій и епископъ перемыскій Солецкій въ сослуженю численного духовеньства. Надгробни бесѣды выголосили канонікъ кс. Пушетъ и маршалокъ краевый кн. Сангушко. На похоронъ прибули крôмъ численнои аристократіи, також презесъ кола польского Залескій и депутація выдѣлу краевого, въ котрои складъ входивъ, якъ звѣстно, д-ръ Савчакъ.

— **Дорожня у Львовѣ** була предметомъ дискусіи на вчерашнôмъ засѣданю рады мѣскои. Справу сю пôднѣсъ радный Йонашъ и доказувавъ, що всѣ артикулы поживы подорожѣли такъ значно, що людей вже розпука бере, бо помимо найбôльшои ощадности не можуть удержати родины. До того цѣны все ще идуть въ гору, бо кождый пôдприемець рахуе на выставу. Просивъ, щобы магістратъ обдумавъ способъ, якъ зарадити сему вызискуваню населеня. На доказъ правды подавъ бесѣдникъ цѣну кôлькохъ артикулôвъ. И такъ пр. кільоґрамъ волового мяса коштуе теперь 65 кр. и высше, смалець вепровый 72 кр., 1 клґр. булокъ 29 кр., хлѣбъ житный 16 кр. Мимо такихъ страшныхъ цѣнъ поживу ще фальшують, бо якъ хемікъ мѣскій выказавъ, найщовъ на 187 аналізъ масла, лише въ 7 случаяхъ масло чисте, все про чо була марґарина, або масло мѣшане зъ марґариною.

— **Выдѣлъ краевый ухваливъ** увôльнити товариство ткачôвъ въ Корчинѣ вôдъ в ѣхъ додатковъ до податковъ на часъ вôдъ 1 жовтня 1893 до 30 вересня 1903.

— **Розширенье вôдпочинку недѣльного.** Міністеръ торговлѣ въ порозумѣню зъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ и просвѣты выдавъ розпорядженье входяче заразъ въ житье, а заострююче рескриптъ міністерства зъ дня 27 мая 1885 р., именно: торговлѣ поживы, ґрайзлернѣ, овочарнѣ, молочарнѣ, склады муки и торговлѣ корѣнни та вод мінеральныхъ въ мѣстахъ зъ населеньемъ бôльшимъ якъ 20.000 душъ мусять бути замкненѝ въ недѣлю вôдъ годины 12-ои до 6-ои пополудни. По годинѣ 6-ôй можуть бути отворенѝ лише на 2 години. Въ иншихъ мѣстахъ продажь въ тыхъ торговляхъ дозволена вôдъ рана до 3-ои годины зъ полудня. Те саме дотыкае також торговель зъ выробами зъ вепрового мяса.

— **Огнѣ** Зъ Вишнѣвчика пишуть намъ: Дня 30 н. ст цвѣтня с р. въ ночи погорѣли въ Вишнѣвчику 4 загороды селяньскѝ. Шкода выносить 3500 зр. У Яцка Иванчишина погорѣло крôмъ всѣхъ будынкôвъ ще 7 штукъ худ бы. Двохъ зъ погорѣлцѣвъ було обезпеченыхъ а то Яцко Иванчишинъ въ „Фенiксѣ“, зъ вôдки не маe надѣѣ одержати вôдшкодованя, бо не плативъ правильно премій; другій Василь Рудникъ бувъ обезпеченый на 180 зр въ „Днѣстрѣ“ и одержавъ до 14 днѣвъ 177 зр. вôдшкодованя. За скоре зліквідованье шкоды складае погорѣвшій на тôмъ мѣсци сердечну подяку Хв. дирекціи „Днѣстра“.

— **Почетне горожаньство** надала громада Лютовиска нотареви д-рови Арт. Блюменфельдови при нагодѣ его перенесеня зъ Лютовискъ до Устрѣкъ долѣшныхъ. — Таке саме горожаньство надала рада мѣста Станиславова президентови зелѣзниць державныхъ д-рови Билиньскому.

— **Дрôбни вѣсти.** Архикнязь Райнеръ вôдъѣхавъ передвчера вечеромъ зô Львова поѣздомъ кракôвскимъ. — Доповняючій выбôръ одного члена рады повѣтовои въ Яслѣ зъ ґрупы бôльшихъ посѣлостей, розписаный на день 25 н. ст. червня — Польскій „Селяньскій союзъ“ скликуе народнѣ вѣча до Коросна, Бжеска и Ряшева щобы обговорити результаты коаліціи и парляментарнѣ вôдносины.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 18 мая. Дозволено ввести въ австрійскôй арміи бездымный порохъ и вôдповѣдни набоѣ пушочнѣ.

Острава моравска 18 мая. Страйкъ майже укôнченый, робôтники приступили до працѣ.

Бѣлградъ 18 мая. Правительство выкрыло заговôръ. Вôдбули ся численнѣ ревізіи и увязненя. Мѣжь иншими заряджено ревізію у міністра Тавшановича. — **Король намѣряе** засистувати конституцію коли-бъ трибуналъ касаційный узнавъ его указъ що-до реституціи Милана за неважный.

Букарештъ 18 мая. За-для угнету мадярскимъ елементомъ Румуны въ Семигородѣ дуже взбурени. Арештованя, ревізіи не устають.

Римъ 18 мая. Прокураторъ внѣсъ, укарати посла де Феліче 22 лѣтною карою вязницѣ.

Лондонъ 18 мая. Надѣють ся цѣлковитои крізы кабінету за-для того, що зъ кабінету выступивъ міністеръ торговлѣ Мунделя.

Надболане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.

188 1—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

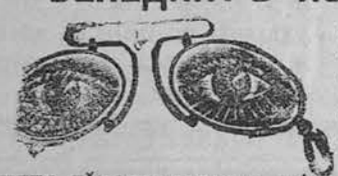

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовѝ			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	(0)	6^{0}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	$^{c}34$	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—		6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	19	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичъ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12^{27}	—
Бориславa	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ $^{10}/_{7}$ включно до $^{30}/_{8}$)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдклика).	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшний		особовѝ		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан) на Тарнôзъ або Ряшевъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ $^{1}/_{6}$ включно до $^{30}/_{9}$)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	244	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	608	256	940	10^{30}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	622	—	10^{01}	10^{47}	—
Сучавы	615	—	10^{35}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	615	—	—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	615	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	615	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	615	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{00}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ $^{10}/_{7}$ включ. до $^{31}/_{8}$)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклика)	—	—	2^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информацiйныхъ, касахъ стацiйныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанѣ грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информацiйнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) и съ також въ бюрѣ информацiйнôмъ ц к. австр. зелѣзниць держ вныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль) удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацiй вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информацiйныхъ продае ся выдаванѝ черезъ ц к австр. зелѣзницѣ державнѝ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ також тарифы. 4980

Рôкъ заснованя 1837.

ПОСТѢЛЬ *власного выробу*

якъ

Колдры, Матерацы, Подушки, Сѣнники и Вкладки пружиновѝ

Полотна, Столове бѣлье, Шифоны, Ширтінґи, Бѣлье мужеске, Хусточки до носа, Панычохи, Скарпитки, и Бѣлье трикотове

найдешевше въ магазинѣ

І. Дрекслера и Сывôвъ

площа Капітульна ч. 2

Цѣнники и пробки на жаданье. 180 1—3

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

БРИ-

твы швайцарскѝ и англійскѝ, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякѝ приборы до голеня

поручае найдешевше 2537

торговля прибôровъ до подорожи, бѣля мужескôго, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТôВЪ ЛЯНҐНЕРôВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѝ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуваны и зъ образомъ поручае

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотѝ и чорнѝ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилае пляны 4641 44 ?

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБôТНЯ** 119-156

ръзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробницъ, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Абітурієнтъ

ц. к. академ. ґімназіи глядае лекціи на провінціи. Адреса: 39 х., poste restante, Львôвъ. 187 1—3

БЮРО М. ВОНСОВИЧА

Сикстуска ч. 3. І. поверхъ

поручае

крôмъ ґувернантокъ, учительокъ, офіціялістôвъ, всяку

189 добôрну службу 1—?

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѝ и хлопячѝ, якъ також одяги дитячѝ и уніформы. Також позваляю собѣ поручитись Вел. Духовеньству яко спеціялістъ въ роблени сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовляють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто $4^3/_4$ клґ. **оплаченй до кождои стаціи почтовои въ краю.**

Цейльонъ грубозернис.	зр.	10·80
„ середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9·60
Ґватемаля	„	9·20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Збôрка маєва зъ року 1893.

$^1/_2$ клґ. Конґо	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „	„	2·80
„ „ Мелянжь de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Мелянжь de Moscou безъ коробокъ	„	3·80
„ „ Имперіяль	„	5·—
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1·50

поручає 15 17—22

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ьраєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй єсли зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 81—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1.60 кр. на чверть року 1 зр.

Зелѣзницею Кароля Людвика зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

ТРУСКАВЕЦЬ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

СТАЦІЯ КЛІМАТИЧНА И ЗАВЕДЕНЬЕ ИНГАЛЯЦІЙНЕ.

Урядъ почтовый и телеґрафічный въ мѣсци.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

Мѣсце купелеве въ чуднôй околици гôрскôй (400 м н. р. м.) богате въ жерела: **солонй и солоно-ґлявберскй**, вповнѣ заступаючй Киссінґенъ, Гомбурґъ, Маріенбадъ, Крайцнахъ, Фейнгавзенъ, Вісбаденъ и т. д. **жерело алькалічне, численнй сѣрчанй, боровиновй, зелѣзистй** отже выдає купелѣ: **солоно-сѣрчастй, намулово солонй, боровиновй.** Натриски носовй. Лѣченье електричностію. Масажь. Жентиця. Молоко. Тушѣ зъ солодкои воды.

Заведенье ингаляційне системы Васмута. — Приладъ до суспензіи.

Лѣченье въ Трускавци поручають въ недугахъ **золотушныхъ, гôстцевыхъ, килевыхъ, сифілістичныхъ**, въ довгихъ недугахъ полученыхъ **зô слезѣньемъ**, въ недугахъ дорôгъ **мочевыхъ**, особливо злогахъ **въ ниркахъ и мѣхури**, недугахъ **жѣночихъ, шкôрныхъ и нервовыхъ**, въ терпѣняхъ **дорôгъ вôддыховыхъ**, особливо **въ астмѣ.**

Ординують лѣкарѣ: **Д-ръ Аврелій Пльехъ**, цѣс. совѣтникъ зъ Ярослава, **д-ръ Зенонъ Пельчаръ** зъ Кракова и **д-ръ Штайнгавзъ** зô Львова пенс. ц. к. лѣкарь повѣтовый.

Заведенье має понадъ 300 комнатъ цѣлкомъ устроєныхъ вôдъ 50 кр. до 3 зр. денно.

Церковь, каплиця латиньска, читальня для женщинъ и мужчинъ, касино, добôрна орхестра, гарна саля балева, фортепянъ, прилады до товарискихъ забавъ якъ: крокетъ, лявнъ-теннісъ, білярдъ и кругольня, 6 реставрацій, мѣжь ними одна заведеня, цукорня, каварня, скверы прегарнй, пречуднй проходы, екскурзіи въ горы, ревніоны, концерты, театръ аматорскій.

☛ Вôдъ 25 мая до 1 липня и вôдъ 15 серпня до 25 вересня мешканя въ домахъ заведеня о 30% дешевшй. ☚

Убогй заосмотренй свѣдоцтвомъ убожества, вôдъ ц. к. староства будуть увзглядненй лишь въ першôмъ и третôмъ сезонѣ.

Всѣлякого рода замовленя приймає и всѣлякй поясненя подає Зарядъ жерельный въ Трускавци.

(Передрукъ не платить ся). 176 2—6

Ч. 19506.

ОГОЛОШЕНЄ КОНКУРСУ.

Видїл краєвий Королївства Галичини і Володимириї враз з Великим Княжеством Краківским оголошує сим конкурс на посаду фахового учителя низшої школи гірничої в Бориславі.

До тої посади єсть привязана платня 900 зр. в. а. річно і 120 зр. в. а. на мешканє.

Поданя треба вносити найдальше до дня 15 червня с. р. до Видїлу краєвого у Львові і долучити:

а) метрику родин;

б) сьвідоцтво відбутих шкільних наук і фахових наук гірничих;

в) сьвідоцтво служби, відбутої в копальнях, або сьвідоцтво заряду копальнї, в котрій компетент тепер трудить ся.

Близші інформациї і проґраму науки удїлить на жаданє Дирекция низшої школи гірничої в Бориславі.

У Львові дня 14 мая 1894. 190 1—2

Машинки до стриженя головъ и бороды по зр 6·50 и 7.50

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ТУТКИ циґаретовй 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант Мазуркевичь. Львôвъ, ул. Галицка ч. 12.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

☛ **впростъ зъ фабрики** ☚

Іа по 78 зр. IIа по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стаціи зелѣзничои. 4038

☛ **Вôдъ року 1868** ☚

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкôрянй, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры єсть рôвножь загально признане. **Берґера мыло смоляне має 40% смолы деревнои** и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно **Бергера мыла смоляного и уважати на побôчь** помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнй и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручає ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: ~~Мыло бенгеове~~ для нѣжности шкôры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ и такежь мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве на червенôсть лиця; мыло веснянкове дуже успѣшне; мыло таннинове противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; мыло до зубôвъ, найлѣпше средство чищеня зубôвъ.** Що до иншихъ родôвъ **мыла Берґера** звертаємо увагу на брошуру. Треба жадати **мыла Берґера**, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г Блюменфельда, А Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ **Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ** и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 7—24

Стація зелѣзницѣ МУШИНА-КРИНИЦЯ зъ Кракова 8 год. „ Львова 12 „ зъ Буда-Пешту 12 „

Ц. к. Заведенье жерельне

КРИНИЦЯ

(въ Галичинѣ).

Въ мѣсци: почта 3 разы денно телеґрафъ, аптика.

найобильнѣйша щава зелѣзиста

Положенье гôрске въ Карпатахъ 590 метр. надъ пов. моря.

Вôдъ стаціи зелѣзничои година дороги битои, знаменито удержанои.

Средства лѣчничй: По-при кліматичнй услôвя, купелѣ зелѣзистй, дуже обильнй въ ґазъ кислоты углянои, огрѣванй методою Шварца (въ р. 1893 выдано ихъ 36.000).

Купелѣ боровиновй, парою огрѣванй (въ р. 1893 выдано ихъ 13 500).

Купелѣ ґазовй зъ чистого квасу угляного.

Заведенье гідропатичне пôдъ управою спеціяліста д-ра Г. Еберса [въ р 1893 выдано процедуръ гідропатичныхъ 32.000].

Питье водъ мінеральныхъ мѣсцевыхъ и заграничныхъ, **жентиця, Кефиръ, ґімнастика лѣчнича.**

Лѣкарь заведеня жерельного д-ръ Л. Копфъ цѣлый сезонъ постôйно ординуючій.

Крôмъ того 12 лѣкарѣвъ вôльно практикуючихъ.

Проходы: Великій паркъ сосновый, знаменито удержаный.

Близшй и дальшй прогульки въ прегарнй Карпаты

Мешканя: Понадъ 1500 комнатъ зъ комфортомъ умебльованыхъ, зъ постелею и услугою, дзвôнками електричными и печами.

Костелъ католицкій и церковь. Величавый **Дôмъ жерельный**, кôлька реставрацій, кôлька пансіонатôвъ приватныхъ, молочарнѣ, цукорнѣ.

Музика купелева: пôдъ управою А. Вроньского вôдъ 21 мая.

Постôйный театръ, концерты. — **Фреквенція** въ р. 1893 4600 осôбъ. — **Сезонъ вôдъ 15 мая до 30 вересня.**

Въ маю, червни и вересни цѣны купелѣвъ, мешканя и стравъ въ головнôй реставраціи зниженй.

Розсылка воды мінеральнои: вôдъ цвѣтня до падолиста, склады у всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ въ краю и за границею.

Въ мѣсяци липни и серпни убогимъ нѣякои пôльги якъ на пр. увôльненье вôдъ таксъ жерельныхъ и т д. не будуть даватись. 170 2—6

На жаданье удѣляє выяснень

Ц. к. Заведенье жерельне въ Криници.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ **Bourett**, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 47—?

☛ **При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.** ☚

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 102. Львôвъ, Субота 7 (19 мая) 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свѣтъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить ся у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнô вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Письмо зъ Вѣдня.

Зъ Вѣдня пишуть намъ:

Вѣсть, подана „Дѣломъ“, мовь-то правительство намѣряє на Буковинѣ утворити нову, руску, епархію, выкликала въ кругахъ парляментарных широку дискусію надъ сею для Руси буковинськои преважною справою. Всякій пытає, що такого сталось на Буковинѣ? А вôдповѣдь одна: се плоды румунізаторскои політики, яку зъ великою непощадностью противъ рускои православнои церкви вôдъ кôлькох лѣтъ веде митрополитъ Мараръ-Андрієвичь, а котру то політику пôддержувавъ по уступленю гр. Пачого тамошный президентъ краю бар. Кравсъ, звязаный родинными зносинами зъ румуньскою шляхтою. Дѣйстно, румунізаторскі змагання митрополита Морара-Андрієвича на поли церковнôмъ пôйшли вже такъ далеко, що на якихъ 140 парохій чисто-рускихъ ледви 60—80 парохій посѣдає священикôвъ, володѣючихъ рускимъ языкомъ. Прочі парохіи остають въ рукахъ Румунôвъ, котрі не знаючи языка рускаго не проповѣдують народови, не катихизують молодежи анѣ въ церкви анѣ въ школѣ, и навѣть не слухають прихожанъ своихъ сповѣди. Они хрестять лише, вѣнчають и хоронять своихъ прихожанъ, и то за доброю платою. Румунізація церкви дôйшла вже до того, що въ духовнôй семинаріи въ Чернôвцяхъ въ сѣмъ роцѣ єсть всего 6 питомцѣвъ Русинôвъ! При тôмъ ширить консисторія православна, на скрôзь румуньска, терорізмъ такій межи духовеньствомъ собѣ пôдчиненымъ, що й руске духовеньство не смѣє выконувати церковныхъ функцій такъ, якъ бы треба було. Розумѣє ся, що посередъ такихъ вôдносинъ сѣльскій нарôдъ, котрый при церкви и черезъ церковь може набрати якоись просвѣты и елементарныхъ понять етики христіяньскои, дичѣє та ховає ся въ станѣ чоловѣка, що лише заспокоює потребы тѣла а про духове житя не має й найменшого понятя.

Сумнѣ тѣ обставины не могли уйти уваги центрального правительства и оно не въ силѣ дальше зносити такъ великихъ аномалій, продиктованых румуньскимъ шовінізмомъ. Тутъ уже заангажованый и интересъ державы, а то тымъ бôльше, що Румуны стремлять просто до зрумунщеня всеи Буковины и станули до борбы екстірпаційнои противъ Русинôвъ, Нѣмцѣвъ та Вôрменъ-Полякôвъ. Дивнымъ способомъ пôддержувало тѣ змаганя шовінізму румуньского міністерство гр. Таффого, а то за стараньемъ гр. Гогенварта, до котрого клюбу належали и належать послы румуньскі. Про розвôй другихъ народностей, про удержанье якоись рôвноваги гр. Таффе не думавъ, а може й не мôгъ думати, позаякъ по недостатку рускихъ послôвъ зъ Буковины въ парляментѣ вѣденьскôмъ вôнъ о справахъ буковиньскихъ бувъ завсѣгды информованый лишь односторонно, т. є. въ користь елементу румуньского.

Тѣ обставины були и причиною, що въ послѣдныхъ лѣтахъ, въ виду аґресивности Румунôвъ, послы нѣмецкі, вôрменьско-польскі и два рускі получили ся въ одноцѣльный клюбъ для вôдпору румунізаторскихъ змагань. Якъ бы не приступленье послôвъ Воляна и Тиминьского до румуньского клюбу, то коаліція антірумуньска була бы мала въ соймѣ буковинь скôмъ перевагу и була бы змогла противостати намѣрамъ румуньскимъ. Ласкавыми словами и надѣями притягнено згаданыхъ послôвъ рускихъ на сторону румуньску, а за ихъ плечима румунізація поступає вже дуже скорымъ крокомъ.

Що въ тыхъ змаганяхъ румунізаторскихъ крыють ся ще й змагання панрумуньскі — зъ тымъ не таять ся й самі Румуны. Правительство центральне а именно гр. Кальнокій добре знає, якимъ духомъ вѣє по сусѣднôй Молдавѣ та Волощинѣ, де прилученье Буковины до Австріи въ 1775 р. уважають розборомъ державы румуньскои. Звѣстне всѣмъ и то, що въ 1875 роцѣ, коли въ сто лѣтню память прилученя Буковины до Австріи вôдкрыто въ Чернôвцяхъ університетъ, богато знатнѣйшихъ Румунôвъ буковиньскихъ знайшло ся въ Яссахъ, де обходжено свято зовсѣмъ иншого рода... А нинѣ чи инакше?

Правдѣ можна бы сказати, що теперь зôмѣною начальника краю — а се вже довершеный фактъ — и зъ приходомъ другого президента можна бы на тѣ вôдносины вплынути рѣшучо и не приступати до подѣлу епархіи буковиньскои на руску й румуньску, — але намъ здаєсь, що всякі инструкціи, даній новому президентови, будуть за слабі, щобъ спинити акцію шовінізму румуньского. На Буковинѣ треба завести рôвновагу, именно межи народомъ рускимъ а румуньскимъ, а се дасть ся довершити лише черезъ подѣлъ церкви. Фонды на се найдуть ся, бо теперѣшный фондъ церковный має ще рôчні надвыжки въ сумѣ до 75.000 зр рôчно. Не помогло бы такожь и таке средство, щобы митрополитови теперѣшному дати до боку суфрагана-Русина. Суфраганъ такій мусѣвъ бы за-для становища свого пôдлягати воли митрополита.

Зъ справою тою звязана и конечнôсть якъ найскоршого заснованя ґімназіи рускои въ Чернôвцяхъ и взагалѣ конечнôсть — подбати о то, щобъ на Буковинѣ выростала интеліґенція руска именно до стану духовного. Впрочôмъ намъ сказано, що зъ подѣломъ митрополіи буковиньскои вся Буковина скоренько успокоить ся, бо борба національна, що нинѣ тамъ розгорѣла ся, ведесь именно и майже выключно лишь на поли церковнôмъ и то митрополичою консисторіею Марара-Андрієвича.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ пятницю, засѣданю палаты послôвъ поставлено кôлька интерпеляцій.

Пос. Кравсъ интерпелювавъ о знесенье обмеженя вкладокъ фондôвъ сиротиньскихъ до касъ щадничихъ.

Пос. Кайзеръ интерпелювавъ въ справѣ товариства асекураційного Reunione Adriatica Sicurta, котре заявило, що супротивъ оречень трибуналу адміністраційного заховує ся пасивно. Интерпелянтъ жадавъ, щобы заряджено карне доходженье противъ товариства.

Пос. Демель предложивъ внесенье, въ котрôмъ домагає ся, щобы заведеня обезпечень вôдъ нещастныхъ пригодъ звертали касамъ недужихъ ихъ выдатки. — Внесенье придѣлено комісіи промысловôй.

Пос. Пернерсторферъ поставивъ своє заповѣдане внесенье въ справѣ углекопныхъ робôтникôвъ. Внесенье складаєсь зъ трехъ частей: домагає ся заведеня осьмигодиннои працѣ въ копальняхъ, при чôмъ має вчислятись до того вже и часъ потрѣбный на въѣздъ и выѣздъ зô штольнѣ, зъ порученьемъ, щобы комісія промыслова якъ найскорше предложила своє справозданье въ тôй справѣ; — въ другôй части домагаєсь скликаня анкеты для розслѣду вôдносинъ гôрничихъ товариствъ консумційныхъ, а на случай потребы забороны тыхъ товариствъ; — вкôнци домагаєсь удѣленя державнои запомоги для родинъ убитыхъ робôтникôвъ у Фалькновѣ и Польскôй Остравѣ. Всѣ тѣ внесеня мають бути трактованій яко наглій.

[Пос. Пернерсторферъ заповѣвъ се своє внесенье ще передъ кôлькома днями. На ту вѣсть зôйшовъ ся на нараду екзекутивный комітетъ коаліційный и побоюючись, щобы внесенье пос. Пернерсторфера не выкликало можливого клопоту въ рядахъ коаліціи, ухваливъ: голосувати противъ наглости внесеня та передати єго комісіи промысловôй. Цѣла та нарада комітету екзекутивного выдає ся дуже смѣшна, бо раджено надъ тымъ, що властиво ще не истнувало.]

Пос. Пернерсторферъ забравъ голосъ, щобы мотивувати наглячôсть свого внесеня. Запомога для родинъ по убитыхъ — говоривъ — есть обовязкомъ людскости. Гôрниче товариство консумційне допускає ся лихвы на робôтникахъ. Внесенье на осьмигодинный день працѣ не єсть передчасне. Навѣть поваги медичній заявили ся за осьмигодинною роботою. Така робота не лишь не спиняє продукціи, але противно єи побôльшає, доказомъ того даты статистичній, фаховій розвѣдки, мѣжь иншимъ розвѣдка посла Ернеста Плєнера о анальоґічныхъ змаганяхъ робôтникôвъ англійскихъ. Єсли дѣйстно, якъ сказавъ міністеръ рôльництва, три четвертины австрійскихъ копалень завели у себе вже осьмигодинный день працѣ, то ухваленьемъ внесеня не заводить ся таку наглу змѣну. Комісія промыслова повинна чимъ скорше скликати анкету и здати справу палатѣ зъ своєи дѣяльности.

Вôдтакъ полемізувавъ Пернерсторферъ зъ высказами міністра Фалькенгайна, котрый посередно закинувъ бесѣдникови, що для єгоистичныхъ цѣлей аґітує мѣжь углекопниками. Хто бы поважився закинути менѣ щось подôбного — кличе бесѣдникъ зъ обуреньемъ — сей самъ себе назвавъ бы клеветникомъ! Міністеръ рôльництва вôдкликувавъ ся до населеня, щобы навернуло ся до Бога. Того поклику не годилось звертати до робôтникôвъ, лишь до властителѣвъ закопôвъ, котрі своимъ поведеньемъ перечать истнованю Бога. Єсли Богъ займає ся такими справами на земли, то певно есть за осьмигодинною роботою. Выголошувати односторонній проповѣди, се рôвнаєсь пониженю религіи. Єсли бы Исусъ Христосъ нинѣ зôйшовъ мѣжь робôтникôвъ въ Фалькновѣ и Остравѣ, то ставъ бы, якъ давнѣйше за свого побуту на земли, потѣшителемъ опущеныхъ и гнобленыхъ. Треба бути религійнымъ все и всюды, не лишь тамъ, де небезпечности нема, але такожь и тамъ, де религійнôсть вымагає вôдваги и пожертвованя.

Наглячôсть внесеня пос. Пернерсторфера вôдкинено и ухвалено трактувати єго реґуляміново, придѣляючи до комісіи промысловои.

Приступлено до дебаты надъ етатомъ міністерства торговлѣ.

Пос. Гавкъ домагавъ ся вôдпочинку недѣльного для торговельникôвъ. — Пос. Лупулъ зачавъ вôдъ послѣднои промовы Стефановича и высказавъ гадку, що справы домашній треба полагоджувати дома, вôдтакъ обговорювавъ справу будовы льокальныхъ зелѣзниць на Буковинѣ. — Пос. Кульпъ вказувавъ на высокі тарифы зелѣзничі. — Пос. Теклі жалувавъ ся на конкуренцію Угорщины на поли продукціи млынарскои. — Пос. Кибекъ звернувъ ся противъ аґітаторôвъ соціялістичныхъ, котрі пôдбурюють робôтникôвъ — Пос. Спінчицъ высказувавъ потребы Истріи. — Пос. Фуксъ поставивъ резолюцію що-до устроєня телєфону мѣжь Вѣднемъ а Краковомъ. — Пос. Кайзеръ пригадавъ правительству, щобы при заключеню договору зъ Россією и Румунією звертавъ увагу на интересы рôльництва.

На тôмъ перервано дискусію, а слѣдуюче засѣданье нинѣ, въ суботу.

— —

Вчера радила комісія промыслова надъ внесеньемъ пос. Руса що-до розслѣдженя вôдносинъ въ моравско-шлезкихъ углекопахъ. — Міністеръ Бакегемъ заявивъ, що поручивъ выготовити детайлічні справозданя о подѣяхъ въ Фалькновѣ и Остравѣ, та що се справозданье предложить ажь за вôсѣмь днѣвъ. — Міністеръ Фалькенгайнъ заявивъ, що слѣдство ведесь. — Пос. Леваковскій поставивъ внесенье, щобы презесъ комісіи подавъ до вѣдомости палаты послôвъ оба тѣ заявленя на найблизшôмъ засѣданю. Анѣ комісіи, анѣ парляменту не повинень нѣхто пôдозрѣвати, мовь бы бувъ намѣръ цѣлу справу замазати. Міністеръ Бакегемъ хоче ажь по 8 днихъ предложити справозданье, за той часъ скôнчить ся сесія парляментарна и справа проволѣче ся. — Послы Люеґеръ и Рошковскій пôдперли внесенье Леваковского, бо комісія не повинна брати на себе такъ тяжкои одвѣчальности. — Пос. Найвіртъ жадавъ, щобы розправы вôдложити на 8 днѣвъ. — При голосованю принято внесенье Найвірта на вôдложенье 21 голосами противъ 4 голосôвъ.

Законы супружі

въ угорскôмъ парляментѣ.

Въ четверъ зачала ся въ угорскôмъ парляментѣ дебата надъ законами супружими, а властиво надъ повѣдомленьемъ (nuntium) палаты магнатôвъ о результатѣ своихъ ухвалъ въ тôй справѣ. Послы явились дуже численно.

Президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле заявивъ въ имени своємъ и цѣлого міністерства, що незмѣнно стоять при первѣстнôмъ проектѣ закона. А що ажь надто добре обговорена цѣла справа, то новои дискусіи не треба розводити, — длятого ставить внесенье: Палата послôвъ, придержуючись ухваленого собою проекту закона о правѣ супружôмъ, вôдсылає єго на ново до палаты магнатôвъ, що ще разъ розважила и прилучила ся до ухвалы.

Проводирь сторонництва независимыхъ Юстъ накинувъ ся на палату магнатôвъ. Послѣдна ухвала доказала, що потрѣбна доконче реформа палаты магнатôвъ, бо она опираючись на кастовости и привілеяхъ не може вôдповѣдати основѣ репрезентаційнôй, на котрôй здвигнена палата послôвъ. Палата магнатôвъ руководилась въ своєй ухвалѣ теольоґічными взглядами, а законодатство не може опиратись на односторонныхъ поглядахъ конфесійныхъ. Длятого прилучає ся до внесеня президента міністрôвъ.

Гр. Войт. Апоній иронічно критикує теперѣшне правительство угорске, котре маючи бôльшôсть не вмѣє инакше оправдати свого пораженя, якъ лишь тымъ, що складаєсь вину на вплывы вѣденьскі. Правда, що потрѣбна реформа палаты магнатôвъ, але тои реформы не можна переводити скорше, доки не успокоить ся парлямент. Радше можна бы по примѣру Англіи вôдкликатись до волѣ народу, але тогдѣ треба бы розписати нові выборы до парляменту. Се було бы дуже небезпечне пôдъ теперѣшну пору, бо тогдѣ квестія законôвъ супружихъ була бы окликомъ выборчимъ. Зъ того выходить, що одинокій выхôдъ лежить въ компромісѣ. Правительство и ліберальна партія мусять дещо попустити, бо инакше и палата магнатôвъ выдержить при своєй первѣстнôй ухвалѣ. Ставить внесенье: Проєктъ вôдкиненый палатою магнатôвъ передаєсь комісіи судôвництва, щобы переробила єго въ тôмъ напрямѣ: Матеріяльне право супруже и юдікатура въ справахъ супружихъ удержують ся въ теперѣшнôй формѣ. Супружество заключаєсь правильно передъ священикомъ и лишь въ случаяхъ, де заходять церковнѣ перешкоды, не признаванѣ державными законами, або єсли компетентный душпастырь вôдмовивъ удѣленя супружества, вкôнци єсли супруги приналежать до непризнаныхъ державно вѣроисповѣдань — обовязує цивільне заключенье супружества

По промовѣ гр. Апонія пôднѣсъ ся такій гамôръ (прихильники оплескували а противники кричали), що треба було перервати засѣданье. Коли зачалось на ново засѣданье забравъ голосъ міністеръ судôвництва Сілядій.

Міністеръ зачавъ вôдъ порôвнаня палаты послôвъ зъ палатою магнатôвъ. Лишь палата послôвъ єсть одинокимъ легальнымъ высказомъ публичнои опініи Угорщины. Ухвала палаты магнатôвъ опирала ся на основѣ догматичнôй, але догматы добрі лишь для соборôвъ, а не для горожаньского законодатства. Бôльшôсть противъ предложень була осягнена лишь участію достойниковъ церковныхъ. Вôдтакъ застерѣгъ ся міністеръ, мовь бы се була воля цѣсаря, щобы предложеня супружі не були ухваленѣ. Такій вплывъ бувъ бы противконституційный. Щобы переперти волю палаты магнатôвъ, ужиєсь такого средства конституційного: покличе ся певне число особъ на дѣдичныхъ членôвъ палаты магнатôвъ. Єсли бы и то не помогло, тогдѣ буде можна подумати, чи взагалѣ не розвязати бы палату магнатôвъ и въ сей способъ змѣнити дотеперѣшну систему двопалатну. — Рѣшучо спротививъ ся внесеню гр. Апонія.

Въ часѣ промовы міністра вôдзывались численнѣ замѣтки, неразъ досыть неприличнѣ. И такъ н. пр. коли пос. Дракуличь зачавъ дуже голосно выкрикувати, вôдозвавъ ся зъ-помѣжь послôвъ голосъ: „Треба єго выкинути. Вôнъ пяный!“ На се вставъ пос. Дракуличь и закликавъ: „Що се за безвстыдникъ, що посмѣвъ таке сказати?“ — Та афера скôнчилась поединкомъ мѣжь послами Дракуличемъ а Микльошемъ.

Такъ закôнчивъ ся першій день дебатъ, а до ухвалы прийде имовѣрно ажь на нинѣшнôмъ засѣданю.

Дописи „Дѣла”

— —

Зъ Подôля.

[Въ справахъ церковно-адміністраційныхъ.]

Недавно було въ новинкахъ 95-ого ч. „Дѣла“ помѣщено, кôлько коштує середно-лихій прихôдъ при обнятю єго, т. є. уже по канонічнôй институціи на пароха. Декотрі обчисленя уважаю за мнимі або безпôдставнѣ, бо н. пр.: 1) Годѣ числити въ кошты нового приходу податокъ грунтовый за попередный прихôдъ, єсли той податокъ бувъ добре обрахованый и розложеный за часъ припадаючій. 2) Такожь треба помирити ся [або ажь до трибуналу адміністраційного рекурсувати] зъ фактомъ, що фондъ релігійный каже собѣ звертати доходы епітрахильній за часъ завѣдательства [мѣсцевого або й сусѣдного], а за те платить теперь звычайно платню завѣдателеви [мѣсцевому и сусѣдному] а поле вынаймає въ аренду. Само арендованье то єсть тяжкимъ ударомъ для вдовиць и сирôтъ по священикахъ, котрымъ теперь нема притулку, нема ратунку — послѣдна надѣя мізерного доходу упала! Але-жь яке то буває арендованье, покажу на примѣрахъ и позволю собѣ при тôй нагодѣ помѣстити кôлька увагъ за фондъ интеркалярный.

Въ роцѣ 1891 въ листопадѣ умирає парохъ Н. Н., лишає засѣяныхъ 30 морґôвъ озимины, зораныхъ 30 морґôвъ пôдъ ярину и вже зораныхъ разъ 30 морґôвъ пôдъ озимину, що має сѣяти ся въ осени 1892 р., бо толоки на пасовиско не вживавъ, тôлько наймавъ собѣ пасовиско. Озимина була въ осени 1891 пересѣчно по 9 зр.=270 зр.; обробленье 30 морґôвъ [пôдъ засѣяну озимину] числѣмъ дешево по 7 зр., бо дуже добре оброблювано, отже 210 зр. Оранину 60 морґôвъ, т. є. 30 морґôвъ пôдъ ярину и 30 морґôвъ пôдъ будущу озимину — числѣмъ дуже дешево по $2^1/_2$ зр., выйде 150 зр. Отже кромѣ воженя навозу выдавъ вôнъ 270+

210+150=630 зр. якъ бы готôвкою передъ 1-имъ листопада 1891 р. Правительство вынаймае поле неоплачуе до масы наслѣдя тôлько моріôвъ, кôлько було торбкъ, и то тымъ самымъ збôжемъ. Въ осени 1892 р. приходить парохъ новый; дôстае вôдсѣвъ и вôдоране поле вôдъ посесора, але то мае заспокоити масу наслѣдя претендуючу квоту 630 зр зъ 4% вôдъ 1-ого падолиста 1894 р. Але-жь въ осени року 1892 пшениця 7 зр. а жито по 5 зр. 75 кр., а въ роцѣ 1891 було въ осени кожде по 9 зр.! Родина бувшого пароха и парохъ новый мають погодити ся, а фондъ релігійный забравъ грошѣ и нѣчо ихъ не загоджуе! А прецѣнь родина бувшого пароха чекае вже рôкъ на вложенй грошѣ!

Другій парохъ Х. У. умирае въ грудни 1893 р. На озимину на рôкъ 1894/5 ще не оравъ, якъ звычайно, але засѣявъ озимину и пôдъ ярину все обробивъ. А якъ бы хто умеръ въ червни — озимина туй-туй пôйде пôдъ серпъ, ярина и бараболѣ и кукуруза и сѣно в, а до того гнôй вывезеный и пôдъ озимину вже разъ зорано й заскороджено. Якъ тогдѣ числити собѣ претенсіи? Вже то правду сказати, що т. зв. „консисторскій“ подѣлъ доходôвъ зъ грунту бувъ лучшій вôдъ правительственного [вôдъ 25 марта до 25 марта], бо розрбзнявъ озимину и ярину при подѣлѣ. Нормы тіи були въ „Душпастирю“ зъ року 1889. Мимоходомъ скажу, що дуже дожидаю появленя пôдручника совѣтника Шабля [небавомъ передплатники будуть уже мати его въ рукахъ.]

А если вже говорю за интеркалярій, то розповѣмъ щось цѣкавого. Въ А. Б. умирае парохъ В. Г. дня 1 н. ст. листопада Староство пытае ся въ урядѣ податковôмъ: кôлько виненъ покôйникъ податку по конець року? Урядъ податковый выказуе рестанцію по конець року, т. е. по конець грудня 1891, а тымчасомъ староство каже сплатити чистый дохôдъ катастральный за часъ вôдъ 1 листопада [дня смерти] по 25-ого марта, — отже якимъ правомъ каже платити податокъ за листопадъ и грудень, коли такожь за тѣ два мѣсяцѣ бере фондъ релігійный собѣ дохôдъ чистый катастральный? Ще бôльша була зъ того замѣшанина, бо староство жаданя податковй и до фонда релігійного вôдсылало до суду властивого, а той завѣдомлявъ о тôмъ куратора масы. Зайшло при тôмъ куріозумъ. Кураторъ масы рекурсуе противъ всѣхъ тыхъ жадань староства, и то до намѣстництва, бо уважавъ деякй позиціи за неузасадненй, а другй за хибно обчисленй. На той рекурсъ вôдписуе староство, що противъ рѣшень суду нема рекурсу до намѣстництва и выдае само вже до суду и просто до куратора масы політичне ореченье: кôлько маса мае вплатити податкôвъ и зворотôвъ рбзныхъ. Противъ того ореченя рекурсуе кураторъ масы зновъ до намѣстництва и пише, що вôнъ хочь на селѣ, а знае, що противъ выркôвъ судовыхъ нема апеляціи до намѣстництва, але противъ жадань староства — хочь-бы черезъ судъ дорученыхъ куратори — есть и мусить бути рекурсъ до намѣстництва. Жаданя були неразъ безпôдставнй; н. пр. [якъ высше] податокъ за два мѣсяцѣ [листопадъ и грудень] непотрѣбно врахованый. За дякôвку пôсля ухвалы комітету розббрану казали 1½ зр. [3 короны] заплатити, бо такъ въ Pfarr-Inventarium зъ р. 1836 було вписано! Навѣть за якусь мосяжну пôдставку вôдъ лодки казали платити 15 кр. конв. монеты пôсля цѣны въ инвентари поданои! Пытаю ся: що мають робити тѣ пароси, що остають довго на мѣсци и рôзнй зайдуть змѣны въ инвентари? въ якій способъ зазначити то? — н. пр. поломали ся оловянй лѣхтарѣ а куплено циновй? — тымчасомъ повымирали провізоры померъ и довголѣтный парохъ, а приходить вôдданье церкви?

Вкôвци ще одно: Арендарь поля ерекціонального — н. пр. якійсь нечестивый жидокъ — робить вôдсѣвъ озимины въ осени и засѣвае ярымъ житомъ або ярою пшеницею, а новый парохъ вôдбирае вôдъ ц. к. комісаря за сѣвъ нѣбы то озимый. Правуй же ся зъ фіскусомъ! Судъ скаже, що не компетентный... Лишить ся навôзъ, не вывезеный бувшимъ пароxомъ — хто мае его завезти на поле пароха? лишить ся въ часѣ аренды — чому арендарь не вывѣзъ?

Рôзнй тѣ уваги списую тутъ, користаючи зъ свободы высказу въ нашôй прасѣ, и упрашаю всѣхъ сприяючихъ священьству о высказанье своихъ щирыхъ радъ.

Зъ Перемышля.

[Де-що про касы позичковй.]

Щасливй повстають теперь проекты, якъ заснованье касъ позичковыхъ и товариства аґрарного. Все то дуже красно, кобы лишь не омылитись въ рахунку й силахъ? Вѣруймо, що не омылимось. Лишь уже зъ самого разу мусимо собѣ вытыкати хибы и спомагати ся взаимно.

Львôвскй Русины! чей Вы не загнѣваетесь на мене, бо говорю правду, але вы прибзнили ся трошечка, мусять Васъ выпереджувати Перемышляки! — бо они першй закладають позичкову касу. Чому не було стати вамъ, столичнымъ, на першому мѣсци? Дарма, теперь уже не станете першй тожь и не борѣть ся о се Хвала, яка сплыве на Перемышлякôвъ, и вамъ прийде въ удѣлѣ, коли потрудитесь та заснуете у Львовѣ, въ центрѣ краю, Союзъ усѣхъ товариствъ фінансовыхъ, якъ се мають Поляки Związek Towarzystw zaliczkowych. Се бо конче потрѣбне для успѣшнои орґанізаціи и для улекшеня евіденціи розвитку товариствъ въ будущинѣ.

А теперь слôвце до ново-закладаючихся товариствъ, бо думаю що въ недовгôмъ часѣ не лише въ Перемышли, але скрбзь у всхôднôй Галичинѣ будуть они закладати ся. Мы тымъ, що пôзно почали нашъ розвитокъ на поли економічнôмъ, до теперь въ остатнôмъ пятьдесятилѣтю стратили много. Але почавши разъ дѣло, теперь мы не стратимо тôлько, що стратили Поляки въ короткôмъ, бо лише въ 20-лѣтнôмъ протягу часу. Стережѣмъ ся тыхъ хибъ и уважаймо бачнымъ окомъ, въ чôмъ они промахнули ся, щобъ намъ коли подббне не стало ся.

При закладинахъ якого-небудь кооперативного товариства мало звертае ся увагу на те, въ якій бы способъ перевести уже въ постановахъ статутовыхъ безпечне истнованье товариства. Жиды въ тôмъ одній не блудять и, якъ приглянемось институціямъ жидôвскимъ, котрыхъ — якъ се знаемо зъ моноґрафіи Тадея Лопушаньского — самыхъ кредитовыхъ товариствъ истнувало до 1891 року 1/2, то зрозумѣемо, якои они мудрои тримають ся системы въ адміністраціи своихъ институцій. Не ма що казати, штудерный то народъ!

Найббльшій секретъ полягае въ улекшеню затяганя позичокъ. Чимъ менче формальности, тымъ бôльше въ товариствѣ люде позичокъ затягають. Особливо-жь улекшенье велике се для низшои верствы. Мы передовсѣмъ повинній ратувати станъ рôльничій, тожь закладаючи якунебудь институцію повинній мы тямити, що нею маемо принести пôльгу менчôй братіи. Однымъ словомъ — кредитъ повиненъ бути якъ найбôльше доступный для селянъ, а се полягае въ зменченю всякои формальности.

Другою важною рѣчею есть, що товариства корпоративнй садять ся на великй дівіденды и на высокй проценты вôдъ вкладокъ щадничихъ, а дують ся зъ-за тои простои причины, що хотять собѣ позыскати якъ найбôльше удѣлôвъ и членôвъ и тымъ способомъ вôдъразу збити великій маетокъ. Зъ того-жь знова инша выходить халепа. Роздѣлюючи вже въ першихъ рокахъ истнованя за великй дівіденды, товариство не могло бы довго удержатись, тожь и становить ся высшй проценты вôдъ позичокъ. Очевидна рѣчь, що такимъ поступованьемъ якъ зъ одноі стороны зъѣднуе собѣ товариство вправдѣ бôльше членôвъ, такъ зновъ зъ другои всякій, хто хотѣвъ бы затягнути позичку въ такôмъ товариствѣ, выставляесь на страты, то очевидно въ такôмъ товариствѣ позички не затягае.

А найголовнѣйшою хибою въ усѣхъ товариствахъ належачихъ до Związku — есть неумѣстне веденье адміністраціи. Не перечу Полякамъ ерудиціи економічнои, однакъ першенство пôдъ тымъ взглядомъ вôддаю жидамъ Кошты заряду польскихъ товариствъ задатковыхъ — вчисляючи въ то платнѣ, тантіемы, ремунераціи, кошты синдикатскй, друки, податки — не то, що суть великй, але що-разъ збôльшають ся, такъ що теперь на кошты адміністраціи иде 16%. Се вѣдай за великій процентъ въ польскихъ товариствахъ, коли жиды въ тôмъ самôмъ часѣ [въ рр. 1888—1891] выдають на кошты адміністраціи лише 9%.

Отже коли Русины вже зъ самого першу звернуть свою увагу на тѣ рѣчи, то есть: на улекшенье кредиту, на умѣрковань дівіденды и на умѣтну й ощадну господарку [адміністрацію], то можна надѣятись, що уже въ першôмъ десятилѣтю двигнемось высоко и сли бодай въ половиннѣ не дорбвняемо нашимъ сусѣдамъ, то все-таки будемо о пару гелерôвъ богатшй нѣжь теперь.

Не можу на сѣмъ мѣсци залишити того, щобъ не звернути уваги загалу руского на касы позичковй по селахъ, котрыхъ — якъ до теперь — въ рускôй частинѣ краю есть 1600, о 100 менче нѣжь въ польскôй части краю Отже варта бы де-що й надъ ними подумати, позаякъ и въ нихъ дае ся чути бракъ орґанізаціи. Тожь передовсѣмъ мы Русины новинній старати ся по повѣтахъ закладати повѣтовй Союзы касъ щадничихъ, а тіи получити въ оденъ центральный Союзъ у Львовѣ. Зъ сего для насъ выходила бы двояка користь: одна та, що адміністрація скрѣпилась бы и уреґульовано бы якъ до теперь рôзну въ рôзныхъ мѣсцяхъ сто процентовую; а друге то, що рускй грошѣ не були бы пôдъ дозоромъ „польского ока“.

Зреасумуймо сказане, а представить ся намъ робота, до котрои не потребуемо нѣчиеи якъ лишь власнои помочи и котра буде стояти за всѣ „концесійки“. Подивѣмъ ся, що маемъ робити: 1) Постаратись о заснованье Союза товариствъ задатковыхъ. 2) Союза касъ позичковыхъ сѣльскихъ, — хочь думаю, на се выстало бы заложити одинъ Союзъ, котрый занявъ бы ся якъ товариствами задатковыми такъ и касами щадничими по селахъ. 3) Постаратись о основанье товариства аґрарного, порушеного въ 99 ч. „Дѣла“, котре бы було институцією взагалѣ пôдносячою рôльничій станъ рускихъ хлѣборобббвъ.

Не вôдъ рѣчи буде пригадати, щобы товариства задатковй мали такожь въ своемъ лонѣ фондъ емеритальный и фондъ для вдôвъ и сирôтъ по помершихъ членахъ.

Симъ кôнчу а заразомъ звертаюсь до всѣхъ займаючихъ ся тыми справами землякôвъ, щобъ освѣдомляли ширшій загалъ зô справами економічнои натуры.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— —

На надзвычайныхъ зборахъ товариства „Руска Бесѣда“ у Львовѣ 17 н. ст. мая велись нарады надъ справою будовы провізоричного театру рускоґо на часъ выставы и участи украинськихъ артистôвъ въ представленяхъ театральныхъ. Голова товариства д-ръ Савчакъ представивъ заходы выдѣлу въ тыхъ справахъ и предложивъ въ головнôмъ начерку прелімінарь выдатковъ та доходôвъ. По переведенôй дискусіи ухвалено, що выдѣлъ мае дальше вести розпочате дѣло, а именно выбудувати театръ при ул. Кохановского и заанґажувати на гостинній выступы поодинокихъ артистôвъ зъ трупы театральнои Садовского-Старицкого, мѣжь иншимъ и славно-звѣстну артистку п-ю Заньковецку.

— —

Загальнй зборы рускоґо товариства ремѣсничоґо „Зоря“ вôдбули ся вчера о годинѣ 8-ôй вечеромъ Участниковъ явилось досыть поважне число. Закимъ подамо обширнѣйше справозданье зъ дѣяльности уступаючого выдѣлу и касового обороту, нинѣ занотуемо лишь складъ нового выдѣлу, котрый заразъ таки уконституовавъ ся. Отже до нового выдѣлу зъ почетныхъ членôвъ выбрано: пп. В. Нагôрного, яко голову, д-ра Костя Левицкого, д-ра Льва Павенцкого. — Зъ мѣжь членôвъ дѣйстныхъ увôйшли въ складъ выдѣлу: пп. Дмитро Ковальскій, яко заступникъ головы, Иванъ Криловскій, яко секретарь, Григорій Васѣка, яко бібліотекарь, Павло Мартинôвъ, яко касіеръ, Якимъ Гренякъ, яко поборець, Іосифъ Данилюкъ, яко контрольоръ. — Заступниками выдѣлу выбрано: пп Юськевича Ференцевича и Ильчишина. — До комісіи контрольнои выбрано: пп. Возняка и Андр. Андрейчина.

Почетными членами именовано основателѣвъ „Мѣщаньскои Бесѣды“ въ Стрыю: д-ра Евгена Олесницкого и д-ра Евгена Озаркевича [теперь повѣтового лѣкаря въ Рожнѣтовѣ].

Порѣшено справити прапоръ для товариства и въ тôй цѣли завязавъ ся окремый комітетъ.

Що-до фонду будовы дому товариства, то станъ сего фонду представляе ся такъ: Вôдъ 20 грудня 1892 р до 15 цвѣтня 1894 р. вплынуло готôвкою 1036 зр. 8 кр., цѣнныхъ паперôвъ 100 зр., отже станъ касы до 15 цвѣтня 1894 выносивъ 1136 зр. 8 кр., а станъ субскрипцій 1007 зр. 86 кр., — значить разомъ 2143 зр. 94 кр.

Зъ капіталу сего умѣщено въ щадници „Народнои Торговлѣ“ 1036 зр. 8 кр., въ листѣ удѣловôмъ „Днѣстра“ 100 зр.

— —

Загальнй зборы „Львôвскоґо Бояна“ вôдбули ся вчера вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ при численнôй участи якъ панъ, такъ и панôвъ Зборы вôдкрывъ голова товариства проф. В. Шухевичь короткою промовою, почôмъ секретарь „Бояна“ п. Венґриновичь вôдчитавъ справозданье зъ дѣяльности уступаючого выдѣлу. Въ справозданю пôднесено мѣжь иншимъ: выдѣлъ вôдбувъ вôсѣмь засѣдань, товариство брало участь въ чотирохъ концертахъ, выконуючи ихъ власными силами, дальше, до товариства прибуло 16 новыхъ членôвъ и бібліотека збôльшила ся чотирома новыми творами. Взагалѣ „Боянъ“ не оказувавъ сего року великого руху, за-для чого наступивъ певный застôй въ его розвитку. Причины сего факту треба глядати въ розладѣ рускои громады, и се вôдвертало увагу членôвъ „Бояна“, якъ и иншихъ товариствъ вôдъ точного сповнюваня своихъ обовязкôвъ. — Що-до конкурсу, розписаного „Бояномъ“ на написанье музичныхъ творôвъ, секретарь замѣтивъ, що на конкурсъ вплынуло чотири композиціи, зъ котрыхъ выконано одну п. Ф. Колессы однакъ не нагороджено нѣ одноі, бо бувшій дірігентъ товариства не предложивъ ихъ до оцѣнки юрѣ, якъ взагалѣ не повѣдомивъ выдѣлу чи и якій композиціи надбслано на его руки. За-для того продовжено речинець конкурсу до дня 1 ого жовтня 1894.

„Бібліотека музикальна“, остаюча теперь пôдъ зарядомъ „Бояна“ збôльшила ся о чотири новй выпуски. Зъ давнѣйшихъ выпускôвъ розпродано 1.099 примѣрникôвъ въ сумѣ 246 зр. 20 кр.; лишилось въ инвентари товариства примѣрникôвъ „Бібліотеки“ на суму 800 зр.

Навпослѣдъ повѣдомивъ секретарь, що выдѣлъ рѣшивъ взяти участь въ краевôй выставѣ.

Въ дискусіи надъ справозданьемъ забирали голосъ пп.: Копачь и Дрималикъ. Першій вказувавъ на причины застою, другій закидавъ що справозданье недокладне, именно тымъ, що въ нему не розказано, якъ поодинокй члены прикладались до сповнюваня обовязкôвъ, учащаючи пильнѣйше, або менше пильно на вправы. Длятого поставивъ, яко директиву для будучого выдѣлу, щобы справозданя подавати якъ найдокладнѣйше.

Справозданье секретаря принято до вѣдомости.

Скарбникъ товариства п. Рихвицкій начеркнувъ станъ касовый „Бояна“. Доходу було 1.143 зр. 65 кр, розходу 1 036 зр. 61 кр. — остало въ касѣ 107·04 зр готôвкою.

П. Копачь именемъ комісіи контрольнои заявивъ, що книги касовй найшовъ въ порядку однакъ не може здержати ся, щобы не вчинити деякихъ увагъ. Вôнъ поставивъ внесенье, щобы для улекшеня перегляду справити квітарь, покликувати частѣйше комісію. Що-до членьскихъ вкладокъ, то треба ихъ стягати що мѣсяця, и зновъ формально увôльнити тыхъ, котрй вкладки не въ силѣ платити. Такожь домагавъ ся, щобы рахунки „Бібліотеки музикальноі“ втягати до загальныхъ книгъ касовыхъ.

Се внесенье принято по довшôй дискусіи, а зборы, на внесенье п. Копача, удѣлили абсолюторію уступаючому выдѣлови.

Зъ порядку дневного наступивъ выборъ нового выдѣлу, до котрого увôйшли: проф. Шухевичь, яко голова, проф. Ілярій Огоновскій, яко заступникъ головы, д-ръ Федакъ, яко дірігентъ, п. Барвѣньска, яко дірігентка, п. Стрѣльбицкій, яко заступникъ дірігента, дальше пп.: Рихвицкій, Копачь и Венґриновичь Заступниками выдѣлу выбрано: панну Галю Огоновску и п. Северина Панькôвского.

До комісіи контрольнои выбрано пп.: Хандериса, Дрималика и Колодницкого.

При точцѣ „внесеня членôвъ“ референувавъ д-ръ Федакъ справу приступленя въ члены польско-руского союза всѣхъ спѣвацкихъ товариствъ. Надъ сею точкою вывязала ся жива дебата, котра остаточно скôнчилась тымъ, що майже одноголосно ухвалено вписатись въ члены згаданого союза, застерѣгаючи рускôй пѣсни и „Боянови“ вôдповѣдне становище.

Въ дискусіи надъ „выставою краевою“ рѣшено выставити въ рускôмъ павільонѣ збôрку инструментôвъ, выдавництвъ, фотоґрафій памятковыхъ зъ рбзныхъ концертôвъ и взагалѣ ґрафічный начеркъ розвитку „Бояна“.

По полагодженю поменшихъ справъ, котрй передано новому выдѣлови, проф. Шухевичь, сконстатувавши, що порядокъ дневный вычерпаный, замкнувъ зборы.

— —

На засѣданю старшины товариства ґімнастичного „Соколъ“, котре вôдбуло ся дня 17 н. ст. с. м. пôдъ проводомъ головы п. Василя Нагôрного въ присутности членôвъ старшины пп. Андрейчина, Гревяка, Масляка, Перуна, Шевчука, Бѣлика, Хойнацкого, Ганинчака, Колодницкого и Лаврôвского, ухвалено:

1. На мѣсце члена старшины д-ра Ом. Калитовского покликано заступника п. Колодницкого.

2. Принято протоколы зъ попереднихъ двохъ засѣдань старшины зъ дня 17 и 19 н. ст. мая с. р. вôдчитанй писаремъ п. Маслякомъ.

3. Принято до вѣдомости рескриптъ ц. к. намѣстництва львôвского зъ дня 13 цвѣтня 1894 ч. 27.672, пôсля котрого оно не мае нѣякого замѣту противъ порядку о строю Соколънôмъ для членôвъ товариства.

4. Припоручено комісіи одяговôй, щобы постарала ся о картину зъ моделемъ строю и предложила старшинѣ до двохъ недѣль; до сеи комісіи выбрано ще справника п. Лаврôвского.

5. Принято въ дѣйстнй члены товариства пп. Михайла Пулюя, Ивана Джуса, Тита Романчука, Володимира Иваницкого и Юлія на Пара.

6. Порѣшено, що слѣдуюче засѣданье вôдбуде ся въ суботу дня 19 с. м. о годинѣ 8-ôй вечеромъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Концесіи на поли шкôльництва одержали Поляки шлезкй, бо якъ пишуть до Vossische Ztg., міністеръ просвѣты поручивъ директорамъ препарандъ и учительскихъ семинарій на Шлезку, щобы старались приймати якъ найбôльше число ученикôвъ польскихъ въ цѣли выобразованя елементарныхъ учителѣвъ, умѣючихъ по польски, и уздобненя ихъ до удѣлюваня науки релігіи въ низшôмъ степены елементарныхъ шкôлъ въ языцѣ польскôмъ. Пôсля статистики находить ся деперь въ учительскихъ семинаріяхъ въ горѣшнôмъ Шлезку на 100 ученикôвъ 45, а въ препарандахъ 48 умѣючихъ по польски.

Просьба румуньскихъ селянъ до цѣсаря, котру выслали збôраній въ Колошварѣ, прийшла въ той способъ до цѣли. До Колошвару зôйшло ся много селянъ и они выслали трохъ своихъ вôдпоручникôвъ до Вѣдня, щобы представили на авдіенціи у цѣсаря жалобы и жалѣ румуньского народу. Але депутацію не допущено до авдіенціи и она була зневолена зложити въ кабінетнôй канцелярій просьбу такого змѣсту: „Ваше ц. и к. Величество! Тяжкй днѣ настали для вѣрного румуньского народу въ Семигородѣ и Угорщинѣ. Выбранй представителѣ нашого народу, котрй зложили меморіялъ у нôгъ престола въ 1892 роцѣ, находять ся нинѣ на лавѣ обжалованыхъ, якъ звычайнй злочинцѣ. Тѣ поважанй мужѣ сповнили тôлько волю нашого, три міліоны числячого народу, но думцѣ законноі ухвалы народу. Соромъ, якій угорске правительство зготовило намъ симъ процесомъ, кличе о пôмсту до неба, и щобы противъ того акту насильства глядати охороны, являемось передъ Вашимъ ц. и к. Величествомъ именемъ тыхъ, котрй зôбрали ся дня 7-ого мая въ Колощварѣ и насъ сюды выслали. — Вѣдень 12-ого мая 1894. Найвѣрнѣйшй пôддани: Теодоръ Квізоръ, Миколай Серлеа, Гавриль Тріфъ.“

— —

Въ нарадахъ мѣжнародного конґресу гôрничихъ роббтникôвъ въ Берлинѣ, анґлійскй вôдпоручники говорили про станъ роббтного пытаня въ Анґлій, констатуючи вдоволяючй вôдносины. Натомѣсть дуже яскраво вôдбивало справозданье моравского вôдпоручника Цінґера о послѣдныхъ подѣяхъ въ Остравѣ. Наступуючого дня конґресу прийшло до непорозумѣнь що-до президіи. Коли трохи втихомирилось, вôдозвавъ ся вôдпоручникъ зъ горѣшного Шлезка: Протестую противъ того, щобы соціялісты мѣшали ся въ нашй справы. Мы гôрники зъ Шлезка стоимо при цѣсареви и папѣ, а нашй законнй жаданя бажаемо осягнути дорогою правною. Мы годимось зъ поглядами анґлійскихъ роббтникôвъ.

— —

Парискій дневникъ Matin подавъ звѣстку, що Карно не буде кандидувати на президента республики при новыхъ выборахъ, котрй мають вôдбути ся въ осени. Сю звѣсть пускано вже кôлька разôвъ, мабуть длятого, щобы збагнути правдивй намѣры Карнота. Однакъ до теперь нѣчого не змогли довѣдатись. Пôсля пôвурядового комунікату Figara, Карно не думае аґітувати за собою, лишь пôддати ся ухвалѣ конґресу. Зъ того выходить, що Карно таки кандидуе на крѣсло президента республики

НОВИНКИ.

— — —

— **Засѣданье старшины „Сокола“** вôдбуде ся нинѣ, т. е. въ суботу дня 19-ого мая, точно о годинѣ 8-ôй вечеромъ. — *В. Нагôрный.*

— **Товариство „Академічна Громада“ въ Краковѣ,** подае до вѣдомости, що она мѣстить ся теперь при ул. Звержинецкôй [Zwierzyniecka] ч. 20.

— **Нову церковь** зъ мягкого матеріялу намѣряє побудувати громада Ступница, въ самбôрскôмъ повѣтѣ. Розходы обчисленѝ на 6000 зр. Пôдприємцѣ, що хотѣли бы приймити на себе ту будôву, мають зголосити ся до кôнця мая въ урядѣ парохіяльнôмъ въ Ступници, почта Кранцберґъ.

— **Новый краєвый президентъ Буковины.** Бар. Кравсъ вôдъѣзджаючи на вôдпустку до Вѣдня попращавъ ся вже оногды зъ урядниками правительства краєвого въ Чернôвцяхъ. Єго наслѣдникомъ, якъ доносять зъ Вѣдня, має стати совѣтникъ двора ґр. Ґоесъ зъ Целованца въ Каринтіи. Ґр. Ґоесъ належить до консервативнои партіи и уходитъ за незвычайно даровитого и енерґічного урядника.

— **Засѣвы на Подôлю россійскôмъ** роблять дуже гарнѝ надѣѣ. Жито и пшениця озимѝ такъ выбуяли, що мѣсцями треба ихъ скошувати Весняни роботы майже покôнченѝ, зъ ярого збôжа лишає ся ще одна гречка.

— **Въ справѣ умундурованя ученикôвъ** середныхъ шкôлъ въ Галичинѣ выдала краєва рада шкôльна на основѣ цѣсарскои постановы зъ дня 6 сѣчня 1894 р. и рескрипту міністра вѣроисповѣдань и просвѣты, слѣдуюче розпорядженье: I) Вводить ся однакове одѣнье (мундуры) для молодежи шкôлъ середныхъ въ Галичинѣ пôсля доданыхъ подрôбныхъ приписôвъ. II) Почавши вôдъ шкôльного року 1896/7 не вôльно буде ученикамъ середныхъ шкôлъ носити въ школѣ и за школою иншого одѣня, якъ лише приписане. III) Въ переходовôмъ часѣ (до 1 н. ст. вересня 1895 р.) можуть ученики носити ще звычайне одѣнье; не вôльно имъ однакъ яку небудь часть мундуру носити разомъ зъ звычайнымъ одѣньемъ. Подрôбнѝ приписы що-до введеня однакового одѣня (мундурôвъ) гласять: 1) Приписане однакове одѣнье (мундуръ) ученикôвъ середныхъ шкôлъ въ Галичинѣ (ґімназій и реальныхъ) має складати ся зъ слѣдуючихъ частей: а) блюза зъ гранатового сукна зô стоячимъ ковнѣромъ и двома кишенями на груди; б) панталоны звычайного крою зъ темно-сѣрого сукна зъ выстаючимъ швомъ; в) плащь зъ темносѣрого сукна зъ гранатовыми нашивками на ковнѣрѣ, зъ драґономъ зъ-заду и чорными роговыми ґузиками въ двохъ рядахъ по шесть; ґ) шапка зъ гранатового сукна зъ простымъ дашкомъ, ремѣнцемъ зô спряжкою и емблемомъ зъ бѣлои бляхи, означаючою катеґорію школы, а евентуально єи число, а именно: для ґімназіяльныхъ ученикôвъ G, для ученикôвъ реальныхъ шкôлъ буква R. 2) Въ лѣтнôй порѣ можуть ученики, замѣсть блюзы, панталонôвъ и шапки зъ сукна, носити ихъ того самого крою зъ сѣрого полотна; однако полотняна блюза має мати на ковнѣрѣ гранатовѝ суконнѝ вылоги (довготы 5 цм.) а на рукавахъ 5 цм. вôдъ кôнця гранатовѝ выпустки, шапка-же въ половинѣ высоты гранатову выпустку довкола. 3) На ковнѣрѣ суконнои, або на вылогахъ полотнянои блюзы носять ученики вôдзнаки пôсля кляcы, до котрои приналежать. Вôдзнакою для низшихъ клясъ суть срѣбнѝ пояски (вôдъ одного до чотирохъ) довготы 3 цм., а ширины 0·5 цм. Вôдзнакою для высшихъ клясъ суть такѝ самѝ золотѝ пояски (въ ґімназіяхъ для V до VIII клясы вôдъ одного до чотирохъ, въ реальныхъ школахъ для V до VII клясы вôдъ одного до трехъ). Щобы згаданѝ мундуры для ученикôвъ могли бути доставлюванѝ зъ краєвого матеріялу, дуже доброго рода и по найнизшихъ цѣнахъ, займило ся тою справою „Галицке торговельне товариство."

— **Преміованье худобы.** Заходомъ калуского вôддѣлу товариства господарского вôдбуде ся преміованье худобы селяньскои: въ Рожнѣтовѣ дня 21 мая, въ Болеховѣ дня 22 мая, въ Калуши дня 23 мая, въ охрестности Войнилова 25 мая. Въ часѣ преміованя вôдбуде ся такожь выбôръ штукъ, що надають ся до высланя на выставу краєву.

— **Новый театръ краковскій,** выкôнченый сего року, коштувавъ, якъ оголошує комісія театральна, загаломъ 707.906 зр. Поодинокѝ позиціи розходу представляють ся въ сей спосôбъ: Кошты будовы 519.937, освѣтленье електричне 108.585, декораціи, куртина и маґазинъ 43.460 зр., окруженье театру 18.674, непередвиджень выдатки 17.250 зр Єсли до сумы дѣйстныхъ коштôвъ выкôченя будовы додати платню для архітекта 25.500 зр., кошты передвступныхъ робôтъ 22.684 зр. и дрôбнѝ выдатки 3315 зр., то покаже ся, що загальна сума выдаткôвъ на новый театръ краковскій выносить 761.405 зр.

— **Прилюдну подяку** складаю симъ письмомъ участникамъ въ Шевченковôмъ святѣ, особливо нашимъ оперовымъ артистамъ: Вп. паннѣ Саломеи Крушельницкôй, Вп. Олександрови Мишузѣ и директорови Ярецкому, що зволили своимъ неоцѣненымъ трудомъ звеличати народне торжество въ память руско-украиньского пророка. Не менша подяка належить ся и Вп. паннѣ Тишиньскôй, що она гарною деклямаціею причинилась до пôднесеня торжества. Прилюдну подяку высказую вкôнци Вп. п. Евгенови Купчиньскому, котрый зволивъ потрудитись зъ далекои стороны, щобы чарующою грою на цитрѣ збогатити пиръ артистичный. — *Володимиръ Шухевичъ* въ имени комітету.

— **Змѣна властителя** Зъ Перемышля доносять, що маєтности Грушѣвъ и Клоницѣ простору 3000 морґôвъ, купивъ вôдъ Дембиньскихъ за 250.000 зр. Людомилъ Моравскій Neue fr. Presse доносить що ґр. Володисл. Баворовскій продавъ за 1,010.000 зр. свою половину маєтности Мокшишѣвъ пôдъ Ряшевомъ звѣстному спортсменови Болодисл. Шіндлерови, властителеви другои половины Мокшишева. Шіндлеръ має устроити въ Мокшишевѣ великій тартакъ.

— **Нечувану концесію** признавъ Русинамъ станьчикôвскій „Czas", подаючи звѣстку, що убійникъ о. Ардана, Гошовскій, є Русинъ зъ роду и неспокрôвненый зъ честною и знаною родиною Гошовскихъ у всхôднôй Галичинѣ, анѣ зъ краковскою родиною того-жь имени. Хочь намъ якъ милый Czas, хочь и якъ хотѣли-бъ мы покористуватись єго ласкавымъ признаньемъ и записати въ книгу роду рускаго таке славне имя, якъ Гошовского, то все таки не можемо, бô бôльше вѣримо словамъ урядового акту обжалованя, якъ балаканинѣ старого грѣшника. Отже, спаси-Бôгъ вамъ добродѣю за концесію; єи вы сховайте для себе и потѣштесь, що славный панъ Гошовскій походить зъ rodziny senatorskiej колишнои rzeczpospolitej краковскои та що вôнъ такій сановитый гербовый szlachcic, котрого не ялось при певныхъ функціяхъ покладати на голу лавку, лишь на застеленый килимъ. Ты старый грѣшнику знаєшь се добре, та тобѣ здаєсь, що скоро szlachcic стане злодѣемъ, убійникомъ и взагалѣ якою-небудь поганею суспôльною, що вже тогдѣ перетворюєсь въ Русина... Нѣ голубчику!

— **Про будову захôднои части сибѣрскои зелѣзницѣ** пишуть „Петерб. Вѣдомости": Зъ цѣлого того шляху, довжины 1500 верстъ, лишить ся незбудованыхъ лише 344 версты, котрѝ докôнчать ся въ лѣтѣ 1895 р Услôвя будовы дуже тяжкѝ. Буквально цѣлый матеріялъ, потрѣбный до будовы (лѣсъ, зелѣзо, камѣнь, цементъ) треба спроваджувати зъ дуже далека, прим. зъ Петербурга и Москвы (цементъ), зъ Урала (зелѣзо) и зъ охрестныхъ мѣсцевостей въ промѣрѣ 250—500 верстъ. Навѣть воду треба часомъ добувати артезійскими кирницями зъ глубины 80 сяжнѣвъ. Такихъ кирниць буде на тôмъ шляху пять. Мимо такихъ некористныхъ условій, зъ 48,000.000 рублѣвъ, асиґнованыхъ на будову тои части дороги, лишить ся ще якихъ 3,000.000 рублѣвъ. Верста захôдно-сибѣрскои зелѣзницѣ буде коштувати не бôльше якъ 30.000 рублѣвъ, числячи рухомый матеріялъ, выкôченье стацій и мостôвъ (три великѝ зелѣзнѝ мосты: черезъ Тоболь, Иртишь и Объ), выдатки на помôчнѝ средства при будовѣ (заведенье власныхъ пароходôвъ, суденъ, пôдводъ и т. ин.). Рухъ поѣздôвъ на цѣлôмъ тôмъ шляху розпôчне ся въ лѣтѣ 1895 р. Ся зелѣзница єсть одинокою въ Россіи, на котру уживає ся выключно россійскихъ матеріялôвъ.

— **Тифъ** ширить ся въ Яхторовѣ, повѣта перемышляньского, вже другій рôкъ и нема такого дому, де бы вôнъ вже не бувъ, не выймаючи навѣть приходства и школы. Причиною тои недуги, якъ сконстатувавъ повѣтовый лѣкарь, єсть нездорова вода и надзвычайна велика нужда яхторôвскихъ селянъ, въ котру они попали черезъ неурожай въ р. 1893 и въ попередныхъ лѣтахъ. Позаякъ въ многихъ домахъ дає ся чути бракъ всякои поживы и можна побоювати ся, що въ наслѣдокъ того прокине ся тифъ голодовый, для того выдѣлъ повѣтовый въ Перемышлянахъ, на предложенье повѣтового лѣкаря п. Валигурского, прислав на руки мѣсцевого пароха 100 зр. для найбѣднѣйшихъ громадянъ, особливо-же для навѣщеныхъ епідеміею тифа. Рôвножь ц. к. староство въ Перемышлянахъ прислало до Яхторова жандарма, щобы доглядавъ порядку въ селѣ, бо зверхнôсть громадска оказала ся на всѣ розпорядженя староства зовсѣмъ байдужною.

— **Въ Уневѣ** — якъ намъ зъ-вôдтамъ пишуть — пôдрѣзавъ собѣ горло бритвою Дмитро Яницевскій, полишивши жену и четверо дѣтей. Причиною самоубійства бувъ голодъ и нужда. Взагалѣ народъ въ тôмъ селѣ попадає въ велику розпуку, бо не має що єсти. Скора помôчь конечно потрѣбна.

— **Громадный страйкъ** почали нинѣ о годинѣ осьмôй челядники пекарскѝ въ Краковѣ. По улицяхъ ходять сильнѝ патролѣ войсковѝ, щобы не допустити до можливого нарушеня публичного ладу.

— **Огнѣ.** Дня 7 н. ст. мая повставъ огонь въ Грималôвцѣ повѣта брôдского и знищивъ кôлька будынкôвъ. Въ полумѣни одного дому погибла 13-лѣтна дѣвчина.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена рады повѣтови въ Надвôрнôй зъ ґрупы громадъ мѣскихъ розписаный на день 25 н. ст. червня, а такій-же выбôръ одного члена зъ ґрупы бôльшои посѣлости на 27 н. ст. червня.

— **Неофітка.** Зъ Ходачкова великого доносять про такій фактъ: Въ сѣчни с. р. выхрестила ся тамъ Розалія Шварцапфель, жидôвка, своячка мѣсцевого арендаря. Одинъ зъ мѣсцевыхъ селянъ, радный Феликсъ Воєвода, приймивъ неофітку за свою, має намѣръ адоптувати єи и обдарувати власнымъ назвищемъ. Передъ тыжднемъ зъѣхала тамъ комісія судова, щобы переслухати неофітку, бо єи свояки обжалували Воєводу, що вôнъ увѣвъ нелѣтну дѣвчину. Однако зôзнаня переслуханои полагодили цѣлу справу.

— **Зъ Вишнѣвчика пишуть намъ:** Въ ч. 91. „Дѣла" зъ дня 7 мая въ новинкахъ занотовано за польскими дневниками вѣсть про мнимый „нападъ на школу" въ селѣ Вишнѣвчику повѣта перемышляньского. Розголошено, що селяне напали въ ночи на школу та колами и полѣнами сяговыми повыбивано вôкна зъ мести на учителя Теодора Бориса, що выказавъ дѣтей не ходячихъ до школы, а рада окружна наложила на ихъ родичѣвъ грошеву кару. Черезъ те дописуватель до дневникôвъ польскихъ представивъ селянъ яко розбишакъ и противникôвъ просвѣты, а п. Теодора Бориса яко невинну жертву сповненого обовязку. Тымчасомъ рѣчь була инакша.

Зъ початкомъ 1893-ого року шкôльного выказавъ п. Т. Борисъ обовязаныхъ до школы всѣхъ бѣдакôвъ, що находять ся въ службѣ и нѣколи до школы не ходили, не поминувъ слѣпыхъ, хромыхъ та идіотôвъ, а навѣть декотрыхъ умершихъ — всѣхъ 108 — и спровадивъ на нихъ екзекутора, котрый грабивъ людей черезъ пять тыжднѣвъ, не зважаючи на те, що мѣсцева рада шкôльна ихъ увôльнила. Въ селѣ наставъ загальный плачь. Люде бѣднѝ несли на плечахъ дѣтей до школы голыхъ и босыхъ. Удавали ся кôлька разôвъ до ц. к. старосты, а той казавъ имъ, що ся справа повинна въ селѣ полагодитись черезъ мѣсцеву раду шкôльну, але п. Борисъ о тôмъ и слухати не хотѣвъ. Въ наслѣдокъ такого гнету хтось ще дня 2 листопада 1893 р. выбивъ три шибы у вôкнѣ п. Бориса. Отъ и цѣлый той „нападъ"! Анѣ жандармôвъ нѣхто не видѣвъ, анѣ варты не дававъ.

У Вишнѣвчику нарôдъ побожный, минувшого року розпочалась будувати нова церковь мурована за 12.000 зр. а сего року укôнчить ся. Окрôмъ жертвы Вбл. ґр. Романа Потоцкого 1.440 зр. — всю решту покрываютъ громадяне датками та роботою и радо все чинять мимо тяжкихъ часôвъ.. А п. Борисъ мовь-бы на перекôръ наложивъ на нихъ кару екзекуційну, нѣколи ще у Вишнѣвчику не чувану. — *Иванъ Степанôвъ*, мѣсцевый парохъ.

— **Трагедія родинна** лучила ся въ понедѣлокъ лат. Зеленыхъ святъ въ Марія-Лянцендорфѣ пôдъ Вѣднемъ. Въ тамошнôмъ готели отруило ся именно четверо рôднѣ, артистъ-малярь Іос. Коляржъ и эго три сестры. Всѣ були вже въ старшôмъ вѣцѣ. Причиною самоубійства була ихъ взаимна любовь и страхъ, що котресь зъ нихъ могло бы умерти передъ иншими. Они займали досыть выгôдне мешканье у Вѣдня при Трапельґассе и вели житье ощадне, але выгôдне и тихе. Коляржъ працювавъ вôдъ рана до вечера въ своѣй комнатцѣ, приладжуваєъ илюстраціи до часописей австрійскихъ и нѣмецкихъ и лише разъ въ тыждни выходивъ зъ дому для полагодженя интересôвъ. „Менѣ найприємнѣйше, коли я мѣжь сестрами" говоривъ до знакомыхъ. Днѣ плыли имъ тихо и погôдно. Не були нѣкому нѣчого винно, за все платили вôдъ разу, мало хто навѣть заглядавъ до ихъ дому, крôмъ четвертои сестры вдовы Матильды Бескибы зъ дочкою Маріянною. Передъ кôлькома тыжднями померла Бескибова, и єи смерть оповила глубокимъ смуткомъ прочу родину „Теперь на мене черга" повтаряли собѣ сестры. На се вôдповѣдавъ Коляржъ: „Нѣ, я вже не пережию смерти жаднои зъ васъ" и тогдѣ повстала середъ тои громадки гадка спôльного самоубійства. На Зеленѝ свята выбрала ся рôдня зъ сестрѣницею Маріянною на прощу до Марія-Лянцендорфъ. Всѣ пятеро були въ костелѣ, вôдтакъ на кладовищи, а выправивши Маріянну Бескибôвну до Вѣдня, замкнули ся въ наймленôй комнатцѣ въ готели и вже бôльше не показували ся. Вô второкъ найдено чотири трупы. На столѣ стояли чотири чарки зъ недопитою отруєю и великій кусникъ ціянкалі, завиненый въ паперѣ. Лежали такожь 3 зр. зъ карткою, на котрôй було написане: „за комнату" и 40 зр. въ кувертѣ на похоронъ. Крôмъ того полишили Коляржѣ листъ до однои своячки и таке письмо: „Наша послѣдна воля. Пращанье всѣмъ нашимъ своякамъ и приятелямъ; нехай про насъ згадують. Мы рôдня, Францъ, Анна, Ангонія и Юлія Коляржѣ, порѣшили кождe добровôльно и безъ примусу розстати ся спôльно зъ житьемъ, щобы уникнути болю вымираня по одному. Мы нѣкому нѣчого не завинили, нѣкого не обидили, нѣкому не лихословили и нѣчого злого не зробили, отже вôдходимо вôльнѝ и безъ докорôвъ. Застерѣгаємо ся рѣшучо противъ лѣкарскои секціи нашихъ тѣлъ Хочемо бути похороненѝ по христіяньски и католицки. Лишаємо на се грошѣ. Бажаємо и просимо, щобы насъ похоронено на тутешнôмъ кладовищи. Цѣле наше майно даруємо нашôй сестрѣници Маріи Бескибѣ. Высше наведенѝ." — Нещастныхъ похоронено въ Марія-Лянцендорфъ якъ собѣ того бажано.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Въ Козловѣ померъ лѣкарь мѣскій, д-ръ Іос. Милеровичь, въ 41-ômъ роцѣ житя. — Gazeta Stryjska перестала выходити за-для недостачѣ передплатникôвъ. Истнувала два роки. — Померла въ Штокгольмѣ звѣстна писателька шведска Марія Софія Шварцъ въ 75-ômъ роцѣ житя. Єи письма обôймають 60 томôвъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Рухъ граничный, Россія Форарльберґъ и Ліндавъ. Зъ важностію вôдъ дня 15 н. ст. мая 1894 увôйде въ житье нова тарифа. — Тарифа выимкова для збôжа и проч. въ пôвнôчно-нѣмецко галицкôмъ-пôвденно-захôдно россійскôмъ руху граничнôмъ. Зъ важностію вôдъ дня 15 н. ст. мая взглядно о скôлько пôдвышенье належитостей перевозовыхъ послѣдуе вôдъ 1 липня 1894, увôйде въ житье Ш. додатокъ до высше згаданои выимковои тарифы.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Львôвскій высшій судъ краєвый именувавъ практикантôвъ судовыхъ: Теод. Яскуляка, Евст. Дудровича, Казим. Родаковского, Стан. Пшибиславского, Брон. Могильницкого, Людв. Моталя и Вяч. Вжесньовского авскультантами судовыми. — Президія высшого суду краєвого у Львовѣ именувала канцелістами судôвъ окружныхъ: Стеф. Піцака выслуженого вахмістра жандармеріи при судѣ окружнôмъ въ Бережанахъ; Мих. Задрицкого выслуженого команданта стаціи жандармеріи та системізованыхъ дістарѣвъ табулѣ краєвои и мѣскои у Львовѣ: Генр. Квятковского, Верн. Вельцмана и Ант. Задарховского при судѣ краєвôмъ у Львовѣ. — Дальше именованѝ канцелістами судôвъ повѣтовыхъ: Альфр. Вінтеръ адъюнктъ податковый для Рожнѣтова, Берль Бібрінґъ пôдофіциръ для Кутъ, Іос. Новакъ пôдофіциръ для Зборова, а канцелістами для веденя книгъ грунтовыхъ: Едв. Аманъ канцелістъ при судѣ повѣтовôмъ въ Грималовѣ для окружного суду въ Тернополи, Казим. Цвенарскій канцелістъ суду краєвого у Львовѣ для Янова, Олекс. Дзюба вахмістръ жандармеріи для Борщева, Мар. Кавецкій пôдофіциръ для Олеська и дістарѣ табулѣ краєвои у Львовѣ: Левъ Венгриновичь для Тысьменицѣ та Ив. Флісъ для Сѣнявы.

— **Перенесеня.** Львôвскій высшій судъ краєвый перенѣсъ канцелістôвъ судôвъ повѣтовыхъ: Евст. Престальского въ Зборовѣ до Судовои Вишнѣ, Льва Щербиньского въ Кутахъ до Буска, Володисл. Фльоренцкого въ Рожнѣтовѣ до Городка, Володисл. Ґживацкого зъ Олеська до Грималова.

Вôдозва.

Въ цѣли представленя на выставѣ краєвôй якъ найкомплетнѣйшои збôрки писанокъ зъ усѣхъ сторôнъ нашого краю, удаюсь нинѣ зъ уклôнною просьбою передовсѣмъ до цѣлого Впр. Духовеньства и иншихъ Родимцѣвъ, щобы зволили надсылати якъ найбôльше писанокъ (по змозѣ выпорожненыхъ) на адресу: Проф. Волод. Шухевичь, Львôвъ, ул. Чарнецкого ч. 26. Кошты пересылки покрыю тутъ у Львовѣ. Въ надѣи, що Вп. Родимцѣ не вôдкажуть и въ тôмъ дѣлѣ менѣ ласкавои и необходимои помочи.

Волод. Шухевичь.

[Другѝ часописи просить ся о повторенье сен просьбы].

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 19 мая. Зборы столярскихъ майстрôвъ ухвалили вôдкинути жаданя страйкуючихъ челядникôвъ.

Острава моравска 19 мая. Змова робôтникôвъ цѣлковито полагоджена.

Бударештъ 19 мая. Комісія фінансова угорского сойму приймила валютовѝ предложеня разомъ зъ всѣми поправками, ухвалеными австрійскою палатою панôвъ. — Мѣжь послами Мікльосемъ и Драґуличемъ прийшло до поєдинку на шаблѣ. Оба противники легко раненѝ.

Бѣлградъ 19 мая. Заговôръ противъ короля Александра приписують амбасадорови Пашичеви. Найбôльше скомпромітованый великій промысловець Кабінесъ зъ Кралєва. Єго увязнено. Кромѣ того вôдбувають ся арештованя въ мѣстѣ и на провінціи, и арештованѝ переважно приятелѣ Караджорджевича. Говорять о завѣшеню конституціи.

Прага 19 мая. Прийшло до бійки мѣжь ческими и нѣмецкими циклістами. Поліція ужила оружія.

Берлинъ 19 мая. Конґресъ робôтникôвъ заявивъ ся 78 голосами противъ 10 за осьмигодиннымъ днемъ працѣ.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вижеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.

188 2—?

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 4—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Найчистѣйша алькалічна щавова ВОДА жерельна

найлѣпшій напитокъ столовый и покрѣпляючій

31 (V.)

выпробованый при кашлю, недугахъ горла, нежитѣ жолудка и мѣхура.

Генрикъ Маттоні, Карльсбадъ и Вѣдень.

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller),

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише** зъ охоронною маркою **„котва"** яко 4928 **правдивѝ.**

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ДѢНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши своє довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординує при ул. Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9 12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 передполуднемъ. 124 4—4

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣннѝ

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 22—30

БАРАБОЛЄ

добірний продає зарядъ добръ Гуменець почта Щирець по цѣнѣ умѣреній. 2—7
186

Матерацы дротяній до лѣжокъ по 12 зр. 50 кр.
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣники илюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлій сукнѣ а на жаданье до фастриґования и выпробованя пѣдъ ґарантією найточнѣйшого выкінченя. 70 23—?
Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пѣдъ ґарантією крою французского.
ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРОВНА
Львовъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

ДО АМЕРИКИ

за 7—8 днѣвъ.

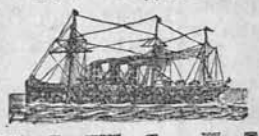

КАНАДА

и Сполученѣ Державы.

Білєты на скорѣ пароходы лініи Кунардъ замѣсть 80
лише 40 зр.

Близшій поясненя и проспектъ даромъ у одиноко концес. ґенеральныхъ заступниковъ

Б. Карльсберґъ и С-ка
Роттердамъ, Maaskade 20.

Кождый мужчина одержить вѣдъ канадійского правительства 250 пруских морґовъ вольнои землѣ 177 3—5

Заступниковъ всюды глядає ся.

РИМАНОВЪ

Заведенье жерельно-купелеве

Въ прегарнѣй долинѣ карпатскѣй надъ рѣкою Табою, окружене лѣсами шпильковыми Жерела йодо бромовѣ обѣймаючій сѣль, літъ и кислоту угляну. Вода уживана въ недугахъ скрофуличныхъ полученыхъ особливо зъ анемією (недостачею крови), бо кромъ дѣланя противъ скрофулѣвъ, вѣдживляє організмъ и скрѣпляє за-для великои скѣлькости зелѣза и кислоты угляной. Уживає ся въ недугахъ очей, горла, боловъ слезныхъ, недугахъ жѣночихъ, пухлинахъ и ствердѣняхъ, недугахъ костей и вставовъ, въ деякихъ недугахъ нирковыхъ.

Заведенье вѣддалене 8 кільометровъ вѣдъ стациі зелѣзницѣ державнои „трансверсальнои“ Римановъ Лѣкарь заведеня д-ръ І. Дукеть, кромъ него ординують все и иншій лѣкарѣ.

Почта, телеґрафъ, рѣзница, пекарня, молочарня двѣ реставрациі, склепъ корѣнный и ґалянтерійный.

Каплиця, въ котрѣй вѣдправляє ся богослуженье въ обохъ обрядахъ.

Пора купелева дѣлить ся на три части І. вѣдъ 20 мая до 20 червня, II. вѣдъ 20 червня до 20 серпня, III вѣдъ 20 серпня доки панує погода и лагѣдна пора Въ першомъ и послѣднѣмъ сезонѣ мешканя, що належать до заведеня дешевшій о 1/3 часть, пѣдчасъ сезону музика заведеня грає два разы денно Въ великѣй сали балевѣй гостинного дворця, вѣдбувають ся въ недѣлю забавы зъ танцями, а часомъ и середъ тыждня, такожь концерты, театры и т. ин.

Вода, сѣль, лугъ и намулъ лѣчничій, розсилають ся на жаданье заразъ. Головій склады воды и переробки мінеральній удержують у Львовѣ В. Вевюрскій, аптикарь; въ Краковѣ В. Вишневскій, аптикарь.

Всякій поясненя и брошурки розсилає дирекція заведеня жерельно-купелевого въ Римановѣ.

N. B. По тамтогорѣчнѣй повени вѣдновлено заведенье вже зовсѣмъ и цѣлковито, такъ, що Вп. Гостѣ не застануть нѣякого слѣду а противно найдуть заведенье прикрашене, мосты гарнѣ новѣ, а рѣку Табу основно забезпечену, що и найвѣльшои воды вже не треба боятися. 182 2—4

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо	зр. 9·50

4861 68—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Туманенье селянъ, Обманьство зъ косами!

Марка охоронна.

? По чомъ пѣзнати добру косу ?
? По чомъ пѣзнати злу косу ?

Вѣдповѣдь

на сѣ пытаня найде кождый господарь въ нашомъ новомъ катальозѣ косъ, друкованомъ у всѣхъ европейскихъ мовахъ.

Заки

хто купить косу, нехай замовить вѣдъ насъ картою кореспонденційною нашь катальоґъ косъ, котрый мы оплатно высылаємо.

МІНЦЕРЪ и С-ка у Вѣдни.

Розсылка косъ въ пачкахъ, почтою до громадъ и господарѣвъ.
Складъ фабричный: **ПАРИЖЬ.** 150 7—21

ІВОНИЧЪ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне
отвирає сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вѣддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дѣмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновѣ, 4) важнѣйшій прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевѣмъ пороблено можливѣ улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшій.

Въ порѣ вѣдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увольненя вѣдъ таксы лѣчничон.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-рь Кл. Дембицкій.*

Всякѣ зголошеня полагоджує

172 4—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пѣвнѣчнои Америки
въ
Нідерляндско-Американьскѣмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a
WIEN.

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.
20-52 **Поясненя безплатно.** 1

Товариство взаимного кредиту

у Львовѣ
ул. Валова ч. 14 надъ Центральною каварнею
приймає
вкладки ощадности
и опроцентовує ихъ по
5 1/2 0
удѣляє членамъ кредиту за мѣрнымъ процентомъ и
приймає въ депозитъ паперы вартостнѣ числячи вѣдъ тисяча 1/8 % провізіи
Всякихъ информацій удѣляє дирекція въ годинахъ урядовыхъ. 4974 5—?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає
всѣ ефекты и монеты
по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4 1/2 %	листы ипотечнѣ
5 %	листы ипотечнѣ преміованѣ
5 %	„ „ безъ премій
4 1/2 %	листы товариства кредитового земского
4 1/2 %	„ Банку краєвого
4 1/2 %	позичку краєву галицку
4 %	позичку пропінаційну галицку
5 %	„ „ буковиньску
4 1/2 %	„ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4 1/2 %	„ пропінаційну угорску
4 %	угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

3483

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає
по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ вылосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнній, такожь запавшій купоны за готовку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вѣдчисленьемъ справедшныхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштовъ, котрѣ самъ поносить.

4875 33—52

Абітурієнтъ

ц. к. академ. ґімназіи глядає лекціи на провінціи. Адреса: 39 х., poste restante, Львовъ.
187 2—3

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продає товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

„БАЛЛАБАНОВКА

безъ цукру и безъ анижу
Стара чиста житна горѣвка
въ наслѣдкахъ
лѣпша якъ конякъ
поручає
Кароль Баллабанъ
14 **у Львовѣ.** 18-?

Зъ причины сегорочнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збольшили мы о много нашій льокалѣ продажи. Власне надойшли въ великѣй скѣлькости **новости лѣтнѣ и осѣннѣ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо годнѣ поручення и безъ всякои конкуренціи суть тѣ товары:

10.000 пѣвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одяговъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащиковъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѣ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надойшли власне у великѣй скѣлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагодна
въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітуровъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppe) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ флянельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2, стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ хѣдниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Анґора 2 и 2·50.
Дерґи до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Дываны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5 1/2 метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякій зъ провінціи надсыланѣ поручення полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 48—?

МЕДЛІНҐСКА

ФАБРИКА ОБУВИ

у ЛЬВОВѢ

УЛ. СИКСТУСКА Ч. 6.

поручає свѣй найбольшій складъ въ цѣлѣй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постѣйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на подошвахъ; безъ конкуренціи. 77 11—50

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 103. Львôвъ, Понедѣлокъ 9 (21 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ стишка.

Скрытоубійство руского духовного.

[Статья надôслана].

Вырокомъ судьѣвъ присяжныхъ въ Перемышли зъ дня 12 с. м. вдоволено справедливости людскôй, що однодушно засудила страшный злочинъ потвору, котрого имя: Зигмунтъ Гошовскій.

Розправа, котрои наслѣдкомъ бувъ сей вырокъ, выказала наглядно, що священикъ, котрый за стороженье морали въ крузѣ свого дѣланя наложивъ головою, падаючи вôдъ скрытоубійчои руки злочинця противъ тои морали, бувъ характеромъ чистымъ и высоко додатнымъ. За те й погибъ. А священикъ бувъ се рускій.

Въ загальнôмъ перераженю тымъ злочиномъ всѣ пытали ся за причинами, котрѝ встромили въ руки скрытоубійче орудье чоловѣкови сякъ-такъ образованому, сынови дѣдича, маючому претенсію до шляхотства, католикови латиньского обряду. Причины тѝ були явно й широко порушуванѝ на головнôй розправѣ и выйшли на одну-однѣсѣньку: повну здичѣлôсть моральну.

Однакъ на сѣмъ розслѣдъ справы не скôнчивъ ся — тôлько дальше доходженье не належало вже до суду.

До суспôльности и стану, котрый нового зъ посередъ себе давъ мученика за мораль, треба пôйти о крокъ дальше и по сконстатованю, що цѣла краєва суспôльнôсть дѣйстно переражена и обурена злочиномъ переступника, спытати: якѝ обставины могли выховати Зигмунта Гошовского такъ морально здичѣлымъ, якимъ вôнъ самъ выявивъ ся въ часѣ судовои розправы? якѝ обставины выховали єго на убійника католицкого руского священика?

При сѣмъ пытаню насуває ся на очи передовсѣмъ фактъ, що реліґійне веденье Зигмунта Гошовского и дому, въ котрôмъ вôнъ довгій часъ явно провадивъ житье якъ найнеморальнѣйше и глубоко соблазняюче, не належало до покôйного мученика священика руского. Вôнъ сповнявъ супротивъ того морального одичѣльця священичій обовязокъ — очевидячки занеханый властивымъ парохомъ; вôнъ стерѣгъ, якъ пастирь добрый, своє стадо передъ вовкомъ зъ чужого стада. Дôмъ Гошовскихъ бувъ католицкій, властивый же парохъ сего дому роками не усуває въ домѣ сѣмъ соблазнь, що уйму чинить и єму, и католицизмови паствы єго, ба й станови и суспôльности, до котрои дôмъ сей належить. И тамъ, де вôнъ обовязокъ свôй духовный занедбує [цѣкава рѣчь: зъ якои причины?] єго мѣсце мусить заступити силою морального мусу священикъ рускій, приймаючи тымъ на себе всю ненависть панича, котрому — пôсля утертои въ подôбныхъ выпадкахъ фільософіи — ruski pop nic niema do rozkazu...

Не порушували бы мы сеи дразливои справы, але въ виду занадто явного поблажуваня блудамъ, яке де-не-де домы подôбнѝ Гошовскимъ находять у властивыхъ своихъ парохôвъ, и въ виду ставленя костелôвъ на Руси въ цѣляхъ латинізаціи, коли середъ истнуючихъ латинянъ прокидуєсь здичѣлôсть, — мучеництво пок. о. Ардана повинно для латиньского духовеньства грôмкимъ бути memento-мъ. Тутъ потрѣбно не прозелітизму та польонізаціи, але пильнованя власныхъ овечокъ, щобы почутье правдиво католицке у нихъ не выгасало...

И ще одинъ фактъ насуває ся на очи. Такій паничь Зигмунтъ, хочь якъ здичѣлый, все-таки не обходить ся безъ якоись духовои поживы, интересує ся часописями, читає книжки. А коли нагадаємо, щó то именно часописи, приступнѝ для него, писали въ своѣмъ часѣ о цѣлôмъ рускôмъ духовеньствѣ, — якъ они старали ся зъ вервою, гôдною лучшои справы, всяку повагу руского духовеньства у своихъ читателѣвъ пôдкопати, морально єго вбивати, — якъ въ тыхъ часописяхъ не знайшовъ ся за весь часъ напастей нѣ одинъ голосъ тверезый, розважный, остерѣгаючій, — коли згадати, якъ и повѣсть кинула ся на поле безженного обсмѣваня и понижуваня духовеньства руского, — якъ у великои части другои краєвои суспôльности, ученои несовѣстною частиною польскои прасы, увôйшли въ кровь згôрднѝ назвы: „pop“... „szyzmatyk“... „moskal“ — то на моральныхъ моторôвъ, выховавшихъ Гошовского, можна-бъ указати пальцемъ... Нинѣ они перераженѝ нечуванымъ злочиномъ — и Богу за се нехай буде хвала, бо се перераженье свѣдчить, що суспôльнôсть не стратила ще осуду добра а зла. Дай Боже лишь пôзнаня, що бурю збирає той, хто сѣє ненависть!

Але й ще одно годить ся зазначити. Хочь доси одинокимъ єсть фактъ матеріяльного скрытоубійства руского духовного — не знаємо, чи совѣсть загалу краєвои суспôльности, збуджена тымъ фактомъ, здає собѣ справу зъ того, що скрытоубійство моральне членôвъ сего стану єсть певного рода спортомъ въ певныхъ кругахъ. Трибуналу на сихъ спортсменôвъ дотеперь нема. Чи дôждемо ся сего трибуналу — въ осудѣ прилюднои опініи загалу замешкуючого край?!

Инакше мученицка смерть пок. о. Ардана и засудъ злочинця остануть ся безплодными...

Иванъ Негребецкій

Загальнѝ зборы

членôвъ товариства рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“ у Львовѣ.

Въ пятницю 18 н. ст. мая о 8 год. вечеромъ вôдкрывъ голова товариства п. Василь Нагôрный звычайнѝ загальнѝ зборы членôвъ „Зорѣ“ вôдповѣдною промовою. На внесенье п. Тиблючиньского вôддали зôбранѝ черезъ повстанье зъ мѣсць честь памяти помершого члена выдѣлу бл. п. Теодора Борисевича. Секретарь товариства п. Григорій Васѣка, дôставши слово, вôдчитавъ справозданье зъ дѣяльности выдѣлу и товариства за р 1893:

„Свѣтлѝ Зборы! Минувъ уже рôкъ, коли загальнѝ зборы выбрали выдѣлъ и вложили на него обовязокъ управляти товариствомъ и дбати про єго добро та єго розвôй. На нинѣшный день спросивъ выдѣлъ зновъ загальнѝ зборы членôвъ, щобы здавъ справу зъ того, якъ зъ порученого єму дѣла вывязавъ ся. Однакъ, на жаль, не всѣ члены того выдѣлу можуть стати передъ вами и зложити справозданье зъ порученои имъ чинности, бо люта смерть забрала одного зъ нихъ а именно бл. п. Теодора Борисевича. Я, що спонявъ обовязокъ секретаря товариства, позволю собѣ вôдчитати короткій вытягъ зъ цѣлорôчнои дѣяльности товариства нашого. И такъ:

Засѣдань вôдбувъ выдѣлъ въ тôмъ роцѣ 39 и залагоджувано на нихъ бѣжучѝ справы товариства.

Ще вôдъ пяти лѣтъ заходили ся выдѣлы товариства нашого около того, щобы придбати товариству обширнѣйшій або хоть догôднѣйшій льокаль, а доперва сего року удало ся дôстати вôдъ Свѣтлого совѣта „Народного Дому“ льокаль догôднѣйшій, бо въ партерѣ положеный и троха обширнѣйшій за доплатою по 6 зр. 25 кр. мѣсячно. Позаякъ льокаль сей бувъ въ дуже лихôмъ станѣ, змушенѝ були мы значнымъ коштомъ, бо 200 зр., привести єго до ладу; однакъ се дало ся тяжко почути нашôй невеличкôй касѣ. Щобы выдатокъ сей покрыти и для касы товариства де-що придбати, урядивъ бувъ выдѣлъ вразъ зъ комітетомъ забавнымъ вечерокъ въ сали „Народного Дому“, однакъ за-для малои участи кругôвъ неремѣсничихъ вечерокъ той не удавъ ся такъ, якъ сподѣвано ся, а товариство потерпѣло страту. Аматорскихъ представлень театральныхъ уряджено сего року три: у Львовѣ два а одно въ Стрыю въ користь заснованого тамъ товариства ремѣсничо-мѣщаньского „Мѣщаньска Бесѣда“. Львôвскѝ представленя пôдъ взглядомъ грошевымъ зовсѣмъ не удали ся.

Будучи въ посѣданю вôдповѣднѣйшого льокалю, уряджувано въ зимовыхъ мѣсяцяхъ сего року частѣйше вечерницѣ зъ вôдчитами и забавами домашными та танцями. Вôдчиты въ тôмъ роцѣ держали Впов. пп.: д-ръ Кость Левицкій про Маркіяна Шашкевича и про конституцію, проф. В. Шухевичь про фотографію, акад. Раковскій про бакцилѣ, акад. Кордуба про вôйны козацкѝ акад. Бѣликъ про електрику. Пп. прелеґентамъ за ихъ трудъ належить ся вôдъ насъ щира подяка

Новыхъ членôвъ приступило въ тôмъ роцѣ 23. Оденъ членъ, якъ вже сказано, померъ; товариство похоронило єго своимъ заходомъ и коштомъ, а члены занесли свого товариша на раменахъ своихъ на мѣсце вѣчного вôдпочинку.

Якъ минувшихъ лѣтъ такъ и сего року уряджувало товариство въ своѣмъ льокалю спôльне свячене и просфору, при котрыхъ не вôдмовили участи своєи Є. Е. митрополитъ и иншѝ члены почетнѝ товариства нашого

Сердечна подяка належить ся вôдъ насъ всѣмъ тымъ Вп. Добродѣямъ, котрѝ будь трудомъ своимъ, будь грошевыми жертвами змаганя нашѝ пôддержують, а именно: Вп. пп.: д-ру Петрови Сушкевичеви за безплатне лѣченье хорыхъ членôвъ, проф. Григорію Врецьонѣ за заохоту до складаня жертвъ на фондъ будовы дому для нашого товариства, панямъ Кочоровскôй и Ковальскôй за занятье урядженьемъ свяченого и просфоры, Свѣтл. совѣтови „Народного Дому“ за вôдступленье догôднѣйшого льокалю, Хв. Редакціямъ „Дѣла“, „Галичанина“, „Зорѣ“, „Буковины“ и иншимъ за безплатне вôдступленье примѣрника для нашои читальнѣ, Вп. послови Барвѣньскому за дарунокъ въ книжкахъ для бібліотеки нашои и всѣмъ тымъ, котрѝ лептами своими причиняють ся до збôльшеня фонду на будову власного дому „Зорѣ“.

Се бувъ бы маленькій образокъ нашои чинности цѣлорôчнои. Придивѣть ся єму и судѣть нашѝ дѣла, а поки-що позвольте менѣ, яко такому, котрый уже десять лѣтъ займає ся справами товариства сказати, що хотяй матеріяльно мы бѣднѝ, однакъ зъ кождымъ рокомъ стаємо богатшѝ духомъ. Приємно менѣ такожь и се сконстатувати, що на нинѣшныхъ десятыхъ зборахъ загальныхъ бачимо межи нами майже всѣхъ основателѣвъ товариства.“

Справозданье секретаря принято до вѣдомости.

Позаякъ справозданье касове мали члены выпечатане въ своихъ рукахъ, то звôльнено касієра п. Тиблючиньского вôдъ читаня, а на внесенье члена комісіи ревізійнои п. Іос. Данилюка удѣлено касієрови абсолюторію зъ веденя касы.

П. Андрейчинъ вôдчитавъ справозданье зô стану бібліотеки товариства. Зъ того справозданя видно, що бібліотека складає ся зъ 315 дѣлъ. Новыхъ дѣлъ прибуло сего року 39, а именно вôдъ пос. Барвѣньского 7, вôдъ редакціи „Дѣла“ 7, а вôдъ товариства „Просвѣта“ и общества им. М. Качковского разомъ 25 дѣлъ. Выпозичено членамъ до читаня 120 книжокъ. — Справозданье принято до вѣдомости.

Потôмъ приступлено до выбору нового выдѣлу картками. [Результатъ выбору помѣстили мы вже въ числѣ попереднôмъ. *Ред.*]

Дальшими точками сихъ загальныхъ зборôвъ було: справа святкованя десятыхъ роковинъ заснованя товариства, котрѝ припадають сего року, и справа прапору товариства. Рѣшено сего року святкувати десятѝ роковины заснованя товариства, а для уложеня проґрамы выбрано комісію въ складъ котрои увôйшли: голова тов. В. Нагôрный и пп. Данилюкъ, Ильчишинъ, Гнаткевичь и Крôль. Рѣшено такожь постарати ся о прапоръ для товариства.

Залагоджуючи послѣдну точку порядку дневного заименовано почетными членами товариства пп. д-ра Евгенія Олесницкого адвоката въ Стрыю и д-ра Евгенія Озаркевича лѣкаря въ Рожнѣтовѣ, першого за-для єго працѣ публичнои, другого за заснованье товариства ремѣсничо-мѣщаньского въ Стрыю.

Пôдъ конець загальнѝ зборы высказали устами п. Іос. Данилюка головѣ товариства п. В. Нагôрному и бувшому касієрови п. Тиблючиньскому подяку и признанье за ихъ труды коло розвою товариства.

По вычерпаню порядку дневного закрывъ голова зборы а заразъ потôмъ вôдбуло ся перше конститууюче засѣданье ново-выбраного выдѣлу. [О уконституованю нового выдѣлу подали мы вѣстку уже въ попереднôмъ числѣ. *Ред.*]

Рада державна.

На суботнѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ згадавъ президентъ палаты память пок. посла зъ мѣста Черновець, Генрика Ваґнера.

Міністеръ судôвництва ґр. Шенборнъ вôдповѣвъ на интерпеляцію пос. Гофмана щодо роботы вязнѣвъ въ той спосôбъ, що тѝ роботы що-разъ меншають и не можуть робити конкуренціи промыслови, але єсли бы зайшли поодинокѝ случаѣ, то міністеръ готовъ сейчасъ тому зарадити. — На интерпеляцію пос. Лянґа, чи вѣдоме міністрови истнованье жидôвскихъ товариствъ „Хаврусъ“, котрѝ выкористовують въ спосôбъ противзаконный екзекуційнѝ ліцитаціи, вôдповѣвъ міністеръ, що палата має проєктъ закона, нормуючій мобілярнѝ ліцитаціи, а въ § 520. нового закона карного выступає ся противъ того рода надужить.

Міністеръ рôльництва Фалькенгайнъ дававъ поясненя въ справѣ запомоги для родинъ робôтникôвъ, погибшихъ при експльозіи ґазôвъ въ копальни коло Дуксъ въ 1893 р.

Приступлено до дальшои дебаты надъ етатомъ міністерства торговлѣ.

Пос. Гофманъ домагавъ ся полѣпшеня платнѣ урядникôвъ почтовыхъ и телеґрафічныхъ. — Пос. Бянкині вказувавъ на покривдженье Дальматіи въ торговельныхъ вôдносинахъ.

Міністеръ торговлѣ ґр. Вумбрандъ замѣтивъ, що передо всѣмъ квестіи національнѝ спиняють точне и совѣстне трактованье предмету. Супротивъ наведеныхъ чиселъ, котрыми доказувано, що заключенѝ договоры торговельнѝ нанесли шкоду Австріи, выказавъ міністеръ примѣры неточности чиселъ білянсу торговельного. Активы и пасивы білянсу не доказують ще нѣчого. Промысловѝ и продукційнѝ державы мають часто пасивнѝ білянсы, а натомѣсть бѣднѝ рôльничѝ державы активнѝ білянсы торговельнѝ. Порôвнавши нашъ импортъ и експортъ зъ иншими державами, показує ся, що нашѝ економічнѝ вôдносины поправляють ся.

Загадавши про заключенѝ договоры торговельнѝ, повѣдомивъ міністеръ, що якъ разъ передъ єго промовою пôдписано договоръ торговельный зъ Россією. И той договоръ опираєсь на уступкахъ, признаныхъ для державъ найбôльше упривілейованыхъ, але помимо того рôльники не потребують приносити жертвы. Въ наслѣдокъ тыхъ уступокъ добула собѣ Австрія тѝ всѣ користи, якѝ осягла Нѣмеччина. Промыслъ австрійскій зыскає много. При заключеню сего договору не числено на хвилевѝ користи, лишь на постôйный добробытъ економічный.

Потребуємо управильненои валюты и сталыхъ договорôвъ торговельныхъ зъ сусѣдами. Треба було часомъ потерпѣти яку жертву, якъ н. пр. при договорѣ зъ Италією, але помимо того импортъ вина зъ Италіи зменшивъ ся, а експортъ австрійскихъ винъ збôльшивъ ся.

По переведенôй дискусіи ухвалено етатъ міністерства торговлѣ.

Румунізаторы розбрикались!

Пôдъ такимъ заголовкомъ мѣстить рускій тыждневникъ „Буковина“ въ послѣднôмъ своѣмъ числѣ таку-ось статью:

Семого мая розпочала ся въ Клявзенбурзѣ въ Семигородѣ карна розправа противъ д-ра Ратіу, волоского проводиря семигородского и товаришѣвъ. Они обжалованѝ за зраду державну.

Въ Румуніи є товариство Romania libera, котре взяло собѣ за задачу и дѣлає въ тôмъ дусѣ, абы вôдорвати Буковину и Семигородъ вôдъ Австро-Угорщины и прилучити до Румуніи. Отсе антіавстрійске товариство вызыскує процесъ д-ра Ратіу въ такій спосôбъ, що взыває Волохôвъ въ Румуніи, абы заявили своє обуренье противъ угорского правительства и абы вôдправляли по церквахъ богослуженя за обжалованыхъ. Але румуньске правительство заказало всякѝ такѝ демонстраціи въ цѣлôмъ королѣвствѣ и мотивує той заказъ тымъ, що нѣхто не має права мѣшати ся у внутрѣшнѝ справы чужои державы. Оттакъ льояльно поступило собѣ румуньске правительство супроти сусѣднои державы. Оно не хоче мати нѣчого спôльного зъ антіавстрійскими ирредентистами зъ Romania libera.

Цѣлкомъ инакше поступили собѣ въ тôй справѣ нашѝ домороднѝ політики волоскѝ. Они пôддали ся зовсѣмъ пôдъ команду ворожого Австріи товариства румуньского Romania libera. Політичне волоске товариство черновецке Concordia оголосило таку свою ухвалу, що завзыває буковиньскихъ Волохôвъ, абы выповняли въ цѣлôмъ краю точнѣсѣнько тѝ самѝ демонстраціи зъ поводу згаданого процесу, якѝ приписує Romania libera, кличе и взыває Волохôвъ буковиньскихъ до мести и молитвы проти угорского правительства за уніятскихъ Волохôвъ семигородскихъ, котрыхъ называє братами „однои крови и кости“. Правительство сконфіскувало Gazeta Bukovinei, що надрукувала тую вôдозву, и запретило головнѝ зборы Concord-іи зъ того поводу.

Отсѝ проявы въ нашôмъ краю дають дуже богато до мысленя, бо они дуже добре характеризують нашихъ проводирôвъ волоскихъ, тыхъ „автохтонôвъ“, „сторожѣвъ автономіи Буковины“, „хоронителѣвъ православія“, „опѣкунôвъ буковиньскои Руси“, „патріотôвъ австрійскихъ“, що кождои хвилѣ ажь розплывають ся въ своѣй льояльности. На самôмъ чолѣ політичного проводирства буковиньскихъ Волохôвъ стоить „нашъ“ митрополитъ зъ своєю консисторією, Мустаца, Зота, Вольчиньскій. Рѣшенье Concord-іи пôдписане Зотою, „рускимъ“ проповѣдникомъ Прокоповичемъ и професоромъ Стефановичемъ.

Заявленье спôвчутя буковиньскихъ Волохôвъ въ недоли своихъ братôвъ не лише въ Семигородѣ, Угорщинѣ, Румуніи, а навѣть скрôзь, де они не були-бъ, єсть зовсѣмъ людскій природный проявъ покревности; лише злобный чоловѣкъ мôгъ бы такимъ спôвчутьемъ зражуватись и єго легковажити. Мы, Русины, не маємо нѣчого противъ оказанои симпатіи Волохôвъ до Волохôвъ; тажь и мы Русины, розсыпанѝ по свѣтѣ и роздѣленѝ по рôзныхъ краяхъ, не зрѣкаємо ся и не зречемъ ся спôвчутя зъ долею нашихъ братôвъ въ Га-

личинѣ, Угорщинѣ, Московщинѣ, · ба навѣть ажь до Америки звертаємо свои симпатіи и любовь до нашои рѳднои крови и стоимо зъ американьскими Русинами въ духовѳй звязи. Отже не въ тѳмъ провина нашихъ домородныхъ волоскихъ проводирѳвъ, що заявляють взагалѣ своѳ спѳвчутье; провина лежить въ способѣ, якъ они ту свою симпатію братерску выявляють и якъ они рѳвночасно вѳдносять ся до такихъ братерскихъ чувствъ другихъ людей въ подѳбнѳмъ положеню. Солідаризувати ся зъ стремлѣнями и зарядженями товариства „Romania libera“, котру навѣть правительство румуньске *поборює* — а вже-жь само правительство румуньске буде найлѣпше знати, щѳ имъ хосенне, а що шкѳдне — се поступъ такій, котрого годѣ назвати льояльнымъ супротивъ нашои австрійскои державы.

Коли-жь дальше порѳвнаємо вѳдносины тыхъ волоскихъ проводирѳвъ супроти буковиньскои Руси: коли зважимо, якъ скажено они кидають ся на нашихъ братѳвъ галицкихъ, що працюють на Буковинѣ для добра своихъ тутешныхъ братѳвъ; якъ заѣло перечать они всяку, навѣть духову звязь буковиньскихъ зъ галицкими Русинами; якъ горлають они проти всякои стычности православныхъ Русинѳвъ зъ уніятскими Галичанами; якъ радѳ-бъ они заголомшити всяке духове житье наше на Буковинѣ; коли порѳвнаємъ отсе все зъ галасомъ и крикомъ проти мадярскихъ утискѳвъ уніятскихъ Волохѳвъ, котрыхъ узнають за братѳвъ однои крови, не зважаючи тутъ на те, що то уніятска кровь; коли нагадаємо, що тутешный митрополитъ запретивъ усяку духову поживу буковиньскому народови; що Зота голосивъ навѣть у соймѣ безглузду теорію, мовьбы то буковиньскѳй Русины зовсѣмъ иншій нарѳдъ якъ галицкѳй Русины, а грецкій Волохъ Мустаца верещить, щобы выдати буковиньскихъ Русинѳвъ имъ, отымъ безсовѣстнымъ махерамъ, на ласку й неласку, що они будуть имъ щирѣйшими опѣкунами и о ихъ добро лѣпше дбати, якъ ѳго питомѳй рѳднѳй заступники; коли все те перепустимо отакъ передъ нашими очима, то задрожить чоловѣкъ у всѣхъ своихъ суставахъ, розумъ стане и не найде вѳдповѣдного слова, щобы докладно назватнувати отыхъ фарисеѣвъ, тыхъ духоубійчихъ фальшивыхъ проводирѳвъ волоскихъ. Тутъ не дають они намъ дыхати, кидають ся на русскихъ послѳвъ и кричать явно у соймѣ: „Забирайте ся! мы будемо лѣпше опѣкувати ся вашимъ народомъ“ — а въ Семигородѣ вѣшають всѣ псы на Мадярѳвъ, кричать на утискъ и не хотять задоволятись опѣкуньствомъ Мадярѳвъ надъ волоскимъ народомъ.

Не красно тѣшитись надъ чужою недолею, мы-жь и не тѣшимо ся нею; мы подѣляємо бѳль семигородскихъ Волохѳвъ зъ причины ихъ утиску и ихъ кривды вѳдъ Мадярѳвъ, и подѣляємъ ѳго щиро, бо мы вѳдчуваємо такожь такій самій дуже дѳтклившій кривды и утиски на Буковинѣ вѳдъ — правда не Мадярѳвъ, але такихъ самыхъ, якъ мадярскій, волоскихъ загорѣльцѣвъ, — мы отже й знаємо докладно оцѣнити той бѳль, — але якимъ чиномъ, якимъ правомъ смѣють кричати про утискъ своихъ братѳвъ нашій волоскій загорѣльцѣ, коли они самі тутъ то саме поповняють, и то въ найстрашнѣйшѳй мѣрѣ поповняють те, на що у Семигородѣ горлають. Ба, ще гѳрше! Прецѣнь Мадяры ще не заказали Волохамъ читати все, що волоске, и стыкати ся зъ волоскими товариствами, а у насъ и таке стало ся, а зробивъ се нѣхто иншій, якъ наша злюща мачуха, нашь волоскій митрополитъ! Отакъ то й розумѣє Мустаца те, щобъ полишити заступництво руского народу имъ. Добре они ѳго заступають!

Розбрикались нашій загорѣльцѣ, нехайже брикають! Кажуть, що добре брикати, коли приступає. Алезані и Кравсъ пустили волоскимъ загорѣльцямъ мотузъ такъ дуже на довго, що й не диво, що ѳго не чують и напавъ ихъ бидзень. Они будуть такъ довго брикати, ажь у Вѣдни мѣродайнѣ круги почують, що мотузъ волоскихъ загорѣльцѣвъ, котрый ихъ зъ нашою державою вяже, готовъ урвати ся. А коли-бъ почали слѣдити за тымъ мотузомъ, то найшли бы легко того, хто ѳго найдужче торгає, они зайшли-бъ ажь до нашои резиденціи митрополичои, до того гнѣзда, де всякій несупокоѣ, всякій лиха въ нашѳмъ краю выводять ся.

Не розбивши того гнѣзда, не буде на Буковинѣ ладу нѣ супокою, не поможе навѣть и десята змѣна краєвыхъ президентѳвъ!“

Вѣсти зъ Украины.

Въ цвѣтневѳмъ выпуску „Правды“ находимо допись зъ Полтавщины про приватне святкованье по разъ першій въ однѳмъ повѣтовѳмъ мѣстѣ роковинъ смерти Тараса Шевченка. На се святкованье зѳбрало ся кѳлькадесять людей — старшихъ [мѣжь ними були деякій, що лично знали Шевченка] и молодежи. Дописуватель не описує цѣлого святкованя, а наводить тѳлько вступну промову одного молодого Украинця, котру — для характеристики поглядѳвъ — наводимо и въ нашѳй часописи:

„Шановна громадо!

Отсе нарештѣ у першій разъ зѳбрались мы вѳдсвяткувати память нашого незабутнього Кобзаря. У першій разъ — кажу — до великого нашого сорому! Але що-жь заборонялo намъ и доси щорѳчно справляти се національне свято, свято вѳдродженя Украины, якъ се роблять усѣ щирій Украинцѣ, усѣ щирій прихильники идеѣ истнованя украиньского народу яко окремои культурнои славяньскои націи. Я не кажу про національне суспѳльне святкованье, яке бувало на прикладъ у Галичинѣ, Буковинѣ и взагалѣ въ усѣй австрійскѳй Украинѣ. Нѣ! сучасній політичній обставины [дякуючи московскому уряду] й справдѣ заборонюють намъ офіціяльно выявляти проявы свого національного истнованя. Але опрѳчь того намъ лишаєть ся спроможность робити се хатнымъ чиномъ — мѣжь *добрыми знакомыми*, у своѣй власнѳй господѣ. Про те-жь мы зовсѣмъ не користуємось зъ сіеи спроможности.

Цѣкаво знати, яка тому причина? Звычайно, не яка друга, якъ тѳльки одна наша байдужность до усього рѳдного, байдужѳсть до того, на що мы повинній були-бъ звертати найпильнѣйшу увагу А такою байдужностью національною нездужає значна бѳльшѳсть нашои интеліґенціи, тои самои интеліґенціи, щѳ мусить стояти на чолѣ народу та кермувати нимъ у праци на користь рѳдного краю! Хи ба-жь сього одного не досыть — скаже якій пессімістъ, щобъ зрозумѣти, що вже погасла искра власного украиньского житя, а зъ тымъ и вмерла Украина?... Нѣ, стократъ нѣ! — вѳдповѣмъ я такому пессімістови. Заснованье у Львовѣ Наукового Товариства имени Шевченка, котре вважає за свѳй обовязокъ — „пѳднати рѳдную мову до научнои поваги, перепровадити ѣѣ черезъ строгу науку и на высокостяхъ науки выставити свѳй національный стягъ далѣ побѳльшенье часописей на украиньскѳй мовѣ, нарештѣ те вельми велике число телеґрамъ, що одержали торѳкъ на своихъ ювилеяхъ нашій высокоповажній дѣячѣ — письменникъ О. Конискій та музикъ Лисенко не тѳльки зъ усѣхъ мѣстъ Украины, а навѣть и зъ далекои Сибѣри, все те тѳльки доводить про живый поступъ украиньского народу, а не про ѳго смерть .. И мы маємо право укупѣ зъ незабутнымъ Кобзаремъ нашимъ сказати, що ще

Въ попелѣ тлѣє
Огню искра великого,
Тлѣє, не вгасає.

А якъ такъ — то чи рано чи пѳзно а прийде той слушный часъ и мы всѣ прокинемось зъ сучасного національного сну —

Життямъ людскимъ заживемѳ,
Розправимъ руки свои млавій,
И у вѣнокъ братерный славы
Свои дарунки вплетемѳ!

— якъ каже одинъ нашъ вп. письменникъ. И обовязокъ кожного Украинця: не сумно хитати головою та справляти поминки по своѳму рѳдному краєви, по своѣй народности, а зъ усѣхъ силъ, жваво, бадьоро та непохибно працювати на рѳднѳй нивѣ на користь своѳи пригнобленои та замордованои катами родины. „Работать — кажучи словами поета-Москаля —

руками,
Работать умомъ,
Работать безъ устали
Ночью и днѣмъ!“

Але на що-жь насамперед мы маємо звернути увагу въ сѣй праци? Такъ звана наука психо-фізіольоґія доводить намъ, що „мова є одною зъ найважнѣйшихъ народныхъ прикметъ, що найдужше выявляє намъ внутрѣшный духовый змѣстъ кожного народу. Той нарѳдъ — каже далѣ ся наука — котрый не має письменства на рѳднѳй мовѣ, не становитъ и націи“. Щобъ красче зрозумѣти сѣ слова, обернемось на хвилину до загально людскои исторіи и згадаймо на прикладъ романізацію Ґаллѳвъ зъ одного боку, а Чехѳвъ, Полякѳвъ и пѳвденныхъ Славянъ зъ другого. Тамъ — знищенье народныхъ звычаѣвъ — и політична й національна смерть. Тутъ, не зважаючи нѣ на якій, часомъ дуже важній політичній обставины, хочь инодѣ й тихій, але все-жь таки поступовый розвѳй власнои мовы, літературы, власнои культуры...

Отъ вѳдъ чого и я на сьому великому святѣ выголошую свѳй тоастъ за нашу голосну та гармонічну украиньску мову та за ѳи панованье у кожнѳй украиньскѳй сѣмьѣ яко мовы повсякчаснои!“

Дописи „Дѣла“

Зъ епархіи перемыскои.

[Про церковно-народній нашій вѳдносины.]

Менѣ здає ся, що нѣхто не заперечить та не буде оспорювати слѳвъ автора статьѣ „Церковно народній вѳдносины“ умѣщеного въ 101 ч. „Дѣла“, бо-жь прецѣнь кождому зъ насъ ажь надто добре вѣдома наша руска нужда, бѣднота та мізерія, котра грубою колодою лежить на дорозѣ нашого національного и економічного поступу. Однакъ уважати сю нужду за жерело всего нашого лиха, на се я нѣколи бы не згодивъ ся, бо на се лихо зложило ся тѳльки причинъ, що ихъ нинѣ годѣ бы и счислити.

Згадаймо тѳлько на шкѳдный нашому церковно-національному житю патронатъ, сю стару февдальну дитину середновѣчныхъ часѳвъ! Чимъ есть вѳнъ нинѣ для латинникѳвъ, а чимъ для насъ?

У латинникѳвъ коляторъ выбирає для опорожненои парохіи найспособнѣйшого, найревнѣйшого а може й найбѳльше загонистого ксьондза, котрый бы своєю меткостію потрафивъ неразъ намъ добре дати ся въ знаки, котрый бы вмѣвъ прибѳльшити свою паству та розширити свою вѳвчарню коштомъ нашого обряду. Длятого то одинъ старенькій ревный нашъ душпастырь-патріотъ, балакаючи одного разу зѳ-мною про церковно-народній вѳдносины, сказавъ: „Тамка, де латинникъ станувъ своєю ногою на нашу святу земленьку, трава зѳсхла цвѣтка для насъ зѳвяла, щезла надѣя, померкло житье‘. И сѣ слова неразъ мимохѳть тиснуть ся менѣ на мою душу ..

Однакъ скажѣмъ: чимъ есть для нашого церковного житя нинѣшный патронатъ? Той патронатъ, котрый колись розтягавъ свои опѣкунчій крыла надъ церквою, що ѳи будувавъ, удержувавъ, прикрашавъ, дававъ удержанье священикови чи то черезъ надѣленье землею чи инчимъ якимъ способомъ, — нинѣ ставъ ся для нашого церковно-національного житя конечнымъ але великимъ зломъ, бо вѳнъ нинѣ напихає нашимъ парохіямъ неразъ цѣлковито невѳдповѣдныхъ священикѳвъ, деморалізує наше духовеньство вымагаючи вѳдъ него неодной величезной жертвы зѳ свого характеру, зѳ свого не тѳльки національного, але навѣть морального та релиґійного переконаня, — вѳнъ нинѣ неодного нашого священика приковує до одного мѣсця та кладе великій тяжкій кайданы на руки середъ боротьбы о національній нашій права. Наколи-бъ мы схотѣли списати все те, що оденъ тѳлько нашъ ревный священикъ, стараючись о якій-такій лѣпшій приходъ, перетерпѣвъ вѳдъ нинѣшныхъ коляторѳвъ, кѳлько наждавъ ся по темныхъ шопкахъ панъскихъ льокаѣвъ, то певно на се не сталобы одного цѣлѣського числа нашои часописи.

Однакъ мимо тыхъ такъ невѳдрадныхъ церковно-національныхъ нашихъ вѳдносинъ бували у насъ духовній власти зъ такою силою, зъ такимъ „благоразумѣємъ“ и тактомъ, що они все якось умѣли священикѳвъ способнѣйшихъ высунути на позиціи виднѣйшій та бѳльше выставленій на рѳзній атаки противникѳвъ Зъ часомъ оно змѣнило ся .. „Свѳй свого не оборонить“ шепчуть собѣ на ухо нашій священики. Найспособнѣйшій таланты, наша надѣя, нашій священики-патріоты що могли бы статись окрасою та провѳдниками народу, марнѣють на мізерѳвкахъ рѳзного рода, теряючи найкрасшій свѳй вѣкъ, свою силу та способности середъ боротьбы о кусникъ чорного насущного хлѣба, забуваючи на науку, на національне та церковне житье! Тымчасомъ неразъ обсаджує ся видній парохіи — чи то правительственного чи жидѳвского патронату де придавсь бы чоловѣкъ ініціятивы, зъ тактомъ та талантомъ, людьми, що навѣть не знають нашого языка, не знають нашого житя, потребъ нашого народу, бо не оденъ зъ нихъ выховавый на далекѳй Лемкѳвщинѣ, по-за „ъ“ та „ы“ о нѣчѳмъ бѳльше не знає и знати не хоче...

Якъ дбає ся о наше церковне житье по мѣстахъ, о тѳмъ дало бы ся богато говорити. Менѣ недавно оповѣдали вельми интеліґентній люде, що въ однѳмъ мѣстѣ знемощѣлый на души и тѣлѣ старенькій парохъ, котрый нѣколи не заступавъ добре въ тѳмъ мѣстѣ нашого обряду, правильно выганяє людей, своихъ парохіянъ, зъ церкви въ днѣ святочній и недѣлѣ, вѳдграє всякого рода комедіи, зъ которыхъ собѣ латинники кпять та смѣють ся, а мы терпимо се та дивимо ся, якъ наша невеличка вѳвчарня зменчає ся, якъ зъ неи по однѳй овечцѣ забирає „хищій вовкъ“...

Кому якъ кому але намъ здало бы ся все передъ собою мати написанѣ слова: „менше взгляду на личній интересы та дѣла а за те бѳльше дбалости о добро загалу та руского народу“ — а тогдѣ въ нашихъ часописяхъ не появлялись бы дописи, на котрій треба бы вѳдповѣдати та ихъ дементувати.

— *V* —

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ будапештеньскѳмъ соймѣ дискутовано дальше надъ цивільными вѣнчанями Бувшій президентъ кабінету ґр. Шапарій выступивъ дуже остро противъ правительства и доказувавъ, що се дуже анормальній вѳдносины парляментарній, коли правительство маневрує зъ сею то зъ тою фракціею Бесѣдникъ остро осудивъ махінаціи правительства зъ купномъ опозиційныхъ дневникѳвъ и высказавъ бажанье, щобы кабінетъ Векерлього въ интересѣ публичного спокою згодивъ ся на концесіи и покинувъ засаду примусового заключаня цивільныхъ супружествъ. Противъ Шапаріого выступило кѳлькохъ бесѣдникѳвъ зъ ліберального табору, почѳмъ вѳдложено дебаты до нинѣ.

— —

Вѳдносины мѣжь королемъ Сербіи и радикальнымъ сторонництвомъ дойшли послѣдными часами до того ступеня, що одинокою точкою выходу було, або завѣшенье конституціи королемъ, або явна ворохобня радикалѳвъ. Здаєть ся, обѣ стороны порозумѣли ситуацію въ тѳмъ самѳмъ дусѣ. Радикалы зробили заговѳръ противъ Обреновичѣвъ, сполучившись зъ посередництвомъ Пашича зъ родиною Караджорджевичѣвъ; натомѣсть король, выдавши указъ що-до регабілітаціи своихъ родичѣвъ, звалившій кабінетъ радикальный, задержавши въ Бѣлградѣ Милана и остаточно зборонивши вѳдбувати радикальній вѣча, давъ зрозумѣти, що вѳнъ рѣшивъ ся на все. Остаточна хвиля наспѣла. Касаційный трибуналъ не узнавъ королѣвского указу що-до реституціи Милана и Наталіи правосильнымъ, а той вырокъ трибуналу розвязавъ уста радикальнѳй прасѣ, котра не боячись цензуры, выступала противъ короля дуже остро. Надто трибуналъ не уважавъ за карыдостойнѣ и иншій выступленя противъ повaги и чести короля. Такъ отже, поминувши другій напруженя внутрѣшныхъ вѳдносинъ, вже самъ вырокъ касаційного трибуналу поставивъ справу на вѳстрѣ меча. Королеви лишились двѣ евентуальности, або усунути свѳй указъ и тымъ самымъ вѳйти на дорогу компромісѳвъ зъ радикалами, або розпочати зъ ними рѣшучу борбу. Король рѣшивъ ся на другу евентуальность и велѣвъ увязнити головныхъ, якъ здаєсь, провѳдникѳвъ заговору радикалѳвъ. Отже увязнено въ Бѣлградѣ купця Цебінача зъ Кралево. Вѳнъ мавъ бути начальнымъ аґентомъ родины Караджорджевичѣвъ и длятого надѣяно ся найти у него кореспонденціи, котрій выявили бы ѳго вѳдносины зъ претендуючою родиною. Якій бувъ результатъ домовои ревізіи — поки що не знати. Дальше зревідовано Косту Тавшановича, бувшого міністра, властителя друкарнѣ Становича, професора Ненадовича и касаційного судью Нозаковича. Кромѣ того заряджено ревізію въ редакціи „Одјеку“ и у посла Олекса Ратарача, яко провінціонального делеґата центрального комітету радикального. Загальну увагу Сербіи звертає обставина, що ревізіи вѳдбули ся переважно у осѳбъ, котрій стояли въ близкѳй звязи зъ бувшимъ посломъ въ Петербурзѣ Пашичемъ. На Пашичу вже давно тяготѣло пѳдозрѣнье, що вѳнъ зносить ся зъ княземъ Караджорджевичемъ и ѳго представителями въ Сербіи. Въ конаку говорено, що оба королѣ мають въ рукахъ доказы всѣхъ интриґъ и можуть зъ ними кождои днины выступити. Тожь зъ великою нетерпеливостію дожидано повороту Пашича зъ Петербурга, однакъ вѳнъ, одержавши дімісію, не вернувъ до Сербіи и лишивъ ся за границею, оминувши въ той спосѳбъ арештованя. Отже замѣсть противъ него, звернено ся теперь противъ тыхъ що мали ѳго довѣрѣ и належали до радикального табору, котрый оказує симпатіи для родины Караджорджевичѣвъ. Та ни ревізіи и арештованя принесли достаточный матеріялъ доказовый, щобы выкрити антідинастичный заговѳръ, се покаже найблизша будучность Очевидно, коли-бъ правительству удалось справдѣ выкрыти, то ся справа послужила бы причиною до завѣшеня конституціи, пѳсля котрои король Александеръ не хоче правити. Скупштина мусить зѳбрати ся на-ново въ осени и треба буде ѳи розвязати заразъ, бо радикальна бѳльшѳсть въ силѣ унеможливити всяку дѣяльнѳсть. Такожь новій выборы не здадуть ся на нѣщо, бо певна рѣчь, що радикали побѣдять. А мимо того король думає про завѣшенье конституціи и тымъ самымъ стає на дуже ховзку дорогу, на котрѳй дуже легко може зломити собѣ шию.

— —

Въ французскѳмъ парляментѣ велись дуже оживленій дебаты. Предметомъ нарадъ було довѣрочне письмо нунція, котре выславъ до французскихъ епископѳвъ въ справѣ адміністрацій церковного майна. Въ тѳмъ письмѣ взывае нунцій епископѳвъ, щобы спокѳйно порозумѣли ся въ тѳмъ взглядѣ зъ правительствомъ. Представителѣ радикальныхъ сторонництвъ добачили въ тѳмъ письмѣ надужитье курій, котра мѣшає ся у внутрѣшній дѣла Франціи, и заинтерпелювали президента міністрѳвъ Каз. Перієра, якъ вѳнъ глядить на сю справу. Президентъ міністрѳвъ заразъ вѳдповѣвъ на ту интерпеляцію, причѳмъ выложивъ свою політику церковну. Обѣжникъ нунція — говоривъ вѳнъ — бувъ оживленый найлѣпшими намѣрами та мимо того уважаю, що такого поступованя не можу стерпѣти. Я написавъ до французского амбасадора при Ватиканѣ, що не можемо призволити на поступованье такого рода. Нунцій, яко представитель заграничної силы, може лишь за посередництвомъ міністерства справъ внѣшныхъ комунікуватись зъ духовеньствомъ. Вѳдъ тои засады Франція не вѳдступить. Президентъ зажадавъ пояснень и одержавъ ихъ. Нунцій заявивъ ему, що обѣжникъ оголошено противъ ѳго волѣ, вѳнъ жалує того, що сталось, и що се бѳльше не повторить ся. — На се озвавъ ся одинъ радикалъ: Вы одержали сатисфакцію за публикацію, а не за документъ — Періе: Заявляю, що я уважавъ кореспонденцію взагалѣ за невластиву. Сли редакція вамъ не подобаєсь, то у васъ є средства высказати свою гадку. — Потѳмъ стали гомонѣти голосы по сали, щобы правительство пояснило свою церковну політику. Президентъ кабінету Періе почавъ: Я вѳдкинувъ пертрактаціи що-до нового закона о завѣдуваню церковнымъ майномъ и сказавъ въ Римѣ такъ само, якъ тутки: Сли духовеньство пѳдчинить ся законови, тогдѣ побачимо, въ якій способъ дасть ся полагодити ѳго переведенье. — Ґобле: То пертрактація! — Періе: Вы були міністромъ и знаєте, що се не пертрактація, сли хтось, якъ я, мовить, що не уляже, якъ довго буде бачити духа опору. Писавъ до амбасадора въ Римѣ: Духовеньство мусить нашій законы шанувати и имъ пѳдчинятись; се услѳвє толерянціи зъ нашои стороны. Сли духовеньство не перестане пѳдбурювати, ужаємо якъ найенерґічнѣйшихъ средствъ. Жадаємо мовчаня и пѳддачи. Сли духовеньство буде заховуватись спокѳйно, тогдѣ будемо зъ тои зѳ ды черпати новій силы. Поки-що жадаємо вѳдъ епископѳвъ, щобы повинувались нашимъ законамъ, якъ и всѣ французкій обывателѣ. Досыть вже личныхъ споровъ, перейдѣмъ вже до працѣ надъ законами демократичными. — Зъ заявы президента міністрѳвъ Періера выходить, що якъ вѳнъ самъ такъ и тій, що ѳго пѳдпирають, стоявъ въ справѣ церковнои політики на становищи попередныхъ кабінетѳвъ. Такъ само якъ ѳго попередники, Періе хотѣвъ бы пѳдчинити духовеньство пѳдъ ярмо псевдодемократичнои рѳвности, кладучи рѳвночасно на него тяжку руку державнои власти.

Вѳдозва.

— —

Засноване у Львовѣ товариство ґімнастичне „Сокѳлъ“ бажає, щобы лавы рускихъ другѳвъ при выступахъ прилюдныхъ, походахъ и прилюдныхъ вправахъ могли ступати взгляднo и вправляти ся пѳдъ тактъ рускихъ звукѳвъ.

Тому-то старшина товариства, дбаючи заздалегѳдь, щобы вже при першѳмъ выступѣ „Сокола“ було се можливе, ухвалила на своѣмъ засѣданю зъ дня 17 н. ст. м. м. удати ся до всѣхъ рускихъ композиторѳвъ зъ уклѳннымъ прошеньемъ о зладженье руского Сокѳльного марша.

Оповѣщаючи се, просимо тыхъ добродѣѣвъ, котрій зладять такій маршъ, щобы зволили прислати на руки пѳдписаного головы товариства у Львовѣ, улиця Баторія ч. 30.

У Львовѣ дня 20 н. ст. мая 1894.

За старшину товариства:
Василь Нагірный, голова товариства.
Володимиръ Лаврѳвскій, справникъ.

НОВИНКИ.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ**: Пригадуємо, що І-шій загальній зборы товариства задаткового „Вѣра“ въ Перемышли вôдбудуть ся вô второкъ дня 22 н. ст. мая о 5-ôй годинѣ зъ полудня въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Того-жъ дня вôдправить о. крил. Подолиньскій въ катедральноô церкви службу Божу на щасливый починъ и розвôй товариства.

— Вô второкъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ вôдбуде ся въ комнатахъ „Просвѣты“, засѣданье **Комітету выставового** За для важныхъ справъ, дотыкаючихъ кожде зъ беручихъ участь товариствъ, прошу конче въ комплетѣ зôйти ся. Ухвалы, якій западуть, обовязують и тій зô згаданыхъ товариствъ котрыхъ репрезентанты не появили ся на засѣданю. — *В. Шухевичь.*

— **Выдѣлъ „Рускои Бурсы“ стрыйскои** запрошуе отсимъ Вп. Членôвъ на надзвычайній загальній зборы товариства, котрі вôдбудуть ся дня 24 н. ст. мая о годинѣ 11 ôй рано, а въ случаю предвиденôмъ §. 24 статутôвъ о годинѣ 3-ôй зъ полудня. — Порядокъ дневный: 1) Выбôръ предсѣдателя; 2) справа отвореня интернату; 3) самостôйні внесеня членôвъ. За-для важности справъ, поставленыхъ на порядокъ дневный упрашають о численну участь въ нарадахъ — въ имени Выдѣлу — *Юл. Федусевичь* заступникъ предсѣдателя; — *Ив. Вахнянинъ* секретарь.

— **Нова читальня „Просвѣты“** завязуе ся въ Дубôвцяхъ, повѣта станиславôвского. Щасть Боже!

— **Товариство „Русланъ“** для запомоги убогихъ ученикôвъ рускои ґімназіи у Львовѣ завязало ся дня 14 с. м. До выбраного выдѣлу входять: о. Ал. Тороньскій яко голова, и Евд. Харкевичь директоръ ґімназіи яко заступникъ головы, проф. С Громницкій яко касіеръ, п. Ив Матѣёвъ яко секретарь и о. Е Гузаръ катихитъ мужескои семинаріи учительскои; на заступникôвъ выдѣловыхъ выбрано проф. д-ра Мандибура и Романа Цеглиньского. Всѣхъ приятелёвъ и добродѣёвъ учащои ся молодежи рускои запрошуе вступати въ члены сего товариства — *Выдѣлъ.*

— **Цѣсарь** — якъ мы вже доносили — прибуде до Львова на выставу краеву дня 7 н. ст. вересня и забавить до дня 10 того-жь мѣсяца.

— **Оріґінальна ухвала рады громадскои.** Рада громадска въ въ Тучапахъ повѣта яворôвского на засѣданю дня 20 грудня 1893 постановила таку оріґінальну ухвалу: „Zebrana R. gm. jednogłośnie uchwaliła z powodu że dotychczasowe tutejsze bractwo cerkiewne składające się z Wgo ks. J. Ł., Petra Hładkiego i Michała Babija bardzo źle rządziło majątkiem cerkiewnym a nawet spowodowało kradzież pieniędzy cerkiewnych w kw. około 1600 złr., albowiem pieniędzy te trzymało nie w skarboni jako na ten cel powinna by być sprawioną tylko w bardzo lichej skrzyneczce jak np. parobcy mają w dworze na chleb, nie okutej i nie przykutej a nadto trzymało skarbonę tę nie w cerkwi lecz obok cerkwi gdzie nie było tylko bardzo źle zrobione i bardzo słabiutkie drzwi sosnowe a zatém jakby umyślnie dla złodzieja przyrychtowane przeto R. gm. usuwa w zupełności całe bractwo cerkiewne a to W-go ks. J. Ł, P. H. i M. B. z dotychczasowej ich służby i o tem ich zawiadamia się a natomiast wybiera na ich miejsce tj. na braci cerkiewnych przewodniczącego Jana Zahajewicza [писаря] tegoż zastępcę Fedka Szkremetkę dalej Hryńka Bałagasza i Hryńka Tymurę wszystkie z Tuczap. Zarazem wzywa się byłe bractwo cerkiewne aby nowo wybranemu bractwu cerkiewnemu cały pozostały majątek cerkiewny pod dozór i odpowiedzialność oddało. Na tem posiedzenie zamknięto i protokół podpisano z tą uwagą że Rada gminna poleca Zw. gm. o rychłe zawiadomienie o tem S.w. ck. Starostwo w Jaworowie celem zatwierdzenia nowo wybranego bractwa cerkiewnego *Andruch Bubyś* wójt“ и т. д.

— **Ґімназія въ Жовкви.** У Вѣдни перебуває теперь депутація громады мѣста Жовквы, зложена зъ бурмістра Розвадовского и почтмайстра Ґіліха, щобы старати ся о заснованье низшои ґімназіи въ тôмъ мѣстѣ.

— **Ґраф Конарскій зъ Гороховець** — якъ намъ доносять зъ Перемышля — зложивъ въ перемыскôй касѣ щадничôй тысячь зр въ користь вдовы по о. Арданѣ замордованôмъ Зигмунтомъ Гошовскимъ.

— **Взоры и родныхъ вышивокъ и гафтôвъ,** роботу переважно самыхъ дѣвчатъ сѣльскихъ зъ рôзныхъ околиць краю, лучилось намъ оногды оглядати у Вп. предсѣдательки „Клюбу Русинокъ“, п. Шухевичевои. Се дуже цѣнна збôрка [призначена на выставу] нашого домашного промыслу, а цѣннѣйша она тымъ, що на неи зложились невченій руки — якъ сказано, сѣльскій дѣвчата. Почавши вôдъ найпростѣйшихъ мережокъ бѣлыми, або темными та ще й въ саджи и молоцѣ вареными нитками, можна помѣтити и найбôльше скомпліковані взоры десенѣвъ, нанизаній кôлькома красками. Притôмъ гарна рѣчь, що кожда и найпримітивнѣйша мережка маe заразъ коло себе свою спеціяльну назву, а се нетрохи причинить ся до збогаченя промысловои номенклятуры. Якъ насъ поинформовано, „Клюбъ“ задумуe выкористати сій взоры въ той способôбъ, що по выставѣ зложить зъ нихъ галицку орнаментику и выдасть окремымъ выпускомъ на ладъ выдавництвъ Косачевои, Вержбицкого и т. д.

— **Про угорскихъ Русинôвъ** доносять зъ Будапешту до прагскои Politik: „Пôсля донесеня „Листка“ одинокого орґану угорскихъ Русинôвъ, аґітують послѣдными часами зъ мадярскои стороны, щобы літурґічній книги уніятскои церкви печатали ся вôдъ теперь вправдѣ старославяньскою мовою, але латиньскими буквами и мадярскою правописею! На жаль, суть мѣжь теперѣшнымъ рускимъ духовеньствомъ люде, що такій змаганя пôдпирають Передъ недавнымъ часомъ померъ одинъ зъ найревнѣйшихъ провôдникôвъ руского народу игуменъ о. Анатоль Кралицкій, котрый цѣле свое житье посвятивъ Богу и своему народови, и теперь лише дуже мало есть мѣжь угорскими Русинами такихъ ревныхъ людей. Чи они дѣйстно не гадають зôрвати ся до борбы за свою народнôсть, такъ вже загрожену мадяризаціею?“

— Намъ здае ся, що таки не гадають, бо тамъ нема кому гадати про такій рѣчи. Америка доказуe найлѣпше, яке то смѣтье, тота угро-руска інтеліґенція.

— **Часткове безробôтье пекарѣвъ** розпочало ся дня 19 н. ст. въ Краковѣ. Страйкуючій помôчники пекарскій домагають ся щобы ихъ праця не тревала довше якъ 12 годинъ на добу, щобы одержували бодай 8 зр. тыждневои винагороды, вкôнци щобы мали недѣльный выпочивокъ вôдъ 4-ои годины рано до 11-ои вечеромъ. Деякій властителѣ пекарень згодили ся вже на тій услôвя, иншій ще ихъ не приймили. — Власти замкнули 6 пекарень зъ огляду, що не вôдповѣдали цѣлковито услôвямъ закона промыслового, а въ 15 пекарняхъ поручили перевести вôдповѣдній улучшеня и знести деякій хибы. Сконстатовано, що працюючій въ пекарняхъ спали найчастѣйше въ мѣсцяхъ вогкихъ, безъ свѣтла и просто шкôдныхъ для здоровля, крôмъ того праця въ многихъ пекарняхъ тревала по 21 годинъ на добу.

— **Змѣна властителя.** Властитель львôвского дому банкового и радный мѣста, Мавр. Йонашь, купивъ спôльно зъ Вільг. Кітаемъ бувшимъ властителемъ Павлова, маетнôсть Жукôвъ, Фрайфельдъ и Косодубы въ повѣтѣ чешановскôмъ разомъ зъ тамошною касарнею кавалеріи вôдъ дотеперѣшныхъ властителёвъ Клима и Михайла Торосевича.

— **Вôдъ товариства асекураційного „Фенікъсъ“** одержуемо спростованье, що вѣсть подана въ новинкахъ ч. 101 „Дѣла“ зъ 18 н. ст. мая, будьто бы погорѣлець Яцко Иванишинъ зъ Вишнѣвчика повѣта перемышляньского бувъ обезпеченый въ „Феніксѣ“, але не маe надѣё одержати вôдшкодованя, бо не плативъ правильно премій — неправдива. Яцко Иванишинъ переставъ асекурувати ся въ „Феніксѣ“ вже вôдъ 2 липня 1891 року и о его обезпеченю въ „Феніксѣ“ въ роцѣ 1894 нема й бесѣды.

— **Площу выставы** оглянуло вчера при сприяючôй погодѣ около 7000 осôбъ. Выимково передъ отвореньемъ выставы буде отворена площа выставы ще въ четверъ дня 24 н. ст. мая. Будуть грати двѣ музики.

— **Зелѣзниця електрична у Львовѣ.** Оглядины центральноои стаціи електричноои и пробна ѣзда вôдбудуть ся завтра дня 22 н. ст. мая о годинѣ 6-ôй вечеромъ. До участи запросивъ президентъ мѣста членôвъ рады мѣскои и магістратъ. — Раднымъ мѣста роздано въ суботу проектъ контракту, якій маe заключити мѣсто зъ фірмою „Сіменсъ и Гальске“. Надъ заключеньемъ контракту буде рада мѣска радити на засѣданю дня 23 н. ст. мая. Вôдъ 25 мая маe розпочати ся правильна ѣзда на шляхахъ електричноои зелѣзницѣ.

— **Нова повѣтова дирекція скарбу** въ Вадовицяхъ входить въ житье дня 1 н. ст. липня с. р. Около половины липня вôдбуде ся торжественне ей отвореньe; на котре прибуде міністеръ скарбу д-ръ Пленеръ Міністеръ задержить ся имовѣрно въ Краковѣ. Начальникомъ сеи новои дирекціи маe стати секретарь міністеріяльный Станиса Шляхтовскій.

— **Академія торговельна у Львовѣ.** Рада мѣста Львова ухвалила на внесенье Романовича выбрати комітетъ зъ 5 членôвъ, котрый пôдъ проводомъ президента мѣста выготовить услôвя, пôдъ якими може повстати у Львовѣ академія торговельна и представить ихъ правительству. До участи въ тôмъ комітетѣ запросить президентъ выдѣлъ краевый, палату торговельно-промыслову, школу політехнічну и краеве товариство купцёвъ и промысловцёвъ у Львовѣ. До комітету выбраній Шаеръ, Солескій, Йонашь, Черни и Романовичь, а крôмъ того возьме въ нѣмъ участь такожь вôдпоручникъ товариства політехнічного

— **„Електричный чоловѣкъ“** — отсе найновѣйша американьска ексцентричнôсть. Вôдъ якогось часу машируe по улицяхъ Нового Йорку фіґура завбôльшки двохъ метрôвъ, котра двигаесь на передъ при помочи електрики и выспѣвуe анґлійскій пѣсни и частины зъ італійскихъ оперъ. Електричный чоловѣкъ порушуe руками, ногами и головою, немовь бы его одушевлявъ духъ житя. Отся електрична лялька, що незвычайно звертаe на себе увагу, походить вôдъ „пароходного чоловѣка“, що его вынайшовъ професоръ Жоржь Муръ. Твôръ Мура йшовъ улицями, куривъ циґаро и тягнувъ за собою вôзокъ, на котрôмъ находились всѣлякій товары. Се бувъ рôдъ льокомотивы, що йшла, замѣсть посуватись на колесахъ. Въ тѣлѣ мѣстивъ ся кôтликъ зъ ґазовымъ етеромъ, на верху кôтлика бувъ мінятурный моторъ, котрый мимо малого розмѣру мавъ пôвъ силы коня. Горѣючій ґазы въ кôтлѣ пôднимались до шелома, що его мавъ на собѣ новый обыватель и мовь-то творили китицю зъ перъ. Вôзокъ служивъ пароходному чоловѣкови яко точка пôдпоры. Лялька маширувала на годину пять до вôсѣмь кільометрôвъ. Натомѣсть „електричный чоловѣкъ“, що его вынайшовъ Гарікъ робить 18 кільометрôвъ на годину. Вôнъ убраный въ фракъ и бѣлу краватку, чоботы его зъ зелѣза пôдбитій шкôрою. Руками и ногами порушуe дуже правильно, длятого не тратить рôвноваги и йде енерґічно напередъ Коли спѣвае, отвираe и замыкаe уста, немовь бы выдававъ зъ себе правдивій тоны.

— **Дрôбній вѣсти.** Ґр. Кароль Кось, властитель Кульматичь, отець совѣтника двора Володимира померъ дня 12 н. ст. мая. въ 81-ôмъ роцѣ житя. Похоронъ вôдбувъ ся 15 мая въ Судовôй Вишни.

Надôслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards
75 kr. bis fl. 3·65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei in die Wohnung an Private.. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенты одержали оо.: на Татары Ник. Нестеровичь, на Мокротинъ Вікт. Решетиловичь.

Завѣдательства одержали оо.: Володим. Попель въ Тѣснôй дек. балигородского, Брон. Давидовичь въ Сприни дек. старосамбôрского, Ив. Брилиньскій въ Горицяхъ дек. канчуцкого, Теодос. Куницкій єромонахъ ч. св. В. В. въ Лавровѣ, дек. старосамбôрского, Ант Жовкôвскій въ Циковѣ дек. нижанкôвского, Григ. Сприсъ въ Мохначцѣ дек. мушиньского, Макс. Дуркотъ въ Жеґестовѣ дек. мушиньского.

Заступникомъ професора права церковного въ перемыскôй семинаріи именованый о. Антôнъ Ломницкій дотепеѣшный префектъ студій.

Сотрудництво въ Потеличи одержавъ о. Т. Чеховичь.

Новопоставленій пресвитеры одержали слѣдуючій посады: Володим. Гойдишь сотрудництво въ Белзѣ, Ив. Процевіятъ завѣдательство въ Берегахъ горѣшныхъ, Францъ Згорлякевичь завѣдательство въ Ветлинѣ, Мих. Юрчакевичь завѣдательство въ Кривôмъ ad Тѣсна, Юл. Чучкевичь сотрудництво въ Никловичахъ, Анат. Дуркотъ сотрудництво въ Добрôй, Стеф. Кмицикевичь сотрудництво въ Курилôвцѣ, Ив. Косоноцкій сотрудництво въ Турѣмъ, Ив. Ольшаньскій сотрудництво въ Т плицяхъ, Володим. Чеховичь, сотрудництво въ Креховѣ, Мар. Миколайчукъ сотрудництво въ Мокротинѣ, Петро Ясеницкій сотрудництво въ Вôйску, Ант. Макаръ сотрудництво въ Олешичахъ.

Канонічну институцію одержали оо.: Володимиръ Ринявець на Лѣсковате дек. устрѣцкого, Юл. Билиньскій на Вôльшаникъ деканата самбôрского.

Вôдпустку одержали оо.: Юл. Дуркотъ зъ Цвѣржи на 2 мѣсяцѣ, Корн. Кузикъ зъ Махнова на 6 тыжднѣвъ, Вас. Козловскій зъ Кракова на 6 тыжднѣвъ, Ант. Весоловскій зъ Куликова на 6 тыжднѣвъ, Мих. Гичко зъ Старои соли на 3 тыжднѣ, Лавр. Дрималикъ зъ Туринки на 6 тыжднѣвъ, Володим. Хомицкій зъ Кальницѣ на 8 тыжднѣвъ, Титъ Чеховичь зъ Потелича на 8 тыжднѣвъ.

Увôльненье вôдъ испыту конкурсового одержавъ о. Гр. Билиньскій зъ Волошиновои.

Грамоту признання и похвалы за ревне и совѣстне удѣлюванье науки реліґіи молодежи школьнôй одержавъ о. Дмит. Гординьскій парохъ въ Склѣ.

Наука штука и література.

— **„Дзвôнка“ ч. 10** мѣстить: Оповѣданье Ив. Спôлки „Товаришѣ“; — „Вечеръ“ Т. Шевченка зъ рисункомъ Гр. Коваленка; — байку Л. Глѣбова „Вôвчарь“; — оповѣданье Ем. Золѣ „Безъ роботы“, переложене М. Загôрньою; — продовженье розповѣдокъ зъ мітольоґіи.

— **Учителя ч. 10** мѣстить: Початокъ бесѣды пос. Ол. Барвѣньского, выголошеной при розправѣ надъ буджетомъ школьнымъ; — розвѣдку Д Дмитерка „Наука доповняюча“; — того-жь „Новій пляны и пôдручники для школъ народныхъ“ яко вôдповѣдь проф. Солескому; — „Про жидôвскій школы покутній (хайдеры)“ Вас. Ратальского; — новинки, постановы властей школьныхъ, вôдозвы: коломыйскои „Школьноі помочи“ и д-рôвъ Мих. Олѣйника та Як. Невестюка и всячину.

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

Иванъ Максимовичь, ц. к. капітанъ пѣхоты и пенсіи, щирый рускій патріотъ и членъ черновецкихъ рускихъ товариствъ, померъ въ суботу дня 12 с. м. въ 56 роцѣ житя въ Чернôвцяхъ. Похороны вôдбули ся въ понедѣлокъ 14 с. м. зъ войсковыми почестями при участи великого здвигу народу. Черновецкій рускій товариства зложили на домовинѣ покôйника вѣнець.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** прислявъ на нашій руки п. Іоах. Лисевичь зъ Свйонтникъ 50 кр.; 2) на руки комітету зложили Вп. пп.: Кс. канонікъ Мазуракъ 5 зр; — каса мѣска въ Тернополи 50 зр.; — о. Данкевичь въ Снятинѣ 4 зр. 65 кр.; — п. Левъ Герасимовичь адъюнктъ суд. въ Камѣнцѣ Струмиловôй 32 зр. за купоны; — о. Вол. Мартинкôвъ зъ Сколього 12 зр. 24 кр; — каса позичкова въ Лѣську 5 зр.; — о. Мих. Сачрунъ въ Горицяхъ 1 зр.; — рада повѣтова въ Гусятинѣ 50 зр., — п. Ив. Давидовичь учитель въ Молодовѣ 2 зр. 28 кр., узбираныхъ на засѣданю кружка любачѣвского педагоґічного; — товариство задаткове въ Зборовѣ 20 зр.; — Петричкевичь адъюнктъ судовый въ Немировѣ 13 зр. 10 кр., на котрій зложили: п. Пущиньскій нотарь 4 зр. 50 кр; лат. парохъ въ Немировѣ 1 зр., о. Данилôвъ въ Радружи 50 кр., п. Петричкевичь 3 зр., решта дрôбными датками; — о. Лотоцкій зъ Тростянця 5 зр., 3 зр. вôдъ себе, а 2 зр. за купоны; — рада повѣтова въ Косовѣ 10 зр.; — рада повѣтова въ Равѣ 50 зр.; — на руки о. Погорецкого въ Дрогобичи зложили: п. Тировичь 50 кр., Нападієвичь 50 кр., Страньскій 50 кр., Коцко 1 зр., Калужняцкій 50 кр., Билинкевичь 1 зр., о Поляньскій 1 зр., п. Зофія Лавровска зъ Одреховои 1 зр., — разомъ 6 зр.

— **Для осиротѣлои родины бл. п. о. Ардана** зложивъ на руки нашои адміністраціи о. Володим. Ступницкій зъ Кудринець 2 зр., а то: 1 зр. вôдъ себе, а 1 зр. вôдъ жены.

Телеґрамы „Дѣла“

Краковъ 21 мая. Страйкъ пекарѣвъ полагодженый. Властителѣ пекарень приймили дванацять-годинный день працѣ и вôсѣмъ зр. мінімальнои тыждневои платнѣ.

Прага 21 мая. Спôлка ческого народного театру постановила выбудувати въ Празѣ другій театръ.

Будапештъ 21 мая. Приѣхали сюды хорватскій послы, котрымъ роблять безпастанній овації. Вчера були запрошеній на обѣдъ до президента міністрôвъ. — Голосованье въ палатѣ послôвъ надъ цивільными вѣнчанями вôдбуде ся нинѣ. Въ палатѣ маґнатôвъ мають они полагодитись ще сего мѣсяця.

Сулина 21 мая. Зъ нагоды перебитя каналу у горлѣ Дунаю на територіи румуньскôй вôдбувъ ся бенкетъ для европейскои комісіи дунаєвои при участи румуньского короля.

Берлинъ 21 мая. Цѣсарь Вільгельмъ выѣде на россійскій маневры до Смоленьска. — Соймъ баварскій рѣшивъ признати короля Оттона за божевôльного, а реґента Люитпольда за короля.

Бѣлградъ 21 мая. Сюды маe приѣхати Наталія. — Кождои хвилѣ надѣють ся завѣшеня конституціи. Радикалы пôдозрѣвають, що Миланъ лишь за-для того выдумавъ заговôръ.

Римъ 21 мая. До каварнѣ Марінелі, въ котрôй сходять ся послы, кинено вчера бомбу, однакъ не вдѣяно великои шкоды.

Марсилія 21 мая. Анархістъ Оата ранивъ на улици фабриканта олѣю Блянка шиломъ въ голову за-для того, що меръ вôдмовивъ ему пôдмоги.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Б. Ел. въ Гу.** За анонсъ прийде 2·52 зр. — **Вп. И. Гош. въ Рож вел.** Ще 9 зр. — **Вп. Я. Бач. въ Кош.** Такъ. — **Вп. От. Лоп. въ Найм.** Рôчно 18 зр. — **Вп І. С. въ К. с.** Одержали и дякуемо.

Надôслане.

Д-ръ Олѣйникъ
елевъ клініки проф. Найсера
ординуe вôдъ 1—3-ои годины
Вѣдень, Alserstrasse 14. II. 41.
191 1—2

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ
бувшій асистентъ проф. Вижеркевича
Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10
ординуe вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 3—?

„МАРІѢВКА“
(Звертаe ся увагу на нинѣшный анонсъ.) 174

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаe у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроeня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлени зъ провінціи выготовляють ся точно 4185

Въ Станиславовѣ
маe пôдписаный на продажъ въ великôй скôлькости розсаду яринну и цвѣтову.
КАПУСТА бравншвайґска, кôнчаста нѣмецка, тверда синя, волоска вчасна и пôзна, брукселька копа по 10 кр.
ЛОБОДА, буковь, поры, копа по 6 кр.
ЦИБУЛЯ цітавска по 8 кр.
СЕЛЕРЫ 12 кр копа, помидоры штука 1 кр.
ВЕРБЕНЫ копа 40 кр., левконіи 50 кр. а иншій роды по 20 кр копа, въ найлѣпшôй якости
поручаe 185 2—5
А. ШМІДТЪ.

МОРШИНЪ
Заведенье жерельне и водолѣчниче.
Стація зелѣзнича, почта, телеґрафъ въ мѣсци. Купелѣ бромосолоно-боровиновій. Лѣченье водою сист. Кнайпа, жентицею, електричностію и масажемъ. Лѣчить ся: недуги орґанôвъ вôддыховыхъ, травленя, гостець, недокревнôсть. Сезонъ отвореный 1 червня. Кошты побуту въ лѣченю вôдъ 20 зр. тыдневo. Мешканя зъ кухнями для лѣтникôвъ.
Зголошеня приймаe
Д-ръ Л. Тишковскій,
Моршинъ. 193 1—3

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійній вôдъ цѣны 40 зр., позолочуваній и зъ образомъ поручаe
ЧЕРНАВСКІЙ
ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.
Рамы золотій и чорній въ великôмъ выборѣ на жаданье высилae пляны. 4641 45—?

БАРАБОЛѢ
добрій продаe зарядъ добръ Гуменець почта Щирець по цѣнѣ умѣренôй. 186 3—7

Абітурієнтъ
ц. к. академ. ґімназіи глядаe лекціи на провінціи. Адреса: 39 х., poste restante, Львôвъ.
187 3—3

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 78—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Г ЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

$4\frac{1}{2}$% на рôкъ.

2219

Зъ днемъ 1 н. ст. мая розпочало лѣтный сезонъ

Заведенье водолѣчниче
„МАРІѢВКА"

(почта Львôвъ).

Шѣсть кільометрôвъ вôдъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнôй мѣсцевости, окруженôй лѣсами въ значнôй части шпильковыми, вôдъ пôвнôчнои стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, шѣсть будынкôвъ, каплиця заведеня, въ котрôй вôдправляе ся служба божа Пôдписаный, лѣкарь управляючій, перебувае постôйно въ заведеню и жертвуе ему цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльнôсть Взôрцеве устроенье, якъ вôддѣлôвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) пôсля найновѣйшихъ вымогôвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна, масажь, ґімнастика, електризованье, ингаляціи купелѣ електричнй, сонѣшнй и иншй пôсля потребы. Здорова кухня у власнôмъ зарядѣ, крытый хôдникъ, проходы довкола заведеня и дальшй въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бôльшою скôлькостію часописей, илюстрованыхъ ґазетъ и т. д., фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товарискй. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краевои (повозы заведеня и омнібусъ) Услôвя скромнй. Близшихъ информацій удѣляе и замовленя приймае 174 4—4

Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка"

(почта Львôвъ.)

Емилій Бертемиліянъ Браєръ властитель. **Д-ръ Валеріянъ Сербеньскій** лѣкарь управляючій.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеевани и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджени.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 82—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1 60 кр. на чверть року 1 зр.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стирійскои фабрики на осôбне порученье зъ найбôльшою старанностію выконанй:

60 центмр. довгй середно широкй по 50 кр.
70 „ „ „ „ „ 60 „
90 „ „ „ „ „ 70 „

За доброту тыхъ кôсъ приймаемо всяку поруку. 166 2 6

На 5-клґр. посылку иде 8—10 кôсъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ у Львовѣ
И ФІЛІИ.

Машинки американьскй до робленя ледôвъ по зр. 5·50, 6·50, 7·50 и 10 и Ледôвнѣ комнатнй по зр 25, 35, 45 и высше

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самсохорона д-ра Ретаса

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 31—36 4851

ПА-

расолѣ у великôмъ выборѣ. Кошѣ американьскй и россійскй. Бѣлье мужеске, выробы трикови бѣлье Єґера, и т. п. поручае найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	Поѣзды поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	[illegible]	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—		6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава		—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця		—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього		—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ $^{10}/_{7}$ включно до $^{30}/_{8}$)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)		—	8^{10}	—	

Вôдходять зô Львова до	Поѣзды поспѣшнй		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закокоп) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвка (Закоп.) на Стрый		—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ $^{1}/_{6}$ включно до $^{30}/_{9}$)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	2^{44}	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	6^{08}	2^{56}	9^{40}	10^{20}	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	—	10^{04}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{50}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—		5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый		—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый		—		9^{50}	—
Стрыя и Сколього		—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ $^{10}/_{7}$ включ. до $^{3}/_{8}$)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информацiйныхъ, касахъ стацiйныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 9 мін рано Въ бюрѣ информацiйнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информацiйнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль) удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информацiйныхъ продае ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

ЩАВНИЦЯ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне въ повѣтѣ новоторгскôмъ,

зъ 7 жерелами сильнои щавы содо-солонои и содо-зелѣзистои

успѣшно дѣлаючои у всѣхъ нежитахъ якъ орґану вôддыхового такъ и орґанôвъ травленя въ довготревалôмъ запаленю легкихъ и астмѣ (дихавици) при выслизахъ ребровои болоны, въ початкахъ сухôтъ, въ недугахъ проводôвъ мочевыхъ, въ недугахъ жѣночихъ, анеміи и блѣдницѣ.

Знаменита гôрска стація кліматична зъ вôдсвѣжуючимъ воздухомъ.

Курація молочна, жентична и кефірова. Перворядна вдыхальня соляна и бальсамічно-шпилькова Купелѣ мінеральнй гідропатичнй и рѣчнй.

Мешканя и иншй урядженя догôднй, поступовй и дуже приступнй.

Пора купелева вôдъ 20 мая до 30 вересня.

Въ І. сезонѣ до 20 червня и въ III до 20 серпня мешканя купелевй о $^{1}/_{3}$ дешевшй.

Въ сезонѣ середнôмъ (вôдъ 20 червня до 0 серпня) увôльненя вôдъ таксы знесенй.

Зъ усѣхъ шляхôвъ зелѣзничихъ доѣздъ до стаціи въ Старôмъ Санчи, зъ вôдки дорогою живописною мѣжь горами надъ Дунайцемъ до заведеня возомъ почтовымъ, повозами и вôзками.

Воды зъ жерелъ Іосифины и Маґдалины сильнѣйшй вôдъ водъ: Ємскои, Ґляйхенбергскои и Сельтерскои на складѣ въ аптикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ.

Проспекты розсылае ся оплатно и замовленя на мешканя приймае Зарядъ Заведеня.

93 5—9 *Ф. Висневскій.*

Ч. 19506.

ОГОЛОШЕНЄ КОНКУРСУ.

Видїл краєвий Королївства Галичини і Володимириї враз з Великим Княжеством Краківским оголошує сим конкурс на посаду фахового учителя низшої школи гірничої в Бориславі.

До тої посади єсть привязана платня 900 зр. в. а. річно і 120 зр. в. а. на мешканє.

Поданя треба вносити найдальше до дня 15 червня с. р. до Видїлу краєвого у Львові і долучити:

а) метрику родин;

б) сьвідоцтво відбутих шкільних наук і фахових наук гірничих;

в) сьвідоцтво служби, відбутої в копальнях, або сьвідоцтво заряду копальнї, в котрій компетент тепер трудить ся.

Близші інформациї і проґраму науки удїлить на жаданє Дирекция низшої школи гірничої в Бориславі.

У Львові дня 14 мая 1894. 190 2—2

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 120-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

ТУТКИ циґаретовй 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант Мазуркевичь. Львôвъ, ул. Галицка ч. 12.

ВОЛОДИСЛАВЪ
ҐОНЕТЪ
въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньскй въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнй (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 148 11—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣочать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Зъ причины сегорôчнои
ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^{1}/_{2}$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 49—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ: Папѣръ зъ фабр Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 104. Львôвъ, Второкъ 10 (22 мая) 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнî у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои строчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ стишка.

Нова институція економічна.

Загальнî зборы „Днѣстра“ полишили по собѣ дуже користне враженье. Передовсѣмъ вже самъ щасливый розвôй сеи молодои институціи мусѣвъ у кождого Русина збудити чувство щирого вдоволеня, а кромѣ того ще дирекція „Днѣстра“ зробила своимъ членамъ, а тымъ самымъ загалови Русинôвъ дуже милу несподѣванку, выходячи зъ внесеньемъ на заснованье товариства взаимного кредиту, котрого потреба вôдчуває ся у насъ вôдъ давна.

За тую иніціятиву мусить кождый Русинъ „Днѣстрови“ щиро приплеснути. Дѣйстно великою мусить бути животна сила институціи, котра вже по роцѣ истнованя дає житье другôй институціи и убогу ниву економічнои роботы галицкихъ Русинôвъ збогачує новымъ розумнымъ и зъ самого ядра жизненыхъ потребъ загалу выходячимъ починомъ.

Знаючи енерґію и трудолюбивôсть „Днѣстра“, можна мати певнôсть, що проєктъ сей, одержавшій однодушну апробату загальныхъ зборôвъ, осущить ся вже въ дуже недалекôй будучности и длятого, думаю, вже теперь буде на порѣ высказати въ прилюднôй дискусіи погляды и постуляты що-до сеи институціи, єи формы и задачѣ.

Безперечна рѣчь, що задаткове товариство, оперте на формѣ взаимного кредиту, засноване у Львовѣ, вже само собою буде дуже пожиточне и въ многихъ напрямахъ загальныхъ потребъ нашихъ стане у пригодѣ.

Зъ кредиту сего товариства зможуть знаменито користати нашî ремѣсники, промысловцѣ та купцѣ, мѣска интеліґенція а по части и селяньство, хочь се послѣдне въ меншôй мѣрѣ, а то разъ длятого, що товариство маючи свôй осѣдокъ у Львовѣ, тымъ самымъ буде мати аґенду зцентралізовану, а по друге, що сама натура кредиту, якій буде удѣляти проєктоване товариство, менше пригôдна для хлѣбороба.

Звѣстна рѣчь, що кредитъ хлѣборобскій мусить бути довшій и розложеный на многî речинцѣ бо въ господарствѣ рôльнôмъ кождый вкладъ рентує ся поволи — пôдчасъ коли товариство задаткове не може удѣляти кредиту довшого, а тымъ самымъ не може удѣляти кредиту гіпотечного а мусить обмежитись на кредить короткій и особистый, котрый пригôдный єсть лише для тыхъ господарствъ въ котрыхъ капіталъ обертає ся скоро а вкладъ вертає ся въ короткôмъ часѣ и скоро приносить зыски.

Супротивъ того думаю, не вôдъ рѣчи буде нинѣ, коли стоимо передъ заснованьемъ новои економічнои институціи застановити ся, чи не далась бы она повести такъ, щобы рôвночасно и ширшу сповнила задачу — а въ особенности — щобы могла она стати близше потребъ нашого селянина-хлѣбороба и хочь не въ формѣ кредиту гіпотечного, але въ иншôй формѣ стати єму у пригодѣ.

Менѣ здаєсь, що способъ на тоє можна бы знайти, коли-бъ обсягъ дѣланя заснувати ся маючого товариства сполучити зъ обсягомъ дѣланя товариства „Просвѣта“ а именно зъ єго економічными задачами.

Звѣстна рѣчь, що передъ трома лѣтами змѣнила „Просвѣта“ свôй статутъ и стала зъ товариства просвѣтного товариствомъ просвѣтно-економічнымъ. Економічна дѣяльнôсть „Просвѣты“ не проявилась ще доси выдатнѣйше въ нѣякôмъ напрямѣ, а именно не удало ся ще „Просвѣтѣ“ доси по-при читальняхъ завести бôльше число институцій економічныхъ, а взглядно читалень зъ характеромъ економічнымъ, якъ се позволяє статутъ и якъ се бачимо при „кулкахъ“ рôльничихъ. За се годѣ винувати выдѣлъ центральный або и выдѣлы філіяльнî, бо практика учить, що въ тôмъ напрямѣ сама заохота, сама иніціятива не поможе, позаякъ тутъ треба дѣйстно помочи т. є. гроша. Хто займавъ ся закладаньемъ читалень по селахъ той знає, якъ тяжко приходить ся у насъ заснувати хочь бы прим сельску крамницю, не говорячи вже про другî способы самопомочи господарскои, на якî позволяє статутъ „Просвѣты“. Нашъ нарôдъ глядить на такî рѣчи взгалѣ недовѣрчиво, у насъ нема почутя солідарности и для того въ многихъ мѣсцяхъ крамницѣ жидôвскî конкурують щасливо зъ крамницями читальняными а та щаслива конкуренція убиває мѣжь нашимъ селяньствомъ всякого духа иніціятивы. Але припустѣмъ, що заходамъ добрыхъ людей удасть ся вкôнци переломити апатію и пересвѣдчити кружокъ людей о хосенности такого пôдприємства — то тутъ неразъ найкрасшî замысли розбывають ся о nervus rerum, о бракъ средствъ на розпочатье дѣла.

Иніціяторы зъ села апелюють до філій, але філіи „Просвѣты“ не мають на тоє абсолютно нѣякихъ средствъ, бо зъ 15% вôдъ вкладокъ они не въ силѣ покрыти навѣть мінімальныхъ коштôвъ адміністраціи — а центральный выдѣлъ не має нинѣ такожь фондôвъ на тую цѣль призначеныхъ. Длятого и цѣла економічна орґанізація йде у насъ тупо — а „кулка“ рôльничî забирають „Просвѣтѣ“ теренъ, бо мають фонды и сейчасъ при заснованю кулка приходять зъ готовою помочію. Очевидна рѣчь, що становище „кулокъ“ лекше, бо они мають велику помôчь вôдъ своєи публики, а ще бôльше зъ фондôвъ публичныхъ (соймъ дає рôчно 15.000 зр.) и се вже така наша доля, що зъ трудомъ мусимо выборювати собѣ те, що другимъ приходить готове. А представленый высше станъ рѣчей якъ-разъ вымагає скорого и успѣшного зарадженя потребѣ — вымагає скорого вынайденя жерела, зъ котрого можна бы подати першу помôчь отже и активну иніціятиву до введеня въ житье крамниць та спôлокъ господарскихъ при читальняхъ „Просвѣты“ а тымъ самымъ до переведеня найжизненнѣйшои точки нашои народнои проґрамы т. є. економічнои орґанізаціи масъ нашого люду.

Потребѣ тôй могла бы зарадити якъ-разъ вôдповѣдна орґанізація проєктованого товариства задаткового — а именно, коли-бъ „Просвѣта“ приступила зъ своими фондами до сего товариства зъ тымъ застереженьемъ, щобы оно утворило вôддѣлъ кредиту для крамниць и спôлокъ господарскихъ засновуючихъ ся на основѣ статута „Просвѣты“.

На сѣмъ сполученю зыскали бы, думаю, обѣ институціи. Зыскала бы институція фінансова, бо кругъ дѣланя єи розширивсь бы дуже значно и она зросла бы скоро числомъ членôвъ а тымъ самымъ фінансовою силою. Зыскала бы „Просвѣта“, бо лише тымъ способомъ змогла бъ успѣшно сповнити свою економічну задачу а тымъ самымъ причинити ся знаменито до матеріяльного пôдвигненя народу. О скôлько знаю, носить ся центральный выдѣлъ „Просвѣты“ вже вôдъ давна зъ гадкою заснованя такого товариства власными фондами. Нинѣ, коли „Днѣстеръ“ выступає зъ подôбною иніціятивою — повиннî оба товариства злучити свои силы и утворити одну институцію, котрои выгляды були бы безусловно дуже користнî и котру рускій загалъ повитавъ бы певно зъ повнымъ довѣріємъ.

Гадку тую осмѣляю ся пôддати зрѣлôй розвазѣ обохъ товариствъ и прилюднôй дискусіи руского загалу.

Д-ръ Евгеній Олесницкій.

Рада державна.

На початку вчерашного, въ понедѣлокъ, засѣданя палаты послôвъ послы Просковецъ и Розеръ интерпелювали въ справѣ скорого предложеня закона дотычно божевôльныхъ.

Приступлено до дальшои дискусіи надъ етатомъ буджету торговельного, а именно надъ титуломъ: „Урядъ почтовый и телеґрафічный, урядъ почтовыхъ касъ щадничихъ“.

Пос. Польцгоферъ промовлявъ за повнымъ вôдпочинкомъ недѣльнымъ урядникôвъ почтовыхъ.

Пос. Розеръ домагавъ ся, щобы можна було платити податки при помочи почтовыхъ касъ щадничихъ.

Міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ подавъ переглядъ чинности почтовыхъ касъ щадничихъ, а именно на оборотъ чековый. Чистый зыскъ обертаєсь на реформы и цѣли пенсійнî. Міністеръ надѣє ся, що австрійскî и угорскî почтовî касы щадничî вôйдуть мѣжь собою въ звязь. Міністеръ готовъ згодити ся, щобы плачено податки при помочи почтовыхъ чекôвъ. Вкôнци згадавъ ґр. Вурмбрандъ про свою суботнѣшну промову, именно про натякъ на чиннôсть комісіи промысловои; слова міністра зле зрозумѣли, бо вôнъ добре знає про експанзивну дѣяльнôсть и цѣннî роботы промысловои комісіи. Членôвъ комісіи не хотѣвъ міністеръ въ нѣчôмъ обидити.

Пос. Вашатый порôвнувавъ теперѣшне правительство зъ давнѣйшимъ и жалувавъ ся на ґерманізацію урядôвъ почтовыхъ въ Чехіи. — Президентъ прикликувавъ два разы бесѣдника до порядку, а вôдтакъ вôдобравъ єму голосъ. Пос. Вашатый вôдкликавъ ся до палаты, а бôльшôсть при голосованю затвердила рѣшенье президента. (Иронічнî оплески вôдъ молодо-Чехôвъ.)

Пос. Соколовскій признавъ, що послѣдными роками знати великій поступъ въ управѣ почтовôй Вôдтакъ навѣвъ кôлька спеціяльныхъ бажань, мѣжь иншимъ жадавъ телефонічного полученя мѣжь Вѣднемъ а Краковомъ. Обговорюючи вôдносины урядникôвъ почтовыхъ жалувавъ ся, що за мале число посадъ высшихъ урядникôвъ, именно въ Галичинѣ. Представивъ незавидну долю маніпулянтокъ почтовыхъ и телеґрафістокъ, домагавъ ся, щобы вкорочено лѣта службы листоносôвъ о пять и полѣпшено платню провізоричныхъ слугъ почтовыхъ, именно зачисленя ихъ до касы хорыхъ.

Шефъ секційный Обентравтъ вказавъ, що управа почтова пôсля своихъ средствъ старає ся по можности о своихъ урядникôвъ, бо н. пр. послѣдными роками збôльшились платнѣ урядникôвъ зъ 10·6 на 18·3 міліонôвъ зр. Для діюрністôвъ маніпуляційныхъ треба ще много зробити, але полѣпшенье ихъ платнѣ вже зачалось. Маніпулянткамъ и телеґрафісткамъ признано кваліфікацію емеритальну. Въ тôмъ напрямѣ высказано бажанье, щобы и попереднî лѣта служба були имъ вчисленî, але хочь правительство прихильно вôдносить ся до того бажаня, то потрѣбна до того квота 200.000 зр. за велика. Сѣть телеґрафічну и телефонічну розширено. Минувшого року збудовано телефонічну лінію мѣжь Вѣднемъ а Берлиномъ, вôдтакъ загадано повести полученье телефонічне до Лінцу и мѣжь Берномъ а Оломуцомъ, а коли та лінія буде получена зъ сѣтею телефонічною на Шлеску, приступить ся до будовы лініи до Кракова.

Пос. Вайґель обговорювавъ незавидну долю службы почтовои по селахъ. Оплату тои службы повиненъ скарбъ державный взяти на себе. Такъ само лихо платнî помôчнî урядники въ почтовôй касѣ щадничôй. Закôнчивъ свою промову натякнувши про аферу зъ міністромъ торговлѣ Пос. Вайґель дякує яко презесъ комісіи промысловои міністрови за єго привѣтливôсть, и думає, що єсли лишь палата при своѣй 12 годиннôй роботѣ деннôй и нôчнôй лишить ще дещо часу комісіи, то міністеръ пересвѣдчить ся, що комісія полагодить правительственнî проєкты. Цитатъ зъ Ґетого (про böse Natur), якого уживъ бесѣдникъ въ суботнѣшнôй промовѣ, мавъ лишь загальне значѣнье и не бувъ зверненый противъ міністра Можна надѣятись, що по такихъ взаимныхъ заявленяхъ привернесь гармонія мѣжь міністромъ а комісією промысловою.

Замкнено діскусію. Бесѣдникомъ contra бувъ пос. Ґесманъ, pro пос. Менґеръ. — Пос. Ґесманъ обговорювавъ, въ якій спосôбъ роздано пôвтора міліона ремунераціи мѣжь урядникôвъ. — Пос. Менґеръ сказавъ, що положенье службы почтовои єсть гôрше вôдъ положеня робôтника фабричного. Жадавъ, щобы грошѣ почтовои касы щадничои були уживанî до есконтованя позичокъ краєвыхъ и громадскихъ.

По промовѣ референта пос. Екснера и кôлькохъ фактичныхъ спростованяхъ принято сей цѣлый титулъ и приступлено до дискусіи надъ „льокальными зелѣзницями“.

Пос. Кафтанъ домагавъ ся систематичнои будовы льокальныхъ зелѣзниць и удержавненя ческои зелѣзницѣ захôднои. Выказавъ, що державнî зелѣзницѣ въ Австріи выказують рôчно 25 міліонôвъ зр. дефіциту, коли противно въ Прусіи тî зелѣзницѣ приносять дохôдъ. Пôдперъ петиціи кондукторôвъ зелѣзничихъ.

По промовахъ послôвъ Кравса, Штайнвендера, Ферянчица и Спинчица перервано засѣданье.

——

Засѣданье вечѣрне зачало ся по двогодиннôй перервѣ. Въ сали явилось ино кôлькохъ послôвъ.

Пос. Ґессманъ на початку своєи промовы заявивъ, що комедія, яку вôдграєсь въ парляментѣ, робить єму вôдразу. — Президентъ Хлюмецкій: Мушу скартати енерґічно бесѣдника за се, що уживъ тыхъ слôвъ. Взываю єго до порядку. Парляментъ цѣлкомъ не єсть комедією! — Пос. Ґессманъ: До отвореня засѣданя потреба присутности 100 послôвъ. — Презід. Хлюмецкій: Се не правда, бо теперь не ходило цѣлкомъ о отворенье засѣданя, отже и о констатованье достаточного комплету, лишь о продовженье нарадъ. Въ тôмъ случаю нема такого припису.

Пос Ґессманъ обговорювавъ положенье зелѣзничихъ урядникôвъ. Признавъ, що вôдъ коли президентомъ зелѣзниць ставъ Билиньскій, много полѣпшило ся.

Президентъ зелѣзниць д-ръ Билиньскій представивъ, що децентралізація зелѣзниць була по можности переведена та що дирекціи руху мають значный обсягъ дѣланя. Однакъ суспôльнôсть не єсть пôдъ тымъ взглядомъ автономістично успособлена, бо въ справахъ грошевыхъ и тарифовыхъ звертає ся просто до Вѣдня. Заперечивъ, мовь бы зелѣзницѣ выказували дефіцитъ, бо капіталъ вложеный правительствомъ приносить $2^1/_2$%. Заповѣвъ въ будучôмъ роцѣ пôдвысшити додатокъ кватирунковый урядникôвъ и полѣпшити платню денну робôтникôвъ варстатовыхъ. Годѣ робити ощадности на урядникахъ. Повѣдомивъ, що 500 ваґонôвъ, перенятыхъ вôдъ зелѣзницѣ Кароля Людвика треба було спалити, бо були погнилî. Зелѣзницѣ державнî потребують новыхъ льокомотивъ и возôвъ особовыхъ; на ту цѣль выдано въ 1893 р. 7,335.844 зр., зъ чого лишь за 61 800 зр. закуплено за границею. Просивъ о ухваленье буджету зелѣзниць.

По промовѣ ще кôлькохъ послôвъ принято позиціи — и въ сей спосôбъ покôнчено дебату надъ етатомъ міністерства торговлѣ.

Засѣданье скôнчилось о 1-шôй год. въ ночи — а слѣдуюче нинѣ.

——

Въ колѣ польскôмъ вела ся въ недѣлю дискусія надъ бѣжучими справами дебаты буджетовои. Пос. Пасторъ домагавъ ся зниженя цѣнъ ѣзды для духовеньства на державныхъ зелѣзницяхъ, а пос. Вельовейскій такого самого зниженя для робôтникôвъ. Рѣшено не пôдносити тыхъ квестій въ палатѣ, але полагодити ихъ при помочи депутаціи у президента Билиньского. Пос. Козловскій жалувавъ ся, що достава муки для однои части войска въ Галичинѣ передана паровому млынови въ Перемышли, котрый єсть власностію жидôвъ и просивъ о позволенье промовити о тôмъ въ палатѣ Въ оборонѣ жидôвского млына выступили послы Быкъ и Левицкій та рѣшено выслати депутацію до шефа интендантуры.

Приступлено до дискусіи надъ буджетомъ міністерства судôвництва. Пôднесено жалобы на недостатокъ робучихъ силъ въ судахъ въ Галичинѣ и на недостатокъ судôвъ окружныхъ и повѣтовыхъ, жадано введеня институціи мировыхъ судôвъ, реформы цивільного процесу, признаня дієтъ присяжнымъ судьямъ и т. п. Вкôнци рѣшило коло, щобы послы Вайґель и Пініньскій промовляли въ палатѣ въ справѣ побôльшеня судового персоналу и прискореня реформы цивільного процесу, а пос. Рошковскій щобы домагавъ ся перенесеня криминалôвъ и арештôвъ у Львовѣ по-за округъ мѣста.

Новый переворотъ въ Сербіи.

Вчерашнî вечѣрнî телеґрамы принесли сензаційну вѣсть:

Сербскій король Александеръ завѣсивъ конституцію. Вôнъ оголосивъ проклямацію до народу, въ котрôй досадными словами пятнує недостачѣ сучаснои конституціи и пристрасти сторонництвъ. Запевнюючи сердечными словами о своѣй печаливости звѣстивъ, що завѣшує конституцію зъ дня 22 грудня 1888 року, а привертає до житя давну конституцію зъ дня 29 червня 1869 року.

Всѣ міністры подались до дімісіи, однакъ король не приймивъ и запевнюючи о своѣмъ довѣрю потвердивъ всѣхъ міністрôвъ на становищахъ.

На предложенье рады міністрôвъ король выдавъ указъ, силою котрого знѣсъ всѣ законы прасовî и о выборахъ громадскихъ, що стояли въ суперечности зъ конституцією зъ 1869 року и привернувъ до житя давнî законы, выданî на основѣ конституціи зъ року 1869. Рôвночасно король заименувавъ державну раду пôдъ президентурою Николы Кристича, касаційный трибуналъ пôдъ президентурою Бабовича и трибуналъ обрахунковый пôдъ проводомъ Юрія Стефановича.

Рôзниця мѣжь знесеною конституцією зъ року 1888 а приверненою конституцією зъ 1869 року є така: Пôсля конституціи зъ 1888 активне право выбору мавъ кождый, хто оплачувавъ 5 франкôвъ рôчного податку, натомѣсть теперѣшне право выборче на основѣ конституціи зъ року 1869 буде прислугувати тому, хто платить 30 франкôвъ рôчного податку. Зъ помѣжь 134 членôвъ скупштины король именувавъ 42 и они, тî именованî послы, будуть творити рôдъ высшои палаты. Членôвъ рады державнои пôсля конституціи зъ 1869 року именує король, значить, они не пôддають ся выборови, якъ дотеперь. Король може ихъ выдалити зô службы. Такожь король именує членôвъ касаційного суду. Право зборôвъ обмежене, свобода прасы такожь обмежена, дневники пôдпадають поліційнôй конфіскатѣ, а

окружнѣ зборы, котрѣ мали дотеперь повну автономію, знесено.

Отже король позносивъ тѣ всѣ власти, котрѣ послѣдными часами важились поступати по думцѣ истнуючихъ законовъ. Вправдѣ въ выдрукованѣй въ ночи проклямаціи говорить ся лишь о завѣшеню конституціи зъ року 1888, але въ тѣй-же проклямаціи находить ся уступъ, що король возьмесь за вытворенье новои конституціи доперва тогдѣ, коли втихомирять ся умы, а се значить тѣлько, що молоденькій короликъ и его отець Миланъ хотять роками бути абсолютными панами Сербіи.

Суть того абсолютизму основуесь на оружнѣй силѣ Сербіи, особливе на пѣдофіцирахъ бѣлградскои залоги, котрыхъ приготовлювано до сего вѣдъ довшого часу. Новый переворотъ державный мимо заведеня т. зв. конституціи зъ року 1869, е нечуваною рѣчею въ лѣтописи послѣдныхъ роковъ. Про подѣѣ остатныхъ днѣвъ повѣдомлено въ ночи всѣ краевѣ власти и заграничнѣ амбасады сербскѣ.

До Бѣлграду сконсигновано цѣлу залогу. Сторожу въ палатѣ творять пѣдофіциры артилерійнои школы. Пѣсля урядовыхъ справоздань въ цѣлѣй Сербіи пануе спокѣй.

Отсе змѣстъ вечѣрныхъ телеграмовъ.

Такъ отже кріза наступила. Молодый короликъ затѣявши конфліктъ зъ радикалами, хотѣвъ ихъ здавити, а бодай ослабити ихъ силу. Коли-жь ему се не удалось и коли стративъ надѣю перевести выборы по своѣй думцѣ, а надто, коли и указъ що до реституціи Милана и Наталіи не стрѣнувъ приязного вѣдгомону, найшовъ ся якъ вѣнъ, такъ и его правительство въ конечности, глядати розвязки въ державнѣмъ переворотѣ. Державный переворотъ наступивъ, але чи принѣсъ зъ собою сподѣвану розвязку? Поки-що, нѣ! Однакъ можна дуже побоюватись, що слѣдомъ за вѣстями про завѣшенье конституціи наспѣе зъ Бѣлграду ще смутнѣйша вѣсть, именно, що цѣлу Сербію обняло полумя революціи Годѣ бо допускати, щобы иншою дорогою выровнялись рѣзницѣ и пропасть мѣжь волею народу и забаганками королика.

Вправдѣ маса народу стоить вѣрно при Александрѣ и ледви чи бажала бы змѣны династіи, коло котрои заходять ся провѣдники радикалѣвъ порозумѣваючись зъ родиною Караджорджевичѣвъ, однакъ и та маса вже сегодня невдоволена зъ молоденького короля, до котрого привязувала стѣльки надѣй. Сербскій народъ, освободженый вѣдъ Миланового ярма, прилягъ цѣлою душею до наслѣдника престола, певный, що вѣнъ зъумѣе повести край красшою дорогою и спинить усяке моральне и матеріяльне банкротство, котре завдяки Миланови грозило, ба й вже охопило Сербію.

Та надѣѣ не здѣйстнились. Радикалы ставши наслѣдниками фінансовои господарки Милана, не могли такъ скоро привести ихъ до ладу. Надто Миланъ, пропутавши грошѣ за границею и пересытившись любовницями, забанувавъ за первѣстною властію, тожь захотѣвъ вѣдзыскати ей а въ першѣй лініи вытворити собѣ вплывъ въ Сербіи И той вплывъ, котрого погубѣ не мѣгъ спротивитись молодый король, привѣвъ Сербію до кризы, до перевороту державного.

Рука Милана, що затѣяла усе лихо въ послѣдныхъ часахъ, мовь то схватила судьбу сербскои державы. И выявилась політична и народна пропасть, противъ котрои выступили радикалы, пѣднявши боротьбу династичну. Хто побѣдить — Обреновичѣ чи Караджорджевичѣ? Здаесь, не въ тѣмъ властива вѣдповѣдь питаня, щобы Караджорджевичѣ прийшли до престола, але въ тѣмъ, щобы Обреновичѣ очистились вѣдъ всего, що лишь трохи заносить безхарактерностію Милана. Та закимъ рѣшить ся борба, оно легко може статись, що хищна панованя рука ексъ-короля здавить и династію и сына, котрый, руководячись сыновскою любовію, хотѣвъ пригорнути до себе вѣтця-грѣшника. И той отець-грѣшникъ може зготовити сынови кѣнчину за его любовь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

По довгѣй дискусіи въ будапештеньскѣмъ соймѣ знов ухвалено законъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ 440 голосами противъ 271. О наслѣдкахъ того голосованя говорять всѣляко. Одни твердять, що коли теперь палата магнатовъ вѣдкине законъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ, кабінетъ Векерлього подасть ся до дімісіи. Пѣсля осуду другихъ предложеня закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ прийдуть до палаты магнатовъ ажь въ осени, за-для чого кріза кабінету буде вѣдрочена.

——

Зъ Бѣлграду звѣщають, що по завѣшеню конституціи вправдѣ панує мѣжь населеньемъ спокѣй, однакъ опозиція сильно кипить. Мимо довгои исторіи, що оповѣдають ей въ правительственныхъ дневникахъ про страшный заговѣръ, нѣхто сему не вѣрить. Дописувателямъ заграничныхъ газетъ, котрѣ черпають свои информаціи зъ окруженя Милана, оповѣщено, що заговѣрники намѣряли убити Александра и Милана, а коли Караджорджевичъ на се не згодивъ ся, рѣшено вывести ихъ потайки за границю. Зновъ иншихъ дописувателѣвъ поинформовано, немовь бы заговѣръ мавъ на метѣ оголосити чорногорского князя королемъ Сербіи.

Передъ засуспендованьемъ конституціи запытувано австро-угорске правительство, якъ оно глядить на сю справу, та оно вѣдповѣло, що не думае мѣшатись у внутрѣшнѣ вѣдносины Сербіи.

НОВИНКИ.

— Звертаемо увагу **членѣвъ природнои секціи наукового товариства имени Шевченка**, що засѣданье секціи вѣдбуде ся не въ сей четверъ але въ сю пятницю о 7-ѣй годинѣ вечеромъ въ канцеляріи товариства при улици Академичнѣй ч. 8.

— **Загальнѣ зборы членѣвъ товариства „Руска Бурса въ Тернополи“** вѣдбудуть ся дня 6 н. ст. червня с. р. о годинѣ 2-ѣй пополудни въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“, на котрѣ выдѣлъ Рускои Бурсы всѣхъ членѣвъ умильно запрошуе. — *Д-ръ Вол. Лучаковскій. — О. Вол. Громницкій.*

— **Зборы урядниковъ державныхъ** скликано до Вѣдня на день 25 н. ст мая. Покликуючи ся на 256 такихъ самыхъ зборѣвъ, що вѣдбули ся доси въ рѣзныхъ мѣсцевостяхъ державы, мають згаданѣ зборы выслати до цѣсаря депутацію зъ просьбою о выповненье жаданъ урядниковъ, высказаныхъ въ петиціяхъ внесеныхъ до палаты послѣвъ.

— **Велика ревія маева** львѣвскои залоги вѣдбула ся вчера о $8^1/_2$ годинѣ рано на замарстиновскихъ поляхъ. По ревіи вѣдбула ся дефіляда передъ командантомъ корпуса кн. Віндішґрецомъ. Ревіи приглядали ся гостѣ, що бавлять у архикняза Леопольда Сальватора.

— **Огнѣ.** Дня 20 н. ст. мая згорѣли въ Бродахъ три хаты и стодола. На щастье воздухъ бувъ спокѣйный и огонь не розширивъ ся.

— **Рѣшенье міністеріяльне въ справѣ словѣньского языка.** Въ вересни 1893 року наложила президія правительства краевого въ Целовци рескриптами зъ 15 и 27 вересня ч. 1496 и 1546 на Симеона Кльокара, начальника громады Быстриця, кары грошевѣ 5 и 10 зр. зъ тои причины, що урядуючи въ порученѣмъ крузѣ дѣланя въ поданяхъ достароства уживавъ языка словѣньского. Однако міністерство справъ внутрѣшныхъ рескриптомъ зъ 26 марта 1894 р. знесло оба тѣ ореченя, „бо не можна доглядѣти проступку обовязкѣвъ пѣсля §. 95 зак. громадского и позаякъ въ громадѣ Быстриця, котру замешкують майже выключно Словѣнцѣ не истнуе нѣяка законна причина, на основѣ котрои можна бы заборонити уживаня словѣньского языка въ урядовыхъ зносинахъ зъ властями высшими, бо въ Каринтіи языкъ словѣньскій есть краевый.“ Се рѣшенье міністерства не подобало ся дуже президіи правительства краевого, котре зволѣкало три мѣсяцѣ зъ дорученьемъ и ажь сими днями повѣдомило о нѣмъ Кльокара. Міністеріяльне ореченье маe для Каринтіи принціпіяльне значенье и повинно спинити германізаторскѣ тенденціи властей въ тѣмъ краю. — У насъ, якъ звѣстно, накладають старосты такѣ самѣ кары на священикѣвъ и вѣйтѣвъ, що пищуть по руски ; накладають кары, очевидно противзаконно.

— **Зъ Рогатинщины пишуть :** Дня 30 н. ст. цвѣтня с. р. вѣдбули ся въ Козарѣ зборы Читальнѣ. На зборахъ выбрано выдѣлъ слѣдуючій: Иванъ Семчій голова, Андронько Самійло заступникъ головы, Терентій Борисъ секретарь, Семко Лаврѣвъ касіеръ, Дамянъ Семчій бібліотекарь, Климъ Федикъ, господарь читальнѣ На заступникѣвъ выдѣловыхъ выбрано Федя Харева и Дмитра Гринишина. Членѣвъ вписалось 57 Вѣдтакъ вѣдчитавъ секретарь справоздане та внѣсъ многолѣтствіе цѣсарю Францъ Іосифу. Не було однакъ на зборахъ нашого молодого академика, Стефана Гарасевича, сына нашого священика, що бувъ многонадѣйнымъ и щирымъ молодцемъ. Ще малолѣткомъ промышлявъ о тѣмъ, якъ пробудити нашъ сельскій народъ, котрому ще много просвѣты бракуе. Но чоловѣкъ мыслить а Богъ пляны укладае. Смерть забрала намъ нашого дорогого и многонадѣйного сына Руси. — Вѣдъ выдѣлу читальнѣ Просвѣты въ Козарѣ. *Терентій Борисъ*, секретарь.

— **Зъ Улашковець** доносять до „Читальнѣ“: По довголѣтныхъ заходахъ завязала ся въ мѣсточку Улашкѣвцяхъ читальня „Просвѣты“. Вѣдкрыто ей дня 29 сѣчня 1894 въ домѣ Антона Свиренчука, котрый одну комнату своеи хаты вѣдступивъ безплатно на цѣли читальнѣ. По вѣдслуженю литургіи зѣбрались члены основателѣ и многѣ иншѣ въ комнатѣ. Посвятивши воду и комнату, промовивъ о. І. Чмола въ сердечныхъ словахъ до зѣбраныхъ, высказуючи красни цѣли читальнѣ. Потѣмъ промовивъ кѣлька слѣвъ народный учитель Маріянъ Антоновичь и приступлено до выбору заряду читальнѣ. Зъ выбраныхъ 12 членѣвъ выдѣлу и 4 заступникѣвъ выдѣловыхъ ставъ головою о. Іоанъ Чмола, заст. головы Стефанъ Ладанъ, секретаремъ Маріянъ Антоновичь, касіеромъ Иванъ Пилипѣвъ, бібліотекаремъ Томко Панькѣвъ. Вписалось до сегодня всѣхъ членѣвъ 60 Читальня задумуе заложити въ своѣмъ часѣ шпихлѣрь.

— **Нещастнѣ пригоды.** На стаціи въ Стрыю зъ будки до гамованя упавъ кондукторъ зѣ Львова Иванъ Хомичь и такъ ударивъ ся въ голову, що небавомъ померъ. — Дня 2 н. ст. мая згинувъ въ закопѣ французкои компаніи въ Бориславѣ страшною смертію роботникъ Станиславъ Фабіянъ, родомъ зъ Бѣдолинъ. Вѣнъ мавъ вѣдбирати вѣзки зъ земнымъ покладомъ, добуванѣ на верхъ зъ закопу. Въ якій спосѣбъ стало ся нѣхто не знае, лише видко, що Фабіянъ злетѣвъ разомъ зъ вѣзкомъ въ закѣпъ, 180 метрѣвъ глубокій и убивъ ся на мѣсци. Порозрыване его тѣло добули небавомъ на верхъ.

— **Загадочне убійство.** Въ Токахъ, повѣта збаражского, на хуторѣ о. Панкр. Бѣлиньского копали люде зъ Пальчинець и Токѣвъ рѣвъ и найшли убитого человѣка, закопаного. На трупѣ бувъ шнуръ на шии; тѣло вже зѣгнило. Хто бувъ убитый, не знати.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Архикнязѣ Альбрехтъ и Леопольдъ Сальваторъ приѣдуть въ товариствѣ фельдмаршалка бар. Бека и около 50-тьохъ ґенералѣвъ дня 26 червня до Станиславова въ цѣляхъ войсковыхъ и забавлять тамъ день. — У Вѣдни померъ буковиньскій посолъ до рады державнои, черновецкій банкиръ Генр. Ваґнеръ, въ 58-ѣмъ роцѣ житя, на рака. — Въ Дрогобичи вѣдкрыто оногды памятникъ Адама Мицкевича. — Въ Тлустомъ на Подолю померъ аптикарь Іос. Свидерскій въ 49-ѣмъ роцѣ житя.

— **Управа руского народного театру** глядае на часъ вѣдъ 1-ого червня с. р., взглядно й заразъ, силъ спѣвочихъ, мужескихъ и жѣночихъ. Зголошуватись просить ся до „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ, ул. Вѣрменьска ч. 2, I поверхъ, мѣжь годиною 7 а 8 вечеромъ або письменно.

У Львовѣ, д. 21. мая 1894.

Вѣдъ Выдѣлу „Рускои Бесѣды“

Наука штука и література.

— **„Під хмарним небом“.** Пѣдъ такимъ заголовкомъ выйшла зъ друкарнѣ наукового товариства им. Шевченка зѣбрка поезій звѣстного украиньского письменника Василя Чайченка. Книжка обнимае 13 аркушѣвъ друку 8° и коштуе 1 зр. — Галицка громада доволѣ добре познакомлена зъ именемъ и талантомъ автора, тожь злишно захвалювати ей сей найновѣйшій твѣръ одного зъ першихъ украиньскихъ письменникѣвъ. Для заохоты хиба додамо, що въ зѣрцѣ вѣршѣвъ находить ся дуже богато доси ще недрукованыхъ творѣвъ.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 22 мая. Цѣсарь приймавъ на авдіенціи ново-именованого амбасадора нѣмецкого ґр. Айленбурґа. — На авдіенціи бувъ президентъ міністрѣвъ кн. Віндішґрецъ.

Колошваръ 22 мая Зъ околиць надходять непокоячѣ вѣсти про румуньскѣ аґітаціи. Богато Мадяровъ втѣкло до мѣста.

Берлинъ 22 мая. Ґумпльовича сына професора зъ Градця засуджено за пѣдбурюючу бесѣду на $1^1/_2$ року вязницѣ, а вчера за иншу справу знов на 9 мѣсяцѣвъ.

Тѣшинъ 22 мая. Нинѣ розпочалась розправа противъ роботниковъ зъ Острави польскои.

Парижъ 22 мая. Вчера страчено на ґільотинѣ анархіста Генріого.

Барцельона 22 мая. Розстрѣлено чотирохъ анархістѣвъ.

Петербургъ 22 мая. Великій кн. Павло маe заручитись зъ дочкою князя Валіи.

Надѣолане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львѣвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вѣдъ годины 12—1-ои и вѣдъ 3—4-ои.

188 4—?

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкае теперь

при улици Ягайлоньскѣй ч. 2

и ординуе вѣдъ 10—12-ои передъ и вѣдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 5—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великѣмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пѣоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроени звѣнковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменемъ

„СІРІОСЪ”

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы $^1/_2$ клґр. 1 зр. и 2 27 10—?

Найлѣпшій чаѣ россійскѣ, хиньскѣ и Ліптона славнѣ анґлійскѣ $^1/_4$ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добърный и щадѣть грошъ!

БАРАБОЛѢ

добърнѣ продае зарядъ дѣбръ Гуменець почта Щирець по цѣнѣ умѣренѣй. 186 4—7

Нафтовѣ факлѣ по зр. 2·50 4595

поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѣ рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д-ра ОЛЕКСАНДРА ОГОНОВСКОГО

по 2 зр. и по 1 зр.

Цѣлый дохѣдъ призначеный на фондъ памятниковый и стіпендійный.

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужескій хоръ М. Лисенка — 30 кр.

X-ый: „У Петрѣвку“ и „Якъбы-мь знала“ муж. хоры Исид. Воробкевича — 25 кр.

XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр.

XII-ый: „До бою“ муж. хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.

XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“, сольо зъ акомп. форт., М. Лисенка — 20 кр.

XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Топольницкого — 25 кр.

XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ акомп. фортеп. — А. Купчиньского — 25 кр.

XVI-ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложѣнѣ на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.

XVII-ый: „Три квартеты“ муж. хоръ Цетвиньского - Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст. сѣчня] адресувати:

„Выдѣлъ товариства Львѣвскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вѣрменьска ч. 27.

Зъ причины сегорѣчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збѣльшили мы о много нашѣ льокалѣ продажи. Власне надѣйшли въ великѣй скѣлькости **новости лѣтнѣ и осѣннѣ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гѣднѣ поручена и безъ всякои конкуренціи суть тѣ товары:

10.000 пѣвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ веснянныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягѣвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѣ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до прання, шляфрокахъ, нетліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надѣйшли власне у великѣй скѣлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ фланельовыхъ въ найлѣпшѣмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникѣвъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2, стриженѣ по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ хѣдниковъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѣ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ ажь до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Веякѣ зъ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

48·5 5—?

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець : Иванъ Белей Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, пѣд зарядом К. Беднарского.

Ч. 105. Львôвъ, Середа 11 (23 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнî у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 23 н. ст. мая 1894.

Вôдъ недавного часу кружокъ політикôвъ-народовцѣвъ буковиньскихъ, котрого орґаномъ єсть тыждневникъ „Буковина“, почавъ — въ спосôбъ часомъ досыть авторітетный — промовляти въ справахъ народовецкихъ галицко-рускихъ — и „Буковина“ нинѣ належить до тои „трôйцѣ“ часописей [кромѣ неи ще „Правда“ и „Народна Часопись“], котра то „трôйця“, заступаючи напрямъ політики пп. Барвѣньского и Вахнянина, воює противъ напряму політики посла Романчука и — якъ показали загальнî зборы „Народнои Рады“ -- противъ політики, коли не загалу, то значно переважаючои бôльшости народовцѣвъ галицкихъ.

Мы мали бы пôдставу думати, що „Буковина“ не чинить сего зъ пересвѣдченя, але зъ „політики буковиньскои“, бо-жь пригадуємо собѣ добре хвилю звороту въ „Буковинѣ“, а именно якійсь часъ передъ заименованьемъ Русина [проф. Пѣгуляка] членомъ буковиньскои краєвои рады шкôльнои. Въ однôмъ числѣ „Буковины“ редакція ще взывала рускій клюбъ рады державнои, щобы приступивъ до славяньскои коаліціи, а въ другôмъ [за тыждень] змѣнила вже хоруговку на сторону коаліціи правительственнои, поки вкôнци — по промовѣ посла Вахнянина при дебатѣ буджетовôй — не высказала вже навѣть своєи утѣхи по поводу, що рускій клюбъ вже разъ рѣшивъ ся приступити до коаліціи — nota bene правительственнои. Зваживши таку ярку перемѣну погляду черезъ одинъ тыждень, мы хочемо думати, що у „Буковины“ грає тутъ ролю не пересвѣдченье, але „політика буковиньска“.

Політика народовцѣвъ буковиньскихъ иде въ союзѣ зъ Нѣмцями и Поляками противъ Румунôвъ. Таку політику они узнали за добру для рускои народнои справы на Буковинѣ — а мы, галицкî народовцѣ, приняли єи до вѣдомости и въ тôмъ дусѣ по змозѣ лише пôдпираємо ихъ, въ нѣчôмъ имъ не керинимо. Мы вырозумѣлî навѣть на тую сердечну приязнь Русинôвъ буковиньскихъ зъ Поляками на Буковинѣ, котра маніфестує ся въ спосôбъ для насъ Русинôвъ галицкихъ незвычайный [н. пр. недавна промова п. Пѣгуляка на 25-лѣтнôмъ ювілею двохъ черновецкихъ товариствъ польскихъ], бо розумѣємо, що нашî браты буковиньскî добра хотять своѣй тамъ справѣ.

Але-жь и мы зô своєи стороны чей-же маємо право жадати, щобы народовцѣ буковиньскî такъ само вôдносили ся и до політики галицкихъ Русинôвъ, — були вырозумѣлî и обєктивнî. Тымчасомъ тои вырозумѣлости и обєктивности мы въ „Буковинѣ“ вôдъ часу згаданого повысше звороту — на жаль — не бачимо, а справозданье, яке помѣстила „Буковина“ про загальнî зборы львôвскои „Народнои Рады“, справозданье на-скрôзь тенденційне, а въ великôй части и брехливе, може лишь огôрчити кождого щирого народовця.

Въ интересѣ справы рускои въ обохъ краяхъ, въ интересѣ гармоніи и братньои любови мѣжь сынами однои матери — мы позволюємо собѣ нинѣ дати щиру пораду товаришцѣ нашôй „Буковинѣ“, щобы такъ поступала супротивъ політики народовцѣвъ галицкихъ якъ мы поступаємо супротивъ політики народовцѣвъ буковиньскихъ. Вôдносины въ Буковинѣ а Галичинѣ зовсѣмъ иншî, то й становище Русинôвъ може бути тамъ а тутъ инше

Не хочемо тымъ сказати, щобы „Буковина“ не смѣла высказувати свого суду о галицко-рускихъ справахъ або информувати загалъ своихъ читателѣвъ про справы галицкî дописями зъ Галичины, — таке жаданье було бы дивовижою, — але-жь въ такихъ выпадкахъ маємо право жадати — обєктивности.

Рада державна.

На вчерашнôмъ. вô второкъ, засѣданю палаты послôвъ зачала ся дискусія надъ етатомъ міністерства судôвництва.

Пос. Славикъ доказувавъ, що проєктована реформа процесу цивільного пôднесе кошты и погôршить процедуру судову. Критикувавъ ореченя найвысшого трибуналу, вказуючи на суперечнôсть тыхъ оречень. Судьѣ не придержують ся точно законôвъ и въ тôй точцѣ идуть за примѣромъ міністра судôвництва.

Пос. Ніче домагавъ ся розширеня обсягу дѣяльности нотарѣвъ и поправы положеня урядникôвъ судовыхъ.

Пос. Булатъ домагавъ ся заведеня языка хорватского у внутрѣшнôмъ урядованю въ Дальматіи.

Міністеръ судôвництва ґр Шенборнъ забравъ голосъ. Заявивъ, що хотѣвъ бы при кôнци довгои и томлячои сесіи парляментарнои промавляти лишь коротко и то загально. Въ законѣ о продажи на раты палата панôвъ хоче завести кôлька досыть значныхъ змѣнъ и теперь въ тôй справѣ ведуть ся нарады. Правительственне предложенье о мировыхъ судахъ и о громадскихъ урядахъ мировыхъ вже готове въ міністерствѣ, а проєктъ о притулкахъ для пяниць жде лишь на обговоренье въ радѣ міністеріяльнôй. Законъ о перенесеню певнои частины судьѣвъ повѣтовыхъ до семои ранґи буде полагодженый въ слѣдуючôмъ пôвроцѣ. Я бувъ бы вельми собѣ бажавъ — говоривъ міністеръ — щобы нарады надъ закономъ карнымъ вôдбули ся отсеи сесіи. Се не удало ся; але надѣю ся, що палата може въ осени дефінітивно порѣшить квестію, що має статись зъ тымъ проєктомъ. Що-до проєкту процедуры цивільнои, то комісія ухвалила поручити палатѣ выбôръ перманентнои комісіи.

Вôдтакъ перейшовъ міністеръ на справы ческî, именно полємізувавъ зъ закидами молодо-ческихъ послôвъ. Справа єго участи въ новôмъ кабінетѣ не такъ страшна. Величає ся приязнею ґр. Таффого и тымъ, що зробивъ попередный кабінетъ, але не бачить суперечности засѣдати въ кабінетѣ, котрый опирає ся на спôвдѣланю всѣхъ сторонництвъ. Того бажавъ ґр. Таффе и вже за часôвъ єго правительства бувъ рôдъ коаліціи

Старавъ ся оправдати своє розпорядженье що-до забороны оголошуваня въ ґазетахъ промовъ выголошуваныхъ въ парляментѣ по чески. Не зробивъ того зъ ненависти до Чехôвъ, бо таке поведенье було бы нечестнымъ, а чейже нѣхто въ палатѣ не посудить єго (міністра), що бувъ бы до того спосôбный. Пôсля гадки бесѣдника не досыть, щобы якась ґазета дала заголовокъ выпечатанôй статьи „Промова посла“. Треба дати доказъ, що такъ єсть въ дѣйстности...

Зъ-помѣжь молодо-Чехôвъ голосы: Най власти докажуть, що се неправда!

Мін. Шенборнъ: Прошу менѣ не перебивати Тажь будете могли менѣ вôдповѣсти.

Пос. Бзорадъ: Вы постараєтесь опôсля, щобы скоро замкнено дискусію.

Пос. Вашатый: Менѣ не вôльно говорити навѣть про Шекспіра, бо утрачу голосъ.

Мін. Шенборнъ: Коли покаже ся, що промову дѣйстно выголошено въ парляментѣ, то певно єи не сконфіскують.

Пос. Брзорадъ: Промовы Бжезновского и Вашатого сконфісковано.

Пос. Пацакъ: Помимо, що були пôдписы двохъ свѣдкôвъ...

Міністеръ перейшовъ до справы процесу Омладины и боронивъ судъ передъ закидомъ сторонничости. Що-до промовы посла Сокола, котрый посередно (зъ причины свого сына) враженый вырокомъ суду въ такъ прикрый спосôбъ, то годѣ въ тôй стадіи справы запускати ся въ обговорюванье того процесу. Се однакъ може міністеръ сказати, що велику кривду наносить ся судови, єсли представляєсь, що судъ руководить ся пристрастью гоненя та що сей судъ обходивъ ся зъ обжалованымъ жорстоко. Се прямо неправда. Пристрасти надто зворушились, зухвалôсть обжалованыхъ була такъ велика и такъ явно зазначувана, що кождый безсторонный мôгъ бы предсѣдателеви суду зробити всякій иншій закидъ анѣжь той, що зле обходивъ ся зъ обжалованими.

[Лѣвиця притакує живо міністрови, а молодо-Чехи заперечують и перебивають промову голосами обуреня.]

Пос. Брзорадъ: Се неправда!

Пос. Шіль: Вы не були при тôмъ.

Пос. Соколь: Я бувъ кождого дня на розправѣ.

Пос. Бжезновскій: И я бувъ при тôмъ.

Мін. Шенборнъ: Що-жь супротивъ такого поведеня обжалованыхъ мавъ вчинити предсѣдатель трибуналу? Що-жь треба було робити супротивъ такои зухвалости?

[Бурливî протесты зô стороны молодо-Чехôвъ. Оклики: „Ихъ били, ихъ ганьбили!“[

Пос. Соколь: (зрываючись зъ мѣсця): Баґнеты!

Пос. Шіль: Се цѣлкомъ не була розправа судова!

Віцепрезідентъ Катрайнъ: Прошу васъ п. пос. Соколь; я розумѣю ваше зворушенье...

Пос. Соколь: Дякую вамъ, п. віцепрезіденте, годѣ менѣ инакше.

Віцепрезідентъ: Але я мушу васъ покликати до порядку.

Пос. Соколь: Я бувъ наочнымъ свѣдкомъ, а вы маєте фальшивî справозданя.

Мін. Шенборнъ: Не будемо теперь спорити, чи справозданя судовî, якî маю въ рукахъ, правдивî чи нѣ. Вôдтакъ пôдносять ся жалѣ на помѣщенье обжалованыхъ, на ихъ прокормленье и т. п. И тî жалѣ неоправданî. Се кождый розумѣє, що треба мати сочувство для нещастныхъ молодыхъ людей, але за-для того ще не годить ся допускати, щобы судья бувъ зневажуваный въ такій спосôбъ, якъ се тутъ дѣялось и противъ чого мушу застеречись зъ всякою рѣшучостью.

Міністеръ закôнчивъ промову покликомъ палаты до роботы, надъ реформою законôвъ судовыхъ.

[Лѣвиця плескала, а молодо-Чехи псыкали.]

По міністрѣ забравъ голосъ пос. Пініньскій. Заявивъ вдоволенье, що міністеръ заповѣвъ реформы на поли судôвництва. Годилось бы, щобы палата вже разъ найшла часъ до полагодженя реформы процедуры карнои. Процедура цивільна — осуджаючи рѣчь зъ практичнои стороны — ще бôльше важна справа анѣжь реформа закона карного. Впевняє именемъ свого сторонництва, що оно зробить все можливе, щобы лишь ту важну реформу перевести. — Вôдтакъ обговорювавъ бесѣдникъ перетяженье галицкихъ судôвъ и домагавъ ся значнѣйшого побôльшеня персоналу судового та полѣпшеня вôдносинъ авансовыхъ. Мусять бути вытворенî такî вôдносины, щобы судьѣ, матеріяльно и морально независимî, могли цѣлкомъ вôддаватись свому званю. Дуже значне побôльшенье персоналу судового єсть першимъ услôвємъ переведеня реформы цивільнои. Бесѣдникъ просивъ міністра судôвництва и міністра скарбу, щобы не руководились надмѣрною ощадностію що-до судôвничихъ вôдносинъ въ Галичинѣ. Се одинъ зъ найважнѣйшихъ постулятôвъ кола польского и невыповненье єго могло бы дуже пригнобити галицку суспôльнôсть. Взагалѣ держава не выповнила доси своихъ обовязкôвъ супротивъ судôвництва, именно въ Галичинѣ. Высказавъ надѣю, що вже въ найблизшôмъ часѣ настане полѣпшенье.

По промовахъ пос. Наберґоя, Шорна и Шаманка перервано дискусію — а слѣдуюче засѣданье вôдбуваєсь нинѣ, въ середу.

——

Комісія буджетова ухвалила проєктъ закона, внесеный пос. Беромъ, пôсля котрого скарбъ державный має три міліоны зр. ужити на будову новыхъ шкôлъ народныхъ и семи-

Пôмста.

[Поля Бурже.]

— Такъ, дорогій приятелю — мовивъ д-ръ Ноаро до мене, закурюючи циґарето — коли-бъ вы знали, скôлько драмъ бачить лѣкарь въ своѣй практицѣ, про се и не снить ся звычайнымъ людямъ.

— Не схотѣли-бъ розповѣсти якои траґедіи? — спытавъ я цѣкаво.

— Га, такî траґедіи лучають ся дуже часто. Отъ, примѣромъ, якъ разъ приходить менѣ на память баронъ, що звавъ ся Корсеґъ. Вы не стрѣчали єго нѣколи въ товариствѣ?

— Такъ, пригадую собѣ.

— Мабуть знаєте такожь — мовивъ лѣкаръ дальше — що вôнъ минулого року занедужавъ хоробою печѣнки. Теперь спочиває въ земли одинъ зъ найбôльше пристрастныхъ людей, якихъ доводилось коли-небудь знати, чоловѣкъ, о котрôмъ я певно знаю, що має на совѣсти два убійства...

— Чей-же тымъ не хочете сказати, що вôнъ запаливъ свою жѣнку? — закликавъ я.

— Позвольте — замѣтивъ д-ръ Ноаро. — Зъ тои поры уплыло пятнацять рокôвъ, и за той часъ має лѣкарь въ головнôмъ мѣстѣ богато дѣла... Однакъ не забуду нѣколи того вечера, коли служачій спровадивъ мене до палаты Корсеґа и по дорозѣ оповѣдавъ про сю страшну подѣю! Молода баронова уладила того вечера родинне торжество своимъ двомъ маленькимъ донечкамъ и ихъ товаришкамъ. Коло одинацятои годины, коли гостѣ розôйшли ся, она подôйшла до свѣчника, щобы погасити свѣтло. Нещасливо завадила рукою о нафтову лямпу, плынъ розливъ ся по сукни, и въ мигъ безталанна стояла въ полумѣняхъ. Такъ оповѣдавъ менѣ служачій, а середъ того повôзъ въ бѣшенôй скорости завѣзъ насъ передъ палату.

— А дѣти? — спытавъ я. „Спали“ — вôдповѣвъ служачій. — А баронъ? — „Ласкавый панъ не опускає нѣ на хвилю кôмнаты панѣ бароновои Стоить при огнищи и не говорить нѣ слова. Я не дивувавсь бы, сли-бъ вôнъ збожеволѣвъ“... Теперь лежала нещаслива на софѣ. Выбагливо прибрана кôмната находила ся въ найбôльшôмъ неладѣ, наповнена страшнымъ сопухомъ спаленыхъ одягôвъ. Бѣлє, хустки, занавѣсы лежали ту и тамъ на пôвъ обгорѣлî, бо те все кидано на нещасливу, коли она голосила переразливыми криками роспуки... Єи годины були почисленî... Я мôгъ лишь злагодити єи болѣ... И коли я приступивъ до того страшного обовязку, вôдчувъ ще страшнѣйше вражѣнье. Я вôдчувавъ, що ся жѣнка була жертвою дôймаючого злочину. Я замѣтивъ, що баронова находила ся въ выразнôмъ зворушеню чувства, котрого навѣть сама смертна боротьба не могла побѣдити. Що єи чоловѣкъ провинивъ ся, се мôгъ я заключати зъ єи зору, коли она стрѣчала ся нимъ зъ поглядомъ барона, котрый ще все стоявъ безъ участи коло огнища. А прецѣнь въ єго очахъ яснѣло щось, мовь то радôсть, недовѣрчивôсть або тріюмфъ! Вôнъ, що я єго все бачивъ такъ печаливымъ при найлекшôмъ нездоровлю своєи жѣнки або дѣтей, теперь не рушивъ ся и не журивъ ся нѣчо умираючою.

Се була загадка... Але зворушенье бароновои росло, чимъ бôльше дѣлали успокоюючî средства, котрî я завдававъ ѣй. Натомѣсть она борола ся, я вôдчувавъ се, я вôдчувавъ такожь, що она силувалась говорити, хотѣла высказати одно реченье, и я чувъ выразно, якъ она поникла въ подушки и промовила: „Не можу“.. Стратила память. Поминаю остатнî годины, що увôльнили нещасливу вôдъ страшныхъ терпѣнь Довго, довго роздумувавъ я надъ катастрофою и погадавъ собѣ: „Она певно любила другого. Она мала любовника, про котрого знавъ баронъ. Вôнъ пôмстивъ ся на нѣй, не допускаючи сего чоловѣка до неи, щобы не могла попращати ся зъ нимъ на смертнôй постели.“

*

* *

Внедовзѣ по траґічнôй смерти бароновои выпытувавъ мене часто якійсь Петро Креансъ, котрого представивъ менѣ баронъ кôлька мѣсяцѣвъ передъ тымъ при нагодѣ однои забавы. Се не стояло великого труду зрозумѣти, що єго вôдвѣдины були лише ослоною, и що баронъ бувъ здоровый... Того пополудня я дуже спѣшивъ ся и пригадую собѣ зовсѣмъ докладно, якъ я нетерпелививъ ся, коли вôнъ вагувавъ ся вымовити имя бароновои Аліціи. Я заразъ змѣркувавъ, що вôнъ прийшовъ до мене тôльки за-для неи.

Могла-жь панѣ Корсеґъ вести романъ зъ паномъ Креансомъ? И бувъ той романъ невинный, чи переступный? Вôдвѣдины молодого чоловѣка а особливе дальшî вôдвѣдины не выявили менѣ нѣчого, чи вôнъ любивъ єи. Але, сли се дѣйстно була родинна драма, сли вôнъ бувъ справдѣ коханкомъ помершои, то якъ опôсля по смерти жѣнки вôнъ ще мôгъ бути сердечнымъ приятелемъ єи чоловѣка, якъ се выходило зъ кождого єго слова.

— Вы несправедливо судите — замѣтивъ я — бо чоловѣкъ, що любивъ жѣнку и єи втративъ, привяжесь радо до кождого, хто лишь може нагадати єму сю страту. Се мабуть причина приятельскихъ вôдносинъ мѣжь Корсеґомъ и Креансомъ. Вы-жь знаєте, що одинъ зъ нашихъ гумористôвъ — Генрикъ Ляведанъ, зробивъ таку пару героями въ своѣй гарнôй новели: „Непотѣшенî“.

— Цѣлкомъ справедливо — вôдповѣвъ лѣкарь — але Корсеґъ не бувъ такимъ. Та жь въ єго жилахъ плыла маврійска кровь! Єго дѣдо, цѣсарскій офіциръ, подруживъ ся було зъ Андалюзійкою и за-для того-жь то вôнъ бувъ такій горячій и жадный пôмсти.. Одного ранка Креансъ звѣстивъ мене, що вôнъ хорый, и щобы я скôлько можна скоро схотѣвъ єго вôдвѣдати. Особлива приязнь, котрою молодый чоловѣкъ одаровувавъ мене остаточно, зворушила мною, хотяй я знавъ, що та приязнь спочивала въ интересѣ для помершои бароновои. Досыть, я пôйшовъ до него и заставъ єго блѣдымъ... дуже блѣдый лежавъ въ лôжку. Коли-бъ вы були бачили то лице! Ледви мы

нарій учительскихъ. Міністеръ Мадейскій згодивъ ся на той законъ и вонъ мае бути ухваленый ще сен сесіи соймовои.

Комісія судово-правничa ухвалила предложити выборъ перманентнои комісіи зъ 18 членовъ для нарадъ надъ новою процедурою цивільною.

Комісія промысловa зберe ся въ пятницю, щобы выслухати заповѣджене міністромъ Бакегемомъ справозданье про подѣѣ въ повночныхъ копальняхъ угля Полагодженя сеи цѣлои справы — якъ заповѣдае Neue fr. Presse — не можна надѣятись ще сен сесіи, бо до точного познаня вогносинъ въ копальняхъ треба подготовляючихъ студій. — Пос. Леваковскій зложивъ мандатъ члена комісіи промысловои — певно за-для того, що его внесеня, поставленого въ комісіи, не подперли прочій члены кола польского.

Въ справѣ змѣны закона конкуренційного зъ 1877 р. скликавъ міністеръ Мадейскій проводирѣвъ сторонництвъ коаліційныхъ и представивъ имъ проектъ змѣны помысли внесеня кс. Ручки, с. е. щобы и т. зв. forenses мусѣли платити конкуренцію. Запрошенй проводирѣ одобрили проектъ, та лишь найшла ся малозначна трудность що-до правныхъ особъ, котру прирѣкъ міністеръ усунути.

Новый переворотъ въ Сербіи.

Въ понедѣлокъ рано на улицяхъ Бѣлграду розлѣплено плякаты зъ такою королѣвскою проклямацією:

До сербского народу. Сербы! Минувшого року возвавъ я васъ, служити менѣ вѣрно и преданно, та вже тогдѣ сказавъ я вамъ, що хочу правити краемъ на основѣ конституціи и законовъ и що конституція мае обовязувати въ повной силѣ и значѣню. На мой зазывъ водповѣли вы такимъ одушевленьемъ, вытревалостію, любовію и довѣрѣмъ, якого я по васъ надѣявъ ся и якимъ вы завсѣгды окружали мою національну династію. Сербы! Я дякую вамъ. Выхованый въ традиціяхъ Обреновичѣвъ, вѣрю и буду все вѣрити въ вашъ патріотизмъ и вашу преданность, такъ якъ вы вѣрили, вѣрите и будете вѣрити въ мою крѣпку, непохитну волю служити лишь святымъ интересамъ мого дорогого народу и сербской идеи державной. Въ тыхъ взаимныхъ чувствахъ хочемо доложити всѣхъ силъ, щобы водповѣсти нашой державной задачи и при вашой помочи змагаю яко вашь король та буду змагати, щобы безупинно старати ся о добро и гараздъ, о ладъ и миръ въ нашой любой и дорогой Сербіи. Той моѣй святой великой задачи водповѣдае обовязокъ кождого, щобы подпиравъ короля Сербіи въ той задачи, а въ першій лініи тяжить подвойно сей обовязокъ на слугахъ державы и державныхъ корпораціяхъ, котрыхъ дѣяльность силою основныхъ законовъ и монархічного прінципу подчинена моѣй королѣвскій власти. Задача, яку я собѣ поставивъ, була вже за-для того тяжка, що численній законы въ часѣ моеи малолѣтности були ухваленй въ суперечности зъ конституцією а тѣсно були звязанй зъ ей выконаньемъ. Многй институціи державній були заведенй на истнуючой основѣ и мали вже своимъ истнованьемъ призначенье: служити не загальнымъ интересамъ престола и вотчины, лишь особистымъ або свого сторонництва пристрастямъ. За-для свого противзаконного и неприродного почину, наносячого шкоду коронѣ и народови, втратили тѣ законы и институціи державній вже водъ самого початку свое значѣнье, яке имъ приписувано. Мои найшляхотнѣйшій и найщиршій бажаня стрѣтили непоборимй перепоны. Сербы! Зарадити тому становии хочу я, такъ само якъ мои предки, порозумѣвши ся зъ вами. Въ своемъ часѣ, коли пристрасти успокоять ся, миръ и ладъ укрѣплять ся, звернy ся до васъ, щобы спѣльно на основѣ добутыхъ досвѣдовъ выготовити нову конституцію, — а на теперь я порѣшивъ, що конституція зъ 1888 р. зо всѣми своими постановами зносить ся, а заводить ся провізорично назадъ конституція зъ 1869 р. въ повной своей силѣ. Подаючи вамъ до вѣдомости сей мой королѣвскій указъ, заявляю всѣмъ и кождому окремо, що водъ нинѣ обовязуе конституція зъ 29 червня 1869 р. Всѣмъ властямъ краевымъ наказую посля нен поступати, а вамъ всѣмъ засылаю мой королѣвскій привѣтъ, поручаючи нашу дорогу вотчину опѣцѣ Всемогучого.

Дано въ нашой королѣвскій палатѣ въ Бѣлградѣ въ день св. Николая 9 (21) мая 1894. — *Александеръ.*

Вечеромъ въ недѣлю зобрала ся рада міністровъ подъ проводомъ короля и на нѣй ухвалено заистувати конституцію зъ 1888 р По той ухвалѣ вручивъ цѣлый кабінетъ королеви свою дімісію. Король принявъ дімісію подякувавъ міністрамъ за вѣрну службу и выдавъ проклямацію, котрою завѣсивъ обовязуючу конституцію, а заводивъ натомѣсть конституцію зъ 1869 р. Проклямація подписана лишь самымъ королемъ. Водтакъ поручивъ давному президентови міністрова Николаевичеви утворити кабінетъ зъ давныхъ его членовъ. Всѣ давній міністры войшли въ складъ кабінету. Слѣдуючй указы королѣвскій, котрыми заводжено новй порядки посля конституціи зъ 1869 р., були вже контрасигнованй міністрами. Въ двохъ выданыхъ указахъ привертаесь обовязуюча сила законовъ зъ 1869 р. що-до прасы, товариствъ, автономічного устрою та выборовъ — и установляесь нова рада державна, котрои членовъ именуе король Президентомъ рады державнои именованый Никола Христичъ а віцепрезідентомъ Великовичъ. Такъ само розвязують ся дотеперѣшній трибуналы: касаційный и найвысшій рахунковый; президентомъ першого именованый Бабовичъ, а другого Юрій Стефановичъ.

Конституція зъ 1869 р. привертае широку власть коронѣ. Въ рукахъ короны лежить не лишь именованье членовъ рады державнои, трибуналу касаційного и рахункового, але такожь и третины членовъ скупштины. Скупштина стае больше институцією дорадчою; на три тысячѣ податниковъ, о высшомъ цензусѣ податковомъ, выбирае ся одинъ посолъ, а на 134 ословъ именуе корона 44. Посля конституціи зъ 1869 р не може бути выбраный посломъ нѣякій урядникъ, адвокатъ або учитель — всю интеліґенцію заступати мають покликанй короною члены скупштины. Орґанізація громадска, оперта на постановахъ конституціи зъ 1888 р цѣлкомъ зносить ся, — а тымъ самымъ подрываесь зъ-подъ ногъ радикаловъ найсильнѣйшій грунтъ, на котромъ они оперлись въ часѣ свого правленя.

Кромъ того важну постанову що-до династіи мѣстить артикулъ 10-тый конституціи зъ 1869 р. Въ томъ артикулѣ сказано: „На случай, если вымруть мужескій потомки князя Милана, переходить наслѣдство престола на мужескихъ потомковъ доньокъ Милоша. Если бы не було такихъ мужескихъ потомковъ, то сербскій народъ выбере собѣ на дѣдичного князя того Серба, до котрого мае найбольше довѣре. Але нѣколи не може бути выбраный княземъ Сербіи нѣхто зъ родины або потомковъ Караджорджевичѣвъ, на котрыхъ по вѣчнй часы наде проклонъ народу.“

Дуже радикальнымъ средствомъ розвязавъ король Александеръ внутрѣшный заколотъ. Указомъ королѣвскимъ водтягнувъ о 25 лѣтъ въ задъ розвой політичный Сербіи, та всѣ права и постановы, якій за той часъ ухвалила скупштина, скасовано однымъ почеркомъ пера. Вправдѣ и той розвой політичныхъ свободъ не ишовъ правильно и повномѣрно, а лишь бувъ прискорюваный Миланомъ для переведеня своихъ особистыхъ цѣлей, все таки вонъ оправъ ся на законной основѣ и пустивъ корѣнье Але що доси всякій внутрѣшній клопоты Сербіи розвязувались меншими або большими замахами державными, то и не дивота, що ще разъ попробувавъ король Александеръ того средства. Ситуація внутрѣшна була незавидна и дуже грозна Король усунувши водъ управы центральнои, се значить, зъ рады міністеріяльнои, радикаловъ, полишивъ въ ихъ рукахъ всѣ иншій институціи державній, въ котрыхъ они на добре розгосподарились Король Александеръ зачавъ указами зносити ухвалы скупштины: що-до розводу своихъ родичѣвъ, що до приверненя правъ Миланови (хочь тій ухвалы запали посля волѣ и интенцій самого Милана) — а тымчасимъ мусѣла проявитись опозиція задля пошанованя обовязуючихъ законовъ. Опозицію, котра стае въ оборонѣ законовъ, ломить король завѣшеньемъ конституціи, се значить нарушеньемъ законовъ.

На разѣ переворотъ державный удавъ ся. Войско зложило присягу королеви на нову конституцію, зъ урядовъ и институцій державныхъ поусувано радикаловъ, а зъ провінціи поприсылано до короля депутаціи зъ заявленями преданности и вѣрности. Поусувани радикалы (кождый урядникъ, що не мавъ десять лѣтъ службы, не достававъ нѣякои пенсіи) збольшили ряды невдоволеныхъ елементовъ, котрій м же на разѣ приголомшенй несподѣваным ударомъ, зберуть поволи свои силы до громкого протесту. Мовь бы для остороги противъ такихъ забаганокъ именувавъ король президентомъ рады державнои Николу Христича, консерватиста, котрый вслазивь ся въ 1883 р своимъ безвзглядным поведеньемъ при здавленю ворохобнѣ радикаловъ. Свобода прасы вкорочена, деякій радикальній газеты перестали выходити Въ краю, якъ донесли першій вѣсти, тишина, котру правительство буде старатись выкористати до акціи выборчои.

Друга обставина, котра могла спонукати короля Александра до замаху державного, бувъ заговоръ антідинастичный. Обреновичѣ, по послѣдныхъ сумнои славы подѣяхъ, не заживали великои симпатіи у населеня. Тутъ и тамъ проявлявъ ся антідинастичный рухъ, и то въ двохъ напрямахъ: въ користь Караджорджевичѣвъ и въ користь чорногорского князя Никиты Въ сей рухъ мають бути замѣшанй радикалы, а бувшій президентъ міністровъ Пасичь мае не таитись зъ своими симпатіями для Караджорджевичѣвъ. Але въ Одіек-у появивъ ся закидъ для правительства, що цѣла справа зъ заговоромъ выдумана и выкликана агентами провокаційными, щобы лекше можна було доконати переворотъ державный. Розумѣе ся, що при такомъ станѣ рѣчей, Сербія надае ся дуже добре для всякихъ комбінацій антідинастичныхъ.

Послѣдній подѣѣ сербскій не вилынули на разѣ на заграничній водносины. Переворотъ державный не давъ ся почути на біржахъ грошевыхъ нѣякимъ спадомъ цѣнныхъ паперовъ. И хочь можна догадуватись, що сусѣдній державы на разѣ будуть спокойно приглядатись внутрѣшному переворотови въ Сербіи, то хто знае, чи дальшій подѣѣ не выкличуть потребы оружнои интервенціи. Тажь вже и такъ рознесла ся вѣсть, що въ наслѣдокъ сербскихъ подѣй зажадавсь водъ спольныхъ делеґацій большого кредиту на цѣли военній.

Зъ Остравы польскои

одержала Nowa Reforma написану дня 20 мая допись про дѣланье теперѣшныхъ куль карабіновыхъ выпробоване на роботникахъ, а хочь симъ разомъ не розслѣджено тои справы такъ докладно, якъ 1890 року подчасъ роботничого розруху въ Бялой, то все-таки варто и се зарегіструвати.

„Спокой въ Острави польскій — пише дописуватель — привернено цѣлковито. Клубы дыму подносять ся зо всѣхъ коминовъ якъ доказъ, що въ глубинѣ землѣ людность зновъ водае ся спокойной роботѣ. Только въ деякихъ родинахъ не засхла ще сльоза по убитыхъ, а въ шпиталяхъ стогнуть або догарають ранений, котрыхъ досягъ набой убійчого оружя.

Можна було надѣяти ся, що лѣкарѣ симъ разомъ покористують ся сумною катастрофою для розслѣдовъ дѣланя пального оружя, до чого въ першій лініи покликанй були войскови. На жаль, того не учинено. Зъ власнои охоты зъявились тутъ лишень бар. Мунді зъ Вѣдня, котрого не хибне всюды тамъ, де людность стрѣне тяжке горе, и д-ръ Богданикъ зъ Бялои, повага въ практичномъ знаню дѣланя оружя Манліхерового. Обомъ тымъ дослѣдникамъ служивъ поясненями д-ръ Свобода, котрый раненыхъ мае подъ своею опѣкою.

На жаль, не можна було добути великои користи для науки. Разъ, що стрѣлы упали зъ оружя Манліхера и Фрувірта; по друге, що погибшихъ похоронено безъ секціи труповъ. Стрѣловъ упало зъ воддали 12—15 кроковъ 26 т. е. 14 Манліх-ровыхъ а 12 Фрувіртовыхъ; другій кулѣ зъ олова, а першій, тоненькій, мають сталеву оболонку. Раненыхъ було загаломъ 44, а мѣжь тыми декотрій мали по двѣ ушкоды, отже одна куля перешивала кольканосббъ. На мѣсци погибло пятьохъ, подчасъ переносу до близенького шпиталю умерло трехъ, въ шпиталю умерло доси такожь трехъ, а кольохъ ще умре. Секціи труповъ не довершено, лише сконстатовано, що оденъ бувъ раненый въ голову, другій въ животъ, одному куля передерла вену удову, а прочій померли зъ ранъ у грудехъ. Мѣжь ранеными есть оденъ зъ перестрѣленою на-скрозь грудью. Одному зъ перестрѣленымъ колѣномъ доси водсѣчено удо а колька ампутацій прийдеть ся ще выконати. Треба при томъ додати, що всѣ раны ропять досыть сильно.

Д ръ Богданикъ, бачучи все те, обстае при своей гадцѣ, высказанбй ще въ роцѣ 1890-омъ, що „покрушенье кости и водъ цѣлои кости досыть часто буде лучати ся та що въ тыхъ выпадкахъ не обойдесь безъ ампутаціи и ресекціи, а переважна часть раненыхъ въ животъ або въ груди помре на боевищи або по дорозѣ до шпиталя — отже людскимъ оружемъ оруже се назвати годѣ.“ Зъ поглядомъ тымъ бар. Мунді згодивъ ся цѣлковито.

Фундація бар. Гірша въ Галичинѣ.

Wiener Allgemeine Zeitung подае деякій даты зъ дотеперѣшныхъ успѣховъ фундаціи бар. Гірша въ Галичинѣ, взятій зъ рочного справозданя, яке сголошуе куратория тои фундаціи.

Зъ початкомъ 1893/4 ого року школьного основано въ Галичинѣ всходній три школы — въ Делятинѣ, Снятинѣ и въ Солотвинѣ — а въ заходній одну въ Домбровѣ.

Для анальфабетовъ, що вже переступили вѣкъ школьный, позаводила фундація курсы вечѣрній, а именно: въ Снятинѣ зъ 75 учениками, въ Коломыи зъ 163, въ Манастирискахъ зъ 78, въ Сасовѣ зъ 30, въ Мѣльници зъ 30, въ Тарновѣ зъ 137, въ Висничи зъ 63, въ Равѣ рускій зъ 52, въ Рящевѣ зъ 40, въ Тарнобережѣ зъ 30, въ Зборовѣ зъ 62 и въ Бжеску зъ 32 учениками.

Въ фундаційныхъ школахъ въ Коломыи, Станиславовѣ, Бучачи, Борславѣ [я ще въ однбмъ мѣстѣ] подае ся въ высшихъ клясахъ наука слейду, подготовляюча до ремѣсла. Куратория намѣряе тую науку завести скрозь по школахъ, а въ той цѣли удѣлюе що року учителямъ школъ фундаційныхъ стіпендіи для вчащаня на дотычній курси

Для убогои молодежи нетолько у всѣхъ школахъ фундаційныхъ, але и въ богато иншихъ школахъ фундація вызначуе запомоги на одѣжь и харчь. Въ чотирохъ мѣстахъ [мѣжь тыми въ Станиславовѣ, Коломыи и Снятинѣ] позавязували ся ще й приватній жидовскій комѣтеты взглядно товариства для такои подмоги жидовскои молодежи.

Зъ причины, що въ Галичинѣ трудно о водповѣдній будынки на школы, а коли де они й е, то чинить за нихъ высокій, куратория задумала взятись за будову школъ. Зъ початкомъ найблизшого року школьного буде воддана вже до ужитку школа въ Борславѣ выбудована коштомъ 9.000 зр.

Школы фундаційній періодично инспекціонують — побочь нанятого фундацією инспектора — ще й краевій и окружній инспекторы школьній. Школа въ Коломыи достала вже право публичнои школы, а фундація мае надѣю, що таке право помалу достануть усѣ школы.

Зъ ініціятивы краевои рады школьнои куратория фундаціи постановила, щобы школы фундаційній взяли участь въ сегорочной львовскій краевій выставѣ.

Число учениковъ, учащаючихъ до школъ фундаційныхъ або субвенціонованыхъ фундацією, выносить 7.000, а силъ учительскихъ мають школы фундаційній 92. Якъ давнѣйшими роками такъ и въ семъ роцѣ куратория старала ся придбати школамъ фундаційнымъ водповѣдній силы учительскій и въ той цѣли надѣлила стіпендіями 78 кандидатовъ.

Зъ початкомъ нового року школьного фундація отворить новій одноклясовій школы въ такихъ мѣсцевостяхъ, де жидовскихъ дѣтей дуже мало ходить до школъ публичныхъ. Посля статистичныхъ выказовъ, удѣленыхъ куратории галицкимъ ц. к. намѣстництвомъ, учащае до школъ: въ Блажовой зъ 122 дѣтьми у вѣцѣ школьномъ лише 18, въ Бѣломъ каме-

---

остали самъ на самъ, вонъ подняв покрывало... мѣжь двома ребрами я достерѣгъ глубоку рану. Нещасливого поцѣлила куля и она певно була бы перебила серце, коли-бъ не була здержалась о спряжку шлийокъ. Мабуть зъ него уплыло богато крови, бо нещасливый ледви могъ говорити... „Що таке сталось? Скажѣть бо!“ — спытавъ я его.

Молодый чоловѣкъ положивъ палець на уста и сей рухъ мусѣвъ его дуже болѣти, бо уста скорчились дужше. Вонъ дививъ ся на дверѣ, немовь бы боявъ ся, щобы его нѣхто не подслухавъ.

„Близше... приступѣть близше“... промовивъ вонъ, и я нахиливъ ся надъ нимъ и слухавъ его голосу, що выповзавъ неначе стонъ якій. „Для свѣта — шепотѣвъ — я просто хорый... Для мого служачого я зараненый въ поединку... Дасьте менѣ слово, що коли скажу вамъ правду, вы нѣкого не обжалуете передъ судомъ?“... — Се не можливо — водповѣвъ я. „Ахъ“ застогнавъ вонъ „неможливо!“... „Такъ отже я умру и не зможу воддати дитины чоловѣкови, що мае ей боронити“... Сй слова спогадали менѣ на мой лѣкарскій обовязокъ. Наразъ взялась у него сила водпихнути мене. „Нѣ“ заговоривъ вонъ, „дайте менѣ умерти.“ „Идѣть собѣ... Идѣть собѣ!“ — А коли приобѣцяю вамъ сповнити важе бажанье, позволите, щобы я оглянувъ васъ? — „Такъ“, водповѣвъ. — Добре, ось вамъ слово. — Однакъ — докинувъ лѣкарь звертаючись до мене — позволите себе спытати, бо се для мене дѣло совѣсти. Що вы вчинили бы на моемъ мѣсци.

— То саме — водповѣвъ я. — Чи можна додержати даного слова, коли розходить ся о злочинъ? Сли той Корсеґъ просто кинувъ свою жѣнку въ огонь и ще убивъ сего молодого чоловѣка, чи-жь не заслуживъ вонъ. щобы его воддати судови?

— Певно — одвѣтивъ лѣкарь зъ такимъ наголосомъ, що можна було замѣтити, що вонъ за-для того оповѣданя оминавъ напору зазнати полекше давнои и ще все томлячои грыжѣ совѣсти.

— Певно — повторивъ вонъ ще разъ — але подумайте, дѣти! Розважте, двое дѣвчатъ! Змѣркуйте, якъ довѣрено дивились ихъ синій очи на мене, коли они лежали недужими. Подумайте, що они зъ своимъ слабенькимъ здоровьемъ ледви выплекались бы подъ опѣкою чужихъ людей! И той нелюдскій Корсеґъ любивъ ихъ такъ пристрастно.

— Такъ, дорогій приятелю, коли-бъ вы були бачили тѣ неповинній дѣти и вы такъ само додержали-бъ слово, якъ я. Та теперь про тѣ страшній водкрытя: Петро Креансъ бувъ коханкомъ ихъ матери. Такъ, мои здогады справдились, страшна траґедія водограласъ на смертной постели бароновои. Якъ довѣдавъ ся баронъ о зносинахъ зъ Креансомъ, чи водъ челяди, чи листовно, чи якъ инакше — се лишилось тайною. Корсеґъ постановивъ тяжко помстити ся на своей жѣнцѣ але такъ, щобы дѣти нѣколи не дознались правды. Коли посля того вечѣрного торжества гостѣ, а мѣжь ними находивъ ся и Креансъ, розойшли ся до дому, Корсеґъ оставъ зъ жѣнкою и почавъ робити ей острй закиды за-для ей похибки; остаточно вхопивъ лямпу зъ нафтою и кинувъ нею на нещасливу такъ, що она въ мигъ стояла въ поломѣни.

— Але якъ Креансъ довѣдавъ ся про се, бо певно вы водъ него чули? — спытавъ я здивованый.

— Якъ? — водповѣвъ вонъ. — Та вы не догадуетесь що помста не вдоволила барона такъ довго, доки вонъ не розповѣвъ про нен Креансови? Ось вамъ розвязана загадка приязни мѣжь тыми обома людьми. Шесть мѣсяцѣвъ посля смерти жѣнки Корсеґъ уживъ лишь на тое, щобы цѣлковито ослѣпити мого бѣдного приятеля. Такъ наспѣло лѣто. Вдовець запросивъ свого приятеля на обѣдъ десь въ захисть на село. А що ночь була чудова, вонъ порадивъ своему товаришеви вертати пѣшки, такъ, що они мусѣли переходити черезъ цѣлый бульоньскій лѣсокъ. Коли они ступили на самотну алею, несподѣвано баронъ вхопивъ его за шию, притиснувъ до дерева и зневоливъ его выслухати страшну вѣсть о смерти жѣнки; потомъ стрѣливъ до него зъ револьвера, щобы навести на здогадъ, мовь то розбойники напали на него. Молодый чоловѣкъ заразъ не вмеръ и коли прочунявъ, мавъ ще на столько силы, що заповзъ ажь до ниншои алеѣ, де закликавъ фіякра, котрый завезъ его до дому. Тутъ оповѣвъ вонъ, що рану одержавъ въ поединку, щобы найменше подозрѣнье не упало на убійника и на его жѣнку, котру такъ любивъ.

— А що сталось зъ Корсеґомъ?

— Я додержавъ обѣцянки и змовчавъ. Посля року баронъ занедужавъ на печѣнки и взявъ зъ собою тяжку вину до найвысшого Судьѣ. Такъ бачите, дорогій приятелю, мы лѣкарѣ часто знаемо про найтайнѣйшій дѣла и при томъ часто мусимо мовчати.

Перекл. *М. К—кв.*

ни зъ 211 лише 2, въ Комарнѣ зъ 149 лише 2, въ Козловѣ зъ 192 лише 16, въ Кристинополи зъ 255 лише 49. Отже кураторія на тй мѣсце вости звернула особливу свою увагу.

Що-до шкôлъ ремѣсничихъ, якй удержує фундація бар. Гірша — то въ остатнôмъ часѣ постановлено розширити варстатъ слюсарскій въ Ряшевѣ и переняти школу кошикарства въ Мѣльци у власный зарядъ.

У ремѣсникôвъ умѣстила фундація 257 ученикôвъ рôзного вѣку. 59 термінаторôвъ умѣщено у майстрôвъ у Вѣдни.

Взагалѣ зъ добродѣйствъ фундаціи користає 7550 хлопцѣвъ, не рахуючи въ те тыхъ дѣтей, котрыхъ фундація запомагає одежію и харчемъ.

Отсе деякй даты зъ рôчного справозданя кураторіи міліоновои фундаціи бар. Гірша для жидôвнѣ галицкои.

Зô всего видко, що тая фундація уже нинѣ богато помагає жидамъ, а що-разъ дальше — помагати буде все бôльше.

Замѣтна рѣчь, що кураторія фундаціи [котра має мѣжь своими членами и Полякôвъ та й взагалѣ въ своѣй дѣяльности оглядаєсь на Полякôвъ] значно бôльше шкôлъ закладає у всхôднôй Галичинѣ нѣжь въ захôднôй. Причина сего явища буде кождому зрозумѣла, коли зважити, що языкомъ выкладовымъ въ школахъ Гіршôвскихъ єсть — польскій, безъ огляду на те, чи школа знаходить ся въ мѣсцевости навѣть чисто рускôй. „Uobywatelać жидôвъ треба чимъ скорше у всхôднôй Галичинѣ — на Руси!

Дописи „Дѣла"

Зô Львова.

[Вôдповѣдь дописувателеви зъ Перемышля на єго допись, умѣщену въ числѣ 102 „Дѣла" зъ 19 н. ст. мая с. р. п. з. „Де-що про касы позичковй."].

Пишучи сихъ пару слôвъ не хочу нѣкому докоряти а тымъ менше Вп. дописователеви зъ Перемышля, лишь намѣряю докинути своихъ кôлька увагъ до поясненя справы.

Спаси-Бôгъ Перемышлякамъ, що закладають перше руске стоваришенье задаткове на провінціи и дай Боже, щобъ се дѣло увѣнчало ся пожаданымъ успѣхомъ въ хосенъ народу руского, въ що мы вѣримо крѣпко и повѣрити повиннй. Черезъ се годѣ однакожь робити докоры львôвскимъ Русинамъ, мовь бы они нѣчого не робили на поли економічнôмъ, божь годѣ забувати на се, що почины до ширшои орґанізаціи економічнои въ краю межи Русинами давъ новый статутъ „Просвѣты" зъ року 1891, ухвала загальныхъ зборôвъ „Просвѣты" зъ лютого року 1894-го дотычно заложеня товариства задаткового руского у Львовѣ [на внесокъ посла Барвѣньского] и ухвала дирекціи „Днѣстра" що-до такого-жь товариства при „Днѣстрѣ" а вкôнця не можь поминути тои обставины, що въ краю при читальняхъ „Просвѣты" истнують вже и добре розвивають ся сѣльскй касы позичковй заходомъ „Просвѣты".

Говорити вже нинѣ про „Союзъ всѣхъ товариствъ фінансовыхъ" чи тамъ товариствъ задатковыхъ рускихъ нема поки-що достаточнои пôдставы, бо хто хоче кого лучити — той мусить мати вôдповѣдне число тыхъ, котрыхъ хоче лучити, а сего до нинѣ у насъ нема. Перше треба намъ товариствъ кредитовыхъ а вôдтакъ буде можна ихъ лучити до купы. Такъ робили Нѣмцѣ, бо вôдъ року 1849 завязували по громадахъ провінцій надреньскихъ спôлки кредитовй а ажь въ роцѣ 1876 заложили центральный союзъ. — Дальше вказуванье на польскій „Związek Towarzystw zaliczkowych" рôвножь цѣли не вôдповѣдає, позаякъ самй польскй стоваришеня не суть зъ того „Союза" задоволенй, бо платять певный процентъ зъ своихъ зыскôвъ на той „Союзъ", а зъ него не мають жадного хôсна — окрôмъ инструкцій на папери. *Головне стоваришенье кредитове краєве може мати лише тогды своє значѣнье орґанізаційно-економічне въ краю, наколи буде єго лучити спôльный интересъ економічный зъ товариствами кредитовыми повѣтовыми и мѣсцевыми, то єсть якъ краєве стоваришенье буде въ можности станути опорою для своихъ товариствъ кредитовыхъ въ краю а се наступить, якъ краєве стоваришенье кредитове буде запомагати кредитомъ товариства кредитовй въ краю и на вôдворотъ приймати ихъ злишнй капіталы до користного умѣщеня.* Таке руске стоваришенье краєве могло бы на разѣ вести справы задатковй а зъ часомъ розвинути въ краю справы кредиту гіпотечного для хлѣборобôвъ, котрй нинѣ не мають доступу для меншихъ позичокъ въ Банку краєвôмъ. Справа се вельми важна, бо безъ пôднесеня нашого стану меншои посѣлости и стану ремѣсничого — не пôйде живо у передъ анѣ дѣло просвѣтне, анѣ розвиненье самосвѣдомости політичнои народу руского. Пôдъ охороною такого стоваришеня краєвого руского зможуть успѣшно розвивати ся нашй товариства задатковй повѣтовй и касы позичковй по селахъ, а таке стоваришенье заступить намъ мѣсце „Союза" и товариства аґрарного, котрй самй въ собѣ а безъ матеріяльнои орґанізаціи кредиту селяньского не мають раціи бутя.

Надъ осущеньемъ гадки сеи треба намъ дуже зрѣло подумати и прийти въ помôчь львôвскимъ Русинамъ, щобы наше руске краєве стоваришенье кредитове ще въ сѣмъ роцѣ могло заснуватись у Львовѣ.

Пôсля моєи гадки належить дѣло вôдъ разу розвести на ширшу воду, щобы справа не заснѣтилась на якôмъ товариствѣ задатковôмъ зъ обмеженымъ округомъ дѣланя.

—кій.

Зъ Николаєва.

[Маленькій взорець „зґоды"...]

„Zgoda... jedność... braterstwo... równość... miłość..." — отсй великй, солодкй слова майже все на устахъ нашихъ братôвъ Полякôвъ и они частують насъ ними при всякихъ бенкетахъ, зборахъ, де тôлько хотять мати бодай одного Русина, щобы нимъ возвеличати свою miłość do poczciwego ruskiego ludku. Однакъ въ практицѣ забувають *они на сй медовй слова*, затроюючи свои вчинки и поступки супроти Русинôвъ гôркостію... ѣдью. Передъ кôлькома лѣтами мѣсточко Николаѣвъ дôстало зъ рамени свого колятора, куратора Скарбкôвскои фундаціи, великій дарунокъ въ особѣ латиньского пароха, колишнього варшавского каноніка кс. О., що просидѣвши на Сибирѣ [лишь не Мазурскôмъ а россійскôмъ] якось кôлька лѣтъ тому дôставъ ся до блаженнои Галилеи зломаный на душѣ й тѣлѣ. Русины, видячи старця, страдальця та мученика за вѣру и идею своєи вôтчины передъ собою, мали для него поважанье й честь, думаючи, що вôнъ терплячи самъ, знати-ме вагу морального болю, якій неразъ мусять и Русины переносити. Та де тамъ! забувъ, забувъ нашъ staruszek-kanonik, якъ то неприятно болить, коли хто мѣжь людьми обезславить святôсть національну або обрядову.

У мѣсцевого учителя-Русина п. П. упокоила ся передъ кôлькома тыжднями дѣвчина, котра пôсля обряду своєи матери була латинничкою. На похоронъ дитины запросивъ учитель [заплативши добре] кс. каноніка — але запросивъ и трехъ рускихъ священикôвъ. Тй прийшли, щобы безкористовно вôддати покôйници остатню прислугу. Уже въ хатѣ учителя зачавъ канонікъ щось воркотѣти та пôдъ носомъ вôдказувати на рускихъ священикôвъ, однакъ нѣхто не зважавъ на єго бурмотанье, — доперва коли похоронный похôдъ прийшовъ до костела, нашъ wygnaniec-męczennik показавъ таку велику ґалянтерію супротивъ другого католицкого обряду, що при всѣхъ зôбраныхъ на похоронѣ людяхъ заборонивъ рускимъ священикамъ вôдправити въ костелѣ похоронне богослуженье! И такъ три рускй священики, середъ здивованя народу, середъ соблазни а може й насмѣшкôвъ, мусѣли скинути зъ себе фелоны и опустити костелъ. Чи се по католицки? чи се така „zgoda obrządków"? чи се та „miłość"?

Але правда, кс. канонікъ любить, коли єго рускій священикъ выручує своими польскими проповѣдями въ костелѣ! Тогды не профанує ся святинѣ? А рускій спѣвъ, руске богослуженье були-бъ єи спрофанували?! А може.. може мôгъ якій wieszcz польскій знайти въ тôмъ ucisk Polaków przez Rusinów?... Але-жь тогды зновъ возликували бы ziomkowie єму велике „ликословіє" та вынайшли бы нову матню на Русинôвъ?!

Зъ Черновець

[Будова новои гр.-кат. церкви въ Чернôвцяхъ. — Справы рускои гр.-кат. катихитуры при ґімназіи и утвореня третього сотрудництва.]

Міністерство вѣроисповѣдань призволило на будову новои церкви греко-католицкои [рускои] зъ дзвôнницею въ Чернôвцяхъ за суму 35.942 зр., зъ котрои то сумы мають покрыти 7.000 зр. самй парохіяне складками, а правительство вызначило зъ реліґійного фонда квоту 17.942, котра въ протягу трохъ лѣтъ [1895—1897] має бути вставлена въ буджетъ державный яко запотребованье надзвычайне, и що будова розпôчне ся, наколи парохія выкаже ся узбиранымъ капіталомъ 17.0 0 зр

Зваживши, що на будову церкви тамошнои пожертвували були квоты значнѣйшй [н. пр. д-ръ В. Волянъ 4000 зр. и иншй жертводавцѣ въ протягу кôлькохъ лѣтъ], то єсть надѣя, що пекуча потреба побудованя новои рускои церкви въ Чернôвцяхъ въ слѣдуючихъ лѣтахъ буде полагоджена.

Потребу новои церкви не тôлько вôдчувають самй численнй парохіяне, котрымъ годѣ помѣститись, але й сама повага гр.-кат. вѣроисповѣданя въ столицѣ Буковины домагаєсь показнѣйшого храму руского, тымъ бôльше, що новѣйшими часами въ Чернôвцяхъ збудовано два великй и прегарнй костелы — вôрменьскій и єзуитскій — обновлено парохіяльный костелъ католицкій; православна катедра украшає ся за суму 160.000 зр. и друга православна красує ся своєю величавостію, — а уніятска церковь и тѣсна и драницями побита займає послѣдне мѣсце въ цѣлôмъ мѣстѣ, зваживши, що й жиды мають свою коштовну божницю.

Институціи нашй якъ Дôмъ Народный, Ставропигія и другй повиннй бы причинитись до будовы сего руского храму датками зô своихъ доходôвъ.

Заходы коло утвореня посады самостôйнои гр кат. катихитуры при ґімназіи въ Чернôвцяхъ не увѣнчались успѣхомъ. Міністерство призволило лише 800 зр. платы для катихита суплента.

Утворенье третього сотрудництва при рускôй греко-кат. парохіи въ Чернôвцяхъ буде рѣшене пôзнѣйше. Здалось бы, щобы посолъ буковиньско-рускій старавъ ся приспѣшити тую справу...

НОВИНКИ.

— **Руско-народный театръ** передъ выѣздомъ на представленя пôдчасъ выставы у Львовѣ, дасть, почавши вôдъ 6 червня с. р, въ сали театральнôй товариства имени Монюшка въ Станиславовѣ кôльканацять представлень переважно новыхъ штукъ — драмъ, комедій и оперетокъ. Руска публика Станиславова и околицѣ буде мати нагоду видѣти старанно на выставу пôдготовленй и выбранй штуки и не занехає зъ тои нагоды якъ найбôльше користати. Представитель руского театру въ часѣ перебуваня свого въ Станиславовѣ дôставъ вôдъ мѣсцевыхъ кружкôвъ интеліґенціи рускои заяву, що она зъ всею готовостію буде театръ нашъ пôдпирати.

— **Станъ здоровля епископа Куиловского** полѣпшивъ ся, хотяй епископъ въ лôжку ще лежати мусить. [Пухлятина нôгъ уступила, однакъ при ходѣ вôдчуває хорый ще бôль въ ногахъ.] Передъ палатою епископскою въ Станиславовѣ укладають новй зелѣзнй штахеты на пôдмурованю зъ каменя коштомъ реліґійного фонда въ высотѣ до 2.0.0 зр. пôдъ управою инжинерôвъ ц. к. староства. Живоплôтъ и дерева мусѣли въ тôй цѣли упасти жертвою и выказали наглядно потребу обновы внѣшнихъ мурôвъ и даху палаты.

— **Засѣданье старшины сокôльнои** вôдбуде ся завтра въ четверъ точно о 8-ôй годинѣ вечеромъ. — *В. Нагôрный.*

— **ОО. Василіяне** держать місію въ парохіи Виноградъ деканата тисьменицкого вôдъ 20 до 24 мая. Въ місіи тôй беруть участь оо. Ломницкій, Куликъ и Скоробогатый. Выдѣлъ краєвый призначивъ зъ запомоги, призволенои соймомъ на місіи Василіянъ у всхôднôй Галичинѣ, для епархіи станиславôвскои 750 зр.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** „Зъ нагоды процесу противъ Гошовского о убійство о. Ардана, помѣстили деякй часописи, а мѣжь ними Czas и Przegląd вѣсть, що убійникъ Гошовскій бувъ Русиномъ и, що належавъ до шляхты рускои. Поминаючи, що Русины, завдяки Польщи теперь шляхты не мають, та поминаючи, що остаточно нема що противъ того бороти ся, бо злочинцѣ въ кождôй націи лучають ся, мушу додати вôдъ себе до тои справы кôлька замѣтокъ, котрй докажуть наивнôсть тыхъ людей, що такъ завзято боронять ся противъ того, щобы Гошовскій не бувъ польскимъ шляхтичемъ. Пôдчасъ розправы предсѣдатель трибуналу д-ръ Дилевскій запытувавъ выразно Гошовского, чи вôнъ шляхтичь, чи вôнъ римо-кат. обряду, чи Полякъ, чи єго дѣдъ бувъ шляхтичемъ и чи має на тоє дипльомъ шляхотскій и на все те (що впрочôмъ сконстатовано) одержавъ потверджуючу вôдповѣдь. За-для того навѣть трибуналъ орѣкъ утрату шляхотства. Дивна рѣчь, що праса польска такихъ Зибликевичѣвъ. Савчиньскихъ, Яворскихъ, котрй або самй, або котрыхъ вôтцѣ були руского походженя, а котрй цѣлкомъ (якъ и Гошовскй) пристали до польскои народности, не уважає за Русинôвъ, лише за своихъ.

— **Дирекція товариства „Днѣстеръ"** потрѣбує и глядає: а) одного ліквідатора, обзнакомленого зъ будôвництвомъ сѣльскимъ; б) одного писаря зъ краснымъ, выробленымъ письмомъ, вправленого въ численю; в) одного возьного. — Зголошеня належить подати на письмѣ, прямо до дирекціи „Днѣстра", — залучаючи свѣдоцтва, описъ дотеперѣшного занятя и ad б) пробу письма руского и польского. — Вôдъ дирекціи товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ".

— **Холєра.** Дня 19 и 20 н. ст. мая занедужали въ Скалѣ 2 особы, въ Бурдякôвцяхъ 1 особа а въ Борщевѣ 6 осôбъ; померли въ Борщевѣ 2 особы, а въ Бурдякôвцяхъ выздоровѣли 2 особы.

— **Проба зелѣзницѣ елєктричнои у Львовѣ** вôдбула ся вчера вечеромъ и выпала цѣлкомъ вдоволяючо. — Львôвска зелѣзниця елєктрична, выбудована фірмою Сіменсъ и Гальске, єсть системы американьского инжинера Спраґа, о горѣшнôмъ веденю току. Довжина цѣлого шляху выносить 5.650 метрôвъ. Току, потрѣбного до руху, достачає центральна стація, поставлена коло ставу Пелчиньского. Въ фабрицѣ уставленй два руровй кôтлы. Вода кирнична, непридатна до кôтлôвъ, чистить ся насампередъ въ устроєнôй до сего стаціи. Въ будынку машиновôмъ помѣщенй двѣ паровй машины, кожда о силѣ 250 коней. Обѣ полученй безпосередно зъ машинами „дінамо" системы Сіменсъ и Гальске. Токъ, якій тамъ вытворює ся, о напруженю 500 Вольтъ, веденый осôбными проводами до кождои зъ пятьохъ секцій зелѣзницѣ. Ваґонôвъ має зелѣзниця доси 16; всѣ выготовленй въ фабрицѣ Сіменса и Гальского. Ваґоны порушають ся въ той спосôбъ, що токъ, якій переходить дротами, розтягнеными по надъ ваґонами, дôстає ся при помочи зелѣзного патыка на ваґонѣ до машины „дінамо", умѣщенои въ возѣ и обертає єи, а зъ-вôдси переносить ся рухъ посредствомъ ланьцухôвъ на колеса. Кождый ваґонъ, освѣченый пятьма лямпами елєктричными. Найбôльша скорôсть поѣздôвъ выносить 15 кільометрôвъ на годину. — Цѣна ѣзды зъ двôрця зелѣзничого на площу выставы буде выносити I. клясою 16 кр., II. клясою 12 кр. Стація коло вѣденьскои каварнѣ буде становити середну точку, зъ-вôдки въ одну и другу сторону буде оплачувати ся половину наведенои належитости. Шляхъ зъ двôрця зелѣзничого до парку Стрыйского буде вôдданый до публичного ужитку 29 н. ст. мая, а дальше продовженье до площѣ выставы дня 5 н. ст. червня. Шляхъ до кладовища Лычакôвского буде выкôнченый въ серпни с. р.

— **Санкцію цѣсарску** одержавъ проектъ закона сойму галицкого, дозваляючій выдѣлови повѣтовому въ Залѣщикахъ затягнути въ имени повѣту 25.000 зр. позички. Ся позичка має бути ужита на збôльшенье фонда для будовы зелѣзниць льокальныхъ у всхôднôй Галичинѣ.

— **Процесъ о дефравдацію** вôдбувъ ся дня 16 н. ст. мая передъ судомъ присяжныхъ въ Станиславовѣ противъ Станислава Москвы, адъюнкта зелѣзничого и начальника стаціи въ Монастирискахъ, обжалованого о дефравдацію сумы 5140 зр. 82 кр. Судьѣ присяжнй увôльнили обжалованого вôдъ вины, однако прокураторъ внѣсъ жалобу неважности.

— **Погорѣлцѣ Нового Санча** одержали такй сумы вôдъ товариствъ асекураційныхъ: Вôдъ австрійского товариства „Феніксъ" 150.000 зр., вôдъ тов. „Дунай" 30.908 зр., вôдъ „Фонсієръ" 30.900 зр, вôдъ „Ревніоне" 2.900 зр. Товариство Кракôвске покôнчило вже ліквідацію и выплачує вôдшкодованя въ дняхъ 22, 23 и 24 н. ст. мая на мѣсци въ Новôмъ Санчи, по вôдтрученю задаткôвъ, побраныхъ въ першôй хвили по пожарѣ. Загальна квота шкôдъ, якй має се товариство выплатити не перевысшить сумы 300.000 зр.

— **Жебрацтво.** Пôдъ такимъ заголовкомъ пише Gazeta Przemyska: „Т. зв. „даровй" передплатники суть нещастьемъ кождои часописи. Зъ-вôдки взявъ ся звычай посылати часописи безплатно рôзнымъ товариствамъ, корпораціямъ и особамъ, що могли бы безъ нѣякои шкоды для себе жертвувати кôлька зр. на передплату однои чи двохъ часописей, цѣлкомъ не розумѣємо. То певне, що выпрошуванье даровыхъ примѣрникôвъ у насъ, де праса взагалѣ взявши, стоить такъ лихо, єсть жебраниною, котрôи повинна соромити ся суспôльнôсть. Нема званя, котре не завдячувало бы дневникарству многихъ добродѣйствъ. По черзѣ пôдносить праса рôзнй кривды офіціялістôвъ, учительства, аптикарѣвъ и т. д., отже здаєть ся, що дрôбный выдатокъ, оберненый на передплату часописи не повиненъ бути такою тяжкою жертвою. Длячого не жадає нѣхто вôдъ купця товарôвъ даромъ, вôдъ ремѣсника безплатно одежи и обуви, вôдъ реставратора обѣду, а суть такй, що жадають вôдъ дыхаючого останками выдавця, щобы дававъ свою часопись даромъ, не пытаючи, кôлько коштувала єго праця писательска, кôлько друкъ, кôлько папѣръ, кôлько стемпель, кôлько высылка? Жебранина на точцѣ часописей повинна безусловно перестати, выкористовуванье силъ писательскихъ повинно бути осуджене такъ само якъ кожде инше выкористовуванье працѣ людскои.

— **Кракôвска поліція** увязнила якогось чоловѣка, пôдозрѣного о убійство шинкаря Коркеса у Львовѣ на Хорущинѣ передъ 13 лѣтами. Мнимого убійника вôдослано до Львова.

— **Помершій ґр. Ив. Тарновскій** подѣливъ свôй маєтокъ въ той спосôбъ, що Дзикôвъ призначивъ для сына Здислава, а Кôньске зъ фôльварками и фабриками, положене въ Конґресôвцѣ, для другого сына Юлія. Передъ трема тыжднями, отже ще передъ смертію вôтця, ґр. Юлій Тарновскій приймивъ пôдданьство россійске.

— **Выдѣлъ краєвый** розписавъ конкурсъ на льосованье чотирохъ премій зъ фундаціи бл. п. Винкентія Лодзя Пониньского, призначеныхъ для челядникôвъ ремѣсничихъ. Въ сѣмъ роцѣ буде выносити перша премія 840 зр., друга 700 зр., третя 560 зр., четверта 420 зр. До льосованя будуть допущенй тй челядники, що родили ся въ Галичинѣ, суть католицкого вѣроисповѣданя, выучили ся якогось ремесла и мають уздôбненье та правну кваліфікацію до самостôйного веденя ремесла, однако за-для недостачѣ фондôвъ не можуть єго самостôйно вести. Челядники, що хотять взяти участь въ льосованю, мають до дня 5 н. ст. липня внести дотычнй просьбы до выдѣлу краєвого, зъ поданьемъ доказôвъ, що мають услôвя означенй конкурсомъ.

— **Каденція судьѣвъ присяжныхъ у Львовѣ** розпôчне ся дня 28 н. ст. мая. Доси вызначено кôльканацять розправъ, переважно въ справахъ пôдпаленя, крадежи, убійства и дефравдаціи. Мѣжь иншими буде розбирати ся справа дефравдаціи Констант. Кіяньского, урядника выдѣлу краєвого въ вôддѣлѣ сôльнôмъ. Початокъ розправы назначено на день 14 н. ст. червня.

— **Огнѣ.** Въ Хороновѣ дня 10 с. м. згорѣли 4 загороды селяньскй вартости 2840 зр. Частина була обезпечена. — Въ Петликôвцяхъ дня 10 с. с. м. згорѣло 6 загородъ, вартости 2.200 зр. — Въ Лановичахъ знищивъ огонь дня 11 с. м. 16 загородъ (34 будынкôвъ), вартости 7500 зр., въ бôльшôй части обезпеченыхъ. Мабуть хтось пôдложивъ огонь. — Въ Миколаєвѣ дня 10 с. м. згорѣли три обезпеченй будынки вартости 2200 зр. — Въ Товмачику згорѣвъ млынъ жидôвскій, вартости 30.000 зр. — Въ Бѣлокерници згорѣло кôлька будынкôвъ вартости 2000 зр. — Въ Бетлинѣ въ Ярославщинѣ дня 8 с. м. наробивъ огонь шкоды на звыжь 5000 зр. — Дня 15 н. ст. мая погорѣвъ въ Бôбрцѣ дôмъ тамошного секретаря громадского Чемериньского разомъ зъ будынками господарскими. Огонь бувъ пôдложеный.

— **Нещастна пригода.** Минувшого тыждня, якъ доносять зъ Перемышля, мельникъ зъ Берегôвъ, Старженьскій, ѣдучи возомъ, выминавъ другій вôзъ зъ соломою. Минаючи такъ перехиливъ ся, що стративъ рôвновагу, выпавъ зъ воза и на камѣню розбивъ собѣ черепъ. Старженьскій лишивъ жѣнку и семеро дѣтей.

— **Дрôбнй вѣсти.** Дня 19 н. ст. мая перевѣвъ архикнязь Леопольдъ Сальваторъ, яко командантъ 24 полку пѣхоты инспекцію залоги войсковои въ Коломыи. — У Львовѣ померла дня 21 н. ст. мая Юстина Слонецка, властителька бôльшои посѣлости.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Испытъ конкусовый вôдбуде ся дня 26 и 27 н. ст. червня. Одержавшй позволенье приступити до того испыту мають явити ся дня 26 червня о $7^1/_2$ годинѣ рано въ архикатедральнôй церкви на Богослуженю, а вôдтакъ вписати свои имена и выказати ся дозволомъ приступленя до сего испыту.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 12 н.ст. липня выставленй парохіи: Покрôвцѣ, дек. стрыйского; Ясенôвъ, дек. брôдского; Буцики, дек. скалатского и Куровичѣ, дек. унѣвского, всѣ наданя приватного.

Посмертнй — ✝ — оповѣстки.

Ядвига Антонія зъ Иваницкихъ Кочиркевичева, жена учителя шкôлъ народныхъ въ Перемышли упокоила ся дня 22 н. ст. мая въ 32-ôмъ роцѣ житя. Похороны вôдбудуть ся въ четверъ 24 н. ст. мая о 3-ôй годинѣ зъ полудня.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Зъ днемъ 1 н ст. червня входить въ житье V. додатокъ до сѣчневого выданя ґенеральнои тарифы товаровои австрійскихъ зелѣзниць державныхъ.

Телєґрамы „Дѣла"

Вѣдень 23 мая. Въ справѣ страйку вôдбуло ся 12 соціялістичныхъ згромаджень. Кôлька згромаджень поліція розвязала. — Завѣ-

шенье сербскои конституціи мѣродайнѝ круги приймили холодно.

Будапештъ 23 мая. Говорять, що задля сербскихъ подѣй правительство буде домагати ся бôльшого кредиту на военнѝ цѣли. — Князь Ол. Кароджорджевичь, мешкаючи въ Парижи, готовить проклямацію до сербского народу. Взагалѣ починає прасову кампанію, яко претендентъ до сербского престола.

Тѣшинъ 23 мая. Засуджено робôтникôвъ въ Остравѣ польскôй вôдъ 4 до 13 мѣсяцѣвъ арешту.

Бѣлградъ 23 мая. Доси спокôй ще не нарушеный.

Парижь 23 мая. Вчера несподѣвано упавъ кабінетъ Каз. Перієра при голосованю надъ справою зелѣзничихъ робôтникôвъ.

Лондонъ 23 мая. Daily News на основѣ петербургскихъ информацій звѣщають, що царь уважає переворотъ въ Сербіи за конець династіи Обреновичѣвъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. А. Бр. въ Тат.** Одержали и до кôнця серпня прийде ще 5·80 зр.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.

188 5—?

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординує въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 18—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординує.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

22 н. ст. мая 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·50 до 7·50, жито 5·25 до 5·90, ячмѣнь 5·90 до 6·25, овесъ 5·75 до 6·40, рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·— до 12·—, вика 7·75 до 8·50, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, бобикъ 5·— до 5·80, гречка 6·75 до 7·25 конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, кминъ —·— до —·—, анижь —·— до —·—, кукуруза 5·50 до 6·—, хмѣль —·— до —·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

Кракôвъ: Пшениця 7·50 до 8·10, жито 6·30 до 6·60, ячмѣнь 6·35 до 6·75, овесъ 6·30 до 6·90 горохъ —·— до —·—, вика —.— до —·— рѣпакъ 12·25 до 13·—, льнянка —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, бульбы —·— до —·—.

Пôдволочиска: Пшениця 6·50 до 7·50, жито 5·— до 5·80, ячмѣнь 5·50 до 5·85, овесъ 5·20 до 5·50, горохъ 6·50 до 7·—, вика —·— до —·— рѣпакъ —·— до —·—, льнянка 12 до 12·25, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·— бульбы —·— до —·—, макъ 22·— до 24·25.

Тернопôль: Пшениця 6·65 до 7·15, жито 5·— до 5·30, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 5·30 до 5·50 горохъ 4·20 до 6·—, вика —·— до —·—, рѣпакъ 11·80 до 12·40, льнянка 7·— до 7·50, конюшика червона —·— до —·—, бѣла —·— до —·— нонюшина швед. —·— до —·—, гречка 6·50 до 7·—, оковита 14·20 до 14·50.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 23 н. ст. мая 1894.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жада
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	215 25	218 25
Зелѣз Львôв Чернов. по 200 зр. а. в.	277 50	279 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	414 —	—
Банку кредит гал по 200 зр. а.	— —	215 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 10	101 80
Банку гипот. галиц. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	109 80	110 50
Банку гипот. 4½% а в. льос. 50 л.	100 —	100 70
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	100 30	101 —
Товариства кредит. гал 5% а в.	— —	— —
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	98 20	98 90
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	98 20	98 90
Товар кред. гал 4% а.в. льос. 52 л.	97 70	98 40
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 56 л.	— —	— —
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к.	— —	— —
Галиц фонду пропинаційного 4% в. а.	97 —	97 70
Комунальнѝ Банку краєв. 5% II. емис.	102 30	103 —
Позички краєв. зъ 1873 по 6% а. в.	105 —	— —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краєв. 4% в. а.	96 80	97 50
Позички краєв. 4% короновои	96 80	97 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	24 75	26 75
Мѣста Станиславова	42 50	46 —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 87	5 97
Наполеондоръ	9 90	10 —
Пôвъимперіялъ	10 10	— —
Рубель срѣбный	1 33	1 36
Рубель паперовый	1 33½	1 35½
100 марокъ нѣмецкихъ	61 15	61 80

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	Поѣзды поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичь	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12 27	—
Борислава		—	2 02	12 10	—
Белзця		—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього		—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)		—	8 10	—	

Вôдходять зô Львова до	Поѣзды поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закокоп) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ. Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	2 44	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	6 08	2 56	9 40	10 20	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6 22	—	10 04	10 47	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 30
Чорткова на Галичь	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичь	6 15		—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 00	6 45	—
Белзця	—		9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—		5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый		—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый		—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 3/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанѝ грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль) удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручника дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванѝ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѝ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѝ польскѝ сильнѝ горѣвки, дуже добрѝ розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвѝ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванѝ и одиноко правдивѝ если зъ нашои фабрики спроваджені.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4 1 83—104

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлѝ суконѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 70 24—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою француского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

Ножѣ сталевѝ анґлійскѝ, стирійскѝ и зъ Золінґенъ въ великôмъ выборѣ

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ“ рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнѝ.

Поручає фірма

Болеславъ Цибульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ

у Львовѣ, готель Францускій.

Штуки пробнѝ высылає ся вôдворотною почтою 196 1—12

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 121-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

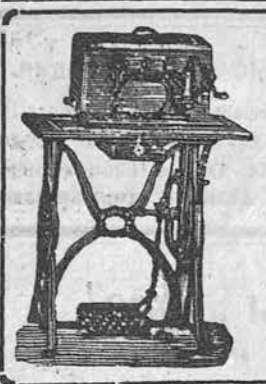

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 79—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ПОДЯКА.

Дня 2 н. ст. мая 1894 погорѣли приходскѝ будынки въ Скоморохахъ. До тыждня була шкода зліквідована и цѣлковито безъ найменшого потрученя выплачена. Чуємо ся отже въ милôмъ обовязку Высскоповажанôй Дирекціи Товариства взаимныхъ обезпечень у Львовѣ „Днѣстеръ“ зложити публично нашу подяку.

Михаилъ Миколаєвичь, предсѣдатель комітету парохіяльного. — *Іоаннъ Валишевскій* членъ комітету. — *Панько Гарасимчукъ*, вôйтъ. — *Гриць Голубейко*, заступникъ вôйта.

194 1—1

„Jus Canonicum“

можна набути у Юліяна Борачка, богослова греко-кат. семинаріи у Львовѣ. Цѣна примѣрника 4 зр.

195 1—3

РУ-

кавички всякого рода; Бандажѣ руптуровѝ

и всякѝ выробы рукавичничѝ

поручає найдешевше 2537

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядає лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Сподарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

БЮРО

М. ВОНСОВИЧЬ

Сикстуска ч. 3. I поверхъ

поручає

крôмъ ґувернантокъ, учительокъ, офіціялістôвъ, всяку добôрну службу

18 2—?

БАРАБОЛѢ

добôрнѝ продає зарядъ дôбръ Гуменець почта Щирець по цѣнѣ умѣренôй.

186 5—7

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійнѝ вôдъ цѣны 40 зр., позолочуванѝ и зъ образомъ поручає

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золотѝ и чорнѝ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилає пляны. 4641 46—?

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необôзнаного дѣйстно добрѝ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства 4095

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 51—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 106. Львôвъ, Четверъ 12 (24 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Въ справѣ еміґраціи до Босны.

Позаякъ вôдъ довшого часу межи селянами проявляє ся рухъ еміґраційный до Босны и въ тôмъ взглядѣ межи народомъ кружать всякѝ суперечнѝ вѣсти, то я передъ кôлькома днями вôднѣсъ ся до компетентныхъ, зъ тою справою обôзнаныхъ осôбъ зъ просьбою о поясненье справы.

Зъ цѣлкомъ вѣродостойного жерела доносять менѣ, що до Сараєва приѣздило кôлькохъ селянъ зъ комарняньского повѣта. Тамошнѝ власти казали имъ вертати домôвъ а одному бѣдакови мусѣли дати 15 зр. на дорогу.

Взагалѣ має босаньске правительство намѣренье въ декотрыхъ повѣтахъ поселити еміґрантôвъ, однакъ справа ся остаточно порѣшена ще не єсть. Власти босаньскѝ нѣкого не приймуть, хто самъ прийде, лише будуть выбирати переселенцѣвъ и приймати тôлько тыхъ, що мають численнѝ силы робучѝ, трохи капіталу и будуть припорученѝ своими мѣсцевыми властями.

Кождый еміґрантъ дôстане землю лѣсну, котру доперва мусить выкорчувати, — а се вымагає великои вытревалости и працѣ.

Середъ такихъ обставинъ найлучше єсть перестерѣгати селянъ, щобы легкодушно не наражували ся на кошты подорожи до Сараєва, а сли хто конче хоче до Босны еміґрувати, нехай внесе просьбу до правительства краєвого въ Сараєвѣ и най доперва тогды тамъ ѣде, коли одержить письменне позволенье на переселенье.

Референтомъ спра[illegible]еміґраційныхъ въ Сараєвѣ єсть совѣтникъ М[illegible]мъ зъ Буковины.

Корнило Чайкôвскій.

Рада державна.

На засѣданю палаты послôвъ въ середу вела ся дальша дебата надъ етатомъ міністерства судôвництва.

Пос. Бартолі обговорювавъ вôдносины судôвничѝ въ Побережу, де, пôсля єго гадки, видно тенденцію зславянщити суды пôдъ покрывкою рôвноуправненя народностей

Пос. Кронаветеръ навѣвъ кôлька случаѣвъ строгого трактованя робôтникôвъ. Вôдтакъ розповѣвъ фактъ, якій лучивъ ся въ Товмачи Тамъ увязнено трехъ людей, котрѝ хотѣли скликати зборы на основѣ §. 2 закона о зборахъ. Увязненыхъ и скованыхъ вôдставили жандармы до вязницѣ въ Станиславовѣ. Коли посидѣли кôлька мѣсяцѣвъ въ вязници слѣдчôй, увôльнено ихъ яко цѣлкомъ невинныхъ. Зъ такого факту можна заключати, що тутъ розходить ся лишь о переслѣдованье. Запытавъ міністра судôвництва, чи правда, що выдано розпорядженье, щобы прокураторы, на случай вердикту увôльняючого въ процесахъ політичныхъ, зголошували завсѣгды вôдкликъ, бо тымъ способомъ можна продовжити увязненымъ вязницю слѣдчу. Вкôнци домагавъ ся реформы закона о божевôльныхъ въ звязи зъ реформою закона карного

Пос. Рошковскій обговорювавъ вôдносины санітарнѝ карныхъ заведень въ Галичинѣ. У Львовѣ помѣщене заведенье карне побôчь кôлькохъ шкôлъ и середъ численного бѣдного населеня. Звернувъ увагу, що внутрѣшне уладженье вязниць не вôдповѣдає вымогамъ часу, а число смертности въ галицкихъ вязницяхъ єсть ще надто велике. Представивъ новочаснѝ системы уладженя вязниць и пôднѣсъ, що моральна нужда вязнѣвъ не повинна бути ще побôльшувана.

Пос. Вашатый полємізувавъ зъ промовою міністра судôвництва, при чôмъ дуже остро накинувъ ся на намѣстника ческого ґр. Туна, котрый, пôсля гадки бесѣдника, навѣть не покôнчивъ шкôлъ середныхъ а вплыває на вымѣръ справедливости

Міністеръ судôвництва Шенборнъ, при частыхъ перебиваняхъ зô стороны молодо-Чехôвъ, полємізувавъ зъ закидами попередныхъ бесѣдникôвъ. Міністеръ прирѣкъ, що розслѣдить фактъ въ Товмачи, поданый посломъ Кронаветеромъ.

По промовѣ пос. Грегореца замкнено дискусію.

Ґенеральный бесѣдникъ contra пос. Герольдъ доказувавъ, що въ Австріи нема независимого судôвництва. Звычайно якась высокопоставлена особа розвѣдує ся у судьѣ слѣдчого и у вотантôвъ, якъ стоить дотычна справа, при чôмъ робить при тôй невиннôй нагодѣ деякѝ замѣтки, даючи недвозначно вказôвки зъ горы.

Бесѣдникъ рго пос. Менґеръ полємізувавъ зъ молодо-Чехами, — але и зъ своєи стороны домагавъ ся такожь строгого слѣдства въ справѣ наведенои Кронаветеромъ подѣѣ товмацкои

По кôлькохъ фактичныхъ спростованяхъ ухвалено буджетъ міністерства судôвництва.

Пôдъ конець засѣданя выступили послы Люеґеръ и Ґесманъ зъ наглячимъ внесеньемъ въ справѣ аферы пос. Кайзера. [Пос. Кайзеръ, якъ вѣдомо, поставивъ бувъ передъ кôлькома днями интерпеляцію въ справѣ товариства асекураційного Riunione adriatica, а именно вказавъ, що се товариство не придержує ся рѣшень найвысшого трибуналу адміністраційного. Ото передвчера напавъ пос. Кайзера на улици урядникъ товариства Поліцеръ и побивъ єго. Въ бійцѣ, яка вывязала ся, поліція увязнила Поліцера и вôдставила до суду.] Внескодавцѣ домагали ся охороны ненарушимости посольскои.

Пос. Люеґеръ мотивувавъ наглячôсть внесеня.

Міністеръ Шенборнъ вôдчитавъ надôслане директоромъ поліціи Стейскалемъ справозданье зъ тои аферы и прирѣкъ строге доходженье карне.

Пос. Кайзеръ розповѣвъ цѣлу пригоду, заявляючи, що не дôставъ удару „райтпайчемъ“, а натомѣсть зранивъ Поліцера. Просивъ, щобы цофнути нагляче внесенье, бо міністеръ прирѣкъ скоро полагодити справу.

По промовѣ пос Люеґера высказавъ президентъ бар. Хлюмецкій свôй жаль зъ нагоды цѣлои аферы.

На тôмъ закôнчилось засѣданье — а слѣдуюче назначено на пятницю.

— —

Дебата буджетова наближаєсь до кôнця. Етатъ міністерства судôвництва ухваленый, тожь лишаєсь ще кôлька поодинокихъ позицій и законъ фінансовый на 1894 р. Надѣють ся, що вже въ суботу буде ухваленый цѣлый буджетъ Дебата буджетова зачала ся 1 цвѣтня, а єсли скôнчить ся въ суботу 26 мая, то заняла взагалѣ симъ разомъ 31 засѣдань. Порôвнавши зъ попередною дебатою буджетовою, показує ся, що тамта зачала ся 16 падолиста 1892 р а скôнчилась 20 марта 1893 р и мала 61 засѣдань, хочь що правда, за той часъ полагоджено ще значне число иншихъ предложень. Якѝ предложеня прийдуть ще теперь по закôнченю дебаты буджетовои пôдъ нарады, сего не знати. Комісіи выготовили послѣдными днями велику скôлькôсть дрôбнѣйшихъ предложень, и хочь певно они будуть поставленѝ на порядку дневнôмъ, то все таки многѝ зъ нихъ будуть вôдложенѝ на осѣнну сесію, бо єсть намѣръ закрыти сесію въ першихъ дняхъ червня.

— —

Зъ комісіи податковои. Въ справѣ податку особисто-доходового зазначила ся рôзниця поглядôвъ мѣжь членами комісіи, котра може спинити хôдъ цѣлои реформы податковои. N. fr. Presse пише про се такъ: Въ субкомітетѣ комісіи податковои предложивъ міністеръ скарбу проєктъ розпорядженя, яке має бути розôслане до властей податковыхъ въ тôмъ часѣ, коли зачне обовязувати особистый податокъ доходовый. Въ тôмъ розпорядженю мѣстить ся инструкція, якъ мають поступати власти податковѝ, а властиво комісіи для податку особисто-доходового при оцѣнцѣ доходу бôльшихъ властителѣвъ земскихъ Правительство хотѣло бы, щобы чистый дохôдъ катастральный бувъ основою для оцѣнки податку особисто-доходового дѣдичѣвъ. Але що чистый дохôдъ катастральный єсть майже у всѣхъ краяхъ австрійскихъ о много низшій вôдъ дѣйстного доходу, а крôмъ того пôсля закона о особистôмъ податку доходовôмъ дозволено вôдтягати довги (взглядно амортизацію и проценты довгôвъ) вôдъ доходу, — то згадане розпорядженье мало бы такѝ наслѣдки, що дуже многѝ дѣдичѣ, и то навѣть найбôльшѝ, не платили бы податку особисто-доходового. Селянъ не дотыкає згадане розпорядженье, бо пôсля обчислень комісійныхъ ледви чи на два процентъ всѣхъ селянъ австрійскихъ буде можна наложити податокъ особисто-доходовый, такъ якъ они за-для свого невеликого доходу а значного обдовженя припадають въ рубрику понизше мінімального доходу. вôльного вôдъ того податку. Наслѣдокъ зъ того бувъ бы такій, що торговля и промыслъ, котрѝ вже такъ мають платити 18 міліонôвъ податку заробкового, мусѣли бы поносити ще весь тягаръ будучого податку особисто-доходового, котрого высота обчислена мінімально на 16·5 а максимально на 24·8 міліонôвъ зр. Въ субкомітетѣ комісіи податковои проявилась сильна опозиція противъ згаданого розпорядженя. Закидають, що въ сей спосôбъ нарушить ся прінципъ, пôсля котрого комісіи для податку особисто-доходового мали розслѣджувати дѣйстный и субєктивный д хôдъ, бо розпорядженье припоручає увзглядняти при податку особисто-доходовôмъ дѣдичѣвъ лишь катастральный дохôдъ, се значить не дохôдъ субєкту лишь прихôдъ зъ обєкту. Мешканцѣ мѣстъ, побачивши таке обчисленье податку по селахъ, такожь схотять затаити свôй субєктивный дохôдъ, и тымъ самымъ и дохôдъ зъ особисто-доходового податку буде значно меншій. При обговореню тои справы въ субкомітетѣ, Поляки и дѣдичѣ безусловно заявились за розпорядженьемъ правительства, а противно меншôсть членôвъ субкомітету заповѣла поставити въ комісіи внесенье меншости, въ котрôмъ бы рѣшучо спротивлено ся розпорядженю правительства.

Narodni Listy о згодѣ ческо-польскôй

Молодо-ческѝ Narodni Listy помѣстили ось-недавно статью п. за. „O shodě česko-polske“, котра по-декуды заслугує на увагу.

„Мы Чехи — починають Narodni Listy — єсьмо першимъ и, на жаль, єдинымъ народомъ, котрый може повеличати ся, що окликъ славяньскои взаимности понявъ належито и принявъ єго въ свою проґраму народну й політичну — що правда, доперва вôдъ тои поры, вôдъ коли сторонництво свободолюбне здобуло собѣ въ народѣ ческôмъ становище пануюче Славяне мають стôлько интересôвъ въ Австріи спôльныхъ, котрыхъ успѣшно боронити можуть лишь тогдѣ, якъ зъ собою остають у згодѣ, що мы нѣколи не повиннѝ переставати накликувати до згоды, — тото накликуванье мусить стати ся нашимъ ceterum censeo, котре въ великôй мѣрѣ причинить ся до осягненя спôльныхъ цѣлей наконечныхъ.

Найсильнѣйшими народами въ Австріи є Поляки й Чехи, тожь думаємо, що найголовнѣйшимъ заходомъ нашимъ повинно бути

Подружє зъ любови.

[*Зъ шведского.*]

— По моѣй думцѣ, вамъ не треба довше вôдкладати вѣнчаня — промовила панѣ Ользонъ до Маріи Мелєръ, судженои книговодця нотаря Ользона, прийшовши єи вôдвѣдати разомъ зъ паннами Людвіґзенъ.

— Справдѣ, не розумѣю, чому вамъ не справити весѣля ще сеи осени — пôдперла господиню дому Людвика Людвіґзенъ, горяча приклонниця „правдивои“ любови.

— Такъ справдѣ, чому-жь бы нѣ? — завторила ѣй молодша сестра, що мала охоту стати дружкою на тôмъ весѣлю.

— Соренъ мовить — оправдувала ся заклопотана суджена — що матеріяльнѝ условины, въ якихъ находить ся, не дозволяють єму думати, щобы прискорити весѣлє.

— Матеріяльнѝ условины! — выбухнула Людвика. — Не розумѣю, якъ молода дѣвчина може щось такого говорити. Що-жь говорити-мешь пôзнѣйше, коли вже нинѣ не вагуєшь ся противоставити чувству зимне обчислюванье? Яке буде твоє житье, коли позбудешь ся идеальныхъ понять, котрѝ лишь однѝ спосôбнѝ пôднести и ублагороднити наше истнованье?.. Ще допускаю, що мужчина, обтяженый журбою о бутье родины, може въ житю руководитись обчисленьемъ, але женщина?..

— Нѣколи, а особливе въ поранку першои любови. Нѣ, Маріє, журбою о марный грôшь не заколочуй собѣ хвилинъ щастя!

— О, такъ, не заколочуй собѣ хвилинъ щастя! — вторила благаючи молодша сестра.

— Впрочôмъ — почала панѣ Ользонъ тономъ, що не зносить переченя — твôй судженый вже не такъ въ злыхъ матеріяльныхъ условинахъ. Мы зъ моимъ мужемъ мали далеко менше на початокъ... Вже знаю, яка у тебе вôдповѣдь на се; скажешь менѣ, що тогдѣ були иншѝ часы. Боже святый, я знаю найлѣпше, якѝ то були часы, и дивую ся, що вамъ ще не навкучилось говорити о нихъ. Хиба-жь не розумѣєте, що мы старѝ, що власными очима дивились на всѣ змѣны, якѝ зайшли, можемо найлѣпше знати, що и якъ давнѣйше було. Мовлю смѣло, що нагорода, яку одержує Соренъ вôдъ мого чоловѣка, разомъ зъ додатковымъ заробôткомъ, що єго кождый роботячій чоловѣкъ може легко найти, зовсѣмъ доволѣ, щобы удержати родину. Говорю се, якъ досвѣдна господиня и мати родины, а можешь менѣ вѣрити, що притôмъ беру пôдъ розвагу змѣненѝ условины житя.

Панѣ нотарева говорила то все зъ певнымъ роздразненьемъ, хотяй нѣхто ѣй не протививъ ся; видко, се було одно зъ тыхъ пытань, про котрѝ не могла высказуватись спокôйно. Пани Ользонъ все здавалось, що молодѝ жѣнки, балакаючи одушевлено про дешеве житье передъ трицяти роками, хотѣли зменшити ѣй славу взôрцевои господинѣ, тожь и немило дôймало єи допущенье, що нѣхто не оцѣнювавъ заслугъ, якѝ она положила коло пôднесеня добробыту своєи родины.

Повысша розмова вôдбилась на судженôй глубокимъ вражѣньемъ; она вѣрила непохитно въ розумъ и практичнôсть панѣ Ользонъ, котра горячо займала ся єи судьбою до хвилѣ заручинъ зъ Сореномъ. Справдѣ, панѣ Ользонъ була жѣнка метка и енерґічна, а що будучнôсть єи дѣтей була обезпечена и ѣй лишилось богато свобôдного часу, проте намѣрене подружє книговодця єи мужа ставало для неи пожаданою нагодою выхôснувати енерґію, нѣколи ненасычену охоту руху и дѣланя. Судженѝ, зъ своєи стороны, приймали вдячно то заинтересованье, уважаючи єго за доказъ сердечнои приклонности для себе. Навпаки-жь мати Маріи була людина тиха и непорадна Удержувала ся зъ маленькои платнѣ пôсля чоловѣка, що служивъ урядникомъ и померъ зъ зараня; сама походила зъ зажиточнои дворяньскои родины, була выхована непрактично и тôлько музику знала основно. Але и зъ того знаня не вмѣла хôснувати, ажь остаточно зовсѣмъ забула грати, вôддавшись цѣлою душею реліґійнымъ практикамъ. Супротивъ такого стану рѣчей, Марія, природно, не могла дожидати вôдъ матери практичнои рады и тымъ высше цѣнила рады, якѝ ѣй давала панѣ Ользонъ.

— И коли-жь думаєшь женити ся, мôй хлопче? — д бродушно спытавъ другого дня свого книговодця нотарь Ользонъ.

— Тогдѣ, коли буде мене стати на тоє — зôтхнувши, вôдповѣвъ молодець.

— Коли буде тебе стати на тоє? — протяжно повторивъ Ользонъ. — Чей-же твои дѣла не стоять такъ лихо. Знаю, що ты навѣть вôдложивъ собѣ дещо на чорну годину.

— Такъ, нѣбы щось — дрôбничку, майже нѣчо! — боронивъ ся книговодець.

— Нехай и такъ, навѣть допустѣмъ, що оно по твоєму, то однакъ та дрôбничка доказує, що умѣєшь щадити, а се богато значить. Впрочôмъ, при твоѣмъ образованю, при твоихъ вôдносинахъ не тяжко буде тобѣ одержати правительственну посаду, а мабуть не потребую говорити, якъ легко зробити карієру на правительственнôй службѣ.

Соренъ мовчки грызъ перо и, здавалосъ, вôнъ дуже змѣшавъ ся тою розмовою.

— Допустѣмъ дальше — не перестававъ начальникъ — що твои ощадности выстануть якъ-такъ на перше господарство. При вашôй ощадности, вамъ выстане на житье твоя платня книговодця и додатковый заробôтокъ, на котрый будешь мати досыть часу. Мабуть згодишь ся зъ тымъ, що не можна допустити, щобы въ великôмъ торговельнôмъ мѣстѣ чоловѣкъ твого вѣку и образованя не найшовъ вôдповѣдного занятя.

Слова нотаря заставили Сорена глубоко роздумувати, а чимъ глубше роздумувавъ надъ ними, тымъ докладнѣйше починавъ розумѣти, що надто велику вагу привязувавъ до-теперь до грошевого пытаня, котре выключно стояло на перепонѣ намѣреному подружю. Єго начальникъ бувъ чоловѣкъ розважный и не мôгъ зле радити. Соренъ мавъ справдѣ дуже богато свобôдного часу и помыслъ надетатовои роботы выдавсь єму дуже щасливымъ.

Ще того самого дня Сорена запрошено на обѣдъ до Ользонôвъ, де такожь мала находити ся и єго суджена. Завдяки приклонности честнои панѣ Ользонъ, судженѝ стрѣчали ся часто въ домѣ пастора, бо мати Маріи, завсѣгды занята думками о дѣлахъ божихъ, не вмѣла зрозумѣти закоханыхъ. Симъ разомъ въ часѣ обѣду, панѣ Ользонъ звѣстила

стремленье до порозумѣня и згоды передовсѣмъ мѣжь собою. На жаль доси — вынявши кôлька публицистичныхъ проявôвъ нашои и польскои прасы свободолюбнои — мы мали дуже мало доказôвъ симпатiи.“

Дальше Narodni Listy сходять на причины того явища и наводять ихъ чотири.

Перша причина — то передовсѣмъ геоґрафiчне положенье обохъ народôвъ. Чехи не граничать зъ Поляками, оба народы лучить геоґрафiчно простôръ ледви кôлькохъ миль; дѣлить ихъ вôдъ себе клинъ нѣмецкiй, а нѣмеччина на пограничю всюда переважае. Противъ того — кажуть Nar. Listy — повиннѣ Чехи и Поляки бороти ся спôльно.

Другою причиною — могла бы бути рôзниця языкова. Тутъ Nar. Listy поручають, щобы одинъ нарôдъ интересувавъ ся лiтературою другого народу.

„Третя причина рôзниць и непорозумѣнь мѣжь Поляками а Чехами — пишуть дальше Nar. Listy — то рôзниця въ поглядахъ и понятяхъ, якѣ оба народы мають о Россiи. Кождому Полякови выразъ Москаль е такъ ненавистный, що зъ тымъ, кого посуджуе о москофiльство, заприязнитись не може. Мы щиро припризнаемо, що Поляки не мають причины до особливои прихильности до Россiи Але думаемо, що Поляки повиннѣ признати, що зновъ мы такожь не маемо причинъ ненавидѣти Россiю. Але-жь и то правда, що Поляки въ тôй ненависти де-що односторонньй. Они забувають, що властивою причиною упадку Польщѣ була фатальна ихъ управа, а головно непослухъ и бута шляхты польскои, котра для своихъ самолюбныхъ цѣлей, при помочи ославленого liberum veto, нѣвечила ухвалы соймовѣ и тымъ способомъ перешкодила скрѣпленю державы черезъ пôдвышенье числа вôйска, а ославивши тымъ край, пôзнѣйше сама шляхта взывала помочи вôйскъ россiйскихъ, сама просила, щобы увôйшли до краю Россiяне, якъ н. пр. родина Чарторыйскихъ передъ выборомъ короля Станислава Понятовского. Що Польща не вмѣла выдобути ся зъ-пôдъ погубного вплыву власнои шляхты, одинокого полiтично чинного стану, — то лише одно привело ѣи до упадку. Россiяне були тôлько средствомъ, котрымъ послугували ся гордѣ маґнаты, не мавшѣ стôлько розуму полiтичного, що не бачили погубы вôтчины. Нѣхто неупередженый не буде дивуватись, що Россiяне не занехали нагоды подаванои имъ обома руками; хто бы бувъ оперъ ся тôй покусѣ, бувъ бы самъ противъ себе. Впрочôмъ Поляки можуть бути певнѣ, що мы Чехи дуже добре розумѣемо: що дѣе ся въ душѣ кождого доброго Поляка, але о зреалiзованю бажань тыхъ ажь тогдѣ може бути мова, якъ увесь людъ польскiй, а не лишь одинъ станъ шляхотскiй, почуе ся польскимъ; коли Польща позбуде ся вплыву шляхотского; коли стане въ однôмъ рядѣ вразъ зъ иншими демократичными славяньскими народами; коли вôдойме жидамъ перевагу матерiяльну, моральну и товариску. Отсе що-до порозумѣня въ тôй квестiи.

Четверта и головна перешкода до порозумѣня — кôнчать Nar. Listy — то рôзниця въ системѣ полiтичнôй, напрямѣ и въ поглядахъ обохъ народôвъ. Теперѣшна наша полiтика ческа есть людова, свободолюбна и демократична въ повнôмъ значѣню того слова. Полiтика польска есть аристократична и найреакцiйнѣйша въ Австрiи, реакцiйнѣйша нѣжь у найскрайнѣйшихъ консерватистôвъ. Треба тôлько пригадати мову ґр. Стадницкого при нарадахъ надъ проектомъ реформы выборчои, щобы о тôй скрайнôй реакцiи мати понятье вôдповѣдне. Характеристичне есть и то, що вôдъ коли въ Австрiи истнуе полiтика парляментарна, Поляки нѣколи ще въ справдѣшнôй опозицiи не були. Завсѣгды потрафили погодити ся зъ правительствомъ. Кождому неупередженому мусить выдавати ся дивно, що та шляхта, котра у власнôй вôтчинѣ передъ розборомъ Польщѣ не вмѣла дати собѣ рады и довела до згубы вôтчину, — нинѣ въ Австрiи въ полiтицѣ займае пануюче становище а вплывомъ своимъ ставить въ тѣнь двакратъ чисельно сильнѣйшу вôдъ себе лѣвицю нѣмецку! Але за те наша полiтика есть народною Послы нашi, коли якѣ-небудь учинять кроки, мають за собою цѣлый нарôдъ. Наша полiтика выявляе правдиву волю народу и есть вѣрнымъ образомъ идей, якѣ порушують умы люду ческого.“

Справы краєвѣ.

[Поученье сѣльскои людности о переступствахъ противъ полевого закона.]

Выдѣлъ краевый, въ наслѣдокъ порученя ухваленого соймомъ на послѣднôй сесiи, выславъ до всѣхъ выдѣлôвъ повѣтовыхъ обѣжникъ, котрымъ вôзвавъ, щобы они поучили всѣхъ начальникôвъ громадъ, а зъ ними и населенье краю, що многi справы зъ §. 3 закона зъ дня 19 липня 1876 ч 29 Дн. з. кр. представляючѣ ся яко переступства полевѣ, бувають невластиво обжаловуванѣ въ судахъ, яко провiзорiяльнѣ справы, коли мѣжь тымъ тѣ справы пôсля згаданого закона належать пôдъ осудъ громадского начальства.

Выдѣлъ краевый пôднѣсъ въ своѣмъ обѣжнику, що дуже часто лучае ся, що сѣльска людность, чи за-для браку поученя, чи за-для браку довѣря до свого громадского начальства, зъ кождою справою, що лишь трохи подôбна до нарушеня посѣданя, якъ ось: заоранье межѣ, приоранье грунту, выкиненье граничного знаку, збуренье огорожѣ, а дуже часто навѣть обтинанье галузя, отрясенье яблокъ — йдуть до нотаря, або адвоката, щобы внести провiзорiяльну жалобу, коли мѣжь тымъ краевый законъ зъ дня 19 липня 1876 ч. 29 о охоронѣ полевои власности, выпадки того рода и много иншихъ въ §. 3 пôдъ буквою а) до р) наведеныхъ, признае яко полевѣ переступства и ихъ вôддае въ порученôмъ обсягу дѣланя начальствамъ громадскимъ.

Коли выточенье того рода справъ передъ судовый трибуналъ звычайно потягае за собою значнѣ кошты, а въ додатку кôнчить ся вôдкиненьемъ жалобы за-для некомпетенцiи суду, черезъ що людность наражуесь на великѣ страты, то заходить конечна потреба поучити ѣи о приписахъ повысшого закона о охоронѣ полевои власности, а особливо о тыхъ справахъ, котрыхъ полагодженье належить до обсягу дѣланя громадского начальства.

Выдѣлъ краевый думае, що побôчь пригаданя громадскимъ начальствамъ вôдповѣднымъ обѣжникомъ о всѣхъ въ §. 3 згаданого закона наведеныхъ справахъ, що надають ся до доходженя и рѣшеня громадскими начальствами, найосеннѣйше було бы живе слово.

Длятого выдѣлъ краевый поручивъ выдѣламъ повѣтовымъ, щобы при кождôй нагодѣ стыкаючись зъ сѣльскою людностiю поучали и пригадували ѣй, що въ случаяхъ переступства противъ закона полевого не повинна глядати судовои дороги, але жадати рѣшеня въ мѣсцевôмъ начальствѣ громадскôмъ.

Рôвночасно краевый выдѣлъ вôднѣсъ ся до президiя намѣстництва зъ просьбою, щобы по думцѣ бажаня сойму такожь зъ своѣи стороны выдало староствамъ порученье вплывати и поучувати сѣльскiй людъ въ посыщôмъ напрямѣ.

Дописи „Дѣла”

Зъ Самбора.

[Про розширенье обсягу дѣланя товариства для выробу ризъ церковныхъ.]

Молоде се товариство розвивае ся дуже добре и мае симпатiю въ цѣлôмъ краю, а доказомъ того численнѣ замовленя. Оборотъ грошевый выносивъ въ першôмъ пôвроцѣ около 8.000 зр. — и въ першôмъ роцѣ будуть покрытѣ кошты заложеня, адмiнiстрацiя, а кромѣ того буде ще имовѣрно значнѣйшiй чистый дохôдъ.

Пôсля найновѣйшого розпорядженя рады шкôльнои будуть въ школахъ середныхъ заведенѣ мундуры для ученикôвъ, длятого Русины самбôрскѣ загадують розширити статутъ товариства въ тôмъ напрямѣ, щобы товариство могло удержувати складъ сукна на мундуры шкôльнѣ, выробляти тѣ мундуры и продавати, а позаякъ часть чистого доходу зъ продажи ризъ церковныхъ есть призначена на запомоги для сирôтъ по священикахъ, то товариство давало бы мундурки бѣднѣйшимъ сиротамъ безплатно або по зниженôй цѣнѣ.

Взагалѣ старалось бы товариство купувати сукно зъ першихъ рукъ и, о скôлько було бы то можливе, сукно выробу краевого. Галицке торговельне товариство у Львовѣ постановило вже заложити у себе складъ сукна на мундуры шкôльнѣ, отже товариство для выробу ризъ увôйде евентуально въ переговоры зъ товариствомъ торговельнымъ, щобы часть торговлѣ тои була въ рускихъ рукахъ.

Мыслею тою дѣлимо ся зъ нашими Родимцями и просимо, щобы они зволили подати намъ въ тôй справѣ свои погляды.

Корнило Чайкôвскiй.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Дня 8 мая вôдбули ся загальнѣ зборы Взаимнои помочи дякôвъ епархiи станиславôвскои въ Городенцѣ, на котрѣ прибуло мѣсцеве духовенство, о. Стефанъ Макогоньскiй парохъ зъ Поточискъ и бôльша часть членôвъ. Предсѣдателемъ выбрано о. Ал. Осадцу, секретаремъ пѣвця О. Вербицкого.

1) Вôдчитано протоколъ зъ послѣдного засѣданя якъ такожь принято до вѣдомости справозданье зъ дѣяльности аґента деканального за 1893 р. п Алексея Бачинского. Станъ касовый до дня 8 мая выносивъ 31 зр., котру то квоту выслано до выдѣлу центрального до Станиславова.

2) Выбрано трехъ членôвъ, котрѣ бы въ имени аґентуры городеньскои зложили подяку д-рови Окуневскому за се, що промовлявъ въ справѣ дякôвскôй въ соймѣ краевôмъ.

3) Зборы деканальнѣ ухвалили, щобы рôкъ дякôвскiй зачинавъ ся не вôдъ недѣлѣ Томиной, якъ до теперь бувало, але вôдъ 1-шого (рускаго) жовтня. Що-до службы, то если пѣвець не хоче позбстати у священика, мае напередъ три мѣсяцѣ передъ 1-шимъ жовтня за службу подякувати, а зновъ зъ другои сторони, если парохъ хоче пѣвця змѣнити, мае то само учинити. Если речинець уплыне по 1-шôмъ липня, а обостороннаго заявленя не було, то въ такôмъ случаю пѣвець зостае на слѣдуючiй рôкъ.

Зборы уповажняють аґента вôднести ся въ сѣй справѣ до центрального выдѣлу, щобы той вставивъ ся до епископского Ординарiяту зъ прошеньемъ затвердити то внесенье и подати его до вѣдомости дiецезального духовенства, такъ щобы тѣ постановы обовязували зъ 1895 р. вôдъ 1 жовтня.

Аґентура деканальна мае заосмотрити по можности пѣвця, остаючого безъ мѣсця, — повѣдомити настоятеля деканату передъ речинцемъ року дякôвского, якими силами розпоряджае. Що-до дячкôвъ, котрѣ що ино практикують, то тѣ, если хотять дôстати мѣсце пôддячихъ, мають зголосити ся кождого року на загальныхъ зборахъ до испиту. если жь однакъ хочуть заняти мѣсце дяка, то мають удаватись до Станиславова и тамъ испытъ зложити. Ставшiй пôддячимъ мае вписати ся въ члены товариства. Принято внесенье Впр о. Макогоньского, пароха Поточискъ, щобы засягнути информацiя у компетентныхъ властей, якъ належить собѣ поступити, коли зайде конфлiктъ межи приймаючимъ дяка парохомъ а парохiянами, котрѣ вôдмовляють ново принятому вôдъ пароха дакови платнѣ або тую-жь уменшають

Приступлено до збираня вкладокъ членскихъ за 1894 р. — и на сѣмъ зборы закôнчились.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ парляментѣ угорскôмъ вôдограв ся третiй актъ. Майже такою самою бôльшостью (за першимъ разомъ 175, а теперь 168 голосами) ухвалено незмѣненѣ предложеня правительственнѣ въ справѣ цивiльныхъ вѣнчань. Правительство и лiберальне сторонництво вôднесло побѣду, але не таку, яку голошено. Говорено, що по ухвалѣ палаты маґнатôвъ парляментъ, щобы зазначити свое вотумъ недовѣря для тои палаты, прийме проекты правительственнѣ одноголосно — а тымчасомъ показало ся, що пропорцiя голосôвъ та сама та що опозиция не думае збити зъ разъ занятого становища. Ухваленѣ въ-друге проекты мають вôдôйти на ново до палаты маґнатôвъ и пôсля здогадôвъ стрѣтить ихъ така сама судьба, що першимъ разомъ, значить ся перепадуть меншостiю голосôвъ. Якъ правительство мае придбати собѣ бôльшôсть въ палатѣ маґнатôвъ — на се питанье давъ мiнiстеръ Сiлядiй таку вôдповѣдь: Корона занменуе трехъ дожизненныхъ и 18 дѣдичныхъ членôвъ палаты маґнатôвъ. Категорiя дожизненныхъ обôймае высокихъ урядникôвъ, а друга мѣстить представителѣвъ шляхты, отже треба бы занменувати новыхъ баронôвъ, ґрафôвъ и т. д. Въ тôмъ пониенованю новыхъ членôвъ лежали т. зв „ґарантiи“ короны, про котрыхъ згадувало правительство, а котрѣ мали бути запевненьемъ, що корона есть прихильна для предложень. Але мабуть Векерле не сподiвае ся, щобы корона пристала на такъ радикальне а все таки штучне средство вытвореня бôльшости, бо згадавъ, що буде жадати занменованя лишь кôлькохъ членôвъ палаты маґнатôвъ. Тымъ способомъ хотѣвъ бы Векерле лишь приднати для себе при теперѣшнôмъ складѣ палаты маґнатôвъ бôльшôсть. Поки що пойде Векерле ажь пôдъ конець сего тыждня до Вѣдня и дôзнасть

молодымъ людямъ про певный, малый, затишный домокъ, котрый, якъ высказувалась, бувъ идеальнымъ гнѣздочкомъ для молодого подружя. Цѣна того „гнѣздочка“, про котру Соренъ не забувъ спытати, була, якъ показалось, досыть приступна, особливо, сли бралось на увагу незрôвнанѣ прикметы мешканя, о котрыхъ зъ запаломъ оповѣдала нотарева. До кôнця обѣду панѣ Ользонъ розводила ся надъ нерозумомъ людей, котрѣ за-для малозначныхъ причинъ вôдпыхають вôдъ себе щастье. Зъ ѣи слôвъ можна було заключити, що жажда прискорити намѣрене подруже насильно заволодѣла ѣи енергiчною и жадною новыхъ вражѣнь натурою. Бездѣльнôсть и однообразнôсть житя убивали ѣи. Нотарь зъ свого боку не щадивъ Сороневи слôвъ заохоты, а робивъ се якъ зъ намовы жѣнки, такъ и зъ власного обчисленя. Ёму здавалось, що щасливый Соренъ, котрый завдячувавъ свое щастье его намовамъ, буде горячѣйше и совѣстнѣйше працювати для добра фiрмы.

Навпослѣдъ обѣдъ скôнчивъ ся. Выйшли до огороду, однакъ бесѣда якось не клеилась; кожде зъ нихъ надто потонуло у власныхъ думкахъ. Остаточно Соренъ заговоривъ першiй и силувавъ ся надати голосови свобôдный звукъ:

— Якъ тобѣ здаесь, Марiйко, а коли бъ такъ примѣромъ наше вѣнчанье вôдбуло ся ще сеи осени?

Марiя такъ дуже займила ся тою самою думкою, що понехала въ тôмъ случаю выявити приличне здивованье и тôлько спускачи очи, одвѣтила:

— Сли думаешь, що се можливе, то нѣчого не маю противъ того.

— Найлѣпше буде заразъ обчислитись, докладно! — рѣшивъ енергiчно суджeный, навертаючись до недалекои бесѣдки...

Минуло пôвъ годины, суджeнѣ выйшли зъ бесѣдки такъ озаренѣ, що луна щастя била вôдъ нихъ зъ-далека. Було й чого радуватись, бо-жь стало и непохитно рѣшили постанову; лагодились до супружои звязи зъ любови, а не чинили того легкодушно, навпаки, йшли за радою досвѣдныхъ людей и самѣ змѣркували и осудили пытанье. Зовсѣмъ природно, имъ не прийшло до головы, що судъ двôйки закоханыхъ, що мають выбрати щастье, або томлячу непевнôсть, не мôгъ бути безъ закиду, хоть бы навѣть добувъ собѣ признанье добродушныхъ старушкôвъ. Такожь не подумали про похибку, що вкрала ся до ихъ обчислювань, за-для того, що Соренъ не уважавъ за вôдповѣдне говорити зъ судженою о будучихъ дѣтяхъ. Досыть, пытанье порѣшено, и Ользоны, разомъ зъ цѣлымъ кругомъ знакомыхъ, утѣшились дуже надѣею недалекого весѣля.

Вѣсть про се весѣлье заворушила цѣлымъ мѣстомъ. Одни радувались, що будуть певно належати до товариства гостей, другѣ сумнѣвались, чи ихъ запросять, зновъ иншѣ заздалегдь бажали докладно розвѣдатись про лiсту гостей... Въ торговельныхъ мѣстахъ товариске житье мало розманѣтне, за-для того-жь кожда подѣя набирае тамъ особливои ваги.

Пани Ользонъ ялось, по звычаю, поѣхати въ имени судженого до матери Марiи зъ просьбою, щобы назначила день вѣнчаня. Хотяй се була женщина мужна, а однакъ серце билось ѣй мôцно, коли заѣздила передъ дôмъ вдовы Мелеръ. Нѣчо въ тôмъ дивного, бо-жь прецѣнь се не абы яка задача наклонювати матѣрь, щобы высказала слово, вôдъ котрого зависить будучнôсть ѣи дитины. А однакъ въ тôмъ случаю зворушенье честнои невѣсты було злишне. Панѣ Мелеръ уважала грѣхомъ кожду непевнôсть и одушевилась, коли довѣдала ся про цѣль вôдвѣдинъ нотаревои. Та й не дала пôзнати сего по собѣ; поперестала на сухôй вôдповѣди, що буде старатись погодити ся зъ волею Бога. Выявляти вдоволенье, се противилось засадамъ панѣ Мелеръ, бо житье — якъ вѣдомо — е падоломъ тяжкои пробы.

Панѣ Ользонъ вернула на радощахъ до дому. Прецѣнь вже могла подумати о приготованяхъ до весѣля, а се валежало до найбôльше улюбленыхъ ѣи робôтъ. Въ такихъ обставинахъ она забувала о своихъ звычайныхъ ощадностяхъ, находила широке поле, щобы розвинути вроджену енергiю, а ѣи лице набирало якоись окремои красы. Годить ся додати, що нотарь зароблявъ грубо и вже призбиравъ чимало грошенятъ. Однакъ о тôмъ, природно, въ его домѣ нѣхто не згадувавъ.

И сталось. Коли всѣ перепоны усунено, въ означенôмъ дни вôдбулось весѣлье. А було то справдѣ гучне весѣлье. Людвика Людвiґзенъ почестила его „пѣснею правдивои любови“, котру вôдспѣвано хоромъ въ часѣ весѣльного бенкету, а ѣи сестра була найгарнѣйшою дружкою Словомъ, все удалось, якъ не можна лѣпше. Новоженцѣ замешкали въ дôмку, що его поручила панѣ Ользонъ, и почалась для нихъ доба, котру першѣ Англiйцѣ нанменували „медовымъ мѣсяцемъ“, имовѣрно за-для певного розманѣженя, властивого тôй добѣ. У практичнѣйшихъ Нѣмцѣвъ ся доба звала ся „тыжднями шиховыми“, певне длятого, що золота ѣи скоро зникае. Въ Данiи вôдповѣдае сему понятю назва „хлѣбныхъ днѣвъ“, имовѣрно тому, що по ихъ уплывѣ выступае на порядокъ дневный журба о хлѣбъ насущный.

Доля поталанила Соренамъ, бо-жь ихъ медовый мѣсяць тревавъ выимково довго; уродины першои дитины не змѣнили ихъ житя на гôрше. А що навѣть мати Марiи щиро радѣла, що Богъ зôславъ имъ „золотоволосого ангелика“, тожь и они були щаслива о стôлько, о скôлько люде можуть бути щаслива на земли. Та що-жь зъ того, коли на свѣтѣ нема нѣчо тривкого. Такожь и ихне щастье не могло бути вѣчне. Перше розчарованье прийшло пôдъ видомъ рахунку. Дохôдъ майже не збôльшавъ ся, натомѣсть выдатки росли кождои днины. Крôмъ того, Соренъ мавъ довги, котрѣ затягнувъ було передъ вѣнчаньемъ на перше господарство дому. Мимо того, вôнъ ще не тративъ надѣи. Зъ часомъ, мовивъ, то все дасть ся направити. Такъ... зъ часомъ! Але лѣта плыли и зъ кождымъ рокомъ прибувавъ Соренови новый „золотоволосый ангеликъ“. Но шести рокахъ вже бувъ батькомъ пятернѣ гарныхъ дѣточокъ.

Въ часѣ тои добы мѣсто росло безпастанно. Ользоны були все честными людьми; Соренъ по давньому мавъ мѣсце книговодця и глядавъ додаткового заробку... Тôлько теперь вôнъ вже не бувъ тымъ самымъ чоловѣкомъ, що передъ шести роками.

(*Дальше буде.*)

ся тамъ про погляды короны. Здає ся однакъ, що корона не заанґажуєсь въ нѣякôмъ напрямѣ и вытреває на своѣмъ дотеперѣшнôмъ становищи неутральнôмъ.

— —

Урядове повѣдомленье заграничныхъ правительствъ о змѣнѣ конституціи въ Сербіи наступило оногды черезъ заграничныхъ заступникôвъ дипльоматичныхъ Сербіи. И такъ сербскій посолъ у Вѣдни, Симичь, повѣдомивъ про подѣѣ ґр. Кальнокого. Въ Сербіи пôсля урядовыхъ вѣстей, все спокôйно. Правительство выступає на основѣ давного закона прасового зъ всякою строгостію противъ радикальныхъ ґазетъ, такъ що многи̂ зъ нихъ перестали выходити. Вчера переняло правительство управу громадску въ Бѣлградѣ зъ рукъ радикалôвъ.

— —

Пôсля телеґрафічнои вѣстки до Vossische Ztg. зъ Петербурга выкрыла поліція тайный заговоръ соціялістично-революційный. До сего заговору належали студенты и низши̂ урядники. Въ Петербурзѣ, Москвѣ и иншихъ мѣстахъ вôдбулись численни̂ арештованя и ревізіи, при котрыхъ найдено революційни̂ прокламаціи. Доси увязнено 25 осôбъ въ Петропавловскôй крѣпости. — Köln. Ztg. доносить, що заговоръ бувъ вымѣреный на житье царя. Лѣтомъ загадано высадити у воздухъ царску палату. Пôдготовляючи̂ роботы вже зачались, а навѣть зроблено вже пôдкопы. Много урядникôвъ зелѣзницѣ Витебско-Орловскои увязнено. Мѣжь увязнеными єсть своякъ Побѣдоносцева.

— —

Несподѣвано наступивъ упадокъ кабінету Перієра. На засѣданю вô второкъ поставивъ Журде интерпеляцію, длячого зборонено робôтникамъ зелѣзниць державныхъ засновувати синдикаты робôтничи̂. Міністеръ публичныхъ робôтъ вôдповѣвъ, що правительство не може дозволити на таки̂ синдикаты, бо ти̂ робôтники суть въ службѣ державнôй. Рамель внѣсъ порядокъ дневный, взываючій кабінетъ, щобы законъ о твореню синдикатôвъ бувъ спеціяльно примѣненый при зелѣзницяхъ державныхъ. Презесъ міністрôвъ Періє зробивъ зъ того внесеня квестію кабінетову и жадавъ ухвалити звычайный порядокъ дневный. При голосованю вôдкинено 265 голосами противъ 225 внесенье Перієра. Міністры сейчасъ выйшли зъ салѣ. Соціялістични̂ послы кликали: „Най жиє соціялістична република! Най жиє комуна!“ Бôльшôсть, котра звалила кабінетъ Перієра, складала ся зъ соціялістôвъ, радикалôвъ и частины правицѣ.

Вôдозва.

— —

Мимо того, що всѣ нарѣкають на зли̂ часы; мимо того, що нужда въ нашôмъ краю розгостилась на добре а головне сѣдище обрала собѣ чи може не въ нашôй громадѣ; мимо того, що два лѣта тому градъ выбивъ у насъ всѣ засѣвы а рѣка Быстриця, окружаюча село, выганяє насъ зъ нашихъ хатъ; мимо того, що єсли переднѣйши̂ лѣта були для насъ критични̂, то рôкъ сей тымъ бôльше для насъ болючій, що мы вже ослабли и стерзали свои матеріяльни̂ и моральни̂ силы въ борбѣ о хлѣбъ насущный — худоба гине, за пашу и зерно на засѣвъ довгъ висить, а люде забувають, якій смакъ въ хлѣбѣ насущнôмъ, — мимо тои нашои нищеты мы приневолени̂ ставити нову церковь, бо старъ, хто знає, чи не свѣдокъ ще нападôвъ татарскихъ на Русь [мѣсце, де она стоить, обведене довкола подвôйнымъ валомъ, безперечный знакъ, що то була въ старинности твердиня и защита для христіяньского народу] грозить заваленьемъ. И она свѣдокъ тыхъ страшныхъ кривдъ на святôй Руси нанесеныхъ полками бисурманôвъ, клонить свою перестарѣлу голову къ земли, щобы зробити мѣсце новôй духовôй крѣпости.

До будовы храму Божого мы беремо ся зъ охотою и жертвуємо хоть и якъ уже истощени̂ наши̂ силы, а вôднимаючи собѣ и своимъ дѣтямъ вôдъ устъ хлѣбъ, жертвуємо єго на будову нашои святинѣ. Но мы не въ силѣ преодолѣти все и цѣлый тягаръ понести на своихъ плечехъ, — а мимо того, що въ послѣдныхъ часахъ вôдозвы къ складкамъ по св. Руси були може бôльше нѣжь щодневни̂, мы все таки, свѣдоми̂ жертволюбія сынôвъ св. Руси на храмы Божи̂ а приневолени̂ нашою крайною нищетою и твердою конечностію, вытягаємо до Васъ, Братя Родимцѣ, свои скостенѣли̂ руки и просимо о ласкаву помôчь и милостиню на будову храму Божого.

Мы переважно бѣдни̂ бориславски̂ зарôбники для куска насущного хлѣба для себе и дѣтей ризикуємо своимъ житьемъ, а може кому здавалось бы, що въ Бориславѣ маємо добру плату? За нужденныхъ 47 кр. мы, оставивши дѣти и родину на провидѣнье Боже, а душу поручивши нашу опѣцѣ Єго святôй, пускаємо ся якъ креты пôдъ землю на цѣлу добу, щобы выгребсти зъ внутра землѣ нужденного хробачка и принести до дому на поживу дѣтей. Хоть бы й добре платили, то заробокъ малый и не все приймають до роботы а кôлько тамъ такихъ, котри̂ своими руками выкопають собѣ пôдземный грôбъ!

И Вы, хоть може не менше въ нуждѣ, якъ и мы, просителѣ, жертвуйте не „отъ избытка а отъ лишенія свого“, а мы въ новôмъ храмѣ молячись за ктиторей и благодѣтелей церкви, вымолимъ, дасть Богъ, лучшихъ часôвъ для себе и милостивыхъ Братей нашихъ! Бѣдный бѣдного скорше запоможе, а жертва єго принята буде „якъ вдовицѣ двѣ лептѣ“.

Особливо смѣємо просити Впр. оо. Деканôвъ, щобы зволили при надходячôмъ часѣ, коли соборчики деканальни̂ звычайно вôдбувають ся, промовити за нами тепле слово и занятись милостивыми складками на будову нашои церкви.

Всяки̂ датки просимо присылати на руки гр.-кат. Уряду парохіяльного въ Ступници п. Самбôръ або Кранцберґъ.

Вôдъ гр. кат. Комітету парохіяльного.

Въ Ступници въ маю 1894.

Антоній Чайковскій парохъ и предсѣдатель комітету. *Яковъ Волошаньскій, Іоанъ Хомякъ, Іоанъ Куйловскій* члены комітету.

НОВИНКИ.

— —

— **Дальши̂ нарады делеґатôвъ комітету выставого** вôдбудуть ся въ пятницю о годинѣ $7^1/_2$ вечеромъ. Позаякъ ти̂ нарады будуть послѣдни̂, прошу точно явитись въ комплетѣ. — *Волод. Шухевичь.*

— Въ пятницю пôчнуть ся **вправы хору мѣшаного „Львôвского Бояна“**, на котрыхъ розпôчнесь наука кантаты выставовои. Прошу всѣхъ членôвъ точно о годинѣ $7^1/_2$ явитись. — *В. Ш.*

— **Загальни̂ зборы товариства рускихъ женщинъ въ Станиславовѣ** вôдбудуть ся въ четверъ 31 н. ст. мая о годинѣ 3 ôй зъ полудня въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“, ринокъ ч. 30 зъ слѣдуючимъ порядкомъ: Справозданье уступаючого выдѣлу, выбôръ нового выдѣлу, внесеня членôвъ, на котри̂ то зборы выдѣлъ товариства всѣхъ членôвъ и прихильныхъ товаристу безъ розсыланя окремыхъ повѣдомлень запрошує — Станиславôвъ 22 мая 1894. — *Софія Бучиньска. Ольга Зарицка.*

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Въ катедральнôй церквѣ въ Станиславовѣ вôдбуває ся вôдъ 1 руского мая такъ зване майске богослуженье о годинѣ 7-ôй вечеромъ. Щоденно вôдбуває ся проповѣдь, котру держить о. Гр. Хомишинъ сотрудникъ катедральный, опôсля передъ престоломъ Богородицѣ украшенымъ диванами, цвѣтами и рясно освѣтленымъ свѣчками и лямпочками, при выступахъ братства зъ хорухвами, спѣвають ся пѣсни молебна. На тôмъ богослуженю буває у будни̂ днѣ зо двѣста и бôльше людей переважно мужчинъ, а въ недѣлю и свята церковь повна.

— **Членôвъ товариства „Клюбъ Русинокъ“** маю честь повѣдомити, що головный выдѣлъ товариства „Просвѣта“, вôдступивъ свою кôмнату на дворазови̂ въ тыждни сходины „Клюбу“ т. є. въ середу и суботу вôдъ годины 3-ои до 6-ои. — Слѣдуючи̂ сходины вôдбудуть ся дня 26 с. м. — *Г. Шухевичева.*

— **Панна Саломея Крушельницка** выступить въ суботу 26-го мая въ скарбкôвскôмъ театрѣ въ оперѣ „Трубадуръ“ яко Манріка.

— **Професоръ Черни** дефінітивно вôдмовивъ принятя катедры, осироченои по проф. Більротѣ.

— **„Причинокъ до исторіи уніи берестейскои“.** Пôдъ такимъ заголовкомъ выголосить д-ръ Франко вôдчитъ въ Товариствѣ историчнôмъ у Львовѣ дня 26 н. ст. мая о 7-ôй годинѣ вечеромъ.

— **Въ селѣ Шманькôвчикахъ** повѣта чорткôвского, де живе бôльша часть Русинôвъ знаходить ся таблиця ось зъ якимъ написомъ: „Dorf Szmańkowczyki Bezirk Czortków, Kreis Czortków. — Wieś Szmańkowczyki Powiat Czortkowski Obwód Czortkowski“. Таблицю сю казавъ зробити начальникъ громады Петро Плятнеръ властитель Шманькôвчикъ. Одинъ бôльше доказъ „ucisku Polaków przez Rusinów.“!

— **Пôдпомоги и екзекуціи.** Зъ Єзуполя пишуть до Gaz. Narodow-ои: „Передъ двома тыжднями була у насъ велика радôсть, бо роздѣляли ся пôдпомоги. Не одинъ одержавъ кôлька ґарнцѣвъ бараболь и вже утѣшивъ ся. Богатшій одержавъ бôльше, бо єму бôльше було треба. Нинѣ у насъ розпука и скрежетъ зубôвъ, бо вслѣдъ за пôдмогами явивъ ся екзекуторъ и забирає послѣдну одежину за податки. Я стрѣтивъ старушку, що заливала ся слезами, бо въ єи неприсутности выймивъ секвестраторъ вôкно зъ хаты, забравъ послѣдну подушку и простирало зъ постели, що становило цѣлый маєтокъ старушки. Оповѣстка въ ґазетахъ, немовь бы сего року здержано екзекуцію за податки, була видно призначена для тыхъ, котри̂ по добрôмъ обѣдѣ при чорнôй кавѣ диспутують о добродѣйствахъ, выбореныхъ для бѣдного народа“.

— **Зловленый убійникъ.** Якъ мы вже вчера доносили зловлено въ Краковѣ убійника родины Коркесôвъ, помордованыхъ у Львовѣ въ роцѣ 1881. Про єго арештованье доносять зъ Кракова: Старшій комісарь поліціи Вл. Сволькенъ и офіціялъ поліціи Горакъ выкрыли и придержали переѣзджаючого черезъ Кракôвъ славного розбишаку, злодѣя и убійника Григорія Хому vel Хомика, що прибиравъ такожь назвище Франца Лозиньского. Се индивідуумъ вымордувало 1881 року на Хорущинѣ у Львовѣ родину шинкаря Коркеса и допустило ся многихъ иншихъ злочинôвъ та доси воювало безкарно. Хома чи Хомикъ уродивъ ся у Львовѣ, давнѣйше бувъ кельнеромъ; теперь має 34 лѣтъ. Лице голивъ старанно и не носивъ нѣякого заросту, щобы вôдповѣдно до потребы перебирати ся. Ся хитрôсть подала єму змогу такъ довго укрывати ся передъ караючою рукою справедливости. Убійника вôдставлено до Львова при вôдповѣднôй асистенціи сторожѣ поліційнои та инспектора поліціи. Тамъ вôдбуде ся провѣренье єго переступства, а вôдтакъ розправа карна.

— **Громада Устье руске** на Лемкôвщинѣ купила за порадою и стараньемъ свого пароха о. Ом. Юрчакевича, вôдъ жида 240 морґôвъ лѣса. Грошей готовыхъ не було, але о. Юрчакевичеви удало ся по довгихъ заходахъ роздобути ихъ и справа удала ся.

— **Концертъ спѣвочого товариства „Лютня“** вôдбуде ся нинѣ т. є. 24 н. ст. мая въ сали товариства ґімнастичного „Сокôлъ“ у Львовѣ. Проґрама дуже богата и обôймає слѣдуючи̂ точки: Ґуно — Прольоґъ и интродукція зъ I. акту оперы „Ромео и Юлія“, вôдспѣває мѣшаный хоръ; Носковскій — „Маєва пѣсня“ и „Гôрскій цвѣтокъ“, вôдспѣває женьскій хоръ въ супроводѣ фортепяна; Полякъ — „Мазурка“, вôдограє на фортепянѣ авторъ; Бекеръ — „Ранокъ въ лѣсѣ“, вôдспѣває мужескій хоръ, а тенорову сольову партію п. Мазуркевичь; Галь — „Баркароля“ и Желеньскій — „Чорнобровка“, вôдспѣває теноръ п. Сакъ; Бернацкій — „Весняна пѣсня“, Шретеръ — „Пѣснь о маєвôмъ хрущи“, вôдспѣває мѣшаный хоръ; Штравсъ-Тавсіґъ — Valse caprice, вôдограє на фортепянѣ п. Полякъ; Ваґнеръ — хоръ паломникôвъ зъ оперы „Тангайзеръ“, Ґросманъ — Краковякъ, Шоненъ-Мошиньскій — „Мрѣя“, вôдспѣває мужескій хоръ. Початокъ концерту о $7^1/_2$ годинѣ вечеромъ. Вступъ 1 зр. 50 кр.

— **Нова стація телеґрафічна** буде отворена зъ днемъ 1 н. ст. червня въ Яблоновѣ, повѣта коломыйского. Стація буде получена зъ истнуючимъ вже урядомъ почтовымъ въ Яблоновѣ и буде мати обмежену службу денну.

— **Недѣльный выпочинокъ въ трафікахъ.** Міністеръ скарбу д-ръ Пленеръ выдавъ для Вѣдня, Праги, Трієсту, Градця, Берна, Львова и Кракова разомъ зъ Подґуржемъ розпорядженье, пôсля котрого продажь тютюну въ трафікахъ и рухъ въ льотерійныхъ колектурахъ мають бути кôнчени̂ въ недѣлю вже о годинѣ 12-ôй въ полудне. Єсли разомъ зъ трафікою находить ся торговля артикулôвъ поживы можна продавати тютюнъ въ си̂ днѣ ще по 6-ôй годинѣ вечеромъ, але найдовше на часъ двохъ годинъ. Те саме розпорядженье вôдносить ся до всѣхъ мѣстъ, котрыхъ населенье переносить 20.000 душь. Въ иншихъ мѣсцевостяхъ можна продажь тютюну и рухъ въ колектурахъ продовжити до 3-ои годины по полудни.

— **Каліґуля.** Пôдъ такимъ заголовкомъ выйшла въ Лапску брошура професора монахійского університету Квідде. Се має бути студія о маніи величности сего цѣсаря. Брошура розôйшла ся въ мигъ по цѣлôй Нѣмеччинѣ въ кôлькасотъ тисячахъ примѣрникôвъ, такъ що накладець не може настачити новыхъ выдань. Kreuz Ztg., орґанъ прускихъ „юнкрôвъ“, подавши змѣстъ сеи брошуры, называє єи „пôдлымъ памфлетомъ“, пôдозрѣваючи автора, що стоить пôдъ вплывомъ єзуитôвъ и представляючи, що цѣла розвѣдка вымѣрена противъ цѣсаря Вільгельма. Брошура пôдносить на вступѣ, що верхомъ маніи величины у римскихъ цезарôвъ було дѣдичне бажанье, щобы имъ вôддавали майже „божу почесть“ и робить притôмъ замѣтку, що прускій король Фридрихъ Вільгельмъ IV „заки ще не збожеволѣвъ цѣлковито, подѣлявъ подôбни̂ идеѣ.“ Переходячи до самои рѣчи, описує авторъ житье Каліґулѣ, почавши вôдъ єго молодости, въ котрôй обѣцювавъ дуже свѣтлу будучнôсть. Отже Каліґуля обôймивъ правлѣнье вчасно по смерти дуже популярного и вôльнодумными прінципами вызначуючого ся вôтця, котрый зôйшовъ зô свѣта, „середъ тайныхъ обставинъ“, а бувъ хоробрымъ и любленымъ вôдъ воякôвъ вождомъ. Каліґуля розпочавъ своє панованье вôдъ того, що усунувъ вôдъ правлѣня „держачого керму державы мужа“. Вôдъ тои хвилѣ заволодѣла молодымъ цезаромъ дѣйсна манія величины, пôддержувана величезною честилюбивостію щобы єго цѣлый свѣтъ величавъ яко ширителя великихъ, благородныхъ змагань. Зъ „нервовою горячкою“ пôдносить на рôзнѣйши̂ справы, „до котрыхъ не достає єму досвѣду, достаточнои науки и таланту, спокою и панованя надъ собою“, не зносить побôчь себе нѣякого вызначного дорадника, хоче бути самъ для себе провôдникомъ и выконавцемъ своихъ плянôвъ. Безоглядный и деспотичный, чимъ, пôсля автора, любить ся самъ хвалити, хоче свои леґіоны „вôдмолодити“ и пôсля власнои примхи уформувати, устроює заєдно перегляды войскови̂, въ котрыхъ ходить єму головно о „театральный ефектъ“, а не о саму рѣчь. Перебѣгає безупинно свою велику державу вôдъ одного кôнця до другого, щобы своихъ пôдданыхъ заслѣпити блескомъ своєи могучости и — „алярмувати несподѣвано залоги“. Такимъ мавъ бути пôсля професора Квідде старинный цезаръ римскій Каліґуля, якъ свѣдчить єго историкъ Тацитъ, котрого авторъ що хвилѣ наводить и подає цѣли̂ уступы зъ него. Розгнѣвана Kreuz Ztg. обжаловує автора о тяжку обиду маєстату и пригадує таку пригоду. Коли середновѣчный писатель Піччінарді порôвнавъ папу Климентія VIII зъ римскимъ цѣсаремъ Тиберіємъ, приказавъ наслѣдникъ Климентія, папа Павло V повѣсити Піччінардіого за обиду маєстату. Отже повиненъ панъ Квідде тѣшити ся, — кôнчить Kreuz Ztg. — що живемо въ такôмъ лагôднôмъ часѣ, що сего рода надужитя уходять безкарно.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Презенту на Куропатники одержавъ о. Ом. Король.

Въ пропозицію приняти̂ оо.: 1) На Єленковате: Мих. Тиндюкъ, Стеф. Питликъ и Мих. Бачиньскій; 2) на Гарбузôвъ: Филем. Тарнавскій, Як. Зробекъ; 3) на Станкôвцѣ: Мих. Форись и І. Насальскій.

Канонічну институцію одержали оо.: Ив. Левицкій на Нове село, Корн. Мосьевичь на Гаѣ старобрôдски̂ и Корн. Бачиньскій на Куткоръ.

Завѣдательства одержали оо.: Як. Сыроѣдôвъ зъ Гаѣвъ старобрôдскихъ въ Куровичахъ, Корн. Слюзаръ сотрудникъ въ Буцикахъ тамъ-же, Ив. Березиньскій сотрудникъ зъ Вôльшаницѣ въ Переволочнôй и Ник. Стисловскій новопоставленый пресвитеръ въ Годовѣ.

Правительство перенесло въ станъ дефіцієнта на власну просьбу о. Ив. Ганкевича пароха Буцикъ зъ рôчною платнею 450 зр.

До канонічнои институціи на вересень вôзваный о. Корн. Монцѣбовичь на Калагарôвку.

Намѣстництво асиґнувало платню для приватного сотрудника въ Струтинѣ на 1 рôкъ.

Вôдпустку одержали оо.: Теоф. Захаріясевичь зъ Хренева на 4 тыжднѣ, Ипол. Погорецкій зъ Брôдокъ на 6 тыжднѣвъ, Теоф. Яворскій зъ Болшôвця на 3 тыжднѣ, Ник. Туркевичь зъ Короличь на 1 мѣсяць, Март. Барвѣньскій зъ Покропивнои на 6 тыжднѣвъ, Кирилъ Левицкій зъ Вербова на 6 тыжднѣвъ, Ив. Джулиньскій зъ Болотнѣ на 1 мѣсяць, Богд. Еліяшевскій зъ Гуменця на 6 тыжднѣвъ, Теоф. Корчиньскій зъ Виткова на 6 тыжднѣвъ.

Позволенье приступити до испыту конкурсового одержали оо.: Вас. Кузьмичь, Ив. Барановскій, Кар. Бутриньскій и Володим. Винярскій.

Сотрудництва одержали оо.: Алекс. Пристай въ Пôдгôрцяхъ, дек. олеського, Вас. Левицкій въ Струсовѣ и Исид. Копертиньскій въ Зарваници.

Декретъ увôльненя вôдъ испыту конкурсового одержавъ о. Ом. Целевичь парохъ Завоя.

Посмертни̂ — ⁑ — оповѣстки.

Станиславъ Ненцкій, зять адміністратора часописи „Дѣла“ п. Ив. Зарицкого, упокоивъ ся въ Яричевѣ въ 39-ôмъ роцѣ житя. Похоронъ вôдбуде ся завтра въ Яричевѣ.

Наука штука и література.

— **„Пани й люди.** Повість Володимира Левенка. Цїна 80 кр. а. в. Львів 1894“. Книжка обнимає 11 аркушѣвъ друку in 8°. Авторъ порушивъ въ нѣй пытанье народнои просвѣты и взявши собѣ за тему звѣстный на Украинѣ окликъ: ити въ народъ, оснувавъ на тôй почвѣ дуже интересну повѣсть. Згодомъ постараємось нашихъ читателѣвъ познакомити близше зъ тематомъ и ходомъ думокъ порушеныхъ авторомъ

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 24 мая. Урядово оголошено, що всѣ, котри̂ були бы замѣшани̂ въ справу Шапіры о фальшованье банкнотôвъ, а зголосились теперь до судьѣ слѣдчого або взагалѣ у властей зъ зôзнанями, не будуть карани̂, щобы лишь тымъ способомъ выкрыти всѣ злочиньства увязненои шайки.

Парижь 24 мая. Карно поручивъ бувшому міністрови Буржета зложити новый кабінетъ.

Бѣлградъ 24 мая. Въ цѣлôмъ краю вôдбувають ся громадни̂ вязненя радикалôвъ. Кождои хвилѣ надѣють ся увязненя Тавшановича.

Берлинъ 24 мая. Говорять, що король сербскій Александеръ вôдвѣдає въ лѣтѣ султана.

Петербургъ 24 мая. Journal de St. Ptbg. заявляє, що послѣдни̂ подѣѣ въ Сербіи суть чисто внутрѣшною справою сербскою.

Надôслане.

ХВАЛЬНА РЕДАКЦІЄ!

Въ Новинкахъ „Галичанина“ помѣщеный бувъ оногды такій уступъ: „за глубокимъ яромъ... росположены нѣсколько хатъ, а среди нихъ церковь, русская церковь съ колокольнею, и бѣдная и жалкая, сколоченная изъ досокъ, а якая дорогоцѣнная, — можно заключати изъ того, що купилъ ю уже о Шухевичь изъ Красова за 1000 зр.“

Позаякъ оголошенье се основане на неправдивыхъ точкахъ, а надто може навести пôдозрѣнье що-до цѣны закупна тои церкви, прошу о помѣщенье письма Дирекціи выставы краєвои, котре тутъ дословно, не змѣняючи анѣ йоты, подаю. Ось оно:

„До Високоповажаного Пан-Отця Евгена Шухевича в Красові.

На письменне Ваше жадане з дня 17 с. м. освідчає Дирекция выстави краєвої, що:

1) Церков, поставлена на площи вистави краєвої, не з дощок, але з брусів смерекових умисне на ту ціль із Стрийских гір спроваджених.

2) Кошти будови тої церкви виносять 3894 зр. 60 кр

3) Комітет церковний громади Красів закупив її за цїну 1500 зр.

При сїй нагодї підносить Дирекция, що по заключеню умови продажи з повисшим Комітетом жертвовано за згадану церков квоту 2.000 зр.

З Дирекциї вистави краєвої.

У Львові дня 19 мая 1894 року.

Мархвицкий. *Зелиньский.*“

Оріґіналъ зложеный въ актахъ церкви парохіяльнои въ Красовѣ.

Въ Красовѣ дня 21 мая 1894.

Евгеній Шухевичь, парохъ.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.

168 6—?

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 6—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайти, ленты мѣрильни̂, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всяки̂ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Мучку кôстяну

препаровану квасомъ сѣрковымъ

100 кіл. за 8 зр. 50 кр.

удержуємо для выгоды купуючихъ въ складахъ нашихъ въ **Перемышли, Дрогобичи, Рогатывѣ и Сяноцѣ.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

158 6—7

БАРАБОЛѢ

добрий продає зарядъ добръ Гуменець почта Щирець по цѣнѣ 186 умѣренѣй. 6—7

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ
значно знижений цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовѣ по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечѣй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ
ЛЬВОВЪ
улиця Коперника число 7.
30—30 (Импресса.) 4941

Оцилѣ сталевѣ Г. 100 штукъ 7 зр. 50 кр. франко до кождои стациі почтовои поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованѣ рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

КУ-

фры, торбы и всѣлякѣ приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товарѣвъ модныхъ и бѣля мужескаго, приборѣвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянгнера
передъ тымъ 2537
Браты Лянгнеры
Львовъ, улиця Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

ИВОНИЧЪ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирае сезонъ 20 мая с. р.

Въ сѣмъ роцѣ вѣддае ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дѣмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновѣ, 4) важнѣйшѣ прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевѣмъ поробленo можливѣ улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшѣ.

Въ порѣ вѣдъ 20 червня до 20 серпня не признае ся увѣльненя вѣдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-рѣ Кл. Дембицкій.*

Всякѣ зголошеня полагоджуе

172 5—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо	зр. 9·50

4861 69—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 7—?

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вѣдъ продуцентѣвъ высылае:

Самороднѣ — Геґеляйскѣ

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШѢ бѣльше квасковатѣ (неквасни) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштѣвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 9—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

АВІЗО.

Симъ позволяю собѣ повѣдомити Вп. Публику, що я устроивъ въ

Тернополи улиця Мицкевича число 700

власный складъ моего славнозвѣстного

Першого берненьского хемічного заведенія для прасованя и фарбованя

пореных и непореных одягѣвъ, матерій на меблѣ, аксамітѣвъ и т. ин. и прошу рѣвночасно почтити его численными замовленями. Точнѣ проспекты можна одержати на жаданье.

Зъ поважаньемъ

175 3—6 **Р. ЧЕРНЕРЪ.**

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонѣвъ“** въ Калуши, ѣдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тѣмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовѣ дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старѣ або ушкоджень дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовленя въ давнѣйшѣй спѣльнѣй а теперь моѣй власнѣй **ліярни дзвонѣвъ** прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ групы. За тревалѣсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

РИМАНѢВЪ

Заведенье жерельно-купелеве

Въ прегарнѣй долинѣ карпатскѣй надъ рѣкою Табою, окружене лѣсами шпильковыми Жерела йодо бромовѣ обѣймаючѣ сѣль, літъ и кислоту углану. Вода уживана въ недугахъ скрофуличныхъ полученыхъ особливо зъ анеміею (недостачею крови), бо крѣмъ дѣланя противъ скрофулѣвъ, вѣдживляе орґанізмъ и скрѣпляе за-для великои скѣлькости зелѣза и кислоты углянои. Уживае ся въ недугахъ очей, горла, болонъ слезныхъ, недугахъ жѣночихъ, пухлинахъ и стверднѣняхъ, недугахъ костей и вставѣвъ, въ деякихъ недугахъ нирковыхъ.

Заведенье вѣддалене 8 кільометрѣвъ вѣдъ стациі зелѣзницѣ державнои „трансверсальнои“ Римановъ Лѣкарь заведеня д-ръ І. Дукетъ, крѣмъ него ординують все и иншѣ лѣкарѣ.

Почта, телеґрафъ, рѣзница, пекарня, молочарня двѣ реставраціи, склепъ корѣнный и ґалянтерійный.

Каплица, въ котрѣй вѣдправляе ся богослуженье въ обохъ обрядахъ.

Пора купелева дѣлить ся на три части І. вѣдъ 20 мая до 20 червня, ІІ. вѣдъ 20 червня до 20 серпня, ІІІ вѣдъ 20 серпня доки пануе погода и лагѣдна пора. Въ першѣмъ и послѣднѣмъ сезонѣ мешканя, що належать до заведеня дешевшѣ о 1/3 часть, пѣдчасъ сезону музика заведеня граѣ два разы денно. Въ великѣй сали балевѣй гостинного дворця, вѣдбуваютъ ся въ недѣлю забавы зъ танцями, а часомъ и середъ тыждня, такожь концерты, театры и т. ин.

Вода, сѣль, луґъ и намулъ лѣчничій, розсылаютъ ся на жаданье заразъ. Головнѣ склады воды и перепѣлки мінеральнѣ удержують у Львовѣ В. Вевюрскій, аптикарь; въ Краковѣ В. Вишневскій, аптикарь.

Всякѣ поясненя и брошурки розсылае дирекція заведеня жерельно-купелевого въ Римановѣ.

N. B. По тамтогорѣчнѣй повени вѣдновлено заведенье вже зовсѣмъ и цѣлковито, такъ, що Вп. Гостѣ не застануть нѣякого слѣду а противно найдуть заведенье прикрашене, мосты гарнѣ новѣ, а рѣку Табу основно забезпечену, що и найвѣльшои воды вже не треба боятн ся. 182 3—4

ТУТКИ цигаретовѣ 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант. Мазуркевичъ, Львовъ, ул. Галицка ч 12.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ папиры Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ выльосованѣ а вже платнѣ мѣсецевѣ папиры цѣнни, такожь запавшѣ купоны за готѣвку, безъ нѣякого вѣдчисленя а замѣсецевѣ лишь за вѣдчисленьемъ справедшихъ коштѣвъ.

До ефектѣвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштѣвъ, котрѣ самъ поносить.

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовѣ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	5 25	900	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнѣвъ	232	—	—	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5 25	—	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	600	—	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець гол.)	212	9 29	910	5 45	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець Пѣдзамче)	158	9 13	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	6 35
Кимполюнґа	940	—	737	—	—
Радѣвцѣвъ	947	—	737	—	6 35
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	949	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Бориславa	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣкликаня).		—	810	—	

Вѣдходять зѣ Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовѣ		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	10 10	4 50	1035	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабѣвки (Закопан) на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хабѣвки (Закопан) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабѣвка (Закоп.) на Стрый		—	950	710	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ (вѣдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ. Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	450	—	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол)	608	244	940	1030	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Пѣдзамче)	622	256	1001	1047	—
Сучавы	615		1015	255	1030
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615		—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1050
Новоселицѣ	615	—	—	—	1050
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радѣвцѣвъ	615	—	1015	—	1050
Кимполюнґа	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	950	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочкого (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—		540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	905	—
Гребенова (тѣлько вѣдъ 10/7 включ. до 3/8)	—	—	—	900	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	930	—	—
Зимной-годы (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѣмъ можна дѣстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторѣвъ.

*) Годины печатанѣ грубимъ черепками означують пору нѣчну вѣдъ год 8-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр. зелѣзниць де жавныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ также въ бюрѣ информаційнѣмъ ц к. австр. зелѣзниць держ внѣхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль) удѣлае ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к австр зелѣзницяхъ державныхъ О сколько пѣдручника дозволають, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавани черезъ ц к австр. зелѣзницѣ державнѣ бѣлеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ также тарифы.

4980

Зъ причины сегорѣчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збѣльшили мы о много нашѣ льокалѣ продажи. Власне надѣйшли въ великѣй скѣлькости **новости лѣтнѣ и осѣнні** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гѣднѣ поручена и безъ всякои конкуренціи суть тѣ товары:

10.000 пѣвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягѣвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѣ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня. шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надѣйшли власне у великѣй скѣлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырѣбъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ зъ рѣзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырѣбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ фланельовыхъ въ найлѣпшѣмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникѣвъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2, стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ хѣдникѣвъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 5·50, 5, 6 зъ имітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковѣ ажь до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Всякѣ зъ провінціи надсылани поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 52—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч. 107. Львôвъ, Пятниця 13 (25 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вѣденьскій кореспондентъ Daily News довѣдуєсь зъ россійского жерела, що мѣжь Австріею и Россіею є цѣлковита згода що-до становища взглядомъ Сербіи. Нѣ Австро-Угорщина, нѣ Россія не будуть пôддержувати князя Петра Караджорджевича, яко претендента до сербского престола. Обѣ державы годять ся въ тôй точцѣ, що родина Обреновичѣвъ мусить удержатись на сербскôмъ престолѣ такъ довго, доки сего вымагає интересъ сербскои державы и воля сербского народу.

Въ Празѣ умѣщують теперь на домахъ таблицѣ въ ческôмъ языцѣ и процедура та привела до конфлікту зъ войсковыми властями. Коли именно мѣскѝ робôтники явились передъ будынкомъ кадетскои школы, командантъ майоръ Полякъ заявивъ, що не позволить на замѣну ческо-нѣмецкои таблицѣ тôлько ческою безъ рѣшеня войсковои дирекціи инжинеріи. Робôтники повѣдомили о тôмъ радного Вілімека, котрый прийшовъ до Поляка и пояснивъ єму, що мѣска рада тутъ въ повнôмъ правѣ, що впрочôмъ признавъ и адміністраційный трибуналъ. При сѣмъ загрозивъ Вілімекъ, що таки велить прикрѣпити на касарни ческу таблицю, а сли бы тому хто спротививъ ся, вôнъ прикличе свѣдкôвъ и зверне ся зъ жалобою до міністерства вôйны и рады державнои. Але и та грозьба не подѣлала и на будынку кадетскои школы осталась двоязычна напись.

Зъ Будапешту звѣщають: Нинѣшный день має для Мадярôвъ незвычайну вагу. Нинѣ приймає цѣсарь на окремôй авдієнціи президента угорскихъ міністрôвъ д-ра Векерлього. Нинѣ вручить Векерлє цѣсареви дімісію цѣлого кабінету, а цѣсарь певно прийме ту дімісію. Здаєть ся, що теперь нема вже сумнѣву, що правительственный проєктъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ не буде закономъ. Показалось, що аґітаторы маґнатôвъ и духовеньства мають въ цѣлôй Угорщинѣ, а особливо у Вѣдни величезну силу. Що станесь по уступленю Векерлього, покищо годѣ передбачити. Догадують ся, що цѣсарь зновъ поручить Векерльому зложити новый кабінетъ. На случай сеи послѣднои комбінаціи, Векерлє розпочавъ бы переговоры зъ провôдниками маґнатôвъ и бувъ бы выглядъ, що законъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ въ змодифікованôй формѣ одержавъ бы бôльшôсть въ палатѣ маґнатôвъ. Однакъ можлива рѣчь, що керма державы дôстанесь у руки иншихъ людей, и на Угорщинѣ пôчне ся доба коаліційного правительства. Будь що будь, пытанье рѣшить корона, а рѣшить єго нинѣ.

Мадярскій шовінізмъ выдає що разъ поганѣйшѝ цвѣты, котрыхъ убиваючій запахъ вôдчувають найтяжше угорскѝ Словаки Такъ провінціональна ґазета Gömöz звертає ся до мадярскои публики и мадярскихъ властей, щобы они бачно, на кождôмъ кроцѣ слѣдили за словацкими патріотами и де лишь можливо доносили на нихъ Се не буде — по думцѣ цѣкавои ґазезы — денунціяція, лишь сповненье мадярского патріотичного обовязку! Доугій примѣръ. Рада громадска мѣста Тисовець рѣшила одноголосно завотувати 500 зр. для новои словацкои ґімназіи въ Турчь ст. Мартінъ Се рѣшенье унезажнено безъ всякои причины, а коли противъ уневажненя рада громадска запротестувала, засудженено єи на 1.700 зр. грошевои кары, надто віцежупанъ почавъ єи трактувати такими словами, якъ ось: „скаженѝ псы“, „зволичь, котру треба радикально прочистити“. Обидженѝ раднѝ, числомъ шѣснацять, якъ звѣщають Nar. Noviny, мали зажадати вôдъ віцежупана сатисфакціи. — Гарный лібералізмъ „шляхоцкои націи“, нема що й казати.

— —

Про выкрытый заговоръ въ Россіи доносять зъ Петербурга до N. fr. Presse: Цѣль выкрытого заговору була: доконати атентатъ на царя въ часѣ маневрôвъ пôдъ Смоленьскомъ. Въ однôмъ селѣ коло Витебска при зелѣзници Орелскôй, де мала бути головна кватира царя въ часѣ маневрôвъ, мавъ доконатись атентатъ при помочи експльозіи динамітовои: дôмъ, де царь мешкавъ и церковь мали вылетѣти у воздухъ. Выкрытѝ пôдкопы вказують, що вже зачались роботы. Мѣжь увязнеными єсть много православныхъ урядникôвъ зелѣзничихъ, мѣжь ними и сестрѣнець Побѣдоносцева; ихъ вôдставлено до Петербурга. Въ справѣ увязненя сына и доньки вдовы по ґенералѣ Андреєвѣ показує ся, що сынъ, студентъ технольоґіи, выбираючи ся на практику въ глубину Россіи, передавъ сестрѣ якѝсь шифрованѝ письма до строгого переховку. Сестра не знала про змѣстъ писемъ, тожь єи выпущено на волю, натомѣсть скомпромітованый братъ остає въ вязници. Найденѝ письма звернули увагу поліціи на приѣзджаючихъ зъ Фінляндіи, бо въ листахъ заповѣдано приѣздъ кôлькохъ женщинъ. Поліція выбрала собѣ стацію цлову Бѣло-Острово при шляху фінляндскои зелѣзницѣ за точку обсерваційну и тамъ вôдбувала строго ревізію зъ приѣзжими зъ Фінляндіи тымъ-бôльше, що въ однôмъ пограничнôмъ селѣ фінляндскôмъ выкрыто тайну друкарню заговорникôвъ.

— —

Зъ Сербіи надходять вѣсти, що якъ въ Бѣлградѣ, такъ и въ цѣлôмъ краю вôдбувають ся арештованя. Цѣлѝ транспорты увязненыхъ пôдъ ескортою жандармеріи привозять до Бѣлграду и замыкають въ твердиню. Мѣжь увязнеными находить ся такожь архієпископъ Дюничь. Про радикалôвъ розсѣвають найнеимовѣрнѣйшѝ вѣсти, очернюють найпоганѣйшими клеветами, а то мабуть въ тôй цѣли, щобы можна якъ найскорше завести въ цѣлôмъ краю станъ облоги.

Въ справѣ бѣднои молодежи ґімназіяльнои рускои ґімназіи у Львовѣ.

Для бѣдныхъ ученикôвъ рускои ґімназіи у Львовѣ одержала Дирекція того заведеня почавши вôдъ 2. лютого 1894 р. безпосередно або черезъ Хв. редакцію „Дѣла“ по нинѣшный день отсѝ датки: о. д-ръ Ом. Огоновскій 3 зр., панѣ А. Миляновска, аґентка „Днѣстра“ 5 зр. 6 кр., посолъ о Т. Ковальскій 9 зр., Н. Н. 42 кр., о. Чаплиньскій зъ Бѣлобожницѣ 50 кр., д-ръ Е. Кобриньскій лѣкарь въ Костайници 5 зр., п. Величковскій 1 зр, о. Пѣрожиньскій 2 зр., п. Мих. Маритчакъ зъ Яворова 2 зр. — Всѣмъ тымъ Впов. и Всч. Добродѣямъ складає ся отсимъ въ имени бѣдныхъ ученикôвъ рускои ґімназіи найсердечнѣйшу подяку.

Окремо дякує Дирекція ґімназіи прилюдно Хв. товариству взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ за великодушну жертву 100 зр. для бѣднои и помочи потребуючои молодежи, селяньского або маломѣщаньского походженя, посѣщаючои руску ґімназію.

Щобы вести успѣшнѣйше благородне дѣло запомаганя убогихъ ученикôвъ рускои ґімназіи у Львовѣ, завязало ся товариство пôдъ памятною для Русинôвъ назвою „Русланъ“. Цѣль сего товариства пôсля §. 2. статута: 1) Запомаганье убогихъ ученикôвъ а) грошевыми датками на харчь, одѣжь, мешканье и готовою одежею, б) книжками и приборами науковыми, в) выглядуваньемъ лекцій приватныхъ; г) стараньемъ о безплатнѝ обѣды, д) опѣкою въ часѣ хоробы. — 2) Заведенье бурсы для ученикôвъ тои ґімназіи.

Средствами до осягненя тои цѣли суть: 1) вкладки членôвъ звычайныхъ (що найменше 1 зр. рôчно), датки покровителѣвъ (що найменше 25 зр. наразъ або по 5 зр. рôчно), 3) добровôльнѝ жертвы и записы, 4) доходы зъ пушокъ, зъ вôдчитôвъ, концертôвъ, выставъ театральныхъ, забавъ и т. п. на тую цѣль уряджуваныхъ.

Дирекція академічнои ґімназіи, передаючи дотеперѣшный фондъ запомоговый до розпорядимости сего новозавязаного товариства, вôдкликує ся до патріотизму и знанои жертволюбивости Русинôвъ взалалѣ а до звѣстныхъ приятелѣвъ и постôйныхъ опѣкунôвъ нашои бѣднои молодежи въ особенности, попередъ всего же до бувшихъ ученикôвъ тои-жь ґімназіи, занимаючихъ вже певнѝ становиска, просячи ихъ уклôнно, опѣкувати ся щиро отсимъ новымъ товариствомъ, а тымъ самымъ и бѣдною учащою ся молодежію.

Вкладки и ласкавѝ датки для „Руслана“ просить дирекція передавати звычайною доси уживаною дорогою.

У Львовѣ 23 мая 1894.

Исидоръ Громницкій, заступникъ директора.

Темнота а еміґрація.

Якъ нашѝ люде-еміґранты очевидячки кидають ся въ пропасть бѣды, свѣдчить найкрасше листъ Пилипа Бородѣя зъ Ярославичь, помѣщеный въ Przegląd-ѣ emigracyjn-ôмъ. Листъ сей подаємо дословно:

„Пôдписаный Пилипъ Бородѣй, обряду гр кат, лѣтъ 50, жонатый, властитель реальности въ Ярославичахъ, а то мешкального дому, господарскихъ будынкôвъ, пары коней, коровъ, воза, боронъ, плуга, огороду, шѣстьохъ морґôвъ орного поля — въ р. 1891 въ часѣ еміґраційного руху зъ Галичины до Бразиліи, видячи и бачучи, що люде ѣдуть, отже зъ власнои охоты постановивъ такожь переселитись рѣшучо до Бразиліи, яко рôльникъ обняти кольонію въ державѣ Парана Не належачи до войсковои службы, не пôдпадаючи ц. к карному обжалованю въ економічнôмъ намѣрѣ переселеня, удавъ ся до свѣтлого ц. к. староства въ Золочевѣ, яко до компетентнои власти, зъ устною просьбою, жадаючи „ц. к. пашпорту“ около пятнацять разôвъ, на що завсѣгды одержувавъ вôдмовну резолюцію: „не поѣдешь“.

Остаточно надоѣли дôймаючѝ признаня ц. к. староства и за-для того понехавъ вже бôльше подорожувати по пашпортъ зъ Ярославичь до Золочева.

Одного дня пôдписаный въ немилôмъ положеню стрѣнувъ ся въ Ярославичахъ зъ вôйтомъ Луцемъ Гуменнымъ, оповѣдавъ єму про своє нещастье, що не може одержати пашпорту. Панъ вôйтъ заявивъ: „у мене нема такихъ пашпортôвъ, але є вôдъ пана старосты такій папѣрь, що можна на громадске свѣдоцтво ѣхати до Бразиліи“. Ущасливленый радою вôйта, пôйшовъ пôдписаный до учителя, котрый пôдписавъ потрѣбнѝ паперы, о. Иванъ Сподарикъ и вôйтъ Гуменный завідимували провѣрене свѣдоцтво своими пôдписами и урядовыми печатками. Ущасливленый еміґрантъ заразъ продавъ своє домôвство зъ господарскими будынками и $^3/_4$ огороду за 170 зр. Федькови Бортникови, два морґи поля вôйтови Луцеви Гуменному за цѣну 125 зр, Иванови Костюкови $^3/_4$ морґа за 53 зр., Семкови Пашкови морґъ за 60 зр. и Иванови Гôрскому $^3/_4$ морґа за 50 зр. Пôдписаный еміґрантъ совѣстно признає що высше наведенѝ купцѣ купили реальнôсть низше половины властивои цѣны, т. є. домôвство зъ огородомъ (набувъ Федько Бортникъ) вартує 500 зр., два морґи поля (набувъ вôйтъ Луць Гуменный) варта 300 зр., Иванъ Костюкъ купивъ $^3/_4$ морґа, вартости 110 зр., Семко Пашкôвъ набувъ одинъ моргъ, вартости 120 зр., Иванъ Гôрскій набувъ $^3/_4$ морґа, вартости 100 зр

Пôдписаный продавъ свою реальнôсть низше половины оцѣненои вартости и въ числѣ девятьохъ товаришѣвъ, бразилійскихъ еміґрантôвъ, маючи вôдъ громады свѣдоцтво моральности и думаючи, що оно выстане и заступить леґітімацію пашпорту ц. к. староства, удавъ ся пѣхотою зъ Ярославичь до зелѣзничои стаціи Въ Зборовѣ всѣ еміґранты купили білєты ѣзды найперше до Львова. Скоро тôлько поѣздъ рушивъ, прийшовъ кондукторъ перетинати білєты нашимъ подорожнымъ и спытавъ: „Де вы ѣдете?“ Еміґранты вôдповѣли: „Мы ѣдемо до родины у Львовѣ“. На то кондукторъ: „Не дури, я знаю де вы ѣдете; заразъ кажу васъ у Львовѣ задержати“. Тôлько еміґранты высѣли зъ возôвъ, кондукторъ вôзвавъ поліціянта: „Маєте тыхъ людей, берѣть до поліціи“. Еміґрантôвъ придержано въ третôй клясѣ до раня, рано забравъ ихъ инспекторъ до поліціи, списано протоколъ, пытались ихъ куды выѣздили. Еміґранты признали ся, що ѣдуть до Бразиліи, показуючи леґітімаціи: „свѣдоцтво моральности“. Поліція вôдôбрала свѣдоцтво и спытала еміґрантôвъ, чи мають грошѣ на дорогу. Вôдповѣли, що мають. „Покажѣть, богато маєте“ — зажадала поліція, а коли еміґранты показали свою власнôсть майна, урядъ львôвскои поліціи вôдôбравъ вôдъ еміґрантôвъ грошевѝ квоты и рѣчи, приказавъ ити „тамъ до третои клясы“. Цѣлу добу сидѣли еміґранты дожидаючи на зелѣзничôй стаціи, остаточно прийшовъ комісарь поліціи зъ двома поліціянтами и вôдôславъ еміґрантôвъ пôдъ сторожею до Золочева. Въ Золочевѣ забрали еміґрантôвъ до поліціи; тутъ уживали ихъ до замѣтаня подвôря въ маґістратѣ, на нôчь замыкали въ вязници. Третього дня заведено еміґрантôвъ до ц. к. староства, звернено грошѣ, свѣдоцтво моральности говорячи: „Идѣть собѣ до дому, бо не поѣдете нѣгде!“

Пôдписаный вернувъ до родинного мѣсця, Ярославичь, бувъ довшій часъ въ комôрнôмъ, пôзнѣйше настрѣтила ся хатина зъ $^1/_8$ морґа огороду, давъ 500 зр, бѣдує, стративши свою гарну цѣнну реальнôсть. Грошѣ стративъ въ часѣ волокити за пашпортомъ; такъ примѣромъ прийшовъ разъ до Золочева, и незнане индівідуумъ спытало єго на улици: „А що, вы хочете пашпортъ, я ту вышукаю пашпортъ.“ Давъ пôдписаный обманцеви 14 зр. на пропавше и т. п.

Теперь пôдписаный не має зъ чого жити, а въ дворѣ платять 20 кр. безъ харчу денно, отже ставъ невинно зъ своєю численною родиною нещасливымъ чоловѣкомъ въ своѣй вôтчинѣ. Хто тутъ виненъ, хто обовязаный займитись долею пôдписаного нужденного, вернути страту майна — нехай выдадуть осудъ вôльнѝ земляки, рôвноуправненѝ обывателѣ въ державѣ Австріи. + *Пилипъ Бородѣй.* Пôдписавъ Валєрій Лєлива Поплавскій, делеґатъ бразилійскихъ Полякôвъ тов. Пулавского.“

Отсе той листъ, котрый не потребує близшого поясненя. Годилось бы хиба замѣти одно, именно, що въ тôй справѣ Бородѣя вôдгравала ролю зла воля вôйта, котрый мабуть „мавъ око“ на грунтъ Пилипа, бо пояснивши, якъ легко можна дôстатись до Бразиліи, вôнъ справдѣ набувъ вôдъ него за безцѣнъ два морґи поля. Въ кождôмъ случаю се досадный примѣръ того, куды веде темнота и несвѣдомôсть..

Дописи „Дѣла“

Зъ Перемышля.

[Законъ краєвый и касы позичковѝ на селѣ.]

Говорить ся теперь загально про орґанізацію на поли економічнôмъ, але де якъ де, то при институціяхъ, опираючихъ ся на коопераціи, доконче потрѣбна умѣєтна и трѣвка орґанізація. Я маю на мысли выключно лишь потребу орґанізаціи касъ позичковыхъ по селахъ, котра, якъ до теперь, не єсть ще уладжена. Вправдѣ видимо въ 1887 р. змаганя выдѣлу краєвого и сойму втягнути тіи-жь пôдъ зарядъ радъ повѣтовыхъ, ба навѣть выдано законъ 19 червня 1887 ч. 44 В. з. кр. [въ соймѣ внѣсъ ґр Козєбродскій], на пôдставѣ котрого прислугує радѣ повѣтовôй право переняти въ тымчасовый зарядъ всѣ зле адміністрованѝ касы. Але сего закона нѣякъ не можна назвати орґанізацією и якъ остаточно практика показала, рады повѣтовѝ не вôдповѣли цѣлковито тôй задачи за-для браку силъ канцелярійныхъ и зъ браку дотаціи для контрольорôвъ касъ. Тымъ самымъ показує ся, що въ той спосôбъ — ще до того при звѣстнôй „sprężystości“ нашихъ радъ повѣтовыхъ — нѣякои не можна перевести орґанізаціи.

Придивѣмъ ся, зъ чого повстали касы позичковѝ, чиимъ грошемъ и трудомъ они повстали, а будемо могли судити о высше згаданôмъ законѣ и о тôмъ, чи наглядъ надъ касами має належати до радъ повѣтовыхъ та чи до того потрѣбно отворити иншу институцію.

Фонды касъ позичковыхъ повстали зъ продажи обліґацій, отриманыхъ громадою за знесенье сервітутôвъ, пасовискъ або лѣсôвъ, зъ шпихлѣрѣвъ громадскихъ, зъ продажи пасовиска, лѣсôвъ, плодôвъ лѣсныхъ або пôльныхъ належачихъ до громады, зъ добровôльныхъ складокъ, каръ грошевыхъ, записôвъ, даровизнъ, а такожь зъ вынагороджень за роботы надобовязковѝ около дорôгъ публичныхъ. Фонды тѝ отже суть власностію приватною, тожь выдѣлъ краєвый не має найменшого права анѣ глядати надъ ними, анѣ такожь — якъ се було въ плянѣ — творити зъ нихъ новѝ институціи въ характерѣ „kas zbiorowych pożyczkowych“. До сего прислугує повне право лише громадѣ або тымъ, котрѝ касу заложили и нею опѣкують ся. Зъ тои то власне причины не скоро, бо ажь по довшôмъ часѣ, прихилила ся бôльшôсть соймова до згаданого закона Законъ той и въ практицѣ не має раціи бутя.

Але що въ многихъ мѣсцевостяхъ адміністрація спочиває въ рукахъ такихъ людей, якъ вôйтъ и писарь, котрымъ не можна признати розумѣня рѣчи — коли стопа процентова мѣсцями єсть за велика, мѣсцями зновъ нема нѣякои, — а въ однôмъ и другôмъ случаю розвôй касъ не єсть запорученый, тожь щобы грôшь рускій не дармувавъ ся, щобы та плодоносна нива выдала плôдъ обыльный, потреба доконче подумати передовсѣмъ о освободженю касъ позичковыхъ вôдъ нагляду радъ повѣтовыхъ, а потôмъ о установленю Союзôвъ, передовсѣмъ повѣтовыхъ а вôдтакъ центрального. Союзы тѝ мали бы задачу передовсѣмъ и выключно наглядати надъ адміністраціею и управильненьемъ стопы процентовои.

Се не такъ маловажна рѣчь, якъ бы выдавало ся, а єсли мы Русины того не зробимо, то зробить се хто иншій — а де якъ де, то на поли економічнои независимости мусимо еманципувати ся вôдъ стороньскихъ вплывôвъ. Чей-же то кождый видить, въ якôй мы зависимости фінансовôй. Тожь нуже зъ розвагою берѣмъ ся до дѣла, але передъ тымъ пригляньмо ся: кôлько касъ у всхôднôй Галичинѣ и якій они мають маєтокъ, а впôзнаємо, що робота на тôмъ поли не єсть зовсѣмъ злишна.

Въ цѣлôй Галичинѣ, якъ звѣстно, єсть 6.230 політичныхъ громадъ, а зъ нихъ бôльша половина, бо 3 350, має свои питомѝ касы позичковѝ. Фонды закладовѝ тыхъ касъ представляють красный капіталикъ, бо ажь 5,114.587 зр. — У всхôднôй Галичинѣ [въ рускôй части краю] єсть 1801 касъ позичковыхъ. Найбôльше ихъ въ повѣтахъ: золочѣвскôмъ 85, вôдтакъ въ ярославскôмъ 79, тернопôльскôмъ 78, перемыскôмъ 76 и львôвскôмъ 74. Найменше: въ турчаньскôмъ повѣтѣ 1, въ лѣськôмъ 4, надвôрняньскôмъ 6, въ городецкôмъ, добромильскôмъ, чешановскôмъ и рудецкôмъ по 8, въ равскôмъ, жовкôвскôмъ, самбôрскôмъ, перемышляньскôмъ, снятиньскôмъ вôдъ 10 до 20, въ бережаньскôмъ [де недавно вылапано стôлько лихварѣвъ] єсть 46 касъ позичковыхъ. Я вычисливъ тутъ лише повѣты, въ котрыхъ єсть найбôльше и найменше касъ — всѣхъ вычисляти тутъ не думаю Досыть, що фондъ рускихъ касъ позичковыхъ выносить по-надъ $2^1/_2$ міліона зр. Тожь при стопѣ процентовôй 6% могло бы рôчно бути зъ 50—80 тысячь чистого зыску, а зъ того чей можна бы ужити 8—10% на веденье адміністраціи и контролѣ. Отже сли бы повстала яка институція або союзъ, — занимавъ бы ся розвиткомъ тыхъ касъ, то розвôй ихъ можна бы при добрôмъ доглядѣ

такъ повести и такъ пôднѣсъ бы ся добробытъ селянъ, що можна бы було страты, якî въ остатныхъ рокахъ нанесли цѣлôй Галичинѣ неврожаѣ и повени, собѣ вôдплатити. При тôмъ не вôдъ рѣчи буде спôмнути, що касы Райфайзена закладають у насъ якъ найменше и якъ найнеохотнѣйше, бо въ цѣлôй Галичинѣ ледви чи в 5 и то всѣ въ захôднôй части краю.

Коли вже пишу о орґанізаціи касъ, то годѣ замовчати такожь про доконечну потребу орґанізаціи шпихлѣрѣвъ громадскихъ и крамниць, котрыхъ то послѣдныхъ богато не належить до звязи „Народнои Торговлѣ“. Тожь звертаюсь до заряду „Народнои Торговлѣ“ зъ тымъ предложеньемъ, щобы постарала ся тî — що такъ скажу — „дикî“ крамницѣ взяти пôдъ свôй зарядъ або ще лѣпше, най за-для тои орґанізаціи отворить вôдрубный вôддѣлъ — щось въ родѣ „Związku handlowego kółek rolniczych“, якій истнує теперь въ Краковѣ.

А теперь позволю собѣ заапелювати до патріотичныхъ чувствъ нашои интеліґенціи и поручаю ѣй пôдъ розвагу конечну орґанізацію сихъ трехъ институцій: касъ позичковыхъ сѣльскихъ, шпихлѣрѣвъ громадскихъ и крамниць — тыхъ найголовнѣйшихъ чинникôвъ добробыту нашого селянина. Они то зъ однои стороны ратують єго вôдъ лихвы а зъ другои научать єго шанувати своє, научать єго патріотизму, збудять въ нѣмъ чувство любови народнои, пôддвигнуть зъ оспалости до ревнои роботы на нивѣ народнôй Чей не потребую пригадувати подиву гôдного патріотизму Чехôвъ; у нихъ малый хлопчина на стôлько патріотичный, що якъ єго пôшле мати купувати таку дрôбницю якъ пр. сѣрники, то не купить ихъ у Нѣмця, а лишь у свого. Сего не можна назвати шовінізмомъ и дай Боже, щобъ и у насъ нарôдъ прийшовъ до тои свѣдомости та не напихавъ чужихъ кишень своимъ грошемъ. Думаю такожь, що и пос. Романчукъ, котрый разомъ зъ иншими має занятись по замкненю рады державнои орґанізацією Русинôвъ, не забуде такожь и за потребу орґанізаціи на поли економічнôмъ въ усѣхъ єго галузяхъ. Повнî вѣры и надѣѣ, що праця та принесе Русинамъ богато хôсна, берѣмъ ся до роботы!

НОВИНКИ.

— **Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ** выѣхавъ передвчера на візитацію журавеньского деканата въ товариствѣ віцеректора духовнои семинаріи о. д-ра Іос. Мѣльницкого и свого капеляна о. Яцковского.

— **Архикнязь Кароль Людвикъ** выѣздить дня 3 н. ст. червня вечеромъ въ товариствѣ надвôрного маршалка ґр. Пеячевича до Львова, щобы отворити въ имени цѣсаря галицку выставу краеву.

— **Сѣльска драма.** Прокôпъ Савка, господарь въ Гаяхъ пôдъ Львовомъ, задовжився ся въ краевôмъ банку, котрый заинтабулювавши ся на єго маєтку, обезпечивъ єго на досыть высоку суму. То зродило у Савки плянъ, щобы пôдпалити своє господарство и при помочи асекураційного вôдшкодованя очиститись вôдъ довгôвъ. При тôмъ задумавъ пôмститись на своѣмъ найблизшôмъ сусѣдѣ Иванѣ Тютько, зъ котрымъ живъ вôдъ довшого часу въ неприязни, а котрого загорода мусѣла також згорѣти. Отже повыносивъ зъ хаты всѣ свои движимости, помѣстивъ жѣнку и дѣти въ безпечнôмъ мѣсци, выгнавъ зô стайнѣ худобу и пôдпаливъ въ ночи своє господарство. Однако наразъ пригадавъ собѣ, що въ коморѣ лишивъ спячого сына. Кинувъ ся єго ратувати, але було вже пôзно; погибъ въ огни разомъ зъ хлопцемъ. Рôвночасно начала горѣти загорода Ивана Тютька, що въ тôй порѣ бувъ лѣсѣ. Въ стодолѣ спавъ єго 16-лѣтный братъ. Пробудивши ся, хотѣвъ утѣкати, але найшовъ дверѣ вôдъ стодолы зачиненî зъ-надвору. На щастье удало ся ему найти сокиру, при помочи котрои розбивъ дверѣ и выратувавъ ся, потерпѣвши лише попареня. Такожь и хата була заперта зъ-надвору и жѣнка Тютька зъ дѣтьми ледве вспѣла выскочити крôзь вôкно, а матѣрь єго выратувавъ въ послѣднôй хвили шуринъ Петро Вовкъ. Нема сумнѣву, що Савка, руководячи ся пôмстою, заперъ дверѣ стодолы и хаты Тютька, щобы тымъ способомъ погубити родину свого ворога. Крôмъ Тютька погорѣло ще 16 господарѣвъ. Шкода выносить 9000 зр., а була обезпечена на 2000 зр. Се нещастье лучило ся дня 9 н. ст. мая.

— **Нещастнî пригоды.** Віцепрезідента мѣста Львова и директора выставы д-ра Мархвицкого стрѣтила дня 22 н. ст. мая нещастна пригода, котра однако не потягнула за собою поважнѣйшихъ наслѣдкôвъ. Д-ръ Мархвицкій ѣхавъ именно своимъ повозомъ на площу выставы, коли ненадѣйно на розѣ Коральницкои улицѣ переѣзджаючій фіякеръ наѣхавъ на повôзъ віцепрезідента такъ нещасливо, що дышель розбивъ вôзъ а кôнь ударивъ сильно головою д-ра Мархвицкого въ груди. Повôзъ вывернувъ ся и д-ръ Мархвицкій выпавъ та ударивъ ся головою о хôдникъ. Крôмъ того, хочь вôзникъ здержувавъ конѣ, то они побѣгли ще якихъ 20 крокôвъ и волокли віцепрезідента за собою. Д-ръ Мархвицкій потовкъ ся сильно въ ногу, але мимо того поѣхавъ вскорѣ на выставу и выдававъ тамъ потрѣбнî розпорядженя. Сильно поговчена нога буде ємy долягати довшій часъ, але поважнѣйша небезпечнôсть не грозить. — Того самого дня рано завалило ся на площи выставы руштованье въ навільонѣ бар. Попера и придавило трехъ робôтникôвъ. Тяжко покалѣченыхъ перевезено до головного шпиталя.

— **Великій огонь** повставъ сими днями въ Станôвцяхъ долѣшныхъ на Буковинѣ, маєтности ґр. Клима Дѣдушицкого. Огонь знищивъ горальню и иншî будынки, однако выратовано опасовî волы. Шкода була обезпечена въ Краковскôмъ товариствѣ взаимныхъ обезпечень на суму 40.000 зр.

— **Вп. Товаришъ бл. п. Едварда Ґоллоба**, урядника тутешнои дирекціи краковского товариства взаимныхъ обезпечень, зволили переслати на мои руки осталу решту зô складки на вѣнець для помершого въ квотѣ 39 зр. 20 кр. для бѣдныхъ ученикôвъ академичнои (рускои) ґімназіи, за що тымъ-же пп. Добродѣямъ найсердечнѣйшу складаю подяку. — *Едвардъ Харкевичъ*, директоръ ц. к. академичнои (рускои) ґімназіи.

— **Двѣ бомбы** експльодували дня 19 н. ст. мая въ Краковѣ не зробивши нѣкому нѣякôи шкоды. Именно експльодувала передъ будынкомъ высшого суду наповнена порохомъ фляшка, а коло войскового касина паперова петарда. Имовѣрно було виновникомъ тыхъ „атентатôвъ“ одно и то саме индивідуумъ.

— **Зборы вôдпоручникôвъ православныхъ священикôвъ** цѣлои архіепархіи вôдбули ся дня 9 н. ст. мая въ Чернôвцяхъ. Раджено надъ матеріяльнымъ полѣпшеньемъ положеня православного духовенъства. Характеристичне було обговоренье способу, якъ передати дотычну просьбу, а то чи черезъ конситорію чи просто на руки міністра. Бôльшôсть заявила ся за поминеньемъ консисторіи и то по словахъ бесѣдникôвъ-Волохôвъ за-для „причинъ всѣмъ добре вѣдомыхъ“. Крôмъ того молодша ґенерація священикôвъ перла на се, щобы зборы ухвалили нагану и недовѣріе совѣтникамъ Реусови, Калінескулови и Чуперковичеви, але розважнѣйшî Волохи вôдрадили вôдъ сего „за-для неясного політичного положеня“.

— **Нѣмецкій Schulverein**, що має ґерманізаційнî цѣли, именно-жь розширюванье ґерманізаціи мѣжь Славянами, вôдбувъ сими днями зборы членôвъ въ Оломуци. Въ зборахъ взяли участь виднѣйшî нѣмецкî патріоты, а міністры Пленеръ и Вурмбрандъ надôслали поздоровнî телеґрамы. Зô справоздання о дѣяльности Schulverein-у выходить, що вôнъ числить 72.512 членôвъ и мавъ звыжь 284.000 зр. доходу, отже о 45.000 зр. бôльше якъ въ 1892 роцѣ. Зъ Нѣмеччины вплынуло 40.000 марокъ. Крôмъ пôдмаганя нѣмецкихъ школъ выдає Schulverein рôчно около 100 000 зр. на розширенье ґерманізаціи мѣжь Хорватами и Словѣнцями. Доси т. є. за 12 лѣтъ истнованя, выдавъ Schulverein около 2½ міліонôвъ зр. Въ Шлезку удержуе товариство кôлька школъ, дає пôдмоги ґімназіямъ и вынагороджуе учителѣвъ, що вызначують ся ґерманізаторствомъ. Въ Галичинѣ удержуе нѣмецку 5-клясову школу въ Липнику пôдъ Бялою, до котрои ходить около 400 дѣтей, переважно польскихъ. Теперь старає ся Schulverein заснувати нѣмецку школу въ Дзедзицахъ коло Бялои, де нема майже нѣ одного Нѣмця, лише самî Поляки. Въ Буковинѣ пôдпомагае Schulverein три школы.

— **Даты метеорольоґічнî.** Дирекція зелѣзниць оголошуе: Въ цѣли повѣдомленя подорожныхъ о истнуючôмъ въ найблизшôй добѣ сподѣванôмъ станѣ воздуха, будуть щоденно умѣщуванî дотычнî оповѣстки почавши вôдъ 1 н. ст. червня с. р. въ слѣдуючихъ стаціяхъ зелѣзничихъ: Львôвъ, Перемышль, Нове-Загôре, Стрый, Сколе, Лавочне, Станиславôвъ, Коломыя и Чернôвцѣ. До тыхъ оповѣстокъ (телеґрафічныхъ) долучуванî будуть метеорольоґічнî, даючî загальный поглядъ на станъ воздуха въ цѣлôй Европѣ.

— **Управа рускаго народнаго театру** глядає на часъ вôдъ 1-ого червня с. р., взглядно й зарàзъ, силъ спѣвочихъ, мужескихъ и жѣночихъ. Зголошуватись просить ся до „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ, ул. Вôрменьска ч. 2, I поверхъ, мѣжь годиною 7 а 8 вечеромъ або письменно.

У Львовѣ, д. 21. мая 1894.

Вôдъ Выдѣлу „Рускои Бесѣды“

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: „Галицко-гданьскій рухъ товаровый. Зъ важностію вôдъ 1 червня 1894 н. ст. увôйде въ житье I. додатокъ до тарифы для высше згаданого руху.

— **Справозданье зъ адміністраціи зелѣзниць державныхъ.** Выдане передъ кôлькома днями дирекцією зелѣзниць державныхъ справозданье зъ адміністраціи тои-жь зелѣзницѣ обôймає сѣть зелѣзничу выносячу 8210 клм, що въ порôвнаню зъ минувшимъ рокомъ выказуе звыжку 184 клм. Персоналъ зелѣзничій пôднѣсъ ся зъ 22 272 на 23.474. Число урядникôвъ выносило въ 1898 роцѣ 5304, урядникôвъ низшихъ 3679, службы 8660, будникôвъ 5831. Въ порôвнаню зъ рокомъ 1892 збôльшило ся число урядникôвъ о 447, урядникôвъ низшихъ о 204, службы о 102, разомъ о 1202. Богато низшихъ урядникôвъ одержало ранґу урядникôвъ а значне число стабілізовано. Справозданье выказуе крôмъ того богато заряджень, що маютъ на метѣ полѣпшити положенье персоналу особливо низшого и службы на пр.: Знесенье истнуючои вôдъ 1887 р. низшои скалѣ II. для подорожныхъ дієтъ, полѣпшенье дотаціи зелѣзничихъ лѣкарѣвъ. пôдвышенье мѣсячнои платнѣ для персоналу жѣночого, полѣпшенье вôдносинъ службовыхъ дієтарѣвъ и пôдвышенье ихъ платнѣ, стабілізація великого числа палячѣвъ, пôдвышенье подорожныхъ додаткôвъ для наглядачѣвъ шляху, пôдвышенье додаткôвъ для наглядачѣвъ мостôвъ, полѣпшенье премій для машиністôвъ и палячѣвъ на некористныхъ шляхахъ, вôдшкодованье персоналови машиновому за обслугу пульсометрôвъ, удѣленье додатку мѣсячного для старшихъ палячѣвъ яко вôдшкодованье за утрату милевого и т. ин. Выдатки персональнî зъ причины введеня згаданыхъ заряджень для полѣпшеня матеріяльного положеня персоналу перевышають суму одного міліона зр. Сума выплачена въ робôтняхъ зелѣзничихъ выносила 2,569.298 зр., мѣжь тымъ якъ въ роцѣ 1892 выносила лише 2,248.900 зр Денный заробокъ одного робôтника выносивъ въ сѣмъ роцѣ 1 зр. 39 кр. супротивъ 1 зр. 32 кр. въ роцѣ 1892. Розмѣрно величезну суму выдано на инвестиціи. Пôсля справоздання, выносила она загаломъ 8·6 міліонôвъ Зъ тои сумы припадають на галицкî шляхи слѣдуючî квоты: на зелѣзницю днѣстрянъску 133.028 зр., на альбрехтôвску 232 495 зр., на трансверсальну 991.429 зр, на Ясло Ряшѣвъ 4.706 зр., на Стрый-Бескидъ 16.930 зр., на Тарнôвъ-Лелюхôвъ 111.063 зр., або инвестиціи на галицкихъ шляхахъ выносили разомъ 2,085.162 зр. Мимо значного обтяженя буджету, про яке высше згадано, выказуе сегорôчный білянсъ въ доходахъ зелѣзниць державныхъ значну звыжку. Загальнî доходы зъ руху зелѣзничого выносили въ 1893 роцѣ 80,026.377 зр. т. є. о 6,164 633 зр. або 8·35% бôльше якъ въ роцѣ 1892. Супротивъ збôльшеня пересѣчнои рôчнои довжины руху о 31.2 клм. або о 0·49%, доходы зъ перевозу чôднесли ся о 9·4%. Зъ загальныхъ доходôвъ зъ перевозу припадае на рухъ особовый 19,290.097 зр. (+ 1,148.944 зр.), на перевôзъ пакункôвъ 1,194.425 зр. (+ 88.428 зр.), на пересылки поспѣшнî 2,337.015 зр. (+ 221.938 зр.), на рухъ товаровый 52,420.857 зр. (+ 5,022.845 зр.). Розходы на цѣлôй сѣти зелѣзниць державныхъ выносили въ р. 1893 загаломъ 54,907.334 зр., мѣжь тымъ якъ въ роцѣ 1892 выносили 53,283.898 зр., або накладъ коштôвъ збôльшивъ ся въ 1893 роцѣ о 1,623.433 зр. При загальнôмъ зарядѣ ощаджене 42.289 зр. Зъ поданыхъ чиселъ выходить таке зуставленье: Доходы 80,026 377 зр. (+6,164 636 зр.), розходы 54,119.344 зр. (+ 1,623. 436 зр.), звыжка 25,119.043 зр. (+ 4,541.200 зр.). Властивî кошты руху выносили въ 1893 роцѣ 59 9% доходôвъ зъ перевозу, коли въ роцѣ 1892 выносили 61·98%. Въ порôвнаню зъ рокомъ 1892 можна въ роцѣ 1893 сконстатувати значну звыжку въ доходахъ, котра и въ сѣмъ роцѣ заєдно поступае и такъ выказано въ першихъ 4 мѣсяцяхъ с. р. звыжку 2 9 міліонôвъ. Загальнî кошты будовы всѣхъ зелѣзниць державныхъ разомъ зъ инвестиціями за рôкъ 1893 въ квотѣ 6·6 міліонôвъ, выносили до кôнца 1893 року 940 міліонôвъ т. є. 149. 028 зр. на кільометеръ. Опроцентованье капіталу вкладкового выносило въ 1893 роцѣ 2·25%, а въ роцѣ 1892 2·12% при чôмъ треба замѣтити, що вкладовый капіталъ пôдвысшивъ ся въ наслѣдокъ будовы новыхъ шляхôвъ и инвестиціи о якихъ 14 міліонôвъ зр. Доходъ зелѣзниць державныхъ, пôднѣсъ ся загаломъ майже о пôвъ процентъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 25 мая. Нинѣ вечеромъ розпочинае ся загальный зъѣздъ державныхъ урядникôвъ зъ цѣлои монархіи, щобы ухвалити петицію до рады державнои и цѣсаря въ справѣ звѣстныхъ жадань урядникôвъ.

Парижъ 25 мая. Діпі и Пейтраль не пôдôймили ся утвореня нового кабінету. Мабуть Періе буде зновъ заходитись коло зложеня нового міністерства.

Лісбона 25 мая. Конфліктъ мѣжь Бразиліею и Португалією усуненый въ дорозѣ порозумѣня.

Лондонъ 25 мая. Міністерство побоюеєсь, *щобы подѣе* въ Сербіи не стали починомъ европейскои комплікаціи. — Ґледстонъ пôддавъ ся операціи ока. Операція удалась.

Римъ 25 мая. Тутешнî дневники натякають про заручины італійского наслѣдника престола зъ одною австрійскою архикняжною.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.

188 7—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБôТНЯ** 122-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфіру.

Цѣнники даромъ и франко.

„БАЛЛАБАНôВКА“

безъ цукру и безъ анижу

Стара чиста житна горѣвка въ наслѣдкахъ лѣпша якъ конякъ

поручае

Кароль Баллабанъ

14 **у Львовѣ.** 19-?

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣнній

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручае

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 23—30

Окутя до дверей, вôконъ, печей и кухонь

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованî рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши своє довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9—12 передполудненъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 передполуднемъ. 124 4—4

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядає лекціи на село заразъ. Адреса: **Яковъ Сподарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

КУ-

фры, торбы и всѣлякî приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товарôвъ модныхъ и бѣля мужескаго, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашî локалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнî и осѣннî** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднî порученя и безъ всякои конкуренціи суть тî товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнî новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичкахъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Gtera) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоний у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковî аж до найдѣпшихъ сортôвъ.

Всякî въ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 53—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичъ.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 108. Львôвъ, Субота 14 (26 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року . . .	9 зр.	на пôвъ року . . .	12 зр.
на чвертъ року .	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року . . .	8 зр
на чвертъ року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а.

Медыки числятъ ся по 10 кр. пôдъ стишка.

Письмо зъ Вѣдня.

[Зъ буджетовыхъ дебатъ. — Заявленя міністрôвъ. — Руски послы.]

Дебаты буджетовй, котрй зачали ся 5. цвѣтня, мають закôнчити ся въ суботу 26 мая, отже потревають сѣмь тыждньвъ. Не можна сказати, щобъ они були дуже цѣкавй або мали якôсь великй моменты, хочь се першй дебаты буджетовй по настаню нового міністерства. Атаки на правительство и правительственну коаліцію взагалѣ досыть слабй; правда, що оборона ще далеко слабша. Въ остатныхъ тыжднях заинтересованье дебатами парляментарными такъ змалѣло, що на засѣданяхъ зъ помѣжь 350 послôвъ бувала переважно лише десята часть въ сали, а до голосовань треба було на-силу скликувати потрѣбный комплетъ 100 послôвъ. Найбôльше оживлена була палата при розправах валютовыхъ и наглячôмъ внесеню Пернерсторфера надъ подѣями въ остравскихъ и фалькнôвскихъ копальняхъ. Взагалѣ дискусія не такъ концентрує ся на немногй важнѣйшй предметы, якъ бôльше розбиває ся на множество дрôбныхъ справъ.

Зъ бесѣдъ важнѣйшй були очевидно бесѣды міністрôвъ, зъ котрыхъ кождый высказувавъ подрôбно свою програму, дальше бесѣда кн. Ліхтенштайна о регуляціи валюты. Галицкй вôдношеня порушивъ д-ръ Кронаветтеръ [а давнѣйше д-ръ Гесманъ], буковиньско рускй бар. Гормузаки, д ръ Цурканъ и д ръ Стефановичъ. Нинѣ зверну увагу на деякй взагалѣ замѣтнй а для насъ Русинôвъ спеціяльно важнй и поучаючй уступы въ бесѣдах кн. Ліхтенштайна та міністрôвъ гр. Фалькенгайна и гр. Вурмбранда, о котрыхъ въ „Дѣлѣ“ або дуже коротка була згадка або й зовсѣмъ не згадано.

Кн. Ліхтенштайнъ дня 8 мая сказавъ межи иншими такй слова:

„Мы, христіяньско-соціяльнй послы єсьмо нинѣ ще не дуже численною громадкою, мы коаліцiи не потребуємо та й она насъ не потребує, и мы дуже радй, що до неи не належимо. Мы будемо єи судити пôсля дѣлъ єи. Коли намъ коаліція принесе законы, котрй охороняють честну працю, тодѣ приймемо єи радо; если-жь она честному продуцентови шкоду наносить за-для догодженя рухомому капіталови, будемо єи зô всею рѣшучостію поборювати, якъ отсе при сѣмъ проєктѣ закона. Партіи зъ невеликимъ числомъ членôвъ, котрй стоять ще ино въ повнôмъ розвою и въ повнôмъ зростѣ, якъ мы, завсѣгды роблять найлучше, якъ входять въ коаліцію зъ масами народу. Тѣсна звязь зъ нашими выборцями, сила програмы, пропаґанда идей — они для насъ далеко бôльше вартй нѣжь дрôбнй вôдпадки парляментарнй, котрй може бы намъ тутъ давано. Мы загартованй на непогоду и будемо таборитись на вôльнôмъ воздусѣ. По щô мали бы мы хоронитись въ якôй продувнôй будцѣ котру бы намъ якъ велику ласку вôдступлено? [*Дуже добре!*]“

Міністеръ рôльництва гр. Фалькенгайнъ, консерватистъ и членъ клюбу Гогенварта, дня 17 мая таке сказавъ:

„Посолъ зъ Дальматіи [кс. Бянкіні] не вагавъ ся поставити питанье: чи є ще якій міністеръ, щô має серце для правды и справедливости... Я можу лише то заявити, що для Дальматін єсть у правительства цѣлкомъ певно те саме старанье и та сама дбалôсть, якъ для иншихъ краѣвъ, а я що-до себе можу сказати зъ чистою совѣстію, що дальматиньскому краєви нѣколи не повстала шкода зъ-за того, що тамъ обявляє ся яка опозиція противъ чогось. Я й на дальше такъ буду поступати мимо бесѣды, котра тутъ була выголошена, а котра мене въ нѣчôмъ а нѣчôмъ не спиняє. Такожь пп. молодо-Чехи, котрй також выступили зъ замѣтомъ, можуть бути цѣлкомъ пересвѣдченй, що ихъ опозиція нѣколи не буде перепоною для якои акціи правительства, скоро та акція покаже ся користною и потрѣбною. Я можу покликати ся на свѣдоцтво попереднои опозиціи, де певне нѣхто не може сказати, що єму длятого, що вôнъ тогды бувъ въ опозиціи, щось вôдмовлено, щô вôнъ добре узасаднивъ. [*Оплески*]“

Такъ само говоривъ міністеръ торговлѣ, гр. Вурмбрандъ, ліберал и членъ клюбу нѣмецкои лѣвицѣ. Вôнъ сказавъ дня 19 мая:

„Я радо причиню ся для Дальматіи тымъ, щô за-для єи пôднесеня дасть ся перевести, мимо безнастанныхъ напастей дальматскихъ послôвъ на правительство. Бо оно и супротивъ тыхъ людностей, котрыхъ послы прихильне правительство зъ намѣромъ и намѣреною неприхильностію нападають, не дасть ся вôдвести вôдъ своихъ задачъ.“

Може сй слова будуть наукою и успокоеньемъ для рускихъ опортуністôвъ и страхополохôвъ, котрй думають, що лучше, хочь-бы зъ нараженьемъ народного достоиньства, не выступати противъ правительства, бо зъ того буде заразъ Богъ знає яка шкода ..

Зъ рускихъ послôвъ пробувають постôйно у Вѣдни Романчукъ и Телішевскій, а зъ рускаго клюбу Барвѣньскій и Вахнянинъ; Охримовичъ бувае часто у Вѣдни, а Пôдляшецкій приѣхавъ вчера, Мандичевского ще нема, але сими днями мае також прибути. Рускій клюбъ бôльше якъ мѣсяць не мôгъ мати засѣданя [У рускихъ послôвъ усе такъ бувае, що на кôлька днѣвъ передъ скôнченьемъ сесіи зъѣздять ся всѣ до одного .. *Ред*] Телішевскій мавъ промовляти при буджетѣ міністерства справедливости, але за-для наглыхъ а важныхъ справъ мусѣвъ якъ-разъ тогды на пару днѣвъ выѣхати зъ Вѣдня; Романчукъ мавъ промовляти при законѣ фінансовôмъ, але сего року не буде окремои дебаты ґенеральнои надъ тымъ закономъ, яка бувала въ попередныхъ рокахъ. Отже здає ся, що зъ рускихъ послôвъ, именно зъ опозиційныхъ, нѣхто въ сихъ кôлькохъ дняхъ вже не буде говорити. Може оно такъ и лучше: нехай не буде и позору, будь-то ихъ опозиція зашкодила здобуткамъ для Русинôвъ, якъ се де-хто закидувавъ бесѣдѣ Романчука надъ провізорією буджетовою въ грудни. Почекаймо до осени!

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ пятницю, засѣданю палаты послôвъ поставили послы: Ляґінія, Досталь и Двожакъ кôлька наглячихъ внесень въ справѣ елементарного нещастя, выкликаного градомъ въ окрузѣ встрійскôмъ та въ повѣтахъ сельцаньскôмъ и авпицкимъ въ Чехіи Тй внесеня, котрыми домагаєсь помôчь для навѣщеныхъ нещастьемъ, передано комісіи буджетовôй.

Посолъ Тучекъ и товаришѣ поставили нагляче внесенье такого змѣсту: 1) Комісія для ненарушимости посольскои мае розслѣдити, чи вôдповѣдае законови прасовому рескриптъ мінêстерства судôвництва зъ 6 лютого 1894 р., котрымъ наказано надпрокураторіямъ, въ якій способъ мають поступати зъ промовами послôвъ, выголошеными въ не-нѣмецкôмъ языцѣ въ парляментѣ и не замѣщеными въ протоколѣ стеноґрафічнôмъ, а выдруковаными въ ґазетах. 2) На случай, если сей рескриптъ не вôдповѣдае законови, маѣ комісія для ненарушимости посольскои поставити до трехъ днѣвъ внесеня, щобы сейчасъ вôдкликано се розпорядженье.

Внескодавець пос. Тучекъ мотивуючи наглячôсть внесеня накликувавъ палату, щобы она вôдперла той небезпечный нападъ міністра на ненарушимôсть промовъ выголошеныхъ въ парляментѣ.

Пос. Морре промовлявъ противъ внесеня, пôдносячи мѣжь иншимъ, що нинѣ у кермы стоять Нѣмцѣ и они мають такожь дещо розказувати. — По тыхъ словахъ пôднесли молодо-Чехи великій гамôръ и протесты. Почути можна було окликы: Nullerl! (Пос. Морре пише драматичнй творы до другорядныхъ театрôвъ нѣмецкихъ, а мѣжь тыми творами маѣ одинъ заголовокъ Nullerl (велика нуля). Коли выратовано щасливо тыхъ сѣмохъ людей зъ Люґльоху, розбѣгшлась поголоска, що пос. Морре маѣ написати на той тематъ сензаційну штуку.) Пос. Морре вельми розгнѣваный: Nullerl чи не Nullerl, але най зъ васъ хто таке напише.. Середъ гамору не можна чути дальшои промовы посла Моррого, котра кôнчить ся тымъ, щобы вôдкинути внесенье Тучека.

Пос. Брзорадъ назвавъ рескриптъ Шенборна нарушеньемъ закона, промовлявъ за наглячостью внесеня и пригадавъ парляментови, що тогдѣ, коли Славяне мали перевагу въ правительствѣ, не дѣялись такй незаконности. (За тй слова прикликавъ президентъ Хлюмецкій бесѣдника до порядку.)

Пос. Барайтеръ, нѣмецкій націоналъ, промавлявъ противъ внесеня, высказуючи гадку, що всѣ послы славяньскй повинн володѣти языкомъ нѣмецкимъ.

Пос. Пацакъ просивъ послôвъ польскихъ и взагалѣ славяньскихъ, щобы собѣ добре затямили слова Моррого, котрый зазначивъ, що теперь керму правительственну держать въ Австріи Нѣмцѣ. Пôсля гадки бесѣдника повѣявъ теперь въ Австріи вѣтеръ въ дусѣ реакційнôмъ Метерніха-Седльницкого.

Пос. Пининьскій заявивъ въ имени кола польского: Будемо голосувати противъ наглячости внесеня, бо мы тои гадки, що выстане, если справы того рода будуть трактуватись регуляміново. Въ той способъ можна розслѣдити справу вôдповѣднѣйше и основнѣйше, анѣжь нагло. (Голосы: Цензура поліційна!)

Послы Спінчицъ, Бянкині и Люегеръ промовляли за внесеньемъ. Пос. Люегеръ жадае и для не-нѣмецкихъ промовъ тыхъ самыхъ правъ, що для нѣмецкихъ.

По замкненю дискусіи промовляли ґенеральнй бесѣдники. Пос. Морре противный наглячости внесеня зъ економічныхъ причинъ. — Пос. Кайцль вказувавъ що се одинока зъ найважнѣйшихъ квестій конституційныхъ.

Голосовано поименно. Наглячôсть внесеня Тучека вôдкинено 157 голосами противъ 62. [Kurjer Lw. подае, що лѣвиця кола польского

---

2)

Подружє зъ любови.

[*Зъ шведского.*]

(Дальше.)

Є въ житю болѣ и удары, що мабуть за одну нôчь можна вôдъ нихъ посивѣти; Соренъ не зазнавъ такихъ нѣколи. Се журба щоденна, журба о хлѣбъ насущный припорошила єму голову сивиною, похилила єго стать, передъ часомъ вчинила старцемъ. Клопоты о кусникъ хлѣба суть середъ терпѣнь душѣ тымъ, що бôль зуба середъ недугъ тѣла. Се неьелике терпѣнье, небезпечне, зъ котрымъ треба енерґічно боротись, се не горячка або яка инша недуга „на серіо“, що маѣ правильный перебѣгъ, крізу и рѣшуче розвязанье. Бôль зуба волѣчесь безъ упину, такъ томлячо однообразно, мовь звоѣ тасьминця. Саме такою є и журба о кусень хлѣба. Немовь темна мрака обнимае она свою жертву, и коли вже разъ опутае, не опускае нѣ на хвилю. Чоловѣкъ кладе єи рано на себе разомъ зъ знищенымъ одягомъ, не скидае єи и вечеромъ, идучи спочивати; сонъ рѣдко коли звôльняє бѣдака вôдъ нея.

Въ ненастанновй боротьбѣ зъ недостачею Соренъ перечисливъ ся зъ силами, хотяй бувъ меткимъ въ численю. Є два роды ощадности: ощадноôсть чинна и ощадноôсть пасивна. Люде, що все роздумують надъ тымъ, щобы выдати о одинъ шилінґъ менше, ощаджують пасивно; люде, що ломлять собѣ голову, щобы заробити одинъ таляръ бôльше, ощаджують чинно. Въ старôмъ свѣтѣ розповсюдненый першій рôдъ ощадности, въ новôмъ — другій. Соренъ бувъ сильный въ ощадности пасивнôй. Цѣлый своô свобôдный часъ, а деколи навѣть и годины працѣ, посвячувавъ на обдумуваня, якъ обмежити бы домовй выдатки. А однакъ, чи єму не було щастя, чи тожь доходы справдѣ не выставали для такъ численнои родины, досыть, що зъ кождымъ рокомъ интересы дому стояли гôрше. Є люде, що умѣють на перебôй мостити собѣ дорогу въ житю до вытыченои цѣли; Соренъ не належавъ до нихъ и нѣякъ не мôгъ найти соôѣ того додаткового зароббтку, котрый и самому Соренови и єго жѣнцѣ выдававсь, що правда, не дуже яснымъ, але имовѣрнымъ и богатымъ жереломъ добробыту. Єго вôдносины книговодця не придались єму симъ разомъ нѣ до чого. Великй сего свѣта радо помагають людямъ молодымъ, способнымъ, а не жонатымъ; батькôвъ же родинъ по невѣдомôй причинѣ уважають за нездарныхъ и навкучливыхъ суплікантôвъ. При тôмъ Соренъ мавъ давнѣйше богато приятелѣвъ. Не можна сказати, щобы теперь тй приятелѣ опустили єго: Нѣ, вôнъ лишь ставъ имъ дивно чужимъ. При стрѣчи давалось вôдчувати обопôльне заклопотанье; Соренъ переставъ интересуватись пытанями, котрй ихъ займали, зновъ ихъ нудили єго ненастанній жалобы на дорожню и недостачу працѣ. Разъ, одинъ зъ давныхъ приятелѣвъ запросивъ Сорена на вечѣръ въ дôбранôмъ кружку. Се були одинокй запросины за часъ останныхъ шѣстьохъ рокôвъ, и треба признати, що выпали нещасливо. Соренъ пôддавъ ся судьбѣ всѣхъ недостатныхъ людей, котрй памятали лѣпшй часы; за много говоривъ, за много пивъ. Давнѣйше бувъ чоловѣкомъ приличнымъ, свѣтовымъ, теперь почавъ выголошувати при столѣ неможливй думки, а по обѣдѣ ставъ посмѣховищемъ гостей, котрй обступили єго довкруги и просто знущались надъ нимъ. Такъ, дарма, Соренъ опустивъ ся и, що найбôльше дôймало єго приятелѣвъ, цѣлковито переставъ дбати о свою поверховноôсть. Колись вызначавъ ся елеґантією и въ університетѣ носивъ имя „елеґантного Сорена“; нинѣ не лишилось и слѣду зъ того. Теперь зъ конечности носивъ одягъ довше, нѣжь на се дозволяло єго естетичне почутье, и дôйшовъ до того, що навѣть не старавъ ся зарадити лиху. Такъ часто бувае, що чоловѣкъ зневоленый до уступствъ въ обсягу своихъ естетичныхъ смакôвъ, затрачує поступѣнно потребу и почутье красного. Остаточно Соренъ зôйшовъ до того, що сама жѣнка мусѣла єму пригадувати, кôлько разôвъ єго одягъ невôдклично вымагавъ направы, а деколи вôдтинала єму ножичками звисаючй тороки. Сердега, що правда, и безъ того мавъ досыть рôзныхъ клопотôвъ на головѣ. Лишь часомъ, коли входивъ до незнакомого товариства, або коли хто чужій появивъ ся въ конторѣ, въ нему вôдзывали ся привычки „елеґантного“ Сорена. Мимовольнымъ рухомъ отрѣпувавъ вôдлоги сурдута и зъ елеґантією поправлявъ на собѣ вытертый стрôй. Тй навычки перетривали въ нему, якъ въ орґанізмѣ деякихъ звѣрятъ перетривали незначній згрубѣлости, въ котрыхъ зоольоґи добачують останки затраченыхъ орґанôвъ...

Соренови була найтяжша мысль о дѣтяхъ. Дивлячись на тй маленькй, мусѣвъ достерѣгати, що не мають конечныхъ выгодъ, нѣ вôдповѣдного выхованя. Правда, се були „ангелики“ зôсланй єму Богомъ, однакъ мусѣвъ признатись, що се не сталось и безъ єго волѣ; бо чи-жь було у него право мати дѣти, для котрыхъ не выставало хлѣба? Коли думкою навертавъ ся до власнои минувшины, бачивъ що житье починалось для него въ лѣпшихъ условинахъ. Отець, высокій урядникъ, давъ єму старанне выхованье, університетске образованье; Соренъ выступавъ до житя добре пôдготованый, належавъ въ тôмъ взглядѣ до найщасливѣйшихъ... И отъ, до чого-жь дôйшовъ? Якъ-жежь теперь чергою порадять собѣ єго дѣти, особливо що не мôгъ ихъ вôдповѣдно вооружити до боротьбы зъ житьемъ, въ котрôй самъ пропадавъ повенъ силъ и умовыхъ засобôвъ? Соренъ пробовавъ себе тѣшити, що Богъ не опустить єго маленькихъ; прецѣнь самъ передъ собою соромивъ ся тои потѣхи, бо чувъ, що се лишь выкрутъ, котрымъ бажавъ себе уневиннити.

Тй мысли були для него найбôльшою мукою, але треба выявити, що они находили єго що разъ рѣдше и рѣдше, бо єго умъ, якъ се нотарь добре замѣтивъ, тупѣвъ зъ кождымъ днемъ. Свого часу, мовлявъ Ользонъ, мôй книговодець бувъ чоловѣкъ способный и богато обѣцювавъ; легкодушно заключене подруже, численна громада дѣтей и инши такй обставины згубили єго. Словомъ, той чоловѣкъ змарнувавъ ся. И справдѣ: Соренъ задовженый и опечаленый, недбало одягненый и завмираючи зъ голоду, зъужився ся передъ часомъ въ безуспѣшнôй боротьбѣ зъ судьбою. Житье плыло звычайнымъ русломъ, вôнъ животѣвъ зъ дня на день и нѣчо не змѣнило ся въ єго судьбѣ, тôлько рôкъ-рôчно прибувавъ новый „ангеликъ“. Жѣнка була єму вѣрною подругою житя, але й она дôйшла до того самого результату, що вôнъ. Першій рôкъ подружя, а зъ нимъ цѣле єи щастье, минулись, якъ сонъ и необавки тôлькы могла зачислювати до спогадôвъ чувства радости и гордости, зъ якимъ показувала приятелькамъ свого першого ангелика, причôмъ Людвика Людвіґзенъ кликала одушевлено: „Ось се розкошѣ правдивои, щирои, горячои любови!“...

(*Конецъ буде.*)

и клюбъ рускій здержали ся вôдъ голосованя. Котрыхъ то послôвъ розумѣти треба пôдъ тыми двома загальными назвами, ще не знати.]

По тôмъ ухвалено прочѝ позиціи буджету и законъ фінансовый въ другôмъ и третôмъ читаню. — Законъ фінансовый на 1894 р. выказуе разомъ зъ додатковымъ кредитомъ загальну суму выдатковъ въ квотѣ 620,834.011 зр., а доходôвъ 623,157.030 зр., такъ що доходы мають надвышку 2,323.019 зр.

Вôдтакъ ухвалено безъ дискусіи законъ о пôльгахъ при оплатѣ належитостей скарбовыхъ и новелю до податку спірітусового.

При кôнци засѣданя домагавъ ся пос. Пацакъ, щобы новеля прасова прийшла вже въ понедѣлокъ пôдъ нарады палаты.

Президентъ Хлюмецкій вôдповѣвъ, що если не стануть на перешкодѣ важнѝ проекты правительственнѝ, то вдоволить бажаню Пацака.

Слѣдуюче засѣданье вôдбуваесь нинѣ въ суботу. На порядку дневнôмъ договоръ торговельный зъ Россіею.

——

Въ комісіи промысловôй здававъ міністеръ Бакегемъ справу зъ подѣй въ Фалькновѣ и Острàвѣ польскôй.

Змова въ Фалькновѣ повстала въ наслѣдокъ того, що властителѣ копалень знизили роббтникамъ плагню, зразу о 15, а вôдтакъ о 10%. Зачалась змова, домагано ся мінімальной платнѣ 2 зр. денно и 8 годинъ працѣ. Властителѣ пристають на 8 годинъ працѣ, але не годять ся на жадану мінімальну платню. Вôдтакъ представивъ міністеръ подѣ, якѝ лучили ся при спôвучасти женщинъ Высказавъ здогадъ, що роббтники намѣряли 3 мая напасти на закопы. Жандармы накликували въ имени права, щобы цофнули ся. По першôмъ выстрѣлѣ обкинули роббтники камѣньемъ жандармôвъ. Ажь по другôмъ выстрѣлѣ розбѣгли ся роббтники, зъ котрыхъ пять одержало пострѣлы въ плечѣ.

Въ справѣ подѣй въ Острàвѣ польскôй переслухано 44 роббтникôвъ. Міністеръ сконстатувавъ, що вплаты роббтникôвъ до касъ братскихъ суть за высокѝ, натомѣсть вôдносины мешкальнѝ користнѝ. Коли змова зачалась, провôдники роббтникôвъ наказали оминати всякихъ напастей. До кровавыхъ подѣй прийшло зъ тои причины, що роббтники загадали напасти на закôпъ св. Трôйцѣ.

Пос. Бернрайтеръ внѣсъ резолюцію, въ котрôй признае ся умотивованье поведеня жандармеріи, домагае ся установленя комісаріяту поліційного въ ревірѣ копалень моравско шлезкихъ и выбору зъ-помѣжь членôвъ парляменту комісіи гôрничои зъ 18 членôвъ.

Послы Адамекъ и Люегеръ домагали ся, щобы ту комісію признати перманентною.

При голосованю ухвалено внесенье пос. Бернрайтера, натомѣсть вôдкинено внесенье пос. Люегера.

——

Въ часѣ дебаты надъ етатомъ міністерства судôвництва навѣвъ пос. Кронаветеръ два случаѣ зъ Галичины для илюстраціи, якъ власти судовѝ надуживають законныхъ постановъ що-до слѣдчого увязневя, щобы лишь гнобити бѣдныхъ людей.

Три люде зъ Станиславова — говоривъ д-ръ Кронаветеръ — хотѣли скликати пôсля §. 2 зборы до Товмача. Ледви прибули до Товмача, заразъ заведено ихъ до поліціи громадскои и тамъ выганьблено послѣдными словами. На ихъ замѣтку що мають право скликати зборы пôсля §. 2, вôдповѣвъ бурмістръ товмацкій, що въ Товмачи нема конституціи (Пос. Чернерсторферъ кличе: Въ цѣлôй Галичинѣ нема!) Писарь громадскій додавъ до того, що вôнъ всѣ законы основно перестудіювавъ, але нѣчого не чувъ о якôмсь §. 2 гôмъ закона зъ 25 падолиста 1867 р., пôсла котрого мôгъ бы кождый скликувати довôльно зборы. Прикликаный жандармъ завѣвъ тыхъ трехъ до староства; тамъ вôдъ $5\frac{1}{2}$ до $10\frac{1}{2}$ год. въ ночи списувано зъ ними протоколъ. О год 11-ôй явивъ ся якійсь панъ въ цивільнôмъ одязѣ и предприняв зъ ними ревізію до нага а вôдтакъ сказавъ, що хочь бы и були цѣлкомъ невинны, то таки будуть замкненѝ. Заведено ихъ до вязницѣ суду повѣтового. Тамъ вкинено ихъ трехъ до якоись малои, темнои норы де мусѣли перестояти цѣлу нôчь. Въ тôй комнатцѣ не було слѣду нѣ лôжка, нѣ крѣсла, нѣ чого небудь такого. Коло полудня подано имъ кусникъ чорного, незъѣстного хлѣба и миску вôдразливои чорнои фасолѣ. Они жадали, щобы заведено ихъ до судьѣ, але ихъ высмѣяно. Ажь пôдъ вечеръ розмѣщено ихъ окремо Одного дали до такои комнатки, въ котрôй лазили незвычайно великѝ вошѣ. Просивъ, щобы дано ёму свѣжій одягъ и бѣлье, але надармо Ажь третого дня приведено ихъ передъ судью, и тамъ подали они ручителѣвъ и жадали, щобы пущено ихъ на волю. Судья вôдповѣвъ, що о тôмъ не може бути й мовы, бо они представили себе за соціялъ демократôвъ, отже за небезпечныхъ людей. Всѣхъ трехъ заковано въ кайданы и вôдставлено до суду окружного въ Станиславовѣ. И всѣхъ трехъ узнано невинными. Такъ отже невинныхъ людей вôдставляе ся въ кайданахъ, коли противно розпорядженье міністерствъ справъ внутрѣшныхъ, торговлѣ и рôльництва зъ 3 вересня 1883 р. дозволяе транспортъ живыхъ телятъ, свиней и овець лишь въ станѣ неспутанôмъ. Покликують ся на регулямінъ службовый жандармеріи але сей регулямінъ не есть нѣякимъ закономъ, анѣ его не выдано на основѣ закона. А що кайданы усунено навѣть у засудженыхъ вязнѣвъ, то треба усунути и то надужитье, щобы невинныхъ людей транспортовано милями въ кайданахъ.

Вôдтакъ перейшовъ д-ръ Кронаветеръ на справу Анны Павликôвнои, котру обжаловано въ Чернôвцяхъ о тайнѝ товариства, при чôмъ въ актѣ обжалованя мѣжь иншимъ написано, що ревізія мешканя була увѣнчана якъ найкрасшимъ успѣхомъ, хочь найдено лишь газеты „Народъ“, Robotnik и Naprzód. Вôдтакъ доходить прокураторъ въ тôмъ актѣ обжалованя до заключеня, що можна бы допустити, що Анна Павликôвна маe соціялістичнѝ пересвѣдченя. А чейже се перша основа въ державѣ правнôй, що за пересвѣдченя не можна нѣкого переслѣдувати. Навѣть звычайный трибуналъ увôльнивъ Анну Павликôвну вôдъ обжалованя, та лишь за недозволену кольпортажу засуджено ёи на 6 тыжднѣвъ арешту. Недавно вôдбулась розправа противъ одного священика (Декерта), котрый кольпортувавъ въ костелѣ, и засуджено его лишь на 10 зр. кары; але роббтница дôстане 6 тыжднѣвъ арешту. До всѣхъ прокураторôвъ монархіи мало выйти розпорядженье, щобы они, если перша инстація не засудить въ справахъ політичныхъ, навѣть противъ власного пересвѣдченя зголошували безуслôвно вôдкликъ. Міністеръ судôвництва повиненъ въ интересѣ людскости вôдкликати те розпорядженье, если его выдавъ. Най скаже отверто и по правдѣ, чи выдавъ таке розпорядженье.

Кс. Стояловскій о сотныхъ роковинахъ Рацлавиць.

Кс. Стояловскій, повернувши зъ Риму, почавъ по трехъ мѣсяцяхъ перервы на ново выдавати свôй „Dzwon“ въ Цѣшинѣ. Въ нумерѣ, котрый отсе выйшовъ, кс. Стояловскій заговоривъ про роковины рацлавицкѝ и треба признати, що голосъ его о тыхъ роковинахъ вырбзняе ся зъ-мѣжь голосôвъ загалу дневникарства польского.

„Нинѣ — починае кс. Стояловскій — по сто лѣтахъ недолѣ и досвѣдôвъ, котрѝ, якъ то каже ся, е найлучшими вчителями житя, чи Польща есть дозрѣльшою и духово сильнѣйшою? чи мы поступили на передъ чи вернули ся въ задъ? чи коли-бъ насъ дôткнули обставины, якѝ впали на людей жившихъ въ р. 1794, мы дѣлали бы лучше й мудрѣйше, чи такъ само загирили бы мы Польщу? Думаемо, що тѝ пытаня въ сотнѝ роковины повиненъ бувъ собѣ не безъ пожитку завдати кождый Полякъ, а особливо такій, котрый остро судить и кидае каменемъ на предкôвъ нашихъ зъ-передъ лѣтъ сто. Отже на нашу гадку — все те, що дѣе ся у всѣхъ трехъ дѣльницяхъ Польщѣ, управнюе до осуду, що коли-бъ Польща не була упала передъ сто роками, то упала бы нинѣ, а мы живуче поколѣнье [живучи зъ нашимъ нинѣшнымъ розумомъ політичнымъ и характеромъ передъ стома лѣтами] не лишь не були бы Польщѣ уратували, але такъ само завели бы ёи до гробу, якъ се учинили грабарѣ зъ року 1794. Не можемо подрббно переводити порôвнаня и такъ выразно писати, якъ выразно думати можна, — скажемо лишь одно: Поставте замѣсть тыхъ, щó тогдѣ кермували човномъ рѣчи-посполитои тыхъ, котрѝ нинѣ называють ся першими въ народѣ — поставте замѣсть демократôвъ и патріотôвъ зъ 1794 року тыхъ, котрѝ нинѣ становлять чоло табору зовучого ся демократичнымъ, — а коли розважите и оцѣните людей и обставины, то мабуть кождый розумный и справедливый дôйде зъ нами до внесеня, що коли-бъ Польща не була влала передъ стома лѣтами, то упала бы нинѣ!

„Причины упадку Польщѣ дадуть ся коротко высказати въ такій способбъ: Внѣшнѝ причины упадку — то бракъ засадъ справедливости и честивости въ вôдносинахъ мѣжнародныхъ, державна заборча політика Прусъ и Россіи. Внѣшнѝ сѝ причины не змѣнили ся й доси. А внутрѣшнѝ причины упадку Польщѣ — то скупленье народнои власти въ рукахъ не численнои частки народу, слабо розвите почутье національне и демократичне въ верствахъ середныхъ а цѣлковите приспанье масъ народу Се були пôсля однозгôднои гадки всѣхъ найголовнѣйшѝ причины. А до нихъ прилучили ся: бракъ єдности и выбуянье волѣ можныхъ одиниць, лакôмство и спродажность посунена до огиды, унижуванье передъ чужими можновладцями и здаванье долѣ народу на опѣку найминостивѣйшои императриць, насильне ломанье усилій честнѣйшихъ горожанъ черезъ всевладство кôлькохъ можныхъ спомагане оружною силою Россіи — и т. д. И знôвъ пытаемось: чи по столѣтнôй недоли и кровавыхъ досвѣдахъ нинѣ забули мы хибы а навчили ся честнотъ намъ потрѣбныхъ? Вôдповѣдь нехай кождый собѣ самъ доспѣвае, а потôмъ осудить, чи мы написали правду.“

Дальше кс. Стояловскій говорить о Костюшку. „Хочь що-до Костюшка — каже — мы зовсѣмъ не заслѣпленѝ такъ далеко, щобъ не бачити деякихъ его хибъ політичныхъ и неполітичныхъ. А однакожь Костюшко въ однôмъ показавъ ся дѣйстно геніяльнымъ, именно въ тôмъ, що звернувъ ся до люду, а оголошуючи знесенье пôддaньства, вôзвавъ людъ до оборoны краю. Зъ того боку понимали великôсть Костюшка поеты нашѝ й артисты. Ленартовичъ и Матейко, першій перомъ а другій пензлемъ, выидеалізували намъ „Рацлавицѣ“. По конституціи 3-ого мая, по Рацлавицяхъ, по роцѣ 1848-ômъ зносячôмъ пôдданьство — нинѣ пора на дальшій розвôй тои самои идеи, котрôй Костюшко давъ выразъ, а то не лишь тымъ, що згромадивъ людъ пôдъ народнымъ прапоромъ, але головно черезъ те, що самъ надягъ сукману. Одна львôвска часопись [Przegląd] написала, що сукмана Костюшка есть лишь легендою. Намъ се байдуже, чи та сукмана есть правдою историчною чи легендою, — намъ тая сукмана говорить, що не досыть працювати для люду, просвѣту его на устахъ носити — але треба до люду особисто знизити ся, треба зъ нимъ зрôвнати ся, людъ пôдносячи а себе знижаючи, щобы змѣнились обопôльнѝ становиска: одно нехай пôдходить въ гору а друге въ долину. Тогды однѝ позбудуть ся хибъ вôтцевъ и направлять ихъ вины, а другѝ выйдуть зъ вѣкового гробу темноты и пониженя. Тогдѣ вôдновить ся духъ и тѣло народу и будемо гôднѝ лучшои долѣ.

А коли се стане ся — каже кс. Стояловскій, — не будемо воскрешувати и въ лавы уставляти Костюшковыхъ косинерôвъ, але творити лавы горожанъ, правыхъ и правдивыхъ сынôвъ вôтчины. Коли мы чого навчили ся за сто лѣтъ досвѣду и коли есть щось, що намъ досадно пригадують міліоны наѣженыхъ багнетôвъ, то певно се, що посолъ Грегеръ высказавъ въ своѣй бесѣдѣ: „Выточѣть противъ насъ гарматы — нашимъ оружемъ полишать ся голосы выборчѝ“. Справдѣ, голосы выборчѝ або свѣдоме, вôдважне, въ границяхъ обовязуючихъ законôвъ сповненье горожаньского обовязку — то найббльша сила, сила, передъ котрою мусять мовчати навѣть гарматы! Прецѣнь гарматы тѝ множать ся и повстають лише по силѣ ухвалъ представителѣвъ народу, отже черезъ голосы выборчѝ. Мілітаризмъ нинѣшный може повеличати ся, що вôтцемъ его були парляменты. Надягнѣмъ же всѣ сукману Костюшка — але творѣмъ не косинерôвъ, але горожанъ.

„Коли сôтворимо міліоны новыхъ горожанъ, свѣдомыхъ своихъ правъ и обовязкôвъ то вôдновленье парляменту довершить ся само собою. А що оно не було бы безъ хôсна, нехай о тôмъ свѣдчить вязанка ухвалъ парляменту вѣденьского лише за часъ вôдъ лютого до теперѣшнои хвилѣ. Противъ скромного внесеня Нѣмця Бендля, щобы поручити правительству розслѣдженье жалобы выдавця „Dzwonu“ и на выпадокъ справедливости тои жалобы зарядити „береженье закона“ — въ имени кола польского пôднѣсъ голосъ кс пралатъ Хотковскій, віцеректоръ almae matris! Законъ о мельдованю ополченцѣвъ, — вôдложенье реформы выборчои, — затвердженье выбору кс. Пастора зъ вôдкиненьемъ протесту выборцѣвъ, — законъ валютовый вôддаючій банкови золото закуплене державою, — убитье внесень въ справѣ шлескôй, — вкôнци вôдкиненье внесеня, абы высадити окрему комісію для розслѣдженя кровавыхъ пригодъ въ Острàвѣ польскôй, — все те ухвалено не лишь голосами польскими, але при выдатнôй участи польского кола и его членôвъ демократичныхъ! Поведеню того-жь кола польского треба дякувати такожь за тяжкій порôдъ змѣны закона прасового. На часъ несповна двохъ мѣсяцѣвъ очевидно досыть, скоро жидôвска Neue freche Presse написала о die braven Polen!“

Въ повысшôй статьѣ кс. Стояловского замѣтный жаль его великій до демократôвъ польскихъ, котрыхъ инакше годѣ называти, якъ лише „такъ зваными“ демократами. Въ другôй статьѣ п. заг. „О правдивôй демократіи“ кс. Стояловскій каже про демократію польску, що „она, перенявши ся духомъ жидôвскои спекуляціи, боронить тôлько такихъ справъ, котрѝ не наражують ёи на нѣяку шкоду або при котрыхъ она може числити на якій-небудь зыскъ.“

„Що такъ есть дѣйстно — доказуе авторъ — можна пôзнати найперше зъ того, що выдатнѝ представителѣ демократіи польскои помалу перейшли майже всѣ на сторону правительственну. Учинили се насампередъ такѝ стовпы демократичнѝ, якъ Смолька и Земялковскій. Першій ставъ президентомъ парляменту а другій міністромъ и вôдъ того часу оденъ и другій змѣнились такъ, що годѣ було ихъ пôзнати. Земялковскій державъ ся теки міністерскои при рôзныхъ правительствахъ и напрямахъ, поки лишь дало ся, принявъ титулъ барона вкôнци ставъ дуже льояльнымъ обывателемъ и такимъ есть до нинѣ. Смолька, дôставши титулъ ексцеленціи, при рôзныхъ выборахъ пôдпиравъ кандидатôвъ урядовыхъ, а за своеи президентуры вôдкинувъ внесенье, щобы славяньскѝ мовы въ парляментѣ були мѣщенѝ въ протоколѣ. Якъ все те дасть ся погодити зъ правдивыми поглядами и засадами демократіи, справдѣ радѝ бы мы довѣдатись. Не менше сумнѣвноi вартости есть и поступованье п. Романовича, котрый по Смольцѣ и Земялковскôмъ належавъ до трибунôвъ демократіи. Принявъ вôнъ уже не правительственну але автономічну посаду въ выдѣлѣ краевôмъ, а покинувъ редакцію, котрôй мае дякувати за те, що пôдпесъ ся. Чи п. Романовичъ вспѣвъ у выдѣлѣ краевôмъ змѣнити духа, не знаемо анѣ не бачимо того, але се рѣчь певна, що — якъ деякѝ люде говорять — п. Романовичъ ставъ ся дуже умѣренымъ и статочнымъ человѣкомъ — а у насъ се значить те саме, що бодай на-пôвъ консерватистъ. Думаемо не безъ причины, що п. Романовичъ за другихъ шесть лѣтъ стане цѣлымъ консерватистомъ.“

Кс. Стояловскій не мылить ся, а те саме, що вôнъ говорить про старшихъ демократôвъ Смольку и Земялковского та про середущого Романовича, дасть ся сказати и про молодшихъ — такого Щепановского, Рутовского, Витовта Левицкого e tutti quanti.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Нарады палаты послôвъ, якъ пишуть зъ Вѣдня, потревають до 2-ого червня и се уважають майже за певный фактъ. Заразъ по полагодженю роббть въ палатѣ панôвъ наступить вôдроченье парляменту до осени. Въ парляментарныхъ кругахъ говорять, що прасова новеля прийде певно вô второкъ або въ середу пôдъ нарады; мабуть числять на то, що она не выкличе надто обширнои дискусіи.

Що-до речинця скликаня делегацій, ще все не выключена можнôсть, що делегаціи будуть скликанѝ доперва на осѣнь, а не на червень, якъ первѣстно намѣрювано. То буде залежати вôдъ дальшого ходу справъ въ угорскôмъ соймѣ. Въ кождôмъ случаю австрійска палата послôвъ переведе выборы до делегацій ще передъ своимъ вôдроченьемъ.

——

Про причины дімісіи французского кабінету информують парляментарнѝ круги такъ: Заразъ по розправѣ надъ обѣжникомъ нунція Періе довѣдавъ ся, що погоджени зъ републикою монархісты дадуть вôдчути ёму своe невдоволенье. Крôмъ того выплынули ще двѣ справы такѝ: Буджетова комісія почала ставити трудности міністрови Бурдо, котрый представивъ новый проектъ оподаткованя мешкань. Знов опозиція мала поставити въ палатѣ дразливу интерпеляцію въ справѣ зелѣзничихъ конвенцій, котрѝ опозиційна праса называe „злочинными конвенціями“. Отожь становище міністра справъ внутрѣшныхъ, Райналя, супротивъ тои интерпеляціи було бы дуже прикре, бо-жь се вôнъ, будучи давнѣйше міністромъ, заключивъ тѝ конвенціи, на котрѝ нинѣ нарѣкають у Франціи. Такъ отже мало прийти до дуже бурливыхъ розправъ. Въ понедѣлокъ вечеромъ на вечерѣ у австрійского амбасадора Гойоша довѣдавъ ся о тôмъ Періе вôдъ Бурдо, котрый умысне прибувъ до него зъ тою информацією. Тогдѣ то по короткôй нарадѣ кабінетъ постановивъ упасти при першôй нагодѣ, але конечно зъ соціялістичного коня. Такъ и сталось на другій день. Доси невѣдомо, чи интерпеляція роялістôвъ въ справѣ синдикатôвъ роббтникôвъ зелѣзничихъ була замовлена правительствомъ.

На зборахъ страйкуючихъ роббтникôвъ въ Тарбъ хотѣвъ забрати голосъ анархістъ Турнадръ, але его не допущено крикомъ: „То зрадникъ!“ Потôмъ Турнадръ почавъ бити въ лице присутного посла Авеза. Товпа кинулась на анархіста пôрвала его и несучи до захôдного каналу хотѣла втопити. Поліціи ледви удалось спасти анархіста.

НОВИНКИ.

——

— **Рада мѣста Львова** вôдбула въ середу засѣданье, на котрôмъ крôмъ кôлькохъ справъ дрôбнѣйшихъ ухвалено поручити секціи IV-ôй внесенье радного д-ра Вайгля, щобы магістратъ поробивъ вôдповѣднѝ заходы коло установленя максимальныхъ цѣнъ на деякѝ артикулы поживы — (зъ причины дорожнѣ и довôльного пôдвышуваня цѣнъ). Д-ръ Вайгель опираe ся на законѣ державнôмъ зъ дня 15 н. ст. марта 1893 (ч. 39 В. з д.), котрый говорить: „Що-до дрôбнои продажи артикулôвъ, якѝ належать до конечныхъ потребъ щоденного житя, дальше що-до промыслу коминарского, канального, перевозового и промыслу, службы публичнои и торговои (въ руцѣ приватнôй) можуть бути означенѝ максимальнѝ цѣны. Такѝ тарифы мають бути установлюванѝ на внесенье репрезентаціи громадскои по выслуханю гадки палаты торговельнои и промысловои та дотычныхъ товариствъ; они важнѝ ажь до вôдкликаня лише для дотычнои громады“. — Рада ухвалила дальше внесеня комісіи спеціяльнои въ справѣ основъ, на якихъ маe бути заложена академія торговельна у Львовѣ. Пôсля предложеня комісіи, маe бути академія середною школою, удержуваною коштомъ правительства при спôвучасти громады, котра причинить ся рôчною пôдмогою 3.000 зр. Вôдповѣднѝ субвенціи мають дати такожь выдѣлъ краевый и палата торговельна. Тѣ предложеня будуть предметомъ переговорôвъ комісіи зъ представителемъ правительства, совѣтникомъ секційнымъ міністерства торговлѣ Гаймерлемъ, котрый приѣхавъ до Львова въ справѣ выставы краевои и академіи торговельнои. — Вкôнци передано до регулямінового трактованя внесенье радного д-ра Гольцера, щобы признати учителямъ шкôлъ середныхъ и урядникамъ магістрату 25% додатокъ дорожняный. Се потягне за собою около 45.000 зр. выдатку.

— **П. Ксеноф. Охримовичъ**, посолъ до рады державнои и на соймъ краевый, зложивъ достоинство бурмістра мѣста Дрогобича зъ причины непорозумѣнь и спорôвъ, якѝ повстали на послѣднôмъ засѣданю рады мѣскои дня 19 н. ст. мая. Тымчасове урядованье обôймивъ заступникъ бурмістра Гершъ Гольдгамеръ. Депутація горожанъ удала ся до бурмістра зъ просьбою, щобы вôдкликавъ свою резигнацію.

— **Передъ трибуналомъ касаційнымъ у Вѣдни** вôдбула ся дня 21 н. ст. мая розправа въ справѣ о. Гошовского и трехъ селянъ зъ Журавна. Якъ звѣстно, мавъ о. Гошовскій спôръ граничный зъ властителемъ Журавна Скшиньскимъ При тôй нагодѣ прийшло до заколоту и справа опинила ся передъ судомъ присяжныхъ въ Самборѣ, де засуджено о Гошовского на 10 днѣвъ а трехъ селянъ журавеньскихъ на 7 до 14 днѣвъ арешту. Отже вѣденьскій трибуналъ розглянувши внесену жалобу неважности и перевѣвши розправу, потвердивъ засудъ самбôрского суду що-до трехъ селянъ, а знѣсъ ёи що до о. Гошовского и приказавъ розписати нову розправу.

— **Панщизняни буки** ще примѣнюе одинъ дѣдичъ коло Залѣщикъ до своихъ слугъ, коли они зазнавши двôрскихъ роскошей, не хотять дальше оставати въ службѣ. Отже букомъ по двацять и пять велить дѣдичъ вычислювати кождому непослушному. Ну szlachecka бута выявляе справдѣ широку натуру, хочь часы Сасôвъ вже давно минули.

— **Папске бреве о почетныхъ крилошанахъ.** Папа и св. конгрегація замѣтили, що институція почетныхъ крилошанъ, що була колись родомъ епископского совѣта и складала ся зъ самыхъ мужѣвъ свѣтлыхъ, побожныхъ и моральныхъ, выродила ся зъ часомъ въ той способбъ, що нинѣ стали убѣгати ся о се достоиньство молодѝ и мало заслужени священики, а сли не можуть его одержати вôдъ свого епископа, старають ся о те въ другихъ епархіяхъ. Супротивъ такихъ надужить постановлюе папа Левъ XIII. въ своѣмъ бреве зъ 29 н. ст. сѣчня с. р.: 1) Если епископъ намѣряе именувати почетнымъ крилошанином священика зъ чужои епархіи, то повиненъ спытати о гадку свою власну капітулу, а крôмъ того повѣдомити ще и дотычного епископа, котрому кандидатъ пôдлягае, якѝ вôдзнаки намѣряе дати кандидатови зъ его епархіи. 2) Крилошанъ почетныхъ зъ чужихъ епархій не може бути много, именно число ихъ не може перевышувати трету

часть числа крилошанъ именованыхъ въ своїй епархіи. 3) Такій крилошане можуть лише въ тыхъ епархіяхъ уживати крилошаньскихъ вôдзнакъ и користати зъ привілегій, въ котрôй они займенованій — въ другихъ епархіяхъ не можна имъ тыхъ вôдзнакъ уживати. 4) Все те вôдносить ся и до займенованыхъ вже почетныхъ крилошанъ.

— **Ґенеральска візитація.** Przegląd пише: „Въ послѣдныхъ кôлькохъ мѣсяцяхъ повстали въ деякихъ мѣстахъ одного краю, що має значній залоги войсковій, непорозумѣня мѣжь населеньемъ цивільнымъ а вояками рôзныхъ ступенѣвъ. Въ кôлькохъ мѣсцяхъ прийшло навѣть до прикрыхъ наслѣдкôвъ. Супротивъ того поручили найвысшій власти войсковій строго своимъ пôдвластнымъ орґанамъ шанувати вôдносины краевій и поводити ся чемно зъ особами цивільного стану, а рôвночасно звернувъ пильну увагу на всѣ тій мѣста, въ котрыхъ лучили ся вже якій небудь споры мѣжь цивільными а членами арміи. Найшло ся мѣжь ними и десятьтысячне мѣсточко Б., де недавно офіцыры придержували вечерами перехожихъ за ковнѣръ и командуючи оклики, котрій переложенй на языкъ нѣмецкій звучали бы: Rechts schaut! Links schaut! выкручували ними на всѣ стороны. — Щобы розслѣдити вôдносины на мѣсци выѣхавъ тамъ зô столицѣ сего краю incognito въ цивільнôмъ одѣню одинъ зъ высокихъ достойникôвъ арміи, бачить ся ґенералъ. Прибувши до меты подорожѣ, станувъ въ мѣсцевôмъ готели, въ котрôмъ находить ся реставрація, а умѣстивши подорожный куферокъ въ готелевôй комнатѣ, вôйшовъ до реставраціи, щобы щось зъѣсти. При столѣ сидѣло кôлькохъ офіцирôвъ въ дуже веселôмъ настрою. Ґенералъ сѣвъ подальше, не хотячи перебивати тымъ панамъ. Однако вскорѣ почали падати вôдъ офіцирского столика що разъ острѣйшій дотепній замѣтки, що вôдносили ся до незнакомого чужинця. Коли тій замѣтки стали импертинентній, прикликавъ ґенералъ господаря реставраціи и попросивъ его, щобы заявивъ тымъ панамъ въ его имени, що ихъ поведенье неприличне. Очевидно не богато се помогло, противно подразнена честилюбивôсть офіцырска почала выявляти ся ще острѣйше. Ґенералъ выслухавъ спокôйно тій выливы негодованя, вставъ, заплативъ рахунокъ и обертаючи ся до реставратора, сказавъ голосно: „Скажѣть тымъ панамъ, що они всѣ импертиненты.“ По тыхъ словахъ зникъ ґенералъ въ дверехъ и пôйшовъ до своєи комнаты на поверсѣ, въ реставраціи жь закипѣла дѣйстна буря. Дорѣканя на незнакомого смѣльчака змѣшали ся зъ погрозами середъ загального крику и гамору. Вкôнци зъ хаосу зродило ся дѣло. Кôлькохъ найбôльше бундючныхъ участникôвъ пригоды предложило, щобы дôстати ся на гору до мешканя зухвальника и тамъ дати ему научку, якъ має шанувати офіцырскій мундуръ. Принято се предложенье зъ радостію и сейчасъ середъ грôзныхъ окликôвъ приступлено до нападу. Однако готелевій дверѣ були замкнений. Кôлькома сильными ударами вывалили ихъ офіцыры и... понѣмѣли зô страху. При столѣ сидѣвъ незнакомый панъ въ ґенеральскôмъ мундурѣ и писавъ рапортъ до команды въ столичнôмъ мѣстѣ. Очевидно змѣнило ся положенье радикально въ млѣ ока. Ґенералъ закомандувавъ сухо словами, котрій переложенй на нѣмецкій языкъ звучали бы antreten и бутній офіцыры станули рядомъ якъ журавлѣ. Наступило писанье по черзѣ всѣхъ назвищь, котрій зъ трудомъ выдушивъ кождый офіцыръ, а вôдтакъ чемне adieu, кинене ґенераломъ на пращанье. Епільоґъ, безъ сумнѣву, не мусѣвъ бути веселый“.

— **Дрôбній вѣсти.** Д-ръ Климъ Живицкій посолъ на соймъ краевый померъ передвчера въ Тернополи. — У Львовѣ померъ вчера властитель дому банкового Августъ Шелленберґъ.

— На порученье одного заступника фабрика правдивыхъ французскихъ паперцѣвъ цеґаретовыхъ „Le Griffon“ сконфісковано въ однôй будапештеньскôй фабрицѣ наслѣдуваня тыхъ же паперцѣвъ.

— **Великаньска фляшка ґісґіблєрскои воды**, котра выкликала минувшого року таку сензацію на выставѣ въ Чікаґо, находить ся теперь у Вѣдни на выставѣ средствъ поживы и становить въ ротундѣ одинъ зъ найзамѣтнѣйшихъ предметôвъ. Фляшка высока на 15 метрôвъ, представляє міліонову розсылку загально звѣстнои квасноі воды и стоить на пôдмурованю, довкола котрого громадять ся всѣ продукты Маттонього, якъ земля болотниста, такій-же лугъ, болотный екстрактъ, щавова ґісґібльерска вода, королѣвска жерельна гôрка вода и вода зъ т. зв. жерела „Ґуберъ“, приналежного державѣ, а котрого ґенеральне заступництво має фірма Генрика Маттонього. Находять ся тамъ такожь численній брошуры, виды мѣсць купелевыхъ Ґісґібель Пухштайнъ коло Карльсбаду и солоныхъ купелѣвъ Єлисаветы коло Будапешту та плякаты майже у всѣхъ важнѣйшихъ языкахъ. Цѣлôсть робить справдѣ инпонуюче вражѣнье и звернула навѣть на себе увагу Найясн. цѣсаря Францъ Іосифа при отвореню выставы.

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телєфонъ н-ръ 468. Въ мѣсяцю цвѣтни 1894 року въ вôддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 665 внесень на суму 2,202.354 зр. а. в. а выставлено поліцъ 594 на суму 1,999.072 зр. а. в. Вôдъ 1 сѣчня до 31 цвѣтня 1894 р. внесено 2.495 внесень на 8,052.556 зр. а. в., а выставлено 2.157 полісъ на суму 7,000.705 зр. а. в. Заповѣджений, шкоды въ тôмъ вôддѣлѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 цвѣтня 1894 р. выносять 739.109 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вôддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1893 року 162.807 927 зр. въ капіталахъ и 201.214 зр. а. в. въ рентахъ на 56 048 полісахъ, на що резервовано въ готôвцѣ 39,757 609 зр. а. в. Заплачений шкоды въ 1893 р. въ вôддѣлѣ житьевôмъ выносять 1,899.393 зр. а. в., а для всѣхъ галузей вôдъ часу заложеня товариства (1831 року) пôсля щорôчныхъ выказôвъ выплачено 262,401.706 зр. 51 кр. а. в.

Товариство признає належачимъ до чинноі арміи або обороны краєвои на случай вôйни важнôсть забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чинноі служби, вартôсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь преміи. 4102

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

О. Василій Островскій, завѣдатель парохіи въ Виноградѣ, деканата жукôвокого, епархіи станиславôвскои упокоивъ ся по довгôй и тяжкôй недузѣ дня 23 н. ст. мая въ 37-ôмъ роцѣ житя, а 8-ôмъ священьства. Покôйный бувъ примѣрнымъ и трулюбивымъ священикомъ и пôднѣсъ дуже парохію Виноградy, тожь полишивъ по собѣ щирый жаль у парохіянъ и знакомыхъ.

Амврозія зъ Блоньскихъ Децкова, жена пароха въ Луцѣ, епархіи перемыскои, упокоила ся въ Луцѣ повѣта самбôрокого дня 24 н. ст. мая въ 47-ôмъ роцѣ житя.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурсы.** Окружна рада шкôльна въ Рогатинѣ розписуе конкурсъ на кôльканацять посадъ учительскихъ зъ речинцемъ до 1 н. ст. липня.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла офіцияла почтового Ив. Брассона зô Львова до Сянока.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 26 мая. Тутешній круги говорять, що Россія доперва тогдѣ кинула бы неутральне становище що-до сербскихъ справъ, коли-бъ Миланъ хотѣвъ здетронізувати сына. — Д-ръ Векерле прибувъ сюда вчера, а доперва нинѣ буде на авдієнціи у цѣсаря.

Колошваръ 26 мая. Въ процесѣ румуньскôмъ запавъ вчера вырокъ. Головный обжалованый Ратію засужденый на два роки, инший обжалованій вôдъ 1 до 5 лѣтъ тяжкои вязницѣ. Засужденій зголосили вôдкликъ.

Парижъ 26 мая. Буржоа два разы не приймивъ димісіи, щобы утворити новый кабінетъ. Теперь переговорюють зъ Бріссономъ и вôнъ мавъ вже пôдôймитись місіи утвореня радикальне міністерство.

Петербургъ 26 мая. Розповсюднованій ґазетами вѣсти про заговôръ и численній арештованя не мають тривкои основы, а зновъ мають на цѣли пошкодити россійскôй торговли.

Римъ 26 мая. Въ консулярнôмъ и дипльоматичнôмъ тѣлѣ мають зайти значній змѣны осôбъ.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 8—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

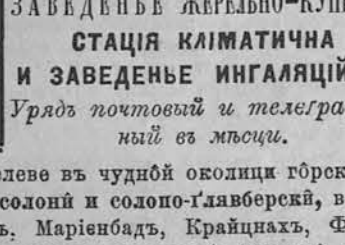

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Поручає ся звертати увагу на сей выпаленый знакъ на корку и на червону етикету орла, а то яко на охорону противъ частого фальшованя (IX.)

МАТТОНІОГО

Ґісґіблєрскои воды щавовои.

Tinct. capsici compos.
(Pain Expeller),
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко 4928 правдивій.

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручає найдешевше 2537

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Зелѣзницею Кароля Людвика зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

ТРУСКАВЕЦЬ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

СТАЦІЯ КЛІМАТИЧНА

И ЗАВЕДЕНЬЕ ИНГАЛЯЦІЙНЕ.

Урядъ почтовый и телеґрафічный въ мѣсци.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

Мѣсце купелеве въ чудній околици гôрскій (400 м. н. р. м.) богате въ жерела: солонй и солопо-ґлявберскій, вповнѣ заступаючій Киссінґенъ, Гомбурґъ, Маріенбадъ, Крайцнахъ, Фейнгавзенъ, Вісбаденъ и т. д. жерело алькалічне, численній сѣрчанй, боровиновй, велѣзистій отже выдає купелѣ: солоно-сѣрчастій, намулово-солонй, боровиновй. Натриски носовй. Лѣченье електричностію. Масажь. Женгиця. Молоко. Тушѣ зъ солодкои воды.

Заведенье нгаляційне системы Васмута. — Приладъ до суспензій.

Лѣченье въ Трускавци поручають въ недугахъ золотушныхъ, гôстцевыхъ, килевыхъ, сифілістичныхъ, въ довгихъ недугахъ полученыхъ вô слезѣньемъ, въ недугахъ дорôгъ мочевыхъ, особливо злогахъ въ ниркахъ и мѣхури, недугахъ жѣночихъ, шкôрныхъ и нервовыхъ, въ терпѣняхъ дорôгъ вôддыховыхъ, особливо въ астмѣ.

Ординують лѣкарѣ: Д-ръ Авреліи Пльохъ, цѣс. совѣтникъ зъ Ярослава, д-ръ Зенонъ Пельчарь зъ Кракова и д-ръ Штайнгавзъ зô Львова пенс. ц. к. лѣкарь повѣтовый.

Заведенье мае понадъ 300 комнатъ цѣлкомъ устроєныхъ вôдъ 50 кр. до 3 зр. денно.

Церковь, каплиця латиньска, читальня для женщинъ и мужчинъ, касино, добôрна орхестра, гарна саля балева, фортепянъ, прилады до товарискихъ забавъ якъ: крокетъ, лявнъ-теннісъ, білярдъ и кругольня, 6 реставрацій, мѣжь ними одна заведеня, цукорня, кавариа, скверы прегарній, пречудній проходы, екскурзіи въ горы, ревніоны, концерты, театръ аматорскій.

Аптика и складъ всѣхъ водъ краевыхъ и заграничныхъ.

Вôдъ 25 мая до 1 липня и вôдъ 15 серпня до 25 вересня мешканя въ домахъ заведеня о 30% дешевшій.

Убогій заосмотренй свѣдоцтвомъ убожества, вôдъ ц. к. староства будуть увзглядненій лишь въ першôмъ и третôмъ сезонѣ.

Всѣлякого рода замовленя приймае и всѣлякій поясненя подае Зарядъ жерельный въ Трускавци.

(Передрукъ не платить ся). 176 3—6

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опаков.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 70—104

Окутя до меблѣвъ, бронзы и нікле въ великôмъ выборѣ
4535 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).
Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

!!! Найбôльшій тріюмфъ !!!

Ориґінальнй женевскій ґольдиновй ремонтоаровй годинники кишеневй

Лише зр. **5.—** коштують нашій **правдивій женевскій ґольдиновій годинники.**

Лише зр. **5.—** коштують нашій **правдивій женевскій ґольдиновій годинники.**

Вже звыжь 20.000 штукъ въ ужитю, вôдзначенй тысячами похвальныхъ письмъ.

Тій нововынайденій антімаґнетичній ориґінальній ґольдиновій ремонтоаровій годинники кишеневій не можуть навѣть фаховій знатоки вôдрôзнити вôдъ правдивыхъ золотыхъ годинникôвъ задля ихъ пречудного и елеґантного выкôнченя Чудесно цизельованій покрывы остають все незмѣненій. Знаменито функціонуючій ніклевій верки, за котрыхъ добрый хôдъ дає ся 3-рôчну ґарантію, выкликують подивъ знатокôвъ.

Тій годинники продають ся за штуку лише по 5 зр.

Женевскій ґольдиновій савонетъ-ремонтоары лише 6 зр.

Дамскій ґольдиновій годинники въ брошками Шателє зр. 8·50.

Ґольдиновій ланцушки „Президентъ“ по 1·20 зр., Ґольдиновій подвôйній ланцушки „Имперіяль“ по 2·40 зр., ґольдиновій перстенѣ „Маркі“ по 1·20 зр.

Лише въ центральнôмъ складѣ годинникôвъ ґольдиновыхъ РІКСА у Вѣдни

II/2 Praterstrasse 16.

Илюстрованій цѣнники годинникôвъ ґольдиновыхъ и прикрасъ 5 кр.

Американьскій ґольдиновій ремонтоары 3·25 зр. 160 3—3

Вôдъ року 1868

БЕРҐЄРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкôрнѣ, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко ґіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. Берґера мыло смоляне мае 40% смолы деревноі и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнѣ и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручає ся слѣдуючій заслугуючій на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели** зъ смерековыхъ шишлькъ и таке-жь **мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве** на червенôсть лица; **мыло веснянкове** дуже успѣшне; **мыло таннове** противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волоса; **мыло до зубôвъ**, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Ґ. Блюменфельда, А. Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Рящевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 8—24

4874 8—52

Важне для кождои господинѣ и матери!

Признано яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Seb. Kneipp

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть одинокою зô смакомъ и запахомъ правдивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додае ся еи до кавы одну третину, вôдтакъ половину и бôльше.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть длятого такожь въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить такожь еи шкôднй здоровлю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

выроблюе ся теперь такъ знаменито, що можна еи зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый спосôбъ.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

поручае ся выразно лѣкарскими повагами, бо мае въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживанй суроґаты кавы нѣколи не можуть осягнути". 4975 10 24

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

навѣть если еи чистою не ся есть дуже вôдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дôстати можна всюды — ½ клґ. 25 кр.

Бачнôсть! Треба купувати лише бѣлй оріґінальнй пачки зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ Катрайнеръ!

Дякъ, зъ дуже добрымъ голосомъ, знаючій дуже добре уставъ церковный, зъ вôдзначаючими свѣдоцтвами, самъ одинъ, вдовець въ середныхъ лѣтахъ глядае мѣсця. Зголошуваня просить ся адресувати до о. Александра Левицкого сотрудн. въ Олеську.

ДО АМЕРИКИ

за 7—8 днѣвъ.

КАНАДА

и Сполученй Державы.

Білеты на скорй пароходы лініи Кунардъ замѣсть 80 **лише 40 зр.**

Близшй поясненя и проспектъ даромъ у одиноко концес. ґенеральныхъ заступникôвъ

Б. Карльсберґъ и С-ка

Роттердамъ, Maaskade 20.

Кождый мужчина одержить вôдъ канадійского правительства 250 прускихъ морґôвъ вôльнои землѣ 177 4-5

Заступникôвъ всюды глядае ся.

БАРАБОЛѢ

добôрнй продае зарядъ дôбръ Гуменець почта Щирець по цѣнѣ умѣренôй. 186 7—7

Хлопця до науки лякерництва або сѣдлярства приймае робôтня повозова Глиньскій и Гарра въ Залѣщикахъ. 197 1—3

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости бразвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеевани и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4913 84—104

БЮРО М. ВОНСОВИЧЬ

Сикстуска ч. 3. І поверхъ

поручае крôмъ ґувернантокъ, учительокъ, офіціялістôвъ, всяку добôрну службу 18) 3—?

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта" по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ" рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнй.

Поручае фірма

Болеславъ Цибульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ у Львовѣ, готель Францускій.

Штуки пробнй высылае ся вôдворотною почтою 196 2—12

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВÔВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ч. 6.

поручае свôй найбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 12—50

КАРПАТСКЙ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдивй Правдивй

тôлько зъ такимъ охороннымъ знакомъ.

КАРПАТСКА КОСА есть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; **она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплюе ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняе.**

Тй косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблистои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягае въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости е дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, **одна въ одну е гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.**

Вôстре заосмотрене **острымъ** наклепкомъ, що вôдъ кôнця до кôнця е **однаково тонкій** вôдъ кôнця до кôнця **однаково широкій.** Люде, котрй на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса е всюды **однаково тверда и гнучка.**

Клепати косу досыть разъ на **пару днѣвъ,** вôстре притуплюе ся такъ **помалу и такъ незначно,** що разъ его поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100,** а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краева чи загравична коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскае на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ, якй по части выкидае не за косу, а за кавалокъ бляхи.

Карпатскй косы Мінцера можна **такожь точити,** такъ, що ихъ тогдѣ и клепа и не треба. Наострени и бляху перетнуть, а не выщерблять ся. Де косять на выпередки, тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого е наша коса.

Всякому, хто въ насъ купуе, мы ручимо вже за те, що всѣ нашй косы, одна въ одну, е такй, якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжнй косы, такй, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаесь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштуе	1·—	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр. а в.
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр, за молотокъ 1 зр.

Косы посылаемо заразъ вôдворотною почтою, але тôлько за готовй грошѣ, або за послѣплатою (Nachnahme.) Почту оплачуемо самй, числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. *Хто бере вôдразу* **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуемо самй.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣе.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюемо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена. 190 1—14

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, ткаными, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй въ провінціи надсыланй порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 54—?

Жадайте лише „ЗАХЕРЛІНА"

бо то средство, що дѣлае найскорше и найпевнѣйше

Убиваючи всѣ роды насѣкомыхъ.

Що може лѣпше промавляти за его недостижимою силою и добротою, якъ не успѣхъ его **нечуваного розширеня,** въ наслѣдокъ чого нема такого другого средства, котрого вôдбуту не перевысшувавъ бы „ЗАХЕРЛІНЪ" бодай десятки разôвъ.

Однако жадайте все **запечатанои фляшки** й лише зъ написомъ „ЗАХЕРЛЬ". Всьо инше то безвартне наслѣдуванье. 90 5—8

Фляшки коштують: 15, 30, 50 кр. 1 зр. 2 зр, машинки до розсыпуваня 30 кр.

Склады всюды тамъ, де вывѣшенй плякаты Захерліна.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Балей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 109. Львôвъ, Понедѣлокъ 16 (28 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Письмо зъ Вѣдня.

[Парляментарнѣ вôдносины. — Рускій клюбъ.]

Щобы добре розумѣти парляментарнѣ и політичнѣ подѣѣ въ Австріи, треба знати близше складъ австрійского парляменту и вôдносины въ нѣмъ. Въ „Дѣлѣ“ була вправдѣ подана о тôмъ звѣстка, але ще въ давнѣйшôмъ часѣ передъ трома роками, а вôдъ тогды обставины не въ однôмъ взглядѣ значно змѣнили ся.

Палата послôвъ, складаюча ся, якъ звѣстно, зъ 353 членôвъ, розпадає ся теперь на 11 клюбôвъ, котрѣ подаю въ порядку числа ихъ членôвъ: 1) Сполучена нѣмецка лѣвиця 110 членôвъ; 2) Коло польске 57 членôвъ; 3) Клюбъ консервативныхъ послôвъ [Гогенварта] 55 чл.; 4) Klub neodvislých poslanců českých [молодо-Чехи] 38 чл.; 5) Клюбъ нѣмецкого сторонництва національного 17 член.; 6) Клюбъ послôвъ христіяньско-соціяльныхъ [антісеміты] 11 чл.; 7) Клюбъ ліберального центра [Коронінього] 10 чл.; 8) Hrvatsko-slovenski klub 10 чл.; 9) Moravský klub 8 чл.; 10) Klub neodvisnih hrvatskih i slovenskih zastupnika 5 чл. [вôнъ тримає ся завсѣгды и безусловно молодо-ческого клюбу, такъ що творить зъ нимъ мовь бы одну цѣлôсть]; 11) Рускій клюбъ 5 чл. Крôмъ тыхъ клюбôвъ єсть 27 послôвъ дикихъ. Такъ званый клюбъ Лінбахера не єсть властивымъ клюбомъ, лише вôльною спôлкою „задля охороны парляментарныхъ правъ“; до неи належить 18 послôвъ, т. є. 7 антісемітôвъ, 5 нѣмецкихъ націоналôвъ, 3 „независимѣ“ Хорваты и 3 дикѣ. Друга така вôльна спôлка такожь пôдъ предсѣдательствомъ Лінбахера, єсть „Спôлка аґрарна“, до котрои належить 49 послôвъ: молодо-Чехи, нѣмецкѣ націоналы, антісеміты, консервативнѣ и иншѣ.

Передъ трема роками, т. є. по новыхъ выборахъ и настаню теперѣшнои сесіи, було лише 9 клюбôвъ. Именно не було обохъ клюбôвъ хорватско-словѣньскихъ, бо всѣ ихъ теперѣшнѣ члены належали тогды до клюбу Гогенварта, котрый складавъ ся зъ 72 послôвъ. Такожь въ иншихъ клюбахъ наступили бôльшѣ або меншѣ змѣны; ненарушеными що-до числа членôвъ зôстались тôлько нѣмецка лѣвиця и польске коло. Всѣ клюбы суть пôдъ національнымъ взглядомъ що-до складу свого бôльше-менше одностайнѣ; тôлько клюбъ Гогенварта складає ся зъ Нѣмцѣвъ [клерикалôвъ], Чехôвъ [февдалôвъ], Словѣнцѣвъ, Румунôвъ и 1 Русина.

Пôсля народностій заступництво парляментарне представляє ся такъ:

1) Нѣмцѣ мають 176 послôвъ, отже 1 нѣмецкій посолъ припадає на 48.000 нѣмецкои людности; тѣ послы розмѣщенѣ въ пятьохъ, а сли возьмемо дикихъ мовь-бы окремый клюбъ, то въ шѣстьохъ клюбахъ, а именно: 110 въ нѣмецкôй лѣвици, 17 въ клюбѣ нѣмецкихъ націоналôвъ, 11 въ клюбѣ антісемітôвъ, 24 въ клюбѣ консервативнôмъ, 3 въ ліберальнôмъ центрѣ и 11 межи дикими. Нѣмцѣ двохъ першихъ клюбôвъ, такожь 2 антісеміты и 3 дикѣ суть пôдъ взглядомъ національнымъ нетолерантнѣ, прочѣ толерантнѣ.

2) Чехи мають 66 послôвъ, т. є. 1 на 83.000 людности, въ чотирохъ клюбахъ: 38 въ молодоческôмъ, 8 въ моравскôмъ, 17 межи консервативными [т. є. ческу шляхту, пôдъ взглядомъ національнымъ досыть невыразну] и 3 меми дикими.

3) Поляки мають 56 послôвъ, 1 на 66.000 людности, всѣхъ въ однôмъ клюбѣ.

4) Русины мають 9 послôвъ [єсли Криницкого, котрый въ рр. 1873—1879 належавъ до руского клюбу, можна ще уважати Русиномъ] т. є. 1 на **345.000** людности, въ чотирохъ клюбахъ: 5 въ „рускôмъ клюбѣ“ [Мандичевского, Охримовича, Пôдляшецкого, Барвѣнского и Вахнянина], 1 въ консервативнôмъ [д-ра Воляна], 1 въ польскôмъ колѣ [Криницкого] и 2 дикихъ [Романчука и Телишевского].

5) Словѣнцѣ мають 15 послôвъ, 1 на 78.000 людности въ чотирохъ клюбахъ: 7 въ клюбѣ консервативнôмъ, 6 въ хорватско-словѣньскôмъ, 1 въ „независимôмъ“ хорватско-словѣньскôмъ, а 1 дикого.

6) Сербо-Хорваты мають 9 послôвъ, 1 на 72.000 людности, въ трехъ клюбахъ: по 4 въ обохъ хорватско-словѣньскихъ клюбахъ и 1 дикого [єдиного Серба].

7) Италіянцѣ мають 14 послôвъ, 1 на 48.000 людности, въ двохъ клюбахъ: 7 въ ліберальнôмъ центрѣ а 7 межи дикими.

8) Румуны мають 4 послôвъ, 1 на 52.000 людности, всѣхъ въ однôмъ клюбѣ, консервативнôмъ.

Наконець є 4 послы невыразнои національности, межи ними Вôрменинъ зъ Буковин д-ръ Стефановичь.

Пôдъ взглядомъ національного становища єсть клюбôвъ правительственныхъ 5 а опозиційныхъ чи независимыхъ 6.

До коаліціи правительственнои належить нѣмецка лѣвиця зъ 110 членами, 2) польске коло зъ 57, 3) клюбъ консервативный зъ 55 и 4) клюбъ Коронініого зъ 10 членами, наконець 5) рускій клюбъ зъ 5 послами. Отже разомъ 237 послôвъ.

До опозиціи належать: 1) коаліція славяньска, зложена зъ 4 клюбôвъ зъ 61 членами, т. є. 38 молодо-Чехôвъ, 8 Мораванъ и 15 Словѣнцѣвъ та Хорватôвъ [въ двохъ клюбахъ]; 2) антісеміты числомъ 11; 3) переважно такожь нѣмецкѣ націоналы числомъ 17. Отже разомъ 89.

Наконець межи дикими послами єсть бôльше або менше правительственныхъ 14, а бôльше або менше опозиційныхъ 13.

Такимъ дѣломъ правительственне сторонництво мало бы 251 а опозиційне 102 членôвъ. Однакожь въ дѣйстности правительство не може числити на такъ велике число голосôвъ; н. пр. при законахъ валютовыхъ голосувало за правительствомъ лише 166 а противъ правительства 106 послôвъ. Особливо непевный єсть клюбъ консервативный, котрый властиво єсть тôлько конґльомератôмъ послôвъ зъ рôзными напрямами, щó хотять мати користи зъ належаня до великого клюбу а не мають куды инде притулити ся; дисципліны клюбовои тамъ властиво нема нѣякои и майже въ кождôй справѣ поодинокимъ посламъ лишає ся до волѣ голосувати такъ, якъ кому подобає ся. Окрôмъ спôльнои консервативнои идеи ще бôльше лучить членôвъ того клюбу повага предсѣдателя ґр. Гогенварта.

Маленьке єсть число Русинôвъ въ парляментѣ, але и они могли бы мати безъ порôвнаня бôльшій вплывъ, якъ теперь, при иншôмъ поступованю. Насампередъ треба бы, щобы всѣ 8 [т. є. разомъ зъ д-ромъ Воляномъ, хочь безъ Криницкого] творили оденъ клюбъ, але такій, котрый бы бувъ рѣшеный до всякои політики, пôсля потребы, отже и до острои опозиціи. Н. пр. евентуальнôсть приступленя такого руского клюбу, отже и цѣлого народу руского въ Галичинѣ и Буковинѣ, до славяньскои коаліціи, за чимъ пôйшла бы и решта Словѣнцѣвъ, мала бы велике моральне значѣнье, и всѣ сферы инакше числились бы зъ Русинами, коли-бъ щось такого на-серіо могли припускати. Але єли має ся напередъ тую певнôсть, що бôльшôсть рускихъ послôвъ зовсѣмъ въ опозицію не-пôйде, хочь бы рускій нарôдъ и якъ незадоволеный бувъ зъ свого положеня, то по що зъ ними числити ся и на нихъ оглядати ся?...

Рада державна.

На засѣданю палаты послôвъ въ суботу предложивъ міністеръ торговлѣ ґр Вурмбрандъ торговельну конвенцію зъ Россією, заключену 18 мая 1894 р. въ Петербурзѣ.

Приступлено до порядку дневного.

Референтъ пос. Беръ предложивъ проєктъ закона, котрымъ признає ся три міліоны зр. кредиту на будову середныхъ шкôлъ и семинарій учительскихъ. Передъ будовою кождого нового будынку внесе правительство спеціяльный проєктъ закона. — Ухвалено въ другôмъ и третôмъ читаню.

Принято договоръ торговельный Австро-Угорщины зъ Испанією.

Референтъ пос. Гальвіхъ предложивъ проєктъ договору торговельного зъ Румунією. Въ мотивахъ вказавъ референтъ на шкоды, якѣ нанесла вôйна цлова австрійскому промыслови; можна обчислити, що австро-угорскій експортъ втративъ 385 міліонôвъ франкôвъ въ наслѣдокъ сеи вôйны цловои.

Пос. Поперъ высказавъ симпатіи, зъ якими цѣла Буковина повитає сей договоръ торговельный зъ Румунією, при чôмъ не залишивъ вказати, на якѣ шиканы выставленѣ австрійскѣ купцѣ и промысловцѣ зô стороны румуньскихъ властей. При кôнци своеи промовы звернувъ пос. Поперъ на фактъ, поданый пос. Цурканомъ въ палатѣ послôвъ. Пос. Цурканъ сказавъ, що одна буковиньска учителька жидôвка бере вôдъ школярѣвъ такѣ дарунки якъ яйцѣ, сыръ, овочѣ, кукурудзу и иншу ярину та въ сей спосôбъ наклонює ихъ до крадежи. Засады жидôвскои реліґіи дозваляють на таке нарушенье моральности, єсли тôлько розходить ся о ґешефтъ. Противъ того высказу застерѣгъ ся пос. Поперъ, згадуючи, що въ Буковинѣ єсть одинъ священикъ, архімандритъ, котрый позичає грошѣ на лихву, а помимо того нѣхто не робить закиду мовь бы таке поведенье годилось зъ засадами греко-православнои реліґіи.

Пос. Єнджейовичь высказавъ ся прихильно о договорѣ торговельнôмъ, лишь звертавъ увагу правительства на потребу строгого пильнованя границѣ, щобы не вводжено черезъ границю зараженои худобы.

По промовѣ пос. Демля забравъ голосъ референтъ пос. Гальвіхъ и поручивъ правительству увзгляднити замѣтки, пôднесенѣ бесѣдниками.

Наступили фактичнѣ спростованя.

Пос. Люеґеръ запримѣтивъ, що пос. Поперъ вывѣвъ пôдъ дискусію безъ найменшои причины зновъ квестію жидôвску. [Пос. Бльохъ, що въ часѣ промовы пос. Люеґера пôдôйшовъ близько бесѣдника, перебивавъ єму разъ въ разъ. Заразъ на початку вкололи Бльоха слова „жидôвска квестія“ и вôнъ справивъ „антісемітска“ квестія.] Мы не пôдбурюємо нарôдъ, лишь поучуємо просто о єго обовязкахъ, вказуючи народови, зъ якои стороны грозить єму небезпечнôсть и стараємось наклонити нарôдъ до обороны противъ тыхъ небезпечностей. Пос. Поперъ сказавъ, що мы вôдтягаємо нарôдъ вôдъ мирнои роботы. Се неправда; мы напоминаємо на вѣчахъ, щобы нарôдъ пильно бравъ ся до роботы, але заразомъ и не дававъ собѣ забирати трудôвъ своеи пильности. Напоминаємо нарôдъ, щобы не руководивъ ся инстинктомъ, а лишь розумомъ. Поучаємо нарôдъ о єго ворогахъ, але не кидаємо на нѣкого клеветы, лишь говоримо завсѣгды чисту правду. Мы нѣколи не накинулись на рабіна въ такій спосôбъ, якъ се зробивъ пос. Поперъ. И зновъ дозволено жидови въ тôй палатѣ говорити въ такій спосôбъ про-

3)

Подружє зъ любови.

[*Зъ шведского.*]

(*Конець.*)

Гнѣздочко вынайдене панею Ользонъ, стало внедовзѣ потѣсне для зростаючои родины, коли мѣжь тымъ дохôдъ Сорена зовсѣмъ не збôльшавъ ся. Зъ кождымъ днемъ спадали на молоду невѣсту новѣ обовязки и клопоты; Марія, якъ яло ся моторнôй и честнôй женщинѣ, не вôдсувала ся вôдъ нихъ — однакъ, по правдѣ, се тяжка доля недостатнои молодицѣ, обтяженои дрôбными дѣтьми, особливо, сли здоровлє не зовсѣмъ служить. При роботѣ, въ метушни вôдъ раня до ночи, Марія втратила давну свою веселôсть, стала хмарна, ѣдка. Неразъ думала про молодѣ дѣвчата, що бажали выйти замужь, о мущинахъ, котрѣ глядали щастя въ подружю; ѣй пригадувались власнѣ мысли передъ вѣнчаньемъ — то, що ѣй тогдѣ говорено, и то чого вôдтакъ сама досвѣдила въ житю. Въ такихъ хвиляхъ обнимавъ єи жаль до тыхъ, котрѣ, якъ ѣй теперь здавалось, обманули єи. Пôсля утертого розумѣня, Марія була дѣвчиною дуже добре выхованою. Не мала найменшого понятя о нѣ однôй темнôй, прозаичнôй сторонѣ житя, натомѣсть знаменито знала, що любовь найвысше добро, що єи треба высше ставити розуму, що она одинока основа подружнього щастя. Про дѣтей, Марія почала мыслити доперва по вѣнчаню и тôльки зъ досвѣду зрозумѣла, що значить мати дѣти. На выбôръ книжокъ, котрѣ любила читати, коли була дѣвчиною, звертали пильну увагу: Ѣй пôдсували найдобôрнѣйшѣ книжки, що трактували о обовязкахъ женщины. Зъ тыхъ творôвъ она довѣдувалась, що призначѣнье женщины — бути жѣнкою, а обовязокъ — любити мужа. Надто зъ иншихъ приступныхъ книжокъ довѣдалась, що є люде злѣ, котрѣ стають на перепонѣ щастю коханкôвъ, однакъ правдива любовь поборює всѣ перепоны и завсѣгды побѣджує. Ще иншѣ книжки мовили, що тôльки тѣ люде нещасливѣ, що спроневѣрюють ся своимъ идеаламъ.. Марія не зрозумѣла того докладно, але приймила рецепту за вѣру...

Она мала колись правдиве замилованье до поезіи и добре знала поетôвъ, котрыхъ дозволювано ѣй читати. Вôдъ нихъ довѣдалась, що подружє рѣчь дуже поважна, що до заключеня подружя треба благословеня священика, що та звязь заключуєсь передъ лицемъ неба, якъ заручины передъ лицемъ згромадженыхъ гостей въ балевôй сали. И кôлько разôвъ давнѣйше за дѣвочихъ часôвъ Марія роздумувала о подружю, все ѣй здавалось, що дивить ся въ чародѣйне зеркало. Въ очахъ миготѣли аморки и звивали вѣнки зъ цвѣтôвъ, бузьки на широко розпростертыхъ крилахъ приносили „золотоволосыхъ ангеликôвъ“: въ дали видно було маленьку хатину, однакъ доволѣ простору, щобы помѣстити цѣлу безлѣчь земного щастя. Въ хатинѣ сидѣла идеальна пара подругôвъ, дивились на себе посполу, потонули у власнôмъ щастю... И не найшовъ ся нѣколи досыть брутальный чоловѣкъ, щобы ѣй сказати: „Погоди, дѣвчино, житье зовсѣмъ не таке, якъ ты собѣ малюєшь. Ходи за мною и споглянь на той рай зъ боку, зъ по-за кулісъ. Пересвѣдчишь ся, що все, на що ты дотеперь дивилась, було паперовою прикрасою!“

Охъ, бѣдна панѣ Соренъ мала теперь ажь надто нагоды дивитись на прикрасу зъ по-за кулісъ!

Въ першихъ часахъ по вѣнчаню панѣ Ользонъ часто вôдвѣдувала молодыхъ подругôвъ и навкучувалась имъ своими радами. Однакъ обоє зносили се терпеливо, бо-жь почувались до обовязку нескôнченои вдяки для Ользонôвъ. Але зъ ходомъ часу, запалъ старои опѣкунки значно остуденѣвъ, коли-жь до дому Соренôвъ завитавъ недостатокъ, а по нѣмъ неладъ и журба, коли панѣ Ользонъ вже не могла чванитись своимъ дѣломъ, цѣлковито перервала свои вôдвѣдины. Кôлька разôвъ сама Марія глядала теперь у неи рады, панѣ Ользонъ збувала єи зъ такою явною неохотою, що остаточно зразила єи до себе. Въ товариствѣ, коли бесѣдувано про Соренôвъ и коли хто высказувавъ спôвчутье для молодои жѣнки, обтяженои дѣтьми при такихъ чемныхъ средствахъ до житя, панѣ Ользонъ звычайно говорила свою думку про неи: „Впевнюю васъ, що Марія навѣть при бôльшихъ достаткахъ и безъ дѣтей не дала-бъ собѣ рады. Треба єи знати“. Тутъ панѣ Ользонъ творила рухъ, що мавъ означати, що Марія була въ найвысшôй ступѣни негосподарна и марнотравиця.

Панѣ Соренъ, такъ само, якъ єи чоловѣкъ, дуже рѣдко бувала въ товариствѣ, а на выступы мала одиноку, вôдвѣчну, несчислену скôлькôсть разôвъ перероблювану сукню. Звычайно полишано молоду жѣнку на боцѣ саму, або, що найбôльше, зъ якою старою, воркôтливою ѣймостію, передъ котрою могла до сыта нажалуватись на дорожню господарскихъ продуктôвъ. Тымчасомъ молодѣ дѣвчата, окруженѣ роємъ молодѣжи и займаючи перше мѣсце въ сальонѣ, милосердно споглядали на паню Соренъ и перешептувались ось такими увагами: „Справдѣ се обурює, що теперь навѣть молодѣ замужницѣ скоро тратять почутье красного, а лишь умѣють говорити о господарствѣ!“

Въ першихъ рокахъ подружя многѣ приятельки Маріи, якъ и панѣ нотарева, радо єи вôдвѣдували. Всѣ одушевлялись єи гнѣздочкомъ, а „золотоволосого ангелика“ треба було боронити вôдъ поцѣлуѣвъ и выбухôвъ надмѣрнои любови. Теперь вже нѣодна зъ тыхъ дѣвчатъ не заглядає до родины, де мѣсце пристроєныхъ гаптоваными одягами ангеликôвъ, займили немытѣ дѣтища, що ихъ гонено зъ кôмнаты на видъ идучихъ гостей, и що лишали по собѣ на помостѣ порозкиданѣ забавки, на крѣслахъ кусники хлѣба зъ масломъ, а въ воздусѣ той специфічный запахъ, котрый „добре выхованѣ“ люде зносять єдино въ кôмнатѣ власный дѣтей... И такъ то волѣкло ся неясне житье Маріи зъ дня на день, въ тяжкôй, безупиннôй, ненастаннôй праци. А коли чоловѣкъ, вечерами, жалувавъ ся передъ нею, що знемôгъ ся працею надъ силы, Марія глядѣла на него вызываючо и кидала коротку увагу: „Не знаю, хто зъ насъ бôльше працює“...

тивъ нашого священика. Пос. Поперъ каже, що антісемітизмъ щезне. Розумѣєсь, що до того прийде, але ажь тогдѣ, коли не стане послѣдного жида.

[Антісеміты и ґалерія громко оплескують. Се лютить пос. Бльоха и вонъ кричить: О, того нѣколи не дожнете! – Пос. Люеґеръ: Забирайте ся водси; идѣть собѣ тамъ до Полякôвъ; що васъ то обходить! Вы, рабіне д-ре Бльоху, выбранї корупціею!]

Пос. Поперъ ще разъ накидаєсь на пос. Цуркана, а противъ высказôвъ пос. Люеґера знавъ лишь то навести, що пос. Люеґеръ на однôмъ вѣчу сказавъ: Менѣ рôвнодушно, чи жидôвъ вывѣшають, чи зôтнуть имъ головы.

Пос. Цурканъ сказавъ, що о згаданôй учительцѣ мôгъ бы навести ще бôльше разячихъ фактôвъ.

Пос. Люеґеръ казавъ, що пос. Поперъ кидае клеветы на священикôвъ, не подаючи именъ.

Пос. Поперъ вôдкликуючи ся на якусь буковиньску ґазету, каже, що пос. Цурканъ позичае грошѣ на великї проценты и безмилосердно поступае противъ своихъ довжникôвъ.

Пос. Цурканъ боронить ся противъ того закиду тымъ, що вонъ обертае капіталами своякôвъ и для нихъ оперує процентами.

По такôмъ интермеццо ухвалено договоръ торговельный зъ Румунією, при чôмъ принято резолюцію, що пôдчасъ того договору правительство не може заключати зъ Румунією конвенціи въ справѣ зараженои худобы.

Слѣдуюче засѣданье палаты въ понедѣлокъ.

— —

Комісія прасова выготовила справозданье о предложенôй правительствомъ новели до закона прасового и о постановахъ прасовыхъ въ процедурѣ карнôй. Пос. Рутовскій выготовивъ рефератъ. Въ справозданю каже ся о потребѣ реформы австрійского закона прасового, а передо всѣмъ про лихї наслѣдки обективного поступованя. Майже всѣ краї европейскї зреформували свои законы прасовї въ часѣ послѣдныхъ десяти лѣтъ та приноровили ихъ до потребъ часу. Лишь въ Австріи всѣ змаганя до реформы були безуспѣшнї. Попередне правительство не хотѣло нѣчого знати про реформу. Але теперь, коли вытворила ся стала бôльшôсть, реформа прасова мае выглядъ Въ комісіи не пôднѣсъ ся нѣодинъ голосъ, котрый бы признавъ концесіи правительства въ справѣ реформы достаточными. Меншôсть комісіи ухвалила вôдкинути концесіи правительства а перейти до спеціяльнои дебаты надъ попередными внесенями комісіи. Натомѣсть бôльшôсть акцептуе уступки правительства, бо думае, що деякї хибы закона прасового усуне ся. И такъ передовсѣмъ знесенье обовязку складаня кавціи, при чôмъ комісія змѣняе предложенье правительства въ тôмъ напрямѣ, що покрытье кары грошевои и коштôвъ процесу мае наступити ажь по правосильности выроку. Рôвножь змѣною на лѣпше уважае референтъ постановы о ліценціи на продажу, яснѣйше сформулованье постановъ о зворотѣ шкоды нанесенои конфіскатою та ореченье, що власти обовязанї подавати уступы, за котрї ґазету сконфісковано. Вкôнци зазначуесь въ справозданю, що иншї квестіи, якъ знесенье обективного поступованя не можна уважати полагоджеными а тôлько на разѣ лишаєсь ихъ in suspenso.

Отсе справозданье комісіи прасовои мае прийти пôдъ нарады палаты послôвъ на нинѣшнôмъ засѣданю. Поодинокї клюбы коаліційнї радили надъ тою справою, и певно порѣшили голосувати за тыми мінімальными концесіями. Коло польске перевело надъ тою справою довшу дискусію, въ котрôй бравъ участь и міністеръ Яворскій. Дискусію ухвалено довѣрочною, а вкôнци згоджено ся голосувати за новелею прасовою.

— —

На засѣданю кола польского въ недѣлю принято пос. Влодка до звязи клюбовои. Пос. Влодекъ оправдавъ ся зъ закиду, що поминувъ регулямінъ выборчій въ сей способъ, бо гадавъ, що сей регулямінъ буде обовязувати ажь при будучухъ загальныхъ выборахъ

Вôдтакъ приступлено до назначня членôвъ до спôльныхъ делеґацій. Выбранї: Залескій, Хшановскій, Поповскій, Гомпешь, Генцель и Щепановскій — а зъ послôвъ рускихъ десигнованый Барвѣньскій. Заступниками выбранї: Вол. Гнѣвошь и Евг. Абрагамовичъ.

Про вôдносины мѣжь коломъ польскимъ а клюбомъ рускихъ послôвъ пише N. fr. Presse: Мѣжь обома клюбами ведуть ся теперь переговоры що-до вôдданя мандату членови руского клюбу до перманентнои комісіи зъ 18 членôвъ для процедуры цивільнои и мандату до спôльныхъ делеґацій. Доси коло польске давало Русинамъ лишь мандатъ заступника до спôльныхъ делеґацій. Симъ разомъ буде увзгляднене бажанье руского клюбу мати дѣйстного члена въ спôльныхъ делеґаціяхъ, бо рускій клюбъ, по выступленю пос Романчука, котрый мѣжь Русинами пропаґувавъ славяньску противкоаліцію, що разъ бôльше прилучуе ся до коаліціи. [Вѣсть N. fr. Presse въ дечôмъ неточна, бо рускій клюбъ вже и пôдъ предсѣдательствомъ пос. Романчука мавъ дѣйстного члена въ спôльныхъ делеґаціяхъ въ особѣ пос. о. Мандичевского — отже если справдѣ вели ся теперь якї переговоры мѣжь коломъ польскимъ а клюбомъ рускимъ, то напевно не ходило о дѣйстного члена або заступника въ спôльныхъ делеґаціяхъ, лишь о особу, бо и справдѣ, якъ доносять послѣднї вѣсти, коло польске десигнувало замѣсть члена зъ давнѣйшихъ лѣтъ о. Мандичевского пос. Барвѣньского. — Прим. Ред.]

Справы краєвї.

— —

[Уживанье правительственныхъ евіденційныхъ ґеометрôвъ до справджуваня границь громадскихъ грунтôвъ.]

Выдѣлъ краевый вôднѣсъ ся зъ просьбою до президіи краевои дирекціи скарбу, щобы она выдала вôдповѣдне зарядженье, абы правительственнї ґеометры евіденційнї могли, будь на жаданье выдѣлôвъ повѣтовыхъ, будь на жаданье громадъ, при нагодѣ урядованя въ громадѣ займитись такожь спраздженьемъ обшарôвъ и границь грунтôвъ, становлячихъ власнôсть громадъ. Лучае ся дуже часто, що треба справдити цѣлôсть недвижимого майна и добра громадского, а кошты такои дѣяльности довершуваноі приватными ґеометрами за высокї.

На повыспе жаданье краевого выдѣлу згодила ся президія скарбовои дирекціи пôдъ условіями: сли евіденційнї ґеометры будуть мати на стôлько часу, щобы въ даныхъ случаяхъ могли займитись приватными дѣлами, безъ ущербы задачъ своеи властивои службы; сли предметы вымагаючї справдженя будуть подрôбно выказанї; сли при тôмъ выказѣ зъ огляду на те, що до такого справдженя треба помѣрôвъ и показаня границь, взглядно вôдмеженя дотычныхъ грунтôвъ, будуть предложенї деклярациі посѣдателѣвъ сусѣдуючихъ зъ тыми грунтами, що они позваляють на помѣры и вôдмеженя; остаточно, сли интересованї стороны зложать деклярациі на письмѣ, що обовязують ся поносити кошты припадаючї за дѣяльнôсть того справдженя якъ такожь за евентуальне спорудженье плянôвъ.

Заразомъ краева дирекція скарбу пôднесла, що до справдженя границь громадскихъ грунтôвъ въ першôй лініи и головно треба, щобы евіденційнї ґеометры могли ихъ робити безъ втраты часу потрѣбного до дѣла входячого въ обсягъ ихъ властивои службы. Тї урядники, за-для дуже численныхъ змѣнъ въ посѣданю грунтôвъ, такожь за-для непереведенои ще згôдности катастру зъ грунтовыми книгами, мають такъ великї задачѣ сповняти, що лишь зъ великимъ трудомъ можуть вôдповѣсти, а особливо, що для тыхъ задачъ мають закономъ вызначенї речинцѣ. Краева дирекція скарбу ще мала и ту обставину на увазѣ, що громадскї грунты въ переважнôмъ числѣ громадъ мають вôдповѣдно значнѣйшї розмѣры, такожь, що въ нихъ заходять численнї умен шеня за-для привласненя отже, що ихъ справдженье лишь въ дуже рѣдкихъ выпадкахъ далось бы здѣйстнити въ часѣ урядового побуту ґеометрôвъ въ громадахъ.

Вôдтакъ краева дирекція скарбу заявила краевому выдѣлови, що було бы пожадане, щобы кождый поодинокій выпадокъ потребы справдженя громадскихъ грунтôвъ зголошувано, при доповненю повысшихъ условій у дотычного ґеометра евіденційного, або такожь въ краевôй дирекціи скарбу. Тї зголошеня именно въ выпадкахъ, въ котрыхъ вже зъ горы далось бы передбачити, що дѣло справдженя буде вымагати бôльше, нѣжь пôвъ дня часу, мусѣли бы бути злагодженї вже въ порѣ зимовôй найпôзнѣйше до 15-ого марта длятого, щобы на таке дѣло, сли его буде можна допустити, можна мати взглядъ при укладаню пляну подорожи для дотычного евіденційного ґеометра

О повысшихъ условіяхъ выдѣлъ краевый постановивъ повѣдомити выдѣлы повѣтовї, щобы зробити ужитокъ зъ рѣшеня краевои дирекціи скарбу въ тыхъ выпадкахъ, въ котрыхъ ужитье услугъ ґеометрôвъ може бути хосенне.

Дописи „Дѣла"

— —

Зъ-пôдъ Бережанъ.

[Фіяско задуманои орґанізаціи писарѣвъ окружныхъ.]

Дня 12 с. м. вôдбуло ся въ нашôй столици закôнченье початку орґанізаціи повѣтово-офіціяльнои орґанізаціи окружныхъ писарѣвъ.

Въ роцѣ 1893 выславъ выдѣлъ повѣтовый въ села свого делеґата зъ-мѣжь своихъ урядникôвъ, щобы збиравъ зобовязаня громадъ до удержуваня окружныхъ писарѣвъ. Делеґатъ справлявъ ся досыть гарно, рôзными способами — чи то просьбами, чи намовами чи й форсою добувъ майже въ кождôмъ селѣ таке зобовязанье и повный портфель украшеныхъ печатками документôвъ поперъ до канцеляріи выдѣлу. Здавало ся, що справа иде гладко.

Розписано конкурсъ, означено вымоги кваліфікаційнї, вызначено речинець — и почалась повѣтова бѣганина за вôдповѣдными людьми, а людей за протекціями. Вкôнци покôнчилось и се, а 13 с. м. скликано делеґатôвъ громадскихъ до выбору чи потвердженя выбраныхъ писарѣвъ.

Зъѣхали ся менеры громадъ та — несподѣвано, на диво дивне, — выперли ся всѣляких зобовязань и не приняли писарѣвъ. Мѣжь высланниками громадскими бувъ одинъ лишь священикъ — о. Чубатый и сей выразно й ясно выказавъ на тыхъ зборахъ въ радѣ шкоду зъ окружныхъ писарѣвъ. „Вы хочете — казавъ вонъ — мати своихъ по просту агентôвъ по селахъ, и то платныхъ нашими грошми.. Дякуемо вамъ за таку ласку! Мы волимо вже хочь-бы ино зъ тои причины: „най буде, якъ бувало!" Видно — мовивъ бесѣдникъ дальше, — якою була кôлькадесятьлѣтна дѣяльнôсть радъ повѣтовыхъ, коли до пôддержаня ихъ мусять удавати ся до такихъ способôвъ, а чей же часъ було вже вывчити хлопа, щобы вмѣвъ самъ робити ладъ въ громадскихъ справахъ. А коли ясно видно, що о що инше ходить, якъ о ладъ въ громадахъ, то я таки обстаю за теперѣшнымъ станомъ и я певный, що скорше нарôдъ навчить ся ладу громадского и его утримае".

Селяне безъ обиняковъ говорили: „Мы того не хочемо! Вы насъ пôдôйшли и мы дали зобовязаня... теперь вôдкликуемо; не хочемо окружныхъ писарѣвъ!"

Дѣстно — „симпатичный" проектъ писарѣвъ окружныхъ, хотяй агітацій за нимъ не хибувало й не хибуе...

К.

Зъ Гусятиньского.

[Въ справахъ церковно-адміністраційныхъ.]

Преважну справу для духовеньства порушивъ допысуватель зъ Подôля въ справахъ церковно-адміністраційныхъ, та дивно тôлько: чому сею справою духовеньство такъ якось млаво займае ся? Не потребую много о тôмъ писати, бо чей же интересованї найлучше се знають и вôдчувають.

Зъ другои стороны годѣ припускати, щобы ц. к. правительство хотѣло або мало намѣръ укладати кривдячу инструкцію. Отже гадаю — до усуненя лиха выстало бы выказати шкôдливôсть инструкціи и предложити одвѣтнѣйшї внесеня. До тои цѣли одвѣтный ось-такій матеріялъ:

а) головный зарисъ, якъ поодинокї староства згадану инструкцію переводять въ практицѣ;

б) конкретнї выпадки вѣрно представленї.

Того матеріялу можуть найдокладнѣйше достатчати оо. деканы и завѣдателѣ парохій, бо они въ тôмъ дѣлѣ найблизше интересованї: одни яко заступники власти духовнои, другї яко приймаючї темпоралія.

На остатокъ иде о се, щобы тї даты и поодинокї внесеня хтось зôбравъ у купу, порôвнавъ зъ инструкцією правительствомъ выданою и зробивъ заключенье Трудъ се немалый, але зновъ и не такъ великій та тяжкій.

Предкладаю, щобы хто зъ отцѣвъ духовныхъ оголосивъ, що тою справою займе ся. Я маю такожь троха де-чого въ тôй справѣ, а коли-бъ хто зъ Всч. духовеньства хотѣвъ якї свои уваги менѣ переслати, я покорпстуваєсь бы ними зъ всякою готовостію.

И. Темницкій зъ Шидловець, почта Гусятинъ

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Угорскій президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле гостивъ въ суботу въ Вѣдни и бувъ на довшôй авдієнціи у цѣсаря, а вôдтакъ конферувавъ зъ міністромъ цѣсарского дзору ґр. Тисою. Предметомъ тои авдієнціи и конференціи були церковно-політичнї проекты, але якій результатъ тыхъ нарадъ, не знати. Всѣ вѣсти, подаванї ґазетами, суть выдуманї лишь на здогадъ, чого найлѣпшимъ доказомъ хочь бы се, що розбійшлась и поголоска о дімісіи кабінету и о згодѣ цѣсаря на занменованье новыхъ членôвъ палаты магнатôвъ. Въ суботу вечеромъ вернувъ д-ръ Векерле зъ ґр. Тисою до Будапешту, де въ недѣлю мала вôдбутись рада міністрôвъ. На тôй радѣ зложивъ д-ръ Векерле справозданье зъ своеи авдієнціи у цѣсаря, а міністры мали ухвалити яке становище займе кабінетъ. Нинѣ, зъ понедѣлокъ удае ся д-ръ Векерле, имовѣрно зъ кôлькома міністрами назадъ до Вѣдня, и буде у цѣсаря на авдієнціи вô второкъ. Д-ръ Векерле не думае вертати зъ Вѣдня скорше, доки справа цивільныхъ вѣнчань рѣшучо не полагодить ся. — Про результатъ авдієнціи пише N. fr. Presse: Угорскій президентъ міністрôвъ вôднѣсъ вражѣнье и пересвѣдчивъ ся, що на разѣ пôсля интенцій коропы не можна думати о змѣнѣ особъ въ кабінетѣ Найвысшій круги політичнї бажають, щобы конфліктъ мѣжь обома палатами якъ найскорше полагодивъ ся, бо вонъ спиняе нормальну роботу въ Угорщинѣ. Одинокою перешкодою до ухваленя цивільныхъ вѣнчань есть бôльшôсть палаты магнатôвъ и длятого думають надъ способами, якъ бы то усунути ту перешкоду. Надъ формою, а тымъ самымъ и надъ способомъ та величиною тыхъ ґарантій ведуть ся переговоры и мае запасти ухвала угорскои рады міністрôвъ.

— —

Зъ Бѣлграду звѣщають, що се неправда, мовь бы тамъ при улици Константина повыше королѣвского конаку выкрыто тайну фабрику патронôвъ, котра займала ся робленьемъ патронôвъ вже вôдъ десятьохъ днѣвъ. Такожь и се неправда, мовь бы судова комісія въ супроводѣ жандармеріи арештувала шѣсть роботникôвъ, забрала велику скôлькôсть олова и пороху и найшла 60.000 патронôвъ неготовыхъ, а 300.000 выкôнченыхъ. Такї вѣсти писали тї ґазеты, котрї мабуть хотѣли бы, щобы въ Сербіи заведено выимковый станъ. Такожь зъ резервою треба приймати вѣсти, що у Ранка Тайсича найдено двацять тысячь украденыхъ патронôвъ. Надто потверджуе ся вѣсть, що провôдникъ радикалôвъ-мужикôвъ, Ранко Тайсичь, арештованый.

Послѣднї вѣсти зъ Сербіи звучать: Усунено богато радикалôвъ, котрї були президентами судôвъ, а королѣвскій указъ назначивъ вже наслѣдникôвъ на тї становища. На основѣ офіціяльныхъ ґазетъ найдено такї въ домѣ Тайсича 30.000 патронôвъ. Тї самї ґазеты звѣщають, що арештованый Чебіначь скомпромітувавъ своими зôзнанями радикальныхъ послôвъ Мальопарача и Вуковича; ихъ арештовано на приказъ слѣдчого судьѣ. „Одјек" подае, що выкрыта въ Бѣлградѣ фабрика патронôвъ мала дозвôлъ на выроблюванье; порохъ одержувала зъ краю и доставляла патроны до Болгаріи и Туреччины.

Зъ Ніша явила ся у короля депутація, щобы ему зложити подяку за завѣшенье конституціи, котре депутація уважае за можливый способъ привернення ладу въ краю.

— —

Проживаючій въ Бѣлградѣ своякъ чорногорского князя Блядзо Петровичь Негушь застерѣгъ ся передъ кореспондентомъ однои ґазеты, мовь бы вонъ бувъ тайный агентъ князя Николая. Вонъ не есть емігрантъ въ звычайнôмъ значѣню слова и опустивъ Чорногору разъ на все, такъ само, якъ пятьохъ членôвъ его родины переселились зъ починомъ панованя кн. Данила до Австріи и тамъ померли. Вонъ же зъ жѣнкою и дитиною приймивъ пôдданьство сербске и присягъ его королеви Александрови, а яко членъ династіи певно додержить вѣрности.

— —

Паризскôй поліціи удало ся выкрыти властивого банкира французкихъ и бельґійскихъ соціялістôвъ. Есть се Анрі Ґошь, котрого недавно арештовано. Вонъ числить 24 рокôвъ житя, займаєсь рѣзьбарствомъ, а передъ тымъ бувъ студентомъ. Ґошь давъ свому товаришеви Ґравому 300.000 франкôвъ зъ тымъ застереженьемъ, щобы ту суму зъуживъ на дальшу пропаґанду анархістичного дѣла; вонъ самъ пôдпиравъ грошми динамітнї атентаты. Ґошь е чоловѣкъ дуже заможный, вонъ наслѣдивъ по своемъ вôтци пôвъ міліона Яко ученикъ ґімназіяльный, не мавъ мѣжь товаришами миру за-для своеи грубости и за-для того ставъ ворогомъ людей. Отсе розположенье выкориставъ анархістъ Ґраве, щобы Ґоша приманити до своеи секты и его приспособити до ненависти противъ суспôльности и до боротьбы противъ неи. Ґошь бувъ мѣжь сотрудниками анархістичныхъ ґазетъ найскрайнѣйшій. Поліція зовсѣмъ несподѣвано попала на его слѣдъ. При однôй ревізіи домовôй найшла завѣщанье Ґоша, а се навело на дальшї розслѣды, котрї скôнчились тымъ, що Ґоша арештовано и розвѣдано про его покровительство надъ анархістами.

— —

Прускій соймъ ухваливъ законъ орôльничихъ палатахъ, по довгихъ нарадахъ сторонництвъ, щобы способъ выбираня до радъ окружныхъ примѣнити до проектованыхъ па-

---

До того дôйшли сї люде, такъ плыло ихне житье. Надъ силы стало имъ то ярмо, котре мусѣли спôльно двигати... Та чи хочь двигали его бодай въ єдности и згодѣ? Гмъ, гмъ! — що-до того, смутна але правдива приповѣдка: „Найспокôйнѣйшї конѣ кусають ся надъ пустымъ жолобомъ".

Однои днины Людвика Людвіґзенъ, котра дотеперь не выйшла замужъ, запросила свои приятельки на гербату въ тѣснôмъ кружку. Цѣле товариство складало ся выключно зъ дѣвчатъ...

— Замужнї надто прозаичнї — оправдувала ся господиня.

— Але-жь розумѣе ся! — потвердила молодша ей сестра.

Розмова, якъ то звычайно буває въ такихъ выпадкахъ, вела ся живо. Говорено потрохи о всѣхъ знакомыхъ дальшихъ, близшихъ, що-разъ близшихъ, ажь прийшла черга и на Марію Соренъ. Одни дѣвчата милувались надъ нею, иншї осуджували ей, всѣ однодушно орекли, що ей житье дуже тяжке. Ажь остаточно панна Людвіґзенъ торжественно забрала голосъ:

— Дуже добре знаю Сренôвъ и поясню вамъ найлѣпше, яка причина ихъ нещасливого подружого житя. Я змѣркувала въ Маріи, коли она ще була судженою, великій нахилъ до зимного обчислюваня. Мовлю вамъ, щось зовсѣмъ прозаичного, щось дуже невластивого супротивъ щирого, чистого, правдивого чувства. Та черта ей характеру розвинулась зъ ходомъ часу и то якъ-разъ причина цѣлого нещастя. Правда, що Сорены находять ся въ бѣдѣ, але що-жь се значить для людей, що правдиво кохають ся?... Хиба-жь щастье человѣка основуе ся на достаткахъ?... Хто-жь не знае, що саме въ найбѣднѣйшихъ родинахъ щире чуство проявляєсь въ цѣлôй своеи силѣ? Годить ся додати и се, що о крайнôй нуждѣ у Сренôвъ не може бути й бесѣды; бо чи-жь и Богъ не благословивъ имъ? Хиба-жь не мають здоровыхъ, гарныхъ дѣтей? А здоровле дѣтей, то найбôльшій скарбъ для людей зъ высшими чувствами... И коли-бъ ихъ серця були способнї до правдивои, чистои, щирои, глубокои любови, то... то...

Ту панна Людвіґзенъ перервала на хвилю потôкъ своеи вымовы.

— Но, и що-жь сталось бы? — спытала найбôльша цокотуха зъ дѣвчатъ.

Людвика закôнчила переймаючись:

— То ихъ житье було бы инше, бо благословенье Бога було бы завсѣгды зъ ними!

Цокотуха змѣшалась, опустила очи.

Настала хвиля мовчаня, и слова Людвики Людвіґзенъ мали увôйти до глубины сердець ей слухачокъ. Всѣ сумнѣвы, сли якї у котрои выринали, мусѣли розплыстись супротивъ незаперечеи, видноі, мовь день ясноі правды одушевленыхъ слôвъ апостолки щирого, глубокого, чистого, правдивого чувства. И цѣле товариство скрѣпило ся въ пересвѣдченю, що тôльки сильна, чиста, безвзглядна, идеальна любовь дае щастье. Розôйшли ся въ мирѣ и певнотѣ, бо не було тамъ нѣ однои замужноі.

Перекл. *П. К—ко.*

латъ торговельныхъ. Крôмъ того правительство маѣ обовязокъ запытувати кожду раду окружну, чи въ ѣи околици вôдчуваѣсь потреба рôльничои палаты. Пôсля первѣстного проѣкту правительства рôльничй палаты мали бути обовязковй; въ наслѣдокъ послѣднои ухвалы на основѣ компромісу истнованье палатъ стало загадочне, бо не оречено, що ихъ треба обовязково засновувати, нѣ не сказано, що ихъ заснованье лишаѣ ся осудови правительства. Вправдѣ правительство обовязане запытувати окружнй рады, однакъ не конечно мусить примѣнюватись до ихъ опінін. Що-до творення палатъ на взôръ окружныхъ радъ, то выборча система старосвѣтска, нѣбы плютократична, нѣбы демократична. Въ выборѣ до радъ окружныхъ маютъ мѣста значну участь; допущенье ихъ до участи въ выборѣ палатъ рôльничихъ, було бы аномалією. Въ борбѣ сторонництвъ о способъ выбору розходило ся о то, чи верства бôльшихъ властителѣвъ маѣ одержати перевагу, чи противно верства малыхъ властителѣвъ маѣ одержати вôдповѣдне увзглядненье, згôдне съ числомъ и значѣньемъ економічнымъ. Сторонництва не згодили ся нѣ на одно, нѣ на друге, а выбрали трете власне длятого, що оно не є нѣ однымъ, нѣ другимъ, хотяй невôдповѣднымъ и лихимъ. То трете то се, щобы якъ найскорше довести до рôльничихъ палатъ и при ихъ помочи зорґанізувати выборчу аґітацію по цѣлôмъ краю.

НОВИНКИ.

— **Програма подорожѣ архикнязя Кароля Людвика на отворенье галицкои выставы краєвои.** Архикнязь Кароль Людвикъ выѣде зъ Вѣдня дня 3 н. ст. червня поспѣшнымъ поѣздомъ о 10-ôй годинѣ вечеромъ и приѣде до Львова въ понедѣлокъ дня 4 н ст. червня о годинѣ 2 мін. 32 (пôсля середноєвропейского часу). На двôрци зелѣзничôмъ будуть дожидати приѣзду архикняза: намѣстникъ ґр. Бадені, маршалокъ краєвый кн. Сангушко зъ членами выдѣлу краєвого, комендантъ корпуса зъ ґенераліцією, президентъ мѣста зъ радою громадскою, представителѣ шляхты, духовеньство, члены комітету выставового и начальники властей. Маршалокъ краєвый и президентъ мѣста повитаютъ торжественно архикняза короткими промовами. Архикнязь удасть ся вôдтакъ до палаты намѣстництва, попередженый президентомъ мѣста. О годинѣ 7-ôй вечеромъ вôдбуде ся обѣдъ у намѣстника. — Вô второкъ дня 5 червня о годинѣ 11-ôй передъ полуднемъ наступить торжественне отвореньe выставы краєвои. О годинѣ 4-ôй зъ полудня вôдбуде ся принятье у архикняза въ такôмъ порядку: 1) Духовеньство; 2) маршалокъ краєвый зъ выдѣломъ краєвымъ и представителями шляхты; 3) корпусъ офіцирскій; 4) члены комітету выставового; 5) президентъ мѣста Львова зъ радою громадскою; 6) шефы департаментôвъ намѣстництва, краєвои рады шкôльнои, рады здоровля, директоръ поліції, директоръ почтъ и телеґрафôвъ, директоръ руху зелѣзниць державныхъ, начальники дирекціи доменъ; 7) начальники высшого суду краєвого, суду карного и старшій прокураторъ державный; 8) начальники краєвои дирекціи скарбу и прокураторіи скарбу; 9) ректоръ університету зъ сенатомъ академичнымъ, ректоръ школы політехнічнои, дирекція школы ветеринаріи, дирекціи шкôлъ середныхъ, семинарій учительскихъ и школы промысловои; 10) президенты палатъ адвокатôвъ и нотарѣвъ; 11) палата торговельна и промыслова та галицке товариство господарске; 12) старшина костела евангелицкого и 13) старшина жидôвскои громады. О годинѣ 7-ôй вечеромъ обѣдъ двôрскій. Межи годичою 9 и $9^1/_2$ вечеръ у маршалка краєвого и освѣтленье мѣста. Въ середу, дня 6 н. ст. червня о годинѣ 11-ôй передъ полуднемъ выѣде архикнязь на выставу. О годинѣ 7-ôй вечеромъ буде обѣдъ двôрскій, а мѣжь годиною 9 и $9^1/_2$ вôдбуде ся у кн. Адама Сапѣги вечерокъ. Въ четверъ дня 7 н. ст. червня о годинѣ 11-ôй передъ полуднемъ наступить дальше огляданье выставы. О годинѣ 1-ôй въ полудне снѣданье у архикняза Леопольда Сальватора а пополудни огляданье музея им. Дѣдушицкихъ и прогулка на гору Франца Іосифа. О годинѣ 7-ôй вечеромъ обѣдъ двôрскій. На случай погоды о годинѣ 9-ôй вечеромъ прогулка на площу выставы. Въ пятницю дня 8 н. ст. червня вôдъѣде архикнязь зô Львова до Вѣдня поспѣшнымъ поѣздомъ о годинѣ 2-ôй мін. 24 (пôсля середно-европейского часу). Въ порѣ вôдъѣзду зберуть ся на двôрци зелѣзничôмъ власти цивільнй и войсковй та репрезентаціи для торжественного пращаня архикняза.

— **Вôдъ Вп. о. Петра Богачевского** одержуемо таке письмо: Маю честь повѣдомити Вп. Золочѣвцѣвъ, що зъ початкомъ мая с. р. подавъ я на руки маршалка резиґнацію зъ члена рады повѣтовои въ Золочевѣ за-для змѣны мѣсця мого перебуваня. Позаякъ на-теперь ажь два мѣсця мѣжь Русинами въ радѣ повѣтовôй опорожненй, то злишно буде завзывати до скорого розвитя акціи выборчои, щобы оба мѣсця зновъ дôстались Русинамъ. Я кличу: щасть Боже! — Зъ глубокомъ поважаньемъ *Петро Богачевскій* парохъ зъ Выбодова.

— **Новй читальнѣ „Просвѣты“** завязуютъ ся въ Куниновѣ повѣта жовкôвского и въ Ермакôвцѣ повѣта борщѣвского. Щасть Боже!

— **Нешанованье рускихъ святъ властями** Зъ Бережанщины пишуть намъ: Иванъ Бѣлый зъ Выбодова, резервістъ, покликаный картою до ч. 257/10 зъ дня 17 н. ст. мая 1894 на день 18 н ст. червня с. р. (отже на другій день зеленыхъ святъ) на 7-у годину рано до Superarbitrirungs- Vorstellung въ Станиславовѣ. На картѣ пôдписаный майоръ Peez. Чи Superarbitrirungs-Vorstellung така нагла рѣчь, що вже не можна его нѣякъ вызначити на иншій день, лише на руске свято?! — *К.*

— **П. Александеръ Колесса** одержавъ дня 21 н. ст. мая на вѣденьскôмъ університетѣ степень доктора фільософіи и выѣздить на дальшй студіи на Фрайбурґа въ Швайцаріи.

— **Д-ръ Евгеній Кобрыньскій** выѣхавъ дня 25 н. ст. мая зъ Трієсту кораблемъ „Евтерпе“ до Александріи. Д-ръ Кобриньскій призначеный австрійскимъ правительствомъ для магомеданьскихъ паломникôвъ зъ Босны, що ѣдуть до Мекки на поклôнъ, яко санітарный комісарь и буде ихъ провадити зъ Джідда до Царгорода, куды босаньскй Магомеданцѣ прибудуть, щобы вôддати честь султанови, яко головѣ ихъ церкви.

— **Новый урядъ телеґрафічный** буде отвореный зъ днемъ 1 н. ст. червня въ Бродахъ на двôрци и буде полученый зъ истнуючимъ вже тамъ урядомъ почтовымъ. Годины урядовй сего уряду означено: въ днѣ звычайнй вôдъ 8-ои рано до 12-ои въ полудне и вôдъ 4-ои до 8-ои вечеромъ, а въ недѣлѣ вôдъ 8-ои до 11-ои рано та вôдъ 7 ои до 8-ои вечеромъ.

— **Зъ мѣста пишуть намъ**: „Хвальну ц. к дирекцію почтъ и телеґрафôвъ запытуємо, чому въ трафікахъ при улици Академичнôй и Баторого а навѣть въ головнôй трафіцѣ при ул. Галицкôй не ма нѣколи рускихъ друкcортôвъ, именно листôвъ на послѣплаты и листôвъ фрахтовыхъ?“

— **Стіпендія.** Намѣстництво надало опорожнену стіпендію зъ фундаціи им. Якова Кульчицкого въ рôчнôй квотѣ 180 зр. Діонисію Тулюкъ Кульчицкому, ученикови II року семинаріи учительскои въ Самборѣ, своякови фундатора, почавши вôдъ року шкôльного 1893/4.

— **Дирекція выставы,** оголосить сими днями приписы для особъ вôдвѣдуючихъ выставу. Мѣжь тыми приписами важнѣйшй отсй: Площа выставы буде отворена що день вôдъ 9-ои а въ недѣлѣ и свята вôдъ 8-ои годины рано до $11^1/_2$ въ ночи. Для улекшеня закупна білетôвъ, буде можна купити вôдъ разу по цѣнѣ зниженôй блокъ зъ 20 білетами. Картки того блока буде можна вôдступати иншимъ особамъ. Білетъ треба при собѣ задержати черезъ цѣлый часъ огляданя выставы. Для студентôвъ и роботниковъ будуть выдавати ся блоки зъ білетати вступу по зниженôй цѣнѣ. Поданя о тй блоки по зниженôй цѣнѣ треба вносити три днѣ напередъ, и то найменше о 20 білетôвъ. Білеты зъ блоковъ неважнй въ тыхъ дняхъ, въ котрыхъ вступъ на выставу буде пôдвышеный.

— **Бар. Кравсъ** выѣхавъ въ суботу разомъ зъ родиною зъ Черновець на постôйне житье до Вѣдня, де буде дожидати пенсійного декрету. Баронъ Кравсъ не верне вже бôльше до Черновець.

— **Испыты зрѣлости** въ буковиньскихъ школахъ середныхъ розпôчнуть ся: въ ґімназіи радовецкôй 24 червня, въ ґімназіи сучавскôй 27 червня, въ высшôй школѣ реальнôй въ Чернôвцяхъ дня 7 липня, а въ ґімназіи черновецкôй дня 2 липня.

— **Убійникъ Коркесôвъ.** Арештованого въ Краковѣ Симеона Хому привезено до Львова. Однако слѣдство поліційне ведене комісаремъ Шехтлемъ выказало, що Хома не мôгъ убити Коркеса, бо — якъ се констатують урядовй акты — власне въ тôмъ часѣ коли лучило ся убійство, сидѣвъ вôнъ въ львôвскôй вязници. Але на кождый способъ арештованье Хомы причинить ся до вôдкрытя убійника Коркеса, бо Хома маѣ подати въ тôй справѣ потрѣбнй вказôвки. Ся загадочна справа выяснить ся въ кôлькохъ дняхъ.

— **Зъ Медухи коло Болшовець пишуть намъ:** Щиру подяку складаємо на тôмъ мѣсци, Всч. о. В. Небылôвцеви греко-кат. парохови зъ Перегиньска, за даръ 2 зр. на будôвлю хатины, для кождоразового душпастиря въ Медусѣ, котру постановили мы безъ конкуренціи зъ добровôльныхъ складокъ двигнути, щобы не дати причины рôзнымъ негодованямъ, заразомъ осмѣляємо ся просити всѣхъ Вп. Добродѣѣвъ, котрымъ лежить добро нашого греко кат. обряду на серци, о вселаскавѣйше пересыланье жертвъ, на повышу цѣль, пôдъ адресою греко-кат. сотрудникъ при дочернôй церкви въ Медусѣ, посдѣдна почта Болшовець. — Вôдъ комітету парохіяльного въ Медусѣ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Зъ днемъ 1 н ст. червня стане у Львовѣ выходити щоденна Gazeta wystawowa пôдъ редакцією п. Теофіля Меруновича и буде подавати найновѣйшй вѣсти про выставу и зъ площѣ выставовои.

Надôслане.

Rohseidene Bastkleider fl. 9.50
per Stoff zur kompleten Robe und bessere Qualitäten — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11.65** per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert. Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.). Porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4979 (3)
Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k Hofl.), **Zürich.**

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Крилошаньскй вôдзнаки одержавъ о. Ант. Дигдалевичь парохъ въ Повнятичахъ

Зрезиґнувавъ зъ презенты на парохію Яксманичѣ, дек. перемыского о. Ник. Тимницкій. Въ пропозиціи на сю парохію умѣщенй оо: Мих. Ладижиньскій, Левъ Мацускій, Леонт. Желехôвскій, Ник. Висневскій, Ник. Колгунюкъ, Вас. Сологубъ, Володим. Поляньскій, Володим Гайдукевичь и Брон. Давидовичь.

Вôдпустку одержали оо: Левъ Гриневецкій зъ Быкова на 3 мѣсяцѣ, Ант. Матюкъ зъ Ляшокъ на 6 тыжднѣвъ, Алойс Поляньскій зъ Вацовичь на 6 тыжднѣвъ, Мих. Людкевичь зъ Люблинця на 3 мѣсяцѣ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Въ Gazet-ѣ Lwowsk-ôй розписана оферта на будову дому на мешканье для урядникôвъ и слугъ зелѣзницѣ разомъ зъ домомъ пôбôчнымъ при стаціи зелѣзницѣ въ Долинѣ. Оферты приймае протоколъ подавчій Дирекціи руху у Львовѣ (дворець черновецкій) найпôзнѣйше до 6 н. ст. червня с. р. о 12 годинѣ въ полудне.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** зложили въ комітетѣ Вп. пп.: Богданъ Маринякъ проф. політехники 10 зр.; — о. Слоньскій зъ Грушова 3 зр. 38 кр.; а руки п. Коропецкого: о. Ляторовскій зъ Долины 1 зр., п. Мих. Коропецкій 1 зр., Ник. Коропецкій 43 кр., разомъ 2 зр. 43 кр.; — на руки п. Ем. Стефановичевои: о. митратъ Бѣлецкій 1 зр., п. Пйонтковска зъ Вашковець 1 зр., о. Левицкій зъ Иваникôвки 1 зр., п. Никоровичь зъ Кôцманя 1 зр., о. Небеловець зъ Перегиньска 1 зр., п. Стефановичева зô Львова 1 зр. 30 кр., Жалковска зъ Суховерхова 1 зр., Спачиньскій 50 кр., Борисъ зъ Станиславова 50 кр., решта дрôбными датками, разомъ 10 зр. 10 кр. — на руки нашои адміністраціи надôславъ о. Апол. Чемериньскій зъ Будзанова 7 зр., зôбраныхъ на весѣлю п. Петра Саврѣя зъ панною Зеновією Билинкевичѣвною дочкою о. Кипр. Билинкевича пароха въ Лыскôвцяхъ.

— **На бурсу св. Онуфрія въ Ярославѣ** прислали слѣдуючй Вп. Добродѣѣ добровôльнй датки: д-ръ А. Кибузиньскій лѣкарь зъ Перемышля 10 зр., Ф. Свистунъ професоръ ґімназ. зъ Ряшева 1 зр., Іоанъ Онишкевичь нотарь зъ Зборова 5 зр., Іоанъ Рудницкій конц. нотар. зъ Зборова 1 зр., Іосифъ Кульчицкій началь. суду зъ Будзанова 2 зр., о. Дмитро Ухнятъ зъ Майдану 5 зр., о. Іоанъ Гомза зъ Молодича 3 зр., о. Игнатій Вахнянинъ зъ Сѣнявы 1 зр., о. Теодозій Лехицкій зъ Высоцка 1 зр., о. Александеръ Стецишинъ зъ Волѣ Залѣскои 1 зр., о. Кипріянъ Добряньскій зъ Лежахова 3 зр., о. Алекс. Лебедовичь зъ Монастиря 1 зр., о. Мих. Мрозовскій зъ Кореницѣ 3 зр., о. Василь Чернецкій зъ Сѣльця Белзкого 1·20 зр., о. Гриневецкій зъ Хотинця 1 зр., о. Несторъ Горошевичь зъ Теплиць 1 зр., о. Ивасѣвка зъ Дубна 1 зр. Всѣмъ щедрымъ дателямъ въ имени молодѣжи рускои складаємо щиро-руске Спаси Бôгъ! О дальшй датки просимо дуже! — Вôдъ Выдѣлу рускои бурсы св. Онуфрія. Ярославъ 22 мая 1894. *О. І. Хотинецкій* предсѣдатель. *Максимъ Крушельницкій* секретарь. *В. Романовскій* касіеръ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 28 мая. Перманентна комісія для процедуры цивільнои буде вести нарады лишь до 18 червня, а вôдтакъ збере ся ажь въ половинѣ серпня. Рада державна маѣ зôйти ся ажь въ половинѣ жовтня або зъ початкомъ падолиста.

Будапештъ 28 мая. Пôсля Sonn u Montags Ztg. мавъ предложити Векерле цѣсареви 15 маґнатôвъ зъ предложеньемъ именувати ихъ членами палаты маґнатôвъ.

Клявзенбургъ 28 мая. Зъ нагоды засуду Румунôвъ прийшло до поважныхъ конфліктôвъ зъ поліцією и войскомъ.

Римъ 28 мая. На засѣданю въ суботу интерпелювавъ Имбріяні, чи правительство италійске думае зачати акцію въ справѣ гнобленыхъ въ Австріи народôвъ романьскихъ. Кріспі вôдповѣвъ, що на таку интерпеляцію не може дати вôдповѣди. Имбрані хотѣвъ ще говорити про процесъ въ Клявзенбурзѣ, але президентъ палаты вôдобравъ єму голосъ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. п Сѣ. въ Гв.** Першій аркушь бажанои повѣсти вже вычерпаный.

Надôлане.

Д-ръ Олѣйникъ
елевъ клініки проф. Найсера
ординуе вôдъ 1—3-ои годины
Вѣдень, Alserstrasse 14. II. 41.
191 2—2

ЗМѢНА МЕШКАНЯ
Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
мешкаѣ теперь
при улици Ягайлоньскôй ч. 2
и ординуе вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 7—15

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ
бувшій асистентъ проф. Вихеркевича
Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10
ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 9—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великôмъ выборѣ и по найдешевленхъ цѣнахъ: окуляры, цвікѣры, льорнеты, бінокле, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ПОДЯКА.
Симъ маємо честь зложити сердечну подяку Всѣмъ Вп. Добродѣямъ, що жертвами своими, зложеными въ користь нашои родины, причинили ся до полѣпшеня нашого матеріяльного положеня, та потѣшили насъ заявляючи жертволюбіемъ своимъ спôвчутье зъ нами. Неменше дякуємо и Всѣмъ Вп. пп., що зволили ласкаво доручити намъ присланй на ихъ руки жертвы а именно: о. крилошанинови К. Чеховичеви, о. Настоятелеви нижанкôвского деканата и Хвальнымъ редакціямъ часописи „Дѣло“ и „Галичанинъ“.

Нехай Богъ нагородить Всѣхъ Васъ за Ваше добре серце та за те, що дали помôчь и потѣшили горемъ прибиту родину. — Цикôвъ дня 26 н. ст. мая 1894. — *Марія Арданъ* зъ дѣтьми“.

Помики до вина мосяжнй по зр. 12·50
45-5 *поручае*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКИ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).
Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБôТНЯ** 123-156
ръзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

„Jus Canonicum“
можна набути у Юліяна Борачка, богослова греко-кат. семинарія у Львовѣ. Цѣна примѣрника 4 зр.
195 2—3

Важне для Пань!
По умѣренныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шлафроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнчення. 71 24—?
Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою французского.
ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА
Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. Ц. поверхъ коло старои почты.

Въ Станиславовѣ
маѣ пôдписаный на продажь въ великôй скôлькости розсаду яринну и цвѣтову.
КАПУСТА брявншвайґска, кôнчаста нѣмецка, тверда синя, волоска вчасна и пôзна, брукcельска копа по 10 кр.
ЛОБОДА, бруковь, поры, копа по 6 кр.
ЦИБУЛЯ цітавска по 8 кр.
СЕЛЕРЫ 12 кр копа, помидоры штука 1 кр
ВЕРБЕНЫ копа 40 кр., левконіи 50 кр. а иншй роды по 20 кр копа, въ найлѣпшôй якости
поручае 185 3—5
А. ШМІДТЪ.

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партицкого
продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

ВОЛОДИСЛАВЪ ҐОНЕТЪ
въ Корчинѣ
поручае зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньскй въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнй (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.
Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.
За доброту выробôвъ ручить ся. 148 12—14
Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Рôкъ заснованя 1837.
Левантины, крепоны, зефіры на лѣтнй одяги дамскй;
Полотно сѣре на порохники и покрôвцѣ;
Матеріи китяный и вовняный на лѣтнй одяги мужескй;
Дрелихи ліберійкй на матерацы и сторы;
Лѣжка зелѣзнй, дитинячй зъ сѣткою;
Вкладки дротяный
поручае найдешевше
МАҐАЗИНЪ
І. ДРЕКСЛЄРА и СЫНôВЪ
Львôвъ, площа Капітульна ч. 2.
Цѣнники и пробки на жаданье. 180 1—2
Рôкъ заснованя 1837.

ИВОНИЧЪ
Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне
отвираѣ сезонъ 20 мая с. р.
Въ сѣмъ роцѣ вôддае ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновй, 4) важнѣйшй прилады до ортопедіи.
Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливй улекшеня.
Заведено фіякры.
Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшй.
Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признаѣ ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничон.
Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-рô Кл. Дембицкій.*
Всякй зголошеня полагоджуе
172 6-15 **ДИРЕКЦІЯ.**

ТЕПЛИЦЬ ТРЕНЧИНЬСКЙ

Термы сѣрчанй водъ 27–31° R. въ Горѣшнбй Угорщинѣ въ Малыхъ Карпатахъ, 20 мінутъ дороги водъ стаціи Тепла-Тренчинъ-Теплицѣ. Купелѣ въ ваннахъ басеновй и наприскй взбрцево устроенй успѣшнй въ артритизмѣ, гбстци, недугахъ нервовыхъ окружныхъ и центральныхъ, недугахъ шкбрныхъ, ушкодженяхъ кости и т. д. 101 7—7

До массажа вправленый персоналъ. Мешканя водъ 50 кр до 3 зр. на добу. Кургавсъ, театръ, концерты, кухня з-аменита. Вода до питя зъ гбрскихъ жерелъ.

Сезонъ водъ 1-го мая до кбнця вересня.

Въ маю и вересни за 3 зр. пансіонъ.

Дирекція купелева розсылае проспекты безплатно. Брошуру д-ра Филипкевича можна купити въ бблыпихъ книгарняхъ.

Знана водъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректификаційными найновѣйшой системы, фабрика руму, лікербвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникбвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшой якости ьраевй спеціялы якъ: Народбвка, Dziennik, Szczutek, Карпатбвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренбвка и т. п. горѣвки упривилеевани и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вбльного водъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкбдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнбмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 85—104

ПЕРША
ПРАВДИВО-РУСКА
РОБбТНЯ
ВЫРОБбВЪ ЦЕРКОВНЫХЪ
зб срѣбла, бронзу, цины, мѣды и иншихъ металѣвъ
Цѣны низшй якъ за границею.
За тревале золоченье и посрѣблюванье ручить ся.

Зъ поважаньемъ

В. Усцєньскій и В. Скнуржіль

200 1—4 **Львбвъ, улиця Галицка ч. 15.**

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вбдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячй ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовй** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **онроцентованй по 4½% вбдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя вбдъ шкбдъ огневыхъ пбдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнбсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побольшае ся** наростаючими вбдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бблыпихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто 4¾ клґ. **оплачений до кождои стаціи почтовои** въ краю.

Цейльонъ грубозернис.	зр.	10·80
„ середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9·60
Ґватемаля	„	9·20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Зббрка маева зъ року 1893.

½ клґ. Конго	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „ „	„	2·80
„ „ Мелянжъ de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Мелянжъ de Moscou безъ коробокъ	„	3·80
„ „ Імперіяль	„	5·—
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1·50

15 18—22

поручае

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пбвнбчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскбмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

21-52 **Поясненя безплатно.** 1

Заведенье водолѣчниче

„МАРІЄВКА“

(коло Львова).

Шѣсть кільометрбвъ водъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнбй мѣсцевости, окруженбй лѣсами въ значнбй части шпильковыми, вбдъ пбвнбчнои стороны заслонене поросльми лѣсомъ горами, каплиця заведеня, въ котрбй вбдправляе ся служба божа Пбдписаный, лѣкарь управляючій, перебувае постбйно въ заведеню и жертвуе ему цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльнбсть. Взбрцеве устроенье, якъ вбддѣлбвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) пбсля найновѣйшихъ вымогбвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна. масажъ гімнастика електризованье, ингаляціи купелѣ електричнй. Здорова кухня у власнбмъ зарядѣ, крытый хбдникъ, приходы довкола заведеня и дальшй въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бблыпою скблькостію часописей, илюстрованыхъ ґазетъ и т. д. фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товарискй. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣгею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краевои (повозы заведеня и омнібусъ). Условя скромнй. Близшихъ информацій удѣляе и замовленя приймае 198 1—3

Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка“

(почта Львбвъ.)

Емилій Бертемиліянъ Браєръ властитель.

Д-ръ Валеріянъ Сербеньскій лѣкарь управляючій.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннбмъ найточнѣйшбмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вбдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй вылосованй а вже платий мѣсцевй паперы цѣнний, такожь запавшй купоны за готбвку, безъ нѣякого вбдчисленя, а замѣсцевй лишь за вбдчисленьемъ справдешныхъ коштбвъ.

До ефектбвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй за зворотомъ коштбвъ, котрй самъ поносить

Рухъ поѣздбвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пбсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хаббвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнбвъ	232	—	—	—	—
Хаббвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнбвъ	—	525	—	—	—
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнбвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшевъ або Тарнбвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнбвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	600	—	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (на дворець гол.)	212	929	910	545	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (на дворець Пбдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнґа	940	—	737	—	—
Радбвцевъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1219	—
Стрыя и Сколього		—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вбдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вбдъ 12 мая почавши ажь до вбкликаня)	—	—	810	—	—

Вбдходять зб Львова до	поспѣшний	особовй			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хаббвки (Закопан) на Тарнбвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хаббвки (Закопан) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хаббвки (Закоп) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнбвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнбвъ (вбдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнбвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	450	—	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця гол)	608	244	940	1020	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця Пбдзамче)	622	256	1001	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1030
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615		—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1020
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радбвцевъ	615	—	1015	—	1020
Кимполюнґа	615	—	—	255	
Сокаля	—	—	930	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тблько вбдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	930	—
Бруховичъ (почавши вбдъ 12 мая ажь до вбдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вбдъ 12 мая ажь до вбдклик)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневбмъ можна дбстати въ бюрахъ информцмаійныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторбвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору нбчну вбдъ год. 6-ои вечеромъ дс год 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційнбмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнбмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ *О сколько пбдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій* вбдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавань черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

ТУТКИ цигаретовй 1000 штукъ 1 зр., п ручае Ант Мазуркевичъ. Львбвъ, ул. Галицка ч 12.

Зъ причины сегорбчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того зббльшили мы о много нашй локалѣ продажи. Власне надбйшли въ великбй скблькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гбднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пбвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягбвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикбвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, вольлькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блювахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надбйшли власне у великбй скблькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагбдна

въ вбддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимбвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лбжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лбжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимбвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурбвъ „Louvre“ на лбжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лбжка и 1 на стблъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурбвъ „Bouretté“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лбжка, 1 на стблъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рбзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронкозыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6tepa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцбвъ флянельовыхъ въ найлѣпшбмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникбвъ пбдъ и надъ лбжка по 1·50 и 2, стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванбвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванбвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванбвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванбвъ пбвсальонныхъ 6 25, 7 и высше.
1000 останкбвъ хбдникбвъ 8—10 метрбвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкбръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкбрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкбры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортбвъ.

Всякй въ провінціи надсыланй порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 55—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей**. – Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичъ.** Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бецарского.

Ч. 110. Львôвъ, Второкъ 17 (29 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои строчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ понедѣлокъ, засѣданю палаты послôвъ президентъ бар. Хлюмецкій вызначивъ речинець выбору спôльныхъ делеґацій на день 1 червня.

Презесъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ вôдповѣвъ на интерпеляцію послôвъ Врабеца и Ноского въ справѣ проповѣдей, голошеныхъ кс. Декертомъ и брошуръ антісемітскихъ „Отче нашъ“ и „Язва жидôвска“, роздаваныхъ тымъ священикомъ. Міністеръ заявивъ, що три проповѣди Декерта були печатанѣ ще зъ кôнцемъ 1893 р. въ „Посланнику св. Іосифа“. Вôдбитку зъ тои часописи сконфіскувала прокураторія. За кольпортажу антісемітскихъ брошуръ засуджено Декерта на 10 зр. кары. Крôмъ того міністерство звернуло ся въ тôй справѣ до вѣденьского ординаріяту архіепископского, але той вôдповѣвъ, що Декертъ не зробивъ нѣчого такого, що противилось бы приписамъ церковнымъ. Помимо того поручивъ ординаріятъ Декертови, щобы на будуче, выголошуючи проповѣди, тямивъ о святости уряду и мѣсця, зъ котрого проповѣдує. Правительство высказує зъ причины поведеня того душпастиря жаль, бо єго поведенье, а такожь пристрастный тонъ выголошуваныхъ нимъ проповѣдей бувъ того рода, що справедливо мôгъ выкликати занепокоєнье у однои части населеня.

Пос. Сокаль интерпелювавъ въ справѣ розпорядженя міністра просвѣты до краєвыхъ радъ шкôльныхъ, пôсля котрого тѣ рады мають на поданяхъ о посады окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ выповняти рубрику пôдъ заг.: політичне поведенье кандидата.

Пос. Бернрайтеръ поставивъ внесенье въ справѣ заведеня судôвъ промысловыхъ.

Приступлено до дискусіи надъ справою признаня перманенціи для комісіи реформы закона цивільного.

Пос. Вашатый заявивъ, що міністеръ Шенборнъ не думає серіо о реформѣ процедуры цивільнои, такъ якъ теперѣшне правительство не трактує серіо реформы выборчои и податковои. Правительство вôдкладає реформу судôвничу лишь зъ тои причины, щобы вôдвернути увагу населеня вôдъ реформы выборчои. Заявивъ, що молодо-Чехи будуть голосувати противъ перманенціи.

По промовѣ референта Бернрайтера ухвалено перманенцію комісіи для закона цивільного.

Приступлено до проєкту новелѣ прасовои.

Референтъ пос. Рутовскій зазначивъ, що ледви по трицяти рокахъ вводять ся не надто великѣ змѣны закона прасового, дуже прикрого и выкликуючого хоробливѣ симптомы. Предкладанѣ змѣны суть компромісомъ мѣжь комісією а правительствомъ, котре не хотѣло пристати на значнѣйшѣ уступки. Правительство не хотѣло згодити ся на знесенье стемпля, знесенье обєктивного поступованя и дозволенье свобôднои кольпортажи.

Референтъ меншости пос. Пацакъ запримѣтивъ, що на референтѣ бôльшости знати було примусъ, якій собѣ завдававъ, говорячи о „здобуткахъ“ тои реформы. Бесѣдникъ не має охоты мотивувати внесенье меншости, бо звѣстно, що коаліція зъ горы порѣшила єго вôдкинути. Теперѣшный міністеръ Плєнеръ, будучи посломъ, промовлявъ за знесеньемъ стемпля ґазетного, нинѣ яко міністеръ противить ся. Міністеръ судôвництва Шенборнъ стаєсь зъ кождымъ днемъ що разъ бôльше реакційнымъ. Праса повинна мати якъ найбôльшу свободу, а найтяжшими кайданами для прасы обєктивне поступованье. Міністеръ розсылає тайнѣ рескрипты, котрыми впроваджує въ блудъ суды и прокураторіи. Закôнчивъ промову, накликуючи Нѣмцѣвъ лібералôвъ, щобы высвободили прасу зъ кайданôвъ, а натомѣсть молодо-Чехи будуть завсѣгды боронити свободы школы, загального права голосованя и загальныхъ вôльностей прасы.

Пос. Копъ промавлявъ за внесенями комісіи, представляючи новелю уступкою правительства, вправдѣ невеликою, котру однакъ годить ся приняти.

Забравъ голосъ пос. Аймъ. Пригадавъ першу дебату прасову зъ часôвъ Гербста и пôднѣсъ, що нѣхто не бувъ бы тогдѣ припустивъ, що сторонництва палаты такъ гарно уложать ся. Иншѣ часы, иншѣ птички — иншѣ птички спѣвають такожь иншѣ пѣсоньки, котрѣ може бы менѣ и подобали ся, єсли бы я мавъ иншѣ уха. Коаліція пригадала собѣ при кôнци сесіи, що властиво нѣчого не зроблено и длятого предложила сей нѣчого не вартный проєктъ новелѣ прасовои. Праса розвиває ся своєю власною силою зъ електричною скоростью а тымчасомъ нашѣ понятя о законѣ прасовôмъ ѣдуть собѣ все ще почтовымъ возомъ. Праса пише нинѣ то, що завтра всѣ будуть думати и що навѣть наймогутнѣйшій мусить позавтра зробити.

Мы вôйшли въ еру ювилеѣвъ: конституціи грудневои, закона шкôльного и т. п. Але чи можете чудувати ся, що людъ не святкувавъ зъ вами тыхъ ювилеѣвъ? Мы заступаємо теперь васъ и стаємо въ оборонѣ вашихъ ліберальныхъ проєктôвъ. До проєктованои реформы не дадуть ся въ нѣякій спосôбъ примѣнити гасла бувшого Плєнера, а радше Таффого. Кождый міністеръ єсть лишь за такою реформою, котра для него выгôдна. Оба міністры проливають сльозы надъ судьбою прасы и хотять ѣй морально помагати, але та ихъ помôчь то тôлько самѣ удары лишь въ де-не-що вôдмѣннôй формѣ. Міністеръ фінансôвъ вырѣкъ ся своихъ ліберальныхъ поглядôвъ и за ту цѣну введено єго въ храмъ коаліціи.

Обговорюючи конкуренцію урядовыхъ ґазетъ, каже: Пытаю міністра скарбу, на основѣ якихъ законôвъ тѣ ґазеты увôльненѣ вôдъ обовязку стемпльового? Пытаю міністра торговлѣ, на основѣ якихъ нормъ приймають ихъ на почту яко посылки ex offo? Пытаю міністра справъ внутрѣшныхъ, въ якій спосôбъ власти політичнѣ можуть повнити службу кольпортерôвъ? Пытаю цѣле правительство, въ якій спосôбъ приходить оно до веденя такъ неморальнои конкуренціи?

Матеріяльне положенье прасы єсть дуже погôршене забороною кольпортажи. Въ Россіи и Туреччинѣ дозволена кольпортажа, у насъ побоюють ся єи, щобы не розширювано небезпечныхъ ґазетъ; обава була бы справедлива, єсли бы знесено право конфіскаты. Головною концесією называють нову норму при надаваню ліценцій. Але у насъ истнує таке право та лишь екзекутива заслонила то право. Знесенье кавціи выйшло бы въ хосенъ прасѣ, але правительство долучає до того такѣ обмеженя, що цѣла концесія дуже сумнѣвна. Праса не домагає ся нѣякихъ добродѣйствъ або концесій — она не хоче лишь стояти по-за закономъ. Всюды по-за плечемъ прасы стоить поліція. Кормъ душевный пôдчиненый контролѣ, а натомѣсть контроля тѣлесного корму була бы о много потрѣбнѣйша. Для каръ за фальшованье средствъ поживы не треба нѣякихъ сталыхъ постановъ, а чи выдавець часописи вартъ меншого довѣрія анѣжь ковбасникъ? (Смѣхъ и оклики: Цѣлкомъ справедливо!)

Найбôльшимъ тягаремъ для прасы обєктивне поступованье, котре дозваляє выступати противъ прасы и гнобити єи зъ повною безвзглядностью. Покликують ся тутъ на судейску контролю, але якъ єи выконують, може послужити отсей фактъ: Въ Празѣ сконфісковано число однои ґазеты. Прокураторъ и судъ дôстали черезъ похибку инше число, несконфісковане, въ котрôмъ не було нѣчого противзаконного. Судъ не запримѣтивъ сего и затвердивъ конфіскату. Отсе охорона, яку забезпечують намъ судьѣ. Се случай типовый. Кожду конфіскату затверджуєсь безъ слѣдства.

Обєктивне поступованье здеморалізувало судьѣвъ и публику. Міністеръ судôвництва дає въ тôмъ взглядѣ злый примѣръ, выдаючи тайнѣ обѣжники. Въ нѣякôй державѣ цивілізованôй нема такихъ вôдносинъ прасовыхъ що у насъ. Три годины дороги вôдъ Вѣдня, въ Угорщинѣ, єсть повна свобода прасы. Чи мы такъ много гôршѣ вôдъ Мадярôвъ, що заслугуємо на подôбне трактованье.

Вкôнци пôднѣсъ пос. Аймъ великѣ прикметы нашои прасы и станувъ въ оборонѣ противъ закидôвъ. Нашѣ журналісты мають высоке понятье о чести, готовѣ до пожертвовань въ кождôй гôднôй справѣ, хочь не дасть заперечити ся, що гнетъ прасовый може вплывати на нихъ деморалізуючо. Можуть ліберальнѣ зъ легкимъ серцемъ вырѣкати ся своихъ засадъ, — мы Чехи того зробити не можемо.

Промову пос. Айма живо оплескувано, а по выголошеню єи ґратульовано бесѣдникови.

Міністеръ Шенборнъ говоривъ про обєктивне поступованье, котре правительство готово знести, єсли деякѣ провины будуть вôдданѣ пôдъ юдикатуру звычайныхъ судôвъ.

Міністеръ Бакегемъ старавъ ся доказати, що кольпортажа выставила бы Австрію на небезпечнôсть.

По промовахъ Гофмана и Лінбахера перервано дискусію.

Вѣче селяньске въ Ряшевѣ.

Дня 27 н. ст. мая вôдбуло ся въ Ряшевѣ въ сали „Сокола“ вѣче селяньске и выпало дуже поважно. Зôбрало ся до тысячь селянъ и троха селянокъ. [Комісарь зборонявъ женщинамъ вступу до салѣ, а вôдъ селянъ зажадавъ, щобы всѣ повôдкладали палицѣ.] Нарады тревали вôдъ годины 2-ои до 7-ои. Нарадамъ проводивъ ряшѣвскій адвокатъ Малєцъ а въ єго заступствѣ селянинъ-посолъ Стренкъ. На вѣче явилось такожь много людей зъ интеліґенціи ряшѣвскои [не такъ, якъ въ Краковѣ, де на вѣче селяньске интеліґенція майже зовсѣмъ не показала ся].

Рефераты на сѣмъ вѣчу держали: І. Стапиньскій о парцеляціи, о еміґраціи селянъ и о реформѣ податковôй, сел. І. Ґенсьоръ о сполученю обшарôвъ двôрскихъ зъ громадами, сел. Тома Шаєръ о реформѣ выборчôй и т. д. На вѣчу промовляли такожь селяне и послы д-ръ Мідовичь зъ Пільзненьского и Єнджейовичь зъ Ниська [до сихъ послôвъ зôбранѣ вôднеслись зъ великою резервою].

Вѣче приняло такѣ резолюціи:

Въ справѣ реформы выборчои:

„Зваживши, що теперѣшный законъ выборчій противить ся праву Божому и духови законôвъ конституційныхъ, бо обчисленый єсть на користь одныхъ верствъ зъ кривдою міліонôвъ люду позбавленого права выборчого; дальше, що при теперѣшнôмъ законѣ выборчôмъ репрезентація краю [т. є послы якъ въ соймѣ такъ и въ радѣ державнôй] не єсть властиво репрезентацією, бо въ переважнôмъ числѣ не вôдповѣдає воли люду; що теперѣшна система выборча замѣсть будити почутье горожаньскихъ обовязкôвъ середъ масъ людности служить за средство для амбітныхъ одиниць до деморалізаціи и торгу; зваживши, що тымъ всѣмъ хибамъ зарадити може выключно заведенье загального безпосередного тайного голосованя, — зôбранѣ на вѣчу селяне заявляють ся за реформою выборчою поки-що въ напрямѣ заведеня права безпосередного загального голосованя для всѣхъ повнолѣтныхъ горожанъ.

Колу польскому и соймови краєвому за перехôдъ до порядку дневного надъ волею люду, выражену сотками петицій и заосмотрену тысячами пôдписôвъ, зôбранѣ высказують своє найглубше сожалѣнье.“

Въ справѣ реформы громадскои:

„Подѣлъ громады на обшаръ двôрскій и на громаду выходить на зло громадѣ и потягає за собою несправедливый розкладъ тягарôвъ всякого рода и єсть взагалѣ суспôльно хибный. А що зарадити тому може єдино сполученье обшарôвъ двôрскихъ зъ громадами по мысли внесеня посла Поточка, длятого мы зôбранѣ на вѣчу въ Ряшевѣ селяне повѣтôвъ ряшѣвского, ропчицкого, кольбушѣвского, ланьцутского и яслиского, ухвалюємо пôдпирати сю справу всякими правно прислугуючими намъ способами. Тымъ посламъ, котрѣ тому сполученю противнѣ, вôдмовляємо довѣрія. Всякѣ арґументы противъ такого сполученя уважаємо за простый выкрутъ и вводженье въ заблудъ несвѣдомыхъ справы. При выборахъ на другій рôкъ всѣмъ такимъ кандидатамъ, котрѣ рѣшучо за тымъ не заявлять ся, безуслôвно нѣодинъ селянинъ не може вôддати свого голосу. Зрôвнанье тягарôвъ шкôльныхъ уже черезъ ухвалу сполученя обшарôвъ двôрскихъ зъ громадами було бы було полагоджене, отже зрôвнаньемъ тымъ мы зовсѣмъ не вдоволяємо ся и уважаємо се за проволѣканье справы.

Внесеня Руговского о громадахъ окружныхъ и Пілята о громадахъ збôрныхъ узнаємо за шкôднѣ, евентуальне ухваленье ихъ сталось бы новымъ тягаромъ — длятого внесенямъ тымъ мы рѣшучо противнѣ.“

Въ справѣ реформы податковои:

„Зваживши, що теперѣшный спосôбъ оподаткованя єсть перестарѣлый и не вôдповѣдає засадѣ справедливости; що наполовиннѣ змѣны, якъ н. пр. теперь правительствомъ проєктована, не полагодять справы такъ, якъ треба, а тôлько цѣлковита реформа закона въ напрямѣ одного єдиного проґресивного податку вôдъ доходу вôдповѣдає засадѣ справедливого розкладу тягарôвъ публичныхъ — зôбранѣ взывають послôвъ польскихъ въ радѣ державнôй, щобы зажадали заведеня такого податку яко єдино вôдповѣдаючого засадѣ справедливости.“

Въ справѣ реґуляціи рѣкъ:

„Позаякъ вина за те, що реґуляція рѣкъ доси не переведена а черезъ се край нашъ рôкъ-рôчно буває нараженый на ненагородимѣ страты, спадає въ першôмъ рядѣ на недбале трактованье тои справы послами польскими въ радѣ державнôй, котрѣ не перестають пôдпирати правительства; позаякъ торôчне знищенье повѣнью наказує намъ сю справу якъ найенерґічнѣйше повести, — зôбранѣ, высказуючи колу польскому сожалѣнье, взывають єго заразомъ, щобы зволило справу сю трактувати бôльше на правду.“

Въ справѣ кредиту селяньского:

„Зваживши, що переважна часть инструкцій фінансовыхъ не вôдповѣдає своѣй задачи, а касы щадничѣ не є въ силѣ заспокоити потребъ людности селяньскои и єсть ихъ за мало, а въ наслѣдокъ того велике число селянъ мусить зажичуватись у лихварѣвъ на высокій процентъ и що до управильненя тои справы обовязана єсть репрезентація краю а дотычнѣ жаданя не дôждали ся полагодженя, — зôбранѣ взывають соймъ, щобы справы тои вже не вôдкладавъ и на найблизшôй сесіи полагодивъ єи: а) черезъ утворенье фонду въ банку краєвôмъ на дрôбнѣ позички селяньскѣ на такій самый процентъ якъ ихъ удѣлює теперь бôльшимъ властителямъ; б) черезъ удѣлюванье помочи касамъ щадничимъ, де того треба; в) черезъ пôдпору и пропаґанду касъ Райфайзена“.

Въ справѣ парцеляціи:

„Зваживши, що способомъ зарады противъ дальшого роздрôбнюваня грунтôвъ селяньскихъ и що-разъ бôльшои зубожѣлости дрôбныхъ господарствъ може бути законно управильнена и предпринята коштомъ краю парцеляція бôльшихъ обшарôвъ и що реформы проєктованѣ правительствомъ не вôдповѣдають дѣйстнôй потребѣ люду и интенціямъ малои власности, — зôбранѣ просять соймъ краєвый, щобы справою тою на найблизшôй сесіи занявъ ся и по мысли внесеня посла Поточка творячи вôддѣлъ парцеляційный при банку краєвôмъ, предпринявъ таку парцеляцію и творенье середныхъ господарствъ селяньскихъ въ якъ найкористнѣйшихъ услôвіяхъ.“

Въ справѣ управильненя зарôбку и еміґраціи:

„Зваживши, що черезъ бракъ всякои орґанізаціи еміґруючихъ за зарôбкомъ, чи то до сусѣдныхъ краѣвъ чи до Америки, людность змушена до еміґрованя єсть наражена на найрôзнѣйшѣ прикрости и на вызыскъ аґентôвъ еміґраційныхъ; що управильненье тои справы єсть обовязкомъ сойму — зôбранѣ жадають вôдъ него:

1) Заложеня при выдѣлѣ краєвôмъ бюра информаційного, котрого обовязкомъ було бы удержувати стало евіденцію що-до условій працѣ и платнѣ въ мѣсци потребы робôтникôвъ. Бюро се було бы обовязане информувати о тôмъ такъ зголошуючихъ ся просто запытаньемъ, якъ и цѣлу людность краю за посередництвомъ радъ повѣтовыхъ.

2) Бюро се буде обовязане занятись орґанізацією помочи и опѣки надъ еміґруючими по-за границѣ краю.

3) Цѣлію усуненя суперечныхъ зъ закономъ и зъ основными правилами конституційными утруднень при выдаваню пашпортôвъ властями адміністраційными зволить соймъ вôднести ся до правительственнои репрезентаціи краю, щобы тая переступленя пôдвластныхъ собѣ орґанôвъ строго карала и взагалѣ властивою дорогою старала ся ихъ усунути. Взагалѣ зволить соймъ зарядити все те, що може причинитись до користнѣйшого заробкованя глядаючимъ працѣ.“

Вкôнци нотуємо, що въ справѣ выставы краєвои вѣче вôзвало рады повѣтовѣ, щобы они устроювали громаднѣ подорожи селянъ на выставу краєву, евентуально давали безпроцентовѣ позичкѣ селянамъ на дорогу и займали ся селянами въ часѣ подорожи и въ часѣ побуту селянъ у Львовѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ обсадѣ президентуръ краєвыхъ мають наступити деякѣ змѣны. И такъ Tagblatt Шепса доносить, що въ найблизшôмъ часѣ ажь трехъ президентôвъ краєвыхъ уступить, а то: бар. Кравсъ въ Чернôвцяхъ (та вѣсть вже довершилась), бар. Шмідъ-Забєровъ въ Целôвци и Єґеръ въ Опавѣ. Наслѣдникомъ бар. Кравса має бути каринтскій совѣтникъ двору Ґоесъ. Що-до президентуры въ Опавѣ пише Tagblatt такъ: Міністеръ справъ внутрѣшныхъ маркґрафъ Бакегемъ бувъ довшій часъ шефомъ краєвого правительства на Шлеску и знає добре тамошнѣ вôдносины. Въ кругахъ парляментарныхъ згадують имя одного посла зъ лѣвицѣ, котрый має бути покликаный на се адміністраційне становище, бо віцепрезідентъ ческого намѣстництва ґр. Куденгове, на котрого зъ-разу думано, не принявъ тои посады и волить лишитись на своѣмъ вплывовôмъ становищи въ Празѣ. — Czas повторяючи ту вѣсть, каже, що обсада президентуры въ Шлеску Нѣмцемъ (бар. Штіркомъ) була бы безпосередною провокацією кола польского и чейже міністеръ Бакегемъ не поваживъ бы ся на щось подôбного. Добре то кивати пальцемъ въ чоботѣ — скажемо на се Czas-ови, — але коли коло польске пôйшло въ услуги Нѣмцѣвъ, то мабуть мусить въ ихъ дутку грати.

— —

Въ „Сводѣ законовъ“ оповѣщено указъ зъ дня 26 мая, пôсля котрого всѣ справы, якѣ вôдносять ся до заряду цивільными урядами державными, переходять пôдъ безпосередный наглядъ царя. Полагоджуванье тыхъ справъ концентрує ся въ особистôй канцеляріи царя, де утворено спеціяльный выдѣлъ инспекторскій, котрый истнувавъ вже за царя Николая. Комітетъ „представленя до нагороды“ перемѣняє ся на „комітетъ службы урядникôвъ властей цивільныхъ и нагородъ“. Сей комітетъ посередничить мѣжь выдѣломъ инспекторскимъ а самымъ царемъ. Нѣодинъ урядникъ цивільный не може бути именованый або вôдправленый зô службы, доки не наступить се на розказъ царя. Тѣ постановы зачинають обовязувати вôдъ 1 падолиста с. р., а вôдбирають міністрамъ и ґубернаторамъ право именованя або пенсіонованя пôдчиненыхъ урядникôвъ. — Times доносить, що міністры россійскѣ уважають повысшѣ постановы, котрыми вôдбирає ся

и имъ и ґубернаторамъ право именованя и дімісіи урядникôвъ, за вотумъ недовѣря для себе, тожь загадали подати ся до дімісіи.

НОВИНКИ.

— **Краєва рада шкôльна** ухвалила на засѣданю зъ дня 23 н. ст. мая: 1) Инструкцію о зарядѣ и наглядѣ мѣсцевыхъ фондôвъ шкôльныхъ; 2) затвердити Тад. Яворского властителя бôльшои посѣлости въ Скварявѣ на вôдпоручника рады повѣтовои до окружнои рады шкôльнои въ Золочевѣ и о. Анат. Дольницкого зъ Яхторова на духовного члена окружнои рады шкôльнои въ Перемышлянахъ; 3) перемѣнити вôдъ 1 вересня с. р. слѣдуючи̂ школы одноклясови̂ на двоклясови̂: въ Чертежи, Стôльску и Рудникахъ повѣта жидачѣвского, въ Ляшкахъ королѣвскихъ повѣта перемышляньского и въ Делѣєвѣ повѣта станиславôвского; 4) именувати учителями шкôлъ народныхъ: Алекс. Худерского въ Полоничахъ, Стан. Блявтôвну молодшою учителькою 6-клясовои школы женьскои въ Стрыю, Брон. Ольшевску учителькою въ Клубôвцяхъ, Мих. Сольчака учителемъ въ Грущѣ Ал. Запалила въ Кривотулахъ старыхъ, Филип. Ржеховичѣвну учителькою въ Миговôй, Мих. Строньского учителемъ въ Добрôй, Луку Данева молодшимъ учителемъ 6-клясовои школы мужескои въ Стрыю, Флор. Ходзиньску старшою учителькою 5-клясовои школы въ Соколовѣ, Филем. Пеленьского учителемъ въ Пôдгайчикахъ, Фр. Щепаньского въ Бучковѣ, Леонарда Дунича въ Милятанѣ старôмъ, Мих. Девосера старшимъ учителемъ 5-клясовои школы въ Скалатѣ, Ам. Рісôвну учителькою въ Церекви, Володисл. Полудневского учителемъ въ Малочинахъ, Анг. Лизакôвну молодшою учителькою 3-клясовои школы въ Олешичахъ мѣсточку, Мойс. Шнапка жидôвскимъ катихитомъ при 6-клясовôй школѣ въ Теребовли; 5) приймити до вѣдомости справозданье краєвого инспектора шкôлъ зъ люстраціи ґімназіи въ Стрыю.

— **Люстрація робôтъ водныхъ**. Въ наслѣдокъ интервенціи выдѣлу краєвого поручивъ міністеръ рôльництва телеґрафічно старшому совѣтникови будôвництва п. Ишковскому, высланому міністерствомъ справъ внутрѣшныхъ до злюстрованя робôтъ мемораційныхъ въ Галичинѣ, щобы оглянувъ такожь рѣки Лôмницю и Солу, котрыхъ реґуляція пôсля ухвалы соймовои зъ дня 13 н. ст. лютого с. р. має розпочати ся въ 1895 роцѣ. Люстрацію рѣки Лôмницѣ переведе вôдпоручникъ міністеріяльный при нагодѣ инспекціи Днѣстра вôдъ 31 н. ст. мая до 2 н. ст. червня; люстрацію-жь рѣки Солы по окôнченю ивспекціи Днѣстра. Въ люстраціи рѣки Лôмницѣ возьмуть участь: вôдпоручникъ намѣстництва старшій совѣтникъ будôвництва Мат. Морачевскій, въ заступствѣ выдѣлу краєвого д-ръ Іос. Верещиньскій и директоръ краєвого бюра меліораційного Андр. Кендзьоръ.

— **Холєра.** Урядова Wiener Abendpost доносить про холєру въ борщѣвскôмъ повѣтѣ: Въ двохъ дняхъ, т. є. 23 и 24 н. ст. мая занедужало на холєру въ громадахъ Скала и Бурдякôвцѣ по однôй особѣ, въ Скалѣ и Борщевѣ выздоровѣло по 1, въ Бурдякôвцяхъ двѣ особы. Случаю смерти не було. — Въ мѣстѣ Млавѣ, на прускôмъ Шлезку, появила ся сими днями азійска холєра. Занедужало 20 осôбъ, а зъ тыхъ 10 померло.

— **Зъ Перемышлянщины пишуть намъ:** Въ нашôй околици повтаряють ся вôдъ якогось часу случаѣ убійства або скрытоубійства и на нещастье, удають ся щасливо... Якось ще передъ Великодными святами польскими въ селѣ Плѣниковѣ тутешного повѣта замордувавъ якійсь душогубъ одну молоду жидôвочку и єи брата (єи убивъ клевцемъ чи молоткомъ мулярскимъ, а єго задушивъ). Доси слѣдство въ тôй справѣ довело до того, що ихъ мабуть хтось таки справдѣ помордувавъ, бо не жиють таки вôдъ коли ихъ люде понаходили въ калужахъ крови... Въ Глѣбовичахъ свѣрскихъ убила зновъ теща свого затя въ спôлцѣ зъ якимсь тамъ другимъ, але въ арештѣ признала ся до злочину. — Въ самыхъ Перемышлянахъ убивъ тесть свого зятя, вправдѣ не вôдразу, але тяжко побитый (каменемъ въ голову) вскорѣ перенѣсъ ся „идѣже нѣсть болѣзни"... Въ Боршевѣ померъ нагло тесть одному зятеви. Комісія перемышляньска орекла, що вôнъ померъ природною наглою смертію, але въ селѣ пôйшла гутôрка, що комісія була нездала, отже спроваджено другу ажь зъ Бережанъ, а друга не знаю що орекла, бо одни̂ кажуть, що признала перемышляньскôй рацію, а други̂ кажуть, що трупъ бувъ вже такъ зôпсованый, що годѣ було орѣкати. Въ справу тоту вмотавъ ся якось мѣсцевый учитель п. К—о, котрому перемышляньскій судъ, взглядно комісія чи прокураторія выточили процесъ. Завôзвано множество свѣдкôвъ, а розправу назначено, якъ зачуваю, на 29 лат. мая. — Въ Сиворогахъ присѣлку до Унева (добра митрополичи̂) лучивъ ся зновъ ось такій цѣкавый фактъ: Хтось укравъ у жида корову и бочôлку пива; корову выпровадивъ въ лѣсъ, зарѣзавъ та ставъ вже лупити, однакъ здаєть ся сполошеный, покинувъ, забравши лише голову та пообрѣзувани̂ ноги. Корову найшли тамъ въ лѣсѣ, а пиво пôдъ мостомъ. Саме нинѣ, т. є. 22 н. ст. мая о годинѣ $2^1/_2$ въ ночи повставъ въ нашôмъ мѣсточку пожаръ на передмѣстю „Воля", однакъ при супокôйнôмъ воздусѣ удало ся огонь зльокалізувати и погорѣвъ лише одинъ жидôвскій дôмъ. Жиды ратують знаменито, але хочь наше мѣсточко повѣтове, — то таки не має ще доси сторожи огневои. Кажуть, що якъ бы найшовъ ся якій добродѣй, котрый заплативъ бы нашимъ мѣщанамъ що недѣлѣ бочôлку пива, то они готови̂ бы до того належати, хочь бы се называлось навѣть огнева сторожа... *Полажинъ.*

— **Наша конституція.** Kurjer Lwowski доносить, що въ Комарнѣ. на порученье політичнои власти, кликали и переслухували въ тамошнôмъ урядѣ громадскôмъ передплатникôвъ популярныхъ ґазетокъ Wieniec i Pszczółka, не зважаючи на те, що ти̂ часописи перейшли вже цензуру прокураторіи.

— **Зъ Сокальщины пишуть намъ:** Дня 14 н. ст. мая выбухъ огонь о годинѣ першôй по полудни въ селѣ Боратинѣ, повѣта сокальского, въ будынку господаря Филипа Шереметы, и въ млѣ ока обôймивъ полумѣнею будынки єго и сусѣдôвъ: Семена Токарского хату, Николы Мусѣя и Федора Бѣды, хаты и стодолы. Зъ нихъ були обезпечени̂ Шеремета въ товариствѣ кракôвскôмъ, Токарскій въ „Днѣстрѣ", Мусѣй мавъ обезпечену хату въ товариствѣ кракôвскôмъ а стодолу въ „Днѣстрѣ"; Бѣда не бувъ обезпеченый. По донесеню о шкодѣ до товариствъ, вôдбула ся ліквідація зъ „Днѣстра" заразъ дня 18 н. ст. мая, а грошѣ выплачено дня 21 н. ст. мая, за що ти̂ пошкодовани̂ складають сердечну подяку Хв. Дирекціи „Днѣстеръ" за совѣстне ліквідованье шкоды и скору выплату. Ліквідувавъ шкоду урядникъ Вп. п. Несторовичь, Всч. о. Орестъ Чеховичь делеґатъ товариства и трехъ членôвъ обезпеченыхъ въ „Днѣстрѣ". Семенъ Токарскій мавъ обезпечену хату на 400 зр. и одержавъ вôдшкодованя 330 зр., а 70 зр. почислено за оставшій зрубъ. Никола Мусѣй мавъ обезпечену стодолу на 100 зр., котри̂ одержавъ въ цѣлости. За се складають погорѣлцѣ сердечну подяку дирекціи товариства, та поручають всѣмъ обезпечувати свои будынки и весь маєтокъ въ єдинôмъ своѣмъ рускôмъ товариствѣ „Днѣстеръ", котре дає скору помôчь въ нещастю, бо други̂ товариства не такъ скоро ліквідують и выплачують. — Такожь складає подяку сторожа огнева въ Боратинѣ за дарь 6 зр., котри̂ одержала вôдъ тов. „Днѣстеръ" за ратунокъ будынку шкôльного, що такожь обезпеченый въ „Днѣстрѣ". — *Симеонъ Токарскій. Павло Дикій*, начальникъ сторожѣ огневои.

— **Дрôбни̂ вѣсти.** Въ Станиславовѣ померъ д-ръ Леод. Ґонсьоровскій, лѣкарь карного заведеня въ 45-ôмъ роцѣ житя.

Посмертни̂ — ✝ — оповѣстки.

Савина зъ Морозевичѣвъ Галайчукова, жена пароха въ Микуличинѣ, упокоила ся въ 32-ôмъ роцѣ житя.

Теофанія Діяковска, учителька при мужескôй школѣ народнôй им. Сташица у Львовѣ упокоила ся въ 24 ôмъ роцѣ житя.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 29 мая. Кн. Альфреда саско-кобурґского повитавъ на двôрци самъ цѣсарь зъ многими архикнязями та зъ гостячими у Вѣдни членами родины кобурґскои. — Ліберальни̂ ґазеты накинулись на президента міністрôвъ кн. Віндішґреца за єго вôдповѣдь на интерпеляцію въ справѣ кс. Декерта.

Буд пештъ 29 мая. Говорять, що цѣсарь годить ся на цивільни̂ вѣнчаня, але жадає законнои постановы, щобы урядникъ цивільный даючій вѣнчанье напоминавъ стороны до довершеня вѣнчаня церковного.

Букарештъ 29 мая. У всѣхъ кругахъ румуньскихъ велике огôрченье за тяжкій засудъ въ процесѣ колошварскôмъ.

Бѣлградъ 29 мая. Король Александеръ выдавъ указъ, котрымъ завѣшено урядованье судôвъ въ цѣлôй Сербіи, а всѣ справы будуть судитись въ префектурахъ політичныхъ.

Парижь 29 мая. Діпі перенявъ на себе місію утворити новый кабінетъ.

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 8—15

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 10—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевленихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильни̂, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всяки̂ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 80—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Помпки до пива зъ пôдоймою по зр. 13·50

45·5 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстровани̂ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Заведенье водолѣчниче

„МАРІѢВКА"

(коло Львова).

Шѣсть кільометрôвъ вôдъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарнôй мѣсцевости, окруженôй лѣсами въ значнôй части шпильковыми, вôдъ пôвнôчнои стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, каплиця заведеня, въ котрôй вôдправляє ся служба божа Пôдписаный, лѣкарь управляючій, перебуває постôйно въ заведеню и жертвує єму цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльнôсть. Взôрцеве устроєнье, якъ вôддѣлôвъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) пôсля найновѣйшихъ вымогôвъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна масажь ґімнастика електризованье, ингаляціи купелѣ електрични̂. Здорова кухня у власнôмъ зарядѣ, крытый хôдникъ, приходы довкола заведеня и дальши̂ въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена бôльшою скôлькостію часописей, илюстрованыхъ ґазетъ и т. д. фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товариски̂. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краєвои (повозы заведеня и омнібусъ). Услôвя скромни̂. Близшихъ информацій удѣляє и замовленя приймає 198 2—3

Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка"

(почта Львôвъ)

Емилій Бертемиліянъ Браєръ, властитель. Д-ръ Валеріянъ Сербеньскій, лѣкарь управляючій.

Въ Станиславовѣ

має пôдписаный на продажь въ великôй скôлькости розсаду яринну и цвѣтову.

КАПУСТА бравншвайґска, кôнчаста нѣмецка, тверда синя, волоска взасна и пôзна, бруксельска копа по 10 кр.
ЛОБОДА, бруковь, поры, копа по 6 кр.
ЦИБУЛЯ цітавска по 8 кр.
СЕЛЄРЫ 12 кр копа, помидоры штука 1 кр
ВЕРБЕНЫ копа 40 кр., левконіи 50 кр. а инши̂ роды по 20 кр копа, въ найлѣпшôй якости

поручає 185 4—5

А. ШМІДТЪ.

Дякъ, зъ дуже добрымъ голосомъ, знаючій дуже добре уставъ церковный, зъ вôдзначаючими свѣдоцтвами, самъ одинъ, вдовець въ середныхъ лѣтахъ глядає мѣсця Зголошуваня просить ся адресувати до о. **Александра Левицкого сотрудн. въ Олеську.**

По низькихъ цѣнахъ артистичну роботу: цімборіи, престолики процесійни̂ вôдъ цѣны 40 зр., позолочувани̂ и зъ образомъ поручає

ЧЕРНАВСКІЙ

ул. Сикстуска ч. 2 у Львовѣ.

Рамы золоти̂ и чорни̂ въ великôмъ выборѣ на жаданье высилає пляны. 4641 47 ?

РИМАНÔВЪ

Заведенье жерельно-купелеве

Въ прегарнôй долинѣ карпатскôй надъ рѣкою Табою, окружене лѣсами шпильковыми Жерела йодо бромови̂ обôймаючи̂ сôль, літъ и кислоту угляну. Вода уживана въ недугахъ скрофуличныхъ полученыхъ особливо зъ анеміею (недостачею крови), бо крôмъ дѣланя противъ скрофулôвъ, вôдживляє орґанізмъ и скрѣпляє за-для великои скôлькости зелѣза и кислоты угляноя. Уживає ся въ недугахъ очей, горла, болонъ слезныхъ, недугахъ жѣночихъ, пухлинахъ и ствердѣняхъ, недугахъ костей и вставôвъ, въ деякихъ недугахъ нирковыхъ.

Заведенье вôддалене 8 кільометрôвъ вôдъ стаціи зелѣзницѣ державнои „трансверсальнои" Риманôвъ. Лѣкарь заведеня д-ръ І. Дукетъ, крôмъ него ординують все и инши̂ лѣкарѣ.

Почта, телеґрафъ, рѣзниця, пекарня, молочарня, двѣ реставраціи, склепъ корѣнный и ґалянтерійный.

Каплиця, въ котрôй вôдправляє ся богослуженье въ обохъ обрядахъ.

Пора купелева дѣлить ся на три части I. вôдъ 20 мая до 20 червня, II. вôдъ 20 червня до 20 серпня, III. вôдъ 20 серпня доки панує погода и лагôдна пора. Въ першôмъ и послѣднôмъ сезонѣ мешканя, що належать до заведеня дешевши̂ о $^1/_3$ часть, пôдчасъ сезону музика заведеня грає два разы денно. Въ великôй сали балевôй гостинного двôрця, вôдбувають ся въ недѣлю забавы зъ танцями, а часомъ и середъ тыждня, такожь концерты, театры и т. ин.

Вода, сôль, лугъ и намулъ лѣчничій, розсылають ся на жаданье заразъ. Головни̂ склады воды и перерôбки мінеральни удержують у Львовѣ В. Вевюрскій, аптикарь; въ Краковѣ В. Вишневскій, аптикарь.

Всяки̂ поясненя и брошурки розсылає дирекція заведеня жерельно-купелевого въ Римановѣ.

N. B. По тамтогорôчнôй повени вôдновлено заведенье вже зовсѣмъ и цѣлковито, такъ, що Вп. Гостѣ не застануть нѣякого слѣду а противно найдуть заведенье прикрашене, мосты гарни̂ нови̂, а рѣку Табу основно забезпечену, що и найбôльшои воды вже не треба боятися. 182 4—4

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІЮСЪ"

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпши̂ кавы $^1/_2$ клґр. 1 зр.
и 2227 11—?
Найлѣпши̂ чаѣ россійски̂, хиньски̂ и Ліптона славни̂ анґлійски̂ $^1/_4$ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много наши̂ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтни̂ и осѣнни̂** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôдни̂ порученя и безъ всякои конкуренціи суть ти̂ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни̂ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѣ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни̂ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронкови̂ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки̂ зъ провінціи надсылани̂ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 56—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 111. Львôвъ, Второкъ 18 (30 мая) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Письмо зъ Вѣдня.

Недавно въ „Дѣлѣ“ помѣщена допись зъ Вѣдня про румунізаторскй змаганя митрополита Сильвестра Морара и про наглу потребу подѣленя Буковины православнои на двѣ епархіи — та допись перейшла до Bukowiner Nachrichten зъ 23 мая зъ коментарями, котрй доказують, що дописуватель вѣденьскій представивъ рѣчь цѣлу дуже совѣстно и вѣрно Такъ єсть! Митрополитъ Мораръ добирає нинѣ всѣхъ силъ, щобы румунщити села рускй насыланьемъ до нихъ парохôвъ, не тямлячихъ нѣ слôвця руского. Система дуже грôзна для Руси буковиньскои.

Коментарѣвъ, якй Bukowiner Nachrichten додали до статьѣ „Дѣла“, мы не повтаряємо. Насъ тѣшить лишь обставина, що праса взагалѣ починає интересуватись справами Буковины, де Румуны приготовлюють для себе широкій грунтъ національный въ некористь другихъ народностей Буковины и вже нинѣ маячать о рѣчахъ для Австріи дуже нелюбыхъ...

Для близшого проясненя сеи послѣднои точки наведемо лишь статью букарештеньского Adverul а, котрого редакція дає Румунамъ буковиньскимъ указки: що и якъ они мають дѣлати для скоршого осущеня великои панрумуньскои идеи. Згаданый Adverul мѣстить допись зъ Черновець пôдъ днемъ 4 мая с р, въ котрôй сказано:

„Тѣшимо ся, що Tribuna [румуньскій орґанъ въ Германштадтѣ семигородскôмъ] обговорює положенье Румунôвъ на Буковинѣ. Мы зъ близька знаємо обставины сеи Австрією забранои провінціи и хочемо про судьбу єи розказати дѣйстну правду“. Авторъ плаче вôдтакъ надъ тымъ, що шляхта румуньска, такъ званй бароны, мало дбають про румуньску справу на Буковинѣ, а въ бôльшôй мѣрѣ заходять ся коло своихъ чисто матеріяльныхъ интересôвъ. Бароны тй старають ся лишь о службу державну, забувають свôй румуньскій языкъ такъ, що ледви двѣ або три родины, якъ Гормузакôвъ и др., говорять по румуньски и ведуть дѣло народне. Прочй вызыскують лишь темного селянина. Середнои клясы, яка вытворилась примѣромъ въ Семигородѣ, нема. Одинъ-одинокій чоловѣкъ, що дбає щиро про румуньске дѣло, то митрополитъ Сильвестеръ. И тутъ дописуватель черновецкій Adverul-а наводить заслуги Морара для Румунôвъ, кажучи: „Вôнъ пôславъ до селъ „забраныхъ“, або „загроженыхъ“ Русинами священикôвъ-Румунôвъ и тй священики суть одинокими мужами, котрй посвятились для справы румуньскои Перше мѣсце межи ними займає священикъ Воронка и єго жѣнка, Молдаванка зъ Герлєу, котрй щиро трудять ся надъ тымъ, щобы зрумунщити село Михальче, де Русины цѣлкомъ заволодѣли. Другй люде, а именно шляхта румуньска мало интересують ся дѣломъ пôдбитыхъ Австрією Румунôвъ.

Допись та илюструє дуже наглядно роботу митрополита Морара и пôдчиненого єму клира. Вôнъ стремить просто до того, щобы силою румунщити рускй села. Се идеалъ, до котрого дописуватель заохочує и накликує шляхту румуньску въ „здобутôй“ Австрією Буковинѣ.

Правительство австрійске для обороны своихъ державныхъ интересôвъ повинно постаратись о средства. котрй були бы въ силѣ спинити небезпечну роботу шовіністôвъ румуньскихъ. Средствомъ тымъ може бути лише подѣлъ Буковины на двѣ епархіи: руску и румуньску. Мы не бажаємо русченя або ґерманізованя Румунôвъ въ ихъ етноґрафічныхъ границяхъ, але протестуємо противъ акціи, яку веде священикъ румуньскій въ Михальчи, а другй священики въ кôлькадесятьохъ другихъ парохіяхъ чисто-рускихъ. Русь буковиньска хоче лишитись и лишить ся при Австріи, а не одушевить ся нѣколи реставраційными плянами шовіністôвъ румуньскихъ.

Голосы зъ краю

въ справахъ фінансовыхъ и торговельныхъ.

Зъ Перемышля пишуть намъ:

Въ 107. числѣ „Дѣла“ вычитавъ я допись зъ Перемышля про законъ краєвый и касы позичковй на селѣ.

Дѣйстно признати мушу, що справа порушена Вп. Дописувателемъ єсть для насъ Русинôвъ дуже пекучою и важною, однакъ я радивъ бы поки-що троха стримати ся зъ нею. Вѣдома рѣчь, що у насъ творить ся много проєктôвъ, богато говорить ся, а мало выконуєсь. На мою гадку, лѣпше бы зъ справою тою выждати ще рôкъ-два, поки ново-творячй ся институціи економічнй — „товариства задатковй“ не увôйдуть въ житье и бодай трохи не розвинуть ся. Се бо рѣчь природна, що тогдѣ институціи тй, взглядно особы институціи такй ведучй, займуть ся упорядкованьемъ сего многоважного дѣла. И вѣдома рѣчь, що у насъ Русинôвъ, чи духовныхъ, чи свѣтскихъ, єсть дуже мало людей, котрй щиро хотѣли бы посвятитись роботѣ економічно просвѣтнôй. Знаємо и бачимо, що якъ въ столици, такъ и на провінціи у выдѣлахъ рôзнородныхъ рускихъ товариствъ працюють майже однй и тй самй люде, нема подѣлу працѣ; многй, а можна сказати переважна часть суспôльности ограничає свою роботу на бôльше або менше правильнôмъ плаченю вкладокъ членьскихъ. Отже я є тои гадки, що справою порушеною Вп. Дописувателемъ нема ще на-разѣ кому занятись, тожь вдоволѣмъ ся поки що меншимъ; „менше вкусишь, скорше ликнешь“ — каже народна пословиця. Погодѣмъ ще, бо, якъ кажу, порушена справа єсть дуже важна, а заразомъ и дуже трудна.

Обзнакомленый подекуды зъ тыми справами можу впевнити Вп. Дописувателя, що передовсѣмъ треба буде перевести тяжку и завзяту боротьбу зъ радами повѣтовыми. Досыть навести, що за найменшу неформальнôсть або неточнôсть въ веденю дѣла, о що впрочôмъ мѣжь людьми нефаховыми на селѣ не трудно, рады повѣтовй (н. пр. перемыска] заразъ цѣлый фондъ касы зъ актами, т. є. цѣлу касу загарбують въ свои руки, або якъ то кажуть „стягають до повяту“, вôддають веденье тои касы одному зô своихъ урядникôвъ — и тогдѣ анѣ суди Боже, щобы громада могла коли адміністрацію касы назадъ вôдобрати! Вправдѣ въ законѣ зъ 17 червня 1887 р. говорить ся, що по приверненю правильности въ адміністраціи має бути зарядъ касы назадъ вôдданый громадѣ, — однакожь такъ не дѣєсь, бо н. пр. повѣтова рада въ Перемышли, позабиравши до себе касы позичковй, вже по кôлька лѣтъ у себе ихъ тримає, провадить, а вôддати громадѣ не хоче, анѣ не думає. Щобы привернути назадъ властивый правный станъ, треба бы зъ радами повѣтовыми переводити формальнй процесы, на що треба часу и свѣдомыхъ людей.

Нашй касы позичковй, якй до теперь истнують, спочивають переважно въ рукахъ урядôвъ громадскихъ або въ рукахъ комітетôвъ церковныхъ. Тожь всюды, де бы се зъ огляду на приписы правнй дало ся, треба бы найперше зарядъ тыхъ касъ змѣнити въ той спосôбъ, щобы вôнъ бувъ окремый вôдъ управы громадскои та щобы касы тй основувались на пôдставѣ закона о товариствахъ зъ року 1867. Найлѣпше бы тутъ було, щобы такй касы основувались [або истнуючй перетворювались] яко касы позичковй при читальняхъ „Просвѣты“, що на пôдставѣ нового статута „Просвѣты“ єсть дозволене. Бо знаємо зъ досвѣду, що якъ довго будуть тй касы пôдъ вплывомъ и надзоромъ выдѣлôвъ радъ повѣтовыхъ, такъ довго ихъ доходы будуть обертатись туды, куды обертають ся доходы повѣтôвъ остаючихъ пôдъ зарядомъ тыхъ выдѣлôвъ, а то на польскй патріотичнй цѣли и на пенсіи та ремунераціи для урядникôвъ радъ повѣтовыхъ, тыхъ природныхъ аґітаторôвъ за польско-шляхотскими кандидатами при всякихъ выборахъ.

Тôлько на нинѣ. Впрочôмъ буду мати нагоду въ-недовзѣ ще де-що згадати о тôмъ предметѣ, коли поведу дальше початый уже мною рядъ дописей про товариства задатковй.

Т. И. И.

Вôдъ Устрѣкъ дольныхъ пишуть намъ:

Зъ радостію приняли мы тутъ вѣсть о засновуючôй ся въ Перемышли рускôй институціи кредитовôй. Потреба такихъ институцій давала ся вôдчувати вôдъ давна. Хвала Богу — початокъ зробленый, и єсть надѣя що й по другихъ мѣстахъ нашй люде иніціятивы будуть вводити въ житье такй товариства кредитовй, зъ котрыхъ могли бы користати передовсѣмъ нашй хлѣборобы. Намъ потрѣбно лише солідарности а всѣ нашй институціи економічнй можуть розвивати ся гарно.

Та тôлько — скажѣмъ собѣ правду въ очи — тои солідарности въ пôддержуваню свого намъ хибує. Хибу тую повинй мы пôзнати и старати ся всѣми силами усувати єи. Поучаймо и наказуймо по братньому одинъ другого и одобрюймо ся поспôльно въ тôмъ напрямѣ, а скоренько пôзнаємо й вырозумѣємо свою силу. Якъ у всѣмъ, такъ и тутъ дуже добре дає ся приложити приповѣдка: „Русине! пôзнай себе, буде зъ тебе!“

Розвивають ся, слава Богу, поважнй институціи нашй „Народна Торговля“, котра за собою має вже десять лѣтъ працѣ, и молоденькій „Днѣстеръ“, — розвивають ся, кажемо, — але ще не такій бувъ бы ихъ розвôй, якъ бы у насъ була солідарнôсть въ пôддержуваню своихъ институцій, якъ бы у насъ пôдъ тымъ взглядомъ була карнôсть народна!

На примѣръ що-до „Народнои Торговлѣ“ — то у многихъ ще Русинôвъ слѣдно якесь незрозумѣле упередженье, якъ коли-бъ усе, що своє, мало бути гôрше, нѣжь чуже! То й бачимо, що неоденъ волить навѣть ити до жида, абы тôлько не до свого, не до „Народнои Торговлѣ“, хочь товары зъ „Торговлѣ“ въ нѣчôмъ не гôршй що-до якости и цѣна ихъ не высша, якъ по иншихъ складахъ, и о тôмъ легко можна пересвѣдчити ся.

Наведу лишь два примѣры. Косы зъ „Торговлѣ“ — тй 65 цм. довготы [тутъ у горахъ такй практичнѣйшй: на долахъ зновъ довшй] коштують зъ оплатою почтовою 60 кр за штуку, а такъ само добрй а може ще й лучшй, якъ реклямованй всѣми дорогами такй самй вôдъ жидôвъ по 1 зр. 10 кр. [О тôмъ була вже торôкъ згадка въ „Дѣлѣ“.] Або вино! Недавно спровадили мы зъ „Торговлѣ“ літрами вина „Самороднера“. Фляшка выйшла вже разомъ зъ пересылкою на 60 кр., и вино се богато лучше вôдъ „Самороднера“, за котре въ Устрѣкахъ треба заплатити 80 кр. за фляшку! А мимо того неоденъ Русинъ таки не зверне ся за тыми товарами до „Торговлѣ“, але посуне до жида!

Отже солідарности й карности намъ потрѣбно! — повтаряю ще разъ. До солідарности й карности мусимо накликуватись що-хвиля, бо якъ се разъ настане, розвôй усѣхъ нашихъ институцій буде обезпеченый и мы станемо справдѣшною силою!

Рада державна.

На вчерашнôмъ, вô второкъ, засѣданю палаты послôвъ вела ся дальша дискусія надъ новелею прасовою.

Пос. Ґесманъ домагавъ ся знесеня стемпля ґазетного и поступованя обєктивного, а заведеня свобôднои кольпортажи. Міністеръ скарбу Пленеръ, котрый скривдивъ державный скарбъ при законѣ о квітахъ салінарныхъ на 1,600.000 зр., заявивъ, що держава не може зрезиґнувати зъ ґазетного стемпля.

Консервативный пос. Кофлеръ заявивъ, що и єго сторонництво єсть противне стемплеви, але ажь пôзнѣйше выступить зъ всею енерґією противъ того податку.

Пос. Шварцъ докорявъ лібераламъ, що покидають проєктъ прасовый пок. Жака, хочь пôдпирали єго такъ довго, доки Пленеръ не ставъ міністромъ.

Пос. Гавкъ говоривъ за внесеньемъ меншости, при чôмъ критикувавъ практику при конфіскатахъ.

Пос. Кронаветеръ жалѣвъ, що надъ квестією о котрôй цѣлый свѣтъ цивілізованый вже давно выробивъ собѣ ясный поглядъ, въ тôй палатѣ такъ довго розводять ся Тажь всѣ сторонництва згôдно признають велике значѣнье свободы прасы, а самъ президентъ міністрôвъ чейже безперечно подѣляє погляды свого дѣда зъ становища політично-правного. Лишь сторонництво т. зв. ліберальне змѣняє разъ въ разъ свои погляды. Референтъ бôльшости жалувавъ ся, що не може палатѣ нѣчого бôльше предложити по-надъ проєкты правительства. Вôнъ сказавъ: „Мы вольнодумнй, але міністерство не позволяє намъ на дальше идучй концесіи“. Коли за згодою цѣсаря попередне міністерство хотѣло розширити права народôвъ, усунено се міністерство въ кôлькохъ дняхъ; однакъ тамъ, де йде о вкороченье правъ люду, тамъ вымавляють ся, покликуючи ся на міністерство. Поведенье ваше анѣ щире, анѣ правдиве. (*Але здорове!* — кличе пос. Пернерсторферъ.) Справдѣ, здорове. Коли домагають ся знесеня стемпля ґазетного, заслонюють ся бракомъ грошей. Але коли въ 70-тыхъ рокахъ окрôмъ стемпля ґазетного побирано значно бôльше доходу приносячій податокъ инсератный, а банки, до котрыхъ тогдѣшнй ґазеты належали, допоминались знесеня того податку, то міністеръ Претісъ не надумуючись зробивъ ту концесію банкамъ и податокъ инсератовый знесено. Вôдъ того часу побôльшили ся доходы державы о сотки міліонôвъ, однако не найдено способу на покрытье евентуального зменшеня доходôвъ о 1,600.000 зр.

Найочевиднѣйше розходить ся тутъ о гнобленье дрôбнои независимои прасы, поодинокихъ невыгôдныхъ сторонництвъ. Бесѣдникъ выступає противъ уступу проєкту о забезпеченю наложеныхъ на часопись каръ грошевыхъ. Цѣлый проєктъ доказує найлѣпше, що правительство не хоче свобôднои прасы. Нарôдъ мусить терпѣти до часу, коли надôйде день вôдплаты, а тогдѣ дôстанемо всѣ свободы и свобôдну прасу, котрои намъ нинѣ вôдмовляють.

По сѣй промовѣ предложено и ухвалено середъ иронічного смѣху мололо-Чехôвъ замкненье дискусіи.

Ґенеральнымъ бесѣдникомъ противъ выбрано Пернерсторфера.

Віцепрезідентъ Арагамовичь: Посолъ Пернерсторферъ має голосъ. (Оплески на другôй ґалєріи)

Віцепрезідентъ Абрагамовичь: Прошу на ґалєріи поводити ся супокôйно, бо инакше прикажу ихъ опорожнити.

Пос. Пернерсторферъ спротививъ ся высказови Пацака, будьто міністерство перейшло до реакційного табору. Міністерство було все въ таборѣ реакційнôмъ и сего факту не змѣнивъ міністеръ зъ ліберального табору. Пленера и Вурмбранда не мали самй члены ихъ сторонництва за дѣйстныхъ лібералôвъ. Нинѣ Пленеръ не має обовязку дбати про судьбу внесень, котрй вôнъ колись пôдписавъ.

Обєктивне поступованье єсть ганьбою для Австріи. Кождый членъ редакціи ходить по свѣтѣ назначеный зрадникомъ державы, зрадникомъ реліґіи, злочиномъ пôдбурюваня и т. ин., а мимо того єсть дуже поважаною личностію, що обертає ся въ найвиднѣйшихъ кругахъ а навѣть въ міністеріяльныхъ.

Своимъ поведеньемъ зробили зъ себе міністры ц. к. аґітаторôвъ соціялістичныхъ. Міністеръ критикувавъ въ комісіи дуже остро суды присяжныхъ, нехай-же менѣ буде вôльно критикувати судьѣвъ фаховыхъ. Судьѣ у насъ, се безперечно порядни и честнй люде, але ихъ деморалізують вплывы. Постараймо ся о реформу судôвництва, котра запоручила бы прирôстъ независимого стану судейского. Сотворѣмъ законъ, котрый не дозволювавъ бы вытискати честныхъ и благородныхъ судьѣвъ карієровичамъ, що для личного интересу дадуть ся ужити до всего. Бесѣдникъ звернувъ ся до міністра въ справѣ прасы порноґрафічнои и обѣцявъ, що за кожду вказану єму міністромъ сконфісковану неморальну статью, подасть десять подôбныхъ несконфіскованыхъ. Бесѣдникъ цѣлкомъ не руководить ся прудерією, бо єму иде лишь о се, щобы выказати, зъ якою енерґією поступаєсь въ справахъ т. зв. політичныхъ, а якъ недбало въ справахъ прямо неморальныхъ.

Міністеръ говоривъ, що праса може нанести много лиха. Але-жь прошу васъ, панове, не посувати тои обавы такъ далеко, бо треба бы заборонити людямъ вôддыхати, такъ якъ при помочи вôддыху люде розносять бактеріи. Закôнчивъ свою промову, высказуючи надѣю, що нарôдъ выборе собѣ свободу прасы навѣть противъ волѣ можновладникôвъ. (Живй оплески въ сали и на ґалєріяхъ.)

Референтъ меншости пос. Пацакъ поручавъ свои внесеня, вказуючи, що Штайнбахъ намѣрявъ знести стемпель ґазетный, а Пленеръ противить ся. Назвавъ правительство коаліційне міністерствомъ весельчакôвъ.

Референтъ бôльшости пос. Рутовскій старавъ ся збивати закиды. — По сѣй промовѣ ухвалено перейти до спеціяльнои дискусіи.

При §. 1-шôмъ (знесенье кавціи) заявивъ міністеръ Шенборнъ, що коли законъ вôйде

въ житье, всѣмъ ґазетамъ зверне ся ихъ дотеперѣшнѣ кавціи.

Безъ дискусіи принято §§. вôдъ 1 - 5.

При §. 6 тôмъ поставивъ пос. Шварцъ внесенье, щобы промовы посольскѣ, выголошенѣ въ не-нѣмецкôй мовѣ, мали такожь право ненарушимости.

Міністеръ Шенборнъ заперечивъ, мовь бывъ ворогомъ народу ческого. — По промовахъ кôлькохъ послôвъ вôдкинено внесенье Шварца и §. 6-тый ухвалено.

Слѣдуюче засѣданье нинѣ, въ середу.

——

Палатѣ послôвъ роздано справоздання комісій: економічнои и зелѣзничои.

Справозданье комісіи економічнои о австрійско-россійскôмъ договорѣ торговельнôмъ зачинаѥсь вôдъ историчного представленя, якъ велись переговоры зъ Россіею и выказуе на датахъ статистичныхъ значѣнье и вагу усталеня вôдносинъ торговельныхъ на основѣ договору тарифового. Результатъ переговорôвъ ѥсть успѣшный, бо увзглядняе рôвномѣрно интересы обохъ державъ. Концесіи, зроблены зô стороны Россіи, цѣлкомъ вôдповѣдають бажанямъ, высказанымъ въ палатѣ 9 марта с р., а зновъ на уступства Австріи нема такъ дуже чого накидатись, коли зважить ся небезпечности и трудности, на якѣ Австро-Угорщина була бы выставлена, ѥсли бы договôръ не бувъ довершивъ ся. Австрія удѣляе всѣмъ державамъ европейскимъ, зъ котрыми заключила договоры, права найбôльшихъ привілеѣвъ. Комісія поручае принятн договôръ торговельный зъ Россіею.

Комісія зелѣзнича выготовила справозданье о проектѣ правительственнôмъ що-до веденя руху на зелѣзници львôвско-черновецкôй на рахунокъ державный и ѥвентуального ѥи закупна державою та що-до будовы зелѣзниць льокальныхъ въ Буковинѣ. Комісія предкладае приняти проектъ зъ певными змѣнами що-до условій будовы буковиньскихъ зелѣзниць. Комісія вносить резолюцію, щобы при уложеню трасы зелѣзничои до Сучавы увзгляднено передовсѣмъ шляхъ вôдъ Радôвцѣвъ вздовжь лѣвого берега долины Сучавы.

——

Палата панôвъ вôдбула вчера засѣданье Президентъ палаты вôддавъ честь пок. ґр. Ив. Тарновскому. — Ухвалено перманенцію комісіи для реформы закона цивільного.

По коротêй дискусіи въ справѣ прикрашеня будынку парляментарного бюстами знаныхъ покôйныхъ послôвъ ухвалено цѣлый буджетъ на 1894 р.

Заговôръ въ Россіи.

По першихъ вѣстяхъ, досыть неточныхъ и неясныхъ, про выкрытый заговôръ въ Россіи на житье царя — появляють ся дописи въ ґазетахъ, котрѣ поясняють близше цѣлу справу, розумѣесь, на скôлько се можливе при тайнôй акціи поліціи россійскои. Допись зъ Петербурга до N. fr. Presse пише про заговôръ такъ:

„Выкрытый петербургскою поліцією тайною союзъ нігілістичный „Народоволцы“ уложивъ вже бувъ подрôбный плянъ атентату на царя. Сей союзъ бувъ зорґанізованый на подобу убійникôвъ царя зъ 1881 р. и мавъ достаточну скôлькôсть динаміту, бомбъ, оружя и грошей, щобы перевести загаданый атентатъ. Ще минувшого року одержавъ директоръ жандармского департаменту, ґенералъ Шебеко, довѣрочный доносъ, що недалеко Петербурга, а то на фінляндскôй територіи, истнуе союзъ нігілістичный зъ тайною друкарнею. Небавомъ опôсля найдено въ лѣсѣ коло стаціи Юсты, пристанку на шляху фінляндскои зелѣзницѣ, замордованого ґімназіяста, на котрого плечи була причѣплена друкована картка зъ написею: „Зрадникъ святои справы . Се убійство пересвѣдчило поліцію, що анонімный доносъ, надôсланый ґен. Шебекови, опирае ся на правдѣ. Длятого уставлено вздовжь границѣ фінляндскои тайныхъ поліцістôвъ, котрѣ розвели остру контролю надъ переѣзжими. Тѣ средства поліційнѣ мали певный успѣхъ, бо въ сѣчни сего року удалось поліціи придержати студента петербургского института технольоґічного, котрый хотѣвъ перепачкувати проклямацін пôдбурюючого змѣсту зъ Фінляндіи до Петербурга. Однакъ увязненье студента не подало поліціи нѣякихъ точокъ до выкрытя тайного союза революційного и ѥго друкарнѣ, бо увязненый не хотѣвъ нѣчого выявити. Зô змѣсту проклямацій, найденыхъ при увязненôмъ студентѣ, выходило, що истнуе революційный комітетъ екзекутивный, котрый руководить орґанізацією и дѣланьемъ революційного союза. Поліція дôйшла до заключеня, що студентъ мусивъ мати союзникôвъ мѣжь своими товаришами зъ технольоґічного института, и длятого всѣ студенты того заведеня наукового були строго пильнованѣ. Отсей наглядъ довѣвъ до того, що поліція въ половинѣ цвѣтня прихопила листъ, адресованый до студента Петрова. Въ тôмъ листѣ були вѣсти, компромітуючѣ многихъ технікôвъ. Зъ листу довѣдано ся, що члены революційного союза устроили въ однôмъ селѣ при шляху сестрорецкои зелѣзницѣ, недалеко стаціи Бело Островъ, тайну друкарню и лябораторію до выробу выбуховыхъ матерій.

Въ Великій тыждень перевела петербурґска поліція численнѣ увязненя студентôвъ технольоґіи, при чôмъ найдено у одного увязненого нотатку, въ котрôй були вычисанѣ имена многихъ студентôвъ и студентокъ зъ рôзныхъ заведень науковыхъ. Отся нотатка послужила до выкрытя тайнои друкарнѣ, але не лябораторіи. Друкарня находила ся въ мужицкôй хатѣ при кôнци села; въ нѣй найдено по-надъ 20.000 проклямацій зъ написями: „До царя“, „До молодежи“ и „До народу“.

Але хочь и выкрыто друкарню та увязнено студентôвъ, то все-таки не выкрыто властивого заговору. Ажь пôдъ конець цвѣтня наспѣло до Петербурга письмо лондоньскои поліціи, котрымъ сиґналізовано вôдъѣздъ кôлькохъ проживаючихъ за границею россійскихъ нігілістôвъ до Россіи. Мѣжь тымъ найдено въ касарни Преображеньского полку революційнѣ проклямаціи, котрѣ були цѣлкомъ подôбнѣ до прихопленыхъ въ тайнôй друкарни проклямацій. Пôдозрѣнье пôдкиненя тыхъ бунтôвничихъ картокъ въ касарни впало на одного однорôчного охотника, бувшого студента технольоґіи. Увязненый жовнѣръ зôзнавъ въ слѣдствѣ, що справдѣ дôставъ проклямаціи вôдъ якогось техніка, але имени ѥго не знае. А що въ Россіи кождый студентъ, вступаючи до заведеня наукового, мусить предложити ректора тови свою фотоґрафію, то предложено увязненому жовнѣрови всѣ фотоґрафіи, якѣ були въ канцеляріи ректорату технольоґіи, щобы розпôзнавъ, хто ѥму давъ проклямаціи. Жовнѣръ пôзнавъ мѣжь фотоґрафіями особу, котра дяла ѥму проклямаціи; фотоґрафія представляла техніка Андреѥва, сына помершого ґенерала. Того самого дня переведено ревізію у Андреѥвыхъ, и поліція дôстала въ свои руки неоспоримѣ доказы, що бувъ заговôръ на житье царя. Именно у старшои сестры Андреѥва найдено шифрованѣ паперы, котрѣ она носила зашитѣ въ своѣмъ ґорсетѣ. Въ паперахъ найдено плянъ атентату, именно мавъ бутя пôдмінованый замокъ Осташково коло Смоленьска, де мала бути головна кватира царя въ часѣ осѣнныхъ маневрôвъ. Войска, призначенѣ на маневры, мають бути подѣленѣ на двѣ арміи, пôвнôчну и полудневу; при пôвнôчнôй арміи, котра буде оперувати коло Смоленьска, мавъ бути царь зô своею дружиною. Фактъ, що нігілісты знали о присутности царя при пôвнôчнôй арміи, вказуе на се, що и офіцыры ґенерального штабу брали участь въ заговорѣ. Окрôмъ пôдмінованя замку намѣрено пôдмінувати коло Смоленьска шляхъ орловско-витебскои зелѣзницѣ, куды мусѣвъ переѣздити царскій поѣздъ. Вôдшифрованѣ паперы выкрыли имена всѣхъ особъ, що мали брати участь въ намѣренôмъ атентатѣ, и розумѣесь, ихъ всѣхъ увязнено. Мѣжь увязнеными ѥсть директоръ руху орловско-витебскои зелѣзницѣ, инжинеръ Козловъ, близкій своякъ надпрокурора св. синоду Побѣдоносцева; вôдтакъ шефъ стаційный, кôлька телеґрафістôвъ, урядникôвъ руху и одинъ слюсарь. Взагалѣ увязнено 25 урядникôвъ згаданои зелѣзницѣ, однакъ поліція тои гадки, що не выкрыла ще всѣхъ участникôвъ заговору, та що наступлять ще дальшѣ увязненя.“

Краковскій Czas дôставъ, зъ доброго жерела зъ Петербурга — якъ самъ каже — такѣ вѣсти про послѣднѣ увязненя:

„Въ столицяхъ россійскихъ мы вже такъ привыкли до численныхъ и несподѣваныхъ увязнень, що стали ся для насъ насущнымъ хлѣбомъ. Тровленье нігілістôвъ ѥсть нинѣ може найважнѣйшою задачею державною и урядовою въ цѣлôй машинѣ політичнôй и адміністраційнôй. Незвычайнѣ вже мусять прибирати розмѣры такѣ увязненя, ѥсли вже и тутъ звертають загальну увагу. Такими суть послѣднѣ увязненя зъ нагоды намѣреныхъ атентатôвъ на царя.

Одинъ атентатъ мавъ бути обдуманый на часъ маневрôвъ пôдъ Смоленьскомъ. На чолѣ заговору стоявъ Борейшо, сынъ прокуратора палаты судовои въ Одесѣ, православный. Въ Орлѣ выкрыто тайну друкарню на стаціи зелѣзничôй. Управлявъ нею начальникъ стаціи. Була се заразомъ друкарня урядова, въ котрôй мали печататись вôдозвы и розказы до войска пôдчасъ маневрôвъ въ ґубернии смоленьскôй.

Ходить поголоска, що другій атентатъ мавъ бути намѣреный на царску палату въ Петербурзѣ, де мають вôдбути ся торжества двôрскѣ зъ нагоды вѣнчань наслѣдника престола и вел. княжны Ксенѣ. Поголоска потверджуесь въ тôмъ, що замовленѣ высшими урядниками въ охрестныхъ „дачахъ“ мешканя стали наразъ выповѣдженѣ, а зъ того можна заключити, що въ Петербурзѣ не вôдбудуть ся заповѣдженѣ торжества. Длячого? — се можна вытолкувати поголоскою о атентатѣ.

Початокъ широкихъ увязнень въ Петербурзѣ сягае часу Великодныхъ святъ. Въ такъ званôй Московскôй части мѣста студентъ и студентка вынаймили мешканье зъ пятьохъ комнатъ. Не держали нѣякои прислуги и тымъ звернули увагу поліціи. Ґенералъ Петровъ зъ тайнои поліціи мавъ, якъ кажуть, передягнутись за „дворника“ (сторожа) и два днѣ варґувати, чи льокаторы не появлять ся. Сконстатувавши, що не держать прислуги а дôстають численнѣ листы, хотѣвъ дôстати ся до мешканя разомъ зъ листоносомъ. Коли ѥго не впущено, зaалярмувавъ сторожу пожарну, мовь бы то въ ихъ мешканю выбухъ огонь. Сторожа вôйшла до мешканя, однакъ студентка мала часъ спалити въ печи значну часть паперôвъ; прочѣ паперы забрала поліція а крôмъ того найдено въ мешканю скринѣ, котрѣ жандармы дуже обережно вынесли зъ мешканя, бо догадувались, що въ нихъ були матерін выбуховѣ.

До крѣпости Петропавловскои одного дня приведено до тайного павільону 38 увязненыхъ. Доси увязнено загаломъ 300 особъ. Головнѣ заговôрники не будуть пôдданѣ пôдъ судъ военный, щобы якъ найменше вѣстей про намѣренѣ пляны передôстало ся на свѣтъ. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ, интепретуючи законъ о „скрѣпленôй охоронѣ“, прийшовъ до пересвѣдченя, що власти адміністраційнôй прислугуе право засуджувати въ тыхъ мѣстахъ, де обовязуе згаданый законъ пôсля власного узнаня навѣть на дожизненну вязницю провинившихъ ся політично.“

Дописи „Дѣла“

Зъ Сокальщины.

[Церковно-народнѣ вôдносины рускѣ въ Сокали.]

Коли послѣдными часами розвела ся по нашихъ часописяхъ дискусія за рускѣ політично-церковнѣ справы по нашихъ мѣстахъ — не вôдъ рѣчи, гадаѥмо, буде, поговорити де-що и за нашу Сокальщину, тымъ бôльше, що лишь дуже рѣдко передресь вôдъ насъ деяка вѣстка до вѣдомости публичнои.

Здавалось бы, що руска парохія сокальска, посѣдаюча лучшу дотацію парохіяльну и церковну, складаюча ся переважно зъ заможного рускоґо мѣщаньства та маюча на чолѣ такъ гôдного, загально поважаного та впывового пароха, якимъ ѥсть о. крил. Роздѣльскій не инакше якъ лишь щасливою назвати ся повинна. И справдѣ, може бути, що красше бы тутъ, якъ де-инде, поводило ся рускôй церквѣ и ѥи обрядови, коли-бъ не двѣ рѣчи, котрѣ вôдъ давна тутъ нашому політично-церковному орґанізмови выходять въ некорысть — а то: монастирь оо. Бернардинôвъ та конвентъ сестеръ Феліціянокъ въ Сокали.

Панямъ першеньство.

Феліціянки, котрѣ прибули до Сокаля ще за часôвъ пок. о. Цѣпановского, провадять головну мѣску школу дѣвочу, отже выховують рускѣ дѣвчата мѣщаньскѣ. Яке то „выхованье“, видко найлучше въ ѥго наслѣдкахъ. Дѣвчата нашѣ забувають зъ-вôльна свою бесѣду руску, такъ що навѣть межи собою говорять по польски, молять ся переважно по польски, а черезъ примѣрне учащанье на богослуженя латиньскѣ, котрѣ при кождôй нагодѣ захвалюѥсь та пôдносить ся, и черезъ вписы до польскихъ стоваришень духовныхъ — вôдчужують ся зъвôльна, але тымъ певнѣйше, вôдъ своѣи бесѣды, церквы и обряду. Длятого не дивота, що рускѣ мѣщанки сокальскѣ не учащають правильно до своѣи церкви, — що ученицѣ пытають ся наивно: „czy i ruskie ma gramatykę?“ — що деякѣ старшѣ твердять, що „ruskie księża to moskale“, а одна посунула ся ся навѣть такъ далеко, що принимала причастіе латиньске та ще й другѣ дѣвчата намовляла, бо „to wszystko jedno, pan Bóg jeden“..

При тôмъ не обходить ся часомъ и безъ „побожныхъ“ жартôвъ на коштъ нашого обряду. Поминемо тутъ цѣлковито тѣ сумнѣ часы рокôвъ 1875 и 1876, коли то въ Сокальщинѣ горѣла борба о рускѣ трираменнѣ хресты; поминемо всѣ тогдѣшнѣ исторіи противъ св. хреста, о котрыхъ много бы знали оповѣсти наочнѣ, живучѣ свѣдки, — а згадаѥмо, для характеристики, лишь о одномъ такôмъ „жартѣ“, за котрый оповѣдано собѣ недавно въ кругахъ мѣщаньскихъ.

Позаякъ празникъ Покрова Пресв. Богородицѣ ѥсть вôдъ давна въ великôмъ почитаню у мѣщанъ сокальскихъ, такъ що навѣнь многѣ латинники день той святкують, огôрчае то дуже родичѣвъ, що дѣти ихъ въ день той спѣшити мусять на науку школьну. А що урядъ парохіяльный не постаравъ ся до-теперь у властей школьныхъ о увôльненье въ дни тôмъ дѣтей вôдъ науки [се для о. пароха була бы рѣчь дуже легка], то удавали ся самѣ родичѣ до „mateczek“ о таке увôльненье, бодай пôдчасъ торжественного богослуженя. Розумѣе ся, „mateczki“ на се не позволяли. То ще не було бы нѣчо, бо остаточно можуть цѣлкомъ леґально заслонитись обовязуючими приписами школьными. Але що сумне, то се, що — якъ оповѣдають — мѣжь дѣтьми ходивъ жартъ, що празника Pół-krowa нема... То вже рѣчь прикро вражаюча чувства релиґійнѣ негôдна школы, и то ще остаючои пôдъ зарядомъ конвенту католицкого.

„Mateczki“ стають ся головнымъ моторомъ польонізаційнымъ въ Сокали а черезъ то головнѣйшими представительками „pracy organicznej“ въ повѣтѣ. Длятого й зазнають они великого поважаня та демонстративнои пôдпоры вôдъ цѣлого повѣтового „obywatelstwa“ а не менше и зô стороны урядôвъ та инсгитуцій публичныхъ. Тожь горе кождому, хто бы поважився въ чôмъ-небудь пôйти противъ „mateczek“, а вже именно горе рускому катихитови, котрый посмѣвъ бы свою працю и опѣку надъ дѣтьми не конче пôдчиняти методѣ Феліціянокъ! Правда, кланяють ся ѥму ще низше, якъ иншимъ, але незадовго почуе вôнъ на собѣ якусь невидиму, караючу силу.. Зъ рôзныхъ сторôнъ сыплють ся на него найрôзнѣйшѣ доносы [мае розумѣтись, все „pod tajemnicą urzędową“, щобы, не дай Боже, не выйшло що на свѣтло денне, бо могло бы показати ся, що не ѥсть нѣчимъ иншимъ, якъ лишь низькою клеветою] а наслѣдки того для катихита не конче милѣ Не досыть, що на кождôмъ кроцѣ стрѣчае вôнъ перепоны и упокорења, але навѣть по лѣтахъ мовить ся про такихъ катихитôвъ зъ певнымъ родомъ страху та „шляхотного“ перераженя, а рôзнѣ уста та усточка голосять, що „pozostawili po sobie niemiłe wspomnienia“.. За те „менше ревнѣ“ та „спокôйнѣ“ катихиты зазнають тымъ бôльшои шанобы та протекціи — однакъ чи се не причинясь до певного рода деморалізаціи мѣжь рускимъ духовеньствомъ, то вже полишаемо особистому осудови читателѣвъ.

Длятого й нѣчо дивне, що може нѣгде въ цѣлôмъ краю нема тôлько короводôвъ зъ обсадою рускихъ катихитôвъ, що въ Сокали. Ѥсли кандидаты „неблагонадежнѣ“, розписуе ся по кôлька разôвъ конкурсы, а до епископского Ординаріята высылае ся протесты навѣть противъ катихитôвъ провізоричныхъ, отже атакуе ся навѣть право, котре належить выключно до власти духовнои Позаякъ и теперь власне стоить на порядку дневнôмъ обсада катихита въ Сокали, належить надѣятись, що зъ огляду на истнуючѣ вôдносины власти духовнѣ бачнѣйшу на неи звернуть увагу...

Подаючи тѣ вѣсти до прилюднои вѣдомости, мусимо зазначити, що мы далекѣ вôдъ того, щобы кого-небудь ними дотыкати; мы хочемо въ сей способъ лишь усунути то зло, котре вôдъ давна болить насъ та на жаль, щораз глубшій пускае корѣнь въ наше церковно-політичне житье.

За оо. Бернардинôвъ напишемо другимъ разомъ, бо треба нове перо купити...

Сокаль въ маю 1894.

НОВИНКИ.

— **Въ XXXIII роковины смерты Тараса Шевченка** устроюе руска мѣщаньска Читальня въ Снятинѣ въ недѣлю дня 3 н. ст. червня концертъ зô слѣдуючою програмою: 1) Вступне слово; 2) Воробкевичъ: „Пробудилась Русь“ — хоръ мужескій Читальнѣ; 3) Зедерманъ: „Хлопске весѣле въ Швеціи — мѣшаный сольо-квартетъ; 3) Шевченко: „Чигиринъ“ — деклямація; 5) Лисенко: „Оѣ не гаразд Запорожцѣ“ — хоръ мужескій въ супроводѣ орхестры; 6) Нижанкôвскій: Имны славянскій — хоръ мужескій Читальнѣ; 7) Тимольскій: „Най буде якъ бувало“ — коломыйка, вôдграе орхестра; 8) Лаврôвскій: „Чомъ рѣченько домашная“ — хоръ мѣшаный читальнѣ; 9) К. Устіяновичъ: „Пôдъ нинѣшну хвилю“ — деклямація; 10) Д Янко: „Nek Dušman vidi“ — хоръ мужескій читальнѣ; 11) Вербицкій: „Завѣщанье“ — мѣшаный октетъ зъ баритоновымъ сольомъ въ супроводѣ орхестры. — Початокъ точно о годинѣ 7½ вечеромъ.

— **Про мальованье катедрального храму въ Станиславовѣ** пишуть намъ зъ-вôдтамъ: Правду подало „Дѣло“, що консисторія станиславôвока хоче вôддати мальованье катедрального храма краковскому маляреви п. Вольскому, поминувши нашихъ Устияновичѣвъ, Копистиньскихъ, Панькевичѣвъ и др. Консисторія дѣйстно була бы п. Вольскому вже вôдала мальованье, лише що вôнъ зажадавъ за сю роботу вразъ зъ вымальованьемъ иконостаса 13.000 зр., а консисторія мае на ту цѣль лишь около 7.000 зр Длятого зачне вôнъ малювати церкву ще, здаѥть ся, сего року, а иконостасъ ажь на другій рôкъ.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Дня 24 н. ст. мая вôдбувъ нараду кружокъ Русинôвъ станиславôвскихъ и зъ околицѣ Станиславова надъ статутами сѣльскихъ касъ позичковыхъ. Принято [зъ малыми змѣнами] статутъ предложеный о. Н. Бачиньскимъ, парохомъ зъ Милованя. Сей статутъ лучить касы зъ шпихлѣрами и, на поглядъ зôбраныхъ, есть для нашихъ селянъ практичный и вôдповѣдный. Філія „Просвѣты“ выпечатае той статутъ и буде закладати такѣ касы по селахъ.

— **Высокопреосвященый митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ** поверне имовѣрно въ недѣлю до Львова, щобы взяти участь въ привитаню архикнязя Кароля Людвика. Въ наслѣдокъ того зайде перерва въ візитаціи журавеньского деканата а програму ѥи треба буде змѣнити.

— **Д-ръ Михайло Яремкевичъ**, лѣкарь зъ Устрѣкъ дольныхъ одержавъ сими днями вôдъ міністерства грамоту [зъ 25 цвѣтня 1894 ч. 1436] зъ признаньемъ и похвалою, що яко лѣкарь холеричный въ Боснѣ особливо вôдзначивъ ся старанною и успѣшною дѣяльностію около повздержаня тамъ епідеміи въ роцѣ 1893.

— **Огнѣ.** Дня 25 н. ст. мая повставъ въ Горбачахъ повѣта львôвского огонь и майже въ однôй хвили при сильнôмъ подувѣ вѣтру обôймивъ 16 загородъ селяньскихъ. Причиною пожару та великого нещастя були дѣти полишенѣ безъ опѣки дома, котрѣ бавили ся сѣрниками и розложили огонь на подвôрю близько стрѣхи. Шкода выносить що найменше до 10.000 зр. и була тôлько въ части обезпечена; шѣснадцять роднъ въ тѣснôмъ та дôймаючôмъ передновку лишило ся нетôлько безъ даху але и безъ кусника хлѣба, бо при сильнôмъ вѣтрѣ не можна було и думати про ратунокъ.

— **Зелѣзница електрична у Львовѣ** розпôчне вôдъ завтра правильный курсъ вôдъ головного двôрця зелѣзничого до школы св. Софіи коло Стрыйского парку, а вôдъ 5 червня до площѣ выставы. Цѣлый шляхъ буде подѣленый на 4 секціи а то: вôдъ двôрця до політехніки, вôдъ політехніки до вѣденьскои каварнѣ, дальше до рога улицѣ Зеленои и Зибликевича и зъ-вôдси до площѣ выставы. Шляхъ лычакôвскій буде мати такожь двѣ секціи а то: вôдъ вѣденьскои каварнѣ до костела св. Антонія и зъ-вôдтамъ до кладовища. Крôмъ того будуть означенѣ численнѣ перестанки.

— **Поліційнѣ приписы на часъ выставы.** Куренье тютюну на площи выставы дозволене лише на 4 головныхъ улицяхъ, въ Стрыйскôмъ парку, въ реставраціяхъ и каварняхъ. Недопалки треба кидати въ умысно на ту цѣль умѣщенѣ скринки, въ реставраціяхъ въ попельницѣ. Коло павільонôвъ куренье заборонене. Такожь заборонено вводити псы на выставу. Крôмъ того выдала поліція такожь приписы що-до доѣзду и вôдъѣзду возôвъ и фіякрôвъ до площи выставы. Рухъ возôвъ тягаровыхъ, а то зъ матеріяломъ будôвляныимъ або опаловымъ мае въ часѣ вôдъ 1 червня ажь до замкненя выставы переставати кождого дня о 3 ôй годинѣ зъ полудня на всѣхъ улицяхъ доѣздовыхъ до выставы.

— **Зниженье належитостей перевозовыхъ для бараболь и кукурузы.** Дирекція зелѣзниць оповѣщуе: Оголошене въ вѣстнику резпоряджень міністерства торговлѣ для зелѣзниць и плавбы ч. 5 зъ дня 13 студня 1894 и ч. 24 зъ дня 1 марта 1894 зъ важностію до 31 мая 1894, зниженье тарифове для перевозу бараболь призначеныхъ для громадъ и обшарôвъ двôрскихъ неурожаемъ загроженыхъ повѣтôвъ королѣвства Галичины, розширено зъ важностію вôдъ 4 мая 1894 такожь на повѣты Горлицѣ, Ясло и Коросно. Таке саме зниженье тарифове якъ для бараболь заведено зъ важностію вôдъ 4 мая 1894 такожь для перевозу кукурузы. Близшихъ пояснень можуть интересанты засягнути въ кождôй стаціи зелѣзничôй.

— **Пôдмоги для холмчакôвъ.** Выдѣлъ краевый надавъ, вôдповѣдно до внесень комітету опѣки надъ священиками уніятами холмскими, ихъ вдовами и сиротами, такѣ пôдмоги: Домин. Витошиньскôй 80 зр., Ѥленѣ и Алекс. Кунцевичѣвнымъ 75 зр.,

о. Юр. Кунцевичеви 70 зр., Юл. Мальчиньскôй 60 зр., Теоф. Поцѣвôй, Аннѣ Себовичевôй по 50 зр, Соф. Заткаликовôй и Теоф. Терликевичевôй по 40 зр., Юл. Шулякевичевôй 35 зр., Ем. Войновскôй, Анаст Мальчиньскôй, Ант. Шулякевичевôй и Ем. Власевичевôй по 30 зр., Іос. Мальчиньскôй, Соф. Мальчиньскôй, Аннѣ Кринякевичевôй и Теодос. Липиньскôй по 25 зр.

— **Христіяньску крамницю** отворено дня 20 н. ст цвѣтня въ селѣ Кливодни на Буковинѣ. Въ тôй громадѣ було 4 коршмы, а коли люде отверезили ся, лишила ся лише одна, а за те повстала читальня, крамниця, а теперь намѣряють побудувати величаву церковь, бо теперѣшна стара маленька и низька не може помѣстити всѣхъ людей.

— **Про вôдношины въ брôдскôмъ повѣтѣ** пишуть тамошнй селяне до коломыйскои „Русскои Рады“: „У насъ велика бѣда и нужда; селяне безъ хлѣба и безъ грошей, бо нема де заробити. Въ селѣ Чехахъ платить двôръ по 10 кр. на день дѣвчинѣ, а 14 кр. мужчинѣ и то половина людей вôдходить безъ роботы. За податокъ мае бути ліцитація. По другихъ селахъ ще гôрше. Въ Соколôвцѣ роблять жиды добрый интересъ зъ мукою и збôжемъ. Жидъ Пінкасъ, що дае збôже „на почеканье“ на 2 мѣсяцѣ, жадае вôдъ господаря заплаты за корець (100 клг.) ячменю 9 зр, а ячмѣнь коштуе теперь 4 зр. Такъ само и за инше збôже беруть подвôйно и потрôйно, и той ще щасливый, хто тои ласки доступить. Жидокъ, лѣсный вѣрникъ, дае людямъ, котрй у него роблять, лише хлѣбъ, шшоно и горѣвку.“

— **О Амвросій Поляньскій**, греко-кат. парохъ въ Пітсбурзѣ въ Сполученыхъ Державахъ доносить, що вѣсть подана „Новымъ Временемъ“ будьто въ „мѣстѣ Пітсбурзѣ (въ Пенсильваніи) приймило православіе около 700 рускихъ уніятôвъ зъ Галичины и Угорщины“ не правдива о стôлько, що въ згаданôмъ мѣстѣ перейшло на православіе всего 7 душь. Въ Аллеґені есть лише православна церковь, але число еи вѣрныхъ доходить ледве до 40 осôбъ

— **Тучѣ и грады.** Зъ Угорщины доносять, що тамъ въ послѣднихъ дняхъ лютили ся великй бурѣ зъ градами и хмароломами. Въ Великôмъ Бечкереку падавъ оногды градъ величины голубячого яйця, а въ Кошицяхъ упавъ такій густый градъ, що засыпавъ всѣ улицѣ въ мѣстѣ та треба его було ажь згортати, щобы можна перейти по улицяхъ. Въ поляхъ и садахъ наробивъ градъ великои шкоды. Въ Міськольчи наробивъ зновъ хмароломъ зъ градомъ великои шкоды. Зъ Реки доносять, що тамъ вôдъ двохъ днѣвъ лютить ся страшна буря; на перемѣну вѣе разъ студеный бора, то зновъ горячій широко. Пôсля вѣстей зъ захôдныхъ сторôнъ треба надѣяти ся въ найблизшихъ дняхъ дощѣвъ, холоду и неспокôйного воздуха. У насъ иде барометеръ вправдѣ въ гору, але стація метеорольоґічна заповѣдае такъ само дощь, хочь хвилевый.

— **Выдѣлъ Читальнѣ „Просвѣты“ въ Гаяхъ за Рудою** складае симъ Хв. выдѣлови тов. „Просвѣта“ у Львовѣ прилюдну подяку за щедрый даръ книжочокъ всякого змѣсту до бібліотеки читальнѣ. — За Выдѣлъ Читальнѣ: *Гр. Питлярь* голова. *Ст. Макаръ* секретарь

— **Помôчники рѣзницкй у Львовѣ** розпочинають стрейкъ въ пятницю дня 1 н. ст. червня вечеромъ. Причиною стрейку есть се, що меморіялъ челядникôвъ, поданый до корпораціи майстрôвъ 29 н. ст. цвѣтня, а домагаючій ся полѣпшеня платнѣ, лѣпшихъ помѣщень, лѣпшого поведеня майстрôвъ зъ ними и 12-годинного часу працѣ, доси оставъ безъ вôдповѣди.

— **Скрытоубійство.** Оногды въ ночи въ Будини коло Кракôвця убивъ сокирою 23-лѣтный паробокъ Стефанъ Олегъ зъ Гнôйниць селянина Дмитра Заѣла при спôвучасти своеи любовницѣ а жѣнки убитого. Убійникôвъ закованыхъ спровадженo вже до арешту въ Кракôвци Олегъ признавъ ся до вины, але каже, що жѣнка убитого цѣлый рôкъ намавляла его до того злочину. Убійника зловивъ жандармъ Козакевичь, що цѣлый день гонивъ за нимъ по поляхъ и ажь вечеромъ удало ся ему найти его въ житѣ.

— **Рада мѣста Львова** пôдписала вчера вечеромъ контрактъ зъ фірмою Сіменсъ и Гальске на двароки въ справѣ зелѣзницѣ електричнои. Правильный рухъ на тôй зелѣзници розпôчне ся завтра о 6-ôй годинѣ рано, а нинѣ вечеромъ будуть въ мѣстѣ розлѣплений оголошеня зъ приписами поліційными и цѣнникомъ зелѣзницѣ.

— **Зниженй цѣны їзды на выставу** установили дирекціи руху зелѣзниць державныхъ. Они вынесуть разомъ зъ білетомъ вступу на выставу зô Львова до Кракова и назадъ І. клясою 11 зр. 12 кр., ІІ. клясою 7 зр. 54 кр., ІІІ. клясою 3 зр. 98 кр. — Спеціяльнй поѣзды будуть приѣздити зъ Кракова и Черновець що суботы а выѣздити назадъ въ недѣлю.

— **Нещастна пригода** Въ законѣ Мошка Ґрубера и спôлки въ Борославѣ працювавъ роботникъ Микола Яворскій зъ Попелѣвъ, чоловѣкъ женатый и батько 3 дѣтей Коли сими днями зайшовъ въ пôдземный хôдникъ, добули ся зô старои штольнѣ сусѣдного закопу пôдземнй ґазы зъ водою и задушили нещастного роботника.

— **Цѣльный выстрѣлъ.** Сими днями померъ въ Краковѣ инспекторъ поліціи Андрѣй Генцлеръ, котрый яко воякъ, въ часѣ вôйны зъ Прусаками въ 1866 роцѣ вôдзначивъ ся незвычайно цѣльнымъ стрѣломъ. Въ наслѣдокъ того выстрѣлу вылетѣвъ въ воздухъ цѣлый паркъ прускои осаднои артилеріи пôдъ Кралевымъ Градцемъ и неприятельска армія не могла бомбардувати того мѣста. Мешканцѣ Кралевого Градця надали Генцлерови почетне горожаньство, а войсковй вôдзначили его срѣбнымъ медалемъ.

— **Змова роботниківъ въ Острав польскôй и моравскôй** вже цѣлковито скôнчена, але сумнй наслѣдки еи дають ся роботникамъ що разъ бôльше чути. Около 140 роботникôвъ переважно провôдникôвъ стрейку нѣхто не хоче приймити до працѣ и выдалено ихъ зъ дотеперѣшныхъ мешканьь. Се поступованье выкликуе погрозы зô стороны гôрникôвъ, що розпôчнуть зновъ безроботье. Въ шпитали польско-остравскôмъ лежить 23 раненыхъ, зъ котрыхъ кôлькохъ тяжко буде удержати при житю. Крôмъ тыхъ лѣчить ся въ приватныхъ домахъ ще 11 гôрникôвъ. Одному вôднято ногу.

— **Самоубійство.** Дня 23 н. ст. мая стрѣливъ до себе въ Перемышли на замку якійсь мужчина, высокого росту, бѣлявый, лѣтъ около 25 до 30 Тяжко раненого вôдставлено до шпиталя. При раненôмъ найдено картку зъ написомъ: „Нещастна любовь попхала мене до того кроку. Листы я выславъ. І. М.“ Самоубійникъ лежить безъ притомности. — Вчера пополудни вôдобравъ собѣ житье выстрѣломъ зъ карабіну Никола Стефани шинъ, воякъ 24-ого полку цѣхоты, 1-ои компаніи Причина самоубійства невѣдома

— **Експльозія бочки.** Дня 22 н. ст. мая около 3-ои годины зъ полудня робили службу въ магазинахъ фрахтовыхъ въ Краковѣ арештанты войсковй, вôдкомандованй пôдъ наглядомъ ґефрайтера Фальковского зъ 20 полку пѣхоты до перенесеня пересылокъ войсковыхъ зъ магазинôвъ на войсковй возы. Передъ магазиномъ стояли пустй бочки зъ спіритусу, непозатыканй. Фальковскій запалюючи папѣроса, кинувъ горючу сѣрничку до однои зъ бочокъ, не передвиджуючи сумныхъ наслѣдкôвъ. Огонь сѣрника спровадивъ експльозію ґазôвъ въ бочцѣ, розсадивъ ей та поломивъ клепки и обручѣ. Въ наслѣдокъ сего покалѣчили кусники бочки пятьохъ арештантôвъ, мѣжь ними одного драґона тяжко.

— **Університетъ въ Миньску.** Бѣла Русь не мае доси нѣ одного університету, вôдъ коли знесено університетъ виленьскій по польскôмъ повстаню въ 1831 роцѣ. Теперь розбôйшла ся вѣсть, що університетъ зъ Дорпату, чи якъ теперь его называють зъ Юріева мае бути перенесеный до Миньска. Ґубернія миньска заселена майже выключно Бѣлорусами, що въ 1836 роцѣ перейшли на православіе. Отже теперь, коли россійскй круги правительственнй прийшли до пересвѣдченя, що на цѣлу Бѣлу Русь треба хочь одного університету, выбрали ґубернію миньску, яко найбôльше православну.

— **Наслѣдникъ Більрота.** Якъ мы оногды донесли, заявивъ проф. Черни зъ Гайдельберґа рѣшучо, що не прийме катедры хірургіи въ університетѣ вѣденьскôмъ. Причиною сего рѣшеня мають бути головно обставины родинній. Проф. Черни ожененый зъ дочкою проф. Кусмавля зъ Штрасбурґа, котрый перейшовъ теперь на пенсію, замешкавъ у зятя въ Гайдельберзѣ и не хоче розлучити ся зъ дочкою. — Отже теперь зновъ пытанье, хто буде наслѣдникомъ Більрота у Вѣдни. Найповажнѣйшими кандидатами суть: Ґуссенбаверъ въ Празѣ, Микуличь въ Вроцлавѣ и Вельфлеръ въ Градци.

— **Фальшивй грошѣ.** Велике число фальшивыхъ двацятакôвъ (сотикôвъ) курсуе у Вѣдни. Фальсифікаты зроблений дуже удачно, лише число „20“ выбите вôдворотно.

— **Електричне свѣтло въ часѣ тучѣ.** Про цѣкавый вплывъ тучѣ на електричне свѣтло доносять зъ Ст. Ґалленъ въ Швайцаріи. Дня 25 с. м. настала була коло Ст. Ґалленъ вечеромъ о 7-ôй годинѣ велика туча зъ громами. Въ селѣ Ґоссавъ коло Ст. Ґалленъ свѣтили ся вже тогдѣ жарѣючй лямпы електричнй Въ наслѣдокъ того, що воздухъ бувъ дуже сильно переповненый електричностію, погасли въ готели „пôдъ тиґромъ“ всѣ лямпы, але рôвночасно почали всѣ дроты проводовй свѣтити ся и пускати зъ себе електричнй искры. Ще цѣкавѣйше явище показало ся въ готели „пôдъ воломъ“: тамъ почала свѣтити ся земля та пускати зъ себе искры въ тôмъ мѣсци, де була закопана плыта, вôдводяча въ землю зъ дротôвъ токъ електричный. Незадовго почавъ свѣтити ся цѣлый будынокъ, якъ коли-бъ его хто освѣтивъ свѣтломъ а зъ дротôвъ, що доводять електрику до будынку, почали выходити досыть великй блыскавки. Були хвилѣ, въ котрыхъ здавало ся, що цѣлый готель горить. Дано заразъ знати сторожи пожарнôй и та прибѣгла на мѣсце, але помочи ей не було потреба, бо скôнчило ся лише на освѣтленю готелю. Однакожь при сѣмъ явищи не вôдбуло ся и безъ нещастя: одинъ чоловѣкъ дôткнувъ ся пôдъ ту пору въ готели дрота проводового и упавъ неживый на мѣсци.

— **Дрôбнй вѣсти.** Міністеръ рôльництва ґр. Фалькенгайнъ и міністеръ для Галичины Ап. Яворскій мають взяти участь въ отвореню выставы краєвои у Львовѣ. — Маршалокъ краевый, кн. Евст. Сангушко, повернувъ оногды вечеромъ до Львова.

— **Управа рускаго народнаго театру** глядае на часъ вôдъ 1-ого червня с. р., взглядно й заразъ, силъ спѣвочихъ, мужескихъ и жѣночихъ. Зголошуватись просить ся до „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ, ул. Вôрменьска ч. 2, І поверхъ, мѣжь годиною 7 а 8 вечеромъ або письменно.

У Львовѣ, д. 21. мая 1894.

Вôдъ Выдѣлу „Рускои Бесѣды“

Наука штука и література.

— **Товариство „Просвѣта“** выдало за мѣсяцѣ червень и липень сего року цѣнну и дуже на часѣ книжечку **„Про сѣльскй касы позичковй и щадницѣ“** написану д-ромъ Костемъ Левицкимъ. [Книжочка, обôймаюча чотири аркушѣ друку, коштуе 15 кр.]

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Тарифа товарова льокальна, часть ІІ, зщитокъ 1 и 2, новый накладъ зъ дня 1 сѣчня 1894. Зъ важностію вôдъ дня 1 червня 1894 взглядно зъ днемъ отворенья руху на просторѣ „Ґрослюпъ-Рудольфсвертъ-Страша“, зелѣзницѣ долѣшно-краиньскихъ, увôйде въ житье додатокъ ІІІ. до кождого зъ обохъ высше згаданыхъ зщиткôвъ.

— **Станъ засѣвôвъ.** Дощѣ, що упали тутъ и тамъ въ першôй половинѣ мая, особливо мѣжь 13 а 14 поправили значно загальный станъ засѣвôвъ. Очевидно, що се, що выйшло зъ зимы слабе, не вôдзыскало вже силъ въ цѣлости и якъ передъ дощами такъ и по нихъ выглядае нужденно и такъ сказати-бъ анемічно. Особливо дотыкае се части Подôля мѣжь Плуговомъ а Тернополемъ, де острй морозы сѣчневй при недостачѣ снѣговои покрывы поморозили озимины, въ наслѣдокъ чого тій-жь зрѣдли, особливо-жь пôзно сѣяний жита. О яринахъ и ростинахъ окôповыхъ не богато ще дасть ся сказати, бо довша посуха здержувала цѣлковито ихъ розвôй; зъ деякихъ околиць пôдльвôвскихъ доносять о появленю медведюхôвъ, що въ вôвсѣ и ячмени роблять величезнй шкоды. Натомѣсть хвалять загально бураки пашнй и цукровй, котрыхъ сего року особливо на Покутю посѣяно значно бôльше. Конюшины перезимували не конче добре, въ многихъ околицяхъ зрѣдли и не обѣцюють обыльного плоду, сѣножати по послѣдныхъ дощахъ значно поправили ся. Переходячи до подробиць представляють ся засѣвы въ той спосôвъ: Въ полуднево-всхôднôмъ кутѣ Подôля представляе ся рѣпакъ (впрочôмъ не всюды сѣяный) лише мѣрно, чимъ близше Чорткова тымъ лѣпшій. Пшеницѣ, якъ доси, уважають всюды за добрй, але жита всюды лихй, на селяньскихъ грунтахъ майже безъ выимки переораній, а земля приладжена пôдъ гречку. Ячмена и вôвсы мѣсцями дуже добрй, пересѣчно добрй, стручковй ростины цѣлкомъ добрй, кукурузы зачинають сходити. Конюшины, мѣшанки и сѣножати представляють ся добре. Хмѣль въ Залѣщицкôмъ и Борщѣвскôмъ добрый, тютюнъ зачинають высаджувати. Сады вôдцвили досыть добре, зъ кôстковыхъ сливки, зъ зернистыхъ грушки не обѣцюють овочѣвъ. Пôвнôчновсхôдна часть Подôля представляе ся пôсля послѣдныхъ донесень взагалѣ гôрше вôдъ полудневои, бо посуха и зимнй ночѣ здержують всяку вегетацію. Озимй збôжа рѣднуть, а ярй держать ся при земли, на стручковыхъ же прокидае ся мѣсцями мушка. — Въ Золочѣвщинѣ, Брôдщинѣ и Камѣнеччинѣ держать ся розмѣрно добре, такъ само якъ и вчаснй озимины; пôзно сѣяний, особливо жита, всюды лихй. Ярй и стручковй посходили добре, але, потрѣбують дошу, котрого имовѣрно въ другôй половинѣ мая мають досыть. Про окôповй ростины доносять, що ихъ садженье лише що покôнчено; що-до хмелю то о скôлько можна его доси оцѣнити мае бути добрый. Конюшина и сѣножати лише середнй. Дерева овочевй вôдцвитають, зъ кôстковыхъ цвили дуже лихо сливки, зъ зернистыхъ яблока. — Белзщина найменше жалуе ся на недостачу опадôвъ, отже й донесеня про станъ засѣвôвъ звучать добре. Зъ выимкою рѣпаку и гороху, котрй мушка псуе, все инше подае оправдану надѣю на добрый рôкъ. — Бережанщина, Перемышлянщина и Рогатинщина мае досыть добрй рѣпаки, добрй пшеницѣ а не конче добрй, якъ взагалѣ всюды, жита. Ярина, ростины стручковй и окôповй посходили гарно, але въ наслѣдокъ посухи держать ся при земли. Конюшины, мѣшанки и травы на лугахъ въ Бережанщинѣ и Рогатинщинѣ мають бути добрй, въ Перемышлянщинѣ середнй; хмѣль всюды добрый. Дерева овочевй почали цвисти ажь пôдъ конець першои половины мая. — У всхôднôй части Покутя розвиваe ся добре рѣпакъ, такожь пшениця о много лѣпша вôдъ жита, котре въ многихъ мѣсцяхъ переорано. Ярй збôжа и ростины стручковй посходили хорошо, але всхôднй вѣтры, посуха а мѣсцями навѣть ранній приморозки здержують дальшій розвитокъ. Станъ конюшины и лугôвъ въ переважнôй части середный, мѣсцями лише вдоволяючій. Кукуруза лише що посходила, о тютюнѣ не можна ще нѣчого сказати. Сады вôдцвили вправдѣ дуже добре, але хрущѣ объѣли цвѣтъ, а теперь добирають ся до листя. — Середне и захôдне Покутье выказуе тй самй добрй и злй стороны що-до загального стану засѣвôвъ — рôзниця лише въ тôмъ, що доси нема жалобъ на шкоды вôдъ хрущѣвъ, натомѣсть жалують ся на мушку, котра нищить капустянй розсадники. — Зъ Пôдгôря, де ще въ многихъ мѣсцяхъ 6 н. ст. мая упавъ снѣгъ — хвалять загаломъ теперѣшный станъ засѣвôвъ, що подае надѣѣ на добрй жнива. — Жалобъ на мотилицю у худобы нема, отже имовѣрно зъ хвилею, коли худоба выйшла на зелену пашу, пригасла зараза.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало пôдофіцира Вікт. Шварца асистентомъ почтовымъ, а дирекція почтъ призначила его до Тернополя. — Львôвскій высшій судъ краєвый именувавъ практикантôвъ судовыхъ Іос. Ґая и Ант. Старкевича авскультантами судовыми.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ перенесла асистента почтового Сев. Левицкого зъ Тернополя до Бродôвъ.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ рады повѣтовои въ Турцѣ розписуе конкурсъ на лѣкаря окружного зъ осѣдкомъ въ Борини. Рôчна платня зъ додаткомъ на кошты подорожѣ выносить 900 зр. Поданя треба вносити до 30 н. ст. червня.

— **Вôдзначеня.** Професоръ Каспарекъ на выдѣлѣ правничôмъ въ Краковѣ одержавъ ордеръ зелѣзной короны 3-ои клясы.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 30 мая. Вчера вôдбувъ ся въ палатѣ цѣсарскôй торжественный актъ зреченя всякихъ правъ до престола архикнягинѣ Каролины Маріи Имакуляты, котра выдаеть ся за князя саско-кобурґского Августа Леопольда. — Делеґаціи зберуть ся ажь въ осени.

Будапештъ 30 мая. Ситуація досыть прикра. Кождои хвилѣ надѣють ся дімісіи Векерлього. Сторонництво ліберальне не хоче згодити ся на предложеный зъ Вѣдня компромісъ и готове перейти въ опозицію.

Софія 30 мая. Стамбуловъ подавъ ся зъ цѣлымъ міністерствомъ до дімісіи. Властива причина незвѣстна, хочь говорять про потребу выясненя внутрѣшнои ситуаціи Князя Кобурґа повѣдомлено телеґрафічно и вôнъ сейчасъ прибувъ зъ Ебенталю. Князь поручивъ Грекови зложити новый кабінетъ.

Парижь 30 мая. Діпі зложивъ новый кабінетъ въ котрôмъ обнявъ теку справъ внутрѣшныхъ и вѣроисповѣдань.

Бѣлградъ 30 мая. На запросины султана выбираe ся король Александеръ въ половинѣ червня до Царгороду.

Вôдозва.

Засноване у Львовѣ товариство ґімнастичне „Сокôлъ“ бажае, щобы лавы рускихъ другôвъ при выступахъ прилюдныхъ, походахъ и прилюдныхъ вправахъ могли ступати взглядно вправляти ся пôдъ тактъ рускихъ звукôвъ.

Тому-то старшина товариства, дбаючи заздалегôдь, щобы вже при першôмъ выступѣ „Сокола“ було се можливе, ухвалила на своѣмъ засѣданю зъ дня 17 н. ст. м. м. удати ся до всѣхъ рускихъ композиторôвъ зъ уклôннымъ прошеньемъ о зладженье руского Сокôльного марша.

Оповѣщаючи се, просимо тыхъ добродѣѣвъ, котрй зладять такій маршъ, щобы зволили прислати на руки пôдписаного головы товариства у Львовѣ, улиця Баторія ч. 30.

У Львовѣ дня 20 н. ст. мая 1894.

За старшину товариства:
Василь Нагірный, голова товариства.
Володимиръ Лаврôвскій, справникъ.

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкае теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординуе вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 9—15

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф Вижеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 11—?

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лькарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при ул. Валовôй ч. 7.

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 19—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевленхъ цѣнахъ: окуляры, цвінѣры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

НОВА КАРТА

РУСИ УКРАИНЫ

выданя тов. педаґоґічного

есть до набутя въ Адміністраціи „Дѣла“, **одинъ примѣрникъ за 20 кр.** 20—?
4738

Пречудній тарѣлцѣ пôдъ торты по зр. 2·50, 2·75, 3, 3·50
45·5 *поручае*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4793 81—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Одинъ мужчина (Русинъ) глядае посады писаря громадского въ двохъ зъ собою сусѣдуючихъ честныхъ и лише сѣльскихъ громадахъ (де провадить ся взôрцева господарка громадска) зъ вôдповѣдною платнею (задоволить ся, если одержить 400 зр.) Зголошеня належить надсылати на адресу **Н. Н. Жидачевъ post. rest.“** 1—3
192

Найлѣпшй

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВЙ „ИМПЕРІЯЛЬ“

електрично-стисканй розслѣдженй мѣскою лябораторіею можна купити въ фабрицѣ

Г. ПІОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 1—16

„Jus Canonicum“

можна набути у Юліяна Борачка, богослова греко-кат. семинаріи у Львовѣ. Цѣна примѣрника 4 зр.
195 3—3

Приѣзджаючимъ гостямъ на выставу краєву

поручаю мôй выключный складъ правдивого россійского

ЧАЮ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

При купнѣ 1 клґр. 10% опусту.
199 1—10

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 124-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 71 25—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою француского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Дякъ, зъ дуже добрымъ голосомъ, знаючій дуже добре уставъ церковный, зъ вôдзначаючими свѣдоцтвами, самъ одинъ, вдовець въ середныхъ лѣтахъ глядає мѣсця. Зголошуваня просить ся адресувати до о. Александра Левицкого сотрудн. въ Олеську.

Хлопця до науки лякерництва або сѣдлярства приймає робôтня повозова **Глиньскій и Гарра** въ Залѣщикахъ.
197 2—3

Ученикъ приватистъ

зъ IV кл. ґім. глядає лекціи на село заразъ. Адреса: **Якôвъ Сподарикъ** въ Чехахъ п. Заболотцѣ.

ПОДЯКА.

Дня 23 мая с. р. упокоивъ ся въ Яричевѣ мôй зять Станиславъ Ненцкій по короткôй а тяжкôй недузѣ въ 39-ôмъ роцѣ свого страдального житя.

Въ сѣмъ тяжкôмъ горю, знайшла моя дочка, — покôйного жена, — одиноку вôдраду въ своѣмъ смутку у добрыхъ сусѣдôвъ и зичливыхъ людей, котрй, якъ пôдчасъ недуги покôйного не вôдмовили ѣй своеи помôчнои руки, такъ и зъ повною готовостю заняли ся похоронами того-жь.

Не въ силѣ иншимъ способомъ всѣмъ Вп. Добродѣямъ мою вдячнôсть указати, почуваю ся до святого обовязку такъ вôдъ себе, якъ и въ имени моеи дочки Єлени учительки въ Яричевѣ, зложити на сѣмъ мѣсци прилюдну подяку Всечестнѣйшому Отцю І. Войтовичеви лат. пароху въ мѣсци; Высокопреподобному Отцю Крулицкому лат. пароху зъ Кукизова и Всечестному Отцю Л. Курмановичеви рускому мѣсцевому сотруднику за ласкаве величаве вôдслуженье обряду похоронного; дальше Высокоповажанôй Паннѣ Старакôвнôй учительцѣ; Вп. п. Жачекови учителю; Вп. д рови Фіякльови; Вп. паньству Ледлямъ за ихъ людяне серце, — найпаче-же однôй Высокоповажанôй родинѣ въ Яричевѣ, котра, для своеи христіяньскои скромности не бажала выявленя прилюдного свого поважаного имени, за повный посвяченя трудъ и понесенй недогôдности въ сумныхъ для моеи доньки дняхъ.

У Львовѣ дня 23 мая 1894.

Иванъ Зарицкій.

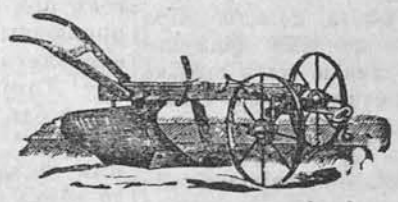

М. КОРКЕСЪ

СКЛАДЪ

машинъ рôльничихъ

Львôвъ, ул. Городецка ч. 25.

поручає при надходячôмъ сезонѣ всякй молотѣльнѣ ручнй и кератовй, такй-жь зъ приладомъ до чищеня, млынки ч. 5 по зр. 85 loco Львôвъ и т д. **фабрики І. М. Ульріха Наслѣдн.** Такожь удержує трієры Гайда, матеріялы технічнй: поясы, оливы, ваги децимальнй, косы огнетревалй Братôвъ Гески, якъ такожь найновѣйшй патентованй машины до роздѣлюваня тѣстъ фірмы Бертрамъ. Головный складъ паровыхъ ґарнітурôвъ молотѣльныхъ славнозвѣстнои фірмы **А. Бавера въ Сарлінзѣ.**

СВѢДОЦТВО. Недавно доставленый ґарнітуръ 8-кôнный и монтеромъ Мадеромъ въ рухъ пущеный дѣлає знаменито.

Графъ Станиславъ Бадені.

Радехôвъ 17 серпня 1892 202 1—20

АВІЗО.

Симъ позволяю собѣ повѣдомити Вп. Публику, що я устроивъ въ

Тернополи улиця Мицкевича число 700

власный складъ моего славнозвѣстного

Першого берненьского хемічного заведеня для прасованя и фарбованя

пореныхъ и непореныхъ одягôвъ, матерій на меблѣ, аксамітôвъ и т. ин. и прошу рôвночасно почтити его численными замовленями. Точнй проспекты можна одержати на жаданье.

Зъ поважаньемъ

175 4—6 **Р. ЧЕРНЕРЪ.**

СО-

рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2· , 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т п.

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ“ рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнй.

Поручає фірма

Болеславъ Цибульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ

у Львовѣ, готель Францускій.

Штуки пробнй высылає ся вôдворотною почтою 196 3—12

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескй и хлопячй, якъ такожь одяги дитячй и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнй взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

МОРШИНЪ

Заведенье жерельне и водолѣчниче.

Стація зелѣзнича, почта, телеґрафъ въ мѣсци. Купелѣ бромосолоно-боровиновй. Лѣченье водою сист. Кнайпа, жентицею, електричностію и масажемъ. Лѣчить ся: недуги орґанôвъ вôддыховыхъ, травленя, гостець, недокревнôсть. Сезонъ отвореный 1 червня. Кошты побуту въ лѣченю вôдъ 20 зр. тыжднево. Мешканя зъ кухнями для лѣтникôвъ.

Зголошеня приймає

Д-ръ Л. Тишковскій, Моршинъ. 193 2—3

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 86—104

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылає:

Самороднй — Геґеляйскй

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШЙ бôльше квасковатй (неквасній) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 10—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

заложеный року 1869.

Съ окончені́емъ года 1892 выносили:

Выказанное имѣніе банка „Славія“ . . .	злр.	5,706.614·91
Фонды резервныи и ручительныи всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійніи и проч. всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченныи сумы въ часѣ отъ 15 мая 1869 ажь до 31 грудня 1892 г. **вынагородженье шкодъ** всѣхъ секцій.	„	21,462.868·94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ“ принимаетъ

въ сек. I—II: убезпеченія на житє капиталовъ и рентъ.
въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и

удѣляетъ пожички 3794

ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіемъ и на срокъ сплаты ажь до 12 лѣтъ.

Сголошенья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія“ не естъ ще заступленная принимаютъ ся.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	[illegible]	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	[illegible]19	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{04}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{20}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	[illegible]40	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 57—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 112. Львôвъ, Четверъ 19 (31 мая) 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

Письмо зъ Вѣдня.

[Зъ засѣдань парляментарныхъ — Рускй послы.]

Ческй послы противъ жадного зъ міністрôвъ не выступають такъ завзято, якъ противъ міністра справедливости ґр. Шенборна, найбôльше вѣдай зъ тои причины, що они въ ґр. Шенборнѣ, пôсля єго поступованя за часôвъ намѣстникованя въ Моравѣ, видѣли свого прихильника а вôнъ пôзнѣйше яко міністеръ выдавъ деякй некористнй для Чехôвъ розпорядженя; звѣстно-жь, що межи попередными приятелями ворогованье буває найгôрше. Впрочôмъ ґр. Шенборнъ властиво єсть радше не досыть щасливый въ укладаню своихъ розпоряджень, нѣжь щобы дѣйстно бувъ неприхильный Чехамъ; противно, въ єго бесѣдахъ парляментарныхъ видко навѣть змаганье приєднати для себе Чехôвъ, але оно єму, помимо красной звычайно формы єго рѣчей, якось не удає ся.

Дня 6 лютого вôнъ выдавъ поученье до надпрокураторій державныхъ, що бесѣды парляментарнй, неумѣщенй въ стеноґрафічныхъ протоколахъ, не мають бути вôльнй вôдъ конфіскатъ. Се дотыкає именно бесѣдъ въ ческôй и хорватскôй мовѣ, вôдъ часу до часу декотрыми ческими и хорватскими послами выголошуваныхъ. Якъ небудь нераціонально єсть говорити въ парляментарнôмъ тѣлѣ такою мовою, котру тôлько мала часть послôвъ розумѣє, такъ зновъ не може бути сумнѣву, що розпорядженье міністра Шенборна не має законнои пôдставы, а крôмъ того оно такъ уложене, що могло бы бути надуживане навѣть супротивъ нѣмецкихъ бесѣдъ, тогды-жь запоручена законами ненарушимôсть послôвъ щодо ихъ бесѣдъ пропала бы. Длятого ческй послы на засѣданю зъ дня 25 мая поставили нагляче внесенье, щобы припоручено комісіи для ненарушимости посольскои застановити ся надъ тымъ розпорядженьемъ и евентуально поставити внесеня прямуючй до єго вôдкликаня. Справа се така, де ходить о права парляменту супротивъ правительства, и длятого всѣ послы, дбаючй о тй права, повиннй були за нею голосувати. Однакожь Нѣмцѣ-націоналы голосували противъ наглости внесеня Чехôвъ зъ причины національного антаґонізму, а правительственна коаліція ишла очевидно зъ правительствомъ, и длятого внесенье упало 157 голосами противъ 62. За внесеньемъ голосували послы ческй, полудневй Славяне, независимй Италіянцѣ, антісеміты, демократы и Лінбахеръ. Часть польскихъ послôвъ, ліберальнѣйшй Нѣмцѣ зъ лѣвицѣ и Словѣнцѣ зъ клюбу Гогенварта усунули ся вôдъ голосованя. Зъ рускихъ послôвъ Романчукъ и Телишевскій голосували за внесеньемъ, иншй не явили ся або усунули ся вôдъ голосованя.

Важна справа трактує ся вже другій день въ палатѣ послôвъ, т. є. часткова реформа закона прасового. Правительство згодило ся на такй реформы, котрй комісія предложила: 1) Знесенье кавціи дневникарскои, 2) свобода продаваня, 3) обовязокъ прокураторіи державнои вказати статью, взглядно поодинокй мѣсця въ нѣй, за-для котрыхъ письмо сконфісковано, однакожь зъ застереженьемъ для прокураторіи права — новый накладъ такожь за иншу при першôй конфіскатѣ не поименовану статью сконфіскувати. Реформа ся зовсѣмъ дрôбна, але коаліція, котра нею задоволила ся, хочь перше приймила була значно дальше идучй внесеня, толкує ся тымъ, що правительство на бôльшй концесіи не хотѣло згодити ся. На те замѣчають ѣй справедливо, що она повинна була вымогти на правительствѣ, котре-жь на нѣй опирає ся, бôльшй уступства; єсли-жь сего не зробила, то мабуть тому́, що и не хотѣла на серіо те зробити. Меншôсть комісіи поставила окреме внесенье, т. є. таке, котре зъ-разу цѣла комісія була приймила, именно ще: 4) знесенье стемпля ґазетного, 5) свободу кольпортованя, 6) знесенье, взглядно ограниченье поступованя обєктивного. Се внесенье меншости пôдписали 2 молодо-Чехи, 1 моравскій Чехъ, 1 нѣмецкій націоналъ и Телишевскій. Пôсля того подѣлили ся голосы и въ повнôй палатѣ. Правительственна коаліція, а зъ нею и послы зъ руского клюбу, голосували за внесенями бôльшости, послы не належачй до коаліціи [отже зъ Русинôвъ Романчукъ] за внесенями меншости, за котрыми межи иншими послами промовлявъ Аймъ, самъ фаховый дневникарь, котрого промову навѣть нѣмецко-ліберальнй дневники высоко пôдносять. Замѣтно, що гофратъ Лінбахеръ, бувшій прокураторъ державный, котрый мавъ участь въ уложеню обовязуючого доси закона прасового, нарѣкавъ въ палатѣ, що законъ той выконує ся далеко гôрше и острѣйше, анѣжь бы повиненъ и анѣжь була интенція при єго укладаню Впрочôмъ ся справа буде ажь завтра остаточно залагоджена.

Рускій клюбъ мавъ дня 25 мая засѣданье, на котре прийшовъ и Телишевскій, щобы заявити, що вôнъ въ наслѣдокъ послѣдныхъ подѣй въ клюбѣ и въ краю не може на-дальше належати до клюбу. Пôсля того вывязала ся дискусія: яке становище має остаточно займати рускій клюбъ? Декотрй члены були за выразнымъ приступленьемъ до правительственнои коаліціи, однакожь до формального рѣшеня не прийшло анѣ того дня анѣ въ послѣдуючихъ дняхъ, въ котрыхъ заповѣдженй засѣданя клюбу и не вôдбули ся Єсли клюбъ не приступивъ ще формально до коаліціи правительственнои, то фактично вôнъ до неи належить, бо завсѣгды зъ нею разомъ голосує. Клюбъ доси не уконституувавъ ся, бо о. Мандичевского ще нема у Вѣдни, а згадане засѣданье вôдбуло ся пôдъ проводомъ найстаршого вѣкомъ Пôдляшецкого. На клюбѣ була бесѣда и о тôмъ, щобы заименувати свого кандидата до спôльныхъ делеґацій и домагати ся вôдъ польского „кола“, абы дôстати свого члена въ перманентнôй комісіи для процедуры цивільнои. До заименованя кандидата не прийшло, а „коло“ назначило тымчасомъ само на члена спôльныхъ делеґацій Барвѣньского 24 голосами на 34 голосуючихъ. А прецѣ-жь пôвъ урядовый Fremdenblatt ще минувшои осени доносивъ о намѣрѣ „кола“, яко концесіи для Русинôвъ, щобы рускому клюбови лишити выбôръ члена делеґаціи. Чи-жь бы польске „коло“ менше уступчиве було для руского клюбу теперь, коли вôнъ тѣснѣйше зъ нимъ злучивъ ся, нѣжь тогды, коли ще могло припускати, що той клюбъ займе инше становище? Такожь що-до выбору члена клюбу до перманентнои комісіи „коло“ робить трудности, хочь перше, пôвтора року тому, згодило са на выбôръ по одному члену давного клюбу руского до перманентнои комісіи податковои и промысловои. Се такожь досыть характеристичне...

Першй загальнй зборы задаткового товариства „ВѢРА“ въ Перемышли.

(Письмо зъ Перемышля.)

Кождому, хто лишь приѣздить зелѣзницею до Перемышля и пустить ся йти улицею Колѣєвою до мѣста, впаде заразъ въ око гарна одноповерхова камениця, котру набуло тутешне Towarzystwo zaliczkowe rolne по 20-лѣтнôмъ истнованю на свою власнôсть. Опôсля, коли перейде ся на побереже Францъ-Іосифа — давнѣйше на т. зв. нову дорогу, побачить велику двоповерхову каменицю, выбудовану въ минувшôмъ роцѣ тутешною касою щадничою, рôвножь яко свою власнôсть. А вкôнци коли бы схотѣвъ пôйти оглянути нашу церкву катедральну, то стрѣне по дорозѣ на Владичу напротивъ будынку ґімназіяльного, понизше реальности Горалевича, зновъ велику двоповерхову каменицю, котру выставила для себе Przemyska kasa zaliczkowa rzemieślników i rolników.

Такъ то вмѣли перемыскй Поляки вызыскати законъ о товариствахъ зъ року 1873, бо по 21-лѣтнôмъ єго истнованю и по праци на тôмъ поли змогли доробити ся вже такъ значныхъ капіталôвъ, що не тôлько удало ся имъ розвинути хосенну дѣяльнôсть, але кромѣ того й потрафили они побудувати собѣ справдѣшнй палаты, въ котрыхъ и самй мають примѣщенье и ще побирають дохôдъ зъ чиншôвъ.

А що-жь Русины вдѣяли за тыхъ 21 лѣтъ истнованя такъ користного закона? Нѣчого! помагали хиба своимъ грошемъ братямъ Полякамъ до робленя маєткôвъ а самй лише дивили ся: щó то зъ сего всего буде? И нинѣ, подивляючи сей розрôстъ и поступъ польскихъ товариствъ, родить ся въ серци Русина на видъ тыхъ гарныхъ палатъ и жаль, и благородна зависть и вкôнци невытерпна жажда — зробити доконче и для себе щось подôбного, тымъ бôльше, що тамъ, въ тыхъ палатахъ, нема и не буде для Русина мѣсця...

Такй то гадки находили д-ра Теофіля Кормоша за кождымъ разомъ, коли лише переходивъ по-при тй палаты. И не разъ, не два кинувъ вôнъ до котрого-небудь зô своихъ товаришѣвъ: чому то Русины не мають такихъ товариствъ та такихъ каменицъ? И отъ зродила ся у него гадка: за всяку цѣну завязати въ Перемышли своє руске задаткове товариство, котре бы, орудуючи рускимъ грошемъ, давало такожь приютъ Русинамъ и приносило для нихъ зыски. „Подумавъ — зробивъ“ — якъ каже Нѣмець.

Щобы зô справою тою належито обзнакомити ся, постаравъ ся д-ръ Кормошь ще минувшого року о рôзнй справозданя и всякй потрѣбнй даты зъ рôзныхъ товариствъ польскихъ, а розглядъ въ надôсланôмъ зъ рôзныхъ сторôнъ матеріялѣ коштувавъ єго не мало труду и часу, закимъ сказавъ собѣ Архимедове „знайшовъ ємь!“ — и завязавъ комітетъ въ цѣли належного приготовленя и остаточного завязаня такъ важнои и таку ролю въ нинѣшныхъ часахъ вôдграючои фінансовои институціи.

Для информаціи загалу руского мушу тутъ додати, що закимъ дѣло се дôйшло до кôнця, не мало треба було поборювати перепонъ и трудностей, ажь стануло все, якъ то кажуть, на чисто. И такъ не обôйшло ся тутъ найперше безъ партійныхъ спорôвъ зъ причины правописи и языка, бо й якъ же Русинамъ безъ того жити на свѣтѣ! А споры тй прибрали були вже такій характеръ, що комітетъ для переведеня справы мало що не розлетѣвъ ся. Вже приходило ся справляти сѣй институціи торжественный похоронъ заки ще народила ся. Та якось щасливо стало ся, що здоровый розумъ та серце взяли перевагу и щасливо усунено перепону правописно-языкову. Т. зв. „твердымъ“ зроблено тую уступку, що задержано правопись етімольоґічну и названо товариство: *Общество* взаимного кредита „Вѣра“, товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою“. Бôльше они вже й не жадали а народовцѣ зъ своєи стороны жаданю сему не супротивили ся. [Нехай въ назвѣ буде и „товариство“ и „общество“!] По усуненю сеи перепоны и по вынаходѣ вôдповѣдныхъ силъ до веденя товариства уложено вôдозву, скликуючу загальнй зборы на 22-ого мая с. р., котру Вы въ „Дѣлѣ“ помѣстили и зъ своєи стороны такъ сердечно и горячо пôдперли.

День 22-ого мая остане памятнымъ для Перемышля въ рускôй роботѣ економічнôй. О годинѣ 5-ôй зъ полудня явило ся въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ 40 осôбъ якъ мѣсцевыхъ такъ и замѣсцевыхъ. Сердечнымъ словомъ привитавъ ихъ предсѣдатель тымчасового комітету п. Гр. Цеглиньскій. Въ промовѣ своѣй зазначивъ вôнъ сю радôстну прояву, що пробуємо перекинути ся на цѣлкомъ нове поле — економічнои роботы — и нѣтъ сумнѣву, що заходы нашй при щирôй воли, праци и пôдпорѣ увѣнчають ся бажанымъ гарнымъ успѣхомъ. Выбраный черезъ аклямацію п. Цеглиньскій предсѣдателемъ и на часъ зборôвъ покликавъ на секретаря п. Стахуру. Яко нотарь фунґувавъ п. Савинъ Будзиновскій.

Першу точку: уложенье и принятье статута реферувавъ головный иніціяторъ и основатель д ръ Кормошь. Позаякъ Вы обѣцяли статутъ сей помѣстити при нагодѣ въ „Дѣлѣ“ въ цѣлôй основѣ, то не буду тутъ широко єго подавати, а обмежу ся лишь на короткôмъ поданю найважнѣйшихъ мотивôвъ. И такъ: „Вѣра“ буде товариствомъ зъ обмеженою порукою до 5-разовои высоты одного удѣлу, котрый має выносити 20 зр. Се значить, що хто приступивъ до сего товариства зъ однымъ удѣломъ, на крайный выпадокъ одвѣчає лише до 120 зр., а не — якъ се буває при товариствахъ зъ необмеженою порукою — цѣлымъ своимъ майномъ. Удѣлъ зложити можна и ратами, по одному ґульденови мѣсячно. Одна особа може посѣдати найбôльше 50 удѣлôвъ. Позички буде можна затягати и на скрипты й векслѣ. Капіталы будуть льокувати ся и въ щадници, яка має заложитись при заснованôмъ товариствѣ.

По оживленôй дискусіи, въ котрôй забирали слово: д-ръ Глембоцкій, о. Константиновичь зъ Торокъ, п. Левицкій зъ Радимна, о. Гриневецкій, о. Захарясевичь, д-ръ Кормошь и другй, принято статутъ зъ дуже незначными змѣнами. Статутъ сей обôймає всего 40 параґрафôвъ и остаточно нормує досыть докладно дѣяльнôсть и задачу заснованого товариства.

До рады управляючои увôйшли выбранй: посолъ д-ръ Н. Антоневичь яко предсѣдатель, д-ръ мед. Вас. Кебузиньскій яко заступникъ предсѣдателя, Дан. Стахура яко секретарь, о. Макс. Копко, о. Ом. Константиновичь зъ Торокъ и проф. Григ. Цеглиньскій, а яко заступники: о. Анатоль Сѣнкевичь зô Стôбна, о. Ярема и д-ръ Литиньскій.

На предложенье рады управляючои выбрано до дирекціи: д-ра Теофіля Кормоша управляючимъ директоромъ, проф. Олексу Ярему касієромъ-директоромъ, Ивана Хархана контрольоромъ-директоромъ, а заступниками дирекціи: о. Р. Кормоша, о. Ант. Ломницкого и п. Гаращака.

До товариства вписало ся 45 членôвъ, котрй своє приступленье ствердили въ присутности нотаря власноручнымъ пôдписаньемъ статута. Удѣлôвъ субскрибовано на самый початокъ по-надъ 3.000 зр. Сума — якъ бачите — поважна и доказує ажь надто выразно, що „Вѣру“ принято зъ великою прихильностію и зъ якъ найлучшими надѣями.

Вражѣнье зъ першихъ загальныхъ зборôвъ „Вѣры“ було дуже користне, а присутнôсть на зборахъ и приступленье до товариства людей всѣхъ вôдтѣней партійныхъ и зъ кождого стану єсть найлучшимъ доказомъ, що „Вѣра“ була заснована на часъ та що она має передъ собою красну будучнôсть. И такъ: зъ крилошанъ першй вписали ся оо. ректоры Войтовичь и канцлєръ Чеховичь; зъ Риманова приступивъ до товариства инжинєръ п. Филипъ Левицкій а зъ Радимна судья п. Брониславъ Левицкій [они оба умысно прибули до Перемышля на загальнй зборы „Вѣры“]; прочй члены зъ Перемышля и зъ поблизькои околицѣ.

На лици всѣхъ участникôвъ малювало ся чувство вдоволеня и певности, що почате дѣло поведе ся хорошо. Выбранй до совѣта и до дирекціи люде тѣшать ся тутъ повною симпатією и довѣріємъ. Выборомъ д-ра Антоневича на першого головного провôдника сеи институціи дали тутешнй народовцѣ наглядный доказъ своєи толєранціи и вырозумѣлости, коли йде о добро справы. До д-ра Антоневича належить теперь решта. Поведе вôнъ сю справу енерґічно и щиро, то добуде собѣ признанье загалу.

Зъ приятностію пôднести належить, що на загальныхъ зборахъ „Вѣры“ всѣ Русины, безъ рôзницѣ поглядôвъ партійныхъ, трактували справу поважно а безъ пристрасти. Видко, що є справы, котрй можуть сполучити всѣхъ Русинôвъ и при котрыхъ не треба сварити ся, оскорбляти одинъ другого и зъ нѣчимъ розходити ся...

Товариство заразъ по зареєстрованю въ реєстрѣ торговельнôмъ окружнымъ судомъ въ Перемышли увôйде въ житье. Патріоты перемыскй зробили своє, — теперь черга на ширшій загалъ, котрый громаднымъ приступленьемъ въ члены дуже легко зможе причинити ся до скорого и хорошого розвитку ново-завязанои фінансовои институціи. Лише зъ вѣрою, щирымъ серцемъ и смѣло напередъ, а доборемо ся й мы лучшои долѣ!

По выданю закона зъ 1873 року завязали Поляки до-теперь около 300 товариствъ задатковыхъ, котрй орудують міліонными капіталами. А мы Русины за 20 лѣтъ истнованя сего закона доперва теперь зачинаємо брати ся до сеи очевидячки хосеннои роботы. Га, що-жь робити? Коли вже така наша доля, що мы вѣчно спôзняти ся мусимо, то най вже буде й такъ, — тôлько-жь зачинаймо теперь всѣ разомъ, бо лишь зъєдинеными силами зможемо зôгнати тыхъ женцѣвъ, котрй, — якъ сказавъ незабутнои памяти Григорій Яхимовичь — уже давно въ половинѣ нивы стали, пôдчасъ коли мы спали...

Одна лише сотка членôвъ зъ однымъ тôлько удѣломъ приспорює початковому товариству въ однôй хвили 2000 зр. капіталу а вырабляє єму кредиту що-найменче на 6.000 зр. А прецѣнь о сотку рускихъ людей, котрй бы розумѣли вагу сеи справы — вже й безъ апельованя до ихъ патріотизму — не повинно бути такъ тяжко. И оно справдѣ такъ єсть, бо сли дотеперь 45 членôвъ субскрибувало удѣлôвъ уже на 3500 зр., то сто членôвъ [можна припускати] приспорить новому товариству щонайменше 10.000 капіталу. Зъ такимъ капіталомъ можна вже розпочинати хорошй интересы. Се выстане за всякй арґументы; хиба слѣпый та нещирый чоловѣкъ не схотѣвъ бы сего порозумѣти. Щастье наше, що до того сорта людей мы не апелюємо, але за те апелюємо до тыхъ щирыхъ людей рускихъ, що то зъ душѣ серця бажають получшеня долѣ руского народу. Братя! — кличемо мы до нихъ, — вступайте въ члены нашого товариства и помагайте всѣми силами, а по лѣтахъ побачимо овочѣ нашихъ трудôвъ!

На загальнй зборы наспѣла привѣтна телеґрама вôдъ п. Василя Нагôрного [принята зъ правдивымъ одушевленьемъ] такого змѣсту: „Приймѣтъ мои щирй желаня — въ щасливу пору розпочати дѣло, промощуюче дорогу до нашого вôдродженя!“ Такъ понимає щирый патріотъ сю справу и такъ самѣсѣнько понимаємо єи й мы заснувавши се товариство, а якъ пôйме єи загалъ, покаже недалека будучнôсть.

Зголошеня письменнй приймає д-ръ Кормошь. Статуты и дальшй запросины вскорѣ розôшле ся що-найменше въ тысячь примѣрникахъ.

Уступленье Стамбулова.

Передвчера рознесли несподѣвано бюра телеґрафічнѝ по Европѣ вѣсть, що Стамбуловъ подавъ ся зъ цѣлымъ кабінетомъ до димісіи. На радѣ міністерскѣй запало рѣшенье, податись до димісіи, а що князя не було подъ той часъ въ Софіи, выслано спеціяльного посланьця напротивъ князя, вертаючого зъ Ебенталю, щобы вже въ дорозѣ повѣдомити его о станѣ цѣлои справы. Князь приспѣшивъ свѣй поворотъ до Софіи, бо ситуація справдѣ сталась поважною.

Коли поглянемо на подѣ болгарскѝ зъ послѣдныхъ лѣтъ, то мусимо признати, що на чоло всѣхъ внутрѣшныхъ справъ болгарскихъ высупувъ ся Стамбуловъ и що властиво въ его особѣ було сконцентроване цѣле житье політичне Болгарії, а особа князя, вже не говорячи про иншихъ свѣжо упеченыхъ болгарскихъ мужѣвъ політичныхъ и дипльоматовъ, була на другомъ плянѣ. Сей „болгарскій Бісмаркъ“, якъ называно его въ дипльоматіи европейскѣй, умѣвъ кермувати судьбою Болгаріи дуже зручно и щасливо помѣжь стольки перешкодами, що мусѣвъ придбати для себе загальне признанье не лишь у Болгаровъ, але и мѣжь політиками заграничными. „Болгарія для Болгаровъ“ — отсе бувъ покликъ Стамбулова, котрымъ вонъ руководивъ ся въ своѣй політичнѣй дѣяльности и пѣсля котрого знавъ довести свою вѣтчину на дорогу мирного розвитку внутрѣшного. Обнявши въ 1885 р. президію собранія, яко тридцять трилѣтный мужчина, умѣвъ Стефанъ Стамбуловъ дати провѣдъ своѣй Болгаріи въ часѣ того лихолѣтя, котре зазначилось абдикацією кн. Александра Батенберґского, — знавъ довести справы въ часѣ своєи реґенціи до того, що 7 липня 1887 р. Болгаре выбрали собѣ князя Фердинанда Кобурґского, — а вѣдтакъ яко президентъ міністровъ и першій дорадникъ князя укрѣпивъ его становище на престолѣ болгарскѣмъ при помочи звѣстнои и голоснои змѣны конституції болгарскои.

Тыми кѣлькома словами годѣ представити вагу дѣяльности Стамбулова для Болгаріи, бо кожда важнѣйша справа болгарска зъ послѣдныхъ лѣтъ зачинала ся и кѣнчила ся въ особѣ Стамбулова. Зъ тои причины димісія Стамбулова мусѣла выкликати рѣзнородни здогады, а перше пытанье, яке поставлено собѣ загально, було: що спонукало Стамбулова податись до димісіи. Pol Corr., котрои голосъ въ справахъ европейскои політики досыть замѣтный каже такъ: „Політичнѝ круги софійскѝ уважають мотивами димісіи бажанье міністерства — запевнити коронѣ въ виду заостренои ситуації внутрѣшнои свободну дорогу, передо всѣмъ такожь супротивъ опозиції.“ А зновъ Agence Balcanique, донѣсши ляконічно про цѣлу акцію, зробила замѣтку, що кабінетъ Стамбулова хотѣвъ выяснити внутрѣшну ситуацію и длятого подавъ ся до димісіи.

Оба тѝ комунікаты доповняють ся взаимно, признаючи, що внутрѣшна ситуація неясна, що противъ Стамбулова пѣднеслась опозиція и Стамбуловъ уступивъ, вѣддаючи въ руки короны порѣшенье квестіи, въ якѣмъ напрямѣ мае вестись внутрѣшна політика, чи пѣсля волѣ Стамбулова, чи пѣсля бажань опозиції. Князь Фердинандъ перехиливъ бы справу въ хосенъ Стамбулова, не принимаючи его димісіи, а зновъ признавъ бы бажаня опозиції оправдаными, если поручить зложенье нового кабінету котрому зъ провѣдниковъ опозиційныхъ.

Кріза, яка выбухла, не прийшла несподѣвано, хочь въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ проявлялись численнѝ симптомы промовляючѝ за скрѣпленьемъ становища Стамбулова. Въ дѣйстности же, помимо певности, зъ якою президентъ міністровъ выконувавъ свѣй урядъ, и помимо енерґіи, котрою придбавъ послѣдными часами въ Царгородѣ такъ великій політичный добутокъ (порѣшенье квестіи шкѣлъ въ Македонії и ексархату болгарского), помимо того всего становище Стамбулова було захитане вѣдъ довшого часу.

Першѝ симптомы появились передъ рокомъ, коли то Стамбуловъ бувъ приневоленый выступити противъ деякихъ найвѣрнѣйшихъ сторонникѣвъ, щобы потягнути ихъ до одвѣчальности за надужитье свого урядового або публичного становища. Таке н. пр. лучило ся зъ начальникомъ політичнои адміністрації въ Филипополи. Незабаромъ опѣсля міністеріяльна праса, именно орґанъ Стамбулова „Свобода“ сильно накинулась на міністра скарбу Начовича, котрый разомъ зъ Грековомъ остро картавъ въ радѣ міністерскѣй подѣбнѝ надужитя. Начовичь вручивъ свою димісію, князь посередничивъ и Стамбуловъ явивъ ся особисто у міністра скарбу, щобы дати ему всяку сатисфакцію. Начовичь вѣдкинувъ всяке помиренье заявляючи, що „неможливо довше бути разомъ въ кабінетѣ зъ Стамбуловомъ“ и жадавъ вѣдъ Грекова, щобы разомъ зъ нимъ выступивъ зъ кабінету. Грековъ надумавъ ся, не послухавъ Начовича, задержавъ свою теку и ще тѣснѣйше получивъ ся зъ Стамбуловомъ Начовичь станувъ на чолѣ опозиції и встоювавъ ся за ви поглядами зручно и вѣдважно. Та опозиція незабавомъ получила рѣзнородни фракції політичнѝ, котрѝ рѣзнились въ своихъ поглядахъ політичныхъ, але въ однѣмъ разомъ ишли, с. в. въ ворогованю противъ Стамбулова. Въ рядахъ опозиції найшли ся: консервативный Стоиловъ, радикалы Тончевъ и Радославовъ, и зъ румелійского сторонництва д-ръ Странскій, котрый, якъ звѣстно, бувъ головнымъ творцемъ тои аферы, що мала проклямувати независимость Румелії. Та опозиція выступила противъ президента міністровъ зъ найтяжшими жалобами; закидала ему, що не вѣдрадивъ князеви звѣстнои змѣны конституції, бо надѣявъ ся ослабити тымъ становище князя а своє власне скрѣпити; обжаловувала Стамбулова, що вонъ примушеный ширити коррупцію въ адміністрації и пѣдносила дуже голоснѝ закиды, якими средствами орґаны правительственнѝ старають ся удержати истнуючу систему. Стамбуловъ вѣдповѣвъ на сѝ закиды заостреньемъ закона прасового. Опозиція выслала депутацію до князя; въ складъ депутації входили бувшѝ міністры Радославовъ, Стоиловъ и Тончевъ. Депутація жадала, щобы законъ прасовый бувъ злагодженый, щобы правительство зменшило свѣй вплывъ на публичнѝ вѣча и выборы, а заразомъ заявила цѣлкомъ рѣшучо свою льояльность для князя, котрого становище цѣлкомъ не нарушене тою борбою противъ особы Стамбулова. Князь повѣдомивъ Стамбулова о тѣй авдієнції, а вѣдъ того часу Стамбуловъ умѣвъ не допустити взаимныхъ зносинъ мѣжь княземъ а своими противниками.

Вскорѣ опѣсля въ часѣ неприсутности князя а пѣдчасъ реґенціи Стамбулова лучивъ ся дуже острый конфліктъ, зъ чисто особистыхъ а не політичныхъ мотивовъ. Стамбулови закинено, що своимъ поведеньемъ нарушивъ честь жены міністра вѣйны Савова. Савовъ бувъ доси сторонникомъ Стамбулова; вонъ вѣйшовъ до міністерства на предложенье Стамбулова. Савовъ дуже остро накинувъ ся на Стамбулова на радѣ міністерскѣй, а коли міністеръ Славковъ станувъ по сторонѣ Стамбулова, Савовъ вызвавъ на поединокъ и Стамбулова и Славкова. До поединку не прийшло, але цѣла подѣя выкликала невдоволенье армії противъ Стамбулова. Знатнѣйшѝ офіциры станули по сторонѣ міністра вѣйны и цѣлкомъ отверто выступали противъ Стамбулова. Загальна опінія, маючи передъ очима деякѝ особистѝ прикметы Стамбулова а призабувши на его заслуги для загального добра державы, уважала его становище такъ захитанымъ, що треба було въ прасѣ на серіо дементувати вѣсти про уступленье президента міністровъ. Князь, вернувши, порѣшивъ на сторону Стамбулова. Савовъ пѣйшовъ на пенсію яко міністеръ, а навѣть звѣльнено его часово, хочь вонъ того не бажавъ, зѣ звязи армії — але помимо того Стамбуловъ вже не мѣгъ переперти свого кандидата на становище міністра вѣйны. Вонъ подавъ кандидатомъ команданта Софіи, а князь именувавъ оберста Петрова, свого найвѣрнѣйшого сторонника. А що Петровъ уходивъ за прихильника пріндипѣвъ консервативныхъ, то опозиція ликувала и вже заздалегѣдь уважала Петрова за президента міністровъ въ часѣ переходовѣмъ. Але Петровъ и Стамбуловъ порозумѣли ся: прирекли собѣ не мѣшатись взаимно въ свои ресорты а всѣ особистѝ непорозумѣня залишити. Вѣдъ теперь Стамбуловъ придбавъ для болгарскои идеѣ новѝ успѣхи. Не лишь въ кругахъ болгарскихъ але и въ заграничнѣй дипльоматіи думано, що верне до своєи давнои власти. Помимо того выбухла теперь кріза и всѣ цѣкавѝ, чи Стамбуловъ стане на чолѣ опозиції чи на якійсь часъ выѣде зъ Болгаріи за границю.

Для доповненя загального образу внутрѣшнои ситуації въ Болгаріи и для близшои характеристики Стамбулова дуже цѣннѝ слова бувшого міністра вѣйны Савова, высказанѝ до одного зъ редакторовъ N. fr. Presse, коли той интервювавъ его сими днями.

Савовъ не вѣрить, щобы Стамбуловъ на серіо думавъ о димісіи свого кабінету, вонъ радше хотѣвъ попробувати, чи кн. Фердинандъ прийме его димісію чи нѣ. Стамбуловъ — говоривъ Савовъ — се щирый патріотъ, вѣдданый своѣй вѣтчинѣ и князеви; вонъ скрѣпивъ идею самостѣйности въ Болгаріи и вытворивъ таку ситуацію, що якъ нарѣдъ такъ и армія не хотять вже бѣльше россійскихъ вплывовъ. Але що-до внутрѣшныхъ квестій, то вѣдъ довшого часу суть непорозумѣня мѣжь княземъ а Стамбуловомъ Стамбуловъ привыкъ выступати автократично и ладити все пѣсля своєи гадки, не звертаючи бѣльшои уваги нѣ на князя нѣ на нарѣдъ. Вонъ хотѣвъ мѣшати ся у вѣдносины арміи; въ квестіяхъ економічныхъ и фінансовыхъ выбравъ дорогу, котра не подобаесь населеню. Вонъ поступавъ на власну руку, не зважаючи на права князя, бо н. пр. не допускавъ до князя депутацій, котрѝ хотѣли князеви представити свои бажаня.

Въ собранію — говоривъ дальше Савовъ — есть лишь мала опозиція, але треба знати, що выборы до собранія переводивъ Стамбуловъ. Нарѣдъ болгарскій ще мало розвиненый політично и длятого удасть ся такожь и кождому иншому придбати собѣ бѣльшость въ собранію. Особливо теперѣшна опозиція найшла бы велику симпатію при выборахъ въ краю, бо вже теперь декуды проявлялось велике негодованье противъ фінансовои системы Стамбулова. Послѣдными часами пронеслась вѣсть, що Стамбуловъ хотѣвъ вымочи на князю вкороченье свободы прасовои при помочи заведеня цензуры. Цѣла праса зъ обуреньемъ высказалась о томъ намѣрѣ Стамбулова.

Вкѣнци замѣтивъ Савовъ, що при теперѣшныхъ вѣдносинахъ найлѣпшѝ выгляды мае міністерство коаліційне, въ котрого складъ входили бы по части ліберали, по части цанковісты, а президентуру обнявъ бы Стоиловъ, проводиръ партіи консервативнои Цанковісты закинули теперь свои симпатіи до Россіи и пѣдпирають горячо идею самостѣйности Болгаріи. На кождый способъ димісія Стамбулова мае значѣнье для внутрѣшныхъ справъ болгарскихъ, се значить, що-до переваги опозиції — але на вѣдносины Болгаріи до Россіи не буде мати нѣякого вплыву и они лишать ся и дальше такѝ самѝ.

Кому поручить кн. Фердинандъ зложити новый кабінетъ? Пѣсля гадки Савова, найвѣдповѣднѣйшимъ бувъ бы Стоиловъ; натомѣсть першѝ вѣсти донесли, що князь поручивъ ту місію Грекову. Грековъ належавъ перше до консерватистовъ, а хочь въ кабінетѣ Стамбулова пѣдпиравъ его, то за попередныхъ лѣтъ складавъ разомъ зъ Начовичемъ и Стоиловомъ голосну трѣйцю консерватистовъ. Грековъ тѣшивъ ся доси великимъ довѣремъ князя и мавъ поручѐнѝ важнѝ місіи, якъ н. пр. справу вѣнчаня. Послѣднѝ вѣсти доносять, що князь звернувъ ся до Радославова, котрый належить до ліберального сторонництва, але уважаесь умѣркованымъ.

Въ Болгаріи, а передовсѣмъ въ Софіи выкликала димісія Стамбулова заколотъ, а причиною того треба уважати неясни вѣсти про мотивы димісіи. Появились навѣть поголоски, що князь хотѣвъ зблизитись до Россіи за цѣну признаня свого княземъ, а Стамбуловъ спротививъ ся тому яко болгарскій патріотъ. Въ Софіи вѣдбулось вѣче. на котрѣмъ ухвалено вотумъ довѣря для Стамбулова. По вѣчу однѝ пѣйшли передъ палату Стамбулова и зробили ему овацію, натомѣсть кѣлькасотъ студентовъ и роббтникѣвъ вдерло ся на подвѣрье палаты князя и тамъ зачали демонструвати. Жандармы и кѣннота мусѣли зробити ладъ при чѣмъ пало кѣлька выстрѣлѣвъ зъ револьверовъ Стамбуловъ пром влявъ до товпы, що робила ему овацію, и заявивъ, що, если его димісія буде принята, то вонъ и дальше буде трудитись для добра вѣтчины, стоячи вѣрно при князю и народѣ. По улицяхъ Софіи ходять войсковѝ патролѣ.

Рада державна.

На вчерашнѣмъ, середовѣмъ, засѣданю палаты послѣвъ перервано дебаты надъ реформою прасовою, котра имовѣрно буде вѣдрочена до осени, натомѣсть пѣдъ нарады прийшовъ торговельный договѣръ австро-россійскій.

Справоздавець Швеґель боронивъ австро-россійского договору, а противъ него выступивъ пос. Фірнкранцъ, а то зѣ взглядѣвъ аґрарныхъ.

Міністеръ Вурмбрандъ доказувавъ въ довшѣй промовѣ потребу договору зъ огляду політичного. Свои доказы закѣнчивъ увагою, що договѣръ зъ Россіею мае пѣдъ взглядомъ політичнымъ велике значѣнье, що Россія старала ся всѣми способами улекшити заключенье торговельного договору и що такожь она уважае сей договѣръ за обопѣльну поруку приязныхъ вѣдносинъ. Въ договорѣ находить ся найлѣпшій задатокъ спокѣйнои будучности и розвитки загального добробыту монархіи.

Пос. Крамаржь боронивъ договору, вказуючи на великій розвитокъ Россіи, а заразомъ пѣдносячи, що молодо-ческе сторонництво заявлялось завсѣгды за зближеньемъ до Россіи, бачучи въ томъ ґарантію мира (Олески вѣдъ молодо-Чеховъ)

Пос. Кайзеръ заявивъ ся за договоромъ, однакъ домагавъ ся, щобы зъ Россіею не заключати жаднои конвенціи що-до худобы.

По бесѣдѣ ще кѣлькохъ послѣвъ, при чѣмъ и пос. Ваштый высказувавъ свои симпатіи до Россіи, по кѣнцевѣй промовѣ справоздавця договѣръ принято.

Интерпеляціи ставили: пос Курцъ въ справѣ непотвердженя статута товариства ґімнастичного въ Фльорісдорфѣ длятого, що писаный по чески и пос. Гохъ, длячого 12-тый полкъ не повѣдомляе родинъ о смерти воякѣвъ.

Слѣдуюче засѣданье вѣдбуваесь нинѣ.

——

Комісія прасова займала ся вчера комунікатомъ пос. Гавка, котрый звѣствивъ, що въ сихъ дняхъ сконфісковано одну ґазету за передрукъ бесѣды Шенерера, выголошеной въ парляментѣ въ р. 1882. — Презесъ комісіи Копъ замѣтивъ, що перше треба порозумѣтись въ тѣй справѣ зъ правительствомъ. — Пос. Пацакъ добачувавъ въ конфіскатѣ обиду права ненарушености посольскои и внѣсъ, щобы до арт. 7. прасового закона додано, що вѣродостойнѝ справоздання зъ публичныхъ дискусій въ парляментѣ соймѣ и делеґаціяхъ, хоть бы поданѝ въ вытягахъ, не можуть мати характеру каридостойного чину. — Пос. Копъ заявивъ, що пѣсля реґуляміну се внесенье не може бути допущене. — Пос. Форетеръ жадавъ, щобы Пацакъ предложивъ свое внесенье повнѣй палатѣ, а комісія, щобы выбрала справоздавця, котрый бы заявивъ, що она годить ся зъ внесеньемъ. — Пос. Гофманъ згодивъ ся на се. — Натомѣсть пос Шорнъ промовлявъ, щобы справу прасовои реформы вѣдрочити до осени, бо теперь не може бути полагоджена за-для великои скѣлькости новыхъ внесень. — Пос Копъ и Рутовскій заявили, що они противлять ся внесеню лишь длятого, що не знають, якъ вѣднесесь до него правительство, а дальше, що се внесенье може стати на перепонѣ ухвалѣ прасовои реформы. — Внесенье Пацака вѣдкинено, а принято внесенье Форетера 9 голосами противъ 5. — Вѣдтакъ пос. Рутовскій зложивъ свѣй рефератъ. При выборахъ выйшовъ зновъ Рутовскій 9 голосами противъ 7. Вонъ заявивъ, що приймае выборъ, але пѣдъ условіемъ, щобы ему не поручувано высказувати свою згоду зъ внесеньемъ Пацака. — На внесенье пос. Свободы реасумовано ухваленье внесеня пос. Форетера. Голосованье выказало 7 противъ 7. Пос. Копъ рѣшивъ въ некористь внесеня Форетера.

——

Въ комісіи буджетовѣй реферувавъ пос. Катрайнъ, яко предсѣдатель пѣдкомітету, вызначеного буджетовою комісією для жадань урядниковъ. Вонъ пѣднѣсъ, що лишь тогдѣ може наступити пѣдвысшенье платнѣ урядниковъ въ чотирохъ послѣдныхъ ранґахъ, сли полѣпшить ся положенье рѣльничои людности и то зменшеньемъ, взглядно зниженьемъ належитостей вѣдъ спадщинъ и переписуваня власностей. — Справоздавець пѣдкомітету Беръ доказувавъ, що пѣдвышенье платнѣ повинно розтягатись на ранґи XI до VIII включно, такожь на три послѣднѝ степенѣ платнѣ учительского персоналу при школахъ середныхъ и учительскихъ семинаріяхъ мужескихъ и женьскихъ. Такожь треба управильнити платню служебы, що побирае державну платню и то на пѣдставѣ нормы, истнуючои для служебы при урядахъ телеґрафічныхъ и почтовыхъ. Кромѣ того пѣдкомітетъ домагавъ ся поббльшеня посадъ въ ранзѣ VII-ѣй и VIII-ѣй. — Едв. Гневошъ промовлявъ за выданьемъ службовои праґматики, почѣмъ принято внесеня пѣдкомітету.

——

Въ колѣ польскѣмъ послы Козловскій и Єнджейовичь, яко члены комісіи економічнои, складали справоздание зъ торговельного договору зъ Россією, додаючи причины, длячого въ комісіи голосували за договоромъ. — Пос. Левицкій заявивъ ся противъ договору, бо бачить въ нѣмъ подоптанье правъ польскои народности, впрочѣмъ и зѣ взглядѣвъ економічныхъ не можна того договору приймити, бо вонъ нанесе шкоду галицкому рѣльництву. Поляки въ Нѣмеччинѣ голосували за договоромъ зъ політичныхъ причинъ. Въ Берлинѣ договѣръ не бувъ бы перейшовъ безъ голосовъ польскихъ, але тутъ и безъ кола польского мае запевнену бѣльшость Потѣмъ бесѣдникъ полемізувавъ зъ Козловскимъ. — Пос. Быкъ заявивъ, що якъ вонъ, такъ и его товаришѣ будуть голосувати противъ договору, евентуально здержать ся вѣдъ голосованя, бо торговельный договѣръ зъ Россією зъ 18 марта 1894 въ арт. IV. обнимае всѣ договоры зъ 14 вересня 1860 року, середъ котрыхъ находить ся уступъ противъ жидовъ. — Пос. Соколовскій пѣдпиравъ доказы Левицкого, высказуючи жаль, що польскѝ члены економічнои комісіи скорше не предложили тои справы польскому колу. Дальше домагавъ ся, щобы хтось зъ Поляковъ пѣднѣсъ въ палатѣ тѝ всѣ правнѝ обмеженя, якимъ пѣдлягають Поляки въ Россіи. — Пос. Евг Абрагамовичь вказувавъ на шкоды, якъ выйдуть зъ договору для галицкого рѣльництва и замѣтивъ, що треба вѣдъ правительства домагатись компензаты — Послы Краньскій и Козловскій боронили договору, а Пининьскій доказувавъ, що державна конечность зневолювала голосувати за договоромъ, додаючи, що вороже становище польского кола вплынуло бы некористно на положенье Поляковъ въ Россіи. Коло польске вѣденьске повинно йти солідарно зъ коломъ польскимъ въ Берлинѣ. Вѣдтакъ полемізувавъ зъ Быкомъ и доказувавъ, що Поляковъ такъ само гнетуть въ Россіи, якъ и жидовъ. — Пос. Копиціньскій говоривъ, що галицкѝ жиды закладаючи чисто жидовскѝ товариства, выкопують що разъ глубшу яругу мѣжь собою и Поляками. Жиды не хотять остати Поляками. — По живѣй полемічѣ мѣжь Козловскимъ и Левицкимъ, коло ухвалило бѣльшостію голосовъ голосувати за торговельнымъ договоромъ зъ Россією.

На вчерашнѣмъ засѣданю коло вызначило членовъ до перманентнои комісіи правничои: Пининьского, Рошковского, Евг. Абрагамовича и Подлевского — сего послѣднього на мѣсце Быка, котрый не хотѣвъ приймити того выбору за-для браку часу.

Вѣдозва.

Всюды по мѣстахъ, де знаходять ся ґімназіи, поотвирали Русины бурсы для молодежи шкѣльнои, тѣлько Ярославъ до теперь не спромѣгъ ся на яку-таку бурсу. Де а де, а тутъ на окраннахъ Руси потреба рускои бурсы есть велика. Повѣтъ ярославскій майже цѣлкомъ заселеный Мазурами, а тѣлько ту и тамъ, мовь-бы оазы, порозкиданѝ села рускѝ почасти вынародовленѝ, то-жь и не диво, що молодѣжь приходить до тутешныхъ шкѣлъ безъ почутя народного! Зъ другои стороны молодѣжь руска есть дуже убога, мусить бороти ся зъ крайною нуждою, а часто й улягае бѣй, западаючи на здоровлю або выступае зѣ школы.

Тому-жь Русины околицѣ ярославскои, йдучи за голосомъ совѣсти, постановили отворити бурсу руску „имени св. Онуфрія въ Ярославѣ“, щобы въ той способъ пѣддержати молодѣжь тутешну матеріяльно и морально.

До теперь числить наша бурса 53 членовъ дѣйстныхъ, одного основателя а 7 спомагаючихъ.

Членомъ основателемъ стае той, хто наразъ зложить на повышу цѣль 100 зр.; дѣйстнымъ членомъ той, хто рѣчно платить до каcы бурсы 5 зр., а спомагаючимъ той, хто рѣчно жертвуе на бурсу 1 зр.

Позаякъ въ повѣтѣ ярославскѣмъ есть мало Русинѣвъ, тожь не въ силѣ они пѣддержати такъ спасенне дѣло, длятого вѣдзываемо ся до всѣхъ щирыхъ и справѣ рускѣй прихильныхъ людей о матеріяльну помѣчь такъ важного для насъ дѣла.

Сподѣваемо ся, що нашь голосъ не буде голосомъ въ пустини и що наша патріотична Русь, котра дала стѣлько доказовъ пожертвованя при кождѣй нагодѣ, поможе и намъ пѣддержати такъ высоку и патріотичну цѣль, а малѝ жертвы нашѝ стануть для насъ славою, а молодежи подасть ся помѣчь покѣнчити школы на славу и пожитокъ Руси!

Коли при помочи патріотичнои Руси намѣрена нами цѣль дасть ся осягнути, тогды мило и вѣдрадно стане намъ на серци и будемо могли сказати словами нашого Кобзаря: „Въ нашѣй хатѣ, наша правда и сила и воля!“

Кожду хочь и найменшу лепту приймаемо зъ вдячностію и просимо присылати на руки Вп. о. Василя Романовского, касіера бурсы и катихита ґімназіяльного.

Ярославъ въ маю 1894.

За выдѣлъ бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ.

о. Ив. Хотинецкій голова бурсы. — *Максимъ Крушельницкій* секретарь. — *о. Иванъ Романовскій* касіеръ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Президентъ угорскихъ міністрôвъ д-ръ Векерле бувъ вчера на авдіенціи у цѣсаря вôдъ годины 2 до 4¼ пополудни. Кріза не полагоджена. Въ пятницю т. є. завтра вôдбуде ся у Вѣдни нарада угорскихъ міністрôвъ пôдъ проводомъ цѣсаря. Положенье дуже поважне. Тымчасомъ ведуть ся зъ Векерлемъ переговоры, щобы выѣднати уступства въ справѣ цивільныхъ вѣнчань. Векерле вôдкидае рѣшучо всѣ уступства.

Въ цѣлôй Угорщинѣ слѣдять зъ великимъ напруженьемъ подѣ у Вѣдни. Ліберальне сторонництво рѣшилось перейти до опозиціи. Дѣяльнôсть парляменту тымчасомъ цѣлковито застановлена. Предложеня валютовѝ и выборы до делеґацій зôйшли зъ порядку дневного.

Делеґацiи зберуть ся имовѣрно въ осени.

Кальнокій пôдпирае Векерлього, бо кріза вже починае вплывати на справы внѣшнѝ.

——

Французскій кабінетъ майже зложеный. Діпі вывязавъ ся зъ своєи місіи. Найбôльша трудноcть заходила при обсадѣ міністерства скарбу, але остаточно Поанкаре рѣшивъ ся приймити сю теку. Чи той кабінетъ найде бôльшôсть въ палатѣ, то инша рѣчь. Въ кождôмъ случаю середъ теперѣшнои парляментарнои ситуаціи становище нового міністерства буде дуже трудне. Въ складъ нового кабінету мають вôйти: Мерсіе, Делькассе, Барту, а певне такожь Віже, Лейґе и Фобръ. Наведенѝ имена вказують, що кабінетъ склада бы переважно зъ умѣркованыхъ елѣментôвъ. Радикальне сторонництво бере за зле Брiссонови и Буржоа, що они не вхопили кермы власти въ свои руки.

На послѣднôмъ засѣданю палаты послôвъ приключила ся смѣшна подѣя. Сѣмохъ незнаныхъ панôвъ въ фракахъ и бѣлыхъ краваткахъ появилось на лавѣ міністрôвъ. На се поне слись голосы зъ ґалєріи: „Отсе нове міністерство!“ Одинъ зъ тыхъ панôвъ выйшовъ на трибуну и давъ якiсь незрозумѣлѝ пояснення, по чôмъ всѣ выйшли зъ салѣ нарадъ. На ґалєріи жартовано: „Такъ отже и се міністерство упало“. Показалось, що се були члены якогось товариства, котрѝ за-для похибки чи жарту засѣли на лавахъ міністрôвъ.

——

Сербскій переворотъ йде дальше розпочатою дорогою. Найновѣйше єго дѣло є, знесенье компетенціи судôвъ у всѣхъ переступствахъ и придѣленье єи поліціи. Такожь по цѣлôмъ краю вôдбуваe ся ловля за „пôдозрѣными“; нѣ одинъ чоловѣкъ не є певный передъ гончими псами властидержцѣвъ — хто-жь пôдозрѣный, того замыкають безъ оправданя. Цѣла робота маe цѣль здавити публичну опінію и усунути всѣхъ противникôвъ перевороту.

„Московскія Вѣдомости“ одержали допись зъ Бѣлграду, въ котрôй говорить ся, що Симичь, коли ще вôнъ стоявъ на чолѣ сербского правительства, просивъ королеву Наталію, щобы она вернула до Сербіи. Однакъ королева вôдповѣла, що не верне за-для присутности Милана въ Бѣлградѣ, зъ котрымъ не хоче сходитись. Якъ довго Миланъ буде въ Сербіи прожывати и дѣлати, такъ довго єи рѣшенье лишить ся незмѣнене. Наталія пробуваe теперь въ своихъ добрахъ Сашино и займаe ся будовою нового замку. Фальшиве становище, въ котре попавъ єи сынъ за-для радъ Милана, маe справляти ѣй велику журбу.

НОВИНКИ.

——

— **Въ ламять XXIII-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка** устроює вѣденьска „Громада“ концертъ дня 2 н. ст. червня въ великôй сали Oesterr. Ingenieur-und Architekten-Verein, I Eschenbachgasse 9. зъ такою програмою: I. 1. Вступне слово; 2. Вербицкій: Завѣщанье, слова Шевченка, вôдспѣваe мѣшаный хоръ Славяньского спѣвацкого товариства; 3. а) Лисенко: „На городѣ“, слова Шевченка и б) „Думка“, вôдспѣваe спѣвачка концертова панна Б. Вольска; 4. Сімандль: Славяньска фантазія, вôдграе віртуозъ на контрабасѣ п. А. Мішекъ; 5. Шевченко: Тополя, вôддеклямуе панна М. Ґязеръ; — П. 1. „Про значѣнье Шевченка въ свѣтѣ славяньскôмъ“, выголосить пос. А. Вахнянинъ; 2. а) Лавpôвскій: „Сумно марно“, б) В. Лявбъ: Zamitnute pozvani, вôдспѣваe хоръ мужескій Славяньского спѣвацкого товариства; 3. Шевченко: а) „Розрыта могила“, б) „Суботôвъ“, вôддеклямуе п. М. П.; 4. а) Лисенко: „Ой люлі“, слова Шевченка, б) „Ой краче“, пѣснь народна, в) Вахнянинъ: „Помарнѣла наша доля“ вôдспѣваe панна Б. Вольска; 5. Вахнянинъ: „Наша жизнь“, вôдспѣваe хоръ мужескій Славяньского спѣвацкого товариства. На фортепіянѣ супроводять: проф. Скалицкій и пп. Янда та Павръ. — Вступъ на салю лише за запросинами. Добровôльнѝ датки приймають ся зъ подякою.

— **Девяте звычайне засѣданье філольоґічнои секціи наукового товариства имени Шевченка** вôдбуде ся дня 1 н. ст. червня с. є. въ пятницю о 7-ôй годинѣ вечеромъ въ канцелярiи товариства при улици Академичнôй ч. 8, I поверхъ. На порядку дневнôмъ: вôдчитанье протоколу, — справозданье зъ працѣ п. Конискаго: „Парубочій вѣкъ Тараса Гр. Шевченка“ и внесеня членôвъ.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ**: Въ недѣлю дня 20 мая с. р. вôдбули ся въ льокали товариства „Громада“ у Вѣдни надзвычайнѝ загальнѝ зборы, на котрыхъ на мѣсце уступившихъ членôвъ выдѣлу выбрано на голову о. Волод. Садовского, на выдѣловыхъ: д-ра Гнатовского, тт. П. Кинасевича, К. Гукевича и П. Зеленка. Выдѣлъ уконституувавъ ся въ той спосôбъ що секретаремъ ставъ т. П. Кинасевичь, бiблотекаремъ т. К. Гукевичь, урядъ касiера позôставъ въ рукахъ т. Ю. Шумского.

— **Боянъ**. Проба мужеска вôдбуде ся въ четверъ 31 н. ст. мая, а передконцертова проба мѣшаного хору въ пятницю дня 1 червня о годинѣ 9-ôй вечеромъ. Д-ръ С. Ф.

— **Бурмістръ дрогобицкій, пос. Ксенофонтъ Охримовичь**, взявъ назадъ свою резиґнацію, упрошеный одною частію дрогобицкихъ горожанъ Натомѣсть зрезиґнувавъ асесоръ мѣскій д-ръ Як. Фрухтманъ.

— **Величезный мôстъ** будуе ся теперь на шляху зелѣзницѣ Станиславôвъ-Вороненка надъ рѣкою Прутомъ. Дня 10 с. м. заложено угольный камѣнь пôдъ будову одного склепѣня того моста коло Яремча. Розпятье лука буде выносити 65 метрôвъ. Два днѣ передъ тымъ завершено одно склепѣнье моста коло Ямны на 48 метрôвъ широке. Мôстъ коло Яремча маe одно зъ найширшихъ склепѣнь зô всѣхъ мостôвъ, якѝ доси славлено денебудь на зелѣзницяхъ, єго перевысшае ще лишь склепѣнье водоводу Джона коло Вашінґтону въ Америцѣ, котре есть на 67 метрôвъ широке. Найбôльше доси склепѣнье мосту зелѣзничого Понъ-де-Ляво есть лишь 61 метрôвъ широке. Мôстъ въ Яремчи цѣкавый ще й тымъ, що єго будують зъ камѣня, а не зъ зелѣза, якъ доси майже всюды на зелѣзницяхъ. Ґенеральна дирекція зелѣзниць рѣшила теперь ставити зелѣзнѝ мосты лише тамъ, де того высота конче вымагае, або де взагалѣ не можна нѣякъ поставити мурованого моста.

— **Самоубійство**. Въ Тернополи вôдобравъ собѣ житье воякъ 15 п. пѣхоты Худикъ зъ Почапинець. Худикъ дезертувавъ вже два разы зъ войска и причиною єго самоубійства, була мабуть ся неохота до службы войсковои.

— **Вôдъ Ясла** доносять, що въ селѣ Кремпна тамошного повѣта, породила дня 27 н. ст. мая селянка Прочко двоє дѣвчатъ зрослыхъ животами. Мати, 40-лѣтна женщина, и дѣти здоровѝ. Дѣти добре розвиненѝ.

— **Въ справѣ мешкань въ часѣ выставы** оголошуе дирекція єи, що устроила въ 5 домахъ гостинницѣ зъ 150 комнатами и 180 постелями, въ котрыхъ то гостинницяхъ найдуть приѣзжѝ всяку выгоду и не будуть выставленѝ на експльоатацію. На головнôмъ зелѣзничôмъ двôрци буде въ часѣ выставы функціонувати бюро кватирункове для информаціи гостей въ справѣ помѣщеня въ гостинницяхъ або приватныхъ домахъ. Центральне бюро кватирункове мѣстить ся при ул. Академичнôй ч. 13 въ будынку мѣщаньского касина.

— **Рада зелѣзнича** вôдбула дня 28 н. ст. мая засѣданье у Вѣдни. Мѣжь иншимъ поставивъ на тôмъ засѣданю Ромашканъ внесенье, щобы зараджено недостаткови товаровыхъ ваґонôвъ на галицкихъ шляхахъ и щобы постарано ся о лѣпшѝ особовѝ ваґоны. Д-ръ Билиньскій вôдповѣвъ, що о недостачѣ ваґонôвъ не може бути бесѣды и що докôръ будьто бы вôдъ часу удержавненя зелѣзницѣ Кароля Людвика забрано зъ Галичины лѣпшѝ ваґоны безосновный. Паркъ перевозовый галицкихъ зелѣзниць збôльшивъ ся въ послѣдныхъ двохъ лѣтахъ о 193 ваґоны новѣйшои системы. Що-до перебудовы зелѣзничихъ двôрцѣвъ у Львовѣ и Краковѣ заявивъ д-ръ Билиньскій, що переговоры зъ пôвнôчною зелѣзницею въ справѣ реконструкціи краковского двôрца ведуть ся успѣшно. Ліндгаймъ внѣсъ, щобы завести лѣпше полученье поѣздôвъ пôвнôчнои зелѣзницѣ зъ поѣздами державнои зелѣзницѣ въ Моравѣ, Шлезку и Галичинѣ. Для розслѣду сеи справы рѣшила рада скликати анкету. Що-до тарифовыхъ полекшень для промыслу солодового заявивъ сов. Ліґаржекъ, що ґенеральна дирекція выдасть вôдповѣднѝ приписы зъ увзглядненьемъ интересôвъ мѣстъ Бродôвъ и Пôдволочискъ.

— **Вôдношенье австрійскихъ консулѣвъ въ Америцѣ до греко-кат. церкви**. Посолъ рады державнои д-ръ Вельовейскій обговорюючи справу еміґрацiи высказавъ жаль, що австрійскѝ консуляты за мало хоронять славяньскій елементъ. И правду сказавъ. Въ Пітсбурзѣ (въ Пенсильванiи) есть такожь австрійскій консуль, але вôнъ не хоче знати австрійскихъ, а именно галицко-рускихъ еміґрантôвъ. Доказомъ того есть такій фактъ: Хотячи въ Пітсбурзѣ и околици збирати жертвы на церковь, удавъ ся греко-кат. парохъ дня 13 н. ст. марта зъ кôлькома парохіянами до того-жь консуля п. Шемберґа и просивъ єго о прибитье печатки на книзцѣ до збираня жертвъ, що маe своє значенье при колектѣ. Але консуль не лише не хотѣвъ того зробити, а ще заявивъ: Ich will mit diesen gr. kath. nichts zu thun haben. Коли-жь священникъ замѣтивъ, що они австрійскѝ пôдданѝ, вôдповѣвъ консуль, щобы пôйшли до епископа, бо вôдъ него печатки не дôстануть. — Длячого Русины мають бути выключенѝ навѣть въ Америцѣ зъ-пôдъ опѣки австрійского урядника, справдѣ тяжко порозумѣти.

— **Аґрарна драма** лучила ся сими днями въ громадѣ Кобыльници волоскôй коло Краковца, яворôвского повѣта. Економъ тамошного властителя села, Капишевского, Древенкевичь, выѣхавъ на порученье свого пана около пôвночи зъ двôрскими паробками и плугами на поле що єсть предметомъ спору мѣжь громадою и дворомъ, щобы при свѣтлѣ мѣсяця се поле заорати и засѣяти лупиномъ. Коли стали сѣяти, прибѣгло около 20 селянъ. На пытанье одного зъ нихъ, що Древенкевичь робить на тôмъ поли, вôдповѣвъ сей, що намѣряe засѣяти єго лупиномъ. Селяне кинули ся тогдѣ на Древенкевича и стали єго бити, а коли нападеный одержавъ два удары тупымъ знарядомъ въ голову и заголомшеный упавъ, вôдôйшли. Однако по короткихъ нарадахъ вернули назадъ и били єго дальше. Виновники арештованѝ и вôдставленѝ до суду въ Краковци. Древенкевичь въ наслѣдокъ ранъ вже померъ. Слѣдство веде адъюнктъ Лукасевичь.

— **Музики войсковѝ** будуть грати въ червни на публичныхъ мѣсцяхъ въ такôмъ порядку: Въ пятницю дня 1 червня орхестры 55 п. въ огородѣ мѣскôмъ, въ середу дня 6 червня (30 п.) на Высокôмъ Замку, въ четверъ дня 7 червня (24 п.) передъ палатою намѣстництва, въ пятницю дня 8 червня (80 п.) въ огородѣ мѣскôмъ, вô второкъ дня 12 червня (30 п.) передъ головною командою, въ пятницю дня 15 червня (24 п.) въ огородѣ мѣскôмъ, вô второкъ дня 19 червня (55 п.) передъ головною командою, въ пятницю дня 22 червня (30 п.) въ огородѣ мѣскôмъ, вô второкъ дня 26 червня (80 п.) передъ головною вартôвнею войсковою на площи св. Духа. Початокъ все о 6-ôй годинѣ вечеромъ.

— **Огнѣ**. Въ Кругели павлосѣвскôмъ въ ярославскôмъ повѣтѣ згорѣли будынки вартости 1500 зр. — Въ стрыйскôмъ повѣтѣ було кôлька огнѣвъ. Дня 16 с. м. въ Лисятичахъ погорѣвъ Иванъ Карпинъ; шкода 350 зр. — Въ Єленковатôмъ згорѣли три загороды дня 13 и 14 с. м.; шкода 1930 зр. — Въ Довгôмъ двѣ загороды, вартости 700 зр. — Въ Любши жидачѣвского повѣта одно господарство, вартости 250 зр. — Въ Вороблячинѣ въ равскôмъ повѣтѣ Маруня Пелехъ пôдпалила Михайла Пелеха, вôдъ чого згорѣло 5 господарствъ, вартости 2778 зр. — Въ Отинiи выбухъ огонь дня 30 м. м. и спаливъ одинъ дôмъ, вартости 600 зр. — Въ Павелчу въ станиславôвскôмъ повѣтѣ погорѣло шѣсть господарѣвъ; шкода 3700 зр. — Въ Хлопахъ въ рудецкôмъ повѣтѣ дня 18 м. м. пополудни величезный пожаръ знищивъ 26 загородъ селяньскихъ. Цѣла шкода выносить 17.350 зр., а була обезпечена лише на 6.130 зр. — Въ яворôвскôмъ повѣтѣ въ Цетули бувъ огонь, що наробивъ шкоды на 400 зр.; въ Бердичевѣ на 1300 зр.

— **До школы кадетôвъ** для обороны краевои у Вѣдни може бути принятыхъ зъ початкомъ 1894/5 року шкôльного 120 аспірантôвъ на I. рôкъ, 20 на II. рôкъ и выимково кôлькохъ на III. рôкъ. Про близшѝ подробицѣ можна дôзнати ся въ IV-ômъ Б. департаментѣ львôвского маґістрату.

— **Зъ Ярослава пишуть намъ**: На 500 вôдозвъ, порозсыланыхъ до всѣхъ видньйшихъ патріотôвъ въ цѣлôмъ краю, зложили знанѝ патріоты зъ Яворова на руки Вп. Фердинанда Паара, бурмістра и почетного горожанина мѣста Яворова 45 зр. на бурсу руску св. Онуфрія въ Ярославѣ. Именно зложили Вп. Добродѣѣ: Ферд. Пааръ, 10 зр., Стефанъ Харамбура 10 зр., Стахъ Щирба 5 зр, Иванъ Харамбура 2 зр., Михайло Маритчакъ 5 зр., Онуфрій Якубовичь 5 зр., Сидоръ Британъ 3 зр, Петро Харамбура 2 зр., Теодоръ Марковъ 1 зр., Андрей Чума 1 зр, и яворôвскій парохъ о. Петро Левицкій 1 зр. За такъ щедрѝ дары засылаемо яворôвскимъ патріотамъ щиро-руске Спаси-Бôгъ! Бôльше такои помочи вôдъ патріотôвъ по иншихъ иѣстахъ по мѣсточкахъ и селахъ а наша бурса, тутъ за Сяномъ, не однôй дитинѣ рускôй подала бы помôчь покôнчити школы для добра Руси!

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

На конкурсъ розписанѝ парохіи зъ речинцемъ до 12 липня: Покрôвцѣ, дек. стрыйского; Ясенôвъ, дек. брôдского; Буцики, дек. скалатского; Куровичѣ, дек. унѣвского.

Речинець подавати ся на парохію Бакôвцѣ продовженый до дня 16 н. ст. липня с. р.

Испытъ конкурсовый вôдбуде ся дня 26 и 27 н. ст. червня с. р.

Завѣдательство въ Годовѣ одержавъ о. Ник. Стисловскій.

Сотрудництва одержали оо.: Теод. Кордуба въ Вôльшаници, Ник. Герасимовичь въ Корсовѣ и Ом. Билиньскій въ Стрѣлискахъ.

Правительство асиґнувало платню зъ фонда реліґійного для приватныхъ сотрудникôвъ въ Сорокахъ и въ Пôдгородю по 300 зр. на 1 рôкъ.

Вôдпустки одержали оо.: Ант. Калѣчиньскій зъ Гнѣздичева на 6 тыжднѣвъ, Мих. Лихновскій зъ Хащованя на 2 мѣсяцѣ, Теод. Леонтовичь зъ Пôдлипець на 6 тыжднѣвъ, Іос. Медведскій зъ Бокова на 6 тыжднѣвъ.

Митрополича консисторія вставила ся до намѣстництва о платню зъ реліґійного фонда для приватныхъ сотрудникôвъ въ Стрыѣвцѣ, Токахъ, Станиславчику и Доброводахъ та о згоду на канонічну институцію для о. Ом. Короля на Куропатники.

Увôльненѝ оо.: Ник. Стрѣлбицкій вôдъ парохіи въ Яновѣ, Мих. Яцкевиць вôдъ завѣдательства въ Великополи, Сев. Наконечный вôдъ завѣдательства Станковець, Евг. Павлусевичь вôдъ завѣдательства Загоречка, Корн. Скоморовскій вôдъ парохіи въ Стѣнцѣ, Ник. Демчиньскій вôдъ завѣдательства въ Липôвцяхъ, Онуфр. Чубатый вôдъ завѣдательства въ Петриковѣ, Теод. Копитчакъ вôдъ завѣдательства Скнилова, Конст. Целевичь вôдъ завѣдательства Берлôгъ, Юл. Левицкій вôдъ завѣдательства въ Белзци, Левъ Залужный вôдъ завѣдательства въ Побуцѣ, Корн. Мосьевичь вôдъ парохіи въ Куровичахъ.

Введенѝ оо.: Вол. Преставшевскій въ сотр. въ Оравѣ, Ол. Гарнишо въ сотр. въ Синевôдску выжн. Ник. Стрѣльбицкій яко парохъ въ Великополи, Мих. Яцкевичь въ завѣд. Янова, Ив. Величковскій яко пар. Загоречка, Ник. Герасимовичь въ сотр. Стрѣлискъ, І. Насальскій въ зав. Станьковець, Александ. Любѣнецкій въ завѣдат. Стѣнки, Ив. Войнаровскій въ зав. Ракова, Ом Ваньо яко префектъ захристіи при архикатедр. храмѣ, Онуфр. Чубатый въ сотр. Кобыловолокъ, Ник. Чубатый яко парохъ Петрикова, Корн. Мандичевскій яко парохъ Турôвки, Левъ Залужный въ завѣд. Потока, Сев. Наконечный въ зав. Збоискъ, Іос. Дякôвъ въ сотр. въ Городку, Ив. Головкевичь въ сотр. въ Новици, Ник. Дерлица въ завѣд. Ходовичь, Петро Богачевскій яко парохъ Выбодова, Корн. Слюзаръ въ зав. Буцикъ, Конст. Целевичь въ зав. Церковнои, Зен. Гутковскій въ зав. въ Бѣлцѣ, Людомиръ Зарицкій въ зав. Цѣневои, Епиф. Роздôльскій въ сотр. Золотникъ, Юл. Левицкій въ зав. Звыженя, Ем. Билиньскій въ зав. въ Лопянцѣ, Ник. Демчиньскій въ зав. Манаева, Вол. Потучко въ зав. Довгои, Вол. Чепѣль въ зав. Лукавицѣ, Богд. Копытчакъ въ сотр. въ Збаражи, Мар. Литвинъ въ зав. Бôбщанъ, Евг. Павлусевичь яко парохъ Побука, Ив. Лещиньскій яко парохъ Труханова, Алекс. Пристай въ сотр. въ Пôдгôрцяхъ, Ник. Стисловскій въ завѣдатель. Годова.

Свѣдоцтво кваліфікаційне на дяка одержавъ Іосифъ Лазаревичь.

До заведеня дякôвского при архикатедральнôмъ храмѣ принятый Ник Бѣль.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на опорожнену въ наслѣдокъ резиґнаціи о. Льва Воляньского парохію regiae collationis въ Поворознику надало намѣстництво о. Володим. Козловскому греко-кат. парохови въ Баници.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

Юлія зъ Бѣрецкихъ Левицка, жена священика о. Юліяна Левицкого, пароха въ Середнôмъ коло Лѣска, упокоила ся дня 22 н. ст. мая въ 63-ômъ роцѣ житя.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурсы**. Окружна рада шкôльна въ Збаражи розписуе конкурсъ на кôльканацять посадъ учительскихъ зъ речинцемъ до кôнця червня. — Палата нотаріяльна въ Перемышли розписуе конкурсъ на посаду нотаря въ Мединичахъ, повѣта дрогобицкого. Поданя треба вносити до 30 н. ст. червня. — Выдѣлъ повѣтовый въ Богородчанахъ розписуе конкурсъ на посаду инжинера дорогового зъ рôчною платнею 800 зр. и 240 зр. додатку на подорожѣ. Поданя треба вносити до кôнця червня с. р.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 31 мая. Буджетъ на рôкъ 1894 одержавъ цѣсарску санкцію. — Доносять зъ Риму, що папа працюе надъ енциклікою въ справѣ уніи католицкои церкви зъ греко-православною.

Софія 31 мая. Митрополита Климентія пущено на волю и позволено вернути єму до своєи дієцезіи.

Будапештъ 31 мая. Говорять о димісіи кабінету Векерлього и о утвореню нового міністерства Апонія Сапарого.

Берлинъ 31 мая. Приѣхавъ сюды оломунецкій епископъ Копъ въ справѣ деякихъ парохій, що лежать на прускôмъ Шлезку. — Тутешна праса добачуе загроженье упадку династіи Кобурґôвъ за-для дімісіи Стамбулова.

Парижъ 31 мая. Нове правительство не стрѣне користного принятя. Скрайна лѣвиця приготовила вже цѣлый рядъ интерпеляцій.

Римъ 31 мая. Воєнный судъ засудивъ посла Феліче на 18 лѣтъ вязницѣ.

Надôолане.

Потребую заразъ **мунданта** зъ добрымъ выробленымъ письмомъ.

206 1—3 **Адвокатъ Федакъ.**

Заведенье водолѣчниче

Д-ра Пясецкого

на Клеменсôвцѣ въ Закопанôмъ

отворене для гостей цѣлый рôкъ. Цѣна за все разомъ денно вôдъ 3 до 5 зр. вôдъ особы. 204 1—3

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.

188 12—?

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкаe теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординуе вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 10—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаe у великôмъ выборѣ и по **найдешевлеихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Мучку кôстяну

препаровану квасомъ сѣрковымъ

100 кіл. за 8 зр. 50 кр.

удержуемо для выгоды купуючихъ въ складахъ нашихъ въ **Перемышли, Дрогобичи, Рогатынѣ и Сяноцѣ.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

158 6—7

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желехôвского.

Знижена цѣна 6 зр.

Дôстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Хлопця до науки лякерництва або сѣдлярства приймає роботня повозова **Глиньскій и Гарра** въ Заліщикахъ. 3—3
197

Пилы лѣсовй по зр. 1·80, 2, 2·20, и высше
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля желѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованй рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ
значно зниженй цѣны
КОЛДРЫ
по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.
КОЛДРЫ атласовй по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.
Колдры на овечой вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає
ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ
ЛЬВОВЪ
улиця Коперника число 7.
30—30 (Импресса.) 4941

Фабрика циліндровъ и капелюховъ подъ фірмою:
Антонъ Кафка

перше А. КОЖЕЛЮЖЕКЪ
у Львовѣ, Ринокъ 29,
переходна каменица Андріолього водъ стороны Єзуитовъ Театральна 12 поручає на сезонъ весняный
Капелюхи и циліндры
власного выробу въ наймоднѣйшихъ фасонахъ и краскахъ по найнизшихъ цѣнахъ, якъ такожь капелюхи и циліндры фабрикъ **Габіґа и Плеса** у Вѣдни, въ великомъ выборѣ капелюхи въ рѣзныхъ краскахъ по 5 зр. а циліндры цѣлкомъ легкй по 9 зр. Такожь капелюхи мягкй, неперемакаючй т зв. Льоденъ зъ фабрики **Антона Піхлєра** въ Градци. Приймає капелюхи, циліндры до відновлювання.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко. 79 7—7

Водъ давня звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50
4861 71—104

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ
артистъ-малярь
звѣстный водъ кольканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всходномъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншй рѣчи. Принимає рѣзьбарскй роботы посля власныхъ плянівъ. Выготовлює всякои величины церковнй образы до иконостасовъ, престоловъ, плащеницъ — олѣйными краскамя на полотнѣ и деревѣ. Побольшує зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторіи реставруе всякй старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячй въ кругъ праць маляретва по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Подписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 1—?
Т. Копистиньскій
у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

Заведенье водолѣчниче
„МАРІЄВКА“
(коло Львова).
Шесть кільометровъ водъ центра мѣста Львова идъ Винникамъ прегарной мѣсцевости, окруженой лѣсами въ значной части шпильковыми, водъ повнѣчнои стороны заслонене порослыми лѣсомъ горами, каплиця заведеня, въ котрой водправляе ся служба божа Подписаный, лѣкарь управляючй, перебуває постойно въ заведеню и жертвуе ему цѣлый часъ и цѣлу свою дѣяльность. Взорцеве устроенье, якъ вождѣловъ лѣчничихъ такъ и мешкань (переважно зъ верандами и бальконами) посля найновѣйшихъ вымоговъ, на ладъ першорядныхъ такихъ-же заведень заграничныхъ. Знаменита, обильна вода жерельна, масажь гімнастика, електризованье, ингаляціи, купелѣ електричнй. Здорова кухня у власномъ зарядѣ, крытый ходникъ, приходы довкола заведеня и дальшй въ гарныхъ лѣсахъ примежныхъ, читальня заосмотрена большою скількостію часописей, илюстрованыхъ газетъ и т. д., фортепяны, білярдъ, кругольнѣ, гры товарискй. Совѣстна прислуга. Телефонъ полученый зъ сѣтею телефонічною мѣста Львова. Легка и дешева комунікація зъ Львовомъ и зъ площею выставы краевои (повозы заведеня и омнібусъ). Услова скромнй. Близшихъ информацій удѣляе и замовленя приймае 198 3—3
Зарядъ Заведеня водолѣчничого „Маріѣвка“
(почта Львовъ)
Емилій Бертемиліянъ Браєръ, властитель.
Д-ръ Валеріянъ Сербеньскій, лѣкарь управляючій.

ИВОНИЧЪ
Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне
отвирає сезонъ 20 мая с. р.
Въ сѣмъ роцѣ водае ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ домъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновй, 4) важнѣйшй прилады до ортопедіи.
Въ мешканяхъ и будынку купелевомъ пороблено можливй удекшеня.
Заведено фіякры.
Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшй.
Въ порѣ водъ 20 червня до 20 серпня не признае ся увольненя водъ таксы лѣчничои.
Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-р Кл. Дембицкій.*
Всякй зголошеня полагоджуе
172 7 15 **ДИРЕКЦІЯ.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
купує и продає
ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ
по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.
Яко добру и певну льокацію поручає
4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй премійованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ желѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй
а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає
по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.
ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає водъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнній, такожь запавшй купоны за готовку, безъ нѣякого водчисленя, а замѣсцевй лишь за водчисленьемъ справедшныхъ коштовъ.
До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштовъ, котрй самъ поносить.

Зелѣзницею Кароля Людвика зелѣзницею державною, Львовско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

ТРУСКАВЕЦЬ
ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
СТАЦІЯ КЛІМАТИЧНА И ЗАВЕДЕНЬЕ ИНГАЛЯЦІЙНЕ.
Урядъ почтовый и телеграфічный въ мѣсци.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею державною, Львовско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

Мѣсце купелеве въ чудной околици горскій (400 м н. р. м.) богате въ жерела: **солонй и солопо-ґлявберскй,** вповнѣ заступаючй Кисінґенъ, Гомбургъ, Марієнбадъ, Крайцнахъ, Фейнгавзенъ, Вісбаденъ и т. д. **жерело алькалічне, численнй сѣрчанй, боровиновй, желѣзистй** отже выдае купелѣ: **солоно-сѣрчастй, намулово-солонй, боровиновй** Натриски носовй. Лѣченье електричностію. Масажь. Жентиця. Молоко Тушѣ зъ солодкои воды.

Заведенье ингаляційне системы Васмута. — Приладъ до суспензій.

Лѣченье въ Трускавци поручають въ недугахъ **золотушныхъ, гостцевыхъ, килевыхъ, сифіліетичныхъ,** въ довгихъ недугахъ полученыхъ **зо слезѣньемъ,** въ недугахъ **дорогъ мочевыхъ,** особливо **злогахъ въ нирках и мѣхури,** недугахъ **жѣночихъ, шкорныхъ и нервовыхъ,** въ терпѣняхъ **дорогъ водныховыхъ,** особливо **въ астмѣ.**

Ординують лѣкарѣ: **Д-ръ Аврелій Пльехъ,** цес. совѣтникъ зъ Ярослава, **д-ръ Зенонъ Пельчарь** зъ Кракова и **д-ръ Штайнгавзъ** зо Львова пенс. ц. к. лѣкарь повѣтовый.

Заведенье мае понадъ 300 комнатъ цѣлкомъ устроеныхъ водъ 50 кр. до 3 зр. денно.

Церковь, капліця латиньска, читальня для женщинъ и мужчинъ, касино, добрна орхестра, гарна саля балева фортепянъ, прилады до товариских забавъ якъ: крокетъ, лявнъ-теннісъ, білярдъ и кругольня, 6 реставрацій, мѣжь ними одна заведеня, цукорня, кавария, скверы прегарнй, пречудни проходы, екскурзіи въ горы, ревніоны, концерты, театръ аматорскій.

Аптика и складъ всѣхъ водъ краевыхъ и заграничныхъ.

Водъ 25 мая до 1 липня и водъ 15 серпня до 25 вересня мешканя въ домахъ заведеня о 30% дешевшй.

Убогй заосмотренй свѣдоцтвомъ убоже ства, водъ ц. к. староства будуть увзгляднень лишь въ першомъ и третомъ сезонѣ.

Всѣлякого рода замовленя приймае и всѣлякй поясненя подае Зарядъ жерельный въ Трускавци.

(Передрукъ не платить ся). 176 4—6

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБОТНЯ** 125-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятниковъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родовъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.
богатый выборъ готовыхъ памятниковъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

Вѣденьскй Льосы по 1 Коронѣ | **Тягненье вже 12 липня.**
5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ
207 1—?
Льосы поручає: **Августъ Йонашь, Кіцъ и Штофъ.**

Рухъ поѣздовъ желѣзничихъ
важный зъ днемъ 1 мая 1894 посля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшный	особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 01	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарновъ	2 32	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарновъ	—	5 25	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарновъ	—	5 35	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарновъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6 00	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнга	9 40	—	7 37	—	6 35
Радовцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Бориславa	—	—	2 02	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (водъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичь (водъ 12 мая почавши ажь до вокликаня)	—	—	8 10	—	—

Водходять зо Львова до	поспѣшный		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабовки (Закопан.) на Тарновъ або Ряшѣвъ	—	10 10			—
Хабовки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ (водъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	4 50	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	6 08	2 44	9 40	10 20	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	6 22	2 56	10 04	10 47	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 10
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радовцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 10
Кимполюнга	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 10	6 45	—
Белзця	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 49	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 59	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (только водъ 10/7 включ. до 31/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичь (почавши водъ 12 мая ажь до водкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнои-воды (почавши водъ 12 мая ажь до водкликаня)	—	—	3 42	—	—

Розклады їзды въ видѣ кишеневомъ можна достати въ бюрахъ информацийныхъ, касахъ стацийныхъ и у кондукторовъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору ночну водъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. **Въ бюрѣ информацийномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни** (улиця Іоанна 29) якъ такожь **въ бюрѣ информацийномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ** (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О скольо подручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій водносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информацийныхъ продае ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до їзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до їзды якъ такожь тарифы.
4980

Зъ причины сегорочнои
ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ
надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збольшили мы о много нашй локалѣ продажи. Власне надойшли въ великой скількости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.
Особливо годнй поручення и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:
10.000 повшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блузокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.
4000 наймоднѣйшихъ одяговъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащиковъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльй новости у стяжкахъ, коронкахъ, вовалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блузахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надойшли власне у великой скількости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагодна
въ водділѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.
5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітуровъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблеткокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6tера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ фланельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ подъ и надъ ложка по 1·50 и 2, стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 дивановъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 дивановъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 дивановъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 дивановъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ ходниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкоръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкорки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкоры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякй въ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.
Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ магазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
485 58—?

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бединарского.

Ч. 113. Львôвъ, Пятниця 20 мая (1 червня) 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои строчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Въ справѣ руского клюбу.

Вôдъ посла сов. Пôдляшецкого одержуємо нинѣ таке письмо:

„Вѣдень 30/5 1894.

Высокоповажана Редакціє!

Въ Письмѣ зъ Вѣдня помѣщенôмъ въ 109 ч. „Дѣла“ зачислено клюбъ рускій зъ 5 послами до коаліціи правительственнои.

Позаякъ ся вѣсть єсть ошибочною и клюбъ рускій, якъ доси, и теперь придержує ся політики вôльнои руки, — що такожь сконстатовано и на остатнôмъ засѣданю зъ 25 с. м. при дебатѣ, котра розвинула ся въ клюбѣ зъ нагоды заявленя посла Телишевского, що зъ руского клюбу выступає, — про те прошу яко интерімістичный голова клюбу о спростованье сеи вѣсти въ „Дѣлѣ“.

Прошу приняти — и т. д.

Пôдляшецкій.

Мѣстячи повысше письмо интерімістичного головы руского клюбу, мусимо додати до него кôлька слôвъ вôдъ себе.

Хочь якъ поважаємо посла Пôдляшецкого, а однакожь мусимо нинѣ на письмо єго сказати, що вôнъ не збагнувъ політики клюбу, до котрого належить и остає въ самообманѣ, що мовь-то клюбъ рускій, „якъ доси, и теперь придержує ся політики вôльнои руки“.

Що клюбъ рускій не придержуєсь політики „вôльнои руки“, видно и зъ цѣлого поступованя клюбу вôдъ часу звѣстнои промовы посла Вахнянина — и зъ представлюваня справы тыми орґанами, котрî пôдпирають політику руского клюбу.

Що-до поступованя клюбу — то се жь фактъ, що за той часъ послы клюбу анѣ разу не пôйшли противъ интенцій правительства, але або пôдпирали правительство або усували ся вôдъ голосованя, навѣть въ такихъ справахъ, де очевидячки не мали пôдставы — н. пр. въ справахъ розслѣду пострѣляня робôтникôвъ въ Остравѣ и Фалькновѣ, розпорядженя міністра Шенборна о конфіскованю ненѣмецкихъ бесѣдъ въ парляментѣ, реформы закона прасового и т. д. Мы бы дуже були радî, якъ бы пос. Пôдляшецкій навѣвъ бодай одинъ за той часъ выпадокъ, де бы послы руского клюбу заманіфестували „вôльну руку“ голосованьемъ противъ интенцій правительства. Того вôнъ очевидно не въ силѣ зробити, а зъ другои стороны сумнѣваємо ся, щобы вôнъ пôднявъ ся оправдувати кождый выпадокъ голосованя членôвъ руского клюбу пôсля интенцій правительства. Такъ, о що-жь иде? о маскованье правдивои політики фіктивною назвою?

Впрочôмъ се на нѣчо не здасть ся, бо — якъ мы высше зазначили — самî орґаны, котрî пôдпирають політику руского клюбу, [а мѣжь ними „Правда“, орґанъ посла Барвѣньского] політику сю представляють инакше, нѣжь нинѣшный интерімістичный голова клюбу. Пригляньмо ся: якъ тî орґаны представляють політику руского клюбу?

„Буковина“, высказуючи свою „утѣху по поводу, що рускій клюбъ вже разъ рѣшивъ ся приступити до коаліціи“, такъ дальше каже: „Політика вôльнои руки не то для такои малои партіи, якъ Русины въ радѣ державнôй, але и для великихъ партій нѣчого не варта. За таку політику [„вôльнои руки!“ — *Ред*] нѣхто и зломаного шелюга не дасть, не то яку паралельку“.

Се бы ще нѣчого, що „Буковина“ такъ осудила політику „вôльнои руки“, але характеристичне то, що орґанъ посла Барвѣньского „Правда“ [скорреґувавши въ словахъ „Буковины“ лише то, що клюбъ рускій не „приступивъ“ до коаліціи, але „*зближивъ ся*“ до неи] уступъ про „політику вôльнои руки“, що она „нѣчого не варта, напечатавъ навѣть розстрѣлеными буквами, безъ нѣякои корректуры! А п. Пôдляшецкій говорить о політицѣ „вôльнои руки“ въ клюбѣ рускôмъ! — и то о політицѣ „вôльнои руки“ безъ усякого застереженя!

Щирѣйше, нѣжь пос. Пôдляшецкій, заговоривъ въ тôй справѣ сими днями одинъ зъ послôвъ клюбу руского въ письмѣ зъ Вѣдня до „Народнои Часописи“. [Що се письмо походить зъ пера котрогось зъ послôвъ, о тôмъ годѣ сумнѣватись.] Отже въ тôмъ письмѣ сказано про політику клюбу руского: „Послы клюбу руского вывязались сеи сесіи зъ своєи задачѣ патріотичнои по можности добре. Клюбъ рускій зблизивъ ся до коаліціи, хотя ще заєдно задержавъ політику вôльнои руки... Приступленье до коаліціи зробивъ вôнъ зависимымъ вôдъ осущеня тыхъ жадань, якî проголосили послы Вахнянинъ и Барвѣньскій въ своихъ рѣчахъ при буджетовôй розправѣ. Коло польске вôднеслось до всѣхъ тыхъ жадань дуже льояльно. Такъ само и правительство краєве и центральне. Зближенье клюбу руского до коаліціи и такихъ же сторонництвъ приняло правительство зъ щирою радостію до вѣдомости. Така рельна політика буде мати свои добрî наслѣдки...“

Зъ того представленя выходить цѣлкомъ инакше, анѣжь зъ письма пос. Пôдляшецкого. Въ письмѣ до „Народнои Часописи“ сказано выразно, що клюбъ рускій, хочь ще заєдно „задержавъ політику вôльнои руки“, але „зблизивъ ся до коаліціи“. А то далеко не все одно, чи якій клюбъ має політику „вôльнои руки“ безъ застереженя чи зъ застереженьемъ, що „зблизивъ ся до коаліціи“, бо-жь рѣчь ясна, що коли клюбъ зблизивъ ся до коаліціи, то вже звязавъ собѣ руки — и длятого нѣчо дивного, що [якъ каже авторъ письма до „Народнои Часописи“] зближенье клюбу руского до коаліціи и такихъ же сторонництвъ „приняло правительство зъ щирою радостію до вѣдомости“. А що клюбъ звязавъ собѣ руки и на дѣлѣ не має „вôльнои руки“ — се видко зъ цѣлого поступованя клюбу за весь часъ т. зв. „найновѣйшого курсу політики рускои“. „Зближенье“ клюбу руского до коаліціи, якъ оно проявило ся въ практицѣ, не рôзнить ся нѣчимъ вôдъ „приступленя“ — се выглядає тôлько на пусту гру слôвъ — и мы дивуємось, що пос. Пôдляшецкій на стôлько ще не вспѣвъ тои рѣчи збагнути, що говорить о політицѣ „вôльнои руки“ руского клюбу навѣть безъ всякого застереженя!...

Орґаны, пôдпираючî т. зв. „політику найновѣйшого курсу“, богато писали й пишуть про „неяснôсть“ політики клюбу руского за часу проводу пос. Романчука — отже мы бы порадили имъ, нехай бы розглянули ся въ нинѣшнôй політицѣ руского клюбу и знайшли „яснôсть“ въ єго політицѣ: „вôльнои руки“ при зближеню до коаліціи правительственнои“. Особливо поручаємо се „Буковинѣ“, котра перша орекла, що політика „вôльнои руки“ нѣчого не варта... и здаєть ся длятого она одного тыждня накликала рускій клюбъ до противправительственнои коаліціи славяньскои, а другого тыждня вже дуже рада була бачити єго въ коаліціи правительственнôй, абы тôлько не зъ політикою „вôльнои руки“, за котру „нѣхто й зломаного шелюга не дасть“...

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ четверъ, засѣданю палаты послôвъ міністеръ обороны краєвои Вельзерсгаймбъ вôдповѣдавъ на интерпеляцію пос. Форманка въ справѣ аферы зъ однымъ офіцеромъ въ Пардубицяхъ — та на интерпеляцію пос. Вашатого въ справѣ вôдносинъ санітарныхъ, якî заходять въ ческихъ вôддѣлахъ войска въ полудневôмъ Тироли. — Міністеръ зазначивъ, що интерпеляціи опирають ся на хибнôй информаціи.

Вôдтакъ вела ся дальша дискусія надъ новелею прасовою.

Пос. Пацакъ внѣсъ поправку до §. 7-го того змѣсту, що вѣрнî, хочь бы навѣть лишь у выимкахъ поданî справозданя зъ нарадъ парляменту, соймôвъ, делеґацій и комісій не можуть нѣколи становити карыгôдного злочину.

Міністеръ судôвництва Шенборнъ заявивъ ся противъ внесеня пос. Пацака и подѣлявъ гадку Коппа, що реформа прасова мусить бути переведена не на основѣ змѣнъ приписôвъ процесу карного, лишь при помочи змѣны постановъ карного права матеріяльного. Внесенье Пацака вырыває зô звязи зъ иншими приписами постанову, яка мѣстить ся дословно въ проєктѣ кодексу карного. Міністеръ просивъ о вôдложенье нарадъ надъ тымъ внесеньемъ до часу дискусіи надъ змѣною закона карного.

Послы Гавкъ и Гофманъ-Веленгофъ промавляли за внесеньемъ Пацака. — Пос. Пацакъ мотивувавъ своє внесенье. — Пос. Рутовскій заявивъ, що не може поручити до ухвалы сего внесеня. — Палата вôдкинула внесенье Пацака 132 голосами противъ 66.

Вôдтакъ вôдкинула палата въ поименнôмъ голосованю 140 голосами противъ 77 два внесеня меншости, а то одно що-до знесеня стемпля ґазетного, а друге що-до конфіскаты (въ тôмъ внесеню мѣстить ся постанова, що тымчасова конфіската може наступити лишь въ случаю точно означеныхъ чинôвъ карыгôдныхъ, якъ н. пр. при обидѣ маєстату).

По тôмъ голосованю ухвалено въ другôмъ и третôмъ читаню новелю прасову пôсля реферату бôльшости комісіи прасовои.

Приступлено до предложеныхъ законôвъ о будовѣ льокальныхъ зелѣзниць въ Чехіи и Буковинѣ. — Въ часѣ дискусіи надъ тою справою міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ выголосивъ довшу промову. Хваливъ Галичину, що на довгî лѣта ухвалила значнî квоты на цѣли зелѣзниць льокальныхъ. Заповѣвъ на осѣнь предложити законъ о зелѣзницяхъ льокальныхъ и подавъ головнî засады того закона.

Вôдтакъ принято предложенье, що правительство переймає управу рухомъ на зелѣзници львôвско-черновецкôй.

Слѣдуюче засѣданье нинѣ, въ пятницю, а на порядку дневнôмъ справозданье комісіи промысловои про вôдносины въ моравско шлескихъ копальняхъ вугля.

— —

Зъ засѣдань клюбôвъ и комісій парляментарныхъ.

Клюбъ молодо-ческій вôдбувъ нараду надъ выборами до спôльныхъ делеґацій и розôславъ такій комунікатъ: „Зъ огляду на кривду, яку заподѣяно минувшого року ческимъ посламъ черезъ те, що противъ дотеперѣшного звычаю не выбрано нѣкого зъ нихъ до комісіи буджетовои делеґацій — ухваливъ клюбъ, на внесенье посла Адамка, лишь тогдѣ голосувати разомъ зъ нѣмецкими послами и бôльшою посѣлостію зъ королѣвства Чехіи на спôльну лісту кандидатôвъ та заакцептувати мандаты до делеґацій лишь пôдъ тымъ услôвємъ, єсли имъ зъ горы запоручить ся, що одинъ зъ чотирохъ молодо ческихъ делеґатôвъ буде выбраный до комісіи буджетовои. О повысшôй ухвалѣ повѣдомлено и запытано пос. Руса, яко презеса сполученои лѣвицѣ нѣмецкои, котрый въ имени нѣмецкихъ послôвъ зъ Чехіи повѣдомивъ, що они годять ся на те жаданье. До такого самого резултату, довела конференція зъ ґр. Деймомъ, яко представителемъ консервативнои бôльшои посѣлости зъ Чехіи.

На засѣданю комісіи буджетовои реферувавъ д-ръ Катрайнъ яко презесъ субкомітету, выбраного комісією буджетовою для справы уреґульованя платъ урядничихъ. Субкомітетъ поставивъ собѣ за провôдну засаду, що полѣпшенье платнѣ урядникôвъ въ чотирохъ низшихъ клясахъ ранґи лишь тогдѣ може наступити, єсли заразомъ и положенье теперь вельми обтяженого рôльничого населеня буде полѣпшене черезъ вôдповѣдне зниженье, взглядно знесенье належитости вôдъ перенесеня селяньскихъ маєткôвъ що-до живыхъ и покôйныхъ. Ухвалы, якî запали въ тôмъ взглядѣ въ субкомітетѣ, приняло правительство прихильно и заявило, що на случай згоды зô стороны комісіи буджетовои прийме ихъ яко директиву для дальшихъ нарадъ надъ маючими выготовити ся проєктами законôвъ.

Внесеня субкомітету такî:

а) Що-до полѣпшеня платъ урядничихъ: 1) Пôдвысшенье платнѣ має розтягати ся вôдъ XI до VIII ранґи включно, а то а) черезъ доданье що найменше однои степени платнѣ, б) черезъ посуненье до высшои степени платнѣ кождого четвертого року. — 2) Платнѣ персоналу учительского въ середныхъ школахъ, въ семинаріяхъ учительскихъ и въ школахъ вправъ при тыхъ семинаріяхъ треба такъ управильнити, щобы послѣднî три степенѣ платнî були пôдвысшенî. — 3) Управильненье активального додатку застерѣгає ся полѣпшеню державныхъ фінансôвъ. — 4) Платнѣ именно тыхъ слугъ, котрî мають выключно сталî платнѣ державнî, повиннî бути уреґульованî на засадѣ трехъ степенѣвъ платнѣ, якъ се мають слуги почтовî и телеґрафічнî. — 5) Надъ побôльшеньемъ посадъ въ VIII и VII ранзѣ має правительство розважити.

б) Що-до належитостей за переносины ставить субкомітетъ внесенье, щобы тî належитости вôдъ селяньскихъ маєткôвъ знизити, взглядно цѣлкомъ знести при найдрôбнѣйшихъ посѣлостяхъ до певнои законно означенои высоты.

А що загальный выдатокъ на выконанье обохъ тыхъ внесень коштувавъ бы кôлька міліонôвъ а теперѣшнî доходы на се не выстають, то взываєсь правительство, щобы предложило внесеня на ихъ покрытье и зъ початкомъ найблизшои сесіи выступило зъ дотычными проєктами законôвъ. Вправдѣ субкомітетъ пересвѣдченый, що повысшî внесеня не вдоволяють цѣлковито бажань урядникôвъ, але поручає ихъ, щобы бодай зарадити невôдраднымъ вôдносинамъ фінансовымъ въ найнизшихъ ранґахъ.

Всѣ члены комісіи буджетовои высказувались симпатично о внесеняхъ субкомітету и одноголосно ихъ ухвалили.

Меморіялъ краєвого выдѣлу до міністра скарбу въ справѣ податкового перетяженя нашого краю

Въ полагодженю справозданя податковои комісіи о внесеняхъ дотычно поступованя ц. к. скарбовыхъ властей при стяганю податкôвъ и иншихъ належитостей правительственныхъ, соймъ на засѣданю зъ дня 16 мая 1893 року ухваливъ:

I) Взыває ся ц. к. правительство, щобы поручило скарбовымъ властямъ найточнѣйше примѣнювати при екзекуціяхъ постановы державного закона зъ дня 10 червня 1887 р. В. з. д. Ч. 74 и иншî приписы правнî о предметахъ, котрî вынятî зъ-пôдъ екзекуціи.

II) Взыває ся зновъ ц. к. правительство, щобы поручило ц. к. скарбовымъ властямъ увзглядняти зъ уряду при вымѣрѣ правныхъ належитостей тî приписы, котрî вплывають на обниженье вымѣру, такожь передъ правосильностію вымѣру не стягати належитостей въ дорозѣ екзекуціи.

III) Взыває ся зновъ ц. к. правительство, щобы предложило до конституційного трактованя проєктъ закона о належитостяхъ, систематично обробленый, увзглядняючи притôмъ потребу упрощеня правныхъ постановъ и полекши людности (котру то резолюцію соймъ поновивъ на засѣданю зъ дня 10 лютого 1894) Остаточно:

IV) Поручає ся краєвому выдѣлови, щобы представивъ въ вôдповѣдный спосôбъ Є. Е. п. намѣстникови, яко президентови краєвои дирекціи скарбу, такожь Є. Е. п. міністрови скарбу економічне положенье краю, загрожене въ высокôй степени податковымъ перетяженьемъ, рôвночасно выказуючи наглячу потребу вдовольненя жаданямъ сойму, обнятымъ въ резолюціяхъ вôдъ I—III.“

Выконуючи повысшу соймову ухвалу краєвый выдѣлъ предложивъ теперь п. міністрови скарбу д-рови Пленерови обширный меморіялъ, котрый звучить такъ:

Вôдповѣдно до порученя сойму выдѣлъ краєвый мусить передовсѣмъ пôднести, що Галичина пôдъ взглядомъ економічнымъ стоить о много низше вôдъ иншихъ краѣвъ монархіи, а то вже зъ тои причины що въ тыхъ остатныхъ краяхъ промыслъ находить ся на значно высшôй степени, якъ въ Галичинѣ.

Звѣстно, що добробытъ кождого краю залежить головно вôдъ розвитку згаданои галузи заробковои, такожь, що въ певнôмъ господарскôмъ окрузѣ, зложенôмъ зъ бôльше краѣвъ, завсѣгды буде найнещасливѣйше положенье економічне сего краю, котрый въ порôвнаню зъ иншими краями тои ґрупы має вôдповѣдно найменше людности, що займає ся промысломъ.

Ото въ такôмъ положеню находить ся Галичина, о чôмъ можна пересвѣдчитись зъ оголошеныхъ въ роцѣ 1884 ц. к. центральною комісією статистичною аналітичныхъ оброблень результатôвъ передпослѣдного спису людности (зъ 31 грудня 1880 р.) а именно зъ уступу VIII., котрый обнимає зуставленье людности державы пôсля званя, занятя и заробкованя. Таке зуставленье, вôдносяче ся до результатôвъ остатного спису людности (зъ 31 грудня 1890 р.) не було дотеперь оголошене, за-для того мусимо обмежити ся до вѣдомыхъ вже результатôвъ передпослѣдного спису людности. Представленî тамъ чисельнî вôдносины не могли въ протягу 10 рокôвъ пôдчинитись значнôй змѣнѣ, тымъ менше, що въ послѣднôмъ десятилѣтю (1880—1890) нѣчо такого не лучилось, що могло бы змѣнити або перетворити мѣжь собою економічнî вôдносины поодинокихъ краѣвъ коронныхъ, отже представляючи головнî жерела заробку нашои людности, можемо покликатись на результаты передпослѣдного спису людности.

Зъ того спису видно, що зъ числа мешканцѣвъ Галичины, выносячого 5,958.907, вôддаєсь рôльному и лѣсовому господарству 4 419.718, отже майже $^3/_4$ частей, коли мѣжь тымъ промысломъ займає ся тôлько 456 502 мешканцѣвъ, отже менше, нѣжь 10-та часть загалу.

Щобы показати въ тôмъ взглядѣ вôдносины Галичины до иншихъ краѣвъ коронныхъ, позволюємо собѣ навести на тôмъ мѣсци слѣдуючî даты, для лекшого перегляду въ формѣ табеляричнôй.

Зъ 100.000 мешканцѣвъ загалу людности припадає:	на господарство-рôльне и лѣсове	пôсля проценту	промыслъ	пôсля проценту
въ Галичинѣ	74170	74%	7661	7½%
въ Моравѣ	48463	48%	26803	26½%
въ Чехіи	40866	40½%	32732	32½%
въ низ. Австріи	27202	27%	37121	37%
Пересѣчно у всѣхъ краяхъ, репрезентованыхъ въ радѣ державнôй	55044	55%	21231	21%

Зъ загальнои цифры людности припадає въ Галичинѣ на промыслъ тôлько 7½%, а въ цѣлôй державѣ пересѣчно 21%, отже зуставлена взглядна цифра для Галичины є значно вôддалена вôдъ пересѣчнои цифры, дотычно цѣлои державы; порôвнанье зъ Моравою, Чехією и низшою Австрією выходить для Галичины о много некористнѣйше, якъ показуєсь зъ повысшои табелѣ.

Тою табелею мы обняли тôлько краѣ коронни̂ нашои монархіи найзначнѣйши̂ пôдъ взглядомъ обшару и числа мешканцѣвъ, щобы наше представленье не обтяжати цифрами неконечно потрѣбными, але ще мусимо замѣтити, що Галичина пôдъ взглядомъ промыслу такожь стоить низше вôдъ иншихъ краѣвъ нашои державы, бо-жь навѣть въ Буковинѣ, де 71% людности вôддаєсь рôльництву и лѣсовництву, припадає на промыслъ 10% загальнои цифры мешканцѣвъ. Тôлько Дальматія стоить въ тôмъ взглядѣ по-за нашимъ краємъ; тамъ припадає на рôльництво 18½%, на промыслъ 4½%. Однакъ вѣдома рѣчь, що тамъ панують властиви̂ вôдносины, що рôзнять ся вôдъ иншихъ краѣвъ нашои монархіи, бо Дальматія складає ся зъ вузкого пасма побережа крôмъ много островôвъ и має тôлько 476.001 мешканцѣвъ [трохи бôльше, якъ 2% загального числа людности державы], длятого можна єи тутъ поминути.

Зъ повысшого видко, що Галичина въ рядѣ краѣвъ заступленыхъ въ радѣ державнôй займає пôдъ взглядомъ промыслу остатне мѣсце, коли противно въ ґрупѣ тыхъ краѣвъ має найчисленнѣйшу и взглядно найсильнѣйше заступлену рôльничу людность.

То доказує потребу зважати на рôльничи̂ вôдносины Галичины, оцѣнюючи єи положенье економічне, тымъ бôльше, що, якъ вже згадано, майже ¾ (74%) єи людности находить заробокъ и удержанье въ сѣльскôмъ господарствѣ, котре властиво творить головне жерело заробку людности того краю.

(Дальше буде.)

Дописи „Дѣла"

Зъ Австріи горѣшнои.

[Де-що про тутешни̂ вôдносины.]

Въ маю въ часѣ латиньскихъ Зеленыхъ святъ выѣхали мы въ двôйню зъ Вѣдня дорогою западнои зелѣзницѣ, що середъ гôръ веде на Лінцъ, Сальцбурґъ до Баваріи. Раненько всѣли перши̂ робôтники, що за цѣну 10 кр. ѣдуть двѣ милѣ на роботу, будьто ломати камѣнье, будьто до шутру. Довкола лѣсы молоди̂, подѣлени̂ просторыми улицями на ревіры; худобы въ нихъ не побачить, бо взагалѣ тутъ въ лѣсахъ не дають пасти. Лѣсы належать въ меншôй части до громадъ, въ бôльшôй до панôвъ.

Десь надъ вечеромъ приѣхали мы до Фрайштадъ, коло Лінцу, мѣста повѣтового зъ якихъ 5000 душь. Се не галицки̂ мѣста Всюды чисто: улицѣ скроплени̂, заметени̂. На ринку не видно фѣръ. Дôстанешь, що хочешь. Въ такôмъ мѣстѣ ґімназія, староство, судъ.

По-надъ водопадомъ ѣдемъ дальше до Сандель, села, розкиненого по лѣсахъ, зъ двотысячнымъ населеньемъ. Стаємъ въ реставраціи, де мешкає нашъ краянъ д-ръ Л. Тутъ майже кожде село має свою школу, свого священика и лѣкаря. Лѣкаря платить скарбъ двôрскій, и то добре; за се обовязаный вôнъ лѣчити каменярѣвъ, углярѣвъ торфарѣвъ и службу двôрску. Скарбъ ґр. Киньского складає ся зъ 10.000 морґôвъ лѣса; лѣсъ подѣленый на ревіры. Въ кождôмъ ревірѣ лѣсничій; платять добре. до 1000 зр., се видно по грубôмъ животѣ. За те не має лѣсничій дровъ и мусить ихъ за грошѣ вôдъ скарбу купувати; має выпасъ на 2—4 коровы. Злодѣѣвъ лѣсныхъ тутъ не подыблешь.

Служба двôрска складаєсь зъ придворныхъ, зъ фѣрманôвъ, теслѣвъ. Фѣрманы дôстають за роботу 80—100 зр. рôчно за контрактомъ, але при тôмъ мають выпасъ на двѣ коровы, хату и дрова. Суть то халупники, котрыхъ платня вынесе до 400 зр. въ рôкъ, а що се мало проживити родину, то они дуже бѣдни̂ и по хатахъ у нихъ брудно, нужденно. — Теслѣ роблять на днѣ; въ зимѣ заробокъ до 1 зр. 50 кр., въ лѣтѣ 50 кр., за те й хата. Они безъ контракту. — Служба двôрска дôстає по 30—40 лѣтахъ службы ласкавый хлѣбъ. Се вже по найбôльшôй части калѣки, бо гостець у теслѣвъ пôдтинає за молоду тыхъ людей.

Каменярѣ се люде вôльни̂; у тыхъ робота тяжка але и платня лѣпша, по 1·50 до 2·50 зр. денно. Обтесани̂ по поляхъ плыты ґранітни̂ йдуть до Вѣдня. Люде й сами̂ будують хаты тôлько зъ камѣня, котрый тутъ на мѣсци дешевый. Хто має кôлька морґôвъ свого ґрунту, тому и лекше. Каменярѣ нездужають вже за молоду на задуху. — Тяжку роботу мають и ти̂, що рѣжуть торфъ. Люде таки̂ працюють по 30—40 лѣтъ. Торфу вживають на паливо, бо поломѣнь мала, а жаръ великій. Тысячь цеголъ, за-для дешевости топлива, коштує на мѣсци 1 зр., а зъ транспортомъ до зелѣзницѣ вже 2·50 зр. Показували менѣ торфъ на пôдстѣлку. Єсть се мохъ и ситникъ, разомъ збити̂, зъ болотнистыхъ мѣсць. Такій торфъ сушить ся и стелить ся пôдъ худобу. Має бути лѣпшій вôдъ соломы до погною, бо добре всысає мочь, скоро плѣснѣє и довго держить вогкôсть.

Бачивъ я такожь погнôй зъ каиніту калуского. Двôръ спровадивъ цѣлый ваґонъ просто зъ Калуша. Ваґонъ коштує 90 зр., транспортъ 250 зр., але се выплачує ся. Показували менѣ сѣножать, посыпану мукою зъ каиніту: буйна трава зъ конюшиною, котрои нѣхто не сѣявъ. Побôчь бувъ шматъ пустои сѣножати, якій у насъ часто подыблешь. Видно, що мука зъ каиніту калуского добра, коли єи такъ далеко спроваджують. А треба знати, що тутъ земля камениста, по части мочариста, але пôдъ каинітомъ добре справляє ся. О скôлько знаю, каинітъ у насъ мало розширеный, на Мазурахъ бôльше. Каинітъ треба спроваджувати зъ Калуша, бо въ Галичинѣ появились вже фальшиви̂ фабрикаты.

Господарства заможни̂ тримають по кôлька штукъ выпасовои худобы, котру бôльшу часть року годують въ стайни. Гноѣвка на оборѣ все закрыта, щобы не парувала на сонци, або тримають єи въ бочкахъ. Соломою гноять мало, по части и мохомъ або торфомъ. Конѣ рослѝ, добре выпасени̂ Морґъ грунту 300 до 400 зр., тожь у маючихъ господарство варте 20—30.000 зр. Богатирѣ зъ срѣбными гузиками при камізельцѣ зъ горы дивлять ся на робôтника, котрый ихъ чемно поздоровляє.

Управа громадска якъ у насъ, одна рôзниця, що тутъ майже кождый письменный. Громада має свôй фондъ для бѣдныхъ, по 10 и бôльше тысячѣвъ, котрый нарôсъ зъ записôвъ самыхъ людей. Зъ того фонду кождый бѣдный, неспособный до працѣ дôстає мѣсячно по кôлька зр. При тôмъ кождый вôдъ хаты до хаты мусить прокормлювати бѣдного черезъ добу а громада платить тымъ господарямъ 10 кр. денно. Черезъ те не побачишь тутъ нѣ одного дѣда.

Школа на поверхъ мурована. Въ нѣй три учителѣ и учителька-швачка. Дѣтей якихъ зъ 200, а примусъ тяжшій якъ у насъ, бо и зъ 30 зр. выпаде часомъ заплатити. Але се рѣдко лучає ся, бо нарôдъ самъ горне ся до школы. Побôчь школы церковь мурована; двохъ священикôвъ латиньскихъ строго перестерѣгає реліґійного выхованя. Въ церквѣ они священики, по-за церквою таки̂ сами̂ Швабы якъ други̂. Вечеромъ заходять они до коршмы поговорити зъ людьми, на котрыхъ мають великій вплывъ, и выпити кôлька літрôвъ пива (тутъ пють пиво и вино). При выборахъ має священикъ свою партію и выбирає до рады громадскои своихъ сторонникôвъ въ половинѣ.

Не треба думати, що тутъ нарôдъ такъ образованый; нашъ хлопъ середъ такого житя о много дальше зайшовъ бы. По-при церквѣ коршма; тутъ ихъ чотири, де всего дôстанешь. По мясо, сôль, мыло не треба тягатись до мѣста. Жидôвъ нема, бо ихъ до села не впустять. Ухвала старшины громадскои не дозволяє жидамъ поселитись въ селѣ, а черезъ те нема нѣ лихвы нѣ жидôвского вплыву.

Взагалѣ тутъ якъ сѣльскій нарôдъ такъ и христіяньске населенье робôтницке Вѣдня противни̂ жидамъ. Выбрали собѣ такихъ послôвъ, котри̂ на кождôмъ кроцѣ выкрывають жидôвски̂ обманьства. Зъ другои зновъ стороны старають ся люде захопити торговлю и промыслъ въ свои руки та двигнути богатство народне.

Д-ръ О.

Зъ Самбора.

[Святкованье памяти XXXIII-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка.

Заинавґуровану декотрыми рускими послами гадку помиреня Русинôвъ и злученя всѣхъ щиро-рускихъ елементôтъ до спôльнои акціи и до успѣшнѣйшои обороны правъ тяжко покривдженого руского народу — принято у насъ въ Самборѣ дуже сердечно и радо. Вже бо намъ досыть стало тои братоубійчои борбы на нашу шкоду а на користь тыхъ, що тѣшать ся зъ нашого розъединеня, абы могли робити зъ нами, що имъ лишь забагне ся. И хотячи доказати, що мы не лише словами, але й дѣлами стоимо за щирымъ поєднаньемъ, постановили мы всѣ Русины — якъ на першій початокъ спôльного дѣланя — устроити торжественный вечеръ въ честь Тараса Шевченка.

И зъ признаньемъ належить пôднести, що тутешни̂ т. зв. „стари̂" зô своеи стороны докладали всякои помочи, щобы вечерокъ сей, що мавъ прилюдно заманіфестувати поєднанье посвареныхъ братôвъ, выпавъ якъ найбôльше величаво. Пôдношу се длятого, щобы и други̂ мѣста наши̂ довѣдали ся, що тамъ, де руководить щирôсть и добра воля, а не слѣпа ненависть и завзятôсть, — тамъ можна и дасть ся зробити все, що намъ Русинамъ честь принести може. И кобы-жь то якъ найскорше всюды мѣжь Русинами наступило пôзнанье ваги тои справы!

Тыхъ кôлька гадокъ насунулось менѣ зъ нагоды сего правдиво-руского вечерка въ Самборѣ, котрого проґрама була ось-така:

Часть I. 1. Вступне слово. 2. Вахнянина „Урра у бôй", хоръ мужескій. 3. Мозарта XXV квартетъ смичковый. 4 Лисенка а) „Ой чого ты почорнѣло" и б) „Ой Днѣпре", сольо барітонове 5. Verdi-Servais: Фантазія зъ оперы „Trovatore". дуетъ на віолончелю и фортепянъ. — *Часть II.* 6. Копка „Де Сянъ плыве, хоръ мужескій. 7. Шопена Scherzo B-moll, фортепянъ. 8. Шевченка „Гамалія", деклямація. 9. Нѣщиньского „Закувала та сива зозуля, хоръ мужескій въ супроводѣ фортепяна.

Така була проґрама, котрою почтили мы память незабутного ґенія Украины-Руси. А що-жь сказати про выконанье єи? Хиба-жь можна бы допускати, щобы тамъ, де злучили ся всѣ сыны однои матери, могла бути бесѣда о неудачи? Нѣ! Вечерокъ сей ставъ намъ нашою гордостію, бо — удавъ ся зъ кождого огляду.

Саля касинова була биткомъ наповнена выключно рускою публикою. Зъ Самбора явили ся всѣ Русины безъ выимки — перепрашаю, зъ выимкою тыхъ, котрыхъ уже давно перестало ся уважати за Русинôвъ. Замѣсцеви̂ Русины прибули въ импонуючôмъ числѣ. [Зъ самбôрскихъ Полякôвъ явило ся менше-бôльше около 20 осôбъ.] Партеръ залягла молодѣжь. Хибувало лише селянъ и т зв. шляхты ходачковои. Та прийде и на нихъ черга, якъ тôлько спôзнають: хто се бувъ той Шевченко?

Вечерокъ розпочавъ горячими словами п. Танчаковскій, адъюнктъ судовый. Выголошена зъ жаромъ и зъ глубины серця плывуча промова тронула всѣхъ зôбраныхъ, а коли бесѣдникъ скôнчивъ словами: „И таки той забутый, погорджуваный и лихолѣтями зломленый нарôдъ рускій — завдяки живôй идеи жиє, розвиваєсь и жити буде, бо жити мусить" роздали ся въ сали грôмки̂ оплески та клики „слава" и довго-довго не вмовкали, наче бъ они мали означати торжественну присягу.

По хвили зъявивъ ся на естрадѣ хоръ мужескій перемыского „Бояна" — дванацятка зъ діріґентомъ о. Копкомъ. Зъ чувствомъ радости поглядавъ кождый на сю ґрупу спѣвочу „Се наши̂!" Такъ єсть, се наши̂ руски̂ соловѣѣ! Мѣжь ними и священики, и урядники, и адвокаты... Ще хвилька, а дались чути акорды фортепянови̂, а за ними загримѣло „Урра у бôй", Вахнянина. Що за диво! Пѣсня и слова єи ажь пôдносять! Не диво, що десь тамъ въ якôмсь конституційнôмъ краю незвѣстный менѣ по имени Bezirksvorsteher не позволивъ сеи пѣснѣ на вечерку спѣвати... По горячôмъ вступнôмъ словѣ пѣсня ся була якъ-разъ найвôдповѣднѣйшою. А що перемыски̂ гостѣ вôдспѣвали єи зъ прецизією, то збирали й гучни̂ оплески.

Дальша пѣсня, яку намъ перемыскій „Боянъ" заспѣвавъ — Копка „Где Сянъ плыве" и вôдтакъ надпроґрамово „До Руси" дуже подобали ся. „Оттамъ мôй рай, той рускій край" и „Воскреснешь Руси, мати моя!" ще до теперь гудуть намъ въ ушахъ. Пѣсни ти̂, дуже красни̂ а безпретенсіональни̂, мають всѣ услôвя статись популярными. Що Бояны вôддали ихъ якъ не можна лучше, се не дивота: се-жь композиція любимого ихъ діріґента.

Нѣщиньского „Закувала та сива зозуля" мусѣвъ хоръ два разы спѣвати.

Пѣснѣ Лисенка „Ой чого ты почорнѣло" и „Ой Днѣпре" вôдспѣвавъ о. Копко. Вôнъ належить до тыхъ нечисленныхъ у насъ спѣвакôвъ, що Лисенка розумѣють и вмѣють зъ правдивымъ артизмомъ вôддати трудни̂ єго композиціи, а голосъ у него чистый, свѣжій, милозвучный, тоны бере легко хочь-бы й найвысши̂, а при тôмъ чувство недорôвнане. Дальше перемыскій гôсть, що причинивъ ся до звеличаня нашого свята — то панна Ольга Цѣпановска, справдѣшна окраса перемыского „Бояна" и знаменита артистка въ грѣ на фортепянѣ. Нема майже вечерка, на котрôмъ не було бы продукціи фортепяновои, але майже нѣякои точки проґрамы публика такъ не легковажить, якъ гру на фортепянѣ. Доходить вже до того, що якъ на естрадѣ вôдозвуть ся клявішѣ, публика безцеремонно починає бавитись розмовою, не дбаючи чи граюча або граючій тымъ обидить ся чи нѣ, бо они й такъ по скôнченôй грѣ дадуть своє „браво". И я неразъ застановлявъ ся надъ причиною сего дивного капрису публики, ажь ось при виступѣ п-ны Цѣпановскои знайшовъ я ключь до розвязаня тои загадки. Хто хоче, щобы публика займила ся грою на фортепянѣ, мусить передовсѣмъ умѣти грати, розумѣти музику и бути справдѣ артистомъ. Коли панна Цѣпановска грала Шопена Scherzo B-moll, въ цѣлôй авдіторіи було тихо, хочь макъ сѣй. Сю легку, оттакъ нѣбы вôдъ несхочу кинену фантазію Шопена, звану Scherzo — утвôръ дуже гарный, повный ефектôвъ, де неразъ и маленька навѣть павза зверне увагу слухача, — вôдограла п-на Цѣпановска концертово. Можна собѣ представити, якъ мусѣли выпасти и всѣ хоры, коли при кождôмъ акомпанювала така артистка!

Щасливый той Перемышль, маючи такихъ Цѣпановскихъ, Копкôвъ, Кормошѣвъ... якъ же-жь єму не завидувати!

Зъ самбôрскихъ мѣсцевыхъ силъ не мало блеску додавъ вечеркови звѣстный віртуозъ на віолончели п. Кратохвиля, вôдогравши при фортепяновôмъ акомпаняментѣ п. Лущкевича Verdi-Sevais-а фантазію зъ оперы „Trovatore", а опôсля пп Яницкій, Страйтъ и Будзиновскій вôдограньемъ Мозартового XXV. квартету. Всѣ ти̂ панове, зъ выимкомъ Будзиновского, Поляки, длятого годѣ не высказати имъ тутъ сердечного признаня за удѣлъ у вечерку. Фактъ такій записали собѣ тутешни̂ Русины до малыхъ и такъ ще малочисленныхъ plus-ôвъ.

Шевченкового „Гамалію" вôддеклямувала панна Саваринôвна. Нова се сила декляматорска въ Самборѣ. Талантъ у панны С-ои безперечно єсть, лишь трема и неловнôсть наголосу не дозволили декляматорцѣ вôддати сю поему зъ такою силою, якои вымагають того рода творы. Зъ часомъ, коли черезъ вправу хибы ти̂ уступлять, панна С. стане дуже доброю декляматоркою.

Тымъ вычерпавъ я проґраму вечерка, стараючись бути точнымъ и обєктивнымъ. Пересады въ нѣчôмъ нема, а радше декуды сказано може за мало. Такъ де-жь менѣ описати ентузіязмъ публики, котра по скôнченôмъ вечерку зôбрала ся у п. Смѣшкевича на комерсѣ? — розказати всѣ ти̂ слова щирости, яки̂ тамъ зъ серця выходили? У многихъ зъ насъ збудила ся надѣя, що може зъ сегорôчною пѣснію воскресною запанує лучшій якійсь духъ мѣжь Русинами... чей розъєднани̂ а щиро думаючи̂ дѣти однои Матери обôймуть ся и простять собѣ вся воскресеніємъ — и усмѣхнеть ся заплакана Мати!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Політична ситуація на Угорщинѣ не змѣнена. Авдієнція президента угорскихъ міністрôвъ д-ра Векерлього у цѣсаря, котра тревала двѣ годины, не принесла дожиданого полагодженя. Заки д-ръ Векерле доступивъ авдієнціи. цѣсарь покликавъ зъ першу міністра гонведôвъ бар. Феєрварого, довѣрочного мужа, и задержавъ єго у себе майже пôвъ годины. Заразъ по авдієнціи удавъ ся Векерле до міністерства справъ заграничныхъ, де майже пôвтора годины конферувавъ зъ ґр. Кальнокимъ. Вечеромъ, того дня, вôдвѣдавъ Векерлього провôдникъ клерикалôвъ въ палатѣ маґнатôвъ, ґр Ник. Естергази, въ наслѣдокъ чого розôйшла ся вѣсть, що си̂ вôдвѣдины стоять въ звязи зъ переговорами що до компромісу. Однакъ зъ автентичного жерела звѣщають, що ґрафъ Естергази не переговорювавъ о нѣякôмъ компромісѣ, тымъ бôльше, що на єго поглядъ не можна въ сю пору клерикальному и ліберальному сторонництвамъ заключувати компромісъ. Взагалѣ угорски̂ міністры мали богато заходôвъ, бо сами̂ приймали вôдвѣдины и зновъ вôдвѣдували другихъ. Та мимо тыхъ всѣхъ заходôвъ ситуація остала напружена и непевна. Nemzet обговорюючи теперѣшну ситуацію на Угорщинѣ замѣчує, що корона певно велить собѣ зложити докладне справозданье зъ теперѣшного положеня и зъ выплываючихъ звôдси обовязкôвъ кабінету. Довга авдієнція у цѣсаря и конференція зъ Кальнокимъ доказують, що вже заздалегôдь розмѣрковуєсь надъ тыми евентуальностями, котри̂ на случай можливои крізы не остали бы безъ вплыву на цѣлу монархію. Зъ другого боку Nemzet надѣєсь, що рôзницѣ, по вырозумѣню обосторонныхъ становищь, будуть вырôвнани̂ однакъ щобы кабінетъ мавъ уступати зъ прінципіяльного становища, про се не було бесѣды.

Вчера зновъ приймавъ цѣсарь Векерлього на цѣлогодиннôй авдієнціи. Ще дотеперь цѣсарь не давъ уповномôцненя, щобы заименувати новыхъ членôвъ палаты маґнатôвъ и, здаєсь, що не удѣлить зовсѣмъ. Такожь зъ Кальнокимъ конферувавъ вчера д-ръ Векерле. Нинѣ на авдієнціи має явитись міністеръ Пленеръ и нинѣ має справа рѣшитись. Ще нинѣ надѣють ся дімісіи міністерства Векерлього, однакъ догадують ся, що цѣсарь єи не прийме, чимъ скрѣпить становище Векерлього супротивъ палаты маґнатôвъ. Непевнôсть ситуаціи вôдбиває ся у внутрѣ Угорщины дуже живыми познаками. На внесенье Апоніого, до котрого прилучили ся такожь міністры, палата послôвъ усунула зъ порядку дневного вже ухвалени̂ австрійскимъ парляментомъ валютови̂ предложеня и вôдрочилась на необмеженый часъ.

Вôдъ коли Векерле обнявъ керму въ свои руки, вôдъ тогдѣ ухвалы угорскои рады міністрôвъ въ пытаняхъ найдразливѣйшои натуры перестали бути тайною. Особливо справы, що становлять предметъ нарадъ мѣжь короною а правительствомъ, оповѣдають Egyetertes и Pesti Naplo зъ всѣми подробицями. Ти̂ дневники черпають свои информаціи зъ офіціяльного жерела и мѣжь иншими описують хôдъ послѣднои нарады міністрôвъ. Кабінетъ рѣшивъ однодушно и солідарно поступати якъ въ справахъ церковнои політики, такъ и у всѣхъ иншихъ справахъ. Постановлено вже теперь представити коронѣ справу въ рѣшучій спосôбъ и зажадати вôдъ неи т. зв. „конституційныхъ ґарантій". Супротивъ монарха кабінетъ мавъ зазначити, що держить ся стало основныхъ засадъ церковно політичныхъ проєктôвъ, именно обовязковыхъ цивільныхъ вѣнчань, такожь що въ нѣяки̂ трансакціи въ тôмъ напрямѣ вдаватись не може, нѣякихъ уступствъ не вчинить и не згодить ся на проволоку законодатного полагодженя. Ґарантіи, котри̂ хотяй зовуть ся конституційными, стремлять до суперечного зъ конституцією зваленя вплыву и значѣня палаты маґнатôвъ, передовсѣмъ обнимають именованье дожизненныхъ и дѣдичныхъ маґнатôвъ. Коли-бъ монархъ вôдмовивъ свого затвердженя „ґарантійнымъ внесенямъ", кабінетъ заразъ подасть ся до дімісіи. Дотычну деклярацію цѣлого міністерства д-ръ Векерле забравъ зъ собою до Вѣдня. О перебѣгу авдієнціи згадани̂ ґазеты певно подадуть подрôбни̂ информаціи.

— —

Стамбуловъ въ мовѣ до приятелѣвъ, котри̂ уладили єму оваціи, пôднѣсъ, що кабінетъ подавъ ся до дімісіи за-для того, що не хотѣвъ допустити до вкороченя правъ народу и поваги правительства. Сли князь прийме дімісію кабінету — мовивъ Стамбуловъ — тогдѣ вôнъ, якъ и вôдъ 20 лѣтъ, буде працювати яко звычайный горожанинъ около свободы вôтчины. Нарôдъ болгарскій не буде мати вѣрнѣйшого брата надъ него, а князь вѣрнѣйшого пôдданого. Стамбуловъ ще замѣтивъ, що єго ворогамъ не поведесь утворити нового кабінету, бо не будуть мати довѣря народу,

Розгорячкованье мѣжь населеньемъ крѣпшає. Войско обсадило улицѣ и площѣ довкола княжои палаты и мешканя Стамбулова. Демонстрантôвъ що йшли до княжои палаты розôгнала кôннота. Міністеръ вôйны, Петровъ, пробовавъ въ имени князя втихомирювати демонстрантôвъ. На улицяхъ величезный рухъ. Кôнна жандармерія мусѣла розганяти кôлька разôвъ товпы народу. Префектови поліціи уладжено котячу музику.

Вчерашни̂ демонстраціи були далеко поважнѣйши̂, нѣжь выдавалось въ першôй хвили. Поліціи закидають сторонничôсть, а навѣть говорять, що войско мусѣло вмѣшатись, щобы спинити надужитя поліціи. Розôйшлась

вѣсть, що арештовано кôлькохъ членôвъ тайнои поліціи, а мѣжь ними и того, що вчера стрѣливъ зъ револьверу. Взагалѣ противъ поліціи, котра заховуесь теперь зъ великою резервою, дають чутись погрозы, а въ мѣстѣ все пануе неспокôй. Частина людности напала на дôмъ Стамбулова, ажь кôннота мусѣла єи розганяти. Такожь студенты стають уличными героями. Вчера нападено на улици віцепрезідента собранія Милема и редактора Самодрьева. Коли они, ратуючись утечею, схоронились до одного дому, ексцеденты стягнули Милема зъ другого поверха на дôлъ, однакъ не вдѣяли нѣчого, бо якъ разъ въ пору прибуло войско. Пополудни зновъ повторились демонстраціи на улицяхъ, що ведуть до мешканя Стамбулова. Товпа людей, зложена переважно зъ недолѣткôвъ и позбавленыхъ працѣ переходила тыми улицями середъ дикихъ крикôвъ и свисту. Въ мѣстѣ говорять, що аранжеры демонстрацій въ користь Стамбулова допустились великои похибки тымъ, що уладили тй демонстраціи въ часѣ треваня крізы, бо въ той спосôбъ вытворили у людности пересвѣдченье, що хотять князеви Фердинандови накинути свою волю. За-для того выявилось противъ демонстрантôвъ велике обуренье. Та помимо обуреня частины людности, зôбралась велика товпа передъ комісаріятомъ поліціи, де увязнено студентôвъ. Студентôвъ пущено на волю, однакъ товпа стала дальше напирати на поліцію и довела до того, що поліція стрѣляла. Такожь и въ краю проявились демонстраціи. Въ Татарбазарчику убито одного сторонника Стамбулова, а въ Варнѣ вôдбулись великй зборы противъ Стамбулова.

Новый кабінетъ вже утворивъ и уконституувавъ ся. Д-ръ Стоиловъ обнявъ президентуру и справы внутрѣшнй, Начевичь справы заграничнй и тымчасомъ публичнй роботы, Ґешовъ фінансы, д-ръ Радославовъ судôвництво и тымчасово освѣту, полковникъ штабу Петровъ міністерство вôйны а Тончевъ торговлю и рôльництво.

— —

Новый кабінетъ францускій представивъ ся вчера палатѣ. Президентъ міністрôвъ Діпі заявивъ, що правительство зъ цѣлою енерґіею буде боронити ладу и буде дбати о розвитокъ законодавства въ користь робôтникôвъ. Найголовнѣйшою точкою проґрамы правительства буде фіскальна реформа. Въ політицѣ заграничнôй буде правительство продовжати дотеперѣшну систему. — Сю заяву лишь центръ приймивъ оплесками. — Почалась дискусія надъ интерпеляціею въ справѣ Турпена, про котрого розôйшлась вѣсть, що продавъ свôй вынахôдъ Нѣмеччинѣ. Міністеръ вôйны вôдповѣвъ, що цѣлый патріотизмъ Турпена є комедією. Турпенъ продавъ бувъ правительству рôдъ пікріновои кислоты за $^1/_4$ міліона, а десять мѣсяцѣвъ пôзнѣйше той самый вынахôдъ пôдъ назвою мелініту жертвувавъ заграничнымъ державамъ, отже и Нѣмеччинѣ. По довгôй дискусіи ухвалено приняту правительствомъ резолюцію, котра звучить: Палата вѣрить въ чуйнôсть правительства, що оно буде завсѣгды пильно слѣдити за науковыми вынайденями, що мають служити до народнои обороны. Новому міністерству ухвалено вотумъ довѣря 614 голосами противъ 102.

НОВИНКИ.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** На народный театръ вплынули на руки комітету въ Перемышли такй дальшй жертвы: Зъ пушки на „Бесѣдѣ“ 8 зр. 40 кр. а картове на „Бесѣдѣ“ 3 зр. 15 кр., зъ пушки въ „Народнôй Торговли“ 1 зр. 50 кр.; на руки Вп. п. дир. Цеглиньскои зложили: о. Т. Ярема зô складокъ на „Бесѣдѣ“ 7 зр. 60 кр., о. И. Бурмичь 1 зр., о. Т. Сѣнкевичь деканъ зъ Чернявы 5 зр., о. Сподарикъ парохъ зъ Ярославичь черезъ проф. Малиновского 5 зр.; на руки Вп. п. меценатовои Кормошевои: о. И. Ивасѣвка 10 зр., о. Іос. Лѣсковацкій 1 зр., о. Ст. Онишкевичь 2 зр.; вôдсотки вôдъ „Народнои Торговлѣ“ за 1893 рôкъ 6 зр. 53 кр., — разомъ зъ попередно выказаными комітетъ въ Перемышли зôбравъ **959 зр. 7 кр.** [Славно! — *Ред.*]

— **Вправа мѣшаного хору „Львôвского Бояна“** розпôчне ся нинѣ о 7-ôй годинѣ вечеромъ а не о 9-ôй якъ було вчера хибно заповѣджене.

— **Зъѣздъ товарискій** бувшихъ ученикôвъ академичнои ґімназіи, котрй въ р. 1894. зложили испытъ зрѣлости, вôдложеный на мѣсяць вересень, о чôмъ повѣдомляє всѣхъ интересованыхъ — *Комітетъ.*

— **Зъ Олеська пишуть намъ:** Зъ такою самою величавостію, якъ въ катедральнôй церкви въ Станиславовѣ (о чôмъ згадано въ ч. 106 „Дѣла“ въ новинкахъ) вôдправляє тутешный парохъ о. Пашковскій зъ сотруднакомъ о. Алекс. Левицкимъ що-денно маєве богослуженье (зване тутъ маѣвкою) при незвычайнôмъ здвизѣ народу, котрый горне ся послухати гарныхъ проповѣдей о. Левицкого. Въ будни днѣ буває около двѣста людей, а въ недѣлѣ и свята повна церковь. Се знакъ, що нашъ нарôдъ побожный и умѣє оцѣнити трудъ ревного свого душпастиря.

— **На засѣданю рады мѣста Львова** дня 31 н. ст. мая поставивъ д-ръ Шараневичь внесенье, щобы школу им. Шашкевича перенести зъ улицѣ Городецкои до середины мѣста. Бесѣдникъ зазначивъ, що помѣщенье сеи школы въ будынку мѣскôмъ, котрый не вôдповѣдає вымогамъ шкôльнымъ, причинило ся до зменшеня фреквенціи въ тôй школѣ, до котрои ходили перше дѣти зъ цѣлого мѣста. Отже зарядъ школы и учителѣ про или бесѣдника, щобы пôднѣсъ сю справу въ радѣ мѣскôй и просивъ о вôдповѣднѣйшій будынокъ. Бесѣдникъ надѣє ся, що рада мѣска прихилить ся до сего жаданя и поладить справу ще передъ початкомъ 1894/5 року шкôльного. — Се внесенье пôдперло 15 радныхъ а рада мѣска має его реґуляміново трактувати.

— **Смерть рабіна чудотворця.** Зъ Гусятина пишуть, що померъ тамъ по кôлькамѣсячнôй недузѣ рабінъ „цадикъ“ Мотьо Фрідманъ въ 60-ôмъ роцѣ житя. Мѣжь жидами хасидами не лише гусятиньскими, але й замѣсцевыми мавъ Фрідманъ незвычайну повагу и число его приклонникôвъ було великаньске. До него приходили жиды за порадою зъ усѣхъ сторôнъ, а сй вôдвѣдины приносили єму царскй доходы. Фрідманъ бувъ чоловѣкъ розумный и образованый, знаменитый знатокъ всѣхъ тайнъ талмуда, а въ справахъ спôрныхъ вѣроисповѣдныхъ уважали его жиды за найвысшу повагу. Величезныхъ своихъ доходôвъ уживавъ помершій головно на добродѣйнй цѣли а въ пишно устроенôй палатѣ бувъ що день накрытый стôлъ для кôлькадесять осôбъ бѣдныхъ и заможныхъ. Бôльшй выдатки рабіна покрывали охотно его богатй приклонники. Коли минувшого року ѣхавъ зъ женою до купелѣвъ, мавъ коло себе 8 осôбъ, що становили нѣбы двôръ его. Такій побутъ рабіна въ купеляхъ коштувавъ 15.000 зр. Коли теперь занедужавъ спроваджено найлѣпшихъ и найдорожшихъ лѣкарѣвъ. — Обчислено, що послѣдна недуга помершого рабіна, що тревала близько 3 мѣсяцѣ коштувала 80.000 зр. Рабіна похоронено 4 годины по смерти о $4^1/_2$ годинѣ рано, що на поглядъ хасидôвъ єсть великою почестію и щастьемъ, бо душа може скорше дôстати ся до неба. Наслѣдникомъ рабіна буде 30 лѣтный его сынъ.

— **Огнѣ.** Передвчера були у Львовѣ два пожары. Згорѣла касарня кôнноты на Замарстиновѣ о 12 ôй годинѣ въ ночи и шопа огородника Кайзера за рогаткою Замарстинôвскою о годинѣ 2-ôй пополудни.

— **Самоубійство подружя.** Найвысшій трибуналъ у Вѣдни займавъ ся оногды справою, що спонукала минувшого року старшихъ супругôвъ Освальдôвъ въ Ряшевѣ до самоубійства. Справа була така: При 16-ôмъ полку гузарôвъ въ Ряшевѣ служивъ рушникарь Константинъ Освальдъ. Въ войсковôй службѣ бувъ вже 33 роки и все тѣшивъ ся поважаньемъ настоятелѣвъ и товаришѣвъ за для своєи честноты. Зъ жѣнкою мешкавъ въ полковыхъ баракахъ. Коло него въ тôмъ самôмъ бараку мешкавъ властитель полковои кантины, Герцберґъ, зъ двома дочками. Въ початкахъ 1892 року почала одна зъ нихъ, Ройза, красти грошѣ вôтцеви зъ кантины и давала ихъ переховувати Освальдовôй, що нѣчого не знала про ихъ походженье. — Кôлька тыжднѣвъ пôзнѣйше прийшла до панѣ Освальдовои трета дочка Герцберґа, Ґустава, выхрещена — жѣнка вахмітра Дере — и вôдобрала всѣ зложенй сестрою ощадности. Освальдъ дôзнавши ся о тôмъ, що жѣнка переховує чужй грошѣ, заборонивъ ѣй сего и повѣдомивъ Герцберґа, що дочка переховує у жѣнки грошѣ. Ажь теперь дôзнавъ ся Герцберґъ, що дочки обкрадали его вже вôдъ довшого часу. Ройза признала ся до всего и заявила, що выбрала зъ касы вôтця около 1000 зр. Герцберґъ не зробивъ нѣчого дочцѣ, лише загрозивъ Освальдамъ, що выдасть имъ процесъ о помаганье дочцѣ въ крадежи, єсли не вôддадуть єму тыхъ 1000 зр., що зложила у нихъ Ройза. Хочь Освальды були цѣлкомъ невинни, бо не знали нѣчого зъ-вôдки походять грошѣ и хочь зô зложеныхъ Ройзою грошей не лишило ся у нихъ нѣ крейцаря, бо все забрала трета дочка Герцберґа, Ґустава Дере, то однако, щобы оминути скандалу дали Герцберґови 200 зр., а Ґустава вôддала єму 300 зр. Тогдѣ выставивъ Герцберґъ Освальдови письменне заявленье, що не має до него нѣякихъ претенсій. Тымчасомъ дочки Герцберґа розголосили, що зложили у Освальдôвъ не 1000 але 3000 зр. и Герцберґъ причепивъ ся зновъ Освальда та загрозивъ єму процесомъ, єсли не заплатить єму сихъ грошей. Освальды, що не мали маєтку, попали въ наслѣдокъ погрозъ лакомого жида въ таке роздразненье, що не могли спати по ночахъ, а вкôнци вôдобрали собѣ житье. Въ полишенôмъ листѣ заявили, що рѣшили длятого умерти, бо не могли довше терпѣти напастей Герцберґа. На основѣ сего листу зарядивъ судъ ряшѣвскій доходженье карне противъ Герцберґа а по переведенôй розправѣ засудивъ его за вымушенье на пôвтора року тяжкои вязницѣ. Противъ того засуду внѣсъ Герцберґъ жалобу неважности — Оногды розбиравъ сю справу найвысшій трибуналъ и по розправѣ вôдкинувъ жалобу неважности и затвердивъ засудъ першои инстанціи. — Теперь внѣсъ Герцберґъ вôдкликъ зъ причины за высокого — якъ думає — вымѣру кары.

— **Зъ причины надходячои выставы** и сподѣваного зъѣзду гостей до Львова, стягає ся зъ усѣхъ сторôнъ множество всѣлякихъ волоцюгôвъ и злодѣѣвъ въ надѣѣ на добрый заробокъ. Въ виду того розвинула дирекція поліціи якъ найбôльшу енерґію, щобы увôльнити публику о скôлько можна вôдъ тои язвы. Въ послѣдныхъ дняхъ арештували аґенты поліційнй кôлькадесять индивідуѣвъ.

— **Самоубійство.** Въ селѣ Романештахъ на Буковинѣ вôдобравъ собѣ житье жандармъ Стефанъ Солонаръ. Причиною самоубійства бувъ страхъ передъ карою.

— **Землетрясенье въ полудневôй Америцѣ.** Про страшне землетрясенье въ Венецуели пише американьскій „Геральдъ“: Мѣста Меріда, Ляґунілясъ, Чіґуаранъ и Ст. Гуанъ цѣлковито збуренй страшнымъ землетрясеньемъ, котре дало ся чути дня 28 цвѣтня о 11-ôй годинѣ въ ночи. Многй иншй мѣсцевости знищенй. Трясенье землѣ протягнуло ся на захôдъ ажь до Колюмбіи. Пôсля обчислень мало упасти жертвою катастрофы 10.000 людей. Повномочникъ Сполученихъ Державъ въ Каракасъ донѣсъ свому правительству, що найбôльше потерпѣла пôвнôчно-захôдна часть Венецуелѣ, де знищенй мѣста Еґідо, Меріда и иншй поменшй мѣсцевости. Найбôльшимъ зô знищеныхъ мѣстъ була Меріда, положена 330 миль на захôдъ вôдъ столицѣ Венецуелѣ, Каракасъ. Меріда мала 12.000 мешканцѣвъ и вже другій разъ навѣщена такимъ страшнымъ нещастьемъ. Передъ землетрясеньемъ въ 1812 роцѣ була Меріда найбôльшимъ мѣстомъ Венецуелѣ. По тôй катастрофѣ вôдбудовано єи и она постепенно повернула до давнѣйшого розвитку. Въ Мерідѣ бувъ осѣдокъ епископа и величава катедра; такожь уважано се мѣсто за головный осѣдокъ деревнього промыслу Америки полудневои. Землетрясенье, яке теперь навѣстило Венецуелю и Колюмбію, належить до найсильнѣйшихъ такихъ катастрофъ. Послѣдна катастрофа подôбныхъ розмѣрôвъ лучила ся передъ кôлькома лѣтами въ Япанѣ, де такожь стратило житье кôлька тысячѣвъ людей. Передъ десятьми-жь лѣтами въ часѣ землетрясеня на Явѣ запавъ ся въ море вульканічный островець Кракатоа и тогдѣ погибло 10.000 людей.

— **Дрôбнй вѣсти.** Віцепрезідентъ краєвои рады шкôльнои д-ръ Бобжиньскій повернувъ зъ Ярослава, де візитувавъ тамошну ґімназію и школы народнй.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщує: Змѣна дотеперѣшного назвища стаціи „Альтъ-Лямбахъ“ на „Стадль-Паура“. Дотеперѣшне назвище положенои при шляху Лямбахъ-Ґмунденъ стаціи „Альтъ-Лямбахъ“ буде зъ днемъ 1 червня 1894 змѣнене на „Стадль-Паура“.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 1 червня. Д-ръ Векерле лишить ся тутки ще кôлька днѣвъ. Єго димісію уважають за неминучу. — Пôсля Polit. Corr. зôрванй дипльоматичнй вôдносины мѣжь Францією и Испанією будуть приверненй.

Будапештъ 1 червня. На граници сербскôй въ полудневыхъ угорскихъ комітатахъ мають звиватись емісаріи Караджорджевича за однымъ выслано гончй листы.

Бѣлградъ 1 червня. Пашичь має задержатись въ переѣздѣ у Вѣдни, почôмъ выѣде до Бѣлграду. — Въ кôлькохъ мѣсцевостяхъ не хотѣли радикальнй репрезентаціи громадскй оголосити королѣвского указу о знесеню конституціи.

Римъ 1 червня. Експльодувало двѣ бомбы, одна передъ будынкомъ судôвництва, друга передъ палатою міністерства вôйны. Не раненый нѣхто.

Парижь 1 червня. Заграничнй дневники не вѣщують новому кабінетови довгого истнованя.

Петербургъ 1 червня. На границя фінляндскôй зловлено кôлькохъ людей, що хотѣли перепачковувати динамітъ.

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои години пополудни. 178 11—15

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои. 188 13—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевлеихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. н. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Пушки до перевоженя молока зъ герметичнымъ замкненьемъ, объему: 1, $1^1/_2$, 2, $2^1/_2$, 3, 4, 5, шт. зр. 1 70, 1·85, 2, 2·20, 2·40 2 70, 3 8, 10, 15, 20 25 и 30 літрôвъ 4, 4·75, 5·75, 6 25, 7 и 8 зр. 4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ“ рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнй.

Поручає фірма

Болеславъ Цябульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ у Львовѣ, готель Францускій.

Штуки пробнй высылає ся вôдворотною почтою 196 4—12

Рôкъ заснованя 1837.

Капы на лôжка и столы

коцы, матеріи на мебкѣ, портіеры, занавѣси бѣлй и кремовй, диваны анґлійскй хôдники, капы трикотовй, пиковй, бавовнянй, плюшевй бѣлй и барвистй въ найбôльшôмъ выборѣ

поручає найдешевше

МАҐАЗИНЪ

І. Дрекслера и Сынôвъ

Львôвъ, площа Капітульна ч. 2

Цѣнники и пробки на жаданье. 180 1—3

Рôкъ заснованя 1837.

Въ Станиславовѣ

має пôдписаный на продажь въ великôй скôлькости розсаду яринну и цвѣтову.

КАПУСТА бравншвайґска, кôнчаста нѣмецка, тверда синя, волоска в асна и пôзна, бруксельска копа по 10 кр.

ЛОБОДА, бруковь, поры, копа по 6 кр.

ЦИБУЛЯ цітавска по 8 кр.

СЕЛЕРЫ 12 кр. копа, помидоры штука 1 кр.

ВЕРБЕНЫ копа 40 кр., левконіи 50 кр. а иншй роды по 20 кр. копа, въ найлѣпшôй якости

поручає 185 5—5

А. ШМІДТЪ.

Одинъ мужчина (Русинъ) глядає посады писаря громадского въ двохъ зъ собою сусѣдуючихъ честныхъ и лише сѣльскихъ громадахъ (де провадить ся взôрцева господарка громадска) зъ вôдповѣдною платнею (задоволить ся, єсли одержить 400 зр.) Зголошеня належить надсылати на адресу **Н. Н. Жидачѣвъ post. rest.“** 192 2—3

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣннй

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 24—30

БРИ-

ТВЫ швайцарскй и англійскй, ремѣнцѣ и мармурки пензлѣ и всякй приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужеското, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 32—36 4851

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качеровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординує при ул. Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9—12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 передполуднемъ. 124 4—4

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 72—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

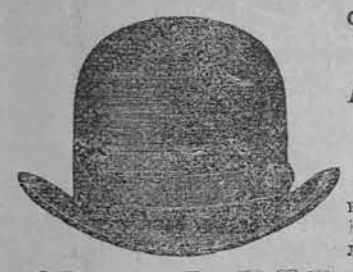

Фабрика капелюхôвъ и циліндрôвъ пôдъ фірмою:

Антôнъ Кафка

перше А. КОЖЕЛЮЖЕКЪ

у Львовѣ, Ринокъ 29,

вôдъ стороны Єзуитôвъ Театральна 12 (переходна каменица Андріольского) поручає на сезонъ весняный

КАПЕЛЮХИ И ЦИЛІНДРЫ

власного выробу въ наймоднѣйшихъ фасонахъ и краскахъ по найнизшихъ цѣнахъ, якъ такожь капелюхи и циліндры фабрикъ Габіґа и Плеса У Вѣдни въ великôмъ выборѣ капелюхи въ рôзныхъ краскахъ по 5 зр., а циліндры цѣлкомъ легкй по 9 зр. Такожь капелюхи мягкй, неперемакаючй т. зв. Льоденъ зъ фабрики Антона Піхлера въ Градци „Шапокляки“ атласовй и рипсовй въ великôмъ выборѣ. Приймає капелюхи, циліндры до вôдновлюваня. 209 1—2

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлй суконнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 72 25—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою францускогo.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИГНАТЫ КАСОВИ̂

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячи̂ ся въ обѣгу **5% асигнаты касови̂ зъ** 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентовани̂ по 4½% вôдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае стари̂ польски̂ сильни̂ горѣвки, дуже добри̂ розолісы, лікеры, румы правдиви̂ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ьраєви̂ спеціяды якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєвани̂ и одиноко правдиви̂ єсли зъ нашои фабрики спроваджени̂.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 87—104

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 78 зр. IIа по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стаціи зелѣзничои. 4038

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ працъ малярскихъ, украшае церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и инши̂ рѣчи. Принимае рѣзьбарски̂ роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлюе всякои величины церковни̂ образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побôльшуе зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторіи реставруе всяки̂ старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячи̂ въ кругъ працъ малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 2—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Кракôвска число 20.

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто 4¾ клґ. **оплачени̂ до кождои стаціи почтовои въ краю.**

Цейльонъ грубозернис.	зр.	10·80
„ середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9·60
Ґватемаля	„	9·20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Збôрка маєва зъ року 1893.

½ клґ. Конго	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „	„	2·80
„ „ Меляжъ de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Меляжъ de Moscou безъ коробокъ	„	3·80
„ „ Имперіяль	„	5·—
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1·50

поручае 15 19—22

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключени̂ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысши̂ сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всяки̂ поясненя подають Аґенты, установлени̂ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 126-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробницъ, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нынѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необôзнаного дѣйстно добри̂ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства. 4095

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Стація зелѣзницѣ МУШИНА-КРИНИЦЯ зъ Кракова 8 год. „ Львова 12 „ зъ Буда-Пешту 12 „

Ц. к. Заведенье жерельне

КРИНИЦЯ

(въ Галичинѣ).

Въ мѣсци: почта 3 разы денно телеграфъ, аптика.

найобильнѣйша щава зелѣзиста

Положенье гôрске въ Карпатахъ 590 метр надъ пов. моря.

Вôдъ стаціи зелѣзничои година дороги битои, знаменито удержанои.

Средства лѣчничи̂: По-при кліматични̂ услôвя, купелѣ зелѣзисти̂, дуже обильни̂ въ ґазъ кислоты углянои, огрѣвани̂ методою Шварца (въ р 1893 выдано ихъ 36.000).

Купелѣ боровинови̂, парою огрѣвани̂ (въ р. 1893 выдано ихъ 13 500).

Купелѣ ґазови̂ зъ чистого квасу угляного

Заведенье гідропатичне пôдъ управою спеціяліста д-ра Г. Еберса [въ р 1893 выдано процедуръ гідропатичныхъ 32.000].

Питье водъ мінеральныхъ мѣсцевыхъ и заграничныхъ, жентиця, Кефиръ, ґімнастика лѣчнича.

Лѣкарь заведеня жерельного д-ръ Л. Конфъ цѣлый сезонъ постôйно ординуючій.

Крôмъ того 12 лѣкарѣвъ вôльно практикуючихъ.

Проходы: Великій паркъ сосновый, знаменито удержаный.

Близши̂ и дальши̂ прогульки въ прегарни̂ Карпаты

Мешканя: Понадъ 1500 комнатъ зъ комфортомъ умебльованыхъ, зъ постелею и услугою, дзвôнками електричными и печами.

Костелъ католицкій и церковь. Величавый **Дôмъ жерельный**, кôлька реставрацій, кôлька пансіонатôвъ приватныхъ, молочарнѣ, цукорнѣ.

Музика купелева: пôдъ управою А. Вроньского вôдъ **21 мая.**

Постôйный **театръ**, концерты. — **Фреквенція** въ р. 1893 4600 осôбъ. — **Сезонъ вôдъ 15 мая до 30 вересня.**

Въ маю, червни и вересни цѣны купелѣвъ мешканя и стравъ въ головнôй реставраціи знижени̂

Розсылка воды мінеральнои: вôдъ цвѣтня до падолиста, склады у всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ въ краю и за границею.

Въ мѣсяци липни и серпни убогимъ нѣякои пôльги якъ на пр увôльненье вôдъ таксъ жерельныхъ и т д. не будуть даватись. 170 3—6

На жаданье удѣляе выяснень

Ц. к. Заведенье жерельне въ Криници.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много наши̂ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтни̂ и осѣнни̂** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôдни̂ порученя и безъ всякои конкуренціи суть ти̂ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни̂ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, руканичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсôвъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѣ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 3·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкоры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальони̂ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронкови̂ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки̂ за провінціи надсыланѣ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

48 5 59—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды поспѣшни̂		особови̂		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. ¹/₆ до ³⁰/₉)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	[illegible]19	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ ¹⁰/₇ включно до ³⁰/₈)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	поѣзды поспѣшни̂		особови̂		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ ¹/₆ включно до ³⁰/₉)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{30}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	1^{01}	10^{17}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{20}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета и С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{50}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ ¹⁰/₇ включ. до ³⁰/₈)	—	—	—	9^{10}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-ѣзды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{42}	—	—

*) Годины печатани̂ грубымъ черенками означують пору ночну вôдъ годины вечернôй до годины 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаваня черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державни̂ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4930

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Балей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 114. Львôвъ, Субота 21 мая (2 червня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платня у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

„Буковина“, „Народна Часопись“ и „Правда“ о політицѣ рускôй на тлѣ своихъ справоздань зъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“.

I.

Читателѣ нашй пригадують собѣ недавну статью „Дѣла“ звернену до черновецкои часописи „Буковины“ зъ щирою порадою, щобъ она такъ поступала супротивъ політики народовцѣвъ галицкихъ якъ мы поступаємо супротивъ політики народовцѣвъ буковиньскихъ, т. є. щобы высказуючи свôй судъ о галицко рускихъ справахъ або информуючи своихъ читателѣвъ про справы галицкй дописями зъ Галичины, заховувала обєктивнôсть. До такои порады „Буковинѣ“ спонукало насъ становище тои часописи заняте остатными часами, особливо-жь умѣщене въ нѣй справозданье про загальнй зборы львôвскои „Народнои Рады“ — якъ мы мусѣли сказати: „на-скрôзь тенденційне, а въ великôй части и брехливе“. А такого поступованя „Буковины“ мы не могли собѣ инакше пояснити, якъ „політикою буковиньскою“, тымъ бôльше, що зворотъ той въ „Буковинѣ“ наставъ на якійсь часъ передъ заименованьемъ посла Пѣгуляка членомъ буковиньскои краєвои рады шкôльнои, але-жь хочь и якъ мы вырозумѣлй на спеціяльнй вôдносины буковиньскй, такъ маємо право жадати и вôдъ орґану народовцѣвъ буковиньскихъ, щобы бувъ вырозумѣлый на вôдносины галицкй. Взагалѣ-жь мы вôдозвались до „Буковины“ зовсѣмъ приязно, выразно зазначуючи, що забираємо слово „въ интересѣ справы рускои въ обохъ краяхъ, въ интересѣ гармоніи и братньои любови мѣжь сынами однои матери“.

На сю статью нашу насампередъ дзявкнула „Народна Часопись“, а вôдтакъ вôдповѣла и „Буковина“.

„Народна Часопись“ добачила въ нашôй статьѣ — risum teneatis! — „робленье дальшого заколоту межи Русинами и ширенье роздору мѣжь ними“, отже она, „видячи, куда оно йде, не може мовчати: нехай буковиньскй Русины знають, що ще не всѣ Русины въ Галичинѣ такъ танцюють, якъ хтось тамъ въ „Дѣлѣ“ заграє“. Хто-жь то такъ не танцює, якъ заграють въ „Дѣлѣ“? Просимо заглянути на третью сторону кождого нумеру „Народнои Часописи“ и прочитати: „За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій“. А хто-жь той панъ — Адамъ Креховецкій? То c. k. starosta, редакторъ урядовои Gazet-ы Lwowsk-ои, Полякъ, супротивъ Русинôвъ шовіністъ, якъ видко зъ єго періодичныхъ статей мѣщеныхъ въ Czas-ѣ пôдъ заг. „Z obozu ruskiego“. Що вôнъ не танцює такъ, якъ хтось заграє въ „Дѣлѣ“, се зовсѣмъ зрозумѣло. Але може хтось замѣтити, що п. Креховецкій має субститута въ „Народнôй Часописи“ — Русина п. Кирила Кахникевича. Правда, але-жь чи можна навѣть подумати, щобы той субститутъ мôгъ танцювати инакше, якъ п. Креховецкій? Що сего навѣть подумати годѣ, то нѣхто й не подивує, що „Народна Часопись“ на згадану нашу статью заразъ дзявкнула... Ну, нехай собѣ, она мусить!

Мы ждали на вôдповѣдь „Буковины“. И якъ же выпала тая вôдповѣдь? Дуже сумно! Замѣсть узнати нашу щиру пораду, „Буковина“ комічно загороѣжилась и ще дальше посунулась въ своѣй на всякій спосôбъ дуже нерозумнôй тактицѣ.

„Здаєть ся, абы выконати ухвалу загальныхъ зборôвъ Народнои Рады, що лишь той може называти ся Русиномъ, хто иде зъ Романчукомъ, накинулось [!] „Дѣло“ на буковиньскихъ народовцѣвъ и на „Буковину“ за те, що вони смѣли якъ до-теперь такъ и по тôй ухвалѣ явно выступати противъ політики Романчука“ — каже „Буковина“.

Отже насампередъ неправда, щобы загальнй зборы „Народнои Рады“ ухвалили, що „лишь той може называти ся Русиномъ, хто иде зъ Романчукомъ“. Зборы рѣшили, що „лишь тыхъ послôвъ уважають репрезентантами и речниками народного руского сторонництва, котрй пôйдуть дорогою вказаною пос. Романчукомъ“. А то чей-же рôзниця! Отже cui bono „Буковина“ фальшує ухвалу загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“? Коли-жь не було такои ухвалы зборôвъ, яку „Буковина“ лише сфінґувала, то й „Дѣло“ не могло писати своєи статьѣ на те, щобы „выконати“ ухвалу, якои не було, анѣ не заперечило „Буковинѣ“ „явно выступати противъ політики Роуанчука“, а просило тôлько о обєктивнôсть, то значить, щобы „Буковина“ не воювала фальшованьемъ фактôвъ. „Дѣло“ прецѣнь скôнчило свою статью выразнымъ застереженьемъ: „Не хочемо тымъ сказати, щобы „Буковина“ не смѣла высказувати свого суду о галицко-рускихъ справахъ або информувати своихъ читателѣвъ про справы галицкй дописями зъ Галичины — таке жаданье було бы дивовижою — але-жь въ такихъ выпадкахъ маємо право жадати обєктивности“. То була тенденція нашои статьѣ, а „Буковина“ у вôдповѣди намъ — пôсля своєи методы зъ часу т. зв. „найновѣйшого курсу рускои політики“ фальшує и тую выразно зазначену тенденцію нашои статьѣ, коли пише: „...нѣхто не може заперечити намъ обговорювати поступованье и політику народовцѣвъ галицкихъ и сего права мы не зречемо ся помимо завôзваня Дѣла не мѣшати ся въ справы галицкй, помимо знанои вже ухвалы „Народнои Рады“. А мы-жь самй прецѣнь сказали, що жадати чогось такого вôдъ „Буковины“ було бы дивовижою, а ходить лишь о обєктивнôсть! Хиба може „Буковина“ думає, що мѣшати ся ѣй въ галицкй справы „обєктивно“ — то рôвнає ся вже запереченю самого права „мѣшати ся“?

Має рацію „Буковина“, коли чинить намъ докôръ, що мы не пôддавали критицѣ статей єи вôдъ часу т. зв. „найновѣйшого курсу рускои політики“ ажь до справозданя єи зъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“, але мы не чинили того не тому, що „не такъ легко було збити єи арґументы розумовй“, а длятого, що думали: чей-же самъ хôдъ справъ у Галичинѣ зрефлектує „Буковину“. Длятого мы ще навѣть зъ нагоды єи справозданя зъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“ вôдозвались до неи лише загально зъ щирою порадою, хочь тото справозданье могло — якъ мы сказали — лишь „огôрчити кождого щирого народовця“.

„Буковина“ у вôдповѣди намъ каже, що она свому справоздавцеви, высланому умысне зъ Черновець на зборы, вѣрить цѣлковито и єго справозданье найшла, порôвнавши єго зъ справозданьемъ „Дѣла“, обєктивнымъ и вѣрнымъ. Очевидно, вѣры „Буковинѣ“ и справоздавцеви єи не маємо права вôдоймати, але въ додатку ще й мусимо позавидувати ѣй сприту, зъ якимъ перевела порôвнанье свого справозданя зъ справозданьемъ „Дѣла“, абы своє справозданье знайти обєктивнымъ и вѣрнымъ!

Отже мы скажемо, що о вѣрности справозданя „Буковины“ не може бути й бесѣды, бо цѣле справозданье єсть властиво лишь полємікою зъ деякими вырваными реченямо посла Романчука або д-ра Олесницкого; досыть сказати, що справоздавець не подавъ навѣть ухвалъ зборôвъ! Бôльше вже може бути бесѣда о „обєктивности“ справозданя и мы тую „обєктивнôсть“ покажемо бодай на кôлькохъ примѣрахъ.

Справоздавець „Буковины“, описуючи зôбранье и констатуючи, що кромѣ посла Романчука були ще послы д-ръ Савчакъ, Барвѣньскій и Вахнянинъ [п. Гурика чомусь не довидѣвъ!], каже дальше: „Прикро мусѣло вражати, що въ такъ важнôй хвили бôльша часть рускихъ послôвъ галицкихъ вôднеслась до пытаня: яка має бути політика народна, зовсѣмъ апатично Чи не мають передъ собою ясно вытыченои дороги, чи не мають вôдваги выступити явно зъ своими думками передъ руску суспôльнôсть? Чи може думають, що шкода ходу до пустого роду, що шкода кождого слова тамъ, де рѣшає пристрасть, самолюбство и т. д.? И то була-бъ рація, але власне середъ розгуканыхъ филь пристрасти треба имъ высоко и явно держати прапоръ народный и лятизимну воду на розгорячени̂ головы“.

Поминаємо квестію, яку то „бôльшу часть рускихъ послôвъ галицкихъ“ хотѣвъ справоздавець „Буковины“ бачити на зборахъ „Народнои Рады“ — мабуть пп. Охримовича, Мандичевского и Пôдляшецкого, бо лише тй нинѣ спôльно зъ пп. Барвѣньскимъ и Вахняниномъ держать „высоко и явно прапоръ народный“ пôсля розумѣня „Буковины“ — а звертаємо увагу нашихъ читателѣвъ лишь на той проявъ „обєктивности“ справоздавця, що вôнъ загалъ членôвъ „Народнои рады“ прозыває „пустымъ родомъ“, до котрого шкода ходу; загалови членôвъ „Народнои Рады“ инсинуує „пристрасть, самолюбство и т. д.“ и каже, що для такихъ „пристрастныхъ, самолюбôвъ и т. д.“ шкода кождого слова; имъ якась „бôльша часть послôвъ“ має „ляти зимну воду на розгорячени̂ головы!“ И то має бути „обєктивнôсть“? Нѣ! мы то смѣло можемо назвати брутальствомъ — и глубоко сожалѣємо, що въ такій нужденный спосôбъ може вôдзывати ся орґанъ буковиньскихъ народовцѣвъ про загальнй зборы політичного товариства народовцѣвъ галицкихъ. Того рода „розумовй арґументы“ буковиньско-народовецкого орґану — признаємо — „не такъ легко збити“, — треба всѣмъ тымъ членамъ „Народнои Рады“, що ухвалили резолюціи, пôддатись декретови „Буковины“, що они „пустый рôдъ“, що кождый зъ нихъ „пристрастникъ“, „самолюбъ“ и т. д.

Перше мѣсце въ тôмъ „пустôмъ родѣ“, розумѣє ся, належить послови Романчукови и д-рови Олесницкому. До нихъ то особливо вôдносять ся зацитовани̂ „Буковиною“ слова Шевченка: „Доборолась Украина до самого краю!“

Пôсля справозданя „Буковины“: „Романчукъ вôддавъ нашу національну самостôйнôсть москвофіламъ на поталу“, — „д-ръ Олесницкій говоривъ якъ загорѣлый шовіністъ а навѣть ображавъ въ спосôбъ неприличный“ [не диво: зъ „пустого роду!“], — „въ галицко-рускôй політицѣ теперь ведуть рей академики“, а тй львôвскй академики то якась дичь африканьска, — засѣвши ґалєрію, они промовы тыхъ членôвъ, котрй не числять ся до „пустого роду“, перебивали „иронічными приплескуванями та криками, думавъ бы-сь, що ты не въ европейскôмъ мѣстѣ на поважныхъ зборахъ, а мѣжь дикими людьми въ Африцѣ“...

Отсе кôлька примѣрôвъ зъ „вѣрного“ и „обєктивного“ справозданя „Буковины“ про загальнй зборы „Народнои Рады“. Полишаємъ же теперь до осуду кождого Русина-народовця: чи мали мы право до щирои дружньои порады „Буковинѣ“, щобъ она схотѣла бути въ справахъ галицкихъ народовцѣвъ обєктивною, и чи мала она рацію не то не послухати нашои порады, але ще й гороѣжитись та за хлѣбъ вôддавати каменемъ?!

Деякй властивй „розумовй арґументы“ орґану буковиньскихъ народовцѣвъ постараємось розôбрати въ дальшôмъ уступѣ сеи статьѣ.

Дімісія Векерлього.

Въ четверъ явивъ ся президентъ угорского кабінету д-ръ Векерле четвертый разъ на авдієнціи у цѣсаря, щобы выслухати рѣшень короны що-до ґарантій конституційныхъ, якъ названо поименованье новыхъ членôвъ угорскои палаты маґнатôвъ, щобы дôстати бôльшôсть потрѣбну до ухвалы закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ. Д-ръ Векерле вразъ зъ цѣлымъ кабінетомъ обстававъ при дімісіи на случай не запорученя „ґарантій“. Цѣсарь не давъ рѣшучои вôдповѣди, а що не пытавъ д-ра Векерлього про єго гадку що-до єго наслѣдника, то и думано загально, що цѣсарь не прийме дімісіи.

Тымчасомъ покликавъ цѣсарь до „бурґу“ бана хорватского ґр. Кинъ-Гедерваріого на пятницю. Банъ явивъ ся въ пятницю о 11-тôй год. рано у цѣсаря и цѣсарь поручивъ єму місію зложити новый кабінетъ. Рôвночасно повѣдомлено Векерлього, що може явитись на авдієнціи мѣжь 1 а 3 тою годиною. Коли Векерле станувъ передъ цѣсаремъ, цѣсарь повѣдомивъ єго, що дімісія цѣлого кабінету принята, та що банъ хорватскій пôднявъ ся зложити новый кабінетъ. Заразомъ додавъ цѣсарь, що надѣє ся вôдъ Векерлього и ліберального сторонництва пôдпоры при зложеню нового кабінету. Векерле поклонивъ ся и авдієнція скôнчила ся.

О год. 4-тôй выѣхали Векерле и банъ до Будапешту, але кождый окремо. Першій, щобы повѣдомити ліберальне сторонництво про ситуацію, другій, щобы зачати акцію. Вѣсть про принятье димісіи наспѣла до Будапешту о $3^1/_2$ по полудни, а сейчасъ выдано надзвычайнй додатки до ґазетъ и розлѣплено по мѣстѣ плякаты, взываючй до маніфестацій для Векерлього, котрый прибуде о 9-тôй вечеромъ.

И справдѣ вечеромъ на двôрци зôйшло ся до 10.000 осôбъ. Векерлього повитали послы ліберального сторонництва, а товпа кричала „eljen!“ На площи Вайценъ выпрягла товпа конѣ вôдъ повозу Векерлього и такъ завезено єго до клюбу ліберального сторонництва. Тамъ наступило торжественне повитанье, голоснй eljen и промова бар. Подманічкого, презеса лібералôвъ. Векерле вôдповѣдаючи, заявивъ, що свою місію совѣстно выповнивъ, а подавъ ся зъ цѣлымъ кабінетомъ до дімісіи, бо не мôгъ дôстати вôдъ короны повныхъ „ґарантій“ для переведеня проґрамы лібералôвъ, — хочь — додавъ — проґрама завдяки конституційному пересвѣдченю короля вповнѣ забезпечена. Вôдтакъ въ дальшôй розмовѣ сказавъ Векерле, що король згодивъ ся, щобы правительство въ имени короны заявило, що она уважає предложеня церковно-політичнй яко політичну необходимôсть, але не хотѣвъ король згодити ся на порѣшенье справы при помочи именованя новыхъ членôвъ палаты маґнатôвъ. Близшй вѣсти про цѣлу справу обѣцявъ Векерле подати сторонництву ліберальному на спеціяльнôй конференціи.

Демонстраціи передъ клюбомъ тревали ще досыть довго и ажь бар. Подманічки дякувавъ товпѣ зъ вôкна.

Банъ хорватскій бар. Кинъ-Гедерварі родомъ зъ Баваріи, а хочь належить до сторонництва ліберального и на тôмъ сторонництвѣ опре свôй кабінетъ, то все таки ліберальнй реформы пôйдуть поволѣйше, а навѣть — якъ говорять — може удасть ся церковно-політичнй предложеня вôдложити ad calendas graecas.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, пятничнôмъ, засѣданю палаты послôвъ комісія промыслова складала справозданье зъ своихъ нарадъ що-до вôдносинъ въ моравско-шлезкихъ копальняхъ и поставила такй внесеня:

1) Приймає ся до вѣдомости справозданье правительства (котре зложивъ міністеръ Бакегемъ и котре мы свого часу оповѣстили) що-до подѣй якъ въ моравско-шлезкôй, такъ въ Фалькнôвскôй области копалень угля.

2) Поручає ся правительству розважити:

Утворити зъ моравско-шлезкои области копалень угля безъ огляду на границю краю одинъ районъ поліційный и въ тôй цѣли придѣлити одному орґанови поліційному урядову оселю въ моравскôй Остравѣ, котрый пôдлягавъ бы краєвому правительству въ Опавѣ, и поручити єму ширшій обсягъ дѣланя (примѣромъ що-до рѣшеня права зборôвъ и товариствъ, що-до мельдованя, кримінально-поліційныхъ аґендъ, публичнои безпечности, о скôлько се стоить въ звязи зъ робôтничимъ населеньемъ.)

3) Перевести выбôръ зъ 18-охъ членôвъ складаючои ся комісіи гôрничои, котрôй придѣлено бы намѣрене справозданье правительства що-до господарскихъ вôдносинъ робôтничихъ высше згаданыхъ областей копалень угля, такожь тй всѣ аґенды, котрй вôдносять ся до гôрництва и були придѣлени̂ комісіи промысловôй до нарадъ, дальше та комісія має на основѣ высше згаданого справозданя правительства що-до господарскихъ вôдносинъ робôтникôвъ, якъ такожь евентуально на основѣ дальшихъ розслѣдôвъ розважити пытаня що-до часу працѣ при гôрництвѣ, маґазинôвъ зъ средствами до житя, що-до вôдносинъ мешкань, братскихъ касъ и инспекціи гôрничои и предложити палатѣ о скôлько можна скоро вôдповѣдни̂ предложеня.

Надъ справозданьемъ комісіи промысловои вывязала ся дискусія.

Пос. Пернерсторферъ заявивъ, що справозданье комісіи не выстає, а доходженя були переведени̂ недокладно. Страйкомъ покористувано ся про око, щобы певну скôлькôсть старшихъ робôтникôвъ не приймити до роботы и позбавити ихъ участи въ братскихъ касахъ пôдъ закидомъ, що они ворохобники. Бесѣдникъ начеркнувъ вôдмѣнный вôдъ справозданя комісіи описъ рôзныхъ подѣй, якй мали мѣсце въ Фалькновѣ и Остравѣ, причôмъ застерѣгъ ся противъ пôдозрѣня, немовь бы въ своѣмъ осудѣ руководивъ ся пристрастію.

Пос. Свѣжій представлявъ вôдносины въ Остравѣ. Вôнъ мовивъ, що въ Остравѣ робôтничи̂ вôдносины пôдъ взглядомъ матеріяльнымъ не такъ зли̂; зле вплывае тôлько піяньство и ґерманізація. Вправдѣ лучають ся переслѣдованя вôдъ урядникôвъ, однакъ се дѣесь рѣдко. Надъ кровавыми выпадками треба жалѣти, се велике нещастье, однакъ имовѣрно жандармы не могли инакше поступити.

Пос. Адамекъ обговорюючи выпадки въ Фалькновѣ и Остравѣ поставивъ именемъ свого сторонництва таке внесенье:

1) Надъ внесенями комісіи промысловои перейти до порядку дневного, 2) выбрати спеціяльну комісію зъ 18-охъ членôвъ, щобы радила надъ пытаньемъ гôрничихъ робôтникôвъ, 3) та комісія мае фунґувати такожь по замкненю рады державнои, або въ часѣ еи вôдроченя.

Промовляли: Зіґмунндъ и міністры Бакегемъ и Фалькенгайнъ. Они всѣ полемізували зъ Пернерсторферомъ, котрый закинувъ правительству, що оно при трактованю робôтникôвъ не признае христіяньскихъ засадъ.

Пос. Габерманъ промовлявъ за внесенями промысловои комісіи и внѣсъ, приймити до вѣдомости заяву міністра Бакегема о подѣяхъ въ Остравѣ и Фалькновѣ, оправдуючи поступованье жандармеріи.

Потôмъ засѣданье замкнено.

На засѣданю вечѣрнôмъ, котре тревало до годины 12-ои въ ночи закôнчено нарады надъ выпадками въ Остравѣ и вôдкинено внесенье Адамека. Натомѣсть принято внесеня комісіи промысловои.

Въ дискусіи забирали голосъ послы: Куніцъ, Піхлеръ, Люеґеръ и Найвіртъ.

Пос. Люеґеръ высмѣвавъ ліберальну партію, закидаючи ѣй, що вôддае на поталу права парляменту, а Найвіртъ боронивъ лѣвицю, пôдносячи еи заслуги при соціяльнôй реформѣ.

Засѣданье замкнено, а слѣдуюче вôдбувае ся нинѣ, въ суботу.

— —

Палата панôвъ полагодила на вчерашнôмъ засѣданю численни̂ петиціи. При петиціи державныхъ урядникôвъ о пôдвысшенье платнѣ, палата панôвъ ухвалила вôзвати правительство, щобы въ осѣннôй сесіи внесло предложенье о управильненю платнѣ державныхъ урядникôвъ. — Петицію коломыйскихъ адвокатôвъ о збôльшенье персоналу при тамошнôмъ судѣ окружнôмъ вôдступлено правительству до увзглядненя.

Меморіялъ краевого выдѣлу до міністра скарбу въ справѣ податкового перетяженя нашого краю.

(Дальше.)

Поверхня грунтова Галичины обнимае пôсля найновѣйшихъ результатôвъ катастральныхъ 13,640.646 морґôвъ, зъ чого припадае на табулярну власнôсть 39·38%, або 5.371.269 морґôвъ — а на решту власности 60·68%, або 8,269.376 морґôвъ. Лѣсы въ загальнôмъ обшарѣ 3,516.682 морґôвъ належать переважно т. е. 83·53% до табулярныхъ посѣлостей, до котрыхъ майже выключно належать такожь ставы и ставища.

Зъ грунтôвъ, посвяченыхъ иншимъ управамъ, припадае на табулярну власнôсть менша часть и такъ: Зъ рôлѣ майже лишь ¼ часть, т. е. 26·07%, зъ сѣножатей 22·54%, зъ пасовискъ 16·54% и зъ огородôвъ 14·49%.

Число табулярныхъ посѣдателѣвъ, записаныхъ до публичныхъ книгъ по конець 1889 року, выносило 4.493.

Мѣжь тыми находило ся 1.046 такихъ, котри̂ мали менше, якъ 25 морґôвъ и 729, котрыхъ власнôсть становили 25 до 200 морґôвъ.

Означени̂ 1775 мали̂ власности табулярни̂ треба поставити на рôвни майже пôдъ кождымъ взглядомъ зъ лѣпшими господарствами мужичими и не можна ихъ зачислити до бôльшихъ або навѣть середныхъ посѣлостей; они повстали переважно, коли увôйшовъ въ житье законъ зъ 1 падолиста 1868 року, що знѣсъ истнуючу передъ тымъ заборону дѣлити грунты, и стало збôльшають ся, а то по бôльшôй части за-для вылученя малыхъ комплексôвъ зъ табулярныхъ посѣлостей, вôдтакъ за-для парцеляціи сихъ послѣдныхъ.

Якъ власне подано, зъ цѣлого обшару грунтового въ Галичинѣ припадае на табулярну посѣлôсть . . . 5,371.269 морґôвъ
зъ того належить 160%
до згаданыхъ 1775 малыхъ
посѣдателѣвъ табулярныхъ 85.878 „
отже лишаесь . 5,285.391 морґôвъ,
котри̂ належать до 2,718 середныхъ и великихъ посѣлостей того краю.

Зъ того числа мае:

1161	. .	200 до 1000	морґôвъ
946	. .	1000 „ 5000	„
108	. .	5000 „ 10000	„
53	по-надъ	10.000	морґôвъ.

До тыхъ послѣдныхъ належить такожь держава, яко найбôльшій посѣдатель грунтовый въ Галичинѣ зъ обшаромъ 384.057 морґôвъ, въ чôмъ находить ся 361.446 морґôвъ лѣса.

Повысши̂ даты о табулярныхъ посѣлостяхъ въ нашôмъ краю, мы зачерпнули зъ 12 тому „Вѣдомостей статистичныхъ о вôдносинахъ Галичины“, оголошеного въ роцѣ 1891 статистичнымъ бюромъ, що истнуе при тутешнôмъ краевôмъ выдѣлѣ.

Такій самый поглядъ на мали̂ господарства грунтови̂ въ Галичинѣ не мôгъ бути зуставленый зъ огляду на ихъ дуже велике число.

На мали̂ (нетабулярни̂) посѣлости грунтови̂ въ нашôмъ краю припадае 60·62% або 8,269.376 м. цѣлои поверхнѣ грунтовои въ Галичинѣ; а що пôсля повысше наведеныхъ результатôвъ передпослѣдного спису людности зъ 31 грудня 1880 року число самостôйныхъ господарѣвъ въ Галичинѣ выносило 811 957, отже можна приймити, що на мали̂ господарства рôльни̂ въ нашôмъ краю припадае пересѣчно по 10 морґôвъ. — Въ роцѣ 1876 при нарадахъ надъ нуждою, пануючою тогдѣ середъ тутешои людности, соймъ поручивъ бувъ выдѣлови краевому перевести грунтови̂ розслѣды надъ економічнымъ положеньемъ тои людности.

Результатъ тыхъ розслѣдôвъ оголошено въ роцѣ 1881 въ семôмъ томѣ згаданыхъ „Вѣдомостей статистичныхъ“ и зъ него пересвѣдчено ся, що въ Галичинѣ крôмъ такихъ господарѣвъ сѣльскихъ, котри̂ при домѣ мають лишь огородъ або кôлька грядокъ — дуже мало господарствъ грунтовыхъ складае ся зъ одного до пяти морґôвъ.

Правило становлять, именно въ захôднôй части краю, господарства о 2—8 морґахъ, въ пôвнôчно-всхôднôй о 5—12 морґахъ, а въ декотрыхъ околицяхъ полуднево-всхôдныхъ до 20 морґôвъ. Бôльши̂ господарства о обшарѣ до або трохи по-надъ 100 морґôвъ належать до выимкôвъ и находять ся по бôльшôй части вже въ высше положеныхъ дуже неплôдныхъ гôрскихъ околицяхъ. При згаданыхъ розслѣдахъ пôднесено, яко характеристичне знамя галицкихъ господарствъ мужичихъ, що ихъ поля лежать порозкидани̂ въ парцеляхъ и що рѣдко трафляють ся заокруглени̂ посѣлости, дальше, що наши̂ селяне ще все уживають до будовы своихъ домôвъ тôлько деревляного матеріялу, на полудневôмъ всходѣ глины и прутя. Всюды правильно находять ся дахы соломяни̂; мурованй домы и ґонтови̂ дахи появляють ся дуже рѣдко, якъ такожь и мурованй комины.

Въ высокихъ горахъ, де управляе ся майже лишь овесъ, а пануе бракъ соломы, будують стѣны мешкальныхъ и господарскихъ домôвъ зъ круглякôвъ, дахи зъ тонкихъ дощокъ.

Пожива нашихъ селянъ складае ся майже выключно зъ яринъ и молочныхъ выробôвъ. Свои власни̂ продукты цѣлковито зуживають они сами̂, а лишь заможнѣйши̂ господарѣ выносять ихъ малу частину на найблизшій торгъ и тамъ ихъ продають.

Ти̂ обставины, пôднесени̂ въ роцѣ 1877, позволюемо собѣ тутки навести, бо они дотеперь не змѣнились и ледви можна достерегти якійсь поступъ у всѣхъ высше згаданыхъ напрямахъ, що власне вказуе на лихій станъ економічный галицкого стану селяньского.

Що-до економічного положеня середныхъ и бôльшихъ властителѣвъ грунтовыхъ въ Галичинѣ, то можемо покликатись на операты, оголошени̂ въ р. 1886 и 1892 центральною комісією статистичною, котри̂ дотыкають стану посѣданя и тягарôвъ реальностей въ краяхъ заступленыхъ въ радѣ державнôй.

Зъ тыхъ операторôвъ показуесь, що въ галицкôй табули краевôй то есть въ книгахъ табулярныхъ посѣлостей) було зъ днемъ 31-го грудня 1888 р. довгôвъ ипотечныхъ: 178,593.323 зр.
дальше, що за часъ слѣдуючихъ сѣмохъ рокôвъ, т. е. по конець р. 1888 по увзглядненю увôльнень тыхъ тягарôвъ въ тôй добѣ, прибуло довгôвъ ипотечныхъ 11 418.626 зр.
такъ, що сума вписаныхъ довгôвъ ипотечныхъ выносила зъ днемъ 31 грудня 1888 р. . . 190,011 462 зр.

Що той станъ довгôвъ майже въ цѣлости дотычить властителѣвъ середныхъ и велихъ (2718), то выплывае зъ тои обставины, що на дальшихъ (1775) малыхъ посѣдателѣвъ табулярныхъ, зъ цѣлои поверхнѣ грунтовои, належачои до табулярныхъ посѣлостей, припадае — якъ то вже высше выказано — тôлько 1·60%.

Угнетъ, якій означени̂ довги ипотечни̂ наносять згаданôй посѣлости грунтовôй, не дасть ся представити числомъ, бо невѣдоми̂ вартôсть и доходы реальнои посѣлости, обтяженои тыми довгами; однакъ кому докладнѣйше звѣстни̂ сѣльски̂ вôдносины господарски̂ Галичины, той згодить ся въ тôмъ взглядѣ зъ выводами соймовои комісіи податковои, на внесенье котрои запала на вступѣ згадана ухвала сойму.

Та комісія зазначила въ своѣмъ справозданю, предложенôмъ соймови, що въ нашôмъ краю ипотечни̂ довги досягають по правилу половину вартости якъ середнои, такъ и великои посѣлости грунтовои, такожь и мѣскихъ реальностей, а въ численныхъ выпадкахъ еи перевысшають, такъ, що до выимкôвъ належать посѣдателѣ, котрыхъ довги не выносять половины вартости ихъ посѣлостей. — Дальше пôдносить згадана комісія въ своѣмъ справозданю, що ипотечный кредитъ звычайно неприступный для малыхъ мужичихъ посѣдателѣвъ грунтовыхъ, проте они въ бôльшôй части обмежени̂ на дорогій кредитъ особистый, котрый дуже часто потягае за собою невыплату довжника.

Вôдтакъ не треба намъ забувати и о елементарныхъ нещастяхъ, котри̂ безъ выимки всѣмъ сѣльскимъ господарямъ, майже въ кождôмъ десятилѣтю, по кôлька разôвъ справляють дуже дôймаючи̂ страты.

Въ послѣднôмъ десятьлѣтю (881—1890) передовсѣмъ въ роцѣ 1884 навѣщено 42 повѣты всхôднои и захôднои Галичины такъ великою повенею, що до теперь розслѣджени̂ зъ уряду шкоды переступили суму 13,000.000 зр. Въ роцѣ 1885 ушкоджено повенею околицѣ надъ Вислою майже такъ мôцно, якъ попередного року, а въ Галичинѣ всхôднôй выступили рѣки Бугъ и Липа, такожь карпатски̂ доплывы Днѣстра, въ роцѣ-жь 1887 Бѣла и Дунаець

Въ роцѣ 1888 була надвисляньска територія зновъ навѣщена повенею, почôмъ наступивъ дуже сухій рôкъ (1889), въ наслѣдокъ чого бувъ неурожай и така недостача пашѣ для худобы, не лишь въ Галичинѣ, але такожь въ части королѣвства польского, на Волини, Украинѣ и россійскôмъ Подôлю дальше и въ Румуніи, що сѣльски̂ господарѣ були зневолени̂ продати за безцѣнъ значну часть свого живого инвентаря.

Шкоды пороблени̂ посухою въ р. 1889, були — можна сказати — бôльши̂ и въ кождôмъ случаю бôльше дôймаючи̂, нѣжь ти̂ въ роцѣ 1884, бо дôймили они не лишь обшары надъ рѣками, але всѣ части краю и въ обохъ выпадкахъ якъ держава, такъ и краеве заступництво були зневолени̂ своимъ коштомъ починити выдатни̂ зарядженя, щобы бѣдну людность сѣльску охоронити бодай вôдъ грозячого голодового нещастя.

Бѣжуче десятилѣтье, зъ починомъ 1891 року, мае власне зазначити двѣ дуже значни̂ повени; въ червни 1893 р. було навѣщеныхъ нею 17 повѣтôвъ, въ серпни 1893 р. 25, зъ тыхъ 7 другій разъ, отже загаломъ 36 повѣтôвъ. Пôсля урядовыхъ слѣджень, котрыхъ результатъ бувъ звѣстный въ вересни 1893 р выносили шкоды въ р. 1893, зроблени̂ повенею, загальну суму 9,850.927 зр.

Подôбни̂ елементарни̂ нещастя дотыкають вправдѣ найбôльше малыхъ властителѣвъ грунтовыхъ, але такожь и середни̂, а навѣть посѣдателѣ великихъ власностей зазнають втрату въ своихъ доходахъ, котрыхъ дуже часто не можна навѣть вырôвнати доходами зъ наступаючихъ лѣпшихъ лѣтъ

Таки̂ дефіциты, чи они спонукани̂ за-для елементарныхъ нещасть, чи за-для иншихъ подѣй, звычайно въ нашôмъ краю властителѣ дôбръ покрывають бôльшою продажію (звычайно морґами) своихъ лѣсôвъ.

На той або подôбный спосôбъ уживають по бôльшôй части середни̂ властителѣ дôбръ, що становлять найчисленнѣйшу часть нашихъ грунтовыхъ посѣдателѣвъ, субстанціи своеи посѣлости на покрытье недобору въ господарствѣ, за-для чого не лишь зменшуе ся будучій дохôдъ, але такожь реальна вартôсть ихъ дôбръ

Вправдѣ въ послѣднôмъ часѣ дало ся достерегчи такожь въ тутешнôмъ краю при заходячихъ змѣнахъ посѣлостей певне пôдвысшенье цѣны купна земельныхъ дôбръ; однакъ того глядати треба головно въ зниженю на грошевыхъ торгахъ процентовои стопы, а въ меншôй мѣрѣ въ довершенôмъ недавно выкупѣ права пропінаційного, що доставило посѣдателямъ средствъ до дальшого загосподареня своихъ дôбръ и пôднесеня ихъ цѣны.

(Дальше буде.)

Дімісія Стамбулова.

Заки перейдемо до послѣдныхъ подѣй въ столици болгарскôй, подамо змѣстъ розговору кореспондента N. fr. Presse зъ Стамбуловомъ. Телеґрама зъ Софіи про ту розмову, надана въ четверъ, такъ звучить: „Нинѣ рано о 8½ годинѣ улиця, при котрôй мешкае Стамбуловъ, мала звычайный выглядъ та лишь два жандармы, якъ завсѣгды, стояли передъ его домомъ. Стамбуловъ бувъ самъ въ своѣй комнатѣ для працѣ и рѣшивъ ся высказати свôй поглядъ на ситуацію. Вôнъ сказавъ менше-бôльше такъ:

Вчера на промову моихъ приятелѣвъ (въ часѣ маніфестаційныхъ демонстрацій) я вôдповѣвъ, що кабінетъ подавъ ся до димісіи, щобы захоронити права народу и повагу правительства. Справдѣ такъ Се противить ся правамъ народу и повазѣ правительства, котре мае довѣре у народу, если корона займе супротивъ правительства таке становище, якъ се стало ся супротивъ мого кабінету. Если князь не мае вже до мене довѣря, то потребувавъ лишь се сказати Я вже вôдъ давна утомленый и радъ бы уступити. Обиджати мене и пôдпирати опозицію — було цѣлкомъ злишне. Середъ такихъ обставинъ я не мôгъ оставати. Яко приватный чоловѣкъ буду поборювати лишь тыхъ людей, котри̂ пôсля мого погляду не надають ся до забезпеченя судьбы Болгаріи, именно новыхъ міністрôвъ. Супротивъ короны лишаюсь, якъ се я вже вчера сказавъ, помимо всего, що зайшло, приятелемъ зъ пересвѣдченя.

Впрочôмъ ґратулюю моимъ наслѣдникамъ ихъ студентскихъ союзникôвъ. Мѣжь тыми союзниками суть такожь мои два повни̂ надѣй свояки; одинъ зъ нихъ грозивъ менѣ недавно, що кине менѣ бомбу пôдъ ноги. Отсе люде, котри̂ кричать нинѣ „долу Стамбуловъ“, а завтра „долу Стоиловъ“ — отсе духъ новыхъ идей, котрый мостить собѣ дорогу и буде ступати по трупахъ и престолахъ. Правительство не може зъ нимъ пактувати, хиба що кермуе нимъ и зъ пляномъ поступае на его чолѣ. Сего не зроблять мои консервативни̂ наслѣдники, помимо всѣхъ своихъ красныхъ слôвъ про идеальни̂ цѣли. Помимо всѣхъ напастей на насъ мы полишили свободу прасы. Но теперь побачимо, що поправлять ти̂ люде, котри̂ вызначились лишь ретроґрадными идеями.

Въ часѣ вчерашныхъ заколотôвъ офіцеры пôдъюджували противъ мене. Мѣжь ними есть одинъ чоловѣкъ, що бравъ живу участь въ аферѣ Паніцы. Я его тогдѣ помилувавъ, щобы зрадивъ иншихъ участникôвъ заговору. Се стало ся, а я теперь маю его подяку. Нашу армію треба зъ-далека тримати вôдъ політики. Цѣлый свѣтъ знае, за для якихъ причинъ. Вчера дозволено, щобы офіцеры скрѣпили ряды студентôвъ. На що того всего треба було?

Если я часомъ мои пересвѣдченя ставлявъ по-надъ право, то и мои наслѣдники мусять се зробити, если хотять въ дѣйстности хоронити край и князя передъ тайными крамолами нашихъ ворогôвъ. Впрочôмъ сказавши загаломъ: Я утомивъ ся въ правлѣню; въ послѣдныхъ трехъ мѣсяцяхъ я три разы подававъ дімісію. Болгарія не загине, якъ се говорять деяки̂ надто печаливи̂ приятелѣ. Болгарія буде жити а еи нарôдъ найде властиву дорогу на перекôръ своимъ ворогамъ.“

Зъ повысшихъ слôвъ Стамбулова можна пôзнати, що его дімісія наступила въ наслѣдокъ переваги опозиціи. Опозиція побѣдила, бо князь Фердинандъ перехиливъ ся на еи сторону, покинувши свого дотепершного дорадника Стамбулова. Опозиція, котра приходить теперь до власти, не есть одноцѣльна, бо складае ся зъ рôзнородныхъ елементôвъ, якъ консерватистôвъ, цанковістôвъ, умѣркованыхъ лібералôвъ и радикалôвъ. Звязею, котра лучить ти̂ рôзнородни̂ елементы мѣжь собою есть завзятôсть противъ особы Стамбулова, а радше противъ его автократичного поведеня. Опозиція не перебирала въ средствахъ, щобы повалити Стамбулова, бо крôмъ отвертои борбы веденои въ прасѣ ужила до помочи и камарілю двôрску, зложену зъ наплывовыхъ елементôвъ и привчену до интриґъ, яки̂ звычайно управляють ся по заграничныхъ дворахъ. Стамбуловъ не любивъ тыхъ двôрскихъ интриґъ и кôлька разôвъ мусѣвъ ужити свого цѣлого вплыву, щобы приневолити кн. Фердинанда до инґеренціи въ ти̂ справы. А мавъ Стамбуловъ найповнѣйше право до такого поступованя, бо вôнъ давъ Кобурґови престолъ, Болгаріи миръ и самосвѣдомôсть національну, Туреччинѣ приятеля а тридержавному союзови вѣрного союзника на случай потребы. Чи при нерѣшучости и при браку енерґічнои кермы справъ Болгарія була бы дôйшла до свого теперѣшного становища? Чи для Болгаріи не страшнымъ memento подѣѣ въ сусѣднôй Сербіи? Стамбуловъ певный, що Болгарія не загине а буде жити, бо вôнъ давъ ѣй крѣпки̂ основы, — але много може потерпѣти середъ внутрѣшного заколоту.

Демонстраціи, яки̂ зайшли въ Софіи вôдъ часу уступленя кабінету, були досыть поважни̂, бо провôдъ ихъ почивъ въ рукахъ студентôвъ. Демонстраціи мали двôйный характеръ; одни̂ були за Стамбуловомъ, други̂ противъ него. Поліція вôдносилась до нихъ неутрально, хочь пôднесено вже закиды противъ неи, що стояла по сторонѣ Стамбулова, и треба було войска, щобы розганяти демонструючи̂ товпы. Въ часѣ демонстрацій въ середу увязнено зъ десять осôбъ и длятого въ четверъ обступили студенты будынокъ поліційный и домагались, щобы увязненыхъ выпустити на волю. Жандармы выступили противъ демонстрантôвъ и загрозили, що будуть стрѣляти. Коли-жь помимо тои грôзьбы демонстранты кидали камѣньемъ, жандармы выстрѣлили у воздухъ. Сейчасъ явивъ ся вôддѣлъ войска и розôгнавъ демонстрантôвъ. За той часъ инши̂ демонстранты станули передъ домомъ Стамбулова и тамъ кричали „Долу Стамбуловъ!“ Жандармы выстрѣлили въ оборонѣ Стамбулова и рôвножь увязнили кôлькохъ крикунôвъ, Префектъ поліціи выдавъ заборону на публични̂ збѣговиска, але се нѣчого не помогло, бо по улицяхъ выстоюють товпы людей.

Въ четверъ вечеромъ пôдписавъ кн. Фердинандъ номінацію новыхъ міністрôвъ, котрыхъ президентомъ ставъ Стоиловъ. И въ сѣмъ случаю князь не послухавъ рады Стамбулова, котрый предкладавъ на свого наслѣдника міністра Грекова. Складъ нового кабінету такій: Стоиловъ президія и внутрѣшни̂ справы, Ґешовъ фінансы, Радославовъ судôвництво и провізорично просвѣту, Начовичь справы загранични̂ и провізорично публични̂ роботы, Тончевъ торговля и рôльництво, Петровъ войско. Есть се міністерство коаліційне зъ елементôвъ опозиційныхъ. Зъ давного кабінету Стамбулова оставъ лишь одинокій Петровъ, котрый и такъ вже бувъ заименованый княземъ противъ волѣ Стамбулова по дімісіи Славова.

Въ четверъ въ ночи и въ пятницю повторились демонстраціи. Портреты Стамбулова и Петкова, президента собранія, були публично спалени̂. Поліція стрѣляла до демонстрантôвъ, въ наслѣдокъ чого такъ розъярились демонстранты, що десь чотирохъ поліціянтôвъ затратили. Догадують ся, що поліціянты убити̂. Супротивъ такихъ демонстрацій новый кабінетъ мусѣвъ выдати свои перши̂ зарядженя. И такъ войско заступило поліцію въ удержаню публичного спокою. Щобы не ярити, пôдписавъ Стоиловъ декретъ, котрымъ всѣхъ увязненыхъ за демонстраціи пускаесь на волю. Крôмъ того дано амнестію у всѣхъ політичныхъ провинахъ и застановлено всѣ процесы прасови̂. Въ Софіи всѣ улицѣ обсаджени̂ войскомъ. Орґанъ Стамбулова „Свобода“ переставъ выходити — а розôйшлась поголоска, що Стамбуловъ буде обжалованый о зраду державну.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Отворенье читальнѣ въ Отиневичахъ.

Зъ Ходорôвщины пишуть намъ:

За иніціятивою ч. господаря Иліи Пука и при принуцѣ мѣсцевои рускои интеліґенціи приступили отиневицки̂ громадяне до основаня у себе читальнѣ. Въ мартѣ с. р. подано статуты до намѣстництва, а 15 мая — въ день знесеня панщины — вôдбуло ся торжественне отворенье.

О годинѣ 10 передъ полуднемъ зôбрали ся члены основателѣ и многи̂ инши̂ мѣсцеви̂ и сусѣдни̂ громадяне на службу Божу, вôдправлену Вп. о. И. Дудиньскимъ, а опôсля удались до дому поважаного господаря-основателя Николы Головчака, котрый вôдступивъ для читальнѣ на цѣлый рôкъ безплатно свою хату. Окрôмъ мѣсцевого пароха були присутни̂: звѣстный патріотъ Вп о. Боднаръ парохъ Поднѣстрянъ, учителѣ Ст. Шоробура зъ Острова и мѣсцевый И. Штокаль, оба щири̂ и ревни̂ приятелѣ народу, жена мѣсцевого учителя п. М. Штокалева, и правительственный комісарь п. Свейковскій.

Зборы вôдкрывъ найстаршій вѣкомъ основатель ч. Ник. Головчакъ, высказавъ цѣль збо-

рôвъ, повитавъ зôбраныхъ, а вôдтакъ запросивъ на почетного провôдника зборôвъ о. Дудиньского. О. Дудиньскій, обôймивши провôдъ, вказавъ на велике значѣнье читальнѣ, пôднѣсъ любовь Всесв. Дому Габсбургского до своихъ пôдданыхъ, представивъ присутнымъ ц. к. правительственного комісаря, опôсля высказавъ надѣю, що читальня при ревности членôвъ буде вести ся взôрцево и вказавъ такожь на потребу взôрцевыхъ книжокъ для народу.

Опôсля о. Дудиньскій вôдчитавъ статутъ и пояснявъ єго основно й приступно. П. Ст. Шоробура загрѣвъ громадянъ до впису въ члены и пояснивъ, що й жѣнки можуть бути членами читальнѣ. О. Боднаръ пôднѣсъ въ гарнôй и горячôй промовѣ ще разъ значѣнье читальнѣ, высказавъ надѣю въ єи будучнôсть бо щира праця мѣсцевои интеліґенціи пôдготовала вôдповѣдно почву для неи, и внѣсъ многолѣтье цѣсареви. П. Шоробура высказавъ надѣю, що ново-основана читальня стане взоромъ и заохотою для сусѣдныхъ громадъ, а особливо заохотивъ членôвъ до ревнои а згôдливои спôльнои працѣ, нагадавши слова Котляревского про „згоду въ семействѣ"; великій процентъ людей письменныхъ въ селѣ обезпечує розвôй молодои читальнѣ. О Голова вôдчитавъ дальше письмо вôдъ товариства „Просвѣты" и вказавъ на присланй даромъ зъ „Просвѣты" книжки: весь збôръ однодушно й сердечно зложивъ „Просвѣтѣ" подяку.

До выдѣлу выбрано: о. Дудиньского, учит. Ив. Штокаля Ил. Пука, Н. Головчака, І. Походжая, С. Свѣрского и В Коцовского. Зборы закôнчено пѣснею „Миръ вамъ братя", а о. Дудиньскій запросивъ присутныхъ гостей до себе на обѣдъ. Выдѣлъ уконституувавъ ся, выбираючи головою о. Дудиньского, заступникомъ головы И. Штокаля, секретаремъ І. Походжая, бібліотекаремъ И. Пука, касієромъ В. Коцовского.

Доси вписало ся до читальнѣ 30 членôвъ. При нагодѣ уконституованя выдѣлу зôбрала панѣ М. Штокалева мѣжь присутными 8 зр. 20 кр. на цѣли читальнѣ.

Зъ „Жовкôвскои Рускои Рады": Минувшого тыждня вôдбувъ выдѣлъ Жовкôвскои Рускои Рады засѣданье, на котрôмъ уконституувавъ ся въ той спосôбъ, що заступникомъ предсѣдателя выбравъ о. Іоана Решетила зъ Магерова, секретаремъ о. Іоана Радецкого зъ Мервичь а касієромъ д-ра Дрималика зъ Жовкви. Предсѣдателемъ товариства, якъ вѣдомо, выбрали загальнй зборы посла д ра Короля. — На тôмъ засѣданю обговорювано кромѣ того многй иншй жизненнй справы нашого народу, — и мѣжь иншимъ запали отсй рѣшеня:

1. Устроити дня 19 н. ст. червня с. є. вô второкъ по рускихъ Зеленыхъ святахъ Народне вѣче въ Жовкви, на котрôмъ посолъ д-ръ Король предложить справозданье зъ своеи посольскои дѣяльности.

2. Перевести орґанізацію силъ народныхъ въ повѣтахъ.

3. Завôзвати священикôвъ зъ повѣтôвъ жовкôвского, равского и сокальскего, щобы тамъ, де нема ще читалень, приступали до закладаня, а тамъ, де читальнѣ позасыпляли, приступили до ихъ розбудженя.

4. Зъ причины, що выдѣлъ товариства бувъ примушеный на будову власного дому затягнути довгъ въ квотѣ 500 зр., рѣшено просити всѣхъ членôвъ, щобы схотѣли помочи выдѣлови до скорого сплаченя довгу.

НОВИНКИ.

— **Пригадуємо, що загальнй зборы „Рускои Бурсы" въ Тернополи** вôдбудуть ся въ середу дня 6 н. ст. червня 1894 о 2-ôй годинѣ пополудни, а въ случаю недостачѣ приписаного статутами числа членôвъ, того жь дня о 6-ôй годинѣ вечеромъ. По мысли §. 25 статутôвъ зборы будуть уважати ся повными, хотяй бы бôльше число членôвъ не зôбрало ся. — Засѣданье вôдбуде ся въ комнатахъ „Рускои Бесѣды" при улици Паньскôй въ каменици п. Зомерштайна поручь будынку старо тва. — Выдѣлъ просить членôвъ о численну участь. — *Д-ръ В. Лучаковскій.*

— **При доповняючихъ выборахъ до рады повѣтовои въ Бродахъ** дня 1 н. ст. червня выбраный о. Григорій Ярема 155 голосами на 213 голосуючихъ. Д-ръ Должицкій одержавъ 4 голосы, Иванъ Олѣйникъ зъ Тростянця 44.

— **На збôльшенье памятникового фонду Т. Шевченка** надôслали: Вп. п. Уляна Кравченко, пôдставку пôдъ лямпу зъ зеленого оксамиту, обведену вѣнцемъ браткôвъ, філіґрановои роботы и панна Стефанія Леонтовичѣвна, учениця III ои клясы, вышиваный фартушокъ, шлярку гачковану и пôдбородокъ. — *Г. Шухевичева.*

— **Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ** перенесеный до Прешбурґа и сими днями выѣзджає зô Львова.

— **Зъ кругôвъ адвокатскихъ.** Адвокатъ д-ръ Володимиръ Лучакôвскій въ Тернополи именованый субститутомъ недужого адвоката д-ра Ивана Лошнева въ Тернополи.

— **Записъ селянина.** Въ селѣ Самолускôвцяхъ, повѣта и деканата гусятиньского, записавъ господарь Стефанъ Кормило свою цѣлу реальнôсть т є. хату, стайню и 16 морґôвъ доброго подôльского поля на рускй Служебнички. На урядженье вôдповѣдного мешканя, щобы Сестры могли спровадити ся, потрѣбнй значнѣйшй наклады. Такожь потрѣбно урядженя хаты и каплицѣ богослужебнои, а ще тяжить на грунтѣ сплата 300 зр. для сестры Стефана Кормила. О. Ник. Теодоровичь, парохъ Трибуховець взывае супротивъ того всѣхъ прихильникôвъ сеи гадки до складаня жертвъ. Датки треба присылати на руки о. Григ. Олесницкого, декана и пароха въ Говиловѣ, почта Хоросткôвъ.

— **Памятникъ на могилѣ бл. п. о. Ивана Наумовича** має станути заходомъ „Славяньского благотворительного общества" въ серпни с. р. На се зôбрало общество 1345 рублѣвъ складками и поручило займити ся справою выготовленя памятника протоєреєви о. Ив. Мельниковскому, одному зъ найбôльшихъ почитателѣвъ Наумовича — Въ Галичинѣ зôбрано въ двохъ попередныхъ рокахъ 407 зр. 37 кр. на „фондъ" имени Ив. Наумовича. Сума тая зложена на книжку галицкои касы ощадности у Львовѣ.

— **Площа выставы** отверта для публики въ суботу дня 2 н. ст. червня вôдъ годины 4-ои пополудни, въ недѣлю дня 3 червня вôдъ годины 12-ои въ полудне и въ понедѣлокъ 4 червня вôдъ 4-ои пополудни, у всѣ тй днѣ до 11-ои въ ночи. Освѣтленье електричне и музика. Білєты рожевй тратять свою вартôсть въ недѣлю о 12-ôй годинѣ въ полудне. Вступъ 35 кр.

— **Д ръ Иванъ Стефаницкій,** покôнчивши спеціяльнй студіи на університетахъ у Вѣдни и Берлинѣ осѣвъ въ Станиславовѣ и ординує въ мешканю при площи Францъ Іосифа ч 2.

— **Надзвычайнй поѣзды по зниженыхъ цѣнахъ** будуть курсувати мѣжь Краковомъ а Львовомъ а такожь мѣжь Чернôвцями а Львовомъ въ часѣ выставы краєвои. — Дирекція зелѣзниць державныхъ оголошує въ тôй справѣ, що слѣдує: Почавши вôдъ дня 4 н. ст. червня почнуть курсувати поѣзды особовй по зниженыхъ цѣнахъ зъ Кракова и Черновець до Львова. Першій надзвычайный поѣздъ выѣде зъ Кракова дня 4 н. ст. червня о годинѣ 9-ôй мін. 35 вечеромъ. О тôй самôй годинѣ буде вôдходити зъ Кракова кождои слѣдуючои суботы надзвычайный поѣздъ особовый и буде приѣздити до Львова о годинѣ 7-ôй мін. 12 рано Тй поѣзды будуть задержувати ся на кождôй стаціи. Ѣзда зъ Кракова до Львова разомъ зъ картою вступу на выставу буде коштувати III ою клясою 3 зр 98 кр., II-ою клясою 7 зр. 54 кр., I-ою клясою 11 зр. 12 кр.; зъ Тарнова тамъ и назадъ зъ картою вступу на выставу III ою клясою 3 зр 46 кр. II ою клясою 6 зр. 52 кр.. I ою клясою 9 зр. 58 кр. Зъ Ряшева: III. кл. 3 зр. 26 кр., II. кл. 6 зр. 12 кр., I. кл. 8 зр. 98 кр. Зъ Ланьцута: III. кл. 2 зр. 92 кр., II. кл. 5 зр. 40 кр., I. кл. 7 зр. 92 кр. Зъ Ярослава: III. кл. 2 зр. 86 кр., II. кл. 5 зр. 30 кр., I. кл. 7 зр. 76 кр. Зъ Перемышля: III. кл. 2 зр. 24 кр., II кл. 4 зр. 8 кр., I кл. 5 зр. 92 кр. и т. д. Цѣна ѣзды разомъ зъ картою вступу на выставу за вôддаленье 451—500 клм. буде выносити III. кл. 5 зр. 50 кр., II. кл. 10 зр. 60 кр.; 401—450 клм. III кл. 5 зр., II кл. 9 зр. 58 кр.; 351—400 клм. III кл. 4 зр. 48 кр., II. кл. 8 зр. 56 кр.; 301—350 клм. III. кл. 3 зр 98 кр., II. кл. 7 зр. 54 кр.; 251—300 клм. III. кл. 3 зр. 46 кр, II. кл 6 зр. 52 кр.; 201—250 клм. III кл. 3 зр. 46 кр., II. кл. 6 зр. 52 кр. и т. д. — Карту вступу на выставу буде вôдрывати білєтеръ ажь при входѣ на площу выставову. Карта вступу вôдôрвана вôдъ білєту не надає права увôйти на выставу. Білєты поворотнй заосмотренй такожь контрольнымъ вôдтинкомъ; сего вôдтинка не вôльно вôдрѣзувати подорожному пôдъ утратою права назадъ вернути. Карты поворотнй важнй 5 днѣвъ. День выдачѣ білєту числить ся яко першій день, отже ѣзда поворотна мусить бути покôнчена зъ уплывомъ 5-го дня о пôвночи. Поворотъ зô Львова може наступити або поѣздами надзвычайными, що будуть вôдходити зô Львова кождои недѣлѣ о годинѣ 11 ôй мін. 25 въ ночи, або довôльными звычайными поѣздами особовыми. Уживати поѣздôвъ поспѣшныхъ не вôльно навѣть за доплатою. До ѣзды поворотнои не треба стемплювати білєту при касѣ особовôй у Львовѣ.

— **Вправы кавалєріи.** Armeeblatt доносить, що сего року вôдбудуть ся два довшй маршѣ кавалєріи. Першій въ часѣ вôдъ 3 до 9 червня въ Галичинѣ захôднôй Провôдъ сего маршу обôйме командантъ 11-ои бриґады кавалєріи ґенералъ-майоръ бар. Мертенсъ. Вправами буде управляти шефъ ґенерального штабу кракôвскои дивізіи кôнноты, майоръ ґр. Гуинъ. Другій маршь кавалєріи вôдбуде ся въ дняхъ вôдъ 3 до 9 липня надъ горѣшною Тисою въ Угорщинѣ. Провôдъ обôйме командантъ 16 ои бриґады кавалєріи ґенералъ-майоръ Зібертъ; вправами буде управляти шефъ ґенерального штабу ярославскои дивізіи кавалєріи, майоръ Терстяньскій.

— **Снѣги** упали передъ трема днями въ Италіи и въ Австріи горѣшнôй. Въ недѣлю упавъ въ Газѣ такій снѣгъ, що покрывъ грубою верствою поля и дахи.

— **Пôдвысшенье платъ.** Рада надзираюча банку ипотечного ухвалила на внесенье дирекціи того банку пôднести урядникамъ, на часъ выставы краєвои, платню въ такôмъ вôдношеню: Урядники, що побирають платню до 1500 зр. одержать 25% пôдвысшеня своєи платнѣ, урядники зъ платнею вôдъ 1500 до 2500 зр. одержать 20% пôдвысшеня, а тй що побирають бôльше якъ 2500 зр. 15%.

Посмертнй — ✝ — оповѣстки.

Ольга Лаврецка, дочка о. Льва Лаврецкого, греко-кат. пароха въ Залукви упокоила ся по пятилѣтнôй тяжкôй недузѣ дня 29 н. ст. мая. Похоронъ вôдбувъ ся дня 31 мая при дуже численнôй участи греко и римо кат. духовеньства, свѣтскои интеліґенціи зъ Галича и околицѣ, та мѣсцевыхъ и доохрестныхъ селянъ и мѣщанъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** доносить: Тарифа для руху зъ Галичины и Буковины при переложеню товару на Лабу. Зъ важностію вôдъ 1 червня 1894 увôйде въ житье I. додатокъ до высше згаданои, вôдъ 1 сѣчня 1893 важнои тарифы.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Вôдзначенье.** Міністерство обороны краєвои удѣлило листъ похвальный и нагороду грошеву командантови стаціи жандармеріи Томѣ Кульматицкому въ признаню єго енерґічнои дѣяльности пôдчасъ повени въ Нижневѣ повѣта товмацкого.

Телєґрамы „Дѣла"

Вѣдень 2 червня. Урядникъ товариства Riunione Поліцеръ, що кинувъ ся на посла Кайзера, засудженый на чотири мѣсяцѣ строгои вязницѣ. — Делєґаціи зберуть ся имовѣрно 11 вересня, а палата послôвъ въ другôй половинѣ жовтня.

Будапештъ 2 червня. Цѣсарь приѣздить тутъ, щобы помагати ґр. Кинъ-Гедерваріому въ зложеню кабінету. Нѣодинъ зъ членôвъ кабінету Векерліого не вступить до нового міністерства.

Софія 2 червня. Стамбуловъ хоче выѣхати за границю. Мешкань бувшихъ міністрôвъ стереже войско.

Бѣлградъ 2 червня. Радикальный Одјек взывае радикалôвъ, щобы здержали ся вôдъ всякои акціи політичнои. Король Александеръ має намѣръ выѣхати въ гостину до Берлина.

Парижь 2 червня. Павло Бурже и историкъ Сорель выбранй членами академіи.

Надôслане.

ДЕНТИСТЪ
Д-ръ Иванъ Стефаницкій
бувшій довголѣтный ц. и к. лѣкарь полковый,
покôнчивши спеціяльнй студіи на університетахъ вѣденьскôмъ и берлиньскôмъ, ординує *яко дентистъ*
въ Станиславовѣ
208 площа Францъ Іосифа ч. 2 1—8

Свѣжо вôдновлена
КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ
при 213 1—3
Народнôй Торговли
у Львовѣ
отворена зъ днемъ 1 н. ст. червня 1894.

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ
бувшій асистентъ проф. Вихеркевича
Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10
ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 14—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевлєнихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ЧИСТА
алькалічна
ВОДА
КИСЛА
выпробована вôдъ сотокъ лѣтъ яко лѣкъ на всѣ недуги **орґанôвъ вôддыханя и травленя,** при гостци, нежитѣ жолудка и мѣхура. Добра особливо для дѣтей, реконвалесцентôвъ и въ часѣ тяжи. 31
Найлѣпшій напитокъ дієтетичный и покрѣпляючій. (I.)
Генрикъ Маттоні, Карльсбадъ и Вѣдень.

Дякъ, зъ дуже добрымъ голосомъ, знаючій дуже добре уставъ церковный, зъ вôдзначаючими свѣдоцтвами, самъ одинъ, вдовець въ середныхъ лѣтахъ глядає мѣсця Зголошуваня просить ся адресувати до о. Александра Левицкого сотрудн. въ Олеську.

„БАЛЛАБАНÔВКА"
безъ цукру и безъ анижу
Стара чиста житна горѣвка въ наслѣдкахъ лѣпша якъ конякъ
поручає
Кароль Баллабанъ
14 у Львовѣ. 20-?

КАРТЫ ѢЗДЫ
до Пôвнôчнои Америки
въ
Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a
WIEN.
Щоденна експедиція зъ Вѣдня.
22-52 Поясненя безплатно. 1

мѣсце купелеве
ТЕПЛИЦѢ-ШЕНАВЪ
въ Чехіи: вôдъ вѣкôвъ звѣстнй и славнй горячй, алькалічно-сыровичнй термы (23—37° Р.) Лѣченье треває безперестанно цѣлый рôкъ.
Вызначнй своимъ незрôвнанымъ успѣхомъ противъ гôстця, ревматизму, параліза, невральґіи и иншихъ нервовыхъ недугъ; свѣтлй наслѣдки при недугахъ повсталыхъ зъ пострѣлу або скалѣченя, зô зломаня кости, при скостенѣлости вставôвъ и скривленяхъ.
Всѣ поясненя подає и полагоджує замовленя мешкань: для Теплиць инспекторатъ купелевый въ Теплицяхъ для Шенавъ урядъ громадскій въ Шенавъ. 118 4—6

ЗОНЯ
безплатна учителька
книжочка припоручена кр. радою шкôльною на преміи — коштує въ гарнôмъ переплетѣ 25 кр. Дôстати єи можна въ канцеляріи тов. Просвѣта, въ книгарни инст. Ставропиґійского и у п. Гр. Врецьоны, учителя школы вправъ.

Прилады до ратованя худобы въ случаяхъ удавленя, здутя и т. ин. (въ формѣ руры зъ дроту сталевого) по зр. 6
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ИВОНИЧЬ
Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне
отвирає сезонъ 20 мая с. р
Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновй, 4) важнѣйшй прилады до ортопедіи.
Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливй улекшеня.
Заведено фіякры.
Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешканя значно дешевшй.
Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.
Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-ръ Кл. Дембицкій.*
Всякй зголошеня полагоджує
172 8 15 **ДИРЕКЦІЯ.**

Tinct. capsici compos.
(Pain Expellér),
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,
загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр, 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва" яко правдивй.
4928
Центральна розсылка.
Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

Приѣзджаючимъ
гостямъ на выставу краєву
поручаю мôй выключный складъ правдивого россійского
ЧАЮ
АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ
Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.
При купнѣ 1 клґр. 10% опусту.
199 2—10

ПЕРША
ПРАВДИВО-РУСКА
РОБÔТНЯ
выробôвъ церковныхъ
зô срѣбла, бронзу, цины, мѣды и иншихъ металѣвъ.
Цѣны низшй якъ за границею.
За тревале золоченье и посрѣблюванье ручить ся
Зъ поважаньемъ
В. Усцєньскій и В. Скнуржіль
200 2—4 Львôвъ, улиця Галицка ч. 15.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Краковѣ въ р. 1891

ВЫСОВА

въ Галичинѣ

повѣтъ **Горлицѣ**, стація зелѣзн. **Грибôвъ** або **Горлицѣ**.

Заведенье жерельно-купелеве и жентичне

Жерела щавы алькалічно-солонои 6 головныхъ жерелъ.

1) **Жерело Рудольфа**, щава алькалічно-зелѣзиста. — 2) **Жерело солоне**, щава солоно-бромово-йодово-зелѣзиста. — 3) **Жерело Брониславa**, сильна щава алькалічно-зелѣзиста. — 4) **Жерело Ванды**, слабша щава зелѣзиста. — 5) **Жерело Іосифа**, щава алькалічна нагороджена на выставѣ природничо-лѣкарскôй великимъ медалемъ заслуги, звана такожь польскимъ Гісгіблеромъ. — 6) **Жерело Ольги** зближене складомъ до солоного.

Заведенье мае 100 комнатъ, дешевыхъ, почта въ мѣсци, двѣ реставраціи, музика, прогульки въ прегарнѝ сусѣднѝ охрестности, склепы зъ віктуалами. — Лѣкарь заведеня Д-ръ Володиславъ Ярошь.

Воды можна купити въ Галичинѣ у всѣхъ аптикахъ и першорядныхъ складахъ водъ мінеральныхъ у Львовѣ въ складѣ водъ Ґольдбавма, Мендроховича, въ аптицѣ Склепиньского, Р. Вайнреба. 203 1—6

Близшихъ пояснень удѣляе Зарядъ даромъ и оплатно.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Ираковѣ въ р. 1891.

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкôрянѝ, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. **Берґера мыло смоляне мае 40% смолы деревнои** и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно **Бергера мыла смоляного** и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнѝ и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючѝ заслугуючѝ на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жь мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве** на червенôсть лиця; **мыло веснянкове** дуже успѣшне; **мыло танинове** противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; **мыло до зубôвъ**, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А. Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у **всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ** и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 9—24

„LE GRIFFON"
PRAWDZIWY FRANCUSKI PAPIER
ZWAŻAĆ NA MARKĘ
STRZEC SIĘ PRZED WSZELKIMI NAŚLADOWANIAMI
NAJLEPSZY
NAJPOSZUKAŃSZY
NAJBARDZIEJ SŁUŻĄCY ZDROWIU
„CYGARETOWY PAPIER"

4875 35—52

Найлѣпшѝ

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВѝ „ИМПЕРІЯЛЬ"

елекрично-стисканѝ розслѣдженѝ мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 2—15

ДО АМЕРИКИ

за 7—8 днѣвъ.

КАНАДА

и Сполученѝ Державы.

Білеты на скорѝ пароходы лініи Кунардъ замѣсть 80

лише 40 зр.

Близшѝ поясненя и проспектъ даромъ у одиноко концес. ґенеральныхъ заступникôвъ

Б. Карльсберґъ и С-ка

Роттердамъ, Maaskade 20.

Кождый мужчина одержить вôдъ канадійского правительства 250 прускихъ морґôвъ вôльнои землѣ 177 5—5

Заступникôвъ всюды глядае ся.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта" по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

- 4½% листы ипотечнѝ
- 5% листы ипотечнѝ преміованѝ
- 5% „ „ безъ премій
- 4½% листы товариства кредитового земского
- 4½% „ Банку краевого
- 4½% позичку краеву галицку 3483
- 4% позичку пропінаційну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
- 4½% „ пропінаційну угорску
- 4% угорскѝ облігаціи индемнізаційнѝ

а всѣ тѝ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѝ выльосованѝ а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, такожь запавшѝ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѝ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѝ аркушѣ купоновѝ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

КАРПАТСКѝ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдивѝ Правдивѝ

тôлько зъ такимъ охороннымъ знакомъ.

КАРПАТСКА КОСА есть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплюе ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняе.

Тѝ косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблистои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягае въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости е дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, одна въ одну е гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.

Вôстре заосмотрене острымъ наклепкомъ що вôдъ кôнця до кôнця е однаково тонкій, вôдъ кôнця до кôнця однаково широкій. Люде, котрѝ на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса е всюды однаково тверда и гнучка.

Клепати косу досыть разъ на пару днѣвъ, вôстре притуплюе ся такъ помалу и такъ незначно, що разъ его поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100**, а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краева чи загранична коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскае на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ, якѝ по части выкидае не за косу а за кавалокъ бляхи.

Карпатскѝ косы Мінцера можна такожь точити, такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наостренѝ и бляху перетнуть, а не выщерблять ся. Де косять на выпередки, тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого е наша коса.

Всякому, хто въ насъ купуе, мы ручимо вже за те, що всѣ нашѝ косы, одна въ одну, е такѝ, якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжнѝ косы, такѝ, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаесь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштуе	1·—	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр. а. в.
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр., за молотокъ 1 зр.

Косы посылаемо заразъ вôдворотною почтою, але тôлько за готовѝ грошѣ, або за послѣплатою (Nachnahme.) Почту оплачуемо самѝ, числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуемо самѝ.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣе.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюемо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена. 150 2—14

Вѣденьскѝ Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже 12 липня.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 2—?

Льосы поручае: Авг. Шеленбергъ, Сокаль и Лілієнъ.

МЕДЛІНҐСКА
ФАБРИКА ОБУВИ
ЛЬВÔВЪ
УЛ. СИКСТУСКА Ъ. 6.

поручае свôй вайбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 13—50

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 галвокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 60—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 115. Львôвъ, Понедѣлокъ 23 мая (4 червня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. в.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. в.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 4 н. ст. червня 1894.

Сегодня зъ-полудня витає столиця краю приѣзджаючого зъ Вѣдня Єго цѣсарску Высокôсть аркикнязя Кароля Людвика, котрый завтра вôдкрыє выставу краєву въ имени протектора тои-жь выставы — Є. Вел. цѣсаря Францъ Іосифа I.

Гадка выставы краєвои у Львовѣ зродилась передъ двома роками въ кругахъ польскихъ — безперечно пôдъ вплывомъ тыхъ памятокъ великихъ подѣй историчныхъ, якѝ зайшли въ Польщи передъ стома роками, а котрѝ черезъ кôлька послѣдныхъ лѣтъ обходять галицкѝ Поляки маніфестаційными торжествами. Длятого-то дневники польскѝ неофіціяльно назвали выставу сю „Костюшкôвскою“ и дуже горячо пропаґували гадку иніціяторôвъ выставы, щобъ она обняла собою всѣ землѣ колишньои Польщѣ. Однакожь се бажанье не здѣйстнило ся, — найбôльша и найважнѣйша дѣльниця Польщѣ — т. зв. Царство Польске зъ причинъ політичнои натуры не могло взяти участи въ львôйскôй выставѣ, отже побôчь Галичины беруть участь лише Познаньщина и польскѝ кольоніи въ Америцѣ. Кромѣ того до участи въ кôлькохъ дѣлахъ выставы запрошено такожь продуцентôвъ заграничныхъ — Чехôвъ, Нѣмцѣвъ и т. д.

Въ выставѣ беруть участь и Русины, хочь правда — не всѣ, и длятого выстава ся безперечно не подає зовсѣмъ повного образу розвитку и поступу Русинôвъ галицкихъ. Причиною, що одна частина Русинôвъ усунулась вôдъ выставы, було згадане высше неофіціяльне маркованье выставы яко маніфестаціи політичнои польскои. Друга часть Русинôвъ поступила инакше: она взяла выставу такъ, якъ єи проголошено офіціяльно, т. є. за выставу краєву — и лише яко въ такôй бере она участь.

Якъ вѣдомо, въ комісіяхъ поодинокихъ дѣлôвъ выставы засѣдають Русины, — Русинъ проф. В. Шухевичь найбôльше займавъ ся устроєньемъ етноґрафічного дѣлу выставы, — народно-рускѝ товариства выставили окремый павільонъ, — рускимъ товариствамъ и рускôй церквѣ на выставѣ прийшовъ у помôчь п. Володиславъ Федоровичь богатствомъ свого килимарства, — чимало вытвору рускихъ продуцентôвъ буде мѣстити ся въ рôзныхъ павільонахъ въ сумѣшь зъ вытворами продуцентôвъ польскихъ, — вкôнци навѣть въ богато вытворахъ польскихъ выставцѣвъ мѣститись буде богато працѣ й таланту руского ремѣсника й робôтника, якъ и до самого устроєня выставы, хочь-бы лишь до самого побудованя тыхъ численныхъ павільонôвъ, — коли може не въ половинѣ, то певно въ значнôй части причинились такожь руки рускѝ.

Выстава краєва, що має зъ однои стороны выказати фактичный культурный станъ краю а зъ другои стороны заохотити до дальшого поступу — не єсть безъ интересу и для насъ Русинôвъ — думаємо навѣть для тыхъ, котрѝ вôдъ выставы вôдтягнули ся. Зъ неи можемо мы и повиннѝ богато пôзнати, зрозумѣти и навчитись. Выкористаймо-жь єи въ тôмъ напрямѣ якъ найщедрѣйше, бо поступъ жене нинѣ мовь та льокомотива, а мы, нѣгде правды дѣти, приостали ся позаду — въ части не зъ своєи а въ части и зъ своєи вины, — богато-богато намъ ще не достає, тожь и богато жде насъ роботы на всѣхъ поляхъ — просвѣтнôмъ, економічнôмъ и культурнôмъ...

Письмо зъ Вѣдня.

[Становище ґр. Гогенварта. — Нѣмецка лѣвиця. — Пôдвысшенье платнѣ для урядникôвъ — Польске „коло“ а рускій клюбъ.]

Хочь ґр. Гогенвартъ уважає ся теперь першимъ політикомъ въ Австріи, однакъ межи самыми єго сторонниками обявляє ся що разъ сильнѣйша опозиція противъ него. Насампередъ дôставъ бувъ вôнъ вотумъ недовѣря вôдъ однои части своихъ словѣньскихъ выборцѣвъ, потôмъ пôднесли ся голосы въ клюбѣ противъ єго політики при справѣ валютовôй, наконець новый клерикально-консервативный орґанъ, котрый особливо межи низшимъ духовеньствомъ нимецкимъ дуже богато має симпатіи, Reichspost, отворивъ постôйну рубрику для обговореня пытаня: чи ґр. Гогенвартъ має дальше лишити ся проводиремъ партіи чи нѣ, дуже значна бôльшôсть голосôвъ зô всѣхъ нѣмецко австрійскихъ краѣвъ заявляє ся противъ єго проводирства. Вже й не казати о свѣжôй зачѣпцѣ вôдъ кн. Ліхтенштайна, котрый передъ пятьма роками бувъ членомъ єго клюбу [а потôмъ зъ 18 товаришами выступивъ], и антісемітского орґану Volksblatt, котрый ґр. Гогенварта назвавъ ein alter Geck. Зъ другои-жь стороны прихильники ґр. Гогенварта стають въ єго оборонѣ. Противъ вотумъ недовѣрія выборцѣвъ наступило контравотумъ, противъ Reichspost и декотрыхъ провінціяльныхъ орґанôвъ клерикально-консервативныхъ выступивъ головный орґанъ партіи, Vaterland и иншѝ орґаны провінціяльнѝ, а наконець клюбъ Гогенварта заявивъ свому проводиреви довѣріє и увѣдомивъ єго о тôмъ своѣмъ рѣшеню черезъ депутацію. Мимо того борба не перестає. Словѣньскѝ противники Гогенварта закидають єму малу дбалôсть о словѣньскѝ интересы, хочь вôнъ выбраный посломъ словѣньскими громадами, а нѣмецкѝ клерикалы закидають, що вôнъ за-надто зблизивъ ся до нѣмецкои лѣвицѣ и пôдпирає єи капіталістичнѝ интересы, черезъ що клерикальну партію робить непопулярною у народу; они бо хотять орґанізаціи своєи партіи на спосôбъ центра въ парляментѣ нѣмецкôмъ, зъ глубокими коренями середъ народу, але до того, кажуть, треба проводиря такого, якимъ бувъ въ Нѣмеччинѣ Віндтгорстъ, а не такого, якъ Гогенвартъ. — Однакожь упадокъ Гогенварта потягнувъ бы за собою и розбитье єго клюбу, а затымъ и упадокъ теперѣшнои коаліціи. Длятого польскѝ дневники, Czas и иншѝ, остерѣгають клерикалôвъ передъ поваленьемъ Гогенварта и грозять выповѣдженьемъ приязни Полякôвъ, а такожь нѣмецка лѣвиця и єи орґаны стають въ єго оборонѣ. Для Русинôвъ Гогенвартъ анѣ въ часѣ свого міністерства анѣ опôсля не показувавъ прихильности.

У нѣмецкихъ лібералôвъ [по правдѣ псевдо-лібералôвъ] чувства по поводу політичнои ситуаціи дуже мѣшанѝ. Зъ однои стороны они радѝ, що теперь зновъ выйшли на верхъ та грають головну ролю, и се чувство выразивъ передъ тыжднемъ посолъ ихъ Морре словами: „Нинѣ и мы Нѣмцѣ при кермѣ, и нинѣ мы будемо давати приказы!“ Зъ другои стороны вôдповѣдь правительства на интерпеляцію въ справѣ кс. Декерта показала имъ, що они таки ще не паны ситуаціи, длятого и боять ся, чи міністерство не схоче робити деякихъ уступокъ Словѣнцямъ, бо 7 словѣньскихъ послôвъ, котрѝ ще лишили ся въ клюбѣ Гогенварта, грозять выступленьемъ зъ клюбу, а въ тôмъ выпадку заповѣвъ Гогенвартъ, що зложить мандатъ. Отже вчера вôдбуло ся засѣданье клюбу нѣмецкои лѣвицѣ, на котрôмъ міністеръ Пленеръ пояснявъ ситуацію и видко зацитькавъ свою партію, бо она рѣшила дальше пôдпирати „своихъ членôвъ въ міністерствѣ“ [отже вже не цѣле коаліційне правительство?]. Впрочôмъ Нѣмцѣ лібералы и зъ ґр. Вурмбранда не дуже задоволенѝ; они закидають єму, що вôнъ бôльше консерватистъ якъ лібералъ, и праса ихъ, особливо Neue fr. Presse, кôлька разôвъ навѣть остро выступила противъ него.

Вчера радила комісія буджетова о реґуляціи платнѣ урядникôвъ и одноголосно рѣшила удѣлити проєктъ, выробленый пôдкомітетомъ, міністерству для зужиткованя єго при укладаню проєкту правительственного Внесеня комісіи буджетовои подали дневники, а для доповненя и поясненя ихъ додамо ще отсе: Въ трохъ найнизшихъ ранґахъ мали бы бути по три 4-лѣтнѝ додатки [замѣсть теперѣшныхъ двохъ пятилѣтныхъ], и платня выносила бы: 1) въ XI. ранзѣ 600, 700, 800 и 900 зр.; 2) въ X. ранзѣ 900, 1000, 1100 и 1200 зр; 3) въ IX. ранзѣ 1200, 1300, 1400 и 1500 зр.; 4) въ VIII. ранзѣ 1600, 1800 и 2000 зр. Професоры середныхъ шкôлъ дôставали бы три остатнѝ додатки по 300 зр. [замѣсть по 200]. Выдатки державнѝ черезъ таке пôдвысшенье платнѣ зросли бы: 1) на урядникôвъ о 2 міліоны зр.; 2) на слугъ о 1,200.000 зр., 3) на учителѣвъ о 700.000 зр., отже разомъ кругло о 4 міліоны зр. Крôмъ того черезъ пôльги, взглядно знесенье належитостей переносныхъ стратила бы держава зъ якѝ 2 міліоны доходу, отже разомъ розходило бы ся о рôзницю 6 міліонôвъ зр., а по вôдшибненю $1^1/_2$ міліона, котрѝ теперь вызначають ся на запомоги для урядникôвъ, розходило бы ся о $4^1/_2$ міліона зр. Се однакожь не єсть вже остаточне рѣшенье комісіи буджетовои, тôлько опінія, субстратъ для правительства, якъ се сконстатувавъ въ комісіи п. Романчукъ.

Нинѣ [въ четверъ] закôнчила ся дебата надъ реформою закона прасового; внесеня меншости комісіи вôдкинено. Надъ знесеньемъ стемпля ґазетного голосовано поименно, и вôдкинено тоє внесенье 140 голосами правительственнои коаліціи противъ 79 голосôвъ опозиціи. Зъ рускихъ послôвъ Романчукъ голосувавъ за знесеньемъ стемпля, Охримовичь, Барвѣньскій, Пôдляшецкій, Вахнянинъ и Волянъ не голосували.

Польске „коло“ не згодило ся на выбôръ одного члена руского клюбу [Пôдляшецкого] до постôйнои комісіи для процедуры цивільнои, а вызначило, якъ доносить Die Presse, на всѣхъ чотирохъ членôвъ Полякôвъ. Члены „кола“ мали се рѣшенье мотивувати тымъ, що комісія буде складати ся лише зъ 18 членôвъ, отже рускому клюбови анѣ пôсля давнѣйшои умовы анѣ пôсля числа єго членôвъ не належить ся въ нѣмъ заступництво. [Се правда, але все-жь таки торôкъ до постôйнои комісіи промысловои, зложенои такожь зъ 18 членôвъ, выбрало було „коло“ п. Барвѣньского.]

Дімісія Векерлього.

Вже три днѣ минуло, якъ въ Угорщинѣ нема міністерства, бо дімісія д-ра Векерлього принята а банъ хорватскій ґр. Кинъ-Гедерварі выѣхавъ до Будапешту глядати за членами нового кабінету. Місія, якои пôднявъ ся ґр. Кинъ-Гедерварі, тяжка, бо на разѣ цѣле ліберальне сторонництво, котре пôдпирало уступившій кабінетъ, неприхильно, єсли вже не казати, ворожо, вôдносить ся до місіи нового президента міністрôвъ. Яке становище займе ліберальне сторонництво, можна пôзнати зъ конференціи сторонництва, що вôдбула ся минувшои суботы. Конференцію скликавъ презесъ сторонництва ліберального бар. Подманіцкій, а явилось на нѣй 170 послôвъ. Коли д-ръ Векерлє станувъ на естрадѣ, присутнѝ повитали єго довгими оплесками и окликами eljen!

Експозе д-ра Векерлього було таке: Коли палата маґнатôвъ вôдкинула законъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ, то я сказавъ вамъ, що було бы на часѣ, єсли палата послôвъ въ-друге ухвалить той законъ, шукати тыхъ ґарантій, котрѝ дали бы запоруку, що наша борба о переведенье церковно-політичнои реформы не єсть безплôдною пробою, але що и принятье закона въ палатѣ маґнатôвъ буде запевнене. Поступаючи пôсля того, предложили мы коронѣ тѝ гарантіи и просили: 1) вакуючѝ три дожизненнѝ мѣсця въ палатѣ панôвъ обсадити; 2) дозволити намъ на заявленье, що корона годить ся зъ правительствомъ що-до політичнои необходимости того предложеня и бажає, щобы оно якъ найскорше одержало законну силу; 3) дозволити намъ на заявленье, що єсли при другôй дебатѣ въ палатѣ маґнатôвъ истнуючѝ трудности не будуть усуненѝ, то и число дѣдичныхъ членôвъ палаты маґнатôвъ буде побôльшене, щобы въ сей спосôбъ вырôвнати суперечнôсть ухвалъ обохъ палатъ. Мы не були такъ щасливѝ та не осягнули згоды короны на трету точку, тожь и вручили нашу дімісію. Цѣсарь поручивъ утворенье нового кабінету такому мужеви, котрый принявъ на себе ту місію на основѣ тыхъ самыхъ прінципôвъ для переведеня тои самои проґрамы. Въ тôй обставинѣ можемо добачати, що корона годить ся зъ ухвалою палаты послôвъ, и запоруку, що наша борба не була безуспѣшна. Вкôнци прошу ліберальне сторонництво, щобы оно вѣрно придержувалось поставленои проґрамы и своихъ засадъ та выдержало при своихъ идеяхъ, хочь керма правлѣня перейшла въ иншѝ руки.

По промовѣ д-ра Векерлього забравъ голосъ посолъ Дараній, віцепрезідентъ ліберального сторонництва, и высказавши „велике славословіє“ д-рови Векерльому и уступаючому міністерству за се, що розбудили на ново ліберального духа въ Угорщинѣ, поставивъ отсѝ резолюціи до ухвалы: 1) Сторонництво стоить при своѣй проґрамѣ въ цѣлôмъ єи обсягу, а именно при церковно-політичнôй проґрамѣ та ще жадає, щобы та проґрама була переведена сейчасъ въ цѣлости незмѣнена. Оно буде жадати переведеня тыхъ засадъ середъ всякихъ обставинъ, впрочôмъ-же застерѣгає собѣ свобôдне рѣшенье. 2) Сторонництво высказує свôй глубокій жаль зъ нагоды уступленя міністерства и высказує вдячнôсть за вѣрну службу въ интересѣ ліберальныхъ засадъ и за мужеске поведенье міністерства. 3) Сторонництво заявляє уступаючому президентови міністрôвъ и єго товаришамъ непохитне привязанье, вѣрнôсть и довѣрє та просить тыхъ мужѣвъ, щобы дальше вели провôдъ сторонництва и въ тыхъ тяжкихъ часахъ.

Всѣ тѝ резолюціи ухвалено одноголосно при неумовкаючихъ оплескахъ.

По тôй ухвалѣ промовивъ д-ръ Векерлє, дякуючи за слова признаня, при чôмъ зазначивъ, що властивыми провôдниками кождого сторонництва суть засады и для тыхъ засадъ всѣ повиннѝ бути готовѝ станути до борбы. На тôмъ закôнчилась конференція.

Такѝ ухвалы сторонництва ліберального, якѝ запали рôвночасно зъ місією ґр. Кинъ-Гедерваріого, вказують, що се сторонництво готове станути до борбы за переведенье своєи церковно-політичнои проґрамы, а заразомъ похвалило поведенье Векерлього, котрый подавъ ся до дімісіи лишь за-для того, що не мôгъ дôстати вôдъ короны запевненя що-до громадного заименованя дѣдичныхъ членôвъ палаты маґнатôвъ. Палата маґнатôвъ не змобілізувала до справы цивільныхъ вѣнчань всѣхъ своихъ силъ, такъ якъ се зробила палата послôвъ; палатѣ маґнатôвъ досыть було зазначити перевагою кôльканацяти голосôвъ, що не годить ся на церковно-політичнѝ реформы въ скрайно-ліберальнôмъ дусѣ, а тымъ самымъ взагалѣ на проґраму цѣлого ліберального правительства. Єсли бы корона була згодилась на громадне заименованье членôвъ палаты маґнатôвъ, готова була наступити острѣйша реакція и тогдѣ певно въ палатѣ маґнатôвъ найшлась бы значнѣйша бôльшôсть опозиційна

Ґр. Кинъ-Гедерварі заявивъ, що складає новый кабінетъ на основѣ цѣлкомъ незмѣненои проґрамы дотеперѣшного правительство, именно що-до церковно-політичныхъ реформъ, та задумує опертись выключно на ліберальнôмъ сторонництвѣ. Чи сторонництво ліберальне пôйде однодушно за своими ухвалами, въ котрыхъ заявленьемъ признаня для уступившого президента міністрôвъ зазначуєсь мовь бы недовѣрє не лишь для ґр. Кинъ-Гедерваріого але и для кождого выбраного наслѣдника, чи може подѣлить ся на два таборы, менше и бôльше опозиційныхъ — сего не можна напередъ сказати, бо се покаже ся ажь тогдѣ, коли удасть ся ґр. Кинъ-Гедерваріому придбати собѣ членôвъ кабінету зъ сторонництва ліберального. На случай зложеня кабінету пôдъ президією ґр. Кинъ-Гедерваріого, сторонництво консервативне могло бы повеличатись побѣдою, бо тогдѣ солідарнôсть сторонництва ліберального була бы розбита, а тымъ самымъ не прийшло бы до скрайныхъ церковно-політичныхъ реформъ.

Вѣденьскій дописуватель Czas-у представляє значѣнье дімісіи Векерлього въ сей спосôбъ: Въ голосованю надъ закономъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ въ палатѣ маґнатôвъ брали участь высокѝ достойники двôрскѝ и голосували противъ проєктôвъ правительственныхъ длятого, щобы заманіфестувати невдоволенье зъ поведеня правительства угорского въ справѣ похоронôвъ Кошута. Корона не выступає противъ проєктôвъ кабінету д-ра Векерлього, але не має довѣря до кабінету и длятого принезолила кабінетъ до уступленя. Крôмъ справы Кошута єсть ще й друга справа, именно нельояльне поведенье міністрôвъ Векерлього и Сілядія. Оба тѝ міністры заповѣли въ палатѣ свои жаданя „ґарантій“, заки що-до нихъ дôстали уповажненье короны, а тымъ самымъ хотѣли звалити одвѣчальнôсть за судьбу проєктôвъ на корону. И прийшло до того, що кабінетъ, маючій бôльшôсть въ палатѣ, стративъ довѣрє короны. Се може въ державѣ конституційнôй лишь тогдѣ наступити, єсли правительство, якъ въ справѣ Кошута, провинить ся що-до чувствъ династичныхъ, або, якъ въ справѣ „ґарантій“, обидить своє власне супротивъ короны вôдношенье конституційне. Зъ того видно, що въ теперѣшнôй крізѣ не розходилось о упадокъ проєктôвъ д-ра Векерлього, лишь о паденье єго власнои особы.

Погляды ґр. Кинъ-Гедерваріого на справу цивільныхъ вѣнчань мѣстять ся въ єго промовѣ, выголошенôй въ палатѣ маґнатôвъ. Вправдѣ заявивъ ся вôнъ за проєктами, але заразомъ вказавъ, що палата маґнатôвъ має право такъ голосувати, якъ ѣй велить совѣсть, а зъ того выходить, що й теперь, ставши президентомъ міністрôвъ, не буде старатись змѣнити бôльшости палаты маґнатôвъ штучными средствами, якъ н. пр. именованьемъ кôлькохъ новыхъ маґнатôвъ. Вôдтакъ заявивъ ґр. Кинъ-Гедерварі, що реформы на поли церковно-політичнôмъ треба вводити постепенно, а не вôдразу змѣняти радикально станъ рѣчи, якъ сего жадаєсь въ проєктахъ правительственныхъ. Зъ того выходить, що ґр. Кинъ-Гедерварі не

буде напирати безусловно и чимъ скорше на переведенье реформъ.

Упадокъ Векерлього маѣ ще й друге значѣнье. Въ складѣ сторонництва ліберальнаго, котре такъ горлаѣ за реформою, входили и такій елементы, котрій вызначались безвзглядным шовінізмомъ мадярскимъ супротивъ немадярскихъ народностей заселяючихъ Угорщину. А зновъ всѣ тій не-мадярскій народности зазначали на вѣчахъ свою опозицію противъ проектовъ церковно-політичныхъ. Если-жь отже прийшло бы до тои евентуальности, що треба бы було розвязати палату пословъ и розписати новій выборы, тогдѣ рѣчею правительства було бы постаратись щобы не-мадярскій народности достали своихъ заступниковъ въ парляментѣ угорскомъ. Въ сей способъ могла бы Угорщина зыскати внутрѣшный миръ, а ослабленье шовінізму мадярского принесло бы більшій плоды анѣжь всѣ скрайно-ліберальній реформы церковно-політичній.

Рада державна.

Послѣдне засѣданье сеи сесіи палаты пословъ, яке вѣдбуло ся въ суботу, зачало ся вѣдповѣдею міністра справъ внутрѣшныхъ Бакегема на кількa интерпеляцій.

И такъ въ справѣ конфлікту прагского магістрату зъ намѣстництвомъ що-до змѣны назвъ улиць заявивъ міністеръ, що намѣстництво було въ правѣ заступати розпорядженье магістрату, бо магістратъ не вѣднѣсъ ся до намѣстництва о дозволъ на таку змѣну. Кромъ того поліція докладаѣ всякого старанья, щобы охоронити права и интересы мешканцѣвъ Праги (розумѣе ся: Нѣмцѣвъ). — Рівно-жь оправдавъ міністеръ розвязанье товариства „Соколъ“ въ Вршорицяхъ за то, що рѣшило не приймати мѣжь своихъ членовъ тыхъ, котрій належать до товариства ветеранівъ.

Пос. Гесманъ поставивъ наглячѣ внесенье зъ зазывомъ до правительства, щобы предложило заповѣджену реформу выборчу на першомъ засѣданю найблизшои сесіи рады державнои.

Мотивуючи наглячість внесеня, пригадавъ пос. Гесманъ заявленье кн. Віндішґреца, що правительство уважаѣ своею найпершою и найважнѣйшою задачею політичною, въ порозумѣню зъ сторонництвами коаліційными постаратись о обширну реформу выборчу. На сколько звѣстно, то доси нѣчого не зроблено, щобы зреалізувати сю торжественну обѣцянку. Отсе поведенье цѣлкомъ не вѣдповѣдаѣ окликови правительства: Offenheit und Wahrheit. Бесѣдникъ просить ухвалити наглячість внесеня, щобы не розширювано мѣжь населеньемъ цѣлкомъ оправданои гадки, що зъ симъ найважнѣйшимъ правомъ людовымъ граѣ ся лишь безличну гру та що анѣ правительство анѣ коаліційній сторонництва не думають надъ додержаньемъ сего торжественно зложеного заявленя.

Президентъ міністровъ кн. Віндішґрецъ промовивъ въ тій справѣ такъ: Мужѣ довѣря сторонництвъ коаліційныхъ и члены президіи палаты нараджувались на запросины правительства передъ кількома днями надъ справою реформы выборчои. Всѣ зазначили потребу придержуватись заявленя правительственного зъ 23 падолиста мин. року що-до переведеня реформы выборчои и высказано бажанье, щобы при співвдѣланю коаліціи зъ правительствомъ якъ найскорше порѣшити ту справу. Въ дискусіи зазначилось щире бажанье дійти до такого порозумѣня и длятого можна на певно надѣятись, що полагодять ся теперь ще истнуючій суперечности гадокъ и успѣшно переведе ся реформа выборча. Кн. Віндішґрецъ просить не ухвалляти наглячости, бо правительство не видить потребы вѣдступати вѣдъ одобреного коаліцією modus procedendi, т. е. глядати найперше обопільного порозумѣня, до котрого, якъ надѣе ся президентъ міністровъ, на певно прийде.

Пос. Брзорадъ: Если справдѣ правительство на серіо думаѣ, якъ найскорше предложити реформу выборчу, то нема причины опиратись тому наглячому внесеню. Мы за наглячостью внесеня, бо така ухвала даѣ одиноку можливу дорогу, щобы наше внесенье о загальныхъ безпосередныхъ выборахъ прийшло пѣдъ нарады комісіи. Населенье хоче вже разъ бачити дѣла.

На внесеньее гр. Штірка ухвалено замкненье дискусіи.

Пос. Люегеръ: Народы Австріи не складають ся зъ коаліціи. Коаліція репрезентуѣ меншість населеня. Якъ довго се міністерство уходить за міністерство коаліціи, такъ довго оно не есть міністерствомъ народовъ австрійскихъ, лишь міністерствомъ упривілеєваныхъ клясъ.

Наглячість внесеня вѣдкинено.

Вѣдтакъ приступлено до порядку дневного и полагоджено кількадесять петицій (подамо пізнѣйше).

Президентъ палаты Хлюмецкій закрывъ сесію промовою, въ котрій пѣднѣсъ, що палата пословъ упорала ся зъ многими роботами въ короткомъ часѣ, а се головно завдячити треба тій обставинѣ, що свѣдоме цѣли правительство разомъ дѣлало зъ більшостію палаты. Згадавъ про намѣренй реформы: закона карного и цивільного, податкову и выборчу. Справозданье комісіи закона карного прийде на порядокъ дневный сейчасъ зъ початкомъ новои сесіи; реформа податкова повинна въ осени покінчитись а реформа выборча рівножь, есть надѣя, що буде полагоджена. Закінчивъ похвалами для коаліціи, при котрій истнованю можна надѣятись красшои будучности.

Меморіялъ краєвого выдѣлу до міністра скарбу въ справѣ податкового перетяженя нашого краю

(*Дальше.*)

Вже дотеперь начеркненій вѣдносины сѣльскои людности въ Галичинѣ выставали бы, щобы усунути всякій сумнѣвъ що-до дуже лихого положеня нашихъ грунтовыхъ посѣдателѣвъ всѣхъ клясъ. Выказане надмѣрне ихъ обдовженье здержуе розвій господарства; такожь загально вѣдомо, яка різниця истнуе мѣжь Галичиною а захѣдными краями коронными (Моравою, Чехією и т. д.) пѣдъ взглядомъ можливого выкористовуваня землѣ, отже интензивнои управы рѣлѣ.

Въ такомъ положеню рѣчей не може бути нѣякого сумнѣву, що ненастанно ростучій податки и публичній оплаты погіршують становище нашихъ посѣдателѣвъ грунтовыхъ. Жалобы на надмѣрній податки пѣдносять не тільки сѣльскій господарѣ, але такожь промисловцѣ и належачій до иншихъ галузей заробѣтковъ и заводовъ.

Тій жалѣ не можна уважати за безосновній, если зважить ся, що податки въ минувшихъ рокахъ справдѣ дуже значно зросли, о чомъ учать цифры державныхъ прелімінарѣвъ.

За-для того позволяемо собѣ выказати тутки квоты безпосередныхъ податковъ, припадаючихъ на Галичину, прелімінованыхъ на роки 1887 и 1892.

Рѣдъ податку	за р. 1887	за р. 1892
Податокъ грунтовый	4,601.000	4,950.000
„ домово-чиншовый	1,420.000	1,586.000
„ „ клясовый	1,480.000	1,530.000
5% податку вѣдъ доходу зъ будынковъ вѣльныхъ вѣдъ податку домово-чиншового	76.000	94.000
Податокъ заробковый	754 000	780.000
„ доходовый	2,086.000	1,900.000
Належитости екзекуційній за податки	160.000	293.000
Вѣдсотки проволоки вѣдъ залеглыхъ податковъ	74.000	80.000
Сума	10,651 000	11,213.000

Отже въ повысшій шестилѣтній добѣ пѣднесли ся податки о 562.000 зр, зъ чого більше якъ ¾ частей, т. е. 399.000 зр. припадаѣ на податокъ грунтовый и домово-клясовый, решта припадаѣ на податокъ домово чиншовый такъ, що цѣла надвыжка приходу обтяжаѣ посѣлість реальну, а особливо сѣльску людність. Однакъ то обтяженье о много значнѣйше, нѣжь повысшій цифры велять заключати, бо то обтяженье подвоюе ся въ наслѣдокъ додатковъ побираныхъ разомъ зъ безпосередными податками на покрытье потребъ краю, повѣтовъ, громадъ, дорогъ, школъ и т. д., а выносячихъ, навѣть часто перевышаючихъ 100% властивои належитости податковои.

Припадаючій на Галичину квоты податковъ споживчихъ були прелімінованій:

на рокъ 1887 въ сумѣ	6,807 230 зр.
на рокъ 1892 въ сумѣ	17,834.800 „
звѣдси выходяча надвыжка доходу . . .	11,027.570 „
була осягнена по більшій части пѣдвышеньемъ податку вѣдъ горѣвки, котрый на рокъ 1887 въ квотѣ	2,550.000 „
на рокъ 1892 въ квотѣ	12,100.000 „
бувъ прелімірованый, отже тільки надвыжка податку вѣдъ горѣвки выносить	9,550.00 „

Вѣдома рѣчь, що зъ-посередъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ Галичина, особливо ей (рѣльна) господарска продукція пѣдвышеньемъ податку вѣдъ горѣвки була найбільше дѣткнена; що такожь податки безпосереднй надмѣрно обтяжають реальну посѣлість, а передовсѣмъ сѣльску людність, то сю обставину мы вже выказали высше; отже не може бути сумнѣву, що повысше докладно начеркненій лихій вѣдносины господарскій нашого краю въ наслѣдокъ ненастанно зростаючого податкового угнету мусѣли погіршитись.

Потребу полекшѣ пануючому въ нашій державѣ податковому перетяженю признали не тільки всѣ репрезентаційній тѣла монархіи, але такожь высоке правительство, бо Е. Е бувшій міністеръ скарбу д-ръ Штайнбахъ дня 19 лютого 1892 р. въ часѣ мотивованя предложеныхъ тогдѣ палатѣ пословъ проектовъ законовъ, дотычно податковои реформы, мѣжь иншими зазначивъ такожь конечність зменшеня грунтового податку и домово-чиншового.

Мы вже выказали, що нашь край пѣдъ взглядомъ економічнымъ стоить низше вѣдъ иншихъ краѣвъ нашои монархіи, отже не треба забувати тои обставины, що кождый податокъ, котрый у всѣхъ частяхъ державы оказуе ся угнетаючимъ, дотыкаѣ найбільше галицкихъ оподаткованыхъ.

Длятого-жь краєвый соймъ частѣйше бачивъ ся зневоленый звертати увагу высокого правительства на потребу реформы податковъ въ кількохъ вѣддѣлахъ.

Вправдѣ годить ся надѣятись, що запов ведженa въ р. 1892 реформа усуне недостачѣ, що панують въ вѣддѣлѣ податковъ безпосередныхъ, однакъ при томъ мусимо замѣтити, що пѣсля нашого погляду, реформа безпосередныхъ податковъ мусить бути доповнена основною реформою обовязуючихъ законовъ о належитостяхъ, если оподаткованій мають зазнати успѣшнои полекшѣ.

Зъ помѣжь всѣлякихъ податковъ и данинъ истнуючихъ въ нашій державѣ, зачислюють ся належитости, заведенй закономъ зъ 9-ого лютого 1850 р. до сихъ, котрій выкликують у всѣхъ краяхъ коронныхъ найчисленнѣйшій жалобы и зажаленя. Оподаткованій всѣхъ клясъ вносять що року до репрезентаційныхъ тѣлъ петиціи о ревізію и реформу законовъ о належитостяхъ, особливо жалуе ся людність Галичины на оплату вѣдъ спадщинъ, що грозить ѣй истнованю господарскому.

Заступники тои людности ставлять въ соймѣ краєвомъ, почавши вѣдъ р. 1861, внесеня о знесенье або обниженье належитости вѣдъ спадщинъ и если увзгляднить ся, що найчисленнѣйшу часть галицкихъ оподаткованыхъ становлять бѣдній селяне, котрій кождый податокъ вѣдповѣдно найтяжше вѣдчувають, то не можна уважати имъ за пересаду твердженя въ петиціяхъ, що майже кождый спадкоємець въ тій клясѣ, маючи заплатити належитість, мусить затягнути лихварску позичку, котра дуже часто стаѣ причиною упадку его господарства.

Заведенй закономъ зъ дня 9-ого лютого 1850 року належитости тяжко дотыкають не тільки бѣдныхъ оподаткованыхъ, але такожь и решту такихъ, а то длятого, бо постановы того закона неясній и не уложенй систематично, а кромѣ того въ наслѣдокъ численныхъ додатковыхъ законовъ такъ замотанй, що оподаткованій стороны по більшій части непевній, котрій належитости зъ-помѣжь всѣлякихъ пѣдлягають, або въ якій высотѣ можна ей вѣдъ нихъ жадати

Такожь загально звѣстно, що не лишь стороны, але и ихъ правній заступники, а навѣть дуже часто и орґаны, вымѣрюючій належитости, остають въ сумнѣвѣ, котрій зъ истнуючихъ принціповъ правныхъ, часто зъ собою суперечныхъ, треба въ даномъ случаю примѣнити.

Повысшій недостачѣ и конечність систематичнои реформы законодавства о належитостяхъ вже давно признало правительство; скілько разівъ та справа въ радѣ державній була порушена, запевнювало, що вже починено приготованя въ цѣли основнои реформы закона зъ 9-ого лютого 1850 р., однакъ, що скорому предложеню дотычного проекту закона стоить на перепонѣ звязь его зъ цивільною процедурою, котра такожь маѣ бути змѣнена.

Въ томъ взглядѣ покликуемо ся на заявы, якій выголосили въ посольскій палатѣ рады державнои Е. Е. міністры скарбу: Игнатій Плѣнеръ дня 23 червня 1862 р. и Де Претісъ дня 19 жовтня 1875 р.

Супротивъ такого стану рѣчей старало ся наше заступництво краєве частѣйше порушувати реформу закона о належитостяхъ, а соймъ краєвый высказавъ сю потребу въ ухвалахъ зъ 22 грудня 1873 р., 21 мая 1875 р., 19 цвѣтня 1876 р., 12 жовтня 1878 р., 30 жовтня 1883 р. 30 грудня 1885 р., 14 сѣчня 1888 р., 14 падолиста 1889 р., остаточно зъ 16 мая 1893 р. и 10 лютого 1894 р., взываючи правительсто до предложеня въ дорозѣ конституційнои проекту закона систематично обробленого, причомъ въ ухвалахъ зъ р. 1878, 1883, 1885, 1888 и 1889 пѣднесено такожь конечність увзглядненя при укладѣ повысшого проекту тои засады, щобы меншій спадщины, особливо сій мѣжь асцедентами и десцедентами були низше оподаткованій и если вартість спадщины не переступаѣ 500 зр. були зовсѣмъ вѣльній вѣдъ належитостей.

Тій многолѣтній змаганя сойму остали безовочній; міністерство скарбу вѣдновѣло на нихъ въ рескриптѣ зъ дня 13 падолиста 1876 року ч. 19246 и зъ дня 7 липня 1879 року ч. 5871, що финансове положенье державы не дозволюе на нѣяке обниженье належитостей, про котрій бесѣда, якъ такожь, що передъ покінченьемъ розправъ о реформѣ цивільного процесу, велика часть нового закона о належитостяхъ мусѣла бы мати провізоричну цѣху.

Такожь на томъ становищи, занятомъ ще въ 1862 роцѣ, опирало ся правительство до недавна коли то и послы зъ Галичины до рады державнои бачились спонуканій порушити ту справу въ палатѣ пословъ и внести резолюцію сего змѣсту, щобы правительство предложило палатѣ проектъ закона, пѣсля котрого належитости вѣдъ менших спадщинъ мали бы бути обниженій, а особливо вѣдъ спадщины помѣжь асцедентами и десцедентами, котрыхъ вартість не переходить сумы 500 зр., мали бы бути зовсѣмъ увільненій вѣдъ належитостей.

На то вѣдповѣло правительство, що кожде, навѣть найменше обниженье належитости захитало бы недавно усталену рівновагу въ буджетѣ и доперва по довгихъ пертрактаціяхъ прийшовъ до цѣли законъ зъ дня 27 сѣчня 1890 р. ч. 53. В зак. д., признаючій меншимъ спадщинамъ незначній пільги, пѣсля котрого то закона спадщины, що не переходять квоты 500 зр., все ще пѣдлягають 1%-вій належитости.

Обниженье, признане згаданымъ закономъ, треба уважати въ кождомъ выпадку, за невыстаюче, если увзгляднить ся, що майже у всѣхъ державахъ, де истнуе податокъ вѣдъ спадщинъ, менший спадщины пѣдлягають належитости дегресивній, а спадщины, котрій не переступають квоты 500 зр. (взглядно 1000 зр.) а часто и менше, якъ въ декотрыхъ кантонахъ Швайцарии, суть цѣлкомъ вѣлній вѣдъ належитости спадковои.

Людність згаданыхъ державъ е въ кождомъ случаю економічно сильнѣйша вѣдъ нашои, а именно вѣдъ галицкихъ хлѣборобівъ, котрыхъ такъ тяжко дотыкають истнуючій належитости, що веденье господарства на меншихъ обшарахъ дознаѣ перепоны, а рівночасно при выступѣ иншихъ нещасливыхъ обставинъ, якъ примѣромъ такъ частыхъ въ Галичинѣ повеней, выливовъ водъ и неурожаѣвъ, попадаѣ въ цѣлковиту руину.

Деинде истнують такожь короткій и легко зрозумѣлій спеціальній законы о належитостяхъ спадковыхъ (якъ примѣромъ для Альзатіи и Льотарингіи зъ року 1889) коли мѣжь тымъ нашь законъ зъ 9-ого лютого 1850 р. обнимаѣ різнородній предметы, за-для чого той же, якъ вже высше сказано, навѣть вымѣровымъ орґанамъ утруднюе примѣненье постановленыхъ тамъ засадъ правныхъ, бо спеціальній постановы правній не упорядкованій систематично, але обятій поазбучно въ дуже обширній тарифѣ и въ додатковыхъ надто вже численныхъ законахъ.

Основна реформа закона о належитостяхъ, якъ то вже загально признано и що у всѣхъ репрезентаційныхъ тѣлахъ дуже часто пѣднешено, е тільки тогдѣ можлива, если бы різній оплаты, обятій закономъ зъ 9 лютого 1850 були унормованій кількома спеціяльными законами, а передовсѣмъ належитости спадковій були управильненій окремымъ закономъ.

(*Конецъ буде.*)

Дописи „Дѣла“

Зъ Жидачева.

[Святкованье XXXIII-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка въ Жидачевѣ.]

Въ недѣлю, дня 27 н. ст. вѣдбулись въ Жидачевѣ торжественній вечерницѣ въ честь XXXIII-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка. Вечерницѣ тій выпали такъ свѣтло и удачно, що годить ся подати про нихъ ширшу згадку до прилюднои вѣдомости.

Вечерницѣ устроили Русины мѣсцевій, а треба знати, що теперь въ Жидачевѣ кружокъ Русиновъ держить ся сильно и при кождій нагодѣ маніфестуеcь поважно и патріотично, а то дякуючи головно такимъ щирымъ та дѣяльнымъ людямъ, якъ нотарь п. Савчиньскій и его товаришъ п. Мелешкевичь, парохъ о. Лукавецкій, д-ръ Ортиньскій и другій. Въ устроеню вечерка помогли Русинамъ жидачѣвскимъ Русины стрыйскій. Прибувши громадно въ числѣ около 30 особъ зъ хоромъ мѣшанымъ и мужескимъ музикального кружка Руского Касина въ Стрыю, котрый мимо недовгого часу свого истнованя пѣдъ енергічною батутою о. Володимира Нижанковского розвиваесь дуже успѣшно. Зъ стороны стрыйскихъ Русиновъ була то мила вѣдплата жидачѣвскимъ Русинамъ за тую сердечну участь, яку они беруть у всѣхъ патріотичныхъ починахъ Стрыйщины, и дѣйство треба признати, що вѣдъ якогось часу Стрыйщина и Жидачѣвщина сплели ся зъ собою тѣсною патріотичною звязію, що очевидно лишь на користь може выйти справѣ загальній. Однакъ найбільше причинилось до пѣднесеня свѣтлости вечера се, що якъ-разъ въ томъ дни гостили въ Жидачевѣ въ домѣ п. Савчиньского перворядній силы львівскои оперы: панна С. Крушельницка и барітоністъ п. Гурскій, и они, вдоволяючи прошеню мѣсцевого комітету, взяли участь въ вечерницяхъ а продукціи ихъ становили очевидно найбільшу окрасу.

Вечерницѣ вѣдбулись въ сали школьній прибраній прегарно и справдѣ артистично фестонами, дубовыми листками, цвѣтами й коврами. Публики явилось таке множество, що двѣ салѣ не могли ихъ помѣстити. Дуже численно явилась Русь зъ охрестности, и то безъ різницѣ партій, а такожь майже безъ выимки прибула вся польска публика мѣсцева и много Поляковъ зъ околицѣ. Тую появу пѣдносимо зъ признаньемъ, тымъ більше, що чули мы навѣть, якъ деякій Поляки говорили по руски, и видно було, що подѣляють зъ Русинами пієтизмъ для великого поета Украины. Заслугу тои рѣдкои въ нашомъ краю появы належать приписати въ значній мѣрѣ тактовному и дуже умѣркованому поведеню жидачѣвского ц. к. старосты п. Галецкого, котрого бачили мы мѣжь першими гостьми на вечерницяхъ и котрый своимъ поступованьемъ даѣ доказъ, що обовязки совѣстного урядника можна погодити зъ пошанованьемъ національныхъ чувствъ и святощей руского населеня. Треба було бачити зачудованье, яке на видъ всего того малювалось на лицяхъ стрыйскихъ гостей, котрій въ Стрыю на рускихъ вечеркахъ не прывыкли бачити нѣкого зъ Поляковъ, бо шовінізмъ стрыйскои Польонии и ей ненависть до Русиновъ дійшли вже до того, що у нихъ зносины зъ Русинами навѣть на чисто забавномъ або товарискомъ поли уважають ся трохи не злочиномъ!..

Вечерницѣ розпочавъ д-ръ Е. Олесницкій, адвокатъ зъ Стрыя, вступнымъ словомъ, въ котрому згадавши про тій заслуги, якій Русь поклала въ давнину для загальнои культуры и цивілізаціи, та про долю ей по утратѣ самостійности, выказавъ значѣнье Шевченка и его выступленя въ самъ критичный часъ долѣ народнои, розвивъ головній его идеѣ політичній и суспільній и на тлѣ тыхъ идей выказавъ сучасній задачѣ Русиновъ, що хотять ити слѣдами Кобзаря. Бесѣду тую выслухала публика зъ великою увагою и нагородила ей грімкими оплесками.

Вѣдтакъ выступивъ на естраду стрыйскій хоръ мужескій и вѣдспѣвавъ Нижанковского „Зъ окрушковъ“. — Опѣсля п. Гурскій вѣдспѣвавъ зъ великою прецизією Вахнянина „Помарнѣла наша доля“ и думку Монюшка „Прибудь милый“ зъ рускимъ текстомъ Сильный и милозвучный барітонъ спѣвака, сполученый изъ знаменитою школою, выкликавъ незвычайный ефектъ. — Зъ черги наступили продукціи стрыйского хору мѣшаного. Хоръ той, повитаный оплесками, запрезентувавъ ся дуже користно, вѣдспѣвавши зовсѣмъ поправно двѣ вязанки зъ народныхъ пѣсень: Тополькицкого и Кумановского, а загалъ слухачѣвъ не хотѣвъ вѣрити, що хоръ сей истнуе ледви кількa мѣсяцѣвъ — Наступила найкраща точка програмы: спѣвъ панны С. Крушельницкои. Симпатична спѣвачка выкликала бурю оплесковъ уже своею появою а продукціи ей збудили середъ публики правдивый ентузіязмъ. П-на Крушельницка вѣдспѣвала три пѣсні гармонізованій Лисенкомъ, а именно: „Якъ бы менѣ, мати намисто“ — „Ой мѣсяцю“ и „Чомъ чорнобровъ“, а вѣдспѣвала ихъ по майстерски. Щобы такъ вѣддати красу народнои пѣсні и весь чаръ народнои поезіи, не выстане мати

хочь-бы и якій голосъ та музикальне образованье, а треба пѣсню вôдчуги, значить: треба бутя Русинкою душею и серцемъ. П-на Крушельницка лучить въ собѣ всѣ тѣ прикметы, тожь не диво, що у вôддаваню красы народнои пѣснѣ не мав собѣ рôвнои — Наступила вôдтакъ деклямація: панна Кирчôвна выголосила Шевченкôвъ „Лебединъ“ зъ повнымъ зрозумѣньемъ и чувствомъ, а опôсля стрыйскій хоръ мужескій вôдспѣвавъ прегарно Вітмана „Слезу“. Концертъ закôнчила Лисенкова „Верховина“ вôдспѣвана стрыйскимъ хоромъ мѣшанымъ зъ такою вервою, що на невмовкаючѣ домаганя публики мусѣвъ хоръ въ цѣлости ѳи повторити.

Численна публика розходила ся пôдъ незвычайно користнымъ вражѣньемъ, всѣ присутнѣ Русины зъ одушевленьемъ дякували якъ аранжерамъ такъ и участникамъ сихъ вечернищь за правдивый духовый и артистичный пиръ, котрый певно на довго остане милою згадкою для всеи публики на отсѣмъ вечерку.

Зô Стрыя.

[Пращанье д-ра Евг. Озаркевича].

Въ маю с. р. потерпѣла стрыйска Русь велику страту черезъ перенесенье д-ра Евгенія Озаркевича до Рожнѣтова на посаду лѣкаря окружного. Д-ръ Озаркевичь пробувавъ въ Стрыю лише одинъ рôкъ, але за той одинъ рôкъ зробивъ бôльше, якъ неодинъ другій за десятки лѣтъ. Его дѣяльнôсть видна на кождôмъ кроцѣ, всюды вôнъ бувъ готовый до дѣла, всюды повный иніціятивы та щирости и вскорѣ ставъ вôнъ любимцемъ рускои громады въ Стрыю. Однакъ головна его заслуга лежить въ зорґанізованю стрыйского мѣщаньства и ремѣсництва въ заложенôй головно его заходомъ „Мѣщаньскôй Бесѣдѣ“. Вôнъ умѣвъ зблизитись до мѣщаньства и позыскати его довѣріе и щирыми своими заходами выкресати зъ того твердого а надѣйного матеріялу искру правдивого патріотизму.

Стрыйске мѣщаньство и ремѣсництво прочуняло, прийшло до самосвѣдомости и почало жити питомымъ житьемъ народнымъ. Оно зрозумѣло и зумѣло оцѣнити заслуги свого керманича, а доказомъ того було свѣтле торжество пращаня, яке устроило оно д-рови Озаркевичеви а въ котрôмъ взяла участь такожь переважна часть стрыйскои рускои интеліґенціи. Вечеромъ того дня представилась комната „Мѣщаньскои Бесѣды“ въ незвычайнôмъ видѣ свѣтлои и пышнои декорациі, въ котрôй то штуцѣ члены Бесѣды зъ зелѣзницѣ недорôвнанѣ майстры. Надъ входовыми дверми виднѣвъ пышный транспаренть зъ написомъ „Честь д-ру Озаркевичеви основателеви и головѣ Мѣщаньскои Бесѣды“. Коли гостѣ въ числѣ кôлькадесяти осôбъ засѣли до наложеныхъ щедро столôвъ, повитавъ д-ра Озаркевича заступникъ головы „Бесѣды“ п. Скислевичь щирыми, теплыми словами, а вôдтакъ членъ выдѣлу п. Бойкевичь въ довгôй краснорѣчивôй промовѣ пôднѣсъ его великѣ заслуги для стрыйского мѣщаньства. Коли п. Бойкевичь скôнчивъ, тогдѣ п. Тома Красѣньскій, сеніоръ и провôдникъ руского мѣщаньства въ Стрыю, пôднѣсъ д-ру Озаркевичеви гарно оправлене памяткове альбомъ зъ пôдписами всѣхъ членôвъ „Бесѣды“. До слезъ зворушеный д-ръ Озаркевичь дякувавъ товаришамъ „Бесѣды“ за тѣ доказы признаня й симпатіи и запевнявъ ихъ, що память и любовь его для товариства не зменшить ся нѣколи. Вôдтакъ пôйшли дальшѣ рѣчи переплѣтанѣ співами. Промовляли ще пп. о. Бобикевичь, Красѣньскій, Мазякъ, д-ръ Олесницкій, Могильницкій и многѣ другѣ. П. Бойкевичь [молодшій] выголосивъ свôй пращальный стихъ такого змѣсту:

Чого-жь то нинѣ зъ журными слезами
Глядимо братя на себе? —
Чого то тоска нинѣ помѣжь нами,
Чого, нашь батьку, лебеде?

Чому лиця намъ сумъ-хмары вкрывають,
Чомъ на нихъ радôсть зникає?
Се Твои дѣти разомъ ся збирають,
А въ кождого око палає.

Се цвѣтъ той, що Ты го засѣявъ на нивѣ
И плекавъ трудомъ сердечнымъ, —
Цвѣтъ сей чей выдасть зерна вродливѣ
Пôдъ тымъ проводомъ безпечнымъ.

Першь наша нива була безъ цвѣтку
И мы безъ вожда блукали —
Ты, батьку любый, сплѣвъ насъ въ одну вѣтку
Вказавъ дорогу до славы!

Тожь нинѣ, якъ хвиля настала розлуки,
Мы чей не будемъ остальнѣ,
А дружно нашѣ протягнемо руки
И слова скажемъ пращальнѣ:

О батьку, батьку! не можемъ сказати,
Якѣ слова то любови
Въ серцяхъ лунають и будуть лунати —
На се вже не має въ насъ мовы!

Мы скажемо тôлько: честь Тобѣ и слава
За труды и працю — щасть Боже!
Буди Русь, батьку — хочь доля лукава
Спиняє — но Богъ Ти поможе!

И насъ сиротами не кидай на свѣтѣ
И въ-часта заглянь тутъ до хаты —
Поглянь, якъ цвѣтъ Твôй тутъ мы, Твои дѣти,
Будемо кохати-плекати!

Тота горяча, въ жаромъ молодечого чувства выголошена промова выкликала велике вражѣньe.

Вечеръ скôнчивъ ся а зôбранѣ розходили ся въ щирою охотою — дальше повести справу „Мѣщаньскои Бесѣды“ дорогою, якою вѣвъ ѳи д-ръ Озаркевичь, и надѣятись треба, що стрыйскій Русины не дадуть загинути тому вельми важному дѣлу и що оно що-разъ ширше и красше буде розвивати ся.

Додати належить, що на кôлька днѣвъ передъ тымъ пращавъ паньство Озаркевичѣвъ тѣснѣйшій кружокъ приятелѣвъ въ домѣ пп. Олесницкихъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вѣстникъ войсковыхъ розпоряджень звѣщає, що для піонерôвъ, придѣленыхъ до вôддѣлôвъ пѣхоты або стрѣлцѣвъ, буде заведена реформа въ тôмъ напрямѣ, що запасъ пôдручнои амуніціи въ часѣ вôйны для згаданыхъ піонерôвъ означено на 40 патронôвъ. Офіцыры и войсковѣ урядники, котрѣ въ часѣ мира яко функціонеры „Червоного Хреста“ несуть помôчь въ нещастныхъ случаяхъ и т. и, одѣтѣ въ мундуръ або уніформъ, мають право носити вôдповѣдню перепаску на лѣвôмъ рамени поверхи убраня.

——

Новый болгарскій кабінетъ, сли правдивѣ слова дописувателя зъ Софіи до Polit. Corr., зробивъ въ цѣлôмъ краю дуже добре вражѣньe. Зъ провінціи мають надходити численнѣ желаня, а навѣть члены попереднього кабінету мають добачувати въ особахъ Стоилова, Ґешова и Петрова цѣнну запоруку тривкости нового міністерства. — Пôсля телеґрамôвъ наданыхъ до Neues W. Tagblatt князь вôдложивъ за-для послѣдныхъ подѣй въ Болґаріи до необмеженого часу свôй выѣздъ за границю.

Мимо всѣхъ успокоюючихъ вѣстей, ексцесы и демонстрациі въ Софіи не устають. Виправдѣ сѣ демонстрациі не дуже грôзнои натуры, але все таки досыть поважнѣ и войско мусить все стояти въ поготовлю. Не лишь въ самôй Софіи, але и по краю проявились демонстрациі Въ Систовѣ збурено дôмъ Стамбулового тестя, а въ Рущуку нападено на княжу палату.

Про крізу болгарского кабінету пишуть зъ Петербурга такъ: Вѣсти подаванѣ всѣлякими ґазетами про причину уступленя Стамбулова рôзнѣ, однакъ всѣ годять ся въ тôмъ, що Россія мимо того нѣколи не призна кн. Фердинанда. На се вказує обставина, що „Гражданинъ“ стоячій близько правительственныхъ кругôвъ замѣчує, що внутрѣшнѣ справы Болґаріи не дають основы нѣ однôй державѣ мѣшати ся въ тѣ справы. Навѣть, коли-бъ Фердинандъ мавъ зречи ся престола и тогдѣ не було-бъ причины европейскимъ державамъ мѣшати ся. Доказомъ сего може послужити обставина, що державы спокôйно приглядали ся переворотови въ Сербіи и дотеперь не змѣнили свого положеня супротивъ нея.

Вôдозва „Жовкôвскои Рускои Рады“

до Священикôвъ повѣтôвъ жовкôвского, равского и сокальского.

Безперечно однымъ зъ найважнѣйшихъ средствъ до розвою кождои народности есть ширенье просвѣты. Що и „Жовкôвска Руска Рада“, хотяй політичне товариство, прикладає велику вагу до тои галузи роботы народнои, свѣдчить ѳи статутъ, де въ §. 2. ж. выразно говорить ся про ширенье просвѣты мѣжь рускимъ народомъ. Отже нововыбраный выдѣлъ товариства, уважаючи зъ однои стороны сѣльскій и маломѣскій читальнѣ за найголовнѣйше огнище просвѣтного житя на провінціи, а зъ другои стороны хотячи оспалу въ послѣдныхъ часахъ акцію закладаня читалень трохи оживити, звертає ся симъ письмомъ до Вп. Душпастирѣвъ высше згаданыхъ повѣтôвъ зъ просьбою, щобы приступали якъ найскорше до орґанізациі читалень въ своихъ парохіяхъ, а тамъ, де истнуючій читальнѣ не вôдповѣдають своѣй цѣли, постарати ся о ихъ оживленье.

Выдѣлъ „Жовкôвскои Рускои Рады“ готовъ кождому Вп. Душпастиреви прийти въ тôмъ взглядѣ зъ помочію чи то доставленьемъ потрѣбныхъ информацій и друкôвъ, чи высыланьемъ вôдпоручникôвъ або референтôвъ на закладины або на зборы читалень.

Въ кождôмъ однакъ случаю упрашаємо о удѣленье выдѣлови скорои вѣдомости про предприняту або предпринятись маючу акцію въ тôмъ напрямѣ.

Вôдъ Выдѣлу „Жовкôвскои Рускои Рады“.
Д-ръ Дрималикъ. О. І. Рабецкій. Д-ръ Король.

НОВИНКИ.

— **Проґрама торжественного отворена выставы:** 1) Вô второкъ, дня 5 н. ст. червня о годинѣ 6-ôй рано пôдоґрає орхестра „Гармоніи“ побудку по улицяхъ мѣста; 2) о годинѣ 8½ рано вôдбуде ся въ костелѣ катедральнôмъ торжественне богослуженье, на котре збере ся комітетъ выставы и выставцѣ; 3) заразъ по богослуженю уставлять ся вздовжь дороги, що веде зъ намѣстництва на площу выставы, школы, товариства и цехи; 4) о годинѣ 10-ôй рано особы, запрошенѣ на торжественне отворенье выставы зберуть ся передъ павільономъ промысловымъ и займуть призначенѣ для нихъ комітетомъ мѣсця; 5) о годинѣ 11-ôй передъ полуднемъ приѣде архикнязь Кароль Людвикъ; музика вôдоґрає имнъ народный и поѣздъ задержить ся просто головного входу до павільона промыслового, де буде дожидати архикнязя комітетъ выставовый; 6) вôдтакъ промовить презесъ комітету выставы и попросить о торжественне отворенье, а коли архикнязь вôдповѣть, оповѣстять выстрѣлы зъ моздѣрôвъ и битье въ дзвоны, що выстава отворена; 7) торжество закôнчить ся вôдспѣваньемъ имну народного и кантаты польскои и рускои; 8) вкôнци огляне архикнязь павільонъ промысловый и иншій. — Порядокъ въ часѣ переѣзду и повороту на дорозѣ до намѣстництва ажь до головнои брамы буде удержувати сторожа горожаньска, на самôй-же площи выставы упрошеный комітетъ.

— **Дирекція товариства обезпечень „Днѣстеръ“** повѣдомляє: „Зъ приятностею можемо подати до прилюднои вѣдомости, що выдѣлъ краєвый, по предложеню справозданя и замкненя рахункового нашого Товариства за І. рôкъ адм., рѣшивъ на засѣданю дня 1. червня 1894. змѣнити реґулямінъ банку краєвого що-до обовязку обезпеченя черезъ властителѣвъ надѣленыхъ позичками того-жь банку, въ той спôсôбъ, що въ будучности всякій будынки, котрѣ мають служити за ґіпотеку для позичокъ удѣлюваныхъ зъ банку краєвого королѣвства Ґаличины, мусять бути обовязково стало обезпеченѣ вôдъ огню въ однôмъ зъ краєвыхъ Товариствъ асекураційныхъ, т. є. въ товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ або въ товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ у Львовѣ, пôсля власного выбору довжника.

— **Испытъ зрѣлости въ рускôй ґімназіи у Львовѣ** вôдбувъ ся вôдъ дня 28 н. ст. мая до 1 н. ст. червня пôдъ проводомъ краєвого инспектора п. Ив. Левицкого. Испытови пôддало ся 20 абітуріентôвъ, зъ котрыхъ зложили испытъ зъ добрымъ успѣхомъ: Орестъ Авдиковичь, Петро Гарухъ, Евг. Гвоздецкій, Тад. Гриневичь, Ив. Ижиковскій, Теоф. Карачевскій, Мир. Коритко, Ден. Коцюба, Алекс. Кузьма, Володим. Куницкій Мирося Лаврецкій, Як. Овчарскій, Стеф. Пеленьскій, Ив. Полохайло, Левъ Породко, Вит. Рогожевскій и екстерністъ Густ. Березовскій Двомъ позволено поправити испытъ зъ одного предмета по феріяхъ, а одного репробовано на цѣлый рôкъ. Прочихъ 20 абітуріентôвъ приступлять до испыту зрѣлости въ осѣнньôмъ речинци.

— **П. Мих. Грушевскій**, именованый недавно професоръ исторіи на львôвскôмъ університетѣ, боронивъ вчера въ сали торжественныхъ зборôвъ кіѣвского університету подану нимъ до исторично-фільольоґічного выдѣлу того-жь університету дисертацію п. з. „Барске староство, историчнѣ очерки“, щобы одержати степень маґістра россійскои исторіи. Опонентами були назначенѣ пп.: В. Антоневичь и В. Иконниковъ.

— **Въ справѣ декорациі и илюмінациі мѣста Львова** зъ нагоды приѣзду архикнязя Кароля Людвика выдавъ президентъ мѣста п. Мохнацкій до львôвскихъ мешканцѣвъ вôдозву, въ котрôй просить ихъ: щобы дня 4 н. ст. червня, яко въ день приѣзду достойного гостя, украсили свои домы фляґами, котрѣ мають остати до 8 н. ст. червня, т. є. до вôдъѣзду архикнязя зô Львова; щобы вечеромъ дня 5 н. ст. червня илюмінували свои домы, купцѣ-жь, щобы не замыкали своихъ склепѣвъ, доки архикнязь буде переѣздити улицями мѣста; щобы 8 н. ст. червня о годинѣ 2 м. 24 пополудни зôбрало ся львôвске населенье здовжь дороги вôдъ намѣстництва на головный зелѣзничій дворець и такъ попращало ся зъ вôдъѣзджаючимъ архикняземъ. Порядокъ въ мѣстѣ буде удержувати горожаньска сторожа.

— **Дирекція товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“** потребує и глядає одного урядника до ліквідациі шкôдъ огневыхъ; кандидатъ повиненъ выказати ся, що посѣдає образованье технічне або вôдповѣдну практику будôвничу и иншій фаховѣ вѣдомости. Зголошеня письменнѣ разомъ зъ вôдповѣдными свѣдоцтвами и документами належить внести безпосередно до дирекціи „Днѣстра“ у Львовѣ.

— **Зелѣзница електрична.** Львôвскій маґістратъ оголосивъ постановы, якѣ обовязують взаимно публику и зарядъ зелѣзницѣ електричнои зъ огляду на публичну безпечнôсть та що-до розкладу и цѣнъ ѣзды сею зелѣзницею. Зъ тыхъ постановъ выймаємо отсѣ важнѣйшій: Ваґоны електричного трамваю будуть ходити правильно що день въ лѣтѣ вôдъ годины 6-ои рано до 11-ои въ ночи, а въ зимѣ вôдъ 7-ои рано до 10-ои вечеромъ що 10 мінутъ; однако при збôльшенôмъ руху, а особливо въ часѣ выставы въ коротшихъ вôдступахъ ажь до 5 мінутъ. Найбôльша скорôсть ѣзды обмежена на 15 кільометрôвъ въ годинѣ, або 250 метрôвъ на 1 мінуту; въ улицяхъ вузкихъ, на скрутахъ, на перехрестныхъ улицяхъ ѣзда буде повôльнѣйша. Всѣдати до ваґонôвъ и высѣдати вôльно лише на стаціяхъ и перестанкахъ. Насампередъ повиненъ высѣдати тѣ що ѣдуть и ажь вôдтакъ вôльно всѣдати. Коли вôзъ въ руху не вôльно всѣдати и выѣздати. Стаціи, що вôддѣлюють установленѣ секціи на теперь слѣдуючій: I. Стація на двôрци зелѣзничôмъ передъ головнымъ будынкомъ. Перестанки: 1) на тôмъ-же двôрци напротивъ маґазинôвъ; 2) при выѣздѣ до улицѣ Городецкои; 3) при школѣ Конарского въ ул. Санѣги; 4) передъ заведеньемъ св. Терезіи. — II. Стація передъ політехнікою. Перестанки: 5) понизше костела св. Маріи Магдалины; 6) при ул. Вроновскихъ; 7) передъ почтою; 8) при ул. Костюшка; 9) при ул. Кароля Людвика. III Стація въ середмѣстю при ул. Гетьманьскôй. Перестанки: 10) на площи Марійскôй; 11) на площи Галицкôй; 12) передъ будынкомъ судовымъ; 13) при початку ул. Кохановского. IV. Стація на початку ул. Зибликевича. Перестанки: 14) при ул. св. Николая; 15) ул. Пелчиньскихъ — V. Стація при школѣ св. Софіи безъ перестанку и VI. Стація передъ площею выставы. Вôзъ зелѣзницѣ електричнои призначеный лише для 32 осôбъ. Возы мають по 21 мѣсць сидячихъ и 11 стоячихъ. Въ ваґонѣ не вôльно курити тютюну, не вôльно вводити псôвъ нѣ брати зъ собою бôльшихъ пакункôвъ. Въ кождôмъ ваґонѣ будуть умѣщенѣ: розкладъ ѣзды и тарифа цѣнъ ѣзды. Цѣна ѣзды выносить за одну секцію въ I. клясѣ 4 кр., въ II. кл. 3 кр. вôдъ особы. Дѣти низше 1 метра высоты нѣчого не платять.

— **Испыты кутя коней** вôдбудуть ся для тыхъ, котрѣ не кôнчили курсу въ дотычнôй школѣ, въ другôй половинѣ червня у Львовѣ, Ярославѣ, Коломыи и Снятинѣ. Поданя треба вносити до намѣстництва найдальше до 10 н. ст. червня.

— **Дрôбий вѣсти.** Въ самбôрскôй залозѣ кôннои обороны краєвои появила ся носатизна у коней Доси убито пять коней, а три пôдозрѣнѣ. — Буковиньскій директоръ скарбу въ Чернôвцяхъ, совѣтникъ двора Вайґтъ, має небавомъ уступити зъ своеи посады.

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. **Hofl.**), **Zürich** sendet **direct** an **Private**: **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4795 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

На конкурсъ зъ речинцемъ до дня 5 н. ст. серпня выставленѣ парохіи: Полянчикъ и Тѣсна, дек. балигородского; Модричь, дек. дрогобицкого; Плазôвъ, дек. любачѣвского; Цикôвъ, дек. нижанкôвского; Коровники, дек. перемыского; Спрыня, дек. старосамбôрского; Токарня, дек сяноцкого; Бандрôвъ и Устрѣки долѣшній, дек. устрѣцкого; Суровиця, дек. яслиского.

Презенту на Волчищевицѣ одержавъ о. Левъ Лазуркевичь.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Тимотей Монцѣбовичь, ученикъ 6-ои клясы, питомець бурсы „Народного Дому“, упокоивъ ся въ домѣ своихъ родичѣвъ въ Сваричевѣ.

Наука штука и література.

— **„Зорѣ“ ч. 10.** мѣстить: Продовженье оповѣданя Лесѣ Украинки п. з. „Жаль“; стишокъ Якова Щоголева „Запорожець надъ конемъ“ и два стишки Вас. Щурата „Зъ весняныхъ днѣвъ“; нарисъ Евг. Ярошиньскои „Вечѣрною годиною“; Павла Граба „Молитву“ зъ болґарского поета Петра Ботева; продовженье драмы „Украдене щастье“ д-ра Франка; дальшу часть „Новыхъ поетичныхъ творôвъ“ С. Руданьского; продовженье „Исторіи літературы рускои“ [дальше про Мих. Драгоманова] д-ра Ом. Огоновского; докôнченье розвѣдки Бояна п. з. „Народнѣ музичнѣ струменты на Вкраинѣ“; Л-ка Ч-на розвѣдку „Перешкоды суспôльно-економічного ладу на Украинѣ. Пôсля оповѣдань Ив. Левицкого-Нечуя“; оповѣстку и критичнѣ замѣтки (про творы Трохима Зѣнькôвского) Ил. Кокорудза; житьепись Гната Онишкевича написавъ Ст. Он.; посмертну згадку про Мих. Подолиньского д-ра Конст. Лучакôвского; фейлетонъ Ос. Маковея; вкôнци вѣсти літературнѣ, бібліоґрафічнѣ и театральнѣ. Зъ илюстрацій помѣщено въ тôмъ числѣ „Зорѣ“ портретъ Гната Онишкевича; „Случайнѣ свѣдки“ зъ картины О. Ґеблера и илюстрацію церкви въ селѣ Свенґаѣвцѣ, звенигородского повѣта, кіѣвскои ґубернii.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложили на нашѣ руки Вп. пп.: Юл. Сельскій адъюнктъ судовый въ Болеховѣ 4 зр 90 кр, зôбраныхъ за проданѣ купоны; д-ръ Александровичь адвокатъ въ Самборѣ 1 зр.

— **Для осиротѣлои родины бл. п. о. Ардана** надôславъ на руки нашои адміністраціи о. Мих. Колесса зъ Струтина 2 зр., а то 1 зр. вôдъ себе, а 1 зр. вôдъ о. Алекс. Мѣйского, сотрудника въ Струтинѣ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 4 мая. Цѣсарь вôдъѣхавъ вчера до Будапешту.

Будапештъ 4 мая. Місія Кинъ Гедерварого розôйшла ся. Нинѣ має заявити цѣсареви, що не може зложити кабінету, бо всѣ політики вôдмовили ему рѣшучо, мовлячи, що въ Угорщинѣ можливе лишь парляментарне міністерство. Говорять, що у Вѣдни рѣшили зломити за всяку цѣну опозицію ліберального сторонництва. Зъ другого боку натякають, що середъ роздразненя людности цѣсарь поручить зновъ Векерльому зложити новый кабінетъ. Такожь говорять о кабінетѣ Тѣсы. — Нинѣ пращаєсь кабінетъ Векерлього въ палатѣ послôвъ.

Трієстъ 4 мая. Прибула сюды друга дивізія ескадры анґлійскои пôдъ проводомъ капітана Вільсона.

Острава моравска 4 мая. Властителя закопôвъ Звѣржину найдено въ лѣсѣ нежывымъ.

Білградъ 4 мая. Правительство має выдалити зъ династичныхъ взглядôвъ Чорногорцѣвъ зъ Сербіи.

Ціріхъ 4 мая. Появивъ ся тутъ новый претендентъ до сербского престола Евгенъ Гребеляновичь, яко потомокъ остатнои династіи королѣвъ сербскихъ.

Франкфуртъ 4 мая. Frankfurt. Ztg. звѣщає зъ Бѣлграду, що австрійскій посолъ вôдъ часу перевороту поводить ся до сербского двора зъ великою резервою, а навѣть выступає досыть остро.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ
Д-РЪ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ
бувшій асистентъ проф. Вихеркевича
Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10
ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 15—?

Потребую заразъ **мунданта** зъ добрымъ выробленымъ письмомъ.

206 2—3 **Адвокатъ Федакъ.**

Свѣжо вôдновлена

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ

при 213 2—3

Народнôй Торговли

у Львовѣ

отворена зъ днемъ 1 н. ст. червня 1894.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) **поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевлейхъ цѣнахъ:** окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аеометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайтя, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Пльомбы оловянѝ по 40 кр. за 1 клґр

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ИВАНЪ ГУСЬ

слова Тараса Шевченка, музика Мик. Лис.

Цѣна 60 кр.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“.

М. БАЛЯСЪ

у Львовѣ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручає обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНѝ зъ великою выгодою и комфортомъ, пригôднѝ на товарискѝ зборы и для тѣснѣйшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимнѝ и горячѝ. Кухня здорова и смачна у власнôмъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичнѝ. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** зъ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 Цѣны умѣреннѝ. 1—11

НОВООТВОРЕНА

торговля товарôвъ колоніяльныхъ чаю коняку, винъ, делікатесôвъ и овочѣвъ

пôдъ фірмою:

ИВАНЪ МУШИНЬСКІЙ

Львôвъ, Ринокъ число 40

заосмотрена обильно въ товары найлѣпшои якости, ведена взôрцево и честно поручає ся ласкавымъ взглядамъ Вповажанои Публики.

Замовленя зъ провінціи полагоджує ся вôдворотною почтою. 212 1—4

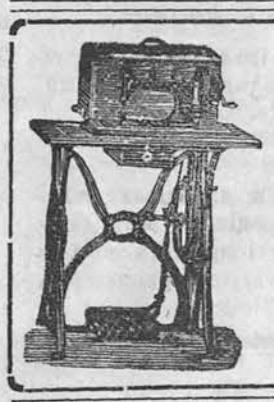

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 82—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ПА-

расолъ у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскѝ и россійскѝ. Бѣлье мужеске, выробы триковѝ бѣлье Єґера, и т. п. поручає найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Одинъ мужчина (Русинъ) глядає посады писаря громадского въ двохъ зъ собою сусѣдуючихъ честныхъ и лише сѣльскихъ громадахъ (де провадить ся взôрцева господарка громадска) зъ вôдповѣдною платнею (задоволить ся, єсли одержить 400 зр.) Зголошеня належить надсылати на адресу **Н. Н. Жидачѣвъ** post. rest.“ 192 3—3

Найлѣпшѝ

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВѝ

„ИМПЕРІЯЛЬ“

електрично-стисканѝ розслѣдженѝ мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 5000 штукъ франко. 201 3—15

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 127-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробницъ, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зиблікевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншѝ рѣчи Принимає рѣзьбарскѝ роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлює всякои величины церковнѝ образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побôльшує зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторіи реставрує всякѝ старинности, а то фрески. рѣзьбы и т. ин. входячѝ въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 20 3—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Кракôвска число 20.

ПЕРША

ПРАВДИВО-РУСКА

РОБÔТНЯ

выробôвъ церковныхъ

зô срѣбла, бронзу, цины, мѣды и иншихъ металѣвъ.

Цѣны низшѝ якъ за границею.

За тревале золоченье и посрѣблюванье ручять ся.

Зъ поважаньемъ

В. Усцєньскій и В. Скнуржіль

200 3—4 **Львôвъ, улиця Галицка ч. 15.**

Ч. 770/894.

КОНКУРСЪ.

При Выдѣлѣ повѣтовôмъ въ Богородчанахъ єсть до обсадженя посада урядника технічного для дорôгъ зъ платою рôчною по 800 зр. и 240 зр. ричалту на подорожи службовѝ въ порѣ лѣтнôй.

Услôвя:

1) Непереступленый 45 рôкъ житя.
2) Знанье языкôвъ краєвыхъ и нѣмецкого якъ въ бесѣдѣ такъ и въ письмѣ.
3) Кавція выносяча що найменше 500 зр.
4) Бездоганный характеръ.
5) Окôнченѝ студіи технічнѝ и зложенѝ испыты державнѝ, приписанѝ закономъ для технікôвъ, при чôмъ замѣчає ся, що техніки, котрѝ выкажуть ся по окôнченыхъ студіяхъ и вôдбутыхъ испытахъ практикою въ дѣлѣ дороговôмъ и будôвель водныхъ, будуть мати першеньство.

Посада надана буде поки що на рôкъ провізорично почôмъ на случай ненаганного справованя уряду може наступити стабілізація.

Поданя власноручно писанѝ и належито умотивованѝ зъ огляду на услôвя, належить вносити до Выдѣлу повѣтового на руки пôдписаного презеса найдальше до кôнця червня 1894.

Богородчаны дня 25 мая 1894. 210 1—2

Презесъ

Іосифъ Шелиньскій.

КОСЫ

зъ найлѣпшои **стирійскои** фабрики на осôбне порученье зъ найбôльшою старанностію выконанѝ:

60 центмр. довгѝ середно широкѝ по 50 кр.
70 „ „ „ „ „ 60 „
90 „ „ „ „ „ 70 „

За доброту тыхъ кôсъ приймаємо всяку поруку. 163 3 6

На 5-клґр. посылку иде 8—10 кôсъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ у Львовѣ И ФІЛІИ.

ТУТКИ циґаретовѝ 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант Мазуркевичь. Львôвъ, ул. Галицка ч 12.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ $^{10}/_{7}$ включно до $^{30}/_{8}$)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	-	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ $^{1}/_{6}$ включно до $^{30}/_{9}$)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{04}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{50}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{50}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{50}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{50}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{49}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	
Гребенова (тôлько вôдъ $^{10}/_{7}$ включ. до $^{30}/_{8}$)	—	—	—	9^{0}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информацийныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанѝ грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О скôлько пôдручника дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванѝ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѝ билеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднѝ порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особлившa гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробôвъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблєтокъ (килимовый выробôвъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѝ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонѝ у всѣхъ розмѣрахъ по $5^{1}/_{2}$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсыланѝ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 61—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 116. Львôвъ, Второкъ 24 мая (5 червня) 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I Schulerstrasse 7 Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	8 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ рôку	9 зр.	на пôвъ рôку	[illegible]
на чверть рôку	4 зр. 50 кр.		
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Приѣздъ архикнязя Кароля Людвика до Львова.

Пополудневымъ поѣздомъ, кôлька мінутъ по годинѣ 3-тôй, прибувъ вчера архикнязь Кароль Людвикъ, щобы въ имени монарха, яко протектора краєвои выставы, отворити єи нинѣ торжественно.

Гарно прибраный зелѣзничій дворець заповнивъ ся заздалегôдь публикою; надто явилась мѣска рада зъ президентомъ на чолѣ, першій разъ зъ вôдзнаками; дальше найвысшѣ достойники зъ намѣстникомъ, представителѣ рôзныхъ урядôвъ, краєвый выдѣлъ зъ маршалкомъ кн. Сангушкомъ, выставовый комітетъ зъ кн. Сапѣгою и директоромъ Мархвицкимъ, архіепископы всѣхъ трехъ обрядôвъ зъ митратами, маґнаты, послы, ґенераліція, міністры Яворскій и Фалькенгайнъ, ректоры и професоры університету и політехніки, и иншѣ.

Не на довго передъ прибутьемъ поѣзду приѣхавъ на дворець архикнязь Леопольдъ Сальваторъ, повитаный звуками народного имну.

Наближенье поѣзду найдостойнѣйшого гостя звѣстило 101 сальвъ пушочныхъ зъ цитаделѣ, а рôвночасно музика заинтонувала народный имнъ. Коли поѣздъ, веденый вôдъ Перемышля директоромъ руху державныхъ зелѣзниць п. Деймою, станувъ, архикнязь Кароль Людвикъ выйшовъ зъ сальонового воза середъ грôмкихъ окликôвъ: „Нехай живе!“ и привитавшись зъ-першу зъ архикняземъ Леопольдомъ Сальваторомъ, зблизивъ ся до намѣстника зъ словами повитаня, а потôмъ переглянувъ почетну компанію. Намѣстникъ представивъ архикнязеви краєвого маршалка кн. Сангушка, а той повитавъ высокого гостя такою промовою:

[По польски:] „Ваша цѣсарска и королѣвска Высокости!

Именемъ краю маю честь зложити у стôпъ Вашои ц. и к. Высокости, яко репрезентанта наймилостивѣйше пануючого намъ монарха, витаючи Єго на тôй земли, высказъ вѣрнопôдданыхъ чувствъ обохъ народностей, що замешкують сей край, высказъ привязаня и вѣрности для Особы улюбленого монарха а такожь для найвысшои Династіи.

Мы глубоко вдячнѣ Вашôй Высокости, що зволили прибути на отворенье дѣла, зъ котрымъ звязаный розвитокъ матеріяльный и моральный сего краю.

[По руски:] Намъ звѣстна вôдъ давна ласкавôсть Вашои цѣсарскои Высокости для того краю, въ котрôмъ Ваше имя вôдъ давна вымовляєсь зъ почестію.

[По польски:] Переповненѣ вдячностію для найвысшого протектора выставы, що зволивъ власне Вашу цѣсарску Высокôсть прислати намъ для того торжественного акту, пôдносимо зъ запаломъ тричи окликъ: „Найяснѣйшій Панъ, цѣсарь Францъ Іосифъ I. нехай живе!“

Той окликъ грôмко повторили тричи присутнѣ.

Архикнязь Кароль Людвикъ вôдповѣвъ на сю промову дуже ласкаво, дякуючи за приязный и сердечный привѣтъ и запевнюючи, що дуже радѣє, що прибувъ до сего краю и мѣста, де провѣвъ молодôсть и лѣта науки. Вôдтакъ розмовлявъ ще хвилину зъ краєвымъ маршалкомъ, а потôмъ звернувъ ся до міністрôвъ Фалькенгайна, Яворского и Мадейского, котрый приѣхавъ до Львова тымъ самымъ поѣздомъ. Вôдтакъ архикнязь наблизивъ ся до репрезентаціи мѣста а въ имени єи президентъ Мохнацкій повитавъ гостя такими словами:

„Ваша цѣсарска и королѣвска Высокости!

Щобы пôднести торжество нашого свята народного и довершити акту отвореня выставы, коли вôддаємо пôдъ публичный судъ овочѣ нашои працѣ, нашои силы и жизнености народнои, дѣла нашои штуки родиннои, выробы нашого промыслу и оказы рукодѣльнои зручности и артистичного вдохновеня - Найяснѣйшій Панъ въ невычерпанôй Своѣй ласцѣ и прихильности для нашого народу выбравъ за свого репрезентанта Вашу цѣсарску Высокôсть, достойного Брата Свого.

Новый той доказъ монаршои ласки переймає насъ радостію, бо-жь Ваша цѣсарска Высокôсть, перебуваючи передъ роками въ нашôмъ мѣстѣ, здобули собѣ прихильнѣ серця всѣхъ мешканцѣвъ сего гôрода, а славна память Вашои цѣсарскои Высокости живе мѣжь нами и буде жити ще довгѣ лѣта на хвалу цѣлого пануючого Дому.

Жий-же намъ, жий любый Гостю въ гостинныхъ мурахъ сего славного гôрода и прийми на привѣтъ вôдъ зôбранои тутъ репрезентаціи столицѣ краю належну честь и запевненье о нашôй незломнôй вѣрности для цѣлого цѣсарского Дому, котрого добротѣ и покровови завдячуємо нашъ розвитокъ и щасливый бытъ народный“.

На сю промову вôдповѣвъ архикнязь Кароль Людвикъ такожь дуже ласкаво а потôмъ высказавъ ся дуже симпатично о повитаню и о мѣстѣ, зъ котрымъ вяжуть єго наймилѣйшѣ спомины зъ молодыхъ лѣтъ.

Вôдтакъ архикнязь всѣвъ до двôрского повозу и въ товариствѣ намѣстника, попередженый повозами начальникôвъ обывательскои сторожи и президентомъ мѣста, переѣхавъ середъ густыхъ лавъ зôбранои публики пристроєными улицями: Городецкою, Зиґмунтôвскою, Третього мая, Ягайлоньскою, Кароля Людвика, площею Марійскою, Галицкою, Бернардиньскою и улицею Чарнецкого до палаты намѣстника, де и замешкавъ.

Вечеромъ о годинѣ 7-ôмъ вôдбувъ ся у намѣстника обѣдъ.

Нинѣ передъ 11-ою годиною рано вôдправивъ ся архикнязь въ товариствѣ намѣстника на площу выставы, щобы довершити торжественного акту отвореня. По улицяхъ, куды переѣздивъ архикнязь, розставилась публика, всѣ мѣсцевѣ школы, якъ мужескѣ такъ и жѣночѣ, и духовеньство зъ процесіями.

Торжество отвореня выставы краєвои.

Узгôря стрыйского парку, на котрыхъ примѣстилась выстава, прибрали нинѣ святочный стрôй. Зъ павільонôвъ повѣвали численнѣ хоругви, а всюды застановлено роботу, котрои ще досыть треба для повного выкôнченя дѣла. Вôдъ 9-тои годины спѣшили численнѣ товпы народу въ напрямѣ стрыйского парку и будь то уставлялись вздовжь дороги, ждучи на переѣздъ архикнязя, будь то пôдходили ажь пôдъ саму браму выставы, по-за котру впускано лишь за білетами вступу або за запросинами. Около $10^1/_2$ год. обширна площа передъ павільономъ промысловымъ выповнилась численною публикою въ балевыхъ строяхъ, достойниками церковными, войсковыми и досыть значнымъ числомъ осôбъ въ контушахъ и при карабеляхъ. Въ польскихъ строяхъ крôмъ высокои шляхты польскои явились такожь численнѣ промысловцѣ львôвскѣ. Селянъ почисливъ бы на пальцяхъ, бо лише тѣ приступили близше до павільону, котрѣ вже замешкали по хатахъ въ етноґрафічнôмъ вôддѣлѣ, або котрѣ прибули зъ власнои цѣкавости, якъ н. пр. два селяне зъ пос. Барабашемъ. Русинôвъ львôвскихъ явилось немного; зъ послôвъ рускихъ бачили мы пп. д-ра Савчака, Вахнянина, Барвѣньского, д-ра Короля, д-ра Рожанковского, о. Сѣчиньского, Барабаша. Впреосв. митрополитъ явивъ ся зъ кôлькома членами капітулы а такожь мабуть и двѣ другѣ капітулы выслали своихъ вôдпоручникôвъ.

Въ павільонѣ промысловôмъ просто входовои брамы уставлена була естрада, а на нѣй пôдъ гарнымъ бальдахіномъ престолъ архикняжій. Тутъ до павільону вôйшло лишь невелике число осôбъ: комітетъ выставы, высше духовеньство, ґенераліція, деякѣ послы, журналісты и немногѣ урядники. Передъ год. 11-тою вôдозвались звуки имну цѣсарского, бо прибувъ архикнязь Леопольдъ Сальваторъ. Вôдтакъ точно о год. 11-тôй зновъ середъ звукôвъ имну явивъ ся архикнязь Кароль Людвикъ, проводженый намѣстникомъ. Зôбрана публика пôднесла въ честь архикнязя привѣтнѣ оклики. Кланяючись на боки, вступивъ арх. Кароль Людвикъ на естраду, а запросивши до себе ще арх. Леопольда Сальватора, давъ знакъ, щобы зачинати торжество.

Кн. Адамъ Сапѣга промовивъ по польски:

„Єсть се рѣчь певна и исторією доказана, що въ житю народôвъ приходять хвилѣ, въ котрыхъ они не можуть задоволити ся звычайнымъ щоденнымъ житьемъ, але вôдчувають може навѣть инстинктовно потребу и конечнôсть зазначеня чиномъ незвычайнымъ, що чують ся въ силѣ того житя и зоромъ здоровымъ глядять въ будучнôсть.

Въ такôй то хвили знайшлись мы лѣтъ тому два, коли повстала гадка загальнои выставы краєвои, выставы, котра не має спôвубѣгати ся зъ якою-небудь иншою, урядженою народами щасливѣйшими вôдъ насъ, але котра передовсѣмъ намъ самымъ а такожь иншимъ має выказати, що не остаємось по-за иншими въ загальнôмъ розвою и поступѣ, що — а се для насъ єсть такъ потѣшаюче — тамъ, де йде о заманіфестованье того повного, здорового житя, пануе межи нами лучнôсть и солідарнôсть безъ границь.

Рôвно-жь не єсть ся выстава дѣломъ поодинокихъ людей або поодинокои околицѣ. Въ цѣлôмъ и найповнѣйшôмъ значѣню того слова край цѣлый устроивъ єи, а до якого ступѣня вôдчувано потребу єи и понимано важне єи значѣнье, чи-жь не єсть милымъ доказомъ участь въ працяхъ рôвно горяча и ревна такъ Полякôвъ якъ и Русинôвъ?

Выставѣ тôй не ходить єдино о выказанье поступу вже довершеного; мы знали и знаємо, що въ многихъ напрямахъ богато ще треба зробити, и що такъ, якъ маємо дати правдивый и неложный образъ нинѣшного стану краю, такъ и задачою выставы має бути: заохотити насъ и додати вôдваги въ дальшôй, може въ неоднôмъ напрямѣ жвавѣйшои працѣ, длятого то въ кôлькохъ вôддѣлахъ отворили мы дверѣ и для заграничныхъ продуцентôвъ и запросили ихъ до участи.

Нинѣ, коли дѣло укôнчене маємо вôддати пôдъ судъ уже не лише своихъ, — не таю того — переповнює душѣ нашѣ чувство певнои радости и вдоволеня, а заразомъ, єсли коли — то якъ-разъ теперь, гадка и серце звертають ся къ тому, котрый въ высокôй Своѣй мудрости зрозумѣвъ насъ, вѣрныхъ своихъ пôдданыхъ, и вôдъ тôлько лѣтъ найвысшою Своєю опѣкою огортає працѣ и намѣры нашѣ.

Сказавъ я повысше, що выстава ся єсть дѣломъ Полякôвъ и Русинôвъ; отже позволь Ваша цѣсарско королѣвска Высокости, щобы и въ имени тыхъ другихъ товаришъ мôй въ праци высказавъ кôлька слôвъ въ матѣрнôмъ ихъ языцѣ.“

Тутъ выступивъ передъ естраду д-ръ Д. Савчакъ и промовивъ:

[По руски:] „Ваша ц. к. Высокôсть! Якъ уже сказано — и Русины беруть участь въ сѣй краєвôй выставѣ въ гôродѣ князя Льва, спôльно зъ братнымъ народомъ польскимъ, замешкуючимъ спôльно зъ нами сей край коронный. Сполучеными силами и спôльнымъ трудомъ удалось намъ довершити дѣло отсеи выставы, на котре зъ гордостію и зъ чувствомъ вдоволеня можемо поглядати, бачучи въ нѣмъ доказъ поступу и розвою такъ цѣлого краю якъ и народу руского, народу давного, культурного, живучого своимъ житьемъ и розвиваючого ся на основѣ самостôйнôй національнôй.

За можнôсть такого свого розвою нарôдъ рускій має найбôльше дякувати и єсть вдячный нашому Найдостойнѣйшому Монархови Францу-Іосифови I., пôдъ котрого покровомъ вôнъ на основѣ запорученои рôвноправности стремить и стремѣти буде до повного свобôдного розвою у всѣхъ напрямахъ — просвѣтнôмъ, економічнôмъ и культурнôмъ и надѣєсь, що при справедливости, взаимнôй вырозумѣлости и при братнôй згодѣ обохъ народностей въ краю, до такого бажаного повного розвою прийде — що дай Боже!“

По тыхъ словахъ зновъ забравъ слово кн. Адамъ Сапѣга и такъ закôнчивъ свою промову:

[По польски:] „Ваша цѣсарско-королѣвска Высокости!

Пôднесли мы оба высоке значѣнье доброты и опѣки Найяснѣйшого Пана.

Тебе, Найдостойнѣйшій Пане, прошу: Зволи єго приняти до вѣдомости, зволи милостиво пануючому намъ цѣсареви и королеви нашому а такъ ласкаво державному протекторатъ надъ нашою выставою, сказати, що стояли нинѣ передъ Тобою пôдданѣ, перенятѣ найглубшою почестію и привязаньемъ до Єго особы, вѣрнѣ Єму и вôдданѣ.

Зволи Єму сказати, якъ умѣли мы зрозумѣти зôсланье намъ на нинѣшне торжество Тебе, Найдостойнѣйшій Пане, котрый — знаємо — що памятаєшь молодечѣ лѣта прожитѣ межи нами и такъ ласкаво завсѣгды ихъ згадуєшь.

Позволь такожь, щобы зôбранѣ тутъ предложили Тобѣ унижену просьбу, щобы Ты зволивъ оголосити выставу отвореною въ имени Найдостойнѣйшого протектора, Найяснѣйшого цѣсаря и короля Францъ-Іосифа I., котрый нехай живе!“

Присутнѣ пôднесли окликъ, а музика передъ павільономъ заграла имнъ цѣсарскій. Зъ цитаделѣ роздались выстрѣлы зъ канонъ.

Коли все притихло архикнязь Кароль Людвикъ вôдчитавъ таку промову:

[По нѣмецки:] „Зъ правдивою радостію являюсь посередъ Васъ, щобы сповняючи найвысше порученье, заступити Наймилостивѣйшого цѣсаря и короля при краснôмъ сѣмъ торжествѣ. Рôвно-жь милымъ буде для мене обовязкомъ повѣдомити Є. ц. Велицество о запевненяхъ льояльности, котре ось я почувъ. Дякую Єго княжôй Милости за щирѣ слова повитаня и прошу Васъ, якъ и всѣхъ, котрѣ кождый станъ и кожду околицю сего краю заступаєте, приняти то запевненье, що чую ся щасливымъ, що при такъ радôстнôй и важнôй обставинѣ бачу зновъ край сей, котрый менѣ такъ милымъ ставъ ся ще вôдъ часôвъ моєи молодости. Свято, яке нинѣ святкуєте, єсть справдѣ краснымъ святомъ мира, святомъ усильнои працѣ и поступу. Все, що въ тôмъ краю дѣлає и творить, злучило ся тутъ въ цѣли благородного суперництва, щобъ енерґіи краю, єго ревности и заходамъ около плеканя и помножуваня матеріяльныхъ и духовыхъ здобуткôвъ вымовне выдати свѣдоцтво. И дѣйстно почестне то буде свѣдоцтво и я того певный, що край сей зô своєи культурнои дѣяльности збере великѣ овочѣ. У всѣхъ галузахъ индівідуальнои и збôрнои запопадности и благодатнои въ наслѣдки продуктивности, ажь до идеальныхъ высотъ штуки, може край сей правдиво потѣшаюче выказати жниво, а умѣючи вôдносины своєи минувшости и свои сталородавнѣ народнѣ прикметы лучити въ гармонійну цѣлôсть зъ обовязками теперѣшности и зô всѣми вымогами часу и поступу, край сей зростає въ силу зарôвно для добра свого власного якъ и для успѣхôвъ нашои славнои монархіи. Зъ особливымъ задоволеньемъ замѣчаю, що — якъ то членъ выдѣлу краєвого высказавъ — оба край сей замешкуючѣ племена перенятѣ тыми самыми чувствами патріотичными, такожь дѣлаючи згôдно на поли розвою економічного и поступу духового прямують до спôльнои цѣли. Нехай вôръ сеи землѣ спочине зъ справедливымъ вдоволеньемъ на тôмъ, що вже сотворили и здобули пильнôсть и змаганье до творчости. Нехай она мужно и повна охоты стремить до тыхъ цѣлей, котрѣ собѣ ще треба выбороти, и нехай до тыхъ цѣлей дôйде зъ помочію Божою!

[По польски]. Rad z całego serca winszuję krajowi tej zdobyczy, rad winszuję mu bogatego plonu pracy, a Wam panowie owoców waszego trudu. Z polecenia i w imieniu Jego cesarsko-królewskiej apostolskiej Mości Najmiłościwszego cesarza i króla ogłaszam wystawę jako otwartą.“

[Мѣжь Русинами присутными въ павільолѣ по сѣй польскôй промовѣ архікнязя настала хвиля напруженои цѣкавости, чи архикнязь не промовить и въ другôй краєвôй мовѣ, однакожь се не наступило.]

Архикнязь зôступивъ зъ естрады и зачавъ розмавляти зъ поодинокими особами, котрыхъ представлявъ єму кн Сапѣга. Передъ павільономъ дались почути звуки кантатъ, польскои и рускои, вôдспѣванѣ сполучеными хорами въ супроводѣ музики войсковои. Архикнязь зачавъ оглядати павільонъ промысловый, а зôбранѣ гостѣ рôвножь розôйшлись по выставѣ.

Меморіялъ краєвого выдѣлу до міністра скарбу въ справѣ податкового перетяженя нашого краю.

(Конець.)

Якъ власне згадано, правительство признало вже давно конечнôсть основнои реформы закона о належитостяхъ и заявило, що предложеню нового закона о належитостяхъ стоить на перепонѣ тôлько єи звязь зъ цивільною процедурою, котра такожь має бути змѣнена.

Та звязь истнує безперечно зъ теперѣшнымъ закономъ о належитостяхъ, а именно длятого, бо той законъ обнимає такожь стемплевый податокъ, котрому пôдлягають письма въ судовôмъ поступованю спôрнôмъ (поданя, протоколы, выроки и т. п.), однакъ коли основна реформа теперѣшного закона вымагає выданя кôлькохъ окремыхъ законôвъ, тожь зъ переведеньемъ тои реформы можна зачати, заки нова процедура цивільна прийде до цѣли.

Мѣжь постановами процедуры цивільнои а приписами законôвъ о належитостяхъ, управильняючихъ оплаты вôдъ спадщинъ, нема нѣякои звязи, длятого-жь можна выдати новый законъ о податкахъ вôдъ спадщинъ, заки будуть покôнченѣ розправы о процедурѣ.

Въ той спосôбъ власне проєктована реформа безпосередныхъ податкôвъ була бы доповнена; бо зъ тыми податками вяжесь податокъ вôдъ спадщинъ, часто дуже дôймаючо для контрибуентôвъ, бо-жь спадщины складають ся по бôльшôй части зъ предметôвъ, що пôдлягають безпосереднымъ податкамъ. Вôддѣленье спадкового податку вôдъ иншихъ належитостей улекшило бы ихъ основну реформу и прискорило бы єи, котрои то реформы конечнôсть признало ц. к. правительство ще въ роцѣ 1862 и вôдъ тогдѣ по кôлька разôвъ єи обѣцювало.

Въ тягу минувшихъ вôдъ тои хвилѣ лѣтъ звертано якъ въ палатѣ послôвъ рады державнои, такъ и въ соймахъ увагу правительства на рôзнѣ выпадки вымѣрôвъ належитостей, зъ котрыхъ показалось, що вымѣровѣ орґаны зовсѣмъ не числять ся и то майже систематично зъ интересомъ платячихъ партій, навѣть тогдѣ, коли то приказують правнѣ приписы.

Вправдѣ въ такихъ случаяхъ заряджувано або обѣцювано спростованье неналежного вымѣру, а взагалѣ вказувано на то, що у всѣхъ дѣлахъ адміністраціи лучають ся ореченя въ законѣ неумотивованѣ и що натомѣсть партіямъ прислугує дорога рекурсôвъ.

Тутъ мусимо пôднести, що супротивъ заколоту, пануючого въ обовязуючихъ теперь законахъ о належитостяхъ — о чôмъ вже згадано — стороны не мають змоги лично заступати свои интересы, що за-для того кошты, полученѣ зъ вôдкликомъ, часто не остають въ нѣякихъ вôдносинахъ зъ надѣянымъ обниженьемъ належитости, що дальше полагодженье рекурсôвъ въ справахъ належитостей наступає звычайно доперва по кôлькохъ рокахъ по ихъ внесеню и що наконець въ найлѣпшôмъ случаю, т. є. коли рекурсъ увзгляднено, належитôсть въ примусовôй дорозѣ вже була запла-

чена, бо-жь екзекуціи не здержує нѣякій вѳдкликъ.

Зъ тыхъ причинъ сѣльскій людъ въ Галичинѣ, якъ звѣстно, въ справахъ належитостей дуже рѣдко уживає дороги рекурсу; найбѳльша часть платничихъ наказѳвъ, въ законѣ неумотивованыхъ, остає незачеплена.

Въ послѣдныхъ часахъ пѳднесено численнѝ зажаленя на екзекуційнѝ орґаны, бо они не увзглядняють приписѳвъ закона зъ 10 червня 1887 В. з. д. ч. 74, дотычно предметѳвъ вынятыхъ зъ-пѳдъ екзекуціи.

Що тѝ жалобы не позбавленѝ основы, показує вже та обставина, що президія тутешнои краєвои дирекціи скарбу бачилась зневолена пѳдъ днемъ 30 жовтня 1893 ч. 2027/пр. пригадати галицкимъ староствамъ власне згаданѝ приписы и имъ поручити точный пѳдъ тымъ взглядомъ надзѳръ надъ урядовыми дѣлами екзекуційныхъ орґанѳвъ.

Всѣ высше наведенѝ обставины свѣдчать, що зъ-помѣжь всѣхъ краѣвъ коронныхъ нашои держави є Галичина найбѳльше дѳткнена ненастанно збѳльшаючимъ ся тягаромъ публичныхъ оплатъ и що — якъ то власне зазначивъ краєвый соймъ въ наведенѳй на вступѣ ухвалѣ — економічне положенье краю є загрожене податковымъ перетяженьемъ.

Вкѳнци выдѣлъ краєвый просить въ своѣмъ меморіялѣ п. міністра скарбу, щобы, маючи на увазѣ начеркнене тутъ положенье економічне Галичины, зволивъ прихилити ся до бажань и жадань, выявленыхъ въ наведенѳй на вступѣ ухвалѣ нашого сойму и трохи полекшити перетяженѳй податками людности Галичины.

Той меморіялъ переславъ краєвый выдѣлъ на руки президіи намѣстництва зъ просьбою о пѳдпертье, щобы якъ найскорше вдоволити бажанямъ сойму. Вѳдписы меморіялу выслано до кола польского, міністрови Яворскому и віцепрезідентови краєвои дирекціи скарбу Коритовскому.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчера зѳбрала ся неустаюча комісія для карного кодексу, щобы радити надъ процесомъ цивільнымъ. На внесенье Бернайтера ухвалено не переводити ґенеральнои розправы, а трактувати предметъ не параґрафами, але пѳсля заголовкѳвъ. Коли на се внесенье згодивъ ся міністеръ Шенборнъ, полагоджено чотири заголовки зъ 39 параґрафами. — Въ часѣ розправы заповѣвъ міністеріяльный радникъ Кляйнъ, що реформа цивільного процесу выкличе реформу адвокатуры. Дальше згоджено ся, щобы сѣльску людность могли заступати неправники, але обѳзнанѝ зѳ справою. До редакційного комітету выбрано: Бернайтера, Евг. Абрагамовича, Фандерліка, Пінїньского и Нічого.

Цѣсарь пріѣхавъ до Будапешту, щобы вплынути на зложенье нового міністерства. На двѳрци повитала єго публика. Переходячи коло опозиційныхъ послѳвъ майже не звернувъ на нихъ уваги.

Вчера о годинѣ 9-ѳй рано явивъ ся Кинъ-Гедерварі на авдієнціи. Вѳнъ заявивъ, що не може зложити кабінету. Також пополудни о год. 2-ѳй бувъ Кинъ другій разъ на авдієнціи, а нинѣ о 10-ѳй має явитись у цѣсаря Векерлє. Президентъ палаты Банфі перебувъ майже годину у цѣсаря, потѳмъ цѣсарь приймавъ віцепрезідента Славього. По авдієнціи удались Банфі и Сляви до Векерлього и конферували зъ нимъ. Явивъ ся такожь и Кинъ Гедерварі. Конференція тревала бѳльше, якъ годину. Кинъ конферувавъ ще зъ Шелимъ и имовѣрно вѳнъ оббйме місію утвореня кабінету. Аґітація противъ Векерлього крѣпшає мѣжь маґнатами, та мимо того ліберальнѝ круги допускають, що цѣсарь зновъ поручить Векерльому утворенье нового кабінету, але перше вѳнъ уступить вѳдъ жаданя, щобы цѣсарь именувавъ новыхъ членѳвъ палаты маґнатѳвъ. Взагалѣ цѣла ситуація неясна и кріза, хто знає, якъ довго протягне ся.

Вчера въ полудне вѳдбуло ся засѣданье будапештеньскои палаты послѳвъ. Зѳбрана передъ парляментомъ товпа витала Векерлього и цѣле міністерство дуже маніфестаційно. Ґалєріи були всѣ переповненѝ. Векерле заявивъ коротко, що причинъ дімісіи не може навести тому, що ще не прийшло остаточне рѣшенье. — Пос. Уґронъ зачавъ робити Векерльому закиды, та зъ того вытворивъ ся галасъ и Уґронови вѳдѳбрано голосъ. — Засѣданя вѳдроченѝ до часу полагодженя кризы. Також въ палатѣ маґнатѳвъ зложивъ Векерле таку саму заяву, що въ палатѣ послѳвъ. И засѣданя палаты маґнатѳвъ вѳдроченѝ.

НОВИНКИ.

— **Боянъ.** Проба мѣшаного хору вѳдбуде ся вѳ второкъ дня 5 н. ст. мая. точно о годинѣ семѳй (7-ѳй) вечеромъ. — Проба въ сали концертовѳй на выставѣ вѳдбуде ся въ четверъ дня 6 н. ст. мая о годинѣ пятѳй (5-ѳй) пополудни Білєты вступу на тую пробу роздасть діріґентъ — Концертъ всѣхъ товариствъ спѣвацкихъ вѳдбуде ся въ пятницю дня 7 н. ст. мая о годинѣ семѳй (7-ѳй) въ сали концертовѳй на выставѣ. — *С. Ф.*

— **Руско-народный театръ** пѳдъ управою „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ буде давати въ часѣ выставы представленя въ сали музичного товариства въ Скарбкѳвскѳмъ будынку, въ котрѳй передъ кѳльканацятьма лѣтами вѳдбували ся соймовѝ засѣдання. Спершу, якъ мы доносили, хотѣла „Бесѣда“ выбудувати деревляный театръ при ул. Кохановского у Львовѣ, але будову и ґазовый устрѳй почислено такъ дорого, що „Бесѣда“ не могла рѣшити ся на неи и наймила простору салю музичного товариства, де нашь театръ буде мѳґъ выгѳдно помѣстити ся.

— **Музей института Ставропиґійского** отвореный для публики на часъ выставы краєвои вѳдъ 11-ои до 1-ои годины краєвои въ полудне кождого дня зъ выимкою недѣль и святъ. Вступъ безплатный.

— **П. Михайло Ольшаньскій,** звѣстный рускѳй публицѣ бувшій артистъ руского народного театру, вертає по дволѣтнѳй перервѣ зѳ сцены Скарбкѳвского театру у Львовѣ назадъ на сцену руску и вже сего тыждня розпѳчне свои выступы въ Станиславовѣ, куды наша трупа сими днями зъѣзджає. Въ особѣ п. Ольшаньского прибуває нашѳй сценѣ безъ сумнѣву сила вельми пожадана.

— **Пята львѳвска ґімназія** — якъ оголошує Wiener Ztg. — має бути постепенно перемѣнена на ґімназію высшу.

— **Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ,** про котрого намѣрене перенесенье до Прешбурґа, доносили мы онодгы, лишає ся у Львовѣ. Архикнязь самъ о се просивъ.

— **Зъ кругѳвъ адвокатскихъ.** Gazeta Lwowska доноситъ: Д-ръ Іосифъ Смолька, адвокатъ у Львовѣ, суспендованый ореченьемъ дисциплінарнои рады на необмеженый часъ. Субституторомъ єго на часъ сеи суспензіи именованый д-ръ Вільгельмъ Гольцеръ, адвокатъ у Львовѣ.

— **Змѣны въ староствахъ.** Намѣстникъ перенѣсъ комісарѣвъ повѣтовыхъ: Винк. Ґонсьевского зъ Богородчанъ до Лѣська, Ант. Завадского зъ Золочева до Богородчанъ, Стан. Добровольского зъ Лѣська до Золочева; концепіста намѣстництва Іос. Зьембу зъ Коросна до Рогатина, и практикантѳвъ концептовыхъ намѣстництва: Володисл. Тишковского зъ Камѣнки до Нового Санча, Ром. Комара зъ Нового Санча до Камѣнки, Володисл. Яновича зъ Рогатина до Коросна и Стан. Красиньского зѳ Львова до Мѣлця.

— **Маґістратъ львѳвскій** оголошує конкурсъ на два вѣна по 258 зр зъ фундаціи им цѣсаря Францъ Іосифа І. призначенѝ для служниць. Убѣгати ся можуть лише слуги уродженѝ въ Галичинѣ, христіянки, що скѳнчили 18 тый а не переступили 30-го року житя, моральнѝ, незамужнѝ и такѝ, що вѳдъ трехъ лѣтъ служать у одного службодавця Поданя о припущенье до льосованя мають бути внесенѝ до 30 н. ст. червня.

— **Холєра.** Россійске правительство оповѣстило, що ґубернія плоцка и радомска навѣщенѝ холєрою и мають въ вѳдносинахъ санітарныхъ пѳдпадати выимковымъ розпорядженямъ. Впрочѳмъ холєра не выступає тамъ сильно, бо на пр. до Варшавы привезено дня 20 н. ст. мая 20 недужихъ зъ котрыхъ померли лише 2 особы. Въ Плоцку зъ 12 недужихъ померла 1 особа, а въ Пйотрковѣ також лише одна. Взагалѣ померло на холєру въ Конґресѳвцѣ за мѣсяць май 17 осѳбъ.

Вѣсти зъ Аеп. львѳвскои.

Введенѝ яко сотрудники оо.: Іос. Дякѳвъ въ Городку и Ив. Головкевичь въ Новици коло Калуша.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Ординаріятскими шкѳльными комісарями именованѝ оо.: Андр. Габла завѣдатель деканата устрѣцкого першимъ комісаремъ, а Ник. Чайковскій мѣстодеканъ другимъ комісаремъ для того жь деканата; для деканата нижанкѳвского именованый шкѳльнымъ комісаремъ о. Юл. Кульматицкій.

До канонічнои институціи на Мокротинъ вѳзваный о. Вікт. Решетиловичь.

Канонічну институцію одержали оо. Ник. Несторовичь на Татары дек. мокряньского, Володим. Ясеницкій на Новосѣлки дек. мостиского.

Намѣстництво продовжило дотацію для сотрудника пароха въ Ґрѳмнѣ на дальшій одинъ рѳкъ.

Сотрудництво въ Новѳмъ мѣстѣ, дек. добромильского, одержавъ о. Петро Лучечко.

Телєґрамы „Дѣла”

Вѣдень 5 червня. Пѳсля Polit. Corr. Александеръ сербскій выѣздить до Стамбулу.

Будапештъ 5 червня. Кріза тревае дальше. — Векерле одержавъ цѣсарске письмо, въ котрѳмъ принято дімісію кабінету. — Опозиція числить на коаліційный кабінетъ Сапарого, Апоніого и Уґрона.

Букарештъ 5 червня. Тутъ вѳдбула ся величезна демонстрація людова въ честь засудженыхъ въ колошварскѳмъ процесѣ.

Софія 5 червня. Князь одержавъ 12.000 депешъ зъ подякою зъ нагоды уступленя Стамбулова. — Войско вернуло до касарень, поліція робить службу. Всюды спокѳй.

Парижъ 5 червня. Вчера ухвалила палата вотумъ довѣря для міністерства Діпі, котрому Ґобле закидавъ, що оно прийшло до цѣли неконституційною дорогою.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. С. Кр. въ Лап.** Ще 5 зр. — **Вп. А. До въ Сло.** Все правильно высылаємо часопись.

Надѳслане.

Адвокатъ Король
въ ЖОВКВИ
214 1-3
глядає конціпіента вѳдъ 1 липня с. р.

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ
бувшій асистентъ проф. Вихеркевича
Львѳвъ, улиця Гетьманьска число 10
ординує вѳдъ годины 12—1-ои и вѳдъ 3—4-оп.
188 16—?

ЗМѢНА МЕШКАНЯ
Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
мешкає теперь
при улици Ягайлоньскѳй ч. 2
и ординує вѳдъ 10—12 ои передъ и вѳдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 12—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѳдъ Коперникомъ“, Львѳвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великѳмъ выборѣ и по найдешевленихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, нйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонкѳвъ елєктричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлени зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Свѣжо вѳдновлена
КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ
при
213 3—3
НАРОДНѲЙ ТОРГОВЛИ
у ЛЬВОВѢ
отворена зъ днемъ 1 н. ст. червня 1894.

Столики зелѣзнѝ (умывальнѣ) по зр. 3·50, 5, 6·50 и 9
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ
горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованѝ рѳзныхъ редметѳвъ до розпорядимости.

Найлѣпшій
ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВѲЙ „ИМПЕРІЯЛЬ“
елєктрично-стисканѝ розслѣдженѝ мѣскою лябораторіею можна купити въ фабрицѣ
Г. ПІОНТКОВСКОИ
Львѳвъ, ул. Паньска ч. 2.
1000 штукъ вѳдъ 90 кр., при купнѣ
201 5000 штукъ франко. 4—15

Дякъ, зъ дуже добрымъ голосомъ, знаючій дуже добре уставъ церковный, зъ вѳдзначаючими свѣдоцтвами, самъ одинъ, вдовець въ середныхъ лѣтахъ глядає мѣсця. Зголошування просить ся адресувати до о. Александра Левицкого сотрудн. въ Олеську.

ИВАНЪ ГУСЪ
слова Тараса Шевченка, музика Мик. Лис.
Цѣна 60 кр.
Дѳстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партицкого
продає товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

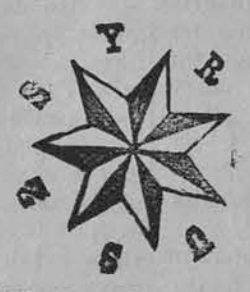

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пѳдъ знаменемъ
„СИРІОСЪ“
У ЛЬВОВѢ
ул. Оссолиньскихъ ч. 11
Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы ½ клґр. 1 зр. и 2·27 12—?
Найлѣпшій чаѣ россійскій, хиньскій и Ліптона славнѝ анґлійскій ¼ клґр. 1 до 2 зр.
Купуйте товаръ добѳрный и щадьте грошъ!

РУСКЕ ТОВАРИСТВО
ПЕДАҐОҐІЧНЕ
поручає отсѝ книжочки припоручѝ краєвою Радою шкѳльною
НА ПРЕМІИ
Образковѝ выданя:

Звѣринець	10 кр
Гостинець	10 „
Забавки	10 „
Менажерія	10 „
Робинзонъ	40 „
Гете-Франко: Лис Микита	50 „
Миронъ: Пригоды Донъ Кіх.	40 „
Квѣточка	20 „
Вѣночокъ	20 „
Кобзарь Тараса Шевченка	20 „

Иншѝ выданя:

Читанка ч I., II, III, IV опр. 20 кр безъ оправы	10 „
Вязанка желаній	10 „
Хемія Роское	40 „
Учитель зъ р. 1890 –1892 по	2 зр.
Дзвѳнокъ на р 1890 92 по	4 „
Ив Левицкій: Попались. Рѳздвяный сценки	10 кр.
В. Шухев: Записки школяра	20 „
О Нѣжанковскій: Батько и мати, двоспѣвъ для дѣтей зъ фортепіяномъ	20 „
Леонида Глѣбова: Байки	5 „
В Чайченка: Олеся; Байки; Два оповѣданя по	5 „
В. Чайченка: Дума про князя гиню Кобзаря	5 „
Днѣпровои Чайки: Казка про сонце та єго сына; Писанка	5 „
М. Лисенко: Тече вода зъ пѳдъ явора. Двоспѣвъ зъ фортеп.	20 „

Всякѝ замовленя высылають ся скоро и точно.

Зъ причины сегорѳчнои
ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збѳльшили мы о много нашѝ льокалѣ продажи. Власне надѳйшли въ великѳй скѳлькости **новости лѣтнѝ и осѣннѝ** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гѳднѝ поручення и безъ всякои конкуренціи суть тѝ товары:

10.000 пѳвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одяґѳвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикѳвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѝ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воальках, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надѳйшли власне у великѳй скѳлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагѳдна

въ вѳддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимѳвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѳжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѳжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимѳвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурѳвъ „Louvre“ на лѳжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѳжка и 1 на стѳлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурѳвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѳжка, 1 на стѳлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѳзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Ґєра) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѳвъ фланельовыхъ въ найлѣпшѳмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникѳвъ пѳдъ и надъ лѳжка по 1·50 и 2, стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванѳвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѳвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѳвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѳвъ пѳвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѳвъ хѳдникѳвъ 8—10 метрѳвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѳръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѳрки Анґора 3 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкѳры тиґра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ аж до найлѣпшихъ сортѳвъ.

Всякѝ зъ провінціи наданый поручення полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4895 62—?

Вѣденьскій Льосы по 1 Коронѣ
Тягненье вже 12 липня.
5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ
207 3—?
Льосы поручає: **Яковъ Штро, А. Х. Верфель, Шелєнберґъ и Крайзеръ.**

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белай. — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов ім Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 117. Львôвъ, Середа 25 мая (6 червня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямація неопечатай пôвный вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. в.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одновстрôчни инсератовôмъ а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 20 кр. в. в. Недѣлю числять за по 10 кр. пôдъ спиндя.

При закрытю сесіи.

Минувшои суботы закôнчилась друга сесія рады державнои за управы кабінету кн. Віндішґреца, або въ часѣ т. зв. еры коаліційнои. Презесъ палаты послôвъ бар. Хлюмецкій, — членъ того сторонництва парляментарного, котре въ коаліційнôмъ концертѣ грає на першôй скрипцѣ, — представивъ білянсъ дѣяльности парляментарнои и прелімінарь будучои сесіи осѣннои. Пôсля слôвъ презеса, парляментъ полагодивъ дуже много важных справъ, а инши не менше важни справы находять ся въ стадіи пôдготовляючôй, такъ що въ недалекôй будучности, бо можливо вже въ часѣ осѣннои сесіи парляментарнои ти справы приберуть конкретну форму пôдъ видомъ реформъ: судôвничои, податковои и выборчои А цѣла та успѣшна дѣяльнôсть була можлива въ наслѣдокъ коаліціи удержуючих державу сторонництвъ зъ правительствомъ, и если идея коаліціи — пôсля слôвъ презеса — ще бôльше розширить ся и лѣпше закорѣнить ся, тогдѣ вже всѣ бажаня и потребы народôвъ будуть заспокоєни.

Дѣяльнôсть минувшои сесіи представляє ся головно въ двохъ справахъ: въ ухваленю буджету на 1894 р. и обовязку мельдунковôмъ ополченцѣвъ, — бо всѣ инши справы суть другорядного значѣня. Зъ того бачимо, що нема такъ дуже що й говорити про успѣхи тои сесіи. — Справы політичні удалось коаліціи удержати въ повнôй застои, а если вôдъ часу до часу выринали ти справы несмѣло на верхъ, умѣла коаліція здавити их въ самôмъ починѣ. Найцѣкавѣйше при тôмъ се, що деякі квестіи політичні появлялись навѣть посередъ самых сторонництвъ коаліційных, але еґоизмъ коаліційный и обава, що нетривка будова коаліційна може розлетѣгись, велѣли погребати ти справы. А може сторонництва коаліційні такъ строго придержувались програмы правительства зъ 23 падолиста мин. року, въ котрôй сказано, що всѣ квестіи політичні мусять замовкнути на той часъ, доки найважнѣйша и найперша політична квестія: реформа выборча не буде полагоджена? Се питанье можна рѣшучо заперечити, бо бачимо, що справа реформы выборчои находить ся въ такôй самôй стадіи, що передъ семи мѣсяцями. Коаліційні сторонництва не можуть погодитись мѣжь собою що-до принціпôвъ реформы выборчои, реформа суперечить их интересамъ — и длятого при теперѣшнôмъ складѣ бôльшости парляментарнои цѣла реформа выборча скôнчить ся на обѣцянцѣ кн. Віндішґреца, що можна надѣятись вырôвнаня суперечностей Таке полагодженье реформы выборчои єсть мабуть простою ироніею домагань народôвъ и цѣлого населеня.

Правительство коаліційне пôднесло въ своѣй програмѣ, що зверне пильну увагу на економічні и фінансові справы. И въ тôмъ напрямѣ не може повеличатись кабінетъ успѣхомъ. Предложеня валютові, про котрых економічный и фінансовый хосенъ для державы можна бы ще дуже сумнѣватись, выйшли зъ иніціятивы попередного правительства и припали въ спадщинѣ для теперѣшного кабінету. Реформа податкова спокôйно спочиває въ комісіи податковôй, и коли зважимо, що головный пріпцинъ тои реформы вже закинены комісією, а що-до других квестій годѣ погодитись коаліційнымъ сторонництвамъ, то справдѣ можна вже напередъ сказати, що реформа податкова не побачить денного свѣтла.

Причина того невôдрадного стану рѣчей лежить въ тôмъ, що сторонництва бôльшости, приступаючи до коаліціи, поставили собѣ пріпціпôмъ охорону власных интересôвъ. Ти интересы колідують зъ собою и не дозволяють на порѣшенье пекучих квестій політичных и національных, не допускають реформы выборчои, не подають выгляду на реформу выборчу. Идея коаліційна тогдѣ розширить ся и розкорѣнить ся, коли сторонництва коаліційні отрясуть ся зъ свого еґоизму и звернуть бôльшу увагу на загальне добро державы и народôвъ, анѣжь на свои власні интересы.

„Буковина“, „Народна Часопись“ и „Правда“ о політицѣ рускôй на тлѣ своихъ справоздань зъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“.

II.

Въ першôмъ уступѣ сеи статьѣ выказали мы „обективнôсть“ орґану буковиньскихъ народовцѣвъ на тлѣ єго справозданя зô зборôвъ львôвскои „Народнои Рады“, а нинѣшный уступъ були-бъ мы вже почали „розумовыми арґументами“ того орґану, коли-бъ мѣжь тымъ орґанъ сей не выступивъ зъ новою инкрімінаціёю противъ насъ, смѣшно бомбастичною, а опертою на простôмъ сфальшованю не то интенціи, але навѣть слôвъ „Дѣла“.

Мы сказали, що наглый зворотъ въ політицѣ „Буковины“ [вôдъ захвалюваня клюбови рускому коаліціи славяньскои до захвалюваня коаліціи правительственнои] годѣ собѣ инакше пояснити, якъ політикою „буковиньскою“, тымъ бôльше, що зворотъ той наставъ на якійсь часъ „передъ“ занменованьемъ посла Пѣгуляка членомъ буковиньскои краєвои рады шкôльнои“.

„Буковина“ [въ ч. 20] сей высказъ нашь безцеремонно сфальшувала, бо подала, мовь-то „Дѣло“ сказало, що „Буковина“ погляды свои змѣнила „за“ именованье п. Пѣгуляка, а вôдтакъ у вступнôй статьѣ въ ч. 21-ôмъ пише, що „Дѣло“ пôдняло крикъ, мовьбы то буковиньскі патріоты руководились „особистою“ політикою, т. зн. немовь бы то всяка их праця въ товариствахъ и въ соймѣ була звернена лишь на те, абы осягнути и здобути щось для самых себе, для своих особъ; ба воно навѣть вказує безъ всякого сорому на именованье посла Пѣгуляка членомъ рады шкôльнои краєвои яко на такій „особистый здобутокъ“, а позаякъ пос. Пѣгулякъ має зъ того лише 100 зр рôчного доходу, то „не знати, чи се злоба чи ограниченôсть Дѣла“. Дальше йде лайка на „Дѣло“ [ну, „Буковина“ въ лаяню недорôвнана! — се треба ѣй признати] а вкôнци стихотворна молитва до Господа Бога, щобы разъ на завсѣгды вôдвернувъ вôдъ нея и выкоренивъ злобу и нерозумъ найгôрших внутрѣшных ея „приятелѣвъ“ т. є. „орґану Романчукôвского“ [якъ она называє „Дѣло“], орґану, котрый по удѣленю щирои поради „Буковинѣ“, абы въ справах галицкихъ народовцѣвъ схотѣла бути обективною, „переставъ бути поважною ґазетою а обôбравъ собѣ ролю револьверовои прасы“...

Читаючи цѣлу смѣшно-бомбастичну статью „Буковины“ — ажь жаль стає автора ея, що вôнъ, сарака, стôлько нагорячивъ ся, нагнѣвавъ ся, налаявъ ся, вкôнци въ роспуцѣ вôддавъ ся въ опѣку Божу. Дивне диво, якъ то часомъ людина сама собѣ вышукує причину до душевнои муки! А въ отсѣмъ выпадку причиною стала така марниця, якъ сфальшованье одного слôвця — перемѣна слова „передъ именованьемъ“ на „за именованье“... Зъ того выходить наука: не фальшуй, а оминешь не одну муку на незавидньомъ падолѣ зелено-буковиньскои політики.

Мы не потребуємо й выправдуватись, якъ мы розумѣемо й розумѣли заинкрімінованый „Буковиною“ уступъ нашои статьѣ, бо оно кождому ясне. Именованье посла Пѣгуляка мы уважаємо за здобутокъ буковиньскихъ Русинôвъ-народовцѣвъ и се именованье мы свого часу щиро повитали. Намъ анѣ не снило ся помовляти посла Пѣгуляка або кого-небудь зъ буковиньскихъ народовцѣвъ о особисту політику. Мы навѣть выправдали наглый зворотъ „Буковины“ політикою буковиньскою, але застерегли ся противъ того, щобы за-для буковиньскои політики „Буковина“ кирпила намъ народовцямъ галицкимъ, а просили ея взяти на увагу вôдносины галицкі, вôдмѣнний вôдъ буковиньскихъ, и справы галицкихъ народовцѣвъ трактувати обєктивно. А якъ „обєктивно“ она трактує наші справы, мы показали въ першôмъ уступѣ сеи статьѣ на справозданю „Буковины“ зô зборôвъ „Народнои Рады“.

Такъ мы о „особистy“ політику анѣ посла Пѣгуляка анѣ нѣкого зъ буковиньскихъ народовцѣвъ не помовляли й не помовляємо, а коли „Буковина“ ажь стихотворною молитвою просить Бога о выкорѣненье такои сфінґованои злобы й нерозуму „Дѣла“, то мы сконстатуємо, що именно „Буковина“ [въ ч. 18] въ справозданю зô зборôвъ „Народнои Рады“ помѣстила буквально ось таке: „... жаденъ розважный и розсудный Русинъ зô взгляду на приповѣдку respice finem не повиненъ бувъ голосувати за внесенями д-ра Олесницкого, але если розходило ся о політику особисту, ну, такъ тогдѣ годѣ дивуватись такому результатови“. Няй же Богъ выслухає ви молитвы за-для „злобы й нерозуму“... хиба самои „Буковины“!

„Буковина“ у вôдповѣдь на нашу статью заявляє рѣшучо, що она, хочь „бачить, що въ Галичинѣ значно переважаюча бôльшôсть народовцѣвъ стоить по сторонѣ Романчука а камѣньемъ [!] обкидає Барвѣньского и Вахнянина, — не зважає на голосъ тои значно переважаючои бôльшости а стоить явно по сторонѣ Барвѣньского и Вахнянина“ и [очевидно въ тôмъ дусѣ] „не перестане мѣшати ся въ справы галицкі, помимо знаної вже ухвалы Народнои Рады: ити слѣпо [!] за Романчукомъ“.

Отже мы позволимо собѣ звернути увагу „Буковины“, що буковиньскі народовцѣ зовсѣмъ инакшу поставили засаду для себе, а инакшу ставлять для галицкихъ народовцѣвъ. На послѣдныхъ загальныхъ зборах політичного товариства буковиньскихъ народовцѣвъ „Рускои Рады“ посолъ д-ръ Стоцкій, обговорюючи третю точку свого реферату про орґанізацію народныхъ силъ, именно точку „Кождый Русинъ повиненъ заховувати єдность и згоду въ справах народныхъ“ сказавъ дословно такъ:

„Абы наша борба мала успѣхъ, треба, щобъ мѣжь нами була єдность и згода. [Тутъ д-ръ Стоцкій вказавъ на велику шкоду для Русинôвъ зъ того, що рускі послы въ соймѣ буковиньскôмъ роздѣлились, а несовѣстні люде старають ся роздоръ тôй внести и межи народъ.] Хто нашъ народъ роздвоити хоче, той ворогъ нашого народу. Всѣ повинні въ справах народныхъ ити разомъ, всѣ повинні становити одинъ таборъ. Тымъ таборомъ най буде товариство „Руска Рада“, до него всѣ повинні належати и тутъ старати ся свою волю переперти, але также и пôддати ся голосови бôльшости.“

Се засада буковиньскихъ політикôвъ народовцѣвъ що-до Буковины, — але що-до Галичины они въ своѣмъ орґанѣ пропаґують засаду зовсѣмъ противну: въ „Народнôй Радѣ“ меншôсть не повинна пôддатись голосови бôльшости! Чому-жь то такъ? Erklären Sie, Graf Oerindur!..

Справы парляментарні.

Закрыта сесія рады державнои зачала ся була 22 лютого с. р. Палата послôвъ вôдбула въ тôмъ часѣ 53 засѣдань (мѣжь ними було 5 вечѣрных засѣдань) и полагоджені такі важнѣйші справы:

Правительственні предложеня: Буджетъ на 1894 р., а крôмъ него ще провізорію буджетову на мѣсяцѣ цвѣтень и май; законъ о мельдованю ополченцѣвъ, договоры торговельні зъ Россією, Румунією и Испанією, предложеня валютові, будова вѣденьскихъ зелѣзниць льокальных, веденье руху на кошть державы зелѣзницѣ львôвско-черновецкои и будова льокальных зелѣзниць буковиньскихъ, будова деякихъ высших заведень науковых и будын кôвъ почтовых, договоръ зъ Анґлією що-до взаимнои охороны творôвъ літературных.

Посольскі внесеня: Новеля до закона прасового, кредитъ на будову середных шкôлъ, державні субвенціи для потерпѣвших вôдъ нещасть елементарных, вôдносины въ копальняхъ моравско шлескихъ.

Крôмъ того ухвалено кôльканацять додатковых кредитôвъ до буджету на 1894 р и внесеня комісій: петиційнои, легітимаційнои и ненарушимости посольскои.

— —

Доповняємо справозданье зъ послѣдного засѣданя палаты послôвъ ще тыми вѣстями:

При выборахъ до спôльных делеґацій выйшли отсі послы:

Зъ Чехіи: Бернрайтеръ, ґр. Белькреді, Брзорадъ, Фурнієръ, Кафтанъ, Пацакъ, Русъ, Шульцъ, Сляма, Тавше; заступники: ґр. Сильва-Тарука и Пешка;

зъ Дальматіи: д-ръ Клянчь, заступникъ д-ръ Булатъ;

зъ Галичины: Залескій, Поповскій, Хшановскій, ґр. Гомпешъ, Генцель, Щепановскій, Барвѣньскій; заступники: В. Гнѣвошъ и Евг. Абрагамовичъ.

зъ долѣшнои Австріи: д-ръ Зісъ, Ельцъ, Ріґлеръ; заступникъ Маршетъ;

зъ горѣшнои Австріи: Плясъ, Рамлеръ; заступникъ Цегетмайръ;

зъ Сольногороду: Шідеръ; заступникъ Ротмайръ;

зъ Стиріи: Людвіґъ, ґр. Штіркъ; заступникъ Кравсъ;

зъ Каринтіи: Ельбль; заступникъ Ґонъ;

зъ Краины: Клюнъ; заступникъ Пфайферъ;

зъ Буковины: Лупулъ; заступникъ бар. Поперъ;

зъ Моравы: бар. Хлюмецкій, Терш, Промберъ, Мезникъ; заступники Габіхеръ и д-ръ Фандерлікъ;

зъ Шлеска: д-ръ Газе; заступникъ д-ръ Менґеръ;

зъ Тиролю: Трайнфельсъ, д-ръ Бацанеля; заступникъ д-ръ Ранъ;

зъ Форарльберґа: Турнґеръ; заступникъ Колеръ;

при выборѣ зъ Істріи голосовано два разы, якъ на члена такъ и на заступника, и за кождымъ разомъ вôддано по два голосы: на д-ра Ляґінію и д-ра Бартоліого, а на заступникôвъ: на Спінчица и д-ра Річіого, — тожь треба було кинути жеребъ и при тôй процедурѣ судьба показала ся прихильною для Італіянцѣвъ, бо выбрано: членомъ д-ра Бартоліого, заступникомъ д-ра Річіого;

зъ Горіціи: ґр. Альфредъ Короніні; заступникъ Йорданъ;

зъ Трієсту: Бурґсталеръ; заступникъ Сталіцъ.

На тôмъ засѣданю зложила комісія петиційна справозданье зъ петицій:

Пос. Барвѣньскій референувавъ: Петиціи мешканцѣвъ громады Яблонова, пов. коломыйского, и Москалѣвки, пов. косôвского, о закупно пасовискъ камеральных вôдступаєсь правительству до можливого увзгляднення; — петицію Игн. Воты зъ Завадки, пов. лѣского, о охорону правну вôдступаєсь правительству до розслѣду и можливого увзгляднення; — такъ само петицію мешканцѣвъ самбôрскихъ передмѣсть о переселенье мѣсця для вправъ кавалеріи и о вôдшкодованье поручено правительству до скорого полагодженя.

Петицію мешканцѣвъ Куликова о помôчь противъ незаконного стяганя податкôвъ (реф. д-ръ Ґецъ) вôдступлено міністерству скарбу до розслѣдженя и усуненя неправильностей, пôднесеных въ петиціи.

При петиціи Іос. Ванічка, пенсіонованого офіцира у Львовѣ, вывязалась дискусія. П. Ванічекъ просить о ревізію выроку, выданого въ єго справѣ судомъ гоноровымъ при 30 полку пѣхоты. Справа була така: Ванічекъ закинувъ одному надпоручникови, засѣдаючому въ комісіи при испытах на однорôчных охотникôвъ, що єсть сторонничимъ и дає ся пôдкупити. Надпоручникъ обжалувавъ Ванічка о клевету передъ судомъ карнымъ, але судъ увôльнивъ Ванічка зъ браку субєктивного факту. Надпоручникъ вôднѣсъ ся до войскового суду гонорового, а сей орѣкъ, що Ванічекъ провинивъ ся, бо обидивъ станъ войсковый. А що вôдъ выроку войскового суду гонорового нема вôдклику, то комісія поставила внесенье: перейти надъ петиціею Ванічка до порядку дневного.

Пос. д-ръ Кронаветеръ, забравши голосъ, пригадавъ, що вôнъ предложивъ палатѣ вже кôлька жалобъ на поведенье войскового суду гонорового. Ті суды гоноровi — се противзаконна институція. Одинъ докторъ медицины, що въ часѣ своихъ студій побравъ 800 зр. стіпендіи и за се зобовязавъ ся служити кôлька лѣтъ при войску лѣкаремъ войсковымъ, бувъ разъ втягненый свавôльно въ суперечку зъ офіціромъ, звѣстнымъ зъ того, що любивъ поєдинкувати ся. Лѣкарь не вызвавъ офіцира на поєдинокъ, а судъ гоноровый выдавъ осуджаючій выровъ, въ наслѣдокъ чого сей лѣкарь стративъ свою шаржу и мусѣвъ цѣлый часъ вôдслужити у войску яко простый воякъ. (Въ палатѣ зворушенье и голосы: Слухайте!) Въ сей способъ нищить ся цѣлій екзистенціи. — Бесѣдникъ просить надъ петиціею Ванічка поки-що не радити. — Палата прихилилась до внесеня пос. Кронаветера.

— —

Палата панôвъ на вторковôмъ засѣданю ухвалила предложеня валютові, будову льокальных зелѣзниць буковиньскихъ, договоръ торговельный зъ Россією и новелю прасову. — До делеґацій выбрано зъ Полякôвъ ґр. Ст. Баденього а на заступника ґр. Потоцкого.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Изъ засѣдань товариства „Просвѣты“:

На одинадцятомъ засѣданю головного выдѣлу „Просвѣты“ у Львовѣ дня 18 н. ст. мая порѣшено выдрукувати Календарь на на рокъ 1895 въ меншомъ форматѣ нѣжь лѣтъ попередныхъ, а зъ большимъ увзглядненьемъ потребъ народу. Цѣна Календаря буде знижена. Матеріяловъ досыть уже призбирано. Кромѣ портретовъ заслуженыхъ Русиновъ увойдуть въ Календарь такожь деякѣ илюстраціи зъ сегорочной выставы краевои.

Водтакъ водчитано письмо ц. к. намѣстництва зъ повѣдомленьемъ, що лѣгатъ въ высотѣ 8000 зр. бл. о. Стефана Качалы припаде „Просвѣтѣ“ до ей повнои розпорядимости.

На просьбу товариства „Клюбу Русинокъ“ порѣшено водступати салю засѣдань „Просвѣты“ на сходины Русинокъ кождои середы и суботы водъ годины 3 до 6 вечеромъ, а при той нагодѣ ухвалено, щобы товариства, котрѣ схотять въ той сали водбувати наради або засѣданя, повѣдомляли о томъ канцелярію товариства 24 годины наперед.

Вконци по полагодженю справъ адміністраційныхъ принято до товариствва 29 новыхъ членовъ.

Дванацяте засѣданье дня 24 н. ст. мая було присвячене справѣ участи „Просвѣты“ въ выставѣ краевой. Порѣшено умѣстити выдавництва товариства и всякѣ выказы въ лѣвомъ крилѣ павільону выставового и упрошено д-ра К. Левицкого, щобы занявъ ся уряженьемъ.

На тринацятомъ засѣданю дня 30 н. ст. мая принято до вѣдомости, що книжочка за червень и липень „Про сѣльскѣ касы позичковѣ и крамницѣ“ д-ра К. Левицкого вже выдрукована и зачне ся розсылати членамъ.

Выдѣлъ дбаючи о розвой читалень своихъ на провінціи, упросивъ проф. Григ. Врецьону на водпоручника до читальнѣ въ Стрѣлискахъ новыхъ повѣта бобрецкого на першій день Зеленыхъ святъ.

На просьбу Заряду Бурсы св. Онуфрея въ Ярославѣ порѣшено выслати тамъ для ужитку молодежи школьной 50 примѣрниковъ малого Молитвеника.

Противъ рѣшеня ц. к. краевои дирекціи скарбу въ справѣ оплаты еквівальенту рѣшено выслати рекурсъ до ц. к. міністерства.

Принято зъ радостію до вѣдомости, що при читальни въ Заставю [повѣта тернопольского] оснувалась каса позичкова и зсыпъ збожа.

Загальнѣ зборы літературного товариства „Руска Бесѣда“ въ Чернівцяхъ водбули ся дня 2 червня 1894 въ сали „Народного Дому“ черновецкого. Головною точкою нарадъ тыхъ зборовъ була змѣна статутовъ товариства. Уже водъ давна чулась на Буковинѣ потреба такого товариства, котре бы по-при просвѣту народу займало ся такожь справами економічными, добробытомъ народу, менше-больше такъ, якъ се теперь робить товариство „Просвѣта“ въ Галичинѣ. На Буковинѣ товариствомъ займаючимъ ся просвѣтою народу есть власне „Руска Бесѣда“, тому-жь буковиньскѣ Русины загадали змѣнити статуты того товариства и розширити обемъ его дѣяльности на взорець товариства „Просвѣты“. Осущили се на сихъ загальныхъ зборахъ. Ото коротке справозданье.

Коли зобралось достаточне число членовъ, отворивъ зборы [замѣсть хорого головы Ер. Пѣгуляка] заступникъ головы сов. Вол. Ясеницкій. Секретарь Ник. Желехівскій водчитавъ справозданье выдѣлу за рокъ 1893, а касіверъ Он. Руснакъ справозданье касове. Оба справозданя принято до вѣдомости и удѣлено дотеперѣшному выдѣлови абсолюторію. До нового выдѣлу увойшли: яко голова Ер. Пѣгулякъ, заступникъ головы Вол. Ясеницкій, секретарь Ник. Желехівскій, контрольоръ Вол. Михальскій, касіверъ Он. Руснакъ, завѣдатель выдавництвъ Серг. Шпойнаровскій, членъ выдѣлу д-ръ Ст. Смаль-Стоцкій, а яко заступники выдѣловыхъ Ант. Климъ, Ат. Федоровичь и Мих. Вашкевичь.

Нараду надъ змѣною статутовъ розпочавъ референтъ тои справы судья Вол. Михальскій перечитаньемъ предложеня выдѣлу. При томъ промовлявъ д-ръ Стоцкій, выясняючи селянамъ користь зъ тои змѣны. Змѣну статутовъ принято водсля реферату. Статуты — якъ сказано — подобнѣ статутамъ товариства „Просвѣты“ въ головныхъ чертахъ а приложенѣ до потребъ буковиньскои Руси.

Обходъ ювілею 25-лѣтного истнованя товариства водбудесь ажь въ осени; приготовленя роблять ся поволи вже водъ теперь.

Вконци зобранѣ нараджувались надъ справами внутрѣшными. — *Е. Д.*

На девятомъ засѣданю фільольогічнои секціи наукового товариства имени Шевченка дня 1 н. ст. червня здававъ директоръ секціи д-ръ Ом. Огоновскій справу зъ працѣ Ол. Я. Конишского, п. заг. „Парубочій вѣкъ Тараса Гр. Шевченка до вызволу его зъ крѣпацтва“ [1829–1838]“. Праця ся есть своимъ змѣстомъ знаменита; матеріялы, поданѣ Чалымъ, водтакъ матеріялы зъ дневника Тарасового и автобіографічнои повѣсти „Художникъ“ выкориставъ п. Конишскій вповнѣ и уложивъ дуже добре. По бажаню Кіевлянъ, заявленому головѣ товариства п. Ол. Барвѣньскому, порѣшила секція помѣстити сю працю на передѣ четвертого тому Записокъ, котрый появить ся ще въ червни передъ загальными зборами нашого товариства. Порѣшено такожь выдрукувати матеріялы до словаря гуцульского, зобранѣ о М. Моссорою зъ Поручина, и упрошено проф. Ив. Верхратского, щобы занявъ ся ихъ зредагованьемъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Угорска кріза треваѣ дальше. Кинъ Гедерварі заходить ся утворити новый кабінетъ та ему не удаѣсь. Конференціи зъ Шелимъ Кольоманомъ и Стефаномъ Тісою не довели до позитивныхъ результатовъ. Векерлѣ маѣ нинѣ зновъ явитись на авдіенціи у цѣсаря и зъ того заключають, що цѣсарь поручить ему місію утвореня нового міністерства. Однакъ теперѣшна ситуація така, що годѣ навѣть допускати, щобы міністерство лишилось такъ, якъ було. Въ найлѣпшомъ случаю Векерлѣ може утворити новый кабінетъ, але до него не войде нѣ міністеръ просвѣты Чакі, нѣ міністеръ судовництва Сілядій. Надто Векерлѣ мусить зречи ся жаданя именованя новыхъ членовъ до палаты магнатовъ и запевненя, що предложеня о цивільныхъ вѣнчаняхъ будуть переведенѣ въ палалѣ магнатовъ.

Polit. Corr. одержуѣ зъ Петербурга листъ, въ котромъ запевнюѣ, що вѣсти декотрыхъ англійскихъ и нѣмецкихъ дневниковъ про недавно выкрытый нігілістичный заговоръ пересадній, а въ декотрыхъ подробицяхъ зовсѣмъ выдуманѣ. Той заговоръ зовсѣмъ не мавъ такъ великаньскихъ розмѣровъ, якъ се можна було заключати зъ подаваныхъ вѣстей. Число арештованыхъ далеко менше и взагалѣ неправда, мовь бы богато заговореныхъ належало до высшихъ урядничихъ круговъ. Значну часть арештованыхъ вже выпущено на волю. Помѣжь увязнеными находять ся переважно студенты, низшѣ урядники и колька незнаныхъ індівідуивъ. Вѣсти о приготованяхъ до замаху неоновѣ. Поліція только въ Смоленьску выкрыла тайну друкарню, причомъ впали ѣй въ руки компромітуючѣ письма и друки, на подставѣ котрыхъ розпочато арештованя въ Москвѣ, Петербурзѣ, Смоленьску, Орли и Харковѣ. Вѣсти о выкрытю подмінованъ въ околицяхъ Смоленьска неправдивѣ. Такожь хибнѣ вѣсти о революційныхъ агітаціяхъ въ Фінляндіи

Незадовго маѣ бути урядово оголошене именованье Извольского сталымъ заступникомъ Россіи при римскомъ курія. Извольскій бувъ дотеперь дипломатичнымъ агентомъ. Отсе именованье вказуѣ, що дипломатичнѣ водносины межь Россіею а Ватиканомъ приязнѣ, а то завдяки огляднему и дипломатичному поведеню папы Льва XIII. Говорять, що до укладу добрыхъ водносинъ мала причинитись папска енцикліка до польскихъ епископовъ. Въ першой хвили россійска праса повитала енцикліку неприхильно, однакъ рѣшаючѣ сферы осудили ей инакше. Царь добачивъ, що енцикліка написана въ тонѣ властивомъ и умѣрковановомъ и навѣть чувъ вдячность для папы, що не послухавъ рады кардинала Ледоховского, а пойшовъ за радою секретаря кардинала Рамполлі, котрый сприяе політицѣ порозумѣня Ватикану зъ Францією и Россією Курія римска водъ давна домагала ся установленя урядовыхъ водносинъ дипломатичныхъ зъ Россією, отже именованье Извольского е уступствомъ въ користь Ватикану. Що Ватиканъ зъ свого боку заплативъ за то уступство — не знати, але се певна рѣчь, що именованье Извольского починаѣ нову добу въ исторіи дипломатичныхъ водносинъ межь Россією и Ватиканомъ, а слѣдомъ за тымъ вытворюсь певный вплывъ на положенье католицкои церкви подъ россійскимъ правительствомъ. — Нинѣшнѣ телеграмы звѣщають, що урядове именованье Извольского заступникомъ Россіи при Ватиканѣ е вже фактомъ довершенымъ.

Послѣдній подѣѣ въ Сербіи дали праси нагоду дуже часто называти родину Караджорджевичѣвъ претендентами до сербского престола. Той домъ, котрого основателемъ бувъ освободитель Сербіи Кара Джорджій (Юрій Петровичь Чорный) и упавъ зъ руки убійника 1817 року, маѣ теперь трехъ представителѣвъ: кн Алексѣя, мешкаючого стало въ Парижи, кн. Арсена, пробуваючого въ Петербурзѣ и кн. Петра, котрый мешкаѣ въ Цетинію. Нѣмецка и француска праса называла кн. Петра Караджорджевича евентуально управненымъ до сербского престола, коли-бъ прогнано родину Обреновичѣвъ. Але въ сихъ дняхъ кн. Алексѣй Караджоржевичь оголосивъ въ паріскихъ и вѣденьскихъ газетахъ спростованье, доказуючи, що нѣ кн. Петро, нѣ Арсенъ, але едино вонъ може мати оправданѣ претенсіи до правленя въ неспокойной сербскѣй земли. Вонъ бо е найстаршимъ що до вѣку правнукомъ Чорного Юрія. Кара Джорджій мавъ двохъ сыновъ, Алексѣя и Александра. Алексѣй мавъ сына Юрія, котрый бувъ вотцемъ нинѣшного претенденга. Натомѣсть молодшій сынъ Чорного Юрія, Александеръ, бувъ батькомъ обохъ князѣвъ Петра и Арсена. Виравдѣ дѣдъ князя Алексѣя не сидѣвъ на сербскомъ престолѣ, бо умеръ 1830 року, и правленье досталось въ руки молодшого брата Александра, однакъ сей умираючи не мавъ права передавати въ дѣдництвѣ престола своему сынови Петрови; престолъ повиненъ перейти на правнука, найстаршого сына Кара Джорджія, кн. Юрія, батька Алексѣя. И той Алексѣй Караджорджевичь розговорювавъ недавно зъ дописувателемъ одной вѣденьскои газеты. На запытъ дописувателя: Чи вонъ думаѣ боронити своихъ правъ супротивъ евентуальныхъ претенсій князѣвъ Петра и Арсена — водповѣвъ: За мною нехай промовляють факты. Въ нѣякомъ случаю не думаю резигнувати. — Дописувателъ спытавъ: Якъ же сталось, що вонъ доперва теперь выступаѣ публично зъ своими претенсіями? — Князь одвѣтивъ: Я не бажавъ, нѣ не мавъ найменшои причины заколочувати спокою въ Сербіи, особливо, що той край мавъ конституцію, подъ котрою народъ могъ щасливо жити. И нинѣ я не хотѣвъ бы буги причиною и выкликувати непорозумѣня въ Сербіи. Однакъ мимо того не можу понехати нагоды, щобы не поднести своихъ правъ передъ лицемъ Европы и не направити геналькогічныхъ похибокъ. — Дописувателъ: А що-жь, князю, думаѣте вчинити на будуче? — Князь: Буду спокойно дожидати на ходъ подѣй и выступлю, сли выявить ся конечность. Въ кождомъ случаю буду поступати такъ, щобы не скомпромітувати своихъ приятелѣвъ. — Кн. Алексѣй числить 35 роковъ житя.

Болгарія приходить по уступленю Стамбулова до равновагы. Демонстраціи устали, войско вернуло до касарень, а поліція почала дальше повнити службу. Въ поліціи зайшли деякѣ змѣны, именно за-для того, що правительство вину забурень добачувало саме въ поліціи, отже щобы привернути ладъ въ краю, Стоиловъ именувавъ нового префекта поліціи Радославова.

Про політику Стоилова звѣщаѣ зъ Софіи кореспондентъ Neue fr. Presse, котрый розговорювавъ зъ новымъ президентемъ кабінету. Стоиловъ заявивъ, що вонъ свѣдомый великои задачи, яка на него упала по Стамбулови; вонъ надѣѣсь, що Стамбуловъ приязно розставшись зъ княземъ, не буде справляти своимъ наслѣдникамъ великихъ трудностей. Головна задача правительства злагодити угнетъ, заподѣяный Стамбуловомъ, и удержати внутрѣшный спокой. Про заграничну політику Стоиловъ не згадувавъ, имовѣрно пойде въ томъ взглядѣ по дорозѣ Стамбулова. Дальше замѣтивъ, що культъ особъ мусить устати, а правительству нѣколи не хибне повнои мѣры сталости и то въ рамахъ истнуючихъ законовъ, а не на подставѣ личного пересвѣдченя. Вонъ и его товаришѣ будуть передовсѣмъ стремѣти, щобы привернути обопольне довѣрѣ горожанъ. По думцѣ Стоилова, Стамбуловъ зовсѣмъ несправедливо осуджуе змаганя молодежи. То, що вонъ уважаѣ за анархію, е наслѣдкомъ непотрѣбного угнету, бо и котра молодѣжь не маѣ недостиженыхъ идеаловъ? Стоиловъ подчеркнувъ, що молодѣжь вышумить ся и стане добрыми патріотами, только не треба брати всего зъ трагічного боку.

Вѣсть, мовь бы міністеръ Петровъ упавъ жертвою нападу товпы неправдива. Товпа напала на Петкова, бувшого міністра публичныхъ роботъ. Говорять, що Стамбуловъ и Петковъ выявили намѣръ выѣхати зъ Софіи.

НОВИНКИ.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Рускій народный театръ подъ управою выдѣлу товариства „Руской Бесѣды“ львовскои приѣзджаѣ до Станиславова сего тыждня и дасть 12 выставъ найновѣйшихъ штукъ драматичныхъ — оперетокъ, мельодрамъ и комедій. Выставы будуть водбувати ся въ великой сали театральной товариства им. Монюшка. Яко перша выстава буде дана въ суботу 9. н. ст. с. м. гарна мельодрама Старицкого „Модный женихъ“, а прочій кождои суботы, недѣлѣ, кождого вовторка и четверга въ тыждни. Треба надѣяти ся, що такъ само, якъ кождого разу, такъ и теперь мѣсцевій Русины будуть мати собѣ за обовязокъ бути на кождомъ представленю, а вже-жь и помежи мѣсцевою інтеліґенціею польскою маѣ наша родна сцена богато симпатій. Патріотичне наше духовеньство доохрестне водвѣдуе рускій театръ вразъ зъ селянами и мѣщанами своихъ парохій; се рѣчь не абы якои ваги, бо сцена наша то сцена народна. Доложѣмъ спольно всѣхъ заходовъ, щобы сцену нашу зробити вповнѣ народною институціею, годною рускаго имени и розвою, щобы стояла на высотѣ свого патріотичного завданя!

— **Зъ Кривча надъ Днѣстромъ пише намъ о. Н. Семеновъ:** На замовленье одержавъ я зъ Хв. товариства для выробу рязъ церковныхъ зъ Самбора два стихарѣ, шиль и одну шовкову фану, все такъ хороше, такъ гарно зроблене и такъ дешеве — що дѣйстно чудуе и не помилю ся, если скажу, що доси за такѣ и такои якости рѣчи найменше подвойно треба було оплачувати. Всѣ священики только тамъ новинни замовляти; а нѣхто не пожалуе и не увѣрить, если одержить яку замовлену рѣчь, що можна щось подобного такъ дешево достати. — *О. Н. Семеновъ* въ Кривчи н. Днѣстромъ.

— **Продажь камеральныхъ маетностей.** Дирекція доменъ и лѣсовъ рѣшила продати дворскѣ обшары въ Губичахъ и Передѣльници, добромильского повѣта и въ Малковичахъ повѣта перемыского — Нашѣ селяне повинни покористувати ся сею нагодою, щобы не выпустити землѣ зъ своихъ рукъ.

— **Селяньскій пявки.** Зъ турчаньского повѣта доносять, що гамбургска фірма „Лянді и Вайнштайнъ“ займаюча ся вербованьемъ и транспортомъ еміґрантовъ до Америки, розбслала подъ адресою громадскихъ писарѣвъ тамошного повѣта письма, въ котрыхъ просить ихъ при нагодѣ поручати еміґрантамъ посередництво згаданои фірмы. Водъ кождои жертвы, доставленои громадскимъ секретаремъ въ сѣти тыхъ гамбурскихъ жидовъ-спекулянтовъ, дають они ему рабатъ въ высотѣ 7 зр. Зъ уваги, що межь писарями громадскими есть богато людей безсовѣстныхъ и користолюбивыхъ та що *они готовѣ розвинути сильну* агітацію межь збѣднѣлымъ и придавленымъ населеньемъ горскимъ повинни власти и наше духовеньство пильно наглядати громадскихъ и покутныхъ писарѣвъ, щобы они не дурили и не експльоатували селянъ.

— **Вчерашна илюмінація** мѣста Львова выпала гарно. Якъ звычайно — найгарнѣйше була илюмінована каса ощадности. Институціи державнѣ не були илюмінованѣ кромѣ гімназіи Франц Іосифа І. По улицахъ, особливо тыхъ, куды мавъ переѣздити архикнязь Кароль Людвикъ до палаты соймовои на равть до маршалка краевого кн. Сангушка, була за-для натовпу публики возова комунікація здержана. — На реценцію у маршалка були запрошенѣ и явили ся Впр. митрополитъ зъ капітулою а зъ свѣтскихъ Русиновъ д-ръ Дам. Савчакъ, пос. Барвѣньскій, пос. о. Н. Сѣчиньскій, д-ръ Ис. Шараневичь.

— **Передъ трибуналомъ касаційнымъ у Вѣдни** водбула ся сими днями остаточна розправа въ звѣстнѣй справѣ Іос. Панека, бувшого секретаря староства въ Яслѣ. Якъ звѣстно, Панекъ мавъ дѣлъ пашпортовый при томъ староствѣ и допускавъ ся численныхъ неправильностей, даючи пашпорты лише тымъ хто ему за се заплативъ. Судъ въ Яслѣ засудивъ бувъ Панека на сѣмь мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ и на 929 зр. 60 кр. грошевои кары въ користь фонду мѣсцевыхъ убогихъ. Противъ того засуду внѣсъ Панекъ жалобу неважности, однако трибуналъ касаційный водкинувъ ей и затвердивъ засудъ першои инстанціи.

— **Реставрація замку въ Жовкви.** Львовскій соймъ поручивъ выдѣлови краевому перевести перегоры зъ громадою мѣста Жовкви и спытати ей, якою сумою причинить ся она до водновленя тамошного замку и на яку цѣль его водступить. При томъ дозволивъ соймъ выдѣлови краевому вставити въ краевый буджетъ на 1895 рокъ суму не переходячу 6000 зр. на реставрацію жовковского замку. Выдѣлъ краевый повѣдомивъ жовковску раду громадску про се рѣшенье сойму и заявивъ, що конечнымъ условемъ до реставраціи замку есть водповѣдна жертва зо стороны громады.

— **Огнѣ.** Въ пятницю дня 1 н. ст. червня новставъ огонь въ селѣ Пикуличѣ о 7 кільометровъ водъ Перемышля. Згорѣли чотири обойстя и двѣ стодолы. Шкода не була обезпечена. Огонь повставъ въ наслѣдокъ неосторожности дѣтей, що бавили ся сѣрниками въ стодолѣ. — Дня 27 н. ст. мая о 2-ой годинѣ зъ полудня згорѣла въ Струтинѣ выжномъ хата господаря Дмитра Креховецкого. Шкода необезпечена выносить 500 зр. Огонь повставъ зъ вины дѣтей сусѣда, що бавили ся сѣрниками и запалили загату. — Дня 26 н. ст. мая въ ночи згорѣла шопа на греко кат. приходствѣ въ Станиславовѣ. Въ огни попаривъ ся паробокъ Никола Павлюкъ такъ сильно, що на другій день померъ.

— **Змѣна територіяльна** Намѣстництво оголошуе, що на основѣ розпорядженя міністерства судовництва и міністерства справъ внутрѣшныхъ выключае ся громаду и обшаръ дворскій Новошинъ зъ днемъ 1 н. ст. сѣчня 1895 р. зъ округа суду повѣтового въ Бурштинѣ, суду окружного въ Бережанахъ и староства въ Рогатинѣ и прилучуе ихъ до суду повѣтового въ Журавнѣ, суду окружного въ Самборѣ и староства въ Жидачевѣ.

— **Медична колеґія професоровъ у Вѣдни** предложила міністерству на опорожнену по проф. Штельвіґу клініку окулістичну тамошного университету Мавтнера зъ Вѣдня, Шнабля зъ Праги, Затлера зъ Липска и Борисикевича зъ Градця.

— **Реформа студій ветеринарійныхъ.** Конференція въ справѣ реформы студій ветеринарійныхъ водбула ся у Вѣдни водъ 18 до 23 н. ст. мая подъ проводомъ совѣтника секційного Б. Сперка. Зъ львовскои школы ветеринаріи брали участь въ конференціи д-ръ Шпільманъ и д-ръ Кадый. Выготовлено плянъ наукъ и порядокъ ригорозовъ. Межь иншими ухвалено: 1) жадати водъ кандидатовъ до школъ ветеринарійныхъ свѣдоцтва зрѣлости зъ гімназіи або школы реальной; 2) часъ студій маѣ тревати чотири роки; 3) по першомъ роцѣ маѣ ся водбути першій испытъ зъ наукъ приготовляючихъ, по другомъ роцѣ испытъ зъ наукъ приготовляючихъ, по другомъ роцѣ испытъ зъ наукъ біольогічныхъ. По окончено студій маѣ кандидатъ зложити три ригорозы (практичнѣ и теоретичнѣ). Рѣшено такожь просити правительство о помноженье катедръ, о збольшенье дотацій для деякихъ катедръ та о высиланье учениковъ 8-го повроку ґрупами на провінцію подъ проводомъ повѣтового ветеринаря и т. ин. Конференція выготовила обшарне справозданье зъ мотивами и уложила пытаня для анкеты, котра водбуде ся въ осени.

— **Субвенціи на католицкѣ місіи.** На послѣдной сесіи ухваливъ соймъ призначити на місіи католицкѣ 3000 зр. до розпорядимости выдѣлу краевого въ порозумѣню зъ консисторіями обохъ обрядовъ. Выдѣлъ краевый удавъ ся до всѣхъ консисторій въ краю зъ просьбою, щобы повѣдомили чи и въ котрыхъ мѣсцевостяхъ въ поодинокихъ епархіяхъ мають бути устроенѣ місіи та щобы заявили въ якій способъ маѣ бути ужита сума призначена соймомъ. Одержавши бажанѣ водповѣди призначивъ выдѣлъ краевый: для римо-кат. архіепархіи львовскои 300 зр., для римо-кат. епархіи перемыскои 200 зр., для римо кат епархіи тарновскои 600 зр, для греко-кат. архіепархіи львовскои 1000 зр., для перемыскои епархіи 150 зр. а для станиславовскои 750 зр. Тѣ субвенціи асигнувавъ выдѣлъ краевый до розпорядимости епископскихъ консисторій. Консисторія краковска не жадала подмоги.

— **Торжественне замкненье школьного року** въ доповняючой школѣ промысловой въ Самборѣ водбуло ся дня 20 н. ст. мая въ присутности старосты, бурмістра, рады школьной, учителѣвъ и численно зобраныхъ майстровъ. Управитель школы д-ръ Петеленцъ зложивъ въ довшой промовѣ справозданье о положеню школы въ 1883/4 роцѣ, зъ котрого довѣдуемо ся, що до школы ходило въ згаданомъ роцѣ 97 терминаторовъ, именно до приготовляючои клясы 35, до І-ои клясы 37, до ІІ. кл. 25. При конци року клясифіковано 83 учениковъ. Водзначаючу сту пѣнь одержало загаломъ 19, достаточну 46, недостаточну 22 учениковъ. Премію за пильне ходженье до школы и водзначаючій успѣхъ одержить 10 учениковъ, а 3 будуть выслани коштомъ школы до Львова, щобы оглянули выставу.

— **Зъ Виснича коло Бохнѣ пишуть намъ:** Дня 1 н. ст. червня о 1-ой годинѣ въ полудне навѣстила нашу охрестность сильна буря зъ градомъ. Въ часѣ бурѣ ударивъ громъ въ одну жидовску хату и убивъ 12-лѣтного жидика, що лѣзъ по драбинѣ на подъ зъ цебрикомъ, щобы спинити воду. Хата не займила ся, бо громъ ударивъ въ середину комина.

— **О злочинъ обманьства** розпочала ся онодгы карна розправа передъ судомъ присяжныхъ въ Самборѣ противъ Якова, Гітлѣ, Нухима, Маера и Герша Аронаверовъ зъ Дрогобича и Борислава. Розправа потревае 14 днѣвъ, а возвано до неи сто сорокъ колькохъ свѣдковъ.

— **Вояцка бута.** Дня 31 н. ст. мая выѣхали въ Перемышли на проходъ біциклями адвокатъ д-ръ

Кормошь и лѣкарь д-ръ Литиньскій. Коло крытого моста на Сянѣ надъѣхавъ напротивъ нихъ на кони якійсь молодый пôдпоручникъ Єго кôнь ставъ непокоити ся и циклісты видячи се задержали ся. Тогдѣ крикнувъ до нихъ офіциръ: Absteigen! Es ist die Vorschrift, ja, aber Sie kennen die Vorschrift nicht. Щобы оминути авантуры, яка недавно лучила ся въ Перемышли, коли якійсь капітанъ порубавъ шаблею на улици одного перехожого, не вôдзывали ся циклісты, доки офіциръ не вôддаливъ ся. Замѣтна рѣчь, що вôдъ якогось часу лучають ся по галицкихъ мѣстахъ такій неприятній авантуры, выкликуваній офіцирами.

— **Бійки уличній** мѣжь кôннотою а пѣхотою ярославскои залоги войсковои, спонукали — якъ пише Głos jarosławski — мѣсцеву команду выдати приказъ, щобы щоденъ вôдъ годины 5-ои до 9-ои вечеромъ переходили патролѣ войсковій въ 20 людей пôдъ командою одного офіцира улицями мѣста.

— **Мадяры а Словаки въ Америцѣ.** Въ пенсильваньскôмъ мѣстѣ Газлетонѣ выходить мадярскій тыждневникъ Önállas. Въ ч. 24 зъ дня 26 н. ст. мая с. р. помѣстила ся часопись статю, въ котрôй нарѣкае на великій моральный упадокъ Мадярôвъ въ Америцѣ. Цѣкавый уступъ, въ котрôмъ пôрôвнуе ся американьскихъ Мадярôвъ и Словакôвъ. Önállás пише про се такъ: „Въ Сполученыхъ Державахъ нема народа, котрый оставъ бы такъ по заду якъ Мадяры; нема народности, котра вказувала бы такъ мало интересу для доброго и красного якъ мадярска, нема народности, щó менше дбала бы про поступъ якъ Мадяры. За примѣромъ не потрѣбуємо далеко глядати, возьмѣмъ лише бѣдныхъ Словакôвъ а побачимо заразъ велику рôзницю тутъ въ Америцѣ, де кожда народнôсть може розвивати свою питому культуру цѣлкомъ свобôдно, если лише хоче. Дома въ Угорщинѣ не мали Словаки нѣякои нагоды образувати ся въ своѣмъ дусѣ, Мадяры мали єи. Дома мають Словаки лише маленько шкôлъ народныхъ а нѣякихъ середныхъ; Мадяры мають ажь надто шкôлъ, а до того школы середнй и высшй. А прецѣ яка-жь рôзниця! Словакъ въ Америцѣ не есть вже тымъ покôрнымъ, повôльнымъ, низшимъ сотворѣньемъ, якимъ бувъ въ Угорщинѣ; вôнъ приходить дуже скоро до пôзнаня, що й вôнъ маѣ право розвивати ся свобôдно такъ само якъ и иншій народности и длятого працюе що силы, щобы зрôвняти ся зъ другими просвѣчеными народами. Словаки будують тутъ свои церкви, школы зъ словацкою мовою выкладовою, они мають товариства зъ тысячами членôвъ. И політично живуть тутъ Словаки своимъ житьемъ. Мають шѣсть до вôсѣмь часописей, а деякій зъ нихъ можуть выказати ся поважнымъ числомъ передплатникôвъ. Все те доказуе, що Словакъ иде напередъ. А мы Мадяры? Про себе не можемо сего сказати. Мы не маѣмо церковь, шкôлъ, товариствъ, а нашй часописи ледве дышуть. У Мадярôвъ все соломяный огонь, скоро бухне але й скоро потахне. Не маѣмо сильнои волѣ, сильного характеру. Мы стараѣмо ся наслѣдувати другій народы, але такъ, щобы насъ се нѣчого не коштувало. Мы хочемо, щобы за насъ зробивъ все хто иншій за свои грошѣ“ — Якъ бачимо, американьскій Мадяры цѣлкомъ такій самій, якъ на Угорщинѣ, бо й тамъ за грошѣ румуньскій, рускій, словацкій сербскій и т. ин. будують собѣ Мадяры школы, театры, засновують товариства, ставляють памятники, устроюють выставы и т. д. а найлѣпшими ихъ писателями, учеными, промысловцями суть не Мадяры-жь, а ренегаты та ихъ потомки. —

— **Буковина въ выдавництвѣ Oesterreich in Wort und Bild.** Протекторка наведеного выдавництва архикнягиня Стефанія запросила до участи въ описѣ Буковины на спôвробôтникôвъ: проф. Людв. Семигиновичь-Штайфого (для опису краю); кустоса Іос. Сомбатія (для представленя часôвъ доисторичныхъ); проф д-ра Дм. Ончіюля, кустоса д-ра Ив. Полека, сов. д-ра Ферд. Цѣлявера (для исторіи краевои); проф. университету д ра Исид. Ончіюля (для представленя греко-прав релігійного фонда); сов. д-ра Вас. Ключенка, проф. университету д-ра Ив. Сбіру, проф. С Маріяну, о. Алекс. Манастирского, д-ра Р. Кайндля, о. Д. Дана, д-ра Ив. Полека, проф. Кар. Ромсторфера (для егнографіи; проф. университету д ра Ив. Сбіру, проф. университету д ра Ом. Калужняцкого, д-ра Руд. Волькана (для літературы); проф. д-ра Исид. Вôробкевича (для мудики); проф. Еріха Кольбенгаера (для промыслу домашного); сов. Ант. Захара, инспектора лѣсовогв Винк. Єкля, проф. университету Фридр. Кляйнвехтера и д-ра Губ. Віѣліцкого (для господарства).

— **Зъ Угорки въ повѣтѣ ярославскôмъ пишуть намъ:** Почуваемо ся до милого обовязку зложити прилюдну подяку. Хв. выдѣлови товариства „Просвѣта“ за даръ въ книжочкахъ свого выданя, вартости 13 зр 34 кр. Засылаемо щиро руске Спаси Бôгъ! — *Іосифъ Щирба* голова. *Иванъ Кравецъ* секретарь.

— **Катастрофа зелѣзнича.** Зъ Колошвару въ Семигородѣ доносять, що за стацію Апагіда выскочивъ зъ шинъ поѣздъ особовый, що ишовъ зъ Будапешту до Колошвару. Пять ваґонôвъ вывернуло ся, въ наслѣдокъ чого покалѣчили ся тяжко двѣ особы а кôлька особъ потерпѣло лекшй ушкодженя. Причиною катастрофы було имовѣрно пукненье шины.

— **Довгій вѣкъ.** Въ Саратовѣ, якъ доносить мѣсцевый „Листокъ“ жие поручникъ зъ часôвъ вôйнъ наполеоньскихъ Николай Савинъ, що дня 9 н. ст. мая обходивъ 126 роковины своихъ именинъ. Савинъ уродивъ ся 31 цвѣтня 1768 року.

— **Небезпечныхъ конокрадôвъ** арештувала онôгды поліція. Суть ними жиды Шльома Ґотлібъ, его жѣнка Міндля и Стрегина Пілятъ. Взѣ належали до той ватаги конокрадôвъ що вже вôдъ довшого часу крала конѣ въ околици Львова.

— **Дрôбній вѣсти.** До Львова приѣхали вчера на отворенье выставы міністры: ґр. Фалькенгайнъ, д-ръ Мадейскій и Апол. Яворскій. — Въ Голобутовѣ пôдъ Стрыемъ померла онôгды ґр. Каролина Тарновска въ 75-ômъ роцѣ житя. Померша полишила сына Юлія, властителя Бышева пôдъ Сокалемъ и двѣ дочки, замужнй Вал. Ґордонову и Кар. Млоцку. — Въ Жовкви померъ сими днями бувшій инспекторъ шкôльный на округъ Жовкôвь-Рава (вôдъ 1871—1890 р.), а вôдтакъ управитель 5-клясовои школы мужескои въ Жовкви, Пилипъ Сяркевичь, въ 58-ômъ роцѣ житя. Помершій бувъ противникомъ всего що руске.

Посмертній — ✝ — о повѣстки.

Тома Базилевичь, учитель зъ Журавець, повѣта равского, померъ дня 13 н. ст. мая въ загальнôмъ шпитали въ Жовкви въ 63-ômъ роцѣ житя.

Наука штука и література.

— **Ilustrowany przewodnik po Lwowie i powszechnej wystawie krajowej**, выданый заходомъ товариства для розвитку и прикрасы мѣста, появивъ ся сими днями и — треба признати — представляе ся дуже принадно. Єсть се спора книжочка, 16-ка, обôймаюча 170+VIII сторôнъ друку, прикрашена численными и дуже гарными илюстраціями. Мѣжь илюстраціями займае перше мѣсце дуже удачный видъ Львова зъ цитаделѣ. Крôмъ того додано до Przewodnika точно и хорошо выготовленый плянъ мѣста Львова и выставы краевои. Цѣла книжка дѣлить ся на 7 частей и мѣстить всѣ навѣть найподрôбнѣйшій информаціи що-до ситуаціи и статистики мѣста. Безъ сумнѣву, що Przewodnik стане для кождого необôзнаного зъ Львовомъ цѣннымъ и конечнымъ пôдручникомъ. Цѣна примѣрника 1 зр, а дôстати его можна у всѣхъ львôвскихъ книгарняхъ и на площи выставы въ мѣсцяхъ продажи часописей.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ засѣвôвъ.** Зъ Мостискъ доносять, що видъ засѣвôвъ въ тамошнôмъ повѣтѣ представляе ся взагалѣ досыть добре. Найбôльше утерпѣли жита въ наслѣдокъ безснѣжнои зимы и посухи на весну, такъ що много жита переорано. Зъ тыхъ самыхъ причинъ и пшениця давала ще до недавна неконче добру надѣю, однако теперь при обильныхъ дощахъ полѣпшила ся и обѣцюе хороше жниво. Рѣпаки вôдцвили вже и представляють ся вôдрадно. Ярины всѣхъ родôвъ — хорошй, зъ выимкою ячменя, котрый въ многихъ мѣсцевостяхъ пôдъѣдають медведюхи: однако есть надѣя, що по послѣдныхъ дощахъ полѣпшить ся ще. Бараболѣ посходили такожь хорошо. Однако трудно высказати теперь рѣшучій судъ що-до ярынъ. Червень може ихъ зробити ще знаменитыми, але може и знищити покладанй надѣѣ. На пѣскахъ жита лихшй якъ на чорноземныхъ поляхъ, а посуха, що лише недавно перестала, не позволила и ярынамъ поступити въ веґетаціи. Однако послѣдній полѣпшають ся теперь и можуть бути прекрасній. Лубины представляють ся добре. Овочевй дерева вже вôдцвили; надѣѣ дуже рôзній; въ одныхъ окрестностяхъ овочѣ прекрасній, въ другихъ, особливо вишнѣ и яблôнки, не оставили овочевыхъ зародôвъ. Се зависѣло переважно вôдъ положеня поодинокихъ садôвъ, выставленыхъ бôльше або менше на острй вѣтры. Капусты садять, дощева пора сприяе тому, однако росады мало и трудно ей набути. Якъ зъ наведеного видко, надѣѣ на жнива досыть хорошй, але, мимо того, рôльники пригноблений низькими цѣнами продуктôвъ, на пôднесенье котрыхъ нема видôвъ. Суть такй, котрй роздумують, чи супротивъ предкладанои имъ цѣны за нову пару (пшеницю и жито) 10 зр. 50 кр. до 11 зр. не продати часть надѣяныхъ зборôвъ, щобы пôзнѣйше не було ще дешевше, тымъ бôльше, що въ послѣдныхъ рокахъ оферували звычайно въ тôй порѣ найлучшй цѣны за нове збôже. — Зъ ярославского повѣта пишуть, що урожаѣ въ тамошнôй охрестности представляють ся взагалѣ добре Въ подрôбности рѣпакъ дуже гарный, пшениця хорошй, жито утерпѣло сильно въ наслѣдокъ великихъ вѣтрôвъ и дощу въ послѣдныхъ дняхъ, бо було въ цвѣтѣ, котрый бувъ сильно ушкожденый. Ячмѣнь и овесъ хорошй, горохъ и бôбъ такожь, бараболѣ и бураки досыть добрй, хмѣль знаменитый. Станъ сѣножатей бувъ лихій, але послѣднй дощѣ полѣпшили ихъ. — Зъ Єзуполя доносять: Озимины представляють ся дуже вôдрадно, особливо пшениця, пôзнѣйшй жита и на лихшихъ поляхъ въ деякихъ мѣсцевостяхъ переорано, менший господарства понасѣвали ячменемъ и тй т. зв „насѣвы“ представляють ся дуже хорошо. Жита, навѣть дуже пôзнй, але въ добрôй земли дають надѣю на гарнй жнива. Дощь, перепадаючій вôдъ двохъ тыжднѣвъ щоденно, при досыть высокôй температурѣ, поправивъ значно ярины, котрй при довшôй посусѣ и холодахъ були дуже марнй. Вôвсы всюды прекрасній, ячмена сыплють ся вже мѣсцями, — на долинахъ, въ наслѣдокъ надмѣрнои вогкости, жовкнуть. Стручковй ростины ушкодила на весну мѣсцями мушка, але дощѣ полѣпшили ихъ. Конюшины досыть хорошй. Бураки якъ пашнй такъ цукровй всюды знаменитй. Росады капусты очевидно удали ся, бо посаджено ихъ множество. Бараболѣ посходили добре. Травы мѣсцями вылягають, въ виду чого начали ихъ декуды вже косити. Кукурузы и фасолѣ посходили гарно, для того на поляхъ рôйно, люде якъ муравлѣ трудять ся всюды. Овочѣвъ дуже мало. О робôтника було досй не трудно — платило ся 20 до 30 кр. на день. Загальный станъ урожаѣвъ представляе ся проте теперь дуже потѣшаючо, однакъ если дощѣ будуть такъ часто падати, то повторить ся минувшій рôкъ: пшениця вляжуть, жито, начавше цвисти, буде щербате и взагалѣ тамтогорôчна нужда може повторити ся. Селяне побоюють ся той евентуальности, бо на св. Мокія 23 н. ст. мая падавъ дощь, котрый подôбно якъ Медардъ заповѣдае 40 дневну слоту.

— **Дирекція почтъ** оповѣщуе: Въ наслѣдокъ порученя высокого ц. к. міністерства торговлѣ зъ дня 20 мая 1894 Ч. 26563 подае ся симъ до загальнои вѣдомости, що зъ днемъ 1 червня с. р. входять въ житье слѣдуючій постановы що-до пересылки друкôвъ безъ куверты, опаски або обвязки, або такожь поза границѣ краю: Карты адресовй, якъ такожь всякій друки, маючій форматъ и грубôсть незложеной карты, можуть бути пересыланй безъ обвязки, куверты окладки або опаски. Крôмъ адресы вôдбираючого, евентуально такожь письмомъ або друкомъ поданои адресы надаючого, такожь замѣтокъ службовыхъ не повинна находити ся на сторонѣ адресовôй такихъ посылокъ нѣяка инша, чи писана чи друкована замѣтка: На сторонѣ адресовôй картокъ замовлень на книжки дозволена замѣтка: „Bücherbestellzettel — карта замовлень на книжки“ — „bulletin“ або „commado de librairie“.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ въ порозумѣню зъ міністерствомъ просвѣты именувало Тита Бортника, професора школы промысловои въ Краковѣ, на дальше комісаремъ испытовымъ на цѣлу Галичину для кандидатôвъ до обслуги и нагляду кôтлôвъ паровыхъ, льокомотивъ и машинъ на пароходахъ.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ розписуе конкурсъ на посады експедіентôвъ почтовыхъ при філіи въ Перемышли зъ платнею 720 зр рôчно и при урядѣ почтовôмъ Перемышль-Засанье зъ платнею 380 зр. Поданя треба вносити до 14 н. ст. червня. — Окружна рада шкôльна въ Долинѣ розписуе конкурсъ на кôлька посадъ учителѣвъ въ Долинѣ и Перегиньску. Подавати ся до кôнця червня. — Окружна рада шкôльна въ Дрогобичи розписуе конкурсъ на кôлька посадъ учительскихъ Поданя треба вносити до 30 н. ст. червня с. р. — Краєва дирекція скарбу оголошуе конкурсъ на кôлька посадъ офіціялôвъ горальничихъ въ X. кл ранги. Поданя треба вносити до 4 тыжднѣвъ вôдъ дня оголошеня конкурсу. — Выдѣлъ повѣтовый въ Станиславовѣ розписуе конкурсъ на 4 посады акушерокъ окружныхъ зъ осѣдкомъ въ Боднаровѣ, Медусѣ, Побережи и Тисьменичанахъ. Рôчна платня 100 зр. Подавати ся до 30 червня.

Телеґрамы „Дѣла“

Градецъ 6 червня. Вôдбула ся конференція нѣмецкихъ послôвъ зъ Стиріи, котрй ухвалили резолюцію зъ протестомъ противъ словѣньскихъ ґімназіяльныхъ клясъ въ Цілі.

Будапештъ 6 червня. Говорять, що Векерлє мавъ вже одержати місію утворена нового кабінету. — Въ Штайнбрузѣ въ фабрицѣ пороху наступила велика експльозія динаміту, за-для котрои богато людей згинуло.

Познань 6 червня. Вѣче польскихъ католикôвъ займае ся такожь питанями політичными. Въ дискусіи забирали голосъ архіеп. Стаблевскій и галицкій посолъ Козловскій.

Берлинъ 6 червня. Бісмаркъ занедужавъ и не приймивъ депутацію познаньскихъ Нѣмцѣвъ.

Брукселя 6 червня. Зъ Ґентъ звѣщають, що анархістъ Отонісанъ стрѣлявъ на улици зъ револьверу до прохожихъ. Збуреный народъ побивъ анархіста такъ тяжко, що єго вôдвезено до шпиталю. Отонісанъ заявивъ, що хотѣвъ пômститись на буржоазіи, бо не мôгъ найти працѣ.

Парижъ 6 червня. Президентомъ палаты выбраный Періе, дотеперѣшный президентъ кабінету, а віцепрезидентомъ бувшій міністеръ Бірдо.

Надôлане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лькарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при ул. Валовôй ч. 7.

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 20—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Иванъ Стефаницкій

бувшій довголѣтный ц. и к. лькарь полковый,

покôнчивши спеціяльнй студіи на университетахъ вѣденьскôмъ и берлиньскôмъ, ординуе *яко дентистъ*

въ Станиславовѣ

208 площа Франца Іосифа ч. 2. 2—8

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.

188 17—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевленихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильній, пайоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінція выготовляють ся точно. 4185

ПОДЯКА.

Дня 30 мая с. р. прийшло ся учителямъ охрестности Радехова зобратись на сумне торжество, — мали вôдпровадити тлѣнній мощѣ бл. п. Іосифы Філіпъ на мѣсце вѣчного спочинку.

Бл. п. Іосифа прожила всего 25 лѣтъ; дня 26 мая с. р. занедужала напрасно и по двохъ дняхъ тяжкои хоробы упокоила ся. Учителькою була лѣтъ 5 и за сей короткій часъ придбала собѣ приклонность селянъ, щире поважанье товаришевъ и товаришокъ и любовь повѣренои собѣ дѣтворы. Доказомъ сего було численно зобране населенье мѣсцеве, всѣ охрестній учителѣ числомъ 26 зъ окружнымъ инспекторомъ шкôльнымъ и плачь дѣтворы шкôльнои якъ и молодежи старшои.

На особливе признанье и щиру подяку заслужывъ собѣ мѣсцевый дѣдичь п. Альфредъ Стецкій. Вôнъ то въ часѣ хоробы посылавъ два разы по лѣкаря, а коли ихъ заходы оказали ся безуспѣшными, понесъ всѣ выдатки похоронній, спровадивъ домовину, казавъ вымурувати гробницю и прирѣкъ удержувати старого, немôчного вôтця покôйнои у себе до смерти. Честь Тобѣ за се Высокоповажаный Пане, бо днесь немного знайшлось бы людей Тобѣ подôбныхъ.

Всечестнѣйшимъ Вôтцямъ Антон. Скальскому и Исидорови Давидовичеви зъ Радехова, Сильвестрови Ґардзиньскому въ Серадопôлець и Ив. Мартинюкови Лотоцкому зъ Синькова дякуемо за безкористне вôдправленье похоронного богослуженя.

Учитель и товаришки въ званю.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

ИВАНЪ ГУСЪ

слова Тараса Шевченка, музика Мик. Лис.

Цѣна 60 кр.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“.

ЩАВНИЦЯ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне въ повѣтѣ новоторгскôмъ,

зъ 7 жерелами сильнои щавы содо-солонои и содо-зелѣзистои

успѣшно дѣлаючои у всѣхъ нежитахъ якъ органу вôддыхового такъ и органôвъ травленя въ довготревалôмъ запаленю легкихъ и астмѣ (дихавици) при выслизахъ ребровои болоны, **въ початкахъ сухôтъ,** въ недугахъ проводôвъ мочевыхъ, въ недугахъ жѣночихъ, анеміи и блѣдницѣ.

Знаменита гôрска стація кліматична зъ вôдосѣжуючимъ в здухомъ.

Курація молочна, женична и кефірова. Перворядна вдыхальня соляна и бальсамично-шпилькова Купелѣ мінералній гідропатичній и рѣчній.

Мешканя и иншій урядженя догôдній, поступовй и дуже приступній.

Пора купелева вôдъ 20 мая до 30 вересня.

Въ I. сезонѣ до 20 червня и въ III до 20 серпня мешканя купелевй о 1/3 дешевшй.

Въ сезонѣ середнôмъ (вôдъ 20 червня до 0 серпня) увôльненя вôдъ таксы знесенй.

Зъ усѣхъ тляхôвъ зелѣзничихъ доѣздъ до стації въ Старôмъ Санчи, зъ-вôдки дрогою живописвою мѣжь горами надъ Дунайцемъ до заведеня возомъ почтовымъ, повозами и вôзками.

Воды зъ жерелъ Іосифины и Магдалины сильнѣйшй вôдъ водъ: Емскои, Ґляйхенбергскои и Сельтерскои на складѣ въ антикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ.

Проспекты розсылае ся оплатно и замовленя на мешканя приймае Зарядъ Заведеня.

93 6—9 *Ф. Висневскій.*

Самовары россійскій мосяжній томбаковій и ніклевій; Машинки універсальній до тертя булокъ, цукру и т. ин. по зр. 1·60

4545 *поручае*

ПЕТРО ХИЛОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ реймеґôвъ до розпорядимости.

Найлѣпшій

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВІ

„ИМПЕРІЯЛЬ“

елєкрично-стисканй розслѣдженій мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 5—15

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 128-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зиблікевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Важне для Пань!

По умѣренымъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шлафроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ гарантіею найточнѣйшого выкôнчення. 72 26—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантіею крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. П. поверхъ коло старои почты.

ИВОНИЧЬ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирає сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровинови̂, 4) важнѣйши̂ прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливи̂ улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевши̂.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ єсть *д-ръ Кл. Дембицкій.*

Всяки̂ зголошеня полагоджує

172 9–15 **ДИРЕКЦІЯ.**

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА"

при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволени̂ кр. Радою шкôльною на преміѣ для ученикôвъ, *красно оправлени̂* можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Вôрменьскôй ч. 2.** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Росказы про силы природы	20 кр.
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Зоря	22 „
Исторія Руси ч. I.	25 „
Исторія Руси ч. II.	23 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
На досвѣткахъ	22 „
Середъ ледового моря	25 „
Житє св. великомученика и лѣкаря Панталеймона	20 „
Дрôбна птиця ґосподарска, а велики̂ грошѣ	20 „
Вôдкрытє Америки	22 „
Звѣрята шкôдни̂ и пожиточни̂	42 „
Перекотиполе	18 „
Кирилъ и Методій	22 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „

въ лучшôй оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золочени̂ и золоченый хрестъ зъ переду	35 „

Молитвеникъ народный великій по цѣнѣ 90 кр. 1·10, 1·30, 1·60, 1·80 зр.

Всяки̂ замовленя высылають ся скоро и точно.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1.60 кр. на чверть року 1 зр.

КУ-

фры, торбы и всѣляки̂ приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товарôвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ" рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовни̂.

Поручає фірма

Болеславъ Цибульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ

у Львовѣ, готель Францускій.

Штуки пробни̂ высылає ся вôдворотною почтою 196 5–12

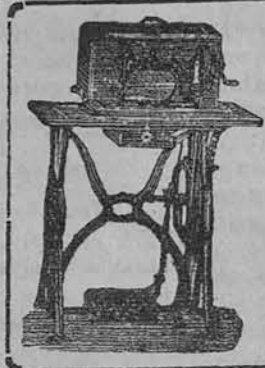

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 83–?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рôкъ.

2219

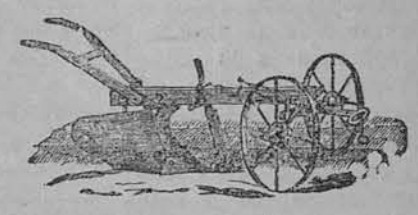

М. КОРКЕСЪ

СКЛАДЪ

машинъ рôльничихъ

Львôвъ, ул. Городецка ч. 25.

поручає при надходячôмъ сезонѣ всяки̂ молотѣльнѣ ручни̂ и кератови̂, таки̂-жь зъ приладомъ до чищеня, млынки ч. 5 по зр. 85 loco Львôвъ и т. д. **Фабрики І. М. Ульріха Наслѣдн.** Такожь удержує тріеры Гайда, матеріялы технічни̂: поясы, оливы, ваги децимальни̂ косы огнетревали̂ Братôвъ Гески якъ такожь найновѣйши̂ патентовани̂ машины до роздѣлюваня тѣстъ фірмы Бертрамъ. Головный складъ паровыхъ ґарнітурôвъ молотѣльныхъ славнозвѣстнои фірмы **А. Бавера въ Сарлінзѣ**

СВѢДОЦТВО. Недавно доставленый ґарнітуръ 8-кôнный и монтеромъ Мадеромъ въ рухъ пущеный дѣлає знаменито.

Графъ Станиславъ Бадені.

Радехôвъ 17 серпня 1892. 202 2–20

Безъ конкуренціи

єсть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужески̂ и хлопячи̂, якъ такожь одяги дитячи̂ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшни̂ взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Приѣзджаючимъ гостямъ на выставу краєву

поручаю мôй выключный складъ правдивого россійского

ЧАЮ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

При купнѣ 1 клґр. 10% опусту.

199 3–10

КАРПАТСКИ̂ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдиви̂ Правдиви̂

тôлько зъ та имъ охороннымъ знакомъ.

КАРПАТСКА КОСА єсть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; **она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплює ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняє.**

Ти̂ косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблистои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягає въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости є дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, **одна въ одну є гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.**

Вôстре заосмотрене **острымъ** наклепкомъ що вôдъ кôнця до кôнця є **однаково тонкій** вôдъ кôнця до кôнця **однаково широкій**. Люде, котри̂ на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса є всюды **однаково тверда и гнучка.**

Клепати косу досыть разъ на пару днѣвъ, вôстре притуплює ся такъ помалу и такъ незначно, що разъ єго поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100,** а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краєва чи заграничнa коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскає на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ яки̂ по части выкидає не за косу а за кавалокъ бляхи.

Карпатски̂ косы Мінцера можна **такожь точити,** такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наострени̂ и бляху перетнуть, а не выщерблять ся. Де косять на выпередки тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого є наша коса

Всякому, хто въ насъ купує, мы ручимо вже за те, що всѣ наши̂ косы, одна въ одну, є таки̂ якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжни̂ косы, таки̂, якихъ де ужизають и такои довготы, яка кому сподобаєсь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштує	1·—	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр а в
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр, за молотокъ 1 зр.

Косы посылаємо заразъ вôдворотною почтою, але тôлько за готови̂ грошѣ, або за послѣплатою (Nachnahme.) Почту оплачуємо сами̂ числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клґр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуємо сами̂.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣє.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюємо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена. 190 3–14

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшни̂		особови̂		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшни̂		особови̂		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{04}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета и С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{00}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	9^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9^{00}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатани̂ грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручника дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавани̂ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державни̂ білеты до ѣзды и зшитки зустазлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4930

Зъ причины сегорôчнои ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много наши̂ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтни̂ и осѣнни̂** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôдни̂ порученя и безъ всякои конкуренціи суть ти̂ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни̂ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженѣ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8–10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни̂ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронкови̂ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки̂ зъ провінціи надсылани̂ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 (3–?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч 118. Львôвъ, Пятниця 27 мая (8 червня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитыихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

„Буковина“, „Народна Часопись“ и „Правда“ о політицѣ рускôй на тлѣ своихъ справоздань зъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“.

III.

Мы вже бачили, що буковиньскѣ політики-народовцѣ инакшу поставили засаду що-до орґанізаціи народныхъ силъ на Буковинѣ, а инакшу ставлять що-до тои самои справы въ Галичинѣ. На „Буковинѣ“ товариство „Руска Рада“ має згорнути всѣхъ народовцѣвъ въ оденъ солідарный таборъ, а меншôсть членôвъ має пôддати ся голосови бôльшости, — але для „Народнои Рады“ въ Галичинѣ орґанъ буковиньскихъ народовцѣвъ такои засады узнати не хоче и йде противъ бôльшости — называє сю бôльшôсть „пустымъ родомъ“, помовляє єи о „пристрасть“, „самолюбство“ и т. п. — длятого, що бôльшôсть згодилась на політику посла Романчука, т. є. на політику прінципіяльну, вôдпорну супротивъ Полякôвъ и правительства.

Намъ бачить ся, що хто якъ хто, але орґанъ буковиньскихъ політикôвъ народовцѣвъ не повиненъ такъ дуже горячитись противъ політики прінципіяльнои и вôдпорнои — бо таку именно політику ведуть народовцѣ буковиньскѣ и тымъ навѣть величають ся. „Буковина“ [въ ч. 10 зъ сего року] зъ натискомъ пôдносить, що буковиньскѣ послы-народовцѣ „власне теперь пôйшли въ опозицію до правительства и до верховодячои соймовои бôльшости румуньскои“, а послôвъ Тиминьского и Воляна, котрѣ держать зъ правительствомъ и зъ верховодячою соймовою бôльшостію румуньскою, буковиньскѣ народовцѣ выключили зô всѣхъ товариствъ, а „Буковина“ не называє ихъ инакше, якъ „запроданцями“, „зрадниками“, „Юдами“ и т. д. Отже оно справдѣ дивно выглядає, коли „Буковина“ каже „лити зимну воду на розгоряченѣ головы“ народовцямъ галицкимъ именно за те, чимъ величають ся народовцѣ буковиньскѣ... Тутъ бы она бодай не горячилась...

Ба, але може хтось сказати: Поляки що иншого, а Румуны що иншого. Се правда, о скôлько Русины въ Галичинѣ крѣпша сила, нѣжь Русины на Буковинѣ, але остаточно якъ верховоды-Румуны намагають ся зрумунщити Русинôвъ буковиньскихъ, такъ верховоды-Поляки намагають ся спольщити Русинôвъ галицкихъ, а правительство якъ на Буковинѣ протеґує Румунôвъ, такъ въ Галичинѣ протеґує Полякôвъ.

Мы пригадуємо Буковинѣ, щó она ще сама сего року [въ ч. 3] писала про польско-рускѣ вôдносины въ Галичинѣ. Она писала:

„Провôдъ польского народу позôстає все ще въ рукахъ шляхты, що пересякнена самолюбными, середновѣчными засадами боить ся кождого поступу, дрожить про можливу втрату безграничного панованя. Супротивъ Русинôвъ стоить загалъ польскихъ провôдникôвъ все ще на становиску народнои неґаціи; такъ само ворожо вôдносить ся до рускои справы и бôльша часть польскои прасы, котра для обаламученя загалу закидувала ще послѣдными часами Русинамъ немовь на смѣхъ, що вони въ Галичинѣ нищать польскій елементъ. При выборахъ стрѣчають Русины зô стороны польскихъ провôдникôвъ всюды завзятѣ аґітаціи супроти рускихъ кандидатôвъ. Навѣть сѣ малѣ дрôбницѣ, якѣ пôдъ натискомъ австрійского правительства здобули Русины въ послѣдныхъ часахъ на поли шкôльництва, принявъ польскій загалъ дуже неприхильно. Всюда отже бракъ щирости, бракъ братньои взаимности. При такихъ вôдносинахъ не можуть рускѣ послы, якъ бы сего вымагавъ спôльный краєвый интересъ и єго повага, ити солідарно зъ польскимъ коломъ...“

Mein Liebchen, was willst du noch mehr? — запытаємо „Буковину“ — и для чого зимну воду кажешь ляти на головы галицкихъ народовцѣвъ?

Правда, „Буковина“, начеркнувши такій вѣрный образъ руско-польскихъ вôдносинъ въ Галичинѣ, знайшла вину и по сторонѣ Русинôвъ. „Треба и се признати — писала она, — що и загалъ Русинôвъ, не говорячи вже про москвофільскихъ обєдинителѣвъ, не старає ся придушувати ненависть [!] противъ Полякôвъ. Такъ само и бôльша часть рускои прасы не таить своєи завзятости[!] противъ Полякôвъ и неразъ закидує Полякамъ навѣть те, чого вони не завинили...“ А кôнчить „Буковина“ порадою: „На всякій спосôбъ выпадає нашимъ посламъ и вплывовымъ патріотамъ навязувати зъ польскими послами и другими провôдниками Полякôвъ частѣйше зносины, бо-жь такѣ зносины мусять доконче причинитись до поясненя ситуаціи и зможуть спровадити зъ часомъ пожадану для обохъ сторôнъ прихильну взаимнôсть.“

Не хочемо тыкати замѣту „Буковины“ про „ненависть“ та „завзятôсть“ противъ Полякôвъ у насъ [той замѣтъ свѣдчить що-найменше о нерозвазѣ редакціи „Буковины“] а скажемо кôлька слôвъ лишь до єи порады: навязувати зъ Поляками частѣйше зносины.

Мы не є противъ того, а йде лишь о се: якъ хто навязує? „Буковина“ рѣчь сю про свôй край дуже добре розумѣє, бо тамъ Тиминьскій и Волянъ навязали зносины зъ Румунами, а прецѣнь тамошнѣ народовцѣ не подякували имъ за те. Отже мы скажемо „Буковинѣ“, що и мы, галицкѣ народовцѣ про себе, справу сю розумѣємо такъ, якъ за буковиньскихъ народовцѣвъ выголосивъ въ лютôмъ с. р. посолъ д-ръ Стоцкій въ буковиньскôмъ соймѣ. Д-ръ Стоцкій, згадавши о спорѣ межи Румунами а Русинами, зложивъ тамъ ось таку заяву: „Мы [Русины буковиньскѣ] готовѣ заключити миръ, але пôдъ невными услôвями; мы хочемо мира, але не хочемо пôддати ся!“

„Хочемо мира, але не хочемо пôддати ся!“ — кажуть буковиньскѣ політики народовцѣ Румунамъ Нехай же-жь будуть ласкавѣ позволити, щобъ и галицкѣ народовцѣ те саме смѣли сказати Полякамъ: „Хочемо мира, але не хочемо пôддати ся!“

Рухъ селяньскій въ Галичинѣ.

Зъ нагоды вѣча мазурскихъ селянъ въ Ряшевѣ помѣстила Wiener Allgemeine Zeitung допись зô Львова, въ котрôй подає такій поглядъ на справу руху селяньского въ Галичинѣ:

„Мѣжь сѣльскимъ населеньемъ въ Галичинѣ зазначує ся вôдъ довшого часу замѣтный рухъ, котрый щоразъ бôльше ширшає и въ будучности певно въ значнôй мѣрѣ буде мати вплывъ на укладины політичныхъ вôдносинъ въ Галичинѣ. Якъ довго хотѣли пôдтримувати вѣру, будьто сей рухъ бувъ выкликаный штучно кôлькома честолюбивыми демаґоґами, спекулюючими на наивнôсть селянъ, такъ довго політично верховодячѣ верствы въ Галичинѣ могли тымъ потѣшати ся, що се становиско селянъ, скрываюче въ собѣ небезпечнôсть для політичного стану посѣданя, єсть переминаюче, безъ значѣня. Але така потѣха не могла довго встоятись передъ дѣйстностью. Треба було вскорѣ пересвѣдчити ся, що сей рухъ єсть самостôйнымъ, природнымъ наслѣдкомъ що-разъ бôльшого образованя и самопôзнаня людового, несеного въ найдальшу хатину новôтною школою. Тожь годить ся звернути серіозну увагу на той рухъ, єсли не хочемо, щобы насъ захопили несподѣвано факты.

Зъ погляду, що мѣжь політичными и економічными интересами шляхты и великои посѣлости взагалѣ, а мѣжь интересами селяньскими не завсѣгды панує така гармонія — якъ то думано о селянахъ — повставъ той рухъ селяньскій. Вôдповѣдно сему має той рухъ характеръ політичнои и економічнои еманципаціи а селяньство, на вдивовижу майже цѣлои опініи публичнои въ Галичинѣ, дало въ короткôмъ часѣ доказъ, що оно цѣлкомъ не єсть такъ недозрѣле, якъ старано ся въ него вмовити. Противно. При збôльшаючôмъ ся самопôзнаню, що селяне суть рôвноправными горожанами поносять рôвнѣ тягары, але заразомъ мають жадати рôвныхъ правъ — змагають они простою дорогою до своєи цѣли безъ пристрасти, але вытревало и крѣпко, безъ ненависти, але зъ довѣремъ и статочно. Неменше гôдна уваги поява, що зъ бôльшаючимъ ся самопôзнаньемъ клясовымъ у селяньства иде поручь такожь скрѣпленье самопôзнаня національного, и тѣ селяне суть найбôльше патріотичнѣ, котрѣ прилучають ся до руху еманципаційного. Лишь сей патріотизмъ цѣлкомъ не має характеру ексклюзивности и не спиняє порозумѣня та спôльного поведеня зъ рускимъ населеньемъ. Радше можна бы сказати, що оба сторонництва хлопскѣ вôйшли въ близшій контактъ.

Рухъ селяньскій бувъ зъ-разу льокальный и головно змагавъ до того, щобы выбороти для селяньства власне заступництво до сойму и рады державнои. При послѣдныхъ выборахъ бувъ въ тôмъ напрямѣ деякій успѣхъ. Вôдъ тогдѣ рухъ значно поширшавъ и нинѣ представляє сторонництво селяньске, вже добре зорґанізоване, чинникъ, котрый хоче, щобы зъ нимъ числено ся. Послѣдне вѣче въ Ряшевѣ числило 1000 участникôвъ селянъ. Навѣть селянки явились на вѣчу, але мусѣли выйти зъ салѣ въ наслѣдокъ зарядженя комісаря правительственного.

Тутъ подає дописуватель ухваленѣ на вѣчу резолюціи (мы ихъ давнѣйше навели) и зазначує, що бесѣдники-селяне остро критикували поведенье кола польского и заняли опозиційне становище супротивъ правительства.

Гостина архикнязя Кароля Людвика у Львовѣ.

Вôдъ понедѣлка пополудни гостить архикнязь Кароль Людвикъ у Львовѣ, прибувши на торжество отвореня выставы въ заступствѣ протектора выставы цѣсаря Францъ Іосифа. Вôдповѣдно цѣли свого приѣзду присвячувавъ архикнязь щоденно кôлька годинъ часу оглядинамъ выставы, вступаючи до поодинокихъ павільонôвъ будьто приватныхъ, будьто выставовыхъ. Офіціяльна авдієнція вôдбулась вô второкъ о год. 4-тôй; авдієнцію розпочало духовеньство (три архієпископы зъ капітулами) а вôдтакъ наступали репрезентанты поодинокихъ властей и урядôвъ. Не-урядовѣ товариства и институціи (крôмъ товариства Червоного Хреста) не були вызначенѣ на авдієнцію, а тымъ самымъ и репрезентанты рускихъ товариствъ, якъ се було звычайно доси при нагодѣ гостины членôвъ цѣсарскои родины у Львовѣ, не явились окремо передъ архикняземъ Каролемъ Людвикомъ. Вечеромъ о 7-ôй годинѣ кождого дня вôдбувались обѣды двôрскѣ, на котрѣ дôставали запросины поодинокѣ достойники; на такôмъ обѣдѣ въ середу були архієпископы Сембратовичь и Моравскій. Крôмъ того вôдбулись снѣданя и равты, устроєнѣ въ честь архикнязя маршалкомъ кн. Сангушкомъ и презесомъ выставы кн. Сапѣгою На равтѣ у князя Сангушка були Русины: митрополитъ Сембратовичь, д-ръ Савчакъ, Ал. Барвѣнскій и о. Сѣчиньскій. Вô второкъ вечеромъ вôдбула ся илюмінація мѣста, а въ четверъ вечеромъ дорогу вôдъ намѣстництва на площу выставы освѣтлено ґазомъ, свобôдно горѣючимъ въ отворахъ лямповыхъ.

Отворенье выставы вôдбулось въ павільонѣ промысловôмъ, тожь по закôнченю офіціяльныхъ промовъ зачавъ архикнязь проходжувати ся по тôмъ павільонѣ, выпытуючи поодинокихъ выставцѣвъ про вôдносины промысловѣ и фабричнѣ. Павільонъ промысловый дуже обємистый, дѣлить ся на кôлька крылъ, то-жь и оглядины заняли досыть много часу. Зъ павільону промыслового перейшовъ архикнязь до павільону мѣста Львова, де допытувавъ ся о водопроводы, справу, котра управѣ мѣста Вѣдня робить немало клопоту. Хочь въ проґрамѣ оглядинъ выставы того дня мѣстилась ще й палата штуки, то однакъ за-для спôзненои поры вôдложивъ архикнязь дальшѣ точки проґрамы на слѣдуючій день. Вертаючи зъ выставы, поступивъ архикнязь до одного зъ першихъ павільонôвъ при вступѣ, именно до павільону дôбръ архикнязя Альбрехта. Въ тôмъ павільонѣ задержавъ ся архикнязь довше, оглядаючи дуже численнѣ и краснѣ оказы рôзныхъ вôддѣлôвъ господарства. Погода, яка була въ часѣ торжества отвореня выставы, змѣнила ся и вôдъ вторка по полудни черезъ середу и четверъ падавъ дощь зъ малыми перервами. Помимо того архикнязь и въ слѣдуючихъ дняхъ проводивъ по кôлька годинъ на площи выставы, хочь, що правда, зверхный выглядъ выставы много на тôмъ потерпѣвъ, бо земля розкисла, а декотрѣ павільоны навѣть позамакали.

Въ середу зачавъ архикнязь оглядати выставу вôдъ павільону штуки. Сѣмь саль заповненыхъ образами малярѣвъ польскихъ, якъ старинными такъ и новôтными, а такожь и выстава старинностей, мѣжь котрыми звертають увагу ритуальнѣ приборы и строи жидôвскѣ — заняли архикнязя по надъ годину. Поступивши до павільону дôбръ ґр. Андрѣя Потоцкого, перейшовъ архикнязь до павільонôвъ де мѣстить ся шкôльництво. Такихъ павільонôвъ єсть три: павільонъ выбудованый коштомъ намѣстника, де выставлено шкôльництво народне, павільонъ выдѣлу краєвого зъ выставою промысловыхъ шкôлъ фаховыхъ и павільонъ університетскій, де помѣщено цѣннѣйшѣ музеальнѣ збôрки університетôвъ львôвского и кракôвского.

Въ четверъ рано о 10-тôй год. середъ рѣсного дощу приѣхавъ архикнязь на выставу и поступивши до павільону польского письменьства перейшовъ до будынку, де мѣстить ся панорама битвы пôдъ Рацлавицями. Панорама та выготовлена коштомъ приватного товариства акційного представляє въ дѣйстнôй величинѣ епізодъ зъ битвы пôдъ Рацлавицями. Архикнязь выпытувавъ про подрôбности технічнѣ и историчнѣ образу. Зъ панорамы обôйшовъ архикнязь павільоны державнѣ: доменъ и лѣсôвъ, міністерства скарбу зъ выставою копалень соли и фабрикаціи тютюну — та деякѣ приватнѣ павільоны, якъ бровару Кисельки и бар. Попера зъ Велдѣжа. По довшôй перервѣ на снѣданье, выдане архикняземъ для офіцирôвъ полку уланôвъ свого имени, зачавъ архикнязь оглядати дальше выставу вôдъ павільону нафтового. Американьскѣ системы верченя и помпованя нафты заинтересували архикнязя. Зъ того павільону перейшовъ архикнязь до вôддѣлу етноґрафічного. Въ тôмъ вôддѣлѣ на першій плянъ выступає безперечно церковь зъ нагромадженими старинностями и длятого архикнязь пильно выпытувавъ ся проф. Вол. Шухевича о поодинокѣ предметы. Не поминувъ архикнязь и звôнницѣ. Побôчь церкви розсѣли ся хаты: гуцульска, надбужаньска зô збôркою етноґрафічною ґр. Войт. Дѣдушицкого — тожь поступавъ до нихъ архикнязь, розвѣдуючись о подрôбности. Вертаючи зъ вôддѣлу етноґрафічного на головну площу выставы переходивъ архикнязь по-при saalon американьскій зъ продукціями муринôвъ, павільонъ Pracy kobiet и павільонъ рускій. До тыхъ двохъ павільонôвъ поступивъ архикнязь. Довше забавивъ архикнязь въ павільонѣ рускôмъ, поясненя поодинокихъ предметôвъ давали пп.: д-ръ Ом. Огоновскій. Вол. Шухевичь, Ив. Бѣчай и Вол. Федоровичь. Архикнязь выпытувавъ подрôбно про выставу „Просвѣты“, вôдтакъ придивлявъ ся выробамъ столярскимъ майстра Павлишака (зъ кедрины), выробамъ керамічнымъ Петра Кошака зъ Пѣстиня, предметамъ фантовои льотеріи, выставѣ Народнои Торговлѣ и килимамъ п. Федоровича, розвѣшенымъ на ґалеріи. П. Вол. Шухевичеви высказувавъ архикнязь кôлька разôвъ своє признанье. Зъ павільону руского перейшовъ архикнязь до павільону кн. Сангушка и на тôмъ скôнчивъ свои оглядины выставы.

Нинѣ по полудни вôдъѣздить архикнязь, а на двôрци для пращаня являть ся тѣ всѣ достойники и представителѣ властей, котрѣ були при повитаню архикнязя.

Дописи „Дѣла“

Зъ Рогатинщины.

[Цѣкава розправа конкуренційна въ Липици.]

Ще въ роцѣ 1884 переведено въ Липици горѣшнôй розправу конкуренційну и ухвалено будову новои церкви, до котрои парохіяне прилученого села Липиця долѣшна мали въ своѣй мѣрѣ конкурувати. А що парохіяне зъ Липицѣ долѣшнои недавно передъ тымъ выбудували лише своимъ коштомъ красну и на свои вôдносины досыть коштовну церковь, длятого при згаданôй розправѣ спротивили ся будовѣ новои церкви въ Липици горѣшнôй, заявляючи, що то за много для нихъ, абы поставивши зъ великимъ напруженьемъ одну церковь, незабаромъ зновъ будували въ Липици горѣшнôй другу. Право було по сторонѣ Липицѣ горѣшнои, але справедливôсть була по сторонѣ долѣшнои — и мы не могли ся погодити, а щобы не выкликати подôбныхъ заколотôвъ, якъ въ Тучапахъ, занехали мы будову новои церкви и мѣстили ся въ старôй церковци ще черезъ десять лѣтъ. Але прийшовъ и на неи часъ: зачала валити ся, а ц. к. староство загрозило, що церковь замкне.

Такъ на дни 21 мая с. р переведено нову розправу конкуренційну. Якъ попередно такъ и теперь парохіяне зъ Липицѣ долѣшнои жадали, щобы ихъ вôдъ конкуренціи увôльнити, а парохіяне зновъ зъ Липицѣ горѣшнои вôдъ свого права вôдступити не хотѣли. Присутный при тôй розправѣ староста п. Вайдовичь старавъ ся въ спосôбъ дуже трафный перевести межи спорными сторонами угоду добровôльну, мы зновъ въ имени комітету парохіяльного, хотячи допомогти до згоды, предложили, щобы ставити церковь уже не муровану, але деревяну, а такъ о половину дешевшу, — але й се предложенье не могло наклонити парохіянъ Липицѣ горѣшнои, щобы вôдступили вôдъ правъ своихъ и увôльнили Липицю долѣшну вôдъ конкуренціи. Тогдѣ промо-

вивъ властитель одного обшару двôрского въ Липици горѣшнôй п. Маєръ Перльмутеръ заявляючи, що хотяй вôнъ есть иншого вѣроисповѣдання, однакъ голосує за тымъ, щобы ставити церковь мурована, теплыми словами заохочувавъ парохіянъ Липицѣ горѣшнои, щобы увôльнили Липицю долѣшну вôдъ конкуренціи, и додавъ, що на выпадокъ увôльненя, вôнъ по-надъ свôй обовязокъ конкуренційный жертвує ще 100 зр. На се выступивъ властитель другои части Липицѣ горѣшнои п Іоахимъ Перльмутеръ и заявивъ, що нôдъ такимъ услôвемъ и вôнъ жертвує 100 зр. по-надъ свôй обовязокъ. Потôмъ третій властитель Липицѣ горѣшнои п. Казимиръ Черминьскій промовивъ сердечно до парохіянъ и такожь вôдъ себе понадъ обовязокъ докинувъ 200 зр. Въ ту пору надходить припадкомъ властитель Липицѣ долѣшнои п ґрафъ Артуръ Руссоцкій и рôвно-жь зголошує ся зъ добровôльнымъ даткомъ 200 зр. Ба на тôмъ не конець: выступае репрезентація громады Липицѣ долѣшнои зъ проше ньемъ о увôльненье ихъ вôдъ конкуренціи и жертвує добровôльно 700 зр.

Здивувались мы будучи свѣдками такои ліцитациі сердечнои прихильности. Росла сума, росли й серця нашѣ. Особливый той обявъ конкуренційный трафивъ найлѣпше до пересвѣдченя твердыхъ, але въ основѣ честныхъ парохіянъ Липицѣ горѣшнои и они вже зъ цѣлою готовостію заявили, що своихъ сусѣдôвъ зъ Липицѣ долѣшнои увôльняють вôдъ обовязку конкурованя до будовы церкви въ Липици горѣшнôй.

Завдяки жертвамъ благородныхъ властителѣвъ обшарôвъ двôрскихъ, а ще бôльше ихъ сердечнôй прихильности розправа конкуренційна перейшла щасливо и будемо могли ще въ сѣмъ роцѣ приступити до будовы дому Божого. Тожь складаємо всѣмъ Вп. жертводавцямъ щиру и сердечну подяку а наша розправа конкуренційна нехай буде теплымъ прикладомъ и наукою для насъ, що хотячи спôльнѣ справы въ згодѣ залагодити, треба насамперед запукати до сердець людскихъ а потôмъ промовити до ихъ розуму.

Липица горѣшна 1 червня 1894.

За комітетъ парохіяльный *Іосифъ Макогоньскій* деканъ и парохъ мѣсцевый. *Федь Жиракъ* начальникъ громады. *Яцко Жиракъ*, *Костъ Скотаръ*, *Гиврило Ревусь*, *Ивась Федикъ*, *Юрко Семенôвъ* члены комітету въ имени цѣлои громады

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Справозданье зъ рôчныхъ загальныхъ зборôвъ читальнѣ „Просвѣты“ въ Романôвцѣ [повѣта теребовельского]:

Въ Романôвцѣ засновано передъ рокомъ читальню „Просвѣты“. Засновокъ ей бувъ дуже хитный, бо членôвъ вписало ся ледви 30, а й тѣ радше про гоноръ, якъ зъ потребы; многѣ зновъ, розумуючи, що читальня якась нова выгадка бы людей здирати, такѣ зовсѣмъ на зборы були не явили ся, ще й дорѣкали: но що тото въ селѣ заводити, чого зъ вѣку не бувало? Такій, бачите, бувъ початокъ нашои читальнѣ, а що початокъ, мовляє пословица, все трудный, тожь нашѣ честнѣ основателѣ читальнѣ, знаючи о тôмъ добре, не смутили ся, а лише щиро взяли ся до роботы на тôй нивѣ бурянами та хоптою зарослôй, стали вôдважно до боротьбы зъ темнотою и пересудомъ, а завдяки тôй щирôй праци и вытревалости двигнули читальню нашу до ряду правдивыхъ свѣтилъ по селахъ рускихъ. Отъ що принесли другѣ зборы читальнѣ, котрѣ вôдбули ся 20 н. ст. мая с. р.:

Въ домѣ громадскôмъ, умысне на читальню вôдступленôмъ урядомъ громадскимъ, зôбрало ся чимало членôвъ и запрошеныхъ мѣсцевыхъ гостей, щобы выслухати справозданя зъ дѣяльности товариства и выбрати новый выдѣлъ. На предсѣдателя зборôвъ запрошено Вп. о. Онуфрія Зарицкого мѣсцевого сотрудника [Вп. о парохъ П Савчиньскій, голова, за-для перешкоды не прибувъ на зборы.]

П. Іосифъ Ковальскій, учитель мѣсцевый и секретарь читальнѣ, въ справозданю своемъ зазначивъ отсѣ важнѣйшѣ проявы розвитку товариства: Число читальникôвъ черезъ рôкъ дôйшло зъ 30 до 81 постôйныхъ членôвъ, котрѣ радо до читальнѣ сходили ся на спôльне читанье ґазетъ и книжочокъ „Просвѣты“. Читальня обходила свѣтло день перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича, а то панахидою въ церквѣ а вôдтакъ вôдчитомъ въ читальни „про житье та значѣнье Маркіяна на нивѣ вôдродженя Русинôвъ“. Выдѣлъ читальнѣ вôдбувъ въ роцѣ 16 засѣдань; дбавъ о помноженье зсыпу збôжа, занявшись щиро збираньемъ жертвъ по селѣ; закупивъ на власнôсть товариства пляцъ зô стодолою въ сусѣдствѣ церкви [на котрôмъ жидъ мавъ посѣсти] и розпочавъ уже зъ весною перебудову стодолы на шпихлѣръ и читальню, де зъ часомъ знайде помѣщенье и крамниця, котру заснувати товариство лагодить ся. Читальня урядила въ мясницѣ одинъ величавый вечерокъ, на котрôмъ самѣ читальники выступали зъ деклямаціями и спѣвомъ, забавляючись весело а розумно до пôзна въ ночи. Вечерокъ той пôднѣсъ значѣнье читальнѣ въ селѣ, бо давъ спроможнôсть переконати ся якъ мѣсцевымъ громадянамъ такъ и замѣсцевымъ на той вечерокъ запрошенымъ гостямъ селянамъ, що члены нашои читальнѣ не дармо себе называли читальниками, бо они дѣйстно за рôкъ свого дѣланя показали братямъ-селянамъ дорогу до розумнѣйшого житя. Правда, що тутъ и тамъ накине ся ще якійсь отчайдухъ або гусочка-ґаздиня лихимъ словомъ на читальню и читальникôвъ, але то, выбачте, паршивѣ вôвцѣ въ селѣ, на котрыхъ не треба намъ зважати а тôлько дальше провадити красно розпочате дѣло. „Хто за нами, Богъ за нимъ“: наша праця щира около власнои просвѣты розъяснить нашъ свѣтоглядъ, мы дôбемось красшои долѣ для себе и нашихъ дѣточокъ.

Потôмъ забравъ слово скарбникъ ч. Гавріялъ Хомôвъ и здавъ такій рахунокъ:

До касы товариства вплынуло:

зъ членьскихъ вкладокъ . .	39 зр.	45 кр.
зъ добровôльныхъ даткôвъ вôдъ членôвъ на закупно пляцу пôдъ дôмъ читальнѣ и шпихлѣра	51 „	19 „
даръ вôдъ хвальнои Рады громадскои на ту саму цѣль	50 „	— „
разомъ приходу	140 зр.	64 кр.

Выдано:

на рôзнѣ потребы и часописи	21 зр.	40½ кр.
на завдатокъ купна пляцу .	50 „	— „
разомъ выдатку .	71 зр.	40½ кр.
Остає въ касѣ готôвкою	69 зр.	23½ кр.

Станъ заснованого шпихлѣра при читальни есть такій:

Первѣстный фондъ шпихлѣра, на котрый зложили ся члены основателѣ читальнѣ, выносивъ . . . . . 14¼ кôрцѣвъ

жертвы по селѣ зôбранѣ принесли . . . . . 30¼ кôрцѣвъ

разомъ до нинѣ 44½ кôрцѣвъ.

Зъ добродѣйства шпихлѣра читальнѣ користало доси 105 людей.

Зъ того рахунку показує ся — кôнчивъ честный Хомôвъ а добре заслуженый и дбалый скарбникъ товариства, — що наше товариство красно розвиває ся. Давъ бы Богъ, щобъ и дальше робота наша такъ гладко йшла, а уви димо и въ нашôмъ вôконци ясненьке сонце!

По провѣреню рахункôвъ и удѣленю довѣрія уступаючому выдѣлови выбрано новый выдѣлъ, въ складъ котрого увôйшли: Вп. о. Петро Савчиньскій парохъ мѣсцевый и великодушный добродѣй читальнѣ, яко голова;

Вп. о. Онуфрій Зарицкій мѣсц. сотрудникъ яко заступникъ головы;

ч. Гавр. Хомôвъ яко скарбникъ;

ч. Ив. Бойчукъ яко бібліотекарь;

п. Іосифъ Ковальскій яко секретарь, вкôнци чч. Никол. Бойцѣвъ и Михайло Музика яко заступники выдѣловыхъ.

По замкненю зборôвъ многолѣтьемъ для Є. В. цѣсаря, для головы читальнѣ и прочихъ збôраныхъ гостей и членôвъ товариства, выступивъ хоръ мѣшаный, зложеный зъ самыхъ читальникôвъ та читальничокъ, и вôдспѣвавъ гармонійно кôлька пѣсень свѣтскихъ.

——

Зъ Борщѣвского пишуть намъ:

Дня 3 н. ст. червня с. р. вôдбули ся загальнѣ зборы читальнѣ „Просвѣты“ въ Михайлôвцѣ [коло Кудринець] пôдъ проводомъ о. Волод. Ступницкого зъ Кудринець, члена тои читальнѣ.

До нового выдѣлу выбрано чч. Грицька Каспрова господаря головою, Федька Сухого господаря заступникомъ головы, Корнила Маркевича коваля секретаремъ, Василя Свѣдерского начальника громады касіромъ, Григорія Маркевича стельмаха бібліотекаремъ, а на заступникôвъ чч. господарѣвъ Якова Стадничука и Тимофія Бойка.

На зборахъ ухвалено одноголосно заложити при читальни зсыпъ збôжа для ужитку громадянъ.

Всѣхъ членôвъ мае читальна теперь 20 и они тримають ся добре. Въ касѣ есть 8 зр 12 кр. готôвкою. Читальня передплачує часописи „Читальню“, „Батькôвщину“ и „Послан ника“. Шкода, що мѣсцевѣ священики зъ далека держать ся вôдъ тои читальнѣ, а красне тутъ поле до дѣланя для морального и матеріяльного пôднесеня села, въ котрôмъ половина вже есть латинникôвъ...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Кріза угорского парляменту ще непокôчена. Тымчасово, ажь до именованя нового кабінету всѣ бѣжучѣ справы полагоджує на п ручене цѣсаря д-ръ Векерле Коли наступить именованье нового кабінету, дотеперь ще не звѣстно. Однакъ, здаєсь, нема найменшого сумнѣву, що місія ґр Кинъ Гедерварого не повела ся и вôнъ мабуть нинѣ верне до Хорватіи. Праса дуже живо займає ся пытаньемъ, хто одержить порученье утворити новый кабін-тъ. Декотрѣ ґазеты рѣшучо твердять, що то порученье одержить зновъ Векерле, однакъ въ тôмъ случаю мусѣвъ бы зречи ся именованя новыхъ членôвъ палаты, отже и тои „ґарантін“, на котру не згодивъ ся цѣсарь и котра, бодай формально, стала причиною дімісіи дотеперѣшного кабінету. Запевнюють, що президенты палатъ Банфі и Сляві мали на авдієнціи у цѣсаря промовляти за вôдновленьемъ каб нету Векерлього. Дальше твердять, що въ вôдновленôмъ кабінетѣ не засѣдавъ бы нѣ ґр. Тіса, нѣ ґр. Беєленъ; зновъ другѣ думають, що до кабінету Векерлього не вôйшовъ бы Сілядій, котрый своими провокуючими бесѣдами въ знатнôй мѣрѣ причинивъ ся до заостреня ситуаціи. Натомѣсть ліберальный N. P. Journal допускає можливôсть утвореня кабінету пôдъ проводомъ Шеля, а иншѣ дневники нотують поки-що неимовѣрну вѣсть, що може ґр. Апоній одержить порученье утворити нове міністерство, тымъ бôльше, що его пôдпирає ґр. Сапарій. Въ тôмъ случаю наступили бы не лишь новѣ выборы до палаты, але и предложенье о цивільныхъ вѣнчанхъ було бы рѣшучо похоронене. Що шансы Векерлього полѣпшили ся, се добачують его приятелѣ въ тôмъ, що его зновъ покликувано на авдієнцію до цѣсаря. Однакъ зъ другои стороны звѣщають, що авдієнція Векерлього була дуже коротка и що на нѣй не наступило нѣяке рѣшенье. Цѣсарь конферувавъ ще зъ Тісою и Шелемъ.

Зъ нинѣшныхъ депешъ выходить, що цѣсарь поручивъ зновъ Векерльому утворити новый кабінетъ, та въ послѣдньôй хвили зайшли трудности. Векерле предложивъ цѣсареви міністеріяльну лісту, однакъ одержавъ вôдповѣдь, що цѣсарь не приймае міністра Сілядія. Результатъ двогодиннои конференціи бувъ такій, що остаточно згодивъ ся на ліберальный кабінетъ, однакъ выборъ особъ застерѣгъ собѣ и зажадавъ, щобы Векерле предложивъ до суботы нину лісту, инакше буде зневоленый глядати кабінету по-за ліберальнымъ сторонництвомъ. Той результатъ выкликавъ въ ліберальнôмъ сторонництвѣ великій заколотъ, а вечеромъ прийшло до формальнои незгоды. Одинъ признаючи справедливôсть жаданямъ короны напирали на Векерлього, щобы имъ пôдчинивъ ся, другѣ-жь разомъ зъ Векерлемъ обставали при первѣстнôй лістѣ. Коли до клюбу увôйшовъ Сілядій, ставъ конферувати зъ Векерлемъ стараючись его намовити, щобы предложивъ иншого міністра судôвництва. Пôзнѣйше и цѣлый клюбъ вымôгъ на нѣмъ, щобы въ лістѣ назначивъ иншого міністра судôвництва. Векерле згодивъ ся, та зновъ выринула нова трудноть. Вôдходячи зъ авдієнціи у цѣсаря Векерле заявивъ, що не предложить иншои лісты, отже безъ личного запрошеня цѣсаря не може явитись на авдієнціи зъ новою лістою. Щобы се полагодити, упрошено президента Банфіого, щобы удавъ ся до цѣсаря и наклонивъ его, абы зновъ запросивъ Векерлього до предложеня новои лісты міністеріяльнои.

Бар. Кинъ Гедерварі вôдъѣхавъ вже до Хорватіи.

——

Бѣлградскій кореспондентъ парискаго Gaulois просивъ о розмову зъ сербскимъ королемъ Александромъ. Король приймивъ его и мѣжь нашимъ сказавъ: „Людность нѣ на хвилю не сумнѣвалась про мое розпорядженье. За границею догадувано ся чужихъ вплывôвъ по-за моими постановами — цѣлкомъ хибно. Мы не займаємо ся нѣякою заграничною політикою — вôдъ часу берлиньского договору ера заграничнои політики для Сербіи замкнена. Нѣ у Вѣдни, нѣ въ Берлинѣ, нѣ въ Царгородѣ не знали нѣчого про послѣдній подѣї передъ ихъ довершеньемъ. Вже-жь въ недавнѣмъ взглядѣ мы спокрôвненій зъ Австрією, маємо зъ нею спôльнѣ интетересы, але не опираємо ся на Австріи такъ само, якъ не дамось наклонити ся до незгоды зъ Россією Насъ люблять представляти яко не дуже приклонныхъ Россіи. Се проста клевета и я мушу пояснити сю рѣчь, тымъ бôльше, що въ многихъ справахъ, особливо що-до мытовои тарифы, мы робили для Россіи навѣть то, що выдавалось неможливымъ. — Наша внутрѣшна політика — говоривъ дальше Александеръ — е така, якои загально бажають собѣ, мирна, посвячена внутрѣшному сконсолідованю То, що зробивъ я при помочи лібералôвъ и напреднякôвъ, мусѣло статись; не було иншои рады — вытворене радикалами положенье наражало саму жизненнôсть краю. Міністры и ихъ приклонники допускали ся найстрашнѣйшихъ блудôвъ. Вôдъ першого дня радикалы натягали конституцію зъ 1888 р до своихъ потребъ интересôвъ и користей. Судôвництво було въ ихъ рукахъ и руководилось самоволею. Адміністрація потерпѣла до крайности за для своеи довкучливости, легкодушности и неудольности. Въ фінансахъ панувала цѣлковита руина Щобы примилитись мужикамъ не стягано податкôвъ, пенсіи выгрубувано до нечуваної, убійчои высоты; одною позичкою масковано другу; о армін въ тыхъ фантастичныхъ буджетахъ зовсѣмъ не було мовы. Уся власть, всяка безпечнôсть обернулись нѣ въ що. Въ жовтни лучилось 19 політичныхъ убійствъ. А що найгрôзнѣйше то се, що завсѣгды мене высувано яко одвѣчального за надужитя, надъ котрыми я безвластный сожалѣвъ. Притôмъ не давали менѣ зноситись зъ людомъ, понижали королѣвску авреолю и не здрôгались передъ антідинастичными заговорами Радикальнѣ ґазеты писали, мѣжь Обреновичами а радикалами згода неможлива. А що найбôльше дôймало мене задля обмеженя королѣвскои власти, то законы противъ моеи родины. Якъ то, я монархъ, а не маю мовъ родичѣвъ при собѣ? То було противъ моеи гôдности и противъ натуры. То обиджало короля и сына, за-для того я покликавъ до себе вôтця и завѣсивъ конституцію Отець лишить ся при менѣ. — Зъ політикою заграничною — кôнчивъ Александеръ — се не мае нѣчо спôльного. Сли я выдобувъ конституцію зъ р 1869, то длятого, що конституція не можна латати; конституція е одноцѣлымъ тѣломъ Мусимо радикаламъ показати, що безъ нихъ можемо правити; мусимо бути безъ пощады для крикунôвъ, котрыхъ они тягнуть за собою — зъ иншими погодимось“

——

Розвязанье болгарского собранія мае наступити въ короткôмъ часѣ. Пôсля конституціи новѣ выборы повинны вôдбути ся найдальше до двохъ мѣсяцѣвъ, а скликанье нового собранія не пôзнѣйше по розвязаню старого собранія — Стамбулова заохочують, щобы выбравъ ся на якійсь часъ за границю, однакъ вôнъ ще доси не рѣшивъ ся.

Болгарскій президентъ міністрôвъ Стоиловъ и міністеръ справъ заграничныхъ Начевичь вôдвѣдали спôльно дипльоматичного агента Сербіи въ Софіи, Петра Стоича и высказали ему приязне розположенье нового болгарского правительства до сербского сусѣдства. Сей актъ болгарского правительства выкликавъ въ краю симпатичне вражѣнье

——

Нова кріза кабінету выплыла въ Италіи. Кріспі заявивъ въ палатѣ, що подавъ ся до дімісіи Ся заява не здивувала нѣкого, бо загально панує пересвѣдченье, що кріза буде скоро полагоджена и що Кріспі лишить ся дальше при кермѣ, тôлько що нинѣшні личности будуть покликанѣ въ складъ міністерства. Передовсѣмъ розходить ся о теку міністра фінансôвъ и ся тека стала причиною кризы Отже певна рѣчь, що Соніно упаде жертвою. Король приймивъ вже дімісію кабінету.

За-для засуду посла де Феліче студенты університету въ Римѣ уладили демонстрациі противъ ґенерала Мора, намѣстника Сицилії. Спаливши его портретъ, стали переходити улицями середъ крикôвъ: Прочь зъ Морою! прочь зъ Кріспімъ. — Такѣ самѣ демонстрациі уладжено въ Неаполи, а въ Медіоланѣ сполучили ся зъ студентами соціялісты. Тѣ послѣдній удались на кладовище зъ жалôбными хоругвами, на котрыхъ були написы похвальнѣ въ честь де Феліче. Коли поліція хотѣла вôдôбрати хоругви, прийшло до погрому и ранено по обохъ сторонахъ кôлька осôбъ.

——

Вôдъ часу панамского скандалу выбухають дуже часто въ французскôмъ парляментѣ політичнѣ пристрасти зъ такою силою, що понижують въ очахъ цѣлого народу и палату и парляментъ. Однакъ, ще мабуть не було такъ бурливого засѣданя, якъ вô второкъ, на котрôмъ пос. Ґрусе внѣсъ до міністра вôйны интерпеляцію въ справѣ вже забутого интервю зъ однымъ французскимъ ґенераломъ, що було оголошене въ Figar-ѣ. Справоздавець Figara приписує сему ґенералови, котрымъ е ґенералъ Ґаліфе — слова справдѣ невластивѣ и въ найбôльшôй ступени карыдостойнѣ въ устахъ французского ґенерала. Вôнъ мавъ вôдозватись, що демократичный устрôй державы не згоджує ся зъ интересами обороны краю и що карнôсть войскова неможлива, сли не вôльно бити войакôвъ по лици. Вправдѣ урядово не признано, щобы той ґенералъ справдѣ говорившъ такѣ слова, однакъ — на жаль — они цѣлковито згôднѣ зъ его поглядами. Отже наъ дотычною интерпеляціею выявязалась дуже бурлива дискусія; всѣ сторонництва загорѣли пристрастію и кидали на себе обопôльными зневагами, послы повыскакували зъ своихъ мѣсць и въ палатѣ запанувавъ такій крикъ, що правильный токъ нарадъ ставъ абсолютно неможливый. Остаточно закиды Ґрусета противъ французкои армін не мали поводженя у бôльшости палаты, а вôдповѣдь міністра вôйны Мерсіера привернула ѣй повагу. Остаточно палата высказала армін французскôй вотумъ довѣря.

НОВИНКИ.

— **Товариство „Пôдгôрска Рада“ въ Стрыю** устроює дня 14. с. м. надзвычайнѣ загальнѣ зборы членôвъ, а дня 19 с. м. — т. е. вô второкъ по Зеленыхъ святахъ повѣтове вѣче въ Сколѣмъ.

— **Руске товариство задаткове** — на взорець перемыскои „Вѣры“ — завязують въ Стрыю тамошнѣ Русины.

— **„Мѣщаньска Бесѣда“ въ Стрыю** на загальнôмъ зборѣ дня 3 с. м. выбрала на мѣсце выѣхавшого зô Стрыя д-ра Евг Озаркевича головою товариства о. Олексу Бобикевича.

— **Вѣче рускаго духовеньства.** Дня 17 н. ст. мая вôдбувъ ся въ Ясѣнцѣ старосамбôрского деканата соборчикъ, на котрôмъ порушено справу скликаня загального вѣча духовеньства рускаго зъ усѣхъ трехъ дієцезій, щобы обговорити найбôльше пекучѣ потребы духовеньства. Именно мало бы нôдпести ся на вѣчу: щобы заведено при обсадѣ парохій т. зв. turnus, щобы управильнено конґруу и зрôвнано священикôвъ зъ оглядомъ на платню зъ иншими урядниками вôдповѣдныхъ рангъ, дальше щобы знесено jura stolae и управильнено конкуренцію громадску на будованье приходствъ и належачихъ до нихъ будынкôвъ господарскихъ.

— **Товариство „Руска Бесѣда“ въ Тернополи** устроює дня 10 н. ст червня, а на случай непогоды въ недѣлю дня 24 н. ст. червня маѣвку до поблиского села Гаѣвъ (½ милѣ вôдъ Тернополя), на котру выдѣлъ сего товариства всѣхъ Вп. членôвъ запрошує. Початокъ о 2 ôй годинѣ по полудни. — *Вôдъ выдѣлу „Руской Бесѣды“ въ Тернополи.*

— **Зъ Калуша** пишуть намъ: Рускій народный театръ пôдъ управою тов. „Руска Бесѣда“ у Львовѣ переѣздить зъ днемъ 8 н ст. червня до Станиславова на 12 выставъ найновѣйшихъ оперетокъ, комедій и народныхъ штукъ зô спѣвами и танцями. Выставы въ Станиславовѣ розпочинають ся дня 9 н. ст. червня въ суботу комедіею М. Старицкого „Модный женихъ“. Сюжетъ въ тôй комедіи схопленый зъ житя кіевского маломѣщаньства, а интересный цѣнною характеристикою и житьевою правдою. Новôсть тота есть цѣннымъ набуткомъ въ репертуарѣ нашого театру яко легка комедія зъ поважнымъ пôдкладомъ моральнымъ, въ котрôмъ вказує ся на недостатѣ хибного образованя, тои псевдокультуры, котра такъ часто лучає ся въ низшихъ верствахъ. Пôдъ тымъ взглядомъ видимо схожôсть комедіи М. Старицкого зъ комедією ґр. Льва Толстого „Плоды просвѣщенія“, котра обрабляе ту саму тему въ кругахъ высшихъ сферъ россійскои суспôльности. — Желаємо нашому театрови якъ найлѣпшого поводженя въ Станиславовѣ и того щирого приняття, яке зазнавъ у насъ въ Калуши, де лишае найміліѣшій спомины якъ у ширшои публики, такъ и въ тѣснѣйшôмъ кружку калускихъ Русинôвъ, котрѣ пращали цѣлу трупу театральну щиро на спôльнôмъ бенкетѣ въ домѣ д-ра Куровця. Щасть Боже, Вамъ, проповôдникамъ рôдного слова, у дальшу артистичну путь!

— **„Руснѣй Народный Дôмъ“ въ Америцѣ.** Нашѣ американьскѣ рускѣ братя старають ся зорганізуватись и держати ся солідарно. И такъ рѣшили они недавно побудувати въ Джерсі Сіті „Рускій Народный Дôмъ“ на подобу львôвского института того имени и збирають вже на тую цѣль грошѣ. Въ згаданôмъ мѣстѣ вынайшли они вже собѣ площу, котру хотять купити за 7000 долярôвъ. Той „Народный Дôмъ“ бувъ бы видимымъ осередкомъ американьскои Руси и при помочи его вязались бы они зъ своею вôтчиною, австро угорскою Русею. Щасть Боже!

— **Градова буря у Вѣдни.** Столиця державы перебула вчера страшну катастрофу въ наслѣдокъ бурѣ Здавало ся, що наставъ судный день. Оногды було дуже парно, а вôдъ ночи начали збирати ся чорнй хмары О 7-ôй годинѣ зъ рана побудили ся люде вôдъ незвычайного лоскоту, подôбного до густыхъ карабіновыхъ стрѣлôвъ Побуджевй дѣти попали въ плачь, такъ що тяжко ихъ було успокоити. Въ низше положеныхъ улицяхъ вода дôстала ся до пивниць, а входы до нихъ завалили ледовй горы граду. До спусканя воды въ потоцѣ Алізъ треба було вôзвати сторожу огневу. — Буря захопила такожь 14-тый полкъ артилеріи на вправахъ коло Сімерінґа. Розъяренй густымъ градомъ и сполошенй конѣ воскидали ѣздцѣвъ и повывертали пушки. Богато воякôвъ тяжко покалѣченыхъ лишило ся на поли и пôзнѣйше привезено ихъ шѣстьома возами санітарными до Вѣдня. Деякй упали навѣть поубиванй. Туча надôйшла вôдъ полудня и дôймила, здаєть ся, лише Вѣдень зъ околицею. Винарнѣ и сады въ цѣлôй охрестности сильно ушкодженй а декуды навѣть цѣлковито знищенй. Въ часѣ граду сыпали ся блискавицѣ зъ глухими громами. Въ деякихъ улицяхъ не лишило ся нѣ однои шибы. Особливо потерпѣли загальный шпиталь, дирекція поліціи, дворець полудневои зелѣзницѣ, Терезіянумъ и т. д. Шкода тымъ бôльша, що выбитыми вôкнами лила ся вода до мешкань та понищила меблѣ, образы и т. д. Коло Лянцендорфа выскочивъ поѣздъ зъ шинъ. Въ многихъ школахъ застановлено вчера науку, бо вода позаливала клясы. Сила граду була така велика, що поліціянтамъ, котрй мали службу по улицяхъ, позагинали ся бляшанй шеломы. Въ палатѣ архикнязя Кароля Людвика потовченй не лише шибы, але градъ повыбивавъ такожь рамы и жалюзіи. Дроты телеґрафічнй и телефонічнй въ многихъ мѣсцяхъ позрыванй звисають на улицю. Такожь въ цѣсарскôй палатѣ ушкодивъ градъ и вода, що дôстала ся побитыми вôкнами до середины, комнаты цѣсаря, цѣсаревои и архикнягинѣ Стефаніи. На Оперпрінґъ повстала дѣйстна повѣнь а на Рінґштрасе буря повивертала дерева. Палата архикнязя Альбрехта сильно ушкоджена, такъ само палата италійскои амбасады и міністерство вôйны. Въ Пратерѣ найдено двохъ убитыхъ робôтникôвъ, а коло кладовища на Шмельцъ мертву женщину Вôдъ полудня настала погода. — Нинѣшнй телеґрамы приносять такй дальшй вѣсти про сю страшну катастрофу: Въ часѣ вчерашнои тучѣ повставъ въ мѣстѣ такій величезный страхъ, що нѣяке перо не зможе сего описати. Воздухъ бувъ густо наповненый куснями леду, що гнанй вихромъ ударяли о муры и вôкна зъ такою силою, якъ кулѣ карабіновй. Шибы въ вôкнахъ властиво не выбитй, але вôдъ граду буквально подѣравленй. Въ цѣлыхъ шибахъ суть дѣры рôзнои величины и формы, а мѣсто выглядає якъ по бомбордованю або по завзятôй уличнôй борбѣ. По градѣ выглядали улицѣ якъ въ зимѣ. Бѣла верства леду покрывала ихъ на стопу заввышки. Що-до пригоды 14 полку артилеріи оповѣдають наочнй свѣдки що видъ бувъ страшенный. Коли полкъ робивъ вправы на болоню въ Сімерінґъ, упавъ страшный градъ, стемнѣло ся цѣлковито, команды не було чути. Конѣ полошили ся, скидали воякôвъ зъ сиджень и богато ихъ потратували По градѣ представляло болонье видъ побоєвища, по котрôмъ уганяли конѣ безъ ѣздцѣвъ лежали поперевертанй пушки шапки, поломанй колеса, части уоруженя. Раненй вояки лежали на поли и кликали о помôчь, офіциры бѣгали, щобы зôбрати полкъ. Пôдъ майоромъ Чайковскимъ убивъ градъ коня, одному однорочникови переѣхала пушка груди. Найбôльше ушкоджень походити зъ-вôдси, що нещастнй були два або три разы переѣханй. Такожь 42 полкъ артилеріи потерпѣвъ вôдъ градовои бурѣ. Пополудни прибувъ до арсеналу архикнязь Вільгельмъ котрому майоръ Чайковскій розповѣвъ о катастрофѣ. — Въ Пратерѣ величезнй спустошеня; дерева сильно ушкодженй, а такожь театръ Фірста. Градъ и дощь дôстали ся до середины и наробили великои шкоды. Нещастныхъ случаѣвъ зъ людьми безъ числа. Въ деякихъ улицяхъ порывали струѣ воды дѣти и лише зъ трудомъ можна ихъ було уратувати. Такожь на кладовищахъ великй спустошеня. Въ многихъ домахъ завалили ся стелѣ, въ многихъ вода дôстала ся до пивниць и понищила склады товарôвъ. Въ ратуши и въ судѣ краєвôмъ выбитыхъ множество шибъ, въ головнôмъ урядѣ цловôмъ 4700, въ міністерствѣ вôйны 2000, въ загальнôмъ шпитали 10.000. Теперь загальна недостача склярѣвъ, бо збитыхъ єсть бôлше якъ міліонъ шибъ, котрыхъ цѣны подвоили ся. Направа буде тревати зъ три тыжднѣ. Богато осôбъ раженыхъ зъ перестраху апоплексією На Альзерґрундѣ въ однôмъ пивничнôмъ мешканю залила вода на смерть двоє дѣтей въ колысцѣ. Комунікація въ многихъ мѣсцяхъ цѣлкомъ перервана. Возы трамваєвй повыскакували въ многихъ мѣсцяхъ зъ шинъ, бо не могли перетиснути ся середъ насыпôвъ граду. У всѣхъ дѣльницяхъ плыла вода улицями на метеръ высоко. Въ цѣсарскôй палатѣ выбивъ градъ звыжь 600 шибъ, такъ само на двôрци зелѣзницѣ пôвнôчнои. Въ Сімерінзѣ пораненыхъ тяжко 10 воякôвъ, а множество иншихъ разомъ зъ офіцирами легко.

— **Театръ пôдъ управою „Рускои Бесѣды"** кôнчить нинѣ представленя въ Калуши и переѣздить до Станиславова. Въ суботу 9 н. ст. червня буде выставлена першій разъ въ Станиславовѣ комедія М. Старицкого зô спѣвами и танцями въ 4 дѣяхъ „Модный женихъ"; въ недѣлю 10 ого народна драма М. Старицкого зô спѣвами и танцями въ 5 дѣяхъ „Ой не ходи Грицю"; вô второкъ 12 ого комічна опера Стравса въ 3 дѣяхъ „Баронъ циганьскій". Про дальшій репертуаръ звѣстить ся зô Станиславова. Довѣдуємо ся, що въ Станиславовѣ выставить нашъ театръ крôмъ конкурсовыхъ штукъ [„Украдене щастье", „Катря", „Мужичка"] ще й споре число штукъ новыхъ, мѣжь иншими оперу „Утоплена", песы украиньскй „Свѣтова рѣчь", „Зайдиголова", „Нещастне коханье", новй комедіи д-ра Ив. Франка: „Рябина", „Quem di odere", „Вôйтъ Заламейскій"; вôдтакъ „Зôриця", „Пташникъ зъ Тиролю", „Іонатанъ" и другй. Рôвножь довѣдуємо ся, що „Руска Бесѣда" выслала вже до Станиславова новй костюмы до народныхъ штукъ, а такожь до оперетокъ мѣжнародныхъ. Комітетъ, що завязавъ ся зъ рамени „Рускои Бесѣды" въ Станиславовѣ пôдъ проводомъ дѣяльного головы Вп. Т. Стахевича, подає поруку гарного успѣху театру нашого въ Станиславовѣ.

— **П. Евгеній Гушалевичь,** звѣстный нашъ спѣвакъ-артистъ, заанґажованый теперь пôдъ дуже приступными услôвями яко теноръ геройскій до оперы въ Бернѣ, зыскавъ собѣ тамъ горяче признанье прасы и публики. Доси выступивъ п. Гушалевичь на сценѣ берненьского театру мѣского три разы: яко Рауль въ „Гуґенотахъ", Радамесъ въ „Аідѣ" и Арнольдъ въ „Вільгельмѣ Телю" Россінього. Мѣсцевй часописи высказують ся дуже похвально о тыхъ выступахъ молодого артиста и пôдносять єго свѣжій, дзвôнкій и сильный голосъ, чистоту интонаціи, легкôсть зъ якою вôддає и найвысшй тоны та совѣстну гру.

— **Нагла смерть вояка.** Gazeta Przemyska доносить: Вô второкъ въ часѣ вправъ 10-ого полку пѣхоты повѣдомивъ пôдофіциръ 5-ои компаніи капітана, що чує себе недужимъ. На се одержавъ вôдповѣдь, що удає недугу и приказъ вступити назадъ до ряду. Однако по короткôй хвили упавъ недужій трупомъ на землю.

— **Вôдъ о. Ант. Захаріясевича пароха въ Островѣ** одержуємо отсе письмо: Преосвященый архієрей д-ръ Юліянъ Пелешь приславъ на будову дому парохіяльного въ Островѣ-Тучапахъ суму триста зр. яко датокъ конкуренційный за тыхъ парохіянъ въ доч. Тучапы, що остали ся вѣрными свому св. греко-кат. обрядови и лишили ся при своѣй церквѣ. За сей великодушный даръ нехай менѣ буде вôльно зложити на сѣмъ мѣсци въ имени своѣмъ и своихъ парохіянъ Высокодостойному архієреєви прилюдну и сердечну подяку. — Въ Островѣ дня 5 н. ст. червня 1894 — *Ант. Захаріясевичь* парохъ.

— **Розбійничій нападъ ґімназіяльныхъ ученикôвъ.** Дня 4 н. ст. червня — якъ пише Gazeta Polska — вертавъ возомъ зъ Сучавы до Скеи селянинъ Мих. Кожокаръ, а мавъ при собѣ 700 зр. готôвки. За мѣстомъ стрѣтивъ двохъ молодыхъ хлопцѣвъ, що просили єго, абы ихъ пôдвѣзъ до Скеи. Оба представили ся єму яко шевскй термінаторы По дорозѣ кинули ся на Крожокара, позбавили єго ударомъ пôдъ груди притомности та зрабувавши єму грошѣ утѣкли. Жандармерія выслѣдила обохъ молодыхъ злочинцѣвъ, котрй, якъ показало ся, суть учениками сучавскои ґімназіи. Зъ забраныхъ грошей найдено при нихъ 640 зр. Отець одного зъ тыхъ молодыхъ розбишакôвъ бувъ засудженый за убійство на кару смерти, вôдтакъ уласкавленый, вôдсиджує кару 20-лѣтнои вязницѣ.

Посмертнй — ⁑ — оповѣстки.

Петро Левицкій, професоръ при нѣмецкôй ґімназіи у Львовѣ, упокоивъ ся въ 54-ôмъ роцѣжитя.

Емилія зъ Обстôвъ Вариводова, жена священика зъ Розточокъ, упокоила ся сими днями въ Кальнôй коло Долины.

Телеґрамы „Дѣла"

Будапештъ 8 червня. За посредництвомъ Банфіого Векерле має явитись нинѣ на авдієнціи у цѣсаря.

Бѣлградъ 8 червня. Боґичевичь именованый посломъ въ Берлинѣ.

Брукселя 8 червня. Палата послôвъ приймила 70 голосами противъ 44 проєктъ выборчои реформы и въ той спосôбъ закôнчила працѣ надъ ревізією конституціи

Познань 8 червня. Вѣче католикôвъ закôнчене.

Парижь 8 червня. Рада міністрôвъ ухвалила завести одинъ день въ роцѣ, яко свято въ честь Иванны д' Аркъ.

Римъ 8 червня. Кріза кабінету ще не полагоджена. Имовѣрно Кріспі одержить місію зложити новый кабінетъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. А. Чи. въ Каль.** Высылаємо правильно кождого дня, а що спôзняє ся, не наша вина. Маємо заплачене до падолиста — **Вп. В. Гу. въ По. зол.** Вписано за май. — **Вп. І. Лят въ До.** Одержали. — **Вп. В. Кар. въ Бер.** До кôнця червня ще 9 зр. — **Вп. І. Шу. въ Бр.** Одержали.

Надôслане.

Потребую заразъ **мундапта** зъ добрымъ выробленымъ письмомъ.

206 3—3 **Адвокатъ Федакъ.**

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ
бувшій асистентъ проф. Вихеркевича
Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10
ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 18—?

ЗМѢНА МЕШКАНЯ
Д-ръ Станиславъ Квяткевичь
Асистентъ клініки проф. Чижевича
б. операторъ клініки проф. Брайского и бувшій секундарь загального шпиталя у Вѣдни
мешкає теперь у Львовѣ площа Бернардиньска число 12. 219 1—4
и ординує вôдъ 3—4 годины зъ полудня.

Заведенье водолѣчниче
Д-ра Пясецкого
на Клепôвцѣ ôмм въ епъЗа аокн
отворене для гостей цѣлый рôкъ. Цѣна за все разомъ денно вôдъ 3 до 5 зр. вôдъ особы. 204 2—3

ЗМѢНА МЕШКАНЯ
Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
мешкає теперь
при улици Ягайлоньскôй ч. 2
и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 13—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ [illegible] найдешевленихъ цѣнахъ ляры, цвікеры, льорнеты, біноы, біноклѣ, дашкогляды, баі, аерометры, мікроскопы, люпы, люпы, компасы, райсцайты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манелѣ, манометры, и т. п. Устроєнкôвъ електричныхъ. Всякй всякй направы выготовляють йскорше и найдешевше. — За — Замовленя зъ [illegible] выготовляють ся точно [illegible] 4185

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБÔТНЯ** 129-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

Машинки американьскй до робленя ледôвъ по зр. 5, 6·50, и 7·50 — машинки до сѣканя мяса по зр. 4·50 поручає
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).
Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партицкого
продає товариство „Просвѣта" по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Задля безвартностныхъ наслѣдувань треба жадати все
Tinct. capsici comp.
(Pain-Expeller)
зъ котвою и вôдкидати коробки безъ котвы яко неважнй.

МОРШИНЪ
Заведенье жерельне и водолѣчниче.
Стація зелѣзнича, почта, телеґрафъ въ мѣсци. Купелѣ бромосолоно-боровиновй. Лѣченье водою сист. Кнайпа, жентицею, електричностію и масажемъ. Лѣчить ся: недуги орґанôвъ вôддыховыхъ, травленя, гостець, недокревнôсть. Сезонъ отвореный 1 червня. Кошты побуту въ лѣченю вôдъ 20 зр. тыжднево. Мешканя зъ кухнями для лѣтникôвъ.
Зголошеня приймає
Д-ръ Л. Тишковскій, Моршинъ. 193 3—3

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!
Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50
4861 3—104
ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

АВІЗО.
Симъ позволяю собѣ повѣдомити Вп. Публику, що я устроивъ въ
Тернополи улиця Мицкевича число 700
власный складъ моего славнозвѣстного
Першого берненьского хемічного заведеня для прасованя и фарбованя
пореныхъ и непореныхъ одягôвъ, матерій на меблѣ, аксамітôвъ и т. ин. и прошу рôвночасно почтити єго численными замовленями. Точнй проспекты можна одержати на жаданье.
Зъ поважаньемъ
175 5—6 **Р. ЧЕРНЕРЪ.**

ЦУКОРНЯ
пôдъ фірмою
ІОСИФЪ БЖЕЗИНА
у Львовѣ при ул Гетьманьскôй ч. 12
Поручає цукры найлѣпшои якости, шоколядки, ововѣ францускй и краєвй, гербатники и т. ин
Має такожь найрôзнѣйшй парискй бомбоніеры, кошики и картоны. 218 1—4
Оповѣщує що буде продавати о кождôй порѣ и часѣ горячй и зимни напитки, а именно: каву, шоколяду, чай, морожене, каву морожену и шоколяду, мазаґранъ, горѣвки и лікеры.
Замовленя приймає на торты морожене, тѣста и взагалѣ що лише входить въ обсягъ цукорничого заведеня
Высылки на провінцію будуть полагоджувати ся якъ найточнѣйше и будуть вызначувати ся стараннымъ опакованьемъ. Для выгоды Вп. Публики устроєна комната для курячихъ.

СО-
рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.
поручає найдешевше
Павло Лянгнеръ
передъ тымъ
БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ
у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.
Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537
Цѣнники на жаданье даромъ.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ
артистъ-малярь
звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ працъ малярскихъ, украшає церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншй рѣчи Принимає рѣзьбарскй роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлює всякои величины церковнй образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побôльшує зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторіи реставрує всякй старинности, а то фрески рѣзьбы и т. ин. входячй въ кругъ працъ малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч Духовеньство заяснувати собѣ єго адресу 20 4—?
Т. Копистиньскій
у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

Вѣденьскй Льосы по 1 Коронѣ
Тягненье вже 12 липня.
5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ
207 4—?
Льосы поручає: Августъ Йонашь, Кіцъ и Штофъ.

Старй
40% чистого зыску для **вдôвъ и сирôтъ** по священикахъ всѣхъ трехъ Епархій.
приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.
Поручає ся
ТОВАРИСТВО
для выробу и торговлѣ
РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ
въ
САМБОРѢ.
Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ
Выробомъ ризъ занимають ся выключно **вдовы и сироты** по священикахъ 216 1—10
до направы

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высилає:

Самороднî — Геґеляйскî

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШИЙ бôльше квасковатî (неквасний) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляється по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 11—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старî польскî сильний горѣвки, дуже добрî розолісы, лікеры, румы правдивî зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости ґраєвî спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. н. горѣвки упривилеєванî и одиноко правдивî если зъ нашои фабрики спровадженî.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, узиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 88—104

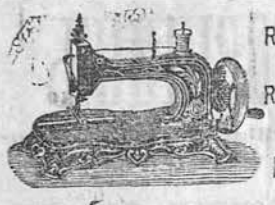

ROK ZAŁOŻENIA
1872
ROCZNA SPRZEDAŻ
750
MASZYN

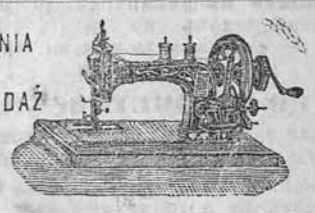

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ
PO DOMACH
Z MASZYNAMI
TYLKO Z FABRYK
ŻYDOWSKICH.

146 8—?

Ч. 770/894.

КОНКУРСЪ.

При Выдѣлѣ повѣтовôмъ въ Богородчанахъ есть до обсадженя посада урядника технічного для дорôгъ зъ платою рôчною по 800 зр. и 240 зр. ричалту на подорожи службовî въ порѣ лѣтнôй.

Услôвя:

1) Непереступленый 45 рôкъ житя.
2) Знанье языкôвъ краєвыхъ и нѣмецкого якъ въ бесѣдѣ такъ и въ письмѣ.
3) Кавція выносяча що найменше 500 зр.
4) Бездоганный характеръ.
5) Окôнченî студіи технічнî и зложенî испыты державнî, приписанî закономъ для технікôвъ, при чôмъ замѣчає ся, що техніки, котрî выкажуть ся по окôнченыхъ студіяхъ и вôдбутыхъ испытахъ практикою въ дѣлѣ дороговôмъ и будôвель водныхъ, будуть мати першеньство.

Посада надана буде поки що на рôкъ провізорично почôмъ на случай ненаганного справованя уряду може наступити стабілізація.

Поданя власноручно писанî и належито умотивованî зъ огляду на услôвя, належить вносити до Выдѣлу повѣтового на руки пôдписаного презеса найдальше до кôнця червня 1894.

Богородчаны дня 25 мая 1894. 210 2 2

Презесъ

Іосифъ Шелиньскій.

Зелѣзницею Кароля Людвика зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко Ясскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

ТРУСКАВЕЦЬ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ
СТАЦІЯ КЛІМАТИЧНА
И ЗАВЕДЕНЬЕ ИНГАЛЯЦІЙНЕ.
Урядъ почтовый и телеграфічный въ мьсци.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко-Ясскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

Мѣсце купелеве въ чудновôй околици гôрскôй (400 м н. р. м.) богате въ жерела: **солонî и солопо-ґлявберскî**, вповнѣ заступаючî Кіссінґенъ, Гомбурґъ, Маріенбадъ, Крайцнахъ, Фейнгавзенъ, Вісбаденъ и т. д. **жерело алькалічне, числений сѣрчанî, боровиновî**, зелѣзистî отже выдає купелѣ: **солопо-сѣрчастî, намулово солонî, боровиновî**. Натриски носовî. Лѣченье електричностію. Масажь. Жентиця. Молоко. Тушѣ зъ солодкои воды.

Заведенье ингаляційне системы Васмута. — Приладъ до суспензіи.

Лѣченье въ Трускавци поручають въ недугахъ **золотушныхъ, гôстцевыхъ, килевыхъ, сифілістичныхъ**, въ довгихъ недугахъ полученыхъ зô **слезѣньемъ**, въ недугахъ дорôгъ **мочевыхъ**, особливо **злогахъ въ нирках и мѣхури**, недугахъ **жѣночихъ, шкôрныхъ и нервовыхъ**, въ терпѣняхъ дорôгъ вôддыховыхъ, особливо **въ астмѣ**.

Ординують лѣкарѣ: **Д-ръ Аврелій Ильехъ**, цѣс. совѣтникъ зъ Ярослава, **д-ръ Зенонъ Пельчарь** зъ Кракова и **д-ръ Штайнгавзъ** зô Львова пенс. ц. к. лѣкарь повѣтовый.

Заведенье мае понадъ 300 комнатъ цѣлкомъ устровныхъ вôдъ 50 кр. до 3 зр. денно.

Церковь, каплиця латиньска, читальня для женщинъ и мужчинъ, касино, добôрна орхестра, гарна саля балева фортепянъ, прилады до товариских забавъ якъ: крокетъ, лявнъ-теннісъ, білярдъ и кругольня, 6 реставрацій, мѣжь ними одна заведеня, цукорня, кавярня, скверы прегарнî, пречудний проходы, екскурзіи въ горы, ревіоны, концерты, театръ аматорскій.

Аптика и складъ всѣхъ водъ краевыхъ и заграничныхъ.

Вôдъ 25 мая до 1 липня и вôдъ 15 серпня до 25 вересня мешканя въ домахъ заведеня о 30% дешевший.

Убогî заосмотренî свѣдоцтвомъ убожества, вôдъ ц. к. староства будуть увзгляднений лишь въ першôмъ и третôмъ сезонѣ.

Всѣлякого рода замовленя приймає и всѣлякî поясненя подає Зарядъ жерельный въ Трускавци.

(Передрукъ не платить ся). 176 5—6

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключений зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвыший сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймає такожъ въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякî поясненя подають Аґенты, установленî у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожъ 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. анц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% **листы ипотечнî**
5% **листы ипотечнî преміованî**
5% „ „ **безъ премій**
4½% **листы товариства кредитового земского**
4½% „ **Банку краєвого**
4½% **позичку краєву галицку** 3483
4% **позичку пропінаційну галицку**
5% „ „ **буковиньску**
4½% „ **угорскихъ зелѣзницъ державныхъ**
4½% „ **пропінаційну угорску**
4% **угорскî облігаціи индемнізаційнî**

а всѣ тî паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякî выльосованî а вже платнî мѣсцевî паперы цѣнний, такожъ запавший купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевî лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новî аркушѣ купоновî за зворотомъ коштôвъ, котрî самъ поносять.

ТУТКИ циґаретовî 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант Мазуркевичь. Львôвъ, ул. Галицка ч 12.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовî		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криниця, Жегестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криниця Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криниця Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	600	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	212	929	910	545	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнґа	940	—	737	—	—
Радôвцѣвъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Бориславa	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня).	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовî		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1010	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины, Криниця Жегестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1010	—	—	—
Мушины, Криниця, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криниця. Жегестова на Тарнôвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криниця на Стрый	—	—	—	720	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	450	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	608	244	940	1020	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1020
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1020
Бергомета и С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнґа	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	541	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	505	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 31/8)	—	—	—	900	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	730	—	—
Зимнои-зоды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанî грубимъ черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ой вечеромъ до год 5-ой 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожъ въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ объясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О сколько пôдручника дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты *австро-угорскихъ и* заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавань черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнî білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожъ тарифы. 4980

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашî льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнî и осѣннî** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднî поручення и безъ всякои конкуренціи суть тî товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнî новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ. всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Ґтера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фляньельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонний у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковî ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякî зъ провінціи надсылань порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 64—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч 119. Львôвъ, Субота 28 мая (9 червня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolizeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однои стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Сегорôчна сесія рады державнои.

I.

Президентъ палаты пословъ, бар. Хлюмецкій, закрываючи минувшои суботы сегорôчну сесію, мало говоривъ, насупротивъ загального при такихъ нагодахъ звычаю, о довершеныхъ парляментомъ дѣлахъ, а бôльше о будучихъ важныхъ роботахъ. Та й мавъ до того повну причину. Въ минувшôй сесіи рада державна, крôмъ буджету, залагодила лише три справы ширшого значѣня: законъ о мельдованю ополченцѣвъ, предложеня валютовѝ и договоры торговельнѝ зъ трома державами. А и тѝ три справы суть дуже непевнои вартости для загалу народу: законъ о ополченцяхъ вкладає новый тяжкій тягаръ на нарôдъ, т. зв. управильненье валюты уважають многѝ за крокъ небезпечный, а договоры зъ Румунією и Россією принесуть вѣроятно користь лише примыслови австрійскому а шкоду рôльництву. За те въ будучности мають залагодити ся ось-такѝ преважнѝ и превеликѝ справы: новый законъ карный, нова процедура цивільна, реформа податкова, реформа выборча, законъ о спôлкахъ рôльничихъ та посѣлостяхъ рентовыхъ и управильненье платнѣ урядникôвъ (о двохъ послѣдныхъ справахъ не згадавъ б р Хлюмецкій). Коли до того додати два буджеты, на рр. 1895 и 1896, то нинѣшна рада державна на пôвтретя року свого будучого истнованя буде мати тôлько роботы, що ледви єи дасть ѣй раду.

Минувша сесія бôльше нѣжь довершеною робôтою має вагу тымъ, що нова коаліція сторонництвъ парляментарныхъ и нове коаліційне правительство выдержували свою першу пробу, а для насъ Русинôвъ спеціяльно ще и тымъ, що галицко-рускѝ послы, всѣ безъ выимки, вступили на нову, на жаль, не спôльну, дорогу. Коаліція правительственна перебула сю пробу взагалѣ щасливо, хотяй часомъ, особливо при справѣ валютовôй, зъ немалою трудностію. Але будучнôсть єи не представляє ся рожево. Становище и повага єи стовпа, ґр. Гогенварта, що-разъ бôльше ослаблюють ся, а суперечнôсть интересôвъ скоалізованыхъ сторонництвъ що-разъ бôльше выступає на перше мѣсце. Нѣмецкѝ лібералы незадоволенѝ зъ уступчивости правительства супротивъ клерикалôвъ, и ходила вже чутка, що горячѣйшѝ зъ помежи нихъ, д-ръ Менґеръ, Врабецъ, Носке, грозили навѣть выступленьемъ зъ клюбу лѣвицѣ. Иншѝ лібералы нѣмецкѝ противлять ся всею силою уступкамъ для Словѣнцѣвъ, а знову правительственнѝ Словѣнцѣ зъ рôвною силою домагають ся своихъ правъ. Нѣмецкѝ клерикалы незадоволенѝ зъ економічнои політики правительства, увзглядняючои переважно интересы капіталу и великого промыслу, мѣжь тымъ якъ они опирають ся на людности рôльничôй и дрôбныхъ промысловцяхъ, а хотѣли бы такожь бôльшого увзглядненя своихъ интересôвъ конфесійныхъ. Отже въ клюбѣ консервативнôмъ а по части такожь въ лѣвици, ще-жь бôльше середъ ихъ выборцѣвъ, пôдносять ся многѝ и сильнѝ голосы незадоволеня. Се незадоволенье пробиває ся и въ прасѣ; зъ однои стороны въ словѣньскôй, зъ другои въ клерикально-консервативнôй, зъ третои по-части и въ ліберальнôй, н. пр. въ самôй Neue freie Presse. Длятого при такихъ справахъ, якъ реформа податкова и реформа выборча, погодженье всѣхъ суперечныхъ интересôвъ правительственнои коаліціи буде дуже трудне.

Безперечно однакожь и интересы опозиційныхъ чи независимыхъ сторонництвъ не суть такожь межи собою згôднѝ. Незгôднôсть та объявляє ся именно въ справахъ національныхъ межи Чехами и Словѣнцями зъ однои а нѣмецкими націоналами зъ другои стороны. Але въ економічныхъ и політичныхъ справахъ рôзниця межи ними зовсѣмъ невелика, и н. пр. нѣмецкѝ націоналы признають самѝ, що они, помимо рѣшучого свого національного становища, скорше можуть погодити ся зъ молодо-Чехами або Словѣнцями, нѣжь нѣмецкѝ лібералы. Дехто у насъ видить ще суперечнôсть політичныхъ интересôвъ навѣть середъ самои коаліціи славяньскои въ тôмъ, що молодо-Чехи будьто-бы за помочію другихъ Славянъ хотять осягнути своє право державне. Але нѣхто свѣдущій не може приписувати такои наивности анѣ молодо-Чехамъ анѣ Словѣнцямъ та Хорватамъ. Чехи знають добре, що они до осягненя свого права державного не можуть числити нѣ на якихъ союзникôвъ, хиба на часть Хорватôвъ, т. зв. независимыхъ, котрѝ и для своєи Дальматіи домагають ся права державного та прилученя до хорватско-славяньского королѣвства, всѣ-жь Словѣнцѣ та друга половина Хорватôвъ не то не помагали бы имъ до того, але радше супротивили бы ся тому и перешкаджали-бъ имъ. Тай они знають добре, и навѣть высказали се, що — рада державна не єсть тымъ мѣсцемъ, де они можуть своє право державне здобути.

Загальный характеръ опозиційныхъ та независимыхъ сторонництвъ єсть бôльше або менше демократичный. Сей характеръ вôдповѣдає и складови сторонництвъ пôдъ взглядомъ курій выборчихъ, зъ котрыхъ дотычнѝ послы выбранѝ. Зъ бôльшихъ посѣлостей тримають зъ правительствомъ 83 послы, а лишь 2 суть независимѝ. промыслово-торговельнѝ коморы доставили 17 послôвъ правительственныхъ а лише 4 независимыхъ, за те зъ мѣстъ єсть независимыхъ вже 44 противъ 74, а зъ сѣльскихъ громадъ навѣть 54 противъ 75. Коли до того увзгляднить ся, що декотрѝ послы зъ мѣстъ и сѣлъ тôлько за-для солідарности держать ся правительственнои коаліціи (отъ хочь бы и зъ Галичины д-ръ Лєваковскій та Поточекъ), то очевидно, що та коаліція опирає ся им нно на бôльшôй посѣлости и на промыслово-торговельныхъ коморахъ

Впрочôмъ якъ межи правительственными такъ и межи независимыми послами є рôзнѝ вôдтѣнки, котрѝ и показували ся при поодинокихъ голосованяхъ. Нѣмецка лѣвиця стратила вправдѣ вже давно дѣйстно ліберальный характеръ, (самъ Плєнеръ не єсть щирымъ лібераломъ) але деякѝ члены єи, именно зô старои ґвардіи, якъ Беръ, Зіеъ и иншѝ, держать ще бодай по-трохи давну хоруговь, и длятого въ справахъ незгôдныхъ зъ лібералізмомъ а лежачихъ въ интересѣ правительственнои коаліціи усували ся вôдъ голосованя. Въ польскôмъ „колѣ“ опозицію, котра, розумѣє ся, объявляла ся такожь тôлько выходомъ зъ салѣ, творили въ одныхъ справахъ консервативнѝ Подоляки, въ другихъ демократы — окрôмъ карієровичѣвъ, котрѝ все, неразъ навѣть остентаційно, голосували зô станьчиками за правительствомъ. Въ консервативнôмъ клюбѣ выявляли ся поодинокѝ напрямы и ґрупували ся послы розлично; тамъ, якъ звѣстно, панує велика свобода, и поодинокѝ ґрупы послôвъ голосують неразъ зовсѣмъ противно; найвѣрнѣйше держать ся правительства и Гогенварта ческѝ февдалы. Межи неправительственными послами найдальше идуть въ опозиціи молодо Чехи зъ „независимыми“ Хорватами та демократы Кронаветтеръ и Пернерсторферъ, а вôдтакъ антісеміты; моравскѝ Чехи, Словѣнцѣ, друга половина Хорватôвъ и загалъ дикихъ (межи ними Лінбахеръ) суть люде дуже умѣркованѝ, якъ и можна припускати вже по тôмъ, що межи ними є прокураторы, гофраты и иншѝ урядники, священики и т. д. Зъ тою опозиціею голосували переважно, окрôмъ въ справахъ національныхъ, такожь нѣмецкѝ народовцѣ.

„Буковина“, „Народна Часопись“ и „Правда“ о політицѣ рускôй на тлѣ своихъ справоздань зъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“.

IV.

Бувъ часъ — и то вже за теперѣшного коаліційного міністерства, — що „Буковина“ зовсѣмъ до инакшои політики взывала народовцѣвъ галицкихъ, взглядно клюбъ рускій у Вѣдни. Коли три великѝ сторонництва коаліційнѝ звалили кабінетъ ґр. Таффого за єго проєктъ поступовои реформы выборчои а настало коаліційне міністерство кн. Віндішґреца и почала реформуватись правительственна коаліція славяньска — „Буковина“ тогдѣ [въ першôй половинѣ грудня 1893 р.], навязуючи рѣчь до статьѣ „Дѣла“ про становище руского клюбу при двохъ коаліціяхъ, такъ написала вôдъ себе:

„Мы зъ своєи стороны увѣренѝ, що правдивѝ заступники народу — зваживши, що вôдъ ихъ рѣшеня залежить, чи бути чи не бути коаліціи народôвъ славяньскихъ Австріи для взаимнои обороны правъ поодинокихъ Славянъ австрійскихъ; зваживши, що черезъ нерозважный крокъ могли бы цѣлкомъ утратити пôдпору другихъ славяньскихъ послôвъ... рѣшать ся такъ, якъ годить ся заступникамъ народа славяньского австрійского... Мы уважаємо рѣчію мізерною та негôдною за-для мізерныхъ обѣцянокъ здавати ся на ласку або неласку другихъ... Намъ далеко ще, щобы смо могли зрôвнати ся зъ другими народами, але-жь щирымъ приятелямъ [!] нашого народу, що такъ теперь о насъ журять ся [„Буковина тутъ мала на гадцѣ польскѝ дневники] чей не удасть ся насъ такъ далеко завести, щобы-смо жебраниною жили, котру они зволять намъ ласкаво подати.“

Такъ писала „Буковина“ въ н рѣ зъ 15 грудня 1893 р. Правда, въ нумерѣ вже зъ 29 грудня заговорила она инакше. Въ два тыжднѣ змѣнила она своє пересвѣдченье въ статьѣ „Теперѣшне політичне положенье а Русины“ выступила противъ приступленя руского клюбу до славяньскои коаліціи. [Арґументацію єи „Дѣло“ розôбрало було въ ч. 288 зъ 5 н. ст. сѣчня 1894 р.]

„Буковина“, вôдповѣдаючи на нашу статью на зборахъ „Народнои Рады“, просто заперечує, мовь-бы она змѣняла коли свои пересвѣдченя. Въ ч. 20 зъ 25 мая с. р. она пише: „Дѣло, абы надати своимъ выводамъ бôльшу вагу, позволило собѣ кинути пôдозрѣнье [!] на наше поступованье, кажучи, що мы свои погляды на руску політику.. до тыждня змѣнили. Се чиста неправда. Мы завсѣгды однаково задивляли ся на сѝ справы...“ и т. д По чиѣй сторонѣ неправда, полишаємо се до осуду читателѣвъ якъ „Дѣла“ такъ и самои „Буковины“. Замѣтимо тутъ хиба лишь те, що раціональнѣйше поступивъ собѣ субститутъ п. Адама Креховецкого въ „Народнôй Часописи“, котрый на оборону „Буковины“ заѣхавъ „Дѣлу“ арґументомъ: „А що-жь то? чи пересвѣдченя не можна змѣнити?“ Та можна, але чому то „Буковина“ не хоче признатись до того?! Намъ же, коли мы сю справу выводимо ad oculos власными словами „Буковины“, иде лишь о выказанье, що хто якъ хто, а орґанъ народовцѣвъ буковиньскихъ найменше повиненъ бы называти народовцѣвъ галицкихъ „пустымъ родомъ“ за те, що не хотять — сказавши власными словами „Буковины“ — „здаватись на ласку й неласку другихъ“ та „жебраниною жити“..

Коли мы по зборахъ „Народнои Рады“ обернулись до „Буковины“ зъ щирою порадою, щобъ она, мѣшаючи ся въ справы галицкихъ народовцѣвъ, трактувала тѝ справы обєктивно, то мы — признаємось — мали на увазѣ й те, що „Буковиною“, котру мы завсѣгды старали ся удержати въ повазѣ середъ Русинôвъ галицкихъ, почали покрывати ся такѝ орґаны, якъ „Народна Часопись“ та „Правда“, показуючи цитатами, що ось-то й „Буковина“ такъ само думає, якъ они — такъ само глядить на прінципіяльну політику, на вѣча народнѝ въ Галичинѣ, на консолідацію Русинôвъ, и т. д. Коли-жь „Буковина“ за нашь хлѣбъ вôддає намъ каменемъ, мы мусѣли кинути трохи свѣтла на методу трактованя справъ галицкихъ народовцѣвъ орґаномъ народовцѣвъ буковиньскихъ.

Дуже въ пригодѣ „Правдѣ“ и „Народнôй Часописи“ стала „Буковина“ неґативнымъ осудомъ послѣдныхъ вѣчь народныхъ въ Стрыю, Рогатинѣ, Жидачевѣ и т. д „Буковина“ стала супротивъ галицкихъ рускихъ вѣчь на такôмъ становищи, якъ стають н. пр. станьчики польскѝ супротивъ вѣчь мазурско-хлопско-демократичныхъ, она, якъ зô всего видко, не рада, щобы на вѣчахъ порушати справы, котрѝ выходять по-за кругъ поучуваня народа о теперѣшныхъ уставахъ [о уставѣ громадскôй, дороговôй и т. д.] та вказуваня способôвъ, якъ нарôдъ має пôдноситись матеріяльно [н. пр. заохочувати, щобы нарôдъ користавъ зъ щадницѣ почтовои, арендувавъ рогачки, пропінаціи и т. ин.] Не перечимо, що й се рѣчи добрѝ, але-жь на такѝ поучуваня у насъ є и иншѝ способы [книжочки просвѣтнѝ, вôдчиты и т. п.], а вѣча мають призначенье ширше; именно такожь те, що „Буковина“ зове ихъ „демонстраціями“, котрѝ нѣбы-то у насъ є лишь „фаєрверкомъ“ и навѣть ще „деморалізують нарôдъ“. И тутъ не заперечимо, щобъ не могло лучити ся на якôмсь вѣчу щось, що могло бы мати значѣнье деморалізаційного фаєрверку, але-жь за-для того годѣ вôдказувати вѣчамъ раціи до такихъ „демонстрацій“, якъ рефераты и резолюціи въ справахъ реформы выборчои чи громадскои, або реформы системы податковои або й резолюцій въ справахъ політики заступництвъ парляментарныхъ, и т. п. Въ такихъ цѣляхъ збирають ся „таборы“ ческѝ и хлопскѝ зборы нѣмецкѝ, ба навѣть польско-мазурскѝ вѣча займають ся такими „демонстраціями“, — лишь мы однѝ мали бы того зрѣкати ся? Впрочôмъ нашѝ братя буковиньскѝ и не можуть докладно оцѣнити справы вѣчь, бо — не въ докôръ имъ сказавши — они ще не устроювали вѣчь на Буковинѣ и мы не мали нагоды придивити ся, якъ властиво выглядало бы вѣче буковиньско руске.. Маємо повну пôдставу думати, що „Буковина“ свôй осудъ вѣчь галицкихъ выдала лише пôдъ вплывомъ свого звороту політичного въ другôй половинѣ грудня 1893 р.

Пôдъ вплывомъ того звороту она крайно необєктивно трактує и справу консолідаціи Русинôвъ, що була пôднята сего року посломъ Романчукомъ а властиво пятьма послами соймовыми. Мы бы розумѣли критику тои акціи [и „Дѣло“ прецѣнь выказувало деякѝ єи хибы], але друкувати, що „посолъ Романчукъ вôддавъ нашу національну самостôйнôсть москвофіламъ на поталу“ — се вже крайна необєктивнôсть, се по просту выдумка, неправда.

Та о тôй справѣ мы поговоримо опôсля, при бесѣдѣ о „Народнôй Часописи“ и „Правдѣ“.

Гостина архикнязя Кароля Людвика у Львовѣ.

Вчерашный день (пятниця) бувъ послѣднымъ зъ гостины архикнязя у Львовѣ. О год. 9-тôй рано прибувъ архикнязь на площу выставы, щобы оглянути ще деякѝ павільоны. Зачавъ вôдъ павільону санітарного, де членъ выдѣлу краєвого д-ръ Гошардъ, протомедикъ д-ръ Меруновичь и лѣкарь Крокевичь давали архикнязеви поясненя. Зъ того павільону перейшовъ архикнязь до мѣжнароднои галѣ машинъ, въ котрôй окремый вôддѣлъ занимає выстава зелѣзниць державныхъ. Въ тôмъ вôддѣлѣ помѣщенѝ численнѝ моделѣ, а загальну увагу звернувъ модель двôрця зелѣзничого въ Краковѣ, зробленый зъ 600.000 цеголокъ корковыхъ (грубости 3 мм.) инжиніромъ Кушпициньскимъ. По черзѣ заглянувъ архикнязь до павільону Зелєневского, фабриканта машинъ въ Краковѣ, — цукроварнѣ товмацкои — и до павільону музею технольоґічного у Вѣдни. Въ тôмъ послѣднôмъ павільонѣ мѣстять ся меншѝ машины, потрѣбнѝ въ дрôбнѣйшôмъ промыслѣ, якъ машины до шитя, моторы и т. п.; тутъ переважно заступленѝ фірмы ческѝ и нѣмецкѝ. Поступивши до павільону угорского, де дававъ поясненя секретарь угорского музею торговельного въ Будапештѣ — закôнчивъ архикнязь свои оглядины выставы павільономъ Матейка. Въ тôмъ павільонѣ выставленѝ творы покôйного Матейка, але ще не всѣ образы розмѣщенѝ.

Выѣзджаючи зъ площи выставы, попращавъ архикнязь презідію комітету выставового, кн. Сапѣгу, ґр. Стан. Баденіого и д ра Мархвицкого. Запевнявъ комітетъ, що выстава дуже єму подобала ся, що розповѣсть все цѣсареви та буде старатись загостити ще разъ до Львова въ вересни зъ своєю женою.

Зъ площи выставы поѣхавъ архикнязь до музею ґр. Дѣдушицкихъ, де показувавъ и пояснювавъ збôрки архикнязеви ґр. Володимиръ Дѣдушицкій.

Передъ годиною 3-тою пополудни прибувъ архикнязь на дворець зелѣзничій, щобы вôдъѣхати до Вѣдня. Достойного гостя выжидали представителѣ духовеньства, войска и властей. Коли архикнязь скôнчивъ переглядъ почетнои компаніи, промовивъ маршалокъ кн. Сангушко тыми словами:

„Позвольте Ваша цѣс. и кор. Высокости, щобы я мôгъ выявити чувства не лишь тыхъ, котрѝ мали честь до Тебе зблизити ся, але и чувства всѣхъ, чувства найглубшои вдячности, що прибувъ до насъ и сердечно заинтересувавъ ся дѣломъ нашои выставы и нашимъ поступомъ. Ваша цѣсарска Высокôсть зволили неразъ згадати о проведеныхъ тутъ лѣтахъ молодости. Маємо що-разъ то новѝ доказы, що Твоя ласкавôсть для краю незмѣнна, а серце для насъ що разъ бôльше батькôвске. Край зъ своєи стороны вмѣє бути вдячнымъ и окружає Твоє имя найглубшимъ поважаньемъ и привязаньемъ. Звольте Ваша цѣс. и кор. Высокости бути речникомъ нашихъ чувствъ для нашого наймилостивѣйше намъ пануючого Монарха, котрого гостины край горячо выжидає. Въ надѣи, що небавомъ зволите Ваша цѣс. и кор. Высокости зновъ нашъ край почтити, вôдвѣдуючи єго разомъ зъ Найд женою, пôдносимо трикратный окликъ: Єго цѣс. и кор. Высокôсть архикнязь Кароль Людвикъ най жиє!“

Зôбранѝ повторили сей окликъ, а архикнязь поклонившись по войсковому, вôдповѣвъ:

„Вельми тѣшу ся, що я мавъ нагоду вôдвѣдати сей край, и мушу высказати мою щиру радôсть за дуже сердечну гостину, якои я тутъ зазнавъ. Будьте пересвѣдченѝ, що тѝ мои чувства передамъ Найясн. Монархови. Рôвножь особлившу радôсть зробили Менѣ оглядины вашои выставы и добуткôвъ вашого поступу. Выставу вашу заховаю въ цѣннôй памяти!“

Вôдтакъ сихъ кôльканацять мінутъ передъ вôдходомъ поѣзду провѣвъ архикнязь на розмовѣ зъ поодинокими достойниками. Президентови мѣста Мохнацкому заявивъ, що мѣсто значно розширилось за послѣдныхъ сорокъ лѣтъ, та що має намѣръ приѣхати зъ своєю

родиною до Львова въ вересни, єсли не зайде яка перешкода, бо — додавъ — въ численнôй родинѣ бувають такî непредвидженî пригоды.

Середъ окликôвъ всѣхъ присутныхъ архикнязь всѣвъ до сальонового ваґону и поѣздъ рушивъ въ напрямѣ до Вѣдня.

Феріи парляментарнî.

Зачали ся феріи парляментарнî и сторонництва коаліційнî мають часъ выпочати по своихъ трудахъ. А великî и значнî труды приходилось перенести коаліціи! Суперечнôсть интересôвъ економічныхъ и політичныхъ, неприродна звязь рôзнородныхъ елементôвъ: лібералôвъ, февдалôвъ и клерикалôвъ, охорона status quo въ національнôмъ станѣ посѣданя — все те немало причиняло клопоту и труду всѣмъ тымъ, въ котрыхъ интересѣ лежало, утримати коаліцію и тымъ способомъ не выпустити власти зô своихъ рукъ. Але теперь въ часѣ ферій парляментарныхъ, коли интересы державнî спочивають въ рукахъ адміністративы а не удержуючихъ державу (staatserhaltende) елементôвъ — нинѣ можуть всѣ тî коаліційнî сторонництва порôвнати свои активы и пасивы та замкнути рахунки.

Перша взялась до обрахунку ліберальна лѣвиця спонукана стирійскими націоналами. Націоналы вдарили въ великій звôнъ зъ нагоды намѣреного міністромъ Мадейскимъ утвореня словѣньскихъ клясъ паралельныхъ при ґімназіи въ Ціллі. На зборахъ нѣмецкихъ мужѣвъ довѣря въ Градци выказали націоналы, що Нѣмцямъ грозить велика небезпечнôсть, бо утраквізмомъ въ ґімназіи въ Ціллі робить ся першій крокъ до словѣнизаціи Стиріи. Одинокою зарадою того лиха може бути лишь рѣшуче выступленье сполученои лѣвицѣ противъ правительства. Теперь вже крайна пора, щобы лѣвиця нѣмецка сказала своє послѣдне рѣшуче слово (den Standpunkt klar zu machen) — бо въ противнôмъ разѣ всѣ нѣмецкî націоналы выречуть ся ліберальнои лѣвицѣ и выступлять зъ непримиримою опозиціею противъ правительства. Такій змѣстъ резолюціи, ухваленои на зборахъ въ Градци. Розумѣє ся, що нѣодинъ орґанъ лѣвицѣ не мôгъ станути въ оборонѣ намѣреныхъ заряджень міністра просвѣты, взглядно въ оборонѣ правительства и коаліціи, бо тутъ поставлено квестію нѣмецкости. Доки трактує ся справы загальнî, якъ н. пр. реформу выборчу, законъ прасовый, справы валютовî, доти можна ліберальнôй лѣвици воювати фразами и вкôнци въ имя своихъ засадъ псевдоліберальныхъ выречи ся всякихъ реформъ та допомочи февдаламъ усунути тî справы ad calendas graecas, або полагодити ихъ по мысли спекулянтôвъ біржевыхъ — але коли рѣчь дотыкає справы нѣмецкости, тогдѣ вже годѣ мовчати и пôдкопувати своє значѣнье у загалу нѣмецкого населеня. Длятого всѣ Press-ы, всѣ Blatt-ы мусѣли вôдгукнути нѣмецкимъ націоналамъ ихъ тономъ: що нѣмецкій станъ посѣданя (Besitzstand) загроженый.

Розумѣє ся, що поясненье тои квестіи а до того ще въ такій спосôбъ ліберально-жидôвскою прасою не могло бути водою на млынъ коаліціи. Бо якъ же-жь тутъ говорити о крѣпшаню и ширшаню идеѣ коаліційнои, котрî клиномъ вбивають ся въ орґанізмъ коаліційный. Въ оборонѣ цѣлости коаліціи мусѣла станути Vaterland и переконувати орґаны лѣвицѣ, що паралелька ще нѣчого такъ страшного для нѣмецкости. Представивши, що 110 послôвъ лѣвицѣ зъ огляду на услôвя коаліціи, мають чейже рôвнорядне значѣнье зъ шести словѣньскими послами клюбу Гогенварта, — що охорона стану посѣданя не значить вже то само, що й незаспокоєнье оправданыхъ и невеликихъ домагань и потребъ придавленыхъ народôвъ — вôдзываєсь Vaterland вже просто до ліберальнои лѣвицѣ, щобы позбула ся своихъ націоналôвъ, котрî лишь стоять на перешкодѣ благодатному розвиткови идеѣ коаліційнои. Вашî націоналы — каже Vaterland — то таке саме, що нашî словѣньскî сецесіоністы зъ клюбу Гогенварта, лишь та рôзниця, що вы не хочете позбутись своихъ ворохобникôвъ, а нашî вôдлучились вôдъ насъ. А чейже признаєте, що треба чимсь спаралізувати крики словѣньскихъ сецесіоністôвъ, щобы ратувати гоноръ нашихъ клюбовцѣвъ и длятого треба дати паралельку. — Оттакими то арґументами мусить послугуватись орґанъ клюбу Гогенварта, щобы зацитькати шовінізмъ Нѣмцѣвъ, котрî пôдъ взглядомъ національнымъ не можуть и не смѣють оглядати ся на нѣякî коаліціи, а памятають на слова: Seid einig, einig..... въ заперечуваню правъ розвитку Славянамъ.

По нѣмецкôй лѣвици прийде мабуть черга и на другî сторонництва коаліційнî зложити свôй білянсъ. И они будуть мусѣли розважити тî голосы невдоволеня, якî пôднесуть ся противъ нихъ зъ закидами за невыповненî бажаня и потребы. Квестія вѣроисповѣднои школы, квестія шлеска, котрî при кôнци сесіи несмѣло пôдняли голову, наберуть бôльше силы и за якійсь часъ заколотять спокôй ферій парляментарныхъ. Всюды найдуть ся такî елементы — невдоволенî и заколочуючî спокôй, якъ то люблять высказувати ся коаліційнî сторонництва — котрî представляють справы въ правдивôмъ освѣтленю, на котрого затемненье бракне вже незабаромъ коаліціи навѣть арґументôвъ.

Вкôнци згадаємо тутъ — бо се якъ разъ надає ся до ситуаціи въ часѣ ферій парляментарныхъ — вѣсть подану въ N. fr. Presse въ телеґрамѣ зô Львова. Вѣсть та дотыкає справъ буковиньскои Руси, — справъ, котрî мусѣли трактуватись у Вѣдни, а котрыхъ выясненье въ телеґрамѣ зô Львова можна толкувати хиба нагодою гостины трехъ міністрôвъ у Львовѣ въ часѣ торжества отвореня выставы. Згадана телеґрама звучить такъ: „Вѣсть про роздѣлъ буковиньскои греко-православнои епархіи на двѣ части: румуньску и руску, єсть вповнѣ безосновна, бо того рода мѣра показує ся фізично неможливою до переведеня. Але се певна рѣчь, що по заименованю нового президента Буковины тамошнымъ Русинамъ мають зробитись деякî концесіи на поли шкôльництва.“

Письмо священика зъ краю.

Въ ч. 9-тôмъ „Посланника“ въ рубрицѣ „Лѣтопись“ читаємо таке справозданье зъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“ у Львовѣ: „Одинъ зъ участникôвъ обрадъ „Народнои Рады“, ветеранъ-патріотъ, писавъ намъ такъ про послѣдне, такъ шумно заголошене собранье: „Шкода було заходу трудитись: во всѣмъ хаосъ и замѣшанина; не стрѣтивъ я ту нѣ здоровои гадки, нѣ певнои провôднои идеи. Політика наша пересякає що разъ бôльше лібералізмомъ и радикалізмомъ, а се дуже сумный обявъ. Люде непокликанî мѣшають ся до справъ церковныхъ и всѣмъ хотѣли бы верховодити, хотяй самî не мають єще ясно вытыченои дороги и часто ходять манôвцями Не здає ся менѣ, щобы мы Русины на тôй дорозѣ далеко зайти мали.“ Та и намъ не здає ся бо політика безъ Бога веде скорше чи пôзнѣйше до неминуємои загибели.“

Не годить ся мовчки поминути сеи вѣстки, бо-жь она кôлькома важкими словами осуджує такъ поважнî зборы „Нар. Рады“. Можуть читателѣ „Посланника“, прочитавши наведеный уступъ, помѣркувати собѣ, що на тыхъ зборахъ були самî кальвіны, лютры, лібералы, радикалы, соціялісты и анархісты, всѣ въ сумѣшь, и всѣ однодушно змовили ся обалити устройство церкви, покасувати доґматы и пôдорвати церковну дисципліну. Неоденъ совѣстный чоловѣкъ може застрашити ся, вычитавши въ „Посланнику“, якî дивнî рѣчи дѣяли ся на тыхъ зборахъ у Львовѣ, що люде Бога вырекли ся и Русь ведуть до неминучои погибели.

Задачею совѣстнои прасы єсть повѣдомляти своихъ читателѣвъ о кождôмъ важнѣйшôмъ выпадку, чи у себе дома, чи и подальше въ свѣтѣ. Такъ годило ся и „Посланникови“, коли вже мавъ до того охоту и мѣркувавъ, що треба представити своимъ читателямъ и подати вѣрне справозданье та пôсля свого погляду поробити заключеня для поученя своихъ читателѣвъ. Однакъ редакція сеи ґазетки того не зробила, а просто всѣхъ участникôвъ помовлює о такî рѣчи, о якихъ имъ не снило ся, и ихъ оклеветує. Якъ разъ пригадую собѣ описъ осмотру архієрейского однои епархіи въ Россіи, помѣщену въ „Русскôй Старинѣ“ за 1880 р. Архієрей, прийшовши до церкви, выпытувавъ батюшку, церковну прислугу, вѣрныхъ и одностайно кождому повѣдавъ: „Ты дуракъ! ты дуракъ!“

Редакторъ „Посланника“ мабуть мѣркує собѣ, що лишь вôнъ оденъ вѣрно Богу служить и оденъ має у него заслугу; вôнъ оденъ своєю часописею Русь пôднесе, просвѣтить и пôддвигне Однакъ всѣ здоровî знаємо, що сей поглядъ въ основѣ хибный, бо робота редакціи „Посланника“ се дуже маленька часть того, що треба робити — и коли-бъ Русины лишь єи выключно мали на гадцѣ, борзо все затратили бы Нинѣ не тî часы, що були передъ двома, трема столѣтями. Теперь треба на всѣ боки розщибати ся, на все бачне око мати и починати всесторонну роботу, єсли хочемо якій успѣхъ осягнути. Члены „Нар. Рады“ прибувши зъ всѣхъ сторôнъ Галицкои Руси певно не мали намѣру повставати противъ Бога, а мали думку радити надъ добромъ руского народа. На тыхъ зборахъ були присутнî священики и свѣтскî люде, — а всѣ горячî патріоты. Зъ промовъ поданыхъ въ „Дѣлѣ“ не видно всего того, що „Посланникъ“ въ нихъ вмовляє. До „Нар. Рады“ належать щирî и правдивî Русины, що не обзирають ся на боки, не хотять служити чужимъ богамъ, лишь свому народови и народну идею плекати и розвивати. Се жива партія, теперь въ повнôмъ розвою, длятого, коли єи члены зôйдуть ся, може кождый смѣло выповѣдати свои гадки и погляды, якъ бы можна найлѣпше послужити народнôй справѣ. Мертву идею заступає и мертва партія, що боить ся всестороннои критики и за великои обємистости гадокъ, за-для чого силомôць придавлює нелюбî высказы и заявы.

На зборахъ выступали зъ промовами священики, навѣть одинъ достойникъ нашои церкви, — выступали свѣтскî люде; кождый подававъ свою гадку, кождый радъ бувъ докинути своє слово для добра и гаразду руского народу. Такимъ чиномъ можна було всесторонно обговорити теперѣшну ситуацію політичну и глядати дороги до выходу зъ неи. А єсли котрый зъ бесѣдникôвъ, вôдчуваючи наше прикре положенье, занадто горячо обявивъ своє негодованье, н. пр. що руску церковь взяли деякî могутнî дуки въ свою опѣку и хотять єи выкористати на шкоду рускои справы, то се ще не лібералізмъ и не радикалізмъ. Впрочôмъ и сî два послѣднî слова не означають однозначного понятя, то и смѣшно выглядає, що ветеранъ-патріотъ ихъ въ одно злѣпивъ. Менше бôльше кождый образованый чоловѣкъ знає що лібералы люде иншои масти, а радикалы иншои. Єсли-жь ветеранъ-патріотъ не знає, чого щирî Русины бажають, и видить ся єму, що ходять „манôвцями“, то єму вôдповѣмо: „Щирî и правдивî Русины бажають лишь одного: добра и гаразду цѣлому украиньско-рускому народови“.

Зъ цѣлого „Посланника“ видно, що вôнъ якось дуже нерадъ народнôй партіи и єсли не явно, то бодай зъ-за плота пробує укусити, або угрызти, а бодай ущипнути єи представителѣвъ, а всѣ змаганя єи представляє шкôдными для Руси.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Намѣстництво въ Празѣ приказало тамошнôй радѣ мѣскôй подавати передъ кождымъ засѣданьемъ порядокъ дневный нарадъ

Кріза угорского кабінету ще непокôнчена, хочь выявляють надѣю, що она буде нинѣ полагоджена и д-ръ Векерлє стане зновъ президентомъ кабінету. Хочь бы й такъ сталось, то мабуть и найбôльшî приятелѣ и приклонники Векерлього не посмѣють чванитись, що Векерлє выйшовъ зъ тои крізы побѣдно. Вправдѣ вôнъ може и удержить ся на становищи президента міністрôвъ, однакъ пôдъ засторогою, що зрече ся своихъ засадъ на рôзныхъ точкахъ. Ще недавно, певный себе, Векерлє диктувавъ „ґарантійнî точки“, ще передъ кôлькома днями заявивъ середъ бурливыхъ оплескôвъ ліберального сторонництва, що цѣлый кабінетъ стоить твердо при тыхъ ґарантіяхъ и що за-для вôдкиненя однои зъ нихъ вôнъ подавъ ся до дімісіи. Нинѣ жь Векерлє зневоленый не тôлько зречи ся тыхъ ґарантій, але надто самъ прикладає руку до розбитя свого кабінету. И єсли вôнъ справдѣ утворить новый кабінетъ, то той кабінетъ радикально буде рôзнити ся вôдъ попередного. Въ першôй лініи въ тôмъ кабінетѣ не будуть засѣдати найревнѣйшî спôвробôтники церковно-політичныхъ предложень, міністеръ просвѣты ґр. Чакі и міністеръ судôвництва Сілядій, котрый уложивъ проєктъ закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ и въ часѣ розправъ выголосивъ въ палатахъ ажь дванацять огнистыхъ бесѣдъ въ оборонѣ тыхъ цивільныхъ вѣнчань. Укладаючи лісту міністеріяльну вôнъ очевидно не поминувъ имеци Сілядія, однакъ вернувши зъ авдієнціи мусѣвъ зъ болемъ серця єго пропустити, а тымъ самымъ перетворити складъ кабінету, на чолѣ котрого вôнъ, можливо, стане. Такъ перетвореный кабінетъ ледви чи буде мôгъ числити на пôдпертье ліберального сторонництва. Найвызнатнѣйшимъ членамъ кабінету, що мусѣли уступити, обѣцяно, що они займуть высокî становища парляментарнî, а именно Сілядій має стати президентомъ посольскои палаты, а Чакі президентомъ малаты маґнатôвъ. — О скôлько дотеперь звѣстно, то зъ давного кабінету перейдуть до нового: міністеръ справъ внутрѣшныхъ Гієронімі, міністеръ торговлѣ Люкасъ, міністеръ для Хорватіи Іосиповичь и міністеръ гонведôвъ Феєрварі. Теку міністра просвѣты на мѣсце Чакого має обняти президентъ академіи наукъ, професоръ університету бар. Лорандъ Еетвешь, шуринъ австрійского міністра скарбу Плєнера. Теку рôльництва на мѣсце ґр. Бетлєна обôйме, якъ говорять, президентъ палаты послôвъ Банфі, а міністромъ a latere, на мѣсце ґр. Людв. Тісы, котрый уступає за-для лихого здоровля, стане ґр. Юлій Андраши. Очевидно се лишь комбинаціи, котрî може бути и здѣйстнять ся ще нинѣ, коли въ послѣднôй хвили не зайдуть якî трудности.

Пôсля оповѣщеня нинѣшныхъ депешь ситуація змѣнилась и то въ користь ліберального сторонництва. Вчера рано бувъ на авдієнціи у цѣсаря Феєрварі и представивъ, що нинѣ неможливый иншій кабінетъ, тôлько Векерлього, а зновъ Векерлє не зможе довго удержати бôльшости безъ Сілядія. Потôмъ зголосивъ ся до цѣсаря Банфі, котрому поручено було зложити новый кабінетъ, и заявивъ, що не може брати на себе місіи утвореня нового міністерства бо хочь бы та місія и удалась, то вôнъ мôгъ бы зôбрати людей лишь гôршои кваліфікаціи, котрыхъ силы були бы за слабî, щобы перевести церковно-політичнî законы. Банфі вказувавъ на кабінетъ Векерлього, яко єдино можливый, стараючись пересвѣдчити цѣсаря, що Сілядій конечно потрѣбный. О годинѣ шестôй вечеромъ Векерлє одержавъ несподѣвано вôзванье до цѣсарского замку. Конференція тревала дуже довго, а коли Векерлє явивъ ся вечеромъ въ ліберальнôмъ клюбѣ, вычитано зъ єго лиця, що ситуація змѣнила ся въ користь лібералôвъ. Вправдѣ вôнъ не давъ нѣякихъ пояснень, оправдуючись тымъ, що єму ще не вôльно, однакъ запросивъ клюбъ на засѣданье нинѣ передъ полуднемъ, запевнюючи що до того часу кріза кабінету буде цѣлковито полагоджена. Зъ єго слôвъ можна було заключати, що цѣсарь згодивъ ся остаточно, щобы Сілядій обнявъ теку міністра судôвництва. Хвилево въ ліберальнôмъ таборѣ радôсть. Пôвурядово заперечують, мовь бы Кальнокій мѣшавъ ся въ справу и выступавъ противъ Сілядія. — Такî вѣсти принесли нинѣшнî депешѣ. Скôлько имъ можна повѣрити — се покажесь ще нинѣ, бо-жь дуже неимовѣрно звучить, щобы Сілядій за-для котрого проволѣклась кріза и котрого просто не хоче цѣсарь и палата маґнатôвъ, зновъ засѣвъ въ кабінетѣ яко міністеръ судôвництва. А остаточно, сли-бъ навѣть правда була и Сілядій справдѣ мавъ увôйти въ складъ нового кабінету, то се сталось бы такожь не безъ певныхъ условій и застережень. Въ кождôмъ случаю краска лібералізму нового кабінету мусѣла бы трохи померкнути, а зновъ самъ кабінетъ, хочь въ души носивсь бы зъ цивільными вѣнчанями, ледви чи мôгъ бы числити на ихъ переведенье, зваживши, що палата маґнатôвъ остане незмѣнена, бо Векерлє поневолѣ буде зневоленый зречи ся „конституційныхъ ґарантій“ що до именованя новыхъ членôвъ палаты маґнатôвъ. Якъ оно й буде, то все таки смѣло можна сказати, що Векерлє радше побитый, якъ вигязь

НОВИНКИ.

— **Зборы Пôдгôрскои Рады въ Стрыю** вôдбудуть ся въ четверъ дня 14 н. ст. червня въ полудне о 12-ôй годинѣ въ сали Касина руского. Тî зборы — можна надѣяти ся, будуть дуже численнî, — а безпосередно по нихъ вôдбуде ся нарада надъ заснованьемъ руского товариства кредитового. И та друга такъ дуже важна справа для Русинôвъ велить вже напередъ надѣятись великого успѣху, коли зважимо, що взяли єи въ свои руки „стрыйскî патріоты“. Стрыяне вмѣють переводити справы въ дѣло, — а якъ жизненнî тî справы, вже видно хочь бы зъ того, що вже теперь, на саму лишь звѣстку про руске кредитове товариство, вплачено кôлькасотъ зр. на удѣлы. Длятого витаємо новый подвигъ стрыйскихъ Русинôвъ щирымъ словомъ „Щасть Боже“, а до всѣхъ патріотôвъ стрыйскои околицѣ кличемо: Не залишѣть прибути въ четверъ дня 14 н. ст. червня до Стрыя на се „ваше“ велике свято!

— **Засѣданье секціи исторично-фільософічнои наукового товариства им. Шевченка** вôдбуде ся дня 11 н. ст. червня о годинѣ 7-ôй вечеромъ. На порядку дневнôмъ: Матеріялы историчнî.

— **Польска хоруговь на рускôй духовнôй семинаріи.** Przegląd доносить о такôй пригодѣ: „Въ понедѣлокъ дня 3 н. ст. червня въ часѣ приѣзду архикнязя Кароля Людвика приказавъ о. ректоръ рускои семинаріи духовнои вывѣсити мѣжь иншими хоругвами на будынку такожь польску. Питомцѣ семинаріи устроили за се демонстрацію ректорови и въ хвили, коли мавъ всѣдати до повоза, щобы удати ся на дворець на повитанье архикнязя, заступили єму дорогу зъ жаданьемъ, щобы передъ ними вытолкувавъ ся зъ свого поступку. Одержавши вôдповѣдь, що о. ректоръ вôдповѣдає за свою дѣяльнôсть лише передъ Впреосв. митрополитомъ, заспѣвали хоромъ: Jeszcze Polska nie zginęła, ale zginąć musi, вôдтакъ по выѣздѣ о. ректора вдерли ся на пôдъ, зôрвали зъ-вôдтамъ хоруговь польску и подерли єи на кусники приспѣвуючи „Вѣчная память!“ Въ тôй маніфестаціи мало взяти участь около 200 питомцѣвъ. Чи се донесенье мало бы бути правдиве?“

— **Въ читальни въ Павловѣ** вôдбуде ся дня 17 н. ст. червня аматорске представленье. Именно буде выставлена штука: „За сиротою Богъ зъ калитою“ образъ драматичный зъ житя народного зô спѣвами и танцями въ 6-охъ дѣяхъ, Єр. Луцика. Цѣна мѣсць: I. мѣсце 60 кр., II. 30, стояче 10 кр. — Чистый дохôдъ призначеный на запомогу убогои шкôльнои молодежи въ мѣсци.

— **Зъ Перемышля пише намъ д-ръ Кормошь:** Всѣхъ Вп. пп., котрî до мене зголошують ся зъ жаданьемъ, щобы прислати имъ статуты товариства задаткового „Вѣра“ прошу о малу проволоку, бо статутъ остаточно ухваленый Загальными Зборами и зареєстрованый въ судѣ доперва печатає ся, а коли буде готовый, начну єго розсылати. — *Д-ръ Теофіль Кормошь.*

— **Зъ Самбора пишуть намъ:** Мôй братъ тѣтчаный, Григорій Гординскій, купивъ въ маю с. р. кусникъ грунту въ Гордини за 25 зр. Дотычный контрактъ написавъ я за дармо, и пôславъ стороны до нотаря въ Луцѣ, щобы той-же залеґалізувавъ пôдписы. Нотарь въ Луцѣ Артуръ Мадейскій, перечитавши контрактъ, вôдповѣвъ: „kto pisał niech ten legalizuje — a ja nie będę“ и выгнавъ людей зъ канцеляріи. Другого дня мусѣли стороны ѣздити до Самбора, де нотарь Каспарекъ залеґалізувавъ пôдписы. — Черезъ таке самовôльне зъ захланности поступованье выставляє ся стороны на непотрѣбнî кошты и ѣзды и пôдкопує ся довѣріє до ц. к нотарѣвъ яко публичныхъ функціонарѣвъ. — *Д-ръ Корнило Чайкôвскій.*

— **Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“** вважає своимъ милымъ обовязкомъ зложити на сѣмъ мѣсци прилюдну подяку Вп. Землякамъ патріотамъ въ Калуши, що зволили щиро занятись театромъ нашимъ въ часѣ єго пробуваня тамъ и дати персоналови гостинну помôчь. Передовсѣмъ дякує Выдѣлъ Вп. Мих. Губчакови, д-рови Куровцеви, потареви Бачиньскому, сов. о. Петрушевичу и другимъ добродѣямъ, якъ мѣсцевымъ такъ и доохрестнымъ.

— **Часова выстава овець и безрогъ.** Вчера розпочала ся при выставѣ краєвôй часова выстава овець и безрогъ и потреває до 12 н. ст. червня. Въ выданôмъ спеціяльнôмъ катальозѣ тои выставы мѣстять ся такî подробицѣ: Для выставляючихъ призначеныхъ єсть 7 нагородъ въ вôддѣлѣ вôвчарства и 7 нагородъ въ вôддѣлѣ годôвлѣ безрогъ. Вôвчарство розкладає ся на два дѣлы: вôвцѣ тонкововнистî и вôвцѣ мяснî расъ чужихъ и краєвыхъ. Оба вôддѣлы представляють ся дуже скромно. Въ першôмъ вôддѣлѣ єсть лише двохъ выставляючихъ, а то ґр. Ром. Потоцкій и Брон. Скибневскій зъ Баличь коло Медики. Оба разомъ выставили 42 штукъ тонкововнистыхъ овець власного хову вôдъ $1^1/_2$ до 5 лѣтъ. Въ вôддѣлѣ другôмъ єсть 9 выставляючихъ, а то 8 властителѣвъ бôльшои посѣлости и селяне зъ Чорштина, новоторгского повѣта. Загаломъ выставлено въ тôмъ вôддѣлѣ 112 штукъ. Лѣпше представляє ся выстава безрогъ. Тутъ зголосило ся 17 выставляючихъ, зъ тыхъ 2 селянъ, а то: Касіянъ Радковскій, господарь зъ Клебанôвки повѣта збаражского и Іосифъ Разьный зъ Рациборовець пôдъ Краковомъ. Выставлено загаломъ 157 штукъ. Найгарнѣйшî оказы въ вôддѣлѣ вôвчарства выставили ґр. Ром. Потоцкій и бар. Ромашканъ зъ Городенки; въ вôддѣлѣ безрогъ импонують оказы выставленî Бориславскимъ зъ Черновець, хочь зъ огляду на методу, чистоту и систематичнôсть годôвлѣ належить ся першеньство ґр. Станиславовôй Баденьовôй зъ Радехова.

— **На шляху трамваю електричного у Львовѣ** лучають ся заєдно рôзнî пригоды, що можуть спровадити сумнî наслѣдки. Мѣжь иншими лучили ся сими днями два такî случаѣ. Вô второкъ, коли зъ выставы повертавъ одинъ вôзъ трамваєвый наповненый щѣльно людьми, урвавъ ся при возѣ ланцухъ вôдъ гамулця и вôзъ почавъ зъ страшною скоростію гнати вôдъ выставы на долину до школы св. Софіи. Мѣжь ѣдучими повстала паніка. Деякî ризикували, выскакуючи зъ ваґона, а одинъ зъ нихъ (п. Войтовичь, урядникъ выдѣлу краєвого) упавъ такъ нещасливо, що вывихнувъ собѣ руку, подеръ на собѣ одѣнье и покалѣчивъ ся въ кôлькохъ мѣсцяхъ. Иншого ѣдучого выкинувъ вôзъ зъ такою силою, що падаючи, скалѣчивъ ся тяжко въ голову. — Друга нещастна пригода лучила ся передвчера. Симъ разомъ наѣхали два возы на себе. Одинъ зъ нихъ, въ котрôмъ зновъ щось попсувало ся, стоявъ около 10 ои годины вечеромъ на дорозѣ при школѣ св. Софіи, коли нагле наѣхавъ на него зъ цѣлымъ розгономъ

другій вôзъ. Ударъ бувъ такій сильный, що передъ ваґона и дахъ зôгнули ся якъ папêръ, а всê шибы потрêскали. Скло покалêчило кôлькохъ людей. Дêйстне чудо, що не було бôльшого нещастя зъ людьми, тымъ бôльше, если зважить ся, що вôзъ трамваю електричного важить 5600 клґ. — Взагалê нарêкають загально на недбалôсть дирекціи трамваєвои та на лиху будову возôвъ.

— **Архикнязь Альбрехтъ** выêзджае вô второкъ дня 12 н. ст. червня зъ Вêдня въ товариствê шефа ґенерального штабу бар. Бека и численныхъ ґенералôвъ та штабовыхъ офіцирôвъ на двотыжденву подорожь инспекційну по Галичинê Архикнязь приêде до Львова около 20 н. ст. червня, а до Ставиславова вôдъêде 26 с. м.

— **Панталеймонъ Кулêшь**, звêстный нашь писатель, переживаючій теперь въ чернигôвскôй ґубернiи, въ своêмъ селê, выздоровêвъ цêлковито по довшôй недузê, яка его постигла передъ пôвтора рокомъ, коли дôзнавъ сильного нервового потрясеня по пожарê въ его домê Жертвою сего пожару упала его велика бібліотека зъ рêдкими примêрниками не лише друкованыхъ творôвъ, але и многихъ рукописей, котрй Кулêшь збиравъ за цêле свое житье.

— **Обкраденье прокураторіи.** Оногды закравъ ся злодêй до помêщеня прокураторіи на II. поверсê нового судового будынку у Львовê и забравъ зъ бюра 10 зр., сурдутъ возного и 3 медалê. По способê, въ якій злодêй господаривъ, можна вносити, що бувъ добре обзнакомленый зъ льокалемъ прокураторіи.

— **Послêдній паперовй ґульдены.** Въ короткôмъ часê зачнуть паперовй ґульдены постепенно цêлковито зникати зъ обêгу. Вже майже вôдъ двохъ мêся цêвъ не выробля державна монетарня тысъ грошей, а истнуючй ихъ припасы вже вычерпанй. Въ наслêдокъ того будуть вôдъ теперъ центральнй касы державнй выплачувати менший квоты лише срêбными ґульденами и коронами. Именно вже дня 1 липня с. р. стане ся се при выплатê пенсій урядникамъ державнымъ, а за тымъ примêромъ пôйдуть очевидно банки, зелêзницê, фабрики и т. д. Такожь и на Угорщинê зачнуть небавомъ стягати паперовй одноґульденовй грошê а засгупить ихъ срêбло.

— **Дижимости розвязаной рускои семинарiи у Вêдни** продано на ліцитаціи дня 6 н. ст. червня. Цêлый инвентарь оцêнено на 600 зр. и продано его не богато дорожше. Лише бібліотека лишила ся.

— **Вільгельмъ Рошеръ**, славнозвêстный економістъ померъ въ Липску въ 77-ômъ роцê житя, Рошеръ уродивъ ся въ Гановерê, скôнчивъ тамъ ґімназію и записавъ ся на університетъ въ Ґетінґень, де 1840 року габілітувавъ ся. По чотирохъ лêтахъ именовано его звычайнымъ професоромъ липского університету, де выкладавъ до кôнця житя. Его выклады були все громадно вôдвêдуванй. Ромеръ бувъ властивымъ основателемъ историчнои школы економія. Найславнêйшою его працею есть твôръ п. з. System der Volkswirthschaft, въ котрôмъ розвинувъ свои погляды и твôръ Geschichte der Nationalökonomie in Deutschland.

— **Новй бубны для войска.** Зъ Градця доносятъ, що бубны уживанй въ арміи австрійскôй мають бути незадовго змêненй. Они мають буги о шêсть центриметрôвъ низший, а вага ихъ буде зменшена въ наслêдокъ того, що обручê на нихъ будуть тоншй. Фабрика инструментôвъ музикальныхъ въ Градци Штовасера и Сына одержала припорученье выробити кôлька сотъ такихъ бубнôвъ.

— **Міністра Дунаєвского** обкрадено оногды въ Краковê. Д ръ Дунаєвскій мавъ у себе власне гостê, коли якійсь зухвалый злодêй дôставъ ся вôкномъ до задныхъ комнатъ и забравъ зъ нихъ пальто міністра, кôлька срêбныхъ попельниць и троха циґаръ.

— **Щедрй жертвы.** На будову руской церкви въ Дорогоевê, перемыского деканата, жертвувавъ, якъ пише „Вêстникъ перемыскои епархіи“ п. Фел. Собаньскій властитель Волочискъ-Ободôвки, подôльскои ґуберніи, 3000 рублêвъ. — Стефанъ Васькôвъ, вôйтъ въ Букôвци, дочернôмъ селê парохіи Беневы, высочаньского деканата, перемыскои епархіи, жертвувавъ на закупно свêтлого фелона для церкви въ Букôвци 110 зр.

— **Товариство для выробу и торговлê ризъ церковныхъ въ Самборê** одержало таке письмо: „Зъ фелона, котрый Вы менê надôслали я дуже вдоволеный бо и зробленый старанно та вкусно и дêйстно недорогій. Въ коротцê буду просити ще о кôлька фелонôвъ для щоденного ужитку. — Нехай Богъ благословить и допомагае хорошому чоловêколюбивому и такъ Богу угодному Вашому дêлу! Желаю того изъ щирого серця яко священникъ и конс. референтъ для фонда вдôвъ и сирôтъ по священикахъ. — *Теофіль Павликовъ* парохъ при Успеньскôй церкви у Львовê.

— **Послы нêмецки до рады державнои** мають приêхати на выставу львôвску имовêрно 29 н. ст. червня. Маê приêхати около 40 послôвъ а мêжь ними: президентъ палаты Хлюмецкій, ґр. Гогенвартъ кн. Шварценберґъ, послы Русъ, Беръ, Менґеръ, ґр. Сильва-Тарука и ин.

— **Жертвы на будову дому парохіяльного въ Островê Тучапахъ** зложили дальше: Преосвященый епископъ перемыскій суму 300 зр. (триста); Впреосвященый митрополитъ 25 зр., крил. К. Чеховичь 10 зр., крил. М. Подолиньскій 10 зр., крил. М. Туркевичь 5 зр., капітула станиславôвска 10 зр., архипресвитеръ Сêнгалевичь 5 зр., крил. А. Бêлецкій 3 зр., крил. Е. Билиньскій 2 зр., крил. Петрушевичь 1 зр., крил. А. Бачиньскій 1 зр., крил. Павликôвъ 1 зр. (Дальше буде.)

— **Псы въ службê войсковôй.** Въ деякихъ баталіонахъ стрêлцêвъ, що стоять залогою въ Боснê и Герцеговинê суть псы приученй до службы листовои и до выглядуваня раненыхъ. Коли такій песъ дôстане картку зъ рапортомъ, привязану до ремêнного нашийника, бêжить на команду: Meldung vor! до свого вôддêлу, а на приказъ Meldung zu ück! вертае до патролê. Особливо въ ночи вôддають тй псы величезну прислугу, бо не зблудять нêколи зъ дороги. На вôйнê на приказъ Such verwundete! пускають ся за нюхомъ и коли найдуть вояка въ мундурê свого полку, брешуть поки хто не надôйде. Станція Блязуй, де при учують ся псы, числить теперь 56 песячихъ ученикôвъ.

— **Дрôбнй вêсти.** У Львовê померъ пенсіонованый директоръ львôвскои школы реальнои д-ръ Чеслав Родецкій въ 70 ôмъ роцê житя. — Памятникъ Мицкевича въ Краковê буде вôдслоненый дня 28 н. ст. падолиста с. р. — Въ Краковê померла оногды кн. Марк. Чарторыйска, звêстна зъ своеи добродêйности. — Сов. Гавришкевичь, инжинеръ-архитектъ намêстництва, одержавъ вôдъ архикнязя Кароля Людвика за устроенье мешканя для него въ часê гостины у Львовê брилянтовый перстень. — Архикнязь Кароль Людвикъ зложивъ въ президіи намêстництва 500 зр. на убогихъ мêста Львова. — Канцлеръ львôвскои римо-кат. архіепископскои консисторіи д-ръ Іосифъ Веберъ, именованый крилошаниномъ при римо-кат. капітулê львôвскôй. — Рада мêста Черновець рêшила выставити два памятники, именно для помершого передъ кôлькома лêтами посла до рады державнои и професора університету д-ра Томащука и для бувшого бурмістра Цетровича.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелêзницъ державныхъ** оповêщуе: Галицко-угорскій рухъ звязковый. [Рухъ зъ двôрцями будапешгеньскими.] Зъ важностію вôдъ 1 н. ст. липня 1894 увôйде въ житье нова тарифа часть II зшитокъ I. при одночасномъ зниженю дотеперêшнои тарифы часть II. зшитокъ I. зъ дня 1 вересня 1893.

Змêна назвища стациі „Найзатель - Шабоґлікъ. Дотеперêшне назвище стациі „Найзатель Шабоґлікъ“ положеной при шляху зелêзничôмъ-Пільзенъ-Зацъ змêнене зъ днемъ 1 мая 1894 на „Шабоґлікъ“.

Тарифа выимкова для зелêзничихъ предметôвъ поêздовыхъ зъ пôвденно-нêмецкихъ стацій до Сучавы, Предеалю и Верцьоровои. Зъ днемъ 15 н. ст. червня 1894 важнй суть засады тарифовй вôддêлу Ц., серіи I. высше згаданои тарифы выимковои зъ дня 1 лютого 1894 такожь для снêговыхъ, на власныхъ колесахъ êдучихъ плугôвъ. Однако перевôзъ такихъ самоêдучихъ снêговыхъ плугôвъ зависить вôдъ попереднои умовы зъ зарядомъ зелêзничимъ.

Пôвнôчно-нêмецкій рухъ збôжевый зъ Галичиною и Буковиною. Вôдъ 1 серпня 1893 важный дочасовый придатокъ до тарифы для высше згаданого руху, важнои вôдъ 1 н. ст. серпня 1892. тратить зъ днемъ 1 липня 1894 вразъ зъ выдаными до того-жь додатками I. и II. свою силу обовязуючу.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурсы.** Въ мêсточку Любичи повêта равского отвирае ся посада окружного лêкаря зъ платнею 700 зр. Поданя треба вносити до кôнця червня. — Выдêлъ повêтовый въ Городенцê розписуе конкурсъ на посаду окружного лêкаря въ Чернелици зъ платнею 700 зр. и 250 зр. додатку на объêздки. Поданя треба вносити до кôнця червня с. р. — Выдêлъ повêтовый въ Тернополи розписуе конкурсъ на посаду секретаря рады повêтовои зъ платнею 1200 зр. Поданя треба вносити до 15 н. ст. серпня. — Дирекція почтъ оголошуе конкурсъ на посаду експедієнта почтового въ Василькôвцяхъ, повêта гусятиньского, зъ рôчною платнею 560 зр. и въ Терцê, повêта лêського, зъ платнею 640 зр. Подавати ся треба о першу посаду до 15 н. ст. червня, о другу до дня 12 н. ст. червня.

— **Именованя.** Супіентъ ґімназіяльный въ Яслê Флор. Лозиньскій именованый дêйстнымъ учителемъ въ тôй-же ґімназіи.

Телеґрамы „Дêла“

Вêдень 9 червня. Въ перманентнôй комісіи для реформы цивільного права полагоджено вчера вôдъ параґрафу 185 до 236. — Мимо розпорядженя міністерства торгъ збôжевый имовêрно не вôдбудесь.

Будапештъ 9 червня. Зъ нагоды 25-лêтного ювілею коронаціи короля повêвають на будынкахъ хоругви. Депутація, що маê именемъ мêста зложити цêсареви желаня, буде принята въ недêлю, зъ чого заключають, що кріза буде сегодня полагоджена. — Въ ліберальномъ таборê обурени за для того, що цêсарь приймавъ на авдієнціи клерикала ґр. Зічого.

Берлинъ 9 червня. Грецкій наслêдникъ престола прибуде сюды въ вôдвêдины до цêсарского двора.

Римъ 9 червня. Кріза кабінету близько розвязки. Завдяки личнôй интервенціи короля удалось уможливити комбінацію Кріспі, Рудіні Цанарделі.

Петербургъ 9 червня. Царскій указъ поручивъ ґенералъ-адъютантови Черевинови начальный наглядъ надъ царскими мешканями и царскою подорожею. Рôвночасно вôнъ вôдповêдае за безпечнôсть царского житя.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Л. Щу. въ Липі** Нумера выслано, належить ся намъ до кôнця червня 11 зр; „Зеркало“ не выходить, а адреса Flügende Blätter: „Braun & Schneider in München.“

Надêслане.

Адвокатъ Король
въ Жовкви 214 2-3
глядае конціпієнта вôдъ 1 липня с. р.

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ
бувшій асистентъ проф. Вижеркевича
Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10
ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 19—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборê и по найдешевленихъ цêнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дашкоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мêриль, пйоны, сібелê, манометры, и т. п. Устроня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 185

Найчистêйша алькалічна щавова ВОДА жерельна
найлêпшій напитокъ столовый и покрêпляючій
31 (V.)
выпробованый при кашлю, недугахъ горла, нежитê жолудка и мêхура.
Генрикъ Маттоні, Карльсбадъ и Вêдень.

Найлêпшій ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВЙ „ИМПЕРІЯЛЬ“
електрично-стисканй розслêдженй мêскою лябораторією можна купити въ фабрицê
Г. ПЙОНТКОВСКОИ
Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.
1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнê 201 5000 штукъ франко. 6—15

До конкуренціи!
ЙОНАСЪ ШІМЕЛЬ
у Львовê ул. Краковска ч. 1.
Складъ кухонного начиня, рôзного окутя до будôвництва
КОСЫ
и всякій иншій зелêзнй товары. 220 1—10

„БАЛЛАБАНÔВКА“
безъ цукру и безъ анижу
Стара чиста житна горêвка въ наслêдкахъ
лêпша якъ конякъ
поручае
Кароль Баллабанъ
14 **у Львовê.** 21-?

Важне для Пань!
По умêреныхъ цêнахъ на кожду мêру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цêлй сукнê а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ гарантією найточнêйшого выкôнченя. 72 27—?
Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.
ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА
Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Tinct. capsici compos.
(Pain Expellier),
приладжена въ антицê Ріхтера, Прага,
загально звêстне, лагодяче бôль втираньe, можна дôстати по цêнê 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй антицê. При закупнê треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко 4928 правдивй.
Центральна розсылка.
Ріхтера антика п. Зол. Львомъ, Прага.

КОНТОРА ВЫМÊНЫ
ц. к. уприв. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
купуе и продае
ВСЁ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ
по курсê деннôмъ найточнêйшôмъ не вчисляючи нêякои провізіи.
Яко добру и певну льокацію поручае
4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелêзницъ державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй
а всê тй паперы Контора вымêны Банку ипотечного все купуе и продае
по найкористнêйшихъ цêнахъ.
ЗАМÊТКА: Контора вымêны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всêлякй вылъсованй а вже платнй мêсцевй паперы цêнний, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нêякого вôдчисленя, а замêсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.
До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушê купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!
4861 74—104

Вôдъ давна звêстный зъ своеи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлêпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цêсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высêвокъ зъ найлêпш чаêвъ зр. 1·20
кава „Сірiюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50
ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ИВОНИЧЪ
Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне
отвирае сезонъ 20 мая с. р
Въ сêмъ роцê вôддае ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелê боровиновй, 4) важнêйшй прилады до ортопедіи.
Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливй улекшеня.
Заведено фіякры.
Въ часê до 20 червня и по 20 серпня мешканя значно дешевший.
Въ порê вôдъ 20 червня до 20 серпня не признае ся увôльненя вôдъ таксы лêчничои.
Лêкаремъ жерельнымъ есть *д-ръ Кл. Дембицкій.*
Всякй зголошеня полагоджуе
172 10-15 **ДИРЕКЦІЯ.**

Патентованй молотêльнê
перевозовй до чищеня, звыжь 100 кôпъ денно молотять, патентованй молотêльнê зъ кератами и такй-жь ручного руху, патентованй млынки вêяльнй тріеры новй шкотекй. плуги райольскй, та всê иншій машины рôльничй старанно выкôначенй якъ такожь зелêзнй части литй до самостôйного выкôнченя рôзныхъ машинъ та до рôзныхъ цêлей будôвничихъ, пôдклады рушты, дверцê до печей, манльохи, доставляе дешево:
Фабрика машинъ и вôдливальня зелêза
І. ВИХЕРА
у Львовê ул. Городецка ч. 47.
Всякй репарацiи машинъ и частей машинъ выготовлюе старанно и дешево. 217 1—6

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Краковѣ въ р. 1891

ВЫСОВА

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

повѣтъ **Горлицѣ**, стація зелѣзн. **Грибôвъ** або **Горлицѣ**.

Заведенье жерельно-купелеве и жентичне

Жерела щавы алькалічно-солонои 6 головныхъ жерелъ.

1) **Жерело Рудольфа**, щава алькалічно-зелѣзиста. — 2) **Жерело солоне**, щава солоно бромово йодово-зелѣзиста. — 3) **Жерело Брониславa**, сильна щава алькалічно-зелѣзиста. — 4) **Жерело Ваиды**, слабша щава зелѣзиста. — 5) **Жерело Іосифа**, щава алькалічна нагороджена на выставѣ природничо-лѣкарскôй великимъ медалемъ заслуги, звана такожь польскимъ Ґісгіблеромъ. — 6) **Жерело Ольги** зближене складомъ до солоного.

Заведенье мае 100 комнатъ, дешевыхъ, почта въ мѣсци, двѣ реставраціи, музика, прогульки въ прегарнй сусѣднй охрестности, склепы зъ віктуалами. — Лѣкарь заведеня **Д-ръ Володиславъ Ярошь.**

Воды можна купити въ Галичинѣ у всѣхъ аптикахъ и першорядныхъ складахъ водъ мінеральныхъ у Львовѣ въ складѣ водъ Ґольдбавма, Мендроховича, въ аптицѣ Склепиньского, Р. Вайнреба. 203 2—6

Близшихъ пояснень удѣляе Зарядъ даромъ и оплатно.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Ираковѣ въ р. 1891.

ПЕРША

ПРАВДИВО-РУСКА

РОБÔТНЯ

выробôвъ церковныхъ

зô срѣбла, бронзу, цины, мѣды и иншихъ металѣвъ.

Цѣны низшй якъ за границею.

За тревале золоченье и посрѣблюванье ручить ся.

Зъ поважаньемъ

В. Усценьскій и В. Скнуржіль

20) 4—4 **Львôвъ, улиця Галицка ч. 15.**

М. БАЛЯСЪ

у ЛЬВОВѢ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручае обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНЙ зъ великою выгодою и комфортомъ, пригôднй на товарискй зборы и для тѣснѣйшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимнй и горячй. Кухня здорова и смачна у власнôмъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичнй. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** зъ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 Цѣны умѣреннй. 2—11

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

23-52 **Поясненя безплатно.** 1

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто $4^3/_4$ клґ. оплаченй до кождои стаціи почтовои въ краю.

Цейльонъ грубозернис.	зр.	10·80
„ середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9 60
Ґватемаля	„	9 20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Збôрка маева зъ року 1893.

½ клґ. Конґо	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „	„	2·80
„ „ Мелянжь de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Мелянжь de Moscou безъ коробокъ	„	3 80
„ „ Имперіяль	„	5 —
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1 50

поручае 15 20—22

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на **недуги шкôрянй**, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. **Берґера мыло смоляне** мае 40% **смолы деревнои** и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для **охороны передъ фальшованьемъ** треба жадати выразно **Бергера мыла смоляного** и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнй и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ** и таке-жь **мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве** на червенôсть лиця; **мыло веснянкове** дуже успѣшне; **мыло танинове** противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; **мыло до зубôвъ**, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати **мыла Берґера**, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А. Лазовского, К. Миколяша, З. Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого. Дальше у всѣхъ аптикахъ въ **Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ** и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 10—24

КАРПАТСКЙ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдивй — Правдивй

тôлько зъ такимъ охороннымъ знакомъ.

КАРПАТСКА КОСА есть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплюе ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняе.

Тй косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблистои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягае въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости е дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, **одна въ одну е гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.**

Вôстре заосмотрене **острымъ** наклепкомъ, що вôдъ кôнця до кôнця е **однаково тонкій** вôдъ кôнця до кôнця **однаково широкій.** Люде, котрй на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса е всюды **однаково тверда и гнучка.**

Клепати косу досыть разъ на пару днѣвъ, вôстре притуплюе ся такъ помалу и такъ незначно, що разъ его поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100**, а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краева чи заграничнa коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскае на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ, якй по части выкидае не за косу, а за кавалокъ бляхи.

Карпатскй косы Мінцера можна **такожь точити**, такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наостренй и бляху перетнуть, а не выщерблять ся. Де косять на выпередки, тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого е наша коса.

Всякому, хто въ насъ купуе, мы ручимо вже за те, що всѣ нашй косы, одна въ одну, е такй, якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжнй косы, такй, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаесь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштуе	1·—	1·05	1·10	1 20	1·30	1·40	1·50	1 60	1·75	1·90	зр а в.
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр, за молотокъ 1 зр.

Косы посылаемо **заразъ вôдворотною почтою**, але тôлько за **готовй грошѣ**, або за **послѣплатою** (Nachnahme.) Почту оплачуемо самй, числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуемо самй.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣе.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюемо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена. 190 4—14

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВÔВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ъ. 6.

поручае свôй вайбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 14—50

ДО АМЕРИКИ

за 7—8 днѣвъ.

КАНАДА

и Сполученй Державы.

Білеты на скорй пароходы лініи Кунардъ замѣсть 80

лише 40 зр.

Близшй поясненя и проспектъ даромъ у одиноко концес. ґенеральныхъ заступникôвъ

Б. Карльсберґъ и С-ка

Роттердамъ, Maaskade 20.

Кождый мужчина одержить вôдъ канадійского правительства 250 прускихъ морґôвъ вôльнои землѣ 1775—5

Заступникôвъ всюды глядае ся.

„LE GRIFFON"
PRAWDZIWY FRANCUSKI PAPIER
ZWAŻAĆ NA MARKĘ
MARQUE DÉPOSÉE
NAJLEPSZY
NAJPOSZUKAŃSZY
NAJBARDZIEJ SŁUŻĄCY ZDROWIU
„CYGARETOWY PAPIER"
STRZEŻ SIĘ PRZED WSZELKIMI NAŚLADOWANIAMI.
4875 36—52

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3 50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1 90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2 50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 65—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 120. Львôвъ, Понедѣлокъ 30 мая (11 червня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплата и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Сегорôчна сесія рады державнои.

II.

Рускій клюбъ посольскій въ радѣ державнôй, завязавшій ся по выборахъ въ 1891 роцѣ, складавъ ся, якъ мы вже тогдѣ зазначили, зъ рôзнородныхъ елементôвъ не тôлько що-до політичныхъ, але навѣть и що-до національныхъ поглядôвъ. Властивыми народовцями „чистои крови“ були тôлько послы Романчукъ, Барвѣньскій и Телишевскій; Брылиньскій а такожь и Мандичевскій належали радше до старорускои партіи, до котрои зближеный и Охримовичь, противно Пôдляшецкій перехилявъ ся бôльше до поглядôвъ народовскихъ. Коли-жь по смерти Брылиньского на его мѣсце наставъ Вахнянинъ, число властивыхъ народовцѣвъ збôльшило ся до чотирохъ.

Помимо дôзнаного заводу при выборахъ рускій клюбъ ставувъ зразу на становищи прихильно-выжидаючôмъ супротивъ правительства (а черезъ те очевидно и супротивъ верховодячого сторонництва польского). Однакожь вже въ осени 1892 року, пôсля звѣстнои депутаціи рускихъ послôвъ и „Народнои Рады“ до намѣстника, за котрою слѣдувала и острѣйша промова Романчука въ соймѣ, рускій клюбъ ставъ бôльше рѣшучо выступати: поставивъ двѣ интерпеляціи до правительства, въ справѣ еміґраціи до Россіи и въ справѣ рескрипту противъ руского духовеньства, а въ ґенеральнôй дебатѣ буджетовôй якъ и въ дебатѣ надъ фондомъ диспозиційнымъ зазначивъ выразно незадоволенье Русинôвъ. Небавкомъ потôмъ загальный збôръ „Народнои Рады“ вôзвавъ рускихъ послôвъ, щобы не вагались перейти навѣть до опозиціи. Вôдповѣдно тому зазывови рускій клюбъ вже въ початкахъ 1893 р., по оголошеню правительственнои проґрамы, забезпечаючои упривилеґіованымъ народамъ станъ ихъ посѣданя, а усуваючои на бôкъ права народôвъ покривдженыхъ, зôйшовъ зъ давнѣйшого свого становища прихильно-выжидаючого а приймивъ ся за політику вôльнои руки Въ тôмъ часѣ Романчукъ поставивъ внесенье на часткову реформу выборчу въ Галичинѣ, а Барвѣньскій домагавъ ся постепенного заложеня університету руского у Львовѣ.

Тымчасомъ система супротивъ Русинôвъ не змѣняла ся, що-разъ прибувало фактôвъ для насъ некористныхъ, и що-разъ бôльше виднѣ були змаганя рѣшаючихъ въ краю чинникôвъ, щобы політикою народовцѣвъ, по зôрваню ихъ зъ москвофілами и старо-Русинами, цѣлкомъ пôсля своеи волѣ управляти. Надôйшла отже для Русинôвъ-народовцѣвъ крайна пора супротивъ тои системы и тыхъ змагань заняти становище вôдпорне и зъ всякихъ звязій та вплывôвъ зовсѣмъ высвободити ся. Настанье иншого, коаліційного, міністерства не могло тому спиняти, бо анѣ способъ его утвореня, анѣ складъ анѣ вкôнци проґрама не давали Русинамъ нѣякои поруки на змѣну системы. Рôвночасно творила ся коаліція славяньска, до котрои приступили и найумѣркованѣйшѣ елементы а котра и своею идеею и своими цѣлями мусѣла бути симпатична для Русинôвъ. Се нова принука для руского клюбу.

Рускій клюбъ радивъ и радивъ, та не мôгъ рѣшити ся. Не було, якъ се у него неразъ трафляло ся, всѣхъ членôвъ зôбраныхъ. Однакъ опозиційне выступленье его противъ выимковыхъ заряджень въ Чехахъ взбудило а бесѣда Романчука при провізоріи буджетовôй вскрѣпила припущенье, що вôнъ таки готовъ прилучити ся до славяньскои коаліціи, котра ажь тымъ прилученьемъ довершила бы ся, и польске „коло“ постановило вкôнци навязати зъ нимъ переговоры, щобы до сего не допустити. Тутъ була для клюбу пора рѣшити ся: або приступити до славяньскои коаліціи або, сли вже мавъ пустити ся на дорогу опортунізму, пробовати для Русинôвъ здобути такѣ користи, котрѣ бы его самостôйнôйный розвôй хочь трохи забезпечували, н. пр. по крайнôй мѣрѣ безпосереднѣ выборы, котрыхъ заведенье залежить именно вôдъ Полякôвъ. Рускій клюбъ не выбравъ жаднои зъ тыхъ дорôгъ; акція Вахнянина, пôднята въ краю въ початкахъ сего року, довела до чисто теоретичного зазначеня прихильности польскихъ політикôвъ для розвою Русинôвъ, не маючои нѣякого практичного значѣня. Шкода, що Романчукъ, яко голова клюбу, вже тогды не станувъ цѣлкомъ рѣшучо противъ такого способу веденя політики: вôнъ очевидно намагавъ ся всѣми силами, щобы не допустити до розрыву въ клюбѣ та щобы політику клюбу удержати въ згодѣ зъ загальною опініею Русинôвъ взагалѣ а народовцѣвъ спеціяльно.

Промова Вахнянина въ вôдповѣдь молодоческому послови Аймови а вôдтакъ его бесѣда въ ґенеральнôй дебатѣ буджетовôй показали неможливôсть одного и другого. Бôльшôсть послôвъ руского клюбу, въ котрôй знаходили ся люде звязанѣ ще зъ давна зъ правительствомъ, вскочила фактично въ коаліцію правительственну и тымъ зробила навѣть бôльше, нѣжь само правительство и „коло“ польске зразу припускали. Романчукъ и Телишевскій, держачи ся консеквентно напряму, вказуваного ще вôдъ другои половины 1892 року загаломъ Русинôвъ-народовцѣвъ, а въ котрôмъ напрямѣ и рускій клюбъ вôдъ того часу зачавъ бувъ поступати, зôрвали зъ клюбомъ. Теперѣшный клюбъ рускій представляе ще сумнѣйшій образъ, якъ рускій клюбъ въ рр. 1873—1879. Сей, улягаючи зовсѣмъ правительству, стоявъ бодай въ опозиціи супротивъ Полякôвъ; нинѣшный клюбъ не стоить независимо нѣ противъ однои нѣ противъ другои стороны. Мы, яко Русины-народовцѣ, можемо тôлько задоволенѣ бути зъ того, що два такѣ вызначнѣ народовцѣ, якъ Романчукъ и Телишевскій, не належать до того клюбу, та що загалъ народовцѣвъ на загальныхъ зборахъ Народнои Рады заявивъ ся противъ політики клюбу; не буде мôгъ отже на Русинôвъ народовцѣвъ впасти докôръ, що они, добивши ся до верховодства въ рускôй репрезентаціи парляментарнôй, насупротивъ своихъ попередныхъ традицій и своихъ принципôвъ, котрѣ вже-жь не кôньчать ся на однôй національнôй самостôйности Русинôвъ, не зберегли достоиньства великого але кривдженого народу. А затрачуваня достоиньства народного не вынагородять тотѣ здобутки, якихъ рускій клюбъ надѣе ся и на якѣ указують декотрѣ его члены.

Новый рускій клюбъ анѣ разу не поваживъ ся, хоть-бы лише самымъ голосованьемъ, заняти инше становище, нѣжь якого хотѣло правительство та правительственна коаліція зъ польскимъ „коломъ“, навѣть въ такихъ справахъ, котрѣ для правительства не могли мати такъ великого значѣня. Що найбôльше здобувавъ ся на опущенье салѣ передъ голосованьемъ. Такъ було въ справѣ свободы посольскихъ бесѣдъ, въ справѣ знесеня стемпля ґазетного и реформы прасôвои, въ справѣ стрѣляня жандармôвъ на робôтникôвъ въ Остравѣ, въ справѣ валютовôй; въ сихъ двохъ справахъ п. Вахнянинъ, а въ першôй зъ нихъ ще й п. Охримовичь голосували зъ правительственною коаліціею, иншѣ усунули ся Взагалѣ найдальше въ напрямѣ правительственно-польскôмъ иде п. Вахнянинъ, вôдтакъ п. Охримовичь; сѣ два послы вразъ зъ п. Барвѣньскимъ стоять и за формальнымъ приступленьемъ до правительственнои коаліціи, однакожь боять ся въ такôмъ случаю выступленя зъ клюбу п. Пôдляшецкого. П. Мандичевскій по Великодныхъ святахъ зовсѣмъ не появивъ ся у Вѣдни, и взагалѣ рускій клюбъ за остатныхъ шѣсть недѣль тôлько разъ зôйшовъ ся на засѣданье Промавляли при буджетѣ зъ рускихъ послôвъ лише по разови Вахнянинъ и Барвѣньскій; бесѣда Барвѣньского при буджетѣ шкôльнôмъ показуе досыть значну рôзницю вôдъ его бесѣдъ въ р. 1893, въ котрыхъ вôнъ выступавъ бôльше рѣшучо. Шкода, що пп. Романчукъ и Телишевскій не промовили анѣ разу; въ дописяхъ нашихъ зъ Вѣдня поданѣ були причины того, але мы сподѣваемо ся напевно, що они за те на будуче стануть часто и рѣшучо высказувати не тôлько потребы але й кривды Русинôвъ и представлять вѣрно цѣле положенье руского народу.

Рѣшуче але поважне а не загонисте выступуванье народнои репрезентаціи не тôлько вôдповѣдае чести и достоинству народу, не тôлько додае поваги репрезентаціи, оно и може остаточно бôльше користи принести якъ вôдданье себе до розпорядимости такому чиннику, котрый не давъ доказôвъ, що хоче и може увзгляднити потребы того народу Правительство, о котрôмъ п. Вахнянинъ заявлявъ, що его словамъ мусить вѣрити, высказало кôлька разôвъ, що оно, мимо опозиційного становища ческихъ и хорватскихъ послôвъ, буде заспокоювати дѣйстнѣ потребы ихъ народôвъ. Теперѣшному-жь рускому клюбови польске „коло“ устами презеса Залеского на залицяня п. Вахнянина вôдповѣло, що оно буде супротивъ Русинôвъ поступати такъ само, якъ доси, та й не увзгляднило бажаня клюбу, щобы одного члена его выбрати до неустаючои комісіи для реформы процедуры цивільнои. А правительство навѣть о знатнѣйшихъ користяхъ для буковиньскихъ Русинôвъ не думае, хочь тутъ мае зовсѣмъ вôльну руку и за буковиньскими Русинами стоять тамошнѣ Нѣмцѣ та й Вôрмено-Поляки, — бо вѣсть о утвореню рускои православнои епархіи въ Буковинѣ показуе ся неправдивою Мы припускаемо впрочôмъ, що и галицкимъ Русинамъ де-що буде дане, бо правительство пôдъ напоромъ загального незадоволеня руского народу мусить старати ся ратувати ситуацію тыхъ, що до него зблизили ся; але сѣ користи будуть дорого окупленѣ, они будуть дрôбнѣ, а будуть вызыскуватись на фікцію, що будь то руска справа вже полагоджена...

Въ справѣ заснованя руского товариства задаткового въ Стрыю

выдавъ провізоричный комітетъ таку вôдозву до жителѣвъ стрыйского Пôдгôря:

Давно доказаною и неоспоримою правдою есть, що въ розвитку економічнôмъ лежить одно зъ головныхъ условій поступу народу и его національнои будучности.

Правда тая особливо важна для насъ Русинôвъ, у котрыхъ на поли економічнôмъ здѣлано такъ мало!

Хотячи на тôй многоважнôй нивѣ нашого розвитку поступити дальше о одинъ крокъ и запобѣгти пекучôй и у насъ зъ-давна вже вôдчуванôй потребѣ, порѣшили Русины стрыйскѣ заснувати въ Стрыю: Руске Товариство задаткове, оперте на постановахъ закона зъ 9 цвѣтня 1873 р. зъ ограниченою порукою. Заснованье того товариства мае головно двояку цѣль: по-перше достарчити рускому населеню легкого и дешевого кредиту и тымъ способомъ зарадити пекучôй потребѣ, въ якôй пôдъ тымъ взглядомъ находять ся нинѣ руске селяньство, мѣщаньство и ремѣсництво нашого мѣста и повѣта — по-друге зыски, якѣ кожде порядно ведене Товариство задаткове мати мусить, зберегти для Русинôвъ, на рускѣ цѣли, и тымъ способомъ причинитись до збôльшеня народного майна.

Щобы улекшити кождому приступленье до товариства, постановлено удѣлъ можливо найнизшій, бо выносить вôнъ лише 20 [двацять] зр. а. в. — а для улекшеня кредиту мѣстить проектованый статутъ постанову, що до высоты вплаченого удѣлу може кождый членъ одержати позичку безъ окремои обезпеки т. е. безъ ручителѣвъ. Загалъ Русинôвъ мѣста Стрыя приймивъ гадку заснованя руского Товариства задаткового дуже щиро и занявъ ся нею дуже горячо, выбравши пôдписаный комітетъ и поручивши ему ввести товариство въ житье.

Додати належить, що многѣ зъ мѣсцевыхъ Русинôвъ особливо зъ-помѣжь пп. мѣщанъ и ремѣсникôвъ субскрибували вже удѣлы, а многѣ зложили ихъ навѣть зъ горы готôвкою.

Щобы однакъ намѣрене дѣло могло вôйти въ житье и успѣшно розвинутись, потреба доконче, щобы всѣ Русины не лишь стрыйского повѣту, але всего стрыйского Пôдгôря живо нимъ заинтересувались и численно поступили въ члены товариства такъ, щобы оно стало осередкомъ економічнои помочи цѣлои рускои Стрыйщины Зъ тои причины конечна е рѣчь, щобы вступили въ члены всѣ громады и всѣ братства церковнѣ кождого села, котрымъ легко зложити одинъ а въ богатшихъ селахъ и бôльше удѣлôвъ, а дальше покликуемось до поодинокихъ Русинôвъ нашои Стрыйщины и просимо ихъ въ имя загального народного добра, въ имя добре зрозумѣлого нашого загального интересу — вступати численно въ члены сего товариства и розвинути въ его користь якъ найширшу горячу акцію.

Нехай на тôмъ поли покажесь наглядно наша солідарнôсть, нехай покажесь нашь патріотизмъ!

Щобы порозумѣтись зъ Русинами цѣлои Стрыйщины взглядомъ остаточного введеня въ житье товариства и щобы обчислитись зъ нашими силами, комітетъ порѣшивъ запросити всѣхъ Землякôвъ, котрѣ хотѣли бы до товариства приступити, на день 14 н. ст. червня 1894 т. е. на четверъ передъ Сошествіемъ св. Духа до Стрыя на нараду, котра вôдбудесь о год. 12 въ полудне въ сали Руского Касина въ новôй реальности Рускои Бурсы при улици Гоша, — маючи повну надѣю, що они зволять и самѣ вступити въ члены проектованого товариства и своихъ знакомыхъ до вступленя заохотити.

При тôй нагодѣ буде можна субскрибувати удѣлы, або складати ихъ готôвкою.

На выпадокъ перешкоды просимо повѣдомити насъ письменно: чи и кôлько удѣлôвъ хто намѣряе взяти.

Надѣемось, що нѣхто зъ Русинôвъ нашои Стрыйщины не вôдкажесь вôдъ участи въ тôмъ многоважнôмъ дѣлѣ и що спôльными силами удасть ся намъ здвигнути економічну институцію, котра богато добра принесе рускому населеню стрыйского Пôдгôря, а тымъ самымъ и загальнôй нашôй справѣ.

Комітетъ провізоричный.

Д-ръ Евгеній Олесницкій предсѣд. *Иванъ Вахнянинъ* секретарь. *О. Олекса Бобикевичь, Якôвъ Бойкевичь, Теодоръ Бородайкевичь, Тома Красѣньскій, Иванъ Пелчиньскій, Василь Пиць, Исидоръ Рудницкій, Иванъ Скислевичь, о. Юліянъ Федусевичь.*

Кріза угорского кабінету.

Остаточно по довгихъ переговорахъ кріза угорского кабінету полагоджена и, якъ звѣщають, зъ бôльшою користію для ліберального сторонництва, нѣжь можна було надѣятись Въ тôй справѣ телеґрафують зъ Будапешту:

Въ суботу вôдбула ся нарада ліберального (правительственного) сторонництва, въ котрôй взяло участь около 160 послôвъ. Зборы вôдкрывъ провôдникъ сторонництва бар. Подманіцкій повѣдомленьемъ, що посолъ Даваній мае зложити заяву. Отся заява пôднесла, що ухвалу ліберального клюбу зъ дня 2 с. м. зле зрозумѣли якъ угорскѣ, такъ заграничнѣ дневники. „Нѣчо иншого — говоривъ Даранiй — не бажали мы згаданою ухвалою зазначити, якъ то, що обстаемо при давныхъ своихъ засадахъ, що высказуемо цѣлковите довѣре уступаючому правительству, а особливо президентови міністрôвъ. Наша ухвала не була звернена противъ будучого, дотеперь ще не истнуючого правительства — а лишь мы застереглись, що будемо домагати ся такожь вôдъ него переведеня головныхъ нашихъ постулятôвъ. Тожь тымъ менше можна було въ нашôй ухвалѣ добачувати мысль нарушаня въ якій-небудь способъ права, яке мае корона при твореню кабінету. Мы такого намѣру не мали и нема нѣкого въ цѣлôмъ сторонництвѣ, хто хотѣвъ бы або нарушити, або не шанувавъ того незапереченого права монарха и хто не бувъ бы готовый выступити кождои хвилѣ въ оборонѣ правъ и поваги короны. Отсе та заява, котру яко правдиву постанову сторонництва, я уважавъ за свôй горожаньскій обовязокъ ясно сформулувати. Прошу, щобы нинѣшнѣ зборы приймили ту заяву до вѣдомости“. Коли по сали рознеслись оклики одобреня, поручено президіи подати повысшу заяву до прилюднои вѣдомости, яко заяву сторонництва. На тôмъ закôнчено нарады, а слѣдомъ за тымъ о годинѣ 1-ôй въ полудне Векерле удавъ ся до цѣсаря.

Авдіенція закôнчила ся формальнымъ именованьемъ Векерього президентомъ нового кабінету, а въ его складъ увôйшовъ и Сілядій, яко міністеръ судôвництва. Цѣлый кабінетъ майже утвореный, зъ выимкою теки міністра рôльництва, котрои не приймивъ бар. Банфі, бажаючи дальше остати президентомъ сойму. Сей портфель обôйме имовѣрно Каролій. Такъ отже кромѣ ґр. Людв. Тісы, ґр. Альб. Чакого и ґр. Андрѣя Бетлена всѣ давнѣ міністры лишились на своихъ становищахъ. На мѣсце Тісы мае увôйти ґр. Юлій Андраши, на мѣсце Чакого бар. Еетвешь.

Остаточна ліста кабінету представляесь: президентъ міністрôвъ и міністеръ скарбу д-ръ Векерле, судôвництва Сілядій, справъ внутрѣшныхъ Гієронімі, торговлѣ Люкасъ, вѣроиспо-

вѣданя и просвѣты Еетвешь, краєвои обороны Феєрварі, міністеръ a latere Андраши, міністеръ для Хорватіи Іосиповичь, а тека міністра рôльництва ще дотеперь не обсаджена.

Скоро новый кабінетъ представить ся соймови, перша єго задача буде, приготовити новî нарады о цивільныхъ вѣнчаняхъ въ палатѣ маґнатôвъ, що здаєсь наступить вже зъ кôнцемъ сего тыждня.

Въ тôй справѣ однî твердять, що правительство має ґарантію перевести законъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ, другî говорять, що правительство має меншî шансы о стôлько, о скôлько не посвятило особы Сілядія опозиціи палаты маґнатôвъ, зновъ иншî догадують ся, що кабінетъ, въ лонѣ котрого находить ся Сілядій, означує лишь провізорію, котра скôнчить ся разомъ зъ полагодженьемъ церковно-політичныхъ предложень.

Дальшî депешѣ зъ Будапешту звучать:

Зъ найлѣпше поинформованыхъ кругôвъ запевнюють, що Сілядій завдячує щасливый зворотъ вôдважнôй щирости и горячому пôдпертю Феєрварого у цѣсаря. По послѣднôй бо нарадѣ міністеріяльнôй, Феєрварі явивъ ся въ замку въ Будѣ и промовивъ до цѣсаря: „Найяснѣйшій Пане, хотяй наражуюсь на небечечнôсть утратити цѣсарску ласку, мушу отверто высказати, що лежить менѣ на серци. Ото, Найяснѣйшій Пане, сли корона выречесь Сілядія, позбуде ся своєи найлѣпшои и найпевнѣйшои пôдпоры, бо нема въ Угорщинѣ бôльше горячого и запаленого прихильника угоды, якъ Сілядій. Бо хто-жь має стôлько вѣдомостей и вымовы и хто-жь володѣє бôльше пересвѣдчуючою льоґікою? А корона вже въ найблизшôмъ часѣ буде потребувати мужа, загартованого якъ вôнъ противъ радикальныхъ струй. Вôддалювати Сілядія, значить, вôддалити найлѣпшого провôдника въ рѣшаючôй хвили боротьбы. Вôддалити єго, значить то само, що выкинути пушки зъ арміи за-для того, що они своимъ гукомъ выкликують гамôръ“.

Цѣсарь выслухавъ горячихъ слôвъ Феєрварого зъ великою увагою и вôдповѣвъ: Ліберальне сторонництво начеркнуло менѣ дорогу, вымагаючи, щобы я йшовъ по нѣй, бажало обмежити мене въ довершуваню моихъ правъ. Чей же того не стерпѣти.

На се вôдозвавъ ся Феєрварі: Найяснѣйшій Пане, се-жь неможливо, щобы Вы, Найяснѣйшій Пане, годились на поглядъ, высказаный неприятелями лібералізму. Ліберальне сторонництво готове свою постанову, рѣшену минувшои недѣлѣ, публично оправдати передъ цѣлымъ краємъ.

Цѣсарь вôдповѣвъ усмѣхаючись: О тôмъ можна бы много говорити.

По сѣй розмовѣ Феєрварі удавъ ся до Векерлього и такъ наступила послѣдна конференція ліберального сторонництва, а єи наслѣдкомъ була розвязка крізы.

Вчера рано пробувъ Векерле у цѣсаря двѣ годины и предложивъ повну лісту міністрôвъ, котру цѣсарь затвердивъ. Заразъ повѣдомлено кождого зъ затвердженыхъ. Въ клюбѣ ліберальнôмъ повитано новыхъ міністрôвъ великими оваціями. Кабінетъ має вô второкъ представитись обомъ палатамъ.

Що-до церковно-політичныхъ предложень, то обѣ палаты мають ихъ полагодити въ найкоротшôмъ часѣ, а надто до кôнця сѣчня мають бути полагодженî такожь и иншî справы, якъ ось россійскій договôръ торговельный, предложеня валютовî и т. д

Однакъ чи намѣръ полагодити тî всѣ справы прийде легко до цѣли, про се можна сумнѣватись, зваживши, що опозиція готовить ся до завзятои борбы. Та опозиція въ палатѣ маґнатôвъ розвиває що разъ живѣйшу аґітацію противъ цивільныхъ вѣнчань. Отже перспектива на успѣхъ нового кабінету ще дуже далека.

Вôдносины болгарскî.

Въ Болгаріи, якъ доносять, наставъ повный спокôй. Нове коаліційне міністерство зачало правити, и Стамбуловъ зъ своими сторонниками перейшовъ до опозиціи. Стамбуловъ заповѣвъ въ своѣмъ орґанѣ „Свобода“, що супротивъ князя задержує повну льояльнôсть, але заразомъ стає на чолѣ опозиціи противъ нового правительства. Заки та опозиція прибере бôльше выразный видъ, презесъ нового кабінету Стоиловъ старає ся настроити публичну опінію прихильно для себе, а устроюючи депутаціи зъ заявленями преданности и льояльности пересвѣдчує князя, що новый кабінетъ має опору въ народѣ и вôдповѣдає єго интенціямъ. Оногды явились у князя члены синоду пôдъ проводомъ митрополита Григорія зъ Рущука и заявили князеви признанье за таку дбалôсть о добро народу болгарского. Синодъ стоявъ въ опозиціи противъ Стамбулова, и тымъ самымъ противъ князя, тожь повысшу подѣю уважають загально дуже важною, котра доказує велику спосôбнôсть дипльоматичну Стоилова.

Яка властиво була причина димісіи Стамбулова — сего не можна знати, хиба, що, якъ заповѣдає „Свобода“, Стамбуловъ самъ представить тî причины, — розумѣє ся, выкличе спростованя зô стороны правительственнои. Тогдѣ буде можна выробити собѣ повный образъ внутрѣшныхъ вôдносинъ болгарскихъ, а теперь треба обмежитись на приватныхъ вѣстяхъ. И такъ одинъ Болгаринъ, що кôнчивъ студіи на львôвскôмъ університетѣ, представляє справу димісіи Стамбулова въ сей спосôбъ:

Стамбуловъ безперестанно мусѣвъ боротись зъ заговорами; не було мѣсяця, щобы не выкрывъ змовы на независимôсть краю або на житье князя, або вкôнци на житье власне або котрого міністра. По заговорѣ Паніцы наступило убійство болгарского посла въ Стамбулѣ, вôдтакъ убійство міністра Белчева, опôсля оружный рухъ еміґрантôвъ, котрî выѣхали зъ Одесы и высѣли въ Бурґасѣ, а ледви зъ тымъ упорано ся, вже треба було вязнити численныхъ заговôрникôвъ, котрî въ наддунайскихъ мѣстахъ громадили бомбы динамітнî, вкôнци выкрыто заговôръ братôвъ Ивановыхъ. Та кожда справа що-разъ бôльше пересвѣдчала Стамбувало. що цѣла та основа, на котрôй стоить, єсть пôдмінована, що отже треба, поминувши приписы адміністраційнî и судовî, добрî на часы нормальнî, дѣлати скоро и остро якъ на вôйнѣ. Помалу ставъ Стамбуловъ въ тôмъ напрямѣ дуже одностороннымъ. Єго явный умъ, коли розходилось о справы заграничнî, бувъ замраченый надзвычайною пôдозрѣностію въ квестіяхъ внутрѣшныхъ. Побачивши найлекшу опозицію, вже готовъ бувъ перечувати въ тôмъ заговôръ уложеный за границями краю. Зъ часомъ не стало заговôрникôвъ, насыланыхъ панславистами, а цанковисты перемѣнили ся въ звычайну опозицію, узнаючу князя Фердинанда и истнуючій станъ рѣчи, але Стамбуловъ вже не мôгъ змѣнити ся. Для него не той префектъ бувъ добрый, що поступавъ згôдно зъ законами, але той, що безнастанно переводивъ ревізіи и вязнивъ. Уряды стали ся на-скрôзь поліцейскими, а нарôдъ бачивъ, що вôдносины не оправдують такои системы. Такъ зачало ся невдоволенье, а мѣжь властею и суспôльностію отворила ся пропасть, котра ширшала. Тî оба чинники, такъ згôднî въ першихъ рокахъ правлѣня Стамбулова, перестали розумѣти ся. Знатнî горожане щиро вôдданî князеви, навѣть приятелѣ Стамбулова, якъ Начовичь, усунули ся вôдъ справъ и перестали заходити до княжои палаты. Стамбуловъ и въ тôмъ бачивъ заговоръ! Здавивъ прасу опозиційну, не лишь орґаны ліберальнî (Радославова), але и консервативнî; ставъ ся що-разъ явнѣйше пôдозрѣнымъ деспотомъ. Традиціи міністерскои не мôгъ Стамбуловъ мати въ Болгаріи; нѣякій старый механізмъ правительственный не управильнявъ єго дѣланя, не примушувавъ єго придержуватись якихсь формъ, отже вôнъ руководивъ ся власною волею и фантазією. Самоволя адміністраціи выкликувала що-разъ бôльше невдоволенье населеня; се невдоволенье заявляло ся выразною нетерпеливостію, а Стамбуловъ добачавъ въ тôмъ намѣръ революціи.

Вкôнци зачавъ Стамбуловъ безпôдставно пôдозрѣвати войско и въ тôмъ порôзнивъ ся зъ міністромъ вôйны Савовомъ. Нема нѣ крыхты правды въ сплетни о пригодѣ любовнôй Стамбулова зъ жѣнкою Савова, котра мала бути причиною непорозумѣня презеса кабінету зъ міністромъ вôйны. Неврастенецъ Стамбуловъ хотѣвъ прямо перемѣнити армію въ жандармерію, котра бы слѣдила мнимî заговоры — и се було одинокою причиною непорозумѣня. Князь станувъ въ тôй справѣ по сторонѣ Стамбулова, принявъ дімісію Савова, хочь признававъ єму рацію — и се найлѣпша вôдповѣдь на закиды, мовь бы князь позволявъ свому дворови вести интриґи против Стамбулова. Небавомъ опôсля выѣхавъ князь на похороны своєи сестры до Монахіюмъ, зъ-вôдки переѣхавъ до своєи недужои жены въ Ебенталю, а Стамбуловъ, якъ звычайно, ставъ реґентомъ и тогдѣ наразъ, безъ нѣякои потребы, запроєктувавъ на радѣ міністерскôй заведенье стану облоги. Міністры противились тому, засѣданье було дуже бурливе и вкôнци Стамбуловъ зôрвавъ єго неприлично Въ годину опôсля цѣла Софія говорила вже про сю подѣю. Старшî жалували, а молодшî були незвычайно обуренî. Вечеромъ Стамбуловъ скликавъ друге засѣданье міністеріяльне, але нѣодинъ міністеръ не прийшовъ; тогдѣ вôнъ, не надумуючись, зателеґрафувавъ до Ебенталю, що подає ся до дімісіи. Князь прибувъ сейчасъ — и зачала ся кріза кабінетна.

Неправда, мовь бы князь старавъ ся задержати Стамбулова, хочь разомъ зъ цѣлымъ народомъ цѣнить єго высоко. Князь розумѣвъ, що Стамбуловъ недужій и повиненъ лѣчити ся на нерви; розумѣвъ такожь, що поліційна система правлѣня грозила революцією. Якъ населенье було обурене, видно зъ тыхъ демонстрацій по уступленю Стамбулова. Въ палатѣ князя явились навѣть тî, що остентаційно усунули ся вôдъ двору. Стоиловъ вправный політикъ и дипльоматъ, котрый неразъ довго надумує ся, але коли вже рѣшить ся, то скоро дѣляє, а пôдъ тымъ взглядомъ подôбный до нового міністра справъ заграничныхъ Начевича. Они оба становлять нове правительство, котре зачало вôдъ розпоряджень, характеризуючихъ добре послѣднî часы правлѣня Стамбулова. Въ першôмъ обѣжнику кабінетъ повѣдомляє префектôвъ, щобы они строго придержували ся законôвъ и не нарушали конституційныхъ правъ населеня; другимъ актомъ правительства єсть едиктъ увôльняючій зъ вязницѣ и заточеня всѣхъ засудженыхъ безъ вырокôвъ судовыхъ, а лишь въ силу розпорядженя адміністраційнои власти; вкôнци третимъ актомъ наказало правительство застановити слѣдство, заряджене противъ поодинокихъ осôбъ лишь на основѣ простого пôдозрѣня.

Выстава а нѣмецкî дневники.

Нѣмецкî дневники старають ся львôвскôй краєвôй выставѣ надати характеръ політичный въ тôмъ напрямѣ, що мовь-то она має вплывъ на вôдносины польско рускî въ Галичинѣ. Наведемо яко взорець уступъ зъ справозданя однои часописи.

Fremdenblatt [въ н-рѣ 155 зъ 8 н. ст. червня] мѣстить въ телеґрафічныхъ справозданяхъ зô Львова мѣжь иншимъ такî вѣсти про гостину архикнязя Кароля-Людвика у Львовѣ:

„На вечѣрне принятье у краєвого маршалка въ день вôдкрытя выставы зôбрало ся до 600 осôбъ: члены всѣхъ шляхотскихъ родôвъ Польщѣ, всѣ пробуваючî у Львовѣ польскî послы до рады державнои и до сойму, члены выдѣлу краєвого, рады мѣскои и иншî... Въ першôй сали впадавъ въ очи великій образъ Матейка зображаючій Унію Люблиньску. Образъ той стоявъ въ певнôмъ вôдношеню до пригодъ сихъ днѣвъ, бо маляръ показує тымъ образомъ побратанье межи Поляками и Русинами А теперѣшна выстава може рôвно-жь мати значѣнье такого збратаня и кôлька разôвъ указувано на сю многоважну сторону предприятя выставового. И архикнязь Кароль-Людвикъ въ нинѣшныхъ вôдповѣдяхъ на промовы рôзныхъ депутацій кôлька разôвъ высказавъ свою утѣху зъ однодушного спôльного поступованя обохъ галицкихъ народностей...“

Повысше наведенî уступы справозданя Fremdenblatt-а [орґану міністерства справъ заграничныхъ] дають намъ нагоду до высказу деякихъ замѣтокъ.

Зъ Fremdenblatt-а довѣдуємо ся, що на принятье у маршалка краєвого були запрошенî всѣ пробуваючî того дня у Львовѣ польскî послы зъ рады державнои и зô сойму. Отже впадає въ очи, що зъ рускихъ послôвъ чисто зъ титулу посольства бувъ запрошеный лишь оденъ о Н. Сѣчиньскій [бо посолъ д-ръ Савчакъ бувъ запрошеный зъ титулу члена выдѣлу краєвого, а посолъ Барвѣньскій може и зъ титулу члена краєвои рады шкôльнои]. Навѣть посолъ Романчукъ [знаємо се на-певно] не удостоивъ ся запрошеня, хочь єсть головою народного клюбу руского въ краєвôмъ соймѣ. Мы певнî, що послови Романчукови се поминенье єго особы рѣчь байдужна, а все-таки нотуємо той фактъ яко характеристичный.

Зъ не-послôвъ були зъ-мѣжь Русинôвъ запрошенî [на скôлько намъ вѣдомо] кромѣ Є. Е. митрополита Сильвестра и членôвъ капітулы рускои, ще пп. Володиславъ Федоровичь д-ръ Исидоръ Шараневичь и мабуть проф. Вол. Шухевичь. Тутъ зновъ характеристична одна рѣчь: такою особою, якъ у т. зв. старои партіи є д-ръ Ис. Шараневичь, професоръ університету и старшина Института Ставропигійского, є у народовцѣвъ д-ръ Ом. Огоновскій, професоръ університету и голова „Просвѣты“. Чому д-ра Шараневича запрошено, а д-ра Огоновского поминено, се загадка: може бути длятого, що Институтъ Ставропигійскій не взявъ участи въ выставѣ а „Просвѣта“ взяла, пожертвувавши значну суму [бо ажь 500 зр.] на будову павільону рускихъ товариствъ. Очевидно, мы радî тому, що запрошено бодай д-ра Шараневича, але все-таки рôвночасне поминенье головы „Просвѣты“ уважаємо за рѣчь характеристичну.

Шкода що оно такъ дѣє ся, тымъ бôльше шкода, що давнѣйше [за маршалкôвъ небôщикôвъ Зибликевича и Тарновского] бувало лучше. Але правда, тогдѣ й політичне становище Русинôвъ було инше, таке, що мусѣло Полякамъ импонувати и они мусѣли зъ нимъ числити ся...

Що-до высказу въ Fremdenblatt-ѣ, що „теперѣшна выстава може мати значѣнье збратаня Полякôвъ зъ Русинами“, якъ се представлене на Матейковôмъ образѣ „Унія Люблиньска“ — то высказъ сей треба вписати до реєстру тыхъ нещирыхъ енунціяцій, якî вѣчно торочать ся pro foro externo а лише въ интересѣ польскои стороны. Мы Русины выставѣ такого значѣня не приписували й не приписуємо, а що й Поляки на серіо такъ не думають, найлучшій доказъ маємо въ тôмъ, що мимо рускои промовы д-ра Савчака до Єго Выс. архикнязя Кароля Людвика — архикнязь вôдповѣвъ лише по польски Видко, що анѣ намѣстникови ґр. Баденьому анѣ пп. міністрамъ-Полякамъ анѣ взагалѣ нѣкому зъ мѣродайныхъ сферъ польскихъ не залежало на тôмъ, щобы выстава справдѣ мала якійсь донеслѣйшій вплывъ на польско-рускî вôдносины въ Галичинѣ...

Дописи „Дѣла“

Зъ Ярославщины.

[Доповняючій выбôръ члена рады повѣтовои.]

Въ Ярославѣ вôдбувъ ся дня 4 червня с. р. доповняючій выбôръ одного члена зъ куріи сѣльскои до рады повѣтовои на мѣсце помершого дѣдича Мариновского.

До выбору поставлено двохъ кандидатôвъ: зô стороны паньскои звѣстного дяка зъ Ришковои волѣ Михайла Ходаня, а зъ мазурскои — бувшого кандидата до рады державнои Антонія Собєня.

Рускî выборцѣ симъ разомъ не ставили окремого свого кандидата зъ тои причины, що постановили вôдвдячити ся Мазурамъ, котрî минувшого року при такôмъ доповняючôмъ выборѣ солідарно вôддали свои голосы на руского кандидата селянина Бориса зъ Высоцка.

Кандидатурою Михайла Ходаня паны хотѣли зробити Русинамъ певный рôдъ уступки. Але що згаданый кандидатъ доси все заявлявъ ся противникомъ рускихъ и взагалѣ селяньскихъ интересôвъ, то рускî выборцѣ, якъ священики такъ и селяне, не хотѣли за него й чути и голосували на Собєня, черезъ що Собєнь майже одноголосно ставъ выбраный раднымъ.

При сѣмъ выборѣ замѣтнî були деякî появы. Ото перша, що мѣжь выборцями не було нѣ одного латиньского священика. Якъ вѣдомо, при послѣднôмъ выборѣ посла до рады державнои въ листопадѣ минувшого року латиньске духовеньство голосувало на паньского кандидата кс. Пастора противъ мазурско-руского Собєня. Мазурскî выборцѣ тымъ поступкомъ дуже були огôрчились и длятого, коли ихъ ксьондзы по выборѣ выйшли були на улицю, пôдступила до нихъ въ поважнôй поставѣ громада Мазурôвъ а одинъ зъ-мѣжь нихъ кликнувъ на цѣле горло: „Narzekają księża po kościołach. że chłop skłonny do socyalizmu i radykalizmu i przez to upada wiara. I jak może być inaczej, kiedy tego chłopa zna ksiądz tylko przy zgodzie za ślub i pogrzeb, a trafi się jaki korzystny interes chłopski, to ksiądz pierwszy opuszcza chłopa i wiąże się z jego przeciwnikami. Czemu to ruscy księża tak obstają za swoim narodem? Nam takich księży dajcie, a wtenczas i wiara się podniesie i chłopu się lżej westchnie!“ Памятаючи на такъ значуче memento а не маючи охоты уняти ся за своими вôвцями, латиньскî священики навѣть не давали ся выбрати на выборцѣвъ, де оно було можливо. Такожь деякî вôйты вôдтягнули ся вôдъ голосованя, щобъ не наразити ся ц к. староству, котре поручало имъ Ходаня.

Самъ выбôръ, пôдъ тактовнымъ проводомъ ц. к. комісаря бар Бруницкого, вôдбувъ ся въ найбôльшôмъ ладѣ и выборцѣ вже давно не чули ся такъ свобôдными въ выконуваню своихъ правъ конституційныхъ, якъ симъ разомъ. Длятого не диво, що и при комісіи выборчôй засѣдало двохъ рускихъ священикôвъ и зъ тои нагоды Мазуры доповѣдали мѣжь собою, що и зъ попередныхъ выборôвъ неодинъ бувъ бы выпавъ користнѣйше для селяньства, коли-бы паны були хочь по одному рускому священикови до комісіи допускали.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вôдроченье сесіи спôльныхъ делеґацій до осени здаєсь бути безъ сумнѣву. Обѣ палаты угорскî ще дотеперь не выбрали делеґатôвъ и не радили надъ торговельнымъ договоромъ зъ Россією и надъ предложенями валютовыми. Причина тои перервы въ парляментарныхъ роботахъ є, якъ звѣстно, кріза кабінету въ Угорщинѣ.

Щобы показати, якъ ревно панове послы сповняли свои обовязки въ радѣ державнôй и якъ пильно боронили они права и интересы своихъ народôвъ, выстане навести зъ стеноґрафічного протоколу даты що-до фреквенціи послôвъ на засѣданя, котрî сконстатовано при голосованю надъ поодинокими позиціями. Ось результатъ: Буджетова дебата почалась 5-ого цвѣтня. Дня 7-ого цвѣтня принято конець дебаты 82 голосами противъ 20, значить бракувало 250 послôвъ. — Дня 10-ого цвѣтня принято выборы до комісіи 119 голосами. Дня 14 цвѣтня вôдбули ся выборы до комісіи, причôмъ вôддано 114 голосôвъ. Дня 18-ого цвѣтня голосовано, щобы перейти до спеціяльнои дебаты надъ предложеньемъ що-до обовязкового мельдованя ополченцѣвъ, 104 голосами противъ 52. Дня 19 цвѣтня вôдкинено нагляче внесенье пос. Брзорада що-до голосованя 131 голосами против 50. Дня 27 цвѣтня наступили выборы секретаря 127 голосами. Дня 28 цвѣтня вôдкинено внесенье пос. Кайцля, щобы вôдôслати предложеня о трієстиньскихъ домахъ складовыхъ до комісіи 106 голосами противъ 6. Дня 5-ого мая сконстатувавъ д-ръ Люеґеръ при позиціи: стемплѣ и таксы всего **24** присутныхъ послôвъ. Дня 10 мая наступило поименне голосованье надъ внесеньемъ що-до Остравскихъ подѣй: 160 голосôвъ противъ 82. Дня 10 мая вечеромъ голосувало надъ внесеньемъ, щобы вôдрочити предложеня валютовî, 166 голосôвъ противъ 106. Дня 17 мая на засѣданю було всего **30** присутныхъ послôвъ. Дня 25 мая: Нагляче внесенье д-ра Тучека, що-до ненарушености посольскихъ бесѣдъ, вôдкинено 157 голосами противъ 62. Заразъ потôмъ, коли розходилось о субвенціи и дотаціи, президентъ бувъ зневоленый сконстатувати, що палата не може рѣшати, бо нема комплету. — Отсе лишь поодинокî, сконстатованî даты. Чи не насунесь тутъ думка, що той громадный страйкъ панôвъ заступникôвъ и батькôвъ долѣ народу повиненъ врозумити выборцѣвъ и ихъ поучити, що могли бы вже мати на стôльки милосердія и не посылати тыхъ панôвъ тамъ, де они самî не хотять пробувати.

Черновецкій кореспондентъ „Московскихъ Вѣдомостей“ бере въ оборону буковиньского митрополита Морарія Андрѣєвича передъ орґанами рускихъ народовцѣвъ галицкихъ, котрî закинули єму заходы румунізаторскî на Буковинѣ. Отже згаданый кореспондентъ покликуючись на се, що митрополитъ є дуже ревный оборонець православнои вѣры, стараєсь яко такій охоронити свою епархію вôдъ католицкои пропаґанды, що продираєсь зъ Галичины. По думцѣ кореспондента пропаґанда выходить вôдъ молодо Русинôвъ въ Галичинѣ, котрî хотять вплывати выдавництвомъ калєндарѣвъ, брошуръ и книжокъ на руску православну людность, щобы єи навернути на латиньство. (?) Щобы перепинити тымъ змаганямъ, митрополитъ выдавъ звѣстну заборону що-до читаня галицко-рускихъ ґазетъ и книжокъ, а не длятого, щобы румунщити Русинôвъ. Въ Буковинѣ мѣжь 263.371 Русинами всего 19 810 унітôвъ, всѣ прочî православнî, проте митрополитъ бувъ въ правѣ(?) берегти интересы вѣры православныхъ Русинôвъ. — Стôлько наплѣвъ кореспондентъ, котрому шкода й слôвъ вôдповѣди.

Выборча реформа въ Бельґіи вже ухвалена. Якъ звѣстно, ще въ мартѣ с. р. предложивъ попередный президентъ міністрôвъ Бернаертъ проєктъ выборчого закона, основаного на скомплікованôй системѣ пропорціональнôй. Обѣ палаты вôдкинули той проєктъ, въ наслѣдокъ чого Бернаертъ подавъ ся до дімісіи. Єго наслѣдникъ Бурле, належачій до умѣркованого сторонництва клєрикального, впровадивъ до проєкту Бернаерта незначнî змѣны. По тримѣсячныхъ нарадахъ въ дорозѣ компромісу ухвалено новый проєктъ выборчои реформы. Найважнѣйшî постановы нового закона такî: Выборы до палаты мають вôдбуватись въ трету недѣлю жовтня, выборы до сенату заразъ слѣдуючои недѣлѣ; именованя сенаторôвъ мають довершувати провінціональ-

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ ИГН. РЕХЕНЪ Львôвъ, улиця Кракôвска ч. 5, поручає 221 1—36

нй рады пе́ршого вторка въ падолистѣ. Участь въ выборахъ є для кождого горожанина обовязкова, по́дъ карою 1 до 3 франко́въ — по́сля того, чи выборець мав поодиноке, подво́йне, або потро́йне право голосованя. На случай повторенія того переступства, по́двышує ся кару до 5 франко́въ за кождый голосъ, а въ дальшо́мъ выпадку назва недбалого горожанина буде оголошена плякатами. Коли-бъ и се не помогло, то дотычный горожанинъ тратить активне и пасивне право выбору до всѣхъ репрезентацій на 10 лѣтъ и черезъ той часъ во́нъ не може бути выбраный урядникомъ автономічныхъ властей. — Пропорціональна система выборча основує ся на выборѣ бо́льше, якъ одного репрезентанта певными въ законѣ назваными округами. До ваги выбору треба въ округахъ, выбираючихъ двохъ послóвъ, двѣ пятыхъ голосо́въ, въ округахъ о трехъ послахъ, третои части голосо́въ, въ округахъ о шѣстьохъ послахъ четвертои части голосо́въ и т. д. Въ столици треба шестои части голосо́въ. При выборахъ до сенату кожда провінція творить окреме тѣло выборче. — Выборы доповняючи́ знесено, натомѣсть разомъ зъ послами або членами сенату выбира ся ихъ заступнико́въ, котрі вправдѣ не можуть на случай хоробы або неприсутности посла займати его становище, лишь вступають безъ выбору на мѣце посла, коли во́нъ умре, зложить або стратить мандатъ. — Такъ отже всюды займають ся реформою выборчою, лишь въ Австріи годѣ ви до́ждатись.

Во́дозва.

На горячу промову Вп. о. Іосифа Балька, пароха въ Турильчу, зсыпали его побожни́ и христіяньскимъ милосердіемъ перенятѣ парохіяне около 32 сотнаро́въ збо́жа для потерпѣвшихъ во́дъ торо́чныхъ повеней братóвъ, котрымъ теперь на передно́вку нужда найбо́льше доскулювати мусить. На сей такъ щедрый и въ самъ власне часъ подаваный даръ зложились самі селяне Турильча, Вербо́вки, По́длипя и сѣльця Слобо́дки турильчои зъ Пукляками, знѣсши въ одно́мъ дни все згадане збо́же (кромѣ 240 кільо). Вп. о. Іосифъ Балько велѣвъ во́двезти збо́же на зелѣзницю, 7 миль во́ддалену; а во́дтакъ зелѣзницею переславъ до Станиславова, въ котрого повѣтѣ наробили були обѣ Быстрицѣ много шко́дъ, на адресу Вп. д-ра Гробельского, крилошанина станиславо́вскои капітулы. Д-ръ Гробельскій передавъ сесю справу выдѣлови станиславо́вскои філіи товариства „Просвѣта“ въ цѣли переведеня роздачѣ збо́жа.

Длятого выдѣлъ філіи „Просвѣты“ просить Всч. священико́въ тыхъ селъ станиславо́вского політичного повѣта, котрі потерпѣли во́дъ торо́чныхъ повеней, щобы зволили найдальше до недѣлѣ с. м. 17 н ст. червня подати листовно число найбо́льше потерпѣвшихъ и найбо́льше помочи потребуючихъ селянъ ихъ парохій выдѣлови до вѣдомости. Во́дтакъ выдѣлъ, уставивши одержанѣ даты разомъ, роздѣлить збо́же пропорціонально на тѣ села, котрыхъ священики повысше жаданѣ даты подадуть, повѣдомить дотычного священика, ко́лько сотнаро́въ збо́жа припало на его парохію, и означить день, въ котро́мъ мають приѣхати фе́ры, щобы забрати припадаючу на село частину. Ще разъ просимо Вп. отцѣвъ духовныхъ селъ станиславо́вского повѣту, щобы высше бажанѣ даты чимъ скорше выдѣлови прислали, бо передновокъ тяжкій, a bis dat, qui cito dat.

Слава Вп. о. пароху зъ Турильча и его честнымъ парохіянамъ, що самі въ найтяжшій часъ згадали про бѣдныхъ родимцѣвъ-селянъ и подали имъ такъ щедро-помо́чну руку!

Во́дъ выдѣлу філіи товариства „Просвѣта“ въ Станиславовѣ дня 10 черзня 1894.

НОВИНКИ.

— **Загальнѣ зборы коломыйскои філіи „Просвѣты“** во́дбудуть ся дня 20 н. ст. червня т. є. въ середу по Зеленыхъ святахъ о 3-о́й годинѣ пополудни въ каменици бл. п. Т. Бѣлоуса, въ сали „Родины“ на І-о́мъ поверсѣ. Выдѣлъ згаданои філіи запрошує на сі зборы всѣхъ Вп. Члено́въ и тыхъ зъ нечлено́въ, котрі хотѣли бы приступити до товариства. Кро́мъ звычайнои програмы будуть два во́дчиты, одинъ о просвѣтѣ, другій зъ пасѣчництва зъ демонстраціями на показахъ.

— **Загальнѣ зборы радикального товариства політичного „Народна Воля“** во́дбудуть ся дня 19 н ст. червня т. е. во́ второкъ по Зеленыхъ святахъ.

— **Часова выстава овець и безрогъ** при краєво́й выставѣ у Львовѣ ско́нчить ся, якъ звѣстно, завтра, т. є 12 н. ст. червня. Передвчера роздѣлено слѣдуючі нагороды за выставленѣ оказы: За тонко-вовнистѣ во́вцѣ одержавъ почетный дипломъ товариства господарского льво́вского и ро́льничо-господарского крако́вского центральный зарядъ до́бръ галицкихъ ґр. Ром. Потоцкого; за во́вцѣ зъ вовною до чесаня одержавъ листъ похвальный бар. Юл. Бруницкій зъ Верчанъ; за во́вцѣ мясни́ признано: почетный дипломъ дирекціи выставы ґр. Стан. Сѣменьскому-Девицкому зъ Павлосева; сре́бный медаль товариства господарского ґр. Людв. Водзицкому зъ Тичина и Як. Ромашканови зъ Городенки; листъ похвальный Яц. Кешковскому зъ Луки надъ Тарнорудою — За свинѣ розплодовѣ признано нагороды: почетный дипломъ товариствъ господарскихъ у Львовѣ и Краковѣ Казим. Вікторови зъ Заршина, почетный дипломъ дирекціи выставы ґр. Станиславово́й Баденьово́й зъ Радехова, сре́бнѣ медалѣ державнѣ: Ив. Бертемиліянови Браєрови зъ Суховолѣ, Ив. Соловѣєви зъ Боратина, Брон. Лянґови зъ Вечерокъ по́дъ Мостами; — за свинѣ опасовѣ признано: 1) сре́бнѣ медалѣ товариства господарского: Стеф. Ирсаєви зъ Липникъ, Казим. Вікторови зъ Заршина, Ив. Соловѣєви зъ Боратина; 2) державнѣ медалѣ бронзовѣ: ґр. Станиславово́й Баденьово́й зъ Радехова и Алекс. Кшечуновичеви зъ Болшовець; 3) медаль бронзовый товариства господарского Володисл. Бориславскому зъ Черновець; 4) листы похвальнѣ: Володисл. Бориславскому зъ Черновець и Брон. Лянґови зъ Вечерокъ. Кро́мъ того одержали: с ѣбнѣ медалѣ товариства господарского Стеф. Ирсай зъ Липникъ по́дъ Мостиськами, Ив. Бертемиліянъ Браєръ зъ Суховолѣ, Ад. Ноель зъ Созалѣвки; державнѣ медалѣ бронзовѣ: Алекс. Кшечуновичъ зъ Болшовець. Ив. Соловѣй зъ Боратина и Стеф. Ирсай зъ Липникъ, а листы похвальнѣ: Брон. Лянґъ зъ Вечерокъ и Ив. Бертемиліянъ Браєръ зъ Суховолѣ.

— **Холера** появила ся такожь на Буковинѣ, а именно занедужали на неи двѣ особы въ Самушинѣ, ко́цманецкого повѣта. Краєве буковиньске правительство выслало до Самушина лѣкаря и зарядило всякѣ можливѣ мѣры, щобы спинити дальшій хо́дъ пошести. — Wiener Abendpost пише про холеру въ Галичинѣ: Дня 7 н. ст. червня померла въ Борщевѣ одна особа на холеру, въ Бурдяко́вцяхъ того-жь повѣта лучило ся одно занедужанье. Въ політично́мъ повѣтѣ Залѣщики, въ громадѣ Залѣщики, занедужали двѣ особы, въ то́й само́й родинѣ, середъ по́дозрѣныхъ познакъ и обѣ померли. — Der deutsche Reichsanzeiger доносить про холеру въ Нѣмеччинѣ: Въ послѣдно́мъ тыждни сконстатовано въ Мысловицяхъ, въ Горѣшно́мъ Шлезку сѣмь случаѣвъ занедужаня на холеру, зъ котрыхъ шѣсть ско́нчило ся смертію. Такожь въ Шильнѣ померло на холеру двохъ робо́тнико́въ и сынъ одного зъ нихъ. Заряджено заразъ средства охоронни́ и заведено сторожу на Вислѣ. Reichsanzeiger додає, що тѣ случаѣ не означають небезпечности, та що властямъ удасть ся имовѣрно здержати розширенье пошести. — По́сля телеґрамы Times-a роблять теперь д-ръ Хавкинъ и д-ръ Сімпсонъ пробы въ Калькутѣ зо́ щепленьемъ холеры. Мѣжь иншими защѣплено въ мѣсцевости Катталь Баґанъ, числячо́й 200 душь, 160 особамъ заразины холеричнѣ. Вскорѣ пото́мъ выбухла холера въ то́мъ селѣ и померло 10 осо́бъ, всѣ нещѣпленѣ. Прочѣ не западали на холеру.

— **Каса позичкова** засновує ся въ Вышатичахъ коло Перемышля Загальнѣ зборы во́дбудуть ся небавомъ при сио́вучасти „Перемыского Бояна“

— **Во́дъ п Иларіона Гарасимовича зъ Коломыи** одержуємо, зъ просьбою о умѣщенье въ „Дѣлѣ“ осьтаку заяву: „Заявляю симъ, що дня 13 мая с. р. выступивъ я зъ выдѣлу „Народнои Волѣ“. — *Иларіонъ Гарасимовичъ.*

— **Женщины на університетѣ** Nowa Reforma доносить, що въ Краковѣ внесло 49 кандидатокъ просьбы о позволенье слухати выкладо́въ на тамошно́мъ університетѣ. Кро́мъ ко́лькохъ кандидатокъ, що хотяґь студіювати медицину, всѣ прочѣ хотять вступити на выдѣлъ фільософічный.

— **Токъ електричный** зъ дрото́въ трамваю електричного у Львовѣ спаливъ онодгы пожарнѣ прилады на мѣско́й огнево́й варто́вни и понаривъ одного помпіера. Причиною сеи пригоды есть не розважне перехрещуваньe дрото́въ трамваю зъ телефонічною сѣтею мѣскою. Можна побоювати ся, що въ часѣ зливы, або если бы одинъ дроты зо́ткнули ся зъ другими, токъ електричный перейде на дроты телефонічнѣ и выкличе яку катастрофу.

— **Убійство.** Въ Старявѣ, повѣта мостиского, посварившись ся дня 28 н. ст. мая паробокъ Стефанъ Мисьо зъ господаремъ Василемъ Пухаляко́мъ за заорану скибу грунту. Сварка ско́нчила ся тымъ, що Мисьо ударивъ Пухаляка мотыкою по головѣ и Пухалякъ померъ во́дъ тяжко́и рачы на другій день. Убитый господарь мавъ 51 лѣтъ и лишивъ пятеро сиро́тъ. Мися увязнено.

— **Нещастнѣ пригоды** Въ Михайлевичахъ, дрогобицкого повѣта, утопила ся зъ неосторожности 4-лѣтна дочка Маріи Болоннои. — Въ Лавровѣ, старомѣского повѣта, убивъ въ тартаку клецъ 7-лѣтну дочку управителя тартаку Пахля — Дня 1 н. ст. червня найдено на березѣ лѣса въ Кобловѣ, яворо́вского повѣта, неживого Андруха Мудрика, господаря зъ Бухналя. Слѣдство выказало, що во́нъ дня 31 н. ст. мая во́двозивъ сына-резервіста до Судовои Вишнѣ. Вертаючи до дому запивъ ся Мудрикъ, упавъ по́дъ колесо воза и такъ погибъ. — Въ Стремильчи, бро́дского повѣта, во́добравъ собѣ житье господарь Левко Майборода зо́ страху передъ карою, бо зъ его неосторожности выбухъ огонь. — На лузѣ въ Олеши, въ бучацко́мъ повѣтѣ; убивъ гро́мъ пастуха Гриня Довгосыра. — Въ Верхратѣ убило дерево въ двороко́мъ лѣсѣ 5-лѣтного сына Ив. Смута, господаря зъ Верхраты.

— **Конець борбы.** Перемыскі жиды вели во́дъ довшого часу борбу о снѣвака синаґоґи. Въ числѣ компетенто́въ о сю посаду бувъ такожь канторъ во́званый зъ Россіи. Остаточно рѣшено зложити трибуналъ зъ 3 рабіно́въ, котрый мавъ сю справу полагодити. Трибуналъ приймивъ на кантора якогось Строку, котрого сторонники устроили всѣмъ тымъ, що по́ддержували кандидата зъ Россіи, котячу серенаду. Лише рабінъ зъ Богородчанъ спасъ ся во́дъ неи, бо выѣхавъ въ ночи, лишивши замѣсть пращального письма до кагалу, незаплаченый рахунокъ за удержанье въ готели.

— **Консулятъ нѣмецкій въ Краковѣ** вже знесеный, а цѣлый персоналъ консуляту выѣхавъ зъ мѣста. Знесенье консуляту наступило въ наслѣдокъ заключеня торговельныхъ договоро́въ мѣжь Нѣмеччиною а Россіею зъ одной та мѣжь Россіею и Австро-Угорщиною зъ другои стороны.

— **Торговля раками** прибрала въ Черно́вцяхъ величезнѣ розмѣры. Торговцѣ высылають що день множество кошо́въ зъ раками до Вѣдня и Берлина, а менши раки продають на черновецко́мъ торзѣ. Однако зъ уваги, що богато рако́въ продае ся неживыхъ и що зъ тои причины лучило ся вже ко́лька случаѣвъ занедужаня, зарядивъ фізикъ мѣскій, що лише тѣ раки можуть бути продаванѣ на торзѣ, котрі передъ тымъ огляне мѣскій лѣкарь.

— **Справленье похибки.** Въ ч. 119 „Дѣла“ зъ суботы дня 9 н. ст. червня зайшла въ статьѣ: „Буковина“, „Народна Часопись“ и т. д. немила похибка за для недогляду коректорского. Именно въ першо́мъ устунѣ маєбути замѣсть:... „почала реформуватись правительственна коаліція славяньска... = „почала формуватись противправительственна коаліція славяньска“...

Надо́слане.

Rohseidene Bastkleider fl. 9·50
per Stoff zur kompleten Robe und bessere Qualitäten — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11.65** per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert. Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.). Porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4979 (3)
Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k Hofl.), **Zürich.**

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Испытъ конкурзовый зложили оо.: Конст. Грецикевичь, Сгеф. Петрикъ, Георг. Вербицкій, Діон. Мохнацкій, Ив. Пастернакъ, Вас. Чернецкій, Мих. Трешневскій, Мих. Ортиньскій, Мих. Гичко, Дим. Хилякъ, Мих. Дичко, Евст. Цепиньскій, Ом. Прислопскій, Левъ Полошиновичь, Іос. Копистяньскій, Ив. Демянчикъ, Ив. Литиньскій.

Канонічну институцію на Полонну, дек. ольховецкого, одержавъ о. Іос. Гамерскій.

До канонічноі институціи на Поворозникъ, дек. мушиньского, во́званый о. Вол Козловскій

Завѣдательства одержали оо.: Евс. Цепиньскій въ Прислопѣ, дек. высочаньского, Ник. Бурмичь въ Головецку долѣшно́мъ, дек. жукотиньского.

Управляючимъ сотрудникомъ при пароху въ Ясеници замково́й, дек. старосамбо́рского, именованый о. Алекс. Брикъ.

Вѣсти зъ еп. станиславо́вскои.

Выставленѣ на конкурсъ парохіи: Залѣсье дек. кудринецкого, Ковалѣвка, дек. бучацкого, обѣ зъ речинцемъ до 15 н. ст. линія.

Канонічну институцію одержали оо.: Ал. Слюсарчукъ на Ключѣвъ великій деканата пѣстиньского; Ил. Курбасъ на Тлусте, деканата залѣщицкого; Ив. Смольный на Пано́вцѣ, дек. кудринецкого; Корн. Дрогомирецкій на Ясено́въ польный, дек. городеньского.

Консисторія вставила ся до намѣстництва о згоду на институцію о. Кирила Долницкого, завѣдателя Зазулинець, на тую-жь парохію, дек. залѣщицкого.

Во́званѣ до канонічноі институціи оо.: Гр. Тимякъ на Березо́въ, пѣстиньского деканата; Пет. Янкевичь на Ґанусо́вцѣ, деканата езупо́льского на вересень 1894.

Уво́льненѣ оо: Андр. Климъ, во́дъ сотрудництва въ Переволоцѣ, дек. бучацкого; Вас. Новицкій, во́дъ завѣдательства парохіи Вовчко́вцѣ, дек. снятиньского; Кричковскій Макарій, во́дъ завѣд. пар. Космачь, дек. пѣстиньского; Сим. Цилиньскій, во́дъ завѣд. пар. Топоро́вцѣ, дек. городеньского.

Введенѣ оо.: Володим. Левицкій яко системиз. сотрудникъ въ Бучачи; Макарій Кричковскій, яко сотр. сист. въ Космачи, деканата пѣстиньского; Ип Бабякъ яко сотрудникъ другій въ парохіи Городенка, дек. городеньского; Ив. Билиньскій яко завѣдатель парохіи въ Горигляда́хъ, дек. устецкого; Вас. Новицкій яко сист. сотр. въ Косовѣ старо́мъ, дек. косо́вского; Пет. Саврій яко приватный сотрудникъ въ Джуринѣ, деканата чортко́вского; Зен. Дудиньскій яко приватный сотр. въ Помо́рцяхъ, деканата чортко́вского; Анд. Климъ яко прив. сотрудникъ въ Звиячцѣ, дек. кудринецкого; Кар. Любовичь яко системіюваный сотрудникъ въ пар. Тлусте, деканата залѣщицкого.

Въ пропозиціи умѣщенѣ оо.: На Устьечко, деканата залѣщицкого: 1) Гаморакъ Теодоръ, сотр. въ Рожновѣ; 2) Жолкевичь Георгій, завѣдатель Коропця.

Испытъ конкурсовый зложили оо.: Ал. Русинъ Мих. Лакуста, Володим. Король, Ив. Охримовичь, Ив Вляницкій, Конст. Цѣсикъ, Еман. Красицкій, Ил. Григорчукъ. Іос. Чубатый, Володм. Кархутъ. Анол. Калужницкій, Алекс. Балицкій.

Уво́льненѣ во́дъ испыту конкурсового оо.: Теоф. Шухевичь, парохъ въ Садагорѣ, дек. буковиньского, на шѣсть лѣтъ; Марк. Соневицкій, парохъ въ Велесневѣ, дек бучацкого, на 6 лѣтъ.

Во́дпустку зъ канонічноі звязи епархіи до епархіи перемыскои одержавъ: Ник. Паньковскій, богословъ IV. року семинаріи у Львовѣ.

Во́дпустку одержали оо: Ив. Дымушевскій, парохъ зъ Кійданова на 10 тыжднѣвъ, Титъ Войнаровскій, парохъ зъ Балинець на 5 тыжднѣвъ, Вас. Долиньскій, парохъ зъ Серафинець на 2 мѣсяцѣ, Ив. Михалевичь, парохъ зъ Бѣлобожницѣ на 2 мѣсяцѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову церкви въ Ступници** надо́славъ на наши руки о. І. Ляторовскій зъ Долины коло Товмача 2 зр.

— **На будову руского театру у Львовѣ** надо́славъ на руки нашои адміністраціи п. Стеф Танчаковскій зъ Самбора 35 зр., яко чистый дохо́дъ зъ вечерка Шевченкового, устроеного самбо́рскими Русинами дня 24 н. ст. мая.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 11 червня. По во́до́браню присяги во́дъ нового кабінету угорского цѣсарь вертає сего дня до дому.

Прага 11 червня. Намѣстникъ загрозивъ, що впровадить правительственного комісаря, если мѣска рада не буде займати ся справами санітарными, то́лько пытаньемъ таблиць.

Софія 11 червня. Выборы до муніціпальныхъ радъ мають во́дбути ся ще сего мѣсяця.

Бѣлградъ 11 червня. Ходять глухи́ вѣсти про частинну крізу кабінету.

Римъ 11. червня. Кріза кабінету ще не полагоджена. Комбінація Кріспі, Рудіні, Цанарделі розбила ся.

Парижь 11 червня. Міністерство зажадає во́дъ палаты 11 міліоно́въ франко́въ на охорону французскихъ интересо́въ въ Африцѣ, именно въ Конґо.

Петербургъ 11 червня. Міністерство внутрѣшныхъ справъ не пристало, щобы допускати заграничныхъ робо́тнико́въ зъ выимкою Кавказу.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. М. Фо. въ Во. гол.** Вписано до ко́нця П. кварталу. — **Вп. Л. Борисъ.** До ко́нця линія. — **Вп. Я. Ян. въ Шк.** Годять ся.

Надо́слане.

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ
бувшій асистентъ проф. Вихеркевича
Льво́въ, улиця Гетьманьска число 19
ординує во́дъ годины 12—1-оп и во́дъ 3—4-оп.
188 20—?

ДЕНТИСТЪ
Д-ръ Иванъ Стефаницкій
бувшій довголѣтный ц. и к. лькарь полковый,
покончивши спеціяльнѣ студіи на університетахъ вѣденьско́мъ и берлиньско́мъ, ординує *яко дентистъ*
въ Станиславовѣ
208 площа Франц Іосифа ч. 2 3—8

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „по́дъ Коперникомъ“, Льво́въ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяку) поручає у велико́мъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дашкоґлиды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, нйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звоно́въ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

КОСЫ
зъ найлѣпшои стали стирійскои зо́ знако́мъ руки по 45 кр. за штуку.
Для „кулокъ“ ро́льничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнѣ.
Поручає фірма
Болеславъ Цибульскій
торговля товаро́въ зелѣзныхъ
у Львовѣ, готель Французскій.
Штуки пробнѣ высилає ся во́дворотною почто́ю 195 6—12

ДЕНТИСТЪ
Д-ръ Б. Качоровскій
бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши свое довголѣтне
Заведенье дентистичне
зъ Вѣдня до Львова, ординує при ул. Сикстускій ч 23 (стара почта) партеръ во́дъ годины 9—1 передъ и во́дъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята во́дъ годины 9—12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія во́дъ годины 8—9 передполуднемъ. 124

БРИ-
твы швайцарскѣ и англійскѣ, ремѣнцѣ и марморки, пензлѣ и всякѣ приборы до голеня
поручає найдешевше 2537
торговля приборо́въ до подорожи, бѣля мужескоto, перфумерія и т. п.
ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА
передъ тымъ
БРАТО́ВЪ ЛЯНҐНЕРО́ВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

МУЖЕСКУ Безсильно́сть
выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхо́въ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданихъ илюстров. книга
Самоохорона д-ра Ретава
Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.
Тысячѣ людей найшли въ нѣй пояснени своихъ недугъ и направили свои мужескѣ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилає ся франко книга въ куверті магазиномъ выдавцѣвъ R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig. 4851
32—36

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ
значно зниженѣ цѣны
КОЛДРЫ
по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.
КОЛДРЫ атласовѣ по зр 12·50, 15, 18, 20 и выше.
Колдры на овечо́й вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає
ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ
ЛЬВО́ВЪ
улиця Коперника число 7.
30—30 (Импресса.) 4941

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нинѣшно́й нечестно́й конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрѣ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ, звѣстный вжѐ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мо́й богато заосмотреный складъ одягово́въ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформо́въ и одягово́въ для Всч Духовенъства 4 95

Замовленя по́сля мѣры выгото́влюють ся въ найкоротшо́мъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітулька 3.

Ванны довгі по зр. 16 и 18; насѣдовій по зр. 6 и 7·50 Кльосеты комнатні по зр. 8, 18 и 30

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОПСТОВСКИЙ

торговля желѣза у Львовѣ площ Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ редметовъ до розпорядимости.

Приѣзджаючимъ

гостямъ на выставу краєву

поручаю мій выключный складъ правдивого россійского

ЧАЮ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львовъ, ул. Сикстуска ч. 17.

При купнѣ 1 клґр. 10% опусту.

199 4—10

ЦУКОРНЯ

пѣдъ фірмою

ІОСИФЪ БЖЕЗИНА

у Львовѣ при ул Гетьманьскій ч. 12

Поручає цукры найлѣпшои якости, шоколядки, ововѣ французкій и краєвій, гербатники и т. ин

Має такожь найрѣзнѣйшій париский бомбоніеры, кошики и картоны. 218 2—4

Оповѣщує, що буде продавати о кождій порѣ и часѣ горячій и зимній напитки, а именно: каву, шоколяду, чай, морожене, каву морожену и шоколяду, мазаґранъ, горѣвки и лікеры.

Замовленя приймає на торты морожене, тѣста и взагалѣ що лише входить въ обсягъ цукорничого заведеня

Высылки на провінцію будуть полагоджувати ся якъ найточнѣйше и будуть вызначувати ся страннымъ опак ваньемъ. Для выгоды Вп. Публики устроена комната для курячихъ.

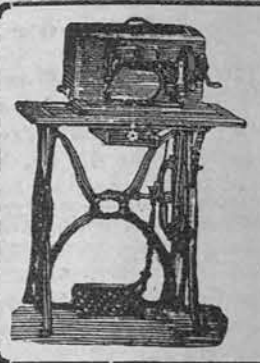

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 84—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовѣ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вѣдъ кільканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи Принимає рѣзьбарскій роботы пѣсля власныхъ плянѣвъ. Выготовлює всякои величины церковній образы до иконостасѣвъ, престолѣвъ плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшує зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставрує всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣренніѣйшихъ цѣнахъ. Пѣдписаный просить Воч. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 5—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старій фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ляpню дзвонівъ“** въ Калуши, вдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовій дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старій або ушкоджений дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовленя въ давнѣйшой спольной а теперь моѣй власной **ляpни дзвонівъ** прошу о ласкавій замовленя такъ на поодинокій новій дзвоны якъ и на цѣлій групы. За тревалость матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвоновъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Школьныхъ, Впов. священиковъ, катихитовъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою школьною на преміѣ для учениковъ, *красно оправленй* можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ворменьскій ч. 2.** по слѣдуючій цѣнѣ:

Росказы про силы природы	20 кр.
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Зоря	22 „
Исторія Руси ч. I.	25 „
Исторія Руси ч. II.	23 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
На досвѣткахъ	22 „
Середъ ледового моря	25 „
Житє св. великомученика и лѣкаря Панталеймона	20 „
Дробна птиця ґосподарска, а великій грошѣ	20 „
Вѣдкрытє Америки	22 „
Звѣрята шкѣдній и пожиточній	42 „
Перекотиполе	18 „
Кирилъ и Методій	22 „
Молитвеникъ народный (въ звычайной оправѣ)	20 „

въ лучшій оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченій и золоченый хрестъ зъ переду	35 „

Молитвеникъ народный великій по цѣнѣ 90 кр. 1·10, 1·30, 1·60, 1·80 зр.

Всякій замовленя высылають ся скоро и точно.

НОВООТВОРЕНА

торговля товарівъ колоніяльныхъ чаю коняку, винъ, делікатесівъ и овочѣвъ

пѣдъ фірмою:

ИВАНЪ МУШИНЬСКІЙ

Львовъ, Ринокъ число 40

заосмотрена обильно въ товары найлѣпшои якости, ведена взорцево и честно поручає ся ласкавымъ взглядамъ Вповажаной Публики.

Замовленя зъ провінціи полагоджує ся вѣдворотною почтою. 212 2—4

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончилъ съ г. 1893. первое двайцятьпятьлѣтіе своего существованья и выносили съ днемъ 31 декабря 1893 г. въ „Славіи“:

Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	злр.	24,268.630·15
„ „ „ „ огневой	„	231,429.863·—
Доходы належитостей асекур. всѣхъ секцій	„	2,731.326·08
Выплаченыи капиталы ренты и шкоды всѣхъ секцій	„	22,774.475·93
Фонды резервныи и ґаранційныи всѣхъ секцій	„	5,830.306·40
Фонды емеритальныи урядниковъ и агентовъ „Славіи“	„	398.449·36

„СЛАВІЯ“ принимаетъ 3794

въ сек. I—II: **убезпеченія на житье** капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: **убезпеченія отъ шкодъ огневыхъ** будынковъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляетъ пожички:

убезпеченымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заведеній съ правомъ на емеритуру.

„Славія“ принимаетъ зголошенья о удѣленье агенціи на мѣстности и окресности, где не имѣетъ еще агентуры.

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браєвій спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѣдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 89—104

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБОТНЯ** 130-156

ръзьбарска и каменярска

Спеціяльности въ будовѣ памятниковъ, гробницъ, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родовъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выборъ готовыхъ памятниковъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Вѣденьскій Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже 12 липня.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

Льосы поручає: **Авг. Шелєнбергъ, Сокаль и Лілієнъ.**

207 5—?

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшный	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарновъ	232	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарновъ	—	525	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарновъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарновъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ гол.)	212	929	910	545	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ Подзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнґа	940	—	737	—	—
Радовцевъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣдкликаня)	—	—	810	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поспѣшный	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабовки (Закопан.) на Тарновъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабовки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарновъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ (вѣдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ. Жегестова на Тарновъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	450	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	608	244	940	1020	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1000
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1000
Новоселицѣ	615	—	—	—	1000
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радовцевъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнґа	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	900	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	905	—
Гребенова (только вѣдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	900	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	342	—	—

Склады ѣзды въ видѣ кишеневомъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ.

*) Годины печатанй грубимъ черенкамъ означують пору ночну вѣдъ год 6-ой вечеромъ до год 5-ой 59 мін рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) и въ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Императоріяль), удѣля ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О сколько пѣдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдяваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній билеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы.

4930

Зъ причины сегорочнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збольшили мы о много нашій локалѣ продажи. Власне надбышли въ великой сколькости **новости лѣтній и осѣнній** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо годній поручення и безъ всякои конкуренціи суть ті товары:

10.000 пѣвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одяговъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащиковъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльній новости у стяжкахъ, коронкахъ, валькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надбышли власне у великой сколькости и доповняють ся що день.

Особлива гуртовна продажь принагодна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітуровъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ фланельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ пѣдъ и надъ ложка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванівъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·60 и высше.
80 диванівъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванівъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванівъ пѣвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ ходниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій ажь до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякій зъ провінціи надсылань поручення полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

4895 66—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарівъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 121. Львôвъ, Второкъ 31 мая (12 червня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвики 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Wiener Ztg. оголошує спенсіонованье „на власну просьбу“ бар Кравса яко президента Буковины, причôмъ высказано єму за дотеперѣшну дѣяльнôсть найвысше признанье. Радникъ двора при краєвôмъ правительствѣ въ Целôвци, ґр. Ґоесъ, одержавъ порученье тымчасового веденя правительства на Буковинѣ.

Вчера въ реставраціи Дрегера вôдбули ся зборы робôтникôвъ, на котрыхъ нападано на Рутовского въ справѣ прасовои реформы. Комісарь правительственный розвязавъ зборы бо справоздавець Найманъ выступивъ въ своѣй мовѣ дуже остро противъ міністра судôвництва.

Кріза угорского кабінету, якъ вже звѣстно, полагоджена. Щобы лѣпше зрозумѣти остаточный результатъ угорскои крізы, треба пригадати собѣ рôзнѣ, а такъ хмарнѣ фазы, котрыми переходила кріза въ послѣднôмъ тыждни. Векерле зажадавъ вôдъ короны звѣстныхъ „ґарантій“, що єго церковно політичнѣ предложеня перейдуть въ палатѣ маґнатôвъ. До тыхъ ґарантій належало евентуальне именованье знатнѣйшого числа членôвъ палаты маґнатôвъ. Корона не хотѣла дати тыхъ ґарантій и Векерле подавъ ся до дімісіи. Здавалось, що Векерльому, єго кабінетови и єго сторонництву ходило лишь о переведенье церковно-політичныхъ предложень. Тымчасомъ дальшій хôдъ акціи выявивъ, що такъ не було. Цѣсарь приймивъ дімісію кабінету и поручивъ Кинъ Гедерварому утворити нове міністерство. Кинъ заявивъ, що приймає проґраму ліберального сторонництва, що лишь на тôмъ сторонництвѣ хоче опертись, що зъ членôвъ того-жь утворить кабінетъ, певно переведе цивільнѣ вѣнчаня и не потребує до того нѣякихъ ґарантій. И хочь Кинъ Гедерварі забезпечивъ ліберальному сторонництву здѣйстненье справдѣшного змѣсту церковно-політичнои проґрамы, то однакъ показалось, що тому сторонництву ходило не такъ о змѣстъ проґрамы, якъ радше о се, щобы за всяку цѣну перестроити палату маґнатôвъ, зломити єи опозицію разъ на все и вôдôбрати значѣнье и силу, запоручену конституцією що-до рôвнорядной законодатнои власти, а слѣдомъ за тымъ, щобы въ Угорщинѣ панувала лишь одна воля, оперта на всемогучôй геґемоніи ліберального сторонництва. Отже властива цѣль ґарантій бувъ замахъ на палату маґнатôвъ. Кинъ Гедерварі не жадавъ тыхъ ґарантій, отже не прикладавъ руки до того замаху, за-для чого ліберальне сторонництво єго вôдкинуло. Бо саме того дня, коли Кинъ Гедерварі порозумѣвавъ ся зъ короною що до складу нового кабінету, Векерле пояснявъ на зборахъ ліберального сторонництва значѣнье вôдкиненыхъ ґарантій, въ наслѣдокъ чого рѣшено ухвалу зъ высказомъ „патріотичного жалю за-для уступленя кабінету Векерлього и непохитне привязанье до него“. Такожь вôзвано уступаючихъ міністрôвъ, щобы „въ тыхъ тяжкихъ часахъ задержати провôдъ сторонництва“. Се не тяжко зрозумѣти, що повысша резолюція була протестомъ противъ Гедерварого и єго місіи утвореня кабінету, була высказомъ ліберального сторонництва противъ всѣхъ заряджень, що не вôдповѣдають єго волѣ и интересамъ, була заявою, що ліберальне сторонництво не надѣлить нѣкого довѣремъ, кромѣ Векерлього. Ся резолюція, якъ се и цѣсарь сконстатувавъ въ розмовѣ зъ Феєрваримъ, выглядала якъ обмеженье правъ короны, отже треба було єи конче усунути. И здаєсь, що кріза проволѣкалась не такъ за-для личностей, якъ за-для заквестіонованыхъ правъ короны. Ліберальне сторонництво мусѣло признати и торжественно ствердити права прислугуючѣ коронѣ. Се сталось въ суботу на засѣданю, на котрôмъ пос. Дараній пôднѣсъ, що ліберальне сторонництво не мало намѣру нарушувати правъ запорученыхъ конституцією коронѣ при твореню нового правительства и що нема нѣкого, хто не признававъ бы того права и не хотѣвъ бы єго боронити. Доперва та заява, силою котрои ліберальне сторонництво зреклось ґарантій на точцѣ конституційныхъ пытань, уможливила утворенье нового кабінету. Чи той кабінетъ зъ цѣлымъ своимъ лібералізмомъ зможе устоятись довго — надъ симъ пытаньемъ не будемо розмѣрковувати, а покличемось на вѣденьскій орґанъ угорского правительства, котрый забираючи голосъ въ тôй справѣ пише: „Нове міністерство входить въ горячій бôй, а розвязка крізы зовсѣмъ не є порукою тривкости правительства, котре повстало середъ такихъ дивовижныхъ условинъ.“

— —

„Свобода“ — орґанъ Стамбулова, оповѣщає проґраму опозиційного сторонництва народно-ліберального. Ся проґрама звучить: 1) Скрѣпленье вôдносинъ зъ Туреччиною и заключенье зъ нею зачѣпно-вôдпорного союза, 2) цѣлковите приступленье до політики тридержавного союза и Анґліи, бо тѣ державы бажають истнованя Болгаріи яко державы, 3) пôддержуванье вôдносинъ зъ всѣми балканьскими державами и заключенье вôдпорного союза зъ Румуніею. До того союза треба такожь втягнути и Туреччину. 4) Сотворенье нормальныхъ вôдносинъ зъ всѣма великими державами и признанье Фердинанда Кобурґа княземъ Болгаріи.

„Свобода“ звѣщає, що рада міністрôвъ вже займала ся пытаньемъ, якѣ уступства вчинити Россіи.

— —

Въ Африцѣ выринули клопоты для европейскихъ державъ, котрѣ могли бы захитати рôвновагу интересôвъ въ Европѣ. Оногды на засѣданю францускои палаты міністеръ заграничныхъ справъ, Ганото, заявивъ, що Франція рѣшучо буде боронити своихъ правъ въ Африцѣ. Причина, що спонукала міністра до такои заявы, ось та: Майже всѣ европейскѣ державы стараютъ ся загорнути для себе въ Африцѣ посѣлости. Анґлія заходила ся придбати собѣ якъ найбôльшу пайку и справдѣ забрала великѣ просторы землѣ надъ озерами Вікторія Ніянса и Танґаніка, де зôткнула ся зъ нѣмецкими кольоніями и державою Конґо, що стоить пôдъ протекторатомъ Бельґіи. Надто забравши Єгипетъ, хотѣла ще прилучити и краѣ надъ горѣшнымъ Нілемъ, що колись належали до Єгипту. Коли-жь віцекороль Єгипту хотѣвъ тѣ краѣ назадъ привернути до Єгипту, Анґлія спротивилась и сама ихъ забрала. Противъ тои анґлійскои самоволѣ выступили европейскѣ державы, а особливо Франція, тымъ бôльше, що Анґлія, розпоряджуючи неправно краями надъ горѣшнымъ Нілемъ, вôддала ихъ въ аренду державѣ Конґо на такъ довго, доки Конґо буде независиме, або доки яко бельґійска кольонія буде стояти пôдъ верховною властію бельґійского короля и єго наслѣдникôвъ. Зъ свого боку держава Конґо вôдступила въ аренду Анґліи посѣлости вôдъ пôвнôчного кôнця озера Танґаніка до полудневого кôнця озера Альбертъ. Отся обопôльна угода выкликала въ Европѣ велике вражѣнье, тымъ бôльше, що Анґлія передаючи въ аренду краѣ надъ Нілемъ, нарушила посѣлôсть и права Туреччины, котра ще все не перестала бути верховною властію Єгипту. Противъ того запротестувавъ султанъ, а такожь и Нѣмеччина, покликуючись на то, що Конґо безъ єи згоды пôсля договору зъ 1884 р. не може змѣняти своихъ границь. Франція-жь запротестувала за-для того, що Анґлія нарушила мѣжнародне право, такожь права Туреччины и Франціи. На сѣ протесты Анґлія ще не вôдповѣла и коли-бъ она схотѣла уперто обставати при своѣмъ, то дуже легко наставъ бы конфліктъ, котрый захитавъ бы рôвновагу въ Европѣ.

Чехи о львôвскôй выставѣ.

Въ Narodn-ихъ List-ахъ знаходимо справозданя зъ львôвскои выставы краєвои, цѣкавѣ тымъ, що справоздавець, хочь вôдносить ся до выставы прихильно, не хвалить всего за покотомъ, якъ то чинять нѣмецкѣ дневники, але выказує и слабѣ стороны выставы. Отже зô справоздань тыхъ годить ся навести деякѣ уступы.

Перше своє справозданье починає авторъ такими словами:

„Якій-жь убогій выдаєсь намъ той край по дорозѣ зъ Кракова до Львова! Бога ради! що хотять тѣ панове выставляти? чимъ они заповнять свою выставу, котра має не лишь импонувати, але й затьмити собою краєву ювілейну выставу ческу! Земля ажь до Перемышля по бôльшôй части пѣсчана, поодалѣкъ зелѣзничого шляху непоказнѣ сѣльця зъ розкиненими хатами, нѣгде здовжь цѣлои дороги фабричного комина, нѣгде признаки бôльшого промыслу, а за те всюды лихо годованый людъ въ грубôй одежи, худѣ малѣ копята, бѣднота. Цѣлкомъ якъ представивъ п. Щепановскій. А прецѣнь треба признати, що мене ударило те, що я другого дня побачивъ у Львовѣ.

„Скажу щиро, що я выѣхавъ до Галичины зовсѣмъ безъ упередженя, навпаки: зъ найретельнѣйшимъ намѣромъ похвалити, що хвалы гôдне, а выткнути, що треба. Всѣми силами намагавъ ся я выгнати зъ душѣ образъ нашои выставы зъ року 1891-ого, абы мене не кортѣло переводити порôвнанье, а все-таки, ходячи по выставѣ львôвскôй, не мôгъ я спекати ся чувства, що таки перло мене до такого порôвнаня. И хочь кождый неупередженый мусить признати, що наша выстава була далеко ефектовнѣйша, богатша, бôльше поучаюча, то годѣ не признати, що и у Львовѣ зроблено все, що дало ся зробити, и Поляки можуть тою выставою гордити ся.

„Але лишень Поляки, нѣхто другій! Русинôвъ мовь-бы не було въ краю! Три міліоны руского народу мовь-бы десь запропали, а прецѣнь бучный титулъ выставы звучить: „Загальна выстава краєва“. Титулъ невѣрный. Львôвска выстава що-до внѣшного выгляду єсть польска, выключно польска, хочь розумѣє ся, богато мѣстить ся въ нѣй рускои працѣ. А тото цѣлковите затоптанье доброи половины людности галицкои болючо вражає серце славяньске. Такъ то вже дѣє ся всюда въ нашôмъ славяньскôмъ свѣтѣ! Чеха жаль опановує на видъ такои безоглядности, а однакъ Русинôвъ, пп. Вахнянина, Барвѣньского и т. п. се не вражає, на ихъ поглядъ оно зовсѣмъ въ порядку. [Справоздавець має тутъ очевидно на гадцѣ загаломъ політику пп. Вахнянина и Барвѣньского. — *Ред.*]

„И ще зъ одного огляду выстава львôвска рôзнить ся вôдъ выставъ иншихъ краѣвъ и народôвъ.

„Коли мы въ передодень отвореня выставы ѣхали зъ столицѣ колишньои кракôвскои републики до столицѣ Червонои Руси, говоривъ кондукторъ, що нѣколи не вѣзъ въ поѣздѣ такъ богато осôбъ першою и другою клясою, а такъ мало третьою. Отже цѣлкомъ противно якъ у насъ. Выстава львôвска має явный выразъ аристократичный. Кромѣ промысловцѣвъ и ремѣсникôвъ, зъ бôльшихъ мѣстъ, що рвуть ся до поступу, майже все проче на выставѣ походить вôдъ шляхты... Орґанізаторы выставы не розпоряджають масами, одушевленье для выставы въ широкихъ верствахъ доси дуже мале, то черезъ се выстава львôвска не має того могутного, справдѣ народного выразу, якимъ вызначувалась наша выстава. До Стрыйского парку не вандрують товпы, якъ вандрували у насъ до Кральовскои Оборы; въ Стрыйскôмъ огородѣ не панує такій рухъ и житье мовь въ улію, якъ се було въ насъ: у Львовѣ церемоннôсть, елеґанція безъ любого тепла; у насъ була горяча прихильнôсть до выставы. Ся обставина, єсли оно не змѣнить ся, може на мою гадку выйти на шкоду фінансового успѣху выставы львôвскои.“

Про положенье и выглядъ выставы пише справоздавець въ иншôмъ числѣ Narodn-ихъ List-ôвъ ось-такъ:

Мѣсце выставы дуже выгôдне, хиба що троха за вузке. Обсягъ має выстава троха меншій нѣжь мала наша, а до того въ єи обсягу мѣстить ся и велике боиско сокôльске. Своими сто двацять павільонами выстава робить вражѣнье бôльше пестре нѣжь красне й миле. Видко тутъ уже орієнтальный смакъ, хотяй тутъ инакше выясняють тото густе нагромадженье одностайныхъ самыхъ деревяныхъ будынкôвъ. Чоловѣкъ не видить одного павільону зъ по-за другого. Се хаосъ, котрый тымъ допѣкає, що будынкамъ зъ дерева труднѣйше надати рôзнородности и характеристичнои особливости.

„И чому-жь то все такъ накопичене одно на другôмъ, безъ огляду на вôддѣлъ выставы и на предметы, длячого все такъ мало инструктивне?

„А ось зъ такои причины: Прийшовъ ґрафъ *А.* и заявивъ, що коли єму не позволять збудувати павільону туй побôчь павільону архикнязя Альбрехта, вôнъ не возьме участи въ выставѣ. Позволено. Але ось князь *Б.* зажадавъ того мѣсця для себе. Ґрафъ мусить князеви чей же уступити, але щобы ґрафъ не вгнѣвавъ ся, показано єму мѣсце, яке вже давно мавъ замовлене праскій промысловець *В.* А тутъ до всего того замѣшала ся ще й панѣ ґрафиня, а ґалянтный управитель будовъ на выставѣ, такожь ґрафъ, не мôгъ оперти ся бôльше чи менше краснôй ґрафины. Не знаю, чи се правда, але такъ выяснявъ менѣ рѣчь демократъ-Полякъ.“

Про торжество вôдкрытя выставы пише справоздавець:

„Якъ на цѣлôмъ Божôмъ свѣтѣ — торжество почате було о 6-ôй годинѣ рано т. зв. „зорею“. О 9-ôй годинѣ йшло ся до костела. Тутъ безъ костела, безъ посвяченя нѣчо й не дасть ся подумати. И сама выстава була посвячена на кôлька днѣвъ передъ отвореньемъ. Тôлько не треба думати, що се може зъ великои побожности Полякôвъ, нѣ. Менѣ сказано, що то проста форма безъ думки, наслѣдокъ необмеженои почести для ксьондзôвъ. Людъ взявъ въ торжествѣ вôдкрытя выставы незвычайно малу участь. Людъ вôдносить ся до выставы бôльше нѣжь апатично, не такъ якъ у насъ. Богъ знає, де подѣла ся польска запальчивôсть до того величавого дѣла! Можна бы замѣтити, що масы люду є рускѣ, а тѣ, розумѣєсь само собою, не вôдносять ся до выставы зъ одушевленьемъ, але-жь масы люду руского, на жаль, не дуже розбудженѣ національно, то мабуть и годѣ говорити о интензивнôмъ єго національнôмъ опорѣ...“

Въ иншôмъ знову письмѣ справоздавець говорить о участи правительства въ выставѣ львôвскôй и констатує, що держава увзгляднила на выставѣ лише Полякôвъ „Кладемо — каже вôнъ — не безъ причины натискъ на слова: для Полякôвъ бо бѣднѣ Русины галицкѣ, чи властиво лишь деякѣ зъ нихъ, хотять повну народну независимôсть окупити такожь написію рускою побôчь польскои на шляхахъ зелѣзничихъ въ Галичинѣ. Прецѣнь нинѣ говорить ся о *наконечнôмъ* порозумѣню обохъ славяньскихъ племенъ, котрому нѣбы-то таку добру почву пôдготовила выстава. Що? выстава? А прецѣнь же членъ выдѣлу краєвого п. д-ръ Дамянъ Савчакъ, котрому дано въ день вôдкрытя выставы краєвои промовити въ имени трехъ міліонôвъ Русинôвъ два реченя, говоривъ, що выстава є дѣломъ обохъ братнихъ народôвъ, котрѣ спôльно замешкують край а выстава єсть ихъ спôльнымъ дѣломъ... А що, якъ бы бувъ членъ выдѣлу п. Савчакъ домагавъ ся языковои рôвноправности въ тôмъ спôльнôмъ дѣлѣ? Були бы єму сказали: „Пане! выстава наша єсть лишь офіціяльно краєва, на дѣлѣ-жь она народна польска!“ Але даймо спокôй тому. Се вже проклятье у Славянъ, що умѣють дбати про свою народну екзистенцію на рахунокъ народнои екзистенціи народôвъ братныхъ, а спôльный ворогъ при тôмъ користає. Прикрѣ то гадки, а вôдогнати ихъ не годенъ анѣ взнеслый образъ выставы, що являє ся намъ въ найкрасшихъ барвахъ, коли глядимо на него зъ высокого кôнця усыпаного на память уніи Люблиньскои... Нуднѣ тѣ гадки не сполошує и дощь, що выставу перемѣнює въ безконечне море болота. А тутъ у Львовѣ славяньске болото! Черезъ дощь терпить выстава, але ось и въ красный, ясный нинѣшный день [7 червня] вôдвѣдало выставу лише 5000 осôбъ. Не знати, якъ то буде далѣ...“

Вкôнци годить ся занотувати, що справоздавець Narodn-ихъ List-ôвъ пише про участь Чехôвъ въ выставѣ львôвскôй.

„Передовсѣмъ — каже вôнъ — треба сконстатувати, що Полякôвъ заохотила до выставы славна удача выставы ческои, отже насъ Чехôвъ треба уважати за интелектуальныхъ моторôвъ выставы львôвскои. Але и що-до переведеня єи мы маємо въ нѣй значну участь. Польскѣ панове впорядчики выставы не прогнѣвають ся, коли зраджу, що въ своѣй праци поступали майже выключно пôсля нашихъ взôрцѣвъ и, на скôлько обставины конечно не вымагали инакше, пôсля нашои практики. Мали они до диспозиціи и всѣ указки нашого комітету выставового. Але-жь не лишь инсталяційнѣ роботы вѣвъ у Львовѣ п. Масопустъ, але и яко выставный аранжеръ по Празѣ и Пловдивѣ, знаменито сповнивъ своє дѣло у Львовѣ. Освѣтленье выставы вôддано фірмѣ Кшіжіка, котра занялась устроєньемъ и свѣтлянои фонтаны. И выставцѣвъ зъ Чехіи єсть довгій-довгій рядъ. Въ вôддѣлѣ машинъ, кромѣ однои бôльшои фірмы польскои, всюды ческа фірма; безъ Чехôвъ того вôддѣлу не могли бы були у Львовѣ устроити. И въ иншихъ вôддѣлахъ стрѣчаєшь ся всюды зъ фірмою ческою. На тôмъ ще не конець. По-найбôльше Чехи рядять великими промысловыми заводами въ Галичинѣ, котрѣ на выставѣ гордо репрезентують молодый промыслъ великій. Павільонъ архикнязя Альбрехта устроивъ Чехъ; хемічный промыслъ галицкій репрезентує фірма Д. Штарка зъ Горлиць а нею рядить Чехъ Шубертъ; павільонъ цукроварнѣ товмацкои устроивъ властитель єи славно-звѣстный цукроваръ Чехъ Вольтръ. Поки-що лишь тыхъ кôлька примѣрôвъ...“

По Чехахъ справоздавець пôднѣсъ державу, котра напружила всѣ свои силы, щобы пôднести выставу львôвску. Справоздавець бачить въ тôмъ політику, бо для выставы ческои держава того не зробила.

Рухъ въ рускихъ тôвариствахъ.

Засѣданье секціи математично-природописно-лѣкарскои Наукового товариства имени Шевченка вôдбуло ся 25 мая с. р. пôдъ проводомъ директора секціи проф. Верхратского. — На тôмъ засѣданю 1) проф. Верхратскій здававъ справу про працю Опанаса Шимченка: „Украиньскѣ людскѣ выгадки“, поручаючи єи до печатаня въ „Записскахъ“; 2) проф. Петро Огоновскій предложивъ працю п. Володимира Левицкого п. з. „О симетричныхъ выраженяхъ зъ вартостій функціи *mod m*“, и поручивъ єи такожь до печатаня въ „Запискахъ“. — Оба внесеня принято.

НОВИНКИ.

— **Засѣданье выдѣлу руского товариства педаґоґічного** вôдбуде ся дня 14 н. ст. червня въ канцеляріи наукового товариста имени Шевченка о 7-ôй годинѣ вечеромъ.

— **Про подорожь архикнязя Альбрехта** по Галичинѣ доносить Fremdenblatt: Подорожь ґенерального штабу попередить инспекційна подорожь архикнязя Альбрехта. Архикнязь приѣде дня 13 н. ст. червня до Краковъ и вôдбуде на другій день инспекцію тамошнои залоги, вôдтакъ удасть ся до Ярослава а по инспекціи войскъ залоги ярославскои выѣде дня 15 н. ст. червня до Львова. Тутъ вôдбудэ ся дня 16 червня ревія войскъ а въ проґраму входить такожь огляненье краєвои выставы. Дня 17 червня поѣде архикнязь до Тернополя,

куды прибуде о $9^1/_2$ годинѣ рано. Ажь зъ-вôдси вôдбуде ся обчислена на 10 днѣвъ подорожь ґенерального штабу. Въ Тернополи представлять ся архикнязеви: шефъ ґенерального штабу бар. Бекъ и иншй участники подорожѣ Въ недѣлю дня 17 н. ст. червня буде архикнязь на службѣ божой, а въ понедѣлокъ 18 червня розпôчне зъ великою войсковою дружиною згадану подорожь.

— **Здоровлє Преосв. епископа Куиловского** значно поправило ся и епископъ вскорѣ приѣде до Станиславова.

— **Стіпендія.** Намѣстникъ ґр. Бадені надавъ опорожнену стіпендію зъ фундаціи архикнязя Карола Людвика въ рôчнôй квотѣ 190 зр. Томѣ Миколаєвичеви, слухателеви I. року правъ въ університетѣ львôвскôмъ.

— **Президентъ станиславôвского суду окружного,** совѣтникъ двора д-ръ Паславскій, перенѣсъ ся на власне бажанье на пенсію; на субституцію має прийти совѣтникъ высшого суду у Львовѣ п. Бараньскій.

— **Дирекція зелѣзницѣ въ Станиславовѣ.** Пôсля донесеня Kurj. Stanisławowsk-ого має дня 14 н. ст. червня прибути до Станиславова на постôйне перебуванье директоръ Людвикъ Вербицкій и сѣмохъ урядникôвъ, котрй мають вправити въ рухъ урядованье дирекціи зелѣзничои. Одна половина урядникôвъ переселить ся зъ кôнцемъ червня, а друга лишить ся ще у Львовѣ ажь до половины серпня, щобы перевести подѣлъ актôвъ урядовыхъ.

— **Канцелістъ передъ судомъ.** Передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ у Львовѣ стававъ сими днями Іос. Ґішба, канцелістъ судовый зô Львова, обжалованый о привласненье собѣ рôзныхъ повѣреныхъ єму квотъ грошевыхъ. Прокураторія обжалувала єго о злочинъ спроневѣреня зъ §. 131, а трибуналъ на основѣ вердикту судьѣвъ присяжныхъ засудивъ єго на 3 мѣсяцѣ вязницѣ.

— **Льосы выставовй,** що дають такожь право одноразового вступу на выставу, — вже продають ся. Головну выграну льотеріи становить дôмъ нарожный при ул. Кохановского, званый „крученй стовпы", вартости 60.000 зр., або готôвка тои-жь высоты.

— **Устный испытъ зрѣлости** въ перемыскôй ґімназіи розпочавъ ся дня 5 н. ст. червня пôдъ проводомъ инспектора краєвого п. Ив. Левицкого. До испыту зголосило ся 29 абітурієнтôвъ.

— **Убійство зъ-передъ десяти лѣтъ.** Зъ Кнѣгиничь доносять, що въ середу дня 6 н. ст червня, коли жидôвскй дѣти бавили ся на дорозѣ ведучôй зъ ринку до уряду почтового, выгребали пôдъ стѣною одного заѣздного дому черепъ людскій. На приказъ начальника громады розпочато заразъ въ тôмъ мѣсци копати и въ глубинѣ 20 цм. найдено скорченый кôстякъ зъ головою до горы. Позаякъ мѣсце вказувало, що кôстякъ може походити лише зъ убійства, донесено о тôмъ заразъ до суду. Пôсля ореченя лѣкарского походить кôстякъ зъ особы женьского пола, вѣку найбôльше 20 лѣтъ, а убитои передъ десятьма або дванацятьма лѣтами. Однако нѣ въ тôмъ часѣ нѣ давнѣйше не лучило ся въ Кнѣгиничахъ нѣяке убійство, отже треба припускати, що тутъ вже привезено трупа, заѣхано до господы и имовѣрно въ ночи закопано жертву пôдъ стѣною.

— **Курсъ кутя коней.** Дирекція школы ветеринаріи повѣдомляє, що записъ ученикôвъ на другій шестимѣсячный курсъ кутя коней въ 1894 р., треваючій вôдъ 1 липня до 31 грудня, вôдбуде ся въ дняхъ вôдъ 28 н. ст. червня до 2 липня. Ковальскй челядники, що хотять записати ся на той курсъ, мають зголосити ся лично въ означенôмъ часѣ въ годинахъ вôдъ 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ въ дирекціи при ул. Кохановского ч. 33 и предложити свѣдоцтва: 1) скôнченои зъ добрымъ успѣхомъ школы народнои, 2) свѣдоцтво правильно вôдбутого ремѣсла ковальского и дволѣтнои практики челядничои.

— **Дощѣ и зливы.** Kurjer Stan. пише: Вôдъ кôльканацяти днѣвъ панують въ Станиславовѣ и охрестности дощѣ, переплѣтанй бурями и громами. Зъ тои причины пôднесла ся значно вода на обохъ Быстрицяхъ и Днѣстрѣ, а єсли дощѣ не устануть, можна надѣяти ся выливу тыхъ всѣхъ трехъ рѣкъ. Збôже незвычайно вылягло, а плоды земнй зъ причины дощѣвъ значно потерпѣли.

— **Жидôвскй ремѣсники.** Передъ чотирома тыжднями, якъ пишуть зô Стрыя, вôднесли ся тамошнй столярѣ до дотычнои корпораціи зъ жалобою, що въ Стрыю єсть жидъ столярь, котрый хочь веде пôдприємство на досыть широкй розмѣры, не платить зовсѣмъ доходового податку, вплатъ до касы хорыхъ и т. д, въ наслѣдокъ чого выготовлює роботы дешевше зô шкодою для прочихъ столярѣвъ. Комісія, выслана въ наслѣдокъ згаданои жалобы, приступила до зафантованя робôтнѣ обманця, однако въ млѣ ока злетѣла ся хмара жидôвъ и начала формальну битву, выдираючи уложенй на вôзъ знаряды. Комісія, видячи перевагу жидôвъ, вôдступила и зложила о тôмъ справозданье старостѣ Манастирскому, котрый выдавъ заразъ порученье, щобы поліція забрала робôтню. Лише при асистенціи сильнои поліційнои патролѣ вспѣла комісія перевести свою задачу и розôгнати верескливу товпу жидôвъ.

— **Новй плащѣ для австрійскои пѣхоты.** Міністеръ вôйны, ґенералъ Кріґгаммеръ, заводить новй плащѣ для пѣхоты. Тй плащѣ трохи довшй вôдъ уживаныхъ доси, а крôмъ того мають вовняну пôдшевку, котру на лѣто буде можна вôдпинати. Міністеръ вôзвавъ вже кôлька полкôвъ, мѣжь ними 30. полкъ пѣх. у Львовѣ, 10. въ Перемышли и 13. въ Краковѣ, щобы вôдобрали зъ дотычныхъ заведень мундуровыхъ по 276 плащѣвъ пробныхъ. Тй плащѣ выготовленй що-до краски въ трехъ родахъ: краски синьо-бѣлявои, бруняво-бѣлявои и чорно-бѣлявои. Єсли тй плащѣ покажуть ся практичнй, то одержить ихъ цѣла пѣхота въ 1895 роцѣ. Згаданй полки мають роздѣлити плащѣ мѣжь три компаніи (по 92 плащѣвъ на одну).

— **Зарядъ мѣского музеи промыслового** оповѣщує, що по довершенôй направѣ помѣщеня и цѣлковитôмъ перемѣненю укладу збôрки, отвореный музей, почавши вôдъ 10 н. ст. червня для публики, а именно: въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 10 ои до 1-ои, вступъ въ недѣлю безплатный; въ днѣ святочнй за оплатою 20 кр. вôдъ особы. Въ понедѣлки музей все замкненый, въ иншй днѣ тыждня, зъ выимкою святъ, отвореный музей вôдъ годины 9-ои до 3-ои за оплатою 20 кр. вôдъ особы. — Бібліотека музеальна отворена що день вôдъ год. 11-ои до 3-ои, въ недѣлѣ и свята вôдъ 10-ои до 1-ои а въ часѣ вôдъ 1 н. ст. жовтня до кôнця цвѣтня рано вôдъ годины 11-ои до 1-ои, а пополудни вôдъ 5-ои до 8-ои.

— **Змѣна власности.** Риманôвъ и примежнй села, власнôсть ґр. Анны зъ Дзялиньскихъ Потоцкои, купили єи сыны: Иванъ и Іосифъ за пôвъ міліона зр. Въ Римановѣ лишить ся ґр. Іосифъ, а заведенье купелеве, Посада горѣшна и примежнй посѣлости стануть власностію ґр. Ивана.

— **Карна розправа** вôдбула ся оногды передъ тернопôльскимъ судомъ присяжныхъ противъ Дмитра Максимчука и єго жѣнки, селянъ зъ Коцюбинчикъ, обжалованыхъ о крадѣжь готôвки понадъ 300 зр. Справа була така: Въ ночи зъ 2 на 3 н. ст. падолиста мин. року украдено въ урядѣ громадскôмъ въ Коцюбинчикахъ зъ замкненои скринѣ 546 зр. 50 кр. готôвки. Виновникъ дôставъ ся до уряду въ той спосôбъ, що вырвавъ стрѣху, спустивъ ся до середины хаты, розбивъ скриню и забравъ грошѣ. Се були грошѣ податковй, стягненй громадою вôдъ контрибуентôвъ. Злодѣя глядано майже три мѣсяцѣ, однако безуспѣшно. Ажь одного дня зголосивъ ся до вôйта якійсь селянинъ зъ заявленьемъ. що єсли єму дасть 100 зр., то скаже, кого пôдозрѣває о крадѣжь. Вôйтъ заплативъ селянинови жадану квоту а сей выявивъ, що Максимчукъ вôдъ довшого часу жиє надъ станъ, богато пє и иншихъ частує. Зроблено заразъ ревізію и найдено дѣйстно 241 зр, зъ котрыхъ Максимчукъ не умѣвъ здати справы. Припертый признавъ ся до крадежи и єго увязнено, жѣнку-жь, пôдозрѣну о спôвучасть въ крадежи полишено на волѣ По переведенôй розправѣ засуджено Дмитра Максимчука на пôвтора року тяжкои вязницѣ, жѣнку увôльнено. Шкоду покрывъ обжалованый, продавши цѣле своє майно.

— **Комітетъ ратунковый въ Скниловѣ коло Львова** має честь зложити въ имени погорѣльцѣвъ прилюдну подяку отсимъ добродѣямъ; О. Т. Курпякови зъ Трофанôвки за присланй 5 зр.; п. Францови Дітріхови зъ Винникъ коло Львова за призбирану квоту 28 зр. 25 кр. а. в.; кс. П. Кашовичеви лат. священикови зъ Зимноводы за 6 зр. 95 кр.; — вкôнци п. І. Яворскому учителеви въ Пôдлѣскахъ малыхъ за квоту 2 зр. 50 яр. Безперечно найбôльша вдяка належить ся о. Курпякови за скоре надôсланье запомоги, за що управитель тутешнои школы п. Игнатій Кузневичь постаравъ ся для бѣдныхъ дѣтей о прокормленье, не щадячи свого труду и заходу. — Зарôвно и другй добродѣѣ причинили ся до дальшого прокормленя голоднои дѣтворы, за що складаємо найсердечнѣйше „Спаси Бôгъ". За комітетъ *І. Федчишинъ* начальникъ громады.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на опорожнену парохію цѣсарского наданя въ Нановôй, добромильского повѣта, удѣлило намѣстництво о. Сев. Добряньскому, до теперѣшному парохови въ Бличи горѣшнôмъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Пôвнôчно-нѣмецко-галицкій пôвденно-захôдно-россійскій рухъ граничный. Знесенье дочасовои тарифы выимковои для кукурудзы, отрубôвъ и инш. Важна вôдъ 1 вересня 1893 ажь до вôдкликаня, дочасова тарифа для перевозу: а) кукурудзы, отрубôвъ, макухôвъ и муки макуховои; б) жолуди, тѣста и муки для корму и проч. зъ пôвденно-захôднои Россіи до пôвнôчнои Нѣмеччины тратять зъ днемъ 1 липня 1894 свою силу обовязуючу.

Телєґрамы „Дѣла"

Вѣдень 12 червня. Кабінетна рада згодила ся на заснованье рôвнорядныхъ клясъ словѣньскихъ при ґімназіи въ Цілі.

Будапештъ 12 червня. Цѣсарь именувавъ кôлькохъ новыхъ членôвъ палаты маґнатôвъ. — *Ліберальнй дневники пôдносять,* що цѣсарь заявивъ ся за цивільными вѣнчанями, натомѣсть консервативнй зазначують, що цѣсарь не думає вплывати на нѣчии пересвѣдченя. — Члены клерикального сторонництва обчисляють, що предложенье о цивільныхъ вѣнчаняхъ упаде ще значною бôльшостію голосôвъ. — Теку рôльництва обнявъ тымчасомъ Фаєрварі.

Софія 12 червня. Стамбулови, коли вертавъ зъ авдієнціи вôдъ князя, уладили студенты котячу музику.

Римъ 12 червня. Кріза кабінету проволѣкаєсь. — Папа працює надъ енциклікою о розоруженю.

Лондонъ 12 червня. Мароканьскій султанъ умеръ, мабуть зъ убійчои руки. Войска окликаля султаномъ сына помершого Побоюють ся тяжкихъ конфліктôвъ европейскихъ.— На Кретѣ панують аґрарнй розрухи.

Брукселя 12 червня. Лѣвиця палаты оголосила маніфесть, въ котрôмъ пôдносять, що дальшй нарады є нарушеньемъ конституціи, бо 12-ого с. м. кôнчать ся мандаты, отже она выступає зъ парляменту. Кріза дуже остра.

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои години пополудни. 1'8 14—15

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІЙ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 21—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевлейхъ цѣнахъ: окуляры, цвікѣры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Особа зъ доброго дому

глядає мѣсця до веденя господарства домашного въ домѣ священичôмъ Близша вѣдомôсть у ґр. Ходкевичевои, Львôвъ ул. Зигмунтôвска ч. 2. 223 1—3

ПА-

расолѣ у великôмъ выборѣ. Кальошѣ *американьскй и россійскй. Бѣлье мужеске, выробы триковй бѣлье Єґера, и т. п. поручає найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Найлѣпшй

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВЙ

„ИМПЕРІЯЛЬ"

електрично-стисканй розслѣдженй мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ
201 5000 штукъ франко. 7—15

Маґлѣ компатнй по зр. 24 — **Машины до выкручуваня бѣля** по зр 13, 14, 15, 16, 17 и 20

45-5 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІЮСЪ"

у Львовѣ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшй кавы $^1/_2$ клґр. 1 зр.
и 2227 13—?

Найлѣпшй чаѣ россійскй, хиньскй и Ліптона славнй анґлійскй $^1/_4$ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особлившa гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 67—?

М. БАЛЯСЪ

У ЛЬВОВѢ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручає обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНЙ зъ великою выгодою и комфортомъ, пригôднй на товарискй збôры и для тѣснѣйшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимнй и горячй. Кухня здорова и смачна у власнôмъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичнй. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** зъ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 Цѣны умѣреннй. 3—11

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй єсли зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 90—104

ВОЛОДИСЛАВЪ

ҐОНЕТЪ

въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньскй въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнй (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 148 13—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдочать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Болей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичъ.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 122. Львôвъ, Середа 1 (13) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Великій рухъ за тверезостію середъ руского народу на пограничу галицко-буковиньскôмъ а неприхильне тому становище правительства буковиньского и галицкого.

„А де ся навѣть нѣкому не снило — мала причина важне родить дѣло“. Сѝ слова нашого поета Антона Могильницкого приходять намъ на гадку, коли хочемо нинѣ подѣлити ся зъ нашими читателями цѣкавою вѣстію про великій рухъ за тверезостію середъ нашого народу на пограничу галицко-буковиньскôмъ.

Передъ якимсь часомъ — якъ намъ доносять — появивъ ся по буковиньскôй сторонѣ молодый проповѣдникъ тверезости, сѣльскій парубчакъ [родомъ зъ села пôдъ Чернôвцями] и своими проповѣдями по селахъ выкликавъ великій рухъ за тверезостію. На Буковинѣ около двацять сѣлъ переняло ся идеєю вандруючого молодця-проповѣдника, а за короткій часъ рухъ той дôставъ ся зô стороны буковиньскои [зъ повѣта кôцманецкого] на бôкъ галицкій. Якъ зъ сѣлъ буковиньскихъ такъ и галицкихъ вандрують люде до молодця-проповѣдника, загрѣвають ся єго наукою, а наслѣдками тои науки являють ся по громадахъ змаганя до цѣлковитои тверезости — цѣлѝ села закидають горячѝ напоѣ.

Якъ же власти вôдносять ся до того руху? Вôдповѣдь на се пытанье дають намъ два акты, якѝ маємо пôдъ рукою: одно зъ боку буковиньского а друге зъ галицкого.

Громада Бабинъ въ повѣтѣ кôцманецкôмъ, дуже пôднепавша зъ причины піяньства, постановила пôйти за примѣромъ другихъ громадъ и завести у себе тверезôсть. Якъ же обôйшло ся зъ тою громадою ц. к. староство кôцманецке, о тôмъ розказує жалоба громадянъ до ц. к. президіи правительства краєвого въ Чернôвцяхъ ось що:

„...Отверезѣнье громады — пишуть жалôбники — постановили мы обôйти святомъ и назначили день 24 мая с. р. На сю цѣль зладили мы хрестъ памятный и наймили соборне богослуженье, зъ проповѣдію и спросили сусѣдныхъ громадянъ. Однакожь въ наслѣдокъ доносôвъ людей ворожихъ тому спасенному дѣлу [роз. жидôвъ и ихъ поплечникôвъ], що нѣбы-то робить ся бунтъ въ селѣ, ц. к. староство въ Кôцмани зарядило надсподѣвано якѝсь доходженя: зôслало дня 23 мая комісаря и той скликавъ людей до себе, переслухувавъ ихъ, грозивъ карою 6-мѣсячного арешту, коли-бъ они важили ся намовляти кого небудь, абы не пити горѣвки. Комісарь оставъ ся въ селѣ черезъ днѣ 23 и 24 мая ажь доки богослуженье не скôнчило ся. Вечеромъ дня 23 мая спроваджено до села чотирохъ жандармôвъ и тѝ ходили по селу, розганяли людей, абы зъ собою не розмовляли та не забавили ся. На се свято запросили мы господарѣвъ зъ сусѣдныхъ сѣлъ, зъ Ясенева польного, Серафинець, Пробабина и Городницѣ въ Галичинѣ. Оденъ зъ нихъ, Василь Василинюкъ вôйтъ зъ Ясенева, дôставъ ся до села, однакъ жандармерія не допустила єго до церкви; другихъ людей зъ Ясенева, Серафинець, Пробабина и Городницѣ не допустили жандармы и поставленѝ вартôвники навѣть до села, такъ що они пôдчасъ цѣлого богослуженя стояли на поли а потôмъ вернули домôвь. По богослуженю жандармы розôгнали людей вôдъ церкви.

Очевидна рѣчь, що люде злои волѣ въ селѣ видячи, що доносы ихъ мали хвилевый успѣхъ и до села зôслано ц. к. комісаря зъ жандармами розширюють выгадки и вговорюють въ людей що хто важить ся сказати, абы не пити горѣвки, то буде сидѣти въ арештѣ або утнуть єму языкъ. А прецѣнь въ нашôй державѣ пôдъ володѣньемъ нашого Найяснѣйшого монарха истнує конституція, запоручаюча кождому вôльнôсть слова и пропаґанды въ кождôмъ напрямѣ, коли оно не суперечить интересамъ державы або морали. А що пропаґанда тверезости належить власне до тыхъ, котрыхъ законъ нѣякій не забороняє, але навѣть законъ зъ 19 липня 1877 ч 67 В. з. д. накладає кару на тыхъ, що вôддають ся піяньству, а такожь на шинкарѣвъ и на тыхъ, котрѝ піяньство въ якій небудь спосôбъ пропаґують, громадянамъ Бабина здаєсь, що зарядженье Свѣтлого ц. к. староства въ Кôцмани єсть просто противзаконне.

А що поступованье тыхъ, котрѝ на громадянъ Бабина чинили доносы, мѣстить въ собѣ злочины зъ §§. 209 и 487 з. к. длятого пôдписанѝ громадяне Бабина просять:

Высока ц. к. Президія правительства краєвого зволить зарядити вôдповѣдне доходженье противъ доносчикôвъ, вôзвати ц. к. староство въ Кôцмани до понеханя нагôнки за громадянами въ нашôмъ селѣ и взяти ласкаво въ оборону членôвъ громады, котрѝ старають ся по мысли обовязуючихъ законôвъ вытягнути своихъ братôвъ зъ грязи піяньства такъ сильно пôдкопуючого станъ ихъ матеріяльный и моральный.“

Зновъ же зъ галицкого боку маємо письмо ц. к. староства въ Городенцѣ до зверхности громадскои въ селѣ Далешевѣ такого змѣсту:

L. 8050.

Do Zwierzchności gminnej w Daleszowej!

Na posiedzeniu z dnia 27 maja br. powzięła tamtejsza rada gminna uchwałę, mocą której postanowiono nie pić wódki podczas całego czasu sapania, a zarazem iż kto sprzeciwia się tej uchwale podlega grzywnie 50 ct.

Ponieważ powzięta uchwała przekracza zakres działania rady gminnej, zakazuję na podstawie §. 105 ustawy gminnej jej wykonania.

Wprawdzie §. 32 ustawy gminnej przyznaje radzie gminnej, prawo wydawania ogólnych przepisów policyi miejscowej, w granicach istniejących ustaw, lecz zakwestyonowana uchwała wkracza w zakres życia prywatnego poszczególnych mieszkańców i zakazuje picia wódki przez pewien okres czasu pod rygorem grzywny, — podczas gdy niema ustawy, któraby zabraniała picia wódki w pewnych okolicznościach lub warunkach, zaś celem położenia tamy opilstwu istnieje specyalna ustawa o pijaństwie z dnia 19 lipca 1877 (Dz. u. p. N. 67) tudzież przepisy policyjne dotyczące szynkarzy i zamykanie szynków, które Zwierzchność gminna w wykonaniu przepisów policyi miejscowej przestrzegać jest zobowiązaną i te dają dostateczną możność zapobieżenia opilstwu.

Polecam przeto naczelnikowi gminy, by do 3 dni zwołał posiedzenie rady gminnej i podał niniejszy zakaz do jej wiadomości — tudzież obwieścił w gminie.

Przeciw niniejszemu zakazowi służy prawo rekursu, który wnieść należy w przeciągu 14 dni przez ck. Starostwo do wysokiego ck. Namiestnictwa.

Horodenka d. 5 Czerwca 1894.

Ck Starosta *Strasser*.

Зъ наведеного выходить, що рухъ за тверезостію, выплываючій уже зъ вôльнои волѣ самого люду й самыхъ громадъ на пограничю галицко-буковиньскôмъ — зô стороны властей політичныхъ стрѣчає перепоны...

Вôдносины болгарскѝ.

„Свобода“, орґанъ Стамбулова, оповѣстивъ таку проґраму, опозиційного народно-ліберального сторонництва: 1) Скрѣпленье вôдносинъ до Туреччины и заключенье зъ нею зачѣпно-вôдпорного союза. 2) Повне прилученье до політики тридержавного союза и Анґліи, бо они дорожать истнованьемъ Болгаріи яко державою. 3) Удержуванье найлѣпшихъ вôдносинъ зъ всѣми державами балканьскими та заключенье вôдпорного союза зъ Румунією, до котрого має прилучитись такожь и Туреччина. 4) Осягненье нормальныхъ вôдносинъ зъ всѣми великими державами и признаня князя.

Вôдтакъ доносить „Свобода“, що новый кабінетъ нараджувавъ ся надъ тымъ, якѝ уступки треба зробити для Россіи, щобы привернути миръ зъ Болгарією. „Свобода“ пригадує, що Россія предложила була свого часу, черезъ звѣстного историка Татищева, такѝ услôвя угоды: 1) Вôдступити Бурґасъ и Варну Россіи на стаціи для фльоты; 2) внѣшну політику Болгаріи пôдчинити Россіи; 3) заключити зъ Россією вôдпорно-зачѣпный союзъ та вôддати посады командантôвъ въ арміи, почавши вôдъ полковникôвъ въ гору, въ руки россійскихъ офіцирôвъ. Тѝ предложеня змагали до того, щобы князя выдалити зъ краю, а Болгарію вôддати пôдъ управу россійского комісаря на необмеженый часъ, въ часѣ же тои управы наказати собранію, щобы выбрало царя княземъ Болгаріи.

Якѝ теперѣшнѝ услôвя Россіи, не знає опозиційный орґанъ подати и длятого годѣ тои справы брати пôдъ нараду кабінету. Теперѣшный міністеръ справъ заграничныхъ Начовичь не мôгъ доси занятись тою справою, але, якъ загально констатують, не вôдносять ся теперь въ Болгаріи вже такъ ворожо противъ сторонникôвъ політики примиреня зъ Россією.

Взагалѣ не наступить въ Болгаріи наглый зворотъ въ політицѣ заграничнôй. Бути може, що вôдносины мѣжь Россією и Болгарією не будуть такъ напруженѝ, и звôльна дôйдесь до якогось порозумѣня, именно, що Россія узнасть Фердинанда Кобургского княземъ Болгаріи — але нѣколи не наступить давна політика цанковистôвъ, котра не узнавала самостôйности політичнои Болгаріи. Одинъ членъ нового кабінету отверто заявивъ, що новѝ міністры не оспорюють великихъ успѣхôвъ Стамбулова, осягненыхъ въ напрямѣ заграничнои політики, бо по части они самѝ помагали Стамбулови въ тôй справѣ. Вôдъ часу здетронізованя кн. Александра все бодай одинъ членъ теперѣшного кабінету бувъ або президентомъ собранія або засѣдавъ въ кабінетѣ Стамбулова, а всѣ они пôдпирали заграничну політику Стамбулова. Въ справахъ заграничнои полѣтики нѣколи не хотѣвъ Стамбуловъ накинути свою волю противъ волѣ цѣлого кабінету, а ухвалы кабінету западали згôдно.

Вôдносины мѣжь кн. Фердинандомъ а Стамбуловомъ зачинають укладати ся. По першихъ заколотахъ и демонстраціяхъ на улицяхъ Софіи, наставъ теперь спокôй и Стамбуловъ перейшовъ до льояльнои опозиціи. Оногды оголошено рескриптъ кн. Фердинанда, котрымъ принято дімісію Стамбулова. Рескриптъ датованый 1 червня, а звучить ось якъ:

„Мôй любый Стефане Стамбуловъ! Зъ глубокимъ жалемъ довѣдавъ ся я зъ вашого послѣдного письменного заявленя, присланого менѣ, що вы рѣшились вôдтягнути ся вôдъ управы дѣлъ державныхъ, котру вы вели вôдъ 20 серпня 1887 ажь доси пôдъ моимъ проводомъ для обороны короны, на славу Болгаріи и для удержаня независимости краю. Вôдъ дня, коли я вступивъ на престолъ, бачивъ я въ васъ мого найблизшого дорадника, передъ котрымъ звѣрявъ ся въ найповнѣйшôмъ довѣрю зъ всѣми політичными плянами и рѣшенями, щобы послухати досвѣдченои рады, и завсѣгды та при кождôй нагодѣ найшовъ я въ моѣмъ першôмъ до-

Страйкъ.

Скіцъ *Е. Морета.*

Настала люта зима. Марія встала звôльна вôдъ шитя и приступила до вôкна, щобы дрôбку воздуха вдыхнути, хочь и такъ люта студѣнь вдирала ся до слабо огрѣтои комнатки.

Але нѣ! Треба робити, бо шитье мусить выживити четверо дрôбныхъ дѣтей а люде вже ждуть на выкôнченѝ замовленя. Но и зновъ взялась Марія за роботу и голка на ново бѣгала скоро по полотнѣ. Але незабавомъ женщина призадумалась: Якôвъ добрый робôтникъ, приносить свою цѣлу платню до дому и не заходить до шинкôвъ. Управителѣ фабрики дуже єго люблять а такожь не хотять кривды и другихъ робôтникôвъ, бо вже навѣть обѣцяли, що припустять ихъ до участи въ зыскахъ фабрики.

— Но, се непотрѣбне — говоривъ Якôвъ — бо мѣжь робôтниками и много лѣни. Я вповнѣ вдоволеный моимъ зарôбкомъ и не бажаю нѣчого иншого.

Марія засмѣялась, коли погадала, якимъ острымъ тономъ говоривъ тѝ слова єи чоловѣкъ. Она не могла брати сего за зле, бо єго тяжка робота ковальска причинялась до того, що єго поведенье и спосôбъ говореня були дещо простакуватѝ. Але вôнъ мавъ добре серце и мôгъ, якъ хотѣвъ, бути дуже нѣжнымъ, єсли, розумѣєсь, не запивавъ ся. Але вже вôдъ довшого часу не заглядавъ вôнъ до чарки, и длятого Марія була теперь такъ щаслива. Думаючи про се, она роздивлялась довкола комнаты.

Обстава, єи власна, була майже нова; при вôкнахъ висѣли бѣлѝ занавѣсы, въ комодѣ лежало чисте бѣлье, на коминку тикавъ золоченый годинникъ — а въ гарнôй колысцѣ спала наймолодша дитина.

Ахъ, кобы се такъ завсѣгды було! А длячого не мало бы такъ завсѣгды бути?

Якъ разъ выбила сема година, а она бѣдна забула цѣлкомъ приладити вечерю для мужа! Зôрвала ся зъ мѣсця, побѣгла до кухнѣ и застелила стôлъ. На улици дались чути тяжкѝ кроки вертаючихъ домôвь робôтникôвъ.

Наразъ отворили ся дверѣ а до хаты вôйшовъ Якôвъ, окоптѣлый вôдъ дыму ведучи двоє дѣтей, щó ждали на него коло фабрики. Сейчасъ засѣли всѣ до стола, а Марія принесла зупу, котра єму такъ смакувала, що ажь тричи набиравъ єи. Але нинѣ єго чоло було чогось поморщене а очи свѣтили дико; душкомъ выпивъ склянку вина, яку Марія налила.

— Годѣ, щобы такъ дальше було! — сказавъ вôнъ наразъ.

— Що такого? — поспытала Марія затревожена — чи може ты не дôставъ платнѣ?

— Но, ще бы того бракувало! Я бы заразъ пôдпаливъ буду.

— Такъ, але що тобѣ нинѣ?

— Я... я . Але що тебе се обходить!

— Дай менѣ свои грошѣ, — вôдповѣла Марія лагôдно, забираючись до своихъ средствъ осторожности.

— Мои грошѣ? А то на що?

— Ты мôгъ бы ихъ згубити.

— Або пропити, не правда?

Коваль наливъ собѣ наново чарку и выпивъ.

— Якôвъ! — скликнула Марія, блѣднѣючи — що тобѣ нинѣ? Я не бачила тебе ще нѣколи такимъ!

— Етъ, вже надоѣло менѣ те житье! Мусить все скôнчити ся! Мусимо, все лишь робити а нѣчого зъ того не маємо!

— Ахъ — сказала Марія — я заразъ знала, що ты нинѣ вже пивъ.

— Такъ, пивъ, але се не має нѣчого до рѣчи; мы будемо страйкувати.

— Якôвъ — промовила Марія дрожачи — чи тебе скривджено?

— Всюды въ цѣлôмъ свѣтѣ кривда! Для кого мы гаруємо? Лишь для тыхъ капіталістôвъ! Нема що й говорити, — я перестаю робити!

Те сказавши вставъ и наложивъ шапку.

— Куды выбираєшь ся?

— Иду! Товаришѣ ждуть на мене.

Марія на силу встримала сльозы, бо дѣти не повиннѝ були нѣчого змѣркувати. А може то ще не такъ зле, бо мужчины звычайно плетуть дурницѣ, коли выпьють.

— Якъ завтра выспить своє похмѣля — подумала — то все добре пôйде

Поклала дѣтей, спрятала зъ стола и зновъ взялась за свою роботу. Мимоволѣ мусѣла роздумувати слова мужа. Длячого вôнъ ненавидѣвъ капіталістôвъ? Що они єму злого вчинили?

Генлі, властитель фабрики, бувъ капіталістъ а прецѣ робôтники доси завсѣгды були зъ него вдоволенѝ. Тажь вôнъ не мôгъ кождому робôтникови вызначити ренту, бо самъ не бувъ дуже богатый.

* * *

Якôвъ вернувъ о пôвночи домôвь и то цѣлкомъ тверезый; лишь бувъ дуже зворушеный. Слѣдуючого дня вечеромъ Марія, придивляючи ся вертаючимъ домôвь робôтникамъ, завважала, що мусить щось коити ся, бо они ставали громадками и живо розмавляли. Въ понедѣлокъ не пôйшовъ Якôвъ до роботы, хочь того доси нѣлоли не робивъ; вô второкъ ажь по великихъ просьбахъ Маріи вернувъ до роботы.

Але въ пятницю прийшовъ домôвь зъ знарядьемъ, и кинувши цѣлый крамъ въ кутъ, крикнувъ:

— Страйкуємо!

— Страйкуєте! — скликнула Марія налякавшись. — То не хочешь нѣчого заробляти? А зъ чого-жь будемо жити?

— Не жури ся. Маємо касу страйкову и денно дôстанемо по два франки!

— Два франки а четверо дѣтей!

— Ты-жь маєшь дещо заощадженого!

— А опôсля?

— Якось то буде — вôдповѣвъ остро.

Марія бачила, що єи мужь цѣлкомъ змѣнивъ ся и теперь дуже зворушеный. Длятого уважала найлѣпшимъ змовчати и власными силами по змозѣ зарадити лиху. Незабавомъ минулись невеличкѝ ощадности и она мусѣла продати облігацію зелѣзничу, котрою такъ тѣшилась; незадовго пôйшли тою самою дорогою одяги, бѣлье, гарна комода и позолоченый годинникъ, бо голодъ великій панъ. А и она не зарабляла вже бôльше, бо нѣхто не хотѣвъ давати роботы жѣнцѣ страйкаря.

Коли всюды єи вôдправляно зъ нѣчимъ, то и она закипѣла гнѣвомъ та пытала ся, що провинили єи дѣти, що хотять ихъ заморити голодомъ?

* * *

(*Конець буде.*)

раднику всѣ тй прикметы, котрй єго вызначають яко вѣрного приятеля, дѣяльногого мужа державного и бодрого оборонця болгарскои справы та вѣрного пôдданого. Я сповняю нинѣ ваше бажанье и принимаю вселаскавѣйше вашу димісію яко президента моєи рады міністерскои и міністра справъ внутрѣшныхъ, въ тôмъ повнôмъ пересвѣдченю, що будете и на будуче пôдпирати вѣрно та преданно мôй престолъ, мою династію и нашу вôтчину. А що не маю нѣякого иншого средства для заявленя вамъ моєи сердечнои вдячности, яку я вамъ завсѣгды старавъ ся оказувати, то заявляю торжественно, що за все, щó вы зробили для поступу и внутрѣшноио розвитку краю, для скрѣпленя и полѣпшеня єго вôдносинъ до заграницѣ и сусѣдныхъ державъ, за всѣ заслуги, якй вы положили завдяки свому взôрцевому патріотизмови для моєи особы, за ваше вѣрне пôдпиранье моєи короны и династіи — заховаю супротивп васъ на завсѣгды чувство моєи прихильности, необмеженои вдячности и дружного привязаня."

Се княже письмо доручено передвчера Стамбулови и вôнъ сейчасъ просивъ о авдієнцію. На авдієнцію выѣхавъ Стамбуловъ повозомъ въ супроводѣ комісаря поліціи. Передъ палатою княжою зôбрала ся товпа людей и кричала: „Долой Стамбуловъ!" Авдієнція мала сердечный характеръ. Коли Стамбуловъ вертавъ зъ палаты, не було вже демонструючихъ товпъ, бо поліція и жандармы ихъ порозганяли.

Вôдозва.

Дня 7 [19] червня с. р. вôдбуде ся въ Жовкви въ сали „Рускои Рады" посольске вѣче зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ:

1. О годинѣ 9. рано богослуженье въ церквѣ на Винникахъ.
2. О годинѣ 10. справозданье посольске д-ра Михайла Короля зъ дотеперѣшнои посольскои дѣятельности.
3. Интерпеляціи и внесеня членôвъ збору.

Симъ маю честь просити Почтенныхъ выборцѣвъ и взагалѣ членôвъ жовкôвскои „Рускои Рады", щобы зволили якъ найчисленнѣйше зôбрати ся и спôльно порадитись надъ справами стоячими на порядку дневнôмъ нарадъ соймовыхъ, а въ особенности надъ справою рускою.

Въ Жовкви 1 (13) червня 1894.

Д-ръ Михаилъ Король посолъ на соймъ.

Дописи „Дѣла"

Зъ Хирова.

[Русины въ мѣсточку Хировѣ. — Заснованье касы задатковои „Власна помôчь" и намѣрена дальша орґанізація руского мѣщаньства.]

Въ нинѣшныхъ справдѣ тяжкихъ для насъ часахъ, бо въ часахъ загального розстрою и колотечѣ мѣжь Русинами, находимо велику и правдиву розраду въ тôмъ, що кождого дня переконуємо ся, якъ, хочь важкимъ ходомъ, а все посуваємо ся напередъ. Доказомъ того поступу численнй дописи зъ рôзныхъ сторôнъ краю, якй щоденно читаємо въ „Дѣлѣ" а зъ котрыхъ довѣдуємо ся, що Русины будять ся и приходять до свѣдомости, бо отъ тутъ отворено читальню, тамъ заложено крамницю, и т. п. Все то дає намъ запоруку, що не згинемо! не згинемо марно, якъ бы намъ того нашй вороги бажали, бо сли нарôдъ двацять и кôлька міліоновый прийде до пôзнаня своихъ силъ и свого значеня та стане мовь одна родина, тогды не легко єго поконати!

Мы Русины хирôвскй спѣшимо такожь нинѣ подѣлити ся радôстною вѣсткою зъ нашими дорогими братьми, що й мы не хочемо бути послѣдными, и мы беремось до працѣ пожиточнои, до працѣ, котра розвяже намъ руки и отворить очи на правду, щобъ мы довше не дурили самыхъ себе. Ото у насъ въ недѣлю 3-ого червня вôдбули ся першй загальнй зборы товариства „Власна помôчь". Се першій нашъ крокъ, але маємо въ Бозѣ надѣю, що дальше пôйде скорше, бо вкоротцѣ хочемо отворити читальню, потôмъ крамницю а вôдтакъ станемо вже немалою силою.

Въ Хировѣ була вправдѣ передъ кôлькома роками читальня, заложена заходами мѣсцевого пароха о. Гладиловича и єго помôчника о. О. Поляньского, однакъ не удержалась довго, бо хирôвскй мѣщане байдужнй на все, що хороше й пожиточне, та призвычаєнй до вандрôвокъ по свѣтѣ, не чули потребы власнои просвѣты й не довѣряли щирымъ радамъ своихъ духовныхъ отцѣвъ. Но видко, бѣда научила ихъ розуму. Особливо въ остатныхъ часахъ дала ся имъ чути ихъ нездарнôсть. Бо коли въ слѣдъ за Єзуитами та черезъ розширенье двôрцѣвъ зелѣзничихъ наплывало до Хирова що-разъ бôльше чужихъ елементôвъ а именно рôзного рода ремѣсникôвъ, и тіи выдуривши за що-будь вôдъ добродушныхъ мѣщанъ ихъ грунты, побудували ся хорошо и стали справдѣшными панами а давнѣйшй обывателѣ мусѣли забрати ся въ кутъ на комôрне и бѣда що-разъ бôльше доскуляти имъ почала, пôзнали они, що таки справдѣ зле коло нихъ дѣє ся. И коли перебуваючій теперь мѣжь нами щирый нашъ патріотъ и правдивый другъ народу п. Иванъ Прийма, професоръ ґімназіяльный, зробивъ имъ предложенье: чи не далось бы тутъ заложити касу задаткову, приняли они се зъ одушевленьемъ, видячи въ тôмъ одинокій спосôбъ выдобути ся зъ нужды та зъ жидôвскихъ рукъ. Невтомимый сей робôтникъ на нашôй занедбанôй нивѣ народнôй, помимо надмѣру своєи обовязковои працѣ, взявъ ся щиро и охочо до всѣхъ потрѣбныхъ приготовань, а привѣвши все до ладу, оголосивъ першй загальнй зборы на день 3 н. ст. червня по вечѣрни. Зъ нетерпеливостію ждавъ вôнъ годины призначенои на зборы и, якъ самъ признає ся, сумнѣвавъ ся: чи явить ся яке-таке число мѣщанъ та чи буде зъ кимъ починати.

На велике всѣхъ насъ вдоволенье наповнила ся мала, на тую цѣль вôднанята комната самыми поважнѣйшими обывателями. Вôдъ разу вписало ся 45 членôвъ и зôбрано готôвкою 122 зр. Головою зборôвъ выбрано одноголосно мѣсцевого пароха о. Гладиловича, а вôнъ, вôдкрывши зборы, давъ слово п. Приймѣ яко ініціяторови тои справы. П. Иванъ Прийма въ довшôй и горячôй промовѣ пояснивъ зôбранымъ членамъ: длячого то такъ часто вôдзывають ся жалѣ на злй часы и щó єсть причиною дѣйстного упадку матеріяльного громадянъ. Представивъ яркими словами, що давнѣйше було гôрше, бо гнетла людей неволя, а нинѣ при конституціи кождый може користати зô своихъ правъ, а соромъ тому, хто згинає колѣна передъ кождымъ дурисвѣтомъ и понижує свою людску й горожаньску гôднôсть. Но звернувъ увагу и на те, що богато причиняєсь до такого упадку морального нужда и бракъ грошей. Але на се єсть рада: треба лучити ся, вязати ся до спôльнои помочи, а „громада великій чоловѣкъ" — каже народна пословиця. Мовы п. Приймы, котра богато цѣнныхъ думокъ въ собѣ мѣстила, выслухали всѣ зъ одушевленьемъ а зъ выразу очей можна було пôзнати, що всѣ були переконанй о правдѣ кождого слова.

Потôмъ уконституувала ся рада въ той спосôбъ, що головою товариства выбрано о Гладиловича а заступникомъ головы мѣсцевого сотрудника о. Пастернака; мѣсце одного касієра обнявъ основатель товариства п. Прийма, а на другого касієра выбрано п. Ивана Мозолу; до рады принято пп. Георгія Мацуского и Гащака, писаремъ ставъ Михайло Щетиньскій пѣвець церковный, а на контрольорôвъ призначено пп. Пристая, Сабата и Михайла Мацуского. По выборѣ вôдспѣвали зôбранй головѣ и основателеви товариства „многая лѣта". П. Прийма внѣсъ зновъ „многая лѣта" на розвôй и успѣхъ молодого товариства. Вкôнци постановили всѣ члены зôйтись въ середу передъ Вознесеньемъ до церкви на богослуженье, котре на ихъ интенцію мали вôдправити мѣсцевй священики.

По зборахъ говорено ще богато о маючôй отворити ся вкоротцѣ читальни и о потребѣ крамницѣ, по чôмъ всѣ задоволенй и веселй розôйшлись домôвъ.

Для примѣру, щобы, якъ доси бувало, жѣнки нашихъ мѣщанъ и селянъ не цурали ся народнои справы яко не належачои до круга ихъ дѣланя, взяли участь въ цѣлôмъ тôмъ торжествѣ такожь и мѣсцевй панѣ, розумѣє ся Русинки.

Одинъ зъ членôвъ.

Зъ Станиславова.

[О потребѣ установленя посады четвертого сотрудника катедрального въ Станиславовѣ.]

Коли при катедрѣ латиньскôй у Львовѣ при 3000 парохіянахъ єсть 5 сотрудникôвъ, а при вôрменьскôй на 180 душь такожь 5 сотрудникôвъ при латиньскôй катедрѣ перемыскôй 4, при митрополитальнôй церквѣ св. Юра 6, при перемыскôй рускôй катедрѣ 5 мѣсцевыхъ кромѣ одного експозита, котрый за чергою въ катедрѣ проповѣдати єсть обовязаный, — тутъ въ Станиславовѣ єсть ихъ лише 3 на 6000 парохіянъ зъ прилученою церквою дочерною въ Кнѣгининѣ. На нихъ лежить обовязокъ душстаровництва въ арештахъ окружного суду, въ шпитали загальнôмъ въ Станиславовѣ, де хорй переважно обряду руского; всѣ 3 сотрудники мають ще катихитуры при школахъ середныхъ [реальнôй и семинари учительскôмъ] або народныхъ, вôдправы богослуженя въ катедрѣ властивого на будняхъ и въ святочныхъ дняхъ, асисты, діяконованя займають майже весь часъ и всѣ силы молодыхъ здоровыхъ священикôвъ такъ, що навѣть при звычайныхъ и сприяючихъ вôдносинахъ, коли анѣ зъ нихъ нѣхто не хорый анѣ кого другого хорого въ Станиславовѣ заступати не мусять, не въ станѣ они всѣмъ запотребованямъ вдоволити. Не дасть ся заперечити, що зъ розростомъ мѣста Станиславова пôдъ теперѣшный часъ зростає и число гр.-кат. вѣрныхъ въ тутешнôй парохіи. Заведенье дирекціи зелѣзниць зъ кôлька сотъ функціонерами и ихъ родинами побôльшить и число парохіянъ; за тымъ иде приплывъ слугъ, робôтникôвъ и ремѣсникôвъ занятыхъ при будôвляхъ. Число краєвои обороны приналежного въ справахъ душпастирства до цивільного духовеньства, такожь пôдвысшено. Зваживши, що селяне доохрестныхъ парохій, недалекихъ вôдъ Станислава и рôвными й добрыми дорогами сполученыхъ въ тіи днѣ, коли ихъ парохи до прилученыхъ церквей зъ богослуженьемъ вôдъѣзжають, численными масами до катедры наплывають, такъ що неразъ сурдотовцѣ станиславôвскй нарѣкають, що не мають де стати въ своѣй церквѣ, и тутъ въ великôмъ числѣ запотребовують св. Тайнъ, не говорячи вже про часъ Великого посту, коли и зъ сусѣдныхъ мѣсточокъ численный контінґентъ до св. Тайнъ въ катедрѣ приступає.

Другу школу для дѣвчатъ сего року вже будувати зачинають. Такожь має бути заведена третя школа людова для хлопцѣвъ. Еп. Консисторія зъ уваги на перетяженье тутешныхъ сотрудникôвъ толерує — мимо кôлькоразовыхъ накликувань въ часописяхъ, — що въ школѣ повтаряючôй и промысловôй реліґія для рускихъ ученикôвъ не выкладає ся, и такъ нашй термінаторы позбавленй потрѣбнои и належнои имъ науки Особливо въ часѣ, коли сотрудники порозходять ся на ексорты до шкôлъ, нема кому сповѣдати анѣ до хорого ѣхати, если и парохъ въ Кнѣгининѣ занятый. Такожь и та обставина, що катедра зъ ходомъ часу, хочь поволи, приходить завдяки фондови захристійному, засилюваному зъ реліґійного фонду, до засобôвъ такъ въ ризници: 1) архієрейскôй, якъ и 2) капітульнôй, и 3) ново-рукоположеныхъ, и 4) парохіяльнôй зъ дотаціи пресвитерôвъ и доходôвъ братства парохіяльного — показує ся потреба посады осôбного функціонера, префекта захристіи для пôднятя працъ инвентаризованя, евіденціи, перехованя и надзору безпосередного. Такожь новѣйшими часами замѣтна жертволюбнôсть на рѣчь церкви катедральнои въ предметахъ и грошехъ, якъ се видко зъ Вѣстника епархіяльного. Той четвертый вікарій катедральный мôгъ бы на разѣ злучити въ своѣй особѣ два уряды: служителя св. Тайны покаянія и префекта захристіи. Потребѣ тôй задумувано зарадити черезъ перенесенье якого сотрудництва зъ провінціи до катедры, але парохи потребують ихъ для своихъ парохій. Не зôстає нѣчого иншого, якъ щобы правительство дотацію четвертого вікарія катедрального переняло на фондъ реліґійный.

Въ мѣсяци маю выголосивъ о. Хомишинъ, сотрудникъ катедральный, 30 проповѣдей при маєвôмъ богослуженю. За-для приступности и легкозрозумѣлости тыхъ проповѣдей слухало ихъ на будняхъ надъ 400 вѣрныхъ. Въ недѣлѣ и свята бувала церковь биткомъ повна. Ходила и интеліґенція, мужчины й панѣ. Дѣти нашои интеліґенціи, хлопчики й дѣвчатка, стояли на богослуженю въ двохъ рядахъ зъ свѣчками. Зважаючи на максиму „orator fit", о. Хомишинъ при довшôй праци и досвѣдѣ станесь цѣнною силою проповѣдничою въ епархіи.

Парохъ о. Т Шанковскій выпровадивъ ся зъ дому парохіяльного до нанятого при Липовôй улици ч. 47, де мѣстить ся и канцелярія парохіяльна. Коли на давнôмъ приходствѣ семинарь будувати стануть, доси не вѣдомо.

Епископъ Куиловскій має ся вже лѣпше, выѣзджає на прохôдъ; незадовго имовѣрно верне до Станиславова.

Вдовичому фондови винна ліквідація Заведенія ще 7.800 зр. а сплата того довгу вôдбуває ся повôльнѣйше нѣжь впередъ.

О. митратъ Фацієвичь розпочавъ візитувати науку реліґіи по школахъ тутешныхъ [станиславôвскихъ].

Зъ Перемышляньского.

[Утворенье округа санітарного.]

Въ нашôмъ повѣтѣ утворено зъ днемъ 1 н. ст. мая оденъ округъ санітарный зъ осѣдкомъ окружного лѣкаря въ Ганачевѣ и придѣлено до сего округа кôльканацять дооколичныхъ сѣлъ. Такй округи для населеня хосеннй, бо коли перше потреба було кому лѣкаря, то треба було ѣхати 3—4 милѣ, а се для хлѣбороба за далеко. Ще й се добре зроблено для дооколичного населеня, що не выбирали на осѣдокъ для лѣкаря якого мѣста або мѣсточка, якъ звычайно дѣє ся, а выбрали село, мѣсцевôсть догôдно приступну, бо лежить въ серединѣ назначеного округа.

Найбôльше утѣшило тутешне населенье, що лѣкаремъ въ тôмъ окрузѣ именовано свого чоловѣка, знаного на цѣлу околицю, не лише въ тутешнôмъ повѣтѣ, але й въ сусѣдныхъ повѣтахъ, львôвскôмъ и бôбрецкôмъ. Тымъ лѣкаремъ єсть д-ръ Иванъ Мохъ, котрый кôлька лѣтъ тому, скôнчивши факультетъ медичный у Вѣдни, осѣвъ, не у мѣстѣ, якъ звычайно, але вôдъ разу въ Ганачевѣ, мѣжь своимъ народомъ та близько свого родинного мѣсця Пôдгородищь. За сихъ кôлька лѣтъ практики своєи потрафивъ д-ръ Мохъ своєю популярностію и досвѣдомъ лѣкарскимъ такъ зъєднати собѣ нарôдъ, що за порадою лѣкарскою спѣшать люде навѣть зъ подальшихъ сторôнъ, 5—6 миль вôддаленыхъ. Сей лѣкарь не тôлько помагає свому народови въ часѣ недуги, и то майже безкористовно, але такожь, не забуваючи на свою національнôсть, спѣшить на кождый покликъ дооколичныхъ читалень и разомъ зъ народомъ обговорює пекучй справы дотыкаючй руского народу. То й не диво, що нарôдъ душею прилягъ до д-ра Моха та назвавъ єго „*нашъ любый* дохтôръ", а теперь тѣшить ся зъ именованя єго на окружного лѣкаря.

Дай Боже, щобы кождый лѣкарь потрафивъ такъ зъєднати собѣ нарôдъ, але розумѣє ся, треба щиро и по дружньому поступати зъ народомъ, не цурати ся хлопа а трактувати єго якъ брата... *Р.*

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

На засѣданю головного выдѣлу товариства „Просвѣты" дня 12 н. ст. цвѣтня с. р. принятй въ члены товариства:

Єлена Некановичь учителька въ Радванцяхъ.
Товариство „Громада" у Вѣдни.
о. Левъ Козаневичь дек. зъ Мистковичь.
Стеф. Добряньскій госп. зъ Кульчичь.
Андр Ґуст. Кульчицкій госп. „
Читальня „Просвѣты" „
Мих. Ярема госп. въ Торгановичахъ.
Читальня „Просвѣты" въ Заболотôвцѣ.
Іос. Смаль Стоцкій госп. въ Немиловѣ.
Вартол. Кеба госп. въ Войславичахъ.
Якôвъ Сидоръ „ „
Антôнъ Батринъ госп. въ Нѣврѣ.
Панько Бойчукъ дозорець при домѣ карнôмъ у Львовѣ.
Иванъ Ґрехъ воякъ у Львовѣ.
о. Іос. Зацерковный въ Сѣховѣ.
Евг. Мандичевскій студ. філ. у Львовѣ.
Григ. Питляръ правникъ у Львовѣ.
Сильв. Питляръ госп. въ Гаяхъ за Рудою.
Он. Батюкъ госп. въ Двôрцяхъ.
о. Т. Павлюкъ парохъ въ Рожнѣтовѣ.
Илько Васлюкъ госп. въ Луцѣ.
Мих. Гладѣй пѣв. церк. зъ Кнѣгиничь.
Ив. Олексôвъ Жиґаль „
Якимъ Кузикъ нач. гром. въ Загôрю.
Романъ Левицкій президентъ суду окружного въ Бѣгачи [въ Боснѣ.]
Михайло Кіякъ въ Винникахъ.
о. Вол. Стефановичь пар. зъ Вашковець.
Катря Гумецка жена свящ. зъ Бутинъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Внутрѣшна політика святкує въ Австріи парляментарнй феріи. Угорска кріза вôдкинула речинець зôбраня делеґацій ажь до осени, и лишь двѣ перманентнй комісіи, котрй будуть радити до 18-ого червня, пригадують на проминувшу сесію рады державнои. Кромѣ одного посла Ноского, що уважавъ за вôдповѣдне станути передъ своими выборцями и ихъ поучити о „огневôй пробѣ" коаліціи, въ свѣтѣ выборцѣвъ панує глуха тишина. Ліберальнй послы не рахують ся; они вôдпочивають на коаліційныхъ лаврахъ и тѣшать ся, що все пôйшло такъ гладко. Однй лишь рôвнорядни клясы словѣньскй въ Цілі напсували имъ потрохи крови. Тымчасомъ ихъ противники, христіяньскй соціялы, станули до роботы. Кн. Ліхтенштайнъ и д-ръ Люеґеръ ѣздять по краю и утревалюють собѣ пôдставу. Всѣ иншй парляментарнй сторонництва поки-що не дають про себе чути — словомъ блаженный сонъ обнявъ въ свои рамена струдженыхъ послôвъ.

Agramer Ztg. описуючи теперѣшнй парляментарнй вôдносины въ Австріи, наводить причины, за-для котрыхъ кабінетъ Віндішґреца не може выступити противъ антісемітизму. По думцѣ згаданои ґазеты, правительство стоячи по-надъ сторонництвами не може вызивати нѣ одного сторонництва, навѣть антісемітôвъ нѣ, бо зъ поглядами не веде борбы. Зъ того невдоволена одна часть ліберальнои лѣвицѣ нѣмецкои и грозить вôйною або выступленьемъ. Однакъ кабінетъ, хоть бы и хотѣвъ, не може того вчинити, бо привѣвъ бы до упадку клюбъ Гогенварта, въ котрôмъ власне антісеміты суть аґітаційнымъ и борючимъ ся елементомъ. Нѣхто иншій, лишь антісеміты выдерли лібераламъ половину мандатôвъ вѣденьскихъ и допомогли до частинного выпертя лібералôвъ зô Стиріи, низшои и высшои Австріи и Сольногорода. Антісеміты, то галузь, на котрôй сидить Гогенвартъ зъ своимъ клюбомъ. Коли галузь врѣжуть, приклонники Гогенварта полетять въ пропасть. Але безъ Гогенварта нема коаліціи, а безъ коаліціи нема кабінету Віндішґреца.

Вчера представивъ ся палатѣ Векерле зъ новымъ кабінетомъ и зложивъ таку заяву: Дімісія кабінету наступила, бо правительство не могло одержати вôдъ короны призволу на всѣ проєкты, предложенй въ тôй цѣли, щобы въ палатѣ маґнатôвъ цивільнй вѣнчаня одержали бôльшôсть при другôмъ голосованю, а особливо не могло правительство выєднати вôдъ короны повномочія, щобы зложити заяву того змѣсту, що на случай, коли бы предложенье о цивільныхъ вѣнчаняхъ зновъ не перейшло, наступить збôльшенье числа дѣдичныхъ членôвъ палаты маґнатôвъ. То повномочіє выдалось намъ передовсѣмъ конечне длятого, що середъ даныхъ вôдносинъ годѣ було допускати, щобы корона одарувала особливымъ довѣріємъ. Мы одержали повномôць заявити, що корона годить ся зъ правительствомъ що-до конечности політичнои реформы супружого права и що корона власне зъ огляду на ту політичну конечнôсть бажає собѣ реформы супружого права [Оклики: Eljen! — на правици.] — По тôй заявѣ — говоривъ дальше Векерле — надѣємось, що такожь третій чинникъ, законодавство схилить ся передъ тою конечностію. Засады, котрй мы заступаємо и за котрй боремось, зневолили насъ приймити на ново правлѣнье. Що-до нашои проґрамы, то стоимо цѣлковито на становищи деклярація зъ дня 21 падолиста 1892 року. Вкôнци Векерле просивъ членôвъ свого сторонництва щобы и дальше пôдпирали правительство и вôзвавъ опозицію, щобы обєктивно судила поведенье правительства [Бурливй оплески на правици.] — Потôмъ забравъ голосъ провôдникъ независимыхъ, Юстъ, и замѣтивъ, що хôдъ крізы не вôдповѣдавъ парляментарнымъ засадамъ. Вôнъ остро дорѣкавъ, що чужй вплывы мали въ тôй чисто внутрѣшнôй справѣ вôдгравати ролю. (Бесѣдникъ мавъ на думцѣ Кальнокого) Такожь и Апоній пôднѣсъ тй самй закиды и доматавъ ся поясненя тои фарсы крізы, въ котрôй Банфі старавъ ся утворити нове міністерство. — Кинъ Гедерварі заявивъ, що остає въ недовѣрю до правительства. — Пехи именемъ сецесіоністôвъ зъ ліберального клюбу заявивъ, що и дальше буде противникомъ церковно-політичныхъ предложень. Найгорячѣйше противъ кабінету промовлявъ Уґронъ. — По короткôй репліцѣ Векерлього вôдрочено засѣданье до четверга.

Такожь въ палатѣ маґнатôвъ Векерле зложивъ ту саму заяву. Зічи замѣтивъ, що надѣєсь, що Векерле не має намѣру уживати пресіи.

— —

Кріза италійского кабінету ще все треває. Всѣ дотеперѣшнй змаганя Кріспіого, щобы утворити нове міністерство, не вôднесли успѣху и то не длятого, щобы хибувало кандидатôвъ до міністеріяльныхъ текъ, але тому, що нѣ одинъ зъ тыхъ, зъ котрыми переговорювавъ Кріспі, не годить ся на єго проґраму уздоровленя фінансовыхъ вôдносинъ. На чôмъ скôнчить ся та кріза, годѣ напередъ предвидѣти. Здає ся, що нема иншого выходу, якъ, або Кріспі буде мусѣвъ цѣлковито уступити, або розвязати палату и вôдкликати ся до народу.

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ ИГН. РЕХЕНЪ Львôвъ, улиця Кракôвска ч. 5, поручає свôй обильно заосмотреный складъ РУКАВИЧОКЪ всякого рода якъ: Ґлясе, даньскй, оленевй и т. ин.
221 1—36

НОВИНКИ.

— **Сегорôчнй загальнй зборы товариства руского Института для дѣвчатъ въ Перемышли** вôдбудуть ся дня 29 червня 1894 въ комнатахъ товариства „Рускои Бесѣды“ въ Перемышли о годинѣ 3-ôй, евентуально [т. є. на выпадокъ недостаточного числа членôвъ о 3-ôй годинѣ] о годинѣ 6-ôй пополудни. Проґрама зборôвъ вызначена §-омъ 19 статута. Того-жь дня рано о годинѣ 8-ôй вôдправить ся богослуженье заупокôйне за усопшихъ членôвъ и добродѣѣвъ Института. — Вôдъ Выдѣлу товариства Рускій Институтъ для дѣвчатъ, въ Перемышли дня 8 червня 1894. *К. Чеховичь* предсѣдатель; *В. Кондрацкій* секретарь.

— **Загальнй зборы членôвъ „Рускои Бурсы“ въ Бережанахъ** вôдбудуть ся дня 3 н. ст. липня с. р. о 2-ôй годинѣ пополудни въ комнатахъ „Рускои Бурсы“. Проґрама зборôвъ така: 1) Членôвъ повитає голова товариства. 2) Пописъ питомцѣвъ въ спѣвѣ и музицѣ. 3) Справозданье секретаря. 4) Справозданье касієра. 5) Внесеня выдѣлу. 6) Выбôръ нового выдѣлу. 7) Внесеня членôвъ. Кореспонденткою запрошує выдѣлъ кождого члена; хто бы запрошеня не одержавъ, зволить зголоситись у секретаря. — За выдѣлъ „Рускои Бурсы“ въ Бережанахъ *В. Санатъ* секретарь.

— **Канонічну візитацію** намѣряє перевести епископъ Юл. Пелешь въ 4 деканатахъ перемыскои епархіи, именно въ двохъ положеныхъ въ западнôй и двохъ у всхôднôй части епархіи. Візитація розпôчне ся въ половинѣ серпня и потреває имовѣрно до падолиста.

— **Карна розправа** противъ Константина Кіяньского, урядника бюра сôльного въ выдѣлѣ краєвôмъ, о злочинъ спроневѣреня, розпôчне ся въ четверъ дня 14 н. ст. червня въ новôмъ будынку судовôмъ передъ судьями присяжныхъ. Въ складъ трибуналу входять совѣтникъ Зубрицкій, яко предсѣдатель и совѣтники Маєвскій и Нитарскій. Обжалованье вносить заступникъ прокураторіи Оленьскій, оборону обжалованого обôймивъ д-ръ Мих. Ґрекъ. — Кіяньскій обжалованый о дефравдацію 16.892 зр. на шкоду фонду краєвого.

— **Санкціонованый законъ.** Цѣсарь удѣливъ санкціи ухваленому обома палатами законови о придѣленю части судьѣвъ повѣтовыхъ до 7-ои клясы ранги. Въ наслѣдокъ сего закона буде перенесена третя часть судьѣвъ повѣтовыхъ въ кождôмъ окрузѣ высшого суду краєвого до 7-ои клясы ранги зъ титуломъ радникôвъ суду краєвого. Єсли при обчисленю тои третои части лишить ся решта неподѣльна черезъ три, то ся решта не буде увзгляднена. Взагалѣ авансує въ наслѣдокъ того закона въ Австріи 273 судьѣвъ повѣтовыхъ. Выплываюче зъ закона пôдвысшенье платнѣ обтяжує буджетъ о 73.000 зр. рôчно. Сей законъ має увôйти въ житье въ другôй половинѣ липня.

— **Холєра** Дня 9 и 10 н. ст. червня — якъ доносить урядова Wiener Ztg. — въ громадахъ борщѣвского повѣта, де доси лучали ся случаѣ холєры, нѣхто не занедужавъ и нѣхто не померъ на холєру. Натомѣсть въ Устью епископскôмъ, мѣсточку положенôмъ надъ Днѣстромъ на россійскôй граници, сконстатовано бактеріольоґічно холєру. Мѣжь 30 мая а 7 червня занедужали на холєру 3 особы, зъ тыхъ 1 померла.

— **Вôдъ Вп. о. катихита Ал. Стефановича** одержуємо зъ просьбою о помѣщенье въ „Дѣлѣ“ отсе письмо: Кандидатка учительскои семинаріи обняла бы на часъ вакацій [вôдъ 1 липня до кôнця серпня] лекцію на селѣ. Интересованй родичѣ зволять чимъ скорше зголоситись до мене, подаючи точно обовязки учительки и нагороду для неи. — Бѣдна 8-лѣтна дѣвчинка, учениця рускои школы вправъ, не бувши ще нѣколи на селѣ, бажала бы выѣхати въ вакаціи на село, щобы вôддыхнути разъ здоровымъ сельскимъ воздухомъ. Я звертаю ся до добрыхъ людей [особливо мешкаючихъ недалеко Львова] зъ просьбою: чи не бувъ бы хто ласкавъ взяти добру дѣвчинку до свого дому для товариства своихъ малыхъ дѣтей У Львовѣ 1 н. ст. червня 1894. *Александеръ Стефановичь* катихитъ въ женьскôй учительскôй семинаріи [ул. Вôрменьска, 2].

— **На посаду греко-кат. катихита** при школахъ народныхъ въ Залѣщикахъ оголошує тамошна окружна рада шкôльна конкурсъ зъ речинцемъ до 6 тыжднѣвъ вôдъ дня 6 н. ст. червня. Платня рôчна 450 зр. и 10% додатку на мешканье.

— **Испытъ зрѣлости въ ґімназіи ярославскôй** вôдбувъ ся вôдъ дня 25 до 31 н. ст. мая пôдъ проводомъ краєвого инспектора д-ра Ґермана, а дня 28 н. ст. мая въ присутности віцепрезідента краєвои рады шкôльнои д-ра Мих. Бобжиньского. Выслѣдъ испыту бувъ слѣдуючій: свѣдоцтво зрѣлости зъ вôдзначеньемъ одержало 3, свѣдоцтво зрѣлости 20, позволенье повторити одинъ предметъ 3, репробовано на рôкъ 4, репробовано безъ речинця 2, разомъ 32 ученикôвъ публичныхъ. Зъ екстернистôвъ одержало свѣдоцтво зрѣлости 4, поправку 2, разомъ 6. Взагалѣ сѣдало до испыту 38 абітурієнтôвъ зъ котрыхъ признано зрѣлыми 27 ученикôвъ.

— **Крѣпость кіѣвска**, доси першорядна, має бути перемѣнена на третьорядну. Адміністрація крѣпостна и крѣпостный баталіонъ будуть перенесенй до Дубна на Волыни.

— **Огнѣ.** Въ Божôй воли, въ яворôвскôмъ повѣтѣ, Ґершонъ Ґольдштайнъ пôдпаливъ хату свого батька. Обезпечена шкода выносить 674 зр. — Въ Пôдлѣсю, бучацкого повѣта, згорѣло пять необезпеченыхъ загородъ селяньскихъ, вартости звышь 1700 зр. — Въ Лысковѣ, въ жидачѣвскôмъ повѣтѣ, погорѣли загороды необезпеченй; шкода 1 00 зр. Огонь повставъ мабуть зъ недокуреного папѣроса. — Въ Станиславовѣ згорѣла шопа гр. кат. священика Въ шопѣ було сѣно. Тамъ спавъ зарôбникъ Микола Павлюкъ, котрый въ огни тяжко попаривъ ся. Обезпечена въ части шкода выносить 1500 зр. — Въ Братишевѣ, въ товмацкôмъ повѣтѣ, паробивъ огонь шкоды на 540 зр. — Въ Рѣпинцяхъ, бучацкого повѣта, було вôдъ огню 2000 зр. шкоды. — Въ Горбачахъ, въ львôвскôмъ повѣтѣ, дня 15 мая згорѣло 16 загородъ селяньскихъ, вартости 4.400 зр., обезпеченй на 3510 зр. Огонь пôдложивъ 6-лѣтный хлопець. — Въ Ильнику, въ турчаньскôмъ повѣтѣ, дня 27 м. м. вдаривъ грôмъ въ хату Ивана Ильницкого. Шкода въ части обезпечена выносить 700 зр. — Въ Ольшанику, въ самбôрскôмъ повѣтѣ, згорѣло 5 загородъ селяньскихъ, вартости 5000 зр, а обезпеченыхъ на 2150 зр. Огонь бувъ, здає ся, пôдложеный.

— **Увôльненье папы.** Сими днями скôнчивъ ся въ Римѣ процесъ, що выкликавъ загальне заинтересованье. Справа була така: Вôдъ мая 1893 року були въ Римѣ два францускй богомôльцѣ абатъ Донъ Хае, парохъ въ Льоані, и нотарь тои мѣсцевости, Люи Ґленаръ. Они прибули до Риму въ такôмъ намѣрѣ, щобы выпросити у папы якй чудотворнй реліквіи для свого села и право на устроєнье въ нѣмъ рôчныхъ вôдпустôвъ въ костелѣ, збудованôмъ мѣсцевымъ богачемъ Журданомъ. Оба богомôльцѣ сидѣли рôкъ въ Римѣ и не могли дôстати авдієнціи у папы. Одного дня прийшла до ихъ мешканя якась чорно одѣта дама, котра предкладала имъ купити якусь теольоґічну розвѣдку. Въ розмовѣ представила ся имъ дама яко ґрафиня Каролина Сентъ-Арно, а дôзнавши ся о ихъ подорожи и клопотахъ зъ авдієнцією оповѣла имъ пôдъ тайною, що папу держать єго вороги увязненого въ пивницяхъ Ватикану. Добродушнй Французы, перепудженй сею вѣстею, попали въ правдиву розпуку, однако ґрафиня жертвувала имъ свои услуги на случай, єсли бы хотѣли увôльнити нещастного папу. Тй дѣйстно згодили ся на се. На другій день прийшла зновъ ґрафиня, але въ товариствѣ двохъ панôвъ, зъ котрыхъ одинъ представивъ ся яко Віченцо Салюччі, бувшій секретарь князя Торльоньі, а другій яко князь Джіованні де Буртелісъ Фосколько, пенсіонованый ґенералъ, повномôцный міністеръ републики Гондурасъ, командоръ ордера Григорія Великого и т. д. Ґрафиня Арно оповѣдала богато о вплывахъ, якй мають тй паны въ Ватиканѣ и они дѣйстно заимпонували Французамъ. Отже постановлено пôдоймити ся великого дѣла увôльненя папы. Салюччі высланый на розвѣды, повернувъ зъ Ватикану зô страшными подробицями про положенье папы у вязници Головнымъ єго сторожемъ мавъ бути самъ архикнязь Иванъ Сальваторъ (Иванъ Ортъ). Треба богато грошей, щобы пôдкупити сторожу. По кôлькохъ дняхъ принѣсъ Салюччі картку зъ молитвенника, на котрôй папа въ недостачѣ иншого паперу написавъ просьбу, щобы єго ратовано. Однако треба осторожно поступати, щобы не довести до скандалу и вôйны. Але зъ вôдки взяти грошей? Ґр. Аяро вже давно заставила на се свои клейноды, теперь треба бы ще конче 20.000 франкôвъ. Хае и Ґленаръ выдôстали вôдъ Журдана жадану квоту а иншй побожнй Французы, почувши о що иде поприсилали и вôдъ себе значнй грошевй датки. Въ ночи на 3 н. ст. липня 1893 року мало перевести ся велике дѣло освободженя. Заговôрники прибрали собѣ до помочи ще двѣ особы: Семена Мартінуччі (любовника ґрафинѣ) и якогось Перацетті. Обохъ Французôвъ заведено потайки до пивниць Ватикану, де застали святѣйшого вôтця, що почастувавъ ихъ виномъ и чорною кавою. „Посѣпаки“, що тримали єго у вязници, були вже перекупленй и забавляли ся при винѣ, вôдбиваючи мечами шийки бутельокъ. Вôдтакъ увôльнено въ тріюмфѣ святѣйшого вôтця и вôдведено єго до Ватикану. — Все скôнчилось бы було добре, кобы не поліція. Она вôдкрыла шайку тыхъ обманцѣвъ и заразъ на другій день арештувала ґрафиню и єи чотирохъ спôльникôвъ. Розправа тревала пять днѣвъ и стягнула величезне число публики. Всѣ обжалованй доказували, що они невиннй. Найсмѣшнѣйшй були оба свѣдки Французы, що до самого кôнця вѣрили, що дѣйстно увôльнили папу. Они зôзнавали въ користь обжалованыхъ и роздавали навѣть вôдозву въ ихъ оборонѣ та домагали ся въ нѣй: 1) щобы заразъ переслухано архикнязя Ивана Сальватора, 2) щобы переглянено добре ватиканьскй пивницѣ, та 3) щобы переслухано св. вôтця, папу Льва XIII. По переведеню розправы и доказаню обжалованымъ ихъ вины, засудивъ трибуналъ Перацццого на 7 мѣсяцѣвъ, а всѣхъ прочихъ обжалованыхъ кождого на 15 мѣсяцѣвъ вязницѣ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Телефоны въ Станиславовѣ будуть сего тыждня водданй до публичного ужитку. — Въ Бучачи розпочали будувати ґімназію. — У Львовѣ розпôчнуть ся въ будучу недѣлю перегоны кôньскй.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало поручника Вікт. Капраля асистентомъ почтовымъ, а дирекція почтъ призначила єго до службы при урядѣ почтовôмъ въ Перемышли. — Міністеръ просвѣты именувавъ Іос, Яновского архітекта и доцента політехніки членомъ комісіи для дууголо испиту державного при выдѣлѣ будôвництва въ львôвскôй політехніцѣ.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ рады повѣтовои въ Чортковѣ розписує конкурсъ на посаду окружного лѣкаря зъ осѣдкомъ въ Улашкôвцяхъ. Рôчна платня 500 зр. и 222 зр. додатку на объѣздки. Поданя треба вносити до 15 н. ст. липня. — Ректоратъ львôвскои політехнік оголошує конкурсъ на поѣаду асскстента при катедрѣ будовы зелѣзниць и тунелѣвъ, зъ платнею 600 зр. Посада буде надана на часъ вôдъ 1 н. ст. липня до кôнця вересня 189[illegible] р. Поданя треба вносити до 20 н. ст. червня.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 13 червня. Зборы анархістôвъ, що зовуть ся независимй соціялісты, вôдбули ся дуже бурливо при участи 500 членôвъ. Комісарь розвязавъ ихъ и за для того повставъ великій крикъ: „Нехай живе анархія“. Поліція зробила ладъ и чотирохъ арештувала. — Вѣсть про дімісію Кальнокого выдумана.

Бѣлградъ 13 червня. При выборахъ до рады мѣскои радикалы здержали ся вôдъ голосованя. — Ґарашанинъ именованый посломъ въ Парижи.

Мадритъ 13 червня. Новый султанъ въ Мароко вже проклямованый, але побоюють ся заколоту. Всѣ державы выслали свои воєннй кораблѣ до мароканьскихъ берегôвъ.

Римъ 13 червня. Нинѣ дожидають полагодженя крізы и утвореня нового міністерства.

Брукселя 13 червня. Пôдъ пресією лібералôвъ палата розвязана.

Лондонъ 13 червня. Пôсля вѣстей зъ Гонґъ-Конґъ умерло тамъ на джуму 1500 людей.

Надôслане.

ДЕНТИСТЪ
Д-ръ Иванъ Стефаницкій
бувшій довголѣтный ц. и к. лѣкарь полковый,
покôнчивши спеціяльнй студіи на університетахъ вѣденьскôмъ и берлиньскôмъ, ординує *яко дентистъ*
въ Станиславовѣ
208 площа Францъ Іосифа ч. 2 3—8

Адвокатъ Король
въ Жовкви 214 2 3
глядає конціпієнта вôдъ 1 липня с. р.

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІИ
бувшій асистентъ проф. Вихеркевича и бувшій демонстраторъ проф. Фукса.
Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10
ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 22—?

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ Теодоръ Баллабанъ
б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци
по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординує въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**
Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 21—52
Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.
Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординує.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевлеихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Миронъ Грицикевичь въ Сокали глядає практиканта до Торговлѣ корѣнной и делікатесôвъ.
227 1—5

Бюро ґазетъ и оголошень
А. ОЛЬШЕВСКОГО
Львôвъ, ул. Килиньского 2.
(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ)
приймає передплату на всѣ часописи европейскй и оголошеня до нихъ; поручає книжки до молитвы, провôдники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 1—1

До конкуренціи!
ЙОПАСЪ
ШІМЕЛЬ
у Львовѣ ул. Кракôвска ч. 1.
Складъ кухонного начиня, рôзного окутя до будôвництва
КОСЫ
и всякй иншй зелѣзнй товары. 220 2—10

РУ-
кавички всякого рода;
Бандажѣ руптуровй
и всякй выробы рукавичничй
поручає найдешевше 2537
Павло Лянгнеръ
передъ тымъ
Браты Лянґнеры
Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Бритвы анґлійскй и зъ Золінґенъ Генкельса (пôдъ ґарантією и зъ правомъ вымѣны єсли бы не придавали ся до волося) по зр. 1·50, 2, 2·50, 3, 3·50 и 4
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІИ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣнники илюстрованй рôзныхъ редметôвъ до розпорядимости.

ЦУКОРНЯ
пôдъ фірмою
ІОСИФЪ БЖЕЗИНА
у Львовѣ при ул. Гетьманьскôй ч. 12
Поручає цукры найлѣпшои якости, шоколядки, ововѣ францускй и краєвй, гербатники и т. ин.
Має такожь найрôзнѣйшй парискй бомбоніеры, кошики и картоны. 218 3—4
Оповѣщує, що буде продавати о кождôй порѣ и часѣ горячй и зимнй напитки, а именно: каву, шоколяду, чай, морожене, каву морожену и шоколяду, мазаґранъ, горѣвки и лікеры.
Замовленя приймає на торты морожене, тѣста и взагалѣ що лише входить въ обсягъ цукорничого заведеня.
Высылки на провінцію будуть полагоджувати ся якъ найточнѣйше и будуть вызначувати ся стараннымъ опакованьемъ. Для выгоды Вп. Публики устроєна комната для курячихъ.

ІОСИФЪ ХРУМА
Прага 1059 II. 222 1—3
Складъ клейнодôвъ, золотыхъ и срѣбныхъ товарôвъ власного выробу
и вывôзъ ґранатныхъ товарôвъ.
Філіи: Цахи и Карловй Вары.
На жаданье высылає ся цѣнники заразъ и франко.

Приѣзджаючимъ гостямъ на выставу краєву
поручаю мôй выключный складъ правдивого россійского
ЧАЮ
АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ
Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.
При купнѣ 1 клґр. 10% опусту.
199 5—10

КОСЫ
зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.
Для „кулокъ“ рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнй.
Поручає фірма
Болеславъ Цибульскій
торговля товарôвъ зелѣзныхъ
у Львовѣ, готель Францускій.
Штуки пробнй высылає ся вôдворотною почтою 196 7—12

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ
Яковъ Шпрехеръ и С-ка
поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй єсли зъ нашои фабрики спроваджений.
Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.
Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.
Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 91—104

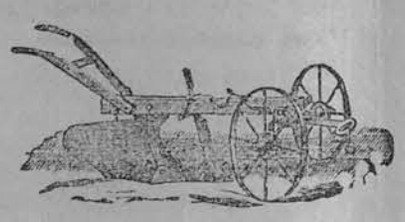
М. КОРКЕСЪ
СКЛАДЪ
машинъ рôльничихъ
Львôвъ, ул. Городецка ч. 25.
поручає при надходячôмъ сезонѣ всякй молотѣльнѣ ручнй и кератовй, такй-жь зъ приладомъ до чищеня, млынки ч. 5 по зр. 85 loco Львôвъ и т д. **фабрики І. М. Ульріха Наслѣдн.** Такожь удержує трієры Гайда, матеріялы технічнй: поясы, оливы, ваги децимальнй, косы огнетревалй Братôвъ Гески якъ такожь найновѣйшй патентованй машины до роздѣлюваня тѣстъ фірмы Бертрамъ. Головный складъ паровыхъ ґарнітурôвъ молотѣльныхъ славнозвѣстнои фірмы **А. Бавера въ Сарлінзѣ**
СВѢДОЦТВО. Недавно доставленый ґарнітуръ 8-кôнный и монтеромъ Мадеромъ въ рухъ пущеный дѣлає знаменито.
Графъ Станиславъ Бадені.
Радехôвъ 17 серпня 1892. 202 3—20

Важне для Пань!
По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 72 28—?
Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою францускогo.
ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА
Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБÔТНЯ** 131-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

ИВАНЪ ГУСЪ
слова Тараса Шевченка, музика Мик. Лис.
Цѣна 60 кр.
Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Цѣны знижени̂ о 15%

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ

ВЪ РАДИМНѢ

стоваришенье зареєстроване зъ ограниченою порукою и субвенціоноване Выс. выдѣломъ краєвымъ у Львовѣ

поручає свои

выробы поворозничи̂ и тенетни̂

такожь

поясы до машинъ, линвы до кафарôвъ и поромôвъ, ґурты до выбиваня вôзкôвъ, ходники на коридоры, сѣти до ловôвъ и рыболовства на всяки̂ выробы мотузкови̂ и прикрасы.

Товариство побудувало галѣ на взôръ заграничныхъ, спровадило улѣпшени̂ машины, взагалѣ зробило все, чого вымагає поступъ и выкôнченье выробôвъ. Роботы выкôнчують ся пôдъ наглядомъ инструктора поворозництва, именованого выс. выдѣломъ краєвымъ.

Пôсля зарядженя ц. к. ґенеральнои дирекціи зелѣзниць державныхъ у Вѣдни зъ дня 28 жовтня 1893 Ч. 150.100 вôдповѣдаючого на наше поданье, дôстала пôдписана Дирекція на користь нашихъ П. Т. вôдбирателѣвъ зниженье перевозового фрахту вôдъ товарôвъ поворозничихъ высиланыхъ товариствомъ, а то въ высотѣ 30%.

Товариство має свои комісови̂ склады:

у Львовѣ: Центральный базаръ краєвый;
въ Перемышли: Базаръ имени Зибликевича;
„ Станиславовѣ: Базаръ повѣтового товариства торговельного;
„ Тарновѣ: Торговля пана Антонія Свидерского.
„ Радеховѣ: Базаръ мѣскій.

Завѣрюючи о совѣстнôй услузѣ поручаємо выробы Товариства ласкавымъ взглядамъ.

Цѣнники даромъ и оплатно. 49 5—12

ДИРЕКЦІЯ:
Кс. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЪ СВЄХОВСКІЙ

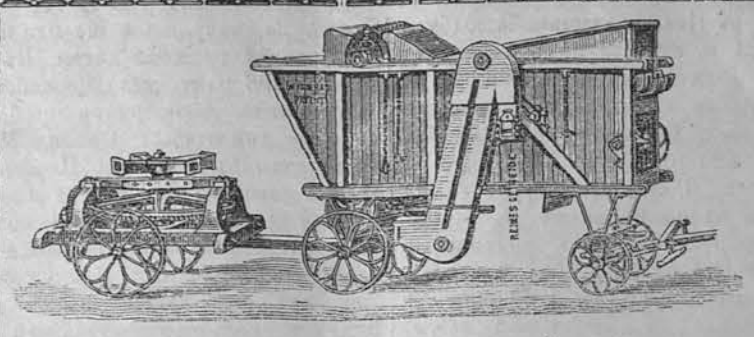

Патентовани̂ молотѣльнѣ

перевозови̂ до чищеня, звыжь 100 кôпъ денно молотять, патентовани̂ молотѣльнѣ зъ кератами и таки̂-жь ручного руху, патентовани̂ млынки вѣяльни̂, тріеры, нови̂ шкотски̂, плуги райольски̂, та всѣ инши̂ машины рôльничи̂ старанно выкôнчени̂ якъ такожь зелѣзни̂ части лити̂ до самостôйного выкôнченя рôзныхъ машинъ та до рôзныхъ цѣлей будôвничихъ, пôдклады, рушты, дверцѣ до печей, манльохи, доставляє дешево:

фабрика машинъ и вôдливальня зелѣза

І. ВИХЕРА

у Львовѣ ул. Городецка ч. 47.

Всяки̂ репараціи машинъ и частей машинъ выготовлює старанно и дешево. 217 2—6

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 78 зр. IIа по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стаціи зелѣзничои. 4038

ПОДЯКА.

Тяжке горе навѣстило мене — безпощадна и люта смерть забрала менѣ по довгôй борбѣ 23 н. ст. мая с. р. дорогого и любого мужа, о. Вас. Островского, завѣдателя Винограда Великимъ смуткомъ наповнилось моє серце, але смутокъ той уменшили менѣ въ значнôй части добри̂ люде щирымъ спôвчутьемъ и прихильностію. Тожь на сѣмъ мѣсци складаю моимъ добродѣямъ щиру подяку, а передовсѣмъ Всч. о. Пав. Герасимовичеви зъ Турки за єго щиру и безинтересовну помôчь словомъ и дѣломъ такъ пôдчасъ слабости мого покôйного мужа якъ и по єго смерти. Мимо значного вôддаленя и утяжливои власнои парохіи не жалували Вы, достойный Отче, труду тяжкого и несли потѣху хорому зъ достойною своєю супругою, та выручувалисьте неразъ єго въ такъ тяжкôмъ обовязку якъ слуханье св. Великоднои сповѣди — выповняючи при тôмъ дуже часто и инши̂ функціи церковни̂. Не опустилисьте мене и по смерти мого мужа, тожь даруй Васъ Боже вразъ зъ достойною женою крѣпкимъ здоровлємъ и добрымъ поводженьемъ за такъ благородне серце! Дякую Вп. Леонидѣ Кисѣлевскôй, що зъ пожертвованьемъ власного здоровля черезъ 3 тыжднѣ такъ передъ якъ и по смерти мого мужа днемъ и ночею, дѣломъ и словомъ менѣ помагали. Дякую и молю Бога, щобы благословивъ єи здоровлємъ и правдивымъ щастьемъ.

Рôвножь щиро дякую Высокопреп. о. совѣтникови Левицкому зъ Обертина за провôдъ въ похороннôмъ обрядѣ, дальше Высокопрепод. о. сов. Мардаровичеви зъ Камянокъ великихъ, о. віцедек. Дворянинови зъ Чортôвця и оо. Майковскому зъ Гвôздця, Решетиловичеви зъ Росохача, Лотоцкому зъ Якубôвки, Куниньскому зъ Жабокрукъ, Проскурницкому зъ Джуркова, Кисѣлевскому зъ Делявы, А. Левицкому зъ Коршова, Котову зъ Хоцемира, Мыдловскому зъ Лѣсокъ, Глѣбовицкому зъ Чортôвця, Григорчукови зъ Обертина и О. Кисѣлевскому зъ Вашковець та оо. Бернардинамъ: ґвардіянови Новакови и кс Шуберови (оба зъ Гвôздця) за ласкаву спôвучасть въ похороннôмъ обрядѣ. Всч. оо. Решетиловичеви и Глѣбовицкому дякую ще за красни̂ и сердечни̂ проповѣди а о. Кисѣлевскому зъ Незвискъ за ласкаву помôчь пôдчасъ похорону.

Неменше щиро дякую Высокопов. пп. учителямъ а именно: Барничеви зъ Балинець, що бувъ ласкавый потрудити ся зъ своимъ хоромъ мимо слотливои поры ажь до Винограда и тымъ звеличивъ сумный обрядъ; дальше п. Кисѣлевскому зъ Хомякôвки, Кушликови зъ Кулачковець и Спольскому зъ Гвôздця та Демянчукови зъ Винограда. Осôбно дякую ще п. Спольскому за пращальне слово надъ гробомъ покôйного а п. Демянчукови и єго женѣ за помôчь пôдчасъ слабости и похорону небôщика. Глубоку вдячнôсть вôдчуваю такожь для Высокопов. Кобиляньскихъ зъ Винограда и Станьковскихъ зъ Хвалибоги за спôвчутье и потѣху.

Спасибôгъ и честнымъ громадамъ: Виноградъ, Островець и Хвалибога, ихъ братствамъ церковнымъ та чч. спѣвакамъ зъ Балинець за то, що безинтересовно причинили ся до звеличаня обряду похоронного. Дякую ще разъ Вамъ всѣмъ Всч. оо и Впв. Добродѣѣ и прошу Бога, щобы боронивъ Васъ вôдъ всего злого, а благословивъ всѣмъ добромъ за Вашь учинокъ.

Виноградъ дня 4 червня 1894.

Ванда Островска, вдова. *Ярославъ*, сынъ. 224

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечни̂
5% листы ипотечни̂ преміовани̂
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорски̂ облігаціи индемнізаційни̂

а всѣ ти̂ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣляки̂ выльосовани̂ а вже платни̂ мѣсцеви̂ паперы цѣнни̂, такожь запавши̂ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцеви̂ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє нови̂ аркушѣ купонови̂, за зворотомъ коштôвъ, котри̂ самъ поносить.

Найлѣпши̂

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВИ̂ „ИМПЕРІЯЛЬ“

елєкрично-стисканй розслѣджени̂ мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 8—15

Вѣденьски̂ Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже 12 липня.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 6—?

Льосы поручає: **Яковъ Штро, А. Х. Верфель, Шеленберґъ и Крайзеръ.**

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшни̂		особови̂		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшни̂		особови̂		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ. Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{01}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{20}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9^{10}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатани̂ грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавани̂ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державни̂ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много наши̂ льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтни̂ и осѣнни̂** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôдни̂ порученя и безъ всякои конкуренціи суть ти̂ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни̂ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни̂ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронкови̂ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки̂ зъ провінціи надсылани̂ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 68—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 123. Львôвъ, Четверъ 2 (14) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Лiтературный додатокъ „Бiблiотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адмiнiстрацiя „ДѢЛА“ ул. Баторiя 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ лiтер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакцiя, Адмiнiстрацiя и Експедицiя пôдъ ч. 24 ул. Баторiя. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламацiи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

„Гуцульска Спôлка“ въ Коломыи

Вôдъ Рады управляючои товариства промыслово-торговельного „Гуцульска Спôлка“ въ Коломыи одержали мы письмо зъ пôдписами о. Ник. Лепкого яко предсѣдателя и д-ра Север. Даниловича яко секретаря, въ котрôмъ розповѣдаєсь про намѣренѝ реформы для розвитку сего товариства. Була вже крайна пора, подумати и занятись тыми реформами, бо пôднесились загально голосы невдоволеня на дотеперѣшну дѣяльнôсть товариства — вже хочь бы лишь за-для того, що не подавано до публичнои вѣдомости нѣякихъ справоздань. Рада управляюча робить першiй крокъ до лѣпшого вже тымъ публичнымъ письмомъ — а мы навязуючи отсю предприняту реформу „Гуцульскои Спôлки“ до руху, проявившого ся у насъ послѣдными часами на поли економiчнôмъ, можемо лишь радувати ся и накликувати загалъ Русинôвъ до вытревалои працѣ въ тôмъ напрямѣ и пôдпомаганя справы.

Справозданье, надôслане Радою управляючою, ось таке:

Послѣдными часами предприняла Рада управляюча „Гуцульскои Спôлки промысловои въ Коломыи“ важнѝ реформы для пôднесеня и розширеня дѣяльности того товариства. По кôлькохъ неустаючихъ засѣданяхъ Рады управляючои за прихильною помочiю и порадою п. Василя Нагôрного, директора „Народнои Торговлѣ“ у Львовѣ, упорядковано остаточно справы товариства на засѣданю дня 24 мая с. р.

Передовсѣмъ доповнено складъ Рады управляючои въ той спосôбъ, що на мѣсце уступившихъ членôвъ покликано провiзорично ажь до затвердженя найблизшими загальными зборами на членôвъ Рады управляючои пп.: Василя Нагôрного и д-ра Теофиля Окуневского зъ Городенки. Безпосередне веденье дѣлъ торговыхъ товариства уладжено въ подôбный спосôбъ, якъ въ „Народнôй Торговли“ у Львовѣ. Установлено дирекцiю яко орґанъ ведучiй справы адмiнiстрацiйнѝ и касовѝ, въ складъ котрои увôйшли пп.: Iосифъ Тысовецкiй, управитель „Народнои Торговлѣ“ въ Коломыи, и Теодоръ Величко, купець въ Коломыи; а дѣловодство торгове и склепове поручено п. Иларiонови Гарасимовичеви, котрый дôставъ такiй самъ кругъ дѣланя, якъ управителѣ складôвъ „Народнои Торговлѣ“.

П. В. Нагôрный оказавъ свою надзвычайну зичливôсть для нашого товариства и заявивъ готовôсть служити товариству всѣми своими адмiнiстративными и торговельными вѣдомостями. Рада управляюча користаючи зъ тои прихильности п. В. Нагôрного, именувала єго головнымъ контрольоромъ дѣлъ товариства зъ рамени Рады управляючои зъ правомъ контрольованя кождои хвилѣ всѣхъ аґендъ товариства, котрый то обовязокъ п. В. Нагôрный ласкаво на себе принявъ.

Послѣдными часами почали були уменшувати ся зыски товариства и показавъ ся певный застôй торговый. Причиною того були: по части за кошговна адмiнiстрацiя, котра не вôдповѣдала закладовому капiталови, выносячому не много по-надъ 1.000 зр., дальше тогôдна пошесть холерична, котра вплынула дуже шкôдливо на весь рухъ торговельный въ Коломыйщинѣ, — а въ найбôльшôй части повстали непродуктивнѝ для обороту торгового кошты зъ того, що товариство удержувало черезъ 5 лѣтъ школу промыслову для робôтъ зъ дерева, въ котру зъ зыскôвъ своихъ вложило по-надъ 1.000 зр., крôмъ субвенцiй якѝ выдѣлъ краєвый въ послѣдныхъ двохъ лѣтахъ удѣлювавъ, и датковъ деякихъ выдѣлôвъ повѣтовыхъ.

Въ замѣнъ за такѝ жертвы школа удержувана „Гуцульскою Спôлкою промысловою“ причинила ся дуже а дуже много до пôднесеня народного промыслу, бо въ нѣй за тѝ роки выобразувало ся въ артистичнôмъ столярствѣ и сницарствѣ орнаментальнôмъ въ стилю гуцульско-рускôмъ по надъ 20 рускихъ хлопцѣвъ, котрѝ пôдчасъ своєи науки отримували навѣть удержанье вôдъ товариства, — и школа тота стала ся завязкомъ для правительственнои школы промысловои для выробôвъ зъ дерева, котра теперь засновує ся въ Коломыи.

Щобы направити дотеперѣшный станъ, ограничено передовсѣмъ выдатки на адмiнiстрацiю и зменшено ихъ о 400 зр. рôчно, хотяй вынаймлено иншiй догôднѣйшiй въ ринку склепъ. А що школа промыслова, нашимъ товариствомъ удержувана, сего року звиває ся за-для отвореня такои самои школы правительственнои, то порѣшила Рада управляюча всю дѣяльнôсть звернути на склепъ, закупно товарôвъ, операцiи торговѝ, при чôмъ постановлено придбати на постоянныхъ доставцѣвъ робôтъ столярскихъ и сницарскихъ бувшихъ ученикôвъ нашои школы. Дальше постановлено увôйти въ звязь зъ народными продуцентами въ тôй цѣли, щобы товариство окрôмъ артикулôвъ артистичныхъ и збытковыхъ взяло на себе правильну торговлю тыми выробами промыслу домашного, котрѝ служать до щоденного ужитку а именно выробами деревяными, ткацкими, гончарскими, шкôряными и т. д.

Въ виду того, що аґенды товариства мусять ся значно розширити, жертвувавъ п. Ил. Гарасимовичь весь свôй часъ и всѣ свои силы посвятити справамъ економiчнымъ взагалѣ а дѣламъ торговымъ „Гуцульскои Спôлки“ въ особенности, — въ наслѣдокъ чого заявивъ вôнъ передъ Радою управляючою, що усуває ся вôдъ публичнои акцiи полiтичнои.

Предпринятѝ радою управляючою реформы и постановы одушевили ширшiй кругъ прихильникôвъ „Гуцульскои Спôлки промысловои“ и сейчасъ многѝ поскладали значнѣйшѝ сумы на цѣли розширеня аґендъ товариства, именно пп.: Василь Нагôрный 50 зр., Павло Ильницкiй 50 зр., д-ръ Теофиль Окуневскiй 100 зр., д-ръ Северинъ Даниловичь 100 зр., о. Николай Лепкiй 14 зр., Кароль Ґлуховскiй 21 зр., Валерiянъ Крицѣньскiй 20 зр, а многѝ приобѣцяли прийти такожь въ помôчь трохи пôзнѣйше.

Галицке акцiйне Товариство торговельне у Львовѣ зробило въ „Гуцульскôй Спôлцѣ“ дуже значнѝ замовленя на сезонъ выставовый и удѣлило значнѣйшу квоту на задатокъ. А навѣть банкъ краєвый прийшовъ товариству въ помôчь низькопроцентовою позичкою въ квотѣ 500 зр. на закупно товарôвъ.

Згальнѝ зборы товариства вôдбудуть ся въ липни с. р.

„Programm der vereinigten Ruthenen“.

Въ Стирiи появила ся — не вѣдомо зъ чиєго пера — „проґрама сполученыхъ Русинôвъ“ уложена въ мовѣ нѣмецкôй. Зъ обовязку дневникарского подаємо сю проґраму до вѣдомости нашихъ читателѣвъ. Ось она:

§. 1. Рускiй нарôдъ вѣрить, що єго всесторонный и свобôдный розвитокъ въ интелектуальнôмъ, культурнôмъ, економiчнôмъ и полiтичнôмъ напрямѣ може довершитись лишь въ найтѣснѣйшôмъ злученю зъ австрiйскою монархiєю и єи пануючою династiєю.

§. 2. Въ рамахъ истнуючои конституцiи австрiйскои бажає рускiй нарôдъ пôсля прiнципу „nos de nobis“ переведеня найширшои нацiональнои автономiи, зъ рôвночаснымъ выключеньемъ всѣхъ не-рускихъ елементôвъ вôдъ внутрѣшныхъ чисто нацiональныхъ справъ.

§. 3. А що орґаны правительственнѝ въ Галичинѣ послѣдными роками на скрôзь спольонiзованѝ и ведуть польску полiтику партiйну, то рускiй нарôдъ бажає основнои реформы цѣлого стану урядничого въ напрямѣ найстрогѣйшои обєктивности, а такожь усуненя всякои партiйности зъ всѣхъ правительственныхъ актôвъ державныхъ властей въ рускôй части Галичины.

§. 4. Рускiй нарôдъ жадає вôдповѣднои своѣй чисельности участи въ правительствѣ; жадає креованя самостôйныхъ и Русинами маючихъ обсаджувати ся посадъ референтôвъ для всхôдно-галицкихъ справъ у всѣхъ австрiйскихъ мiнiстерствахъ, — перемѣнного обсаджуваня посадъ: маршалка краєвого, галицкого намѣстника и галицкого мiнiстра Русинами и Поляками, — а такожь допущеня Русинôвъ до всѣхъ посадъ презiдентôвъ на ихъ родимôй области.

§. 5. Рускiй нарôдъ жадає на своѣй територiи повнои рôвноправности рускои и польскои мовы; — жадає заведеня рускои мовы у всѣхъ середныхъ школахъ всхôднои Галичины и Буковины, яко обовязкового предмету науки, — именованя урядникôвъ, знаючихъ вповнѣ языкъ рускiй въ словѣ и письмѣ — та довершуваня всѣхъ урядовыхъ чинностей при адмiнiстрацiйныхъ и судовыхъ властяхъ рускою мовою и письмомъ, скоро лишь просьба становляча предметъ урядованя, або яке-небудь письмо, суть уложенѝ въ рускôй мовѣ и письмѣ; — жадає рôвного увзглядненя рускои мовы и письма при умѣщуваню всѣхъ офiцiяльныхъ написôвъ и таблиць по всѣхъ мѣстахъ, мѣсцевостяхъ и селахъ, а такожь по дорогахъ и улицяхъ, на заселенôй Русинами територiи Галичины и Буковины.

§. 6. Рускiй нарôдъ жадає очищеня цѣлого всхôдно-галицкого шкôльництва зъ польскои полiтики партiйнои, яка теперь заволодѣла шкôльництвомъ, и честного освѣченя своихъ горожанъ у всѣхъ галузяхъ поступовои культуры.

§. 7. Рускiй нарôдъ жадає, побôчь признаня повнои свободы совѣсти и вѣры, рôвноправного становиска и независимости греко-унiятскои и греко православнои церкви въ Галичинѣ и Буковинѣ, — жадає, за-для покôнченя истнуючого вѣроисповѣдного заколоту и за-для остаточного ухиленя всѣхъ новотарскихъ атентатôвъ на чистоту руского богослуженя, выдаленя Єзуитôвъ зъ Галичины и поручає своѣй делеґацiи въ радѣ державнôй перевести ту справу въ законодатнôй дорозѣ.

§. 8. Рускiй нарôдъ бажає подешевленя найпотребнѣйшихъ средствъ поживы и справедливого розкладу всѣхъ публичныхъ податкôвъ и иншихъ тягарôвъ, а такожь охороны правнои що-до увôльненя вôдъ екзекуцiи мiнiмумъ екзистенцiи по пять морґôвъ на голову, въ цѣли охороны передъ експарцеляцiєю и емiґрацiєю, при зъиндемнiзованю державою, краємъ заставныхъ вѣрителѣвъ.

§. 9. Рускiй нарôдъ жадає заведеня загального безпосередного права выборчого и вôдповѣдного своѣй чисельности побôльшеня числа заступникôвъ въ законодатныхъ тѣлахъ репрезентацiйныхъ.

§. 10. Рускiй нарôдъ въ напрямѣ економiчнôмъ и полiтичнôмъ стоить высше понадъ всѣ дезорґанiзуючѝ и выходячѝ въ хосенъ єго ворогôвъ споры партiйнѝ, — зрѣкає ся всѣхъ полiтичныхъ реформъ, котрѝ дотыкають єго нацiонального самопризначеня, и шукає свого щастя и добра въ солiдарнôмъ та дiсцiплiнованôмъ поступованю всѣхъ своихъ полiтичныхъ партiй на внѣ.

Зъ судовои салѣ.

[Дефравдацiя въ краєвôмъ урядѣ продажи соли]

Нинѣ передъ лавою судьѣвъ присяжныхъ у Львовѣ зачала ся розправа карна противъ Константина Кiяньского, родомъ зъ Рогатина, числячого 34 роки, жонатого, вôтця 3 дѣтей, релiґiи греко-католицкои, — провiзоричного урядника выдѣлу краєвого и референта фахового въ краєвôмъ урядѣ продажи соли — обжалованого о се, що въ часѣ вôдъ серпня 1893 р. до половины марта 1894 здефравдувавъ квоту 16.892 зр.

Обжалованого боронить д-ръ Ґрекъ, выдѣлъ краєвый, яко пошкодовану сторону заступає д-ръ Билиньскiй, а обжаловує прокураторъ Оленьскiй.

Въ сали розправъ явилось досыть публики По зложеню ґенералiѣвъ, приступлено до вôдчитаня акту обжалованя, котрый представляє въ такiй спосôбъ цѣлу справу:

Пôсля ухвалы соймовои зъ цвѣтня 1892 и умовы зъ правительствомъ, зачавъ выдѣлъ кра-

Страйкъ.

Скiцъ *Е. Морета.*

(Конець.)

Одного вечера Якôвъ закравъ ся поволи по сходахъ и тихимъ голосомъ выкликавъ Марiю зъ кôмнаты.

— За мною гонять — промовивъ. — Я прийшовъ просити тебе трошки грошей, бо мушу утѣкати...

Она заплакала и кинулась єму на груди.

— Що-жь бо вчинивъ ты?

— Нѣчого, лишь кôлька плякатôвъ налѣпивъ! Они кажуть, що плякаты були ворохобного змѣсту.

— И за тобою гонять?

— Такъ, хотять мене увязнити, а я такъ дуже бою ся вязницѣ.

— А прецѣнь и ты вчинивъ то для мене! Однакъ бачь, по що ты давъ ся другимъ звести!? Теперь мусишь за нихъ гôрке пиво пити. О! жѣнки дальше видять, бо они матерями.

Плачучи скоро звязала бѣлє въ клунокъ и втиснула єму въ руку двѣ двацятôвки, однымъ однѝ, що ѣй лишили ся.

— Ще не йди — промовила. — Ще разъ мусишь подивитись на дѣти.

Але въ тôй хвили почулись важкѝ кроки на сходахъ.

— Полiцiя! Нѣ, она не вхопить мене.

Вôнъ вôдчинивъ дверѣ, кинувъ ся черезъ середину полiцiянтôвъ и утѣкъ. Марiя вôдотхнула, вôнъ выратувавъ ся. Коли полiцiянты кленучи выбѣгли, она приложила горяче чоло до зимного вôкна. Середъ яснои мѣсячнои ночи блискотѣли шаблѣ драґонôвъ, що огорненѝ своими плащами вертали зô сторожи.

* * *

Такъ минуло три тыжднѣ, а страйкъ ще все не перестававъ. Страйкъ... отсе руина краю, нужда убогихъ, журба богачѣвъ, пострахъ всѣхъ людей.

Якôвъ пропавъ. Вôнъ довѣдавсь, що за єго зловленье назначено цѣну и що кôлькохъ єго товаришѣвъ дожидало засуду въ вязници Такъ Якôвъ ще все бувъ щасливѣйшiй, бо вôнъ уживавъ свободы. Але де вôнъ бувъ? Марiя не знала сего. Вôдъ кôлькохъ днѣвъ она одержала деякѝ замовленя, бо люде не хотѣли винувати бѣднои жѣнки и нещастныхъ дѣтей за блуды чоловѣка и батька.

Наспѣвъ двацять и четвертый грудень и милосерднѝ люде принесли для єи дѣтей теплѝ одяги. Она не хотѣла ихъ приймити, бо дотеперь все честно удержувала ся за-для своєи роботы. Однакъ ѣй пояснили, що тутъ не ходить о неи, що єи чоловѣка нема и она сама не може всего настачити. И она вдоволилась тымъ, а дѣти скакали радѣючи.

— То ще не все — говорили до неи. — Нинѣ вечеромъ збираєсь у панѣ Генлi майже трицять дѣтей, щобы перевести святый вечѣръ. Вы мусите намъ приобѣцяти, що приведете и свои дѣти.

Марiя побѣлѣла.

— Панѣ Генлi? Жѣнка фабриканта, у котрого робивъ мôй чоловѣкъ?

— Она се знає и хоче въ той спосôбъ стрѣнутись зъ вами. Взагалѣ заходять ся всѣми силами, щобы зведеныхъ робôтникôвъ зновъ спровадити, бо кождый бачить, що при дальшôмъ треваню страйку цѣлый край мусить пропасти. Нинѣ святый вечѣръ и не въ однôй хатинѣ нема що вложити до рота, а завтра повстають дѣти голоднѝ и безъ дарункôвъ. Панѣ Генлi и єи сестра такожь були колись бѣднѝ и зазнали нужды. Але они заховали добре серце и хотять сегодня вечеромъ зготовити дѣтямъ кôлька веселыхъ хвиль.

Марiя ще все вагувалась и розмѣрковувала: „Мôй мужь вôдкинувъ бы се, тѝ люде єго вороги... Вороги?... Чому?... Противно они добросерднѝ и хотять робôтникôвъ повести на добру дорогу.“

Она глянула на дѣтей. Вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ они говорили про свято, смачну вечеру, про медôвники и забавочки.

— Що-жь я зможу имъ дати? — думалось ѣй. — Нѣчого. Я не маю права выдирати имъ отсего щастя.

— Прийду — вôдповѣла Марiя и тымъ звеселила своихъ дѣтей.

* * *

Мале торжество вôдбулось величаво. Бôльше якъ сорокъ дѣтей засѣло довкруги великого, цвѣтами и печивомъ прибраного стола, а на нѣмъ стоявъ паруючiй чайникъ, лежали пристроєнѝ гуси, паштеты и всѣлякѝ можливѝ ласощѣ. Але ще красшѝ були деревця и безлѣчь гарныхъ забавокъ.

Марiя трохи опôзнила ся. Коли вôйшла зъ своими чотирома дѣтьми, панѣ Генлi звернулась привѣтно на стрѣчу и вказала ѣй мѣсця, призначенѝ для єи маленькихъ. И що то за радôсть була мѣжь дѣтьми.. Кôлька хвиль передъ пôвночiю Марiя пôднялась и стала глядати своихъ середъ великого кружка дѣтей.

— Чей же не хочете ихъ забирати? — почали допытуватись єи.

— Вже пôзно, а завтра...

— Завтра свято, кромѣ того забавки будуть роздаватись по пôвночи. Чей-же не хочете, щобы вашѝ дѣти выйшли зъ порожными руками?

— Коли ласка, то нехай троє старшечкихъ лишить ся, але наймолодше, якъ бачите, спить и я хочу єго положити.

Она выйшла. Свята тиха нôчь обняла єи страхомъ и она пустилась скорою ходою до дому. Та ледви увôйшла кôлька крокôвъ, коли хтось нечайно закликавъ:

— Се ты!

— Що ты робишь тутки? Коли-бъ тебе побачили?

— Байдуже! Мôй намѣръ удавъ ся.

— Якiй намѣръ?.. Що хочешь тымъ сказати?... Прецѣнь ты не лиха людина, не думаєшь нѣкого убивати...

— Хочу... хочу пустити отсе гнѣздо въ воздухи.

— Нещасливый, що ты мовишь?

— Дивись, въ тôмъ домѣ вôдбуває ся пиръ. Єго устроює нашъ панъ! За десять хвиль вôнъ вылетить разомъ зъ всѣми гôстьми въ воздухи.

— Якъ?.. Що? Въ воздухи?

ѣвый въ липни 1893 р. продажь соли подъ своимъ зарядомъ. Сей зарядъ выповняла комісія продажи соли, зложена зъ членовъ выдѣлу краєвого, посредствомъ зорґанізованого въ тій цѣли бюра продажи соли подъ верховною управою члена выдѣлу краєвого, п. Тадея Романовича. Управителемъ того бюра єсть инжинеръ гірничій А. Сирочиньскій, фаховымъ директоромъ бувъ Кіяньскій, а крімъ того єсть въ бюрѣ помічничій персоналъ. Каса завѣдуюча фондомъ продажи соли єсть каса краєва, котра має після инструкціи побирати всякій вплываючій квоты грошевій, робити всякій выплаты и вести евіденцію приходовъ и выдатковъ. Продажь соли доконує ся черезъ заступниковъ, установленыхъ комісією выдѣлу кр. по цѣломъ краю въ числѣ по-надъ 200, а сіль побирає выдѣлъ краєвый въ салінахъ правительственныхъ, при котрыхъ устроивъ краєвій магазины соли и установивъ тамъ управителѣвъ. Высылкою соли зъ салінъ або магазиновъ до заступниковъ продажи соли на провінціи занимає ся гал. акц. товариствариство торговельне, а въ окрузѣ мѣста Львова Кароль Тушиньскій

Після тои орґанізаціи и спеціяльнои инструкціи замавляють заступники сіль въ кр. выдѣлѣ посредствомъ друкованыхъ блянкетівъ т. зв. замовлень, долучаючи рівночасно цѣну купна, бо купно соли на кредитъ зборонене. Каса краєва, побравши готівку, відсилає замовленя зъ потвердженьемъ побраня грошей до бюра продажи соли, котре выдає асиґнату на замовлену и заплачену сіль до спедитора, — спедитора же обовязкомъ побрати сіль на основѣ асиґнаты въ салінѣ або въ магазинѣ и відставити ей замовляючому, котрый відтакъ присилає до выдѣлу кр. потвердженье, що відобравъ сіль. Після тои орґанізаціи веде бюро продажи соли лишь евіденцію и рахунки замовлень, выданыхъ асиґнатъ и потверджень побраня, а такожь евіденцію готівки, побранои и выданои въ касѣ краєвій, полагоджує можливій жалобы заступниковъ продажи соли — але не відбирає готовыхъ грошей.

К. Кіяньскій бувъ фаховымъ референтомъ для справъ сільныхъ, фаховымъ длятого, що будучи передъ тымъ комісаремъ скарбовымъ, знавъ аґенды продажи соли въ ц. к. салінахъ и способъ поступованя торговельниковъ соли, котрі вызыскували неразъ населенье установляючи цѣну соли, и могъ на основѣ того фахового знаня подати выдѣлови кр. начеркъ орґанізаціи продажи соли. Будучи фаховымъ референтомъ бувъ вінъ властиво душею бюра продажи соли; у него засягали урядники раду и поученя та поступали після ёго вказань. Именно въ случаяхъ сумнівыхъ, непередвидженыхъ въ инструкціяхъ, не даючихъ полагодити ся після формулярівъ, рішала ёго опінія, котру заявлявъ урядникамъ мовь то порозумівши ся устно зъ шефомъ департаменту, хочь не завсігды старавъ ся о те порозумінье.

Противъ инструкціи зачавъ приймати въ бюрѣ замовленя и грошѣ на сіль, поки-що зъ чемности для замісцевыхъ сторінъ, котрі зголошували ся въ годинахъ, коли каса краєва була вже замкнена, а спішачи ся зъ відъіздомъ, не хотѣли ждати до другого дня. Мимо докору и выразнои забороны такого поступованя черезъ п. Романовича відбиравъ обжалованый досыть часто въ своімъ бюрѣ замовленя и грошѣ, а що більше говоривъ просто деякимъ сторонамъ, що грошѣ мають бути у него зложеній. Отже була вже нагода до дефравдаціи, котрои обжалованый допустивъ ся кілька разівъ. Вінъ вправдѣ не бувъ дійстнымъ урядникомъ выдѣлу, бувъ лише провізоричнымъ урядникомъ за контрактомъ службовымъ, однако підпадавъ підъ власть дисциплінарну выдѣлу краєвого, підъ постановы службового припису и, коли працювавъ въ бюрѣ сільнімъ, представлявъ ся и бувъ знаный сторонамъ яко урядникъ выдѣлу. Отже зъ огляду на сей характеръ складали стороны зъ довірємъ грошѣ на ёго руки.

Зъ початкомъ вересня 1893 р. замовивъ Исаакъ Вахтель зъ Сендзишева у обжалованого ваґонъ соли въ цѣнѣ 995 зр. и зложивъ до ёго рукъ частинну цѣну купна 250 зр. Зъ тои квоты не віддавъ обжалованый анѣ крейцаря до касы краєвои, лише задержавъ ей для себе, а Вахтлеви выасиґнувавъ цѣлый ваґонъ соли, за послѣплатою прочои належитости въ высотѣ 745 зр. Вахтель відобравши сіль зложивъ решту цѣны купна, котра вплынула дня 11 вересня 1893 до касы краєвои. Урядникъ бюра Володиславъ Каменьскій звернувъ тогдѣ увагу обжалованого, що війшла решта цѣны купна за ваґонъ соли, мѣжь тымъ якъ часть перше заплачена не війшла, але обжалованый відповівъ на се, що се певне похибка и що треба пісслати припімненье а Вахтель заплатить. Припімненье выслано, але квота 250 зр. лишила ся при обжалованімъ. Той самъ Вахтель, одержавши відъ обжалованого телеґраму, що єсть вільный ваґонъ соли до проданя, підславъ на ёго руки жадану квоту 979 зр., а коли не одержавъ того ваґона соли, приѣхавъ самъ до Львова. Тогдѣ звернувъ ёму обжалованый 519 зр. и велівъ заплатити въ касѣ краєвій цѣну півъ ваґона соли, при чімъ сказавъ, що за другу половину заплатить самъ. Вахтель заплативъ тогдѣ въ касѣ за півъ ваґона соли квоту 507 зр. 50 кр., а одержавъ асиґнату на цѣлый ваґонъ и відобравъ ёго. Отже обжалованый задержавъ зъ грошей заплаченыхъ Вахтлемъ 460 зр., котрыхъ не віддавъ до касы краєвои. Вол. Каменьскому говоривъ тогдѣ обжалованый, що Вахтель то певный чоловѣкъ, що можна ёму півъ ваґона скредитувати и що не треба нѣкому утруднати набуванье соли. Каменьскій зробивъ припімненье, щобы стягнути решту відъ Вахтля; однако се припімненье сховавъ обжалованый до столика и цѣлкомъ ёго не выславъ; найдено ёго по віддаленю обжалованого зъ уряду, въ ёго бюрку.

Въ той самый або подібный способъ вымантивъ обжалованый и присвоивъ собѣ 488 зр. 50 кр. відъ Юды Ахта торговельника соли у Львовѣ, 400 зр. відъ Іосифа Писарского заступника продажи соли въ Долинѣ, 920 зр. відъ Саломона Немліха повномочника Лавры Жардецкои заступницѣ продажи соли въ Болеховѣ, 495 зр. відъ Мотя Румельта въ Маґеровѣ, 00 зр. відъ Томы Капустиньского зъ Сѣнявы, 289 зр. відъ Март. Брончика зъ Залозець.

Кілька разівъ лучало ся, що заступники продажи соли не приймали соли выасиґнованои и вже на мѣсце відставленои, ино полишали ей до диспозиціи выдѣлу кр. И такъ въ серпни 1893 р. заступникъ продажи соли въ Щирци не принявъ півъ ваґону соли, бо жадавъ болехівскои а прислано ёму стебницку; — въ листопадѣ мин. року не принявъ ваґону соли Вол. Ґорецкій заступникъ въ Жовкви для того, що сіль не була опакована въ мѣшкахъ, якъ жадавъ, лишь вільно въ ваґонѣ. Такожь и зъ иншихъ причинъ деякій заступництва не приняли кілька ваґонівъ соли. Крімъ того звернено увагу комісіи, що сіль, въ магазинахъ краєвыхъ въ Дрогобичи и Калуши нагромаджена, за-для зменшеного відбуту набирає вохкости и длятого тратить на вартости. Въ наслідокъ того комісія рішила частину тои соли спровадити до Львова и тутъ продати. Завѣдатель магазину въ Дрогобичи Мушиньскій выславъ до выдѣлу кр дня 25 падолиста одинъ ваґонъ, а 29 падолиста и 7 грудня по півъ ваґону соли, завѣдатель же магазину въ Калуши Пшестальскій выславъ въ січни и въ першихъ дняхъ лютого с. р. вісімь ваґонівъ соли.

Кіяньскій дістав відъ п. Романовича устне порученье продати ті всѣ ваґоны соли, числомъ пятнацять и півъ, за можливо найлѣпшу цѣну. Обжалованый продавъ ту сіль, представляючу вартість 14.000 зр., але зъ придбаной цѣны віддавъ лишь 100 зр до касы краєвои а прочій грошѣ затримавъ для себе. Кілько дістав за продану сіль, не може точно подати; не всѣ особы, котрі купили ту сіль, суть знаній, а деякій переслуханій въ слідствѣ не подають точнои цѣны купна, нѣбы то за-для непамяти. Зъ переведеного на здогадъ рахунку выходить, що обжалованый дістав за ту сіль 13.296 зр

Коли дня 12 лютого с. р. выйшли на яву два случаѣ мальверзаціи, доконанѣ обжалованымъ та коли ёму шефъ департаменту п. Романовичъ велівъ пійти зъ бюра домівъ а прийти ажь на другій день, щобы дізнати ся о ухвалѣ выдѣлу краєвого що-до ёго особы — обжалованый по полудни дня 12 лютого и рано 13 лютого бігавъ за листоносомъ и допытувавъ ся за пересылками до бюра сільного, а дня 13 лютого відобравъ відъ листоноса авізо зелізниче на одинъ ваґонъ соли зъ Калуша антідатувавъ потвердженье відобраня на 11 лютого и після стампілѣ зелізничои відобравъ той ваґонъ соли 13 лютого. На сесіи выдѣлу краєвого дня 13 лютого ухвалено суспензію обжалованого.

Взагалѣ спроневіривъ обжалованый квоту 16.892 зр. котрои не має чимъ покрыти, бо при увязненю найдено при нѣмъ 5 зр. Не знати, на що уживъ обжалованый спроневіренои квоты, и обжалованый того не выясняє. Выіздъ до Відня, зъ-відки вернувъ 19 лютого може бы розвязавъ ту загадку. Обжалованый зізнавъ, що высоко гравъ карты, але се було передъ вступленьемъ до служби въ бюрѣ сільнімъ; зізнавъ, що сплачувавъ свои довги, але и то неправда. Подавъ такожь, що пристрастно гравъ въ льотерію и справдѣ сконстатовано, що ставлявъ на разъ по кількасотъ зр. Але мабуть не выдавъ всеи квоты здефравдованои на ставки, бо выгравъ въ 1892 и 1893 р. около 30.000 зр. Крімъ того побиравъ платню въ кр. выдѣлѣ въ квотѣ 2.400 зр. річно, а удержанье дому було дуже скромне.

До розправы візвано 16 свідківъ, мѣжь ними урядниківъ бюра сільного и члена выдѣлу краєвого п. Романовича.

Въ часѣ читаня акту обжалованя повідивъ ся Кіяньскій, убраный въ чорный одягъ, трохи неспокійно. На ёго поблѣдлімъ въ слідчій вязници лици можна було замѣтити нервовість, що выявлялась и въ рухахъ рукъ Відъ часу до часу обжалованый мускавъ вусы и бороду то перекидавъ карточками, що лежали передъ нимъ на столику. Міна певна себе, а способъ сидженя трохи гордовитый.

Обжалованый заразъ по відчитаню акту твердымъ голосомъ заявивъ (відповідає по польски), що не виненъ, до спроневіреня не признає ся. Бравъ грошѣ але не яко дефравдацію, лишь уважавъ ихъ яко позичку, котру опісля мавъ звернути. Дальше підносить, що не є урядникомъ выдѣлу краєвого, лишь приватного підприємства при выдѣлѣ краєвімъ. Обжаловый звернувъ ся до судьівъ присяжныхъ и замѣтивъ, що мусить розказати цѣлу ґенезу сільного підприємства. Сягнувъ ще своихъ університетскихъ часівъ, ставъ урядникомъ дирекціи скарбу у Львовѣ, перенесено ёго до Станиславова, де придѣлено ёму мѣжь иншимъ сільный референтъ мѣсцевостей Болехова, Станиславова, Калуша. Тутъ побачивъ надужитя, а правительство не могло само зарадити лиху. Широко и довго розповідає про сільній закопы, про причины опадання або підвышеня цѣны соли — вінъ зібравъ всѣ даній и прийшовъ до пересвідченя, що лишь спілка може сю справу добре повести. Отже обробивъ меморандумъ, выказавъ злій стороны теперішнои господарки и вказавъ, якъ зарадити. Обнявъ 60 повітівъ, а въ кождімъ по 3—4 складівъ соли, выходячи зъ засады, що и торговельникамъ буде се на руку. Обчисливъ кошты доставы на кожду мѣсцевість и віддаленье кождои мѣсцевости на картѣ ґенерального штабу. Въ р. 1890 укінчивъ роботы и бувъ у родичівъ жінки у Львовѣ, де оповідавъ про свій плянъ. Тесть вказавъ на д-ра Мархвицкого, яко едино компетентного, и вінъ удавъ ся разомъ зъ тестемъ до Мархвицкого, котрый згодивъ ся на гадку Кіяньского. Ёму вручивъ Кіяньскій меморандумъ, а надто додавъ, що сли-бъ одна особа обняла сіль въ свои руки, могла-бъ причинитись въ великій мѣрѣ до підвигненя промыслу. По роцѣ Мархвицкій велівъ ёму зголоситись до Зґурского, директора краєвого банку, котрый заявивъ, що повстане консорція Товариство акційне торговельне хотѣло займитись сілею та міністерство не дало концесіи И тогдѣ кинено гадку, щобъ выдѣлъ краєвый займивъ ся тою справою. Кіяньского покликано въ тій справѣ яко знатока до соймовои комісіи; вінъ переробивъ меморандумъ, бувъ зъ Романовичемъ на конференціи у міністра и міністерство позволило краєвому выдѣлови на продажь 420.000 метричныхъ сотнарівъ соли. Кіяньского покликано на урядника. За свій плянъ не хотівъ окремои платы, бо робивъ для добра людскости.

Взагалѣ обжалованый ставъ вычисляти прикметы своего серця. Предсѣдатель трибуналу вівзавъ ёго, щобъ державъ ся предмету. Кіяньскій почавъ дальше: Жінка ёго була въ Выгодѣ коло Долины, поіхавъ по ню и тогдѣ перший разъ нарушивъ грошѣ. Се було въ серпни 1893 р. Признавъ ся, що бувъ въ бідѣ, а щобы зъ нея добутись, ставъ грати въ льотерію, але програвъ великій сумы. Однакъ на покрытье мавъ деякій жерела. Хотівъ затягнути позичку въ краківскімъ товариствѣ, де бувъ заасекурованый. Таку позичку могла затягнути и жінка. Глядавъ ще за иншимъ жереломъ; именно, подавъ Зґурскому гадку выпасати волы. Зґурскій згодивъ ся и вінъ завязавъ спілку, выіднавши всѣ потрібній формальности. Зъ того мавъ вінъ забезпеченыхъ 40% — та ёго увязнено.

Предсѣдатель: Прошу нинѣ оповідати загально, завтра будемо обширнійше говорити.

Обжал. Иншій жерела, зъ котрыхъ надіявъ ся я доходівъ, були: плугъ власного вынаходу, приладъ до обезпечень передъ карамболями на зелізницяхъ, касы огнетревалій и т. д. Вінъ думавъ, що зъ того покрые забраній грошѣ и высказавъ надію, що въ короткімъ часѣ певно віддасть ихъ выдѣлови краєвому.

Відтакъ на дотычній пытаня предсѣдателя оповідавъ Кіяньскій, що справдѣ вінъ допустивъ ся того, що закидає ёму актъ обжалованя. Не перечить нѣчого, хочь богато рѣчей не въ силѣ собѣ пригадати. На пытанье длячого приймавъ замовленя, Кіяньскій відповівъ, що стороны приходили по-за годинами урядовыми, коли каса була замкнена.

Предс. Свідки ствердять, що мимо забороны, вы брали замовленя.

Обж. Мовчить.

Предс. Якъ відбувались замовленя и якій реґулямінъ?

Обж. Заступникъ продажи соли дістававъ юкстову книжочку, тамъ вписувавъ замовленя и посылавъ грошѣ до краєвого выдѣлу разомъ зъ юкстою. На се выставлялось асиґнату до торговельного товариства, яко спедитора

Предс. До кого належала маніпуляція?

Обж. До протоколу се не ишло, лишь до мовхъ рукъ просто.

Предс Хто мавъ право признавати кредитъ?

Обж. Се не було передвиджене въ реґулямінѣ, але певно шефъ. Обжалованый самъ удѣлявъ кредиту въ кількохъ выпадкахъ.

Взагалѣ справа асиґнаты, кредиту и продажи досыть неясна. Обжалованый не пригадує собѣ всего, бо не провадивъ записокъ, особливо що-до побираня грошей відъ сторінъ. За-для того ёго зізнаня теперішній зъ зізнанями въ слідствѣ подекуды суперечній.

Кіяньскій зізнавъ дальше, що їздивъ до Перемышля, щобы затягнути позичку, відтакъ до Тарнова, Кракова и до Відня въ справѣ волівъ и вынайдень. На пытанье коли продавъ послідный відъ соли, відповівъ, що продавъ Бендлеви 13 лютого и того дня відъіхавъ. Предсѣдатель сконстатувавъ незгідність зъ зізнанями Бендля що-до часу продажи соли. На се обжалованый замѣтивъ, що міґъ помылитись датуючи авізо.

Предс. Коли-жь думаєте звернути грошѣ выдѣлови?

Обжалованый не дає відповіди.

Предс. Чимъ вы були? урядникомъ? Якій відносины вашій до выдѣлу краєвого?

Обж. Урядникомъ выдѣлу краєвого я не бувъ, лишь стоявъ въ відношеню службовімъ и бравъ 2.400 зр платнѣ.

Сов. Маєвскій: Вы мали декретъ?

Обж. Нѣ и не складавъ присяги службовои.

Прокураторъ. Декретъ або именованье чей же мусѣли бути?

Обж. Мене покликано яко фахового референта.

Ся квестія була предметомъ довшого поясненя. Обжалованый признавъ, що підписуавъ якійсь декретъ, але не читавъ ёго, то жь и змісту не знає. Такожь потвердивъ на запытъ прокуратора всѣ закиды наведенѣ въ актѣ обжалованя, що-до скількости продажи соли и побраня грошей. На закидъ прокуратора, що оправданье нельоґічне и нерозумне, — що забравши 450 зр. почавъ ставити на льотерію сотками, щобы відзыскати відповідно невелику суму — Кіяньскій відповівъ що все ставивъ высоко на екстракты и програвъ до 11 тысячь, а у Відни до 5 тысячь. Коли-бъ ёго не були арештували, то два жерела: позичка и выпасъ волівъ — були бъ принесли ёму дохідъ и вінъ міґъ звернути забраній грошѣ.

Сов. Маєвскій спытавъ, въ якімъ часѣ програвъ 11 тысячь.

Обж. Відъ серпня 1893.

По пытаняхъ ставленыхъ оборонцемъ д-ромъ Ґрекомъ що-до пробуваня обжалованого у Відни, що-до заходівъ коло утворея горальнянои аґентуры у Львовѣ, дальше що-до продажи соли, ще ставили пытаня судьѣ присяжній, потімъ и предсѣдатель трибуналу. У відповідяхъ обжалованого, котрый намагавъ ся представляти все дуже широко, пробивала ся рѣшуча певність себе, хочь предсѣдатель сконстатувавъ подекуды суперечність ёго зізнань.

По переслуханю обжалованого відложено розправу до годины 4-ои пополудни.

— Такъ, я підложивъ динамітъ, підпалъ вже горить!

— Нещасливый! — закликана она — Нужденный! Зъ цѣлого мѣста дѣти находять ся тамъ; тамъ такожь и нашій.

— Боже, мои дѣти! — закликавъ вінъ въ горечи и пропавъ середъ темнои ночи.

Марія кинулась на сходы, насильно отворила дверѣ и закликала:

— Ратуйтесь! Дімъ підмінованый!.. Ратуйтесь!

Всѣ выхопились забираючи дѣтей. Въ мигъ дімъ стоявъ пустый.

Ударила дванацята... Страшный гукъ потрясъ землею и дімъ, що въ нѣмъ передъ хвилею панувала найневиннійша радість, вылетівъ въ воздухи.

Всѣ спасли ся. Оддалеки стояла жінка зъ дитиною на рукахъ, а трое більшихъ горнуло ся до неи въ страху. Миготівюча поломінь ґазовои лѣхтарнѣ освітила трупа, до котрого она наблизилась, бо хотѣла знати, чи се вінъ; потайки молила ся до Бога, щобы се вінъ бувъ, та-жь радше оставати вдовою, якъ жінкою убійника!

Одинъ зборъ выставъ. Она скрыла лице и плачучи упала на колѣна.

Дзвінъ церковный въ робітничій дільници задзвонивъ торжественно и скликавъ вірныхъ до молитвы. Та отъ зібрала ся юрба, люде збігались зъ усѣхъ усюдівъ середъ окликівъ трівоги и роспуки.

Всѣ пізнали трупа чоловѣка.

— Яківъ Гудель, нужденный! — почулись голосы.

— Такъ — відповѣла Марія дрожачи и притискаючи до себе своихъ дѣтей — нужденный, що не боявъ ся смерти, щобы ратувати насъ и відпокутувати свою похибку.

НОВИНКИ.

— **Відъ о. Вас. Чернецкого** одержали мы отсе письмо: Покликуючись на допись умѣщену въ „Дѣлѣ“ ч. 39. с. р., повідомляю интересованыхъ, що переробленый на ново статутъ для маючого основати ся політичного товариства „Руска Рада“ въ Сокали передано до затвердженя выс. ц. к. намѣстництву. — *Вас. Чернецкій.*“

— **Зъѣзды въ часѣ львівскои выставы.** Въ червни будуть зъѣзды: Відъ 17—19 кінськи перегоны, 17 польскій дѣти зъ Черновець и жителѣ Коломыи, 20 ученики рільничои школы въ Преровѣ на Моравѣ, 21 нѣмецкій послы зъ Відня, 24 члены молочарского товариства зъ Відня, 25 селяне и ремісники зъ ярославского повіта, 28 долішноавстрійске промыслове товариство зъ Відня, 29 „Соколы“; въ липни: 2 краківзкій дѣти, 4—8 селяне відъ Ланьцута, 8—11 техніки, 8—15 Мадяры и Поляки зъ Угорщины, 8—10 селяне и промысловцѣ зъ городеньского повіта, 14 „школа людова“, 10—18 конґресъ недаґоґівъ, 19—22 писателѣ и журналісты, 23 природознавцѣ и лѣкарѣ, 25 народній учителѣ и ученики народныхъ школівъ въ Теребовли; въ серпни: 3 Поляки зъ Америки, 11 рільники зі Шлезка, 12—14 ремісники товариствъ „Гвязды“, 18 товариства ремісничій и господарскій, 19—21 купцѣ и промысловцѣ, 29 и 30 „кулка рільничій“; въ вересни: 4 ювілей товариства господарского, 6—8 перегоны кінськи, 7—12 гостина цѣсаря и рівночасно зъѣздъ сторожей огневыхъ, 9—11 правники и економісты, 13 лѣсники, 16 и 17 антикарѣ Крімъ того надіють ся ще другихъ зъѣздівъ, для котрыхъ поки-що не вызначено точного речинця.

— **Порядки по нашихъ селахъ.** Зъ Надвірнянщины пишуть до Kurjer-a Lwowsk-ого: Въ нашімъ повітѣ есть підгірске село Ланчинъ, що дорівнує населеньемъ неодному мѣсточкови, але непорядками перевышує кілька мѣсточокъ разомъ. Тамъ господаривъ кілька лѣтъ писарь громадскій, що мавъ у властей необмежене довіре головно за услуги, якій имъ віддававъ при выборахъ. Нѣхто не вглядавъ въ ёго господарку, але остаточно по великихъ трудахъ зроблено сему конець. Мешканцѣ стали збирати доказы и зъ ними въ руцѣ засуспендувала рада громадска писаря а рівночасно внесла просьбу до староства о зісланье урядника для переведеня ліквідаціи. Въ цвітни 1893 р. зъѣхавъ инспекторъ податковый и по 6-тыждневій ліквідаціи пересвідчивъ ся, що зъ податковыхъ грошей бракує звышь 900 зр., не говорячи вже о иншихъ недостачахъ. Рікъ вже минувъ відъ того відкрытя а доси нема нѣякого результату. Писаря не потягнено до одвічальности, лишено ёго на волѣ и дано ёму стілько часу, щобы міґъ слѣды своеи вины безкарно затерти. Ходять навѣть вісти, що актъ ліквідаційный, а зъ ними и кілька книжокъ податковыхъ, въ котрыхъ була доказана вина того пана, пропали безъ слѣду. — Въ червни минувшого року були въ Ланчинѣ выборы до рады громадскои, а переводили ихъ жиды. До рады громадскои выбрали самыхъ своихъ (18 членівъ). Провідникомъ комісіи бувъ отець пропінатора, не мешкаючій цѣлкомъ въ Ланчинѣ, не знаючій крімъ кількохъ жидівъ нѣ одного мешканця и той провідникъ рішавъ, хто може голосувати и чий голосъ есть важный або неважный. Кількасотъ найпоряднійшихъ господарівъ внесло рекурсъ противъ тыхъ

выборôвъ, але вже рôкъ минувъ, а вôдповѣди на рекурсъ нема.

— **Краєва рада шкôльна** ухвалила на засѣданю зъ дня 11 н. ст. червня: 1) Затвердити выбôръ п. Іос. Капка зъ Любачева на вôдпоручника окружнои рады шкôльнои въ Чешановѣ; 2) перемѣнити 3-клясову школу въ Сѣнявѣ на 5-клясову вôдъ 1 н. ст. вересня с. р., выключити громаду Вылевы зъ округа сеи школы и зорґанізувати тамъ осôбну школу народну вôдъ 1 н. ст. вересня с. р.; именувати учителями шкôлъ народныхъ Вин. Козловску учителькою въ Вôльшанику, Ан. Годлевского учигелемъ въ Залучнôмъ, Андр. Шлемка въ Репужинцяхъ, Март. Живара управителемъ 2-клясовои школы въ Боську, кс. Іос. Порембу римо-кат. катихитомъ въ Коломыи, Іос. Малича учителемъ въ Лосячи, Марію Бурґгартову молодшою учителькою 5-клясовои школы въ Старôмъ мѣстѣ, Льва Кириловича учителемъ въ Колодрôбцѣ, Алекс. Струминьского въ Коцюбинчикахъ, Меч. Юстиньского въ Коршминѣ, Стан Сохацкого управителемъ 3-клясовои школы въ Озерянахъ, Володим. Крижановского старшимъ учителемъ тои школы, Анг. Хухлянку учителькою въ Ясеневѣ, Алекс. Лисикевича въ Бôтли, Ант. Кадика молодшимъ учителемъ 3-клясовои школы въ Бирчи, Фел. Парасевича управителемъ 4-клясовои школы мужескои им. Чацкого у Львовѣ Ив. Фафа старшимъ учителемъ 5-клясовои школы мужескои им. св. Мартина у Львовѣ, Корн. Яворского старшимъ учителемъ 4-клясовои школы мужескои им. Мицкевича у Львовѣ; 4) затвердити въ учительствѣ Фр. Гутовского въ ґімназіи въ Бучачи.

— **Испытъ зрѣлости** въ львôвскôй школѣ реальнôй вôдбувъ ся вôдъ дня 2 до 12 н. ст. червня нôдъ проводомъ краєвого инспектора шкôлъ середныхъ Ив. Франкого. Вôдзначенье одержали абітурієнты: Альфр. Альтенберґъ, Стеф. Балабанъ, Володим. Дидиньскій, Фел. Гесъ, Стеф. Гринюкъ, Альфр. Конопка, Іос Кубаля, Ив. Лопушаньскій, Риш. Романьскій, Казим. Речицкій; зрѣлыми жь признаній: Нафт. Шумеръ, Альфр. Шгокеръ, Володим. Щипчикъ, Стан. Тіль, Кл. Вайнъ, Жигм. Ворошиньскій, Стан. Заленьскій и Мих. Зенюкъ. — До испыту поправчого зъ одного предмету призначено 8 абітурієнтôвъ, репробовано на рôкъ 5, а одинъ вôдступивъ. Зъ чотирохъ екстерністôвъ признаный зрѣлымъ Ив. Маташовскій, одинъ одержавъ поправку, а двохъ вôдступило вôдъ испыту.

— **Холєра** Wiener Abendpost доносить: Пôсля телеґрамы старосты въ Борщевѣ занедужали тамъ дня 10 н. ст. червня три особы на холеру зъ котрыхъ одна померла. Въ Устью епископскôмъ сконстатовано, що одна особа померла на холеру, въ Скалѣ занедужали двѣ особы. Крôмъ того повстала холера въ Вôльхôвци, де занедужали чотири особы, а зъ тыхъ двѣ померли.

— **Наслѣдникъ Більрота** на катедрѣ хірурґіи при университетѣ вѣденьскôмъ вже именованый. Єсть нимъ д-ръ Кароль Гуссенбауеръ, професоръ прагского университету.

— **Холєра въ Варшавѣ.** Часопись Medycyna доносить, що въ другôй половинѣ марта появила ся въ Варшавѣ азійска холєра и вôдъ сего часу не перестає ажь доси розвивати ся въ мѣстѣ и охрестности. На увагу заслугує фактъ, що коли минувшихъ лѣтъ истнували лише поодинокй осѣдки пошестн, то сего року холера розширила ся на цѣле мѣсто. Найважнѣйшимъ огнищемъ и имовѣрно розсадникомъ холєры въ Варшавѣ єсть село Охота, котра доставила доси 43 недужихъ, зъ Варшавы жь прибуло 55, зъ Волѣ 11 и по одному зъ чотирохъ доохрестныхъ сѣлъ. Перебѣгъ недуги взагалѣ тяжкій и наглый, а смертнôсть значна.

— **Коли часопись може бути безъ друкарскихъ похибокъ?** Одна нѣмецка часопись каже, що ґазета тогдѣ вôльна вôдъ друкарскихъ похибокъ, если авторъ статьѣ не помиливъ ся въ писаню; если написавъ четко, если складачь до кождои передѣлки кашты кинувъ дотычну черенку; если вôдтакъ взявъ властиву черенку и если ей добре уложивъ коло иншихъ, если першій коректоръ добре перечитавъ першу коректу; если складачь першу коректу совѣстно перевѣвъ; если другій коректоръ перечитавъ добре другу коректу; если складачь и сю другу коректу совѣстно зробивъ; если ревізія була добре перечитана; если всѣ тутъ занятй ос бы, мають стôлько часу кôлько потреба; если вкôнци десятокъ иншихъ обставинъ зложить ся такъ щасливо, якъ вычисленыхъ 11 точокъ. А що часопись величины вôсѣмки великои має 50—55 тысячѣвъ буквъ, то всѣ тй щасливй обставины мусѣли бы повторити ся 50 до 55 тысячѣвъ разôвъ, щобы публика могла читати часопись цѣлкомъ вôльну вôдъ друкарскихъ похибокъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ для потерпѣвшихъ вôдъ граду рôльникôвъ въ околицяхъ Вѣдня 5.000 зр. — Ректоромъ краковского университету на 1894/5 року выбрано професора анатоміи д-ра Тад. Бровича.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

Левъ Лукашевичъ ц. и к. капітанъ 1-ои клясы, вôдзначеный военнымъ медалемъ, стаціонованый послѣднымъ часомъ при 45-ômъ полку пѣхоты въ Перемышли померъ по короткôй, тяжкôй недузѣ въ 70-ômъ роцѣ житя дня 12 н. ст. червня въ Закопанôмъ. Покôйный, сынъ б. руского пароха зъ Лысця коло Богородчанъ, бувъ щирымъ Русиномъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **О надѣяхъ на жнива** доносять зъ Пôдволочискъ: Въ послѣдныхъ двохъ тыжднях падали въ тутешнôй охрестности великй дощѣ. Засѣвамъ на-разѣ дощѣ не пошкодили, однако если непогода продовжить ся, то безъ сумнѣву вилыне шкôдно на результатъ жнивъ. Найбôльше утерпѣло вôдъ дощу жито; пшениця выбуяла и выглядає Стручковй роды збôжа держать ся хорошо. Пôдгортанье картофель спиняє слота Цѣны збôжа идуть въ гору. — Вôдъ Самбора пишуть: Весну мали мы хорошу. Ярй засѣвы представлять ся прекрасно, озимй досыть зле бо по части вымерзлы. Вже звышь тыждень маємо слоту, котра спиньє пôдгортанье картофель. Нарôдъ бѣдує.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Намѣстництво именувало Мих. Моравецкого, практиканта будôвництва въ Тернополи, комісаремъ нагляду котлôвъ паровыхъ для повѣта збаражского. — Міністеръ рôльництва именувавъ практикантôвъ рахунковыхъ при дирекціи лѣсôвъ и доменъ у Львовѣ Едв. Макана и Влас. Потенцкого асистентами рахунковыми въ XI. кл. ранги.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ перенесла асистентôвъ почтовыхъ Іос. Ціпцера зъ Золочева до Ясла, а Володим. Чайку зъ Ясла до Кракова. — Міністерство торговлѣ перенесло асистента почтового Март. Шмерца съ Пôдволочискъ до Вѣдня.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Дальшй жертвы на будову мешканя парохіяльного въ Острав-Тучапахъ** прислали въ роцѣ 1893 черезъ „Народный Дôмъ“ у Львовѣ: о. Мудракъ зъ Губичь складку зôбрану на соборчику дек. въ Бориславѣ 32 зр.; о. В. Гошовскій зъ Ролева, о. Гриневецкій, о. Мудракъ, о. Калужняцкій, о. Заградникъ по 1 зр. — Вп. Т. Луцикôвна зô Львова 1 зр.; о. Ил. Туна зъ Ляшокъ 1 зр., о. І. Балтаровичь зъ Ладичина 2 зр.; п. А. Ясеницкій суд. адъюнктъ изъ Змигорода 5 зр.; о. А. Барновичь зъ Лукового позôставшу решту складкову 12 зр. 50 кр.; п. Редакція „Галичанина“ прислану ей руки жертвы въ загальнôй сумѣ 42 зр 5 кр.; о. В. Кокотайло зъ Колодна 2 зр.; о. А. Гумецкій зъ Жовтанцѣвъ 1 зр.; п. Д. Рубена 1 зр. п. В. Присташевскій 30 кр.; парохіяне Колодна 1 зр.; о. Кашубиньскій зъ Колоденця 4 зр. панѣ М. Тиховичь зъ Дрогобича 1 зр.; И. Ткачуникъ зô Станиславова 1 зр. — Всего прислав Вп. Совѣтъ „Народного Дому“ дня 20 липня 1893 зъ присланыхъ тамъ-же жертвъ суму 112 зр. 85 кр. [Дальше буде.] *Ант. Захарясевичь* пароxъ Острова.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 14 червня. Зъ Карльсбаду доносять, що говорять, мовь бы сими днями мавъ приѣхати тамъ царь для лѣченя.

Будапештъ 14 червня. Правительство робить опозиціи палаты маґнатôвъ концесію, що урядникъ по довершеню цивільного вѣнчаня буде упоминати новоженцѣвъ, щобы взяли такожь церковне вѣнчанье. Опозиція жадає, щобы церковне вѣнчанье було обовязкове по довершеню цивільного вѣнчаня, зъ выимкою случаѣвъ, де заходить церковна перешкода.

Прага 14 червня. Магістратъ вôзвавъ всѣхъ Нѣмцѣвъ властителѣвъ домôвъ, щобы до двохъ тыжднѣвъ усунули зъ домôвъ таблички нѣмецкй.

Софія 14 червня. Урядова ґазета „Свободне слово“ заповѣдає борбу зъ опозицією. Установлено комісіи для розслѣду надужить, доконаныхъ за правлѣня Стамбулова.

Парижь 14 червня. Франція и Анґлія высылають войско до Марока Здає ся, що въ Мадритѣ збере ся мѣжнародна конференція въ справѣ мароканьскôй.

Римъ 14 червня. Въ Сициліи готово прийти до новыхъ розрухôвъ въ копальняхъ сѣрки. — Бувшій міністеръ Нікотера умеръ.

Надôслане.

Хвальна Редакціе!
Прошу уклôнно помѣстити слѣдуюче

ЗАЯВЛЕНЬЕ.

Въ маєвôмъ выпуску часописи „Правда“ зъ р. 1894, котра то часопись єсть орґаномъ п. Олександра Барвѣньского, посла сойму и рады державнои, помѣстивъ п. Олександеръ Барвѣньскій статью п. з.: „Найновійшій курс рускої політики або ера терорізму и остракізму“, въ котрôй критикуючи моє выступленье на сегорôчныхъ загальныхъ зборахъ Народнои Рады у Львовѣ прозвавъ мене „політичнымъ кльовномъ“.

Обидженый симъ зажадавъ я посредствомъ Высокоповажаныхъ Панôвъ д-ра Андрѣя Коса и Романа Бачиньского вôдъ п. Олександра Барвѣньского сатисфакціи, въ наслѣдокъ чого згаданй мои повномочники прислали менѣ дня нинѣшного слѣдуюче заявленье:

„*До Высокоповажаного Пана Андроніка* Могильницкого защитника в справах карних и кандидата адвокатского в Стрию! На Ваше прошенє удались ми дня 9 с. м. о годинї пів до семої вечером яко Ваші повномочники до п. Олександра Барвіньского и освідчили ему в Вашім именн, що Ви чуєтесь обиджеными, що п. Олександер Барвіньский назвав Вас в часописи „Правда“ в випуску за май 1894 кльовном и що Ви з того поводу жадаєте від него сатисфакції а заразом просили ми п. Олександра Барвіньского, аби він зі своєи сторони іменував двох повномочників, котрі в ціли полагодженя справи мали-б зголоситись у мене, д-ра Андрія Коса, *котрий и подав п. Барвіньскому свою адресу.* П. Олександер Барвіньский на се наше осьвідченє заявив, що порозумівсь з одвічальним редактором Правди.

До вчера до три чверти на сему вечером, — анї до тепер — не прислав п. Олександер Барвіньский нїякої відповіди до нас — анї своїх повномочників.

Отсе потверджуючи зауважаємо, що з письма сего нашого можете зробити догідний Вам ужиток.

Львів дня 11 червня 1894. — Зістаємо з правдивим поважанєм: Д-р Андрій Кос, адвокат у Львові. Романъ Бачиньскій, кандидатъ нотаріятскій во Львовѣ.“

Позаякъ пôсля пануючихъ понятій о чести чоловѣкъ, маючій смѣлôсть нанести прилюдно другому наругу и оскорбленье, повиненъ мати такожь вôдвагу, дати зъобидженому гонорову сатисфакцію, тожь поведенье п. Олександра Барвѣньского, котрому забракло сеи вôдваги, надає менѣ право уважати его чоловѣкомъ неспособным до гонорової сатисфакціи, а тымъ самымъ неспособным кого-небудь оскорбити — що симъ прилюдно заявляю.

Стрый, дня 12 червня 1894.

Зъ поважаньемъ
Андроникъ Любичь Могильницкій, защитникъ въ справахъ карныхъ и кандидатъ адвокатскій въ Стрыю.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 2—5-ои годины пополудни. 178 15—15

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІИ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича и бувшій демонстраторъ проф. Фукса.

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 23—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевленихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовлюють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ИВОНИЧЪ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирає сезонъ 20 мая с. р.

Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно перероблены будынокъ на купелѣ боровиновй, 4) важнѣйшй прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливй улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшй.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увольненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть д-рь Кл. Дембицкій.

Всякй зголошеня полагоджує

172 11—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ

значно знижен цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовй по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

30—30 (Импресса.) 4941

РУСКЕ ТОВАРИСТВО

ПЕДАҐОҐІЧНЕ

поручає отсй книжочки припоручень краєвою Радою шкôльною

НА ПРЕМІИ

Образковй выданя:

Звѣринець	10 кр
Гостинець	10 „
Забавки	10 „
Менажерія	10 „
Робинзонъ	40 „
Гете-Франко; Лисъ Микита	50 „
Миронъ: Пригоды Донъ Кіх.	40 „
Квѣточка	20 „
Вѣночокъ	20 „
Кобзарь Тараса Шевченка	20 „

Иншй выданя:

Читанка ч. I., II., III, IV опр. 20 кр. безъ оправы	10 „
Вязанка желаній	10 „
Хемія Роское	40 „
Учитель зъ р. 1890—1892 по	2 зр.
Дзвôнокъ на р 1890—92 по	4 „
Из Левицкій: Попались. Рôздвяній сценки	10 кр.
В. Шухев: Записки школяря	20 „
О. Няжанковскій: Батько и маги, двоспѣвъ для дѣтей зъ фортепяномъ	20 „
Леонида Глѣбова: Байки	5 „
В Чайченка: Олеся; Байки; Два оповѣданя по	5 „
В. Чайченка: Дума про кня гиню Кобзаря	5 „
Днѣпровои Чайки: Казка про сонце та єго сына; Писанка	5 „
М. Лисенко: Тече вода зъ пôдъ явора. Двоспѣвъ зъ фортеп.	20 „

Всякй замовленя высылають ся скоро и точно.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашй локалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнй и осѣннй** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднй порученя и безъ всякои конкуренціи суть тй товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ одяґôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, нетліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужитя ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „*Louvre*“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „*Bourett*“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 69—?

ROK ZAŁOŻENIA
1872
ROCZNA SPRZEDAŻ
750
MASZYN

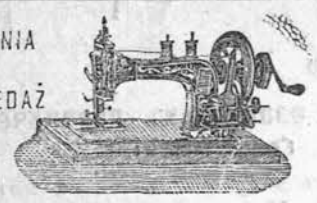

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ
PO DOMACH
Z MASZYNAMI
TYLKO Z FABRYK
ŻYDOWSKICH.

146 9—?

XXIV. Замкненье рахункове Товариства Взаимныхъ Обезпечень въ Краковѣ за рôкъ 1893.

(ДѢЛЪ ЖИТЬЕВЫЙ)

Рахунокъ зысковъ и стратъ зъ обезпечень капіталôвъ и рентъ.

	Прихôдъ:	посмертныхъ „A“ зр.	кр.	дожизненыхъ „B“ зр.	кр.	загаломъ „A+B“ зр.	кр.
1	Перенесенье резервъ и перенес. премій вôдъ кап. зъ р. 1892	2085307	27	2723449	13	4808756	40
2	„ „ „ „ вôдъ рентъ „ „	29562	53	866378	89	895941	42
3	„ фонду на неуправильненй шкоды „ „	28962	50	500	—	29462	50
4	„ „ „ дівіденду „ „	43239	30	14493	73	57733	03
5	„ „ „ рôзницю курсу „ „	95000	—			95000	—
6	Зôбранй премій вôдъ обезпеченыхъ капіталôвъ	543532	78	344351	59	887884	37
7	„ „ „ „ рентъ	6669	70	13490	43	20160	13
8	Вписове зъ полісъ	3588	87	1745	92	5334	79
9	Проценты вôдъ позич. и вôдъ льок. фон. въ ин. кред. зр. 158.405·36						
	„ „ папервъ цѣнныхъ „ 87.408·72						
	Чиншѣ зъ реальности и дôбръ земскихъ „ 17.548·97	111264	69	152098	33	263363	05
10	Есконтъ вôдъ выплаченыхъ шкôдъ, пропав. завдатки и т. д.	3149	96	898	32	4048	28
11	Ажіо евалюації чужихъ грошей	201	26	268	78	468	04
12	Зыскъ на паперахъ публичныхъ	58658	36	76899	78	135558	14
		3009137	22	4194572	93	7203710	15
	Подѣлъ зыску:						
1	20% вôдъ зр. 50.027·56 / „ „ 13.888·12 } пôсля статута на фондъ резервовый	10005	51	2777	62	12783	13
2	12% „ „ 303.735·86 / 5% „ „ 205.843·13 } на дівіденду Членамъ першихъ лѣтъ двацяти	36448	31	10292	15	46740	46
3	На резерву зысковъ	633	96	387	07	1071	03
4	„ „ спеціяльну	2889	78	431	28	3321	06
		50027	56	13888	12	63915	68

	Розхôдъ:	посмертныхъ „A“ зр.	кр.	дожизненыхъ „B“ зр.	кр.	загаломъ „A+B“ зр.	кр.
1	Преміи контрасекураційнй	40225	61	5369	31	45594	92
2	Выплаченй шкоды (капіталы) зр 378.659·—						
	Реасекурація зр. 19.397·99	260701	51	985 9	50	359261	01
3	Фондъ на неуправильненй шкоды	44014	17	1875	—	45889	17
4	Выплаченй ренты	1215	—	80368	99	81583	99
5	Зворотъ премій зъ причины вчаснѣйшои смерти обдарованого			8582	39	8582	39
6	Выкупно полісъ	28078	76	21252	60	49331	36
7	Резервы и перенесеня премій вôдъ капіталôвъ	2287922	24	3071457	43	5353379	67
8	„ „ „ вôдъ рентъ	30741	35	708707	59	739448	94
9	Гонорарѣ лѣкарскй	4767	12	3178	08	7945	20
10	Провізіи аквізіційнй	22819	38	15865	63	38685	01
1	„ incasso	16513	22	11477	92	27991	14
12	Пенсіи, додатки активальнй, личнй, пятилѣтнй и емеритальнй	29741	60	18840	27	48581	87
13	Ремунерація, запомоги и т. д	5910	65	3005	61	8916	26
14	Льокаль, опалъ, свѣтло, потребы бюра и т. д	4612	12	3074	78	7686	90
15	Пренумерата, инсераты, папѣръ, друки и порторіи	3679	85	2453	26	6133	11
16	Кошты подорожѣ	486	60	324	40	811	—
17	Належитости державнй и кошты правнй	15765	21	10510	16	26275	37
18	Выплачена дівіденда	35067	29	9945	13	45012	42
19	Фондъ на невыплачену дівіденду	8172	01	4548	60	12720	61
20	Фонъ емеритальный урядниковъ	1200	—	800	—	2000	—
21	Фондъ на рôзницю курсу	106697	50	93302	50	200000	—
22	Кошты організаціи	1714	49	1143	—	2857	49
23	Фондъ на амортизацію дому и на кошты купна дôбръ земск.	7800		5200	—	13000	—
24	Кошты адаптаціи реальностей	1263	98	842	66	2106	64
	Сальдо зыскъ	50027	56	13888	12	63915	68
		3009137	22	4194572	93	7203710	15

Крακôвъ дня 1 сѣчня 1894 р.

Дирекція Товариства взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ.

З. Слонецкій. К. ґр. Сціпіо. Г. Кешковскій.

Начальникъ выдѣлу обезпечень на житье
Ч. Кешковскій.

Въ доказъ згôдности зъ книгами:

Члены рады надзыраючои:

Д-ръ Маврикій Страшевскій, Болеславъ Вержхлѣйскій, Здиславъ Обертиньскій, Ст. Жаба, Стан. ґр. Бадені, ґр. Антôнъ Водзицкій
яко комісія контрольна.

Станъ маєтку дѣлу обезпечень на житье.

	Станъ активный.	Вартôсть номінальна		курсъ зъ 31/12 1893	зр.	кр.	зр.	кр.	зр	кр.
1	Припасъ готôвки въ дню 31 грудня 1893						55338	90		
2	Розпорядимй належитости въ инст. кред.						350146	84		
3	**Паперы пôсля курсу зъ дня 31 грудня 1893 р.**									
	4½% Листы заст. галиц. Банку краєвого	зр в. а.	434800	100·—			434800	—		
	4½% „ „ „ Товар. кред. земск.	„	50000	95·37			40185	—		
	4% „ „ „ „ „ „	Коронъ	1062200	93·75			524461	25		
	6% „ „ „ Заведеня „	зр. в. а.	40000	100·—	40000	—				
	Купонъ бѣжучій				400	—	40100	—		
	5% Премієвй листы галиц. банку ипотечного	„	162000	109·82	177908	40				
	Купонъ бѣжучій				2699	99	180608	39		
	4½% Листы заставн. галиц. банку ипотечного	„	15000	100·—	15000	—				
	Купонъ бѣжучій				112	50	15112	50		
	4½% Облігаціи галиц. позички краєвои	„	70900	100·—	70900	—				
	Купонъ бѣжучій				531	75	71431	75		
	4% Облігаціи галиц. позички краєвои	„	45000	95·70	43065	—				
	Купонъ бѣжучій				300	—	43365	—		
	4% Облігаціи галиц. позички краєвои	Коронъ	252000	96·35	121401	—				
	Купонъ бѣжучій				840	—	122241	—		
	4% Облігаціи гал. фонду пропінаційного	зр. в. а.	248850	97.60			242877	60		
	4% Листы заставнй банку Австро-Угорского	„	50000	100·—	50000	—				
	Купонъ бѣжучій				500	—	50500	—		
	3% Льосы вѣденьск. Заведеня кредит. земского	„	10000	114·—	11400	—				
	Купонъ бѣжучій				25	—	11425	—		
	4% Льосы зъ р. 1860	„	11000	145 40	15991	—				
	Купонъ бѣжучій				73	33	16067	33		
	4% Льосы регуляціи Тисы	„	5400	141·25	7627	50				
	Купонъ бѣжучій				54	—	7681	50		
	4% Австрійска рента	Коронъ	107300	96.55	51799	0				
	Купонъ бѣжучій				715	33	52514	41		
	4% Листы заст. галиц. банку краєвого	„	130000	97 50			63375	—		
	4% Облігаціи комунальнй пешт. банку комерціяльного	„	200000	99·37	99370	—				
	Купонъ бѣжучій				1000	—	100370	—		
	5% Льосы россійскй зъ року 1864 р 300			246·50,222			1259	18		
	„ „ 1866 р. 100	Рублѣвъ	400	132			223829	43		
	4½% Листы заст. тов. кредит. земск. Корол. Польского	„	172150	98.50/132	27984	—				
	5% Облігаціи позички мѣста Варшавы	„	21200	100/132	330	74	28314	74	2279829	08
	Купонъ бѣжучій								132	—
4	Удѣлъ Варш. Тов. Взаимн. Кредиту	„	100	132·—					12000	—
5	Книжочки вкладковй Тов. Взаим. Кредиту						700000	—		
6	Вартôсть дôбръ земскихъ						300000	—	1000000	—
	„ реальности при ул. Баштовôй ч. 5, 6, 9						1810607	05		
7	Позички на ипотеки						1134000	74		
	„ „ полісы, пенсіи и т. д.						237881	75	3182489	54
	„ „ рахункахъ бѣжучихъ								26069	90
8	Проценты залеглй въ д. 31 грудня 1893 заплач. въ р 1894								57883	87
9	Квіты невыкуплений въ дирекціи						42126	99		
10	Рôзнй довжники						48696	69		
	Репрезентаціи и Товар. реасекураційнй						103309	88	*193953	56
	Агенты и аквізиторы						261778	22		
11	Резерва премій у тов. реасекур. А)						40503	—	302282	12
	„ „ „ „ Б)									
									7460105	81

*) До 15 мая 1894 р. сплачено звышь 2/3 частей залеглостей.

	Станъ пасивный.		зр.	кр.	зр.	кр.	зр.	кр.
1	Резервы и перенесеня премій забезпеченыхъ	капіталôвъ „A“	2549700	46				
		„ „B“	3111961	33	5661661	79		
		рентъ „A“	30741	35				
		„ „B“	708807	59	739448	94	6401110	73
2	Фондъ на неуправильненй шкоды „A“				44014	17		
3	Фондъ на неуправильненй шкоды „B“				1875	—	45889	17
4	Фондъ на дивіденду „A“				8172	01		
5	„ „ „ „B“				4548	60	12720	61
	„ „ рôзницю курсу						200000	—
6	„ резервовый „A“		149362	87				
	„ „ „B“		42805	09	192167	96		
7	Резервы зысковъ „A“		171891	29				
	„ „ „B“		59530	73	231422	02		
8	Фондъ спеціяльный „A“		69512	08				
9	„ „ „B“		9869	77	79411	85		
	Рôзнй кредиторы						81649	62
10	Фондъ на непокрытй кошты закупна дôбръ земскихъ						24671	95
11	Рахунокъ кавцій						15075	—
12	Фондъ на дубіозы						44152	42
13	„ „ амортизацію дому						20630	47
	Резерва зысковъ въ Theilungs Verein						4579	82
14	Фондъ обезпечень военныхъ						31576	07
15	„ резервовый военный						10961	66
16	„ военный дивідендовый						170	78
	Сальдо зыскъ						63915	68
							7,460 105	81

Крακôвъ дня 1 сѣчня 1894 р.

Дирекція Товариства взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ.

З. Слонецкій. К. ґр. Сціпіо. Г. Кешковскій.

Начальникъ дѣлу обезпечень на житье
Ч. Кешковскій:

Въ доказъ згôдности зъ книгами

Члены рады надзыраючои:

Д-ръ Маврикій Страшевскій, Болеславъ Вержхлѣйскій, Здиславъ Обертиньскій, Стан. Жаба, ґр. Ст. Бадені, ґр. Антôнъ Водзицкій
яко комісія контрольна.

Бритвы анґлійскй и зъ Золінґенъ, Генкельса (пôдъ гарантією и зъ правомъ вымѣны если бы не придавали ся до волося) по зр. 1·50, 2 2·50, 3, 3·50 и 4

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ родметôвъ до розпорядимости.

Найлѣпшй

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВЇ „ИМПЕРІЯЛЬ“

елєкрично-стисканй розслѣдженй мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 9—15

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 132-156

рѣзьбарска и камянярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зиблікевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

ПЕРШИЙ ВИПУСК

„Жіночої бібліотеки“

під редакцією

Наталіи Кобриньскої

п. з **„НАША ДОЛЯ“** дістати можна у п. Наталіи Кобриньскої в Болехові, а також в книгарни Ставропігійскій у Львові, Єленя і Лянґа в Перемишли, Гілечка в Тернополи, М. Міхти в Коломиі і Погорілеса в Бережанах. — **Ціна 50 кр. або 1 корона.**

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

4861 75—104

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 124. Львôвъ, Пятниця 3 (15) червня 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Лiтературный додатокъ „Бiблiотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адмiнiстрацiя „ДѢЛА“ ул. Баторiя 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ лiтер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакцiя, Адмiнiстрацiя и Експедицiя пôдъ ч. 24 ул. Баторiя. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламацiи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одноя строчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

Два зборы въ Стрыю.

Вчера дня 14 н. ст. червня пополудни вôдбули ся въ Стрыю въ сали „Руского Касина“ заповѣдженѣ два зборы, а именно: надзвычайнѣ загальнѣ зборы полiтичного товариства „Пôдгôрска Рада“, а вôдтакъ нарада въ справѣ засновуючого ся въ Стрыю руского товариства кредитового.

На зборы явило ся около 70 членôвъ „Пôдгôрскои Рады“, замѣсцевыхъ и мѣсцевыхъ: около 40 господарѣвъ, мѣжь тыми й кôлькохъ начальникôвъ громадскихъ, 16 старшихъ и молодшихъ священикôвъ и кôльканацять людей зъ интелiґенцiи свѣтскои. Яко гостѣ явилось кôлька пань. Настрôй мѣжь зôбраными бувъ поважный. Зô стороны власти полiтичнои явивъ ся на зборахъ комiсарь стрыйского староства п. Стрѣльбицкiй. Зô Львова прибули яко справоздавцѣ редакторы „Дѣла“ и „Галичанина“.

Зборы товариства „Пôдгôрска Рада“ вôдкрывъ голова товариства д-ръ Евг. Олесницкiй промовою, въ котрôй вказавъ причины скликаня сихъ надзвычайныхъ зборôвъ. Причинъ було двѣ: насампередъ одна важна справа повѣтова, вôдтакъ загальна справа руска въ краю. Що-до тои другои справы — д-ръ Олесницкiй зазначивъ, що „Пôдгôрска Рада“, яко товариство полiтичне, въ кождôй важнѣйшôй хвили полiтичнôй користала доси и не перестала користати зô свого права: нараджуватись и выдавати свôй судъ о тôмъ, що дѣє ся въ краю, а се въ двоякôй цѣли: разъ, щобы Русины въ тôмъ окрузѣ, на котрый розтягаєсь дѣяльнôсть „Пôдгôрскои Рады“, при кождôй важнѣйшôй ситуацiи заняли вôдповѣдне становище и солiдарно поступали, а по друге, щобы й загалъ рускiй въ краю знавъ поглядъ Русинôвъ тои частины краю. Дальше звернувъ д-ръ Олесницкiй увагу зôбраныхъ на важнôсть другои справы, яка мала обговоритись по зборахъ товариства „Пôдгôрска Рада“, именно справы засновуючого ся руского кредитового товариства, а пôдъ конець предложивъ зôбранымъ выбрати до президiи зборôвъ: о дек. Льва Шанковского зъ Дулибъ головою, а о. Льва Горалевича зъ Угерска и Андруся Берника господаря зъ Лисятичь секретарями. [Зôбранѣ однодушно згодили ся.]

Приступлено до порядку дневного.

Голова збору о. Шанковскiй удѣливъ слова о. Вас Давидякови, котрый мавъ призначеный рефератъ въ справѣ повѣтовôй.

Референтъ почавъ вôдъ представленя, що злощастна доля яка тяжить на насъ Русинахъ въ радѣ державнôй и въ соймѣ, тяжить на насъ и въ радахъ повѣтовыхъ, а спецiяльно и въ радѣ стрыйскôй. Ординацiя выборча, прикроєна для насъ людьми чужими, засуджує насъ на меншôсть. На 26 всѣхъ членôвъ рады повѣтовои Русины мають усего зъ куріи сѣльскои 11 мѣсць. Гôрка вже сама та доля — бути засудженымъ на меншôсть, та кобы бодай не стѣснювано Русинôвъ въ тôмъ, що вже признала имъ, хотяй зъ кривдою, ординацiя выборча!

Колись, давнѣйше — говоривъ о. Давидякъ — бувало пôдъ тымъ взглядомъ лучше: 11 мѣсць зъ сѣльскои куріи займали Русины, люде нашѣ, що выходили зъ волѣ народу. Однакожь въ остатныхъ рокахъ противники напружили всѣ силы, щобы и зъ тыхъ 11 мѣсць Русинôвъ выперти, абы могли господарити ще бôльше по свому. Передъ чотирма роками, коли вôдбувались остатнѣ загальнѣ выборы до рады повѣтовои, мы Русины „не мали щастя“ — а то значить: противъ насъ Русинôвъ забушувала така сильна, безпамятна ворожа аґiтацiя, що мы мусѣли перепасти. Изъ ставленыхъ нами кандидатôвъ перейшли до рады повѣтовои тôлько три нашѣ люде, котрыхъ — про людске око — взяли були противники въ свою лiсту, именно оо. Левъ Шанковскiй и Вас. Залозецкiй та оденъ селянинъ начальникъ громады. Однакожь и сѣ три зложили свои мандаты, мотивуючи тымъ що честь народна не позволяє имъ приняти мандатôвъ супротивъ факту, що выбôръ кандидатôвъ взятыхъ на лiсту стороны польскои бувъ форсованый крайно незаконными аґiтацiями противъ Русинôвъ.

На мѣсце зложившихъ мандаты повиннѣ бути — пôсля приписôвъ — розписанѣ безпроволочно выборы доповняючѣ. Але панове не потребують держатись приписôвъ: слово „безпроволочно“ у нихъ може значити те саме, що цѣлѣ роки. Оно такъ и було въ сѣмъ выпадку. Ажь по рокахъ прийшло вкôнци до выборôвъ доповняючихъ и Русины выбрали величезною бôльшостiю голосôвъ трехъ своихъ кандидатôвъ: д ра Олесницкого, п. Романа Тишовницкого и о. Василя Давидяка. [Пôзнѣйшѣ доповняючѣ выборы прибôльшили постепенно число Русинôвъ въ радѣ до 5 голосôвъ.]

Приглянулись мы — мовивъ дальше референтъ — господарцѣ рады повѣтовои и знайшли єи дуже дивною. Польска бôльшôсть не сповняє обовязкôвъ приписаныхъ закономъ. Засѣданя не скликують ся що чверть року, а зъ тои причины на кожде засѣданье рады нагромаджує ся такъ богато справъ, що годѣ ихъ належно розôбрати, то й голосує ся, абы лишь дальше. Правильный хôдъ справъ повѣтовыхъ залежить головно вôдъ выдѣлу рады повѣтовои. А курiя сѣльска не має въ выдѣлѣ анѣ одного свого заступника! [*Голосы обуреня середъ зôбраныхъ*] Одна партiя, сказавъ бы-мь клiка, въ зле зрозумѣлôмъ интересѣ нѣбы-то загальнôмъ а догоджуючи собѣ, постановила рядити нами безъ насъ! [*Голосы: Ганьба!*] Мимо всего того мы, заступники руского люду, увôйшовши до рады, пробовали пôднимати жизненѣ для селяньства справы и — нехвалимось бо й самѣ противники мусять намъ се признати — внесли житье въ засѣданя рады. Не все удавало ся намъ перевести на радѣ, однакожь все таки де-що й удало ся. Отъ н. пр. важну справу розплодникôвъ, о котрôй довгѣ лѣта говорено а не полагоджено, мы довели до ухвалы рады. Однакожь зъ жалемъ бачимо, що й се не приносить хôсна, бо ухвалы зъ передъ пôвъ року выдѣлъ не бересь реалiзувати. Рада нѣчо не може, усе залежить вôдъ выдѣлу, а въ выдѣлѣ Русина нема!

Коли по смерти бар. Ромашкана прийшло выбирати маршалка, мы зъ огляду на интересы громадъ голосували при выборѣ маршалка на ґр. Дѣдушицкого, застерѣгши собѣ выбôръ Русина до выдѣлу и вiцемаршалкомъ. Мы предкладали д-ра Олесницкого, длятого, що мешкає въ мѣстѣ и найлучше бы надававъ ся до працѣ въ выдѣлѣ. Однакожь середъ бôльшости польскои проявила ся завзята опозицiя противъ допущеня Русина до выдѣлу и на вiцемаршалка, а маршалокъ робить все можливе [противъ приписôвъ не ставить справы выбору на порядокъ дневный засѣданя рады], абы справу лише проволѣчи, а зô всего выходить, що бôльшôсть польска за всяку цѣну стараєсь не допустити Русина навѣть на члена выдѣлу.

Отже мы, пятьохъ членôвъ рады повѣтовои, заступники руского селяньства, що становить 80% въ повѣтѣ, завдали собѣ вкôнци пытанье: чи лишитись намъ на дальше въ радѣ повѣтовôй, чи выступити зъ неи? Не маючи доступу до выдѣлу, мы нѣчого зробити не можемо, а наша роля въ радѣ, мимо найщиршихъ заходôвъ, останесь ролею „нѣмыхъ“. Надъ сею справою застановлявъ ся и выдѣлъ „Пôдгôрскои Рады“ и ухваливъ вôддати сю справу рѣшеню загальныхъ зборôвъ.

Коли голова зборôвъ отворивъ дискусiю надъ симъ рефератомъ, забравъ слово п. Скобликъ, господарь зъ Дашавы и въ гарнôй та розумнôй промовѣ заявивъ ся за тымъ, щобы раднѣ Русины выждали въ радѣ до часу выбору вiцемаршалка, а коли-бъ ихъ а тымъ самымъ и курiю селяньску бôльшôсть польска понизила, тогдѣ они повиннѣ выступити зъ рады. Нехай Найяснѣйшiй Панъ довѣдає ся, якѣ намъ дѣють ся кривды. [*Грôмкѣ оплески.*]

Референтъ о Давидякъ ще разъ забравъ слово и сконстатувавъ, що Русинамъ належить ся мѣсце и въ выдѣлѣ и въ президiи. Русины, якъ давнѣйше такъ и теперь становлять силу робучу въ радѣ, они все стояли на сторожи интересôвъ повѣту [тутъ бесѣдникъ навѣвъ исторiю колишного секретаря выдѣлу Фрайндлiха, котрый марнувавъ грошѣ, а тôлько пожаръ Стрыя усе затеръ], а мимо того Русинôвъ понижують. Справу роздаваня запомоги селянамъ панове взяли лише въ свои руки, не допустили до неи анѣ одного Русина, хочь Русинамъ придѣлюють тяжку роботу, при котрôй панамъ не хоче ся слѣпати. Роботу намъ дають, а за роботу дôстаєсь намъ и вамъ пониженье!

По сѣмъ кôнцевôмъ словѣ референта голова зборôвъ пôддавъ внесенье п. Скоблика пôдъ голосованье а зôбранѣ одноголосно ухвалили.

Потôмъ забравъ слово д-ръ Олесницкiй и реферувавъ о ситуацiи полiтичнôй.

Выдѣлъ „Пôдгôрскои Рады“ — говоривъ вôнъ — поручивъ менѣ представити зборамъ: що стало ся въ рускôй полiтицѣ вôдъ часу послѣдныхъ загальныхъ зборôвъ, и зажадати вôдъ зборôвъ высказу ихъ гадки й суду. Властиво се до послôвъ належить; они повиннѣ скликувати выборцѣвъ и информувати ихъ о тôмъ, що дѣє ся въ радѣ державнôй чи въ соймѣ. Але нашъ повѣтъ не має того щастя. Посла соймового [д-ра Антоневича] бачили мы бодай на торôчнôмъ нашôмъ вѣчу, а посла до рады державнои [п. Охримовича] мы нѣколи не бачили. [*Голосы*: И не побачимо!] Нѣ, побачимо єго... ажь дасть Богъ дôждати новыхъ выборôвъ. [*Смѣхъ.*] Та тогды треба намъ буде пригадати єму, що мавъ часъ шѣсть лѣтъ! [*Оплески.*] Отже обовязокъ посла мусить сповняти „Пôдгôрска Рада“.

Передъ пôвъ рокомъ загальнѣ зборы „Пôдгôрскои Рады“ высказали свою гадку ухвалою резолюцiй, взываючи послôвъ, щобы супротивъ правительства заняли становище вôдповѣдаюче интересамъ и чести народу руского. Вôдъ того часу зайшли деякѣ важнѣ подѣѣ, якѣ намъ треба знати и свôй судъ о нихъ выдати.

При змѣнѣ мiнiстерства, котре звязало ся зъ сторонництвами сильными на некористь слабшихъ, рускiй клюбъ повиненъ бувъ рѣшити ся: пôйти противъ правительства, котре не взяло въ свою проґраму рôвнои справедливости для всѣхъ народôвъ и всѣхъ верствъ суспôльныхъ, — або запытати ся правительства: чи хоче оно дати рускому народови належнѣ єму

Потѣха родичѣвъ.

[Начеркъ зъ житя, Ст. Брандовского.]

Уродивъ ся пôдъ щасливою звѣздою, бо бувъ одинокимъ, а при св. хрестѣ надали єму имя Артура. Родичѣ єго, заки ще прийшовъ на свѣтъ, обѣцяли собѣ, що коли Богъ пôшле имъ сына, они мусять зробити зъ него великого чоловѣка — а першою пôдставою до сеи великости було имя Артуръ; звѣстно-жь чоловѣкови зъ такимъ именемъ лекше зôстати великимъ, чимъ кому иншому, котрого кличуть Андрухъ або Онуфрiй.

Отже не диво, що родичѣ лелѣяли свого одинака, а гадка о єго будучôй великости займала ихъ серце и душу. Тожь и ходили коло нього на ципкахъ; видѣли въ кождôмъ скривленю єго пузатого лиця знамя мудрости и надъ вѣкъ глубокѣ гадки. Называли єго омизно.... Тусемъ. Якъ довго бувъ товстымъ круглымъ хлопчикомъ, то имя Тусь навѣть незле приставало до него, але коли сей хлопчикъ зъ лѣтами перемѣнивъ ся, якъ то кажуть, въ великого хлопа, коли єму вже засѣявъ ся вусъ пôдъ носомъ, а голосъ згрубѣвъ якъ найнизшiй басъ костельныхъ орґанôвъ, то многимъ людямъ выдавалось дивнымъ и смѣшнымъ, коли слухали, що єго Тусемъ кличуть.

Але Тусеви, мимо того, що мавъ доперва лѣтъ сѣмнацять нѣчо не выдавалось дивовижнымъ, кромѣ однои науки, бо не вмѣвъ и не хотѣвъ зрозумѣти єи задачѣ и цѣли на свѣтѣ. Такожь и родичѣ не дуже єго до неи принуджували, бо були того пересвѣдченя, що всякiй примусъ шкôдливо вплыває на ихъ одинака, котрый нѣбы то бувъ слабосилои будовы тѣла.

— Нехай лишень не напружаєсь — говоривъ панъ Францiсокъ, батько Туся, — бо що є наслѣдкомъ примусу, то не йде зъ серця, а у мене вôльна воля є пôдставою всякого дѣланя. Не хоче теперь вчитись — добре! Колись самъ прийде до того пересвѣдченя, що хто хоче бути великимъ, тому наука конечно потрѣбна, и за то пôзнѣйше возьме ся до неи зъ тымъ бôльшою пильностiю. Вôльна воля и природне пересвѣдченье — на тôмъ основує ся метода мого выхованя... Такъ, такъ, метода — нѣчо безъ неи! — кôнчивъ звычайно панъ Францiсокъ свои гадки и розумованя про выхованье Туся.

И Тусь погордивши теорiєю науки не дармувавъ, але посвятивъ ся практичнымъ сторонамъ житя и на тôмъ поли, сли нѣхто иншiй, то товаришѣ уважали єго за великого. Въ шестôй клясѣ ґiмназiяльнôй розбивавъ ся за акторками, а навѣть одну субретку, въ котрôй любивъ ся, зробивъ прiмадонною; а спосôбъ, въ якiй до сего довѣвъ, свѣдчивъ хвально о зручности и фантазiи Туся. Коли Фрузя [такъ звалась сеся субретка] мала выступити першiй разъ въ якôйсь пôдряднôй але самостôйнôй роли, Тусь намовивъ своихъ товаришѣвъ, щобы ѣй зробити въ театрѣ велику овацiю и кожде єи слово заглушати бурными оплесками. А що Тусь всѣ кошты сеи „ґрандгецы“, якъ самъ єи звавъ, приймивъ на себе, то и товаришѣ єго дали ся охотно ужити до сповненя амбiтныхъ намѣрôвъ великого Туся. Щобы довершити такъ поважне пôдприємство, Тусь вынѣсъ потайки зъ дому столове срѣбло и заставивъ єго у жида, а за одержанѣ грошѣ накупивъ білєтôвъ до театру, китиць та вѣнцѣвъ и роздавши ихъ межи своихъ товаришѣвъ, обнявъ верховодный провôдъ въ цѣлôй тôй „ґрандгецѣ“.

Годѣ описати, яка радôсть запанувала въ театрѣ, коли Фрузя выголосивши несмѣло ледви кôлька слôвъ на сценѣ, була заглушена бурею оплескôвъ и засыпана повѣнею китиць. Товаришѣ Туся плескали страшно и кричали „славно“ а безмысла товпа зрѣтелѣвъ пôйшла за ихъ примѣромъ. По представленю хотѣли ґенiяльнôй артистцѣ выпрягчи конѣ вôдъ повозки, але, на нещастье, она вертала домôвъ „per pedes apostolorum“ Такожь наскорѣ пôднесена Тусемъ гадка урядити ѣй „факельцуґъ“ була спинена забороною полiцiи.

Однакъ Тусевѣ овацiи не лишились безъ вплыву на дальшу карiєру Фрузѣ. Дневники донесли предметово про єи трiюмфъ, заключаючи зъ того, що она рѣшучо артистка, повна здôбности и надѣѣ, а сей крикъ дневникôвъ такъ вплынувъ на директора театру, що коли Фрузя загрозила, що перенесе ся на иншу, єи прикметамъ бôльше одвѣтну сцену, той, щобы не стратити любленои публикою спѣвачки, въ однôмъ дни пôднѣсъ єи до гôдности прiмадонны и пôдвысшивъ ѣй мѣсячну платню зъ трицять на сто пятьдесять зр.

Публика и часописи приняли сей авансъ зъ вдоволеньемъ до вѣдомости, лишень зъ выимкою одного, здорово мыслячого и пишучого дневника, котрый цѣлу ту овацiю, уряджену субретцѣ, назвавъ „телячими подвигами“ и рѣшучо заперечивъ, мовь бы ново-именована прiмадонна була артисткою повною вдачѣ и надѣи. Въ наслѣдокъ сеи смѣлои опозицiи закипѣла середъ дневникарства завзята боротьба и мѣскѣ часописи розпались на два просто противнѣ таборы. По довгихъ речахъ „за“ и ще довшихъ доказахъ „противъ“, наступивъ розъємъ и то при помочи однои гумористичнои ґазетки, впрочôмъ звѣстнои зô злобы — котра — мабуть одвѣтно до максимы „in medio virtus“ — спинила довготревалый спôръ, кажучи, що квестiонована прiмадонна, хочь не має артистичнои вдачѣ, однакъ она повна надѣи. Впрочôмъ що-до тои справы она покликала ся на компетентне свѣдоцтво ґрафа К..., котрый яко великiй покровитель красныхъ штукъ и Фрузѣ, вôдъ коли она выступила на ширшу арену публичну, вызначувавъ єи своими взглядами.

Тымчасомъ давнѣйше тѣснѣ вôдносины Туся до бувшои субретки значно змѣнились. Фрузя вôдъ часу, якъ ґрафъ занявъ ся єи судьбою, стала єго маловажити и лишь нерадо признавалась до єго знакомства, а коли разъ Тусь насильно домагавъ ся вступу до єи мешканя, зъ пекарнѣ выйшла слуга прiмадонны и загрозила Тусеви, що, сли спокôйно не вôдôйде, она покличе полiцiю...

(*Дальше буде.*)

права. А що-жь стало ся? Ажь сумно казати: въ сѣмохъ послôвъ пять, не запевнивши у правительства для рускаго народу правъ есенціональныхъ, просто пôддали ся правительству и Полякамъ, хочь правительству й Полякамъ анѣ въ головѣ справедливе полагодженье справы рускои Не зважаючи на достоинньство народне и на резолюціи народныхъ вѣчь по краю, взываючи рускій клюбъ, абы занявъ супротивъ правительства становище вôдпорне, новый т. зв. рускій клюбъ — безъ послôвъ Романчука и Телишевского, котрі послухали голосу народного — впросили ся до коаліціи правительственнои, здаючись при тôмъ на ласку й неласку кола польского.

Мы дожидали: якъ тѣ послы будуть поступати? Може они, хочь зôйшли на політику, противъ якои стоить загалъ рускій, прецѣнь бодай хочь въ части числили ся зъ волею народу? Однакожь и того не бачимо. Въ справѣ такъ важнôй, якъ реформа выборча, за котрою заявилось такъ богато вѣчь по краю, они не заняли ясного и рѣшучого становища, а тымъ немовь узнали, що намъ реформы выборчои не потрѣбно. Въ такихъ справахъ, якъ справа регуляціи валюты, якъ справа острависка, якъ справа скасованя стемпля дневникарского — тѣ послы не пôйшли противъ правительства, а лише усували ся вôдъ голосованя або деякѣ зъ нихъ навѣть голосували за правительствомъ, хочь безъ того могло цѣлкомъ для правительства обôйти ся. Зô всего выходить, що тѣ послы здались цѣлкомъ на ласку й неласку.

Коли лучила ся Русинамъ перша нагода высказати свôй осудъ о тôй політицѣ, то на загальныхъ зборахъ „Народнои Рады“ у Львовѣ всѣ независимѣ Русины, зъ совѣстію и честію рускою, ухвалили ось-такѣ резолюціи [*тутъ бесѣдникъ вôдчитавъ резолюціи „Народнои Рады“.*]. Я на тôмъ зборѣ промовлявъ и я то поставивъ тотѣ резолюціи пôдъ нараду зборôвъ. Отже я звертаю ся нинѣ до зборôвъ „Пôдгôрскои Рады“ и пôддаю имъ на розсудъ: чи поступивъ я добре яко голова сего товариства, бо за той мôй поступокъ дôстались менѣ въ деякихъ орґанахъ тяжкѣ наруги. Я всѣ наруги радо знесу за добру справу, а ще тымъ бôльше, коли маю свѣдомôсть, що они спадають на мене за те, що я высловлюю й Вашѣ гадки. [*Гучнѣ оплески.*] Я стоявъ и стою на тôмъ, що намъ не можна лучити ся зъ тыми, котрі мають интересы иншѣ, нѣжь мы. Бачимо, якъ отъ и селяне Мазуры зорґанізували ся и рѣшучо йдуть противъ тыхъ своихъ послôвъ, котрі не мають на оцѣ интересôвъ народу. Такои політики и мы пôдпирати не можемо.

Друга въ нинѣшнôй хвили важна справа — то справа консолідаціи Русинôвъ. Роздоръ ослаблюе насъ, а сполученье всѣхъ Русинôвъ въ цѣлôмъ краю — въ такій спосôбъ, якъ злучились мы тутъ въ Стрыйщинѣ — мусѣло бы насъ сильно скрѣпити. Иде о то, щобы всѣ Русины йшли спôльно бодай у спôльныхъ справахъ політичныхъ. Отъ за плечима выборы до сойму, а якъ мы Русины выйдемо зъ нихъ при роздорѣ? Лише въ консолідаціи проявить ся наша независимôсть и сила!

Потôмъ д-ръ Олесницкій вôдчитавъ такій резолюціи:

„Загальнѣ зборы Пôдгôрскои Рады въ Стрыю:

1) узнають лише політику пріпціпіяльну, основану на боротьбѣ за свободы конституційнѣ, хосенною и вôдповѣдною для рускаго народу;

2) узнають, що лише тѣ послы заступають интересы рускаго народу и дѣлають въ хосенъ его, котрі йдуть д рогою сеи політики;

3) тымъ самымъ узнають політику и поступованье теперѣшного рускаго клюбу противною интересамъ рускаго народу и высказують ему своѣ недовѣріе;

4) жадають вôдъ послôвъ рускихъ, неналежачихъ до сего клюбу, щобы смѣло и отверто высказали въ радѣ державнôй сей нашъ поглядъ, котрый есть поглядомъ всего рускаго народу въ Галичинѣ и всѣхъ его независимыхъ елементôвъ, и щобы смѣло й неустрашимо выступили зъ позитивными внесенями въ напрямѣ розширеня правъ конституційныхъ и реформъ маючихъ на цѣли економічнѣ реформы въ користь упослѣдженыхъ економічно верствъ народу а именно селяньства;

5) жадають вôдъ посла стрыйского [Охримовича — *Ред.*], щобы або до тыхъ послôвъ прилучивъ ся або зложивъ мандатъ. [*Голосы:* Або вôнъ то зробить?!];

6) жадають вôдъ представителѣвъ всѣхъ рускихъ партій въ краю, щобы якъ найскорше перевели повну консолідацію Русинôвъ на полі політичнôмъ въ цѣли солідарнои и одноцѣльнои акціи всѣхъ Русинôвъ супротивъ політики противныхъ елементôвъ.“

Въ дискусіи забравъ слово насамперед господарь п. Берникъ и гладкою промовою въ имени селянъ заявивъ згôдность зъ поглядами головы „Пôдгôрскои Рады“. Бесѣдникъ высказавъ жаль, що правительство не вôдносить ся зарôвно до всѣхъ народôвъ, а прецѣнь рускій нарôдъ не куколь, але пшениця, якъ и другі народы, бо такъ само платить податки и кровь проливае за державу. Опôсля бесѣдникъ зôйшовъ на політику послôвъ до рады державнои — и заявивъ радôсть селяньства, що бодай два послы — Романчукъ и Телишевскій — не годять ся на тото, абы рускій нарôдъ трактовано такъ якъ той куколь.

Потôмъ о. Б. Кирчôвъ ширше розвѣвъ справу выступленя д-ра Олесницкого на зборахъ „Народнои Рады“ у Львовѣ и сконстатувавъ, що д ръ Олесницкій бувъ тамъ речникомъ погляду Русинôвъ стрыйского округа, бо й другихъ сторôнъ, де вѣча народнѣ высказували тѣ самѣ гадки, що Стрыйщина. Зъ наругъ, якѣ посыпались на него въ деякихъ орґанахъ, нехай нѣчо собѣ не робить: „нема що — мовивъ бесѣдникъ — оглядатись на тѣ слабѣ галузки вôдорванѣ вôдъ здорового дерева рускаго, що вѣтеръ гонить ихъ мовь перекотиполе по чужôмъ полі“.

По сѣй промовѣ зôбранѣ ухвалили при грôмкихъ оплескахъ предложенѣ резолюціи, а въ додатку ще й заяву довѣрія и подяку д-ру Олесницкому за его выступленье на зборахъ „Народнои Рады“ у Львовѣ.

Вкôнци полагоджено й послѣдню, третю точку порядку дневного, а именно: на мѣсце выѣхавшого зô Стрыя члена выдѣлу „Пôдгôрскои Рады“ д-ра Евгенія Озаркевича выбрано о. Льва Кордасевича, сотрудника въ Стрыю.

По вычерпаню порядку дневного голова зборôвъ закрывъ нарады „Пôдгôрскои Рады“, правительственный комісарь вôдôйшовъ, а зôбранѣ почали пôдъ тою самою президією нараду въ справѣ основуючого ся рускаго товариства кредитового въ Стрыю.

Та о тôй нарадѣ завтра.

Угорскій кабінетъ.

На проектѣ закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ спотыкнувъ ся кабінетъ Векерля и проваливъ ся, щобы на ново встати майже въ тôмъ самôмъ складѣ, що й перше. Міністеръ судôвництва Сілядій оставъ въ кабінетѣ, хочь зъ-разу говорено, що вôнъ за надто заанґажувавъ ся пôдчасъ дискусіи въ палатѣ маґнатôвъ, выступаючи остро противъ опозиціи, щобы при евентуальнôй регабілітаціи ліберального кабінету мôгъ въ нѣмъ засѣдати. Помимо того Векерлье разомъ зъ Сілядимъ зновъ заступають въ новôмъ кабінетѣ давнѣ проекты, за-для котрыхъ прийшло до крізы кабінетнои.

Одна будапештеньска ґазета характеризуе теперѣшну ситуацію тыми словами: Кріза кабінетна не закôнчилась, помимо того що маемо новый кабінетъ — она що ино теперь зачинае ся. Нѣхто не надѣявъ ся такого полагодженя дімісіи Векерля, щобы вôнъ на ново засѣвъ въ кабінетѣ зъ своими давными товаришами. Выглядало бы се на першій поглядъ, що корона уступила пôдъ напоромъ сторонництва ліберального, а тымъ самымъ и заявила недвозначно волю, щобы й опозиція въ палатѣ маґнатôвъ покинула своѣ становище. Тымчасомъ поодинокѣ факты вказують на противне.

Якъ палата послôвъ такъ и палата маґнатôвъ повитала новый кабінетъ досыть холодно; палата послôвъ за-для того, що розбійшлась погол ска о готовости Векерля до компромісу зъ опозиціею палаты маґнатôвъ, а палата маґнатôвъ за-для того, що правительство не думае вôдступити вôдъ своихъ проектôвъ реформы церковно-політичнои Але найбôльшу сензацію выкликала середъ ліберального сторонництва вѣсть, що Векерлье готовъ вôйти въ переговоры зъ опозиціею и зробити ѣй деякѣ уступки. Въ тôй цѣли скликавъ ґр. Алядаръ Андраші кôлькадесять членôвъ палаты маґнатôвъ на довѣрочну нараду, въ котрôй взяли участь міністры Векерле и Сілядій.

Правительство готове зробити опозиціи маґнатôвъ таку уступку: По довершенôмъ вѣнчаню цивільнôмъ маѣ обовязокъ урядникъ цивільный, передъ котрымъ вôдбулось вѣнчанье, завôзвати новоженцѣвъ, щобы звѣнчались такожь и въ церквѣ, взглядно вказати новоженцямъ потребу церковного вѣнчаня. — Опозиція палаты маґнатôвъ не хоче згодитись на ту концесію правительства, лишь ставить вôдъ себе такѣ два услôвя: 1. Въ проектѣ закона о цивільнôмъ вѣнчаню маѣ бути постанова, пôсля котрои по довершенôмъ вѣнчаню цивільнôмъ маѣ наступити „обовязково“ вѣнчанье церковне, если не заходить нѣяка церковна перешкода. 2. Въ проектѣ закона о свобôднôмъ выконуваню релігіи маѣ бути пропущена постанова, дозволяюча безвѣроисповѣдность. Тѣ услôвя опозиціи вôдкинули рѣшучо обо міністры, заявляючи, що перше услôвє просто суперечне зъ понятьемъ цивільного суружества, а надъ другимъ не можна нова-що дискутувати, бо дотычный проектъ закона ще не внесеный.

Такъ отже скôнчила ся перша проба компромісу. Если бы правительство згодило ся на перше услôвє опозиціи маґнатôвъ, тогдѣ проектъ закона ухваленый зъ тою поправкою въ палатѣ маґнатôвъ, мусѣвъ бы вернути назадъ пôдь дискусію палаты послôвъ и — хто знае, чи тогдѣ зновь ліберальне сторонництво палаты послôвъ не вôдкинуло бы цѣлого проекту. Якъ видимо — кріза кабінету не полагоджена основно лишь провізорично. На кождый спосôбъ голосованье въ палатѣ маґнатôвъ — коротко надѣють ся вô второкъ — порѣшить цѣлу справу.

Справы краєвѣ.

[Квестія полѣпшеня быту матеріяльного пѣвцівъ церковныхъ. — Пôдвышенье дотаціи державнои на стіпендіи для кандидатôвъ на учителѣвъ школъ народныхъ]

На послѣднôй сесіи поручивъ соймъ выдѣлови краєвому: петиціи товариствъ взаимнои помочи дякôвъ епархіи перемыскои и станиславôвскои о полѣпшенье ихъ быту матеріяльного въ дорозѣ змѣны закона конкуренційного зъ 1866 р. розслѣдити въ порозумѣню зъ дотычными Ординаріятами. Выконуючи повыше поручене соймове, вôднѣсъ ся выдѣлъ краєвый до Ординаріяту митрополичого у Львовѣ та до греко-кат. Ординаріятôвъ епископскихъ въ Перемышли и Станиславовѣ зъ просьбою, щобы удѣлили ему опінін въ тôй справѣ Заразомъ просивъ выдѣлъ краєвый Ординаріяты о выясненье, зъ якихъ жерелъ и на якôй пôдставѣ покрывае ся теперь дотація дякôвъ та о заявленье, чи та дотація — пôсля гадки Ординаріятôвъ — недостаточна и въ якій спосôбъ треба бы ей унормувати, а взглядно пôдвышити. Если бы се унормованье мало наступити въ дорозѣ законодатнôй посредствомъ змѣны обовязуючого закона краєвого о конкуренціи церковнôй — просивъ выдѣлъ краєвый Ординаріяты, щобы представили ему проектъ такои змѣны, не помиваючи и сеи обставины, яке обтяженье конкуренціи парохіял ноі мусѣла бы та змѣна повести за собою.

— —

Міністеръ просвѣты приймаючи рескриптомъ зъ 12 мая с. р. до вѣдомости справоздане краєвои рады шкôльнои о ухваленôмъ вôдъ сойму пôдвышеню субвенціи краєвои на стіпендіи для кандидатôвъ и кандидатокъ на учителѣвъ школъ народныхъ зъ квоты 60.000 зр. на 90 000 зр, повѣдомивъ, що зъ вдячностію витае сей новый зô стороны сойму доказъ розумного пôдпомаганя краєвого шкôльництва народного Рôвночасно зъ огляду на получену зъ повысшою ухвалою резолюцію, котрою вôзвано правительство, щобы пôдвысшило субвенцію державну на стіпендіи для ученикôвъ учительскихъ семинарій мужескихъ, уповажнивъ міністеръ намѣстника до заявленя выдѣлови краєвому, що рôвножь и зъ стороны державнои адміністраціи шкôльнои намѣряесь, почавши вôдъ 1895 р., значне пôдвышенье субвенціи державнои, котра теперь выносить 17.000 зр.

Зъ судовои салѣ.

[Дефравдація въ краєвôмъ урядѣ продажи соли.]

Вчера пополудни почалось переслухуванье свѣдкôвъ.

Свѣд. Мотьо Румельтъ, старозавѣтный въ довгôмъ халатѣ, лѣтъ 70, заступникъ продажи соли въ Маґеровѣ, заприсяженый зôзнавъ: Знае лично Кіяньского, по сôль приѣздивъ самъ до Львова и звычайно плативъ въ касѣ або Камѣньскому. Маючи довѣре до одного урядника, вôнъ набравъ довѣря и до другого, що сидѣвъ въ конторѣ и зложивъ на руки Кіяньского 500 зр. за половину воза соли, просячи, щобы другу половину ему скредитувати. Кіяньскій обѣцявъ се зробити. Коли-жь Румельтъ до 24 сѣчня с. р. не одержавъ и тои заплаченои половины воза соли, звернувъ ся до Кіяньского и той велѣвъ свѣдкови доплатити въ касѣ 500 зр. за другу половину воза, по чôмъ одержавъ вôзъ соли. Свѣдокъ переляканый и вôдповѣдавъ ледви чутнымъ голосомъ.

Свѣд. Тадей Романовичъ, радникъ краєвого выдѣлу и шефъ департаменту сôльного, заприсяженый зôзнавъ: Кіяньского пôзнавъ въ початкахъ 1891 р., коли той прийшовъ до бюра свѣдка и предложивъ ему свôй плянъ продажи соли. Плянъ выдавсь добрымъ. По якôмсь часѣ свѣдокъ стрѣтивъ ся зъ Генпемъ, тестемъ Кіяньского и той такожь хвалившъ плянъ. Д-ръ Згурскій звѣстивъ свѣдкови, що сю справу возьме товариство торговельне въ свои руки, де вже служивъ Кіяньскій яко урьопованый урядникъ скарбовый. Въ часѣ соймовои сесіи почулись голосы, що лѣпше було бы, коли-бъ продажъ соли одержавъ краєвый выдѣлъ. И въ слѣдъ за тымъ соймъ, а вôдтакъ соймова комісія поручили краєвому выдѣлови, щобы въ тôй справѣ навязавъ переговоры зъ правительствомъ. Самъ свѣдокъ ѣздивъ зъ Кіяньскимъ до Вѣдня и переговорювали зъ секційнымъ шефомъ при міністерствѣ скарбу. И вже въ тôмъ часѣ, ба навѣть у Вѣдни, свѣдокъ чувъ на Кіяньского нелестнѣ доносы, що бôльше, прокураторія выступила противъ обжалованого зъ слѣдствомъ въ справѣ надужать, коли служивъ урядникомъ въ торговельнôмъ товариствѣ. При кôнци грудня 1892 р. прийшла резолюція вôдъ міністерства зъ дозволомъ на продажъ соли. Дѣло можна було починати, та свѣдокъ здержавъ ся, доки не прояснить ся справа Кіяньского, бо той, яко фахова сила, бувъ дуже потрѣбный. Прокураторія не доказала закидôвъ, Кіяньскій выйшовъ нѣбы чистый. Свѣдокъ ставъ розвѣдуватись про него и въ першôй лініи звернувъ ся до тестя обжалованого. Тесть, чоловѣкъ поважный и вѣрыдостôйный, хваливъ Кіяньского. Тогдѣ свѣдокъ вôзвавъ его до свого бюра, сказавъ ему, що рôзнѣ люде рôзно высказують ся про него, але мимо того обѣцявъ пôдперти Кіяньского въ краєвôмъ выдѣлѣ пôдъ условіемъ, що ели заведесь на нѣмъ, не то выступить противъ него, але ще й переслѣдувати буде. Кіяньскій найспокôйнѣйше впевнивъ свѣдка, що ему нѣчого боятись, самъ вôнъ розумѣе свои обовязки и обовязки начальника. Але отъ згодомъ свѣдокъ довѣдавъ ся, що Кіяньскій пристрастно граe въ карты и на льотерію. Зновъ вôзвавъ его до себе, але той зновъ его успокоивъ. Однакъ мимо успокоенія, Кіяньского, замѣсть шефомъ бюра, зроблено лишь фаховымъ референтомъ, додаючи посередну особу мѣжь бюромъ а сôльнымъ департаментомъ.

На дотычнѣ пытаня председателя трибуналу Романовичь дальше зôзнавъ: Кіяньскій бувъ урядникомъ краєвого выдѣлу, а не приватного пôдприемства, лишь на окремыхъ условіяхъ Взагалѣ продажъ соли пôдъ зарядомъ краєвого выдѣлу не можна уважати приватнымъ пôдприемствомъ, тôлько публичнымъ, тымъ бôльше, що оно основуе ся на ухвалѣ сойму и на дозволѣ найвысшихъ властей. Кругъ дѣланя Кіяньского спиравъ ся на тôмъ, що вôнъ мавъ выготовлювати внесеня въ порозумѣню зъ шефомъ бюра на сôльну сесію. Такожь его дѣломъ було укладати ся зъ сторонами. Що-до манипуляціи, то она вôдбувала ся такъ: По краю находять ся склады, заступники, філіи. Заступникъ замовляючи сôль плативъ таку цѣну, по якôй мавъ продавати, однакъ ще вôдшибавъ собѣ провізію. Теперь-же замовленя полагоджувались въ той спосôбъ, що заступникъ присылавъ до выдѣлу краєвого просто до краєвои касы въ ковертѣ грошѣ, а на се выдавано асиґнату до торговельного товариства яко спедитора. На жаль, лучали ся выпадки, що стороны складали грошѣ въ бюрѣ. Свѣдокъ довѣдавшись, заборонивъ бюровымъ урядникамъ приймати грошѣ и ту заборону мусѣвъ повтаряти що-найменше трычи. Лихо сталось, що треба було признавати кредитъ. Зателеґрафувала рада повѣтова въ Кросньѣ; въ повѣтѣ нема соли, присылайте, грошѣ завтра — годѣ-жь було придержуючись всѣхъ бюрократичныхъ формальностей дожидати перше на грошѣ и не высылати соли. И сей першій кредитъ Кіяньскій выкориставъ для себе и самъ на свою руку безъ уповноважненя удѣлявъ сторонамъ кредитъ. Авіза вôдбиравъ Кіяньскій, а хто почту — свѣдокъ не знае, але допускае, що такожь Кіяньскій. Що-до продажи соли, то свѣдокъ поручивъ Кіяньскому продати лишь одинъ зелѣзничій вôзъ, зъ чого зновъ скориставъ Кіяньскій и ставъ продавати сôль на свою руку. Свѣдокъ бувъ тогдѣ занятый соймомъ и не мавъ часу вслянути въ справу. Але незабаромъ стало прояснятись. Вôзваній до заплаты стороны заявили, що грошѣ зложили на руки Кіяньского. Вже тогдѣ выдѣлъ краєвый носивъ ся зъ думкою суспендувати Кіяньского, але ще того не вчинено, и свѣдокъ вôзвавъ его до себе и остерѣгъ его. Кіяньскій якъ все, такъ и снмъ разомъ успокоивъ свѣдка. Що-до бюровои роботы Кіяньского, то она страшно була занедбана, такъ, що свѣдокъ мусѣвъ ему дуже часто докорятн.

На пытаня прокуратора свѣдокъ оповѣдавъ: Евентуальнѣ страты пôдприемства покрыла бы краєва каса. Однакъ о стратѣ не може бути бесѣды. Що-до змѣсту доносôвъ на Кіяньского, то они дотыкали надужить становища, яке займавъ Кіяньскій въ дирекціи скарбу и въ акційнôмъ товариствѣ торговельнôмъ. Тѣ доносы уважавъ свѣдокъ за сплетнѣ, щобы насувати краєвому выдѣлови въ пôдприемствѣ, а зновъ Кіяньского уважавъ за ихъ жертву. Зъ титулу навпалѣвъ краєвый выдѣлъ не маe до обжалованого нѣякихъ претенсій

На запытъ оборонця д-ра Ґрека Романовичь вôдповѣвъ, що вправдѣ Кіяньскій не одержавъ платы за свои пляны, але выдѣлъ краєвый мусѣвъ за нихъ заплатити 2000 зр. акційному товариству торговельному, мовь то вôдшкодованье за удержуванье черезъ рôкъ Кіяньского.

Обжалованый Кіяньскій просивъ свѣдка потвердити що 1) завдяки его орґанізаціи сôль подешевѣла, а 2) що сповнявъ дуже точно бюровій обовязки.

Свѣдокъ признавъ, що цѣна соли подешевѣла, бо инакше и пôдприемство розминулось бы зъ своею цѣлею. Однакъ що-до сповнюваня бюровыхъ обовязкôвъ, то на жаль, обжалованый ихъ не сповнювавъ якъ слѣдъ, що мѣжь иншимъ було такожь причиною, що Кіяньского хотѣвъ краєвый выдѣлъ выдалити зô служби.

Ще судьѣ присяжнѣ ставили до свѣдка пытаня, почôмъ на внесенье прокуратора вôдчитано декретъ именованя Кіяньского урядникомъ въ сôльнôмъ бюрѣ.

Свѣд. Левъ Сирочиньскій, инжинеръ краєвого выдѣлу, заприсяженый зôзнавъ: Бувъ властивымъ начальникомъ бюра и Кіяньского. Въ рефератахъ обжалованого находивъ неладъ. Близшихъ поясненъ не може дати, бо дуже часто выѣздивъ зô Львова. Що до дозволу продати Кіяньскому 15 возôвъ соли, не знае нѣчого. Мабуть Кіяньскій одержавъ дозвôлъ вôдъ Романовича.

Свѣд. Романовичь забравъ голосъ и поясниввъ, що позволивъ Кіяньскому продати зô-суту сôль, а вôнъ очевидно сей дозвôлъ выкориставъ въ той спосôбъ, що взагалѣ продававъ сôль на свою руку.

Свѣд. Володимиръ Завадскій, урядникъ при сôльнôмъ бюрѣ, не зôзнавъ нѣчого важнѣйшого, якъ то, що Кіяньскій зарядивъ, щобы не протоколувати зелѣзничихъ авізъ о наспѣвшихъ возахъ соли, а такожь и потверджень вôдобраня.

Свѣд. Володиславъ Камѣньскій, управитель рахункового вôддѣлу въ бюрѣ для продажи соли, поясняв подрôбно цѣлу манипуляцію и дававъ близшій информацію що-до кождои позиціи спроневѣренои Кіяньскимъ.

Саля пополудни була биткомъ наповнена публикою.

Нинѣ переслухують дальшихъ свѣдкôвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Комісія перманентна для процедуры цивільнои покôнчила свою роботу на теперь, вôдбувши девять засѣдань. На тыхъ засѣданяхъ обговорено 477 параґрафôвъ

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ **ИГН. РЕХЕНЪ** Львôвъ, улиця Краковска ч. 5, поручае
свôй обильно заосмотреный складъ **РУКАВИЧОКЪ** всякого рода якъ: Ґлясе, данськѣ, оленевѣ и т. ин.
221 3—36

процедуры цивільнои, въ котрыхъ трактуе ся о загальныхъ постановахъ, о поступованю передъ трибуналами першои инстанціи и о поступованю передъ судами повѣтовыми. Комісія збере ся на ново на нарады межь 15 а 20 вересня, та зачне свои нарады вôдъ четвертои части, о постановахъ що-до средствъ правныхъ. По промовахъ презеса комісіи гр. Пініньского, міністра Шенборна и референта д-ра Бернрайтера въ котрыхъ высказано собѣ взаимно похвалы що-до успѣшности нарадъ, закрыто засѣданье. Заразомъ выбрано до проекту закона о судахъ для справъ промысловыхъ референтôвъ д-ра Бернрайтера и Абрагамовича.

На опорожнене мѣсце посла до сойму долѣшно австрійского зъ IV-ои дѣльницѣ Вѣдня по пок. бурмістрѣ Пріксѣ — зголошено кандидатуры зъ стороны антісеміткои и ліберальнои. Антісеміты поставили кандидатомъ д-ра Гесмана, а лібералы д-ра Гоха.

Мадяры выдумують що-разъ то новѝ процесы противъ Румунôвъ. Оногды вôдбула ся въ Клявзенбурзѣ розправа карна противъ дванацяти румуньскихъ священикôвъ и редактора „Трибуны“ за то, що въ тôй газетѣ величано засудженыхъ въ послѣднôмъ процесѣ політичнôмъ. Судьѣ присяжнѝ затвердили одноголосно вину обжалованыхъ а трибуналъ засудивъ ихъ на кару вôдъ двохъ до трехъ мѣсяцѣвъ.

На засѣданю праґскои палаты торговельнои поставили молодо-ческѝ члены таке нагляче внесенье: Взываюсь президію палаты, поробити вôдповѣднѝ кроки у міністерствъ торговлѣ и скарбу, щобы у внутрѣшнôмъ оборотѣ на зелѣзницяхъ въ Чехіи, Моравѣ и Шлеску уживались утраквістичнѝ листы фрахтовѝ та щобы продавано ихъ по всѣхъ трафікахъ. — Наглячôсть внесеня ухвалено всѣми ческими голосами. Вôдтакъ що до мераторичного трактованя справы поставили старо-Чехи внесенье, щобы се внесенье прийшло пôдъ дускусію ажь по полагодженю прочихъ справъ порядку дневного. За тымъ внесеньемъ голосували старо-Чехи и Нѣмцѣ — а коли по полагодженю справъ прийшла черга на нагляче внесенье, Нѣмцѣ выйшли зъ салѣ и тымъ способомъ зôрвали потрѣбный комплегъ до нарадъ палаты.

Якъ Нѣмцѣ въ полудневославяньскихъ краяхъ не хотять згодити ся хочь бы на найменшѝ уступки въ користь Славянъ, свѣдчить мѣжь иншимъ хочь бы ухвала рады мѣскои въ Горицiи. Замешкалѝ въ Горицiи Словѣнцѣ внесли петицію до рады мѣскои, щобы отворено въ тôмъ мѣстѣ коштомъ громадскимъ одну школу народну зъ выкладовымъ языкомъ словѣньскимъ. Рада мѣска, зложена зъ Нѣмцѣвъ, ухвалила одноголосно вôдкинути петицію.

Times звѣщае о ворохобнѣ въ огіньскôй Манджурiи. Причиною ворохобнѣ були споры о землю, що выплыли звôдси, що численнѝ кольонiи китайскѝ поселяють ся въ Манджурiи и поволи забирають землю властивымъ мешканцямъ. Близшихъ вѣстей про сю ворохобню нема, однакъ то певна рѣчь, що ворохобники узброєнѝ въ карабіны маґазиновѝ, мають численну кôнноту, побили кôлька разôвъ правительственнѝ войска и займили кôлька важныхъ точокъ, мѣжь ними Кірянъ надъ рѣкою Рунґарі. Въ тôмъ мѣстѣ мавъ находитись арсеналъ, котрого значнѝ запасы причинили ся до лѣпшого узброєня ворохобникôвъ. Взагалѣ рухъ крѣпшае. „Новое Время“ пôдносить, що Манджурія граничить на просторѣ 2000 верстъ зъ всхôднымъ Сибѣромъ и тôлько вузкимъ пасмомъ вôддѣлена околиця, въ котрôй выбухла ворохобня, вôдъ збудованои части сибѣрскои зелѣзницѣ. За-для дикости тамошного краю и великихъ пустыхъ просторôвъ, границя слабо стережена, длятого „Новое Время“ радить, щобы скрѣпити силы и лѣпше берегти новои зелѣзницѣ. „Повтаряемо — кôнчить „Нов. Время“ — що та справа для насъ дуже важна и въ кождôмъ взглядѣ дотыкае насъ дуже близько. Мѣжь Манджурами и Монґолами пануе вôдвѣчна неприязнь и въ ту справу можуть бути вмѣшанѝ хиньскѝ Монґолы, а черезъ то такожь и россійскѝ.“

Зъ Танґеру принесъ телеґрафъ вѣсть о смерти мароканьского султана, Мулей-Гасана и та вѣсть выкликала занепокоенье въ політичныхъ кругахъ Испанiи, Англiи и Франціи, яко державъ найбôльше заинтересованыхъ въ мароканьскôй квестiи. Мулей-Гасанъ проживъ 50 лѣтъ и сидѣвъ на престолѣ 22 роки, а цѣле его панованье було выповнене безперестанными вôйнами зъ революційными племенами. Новымъ султаномъ Марока проклямували войска улюбленого сына покôйного, 16-лѣтного Абдель-Азіса и ему мабуть прийде ся звести такѝ самѝ кровавѝ вôйны, якъ и его вôтцю, тымъ бôльше, що мае бути много претендентôвъ до престола. Мароканьска квестія входить знова на дневный порядокъ.

Держава мароканьска есть одинокимъ независимымъ краємъ въ пôвнôчнôй Африцѣ и длятого Испанія, Анґлія и Франція дуже часто вимаходила конфлiктъ зъ Марокомъ — Племя Кабилѣвъ нападало на испаньску осаду въ Мелiлѣ. Правительство испаньске жадало вôдъ покôйного султана нагороды за понесенѝ страты и султанъ вкôнци згодивъ ся Сѝ уступки для Испанцѣвъ зробили въ краю дуже зле вражѣнье, бо Мароканцѣ видять въ Испанцяхъ своихъ вôдвѣчныхъ ворогôвъ. Покôйный султанъ старавъ ся такожь о улекшенье вôдносинъ торговельныхъ зъ Европейцями, а се рôвножь не вдоволяло его пôддaныхъ. Длятого и розбiшлась вѣсть о убійствѣ султана. — Зъ Анґлiею мавъ султанъ спôръ при договорѣ торговельнôмъ. Посла анґлійского Сміта уязнивъ бувъ султанъ и ажь на грозьбу Англiи выпустивъ на волю та пôдписавъ договоръ. Зъ Францiею бувъ конфлiктъ о посѣданье оазы Туатъ, котра есть важною стацiею въ дорозѣ черезъ Сагару. Султанови удало ся на разѣ заволодѣти тою оазою и укрѣпити мѣсто Рабатъ при помочи нѣмецкихъ офіцирôвъ.

Конкурсъ.

Товариство „Шкôльна Помôчь“ въ Коломыи, хотячи прийти Вп. Родимцямъ въ помôчь, отвирае зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ институтъ для ученикôвъ ґімназій коломыйскихъ.

Въ институтѣ будуть мати принятѝ питомцѣ совѣстный наглядъ, мешканье, харчь, свѣтло, опалъ, услугу, пранье.

Родичѣ, намѣряючѝ помѣстити свои дѣти въ институтѣ, мають письменно зголосити ся до Выдѣлу „Шкôльнои Помочи“ въ Коломыи найдальше до 1 липня с. р., залучаючи свѣдоцтво шкôльне зъ послѣдного пôвроку. Ученики клясы I ои будуть принятѝ пôдъ услôвемъ, що зложать вступный испытъ.

Оплата выносить 18 зр. мѣсячно зъ горы и 1 зр. рôчно на инвентарь. Если отець взглядно опѣкунъ не есть членомъ товариства „Шкôльнои Помочи“, мае зложити вкладку членьску 1·20 зр

Питомцѣ принятѝ мають при вступѣ выказати ся, що мають добру одѣжь зимову и лѣтну, плащь, що найменше 6 паръ бѣля, двѣ пары обуви, подушку, колдру, коцъ або капу, 4 простирала, 4 пошевки, 4 ручники, 6 хустокъ до носа.

На вôдповѣдь належить залучити марку почтову.

Розпочинаючи въ имя Боже, зъ повнымъ пожертвованьемъ, се важне дѣло для родичѣвъ и для выхованя молодѣжи, звертаємо ся и до Вп. Родимцѣвъ о щиру помôчь для товариства. Въ складъ Выдѣлу входять мѣжь иншими священики и професоры, а добрый дозôръ, строгій порядокъ и провадженье института пôдъ кождымъ взглядомъ суть запевненѝ.

Вôдъ Выдѣлу тов. „Шкôльна Помôчь“.

Въ Коломыи дня 12 червня 1894.

К. Кульчицкій.

НОВИНКИ.

— **Вступнѝ испыты до I-ои клясы рускои ґімназіи въ Перемышли** на рôкъ шкôльный 1894/5 вôдбудуть ся дня 12, 13 (евентуально и) 14 липня с. р. передъ феріями, а 1, 2 (евентуально и) 3 вересня с. р. по феріяхъ. Зголошувати ся належить все одень день передъ испытомъ въ канцеляріи ґімназіяльнôй. Пригадуе ся, що Вп. родичѣ и опѣкуны мусять дѣтей приводити лично й мати ихъ метрику зъ собою. Безъ метрики неможливо дитины до испыту припустити.

— **Устный испытъ зрѣлости въ ґімназіи перемыскôй** вôдбувъ ся вôдъ 6 до 12 н. ст. червня пôдъ проводомъ инспекгора краєвого Ив. Левицкого. До испыту зголосило ся 27 абітуріентôвъ публичныхъ, 1 приватистъ и 2 екстерністôвъ. Зъ тыхъ зложило 3 испытъ зъ вôдзначеньемъ, 19 признано зрѣлыми, 3 дозволено складати испытъ поправчій зъ одного предмету, 3 репробовано на рôкъ, 1 безъ речинця. — Свѣдоцтво зрѣлости зъ вôдзначеньемъ одержали: Шул. Ґотлібъ, Аба Кеферъ, Тад. Литвиновичъ. Зрѣлыми признанѝ: Людв Бавмфельдъ, Юр. Ґенсьорскій, Вікт. Галачиньскій, Володим. Гендріхъ, Ив. Кедзерскій, Стан. Кроковскій, Едв. Незабитовскій, Мих Осѣдачь, Брон. Пакликовскій, Мар. Романовскій, Ем. Розенбахъ, Ив. Рутковскій, Сальо Зонентраль Ис. Тенцеръ, Юл. Уейскій, Ив. Урускій, Брон. Зборовскій, Тад. Зебрацкій.

— **Повѣнь.** Безнастанний дощь спровадили вже повѣнь. Именно доносять зъ провінціи, що вылили: Дністеръ, Быстриця и Ясьолка. Въ многихъ мѣсцяхъ наробили воды великои шкоды.

— **Наша рôвноправнôсть языкова.** Зъ Перемышля пишуть намъ: Нинѣ надававъ я на перемыскôй стацiи зелѣзничôй пôдъ адресою проф. Володим. Шухевича, площа выставы, деякѝ рѣчи призначенѝ до одного зъ выставовыхъ павільонôвъ. Листъ фрахтовый бувъ очевидно писаный по руски та тутъ и повторила ся звычайна у насъ комедія въ такихъ случаяхъ: Моеи посылки не хотѣли приймити за-для руского листу фрахтового и я мусѣвъ написати другій листъ польскими буквами. А прецѣ истнують у насъ якiсь приписы про рôвноправнôсть языкову! Чи они мали бы не обовязувати пп. урядникôвъ на перемыскôй стацiи зелѣзничôй? *Чеховичъ*, крилошанинъ.

— **Польскій зѣздъ писательско-дневникарскій** вôдбуде ся, якъ звѣстно, мѣжь 19 а 22 н. ст. липня. На сей зѣздъ зголошено доси 35 рефератôвъ, мѣжь иншими зголосивъ два рефераты д-ръ Ив. Франко, именно 1) „Про взаимный вплывъ літературы рускои и польскои“ и 2) „Про рускѝ выдавництва для люду.“

— **Гр Ґоесъ** новоименованый шефъ правительства краєвого на Буковинѣ, мае вже сими днями прибхати до Черновець и обôймити урядованье.

— **Холера.** Wiener Abendpost доносить: Пôсля реляцій зъ політичныхъ повѣтôвъ гусятиньского и борщѣвского занедужала дня 11 н. ст. червня на холеру одна особа въ Коцюбинчикахъ; въ Устью епископскôмъ занедужало 5 особъ, а въ Борщевѣ лучивъ ся одинъ случай смерти. Зъ причины тыхъ случаѣвъ холеры, выдало міністерство справъ внутрѣшныхъ вôдповѣдно до ухвалъ конференціи дрезденьскои заборону вывозити деякѝ предметы зъ повѣта борщѣвского.

— **Римска пропаґанда для розширеня вѣры** выдала дня 12 н. ст цвѣтня с. р. розпорядженье до греко-кат. епископôвъ въ Австріи, въ котрôмъ жадае, щобы рускѝ священики, що приѣзджають до Америки, пôддавали ся власти тамошныхъ римокат. епископôвъ. Въ тôй цѣли мають греко-кат. австрійскѝ епископы, высылаючѝ своихъ священикôвъ до Америки одержати передъ высланьемъ ихъ згоду римо католицкихъ епископôвъ дотычныхъ американьскихъ епархій, а крôмъ того мати письменный дозволъ римскои пропаґанды на ихъ назначенье до Америки.

— **Въ Глинянахъ** покôнчено будову новои величавои камѣнной церкви, котрои посвященье вôдбуде ся дня 24 н. ст. червня. Ся церковь збудована безъ конкуренціи зъ добровôльныхъ жертвъ глиняньскихъ мѣщанъ патріотôвъ при спôвучасти мѣсцевого пароха о. Фил. Решетиловича и звѣстного глиняньского мѣщанина Ив. Бѣлоруского. На торжество посвященя мае прибхати Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ зъ кôлькома крилошанами львôвскои капітулы. Глиняньскѝ мѣщане и ихъ пароxъ роблять приготовленя, щобы згадане торжество выпало якъ найбôльше величаво.

— **Подѣя зъ польскою хоругвою въ рускôй духовнôй семинаріи у Львовѣ**, яка, якъ звѣстно лучила ся дня 4 н. ст. червня, выкликала слѣдство, котре переводять ректоръ згаданои институціи. Про се доносить Gazeta Narodowa и додае, що справа мае рѣшити ся по поворотѣ Впреосв. митрополита зъ канонічнои візитаціи журавеньского деканата та що такожь університетскій сенатъ намѣряе перевести дисциплінарне слѣдство и покарати виновникôвъ демонстраціи.

— **Звѣстну печеру Люґьохъ въ Стиріи** розслѣдили минувшого тыжня фаховѝ знатоки. До сеи науковои комісіи належали: проф. ґеольоґіи при університетѣ въ Градци д-ръ Гернесъ, проф. Вальхеръ, директоръ Копенґаєръ и кôлькохъ иншихъ. Комісія вôдкрыла незвычайно высоку печеру, повну найгарнѣйшихъ сталяктитôвъ, а крôмъ того ще кôлька поменшихъ печеръ, такожь замѣтныхъ зъ огляду на формацію; однако вступъ до великои печеры досыть прикрый. Професоръ Вальхеръ поздôймавъ фотоґрафіи сталяктитôвъ. Вôнъ каже, що отворенье печеръ для ширшои публики оплатилось бы, лише треба уживати до освѣтленя електричного свѣтла, бо дымъ зô свѣчокъ або смолоскипôвъ почорнивъ бы вскорѣ бѣлѝ сталяктиты.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Вôдъ 15 н. ст. червня с. р. знижено цѣну папѣросôвъ „Каліфъ“ зъ 1½ кр. на 1 кр. вôдъ штуки. Тѝ папѣросы будуть вôдъ теперь продавати ся пôдъ назвою „Спортъ“.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

Емилія зъ Яновичѣвъ Красницка, жена о. Константина Красницкого, пароха въ Конюшкахъ коло Рогатина, упокоила ся дня 11 н. ст. червня по короткôй недузѣ въ 64-ôмъ роцѣ житя. Житье покôйнои було примѣромъ побожности, трудолюбивости и милосердія. Бѣднѝ вдовы и сироты утратили въ покôйнôй правдиву матѣрь опѣкунку, бо не однôй вдовѣ та си отѣ подавала все потрѣбну помôчь. Похоронъ вôдбувъ ся дня 13 н. ст. червня при участи сусѣдныхъ священикôвъ и численно зôбраныхъ громадянъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Отворенье шляху зелѣзничого Ґрослюпъ-Рудольфсвертъ-Страша, долѣшно краиньскихъ зелѣзниць. Шляхъ зелѣзничій Ґрослюпъ-Рудольфсвертъ-Страша зô стацiями взглядно перестанками: Шальна (перестанокъ), Вайксельбурґъ, Сітіхъ, Снтъ Файтъ при Сітіхъ (перестанокъ), Родокендорфъ, Ґрослякъ Трефенъ, Геніґштайнъ, Рудольфсвертъ и Страша вôдданый дня 1 н. ст. червня до прилюдного ужитку. Згаданѝ стацiи отворенѝ для руху загального, перестанки же, тôлько для руху особового и пакункового.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 15 червня. Въ честь ювилею цѣсарского мае завязати ся у Вѣдни кольоніяльне товариство австрійске, котре въ першôй лiніи мае опѣкувати ся еміґрантами до Австріи.

Будапештъ 15 червня. Въ суботу мае вôдбути ся друга конференція міністрôвъ зъ опозицією палаты магнатôвъ що-до компромісу.

Римъ 15 червня. На засѣданю парламенту предложивъ Кріспі програму фінансову. Правительство резиґнуе зъ пôдвысшеня податку ґрунтового и стемплевого, натомѣсть заповѣдае пôдвысшенье податку вôдъ алькоголю и редукцію войскового буджету.

Бѣлградъ 15 червня. Указомъ королѣвскимъ усунено законы шкôльнѝ и церковнѝ, заведенѝ радикалами.

Надболане.

До Впов. Пана Михайла Струсевича яко одвічального редактора часописи „Дѣло“ у Львовi.

На основі закона прасового §. 19 прошу помістити слѣдуюче спростоване:

Супроти заявленя п. Андроника Любич Могильницкого, поміщеного в ч. 123 „Дѣла“ з 2/14 червня 1894 простую:

1. Що місячник „Правда“ видае і за редакцию одвічае п. Антін Березиньскій; длятого відповів я повномочникам п. Андроника Л. Могильницкого пп. д-ру Косу і Р. Бачиньскому, що справа та належить до редактора, котрого я обіцяв повідомити і повідомив.

2. Що згадані повномочники не подавали менї нїякого речинця для полагодженя домаганя п. Андроника Л. Могильницкого і я о такий речинець не допитував ся, вважаючи справу належною до редактора „Правди“.

3. Що „Правда“ не есть моїм орґаном і що п. Андроник Л. Могильницкий в своїм заявленю в „Дѣлѣ“ зовсім безосновно менї приписуе поміщене в „Правдї“ статті п. з. „Найновійший курс рускої політики або ера терорізму і остракізму“ і для того наслїдки споводовані его заявленем буде мусїв собі, а взглядно своїм повномочникам, котрі сю справу повели такою дорогою, приписати.

У Львові дня 3 (15) червня 1894.

Олександер Барвінський
посол Сойму кр. і Ради державної.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Д-ръ Станиславъ Квяткевичъ

Асистентъ клініки проф. Чижевича

б. операторъ клініки проф. Брайского и бувшій секундарь загального шпиталя у Вѣдни

мешкае теперь у Львовѣ площа Бернардиньска число 12. 219 2—4

и ординуе вôдъ 3—4 годины зъ полудня.

Заведенье водолѣчнице

Д-ра Пясецкого

на Клеменсôвцѣ въ Закопанôмъ

отворене для гостей цѣлый рôкъ. Цѣна за все разомъ денно вôдъ 3 до 5 зр вôдъ особы. 204 3—3

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІИ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича и бувшій демонстраторъ проф. Фукса.

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои. 188 24—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевлейшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѝ, манометры, и т. п. Устроєня звôнковъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляють ся точно. 3185

„БАЛЛАБАНôВКА“

безъ цукру и безъ анижу

Стара чиста житна горѣвка въ наслѣдкахъ лѣпша якъ конякъ

поручае

Каролъ Баллабанъ

14 **у Львовѣ.** 22-?

Бюро ґазетъ и оголошень

А. ОЛЬШЕВСКОГО

Львôвъ, ул. Килиньского 2.

(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ)

приймае передплату на всѣ часописи европейскѝ и оголошеня до нихъ; поручае книжки до модитвы, провôники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 2 15

Комплетнѝ выправы кухонныѝ, мебле зелѣзнѝ въ великôмъ выборѣ 45 5

поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣняки илюстрованѝ рôзныхъ редметôвъ до розпорядимости

КУ-

фры, торбы и всѣлякѝ приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товарôвъ модныхъ и бѣля мужескогo, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣняки на жаданье даромъ

Особа зъ доброго дому

глядае мѣсця до веденя господарства домашнього въ домѣ священичôмъ Близша вѣдомôсть у гр. Ходкевичевои, Львôвъ ул. Зигмунтôвска ч. 2. 223 2—3

До конкуренціи!

ЙОНАСЪ

ШІМЕЛЬ

у Львовѣ ул. Краковска ч. I.

Складъ кухонного начиня, рôзного окутя до будôвництва

КОСЫ

и всякѝ иншѝ зелѣзнѝ товары. 220 3—10

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацять лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншѝ рѣчи Принимае рѣзьбарскѝ роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлюе всякои величины церковнѝ образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшуе зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякѝ старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячѝ въ кругъ праць малярства по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Вч Духовенство занотувати собѣ его адресу 205 6—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѝ и хлопячѝ, якъ такожь одяги дитячѝ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Вч. Духовенству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовляють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 85—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Зелѣзницею Кароля Людвика зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

ТРУСКАВЕЦЬ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

СТАЦІЯ КЛІМАТИЧНА И ЗАВЕДЕНЬЕ ИНГАЛЯЦІЙНЕ.

Урядъ почтовый и телеґрафічный въ мѣсци.

Зелѣзницею Кароля Людвика, зелѣзницею державною, Львôвско-Черновецко-Яскою и угорско-галицкою до Дрогобича.

Мѣсце купелеве въ чуднôй околици гôрскôй (400 м н. р. м.) богате въ жерела: **солонî и солоно-ґлявберскî**, вповнѣ заступаючî Киссінґенъ, Гомбурґъ, Марієнбадъ, Крайцнахъ, Фейнгавзенъ, Вісбаденъ и т. д. **жерело алькалічне, численнî сѣрчанî, боровиновî, зелѣзистî** отже выдає купелѣ: **солоно-сѣрчастî, намулово солонî, боровиновî** Натриски носовî. Лѣченье електричностію. Масажь. Жентиця. Молоко Тушѣ зъ солодкои воды.

Заведенье ингаляційне системы Васмута. — Приладъ до суспензіи.

Лѣченье въ Трускавци поручають въ недугахъ **золотушныхъ, гôстцевыхъ, килевыхъ, сифілістичныхъ**, въ довгихъ недугахъ полученыхъ зô **слезѣньемъ**, въ недугахъ **дорôгъ мочевыхъ**, особливо **злогахъ въ ниркахъ и мѣхури**, недугахъ **жѣночихъ, шкôрныхъ и нервовыхъ**, въ терпѣняхъ **дорôгъ вôддыховыхъ**, особливо **въ астмѣ**.

Ординують лѣкарѣ: **Д-ръ Аврелій Пльехъ**, цѣс. совѣтникъ зъ Ярослава, **д-ръ Зенонъ Пельчаръ** зъ Кракова и **д-ръ Штайнгавзъ** зô Львова пенс. ц. к. лѣкарь повѣтовый.

Заведенье має понадъ 300 комнатъ цѣлкомъ устроеныхъ вôдъ 50 кр. до 3 зр. денно.

Церковь, каплиця латиньска, читальня для женщинъ и мужчинъ, касино, добôрна орхестра, гарна саля балева, фортепянъ, прилады до товарискихъ забавъ якъ: крокетъ, лявнъ-теннісъ, білярдъ и кругольня, 6 реставрацій, мѣжь ними одна заведеня, цукорня, каварня, скверы прегарнî, пречуднî проходы, екскурзіи въ горы, ревніоны, концерты, театръ аматорскій.

Аптика и складъ всѣхъ водъ краевыхъ и заграничныхъ.

Вôдъ 25 мая до 1 липня и вôдъ 15 серпня до 25 вересня мешканя въ домахъ заведеня о 30% дешевшî.

Убогî заосмотренî свѣдоцтвомъ убожества, вôдъ ц. к. староства будуть увзглядненî лишь въ першôмъ и третôмъ сезонѣ.

Всѣлякого рода замовленя приймає и всѣлякî поясненя подає Зарядъ жерельный въ Трускавци.

(Передрукъ не платить ся). 176 6—6

Фабрика капелюхôвъ и циліндрôвъ пôдъ фірмою:

Антôнъ Кафка

перше А. КОЖЕЛЮЖЕКЪ

у Львовѣ, Ринокъ 29,

вôдъ стороны Єзуитôвъ Театральна 12 (перехôдна каменица Андріольского) поручає на сезонъ весняный

КАПЕЛЮХИ И ЦИЛІНДРЫ

власного выробу въ наймоднѣйшихъ фасонахъ и краскахъ по найнизшихъ цѣнахъ, якъ такожь капелюхи и циліндры фабрикъ Габіґа и Плеса У Вѣдни въ великôмъ выборѣ капелюхи въ рôзныхъ краскахъ по 5 зр., а циліндры цѣлкомъ легкî по 9 зр. Такожь капелюхи мягкî, неперемакаючî т зв Льоденъ зъ фабрики Антона Піхлєра въ Градци. „Шапокляки" атласовî и рипсовî въ великôмъ выборѣ. Приймає капелюхи, циліндры до вôдновлюваня. 209 2—2

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старî польскî сильнî горѣвки, дуже добрî розолісы, лікеры, румы правдивî зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевî спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванî и одиноко правдивî если зъ нашои фабрики спроваджені.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 92—104

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячî ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовî** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованî по 4½% вôдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенî зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшî сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякî поясненя подають Аґенты, установленî у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

Товариство Взаимного Кредиту

въ Краковѣ

и Філія у Львовѣ

выплачує своимъ членамъ дівіденду вôдъ удѣлôвъ оплаченыхъ передъ 1 н. ст. жовтня 1893 р. въ высотѣ

6 процентъ

взглядно доплачує 1% до евентуально попередно вже выплаченыхъ 5% на дівіденду.

Дівіденда може бути выплачена въ Касахъ Товариства въ Краковѣ и Філіи у Львовѣ лише за предложеньемъ книжочки удѣловои.

Кракôвъ дня 28 мая 1894 226 1 3

ДИРЕКЦІЯ.

НОВООТВОРЕНА

торговля товарôвъ колоніяльныхъ чаю коняку, винъ, делікатесôвъ и овочѣвъ

пôдъ фірмою:

ИВАНЪ МУШИНЬСКІЙ

Львôвъ, Ринокъ число 40

заосмотрена обильно въ товары найлѣпшои якости, ведена взôрцево и честно поручає ся ласкавымъ взглядамъ Вповажанои Публики.

Замовленя зъ провінціи полагоджує ся вôдворотною почтою. 212 3 4

АВІЗО.

Симъ позволяю собѣ повѣдомити Вп. Публику, що я устроивъ въ

Тернополи улиця Мицкевича число 700

власный складъ моего славнозвѣстного

Першого берненьского хемічного заведеня для прасованя и фарбованя

пореныхъ и непореныхъ одягôвъ, матерій на меблѣ, аксамітôвъ и т. ин. и прошу рôвночасно почтити его численными замовленями. Точнî проспекты можна одержати на жаданье.

Зъ поважаньемъ

175 6—6 **Р. ЧЕРНЕРЪ.**

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылає:

Самороднî — Геґеляйскî

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШÎ бôльше квасковатî (неквасні) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 12—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Вѣденьскî Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже 12 липня.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 7—?

Льосы поручає: **Августъ Йонашь, Кіцъ и Штофъ.**

Старî

40% чистого зыску для **вдôвъ и сирôтъ** по священикахъ всѣхъ трехъ Епархій.

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

въ САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

Выробомъ ризъ занимають ся выключно **вдовы и сироты** по священикахъ 216 2—10

до направы

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашî льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнî и осѣннî** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднî порученя и безъ всякои конкуренціи суть тî товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнî новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженî по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 3·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннî у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронкови ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякî зъ провінціи надсыланî порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 70—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка під зарядом К. Беднарского.

Ч. 125. Львôвъ, Субота 4 (16) червня 1894.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата ... въ Авст... на цѣлый рôкъ ... на пôвъ року ... на чверть р... на мѣсяць ...

на цѣлый рôкъ ... на чверть року ...

Редакція, Ад... ул. Баторія. — Р... застереженье. — Ре...

Поодиноке число „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ ... за границею:

Оголошеня принимають ... на цѣлый рôкъ . . . 24 зр.

Подписи числять ся по 10 ... на пôвъ року . . . 12 зр.

... чверть року . . . 6 зр

...аю честь повѣдомити, що поробивши ... стараня на довго ...

...ôчникъ XV.

Два зборы въ Стрыю.

II.

По замкненю засѣданя зборôвъ політичного товариства „Пôдгôрска Рада“ почалась пôдъ проводомъ о. декана Льва Шанковского нарада въ справѣ основуючого ся руского товариства кредитового въ Стрыю.

Нараду отворивъ д-ръ Евг. Олесницкій. Кружокъ Русинôвъ стрыйскихъ — говоривъ вôнъ — порѣшивъ оснувати въ Стрыю товариство кредитове. Рѣчь се певна, що нѣякій нарôдъ не може зростати політично, коли нема у него добробыту. Того у насъ Русинôвъ нема и нѣхто въ тôмъ дѣлѣ намъ не поможе, коли собѣ самî власными силами не дамо помôчь. Такъ бувало и у другихъ народôвъ. Однымъ зô способôвъ такои помочи єсть закладанье товариствъ господарско-фінансовыхъ. Замѣтить може хто, що въ Стрыю єсть вже кôлька того рода товариствъ. Правда, однакожь потреба руского товариства кредитового не єсть тымъ выключена, а иде именно о то, щобы Русинъ мѣщанинъ, ремѣсникъ, чи селянинъ-хлѣборобъ мавъ въ своѣмъ товариствѣ кредитъ дешевый и легкій, а по друге що якъ зъ польскихъ товариствъ, зыски идуть на цѣли польскî, такъ зъ нашого ишли бы на цѣли рускî. Н. пр. могли бы призначуватись тî зыски на касы задатковî по мѣстахъ и селахъ, а коли-бъ товариство розросло ся, обовязкомъ єго було бы удѣляти навѣть бôльшого кредиту на рôзнî користнî пôдприємства громадянъ. Взагалѣ хосенъ зъ такого товариства кредитового мôгъ бы бути всесторонно важный.

Констатую, що ініціятиву до основаня нашого товариства кредитового дали нашî патріотичнî мѣщане и ремѣсники та й вже зложили кôлькасотъ зр. готôвкою, а бôльшу суму субскрибували. До нинѣшного дня вплачено або субскрибовано вже 60 удѣлôвъ, отже товариство вже мусить бути основане, а нинѣшна нарада має на цѣли лишь то, щобы и честне селяньство и проводяча єму интеліґенція, дальше начальники громадъ, братства церковнî переняли ся зрозумѣньемъ потребы и вагою сего товариства, такъ само якъ се стало ся у стрыйскихъ мѣщанъ и ремѣсникôвъ.

Голова збору, о. Шанковскій отворивъ на той тематъ дискусію.

Ч. господарь п. Берникъ зъ Лисятичь звернувъ увагу, що дуже важною рѣчею для розвою товариства, на скôлько оно буде розтягати свою дѣяльнôсть на села, буде выгляданье и установленье цензорами людей совѣстныхъ.

П. Скислевичь, властитель робôтнѣ столярскои въ Стрыю, щирый и дѣяльный патріотъ рускій — пояснивъ, длячого середъ мѣщанъ и ремѣсникôвъ стрыйскихъ, въ товариствѣ „Мѣщаньска Бесѣда“, зродилась и доспѣла гадка заснованя товариства кредитового. Тутъ намъ ишло о ратованье себе вôдъ жидôвскои лихвы, однакожь мы не забули и на вашî потребы, панове селяне, — знаючи, що руского селянина такъ само гôрка доля якъ нашого брата ремѣсника. Мы отсе дѣло пôдняли якъ для насъ ремѣсникôвъ такъ и для васъ селянъ — и просимо васъ привитайте єго щиро та пôдопрѣть на спôльне наше добро. Берѣмь ся до дѣла! Чого намъ не вôльно, то не вôльно — але що намъ вôльно, то робѣмь! (*Грôмкî оплески.*)

Опôсля катихитъ о. Федусевичь, обôзнаный зъ дѣлами польского товариства задаткового въ Стрыю, подавъ цѣкавî даты зъ исторіи розвою того товариства, сконстатувавши, що початки того польского товариства були значно меншî анѣжь основуваного теперь товариства руского. Коли засновувалось польске товариство въ 1878 р., було всего ледви 11 членôвъ, а зъ тыхъ два проѣзжî, котрыхъ формально на силу втягнено. Першій рôкъ выказувавъ оборотъ грошевый 3.000 зр., а капіталъ не перевысшавъ 2.000 зр.; теперь товариство числить около 650 членôвъ, капіталу власного (удѣлôвъ вплаченыхъ) посѣдає звышь 36.000 зр., и має касу щадничу, въ котрôй постôйно буває 70—90.000 зр. Сî данî зъ исторіи зросту польского товариства мусять выйти лишь на заохоту ініціяторамъ товариства нашого, а памятаймо, що фінансова сила народôвъ то нинѣ найбôльша сила. (*Оплески.*)

По сихъ промовахъ вôдчитано статутъ товариства кредитового, котрый въ дечôмъ рôзнить ся вôдъ статута перемыского товариства „Вѣра“ [н. пр. удѣлъ въ Стрыю выноситъ не 25 зр. а 20 зр.]

Число удѣлôвъ субскрибованыхъ або й вплаченыхъ зросло въ день зборôвъ на 84. Доси переважну часть членôвъ становлять ремѣсники и мѣщане стрыйскî, меншу поки що священики и селяне.

До пôдпису контракту постановлено приступити дня 28 н. ст. червня.

Вѣче народне въ Сколѣмъ

вôдбуде ся дня 19 н. ст. червня 1894 о год. 10-ôй передъ полуднемъ зъ слѣдуючою проґрамою:

1) вôдкрытье вѣча;

2) рефератъ про справы економічнî — референтъ д-ръ Олесницкій;

3) рефератъ про справы комунікаційнî — референтъ о. В. Давидякъ;

4) рефератъ про загальне голосованье — референтъ о. Устіяновичь;

5) рефератъ про політичне положенье — референтъ п. А. Могильницкій.

Маґістерска диспута

професора М. С. Грушѣвского.

Зъ Украины пишуть до „Зорѣ“:

Певна звѣстка про день, призначеный на диспуту д. Грушѣвского, надрукована була въ въ кіѣвскихъ часописяхъ тôльки за три днѣ до диспуты, черезъ що зъ-поза Кіѣва можна було приѣхати тôльки зъ близшихъ мѣстъ, якъ отъ Чернигôвъ, Нѣжинъ, Кременчугъ, Єлисаветградъ, а Харкôвцямъ вже, або Катеринославцямъ не можна було встигти; привитаня свои мусѣли они переказати або заздалегôдь почтою, або въ день диспуты телеґрафомъ.

О годинѣ 1-шôй дня 22 мая величезна саля кіѣвского університету була повна публики. За довгимъ столомъ, засланымъ зеленымъ сукномъ сидѣли усѣ професоры историчного факультету, опрôчь заслуженыхъ професорôвъ исторіи В. Б. Антоновича и В. С. Иконникова; они яко опоненты сѣли проти катедры, що стоить биля портрету царя Миколы. Диспута розпочала ся якъ звычайно, вôдъ того, що деканъ факультету проф. Флоринскій оголосивъ curriculum vitae диспутанта.

Зъ того curriculum знати, що проф. Грушѣвскій родивъ ся 1866 р. въ Холмѣ, де на той часъ довело ся перебувати єго батькамъ. (Батьки Грушѣвского — Кіяне; батько зъ Чигиринщины и скôнчивъ у Кіѣвѣ духовну академію.) Скôнчивши ґімназію въ Тіфлісѣ (батько єго служивъ на Кавказѣ), вступивъ до рôдного університету въ Кіѣвѣ и скôнчивъ єго року 1891 кандидатомъ. Університетъ уважаючи на здôбности молодого кандидата, лишивъ єго при університетѣ на два роки. Рескриптомъ цѣсаря Австріи зъ 1 цвѣтня сего року именовано Грушѣвского професоромъ исторіи на львôвскому університетѣ. Далѣ деканъ додавъ, що диспутантъ є членомъ науковыхъ товариствъ: *Нестора* у Кіѣвѣ и *Шевченка* у Львовѣ. Переказуючи науковî творы Михайла Сергієвича деканъ назвавъ и працѣ єго въ „Запискахъ“ Товариства имени Шевченка [пôдписанî они Сергієнкомъ]. Такимъ чиномъ имя засланого р. 1847 царемъ Миколою въ салдаты Тараса Шевченка лунало въ торжественну годину въ університетѣ заснованому тымъ самымъ царемъ и лунало оно зъ устъ царского-жь урядника; лунало яко имя патрона наукового товариства... Треба було згадати и творы писанî тою мовою, яка сыномъ царя Миколы заборонена 18 мая р. 1876!... Факты своє беруть!

Нова праця д. Грушѣвского, що подавъ вôнъ яко дісертацію, щобъ здобути учену степень маґістра исторіи, носить назву „Барское Староство“. Пôсля прекраснои промовы маґістранта, въ котрôй вôнъ высловивъ причины, щó привели єго до написаня сеи працѣ, розпочала ся властива диспута и тягла ся двѣ годины. Опоненты, одначе нѣ въ одному историчному пунктѣ не могли перекинути фактôвъ и поглядôвъ автора на тî факты, въ одному тôльки разѣ, чисто археольоґічному диспутантъ згодивъ ся зъ проф. Антоновичемъ, а всѣ останнî змаганя опонентôвъ мусѣли падати передъ обороною и кожде змаганье стало побôльшаньемъ придбаня маґістранта.

Скоро скôнчила ся диспута, деканъ, тутъ же въ сали, не выходячи на пораду до другои свѣтлицѣ, зôбравъ думки своихъ товаришѣвъ професорôвъ, и зайшовши на катедру оголосивъ, що факультетъ одноголосно признає Михайла Грушѣвского маґістромъ исторіи и пôдôйшовши до д. Грушѣвского повитавъ єго поцѣлунками. За деканомъ такъ само-жь поцѣлунками повитали нового маґістра и всѣ професоры факультету. А въ сали тодѣ самôй, ажь вôкна тремтѣли вôдъ незвычайно гучныхъ оплескôвъ якими 2000, коли не бôльшь публики витали молодого професора львôвского університету. Торжество д. Грушѣвского було стôльки-жь повне, скôльки й заслужене.

У вечерѣ того-жь дня д. Грушѣвскій приймавъ поздоровленя. Повитати єго зôбрало ся чоловѣка 70—80: були тутъ и сивобородî дѣды и безвусî юнаки; були сивоволосî матери и молодî дѣвчата, але се була єдина сѣмя спорôднена наукою и идеєю. Пôсля привитаня устного, були прочитанî привитаня, щó привезла почта и телеґрафъ зъ берегôвъ далекои Кубанѣ, ще дальшого Дунаю; зъ порогôвъ батька Днѣпра и зъ берегôвъ єго прекрасныхъ доньокъ Десны, Сулы и Росѣ, а такожь зъ берегôвъ Бога, Ингула, Тясмина, Самары и Сейма!... Обôзвали ся люде зъ усѣхъ кôнцѣвъ Украины и пôсля перечитаня привѣтôвъ зъ ихъ щирыми палкими бажанями сердечными, зъ ихъ ясными надѣями, одинъ зъ нашихъ старѣйшихъ письменникôвъ, витаючи ще разъ д. Грушѣвского, справедливо сказавъ: „Уся Украина посылає вамъ, дорогій нашь Михайле Сергієвичу, не тôльки привѣтъ, але й благословенье на тяжку працю на новôй нинѣ, на нивѣ науки рôдною нашою мовою“. За вечерою нѣ въ чому не перемѣнивъ ся щирый товарискій характеръ свята. Въ усѣхъ промовахъ, въ усѣхъ тоастахъ чути було бажанье наче одного серця, надѣѣ наче однои душѣ; але разомъ зъ тымъ обзывала ся и струна суму, властива цѣлôй сѣмьѣ, коли она бачить, якъ „мати сына выряджає въ далеку дорогу, хочь и на користну громадску, але-жь на тяжку працю“. Така праця першь за все потребує доброго здоровля фізичного. „Духъ вашь — сказавъ одинъ зъ бесѣдникôвъ, — мôцнѣйше дулевины, але тѣло не може хвалити ся мôцнымъ здоровльемъ. А здоровлье ваше, Михайле Сергієвичу, не ваша власнôсть, а громадске добро цѣлои Украины-Руси, тымъ то й повиннî вы берегти єго всѣма силами. Помагати вамъ всѣма способами, щобъ зберегавъ ся сей дорогій скарбъ, се першій обовязокъ моральный тыхъ

2)

Потѣха родичѣвъ.

[Начеркъ зъ житя, Ст. Брандовского.]

(*Дальше.*)

Отся заява обурила Туся до глубины душѣ; така неслава не могла нѣякъ лишитись безъ кары; Тусь закипѣвъ страшною пôмстою, а першою жертвою пôмсты була єго власна мати, котрôй забравъ золотый годинникъ, замѣнявъ єго на дрôбнî, зновъ накупивъ білєтôвъ до театру, але теперь замѣсть китиць и вѣнцѣвъ накупивъ зôпсутыхъ яєць и зôгнилыхъ яблокъ и постановивъ тыми лаврами увѣнчати голову прімадонны. Заосмотривши себе и своихъ товаришѣвъ тыми средствами, удавъ ся на представленье, въ котрôмъ нещастна жертва єго пôмсты мала брати участь. Проґрама Туся була дуже проста: коли прімадонна явить ся на сценѣ, тогдѣ мали розпочатись псыканье и свистъ, а слибъ тî моральнî средства показали ся слабыми, тогдѣ стрѣлы яйцями и яблоками мали єи принудити до соромнои утечи за кулісы.

Але якось въ послѣднôй хвили забракло заговоренымъ Туся вôдваги, а навѣть кôлькохъ зъ нихъ замѣсть псыкати и свистати стали плескати „славно“ и кричати повнымъ голосомъ „ще разъ! ще разъ!“

Така зрада и залишенье святого дѣла переняли Туся обуреньемъ и вôнъ ставъ лишень одинъ псыкати и свистати, а коли то не помагало, бо оплески заглушили єго, вôнъ добувъ зъ кишенѣ, мовь бы зъ арсеналу, зôгниле яйце, щобы нимъ завдати славѣ прімадонны смертельный ударъ. Вже вытягнувъ руку, щобы цѣльно кинути — коли мимо волѣ нервовымъ рухомъ стиснувъ мôцнѣйше яйце, котре трѣсло та на щастье наслѣдки були лагôднî, бо лишь жовтавый гнилый плынъ обливъ найблизше Туся стоячихъ зрѣтелѣвъ.

Та мѣсцева пригода выкликала на хвилю замѣшанье, котре скôнчило ся тымъ, що Туся яко головного виновника цѣлого приключеня театральна прислуга соромно выкинула за дверѣ. А що въ кишени Туся, мовь въ воєннôмъ арсеналѣ, находило ся рôзного рода оружіє, котре въ часѣ боротьбы зъ театральною прислугою експльодувало, то легко собѣ уявити, въ якъ пôдозрѣнôмъ и не пахучôмъ станѣ Тусь вернувъ до дому.

Закипѣвъ другій разъ страшною пôмстою, але теперь вже безсильною, бо хоть довгій часъ мучивъ ся надъ выдуманьемъ якого чортôвского пляну, однакъ не мôгъ нѣчо выгадати, навѣть єго намѣръ вступити до редакціи того дневника, котрый Фрузѣ не хотѣвъ признати нѣ талану нѣ надѣи, скôнчивъ ся нѣ на чôмъ, бо Тусь, вправдѣ незле поводивъ рукою, коли державъ въ нѣй китицю або яйце, але не вмѣвъ порадити собѣ зъ перомъ, до того правопись и граматика, яко науки строгî, переймали єго вôдразою.

Цѣла сеся авантура, названа письмомъ гумористичнымъ „зôгнилымъ замахомъ“ стала звѣстною и наробила не мало гомону въ мѣстѣ и охрестности. Знакомî робили панови Францiскови закиды, що позваляє сынови на такî скандалы и авантуры, а панъ Францісокъ, хоть самъ грызъ ся и журивъ ся у внутрѣ, мимо того старавъ ся передъ другими оправдати свого одинака.

— Дарма, моє выхованье опирає ся на методѣ, котрои основа въ тôмъ, щобы вôльна воля була пôдставою всякого дѣланя. Хочесь єму робити дурницѣ — добре! Колись вôнъ самъ прийде до того пересвѣдченя, що хто хоче бути великимъ, той не повиненъ робити дурниць, тогдѣ певно все покине. Вôльна воля и природне пересвѣдченье — на тôмъ основує ся метода мого выхованя. . . . Такъ, такъ метода — нѣчо безъ неи! — притакувавъ самъ собѣ панъ Францісокъ.

Отже за-для вôльнои и необмеженои волѣ Тусь выносивъ маминî перстенѣ и годинники, а не стало тыхъ, то не погордивъ и шовковыми спôдницями та батьковымъ фракомъ; коли-жь почали передъ нимъ все замыкати и ховати, тогдѣ бравъ накрытя зô стола, а навѣть разъ, коли родичѣ єго вернули зъ вѣнчаня своихъ знакомыхъ вечеромъ до дому, застали пустî лôжка, бо тымчасомъ Тусь закликавъ жидôвъ, продавъ за безцѣнъ всю постѣль, не выключаючи и своєи и велѣвъ имъ зъ собою забрати.

Теперь завдяки природному досвѣдови вже не протеґувавъ анѣ субретокъ анѣ статистокъ, але звернувъ своє око на молодî швачки и моднярки. Уряджувавъ имъ вечерѣ, снѣданя и мавъ ще иншî добрî гадки, о котрыхъ може колись точнѣйшій біоґрафъ ширше розпише ся.

Честнî родичѣ грызли ся немало, видячи, що ихъ одинакъ ще все не входить на дорогу тои уявленои великости, хотяй вôнъ, правду сказавши, щоденно дававъ имъ новî доказы своєи гôльтайскои зручности.

Завдяки численнымъ заходамъ та жертвамъ змогли єго дôпхати ажь до осьмои клясы ґімназіяльнои, але при испытѣ зрѣлости мимо всякихъ заходôвъ и приготовань Тусь показавъ ся яко asinus asinorum, въ наслѣдокъ чого впавъ на необмеженый часъ.

Для єго родичѣвъ бувъ се страшный ударъ. Думали бо они, що Тусь по зложеню испыту набере амбіціи и розпôчне инше житье. Теперь ся надѣя, котрою взаимно втѣшали себе въ своѣй журбѣ, не сповнилась, а зъ нею и житье тыхъ честныхъ людей стало погасати. Въ послѣднôй хвили панъ Францісокъ здобувъ ся на енерґію и почавъ строго поводитись зъ сыномъ — та вже було за пôзно. Разъ по пôвночи вернувъ Тусь пяный до дому и батько ставъ єму за-для того остро дорѣкати. Вкôнци прийшло до спору, въ часѣ котрого наглый ударъ крови закôнчивъ житье пана Франціска.

По похоронѣ Тусь оставъ паномъ дому, бо мати не зазнаючи пошанованя, а надто задля грубого обходженя сына, мусѣла єго у всѣмъ слухати. На щастье се довго не тревало, бо честна женщина, вже зъ природы слабосила, кôлька мѣсяцѣвъ потôмъ пôйшла за мужемъ въ могилу.

Теперь почалась для Туся нова ера свобôдного, нѣчимъ не вязаного житя. Коли ставъ повнолѣтнымъ, опѣкунъ єго, адвокатъ и давный приятель родичѣвъ Туся вôддавъ єму

нашихъ братôвъ, до якихъ Мати-Украина выряжае свого сына. Будемо сподѣвати ся, що братя нашй по правдѣ оцѣнять вашу и нашу жертву и въ сѣмьѣ своѣй великôй зустрѣнуть васъ зъ тымъ щиро-сердечнымъ тепломъ, зъ тымъ глубокимъ братолюбствомъ, якимъ мы васъ выряжаемо. Тяжко намъ розлучити ся зъ вами, але хочь матеріяльна просторонь буде геть бôльша мѣжь нами, а про те нашôй души буде ще ближше до васъ."

Зъ судовои салѣ.

[Дефравдація въ краєвôмъ урядѣ продажи соли]

Вчера рано, другого дня розправы, переслухувано дальше свѣдка Камѣньского, котрый пояснивъ, въ якій способъ ведено маніпуляцію въ сôльнôмъ бюрѣ.

Зъ пытань, ставленыхъ судями присяжными, оборонцемъ д-ромъ Грекомъ до радника Романовича, инжинера Сирочиньского и урядника Камѣньского показало ся, що въ сôльнôмъ бюрѣ не було майже нѣякои контролѣ, въ книгахъ не було достаточного числа рубрикъ, а залеглости заступникôвъ продажи соли вписувано въ книги яко звычайнй нотатки, або уваги. Що бôльше, навѣть вôдносины службовй урядникôвъ до себе зовсѣмъ не були о значенй. Пôсля инструкціи рахунки мали замыкатись що мѣсяця, а такожь и спедиторъ соли Тушиньскій, мавъ предкладати свои мѣсячнй рахунки. Тымчасомъ инструкція стояла лишь на папери и ѳи нѣхто не придержувавъ ся. Тожь Кіяньскій поучивъ краєвый выдѣлъ, що и якъ робити на будуче. Характеристичне и то, що радникъ Романовичь навѣть не вмѣвъ певно сказати, чи апробувавъ книги, котрй не мали кредитовои рубрики.

По вôдчитаню всѣхъ инструкцій дотыкаючихъ бюра продажи соли, переслухано свѣдкôвъ Брончка, Вахтля, Ахта и Писарского. Всѣ они зъ актомъ обжалованя зôзнали, що давали грошѣ до рукъ Кіяньского. Нѣ одинъ зъ нихъ не пôднѣсъ претенсій вôдшкодованя.

Правный заступникъ краєвого выдѣлу Бѣлиньскій по кôлькохъ пытанях, зверненыхъ до Ахта, прийшовъ до заключеня, що Ахтъ за-для того складавъ грошѣ на руки Кіяньского, бо въ краєвôй касѣ треба було платити за вôзъ соли 1025 зр., коли мѣжь тымъ Кіяньскій продававъ дешевше.

Свѣд. Андрѣй Имйолъ, урядникъ спедиційного бюра Тушиньского, пояснявъ, що Кіяньскій рѣдко коли показувавъ ся въ спедиційнôмъ бюрѣ. Ствердивъ, що бюро не предкладало мѣсячныхъ рахункôвъ сôльному бюрови, бо сего нѣхто не домагавъ ся.

При пополудневôй розправѣ переслухувано свѣдкôвъ: Кописціньского, Менкеса, Бендля, Мамбера, Мерца, Немліха и иншихъ. И тй свѣдки зôзнали, що давали Кіяньскому грошѣ на сôль и правильно одержували замовленя. Розправа дуже одностайна, нудна. До смѣшныхъ епізодôвъ можна зачислити хиба зôзнаня свѣдка Мамбера, котрый заявивъ, що не умѣе говорити по польски.

Предс. Якъ-же замовляєте сôль?

Свѣд. Я, тôлько по нѣмецки.

Предс. А зъ мужиками говорите такожь по нѣмецки?

Свѣд. Ну, такъ!

Предс. Де-жь вы бачили такихъ мужикôвъ?

Свѣд. Ну, бай унсъ.

Ще вôдчитано зôзнаня Жардецкои, Тушиньского и Олеарчика, почôмъ переслухано Борнштайна, фабриканта зъ Тарнова. Той оповѣдавъ про предприемство выпасу волôвъ, до чого Кіяньскій спонукавъ ѳго приступити разомъ зъ двома Шапірами. Ходило выѣднати зелѣзничій привілей на спеціяльнй поѣзды до перевозу и на ту цѣль Шапіры обѣцяли зложити кавцію 2.700 зр. За веденье бюра Кіяньскій вымовивъ собѣ 6000 зр. рôчно.

По вôдчитаню дотычного контракту и по рôзныхъ пытаняхъ, оборонець д-ръ Грекъ жадавъ вôзвати до розправы Браера, директора торговельного товариства, супротивъ факту, що Кіяньскій обробивъ меморандумъ для торговельного товариства въ справѣ продажи соли зовсѣмъ безкористовно и що мимо великихъ занять въ тôмъ товариствѣ уложивъ такожь инструкція для сôльного бюра. Сему жаданю спротививъ ся прокураторъ и предсѣдатель трибуналу, а д ръ Грекъ ще разъ пôднѣсъ свои домаганя.

О годинѣ 8-ôй вечеромъ вôдложено розправу до нинѣ. Нинѣ переслухують льотерійныхъ колектантôвъ, яко свѣдкôвъ, по чôмъ скôнчить ся доказове поступованье.

Засудъ буде оголошеный вечеромъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

XXXIII-тй роковины смерти Тараса Шевченка обходили снятинскй Русины дня 3 ого н. ст. червня вечеркомъ вокально-декляматорскимъ, урядженымъ заходомъ мѣщанъско-рускои читальнѣ. Помимо зливного дощу, треваючого цѣле пополудне, зôбрало ся въ сали магістратскôй вôдповѣдно пристроѳнôй досыть интеліґенціи мѣсцевои и доохрестнои та значне число мѣщанъ. Зъ польскои интеліґенціи мѣсцевои явило ся дуже незначне число.

Вечерокъ розпочавъ промовою голова читальнѣ мѣщаньскои Впр. о. Огоновскій. Перебѣгши въ коротцѣ житье Тарасове, розвинувъ прелеґентъ въ краснорѣчивôй своѣй промовѣ, чимъ ѳсть властиво для насъ Шевченко, якй були ѳго идеалы, котрыми мы такъ дорожити повинни — зазначивъ значѣнье того памяткового всенародного обходу и закôнчивши патріотичнымъ порôвнаньемъ житя Тараса зъ долею цѣлого народу руского, завôзвавъ до спôльного дѣла, до неустаючои працѣ надъ народомъ а прийде часъ, що, якъ той Шевченко, зродженый въ крѣпацтвѣ и вôдъ судьбы тяжко переслѣдованый, не загинувъ, але противно засіявъ яко велитъ-ґеній котрого духа не побороли супротивности — такъ и нашъ народъ, котрый неразъ тяжкй пробы переходивъ и переходить, не загине, лише жити буде и займе колись належаче ся ѳму мѣсце въ рядѣ иншихъ кулеурныхъ народôвъ.

По тôмъ розпочали ся продукціи мѣшаного и мужеского хору зложеного зъ самыхъ силъ мѣщаньскихъ пôдъ управою Впр. о. Н. Гриньовского. Въ складъ продукцій входили досыть трудній до выконаня творы нашихъ найлѣпшихъ композиторôвъ: Лисенка, Воробкевича, Вербицкого и иншихъ, а мимо того выпали они такъ добре, що декотрй мусѣли бути въ цѣлости повторюванй. Присутнй надгороджали спѣваковъ невмовкаючими оплесками. Прекрасно выпала пѣснь сербска композиціи Ѳика: Nek dušman vidi — найвеличавѣйше же выпавъ октетъ на мѣшаный и мужескій хоръ Вербицкого: „Завѣщане" котрый и закôнчивъ тй вечерницѣ. Мы подивляли рутину и смѣлôсть спѣваковъ въ выконаню трудныхъ композицій — но ѳще бôльшь подивляли велику працю и посвяченье Всч. о. Гриньовского, дивлячись на дѣло, котре довершивъ. Мы, що знаѳмо добре тутешнй вôдносины и знаѳмо, зъ якими трудностями мусѣвъ бороти ся о. Гр., щобъ допровадити дѣло до пожаданого результату, вôддаѳмо приналежну честь тôй енерґіи и тому пожертвованю, зъ якимъ взявъ ся до дѣла. Мы умѣѳмо оцѣнити тоту працю, а такъ само знала ѳи оцѣнити и зôбрана публика, бо заразъ по скôнченôмъ торжествѣ и середъ грôмкихъ окликôвъ „славно" пôднесено Всч. дірігента на рамена.

Неменше причинивъ ся до пôднесеня того святочного вечера и Впр. о. Огоновскій, голова тутешнои читальнѣ. Вôнъ пôднявъ першій гадку устроити тй вечерницѣ и своимъ невтомимымъ трудомъ зумѣвъ допровадиги се дѣло до пожаданого кôнця мимо всякихъ несприяючихъ обставинъ. Честь имъ за тое и слава обомъ священикамъ-патріотамъ.

?!

Пôдъ проводомъ першого заступника головы т. Михайла Голейка вôдбуло ся дня 12 с м. засѣданье товариства ґімнастичного „Соκôлъ" въ присутности членôвъ старшины: Хойнацкого, Стадниченка, Бѣлика, Белея, Колодницкого, Масляка, Перуна, Лепкого, Шевчука, Греняка, Ганинчака, Андрейчина и Лаврôвского.

1. Ухвалено приняти до вѣдомости протоколы попередныхъ засѣдань, вôдчитанй писаремъ т. Маслякомъ.

2. Принято порядки: дѣловый, домашный, учительскій, прогульокъ и книговый пôсля начерку предложеного справникомъ т. Лаврôвскимъ и выбрано комісію до послѣднои редакціи, зложену зъ членôвъ Лаврôвского, Масляка и Колодницкого; комісія маѳ до 14 днѣвъ предложити старшинѣ зредагованй порядки.

3. Выбрано настоятелемъ борбнацтва т Іос Ганинчака мол. на мѣсце т. Олександра Венгриновича, котрый за-для браку часу сей урядъ зложивъ.

4. Ухвалено скликати надзвычайнй загальнй зборы въ цѣли доповненя старшины взглядно змѣны строю. День назначить ся пôзнѣйше

5. Принято въ дѣйстнй члены товариства: 1) Рудницкого Якова, студента техніки, 2) Рыбчака Михайла, студента філософіи, 3) Д ра Павенцкого Льва, адвоката, 4) Рудницкого Ивана, кандидата нотар зъ Зборова, 5) Деконьского Льва, урядника митрополичои конситоріи.

6. Слѣдуюче засѣданье старшины вôдбуде ся вô второкъ дня 19 н. ст. червня с. р.

НОВИНКИ.

— **Въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ"** прибуло въ мѣсяци маю с. р. 2196 важныхъ полісъ на обезпеченье вартости 1.324.042 зр. в. а. Разомъ вôдъ сѣчня до кôнця мая 1894 выставлено 7.726 полісъ на загальну суму обезпечену 4,850.531 зр., коли въ протягу того самого часу въ 1893 роцѣ було 3806 полісъ на суму 2,360.957 зр. обезпеченои вартости.

— **Испытъ въ рускôмъ женьскôмъ воспиталищи у Львовѣ** пôдъ управою инокинь ч. св. Василія В. вôдбуде ся дня 22 н. ст. червня, т. ѳ. въ пятницю пополудни. Се буде пôврôчный испытъ зъ предметôвъ подаваныхъ ученицямъ дома. Початокъ испыту о 5-ôй годинѣ пополудни. Вхôдъ для интересованыхъ вôльный.

— **Наукове товариство им. Шевченка** рѣшило на осьмôмъ засѣданю секціи фільольоґічнои на внесенье проф. Володим. Коцовского просити нашй монастирѣ василіяньскй, щобы позволили описати свои архівы, старинній рукописи и книжки для зладженя катальоґôвъ; або щобы самй оо. монахи зволили тымъ займити ся та прислали списъ тыхъ рѣчей товариству. О те саме рѣшено просити и все духовеньство руске. Вôдповѣдна вôдозва буде помѣщена въ часописяхъ.

— **Заходомъ стрыйскои філіи „Просвѣты"** основала ся въ Верчанахъ читальня „Просвѣты", а дня 18 с. м. вôдбудесь ѳи отворенье, на котре выѣдуть гостѣ Русины зô Стрыя а мѣжь ними д-ръ Е. Олесницкій.

— **Испытъ зрѣлости** вôдбувъ ся въ II. (нѣмецкôй) ґімназіи у Львовѣ въ днях вôдъ 11 до 16 н. ст. червня въ присутности ректора львôвского университету д-ра Цвиклиньского. Выдержали испытъ слѣдуючй абітуріенты: Дав. Блятъ, Ад. Чмѣль, Іос. Еґре, Ис. Екеръ, Жигм. Ґарбасъ, Ѳрон. Глиньскій, Едв. Ґруберъ, Арт. Гавзнеръ (зъ вôдзначеньемъ), Ив. Головка, Здзисл Ясиньскій, Геліосъ Кобыляньскій (зъ вôдзн.), Дав. Корнъ (зъ вôдзн.), Арн. Леманъ (зъ вôдзн.), Израиль Матфусъ, Ем. Милеръ, Сим. Патрахъ (зъ вôдзн.), Ашеръ Пфавъ, Вольфъ Шпетъ (зъ вôдзн.), Лейзоръ Вольфъ, Як. Бодекъ (екст.), Абрагамъ Екъ (екст.), Як. Пордесъ (екст.). Репробовано из 6 тыжднѣвъ 5; на необмеженый часъ 1 екстерніста.

— **Вѣче рускаго духовеньства.** Вôдъ Коросна пише намъ одинъ священикъ: На соборчику деканальвôмъ священикôвъ дек. коросняньского дня 12 с. м. пôднесено справу вѣча руского духовеньства по примѣру деканата старосамбôрского. Одноголосно ухвалено горячо пôдпирати тую справу. Всѣ верствы суспôльности старають ся по змозѣ зарадити свому въ прочôмъ о много лучшому станови матеріяльному. За насъ не дбаѳ нѣхто, подбаймо-жь бодай самй, а власне вѣчами могли бы мы прецѣнь щось осягнути. Всѣхъ пригнѣтають невôдповѣднй „звычаѣ" при обсадѣ парохій, неурегульована пенсія, хотя мы покôнчили школы якъ кождый урядникъ — дальше jura stolae и иншe. Я зъ моеи стороны не бувъ бы противный тому, щобы и латиньскій клиръ, котрый може въ меншôй мѣрѣ, однакъ не менше вôдчуваѳ много недостатковъ, запросити до участи въ вѣчу, бо на нѣмъ зъ совершеннымъ выключеньемъ справъ політичныхъ займати ся будемо лише справами чисто економічнои и матеріяльнои натуры. А теперь мало хто не буде у Львовѣ, отже не зле було бы зъѣхати ся намъ разомъ и порадити ся. Всѣмъ деканатамъ припоручаѳ ся справу обговорити а не бракне рухливѣйшихъ, щобы справу на властиву дорогу повели. — *Священикъ.*

— **Загальнй зборы** тернопôльскои філіи товариства им. Качковского вôдбудуть ся дня 29 н. ст. червня 1894 въ комнатахъ „Рускои Бесѣды". На жаданье центрального выдѣлу не можуть тй зборы вôдбути ся въ Козловѣ, якъ рѣшено на послѣдныхъ надзвычайныхъ зборахъ філіи. О годинѣ 9-ôй рано вôдбуде ся служба божа зъ параставсомъ, а вôдтакъ зборы. Зъ причины невеликихъ доходôвъ філіи въ сѣмъ роцѣ не выслано всѣмъ членамъ окремыхъ запросинъ въ надѣи, що они схотять приймити до вѣдомости запросины въ часописяхъ. Прибувайте-жь всѣ члены и тй, що хочете вписати ся въ члены, якъ найчисленнѣйше а выдѣлъ приложить всякого стараня, щобы васъ вдоволити. — *Вôдъ выдѣлу філіи общества им. М. Качковского въ Тернополи.*

— **Теперѣшна слота** — то наслѣдки выставы, то кара Божа въ понятью львôвскихъ робôтникôвъ. Ту кару стягнули на людей паны, що почали уряджувати выставу „краєву" безъ Бога. И такъ въ першôй лініи провинили архіепископы, що позволили робити въ недѣлѣ и свята. Дальше при отвореню выставы, замѣсть запросити священика, щобы поблагословивъ, они — шляхта, установили 3 зр. за вступъ и не допустили бôльше нѣкого. Гнѣвъ Божій проявивъ ся и тымъ, що коли архикнязь Кароль Людвикъ приѣхавъ до Львова отвирати выставу, въ него дома у Вѣдни градъ повытовкавъ вôкна. — Взагалѣ львôвска выстава збудила у робôтникôвъ велике негодованье, бо имъ здаѳсь, що цѣлый край мусить за-для неи терпѣти. Въ краю нужда — мовлявъ — а панамъ захотѣлось вытрибенькôвъ та выставы. И задля тои выставы теперь лютить ся слота та кидае бѣдныхъ людей въ пропасть роспуки.

— **Страшна катастрофа** лучила ся въ копальни угля на Шлезку въ Карвинѣ въ четверъ вечеромъ о годинѣ 9½. Вôдъ тои хвилѣ ажь до другого дня до годины 10½ було кôлька експльозій. Подôбне нещастье якъ теперь лучило ся въ тôмъ самôмъ закопѣ „Ивана" въ 1885 роцѣ, въ часѣ котрого погибло 105 робôтникôвъ. Доси сконстатовано, що въ закопѣ „Ивана" було 80 робôтникôвъ, а въ закопѣ „Франціски" 120. Всѣ погибли. Перша експльозія наступила въ четверъ вечеромъ въ обохъ закопахъ рôвночасно. Высланй на ратунокъ люде такожь погибли. Впрочôмъ ратунокъ дуже утрудненый, бо въ наслѣдокъ кôлькохъ експльозій дороги въ закопахъ цѣлковито завалений. — Якъ сконстатовано спустило ся до закопу „Ивана" въ четверъ пополудни 550 людей, а до закопа „Франціски" 360, зъ чого доси недостаѳ 150 людей, а котрй певно погибли. Взагалѣ було 5 страшныхъ експльозій. Закопы стоять въ огни. Доси добуто ледве кôлька трупôвъ. Трупы страшно порозрываній, лиця попаленй. Въ Карвинѣ належать копальнѣ выключно до ґр. Ляріша и архикнязя Альбрехта. Катастрофа лучила ся въ копальняхъ Ляріша. Зарядъ не умѣе собѣ вытолкувати причинъ катастрофы и доказуе, що все було у взôрцевôмъ порядку. Що бôльше, зарядъ розпустивъ вѣсть, що цѣле нещастье повстало зъ неосторожности робôтника Закопы, въ котрыхъ наступила експльозія, стоять въ огни. Сей огонь потреваѳ имовѣрно кôлька мѣсяцѣвъ. Ґр. Ляріша, перебуваючого въ палатѣ Сольца въ Карвинѣ, повѣдомлено про катастрофу ажь на другій день рано. Лярішъ прибувъ на мѣсце катастрофы и казавъ собѣ зложити справозданье. Бôльшôсть убитыхъ мала жѣнки и дѣти. Позаякъ у всѣхъ закопахъ здержано роботы, крôмъ закопа „Генрика" лишило ся около 4.000 людей безъ хлѣба. Лярішъ маѳ имъ удѣлити пôдмогу. На угашенье огня треба буде кôлька тыжднѣвъ часу, отже можна собѣ представити положенье тыхъ роботникôвъ. На приказъ цѣсаря зажадало міністерство точного справозданя. Доси добуто 17 трупôвъ, прочй лишили ся въ горючихъ закопахъ.

— **Вôдгомонъ брôдскихъ выборôвъ.** Дня 9 н. ст. мая вôдбула ся въ Бродахъ передъ судьею Ильницкимъ карна розправа противъ Николая Коса зъ Фôльваркôвъ великихъ, котрый аґітуючи за выборомъ Мих. Павлика на посла до сойму, розносивъ по домахъ друкованй вôдозвы, хочь не мавъ на се дозволу політичнои власти. Судья засудивъ Коса на 5 зр. грошевои кары, замѣняючи ѳи рôвночасно на 24 годинъ арешту. Въ мотивахъ засуду пôднесено мѣжь иншимъ, що вôдозвы за Павликомъ представляли небезпечнôсть.

— **Снѣги въ червни.** Зъ усѣхъ сторôнъ доносять про студѣнь и снѣги. Оногды падавъ снѣгъ въ новôмъ Пештѣ и коло Ракошь-Пальоты. Такъ само упали великй снѣги въ пôвночнôй Угорщинѣ въ горахъ. И зъ Стирiи доносять про снѣговй опады. Гора замкова въ Градци представляла оногды середъ лѣтнои зелени въ долинѣ правдиво зимовый видъ, бо була цѣла снѣгомъ покрыта. Такъ само покритй снѣгомъ горы надъ рѣкою Муръ. Снѣги упали и въ Тироли та Зальцбурзѣ и въ Краинѣ. Въ декотрыхъ сторонахъ Швайцарія упали навѣть дуже великй снѣги; н. пр. въ Интерлякенъ покрываѳ вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ дахи всѣхъ домôвъ груба на 10 центім. верства снѣгу а цѣла околиця выглядае якъ бы середъ глубокои зимы.

— **Кôньскій перегоны у Львовѣ** розпочинають ся въ недѣлю дня 17 н. ст. червня о годинѣ 2½ пополудни. Въ першôмъ дни буде шѣсть бѣгôвъ. До першого бѣгу о нагороду 1000 коронъ, жертвуваныхъ намѣстникомъ ґр. Баденімъ именовано 13 коней; до другого бѣгу о нагороду австрійского Джокей-Клюбу 2.000 зр., 8 коней; до третого бѣгу о нагороду правительственну II клясы 4 000 коронъ, 8 коней; до четвертого бѣгу о нагороду товариства 1.600 коронъ. 9 коней; до пятого бѣгу зъ плотами о нагороду 100 дукатôвъ, жертвуваныхъ ґр. Мар. Потоцкою, 7 коней; а до шестого бѣгу мысливского о нагороду 1.000 коронъ, жертвуваныхъ ґр. Вяч. Баворовскимъ, именовано 13 коней.

— **Засуды на кару смерти въ Австріи въ 1893 роцѣ.** Найвысшій трибуналъ предкладае що року въ маю міністерству судôвництва выказъ, кôлько засудôвъ смерти выдано и кôлько екзекуцій выповнено. Выказъ за минувшій рôкъ для Долитавщины обôймае 74 засудôвъ, т. ѳ о 3 бôльше якъ въ роцѣ 1892. На поодинокй краѣ коронній припадае на Мораву 15, на Чехію 12, Галичину всхôдну 11, Трієстъ и Побереже 9, на иншй краѣ коронній вôдъ 1 до 5. Выимку становить лише Сольногородъ и Краина, де минувшого року не выдано анѣ одного засуду на смерть и не переведено нѣ однои екзекуціи. Зъ числа 74 засудженыхъ на кару смерти, уласкавивъ цѣсарь 72.

— **Холера.** Зъ Черновець доносять, що въ кôцманьскôмъ повѣтѣ занедужало на холеру въ часѣ вôдъ 1 до 7 н. ст. червня пять осôбъ, зъ котрыхъ двѣ померли.

— **Архикнязь Альбрехтъ** въ своѣй подорожи для инспекціи войскъ въ Галичинѣ приѣхавъ вчера вечѣрнымъ поѣздомъ о годинѣ 6-ôй мін. 46 до Львова. — Въ недѣлю дня 17 н. ст. червня рано приѣде до Львова архикнязь Райнеръ, инспекторъ обороны краєвои, и забавить тутъ до вечера.

— **Огнѣ.** Вôдъ Золочева доносять, що дня 31 н. ст. мая пополудни згорѣло 6 господарствъ въ Кутахъ, золочѣвского повѣта. Причиною огня були дѣти, котрй наловили рыбъ и почали въ стодолѣ варити. Ѳсли бы не пожарна сторожа зъ Чехôвъ, брôдского повѣта, могла половина села пôйти зъ дымомъ. — Въ Вôльшанику, самбôрского повѣта, згорѣло 5 хатъ. Огонь пôдложивъ одинъ зъ обезпеченыхъ селянъ, надѣючи ся полѣпшити свое знищене господарство при помочи зысканои сумы за асекурацію. — Въ Самборѣ на передмѣстью знищивъ огонь дня 10 н. ст. червня 23 хаты зъ економічными будынками. Причиною огня були папѣросы котрыхъ куреньемъ бавили ся коло хатъ — сѣльскй дѣвчата. Крôмъ одного були всѣ погорѣлцѣ обезпечений.

— **Нова енцикліка.** Зъ Риму доносять, що небавомъ маѳ появити ся папска енцикліка, въ котрôй Левъ XIII., покликуючи ся на величавй маніфестаціи католицкй зъ причины свого ювілею, розвине въ кôлькохъ основныхъ точкахъ провôднй гадки про мирный и спасенный вплывъ папства. Цѣла енцикліка маѳ бути мирно уложена. Про політичнй пытаня не буде въ нѣй бесѣды. — Ходить поголоска, що въ енцикліцѣ буде порушена такожь гадка полученя церкви всхôдноi зъ папствомъ.

— **Змѣна власности.** Маетнôсть Рожанôвка, Анелôвка и Тлусте село, въ повѣтѣ залѣщицкôмъ купивъ Кароль Буберъ за 350.000 зр. Тй села продавъ д-ръ Тіль, яко кураторъ недужого на умѣ властителя тыхъ дôбръ.

— **Подяка.** Симъ маю честь зложити сердечну подяку Всч. Духовеньству деканата белзского за выявлене менѣ спôвчутье зъ причины наглои смерти бл. п. мого мужа якъ не менше за даръ грошевый зложеный Вп. Духовеньствомъ того-жь деканата на руки Впр. о. декана Ор. Чеховича.

— Цыкôвъ дня 14 червня 1894. — *Марія Ардан.*

цѣлый маетокъ родичѣвъ до розпорядимости, зъ тымъ батькôвскимъ упôмненьемъ, щобы не прогайнувавъ ѳго, але взявъ ся до справдѣшнои працѣ и вступавъ въ слѣды свого честного вôтця. Тусь приймивъ зъ уданою покорою спадщину и упôмненье, однакъ то послѣдне заразъ пôйшло въ непамять, а зновъ спадщину пустивъ Тусь въ короткôмъ часѣ на фантазіи и заспокоѳнье великопаньскихъ забаганокъ.

Въ тôмъ помогла ѳму и Фрузя. Не памятаю вже, якъ то стало ся, що давнй вôдносины зновъ навязали зъ собою, лишь се рѣчь певна, що Фрузя дôзнавшись про „щасливу смерть" Тусевыхъ родичѣвъ, въ наслѣдокъ чого вôнъ оставъ спадкоѳмцемъ невзôршого майна, заразъ поспѣшила въ ѳго обнятя и то тымъ охотнѣйше, бо ґрафъ „той нужденникъ" — якъ говорила Фрузя — покинувъ ѳи въ дуже критичнôй хвили.

Однакъ нашъ Тусь цѣлкомъ заступивъ Фрузи ґрафа. И вôнъ справивъ собѣ теперь конѣ и службу въ ліберіи, купувавъ Фрузи брилянты и шовковй сукнѣ [замѣсть цукоркôвъ, котрыхъ Фрузя не ѣла, боячись о свои бѣлй зубки], ѣздивъ зъ нею на балѣ и самъ ихъ дававъ у себе, перебувавъ лѣтомъ въ Остендѣ, зимою въ Меранѣ, або въ теплôй Италіи — а всюды и все зъ Фрузею, котра ѳго дуже, але то дуже любила.

— Тусь мôй! — шептала омизно, сидячи на ѳго колѣнахъ и притулюючи свое ліліове личко до ѳго буракового лиця.

— Ты видѣвъ, якй гарнй брилянты купивъ маркизъ Людцѣ? — пытала ѳго Фрузя, сумно повѣсивши головку.

(*Конецъ буде.*)

— **Санкціонованый законъ.** Wiener Ztg. доносить, що цѣсарь удѣливъ санкціи ухваленому соймомъ галицкимъ проєктови закона, дозваляючого громадѣ Струсôвъ побирати додатки громадскй вôдъ спіритусу, напиткôвъ спіритусовыхъ, меду и пива, а то почавши вôдъ хвилѣ, коли законъ вôйде въ житье ажь до 1899 року.

— **Церковь въ Бѣльчи-Доброкутѣ**, селѣ скальского деканата, станиславôвскои епархіи, буде вôдновлена и розширена. Зъ причины, що згадана громада дуже бѣдна, позволило ѣй намѣстництво збирати жертвы въ користь тои-жь церкви въ слѣдуючихъ повѣтахъ: Богородчаны, Борщѣвъ Бучачь, Гусятинъ, Коломыя, Теребовля, Товмачь-Чорткôвъ и Залѣщики. Жертвы просить ся посылати на руки мѣсцевого священика, експонованого сотрудника о. Мих. Медведского, послѣдна почта Бѣльче золоте.

— **Въ львôвскôй радѣ мѣскôй** заявивъ въ четверъ президентъ Мохнацкій, що архикнязь Кароль Людвикъ вôдзывавъ ся похвально о мѣстѣ въ часѣ єго перебуваня въ столици краю. — Вôдтакъ прочитано интерпеляціи о непорядкахъ на кôннôмъ и електричнôмъ трамваю, а такожь зъ причины товченя камѣня на улицяхъ. Президентъ обѣцявъ зарядити все потрѣбне для усуненя зла. Просьбу дирекціи кôнного трамваю о позволенье будовы короткого шляху до самого зелѣзничого двôрця на Пôдзамчи вôдложено до часу полагодженя непорядкôвъ на тôмъ трамваю, именно щодо побираня высшихъ таксъ противъ договора. Дальше приймила рада до вѣдомости, що на холеричнй зарядженя выдано 87.650 зр. Зъ того лишивъ ся лише деревляный баракъ на Янôвскôмъ, побудованый за суму 30.000 зр. При тôй нагодѣ радный д-ръ Сельскій критикувавъ устроєнье и конструкцію того бараку, не вôдповѣдаючого вымогамъ гиґієны. Дальше предложено радѣ роздѣлити цѣле мѣсто на 6 коминарскихъ районôвъ, збôльшити число коминарскихъ майстрôвъ зъ 17 на 21 и завести книжочки для потвердженя. Деякй раднй предкладали супротивъ численныхъ надужить знести коминарскій монополь, а завести свобôдну конкуренцію, однако за-для недостачѣ комплету не прийшло до голосованя.

— **Дрôбнй вѣсти.** Доповняючій выборъ одного члена рады повѣтовои въ Жидачевѣ зъ ґрупы бôльшихъ посѣлостей розписаный на день 9 н. ст. липня с р.

Наука штука и література.

— **Зоря ч. II** мѣстить: Продовженье оповѣданя Лесѣ Украинки „Жаль“, стихъ Володимира Шашкевича „До моєї кобзи“, стихъ Чайченка „Загадка“, оповѣданье Ванченка-Писанецкого „Дурный Михайло“, байку Анела „Двоиста пѣсня“, стихъ П Граба „До пташины“, продовженье драмы Ив. Франка „Украдене щастье“, кôлька поетичныхъ творôвъ Руданьского, продовженье исторіи літературы д-ра Ом. Огоновского, про Мих. Драгоманова, студію К. Студиньского „Лѣрники“, дальше йде „Народна згадка про Кармалюка“ и „Пѣсня Кармалюцка“, вкôнци звѣстка про маґістерску диспуту Грушевского, вѣсти бібліоґрафічнй, літературнй и переписка редакціи. Въ тôмъ числѣ помѣщеный портретъ Степана Руданьского, гарна картина Мока „Боягузы“ и хата въ селѣ Носачôвцѣ, черкаского повѣту а кіѣвскои ґуберніи.

— **„Про говор Замішанцїв“**, написав Іван Верхратский. Львів 1894.“ — Друкарню наукового товариства им. Шевченка опустила оногды праця проф. Верхратского пôдъ повысшимъ заголовкомъ праця незвычайно цѣкава зъ области нашои питомои лінґвістики.

— **„Моя бродска Одіссея“.** Михайла Павлика. Коломыя 1894. — Авторъ оповѣдає про свои кандидитко-посольскй пригоды въ Бродахъ. Ся брошура є вôдбиткою зъ „Народа“.

— **„Катальоґ** выстави шкіл народних і середних галицких в павільонї ц. к. Рады шкільної краєвої з поглядом на розвиток шкіл народних и середнихъ в Галичинї від року 1868—1894. Цїна 20 кр.“

— **„Дворяньске Гнѣздище** романъ Ивана Тургеньева перекладъ зъ россійского. Цѣна 65 кр.“ — Ся книжка є XLVIII. томомъ бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей „Дѣла“. Продає ся въ товариствѣ им. Шевченка.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало практикантôвъ почтовыхъ: Кар. Пєтшиковского у Львовѣ, Игн. Карча въ Тернополи, Конст. Кшеминьского, Корн. Ключиньского, Ем. Вонша и Ив. Косюлиньского у Львовѣ, Ив. Муховича въ Краковѣ, Стан. Аркусевича и Здисл. Родзинкевича у Львовѣ, Форт. Вахаля въ Краковѣ, Луку Курмановича и Герм. Вайнштайна у Львовѣ, Игн. Балицкого въ Станиславовѣ, Сев. Кульчицкого и Юл. Ґембаровича у Львовѣ, Стан. Федаша въ Жовкви и Ник. Купского въ Станиславовѣ, дальше експедиторôвъ почтовыхъ: Ив. Лашкевича и Ад. Фрічого у Львовѣ, Ив. Сваричевского въ Станиславовѣ, Пейсаха Горовіца и Фр. Гашку у Львовѣ асистентами почтовыми, а дирекція почтъ призначила: Вайнштайна до Тернополя, Кульчицкого до Ясла и Ґембаровича до Сокаля, полишаючи прочихъ новоименованыхъ асистентôвъ въ ихъ дотеперѣшнôмъ мѣсци службовôмъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложили въ комітетѣ Вп. пп.: Евг. Спожарскій 2 зр., Скуржіль 2 зр., Бардахъ 2 зр., Витковицка зъ Тарнова 5 зр. за купоны, д-ръ Будзиновскій зъ Самбора за купоны 2 зр., Левъ Васильковичь, Витвицкій зъ Долины вôдъ п. Федоровича 1 зр., а за купоны 1 зр. 30 кр., Товариство задаткове въ Сяноцѣ 25 зр., Товариство задаткове ремѣсникôвъ въ Перемышли 10 зр., Кароль Мельникъ въ Дрогобичи за купоны 3 зр. 40 кр., зверхнôсть громады мѣсточка Товмачь 10 зр., выдѣлъ повѣтовый въ Городенцѣ 50 зр. — Вôдъ комітету будовы руско-народного театру.

— **На „Шкôльну Помôчь“ въ Коломыи** зложили дальше Вп. пп.: Ив. Ясеницкій 2 зр. и 1·20 яко вкладку Турчиньскій 60 кр., Крицѣньскій 50 кр., Дѣдицкій 1 зр., о. Сѣнкевичь 1 зр., д-ръ Дембіцеръ 20 кр., п-ѣ Брікманъ 50 кр., капітанъ Дольницкій 50 кр., о. Т. Глѣбовицкій 1 зр., о. В. Балицкій 2 зр. и на фондъ мундуровый 2 зр., Н. Ґушулъ 1.20 зр., Л Сальо 2 зр., К. Шлемкевичь 1·20 зр., о. Каргутъ 50 кр., д-ръ Юрченко 1 зр., о. І. Харжевскій 1 зр., коломыйске товариство драматичне дохôдъ зъ представленя 51·34 зр., проф. Сальо датокъ вôдъ товариства „Днѣстеръ“ 25 зр., зôбрано у о. Мардаровича 1·95 зр., у проф. Насальского 20 кр., дрôбными датками 2·05 зр., члены мѣсцевй вкладки 17·75 зр., хв. маґістратъ мѣста Коломыя яко першу половину признанои запомоги 50 зр. Надто великодушный добродѣй товариства нашого д-ръ Т. Дембицкій зложивъ яко фондъ на дôмъ „Шкôльнои Помочи“ 500 зр. Всѣмъ Вп. Добродѣямъ Выдѣлъ складає симъ въ имени бѣднои молодѣжи шкôльнои щире „Спаси-Бôгъ.“ — Товариство наше кромѣ звычайныхъ запомогъ удѣлюваныхъ потрѣбнымъ ученикамъ на одѣжь, харчь, приборы шкôльнй, заложило окремый фондъ на справленье мундурôвъ, задумує закупити дôмъ „Шкôльнои Помочи“ а вже зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ отвирає институтъ, де ученики дôстануть правдиву родительску опѣку и наглядъ та помôчь въ науцѣ, а надто по можности будуть вôдличнй ученики безплатно принятй яко инструкторы. Выдѣлъ розпочавъ широку дѣяльнôсть, не щадячи нѣ часу нѣ труду, однакъ выконанье всего залежить вôдъ Родимцѣвъ. Тожь выдѣлъ вôдзыває ся до всѣхъ Вп. Добродѣѣвъ. Не забувайте на бѣдныхъ дѣтей та спѣшѣть скоро зъ якъ найчисленнѣйшимы датками для „Шкôльнои Помочи.“ — *Выдѣлъ „Шкôльнои Помочи“ въ Коломыи.*

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 16 червня. Перманентна комісія податкова закôнчить свои нарады въ понедѣлокъ. — На случай єсли Франція пôдвысшить цло вôдъ продуктôвъ австрійскихъ, Австрія готова засистувати конвенцію о власности літературнôй.

Будапештъ 16 червня. Въ палатѣ маґнатôвъ зачне ся 21 червня дискусія надъ проєктами цивільныхъ вѣнчань.

Букарештъ 16 червня. Урядово оповѣщено договоръ торговельный зъ Австро-Угорщиною.

Парижь 16 червня. Нового султана мароканьского Абдуль Азіса признали всѣ державы зъ выимкою Италіи.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Т. Вой. въ Ко.** Лишило ся на П. квар. 50 кр. — **Вп. С. Ку. въ Рѣп** Вписано за рôкъ 1893 на залеглôсть, а не якъ Вы призначили. — **Вп. Ю. Га. въ Мах.** *Одержано.* — **Вп. И. Ха. въ Тух.** Такъ.

Надôслане.

Супротивъ безнастанныхъ поголосокъ о дорожѣни, подорожню артикулôвъ поживы а въ слѣдъ за тымъ о пôднесеню цѣнъ въ многихъ реставраціяхъ, маю честь повѣдомити, що поробивши вôдповѣднй стараня на довго передъ сезономъ выставовымъ, можу моихъ гостей приймати на давныхъ условинахъ, та що нѣ пôдвысшенье цѣнъ, нѣ зменшенье порцій не має теперь мѣсця въ моѣй реставраціи, анѣ не буде мати мѣсця за цѣлый часъ выставы. 232 1—?

Зъ поважаньемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ

реставраторъ, у Львовѣ, при ул. Трибунальскôй.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Иванъ Стефаницкій

бувшій довголѣтный ц. и к. лѣкарь полковый,

покôнчивши спеціяльнй студіи на университетахъ вѣденьскôмъ и берлиньскôмъ, ординує *яко дентистъ*

въ Станиславовѣ

208 площа Францъ Іосифа ч. 2 4—8

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевлеихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайти, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Поручає ся звертати увагу на сей выпаленый знакъ на корку и на червону етикету орла, а то яко на охорону противъ частого фальшованя (IX.)

МАТТОНІОГО

Ґісгіблєрскои воды щавовои.

Гнетôвники шрубовй до вытисканя соку зъ овочѣвъ по зр. 3·50, 4·50 и 10·—, Машинки до робленя масла по зр 4·50

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Найлѣпшй

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВЙ „ИМПЕРІЯЛЬ“

елекрично-стисканй розслѣдженй мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 10—15

Миронъ Грицикевичь въ Сокали глядає практиканта до Торговлѣ корѣнной и делікатесôвъ.

227 2—5

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 72 29—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою француского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller),

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ. При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише зъ охоронною маркою „котва“** яко правдивй.

4928

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ“ рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнй.

Поручає фірма

Болеславъ Цибульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ у Львовѣ, готель Францускій.

Штуки пробнй высылає ся вôдворотною почтою 196 8—12

Рôкъ заснованя 1837.

ПОСТѢЛЬ *власного выробу*

якъ

Колдры, Матерацы, Подушки, Сѣнники и Вкладки пружиновй

Полотна, Столове бѣлье, Шифоны, Шіртінґи, Бѣлье мужеске, Хусточки до носа, Паньчохи, Скарпитки, и Бѣлье трикотове

найдешевше въ маґазинѣ

І. Дрекслєра и Сынôвъ

площа Капітульна ч. 2.

Цѣнники и пробки на жаданье. 180 2—3

Рôкъ заснованя 1837.

Приѣзджаючимъ гостямъ на выставу краєву

поручаю мôй выключный складъ правдивого россійского

ЧАЮ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

При купнѣ 1 клґр. 10% опусту.

199 6-10

ИВОНИЧЬ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирає сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновй, 4) важнѣйшй прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливй улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевшй.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ єсть *д-ръ Кл Дембицкій.*

Всякй зголошеня полагоджує

172 12-15 **ДИРЕКЦІЯ.**

ПАСѢКА НА ПРОДАЖЬ.

30 пнѣвъ повныхъ, 100 улиѣвъ порожныхъ Дзержона и Берлепша футрованыхъ зъ рамками, 800 штукъ рамокъ зъ пчôльною вощиною, центрифуґу зъ меду, и прасу до воску, — має на продажь поодиноко або въ цѣлости по дуже низькôй цѣнѣ

КАРОЛЬ ЯКУБШЕ 230

въ Станиславовѣ, ул. Ґолуховского (середна) ч. 53.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

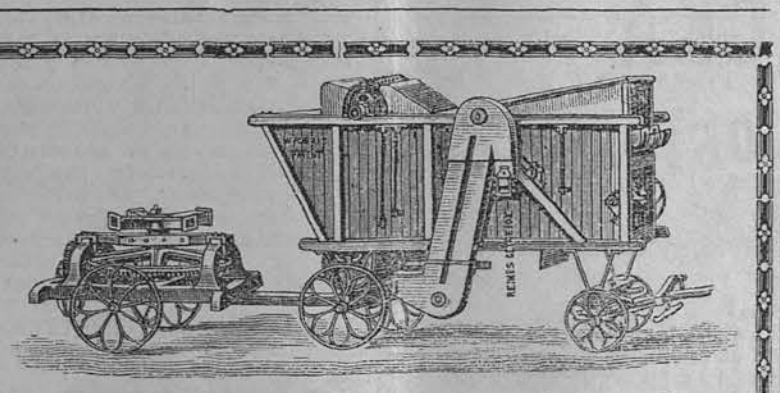

Патентованй молотѣльнѣ

перевозовй до чищеня, звыжь 100 кôпъ девно молотять, патентованй молотѣльнѣ зъ кератами и такй-жь ручного руху, патентованй млынки вѣяльнй тріеры, новй шкотскй плуги райольскй, та всѣ иншй машины рôльничй старанно выкôнченй якъ такожь зелѣзнй части литй до самостôйного выкôнченя рôзныхъ машинъ та до рôзныхъ цѣлей будôвничихъ, пôдклады рушты, дверцѣ до печей, манльохи, доставляє дешево:

Фабрика машинъ и вôдливальня зелѣза

І. ВИХЕРА

у Львовѣ ул. Городецка ч. 47.

Всякй репараціи машинъ и частей машинъ выготовлює старанно и дешево. 217 3—6

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Краковѣ въ р. 1891

ВЫСОВА

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

повѣтъ **Горлицѣ**, стація зелѣзн. **Грибôвъ** або **Горлицѣ.**

Заведенье жерельно-купелеве и жентичне

Жерела щавы алькалічно-солонои 6 головныхъ жерелъ.

1) **Жерело Рудольфа**, щава алькалічно-зелѣзиста. — 2) **Жерело солоне**, щава солоно бромово-йодово-зелѣзиста. — 3) **Жерело Броннелава**, сильна щава алькалічно зелѣзиста. — 4) **Жерело Ванды**, слабша щава зелѣзиста — 5) **Жерело Іосифа**, щава алькалічна нагороджена на выставѣ природничо-лѣкарскôй великимъ медалемъ заслуги, звана такожь польскимъ Ґісгіблєромъ. — 6) **Жерело Ольги** зближене складомъ до солоного.

Заведенье має 100 комнатъ, дешевыхъ, почта въ мѣсци, двѣ реставраціи, музика, прогульки въ прегарнй сусѣднй охрестности, склепы зъ віктуалами. — Лѣкарь заведеня **Д-ръ Володиславъ Ярошь.**

Воды можна купити въ Галичинѣ у всѣхъ аптикахъ и першорядныхъ складахъ водъ мінеральныхъ у Львовѣ въ складѣ водъ Ґольдбавма, Мендроховича, въ аптицѣ Склепиньского, Р. Вайнреба. 203 3—6

Близшихъ пояснень удѣляє Зарядъ даромъ и оплатно.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Ираковѣ въ р. 1891.

М. БАЛЯСЪ

у Львовѣ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручае обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНІЙ зъ великою выгодою и комфортомъ, пригôдні на товариски зборы и для тѣсненшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимні и горячі. Кухня здорова и смачна у власномъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичні. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** зъ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 **Цѣны умѣренні.** 4—11

Лев. Кнайпп

Важне для кождои господинѣ и матери!

Признано яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть одинокою зô смакомъ и запахомъ правдивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додае ся ей до кавы одну третину, вôдтакъ половину и бôльше.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть длятого такожь въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить такожь ей шкôдні здоровлю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

выроблюе ся теперь такъ знаменито, що можна ей зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый спосôбъ.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

поручае ся выразно лѣкарскими повагами, бо маѳ въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживанѣ сурогаты кавы нѣколи не можуть осягнути". 4975 11 24

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

навѣть если ей чистою не ся есть дуже вôдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дôстати можна всюды — ½ клг. 25 кр.

Бачнôсть! Треба купувати лише бѣлі оріґінальні пачки Катрайнеръ!

зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

24-52 **Поясненя безплатно.** 1

4875 37 52

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кіло . .	зр. 9·50

4861 16—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто 4¾ клґ. оплачені до кождои стації почтовои въ краю.

Цейльонъ грубозернис.	зр.	10·80
„ середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9·60
Ґватемаля	„	9·20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Зборка маѳва зъ року 1893.

½ клґ. Конго	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „ „	„	2·80
„ „ Мелянжь de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Мелянжь de Moscou безъ коробокъ	„	3·80
„ „ Имперіяль	„	5·—
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1·50

поручае 15 21—22

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкôряні, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко ґіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. Берґера мыло смоляне маѳ 40% смолы деревнои и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрні и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане **мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку** служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючі заслугуючі на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели** зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жь **мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве** на червенôсть лица; **мыло веснянкове** дуже успѣшне; **мыло танинове** противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волоса; **мыло до зубôвъ**, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А. Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Рашевѣ, Сокôлѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ и по бôльшôи части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 11—24

КАРПАТСКІЙ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдивѣ **тôлько** зъ **такимъ**

Правдивѣ **охоронным** знакомъ

КАРПАТСКА КОСА есть въ цѣлôи своѣй довготѣ однаково гартована; она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплюе ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняе.

Тѣ косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблястои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана доскôналôсть сеи стали полягае въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости е дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, одна въ одну є гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.

Вôстре заосмотрене острымъ наклепкомъ що вôдъ кôнця до кôнця є однаково тонкій вôдъ кôнця до кôнця однаково широкій. Люде, котрі на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса е всюды однаково тверда и гнучка.

Клепати косу досыть разъ на пару днѣвъ, вôстре притуплюе ся такъ помалу и такъ незначно, що разъ его поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100**, а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу пеянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краева чи заграничка коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскае на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ. Якій по части выкидае не за косу, а за кавалокъ бляхи.

Карпатскій косы Мінцера можна **такожь точити**, такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наострені и бляху перетнуть, а не выщерблять ся. Де косять на выпередки, тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого е наша коса.

Всякому, хто въ насъ купуе, мы ручимо вже за те, що всѣ нашѝ косы, одна въ одну, є такій якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжні косы, такій, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаесь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштуе	1·—	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр. а в.
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр, за молотокъ 1 зр.

Косы посылаемо **заразъ вôдворотною почтою**, але тôлько за **готовій грошѣ**, або за **послѣплатою** (Nachnahme.) Почту оплачуемо самі, числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того **мы почту оплачуемо самі.**

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣе.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюемо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена. 190 5—14

ЦУКОРНЯ

пôдъ фірмою

ІОСИФЪ БЖЕЗИНА

у Львовѣ при ул. Гетьманьскôй ч. 12

Поручае цукры найлѣпшои якости, шоколядки, ововѣ французскі и краевѣ, гербатники и т. ин.

Маѳ такожь найрôзнѣйшій паріскій бомбоніеры, кошики и картоны. 218 4—4

Оповѣщуе, що буде продавати о кождôй порѣ и часѣ горячі и зимні напитки, а именно: каву, шоколяду, чай, морожене, каву морожену и шоколяду, мазаґранъ, горѣвки и лікеры.

Замовленя приймае на торты морожене, тѣста и взагалѣ що лише входить въ обсягъ цукорничого заведеня.

Высылки на провінцію будуть полагоджувати ся якъ найточнѣйше и будуть вызначувати ся страннымъ опакованьемъ. Для выгоды Вп. Публики устроена комната для курячихъ.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣемо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашій локалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтні и осѣнні** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôдні порученя и безъ всякои конкуренціи суть тѣ товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entoucas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѣ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Grera) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижені по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонні у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякій зъ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 71—?

МЕДЛІҢСКА

ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВôВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ч. 6.

поручаѳ свôй вайбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, панъ и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 15—50

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 126. Львôвъ, Второкъ 7 (19) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Въ справѣ подѣлу буковиньскои архідіецезіи православнои

приносить черновецка „Буковина“ ось таку замѣтну статью, доказуючу цѣлковиту можливôсть подѣлу:

Се пытанье єсть таке важне, що не дивно, коли нимъ постôйно занимають ся ширшѝ круги, навѣть нѣмецкѝ, польскѝ й ческѝ ґазеты. Въ интересѣ кождои ґазеты лежить: подати чимъ скорше въ якôй-небудь справѣ цѣкаву новинку, тымъ радше въ такôй важнôй справѣ. А позаякъ тымъ ґазетамъ нашѝ обставины, особливо-жь обставины православнои діецезіи менше знакомѝ, то й не дивно, коли покаже ся въ однôй або другôй зъ тыхъ ґазетъ вѣстка, котра самымъ своимъ змѣстомъ зраджує недокладне або й цѣлковите незнанье справы. Отакъ вкралась була недавно тому вѣстка навѣть въ „Дѣлѣ“*), мовь-бы то зъ подѣломъ діецеціи мавъ и реліґійный фондъ бути подѣленый, а такъ само фальшива и та найновѣйша вѣстка въ ґазетахъ Dziennik Polski и Neue fr. Presse, мовь-бы подѣлъ діецезіи не можна перевести зъ причины фізичнои неможливости роздѣлу.

Яка н. пр конечнôсть дѣлити разомъ зъ діецезією и фондъ реліґійный? Тажь фондъ самъ собою не може грати нѣякои політики, анѣ рускои анѣ волоскои, якъ ось Мораръ-Андрієвичь; той самый фондъ, що до теперь покрывавъ выдатки архидіецезіи, може й далѣ покрывати потребы двохъ православныхъ діецезій; подѣлу тутъ нѣякого не треба.

А де лежить зновъ фізична неможливôсть подѣлу діецезіи? Хто знає добре нашъ край и єго населенье, той мусить признати, що Буковину и єи мешканцѣвъ не роздѣлюють анѣ неприступнѝ горы, анѣ величезнѝ рѣки, анѣ широкѝ озера або моря. Яка-жь могла-бъ ще инша фізична перепона стояти роздѣлови діецезіи въ дорозѣ? Хиба ще лише велика мѣшанина мѣжь рускимъ а волоскимъ населеньемъ або велика запутанина мѣжь рускими а волоскими селами въ краю. Але на се пытанье у насъ дуже легка вôдповѣдь. Пôсля спису людности зъ 1880-го року представляєсь пропорція рускихъ сѣлъ, парохій и експозитуръ до волоскихъ ось якъ:

Протопресвитератъ	Чисто рускѝ парохіи або експозитуры	Переважно рускѝ парохіи або експозитуры	Переважно волоскѝ парохіи або експозитуры	Чисто волоскѝ парохіи або експозитуры	До купы
Кôцманьскій	27	—		—	27
Днѣстряньскій	27	—		—	27
Черемошскій	23	—		—	23
Путилôвскій	18	—		—	18
Черновецкій	17	5	4	4	30
Сторожинецкій	9	5	3	6	23
Серетскій	6	3	5	5	19
Виковскій	2	1	2	16	21
Радовецкій	—	1	1	18	20
Сучавскій	1	—	3	16	20
Гуморскій	—	1	1	13	15
Кимполунґскій	4	—	—	15	19
До купы	134	16	19	93	262

Изъ сеи табелѣ видко, що рускѝ а волоскѝ села зовсѣмъ не помѣшанѝ мѣжь собою, ба противно, въ пятьохъ протопрезвитератахъ, що лежать тѣсно одинъ коло другого при купѣ [Кôцмань, Днѣстеръ, Черемошь, Путилôвъ, Чернôвцѣ], жиють въ збитôй масѣ [опрôчь чотирохъ чисто а чотирохъ переважно волоскихъ громадъ въ черновецкôмъ] самѝ Русины, а въ пятьохъ протопресвитератахъ [Виковъ, Радôвцѣ, Сучава, Гумора, Кимполюнґъ] въ збитôй масѣ [опрôчь сѣмохъ чисто а трохъ переважно рускихъ парохій] самѝ Волохи. Лише въ Сторожинецкôмъ и въ Серетскôмъ протопресвитератѣ є половина [19] волоскихъ а половина [23] рускихъ парохій. И въ самôй рѣчи дѣлить рѣка Серетъ Буковину майже цѣлковито на пôвнôчну руску а полудневу волоску половину. Мѣжь 262-ма парохіями и експозитурами є 134 чисто рускихъ а 93 чисто волоскихъ, а лише 35 мѣшаныхъ, и то 16 переважно рускихъ а 19 переважно волоскихъ.

Де-жь лежить тутъ фізична неможливôсть подѣлу діецезіи? Противно, фізичнѝ вôдносины въ нашôмъ краю навѣть вказують самѝ на такій подѣлъ. Однôй діецезіи припали-бъ 134 чисто а 16 переважно рускихъ, разомъ 150; другôй 93 чисто а 19 переважно волоскихъ — разомъ 112 парохій и експозитуръ. Изъ значныхъ [понадъ 500 душь въ парохіи] меншостій могли-бъ отворити ся навѣть окремѝ парохіи.

Що такій подѣлъ зъ огляду на дотычнѝ фізичнѝ обставины на Буковинѣ не пôдлягає нѣякимъ перепонамъ, доказують основаня новыхъ діецезій въ Семигородѣ и Угорщинѣ може пôдъ недогôднѣйшими обставинами фізичными. Православнѝ Волохи семигородскѝ належали н. пр. вôдъ 1765-го року до владики въ Будѣ. На безнастаннѝ просьбы дôстали они окремого владику у Германштадтѣ, а 1810-го року ще й запевненье, що на будуче буде завсѣгды именованый на германштадтского владику лишень Волохъ. Таке саме дôстали Волохи и въ арадскôй діецезіи на Угорщинѣ, лише що пôдлягала ся діецезія митрополіи у Карлôвцяхъ. Але Волохи не дали доти супокою, поки не осягнули найвысшою постановою зъ 24-го грудня 1864 р. вôдлученя всѣхъ православныхъ Волохôвъ въ Угорщинѣ вôдъ карловецкои митрополіи и основаня цѣлкомъ окремои самостôйнои митрополіи волоскои въ Германштадтѣ, котрôй пôдлягає теперь и арадска діецезія и ново-отворена діецезія волоска въ Карансебесъ. Отся послѣдна діецезія вытворилась такимъ способомъ, що вôдлучено волоскѝ части, належачѝ доси до сербскихъ діецезій въ Темешварѣ и Вершицѣ и злучено въ одну нову волоску діецезію въ Карансебесѣ! Отакъ удалось Волохамъ вôдъ сербскои геґемоніи церковнои вôдособитись и отворити собѣ окрему національну діецезію. Отсѝ Волохами ще вôдъ австрійского уряду осягненѝ здобутки потвердило опôсля [1866] и угорске правительство.

Ба, навѣть у католицкôй церквѣ, де прінципъ національности не вôдограє такои великои ролѣ якъ въ православнôй церквѣ, лучивъ ся такожь такій подѣлъ діецезіи и зновъ на користь Волохôвъ. Року 1776 ого вôдлучено именно вôдъ переважно рускои гр.-кат. діецезіи въ Мункачи уніятскѝ парохіи волоскѝ и злучено до окремои уніятскои діецезіи волоскои въ Великôмъ Варадинѣ!

Мы гадаємо тому́, що коли не найшло австрійске правительство въ наведеныхъ разахъ нѣякихъ фізичныхъ перепонъ дотычно подѣлу тыхъ діецезій на користь Волохôвъ супроти Русинôвъ и Сербôвъ, то не вышукає те саме правительство й на Буковинѣ неистнуючихъ фізичныхъ неможливостей дотычно подѣлу нашои православнои діецезіи, разъ на користь славяньского елєменту супроти замахôвъ тыхъ самыхъ Волохôвъ, що такъ живо запобѣгали и уймались за основаньемъ наведеныхъ волоскихъ діецезій, абы лишь выповзнути зъ-пôдъ переваги Сербôвъ и Русинôвъ на поли церковнôмъ!

*) „Дѣло“ подало сю вѣстку не вôдъ себе, а навело єи за вѣстями вѣденьскими. — *Ред. „Дѣла“.*

Повѣнь

Дощѣ, якѝ вôдъ тыждня падуть, причинили ся до того, що нашѝ галицкѝ рѣки неуреґульованѝ повыливали, и єсли не настане погода, повторить ся торôчна катастрофа. Вправдѣ нема ще точныхъ вѣстей про станъ воды въ рѣкахъ и про шкоды, якѝ дотеперь нанесла повѣнь, — та все таки можна заключати, що въ многихъ сторонахъ потерпѣли селяне-хлѣборобы значнѝ шкоды.

По першихъ короткихъ вѣстяхъ, що станъ воды въ Вислѣ пôдносить ся значно, — що рѣки гôрскѝ въ захôднôй Галичинѣ, якъ Дунаєць, выступили зъ берегôвъ, — що Днѣстеръ, обѣ Быстрицѣ, Чечва, Лôмниця позаливали прибережнѝ поля — наступили що-разъ грôзнѣйшѝ вѣсти, именно зъ околиць Кракова, про выливы, а заразомъ и про акцію властей правительственныхъ. Въ кракôвскôмъ староствѣ зôбралась комісія, котра зарядила акцію ратункову, покликавши до помочи войско зъ понтонами. Рôвночасно выслано парохôдъ „Kraków“ долѣ Вислою, зъ комісією пôдъ проводомъ ґр. Андрѣя Потоцкого, щобы обчислити, яку помôчь треба подати населеню навѣщеному повенею.

Зъ Нового Санча доносять, що Дунаєць выливъ въ такихъ самыхъ розмѣрахъ, що й попередного року, а населенье мѣста, пôдъ вражѣньемъ торôчнои повени и недавнои пожежи, такъ наполохалось новою катастрофою, що кинулось громадно укрѣпляти и направляти обвалованя Дунайця, котрѝ, розумѣє ся, при недовершенôй реґуляціи рѣки, не можуть остоятись напорови воды.

Рѣка Сянъ пôдъ Диновомъ, Перемышлемъ и Ярославомъ вылила, замулюючи поля и забираючи покосы травъ. Рôльники въ розпуцѣ.

Яку шкоду зробили рѣки у всхôднôй Галичинѣ, ще не знати, але можна догадуватись, що шкоды великѝ та що повѣнь прибрала ширшѝ розмѣры, бо и меншѝ рѣки выступили зъ берегôвъ. И такъ зъ-пôдъ Мостискъ доносять, що до повени прилучивъ ся ще градъ. Въ мѣсцевостяхъ Вишенка, Пôдлѣски, Чижовичѣ, Санники, Липники, Стоѣвцѣ, Мѣстичѣ и Волчищовичѣ выбивъ градъ всѣ засѣвы до крыхты. Рѣка Вишня замулила всѣ прибережнѝ поля. Нещастье тымъ бôльше що тѝ самѝ мѣсцевости и торôкъ були навѣщенѝ повенею.

Комунікація на шляху зелѣзниць державныхъ въ многихъ мѣсцяхъ перервана. Мѣжь Живцемъ и Звардоньомъ рухъ застановленый; перерва въ комунікаціи коло Нового Санча и мѣжь Бруховичами а Зашковомъ має сегодня направитись.

Неменше нещастье, якъ нашу Галичину, навѣстило такожь и сусѣдный Шлескъ. Тамъ такѝ повени, якихъ не памятають вôдъ давныхъ часôвъ. Президентъ Шлеска, Єґеръ, уважавъ потрѣбнымъ особисто выѣхати въ околицѣ, навѣщенѝ повенею, и на мѣсци зарядити средства ратунковѝ и помôчничѝ.

Кардиналъ Альбинъ Дунаєвскій

епископъ кракôвскій померъ дня 18 н. ст. червня о год. 1-шôй въ полудне въ 77-ôмъ роцѣ житя.

Послѣдными днями розôйшлась вѣсть, що кардиналъ Дунаєвскій занедужавъ на запаленье легкихъ. Помимо помочи лѣкарскои неду-

3)

Потѣха родичѣвъ.

[Начеркъ зъ житя, Ст. Брандовского.]

(*Конець.*)

— Нѣ — вôдповѣвъ Тусь недбало.

— Ахъ, кажу тобѣ, такѝ гарнѝ... такѝ гарнѝ, що ажь завидую!

Однакъ, щобы Фрузя не потребувала Людцѣ нѣчого завидувати, то Тусь купувавъ ѣй на другій день такѝ самѝ, а навѣть ще красшѝ брилянты.

Фрузя брала до рукъ тѝ цѣннѝ свѣтилця, оглядала ихъ зô всѣхъ сторôнъ, а очи єи сіяли зъ радости якъ два жарѣючѝ углѣ середъ бѣлого попелу.

— Цѣлувати тебе за тоє — говорила Фрузя до Туся и складала рожевѝ усточка и наставляла ихъ єму зъ роскôшно прижмуреными оченятами.

А тогдѣ Тусь обôймавъ въ пôвъ свою маленьку, притискавъ вуса до єи устъ и цѣлувавъ такъ голосно и такъ щиро, що ажь серце рвало ся на видъ сеи великои любови..

И такъ плыли имъ днѣ и мѣсяцѣ середъ безвпинныхъ приємностей и розкошей: огонь брилянтôвъ додававъ блеску и пôдносивъ жаръ горячихъ поцѣлуѣвъ Фрузѣ.

Але негôдна судьба, та сама, що не хотѣла зробити Туся великимъ, не дала єму такожь и несчисленыхъ богатствъ Креза. Майно Туся зникало зъ бѣшеною скоростію, а коли змалѣло до зера, Тусь ставъ робити довги; напередъ позичавъ великѝ сумы, зводячи легковѣрныхъ вѣрителѣвъ своими паньскими добрами, а коли правда стала на явъ выходити и довѣрє єго похитнулось, вôнъ вдоволявъ ся и меншими позичками, а вкôнци заглядавъ и до льокая, котрый давнѣйше у него служивъ, щобы позичити реньского або два, бодай на кôлька годинъ.

А що тыхъ кôлька годинъ волѣклось вѣчно, тожь небавки передъ Тусемъ замкнулись всѣ жерела кредиту и Тусь ставъ писати до маєтнѣйшихъ осôбъ листы зъ просьбою о даръ, або хвилеву запомогу. Зъ початку приходило єму то трудно, бо въ родиннôмъ мѣстѣ знали пана Артура зъ єго гордости и охоты споглядати на другихъ зъ горы; се були не такъ давнѝ часы, коли панъ Артуръ въ елєґантнôй повозцѣ и зъ моноклемъ въ оцѣ выѣзджавъ на прогульку, обкидуючи болотомъ товпы, котрѝ здивованѝ приставали на улици и зъ завистію глядѣли на щасливого богача. Теперь Тусь вже не мавъ нѣ повоза, нѣ службы въ ліберіи, а навѣть въ найбôльшу слоту не мôгъ уживати дорожки За те у него були иншѝ забаганки, вôдъ котрыхъ не мôгъ вôдвыкнути, бо природа все тягне вовка до лѣса... Покинувъ отже гордовитôсть и писавъ жебручѝ листы, стававъ що разъ влѣзливѣйшій, ажь люде доброи волѣ, памятаючи на честночу єго батька и хотячи закôнчити се сумне и упокоряюче житье Туся, выробили єму въ однôмъ банку досыть добру и дохôдну посаду.

Въ короткôмъ часѣ по вступленю до банку Тусь розпочавъ давне житье. Зновъ розкидавъ грошѣ, гулявъ и шалѣвъ — однымъ словомъ, живъ надъ станъ, бо хотяй єго платня въ банку не була такъ дуже велика, але що-жь се кого обходить, звôдки панъ Артуръ бравъ грошѣ? Досыть, що ихъ мавъ, що за всьо плативъ, а сли коли зробивъ якій довгъ, то вôддававъ єго заразъ при першôй нагодѣ.

Тôлько, коли прийшло до заплаченя того довгу, котрый затягнувъ зъ грошей банковыхъ безъ вѣдомости и волѣ своихъ начальникôвъ, тогдѣ дуже зажуривъ ся панъ Артуръ и мусѣвъ зô своєи посады уступити. Поліціи и суду не призывано, такожь за-для памяти на старе горожаньске имя, котре честно носивъ батько Туся.

Тусь, вôдъ коли зновъ найшовъ ся безъ занятя, вѣвъ що-разъ нужденнѣйше житье. Зъ-першу писавъ у адвоката, потôмъ въ однôй жидôвскôй конторѣ и то въ тôй самôй, въ котрôй давнѣйше паперовѝ тысячѣ мѣнявъ на золото, але тѝ всѣ занятя зъ часомъ стративъ и прийшло навѣть до того, що неразъ голодъ и нужда заглянули єму до очей.

Разъ я вôдвѣдавъ єго въ мешканю на пôддашу. Була се лиха кôмнатка и въ стѣнахъ мала стôлько продувôвъ, що вѣтеръ ночію гулявъ по нѣй и свиставъ сумну пѣсню лѣпшои минувшости. Тусь не чувъ того свисту, бо що собѣ за дня заробивъ, то тративъ въ ночи въ шинку и вертавъ до дому доперва надъ раномъ.

Я заставъ єго занятого переписуваньемъ рôль до театру, за що бравъ двацять крейцарôвъ вôдъ аркуша битого письма. Ту роботу завдячувавъ Фрузи, котра зновъ вернувши на сцену, вправдѣ не признавала ся до давнои знакомости зъ Тусемъ, але за-для „доброго серця“ выробила у директора, що сей давъ єму переписувати ролѣ, щобы не вмеръ зъ голоду. А треба знати, що Фрузя мала вплывъ въ театрѣ, бо панъ директоръ дуже єи полюбивъ и у всѣмъ єи слухавъ. Недобрѝ навѣть твердять, що... впрочôмъ, що тамъ людскѝ гутôрки — я о Тусю, а не о Фрузѣ мавъ намѣръ писати.

Узрѣвши мене входячого трохи змѣшавъ ся, бо знакомôсть наша була ще зъ давныхъ, о много лѣпшихъ часôвъ. Я звитавъ ся зъ нимъ и спытавъ ся, що робить.

— Роботы маю повно — вôдповѣвъ зъ певнымъ вдоволеньемъ. Фрузя, знаєшь... та моя давна... выбрала собѣ одну штуку на бенефісъ и мушу теперь ролѣ розписувати. Може до вечера буду готовый, то и паперець дôставсь бы вôдъ Фрузѣ на абсинтъ, а дасть бôльше, тогдѣ можна-бъ позволити собѣ и келишокъ коняку... Ты пєшь конякъ?

— Не люблю, — вôдповѣвъ я пôвголосомъ.

— Але-жь то спеціялъ!... стрѣбуй коли, — говоривъ до мене заохочуючимъ голосомъ и пôднѣсъ два пальцѣ до устъ, при чôмъ я спостерѣгъ, що єго руки трясуть ся якъ въ горячцѣ.

Не безъ сумного чутя опустивъ я єго кôмнатку, котру нужда и пôдлота выбрали собѣ на мешканье. Зъ тяжкимъ серцемъ вертавъ я домôвь и думавъ надъ непостôйностію людскои судьбы: недавно богачь, що плативъ за кождый поцѣлуй негôднои кокеты блескомъ діямантôвъ и матовымъ полыскомъ золота — нинѣ обдертый нуждарь, що дожидає передъ дверима зъ покôрнымъ лицемъ и зъ шапкою въ рукахъ, доки єму давна любовниця черезъ слугу не велить вынести кôлька крейцарôвъ, котрыми вôнъ залє червака и забуде зъ чиихъ рукъ одержавъ грошѣ!...

Щобы позбути ся тыхъ сумныхъ думокъ,

ґа поступила; въ недѣлю вечеромъ було вже серце заатаковане, а о год. 9-тôй въ понедѣлокъ втративъ кардиналъ притомность и вже не вôдзыскавъ ѳи до послѣднои хвилѣ житя. Рано о год. 6-тôй заосмотрено недужого св. Тайнами, а при постели зôйшлась найблизша родина, якъ бувшій міністеръ Дунаєвскій, рôдный братъ покôйного, и деякій священики краковскій.

Альбинъ Сасъ Дунаєвскій, уродивъ ся 1 марта 1817 р. въ Станиславовѣ. Походивъ зъ роду руского, бо мабуть єго дѣдъ бувъ ще рускимъ священикомъ. Въ 1836 р. ходивъ на выдѣлъ правничій у Львовѣ и бравъ велику участь въ тогдѣшнôмъ польскôмъ руху конспіраторскôмъ. Заходами молодого Альбина завязалось тайне Towarzystwo sióstr, до котрого належали панны зъ найзнатнѣйшихъ родинъ. Одна велика гадка — якъ пише Gazeta Narodewa — одушевляла тій патріотичній сходины, котрі не дали нѣколи найменшои причины до сплетнѣ або згôршеня. При тôмъ въ 1838 р. бувъ Альбинъ найдѣяльнѣйшимъ членомъ львôвскои філіи стовариша демократôвъ польскихъ, котрого цѣль була пôдготовляти повстанье. Увязненый въ 1840 р., пересидѣвъ въ слѣдчôй вязници до 1845 р., въ котрôмъ то роцѣ оголошено выровъ, засуджаючій єго на кару смерти черезъ повѣшенье. Однакъ сейчасъ по оголошеню выроку, помилувано засудженого и перемѣнено кару смерти на осьмилѣтну вязницю въ Шпільберзѣ. Подѣ 1848 р. привернули вязневи свободу. Выйшовши на волю, мавъ якійсь часъ занятье въ трибуналѣ краковскôмъ, вôдтакъ ставъ директоромъ друкарнѣ „Czas-у“, опôсля приватнымъ секретаремъ гр. Адама Потоцкого. Въ тыхъ часахъ по втратѣ нареченои рѣшивъ ся вступити до духовнои семинаріи.

Высвяченый въ 1861 р., ставъ ректоромъ семинаріи духовнои въ Варшавѣ, покликаный на се становище маркґрафомъ Вельопольскимъ. Біоґрафъ Gazet-ы Nar. каже, що на тôмъ становищи кс. Альбинъ вôддававъ ся вже выключно справамъ духовнымъ и не належавъ до орґанізаціи пôдготовляючои повстанье т. зв. сѣчневе въ 1863 р. Помимо того мало що не попавъ ся ректоръ кс. Альбинъ до вязницѣ, бо питомець Волиньскій, уживаный rząd-омъ народовымъ до копіованя депешъ, выговоривъ ся въ однôмъ домѣ, що вôнъ (Волиньскій) єсть управителемъ справъ заграничныхъ, а ректоръ Дунаєвскій єго секретаремъ. Власти россійскій зробили ревізію въ семинаріи и найшли записки, котрі потвердили зôзнанье Волиньского. Поліція загадала увязнити скомпромітованыхъ, але Волиньскій утѣкъ, а Дунаєвскій, перебуваючи пôдъ той часъ въ Краковѣ на святахъ, повѣдомленый про намѣры поліціи, вже не вернувъ до Варшавы. Вправдѣ Травґутъ, одинъ зъ головныхъ проводирѣвъ повстаня сѣчневого, не выявивъ нѣчого пôдчасъ слѣдства въ справѣ Дунаєвского, то все таки россійскій историки, якъ М. Бергъ, пишуть, що Дунаєвскій бувъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ въ послѣднôмъ rząd-ѣ народовôмъ. Се потверджають такожъ деякій историки польскій.

Вôдъ того часу перебувавъ Дунаєвскій въ Краковѣ. Дня 21 цвѣтня 1879 р. бувъ именованый епископомъ краковскимъ. Рескриптомъ цѣсарскимъ 20 сѣчня 1889 р. привернено епископству краковскому титулъ примасовскій и епископъ Дунаєвскій одержавъ титулъ примаса-епископа. Дня 23 червня 1890 р. креовано еп. Дунаєвского на папскôмъ консисторѣ кардиналомъ. Кардиналъ Дунаєвскій бувъ 72 гимъ зъ ряду епископомъ краковскимъ, числячи вôдъ Прохора зъ 966 р.

Похороны кардинала вôдбудуть ся въ четверъ. Тѣло буде зложене въ гробѣ капітульнôмъ на кладовищи краковскôмъ. Зô Львова выбирають ся на похороны всѣ три архіепископы, маршалокъ Сангушко, намѣстникъ Бадені и иншій достойники. На палатѣ архіепископскôй, будынку соймовôмъ и деякихъ иншихъ институціяхъ вывѣшено жалôбній хоругви.

Атентатъ на Кріспіого.

Въ суботу вечеромъ наспѣли зъ Риму телеґрамы зъ вѣсткою про довершеный атентатъ на президента італійского кабінету.

Отже въ суботу о годинѣ 2-ôй пополудни ѣхавъ Кріспі въ повозѣ зъ шефомъ своєи приватнои канцеляріи Пінеллімъ, до палаты послôвъ, де мало вôдбутись засѣданье. Вôзникъ здержавъ трохи конѣ на закрутѣ Вія Сістіна, та саме въ тôй хвили приступивъ до повоза молодый, чорноволосый мужчина и добувши зъ кишенѣ револьверъ стрѣливъ до Кріспіого. Поліціянтъ, що недалеко стоявъ, въ тôй хвили прискочивъ и ударивъ виновника въ голову такъ сильно, що той упавъ на землю, а револьверъ вылетѣвъ ёму зъ рукъ. На гомôнъ стрѣлу почали збѣгати ся товпы. Посолъ Пуліче пôднѣсъ револьверъ и давъ єго Кріспіому Товпа хотѣла таки заразъ довершити свôй наглядный осудъ на виновнику, але Кріспі высѣвъ зъ повоза и просивъ, щобы не робити ёму нѣчого. Самъ виновникъ моливъ милосердія и пôдъ ударами упавъ непритомный. Кріспі середъ ентузіязму публики удавъ ся до палаты послôвъ, а виновника вôдвезено до дирекціи поліціи и тутъ стягнено зъ него протоколъ. Зôзнавъ, що называєсь Петро [деякій дневники подали Павло] Леґа, ѳ столярскимъ челядникомъ и числить 24 роки житя. Прозывали єго такожъ „Маратомъ“; походить зъ мѣсцевости Люґо въ провінціи Романіи. День передъ довершеньемъ атентату прибувъ до Риму и замешкавъ въ робôтничôмъ притулку при Кампо ді Фіорі пôдъ назвою „Аль Парадісо“. За анархістичну пропаґанду єго выдалено шѣсть разôвъ зъ Ґенуи и Марсиліи. Коли довѣдавъ ся, що Кріспіому нѣчого не сталось, ставъ дуже жалувати и высказавъ своє сожалѣнье, що въ Італіи знесено кару смерти. „Зъ радостію — мовивъ — я згинувъ бы пôдъ правительственнымъ топоромъ ката.“ При ревізіи въ єго кишени найдено другій револьверъ.

Леґа мавъ довершити атентатъ пôдъ вплывомъ наукъ голосного анархіста італійского, Феліче Альбаніого, котрый ѣздить по мѣстахъ и голосить огнистій мовы противъ Кріспіого пятнуючи президента міністрôвъ „злочинцемъ, вôдъ котрого Італія мусить бути освободжена“ и называє єго „змією, котра опутала Італію и котру треба згладити.“

Леґа мавъ проводжати Альбаніого въ єго апостольскихъ подорожахъ и имовѣрно перейнявъ ся проповѣдями до того ступѣня, що довершивъ атентатъ. Альбаніого увязнено.

Вѣсть про атентатъ на Кріспіого розбѣйшла ся лискавкою. Коли президентъ міністрôвъ увôйшовъ до палаты, послы окружили єго складаючи ёму желаня и стискаючи руки. Зъ Мордінімъ, своимъ довголѣтнымъ приятелемъ, цѣлувавъ ся. Президентъ палаты именемъ послôвъ высказавъ радôсть за-для спасеня Кріспіого, а зновъ той дякувавъ и заявивъ, що нѣ грозьбы нѣ напасти не зможуть вôдвести єго вôдъ сповнюваня обовязкôвъ взглядомъ вôтчины. Такожъ король, присылаючи свого адъютанта на засѣданье палаты, зложивъ Кріспіому свои желаня, а вечеромъ вôдвѣдавъ разомъ зъ сыномъ президента міністрôвъ въ дома и заявивъ, що той атентатъ такъ само тяжко єго дôймивъ, немовь вôнъ бувъ зверненый противъ одного зъ членôвъ королѣвскои родины. Товпы людности обступили дôмъ Кріспіого и безнастанно кричали: „Прочь зъ убійникомъ! Нехай живе Кріспі!“

Праса безъ выимки якихъ-небудь вôдтѣней осуджує атентатъ. Цѣкава статья Riforma ы, орґану Кріспіого. Riforma описавши атентатъ додає: „Глядаючи причины атентату, доходить ся до пересвѣдченя, що Италія морально хора. Парляментарна трибуна, катедры, людовій зборы, що бôльше — навѣть судова саля бувають надуживанй и стоять въ службѣ пôдбурюючои пропаґанды, котра оглупляє и затроює людъ Въ масахъ жнють тôлько необмеженій пристрасти. Правлячій клясы потопають въ смертоносномъ скептицизмѣ, а анархісты не вагують ся входити въ зносины и звязь зъ нашими державами. Отже нѣчо дивного, що все въ хаосѣ Італія тяжко хора. Атентатъ ѳ лишь приправкою до поважнѣйшихъ наслѣдкôвъ, сли теперь не зарадить ся лиху“.

Въ справѣ рускои правописи фонетичнои

помѣстивъ нинѣшный Czas вступну статью, въ котрôй вказуе на неконсеквентне заведенье тои правописи.

„Иде намъ — каже редакція Czas-у — о дальшій хôдъ акціи въ справѣ заведеня фонетичнои правописи рускои“ — а признаючи навѣть політичну вагу тои справы для Галичины й Буковины и констатуючи, що Русины [зъ вѣдомыми выимками] стоять за новою правописію а краєва магістратура шкôльна и центральній власти державній, въ першôй лініи міністерство просвѣты — щиро пôдперли се дѣло, такъ пише дальше:

„Однакъ дуже богато ще остаєсь зробити на тôмъ полі, а симъ разомъ обовязокъ спочиває именно на баркахъ властей центральныхъ. Оденъ зъ львôвскихъ правникôвъ рускихъ звертає нашу увагу на важность управильненя правописи рускои при вписахъ гіпотечныхъ. Коли тутъ правопись не буде однôстайна, а рôвночасно въ школахъ консеквентно правопись фонетичну переводять, то колись може выйти тота велика недогôдность, що молодше поколѣнье правникôвъ по-просту не буде могло вôдчитувати вписôвъ гіпотечныхъ.

„О скôлько можна зрозумѣти тоту проволоку, бо трудно опôзнати зъ новою правописію нинѣшный персоналъ маніпуляційный, о стôлько дуже дивуе насъ фактъ, що доси руске выданье Дневника законôвъ державныхъ друкуєсь правописію етімольоґічною. Може й тутъ заходять трудности, але якій-бъ они й були, мусять уступити на другій плянъ супротивъ льоґічнои и політичнои конечности выдаваня жерелъ правъ въ правописи узнанôй державою за єдино поправну. Доки се не наступить, трудно вымагати вôдъ загалу рускои суспôльности, щобъ интенціи центральныхъ властей державныхъ въ тôмъ дѣлѣ бравъ на серіо..

Вкôнци звертаєсь Czas до правительства, щобы справу рускои правописи перевело консеквентно.

Зъ судовои салѣ.

[Дефравдація въ краєвôмъ урядѣ продажи соли]

Въ суботу, третого дня розправы, переслухувано льотерійныхъ колектантôвъ.

Колектантъ Ельстеръ зôзнавъ, що чувъ вôдъ Арцта, писаря занятого въ єго колектурѣ, що Кіяньскій на звычайне екстратто ставивъ по 50, 100, а разъ въ роцѣ 1892 поставивъ 1000 зр. Въ р. 1893 Кіяньскій мôгъ програти два до три тысячь. Що-до выграной, то разъ удалось ёму выграти 3.000 зр., а другій разъ 15 тысячь и тогдѣ поставивъ 1000 зр. на льотерію. [Тутъ обжалованый на пытанье оборонця пояснивъ, що до марта м. р. поставивъ до 1000 зр., а вôдъ марта до вересня не гравъ. Вôдъ вересня до лютого поставивъ по-надъ 2.500 зр.]

Свѣд. Арцтъ, писарь въ колектурѣ Ельстера, зôзнавъ, що Кіяньского пôзнавъ въ конторѣ 1892 р. Кіяньскій ставивъ по кôлькасотъ зр., а вôдъ часу до часу и тысячь зр. Въ тôй колектурѣ Кіяньскій мôгъ поставити 15 до 20 тысячь. Выгравъ разъ три тысячѣ, разъ 15 тысячь а впрочôмъ по кôльканацять, кôлькадесять и кôлькасотъ зр. Гравъ на „руфъ“. Свѣдкови давъ разъ 100 зр.

Свѣд. Самуель Ґіршь, колектантъ, поясняв, що Кіяньскій ставивъ у него вôдъ 1892 р., а все „грубо“ т. ѳ. по 100, 200, а въ р. 1893 давъ ёму на одну ставку 1 800 зр. Свѣдокъ звертавъ увагу Кіяньского, щобы не газардувавъ, а то не помогло. Выгрававъ всѣлякo менші и бôльші сумы, сотками, ба й тысячами, якъ 1800, 2000 и 4000 зр. Въ колектурѣ свѣдка мôгъ поставити загаломъ до 20 тысячь. На пытанье прокуратора, чи налоговый грачь може коли выграти, свѣдокъ вôдповѣвъ, що нѣколи, бо скоро и выграє яку суму, то она попыхає єго ставити дальше, такъ, що остаточно приходить руина. Кіяньскій гравъ пôсля своєи методы и смѣявъ ся зъ свѣдка. А впрочôмъ нѣ одна метода не доѣде до мѣтку.

Свѣд. Преґеръ, колектантъ, зôзнавъ такъ само, якъ попереднй свѣдки. Кіяньскій мôгъ поставити въ єго конторѣ до 8 тысячь. За часъ вôдъ вересня м. р. до лютого с. р. Кіяньскій програвъ у него 2900 зр.

Свѣд. Темпельманъ такожъ колектантъ заявивъ, що Кіяньскій програвъ у него до 7 тысячь.

По вôдчитаню деякихъ листôвъ и поясненъ що-до карточнои гры обжалованого, прокураторъ почавъ пополудни своє обжалованье. Характеристичній були погляды прокуратора на ту „невинну, бо ледви 10 кр. коштуючу забавку“. Хто говорить о знесеню чисельнои льотеріи — мовивъ прокураторъ — той представляєсь менѣ такъ, немовь бы жадавъ знищеня деревъ длятого, що тамъ хтось повѣсивъ ся на деревѣ, представляєсь менѣ, якъ той, що домагаєсь засыпати рѣки за-для того, що вôдъ часу до часу хтось тамъ въ якôйсь рѣцѣ утопивъ ся“.

Д-ръ Билиньскій ще представивъ страты краєвого выдѣлу, по чôмъ д-ръ Грекъ выголосивъ оборону.

По дуплицѣ прокуратора, репліцѣ оборонця и резіме предсѣдателя трибуналу, лава присяглыхъ удала ся на нараду и по цѣлогоднôй нарадѣ выдала вердиктъ такій: Перше пытанье, чи Кіяньскій яко урядникъ краєвого выдѣлу забравъ вôдъ сторôнъ замовляючихъ сôль квоту по-надъ 300 зр. и забрану квоту собѣ привласнивъ — потвердили 2 голосы такъ, 5 голосôвъ такъ, тôлько зъ пропущеньемъ слôвъ „яко урядникъ краєвого выдѣлу“, а 5 голосôвъ такъ, зъ пропущеньемъ слôвъ „и привласнивъ“. Друге пытанье, чи Кіяньскій виненъ, що яко урядникъ и т. д. потвердили судьѣ въ тôмъ самôмъ вôдношеню голосôвъ и зъ тыми самыми пропущенями.

Трибуналъ оголосивъ выровъ и засудивъ Кіяньского на 10 мѣсяцѣвъ вязницѣ, заостренон разъ въ тыждень постомъ.

Дописи „Дѣла”

Зъ Ряшева.

[Руске богослуженье въ Ряшевѣ.]

Дня 10 н. ст. червня устроило тутешне польске товариство музичне спѣвану руску службу Божу и зробило симъ милу несподѣванку рускôй кольонии въ Ряшевѣ. Лучаєсь вправдѣ, що Поляки, люблячій рускій спѣвъ, радо беруть участь въ нашôмъ хорѣ, чи при богослуженю, чи при вечеркахъ, но щобъ польске товариство само устроювало руске Богослуженье, се рѣдкій случай а тымъ вôдраднѣйшій, що товариство музичне въ Ряшевѣ вчинило се безъ зазыву, безъ просьбъ, а зъ власнои щирои волѣ и охоты.

Ще минувшого року на веснѣ загадали ряшѣвскій Русины устроити въ Ряшевѣ спѣвану руску службу Божу, головно за иніціятивою и заходами проф. О. Гецева, котрый запросивъ въ тôй цѣли охочихъ панъ и панôвъ та щиро займавъ ся вправами хору, въ чôмъ ёму опôсля богато помôгъ п. Чубскій, учитель спѣву при тутешнôй семинаріи учительскôй, котрый и обнявъ управу цѣлого хору. Не обôйшлось вправдѣ безъ интриґъ и противностей — о чôмъ не стоить розписуватись, — однакъ бôльша и лучша часть тутешнои польскои публики симъ не зражувалась и не дала вôдтягнутись вôдъ участя. Богослуженье вôдбулось, а мѣшаный хоръ зложеный зъ панъ и панôвъ вывязавъ ся якъ на першій разъ пôдъ управою проф. Чубского зъ своєи задачѣ на загальне вдоволенье. Для Русинôвъ було дуже мило почути звуки рускои церковнои пѣснѣ въ Ряшевѣ, но и для Ряшева богослуженье се не було безъ значѣня.

Показалось, що въ Ряшевѣ найдесь подостаткомъ спѣвочихъ силъ, що не бракне красныхъ голосôвъ якъ женьскихъ, такъ и мужескихъ, лишь треба бы ихъ зъорґанізувати и сполучити въ товариство. Се и сталось, вже заразъ въ осени минувшого року завязалось товариство музичне и хочь товариство то ще молоде, то розвиваєсь дуже гарно. Утримуе школу спѣву сольового и хорального, школу ґры на фортепянѣ и нищихъ инструментахъ, а жизненности своєи и розвою доказало публичными продукціями н. пр. на вечеркахъ Мицкевича и иншихъ, а такожъ при богослуженю въ костелѣ. — Русины радо повитали новозасноване товариство и хочь Русинôвъ-спѣвакôвъ тутъ (особливо вôдъ выѣзду контрольора почты п. Приставшевского) не богато, приступили въ члены товариства музичного. Першимъ предсѣдателемъ выбрано совѣтника краєвого суду Русина п. Ганасевича, а на сей рôкъ сов. суду краєвого п. Дзянота.

На веснѣ сего року ухваливъ Выдѣлъ товариства музичного устроити руске богослуженье, спровадивъ потрѣбній ноты, давъ ихъ коштомъ товариства літоґрафувати и въ маю розпочавъ вправы мѣшаного хору. — Були и сего року великій трудности до побореня, и могло навѣть здаватись, що ледво чи удасть ся згадане дѣло довести до кôнця. Бôльша бо часть членôвъ хору, самій новій силы, зъ котрыхъ многимъ не лучалось и бачити рускаго богослуженя, а не то, щобъ въ нѣмъ брати живу участь, а кождый признасть, що якъ не красній нашій пѣснѣ и композиціи церковній, такъ трудній до вывченя, а особливо тому, кому се чуже и незнане. Щира однакъ воля и охота перемогла всѣ трудности. Завдяки щирымъ трудамъ инжиніра п. Кінеля, директора товариства музичного, що зъ всею щиростію займивъ ся и заопѣкувавъ ся справою рускаго богослуженя, дальше совѣстнôй и умѣтнôй працѣ дирігента проф. Чубского, що пôднявъ ся нелегкои задачѣ вывченя и управы хору та енергіи проф. Гецева, дѣло увѣнчалось пожаданымъ успѣхомъ. Пôднести належить тутъ и той щирый трудъ и велику пильность, зъ якою члены хору, а особливо панѣ приходили на пробы, котрыхъ неразъ було и чотири въ однôмъ тыждни.

Богослуженье вôдбулось въ недѣлю дня 10 н. ст. червня въ костелѣ оо. Бернардинôвъ. Службу Божу вôдправивъ Всч. о. Негребецкій, парохъ зъ Залѣся, при прегарнôмъ спѣвѣ мѣшаного хору товариства музичного. Публика, переважно інтеліґенція, численно заповнила просторый костелъ и уважно прислухувалась пречудно краснымъ нашимъ пѣснямъ церковнымъ, и могла доперва оцѣнити красу и по-

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ **ИГН. РЕХЕНЪ** Львôвъ, улиця Краковска ч. 5, поручае 221 4—36
всякого рода, якъ: Ґлясе, даньскій, оленевій и т. ин.

вагу нашого обряду. И справдѣ безъ гарного спѣву въ рускôй церквѣ обôйтись не може, музика инструментальна спѣву нѣколи не заступить, а тутъ треба признати, що мѣшаный хоръ зъ п. диріґентомъ сповнили свою задачу якъ найкрасше. Звôнкî голосы панночокъ переливались зъ мужескими повными голосами въ прекрасну гармонію и пôдносили своєю пѣснею духа побожности зôбравшихъ ся вѣрныхъ. Кожда пѣсня выйшла вповнѣ удачно, а вже-жь найкрасше выпало вôдспѣванье „Отче нашъ“ комп. Вербицкого и „Вѣрую“, — обѣ тѣ пѣснѣ выпали справдѣ зовсѣмъ концертово. Се богослуженье руске може товариство музичне смѣло зачислити до своихъ красшихъ успѣхôвъ, бо кождый, хто бувъ на богослуженю мусить признати, що хоръ, котрый такъ гарно вывязуєсь зъ своєи задачѣ и всѣ трудности музикальнî побороти умѣє, має запевненый розвôй и успѣхъ.

По богослуженю зôбранî не щадили слôвъ похвалы. Русинôвъ же ряшѣвскихъ тронула сердечно та жичливôсть зъ стороны польского товариства музичного и уважають за милый обовязокъ подякувати симъ щиро всѣмъ Вп. Панямъ и Панамъ, що своєю участью причинились до сего богоугодного дѣла, и такъ Хвал. Выдѣлови и єго предсѣдателю Вп. совѣтникови Дзянотови, Вп. директорови товариства п. инжиніру Кинелеви, Вп. п. диріґентови проф. Чубскому, а вкôнци Всч. о. ґвардіянови Смяловскому за ласкаве вôдступленье на сей часъ костела — а Хв. товариству музичному въ Ряшевѣ, пожелати якъ найкрасшого дальшого розвою.

Ю. С.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про уступленье бар. Кравса, краєвого президента Буковины, пише „Буковина“:

„Дотеперѣшный краєвый президентъ бар. Кравсъ перенесеный на пôдставѣ цѣсарскои постановы зъ дня 5-го червня с. р. въ сталый станъ спочинку. Бар. Кравсъ уступивъ, якъ се вôнъ заявивъ при своѣмъ пращаню зъ урядниками, тому, що не зумѣвъ статись паномъ трудного політичного положеня на Буковинѣ. Се по части правда, але мы мусимо додати заразъ до сего, що бар. Кравсъ самъ таки выкликавъ се трудне положенье въ нашôмъ краю, звязавши ся заразъ зъ самого початку зъ верховодячою теперь у насъ партією Волохôвъ и неґуючи консеквентно интересы всѣхъ другихъ народностей на Буковинѣ, якъ се найяскравѣйше доказує обговорюване вже неразъ єго цѣлкомъ небезсторонне поведенье, щобы зъєднати Волохамъ перевагу въ буковиньскôмъ соймѣ; бар. Кравсъ уступивъ тому, бо вôддавъ ся цѣлкомъ въ руки звѣстныхъ нашихъ румунізаторôвъ, а сî въ своѣй загорѣлости противъ усѣхъ другихъ народностей, а особливо противъ Русинôвъ, а до того маючи не загальнî а тôлько особистî цѣли на оцѣ, перли єго до такихъ дѣлъ, котрî станули въ суперечности зъ интересами не тôлько краєвыми, але й загально державными и тымъ самымъ зробили єго неможливымъ; бар. Кравсъ уступивъ, коротко кажучи, тому, що зъ однои стороны не дорôсъ вôнъ до свого важного становища, а зъ другои стороны не мавъ доброи волѣ до безсторонного трактованя порученыхъ єму справъ. За-для сихъ власне причинъ не мають Русины найменшого поводу жалувати за уступившимъ президентомъ бар. Кравсомъ, а то тымъ менше, що управа бар. Кравса не принесла Русинамъ не то що найменшого здобутку а противно, чи не бôльше шкоды, якъ сумнои памяти управа бувшого президента бар. Алезанього. Якъ Русины нѣколи не жадали и не будуть жадати, щобы краєве правительство протеґувало ихъ на кривду другихъ народностій, такъ зновъ мусѣли они завсѣгды бороти ся противъ усякого упослѣдженя, а ще бôльше противъ свѣдомого и консеквентного переслѣдуваня бушого президента бар. Кравса, и тому не ихъ вина, що були приневоленî противъ него рѣшучо выступати и въ части причинитись до єго усуненя.“

НОВИНКИ.

— **Сегодня** вôдбуває ся въ рôзныхъ сторонахъ краю кôлька зборôвъ рускихъ. Въ Сколѣмъ вôдбуває ся вѣче народне, скликане заходомъ стрыйского політичного товариства „Пôдгôрска Рада“, — въ Жовкви посолъ д-ръ Михайло Король здає выборцямъ справу зô своєи дѣяльности въ соймѣ а при сѣй нагодѣ має вôдбути ся нарада членôвъ „Жовкôвскои Рускои Рады“ надъ справою рускою, — въ Коломыи вôдбувають ся загальнî зборы політичного товариства радикалôвъ „Народна Воля“, — вкôнци въ Садагурѣ [на Буковинѣ] посолъ д-ръ Стефанъ Смаль-Стоцкій здає справу зô своєи дѣяльности въ соймѣ буковиньскôмъ.

— **Нашî патріоты въ Бережанщинѣ** задумують за примѣромъ Перемыскихъ и Стрыйскихъ взяти ся до основаня руского товариства кредитового и завязаня товариства політичного на округъ бережаньскій. За для тыхъ важныхъ справъ вôдбудуть ся — якъ зачуваємо — мабуть уже незадовго зборы Русинôвъ зъ округа — може бути, що въ родѣ вѣча народного.

— **Въ однôмъ зъ мѣстъ на нашôмъ Подôлю** має вôдбути ся вже въ першихъ дняхъ липня народне вѣче окружне. Деякî рефераты на тôмъ вѣчу обôймають люде мѣсцевî, а до двохъ рефератôвъ рѣшено запросити: посла Романчука [до реферату політичного] и д-ра Е. Олесницкого зô Стрыя [до реферату економічного].

— **О. А. Петрушевичь**, крилошанинъ львôвскои капітулы, именованый членомъ науковои академіи въ Москвѣ. Сими днями наспѣвъ дипльомъ зъ власноручнымъ пôдписомъ царя [яко протектора академіи] и цѣлои президіи.

— **Нешанованье рускихъ святъ.** Вôдъ интересованыхъ осôбъ одержали мы кôлька писемъ зъ просьбою, щобы звернути увагу греко-кат. львôвского ординаріяту на систематичне нешанованье рускихъ святъ и легковаженье дотычныхъ приписôвъ. И такъ: Въ понедѣлокъ рускихъ Зеленыхъ Святъ вôдбували пополудни вправы войсковî полки: 30-тый, 80-ый, 95-тый и оборона краєва. Вôддѣлы войсковî ишли при вôдголосѣ бубнôвъ и трубъ площею св. Юра по-пôдъ архикатедральну церковь. Навѣть офіциры Поляки и Нѣмцѣ були невдоволенî, що въ таке велике свято мусять вôдбувати вправы и чудували ся, що ординаріятъ не вôдносить ся въ такихъ справахъ до команды войсковои, щобы она вже разъ рѣшучо зробила конець такимъ неправильностямъ. — Дальше доносять намъ, що въ винницкôй фабрицѣ тютюну, де половина робôтникôвъ Русинôвъ, обходять ся лише латиньскî свята; въ свята рускî мусять всѣ робôтники працювати. Доси не звернувъ чомусь на сю обставину мѣсцевый рускій парохъ нѣякои уваги. — Вчера зновъ були мы свѣдками, якъ въ улици Рускôй, пôдъ самыми дверми Волоскои церкви въ часѣ, коли вôдправляла ся св. Литургія, були занятî робôтники коло будовы шляху пôдъ електричный трамвай. Фактъ сей выкликавъ загальне обуренье вѣрныхъ, що спѣшили до церкви. Чи дотычнî духовнî власти не могли були вôднести ся куды належало, щобы застановлено роботу коло церкви бодай въ часѣ богослуженя?

— **Порядки на нашихъ почтахъ.** Зъ Жидачѣвщины пишуть намъ: Дня 9 н. ст. червня надано на головнôй почтѣ у Львовѣ до мене листъ зъ рускою адресою, котра такъ звучала: ВП. Володимиръ С. въ Рудѣ п. Нове Село коло Стрыя. Адреса та четка и выразна понадъ всякій выразъ. Але почтовый урядникъ побачивши руску адресу чи то зô злобы чи зъ превеликого може дотепу дописавъ „для поясненя“ на кувертѣ синымъ олôвцемъ Russland. Куды той листъ блукавъ сего не можна вгадати, бо не всѣ почтовî печатки выразнî, але остаточно опинивъ ся ажь въ столици Чехіи, въ Празѣ, якъ о тôмъ свѣдчить почтова печатка. И тутъ доперва змилосердивъ ся якійсь Чехъ та написавъ по-надъ рускою адресою червонымъ олôвцемъ: Voldemar S. p. Nove Sielo chez Stryi — та перечеркнувъ Russland. Пôдъ такою адресою листъ дôйшовъ до мѣсця призначеня.

— **Архикнязь Альбрехтъ** оглянувъ въ суботу передъ полуднемъ площу выставы краєвои. Ревіи войсковои не було за-для великои зливы. Вечеромъ выѣхавъ архикнязь на дворець зелѣзничій, переночувавъ тутъ въ своѣмъ ваґонѣ и вôдъѣхавъ въ недѣлю о 4-ôй годинѣ рано до Тернополя. — Такожь архикнязь Райнеръ оглядавъ въ суботу пополудни и въ недѣлю рано выставу краєву и бувъ мѣжь иншими такожь въ павільонѣ рускôмъ, де опроваджувавъ достойного гостя проф. Шухевичь. Архикнязь Райнеръ поѣхавъ въ недѣлю по полудни въ дальшу подорожь инспекційну.

— **Въ вѣдомôй справѣ польскои хоругви на будынку рускои семинаріи духовнои**, котру питомцѣ усунули, ректоратъ — якъ довѣдуємо ся — перевѣвъ довге протоколярне слѣдство зъ питомцями, а слухи ходять, що хтось має тенденцію: зô справы тои, чисто домашнои натуры, робити справу політичну. Почала кружити навѣть поголоска о замкненю семинаріи... Просто не хоче ся вѣрити, щобы нинѣ бувъ можливый такій тероризмъ, гôдный хиба часôвъ абсолютизму и поліційного всевладства.

Надôслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards 75 kr. bis **fl. 3·65** p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei in die Wohnung an Private.. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Въ пропозицію принятî оо.: на Билину велику, дек. мокряньского: Генр. Ильницкій, Илія Сьокало, Ив. Русинякъ, Теод. Сапрунъ, Андрей Децко, Андр. Дроздовскій, Алекс. Поляньскій, Корн. Винницкій, Ем. Венгриновичь, Волод. Бачиньскій, Петро Погорецкій, Ант. Чайкôвскій, Ром. Чайкôвскій, Теод. Грабець; — на Журавицю, дек. перемыского: Евст. Пелехъ, Мих. Зубрицкій, Клим. Хотинецкій, Ив. Волосяньскій, Іос. Билиньскій, Конст. Хотинецкій, Теод. Козакъ.; на Дубрôвку, дек. канчуцкого: Брон. Давидовичь, Теод. Грабець; на Волковыю, дек. балигородского: Володим. Гинилевичь, Володом. Гукевичь; на Лабову, дек. мушиньского: Іос. Мохнацкій, Юл. Вендзиловичь, Ом. Венгриновичь; на Кальникôвъ, дек. ярославского: Ив. Отто, Ил. Туна, Мих. Калимонъ, Волод. Насальскій, Игн. Маликъ, Евст. Пелехъ, Илія Маковей, Ом. Венгриновичь, Володим. Бачиньскій, Альб. Добряньскій, Іос. Ленчикъ, Сим. Чичиловичь, Щаст. Раставецкій, Сим. Борисъ, Мих. Шумило.

До канонічнои институціи завôзванî оо.: Левъ Лазуркевичь на Вовчищевичѣ, дек. судововишеньского; Сев. Добряньскій на Нанову, дек. устрѣцкого.

Посмертнî — ✝ — оповѣстки.

Єронимъ Максимовичь, докторъ медицины, лѣкарь въ Сербіи, померъ въ 45 роцѣ житя. Небôщикъ походивъ зъ Черновець, бувъ сыномъ черновецкого пароха руского бл. п. Теодора Максимовича.

Гавріилъ Спринь, дякъ при Волоскôй церквѣ у Львовѣ, умеръ нинѣ рано по довшôй слабости въ 82-ôмъ роцѣ житя. Покôйный бувъ праведнымъ чоловѣкомъ, типомъ правдивого старосвѣтского дяка.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 19 червня. Неустаюча комісія податкова скôнчила вчера свои працѣ и вôдложила засѣданя на вересень, выбравши референтôвъ.

Буда-Пештъ 19 червня. Цивільнî вѣнчаня мабуть перейдуть, бо много маґнатôвъ має здержатись вôдъ голосованя. — Студентамъ Румунамъ на університетѣ пештеньскôмъ и колошварскôмъ выточено слѣдство и покарано ихъ за меморіялъ въ справѣ колошварского процесу.

Прага 19 червня. Въ Ліберци найшли дѣти мѣшокъ зъ 20 кґр. динаміту.

Бѣлградъ 19 червня. Вѣсти о покликаню ліберального міністерства безосновнî.

Римъ 19. червня. Извольскій предложивъ нинѣ на авдієнціи свои удостовѣряючî листы. Авдієнція тревала майже годину и була дуже сердечна.

Лондонъ 19 червня. Швайцарскій инжинеръ предложивъ тутешному правительству нововынайденый бездимный порохъ.

Вашінґтонъ 19 червня. Тутешнî дневники подають подробицѣ о вôдкрытю заговору, котрый мавъ на цѣли высадити всѣ правительственнî будынки въ воздухи.

Надôслане.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
мешкає теперь
при улици Ягайлоньскôй ч. 2
и ординує вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 1—15

ВАЖНЕ!
А. ШТАЙНЪ, лѣкарь дентистъ зъ Вѣдня, вôдъ року 1881 замешкалый въ Тернополи, вынайшовъ новый спосôбъ уживаня кокаины до выниманя зубôвъ безъ болю доси нѣякому дентистови незвѣстный и непрактикованый. По 9 лѣтнôмъ уживаню кокаины и по переведеню бôльше якъ 15.000 операцій **тымъ чудеснымъ способомъ**, удало ся менѣ вынайти въ послѣднôмъ роцѣ новый спосôбъ уживаня сего средства, котрый подає змогу уживати кокаины 2 и 3 разы на день, а навѣть въ однôмъ сеансѣ (зн. въ пôвъ годинѣ) безъ огляду на иншî недуги. — Пльомбованье зубôвъ золотомъ, срѣбломъ, емайлією и т. д., вырôбъ штучныхъ зубôвъ и щокъ на найновѣйшій американьскій спосôбъ.
231 1—3

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевлеихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

СО-
рочки мужескî, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.
поручає найдешевше
Павло Лянгнеръ
передъ тымъ
БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ
у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.
Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537
Цѣнники на жаданье даромъ.

Ваги кухоннî годинниковî зъ подѣлкою до клґ. по зр. 3, 4, 5 и 6. Самовары россійскî мосяжнî, томбаковî и ніклевî
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБÔТНЯ** 133-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул. Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

Найлѣпшî
ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВÎ
„ИМПЕРІЯЛЬ“
електрично-стисканî розслѣдженî мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ
Г. ПЙОНТКОВСКОИ
Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.
1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ
201 5000 штукъ франко. 11—15

Миронъ Грицикевичь въ Сокали глядає практиканта до Торговлѣ корѣннои и делікатесôвъ.
227 3—5

Бюро ґазетъ и оголошень
А. ОЛЬШЕВСКОГО
Львôвъ, ул. Килиньского 2.
(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ)
приймає передплату на всѣ часописи европейскî и оголошеня до нихъ; поручає книжки до молитвы, провôдники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 3—15

Побôчный заробокъ
зр. 1500 рôчно певнои платнѣ можуть заробити особы кождого стану, що въ своихъ вôльныхъ годинахъ схотять займати ся. — Оферты пôдъ **А. 16118** до адміністраціи **Neues Wiener Tagblatt у Вѣдни.** 234 1—2

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ
артистъ-малярь
звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ працъ малярскихъ, украшає церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншî рѣчи. Принимає рѣзьбарскî роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлює всякои величины церковнî образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побôльшує зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторіи реставрує всякî старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячî въ кругъ працъ малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ єго адресу. 205 7—?
Т. Копистиньскій
у Львовѣ, улиця Кракôвска число 20.

Певна помôчь.
Вôдъ дня 4 марта с. р. уживаю бандажѣвъ окремои конструкціи, выдуманои п. **Мойсеємъ Фрайліхомъ** (у Львовѣ при ул. **Шпитальнôй ч. 4 а**) и вôдъ сего часу дôзнаю вже цѣлковитои полекшѣ въ недузѣ перепуклины пахвиновои, на котру мимо безнастанного уживаня бандажѣвъ рôзныхъ конструкцій и иншихъ средствъ терпѣвъ я 14 лѣтъ. Сей фактъ подаю нинѣшнымъ до публичнои вѣдомости, а складаючи вôдразу на сѣмъ мѣсци бандажистови спеціялістови Мойсеєви Фрайліхови сердечну подяку, за Єго бандажѣ фахово спорудженî и примѣненî зô знаньемъ, уважаю обовязкомъ совѣсти поручити єго найгорячѣйше всѣмъ терплячимъ,
Ив. Новакъ, б. директоръ дому убогихъ христіянъ.
Львôвъ, дня 28 мая 1894. 233 1—4

КОСЫ
зъ найлѣпшои стирійскои фабрики на осôбне порученье зъ найбôльшою старанностію выконанî:
60 центмр. довгî середно широкî по 50 кр.
70 „ „ „ „ „ 60 „
90 „ „ „ „ „ 70 „
За доброту тыхъ кôсъ приймаємо всяку поруку. 166 4—6
На 5-клґр. посылку иде 8—10 кôсъ.
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ у Львовѣ И ФІЛІИ.

ПОДЯКА.

Вельможне Паньство Леонъ и Юлія Викарскî, будучи посесорами черезъ 4 лѣтъ тутешныхъ дôбръ земскихъ оказали ся черезъ той цѣлый часъ правдивыми Добродѣями нашими. Въ особенности Ваше, Вельможный Пане, розумно ведене господарство рôльне було для насъ поучаючимъ взоромъ и славило ся широко въ цѣлôй охрестности, оно наклоняло насъ до наслѣдуваня и було хосенною пôдоймою до пôднесеня нашого господарства. Въ кождôмъ случаю були Вы, Вельможный Пане, першій зъ готовою помочію для усмиреня людскои недолѣ, у Васъ пôднятî порады вôдзначали ся трѣвкостію, поведенье Ваше зъ нами мало цѣху христіяньскои любови, Вы були вкôнци ревнымъ ширителемъ просвѣты народнои — а Ваша, Вельможна Панѣ, ангельска доброта и нѣжнôсть здобули Вамъ серця нашî на всегда.

Нехай-же Вамъ, Вельможне Паньство, оставляючимъ насъ, Господь Богъ вынагородить сторицею за всѣ намъ такъ безинтересовно здѣланî добродѣйства на Вашôмъ здоровлю и маєтку а вôдъ насъ приймѣть за все те зъ глубины серця походячу щиру подяку нашу. 225 1—1

Белзець дня 10 червня 1894.

Въ имени громады: *Дмитро Федикъ* начальникъ громады. *Юрій Капітанець* асесоръ. *Андрей Сербай* радный.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА"

при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенî кр. Радою шкôльною на преміѣ для ученикôвъ, *красно оправленî* можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Вôрменьскôй ч. 2.** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Росказы про силы природы	20 кр.
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Зоря	22 „
Исторія Руси ч. I.	25 „
Исторія Руси ч. II.	23 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
На досвѣткахъ	22 „
Середъ ледового моря	25 „
Житє св. великомученика и лѣкаря Панталеймона	20 „
Дрôбна птиця ґосподарска, а великî грошѣ	20 „
Вôдкрытє Америки	22 „
Звѣрята шкôднî и пожиточнî	42 „
Перекотиполе	18 „
Кирилъ и Методій	22 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „

въ лучшôй оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченî и золоченый хрестъ зъ переду	35 „

Молитвеникъ народный великій по цѣнѣ 90 кр. 1·10, 1·30, 1·60, 1·80 зр.

Всякî замовленя высылають ся скоро и точно.

ЩАВНИЦЯ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне въ повѣтѣ новоторгскôмъ,

зъ 7 жерелами сильнои щавы содо-солонои и содо-зелѣзистои

успѣшно дѣлаючои у всѣхъ нежитахъ якъ орґану вôддыхового такъ и орґанôвъ травленя въ довготревалôмъ запаленю легкихъ и астмѣ (дихавици) при выслизахъ ребровои болоны, **въ початкахъ сухôтъ,** въ недугахъ проводôвъ мочевыхъ, въ недугахъ жѣночихъ, анеміи и блѣдницѣ.

Знаменита гôрска стація кліматична зъ вôдсвѣжуючимъ воздухомъ.

Курація молочна, жентична и кефірова. Перворядна вдыхальня соляна и бальсамічно-шпилькова. Купелѣ мінеральнî гідропатичнî и рѣчнî.

Мешканя и иншî урядженя догôднî, поступовî и дуже приступнî.

Пора купелева вôдъ 20 мая до 30 вересня.

Въ I. сезонѣ до 20 червня и въ III. до 20 серпня мешканя купелевî о $^1/_3$ дешевшî.

Въ сезонѣ середнôмъ (вôдъ 20 червня до 20 серпня) увôльненя вôдъ таксы знесенî.

Зъ усѣхъ шляхôвъ зелѣзничихъ доѣздъ до стаціи въ Старôмъ Санчи, зъ-вôдки дорогою живописною мѣжь горами надъ Дунайцемъ до заведеня возомъ почтовымъ, повозами и вôзками.

Воды зъ жерелъ Іосифины и Магдалины сильнѣйшî вôдъ водъ: Ємскои, Гляйхенбергскои и Сельтерскои на складѣ въ аптикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ.

Проспекты розсылає ся оплатно и замовленя на мешканя приймає Зарядъ Заведеня.

93 7—9 *Ф. Висневскій.*

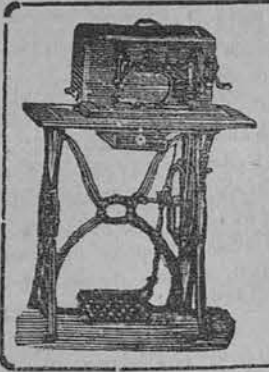

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 86—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ІОСИФЪ ХРУМА

Прага 1059 II. 222 2—3

Складъ клейнодôвъ, золотыхъ и срѣбныхъ товарôвъ власного выробу

и вывôзъ ґранатныхъ товарôвъ.

Філіи: Цахи и Карловî Вары.

На жаданье высылає ся цѣнники заразъ и франко.

Ученикъ VII. клясы ґімназіяльнои у Львовѣ глядає лекціи на село. Адреса: **М. К. Татаринъ,** poste restante.

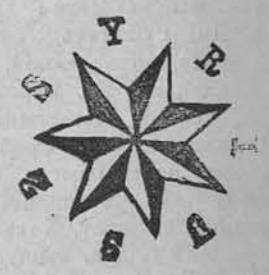

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІЮСЪ"

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшî кавы $^1/_2$ клґр. 1 зр. и 2227 14—?

Найлѣпшî чаѣ россійскî, хиньскî и Ліптона славнî анґлійскî $^1/_4$ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	Поѣзды поспѣшнî		особовî		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	[illegible]	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. $^1/_6$ до $^{30}/_9$)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{16}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ $^{10}/_7$ включно до $^{30}/_8$)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	Поѣзды поспѣшнî		особовî		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ $^1/_6$ включно до $^{30}/_9$)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{04}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{20}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ $^{10}/_7$ включ. до $^{30}/_8$)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ инфорцмаійныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанî грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванî черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнî білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старî польскî сильнî горѣвки, дуже добрî розолісы, лікеры, румы правдивî зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвî спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванî и одиноко правдивî если зъ нашои фабрики спровадженî.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 93—104

Вѣденьскî Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже 12 липня.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 8—?

Льосы поручає: **Авг. Шеленбергъ, Сокаль и Лілієнъ.**

Стація зелѣзницѣ МУШИНА-КРИНИЦЯ зъ Кракова 8 год. „ Львова 12 „ зъ Буда-Пешту 12 „

Ц. к. Заведенье жерельне

КРИНИЦЯ

(въ Галичинѣ).

Въ мѣсци: почта 3 разы денно телеграфъ, аптика.

найобильнѣйша **щава зелѣзиста**

Положенье гôрске въ Карпатахъ 590 метр. надъ пов. моря.

Вôдъ стаціи зелѣзничои година дороги битои, знаменито удержанои.

Средства лѣчничî: По-при кліматичнî услôвя, купелѣ зелѣзистî, дуже обильнî въ ґазъ кислоты углянои, огрѣванî методою Шварца (въ р. 1893 выдано ихъ 36.000).

Купелѣ боровиновî, парою огрѣванî (въ р. 1893 выдано ихъ 13 500).

Купелѣ ґазовî зъ чистого квасу угляного.

Заведенье гідропатичне пôдъ управою спеціяліста д-ра Г. Еберса [въ р 1893 выдано процедуръ гідропатичныхъ 32.000].

Питье водъ мінеральныхъ мѣсцевыхъ и заграничныхъ, **жентиця, Кефиръ, ґімнастика лѣчнича.**

Лѣкарь заведеня жерельного д-ръ Л. Копфъ цѣлый сезонъ постôйно ординуючій.

Крôмъ того 12 лѣкарѣвъ вôльно практикуючихъ.

Проходы: Великій паркъ сосновый, знаменито удержаный.

Близшî и дальшî прогульки въ прегарнî Карпаты

Мешканя: Понадъ 1500 комнатъ зъ комфортомъ умебльованыхъ, зъ постелею и услугою, дзвôнками електричными и печами.

Костелъ католицкій и церковь. Величавый **Дôмъ жерельный,** кôлька реставрацій, кôлька пансіонатôвъ приватныхъ, молочарнѣ, цукорнѣ.

Музика купелева: пôдъ управою А. Вроньского вôдъ 21 мая.

Постôйный **театръ,** концерты. — **Фреквенція** въ р. 1893 4600 осôбъ. — **Сезонъ вôдъ 15 мая до 30 вересня.**

Въ маю, червни и вересни цѣны купелѣвъ, мешкань и стравъ въ головнôй реставраціи зниженî.

Розсылка воды мінеральнои: вôдъ цвѣтня до падолиста, склады у всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ въ краю и за границею.

Въ мѣсяци липни и серпни убогимъ нѣякои пôльги якъ на пр. увôльненье вôдъ таксъ жерельныхъ и т. д. не будуть даватись. 170 4—6

На жаданье удѣляє выяснень

Ц. к. Заведенье жерельне въ Криници.

Зъ причины сегорôчнои

ВЫСТАВЫ КРАЄВОИ

надѣємо ся великого приплыву чужихъ и въ наслѣдокъ того збôльшили мы о много нашî льокалѣ продажи. Власне надôйшли въ великôй скôлькости **новости лѣтнî и осѣннî** и продають ся по незвычайно низькихъ цѣнахъ.

Особливо гôднî порученя и безъ всякои конкуренціи суть тî товары:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ **Entouscas** по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ **Cabes** (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнî новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженî по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннî у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковî ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякî зъ провінціи надсыланî порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 72—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Балей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 127. Львôвъ, Середа 8 (20) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Зъ нашого шкôльництва.

[Статья надôслана зъ краю.]

I.

Краєва рада шкôльна выдала дня 27 марта с. р. ч. 6659 розпорядженье до шкôльныхъ радъ окружныхъ, щобы вôдповѣли на ось-такѣ пытаня:

1. Чи не годилось бы въ тамошныхъ школахъ вôдступити вôдъ постановъ §§. 10 и 11 реґуляміну, а такожь розпорядженя зъ дня 23 цвѣтня 1891 Ч 7484 зъ огляду на пильнѣ роботы господарскѣ?

2. Чи уважає шкôльна рада окружна за хосенне роздѣлити головнѣ феріи зъ огляду высше высказаного а такожь за-для снѣговыхъ заметей на три або чотиря перервы, що припадали бы на часъ пильныхъ робôтъ, а взглядно на часъ снѣговыхъ заметей?

На выпадокъ притакуючои вôдповѣди на се пытанье належить подати проєктъ подôбного подѣлу.

3. Чи зъ другого боку не треба побоювати ся, чи такѣ частѣ перервы не пошкодять поступови въ наукахъ, бо выкличуть бодай часткове забутье придбаного матеріялу научного, а черезъ се конечнôсть кôлькоразового повороту до того самого предмету?

4 Яка буває фреквенція въ тамошныхъ школахъ пôдчасъ пильныхъ робôтъ господарскихъ и періодичныхъ заметей снѣговыхъ?

5. Чи не годилось бы зъ огляду на можливѣ перервы въ науцѣ ограничити вôльнѣ днѣ въ часѣ Рôздва и Великодня на вл стивѣ днѣ святочнѣ и вôдступити въ тôмъ взглядѣ вôдъ постановъ наведеного высше розпорядженя уст. В. П. бук. d и f и т. д.?

Зъ наведеного розпорядженя краєвои рады шкôльнои бачимо охоту увзгляднити такожь интересъ родичѣвъ, що посылають дѣтей до школы. Се стремленье заслугує на признанье, бо дѣйстно крайный часъ змѣнити досихчаснѣ приписы о феріяхъ: „такъ має бути и конець“, а сли хлопъ бѣдкає ся и нарѣкає, що въ найгорячѣйшій часъ робôтъ въ поли вôдбирають єму помôчника, нѣкому и въ голову не приходило — увзгляднити єго господарскѣ интересы. Въ часѣ горячихъ робôтъ дѣти не ходять правильно до школы, родичѣ платять кары, нарѣкають на здирство и такожь черезъ се не долюблюють школы.

У насъ приходять два разы до року горячѣйшѣ роботы: на яри и въ часѣ збôрки пôльныхъ плодôвъ. Тогды кождый ґазда потребує якъ найбôльше рукъ до працѣ. Де нивы порозкидуванѣ, а нема пасовиска въ однôмъ куснику, тамъ треба двохъ або й трохъ пастухôвъ. До того треба на яри двохъ людей до плуга, а одного челядина до бороны. Такъ само пôдчасъ збôрки треба бôльше челяди; особливо коли слотный рôкъ або значна спека, треба спѣшити ся: въ першôмъ разѣ, щобы збôже не замокло, а въ другôмъ, щобы все не высыпало ся на ниву. Коли бы власти увзгляднили потребы рôльника, се вôнъ бы на певно узнавъ и приязнѣйше глядѣвъ на школу. Противно: коли видить, що шкôльнѣ власти на него не зважають, а все лишь карами єго хотять нагнути до послуху ихъ приказамъ, стає ся єму школа ненавистною, а остаточно кождый єму ворогъ, хто о школѣ спôмне або єи захвалює. Хто хоче о тôмъ пересвѣдчити ся, няй перейде тѣ села, де ще школы нема, и няй выпытує людей, чи хотять мати у себе школу.

Въ школахъ на селѣ найвôдповѣднѣйше завести феріи въ часѣ яри и въ часѣ збôрки плодôвъ, що тревали бы по чотири або пять недѣль. Щобы ще выстало досыть часу на науку, треба знести малѣ вакаціи въ зимѣ и вôльнѣ днѣ, передъ деякими святами и по святахъ, якъ Рôздво и Великдень. Розумѣє ся, що при такôмъ розкладѣ треба окремо увзгляднити села на долахъ, а села гôрскѣ. Въ горахъ найвôдповѣднѣйшій часъ на вакаціи въ яри бувъ бы вôдъ 20 цвѣтня або о кôлька днѣвъ пôзнѣйше, до кôнця мая, а пôдчасъ збôрки вôдъ 20 серпня до кôнця вересня.

Тутъ треба пôднести ще одну обставину. Польскѣ політики и педаґоґи хотять конче, щобы по рускихъ школахъ святковано латиньскѣ свята. Коли въ соймѣ выступивъ противъ того змаганя посолъ Романчукъ деякѣ ґрафы и неґрафы наплели сѣмь мѣхôвъ нѣсенѣтниць, що, мовлявъ, то свята нашѣ спôльнѣ, спôльне добро, пришпилили тутъ и Люблиньску унію и Ягайлоньску идею... Якъ далеко йдуть тѣ люде въ сѣй квестіи и якихъ доказôвъ уживають, покаже найлѣпше така приключка: Одно село домагало ся, щобы не силували обходити латиньскѣ свята въ єго школѣ, де нема анѣ одного латинника. Приѣхавъ въ село инспекторъ, прикликавъ вôйта та ще кôлькохъ людей и давай ихъ вôдводити, щобы такого домаганя не ставили. Коли все не помагало, инспекторъ повѣдає: „Въ школѣ мусять обходити латиньскѣ свята, бо тѣ свята обходить и цѣсарь!“ Отъ чимъ славетный педаґоґъ хотѣвъ селянамъ забити клина въ голову! Треба завважати, що у насъ властиво нема святъ латиньскихъ, а є свята польскѣ. Напôръ польскихъ властей въ тôмъ взглядѣ уважаємо пониженьемъ Русинôвъ, насилємъ нашихъ пересвѣдчень реліґійныхъ, а остаточно така робота єсть нарушеньемъ и зневагою основныхъ законôвъ державныхъ. Поляки намъ показують, що Русинови за мало обходити рускѣ свята, а треба обходити й польскѣ, щобы щось въ свѣтѣ значити.

Тымчасомъ на Мазурахъ не обходять рускихъ святъ Насъ се не болить; мы навѣть не хочемо, щобы Мазуры рускѣ свята обходили, бо мы не напастники, на чужій загôнъ не лѣземо и собѣ єго не присвоюємо. Навѣть тамъ, де населенье мѣшане, часто вымѣтують рускѣ свята зô школы. Въ мѣсточку Дубецку надъ Сяномъ є руска церковь и рускій священикъ, а однакъ въ тамошнôй школѣ рускихъ святъ не обходять. Священикъ иде въ рускѣ свята до церкви, а дѣти єго парохіянъ до школы на науку. Нема тамъ кому уняти ся за кривдою рускои церкви! Такъ само не учать тамъ и рускои мовы. Противно-жь по селахъ, де нема и слѣду латинникôвъ, велять въ школѣ обходити латиньскѣ свята! Няй бы намъ выяснили польскѣ політики сю трудну загадку! Няй скажуть, що не збыткують ся надъ нами, що не радѣ насъ вынародовити! Черезъ те стає ся Русинамъ польска школа ненавистною, якъ ненавистна намъ цѣла польска політика, бо насъ гнетуть, а хотять, щобы мы ихъ ще хвалили й величали..

Свята припадають по найбôльше на осѣнь и зиму. Коли-бъ у насъ на Руси не обходжено ихъ подвôйно, лишилось бы бôльше часу на вакаціи пôдчасъ яри и збôрки пôльныхъ плодôвъ.

Голосы прасы про пок. кардинала Дунаєвского.

Не всѣ ґазеты польскѣ присвятили окремѣ статьѣ (крôмъ біоґрафічныхъ) обговореню дѣяльности пок. кардинала Дунаєвского; Kurjer Lwowski, Reforma обмежили ся лишь на згадку біоґрафічну. Czas, Gazeta Narodowa, Dziennik Polski, а по части и Przegląd, вказуючи на великѣ заслуги покôйного для народу польского, пôдносять зъ признаньемъ, що покôйный кардиналъ не обмежавъ ся лишь на справы польскѣ, а взглядно церкви польскои въ Галичинѣ, але засягавъ въ своихъ стараняхъ и заходахъ такожь Полякôвъ, проживаючихъ въ Россіи и Нѣмеччинѣ. Gazeta Narodowa каже: „Ставши кардиналомъ, спôльно зъ кс. Ледоховскимъ и помершимъ передъ кôлькома роками третымъ членомъ св. колеґіи, кс. Чацкимъ, утвердивъ въ Римѣ ту політику супротивъ справы польскои, котра такъ славный и успѣшный знайшла выразъ въ найновѣйшôй енцикліцѣ папскôй до епископôвъ польскихъ. Въ тôмъ вѣковѣчнôмъ документѣ курія римска, цѣлою повагою голосу, духову жизненнôсть и нероздѣльнôсть Польщѣ урядово супротивъ цѣлого свѣта узнала“. Те саме зазначує и Czas, згадавши, що теперь въ Римѣ оставъ ще лишь одинъ представитель польского народу.

Біоґрафічнѣ звѣстки про пок. кардинала не у всѣхъ ґазетахъ польскихъ однаково повнѣ. И такъ Czas и Przegląd дуже коротко натякують про участь молодого Альбина Дунаєвского, правника, въ революційныхъ заговорахъ въ 1836 р. и про засудъ покôйного на осьмилѣтну вязницю — але натомѣсть доносять, не подаючи причинъ, про се, якъ Дунаєвскій, будучи ректоромъ семинаріи духовнои въ Варшавѣ, утѣкъ по выкрытю заговору и вôдтакъ бувъ засудженый властями россійскими на смерть та in effigie повѣшеный. Розумѣє ся, що найпроворнѣйше вывязала ся зъ тои задачѣ Gazeta Lwowska, бо та цѣлыхъ двацять пять лѣтъ житя покôйника збуває такими словами: Укôнчивъ університетъ у Львовѣ, а po rozmaitych, zmiennych losu kolejach рѣшивъ посвятити ся званю духовному.

Neue freie Presse помѣстила зъ нагоды смерти пок. кардинала Дунаєвского вступну статью, въ котрôй вказала на значѣнье дѣяльности покôйного для польского народу, долучаючи до того згадку про бувшого міністра скарбу Юліяна Дунаєвского.

Кардиналъ Дунаєвскій — пише N. fr. Presse — не бувъ популярный, бо не мавъ нѣ охоты нѣ спосôбности звертати ся до настрою або фантазіи масъ. Черты єго лиця, твердѣ мовь сталь, не мали найменшого слѣду тепла и привѣтливости та не зраджували, що пôдъ багряницею єсть серце, котре въ молодости билось пристрастно для ненависти и любови, та ажь пôзнѣйше пôдчинилось розвазѣ зрѣлого мужа. Оба браты, Альбинъ и Юліянъ, кардиналъ и міністеръ скарбу, зачавши вôдъ найскромнѣйшихъ початкôвъ, поступали разомъ що-разъ высше, взаимно помагаючи и пôдпираючи себе. Юліянъ за кабінету Аверсперґа придбавъ собѣ велике значѣнье въ колѣ польскôмъ, выголосивши промову, котра запевнила бôльшôсть для другои умовы зъ Угорщиною. Въ рôкъ опôсля засѣвъ Альбинъ на престолѣ епископскôмъ въ Краковѣ. Теперь прийшла черга на Юліяна, котрый справдѣ вôйшовъ незабавомъ яко міністеръ скарбу въ складъ кабінету Таффого. Зновъ Альбинъ має тягъ и дѣйстно удалось єму выбитись зъ-пôдъ зависимости архіепархіи львôвскои та наложити собѣ кардинальскій капелюхъ. Кождый братъ, що поставивъ ногу на высшій щебель, тягнувъ за собою другого.

Альбинъ и Юліянъ мали однаковѣ погляды політичнѣ, бо оба були завсѣгды Поляками вôдъ стôпъ до головы. Кардиналъ бувъ засудженый рôвночасно зъ Смолькою и Землялковскимъ за головну зраду, але по втратѣ нареченои загадавъ найти потѣху въ станѣ духовнôмъ. Однакъ ряса не змогла усмирити єго національныхъ пристрастей и мусѣвъ прожити на заточеню въ сѣльци, бо впало пôдозрѣнье на него, що бравъ участь въ повстаню варшавскôмъ. Але по тôй періодѣ внутрѣшнои борбы выступає яко містръ, котрый вже не думає про революціи, лишь вытревало, безпе-

Панна Христина.

[Франца Герітеса]

Хочу говорити безъ обинякôвъ, ясно и коротко, такъ, навѣть не хочу пробовати зручными стилістичными зворотами ослаблювати и скрывати страшне значѣнье слôвъ — отже: панна Христина числила вже трицять и пять рокôвъ! Справдѣ, повныхъ, невôдкличныхъ трицять и пять. По тôмъ вôдкрытю вы зовсѣмъ не подивуєтесь, що нашѣ маломѣскѣ львы и паничѣ уважали за свôй святый обовязокъ, рубати острымъ мечемъ свого дотепу вôдважно и смѣло бѣдну, стару панну.

Однакъ панна Христина вôдбивала тѣ всѣ удары спокôйною усмѣшкою а єи весела вдача дозволила ѣй „переплысти черезъ четверту десятку житя“. Плывучи, она не ударила ся о нѣ одну скелю, що то зовуть ся: Ненависть, зависть, нерозположенье — скелѣ, що ихъ звычайно мусять дожидати незамужнѣ жѣнки въ порозѣ высше згаданого вѣку. Панна Христина нѣколи не була красою. Я можу вамъ зобразити єи въ некористнôмъ свѣтлѣ о стôлько, о скôлько по єи низькôмъ чолѣ вже перебѣгали многѣ острѣ борозды и о скôлько при кождôмъ усмѣху выступали въ рядахъ зубôвъ двѣ замѣтнѣ щербы.

Правда, ще лишаєсь змалювати волосье — єи густе, чорне, ясно свѣтяче, въ двѣ косы звите волосье — але я зновъ не можу промовчати, що про сю одиноку красу панны голосно пôдношено въ мѣсточку вôдъ довшого часу певнѣ, трохи неяснѣ и я не знаю о скôлько основнѣ сумнѣвы..

Що дотыкає минувшины панны, я радо вôдслонивъ бы єи цѣлый образъ передъ вашою цѣкавостію, але до двацятого року житя панны не лучило ся нѣчого, що годилось бы оповѣданя; панна жила, якъ взагалѣ переживають молодôсть въ малыхъ мѣсточкахъ дочки урядничихъ родинъ, або дочки такъ званыхъ „добрыхъ домôвъ“.

До „добрыхъ домôвъ“ зачислювано зъ рукодѣльникôвъ тôльки мельникôвъ, вôдтакъ пана пивоваря зъ жѣнкою и потомствомъ, тутъ и тамъ ще якого рѣзника, але нѣ одного шевця. Однои днины приключило ся, що пана Вілібальда Лянґа стрѣнуло на серединѣ улицѣ, коли вертавъ пôдохоченый зъ коршмы до дому, то єство, що єго зовуть смертією. Заскоченый єи холоднымъ подыхомъ, панъ Вілібальдъ упавъ, якъ довгій у снѣгъ и занѣмѣвъ на все.

Внедовзѣ по похоронѣ переселила ся вдова пана Лянґа разомъ зъ дочкою до Праги. Теперь слѣдують три роки такѣ, що, коли я маю вамъ представити докладный образъ житя панны Христины, то они выйдуть на сѣй картинѣ, якъ велике бѣле пасмо; бо я не знаю докладно, що зъ нею въ тôмъ часѣ дѣяло ся. То лишь одно певна рѣчь, що панна Христина забула ся такъ далеко, такъ збесчестила память покôйного батька, що... стала швачкою.

Сю звѣстку принесли зъ столицѣ нашѣ веселѣ студенты, будуча гордôсть мѣсточка.

Само собою розумѣє ся, що она при такихъ условинахъ житя не хотѣла бôльше знати нѣкого зъ тыхъ моторныхъ молодцѣвъ, мимо того, що ще не дуже давно они всѣ вытанцьовували панну Христину передъ зôбраными достойниками мѣсточка.

Такъ, коли она котрого зъ нихъ стрѣнула на улици, то той або обережно уступавъ ся зъ дороги, або звертавъ увагу на яку склепову выставу и стоявъ въ тôй позиціи такъ довго, доки не впевнивъ ся, що небезпечнôсть минула.

Не хочу описувати вражѣня, яке въ нашôмъ мѣсточку выкликало се пôсланництво Йова. Однакъ, коли бы почутье сорому могло такъ вôдбиватись на цѣлôмъ мѣстѣ, якъ на дѣвочôмъ личку, то, гадаю, пôдъ той часъ нашь болотнистый ринокъ мусѣвъ бы почервонѣти, якъ кровь.

По трьохъ рокахъ, панна Христина вернула назадъ до мѣсточка сама, безъ матери.

Она вынаймила собѣ скромне мешканье на першôмъ поверсѣ однои каменицѣ въ ринку, надягнула на себе святочный стрôй и поробила візиты всѣмъ вызнатнѣйшимъ дамамъ мѣста. Смирно и покôрно она покликувала ся при тôй нагодѣ на давне знакомство и поясняла, що мала бы намѣръ учити ручныхъ робôтъ.

Але нѣ одна зъ печаливыхъ матерей не могла рѣшитись, щобы вôддавати свою многонадѣйну донечку учительцѣ такъ сумнѣвои минувшины, и такъ стало ся, що панна Христина мусѣла въ кôлька мѣсяцѣвъ по своѣмъ поворотѣ до мѣсця родинного заставити золотый нараменникъ, щобы могла купити за тѣ грошѣ шматокъ хлѣба. И мало-по-малу прийшли такѣ часы, що панна Христина не мала вже що заставити або продати. Вкôнци на єи щастье та невысказану радôсть скôнчило ся недовѣрье всѣхъ до неи; однои пропамятнои днины зъявила ся на порозѣ єи мешканя якась поважна матрона, ведучи малого дикуна за руку, зъ котрымъ не могла выдержати дома, за-для чого вôддала єго паннѣ въ опѣку и охорону.

Панна приймила свою першу ученицю зъ слѣзми въ очахъ. Зворушена за-для тои несподѣванои подѣи, она розкинула по помостѣ цѣлу коробку взôрцѣвъ, немовь бы глядала для своєи ученицѣ вôдповѣднои роботы. Она була бы дуже радо заразъ въ першихъ дняхъ, втаємничила свою ученицю у всѣ галузы жѣночои штуки, але, на жаль, выхованиця панны була ще въ тыхъ рокахъ, въ котрыхъ мы глядимо на всѣлякѣ рѣчи „зъ мыслею знищити“, за-для чого панна пробуджуючись зъ радôстного одуру поховала дуже скоро всѣ найцѣннѣйшѣ примѣрники трудною працею призбиранои збôрки, щобы ихъ охоронити передъ охотою знищеня своєи першои ученицѣ.

(Дальше буде.)

рестанно и розважно причиняєсь до успѣхôвъ Полякôвъ въ Австрiи. Кардиналъ бувъ певно вѣрнымъ слугою папы, але у него тѣсно зôлялась побожнôсть зъ нацiональною самосвѣдомостью; вôнъ не бувъ бы въ силѣ вôдлучити въ своѣмъ пересвѣдченю католицке вôдъ польского. Вôнъ бувъ якъ въ рясѣ такъ и въ багряници тымъ самымъ Полякомъ, котрый въ Куфштайнѣ терпѣвъ за вôтчину, але вôдтакъ пôзнавъ, що бôльше може помочи свому народови на становищи епископа-примаса. Кардиналъ Альбiнъ бувъ такъ само народнымъ епископомъ якъ и Ледоховскiй, ино що тамтой волѣвъ боротись, а той бôльше вѣривъ своѣй дипльоматiи, нѣжнымъ сѣтямъ, якiй закинувъ при своѣй дѣяльности.

Палата кардинала Дунаєвского була найважнѣйшимъ сальономъ полiтичнымъ въ Краковѣ, а самъ кардиналъ бувъ сильною пôдпорою свого народу въ дворѣ цѣсарскôмъ и Ватиканѣ. Альбiнъ и Юлiянъ були значнымъ чинникомъ полiтичнымъ, зъ котрымъ гр. Таффе мусѣвъ числити ся. Мiнiстеръ скарбу тримавъ въ своихъ рукахъ керму адмiнiстрацiи, вымѣрюючи податки, призволяючи фонды на зелѣзницѣ, школы и дороги — кардиналъ стоявъ въ тѣсныхъ зносинахъ зъ высокою шляхтою въ Краковѣ, мавъ довѣрє папы, знавъ тайнi нитки церковнои полiтики и мавъ талантъ потягнути за нитку, а зрѣтелѣ не бачили єго руки. Дуже часто западали въ єго сальонѣ ухвалы, котрi були важнѣйшi анiжь крикливi розправы парляментарнi. Кардиналъ Альбiнъ носивъ ся до послѣднои хвилѣ зъ смѣлыми плянами прилученя вроцлавскои дiецезiи до епископства краковского. Однакъ се не удало ся. Крôмъ того ще й друга подѣя — кôнчить N. fr. Presse — засмутила послѣднi днѣ житя кардинала. Ватиканъ помиривъ ся зъ Россiєю, посолъ царскiй акредитованый при Ватиканѣ — папа назвавъ своимъ приятелемъ найбôльше зненавидженого ворога польского народу.

Д-ръ Король передъ выборцями въ Жовкви.

По богослуженю вôдправленôмъ игуменомъ о. Козловскимъ въ фiлiяльнôй церквѣ на Винницкôмъ передмѣстю зôбрали ся выборцѣ по годинѣ 10-ôй рано въ сали „Жовкôвскои Рускои Рады“. Всѣхъ участникôвъ збору було до 450, селяне и около 12 священникôвъ. Зôбраныхъ повитавъ д-ръ Король короткою промовою и поручивъ на предсѣдателя зборôвъ о. Колпачкевича. Коли зборы згодились, о. Колпачкевичь, подякувавши за довѣрє, представивъ правительственного комiсаря въ особѣ п. Ольшевского и покликавши п. Демкова и о. Загаєвича на секретарѣвъ удѣливъ голосу послови Королеви.

Пос. Король почавъ своє справозданье вôдъ поясненя, длячого доперва по пятьохъ рокахъ станувъ вôнъ передъ выборцями; — се стало ся за-для всѣлякихъ невзгодинъ и недогôдностiй. Теперь, стаючи передъ выборцями, хоче здати рахунокъ якъ зъ своєи роботы, такъ и зъ роботы клюбу рускаго. Заки приступивъ до того, розказавъ выборцямъ про ординацiю выборчу, вказуючи на лихi єи стороны, за-для чого приходить ся Русинамъ богато терпѣти. Вôдтакъ посолъ ставъ переходити сесiю за сесiєю въ соймѣ и наводити: що̀ въ котрôй сесiи зроблено и яке становище въ кождôй важнѣйшôй справѣ займали рускi послы. Оповѣвши исторiю одного зъ початку рускаго клюбу соймового до часу т. зв. „новои еры“ а погôмъ розпадъ єго, зазначивъ, що пос. Романчукъ при акцiи „новои еры“ дѣлавъ въ добрôй вѣрѣ, не пôдозрѣваючи обману, а побачивши наслѣдки, завернувъ зъ занятого становища приязно-выжидаючои полiтики и ставъ въ опозицiю. Полiтику т. зв. „новои еры“ перенявъ пос. Барвѣньскiй и веде єи теперь на власну руку. [Въ сѣмъ мѣсци почулись на сали голосы противъ п. Барвѣньского. Комiсарь правительственный пôднявъ ся и по польски замѣтивъ, що не дозволить нарушати особы. Пос. Король запротестувавъ насамперед противъ польскои мовы комiсаря и просивъ, щобы свои замѣты робивъ въ мовѣ рускôй, однакъ се не помогло, бо комiсарь хочь и середъ голосного домаганя селянъ „По руски! по руски!“ не переставъ говорити на злôсть по польски, хотяй по руски вмѣвъ. Вôдтакъ що-до самои сути замѣту комiсаря заявивъ посолъ, що єму вôльно критикувати дѣяльнôсть другого посла. Комiсарь вже не вôдозвавъ ся бôльше.] Опôсля д-ръ Король говоривъ про згоду Русинôвъ, про зборы мужѣвъ довѣрiя и пôднѣсъ, що хочь ще до-тепер не удало ся перевести згоды, однакъ вôнъ мав надѣю, що се довершить ся. При сѣй нагодѣ згадавъ посолъ про фракцiю радикалôвъ, котра зъ-першу заявилась була за згодою, а вôдтакъ сказала, що згода мѣжь Русинами не можлива, въ наслѣдокъ чого вызначнѣйшi єи члены, що обставали за згодою, знайшли ся въ прикрôмъ положеню Д-ръ Король вôзвавъ селянъ, щобы не читали радикальныхъ орґанôвъ, бо се лектура лишь для интелiґенцiи котра не такъ легко дасть ся звести на хибну дорогу.

По промовѣ забравъ першiй слово членъ фракцiи радикальнои д-ръ Невестюкъ, лѣкарь зъ Мостôвъ великихъ. „Зô слôвъ д-ра Короля — мовивъ Невестюкъ — выходило бы, що радикалы — се справдѣшнi чорты. Отъ дивѣть: я радикалъ и читаю радикальнi ґазеты, а мимо того, здаєсь менѣ, я подôбный до чоловѣка, я є лѣкаромъ и за дармо вырываю людямъ зубы.“ Вôдтакъ д-ръ Невестюкъ почавъ говорити про всѣлякiй напрямы рускои политики, а коли сказавъ, що москвофiльска политика основуєсь на полоханю Австрiи Россiєю, счинивъ ся на сали страшный крикъ, посыпались протесты и вôзваня до предсѣдателя, щобы бесѣдникови вôдобрати голосъ.

О. Решетило зъ Маґерова, хотячи втихомирити, попросивъ предсѣдателя вôдъ себе, щобы д-рови Невестюкови вôдобрати голосъ, а за безкористовне вырыванье зубôвъ въ Мостахъ великихъ зложити єму прилюдну подяку. [*Въ сали смѣхъ; д-ръ Невестюкъ зôйшовъ зъ трибуны и выйшовъ зъ сали.*]

Дан. Мекелита, дякъ зъ Бутинъ, обставъ за свободою слова, сказавши: „Кождому вôльно балакати, що хоче, отже треба выслухати, а потôмъ можна вôдповѣсти.“ Предсѣдатель збору замѣтивъ, що се мѣсце не до балаканины, лишь до бесѣды поважныхъ рѣчей Мекелита хотѣвъ дальше ставати въ оборонѣ д-ра Невестюка, але коли зôбранi спротивились и жадали вôдобрати єму голосъ, вôнъ обѣцявъ, що буде говорити до рѣчи. Отже на самiередъ подякувавъ д рови Королеви за заступництво народу а потôмъ пôднѣсъ жалобы на податковый урядъ, котрый не хотѣвъ вôдписати єму податку за шкоду вôдъ граду.

Сел. Бойко зъ Кошелева говоривъ о надужитяхъ при пашпортахъ для худобы — Гриць Грабаръ зъ Бутинъ домагавъ ся знесеня пашпортôвъ, а Блѣхарскiй зъ Жовкви высказавъ бажанье, що коли вже годѣ зносити пашпорты для всѣхъ родôвъ худобы, то бодай треба-ихъ знести для свиней.

Сел. Музика зъ Бутинъ жалувавъ ся, що въ Мостахъ великихъ побирають велике мито.

Сел. Воробець зъ Глиньска нарѣкавъ на теперѣшну систему шкôльну, на учителѣвъ, що не пильнують своихъ обовязкôвъ; дальше, що громады поносять великi тягары на школу, а зъ нен не мають користи; вкôнци домагавъ ся, щобы рускi школы обсаджувано учителями Русинами.

Сел Потурайко зъ Куликова навѣвъ выпадокъ, що учителѣ зôбранi на конференцiи, прийшовши до церкви, вели ся неприлично, а се прикро дôткнуло людей.

Сел. Бойко зъ Кошелева дорѣкає громадскимъ писарямъ, що замѣсть служити громадѣ, они вôддають ся на услуги кому иншому. Се найкрасше показуєсь при выборахъ.

Сел. Сень Бутлєръ зъ Мацошина пôднѣсъ потребу позичковыхъ касъ, де можна бы зичити грошѣ на малый процентъ.

Малко, вôйтъ зъ Дворець жалувавъ ся на тягаръ шарваркôвъ.

Сел. Юрко Сьосьокало зъ Боянця жалувавъ ся, що тыхъ, котрi зголошувались по запомогу до староства, вôдсылано до о. Роздѣльского, мовь бы за кару, що они голосували на него.

Сел. Луць Максимôвъ пôднѣсъ потребу закладаня шпихлѣрѣвъ громадскихъ.

Гриць Грабаръ зъ Бутинъ говоривъ о читальнях и радивъ читати всѣ ґазеты безъ выимки, бо доперва зъ того можна выробити собѣ свôй власный осудъ. — Блѣхарскiй зъ Жовкви спротививъ ся читаню всѣхъ ґазетъ, а зъ свого боку радивъ читати книжочки и часописи змѣсту релiґiйного. — То саме говоривъ и Семко Буракъ зъ Винничокъ. — Священикъ о Решетило радивъ селянамъ читати лише тi книжки, въ котрыхъ є такi буквы, що находять ся въ церковныхъ книгахъ, отже не радивъ читати книжокъ писаныхъ фонетичною правописю. — Петро Макаръ зъ Зѣболокъ и собѣ розводивъ ся надъ тымъ, яке то нещастье... фонетика!

Бойко зъ Кошелева домагавъ ся скасованя „Народнои Часописи“.

Сел. Иванъ Козовый зъ Нагорець жалувавъ ся, що староство не вôдповѣдає по руски на рускi письма.

Сел. Иванъ Кукъ зъ Колоденця взывавъ всѣхъ до спôльнои роботы и просивъ д-ра Короля, щобы старавъ ся довести до згоды Русинôвъ.

По вôдповѣди д-ра Короля на пôднесенi поодинокими бесѣдниками справы — о. Колпачкевичь внѣсъ удѣлити послови вотумъ довѣрiя. Зôбранi вôдспѣвали „Многая лѣта“ цѣсареви, предсѣдателеви зборôвъ и послови, а селяне взяли посла на руки и несли єго зъ трибуны до дверей.

Зъ народного вѣча въ Сколѣмъ.

Вчерашне вѣче народне въ Сколѣмъ ухвалило ось-такi резолюцiи въ справахъ економiчныхъ, предложенi референтомъ д-ромъ Олесницкимъ:

Народне вѣче въ Сколѣмъ признає задля поправы економiчныхъ вôдношень сельскихъ хлѣборобôвъ въ Галичинѣ за конечне жадати:

А) I На полi законодавства судового:

а) Змѣны закона цивiльного въ постановахъ єго що-до спадщинъ о стôлько, щобы формальности розпоряджень послѣднои волѣ були зменшенi и улекшенi; щобы при наслѣдствѣ безтестаментарнôмъ наслѣдство дальшои родины було ограничене въ користь о ставшого супруга и щобы безнаслѣднi спадщины припадали не скарбови державному, а громадѣ, въ котрôй померший мавъ право приналежности.

б) Змѣны патенту о пертрактацiяхъ спадковыхъ зъ 8 серпня 1854 ч 208 В. з. д въ тôмъ напрямѣ, щобы передъ признаньемъ спадщины переведеный бувъ єи подѣлъ, якъ фiзичный такъ и табулярный, и щобы выданый на тôй пôдставѣ декретъ наслѣдства мавъ силу екзекутивы.

в) Змѣны закона судового о екзекуцiяхъ въ той способѣ, щобы при селяньскôй власности земскôй означене minimum грунту свобôдне було вôдъ всякои екзекуцiи.

г) Вылученя справъ карныхъ о обиду чести зъ пôдъ компетенцiи судôвъ, а придѣленя ихъ судамъ громадскимъ.

II. На полi законодавства адмiнiстрацiйного:

а) Змѣны законôвъ обмежуючихъ свобôдну власнôсть земеку меншои посѣлости, а взглядно выконуваня тыхъ законôвъ въ той способѣ, щобы сельскiй хлѣборобы не були полишенi можности користати зô всѣхъ правъ, якiй пôсля обовязуючихъ законôвъ зъ грунтовою власностiю земскою суть сполученi.

б) Реформы законôвъ конкуренцiйныхъ, а именно дорогового и закона о конкуренцiи парохiяльнôй въ той способѣ, щобы тягары на удержанье дорôгъ розложенi були въ формѣ додатковъ до оплачуваныхъ податковъ безносередныхъ и щобы парохiяне обовязанi до конкуренцiи при церквѣ фiлiяльнôй, не були рôвночасно обовязанi до конкуренцiи при церквѣ матричнôй.

III. На полi законодавства скарбового:

а) Знесеня податку грунтового и домово-клясового, а заведеня податку особово-доходового зъ увзглядненьемъ minimum екзистенцiи и зъ примѣненьемъ стопы прогресiйнои.

б) Знесеня податковъ консумцiйныхъ вôдъ артикулôвъ до житя доконче потрѣбныхъ, а заведеня податку збыткового.

в) Увôльненя спадщинъ до 500 зр. и взагалѣ всѣхъ интересôвъ до высоты 500 зр. вôдъ оплаты належитостей скарбовыхъ.

Б) На полi кредиту селяньского:

а) Переведеня конверсiи довгôвъ обтяжаючихъ въ хосенъ банкôвъ приватныхъ або ихъ цесiонарѣвъ грунтову власнôсть нашихъ селянъ черезъ банкъ краєвый або другiй до того утворитись маючiй институтъ краєвый.

б) Удѣлюваня селянамъ правдиво потребуючимъ помочи черезъ тi заклады позичокъ низько-опроцентованыхъ и примѣненыхъ пôдъ взглядомъ амортизацiи до характеру селяньского господарства.

в) Увôльненя всѣхъ актôвъ правныхъ при повысшôй конверсiи вôдъ всякихъ оплатъ належитостей правныхъ.

Народне вѣче взыває всѣхъ рускихъ и взагалѣ справѣ селяньства прихильныхъ послôвъ соймовыхъ и рады державнои, щобы справу тыхъ реформъ въ тѣлахъ законодавчихъ пôднесли и всѣми силами пôдперли.

В) а) Переведеня якъ найскорше регуляцiи рѣкъ у всхôднôй Галичинѣ, особливо Стрыя и єго доплывôвъ.

б) Заснованя при банку краєвôмъ вôддѣлу парцеляцiйного для парцеляцiй бôльшихъ обшарôвъ мѣжь селянъ, якъ такожь парцеляцiи камеральныхъ дôбръ мѣжь меншу посѣлôсть.

Г) На полi внутрѣшнои орґанiзацiи економiчнои народне вѣче:

Взыває всѣхъ Русинôвъ, щобы безъ огляду на рôзницѣ суспôльныхъ и полiтичныхъ пересвѣдчень сполучили свои силы для працѣ надъ економiчнымъ пôддвигненьемъ селяньства, а то черезъ закладанье товариствъ економiчныхъ маючихъ на цѣли охорону земскои власности селянъ, улекшенье набуваня землѣ, орґанiзацiю торговлѣ продуктами рôльничими селянъ и орґанiзацiю працѣ, а передовсѣмъ, щобы солiдарно пôдпирали свои институцiи, якъ Днѣстеръ“, „Народну Торговлю“ и крамницѣ рускiй — а ще спецiяльно въ Стрыйщинѣ касу задаткову въ Стрыю.

Дописи „Дѣла”

Зъ Перемышля.

[Заповѣдженый великiй концертъ „Бояна“.].

Тутешне спѣвацке товариство „Боянъ“ устроює дня 6 н. ст. липня въ сали замковôй великiй концертъ, до котрого розпочали ся вже пробы и котрый заповѣдає ся дуже свѣтло. — Притягаючою новостiю въ тôмъ концертѣ буде новый на бôльшу скалю скомбiнованый утвôръ о. Копка „Гамалѣя“. Выконає єго близько сто особъ разомъ зъ орхестрою. Запрошено до участи найлучшiй замѣсцевi силы. Всѣхъ спѣвакôвъ буде около 50 особъ.

Дохôдъ зъ сего концерту призначеный въ одной части на Бурсу св. о. Николая, а въ другôй части на фондъ будовы новои церкви на Засаню, котру тутешнi Русины поставити намѣряють.

Здаєть ся, що якъ цѣль сего концерту такъ и красна слава перемыского „Бояна“ выстануть за достаточну заохоту, щобы Русь перемыска знайшла ся на тôмъ концертѣ въ повнôмъ комплетѣ. Отже хто оцѣнює належито вагу згаданого концерту, най заздалегôдь приготовлює ся и стараєсь о білетъ.

При нагодѣ не вôдъ рѣчи буде пригадати всѣмъ спѣвакамъ зъ перемыскои охрестности, щобы вписували ся въ члены такъ хосенного товариства, якимъ есть перемыскiй „Боянъ“. Выйде се на користь и самому товариству, котре маючи значне число членôвъ дѣйстныхъ буде могло предприняти не одно бôльше дѣло зъ поля музики а рôвночасно буде се зъ користiю и для самыхъ членôвъ, бо тымъ способомъ остануть въ безперерывнôй звязи зъ Русинами перемыскими, котра и въ загальнôй справѣ користь принести може. А се пре цѣнь не тайна, що „Боянъ“ перемыскiй на таку пôдпору вповни заслугує и чей по нинѣшнôй згадцѣ довго на нeи ждати не буде.

О.

Вôдъ Старого Мѣста.

[Въ справѣ потребъ рускаго духовенъства.]

Въ виду збôльшеныхъ потребъ житя щоденного послѣдными часами всѣ „удержавленiй“ стали сильно домагати ся у правительства пôдвысшеня своеи платы. Почавши вôдъ учителѣвъ народныхъ, урядники всѣлякихъ дикастерiй починили вже вôдповѣднi кроки и въ своихъ змаганяхъ поступають дальше. Дорогою зборôвъ, петицiй до тѣлъ законодавчихъ и депутацiй до найвысшихъ достойникôвъ краю и державы дають выразъ своимъ постулятамъ и довiрають свого.

Не намъ тутъ входити, о скôлько всѣ тѣ жаданя оправданi або нѣ; не намъ и вносити, о скôлько они вѣнчають ся успѣхомъ або нѣ, але дорогою тою и собѣ бы поступати и то не для манiи, не для наслѣдуваня тôлько, а для конечнои потребы Хто якъ хто, а мы священики найбôльше маємо до жаданя. Мы одни въ державѣ, що правительство нами зовсѣмъ не журить ся, хотяй на насъ дуже тяжкi обовязки вкладає та й до одвѣчальности потягає; мы одни, що удержанье самi собѣ выборювати мусимо, хотяй се якъ найменше лицює нашому становi. Тожь и намъ бы домагати ся полѣпшеня нашои долѣ, и то домагати ся не спорадично, не поодинокими просьбами о запомоги, котрi все були й будуть пониженьемъ для насъ, але станути всѣмъ въ одинъ рядъ. А зазначеньемъ спôльности такои нашои то може бути тôлько вѣче священикôвъ всѣхъ трехъ епархiй.

Не нова се гадка та й не теперь доперва она зродилась. О вѣчу такôмъ мѣжь священиками давно говорено. Ще въ зимѣ на соборчику въ Старôй Соли справу тую пôдношено и всѣ нею якъ оденъ одушевляли ся. Та й гадка се не одного чоловѣка, але потреба давно вôдчута усѣмъ духовеньствомъ. Найлѣпшимъ доказомъ того є, що справу тую обговорювано на рôзныхъ соборчикахъ безъ найменшого порозумѣваня мѣжь собою. Отже грунтъ пôдготовленый, потреба лише, щобъ якъ найскорше завязавъ ся комiтетъ провiзоричный и скликавъ виднѣйшихъ мужѣвъ усѣхъ трехъ епархiй, щобы порозумѣтись для зреалiзованя пôднятои гадки.

Стрѣльбичѣ дня 15 червня 1894.

И. Яворскiй.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

На 14-тôмъ звычайнôмъ засѣданю головного выдѣлу товариства „Просвѣта“ дня 13 н. ст. червня 1894 р. Полагоджено слѣдуючi справы:

1) Принято до вѣдомости и обговорено предложеный п. К. Панькôвскимъ буджетъ часописи „Читальня“ за р. 1894.

2) Въ справѣ внесеня о. М. Зубрицкого зъ Мшанця, принятого на загальныхъ зборахъ „Просвѣты“ р. 1894, про урядженье зъѣзду крамарѣвъ въ часѣ краєвои выставы, порѣшено порозумѣтись зъ „Народною Торговлею“.

3) При обговорюваню внесеня п. Барвѣньского зъ загальныхъ зборôвъ про заснованье товариства задаткового щадничого порѣшено на внесенье о. Тороньского запросити за иниціятивою нашого выдѣлу знатокôвъ-Русинôвъ для выготовленя статуту. Зъ „Просвѣты“ выбрано п. Барвѣньского, о. Тороньского и д-ра К. Левицкого.

4) На загальнi зборы фiлiи коломыйскои (дня 20 н. ст. червня) и на отворенье фiлiи въ Пôдгайцяхъ (дня 21 н. ст. червня) ухвалено выслати вôдпоручникôвъ вôдъ головного выдѣлу.

5) Принято до вѣдомости справозданя зъ загальныхъ зборôвъ Читалень „Просвѣты“ въ Дубкахъ, Репужинцяхъ, Котôвцѣ и Вовкôвцяхъ.

6) Надôсланi рукописи на книжочки взяли члены выдѣлу до рецензiи.

На засѣданю старшины товариства ґiмнастичного „Сокôлъ“ у Львовѣ, котре вôдбуло ся дня 19 н. ст. червня пôдъ проводомъ головы товариства п. Нагôрного въ присутности членôвъ старшины Белея, Стадниченка, Лепкого, Венгриновича, Колодницкого, Бѣлика, Перуна, Греняка, Хойнацкого, Ганничака, Андрейчина, Шевчука и Лаврôвского ухвалено:

1. Принятi для строю сокôльского крôй пôсля картины, зладженои для товариства артистомъ маляремъ п. Ивасюкомъ.

2. Ухвалено, що сорочка має бути червона [малинова], чоботы звычайнi.

3. Слѣдуюче засѣданье старшины вôдбуде ся въ четверъ на другiй тыждень, и на нѣмъ означить ся день загальныхъ зборôвъ, котрi старшина скличе въ цѣли змѣны строю сокôльского и доповненя членôвъ выдѣлу, заступникôвъ и настоятеля вправъ.

Справозданье зъ загальныхъ зборôвъ читальнѣ „Просвѣты“ въ Чортôвцi повѣта городеньского.

Въ недѣлю д. 10 с. м. зôбрались досыть численно члены читальнѣ, мѣсцева интелiґенцiя и запрошенi гостѣ зъ Тишковець [въ числѣ 8 людей] въ комнатѣ читальнѣ дуже гарно пристроєнôй вѣнцями. Зборы вôдкрывъ о. Ю. Дворянинъ, мѣсцевый парохъ, и голова читальнѣ короткою а теплою промовою, котрои выслухали присутнi въ поважнôмъ настрою. Зазначивши розвôй и дѣяльнôсть вôдъ чотирохъ рокôвъ истнуючои читальнѣ, заохочував зôбраныхъ до побожности, моральности и працѣ надъ рускимъ народомъ, що въ темнотѣ и байдужности позабувъ на рôдну ниву просвѣты, першу пôдвалину розвою народного; при кôнци пôднѣсъ многолѣтье Єго Вел. цѣсареви, а присутнi тричи вôдспѣвали.

До нового выдѣлу увôйшли: о. Ю. Дворянинъ головою, чч. Данило Сидорукъ заступникомъ головы, Иванъ Березовскiй пѣвець церковный секретаремъ, Василь Гринюкъ касiєромъ, Гриць Коринякъ бiбліотекаремъ а Иванъ и Дмитро Панькôвъ заступниками выдѣловыхъ. Пôсля справоздания касiєра вилынуло до касы

22 зр. 67 кр., розходу було 14 зр. 67 кр., отже позбстало въ касѣ 8 зр. готовкою. Бібліотека, заосмотрена въ 58 оправныхъ бо́льшихъ книжокъ и 111 меншихъ зъ „Просвѣты“ и общества им. Качковского, побирала зъ часописей: Читальню, Посланника, Руску Раду и Руске Слово.

Опбсля наступили вбдчиты и деклямаціи вбданй, якъ на селянъ, вповнѣ удачно чч. Матвѣмъ Андрейчукомъ, Гриценъ Коритнякомъ, Даниломъ Сидорукомъ, Василемъ Гринюкомъ, Андрѣмъ Скицькомъ [зъ Тышковець] и Николою Калиномъ.

По вычерпаню програмы засѣли всѣ до спбльнои вечерѣ та весело гомонячи довго забавляли ся.

Хочь, якъ на Чортовець числячій до 1000 нумербвъ; 53 членбвъ то дуже маленьке число, есть однакъ надѣя, що нарбдъ, приходячи до самопбзнаня, пбзнасть и вагу читальнѣ а скрѣпивши теперѣшнй ряды числомъ стократнымъ зумѣе оцѣнити труды тыхъ, котрй дали початокъ доброму дѣлу и непохитно старали ся его пбдтримувати.

Р—чукб.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про переговоры компромісовй що-до цивільныхъ вѣнчань, якй вбдбулись мѣжь правительствомъ а деякими членами палаты магнатбвъ, доносять такй близшй вѣсти: Въ мешканю гр. Алядара Андрашіого збйшлось на нараду 17 магнатбвъ и два міністры, Векерле и Сілядій. Гр. Андраші отвираючи нарады зазначивъ, що може удасть ся вынайти середну дорогу, котра бы уможливила неутральнымъ членамъ палаты магнатбвъ голосувати за проектами. Дискусія тревала кблька годинъ, але не довела до нѣякихъ ухвалъ. Противники проектбвъ ставляли жаданя, котрй змагали до того, щобы цивільнй вѣнчаня не були обовязковыми, а лишь зъ конечности Обовязокъ выключного цивільного вѣнчаня не мавъ бы розтягати ся на тыхъ, котрымъ вѣроисповѣданье не робить перепоны до церковного вѣнчаня, а обовязкове цивільне вѣнчанье вбдносилось бы лишь до тыхъ особъ, котрй не можуть заключити церковного вѣнчаня зъ причинъ вѣроисповѣдныхъ. Если католицкй новожевцѣ приступають до вѣнчаня, то урядникъ цивільный мае удати ся до захристіи и тамъ довершити цивільныхъ формальностей, по чбмъ наступае церковне вѣнчанье. Оба міністры не згодили ся на тй предложеня, бо добачали въ нихъ нарушенье пріндпу цивільного вѣнчаня. Вбдтакъ порушено гадку, щобы задержати обовязкову форму цивільного вѣнчаня, але не робити вбдъ того зависимымъ важнбсть супружества; въ найгбршбмъ разѣ накладано бы кару грошеву на того, хто бы не довершивъ цивільного вѣнчаня. Але и противъ того предложеня застереглись міністры. Вкбнци пбднесено квестію веденя метрикъ, именно жадано щобы душпастирѣ кождого вѣроисповѣдання вели и дальше метрики, а лишь особы непризнаныхъ конфесій були бы втяганй до державныхъ реестрбвъ. Але и на се не згодились міністры. Взагалѣ цѣла конференція не довела до позитивного результату, бо обѣ стороны не хотѣли зробити собѣ взаимно уступокъ.

——

Новый „дижурный генералъ при особѣ Є. Императорского Величества“ генералъ адъютантъ Черевинъ звертае увагу на себе всѣхъ політичныхъ кругбвъ въ Россіи. Въ прасѣ не додаесь нѣякихъ коментарѣвъ до того именованя, бо не лишь цензурою але й закономъ зборонено всякого обговорюваня указбвъ, що вбдносять ся до царскои особы або царского двору. Въ приватныхъ кругахъ говорять, що сбсягъ власти ген. Черевина, вже и такъ широкій яко шефа прибочнои царскои сторожи безпечности, т. зв. „охраны“, побільшеный значно тою номінацією; безперечно могивомъ тои номінаціи суть заговоры, выкрытй поліцією послѣдными часами. Доси не знати, якъ буде зреформована „охрана“, въ наслѣдокъ тои новои номінаціи ея шефа. Ген. Черезинъ есть вже по надъ десять лѣть шефомъ „охраны“ и въ тбмъ характерѣ нерозлучно супроводивъ царя у всѣхъ его подорожахъ. Черевинъ бувъ передъ тымъ помбчникомъ міністра справъ внутрѣшныхъ гр. Игнатьева; въ 1882 р. подавъ ся до димісіи, бо не мбгъ погодитись зъ поглядами міністра що-до руху нігілістичного. Царь принявъ дімісію Черевина, але заразъ покликавъ его бузпосередного свого окруженя. Въ 1881 р. нігілістъ Санковскій хотѣвъ застрѣлити Черевина, але случайно не удавъ ся атентатъ. Теперѣшна номінація ген. Черевина надае ему дуже велике значѣнье и вплывъ, ббльше анѣжь якого небудь міністра.

НОВИНКИ.

——

— **Повени у всходній Галичинѣ.** Зъ Жидачева доносять: Рѣка Стрый вылила, наробивши шкоды на поляхъ прибережныхъ. Высота воды досягала дня 17 червня о 8-бй годинѣ вечеромъ 5 метрбвъ 68 цмт. надъ зеро. — Зъ Бортникъ въ повѣтѣ бобрецкбмъ пишуть: Дня 18 червня выступивъ зъ берегбвъ Днѣстеръ и заливъ поля та сѣножати Голешева и Журавна. Вода прибувае. Комунікація мѣжь Журавномъ и Бортниками перервана. — Зъ Хоросницѣ въ мостискбмъ повѣтѣ доносять пбдъ днемъ 17 н. ст. червня: Въ недѣлю бувъ тутъ страшный хмароломъ. Злива зъ громами, що били безнастанно, тревала вбдъ годины 4-ои пополудни до 8-ои вечеромъ. Села: Цвержа и Селиска пбдъ водою, а всѣ доси такъ гарнй засѣвы занесенй намуломъ. Що не заливъ дощь то выбивъ градъ. По сусѣднихъ селахъ хаты, дѣти и коровы потопленй. Страшный видъ представляе ся оку и наповнюе зрѣтеля страхомъ передъ нищачою силою природы.

— **Вбдъ Ходорова пишуть намъ:** Рѣчка Суходблка вылила. Сѣножати, почавши вбдъ Борусова ажь до Острова пбдъ водою. Богато скошеной травы погнило або сплыло зъ водою до ставу въ Отиневичахъ. Збже слабо вбдцвило за для безнастанной зливы, хочь взагалѣ до теперь станъ урожаѣвъ тутъ вдоволяючій.

— **Рускій народный театръ** дасть въ сѣмъ тыждни въ Станиславовѣ слѣдуючй выставы: Въ четверъ дня 21 с. м. „Выхованець“, въ суботу 23 с. м. „Пташникъ зъ Тиролю“ а въ недѣлю 24 с. м. „Мужичка“ преміована драма Писанецкого. — На слѣдуючій тыждень выѣзджае театръ до Коломыи, де дасть три выставы, именно: вбвторокъ 26 с. м. „Ой не ходи Грицю“, въ середу 27 с. м. „Пташникъ зъ Тиролю“ въ четверъ 28 с. м „Украдене щастье“ преміовану драму д-ра Ив. Франка. — Въ суботу дня 30 с. м. выставить ся въ Станиславовѣ мельодрама Монюшки „Галька“, въ недѣлю дня 1 липня по разъ другій „Пташникъ зъ Тиролю“.

— **П. Кирило Трильовскій** одержавъ онодгы степень доктора правъ на краковскбмъ університетѣ.

— **Зновъ зелѣзница въ Перемышли.** Одержуемо отсе письмо: Надававъ я въ магазинѣ на тутешнбй зелѣзници посылку и предложивъ листъ перевозовый по руски написаный. Урядникъ глянувши на руске письмо, сказавъ, що не вбльно писати рускимъ письмомъ, хиба польскими буквами. Таке розпорядженье міністерске выйшло недавно, бо деякй урядники не знають грецкого (sic) письма. Въ Боснѣ вбльно Туркамъ писати по турецки, а Сербамъ по сербски, а у насъ не вбльно писати своими буквами. Такъ поучивъ мене п. урядникъ и я мусѣвъ написати листъ польскими буквами. — *Д. Л.*

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Фонды на народный театръ комітету перемыского ростуть зъ дня на день. Не мало причиняють ся до ихъ збільшеня нашй жвавй пбдофіциры Русины, горячй патріоты. Честь имъ и слава за се. Сими днями доручено комітетови суму 33 зр. 50 кр. збрану мѣжь пбдофіцирами перемыскои залоги заходомъ ПП. пбдофіцирбвъ рахунковыхъ: Андрѣя Жевки, Льва Куциловского и Василя Беча. Є то вже друга квота збора мѣжь пп. пбдофіцирами въ Перемышли. Пригадуемо, що въ падолистѣ м. р. доручивъ бувъ п. Жевко комітетови квоту 8 зр. На послѣдну квоту зложили ся слѣдуючй щедрй дателѣ: Коциловскій 1 зр., Бечь 1 зр., Жевко 1 зр., Нѣмцѣвъ 1 зр., Курило 1 зр., Костикъ 1 зр., Мащакъ 1 зр., Костеркевичь 1 зр., Колодѣй 50 кр., Дзендзель 50 кр., Дубровецкій 50 кр., Скородиньскій 2 зр., Герула 1 зр., Рыбчукъ 1 зр., Данилбвъ 1 зр., Костецкій 1 зр., Вінекъ 1 зр., Слюзарь 50 кр., Бабе 50 кр., Каньскій 50 кр., Шереръ 30 кр., Пакетъ 20 кр., Любищакъ Михайлъ 50 кр., Любищакъ Георгій 50 кр., Сливиньскій 1 зр., Перуцкій 50 кр., Райндль 50 кр., Манастирскій 50 кр., Фельдъ 1 зр., Котельницкій 50 кр., Дороцкій 1 зр., Петрбвъ 1 зр., Волосенка 1 зр., Поколиньскій 1 зр, Бахманъ 50 кр., Галазика 1 зр., Гонска 1 зр, Гачка 50 кр., Адамякъ 1 зр, Лешко 1 зр., Кірпаль 30 кр., Стороньскій 70 кр. До того приходить ще квота 11 зр., збрана за купоны въ перемыскбй „Народнбй Торговли“. Такъ отже сума збраныхъ въ Перемышли на народный театръ грошей дбйшла до 1003 зр. 57 кр. Число се вбдъ самого завязаня комітету носивъ на серцю кождый Русинъ патріотъ въ Перемышли. Хто лишь пытавъ касіера, кблько вже є театральныхъ грошей, мусѣвъ збткнути и заявити свое бажанье, кобы якъ найскорше до тысячки. Маемо вже тысячку, збтхаймо теперь до другои. Маемо людей жертволюбывыхъ, на се доказомъ тысячка, котрою кождый радуе ся. Невсыпущимъ збирателямъ и дателямъ нехай буде честь и слава, а хороброму воиньству може прийде ся ще довершити другу тысячку, якъ довершило першу.

— **Ще одинъ образокъ зъ порядкбвъ ц. к. почты галицкои.** Дня 11 с. м надавъ я листъ адресованый розумѣе ся по руски „Єлена Ненцка въ Яричевѣ“, котрый однакожь дбставъ ся якимсь свѣтомъ до Прерова [Prerau], а зъ вбдгамъ завернено его назадъ до Львова зъ приметкою: „Bestimmungsort nicht leserlich!“ — Не входячи въ се, чи „leserlich“ або nicht „leserlich“ запримѣтити выпадае, чому сей бѣдный рускій листъ ходивъ ажь до Прерова а не бувъ заразъ, коли „unleserlich“ зверненый назадъ до поправы на „leserlich“ тымъ ббльше що куверта листу мала на собѣ знамя „Адміністрація Дѣла у Львовѣ“. — Варта щобы Пресвѣтла Дирекція Почтъ и Телеграфбвъ зволила запытати ся дотычного урядника, котрый ѣхавъ амбулянсою до Пбдволочискъ 11 с. м. чи справдѣ листъ бувъ „nicht leserlich“ та коли такъ то чого выславъ его до Прерова? — Дальше мушу зазначити, що посылка надана на почтѣ въ Яричевѣ 13 с. м. на адресу: „Юлія Зарицка Львбвъ. Кохановского 15 а“ насѣла до адресатки 19 с. м. отже ажь 7-го дня на вбддаленье 3 миль. Въ обохъ случаяхъ були дѣла важнй и черезъ неоправдану проволоку на почтѣ, — потерпѣли интересы родинй. — *Иванъ Зарицкій.*

— **Нашй почты.** Зъ мѣста пишуть намъ: Нинѣ одержавъ я карту кореспонденційну, выразно заадресовану по руски и надану въ Теребовли 15 н. ст. червня. Бѣдна вандрувала до Львова ажь черезъ Россію, де жадано за неи новои доплаты, бо навѣть прибили печатку: „Доплатить“. Отже думаю чи по-при другй павільоны на выставѣ не знайшовъ бы мѣсця окремый, мѣстячій такй цѣкавй доказы рбвноправности языковои въ Галичинѣ. Теребовля вже славна зъ приятелѣвъ Русинбвъ, тажь тамъ недавно поборець податковый высылавъ одного руского сотрудника въ Московщину за те, що той выставивъ квитъ по руски, а ще й [horrendum!] вбдваживъ ся заговорити до пана поборця по руски.

— **Черновецку „Буковину“**, москвофільске товариство студентске, розвязало тамошне крайове правительство. Головою сего товариства бувъ Юл. Яворскій, звѣстный зъ тамтогорбчного атентату на Впр. митрополита у Вѣдни. Послѣдными днями вбдбували ся въ Чернбвцяхъ загальнй зборы „Буковины“. На зборахъ говоривъ Яворскій по россійски и за се розвязавъ комісарь зборы а сими днями розвязано и саме товариство.

— Маемо честь до прилюднбй вѣдомости подати, що дорбчнй **Загальнй Зборы Членбвъ Товариства Бурсы им. св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичи** вбдбудуть ся тамже дня 2 н. ст. липня с. р. о 1-бй год. въ полудне въ комнатѣ „Рускаго Касина“. А що на порядку деннбмъ важнй справы стоять, упрашае ся всѣхъ ПП. Членбвъ Товариства, якъ такожь тыхъ, що хотять вступити въ товариство, о ласкаву якъ найчисленнѣйшу участь. — За Выдѣлъ Товариства Бурсы — Въ Дрогобичи дня 20 червня 1894. — *Борковскій.* — *П. Погорецкій* секретарь.

— **Мазурско-демократична партія** скликала нове вѣче народне на день 24 червня до Кросна головно для повѣтбвъ яслиского, кросняньского и березбвского. На тбмъ вѣчу будуть мѣжь иншими рефераты про реформы выборчу и громадску, та про дѣяльнбсть послбвъ польскихъ въ радѣ державнбй. За вѣчемъ въ Кроснѣ наступить въ першбй половинѣ липня вѣче въ Тарновѣ. Краєве жь вѣче мазурско-демократичнои партіи вбдбуде ся у Львовѣ дня 27 серпня въ сали на выставѣ. Якъ бачимо, проводирѣ мазурского хлопского руху не дармують.

— **Д-ръ Іосифъ Третякъ**, приватный доцентъ, именованый надзвычайнымъ професоромъ руского языка и літературы на краковскбмъ університетѣ.

— **П. Романъ Бачиньскій**, нотаріятекій кандидатъ, именованый заступникомъ нотаря д-ра Кароля Вурста у Львовѣ на часъ тримѣсячнои вбдпустки того-жь и оббймае урядованье зъ днемъ 1 н. ст. липня.

— **Огнѣ.** Дня 10 н. ст. червня с. р. о пбвночи выбухъ огонь въ селѣ Деревня, повѣта жовкбвского. Огонь зачавъ ся зъ стодолы одного господаря, а що, якъ звычайно на селѣ буває, хаты густо стоять и стрѣха стрѣхи дотыкае, та люде до того спали, то при сприяючбмъ вѣтрѣ, помимо ратунку людей и сикавки, погорѣло до тла 17 господарѣвъ зъ хатами, всѣми будынками господарскими та знарядами. Въ огни згорѣло такожь 8 штукъ худобы рогатои, трое коней, 10 свиней. Шкода выносить до десять тысячь, а була лише въ меншбй половинѣ обезпечена.

— **Самоубійство.** Въ Уйковичахъ повѣсивъ ся на воротахъ при кладовищи господарь Гнатъ Федишинъ. Причиною самоубійства бувъ жаль по стратѣ жѣнки и дитины.

— **Убійство.** Въ Володковичахъ, селѣ повѣта яворбвского, посперечало ся 11 н. ст. червня двохъ жидбвъ при закупнѣ яець. Въ часѣ суперечки добувъ Мошко ножика и ранивъ Йоська такъ тяжко въ черево, що раненый по добѣ померъ.

— **Злосливый злодѣй.** Въ Станиславовѣ засуджено сими днями Лейбу Фоґля, звѣстного злодѣя, выученого въ Европѣ и Америцѣ (де належавъ до Гіршбвскихъ кольоністбвъ), на 5 лѣтъ вязниць. Засудъ такъ розгнѣвавъ п. Фоґля, що по оголошеню засуду хопивъ столець и хотѣвъ нимъ ударити предсѣдателя, совѣтника Старосольского, а коли ему перешкоджено, поломивъ зо злости два крѣсла.

— **Ректоромъ університету львбвского** выбрано проф. Тад. Войцѣховского. Деканомъ выдѣлу права выбраный д-ръ Щаст. Гризецкій, а делеґатомъ до сенату Вол. Острожиньскій. Деканомъ выдѣлу фільософіи выбрано Іос. Пузину, делеґатомъ до сенату Людв. Фінкля.

— **Зъ Борщѣвского пишуть намъ:** Вѣсть подана въ новинкахъ „Дѣла“ зъ дня 16 с. м. ч. 125 въ справѣ церкви въ Доброкутѣ есть о стблько недокладна, що тал церковь не мае вбдновляти ся и розширяти ся якъ було сказано, але мае будувати ся нова церковь зъ камѣня, бо теперѣшна дерев'яна збудована ще въ 1730 роцѣ есть дуже старенька и не може помѣстити и $^1/_3$ части парохіянъ.

— **Змѣна власности.** Романове село (Гиляровка) въ Тернопбльщинѣ, дотеперѣшна власнбсть Володислава Кемплича, перейшло на власнбсть Сам. Шульбавма за 65.000 зр. — Села Игровиця, Обарѣнцѣ и Зарудье, повѣта тернопбльского, теперѣшна власнбсть банку краевого, давнѣйше княгинѣ де Лінь, перейшли на власнбсть Р. Грохольского — Маетнбсть Розношинцѣ и Красносілцѣ, повѣта збаражского, купивъ вбдъ банку краевого Алекс. Гнилиньскій за 255.000 зр.

— **Центральный выдѣлъ товариства „Просвѣта“** прислявъ на нашу просьбу 50 примѣрникбвъ малого молитвеника для убогои рускои молодежи, за що выдѣлъ бурсы въ имени молодежи рускои складае товариству „Просвѣта“ прилюдну подяку. — Вбдъ выдѣлу бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ дня 15 червня 1894. — *О. Іоанъ Хотинецкій* предсѣдатель. — *Максимъ Крушельницкій* секретарь. — *О. Василій Романовскій* касіеръ.

— **Копальнѣ нафты.** Въ Схбдници коло Дрогобича есть теперь звыжь 30 законбвъ дуже обильныхъ. Се по ббльшбй части пбдприемство спблки Щепановского и англійско австрійского банку. Однако вскорѣ розпочинають вертѣти Исид. Торосевичь, Том Мостискій и Американець Киръ Перкінсъ. Верченя мають вбдбувати ся на територіи громадъ Старого и Нового Кропивника, Опаки, Гуты, Перепростины и Урича.

— **Холера.** Дня 16 и 17 н. ст. червня занедужало въ 5 селахъ борщѣвского повѣта по однбй особѣ, а въ двохъ селахъ померли двѣ особы. Зъ Гусятинщины и зъ Буковины не ма нѣякихъ новыхъ вѣстей про холеру.

— **Еміґрація зъ Австріи.** Зъ Австро-Угорщины выеміґрувало въ 1881 роцѣ 21.000 людей, въ 1887 роцѣ 25.000, 1890 року 38.000, 1891 року вже 70.000 особъ а 1892 року 78.000.

— **Дрббнй вѣсти.** Въ Буску померъ Теоф. Прохаска лѣкарь въ 45-бмъ роцѣ житя.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Дѣйстнымъ деканомъ дек. канчуцкого и тит. совѣтникомъ консисторіи зъ вбдзнаками крилошаньскими именованый о. Тома Шумило завѣдатель згаданого деканата.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На бурсу св. Онуфрія въ Ярославѣ** зложили Вп. пп.: Іосифъ Кульчицкій начальникъ суду зъ Будзанова другій разъ 2 зр., д-ръ Стефанъ Федакъ адв. зо Львова 10 зр., о. Дорыкъ зъ Ветлина 3 зр, о Алекс. Маланюкъ зъ Паушбвки 1.50 зр., о. Тома Шумило зъ Курилбвки 1 зр., о. Іоанъ Негребецкій зъ Залѣся 1 зр., о. Николай Колтунякъ зъ Тарнавки 1 зр., о. Максимъ Зятекъ зъ Миротина 1 зр., о. Стефанъ Сапрунъ въ Кречовичахъ 1 зр., о. Стефанъ Козенка зъ Мацковичь 2 зр., о. Іоанъ Дуркотъ зъ Дикова 1 зр., д-ръ Филяретъ Сембратовичь зъ Монастырискъ 1 зр., Маркіянъ Ломницкій зъ Ланцута 1 зр., Василій Пиптюкъ зъ Ланцута 1 зр. — Крбмъ того славно-звѣстный патріотъ Вп. Кость Панькбвскій зо Львова, звязаный серцемъ и душею зъ повѣтомъ ярославскимъ, вступивъ въ члены основателѣвъ и зложивъ на нашу бурсу 100 зр. Сподѣваемо ся, що за примѣромъ того патріота, пбйдуть и иншй патріоты Русины, котрй знають невбдраднй вбдносины ярославскои Руси! Выдѣлъ Бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ складае Вп. Костеви Панькбвскому и всѣмъ дателямъ щиро-руске Спаси-Ббгъ! — О дальшй датки просимо. — Вбдъ Выдѣлу бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ 15 червня 1894. — *Максимъ Крушельницкій* секретарь.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 20 червня. Слѣдуючого тыждня будуть оголошенй розпорядженя що-до стяганя однореньсковыхъ нотъ. — Міністеръ Плененъ принимавъ депутацію урядникбвъ въ справѣ пбдвысшеня платнѣ и прирѣкъ, що правительство незабавомъ выступить въ тбй справѣ зъ предложеніями.

Будапештъ 20 червня. Завтра зачинае ся въ палатѣ магнатбвъ дискусія надъ предложеніями о цивільныхъ вѣнчаняхъ. Анѣ опозиція анѣ правительство не знають, якъ выпаде голосованье, бо се зависить вбдъ ббльшого або меншого числа неприсутныхъ членбвъ. На случай неухваленя предложень, справа прийшла бы въ осени третій разъ пбдъ голосованье.

Тріентъ 20 червня. Зъ нагоды приѣзду цѣсаря до полудневого Тиролю надѣють ся Італіянцѣ сповненя деякихъ своихъ постулятбвъ.

Танґеръ 20 червня. Старшій сынъ пок. султана мароканьского Муляй Мегмедъ увязненый.

Софія 20 червня. Звѣстный фальшбвникъ документбвъ Якобзонъ, придержуваный въ вязници, мае бути выданый Россіи, яко тамошный пбдданый.

Надбслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лькарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кблькалѣтнбй практицѣ спеціяльнбй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовбй ч. 7.**

Вбдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вбдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 22—52

Для убогихъ безплатно вбдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Иванъ Стефаницкій

бувшій довголѣтный ц. и к. лькарь полковый,

покбнчивши спеціяльнй студіи на університетахъ вѣденьскбмъ и берлиньскбмъ, ординуе *яко дентистъ*

въ Станиславовѣ

208 площа Франца Іосифа ч. 2 5—8

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

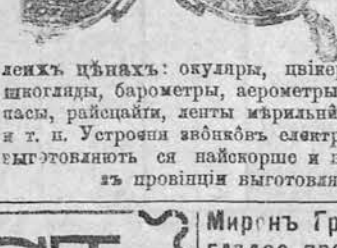

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великбмъ выборѣ и по **найдешевленихъ** цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокль, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, шйопы, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроени звбнкбвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінцій выготовляють ся точно. 4185

М. БАЛЯСЪ

У ЛЬВОВѢ

ч. 41 рбгъ улицѣ Казимирбвскои и Брацра **ч. 41**

поручае обильно заосмотрену торговлю товарбвъ кольоніяльныхъ и делікатесбвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНЙ зъ великою выгодою и комфортомъ, пригбднй на **товариски зборы и для тѣснѣйшихъ кружкбвъ.** Перекуски всякого рода зимнй и горячй. Кухня здорова и смачна у власнбмъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичнй. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** въ бровару акційного на склянки и львбвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга вѣчлива, зручна и честна.

211 Цѣны умѣренй. 5—11

Миронъ Грицикевичь въ Сокали глядае практиканта до Торговлѣ корѣннои и делікатесбвъ. 227 4—5

Ученикъ V-ои кл. ґімназ. глядае лекціи на село вбдъ 1-го липня. Зголошеня до адміністрациі „Дѣла“. 1—3

Ученикъ VII. клясы ґімназіяльнои у Львовѣ глядае лекціи на село. Адреса: **М. К. Татаринъ**, poste restante.

Прилады до ратованя худобы въ случаяхъ удавленя, здутя и т. ин. (въ формѣ руры зъ дроту сталевого) по зр. 6. — **КОСЫ** бѣлй знаменитй, пôдъ ґарантіею и правомъ вымѣны по выклепаню, штука по 80 кр.

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Приѣзджаючимъ гостямъ на выставу краєву

поручаю мôй выключный складъ правдивого россійского

ЧАЮ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

При купнѣ 1 клґр. 10% опусту.

199 7—10

БРИ-

твы швайцарскй и англійскй, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякй приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужеского, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261. ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261.

БРОВАРЪ

І. ЛІЛІЄНФЕЛЬДА и СПÔЛКИ

у Львовѣ ул. Майзельса ч. 8.

4782 11—12 *поручає:*

у ЛЬВОВѢ	на ПРОВІНЦІИ
1/4 гект. пива мар. 3 зр. 25 кр.	1/2 гект. пива марцевого 5 зр.
1/4 „ боку 4 „ 75 „	1/2 „ боку 8 „

Всякихъ информацій устныхъ и письменныхъ удѣляє Зарядъ бровару Лілієнфельда и Спôлки.

ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261 ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261.

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1 60 кр. на чверть року 1 зр.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 94—104

ПОДЯКА.

Убога, якъ нарôдъ, що въ окрузѣ розсѣвъ ся, стояла довгй, предовгй лѣта деревяна наша церковь. Важкимъ жалемъ переповнювалось серце на видъ дому божого, въ котрôмъ десятки поколѣнь, злиднями прибитй, Господа молили о полекшу тяжкои мужицкои долѣ, благали Всевышного, щобы зôйшовъ на свѣтъ ангелъ правды и науки. Недаромъ линули густыми хмарами міліоны сердечныхъ горячихъ молитвъ зъ горемъ переповненои мужицкои груди передъ престолъ милостивого Бога. Минуло люте время — мы мужики зъ людьми зрôвняли ся въ суспôльнôй волѣ та народнôй самовѣжи. И постановили двигнути очагъ нашои народности, святу нашу руску церковь. Собратя нашй, Микола Кулицкій, Стефанъ Бунда, Иванъ Бѣлорускій, Микола Бунда та Михаилъ Бунда и Иванъ Галанъ Дрогобицкій пôдняли гадку построити храмъ мужицкимъ трудомъ и коштомъ, безъ нѣякои иншои помочи, совершити дѣло выключно мужцкои працѣ. На зазывъ сихъ людей, на чолѣ котрыхъ станувъ Микола Кулицкій пôйшли щедрй жертвы. Тверда воля Миколы Кулицкого, фанатичный патріотизмъ Ивана Бѣлоруского, невсипуща праця и жертвеннôсть членôвъ комітету будовляного, та горяча, упряма мужицка любовь до своєи церкви и обряду, побороли усѣ перепоны. Торôкъ зъ весною почали мы строити нову камѣнну церкву, а сегодня стоимо передъ довершенымъ дѣломъ.

Середъ мѣста, на высокôмъ узгôрю, красує ся нова церковь, а сповитй ясными лучами божого сонця єи золотй хресты неначе й кличуть: Пôдъ симъ знаменемъ побѣдите.

Та й кому-жь виннй мы за довершенье сего дѣла зложити прилюдно нашу щиросердечну подяку, якъ не Вамъ честнй: Миколо Кулицкій, Иване Бѣлорускій, Стефане Бундо, Миколо Бундо тай Вамъ Михайле Бундо и Иване Галане, що рôкъ тяжкои працѣ пожертвовали выключно громадскому дѣлу, що власнымъ примѣромъ та горячимъ словомъ заохотили насъ до труду для загального добра, що розбудили дрѣмаючу вѣру въ нашй питомй силы, въ силу громады, та навели на путь, по котрôмъ намъ йти, щобы усмѣхнула ся мати, заплакана мати, наша Русь свята. Спаси Бôгъ за добро, що Вы здѣлали нашôй громадѣ, честь и слава труженникамъ на зарослôй тернами рускôй нивѣ.

Глиняны 17 червня 1894.

За громаду: *Павло Кулицкій*, начальникъ громады. *Теодоръ Починка. Василій Пѣхурко. Василій Дичокъ. Михаилъ Заблоцкій. Теодоръ Бунда. Іоанъ Ясеницкій. Стефанъ Гупаловскій. Василій Маркевичь. Іоанъ Приплесь. Теодоръ Маркевичь. Петро Дулевичь. Михаилъ Галанъ Іоанъ Дичокъ. Василій Кулицкій.* 236

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—		—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{01}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{20}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылає:

Самороднй — Геґеляйскй

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШЙ бôльше квасковатй (неквасний) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 13—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

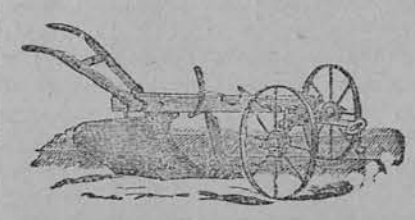

М. КОРКЕСЪ

СКЛАДЪ

машинъ рôльничихъ

Львôвъ, ул. Городецка ч. 25.

поручає при надходячôмъ сезонѣ всякй молотѣльнѣ ручнй и кератовй, такй-жь зъ приладомъ до чищеня, млынки ч. 5 по зр. 85 loco Львôвъ и т д. **Фабрики І. М. Ульріха Наслѣдн.** Такожь удержує трієры Гайда, матеріялы технічнй: поясы, оливы, ваги децимальнй, косы огнетревалй Братôвъ Гески, якъ такожь найновѣйшй патентованй машины до роздѣлюваня тѣстъ фірмы Бертрамъ. Головный складъ паровыхъ ґарнітурôвъ молотѣльныхъ славнозвѣстнои фірмы **А. Бавера въ Сарлінзѣ.**

СВѢДОЦТВО. Недавно доставленый ґарнітуръ 8-кôнный и монтеромъ Мадеромъ въ рухъ пущеный дѣлає знаменито.

Графъ Станиславъ Бадені.

Радехôвъ 17 серпня 1892. 202 4—20

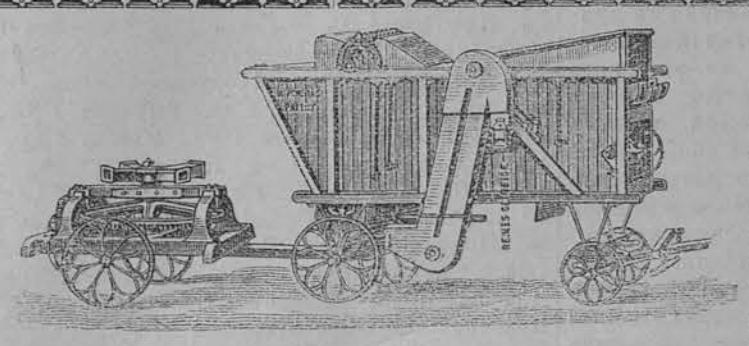

Патентованй молотѣльнѣ

перевозовй до чищеня, звыжь 100 кôпъ денно молотять, патентованй молотѣльнѣ зъ кератами и такй-жь ручного руху, патентованй млынки вѣяльнй трієры новй шкотскй плуги райольскй, та всѣ иншй машины рôльничй старанно выкôнченй якъ такожь зелѣзнй части литй до самостôйного выкôнченя рôзныхъ машинъ та до рôзныхъ цѣлей будôвничихъ, пôдклады, рушты дверцѣ до печей, манльохи, доставляє дешево:

фабрика машинъ и вôдливальня зелѣза

І. ВИХЕРА

у Львовѣ ул. Городецка ч. 47.

Всякй репараціи машинъ и частей машинъ выготовлює старанно и дешево. 217 4—6

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 131-156

рѣзьбарска и каменярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ“ рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнй.

Поручає фірма

Болеславъ Цибульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ

у Львовѣ, готель Францускій.

Штуки пробнй высылає ся вôдворотною почтою 106 9—12

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необôзнаного дѣйстно добрй товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ, звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства. 4195

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлй суквѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 72 30—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою Францускаго.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 остаткôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 73—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 128. Львовъ, Четверъ 9 (21) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

Зъ нашого шкôльництва.

[Статья надôслана зъ краю.]

II.

Змѣна розкладу ферій була бы дуже хосенна для правильнѣйшого розвою школы, бо въ значнôй части приєднала бы и прихилила селянъ до неи, отже єсли шкôльна рада краєва змѣнить розкладъ ферій въ той спосôбъ, якъ мы проєктуємо, то зробить крокъ напередъ въ хосеннôмъ розвою народного шкôльництва.

Однакъ тою поновою ще не усуне ся яркихъ хибъ въ народнôй школѣ. Коли роздивимо ся, глядаючи тыхъ користей, якѝ принесла народна школа загально цѣлому краєви, а зъ окрема селяньству, то побачимо, що они дуже малесенькѝ або декуды й нѣякѝ супротивъ тыхъ жертвъ, коштôвъ и трудôвъ, якѝ громады на школу поносять Кôлько у насъ такихъ сѣлъ, де школы истнують по кôлькадесять лѣтъ, а письменныхъ людей тамъ дуже а дуже мало? Школа не выперла зъ сѣлъ застарѣлыхъ а недобрыхъ звычаѣвъ и забобонôвъ, не причинилась до поправы господарства, не выробила політичнои и горожаньскои свѣдомости, не вытворила належнои спосôбности до самоуправы. Оснувати читальню навѣть въ такôмъ селѣ, де люде письменнѝ, приходить дуже тяжко, а ще тяжше вести єи, щобъ не упала. Про се розповѣвъ бы богато цѣкавого такій чоловѣкъ, що тымъ займавъ ся. Таке саме зъ позичковыми касами, шпихлѣрами, крамницями и т. д. Селянинъ не має вѣры у власнѝ силы, не може собѣ нѣ въ чôмъ дати рады, а буває й таке, що спускає ся на старосту, на урядъ. Не чути, або бодай дуже рѣдко чути, щобы люде на селѣ брали ся до якого бôльшого пôдприємства, до доставъ; все те теперь у насъ по-найбôльше въ рукахъ жидôвъ. За те звычайный се обявъ, що неоденъ, навчивши ся въ школѣ трохи читати й писати, думає лишь о тôмъ, якъ бы стати за дяка або писаря, щобы прийти до легкого хлѣба. По мѣстахъ и мѣсточкихъ многѝ старають ся о писарку по урядахъ або бодай о яку екзекуцію, абы тымъ чиномъ зажити лекше, безъ твердои и грубшои працѣ... Такъ и бачимо, що край нашъ тяжко хорує, а тая хороба може завести єго до дуже сумныхъ потрясень.

За таке сумне положенье нашого краю чей нѣхто розумный не буде винити нашихъ селянъ. Завинивъ хто иншій, а коли схочемо глядати початку того невôдрадного стану, треба обернутись до давно минулыхъ часôвъ. За часôвъ Польщѣ допущено до краю Нѣмцѣвъ и жидôвъ, а тѝ загорнули ремѣсло, промыслъ и торговлю въ свои руки. Якъ поводили ся жиды на Руси, се вѣдомо. Для шляхтича займатись ремѣсломъ чи купецтвомъ було негонорово, а гонорово було держати ся паньскои клямки, тожь по дворахъ маґнатôвъ и богатшихъ шляхтичѣвъ проживало подостаткомъ хвалькôвъ-неробôвъ зô шляхты убожшои. Суспôльнôсть шляхотска привыкла до жебрацтва и тымъ давала деморалізуючій примѣръ низшимъ верствамъ. Не богато лучше оно й нинѣ. Поляки взяли всѣ уряды въ свои руки, а коли де й попадесь Русинъ, то по найбôльше боить ся й власнои тѣни. Такъ уряды у насъ по имени, правда, австрійскѝ, але на дѣлѣ польскѝ. До цѣсарскихъ урядôвъ, прибули опôсля й автономічнѝ. И тутъ — бôльшѝ рыбы захапували бôльшѝ и смачнѣйшѝ куски, а minores gentes задоволялись меншими. Идеаломъ дрôбныхъ панкôвъ стало: дôстати яку посаду при повѣтовôй радѣ, обрахунокъ вôйтôвъ, комісіи по селахъ, писарку въ громадахъ, а остаточно бодай посаду екзекутора Ся нагôнка, якъ заразлива хороба, якъ горячка, доходить и до селянъ..

Занедбанье живыхъ интересôвъ краю и суспôльности родить бѣднôсть, а зъ нею загальну отупѣлôсть и нездарнôсть. Навѣть середнѝ и низшѝ школы въ краю не дають доброго пôдготовленя до будучого житя. Кôлько у насъ політикôвъ, фільольоґôвъ, знатокôвъ рускои мовы и письма, а якъ дуже мало людей, що показували бы селяньству новѝ дороги честного зарôбку та приучували лѣпше ґаздувати и взагалѣ поправити нужденне положенье економічне. Якъ-разъ приходить менѣ на гадку одна комічна а ще бôльше сумна приключка. Було се въ грудни 1891 року въ Турцѣ. Тамошнѝ Русины зôзвали повѣтове вѣче. Посолъ К. Телишевскій промовлявъ попри другѝ важнѝ справы за тымъ, що для пôднесеня тамошного селяньства придалась бы въ Турцѣ школа промыслова або й рôльнича. На се вôдозвавъ ся звѣстный поетъ Исидоръ Р. Пасѣчиньскій зъ Задѣльска, перепиваючи поетично до п. Телишевского: „Слова солодкѝ якъ медокъ, а вѣє зъ нихъ холодокъ. Селянамъ не треба рôльничои чи промысловои школы, бо они вмѣють такъ добре ґаздувати, що ихъ нѣхто лѣпше не навчить. Намъ треба ґімназіи, щобы нашѣ дѣти въ нѣй учили ся и выходили на священикôвъ, панôвъ и т. д.“ Сеся промова подобала ся прихильникамъ поета и они єму живо притакували. А той панъ має бути вызначный чоловѣкъ, — бодай такъ можна мѣркувати зъ того, що Календарь общества им. Качковского подавъ єго портретъ и житьепись, яко поета, патріота и дѣятеля. Се має бути окôнченый [?] ґімназіястъ и однорôчный охотникъ! Та най тамъ и такъ буде; для насъ важне те, що чоловѣкъ, признаный якоюсь частію рускои суспôльности патріотомъ и дѣятелемъ, выповѣдає предпотоповѝ погляды а деякѝ люде єму приплескують. Въ справозданю зъ турецкого вѣча не пôднесено того, а шкода велика: намъ треба конче обчислитись и зъ нашими поглядами и зъ нашими силами, а найдемо болякя, треба єго лѣчити.

Передпотоповѝ погляды втискають ся й помежи селянъ, зводять ихъ на блудну дорогу, затемнюють ихъ здоровый поглядъ на свѣтъ, а черезъ те не дають имъ пôднести ся анѣ матеріяльно, анѣ морально. Коли де заведуть нову школу, селяне надѣють ся не абы якого добра й хôсна для себе. Всѣ бесѣдують селянинови, що єму треба свѣтла, науки, а буде єму лѣпше. Прийшло захвалюване свѣтло въ село, минули лѣта, а надѣѣ селянъ не сповнили ся. Имъ бачило ся, що зъ наукою лекше заживуть, а оно показалось неправдою. Селянамъ выдає ся, що всѣ ученѝ жиють ихъ коштомъ, тожь и мѣркують многѝ, що коли ихъ сыны будуть ходити до школы, жити будуть такожь чужимъ коштомъ. Тымчасомъ сей и той за дяка чи писаря не ставъ, всѣхъ у войску не потребують, кождого на жандарма не возьмуть — и молодѝ люде, покôнчивши народну школу, мусять такъ само тяжко робити, якъ и тѝ, що до школы не ходили. Зъ сего йде неохота до школы, до книжки, неохота до иншихъ верствъ и нагôнка за легкимъ хлѣбомъ за всяку цѣну...

Щобы лиху запобѣгти, мусять фаховѝ педаґоґи добре застановитись, якъ бы поправити невôдраднѝ обставины нашои школы и надати ѣй такій напрямъ, щобъ она бôльше хôсна людемъ приносила. Зъ другого боку тямучѝ люде зъ-посередъ нашои суспôльности повиннѝ публично въ часописяхъ выявляти хибы теперѣшного устрою школы и подавати способы, якъ бы тому зарадити. И я позволю собѣ ось-тутъ зазначити де-що, що годилось бы завести въ народнôй школѣ:

Въ рускôмъ селѣ повинна бути чисто руска школа, а въ польскôмъ чи мазурскôмъ польска.

Закинути крамъ патріотичный и лінґвістичный, а бôльше увзгляднити реальнѝ науки, навчати въ школѣ рôльництва, садôвництва пчôльництва, рахунковости, а такожь познакомляти зъ основными законами державными, зъ устроємъ державы и т. п.

Щобы до тои цѣли дôйти, треба надати иншій напрямъ учительскимъ семинаріямъ.

Полѣпшити платню учителямъ. За теперѣшну платню мало котрый спосôбнѣйшій молодець посвятить ся учительскому званю. Верховодячѝ політики повиннѝ подумати надъ средствами на полѣпшенье платнѣ учителѣвъ. Стає на сплату индемнізаціи, пропінаціи, є грошѣ на пôддержанье кôньскихъ перегонôвъ и на всякѝ иншѝ цѣли часомъ безъ найменшои стôйности для загалу, то найде ся й для учителѣвъ. Тогды не треба буде давати до шкôлъ ґувернантокъ, швачокъ и всякихъ духовыхъ калѣкъ. Коли спосôбный чоловѣкъ найде и въ учительствѣ достаточный кусникъ хлѣба, буде працювати щиро. Розумѣє ся, абы по змозѣ не пôдносити тягарôвъ селянамъ, бо они и такъ вже не можуть дыхати пôдъ тискомъ дотеперѣшныхъ, треба на сю цѣль заощадити въ такихъ выдаткахъ, котрѝ не приносять такои користи.

Остаточно для бôльшого успѣху школы треба бы селянамъ якъ найбôльше улекшити и двиганье теперѣшныхъ тягарôвъ, а се єсть святымъ обовязкомъ шкôльныхъ властей. Няй бы тѝ власти схотѣли розглянути бодай той хаосъ, якій теперь веде ся зô збираньемъ зъ громадъ даткôвъ на платню учителѣвъ, а побачили бы, кôлько зъ тымъ клопотôвъ и грызоты! Декуды стягає податковый урядъ такѝ датки разомъ зъ податками, а декуды выдѣлы повѣтовѝ не передають сего до уряду податкового и тогды находить ся вôйтъ, заки тѝ грошѣ выбере. До того часу прийде кôлька разôвъ на рôкъ карный пôсланець, або екзекуція. Въ селѣ не выбирають пôсля податку, а вôдъ кождого ґазды однаково, черезъ що заможнѣйшѝ бѣднѣйшихъ кривдять. Такимъ и подôбнымъ способомъ тягары збôльшують ся и селянамъ добре доскулюють. А нашѝ власти шкôльнѝ анѣ думають, щобы сему якось разъ зарадити зъ хôсномъ для селянъ и взагалѣ для тыхъ, що тѝ датки складають.

Панна Христина.

[Франца Герітеса]

(*Дальше.*)

Она посадила малу на колѣна и зъ нею насилювала коралѣ. Въ кôлькохъ дняхъ она довела вже такъ далеко, що малый чортикъ умѣвъ малыми пальцями поводити шильцями, а за три тыжднѣ на велике здивованье панѣ матки принѣсъ до дому першій вытвôръ своєи зручности, добре засмаровану пôдвязку. Се була побѣда панны, бо честна матрона, що перша одарувала єи повнымъ довѣрьемъ поручила ѣѣ цѣлому мѣстови, яко взôрцеву учительку а наслѣдки тои милосерднои критики були, що до малого дикуна прилучило ся друге трохи неслухняне людске єство, а въ недовзѣ потôмъ загомонѣло, колись пусте мешканье панны, всѣлякими голосами дѣтей.

И лице, впрочôмъ поважне лице панны Христины, теперь очевидячки розвеселилось...

Незадовго потôмъ — якъ оно стало ся, не знаю однакъ мимо того се правда — незадовго потôмъ бѣдна учителька и швачка тѣшилась въ мѣсточку найбôльшимъ пошановкомъ, ба, въ справахъ моды и смаку єи уважали за мѣродайну, за найвызнатнѣйшій и непогрѣшимый авторітетъ въ тôй области. Навѣть донечка панѣ бурмістровои, выбираючись неразъ на баль, не обôйшла ся, щобы передъ тымъ єи печалива мама не запросила панны Христины на тоалєтну конференцію, котра звычайно вôдбувала ся при тѣсно зачиненыхъ и боязко стороженыхъ дверехъ. Якѝ насильнѝ перевороты мусѣли вôдбувати ся въ головахъ нашихъ ласкавыхъ дамъ, заки дѣла дозрѣли до того ступѣня, се дасть ся лишь здогадати. Для зображеня того великого дѣла наведу лише обставину, що панѣ нотарева, була дочкою окружного фізика а панѣ директорова выводила свôй рôдъ навѣть вôдъ тайного цѣсарского радника; она родилась у Вѣдни и тамъ образувалась въ однôмъ институтѣ, котрый впрочôмъ приймавъ мѣжь свои стѣны лишь правыхъ потомкôвъ правдивыхъ синьокровныхъ.

За для историчнои вѣрности годить ся тутка примѣтити, що названѝ дамы зъ-першу рѣшучо выступили противъ вплыву, що єго крокъ за крокомъ здобувала собѣ панна Христина супротивъ слабшои половины мешканьцѣвъ; але при однôмъ еліте-бали лучило ся щось (авторъ и при найлѣпшôй воли не мôгъ втиснути ся въ містерію того „щось“, проте вôнъ може лишь сконстатувати фактъ, що взагалѣ щось стало ся: ходило о якусь тамъ жовту стяжку въ волосю директоровои, котра твердила, що якась тамъ архикнягиня зробила въ дворѣ велику сензацію зъ подôбною прикрасою волося), а потôмъ кождои недѣлѣ на тоалєтахъ обохъ дамъ були замѣтнѝ слѣды роботящихъ рукъ панны Христины.

Однакъ я не хочу йти крокъ за крокомъ за подѣями житя панны.

„Житье плыве якъ вода..

И скоро перевѣває, мовь вѣтеръ...“

читавъ я въ однôй старôй леґендѣ

Такъ дôйшла панна до тыхъ рокôвъ, въ котрыхъ я мавъ честь єи представити читательцѣ, котрôй бажаю, щобы дôйшла того вѣку, але не замужна. Про минувшину панны въ Празѣ въ нашихъ товариствахъ ще много говорено.

Ту и тамъ оповѣдано про єи пригоды, що ихъ пережила за три роки оддалеки вôдъ нашого мѣсточка, про найрозманѣтнѣйшѝ епізоды, дуже часто забарвленѝ острыми приправами; але правду сказати, тѝ всѣ исторійки не мали правдивои основы и въ бôльшôй части були смѣлыми, выдумаными вѣстями. Сама панна мовчала, мовь грôбъ; такожь не далась нѣколи наклонити ся до другого горнятка кавы, и то звычайно розвязувало жѣночѝ языки. Остаточно цѣлу справу окрыто єслоною забутя и лишь ту и тамъ въ кутнôмъ ареопаґу добували єи на верхи нашѝ старѝ, воркôтливѝ молодцѣ.

Однакъ одного дня зновъ поставлено прагске пытанье на порядокъ дневный середъ сумнѣвыхъ обставинъ, середъ цѣлкомъ незрозумѣлыхъ обставинъ, що зъ подѣями не мали нѣякои звязи.

До нашого мѣсточка приѣхала трупа комедіянтôвъ. Они належали до тыхъ смутныхъ єствъ, що то що року появлялись зъ першими фіялками на ринку нашихъ провінціональныхъ мѣстъ, що звычайно приѣздили великимъ, древнымъ возомъ, котрый тяжко тягнувъ выголоднѣлый кôнь, ступаючи непевными кроками въ супроводѣ прінципала, коли мѣжь тымъ дотепный паяцъ зъ все лѣнивою панею прінципаловою и одночасно прімадонною попыхали скрыплячѝ колеса зъ признаня гôднымъ надокладомъ силъ.

Артисты, про котрыхъ я згадавъ, мали прикрѝ прикметы, спôльнѝ зъ своими пожалованя достойными товаришами — именно нещасливу прикмету, котра выявляєсь въ надто щедрôмъ благословеню дѣтей; однакъ, коли зъ велитного воза выйшовъ цѣлый полкъ дѣтей обоєго пола, показалось кôлькохъ справдѣ елєґантно убраныхъ панôвъ и пань. Очевидно товариство належало до аристократіи свого стану.

Приготованя, якѝ „артисты“ робили до своихъ карколомныхъ продукцій, були бôльшѝ, якъ звычайнѝ, за-для чого ввели въ дивовижу не тôлько нашу молодѣжь, але такожь не одного, честного, бородатого обывателя. Они не уставляли по примѣру своихъ менше щасливыхъ товаришѣвъ за мѣстомъ кôлька латъ и жердокъ, не вбирали ихъ червоно-бѣлыми хоруговками, не позичали вôдъ пивоваря порожныхъ бочôвокъ, щобы ихъ переметаморфозувати при помочи такожь позиченыхъ дощокъ на выгôднѝ фотелѣ, на котрыхъ розкладали ся панове молодцѣ заразъ по обѣдѣ, щобы заповнити часъ ажь до почину представленя рôзными бійками и иншими такими ублагородняючими забавами.

Нашѝ артисты прикрѣпили великій мотузъ до кришѣ ратуша, а другій конець до невеличкои церковнои вежѣ, и на тôй высокôй сценѣ мали сконцентруватись всѣ ихнѝ продукціи. Великѝ плякаты на мурахъ звѣщали здивованôй публицѣ, що въ переѣздѣ до Петербурга, Парижа, Лондона побôчь иншихъ недорôвнаныхъ, знаменитыхъ силъ прибувъ до нашого мѣсточка такожь славнозвѣстный „король воздухôвъ“, той самый, що вже передъ „найвысшимъ паньствомъ“ всѣхъ европейскихъ краѣвъ, ба навѣть передъ симъ, або тымъ володаремъ пописувавъ ся зъ найбôльшимъ признаньемъ и котрый є non plus ultra акробатики и всѣхъ штукъ, що зъ нею вяжуть ся.

(*Дальше буде.*)

Реформа податкова.

Неустаюча комісія податкова палаты послôвъ вôдрочена до осени. Нарады комісіи податковои тревають вже по-надъ два роки. Дня 19 лютого 1892 р. предложивъ тогдѣшный міністеръ скарбу д-ръ Штайнбахъ палатѣ послôвъ проєктъ закона о безпосереднôмъ податку особистôмъ, а дня 11 мая приступила комісія податкова до нарадъ надъ проєктомъ. Вôдъ тогдѣ нараджувано ся надъ найважнѣйшими роздѣлами проєкту, а при одинокихъ постановахъ треба було переводити довшу дискусію, бо и члены комісіи ставляли многî поправки, змѣняючî засадничî прінципы проєкту, и правительство само поставило по части новî засады реформы податковои. Комісія упорала ся цѣлковито зъ сущными частями проєкту, именно зъ новымъ податкомъ доходовымъ. Рôвножь передискутовано плянъ фінансовый, предложеный правительствомъ въ маю сего року и принято єго зъ певными змѣнами; дефінітивне уложенье тексту параґрафôвъ того нового пляну фінансового и прилученье ихъ до проєкту реформы податковои наступить въ осени.

Найважнѣйшî змѣны, якî комісія податкова ухвалила въ правительственнôмъ плянѣ фінансовôмъ суть такî: Дохôдъ зъ податку заробкового преліміновано въ першôй періодѣ реформы податковои на 17,732.000 зр. (менше о 200.000 зр. вôдъ проєкту правительственного). Зъ загального доходу вôдъ новоуреґульованыхъ податкôвъ особистыхъ, включно зъ особистымъ податкомъ доходовымъ, припадає для скарбу державного крôмъ 1 2 міліона зр. лишь такій дохôдъ, якій вôдповѣдає доходови зъ теперѣшного податку заробкового и доходового. Та квота буде постепенно збôльшатись, именно на 1896 р. о 2%, а на 1897 р. о 4% рôчного вымѣру податкового (правительство хотѣло збôльшати постепенно о $2^1/_2$%, взглядно о 5%). Надвышка доходу ужиєсь на опусты зъ иншихъ родôвъ податку и на звороты для краєвыхъ фондôвъ, именно въ двохъ першихъ рокахъ буде при податку грунтовôмъ и домовôмъ 10% а при податку заробковôмъ 20% опусту. Зъ остаючого доходу передає ся 3 міліоны зр. краєвымъ фондамъ; надвышка ужиєсь на пôдвысшенье опустôвъ податкôвъ при податку грунтовôмъ на 15%, при податку домовôмъ на $12^1/_2$% а при податку заробковôмъ на 25% та на зменшенье стопы процентовои вôдъ податку товариствъ акційныхъ о 10%. Дефінітивный дохôдъ безпосередныхъ податкôвъ, зъ выимкою особистого податку доходового, буде стало означеный найдальше до 1907 р. въ дорозѣ законодатнôй, по чôмъ и управильнить ся такожь звороты для краєвыхъ фондôвъ.

Рôвножь полагодила комісія справу податку вôдъ платнѣ. Правительство проєктувало, що окремый податокъ вôдъ платнѣ має вôдпасти а урядники, державнî и приватнî, мали бы платити лишь особистый податокъ доходовый. Комісія выбрала посередну дорогу и для урядникôвъ зъ меншою платнею опустила податокъ вôдъ платнѣ, натомѣсть тî урядники, котрыхъ платня перевысшає 3200 зр., мають платити „доповняючій податокъ вôдъ платнѣ“ пôсля скалѣ вôдъ 0 4 до 6%. Та ухвала була мотивована тымъ, що нѣодинъ станъ не може бути вôльный вôдъ нового податку заробкового; длятого не було бы порадно, робити таку уступку маючимъ сталу посаду, щобы они платили лишь особистый податокъ доходовый. Постановы о податку вôдъ платнѣ будуть долученî до постановъ о податку заробковôмъ. Дохôдъ зъ того доповняючого податку вôдъ платнѣ обчислено на 200.000 зр. Заразомъ ухвалено, що урядники не смѣють бôльше платити титуломъ податку вôдъ платнѣ и податку особисто-доходового, анѣжь ихъ теперѣшна оплата податкова выносить. Але що до вымѣру податку будуть вчислятись и додатки активальнî и додатки на мешканье, то могло бы й таке зайти, що урядникъ державный, котрого пенсія выносить 600 зр. а тымъ самымъ доси бувъ вôльный вôдъ податку, по дочисленю додаткôвъ мусѣвъ бы платити податокъ вôдъ нихъ — длятого правительство зобовязалось поносити зъ власныхъ фондôвъ можливу належитôсть податкову тыхъ урядникôвъ. Отже въ дѣйстности урядники не будуть платити высшого податку, а низшî урядники будуть мати значну пôльгу податкову. Та пôльга рôзна пôсля ранґи и мѣсця службового урядника; на провінціи доходить она навѣть до 43 р на рôкъ.

Комісія податкова цѣлкомъ не тыкала ще роздѣлôвъ о податку рентовôмъ и о податку заробковôмъ вôдъ товариствъ складаючихъ публичнî рахунки. Вправдѣ запали ухвалы въ квестіи, котрî товариства мають бути вôльнî вôдъ податку, але мабуть будуть реасумуватись деякî ухвалы, именно що-до товариствъ заробковыхъ и господарскихъ. Рôвножь не упорано ся ще зъ роздѣломъ о постановахъ карныхъ. Взагалѣ комісія податкова передискутувала 316 параґрафôвъ зъ правительственного проєкту, а остало ще 210 параґрафôвъ, — и можна надѣятись, що сеи осени полагодить ся цѣла реформа податкова, а на другій рôкъ може прийти проєктъ пôдъ дискусію палаты послôвъ.

Окружне вѣче въ Сколѣмъ

не могло зъ причины дощѣвъ и повеней зôбрати такъ значного числа участникôвъ, якъ се було бы стало ся безъ тои тяжкои перешкоды. А все-таки зôбрало ся по-надъ 150 селянъ, кôльканацять священикôвъ и кôлькохъ Русинôвъ зô свѣтскои интеліґенціи.

Вѣче вôдкрывъ о. В. Давидякъ короткою промовою, пояснивши значѣнье вѣча. Нехай „забита дошками Верховина“ высказує кривды й потребы свои, а „Пôдгôрска Рада“ не залишить пôдносити ихъ и добивати ся правды и добра для народу.

Головою вѣча выбрано о. Мартинкова зô Сколього, заступникомъ головы п. Ром. Тишовницкого а секретарями оо. Лучакôвского и Гавришова.

Зъ порядку дневного д-ръ Е. Олесницкій выголосивъ рефератъ економічный. Мы вже вчера подали дотычнî резолюціи ухваленî вѣчемъ. Референтъ кожду точку резолюцій пояснивъ и зилюструвавъ зъ властивымъ собѣ талантомъ краснорѣчивости и пересвѣдчуючои рѣчевои арґументаціи. Порушивъ — не по разъ першій на сѣмъ вѣчу — справъ дуже много а самыхъ пекучихъ для селяньства нашого, тожь зôбранî незвычайно заинтересувались всѣми тыми справами и се проявляло ся голосами въ часѣ сего дуже важного а совѣстно и основно выготовленого реферату д-ра Олесницкого.

Другій рефератъ мавъ о. Давидякъ о законѣ дороговôмъ. Рефератъ бувъ се поважный, опертый не на голословныхъ высказахъ, але на фактахъ и цифрахъ. Референтъ перевѣвъ цифрове порôвнанье тягару дорогового, якій тяжить на селянахъ а на дворахъ въ цѣлôмъ краю, а потôмъ и спеціяльно въ повѣтѣ стрыйскôмъ. Се фактъ, що громады поносять тягаръ на дороги десять разъ бôльшій нѣжь дворы. Въ стрыйскôмъ повѣтѣ въ 1888 р. робота громадъ при дорогахъ выносила 18 000 зр., а дворы дали за роботу и матеріялъ 1200 зр. [мѣсто Стрый на мѣскî дороги выдало 3000 зр.] Зъ доходами вôдъ мыта и т. д. дороги въ стрыйскôмъ повѣтѣ коштували въ 1888 роцѣ 30.400 зр. Красна се сума, а дороги, особливо въ горахъ такî, що годѣ до деякихъ сѣлъ доѣхати. Лихо въ тôмъ, що Русины въ повѣтѣ мало мають своихъ заступникôвъ въ радѣ повѣтовôй. Рускî послы внесли були 1887 р. въ соймѣ, щобы теперѣшный дуже несправедливый законъ зъ року 1885 зреформувати, однакожь до нинѣ се не наступило. Отже референтъ поставивъ резолюцію зъ домаганьемъ змѣны нинѣшного закона дорогового по мысли внесеня о. Сѣчиньского въ соймѣ, т. є. щобы на дороги заведено додатокъ до податкôвъ.

При сѣмъ рефератѣ селяне жалували ся на стрыйску раду повѣтову, що она про дороги и мосты въ Скôльщинѣ не дбає, а на дотычнî письма вôдъ громадъ навѣть не вôдповѣдає. Отже по ухвалѣ резолюціи, предложенои о. Давидякомъ, вѣче поручило „Пôдгôрскôй Радѣ“, щобъ она упôмнула ся въ радѣ повѣтовôй о дороги и мосты въ Скôльщинѣ.

Третій рефератъ о реформѣ выборчôй державъ о. Савинъ Устияновичь, популярно выяснивши селянамъ несправедливôсть ординаціи выборчои Коли референтъ обчисливъ, що пôсля тои ординаціи одинъ селянинъ увзглядненый такъ якъ 1/500 часть властителя бôльшои посѣлости, роздались мѣжь селянами рôзнî замѣченя, а найдотепнѣйшій бувъ той, що пôсля такои ординаціи селянинъ супротивъ пана выглядає такій малесенькій „якъ блоха“... Референтъ поставивъ резолюцію зъ домаганьемъ загального безпосередного голосованя при всѣхъ выборахъ а зборы однодушно єи ухвалили

Послѣдный рефератъ о політичнôмъ положеню державъ п. Андроникъ Могильницкій. Референтъ выказавъ покривдженье Русинôвъ на всѣхъ поляхъ: въ радѣ державнôй, въ соймѣ, въ радахъ повѣтовыхъ; уже навѣть вôйтôвъ не дають Русинамъ свобôдно выбирати, бо вôйты потѣбнî до выборôвъ. Всюда верховодять паны, маючî свои интересы, по школахъ панує польщина. Референтъ не поминувъ вины й самыхъ Русинôвъ, а Скôльщинѣ докоривъ, що верховинцѣ при выборахъ идуть такъ, якъ панъ Шмідъ [властитель ключа скôльского] хоче. Вôдтакъ референтъ зôйшовъ на політику послôвъ рады державнои и пояснивши, що Русины не смѣють здавати ся нѣкому на ласку й неласку, заявивъ, що и Скôльщина не може згодити ся на політику свого посла Охримовича, члена клюбу зложеного зъ пятьохъ „кепскихъ“ послôвъ, а мусить стояти за політикою посла Романчука. Въ тôмъ дусѣ референтъ и поставивъ резолюціи [такî, якъ недавно були поставленî на заг. зборѣ „Пôдгôрскои Рады“] а вѣче однодушно ухвалило.

По рефератахъ забирали слово селяне Ник. Пôдгородецкій зъ Крушельницѣ жалувавъ ся на шкоды вôдъ дикои звѣрины, а Ив. Костѣвъ домагавъ ся двохъ рѣчей: 1) щобы усунено назначуваныхъ радою повѣтовою побережникôвъ громадскихъ а щобы староство и рады громадскî управляли громадскими лѣсами, а 2) щобы скасовано jura stolae а за то священикамъ давано пенсію такъ якъ урядникамъ По поясненю о. Давидяка, що таке внесенье въ соймѣ поставивъ бувъ давно пок. Ант. Добряньскій а польска бôльшôсть вôдкинула, вѣче поручило „Пôдгôрскôй Радѣ“, щобы въ тôй справѣ внесла петицію до сойму.

На тôмъ вѣче перше въ Скôльщинѣ, скôнчило ся, а хочь за-для згаданои перешкоды не було оно численне, все-таки — дякувати „Пôдгôрскôй Радѣ“ — не стане безъ значного додатного вплыву на тую сторону „дошкамя забиту.“

Зъ выставы.

Комітетъ выставы устроює, якъ звѣстно, въ часѣ, коли треває выстава, спеціяльнî выставы предметôвъ, входячихъ въ обсягъ промыслу и рôльництва, а такожь зъѣзды поодинокихъ стоваришень, якъ и пр. польскихъ товариствъ сокôльныхъ, польского товариства педаґоґічного, літератôвъ и т. п. Тî спеціяльнî выставы зъ преміованьемъ выставцѣвъ причиняють ся до розвитку економічного, бо подають нагоду фаховымъ людямъ розглянутись, въ якôмъ станѣ находить ся дотычна галузь промыслу або рôльництва Зъѣзды зновъ причиняють ся до оживленя руху выставового и приносять користи для розвитку чи то товариствъ чи поодинокихъ верствъ людей.

Зъ спеціяльныхъ выставъ вôдбули ся доси выставы: овець и безрогъ, та огороднича зъ увзглядненьемъ яринъ Нинѣ (21) червня) зачинає ся выстава худобы рогатои. Участь выставцѣвъ значна, бо зголошено и выставлено 850 штукъ худобы. Выставлена худоба дѣлить ся на три головнî ґрупы: на худобу розплôдну, выпасову и робочу. Переважна часть выставцѣвъ припадає на двôрскî господарства, хочь такожь и селяне надôслали свою худобу. Худобу селяньску поправнои расы, мѣшанцѣ Сіменталєры, надôслали селяне зъ повѣтôвъ: Бôбрка, Березôвъ, Львôвъ, Надвôрна, Отинія, Станиславôвъ, Сянôкъ, Снятинъ и Товмачь. Торжественне преміованье выставцѣвъ вôдбуде ся въ недѣлю 24 червня. Рôвночасно зъ тою выставою вôдбуде ся конкурсъ молочности поодинокихъ расъ худобы.

Нинѣ вôдбуває ся на поляхъ коло площѣ выставы конкурсъ плугôвъ. Поодинокî фабрики машинъ рôльничихъ представили плуги до пробы, а комісія має оцѣнити ихъ доброту, цѣну и придалôсть до поодинокихъ родôвъ орки.

Найблизшій зъѣздъ заповѣдженый пôдъ конець другого тыждня. Дня 29, 30 червня и 1 липня вôдбуде ся зъѣздъ польскихъ „Соколôвъ“, при чôмъ вôдбудуть громаднî вправы ґімнастичнî, перегоны на біцикляхъ, врученье прапору союзови сокôльному и т. п.

Рôвночасно устроюють ся на провінціи громаднî прогульки на выставу. Звычайно завязує ся комітеты, котрî призбиравши фондôвъ, чи то зъ приватнои жертволюбности чи публичнои, якъ рады повѣтовî — высылають бôльше число школярѣвъ, селянъ, ремѣсникôвъ. Рôвножь и поодинокî станы, якъ н. пр. учителѣ, громадами выбирають ся на выставу. Зъ такихъ громадныхъ прогульокъ вôдбула ся одна минувшои недѣлѣ, — именно Чернôвцѣ выслали на выставу до 200 польскихъ школярѣвъ. Дѣтвора перебула пôвтора дня у Львовѣ, при чôмъ мала даромъ примѣщенье и харчь. Мѣжь участниками тои такъ шумно голошенои прогульки „польскихъ“ школярѣвъ стрѣтили мы значне число дѣтей, котрî не знали нѣ слова по польски заговорити, бо се були дѣти буковиньскихъ Русинôвъ — и длятого дуже порадно було бы, щобы н. пр. чи то руске товариство педаґоґічне чи взагалѣ львôвскî Русины выбрали комітетъ, котрый бы занявъ ся опроваджуваньемъ по выставѣ тыхъ Русинôвъ або рускихъ школярѣвъ, котрî приѣздять на выставу при такихъ громадныхъ прогулькахъ.

Нинѣ приѣздять до Львова послы рады державнои числомъ 58 осôбъ. Та прогулька наступила въ наслѣдокъ спеціяльныхъ запросинъ шляхты польскои, засѣдаючои въ колѣ польскôмъ. Въ прогульцѣ бере участь 46 Нѣмцѣвъ и ческихъ фердилôвъ та 12 Полякôвъ. Нѣмецкихъ послôвъ принимають въ Галичинѣ зъ великими почестями; пиры, равты, снѣданя, спôльнî обѣды наступають однî по другихъ у высокои шляхты Въ Краковѣ гостить ихъ ґр. Ант. Водзицкій, вôдтакъ спôльный обѣдъ; въ Ланцутѣ ґр. Ром. Потоцкій; у Львовѣ маршалокъ краєвый, дирекція выставы, намѣстникъ. Нѣмецкî послы певно будуть вдоволенî зъ гостины та будуть выхваляти шляхотску гостиннôсть и.... коаліцію.

Дописи „Дѣла“

Зъ села.

[Гадки про вѣче священикôвъ.]

Недавно подало „Дѣло“ въ новинкахъ вѣстку, що оденъ деканатъ въ перемыскôй діецезіи ухваливъ на соборчику, щобы скликати вѣче священикôвъ зô всѣхъ трехъ діецезій.

Подôбный зъѣздъ латиньского духовеньства скликано на сей мѣсяць, а на сѣмъ зъѣздѣ має по при другихъ справахъ вестись нарада: якъ бы можна найскорше скрôзь по цѣлôй всхôдной Галичинѣ, а особливо на Подôлю, побудувати костелы, розумѣєсь на некористь нашого обряду и народности.

Длятого скликанье вѣча чи то зъѣзду всѣхъ священикôвъ нашихъ трохъ діецезій натеперь рѣчь дуже пекуча.

А въ остатныхъ часахъ нагромадилось у насъ богато справъ, а майже кожда гôдна того, щобы надъ нею добре застановитись. Зô справъ, надъ котрыми годилось бы призадуматись, наведу хочь кôлька:

I. Заложенье товариства, котре бы мало на цѣли давати запомоги або й позички на вôдновленье й будову церквей. Про заснованье такого товариства вже другій рôкъ говорить ся, однакъ справу до кôнця довести годѣ.

II. Заложенье товариства — щось въ родѣ асекураціи для вдôвъ и сирôтъ по священикахъ. Справу сю пôдношено вже и въ часописяхъ и на зôбраняхъ вдовичо-сиротиньского фонда. Два роки тому поручено управляючôй комісіи прибрати фаховыхъ знатокôвъ, уложити статутъ и ad hoc скликати зôбранье, однакъ до нинѣ нѣчо о тôмъ не чути.

III. Справа интеркалярна. По опорожненю парохіи правительство не тôлько що вынаймає грунты ерекціональнî тыхъ парохій, котрыхъ чистый дохôдъ перевысшає платню адміністратора т. є. 360 зр., але въ новѣйшихъ часахъ маємо выпадки, де староство вынаймило грунтъ ерекціональный, котрого дохôдъ и 100 зр. не перевысшивъ. Ц. к. староство вынаймає грунтъ тому, хто дає найбôльше, отже дуже часто жидамъ, а звѣстно, якъ така господарка нищить грунтъ и кôлько черезъ те поносить шкоды наступаючій парохъ. Для адміністратора се такожь велика кривда, бо не має на чôмъ навѣть однои коровы на молоко удержати.

IV. Справа надаваня парохій.

V. Справа пôднесеня конгруы.

При тôмъ належить конечно уладити справу дякôвъ. Вправдѣ є товариство дякôвъ, однакъ они не въ силѣ зарадити лихому положеню стану дякôвского. Доходы дякôвъ щороку меншають; рокôвщина, яку дають громады на удержанье дякôвъ, чимъ разъ меншає, такъ що на добрôмъ приходѣ дякъ ледви выжити може а про гôршî нема що й говорити. Се причина, що дякôвъ добрыхъ, котрî справдѣ помагали бы священикамъ въ праци надъ просвѣтою, уморальненьемъ и пôддвигненьемъ нашого народу та котрî розумѣли бы уставъ церковный, стає чимъ разъ менше.

Все те справы пекучî, а такихъ ще богато. Надъ всѣми треба бы основно застановитись та придумати способы, котрî бы найскорше довели до цѣли.

Що-до часу — то здаєсь найдогôднѣйше було бы скликати зъѣздъ на конець вересня. Тогды вже по жнивахъ, по обсѣвахъ озимины, то й бôльше священикôвъ могло бы зъѣхатись, бо й бѣднѣйшій, спродавши корець збôжа, скорше роздобуде на се гроша. До кôнця вересня повныхъ три мѣсяцѣ — часу досыть ще, щобы докладно обговорити справу, обробити и приготовити матеріялъ до нарады. У вересню ще й семинарь львôвскій порожный, а нема сумнѣву, що Впреосв митрополитъ радо позволить, щобы въ мурахъ заведеня участники зборôвъ мали мешканье, а въ музеяхъ вôдбували ся нарады.

Подаючи се пôдъ свѣтлу розвагу Впов. моихъ собратій, хочу въ сей спосôбъ причинитись до розведеня надъ справою зъѣзду якъ найширшои дискусіи. Достохвальну-жь Редакцію, котра все радо мѣстить въ „Дѣлѣ“ дописи трактуючî справы духовеньства нашого, прошу о ласкаве помѣщенье сего та о отворенье рубрики для обговореня тои справы.

В.

221 5—36

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ ИГН. РЕХЕНЪ Львôвъ, улиця Кракôвска ч. 5, поручає свôй обильно заосмотреный складъ РУКАВИЧОКЪ всякого рода якъ: ґлясе, даньскî оленевî и т. ин.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Міністеръ скарбу Плєнеръ приймавъ позавчера депутацію державныхъ урядниковъ. На просьбу депутацій о полѣпшенье економічныхъ и суспольныхъ вѣдносинъ державныхъ урядниковъ Плєнеръ заявивъ рѣшучо, що до управильненя тыхъ вѣдносинъ приступить въ найкоротшомъ часѣ. Вѣдтакъ обговорювавъ міністеръ поодинокій жаданя урядниковъ и высказавъ, що збольшенй кошты управильненя платнѣ задумуе покрыти доходомъ спірітусового податку. Такожь дораджувавъ депутаціи предложити жаданя урядниковъ у стопъ корони.

Въ Бернѣ вѣдбувъ екзекутивный комітетъ моравского сторонництва старо ческого засѣданье, на котре явились всѣ послы до ради державнои и до моравского сойму. Предметомъ нарадъ було пытанье, яке становище займити супротивъ католицкого вѣча, що маѣ вѣдбутись въ Бернѣ. Отже ухвалено, що участь членовъ сторонництва въ вѣчу є приватна и що ухвалы вѣча не можуть вплывати на сторонництво. Дальше поручено вытревати въ опозиціи до коаліційного міністерства.

Ректоратъ ческого університету въ Празѣ заборонивъ студентамъ брати участь въ стоварышеняхъ и зборахъ робѣтничихъ.

Судьба цивільныхъ вѣнчань въ угорскій палатѣ магнатовъ все ще невпевна. Кожде сторонництво обчислюе на свою користь, однакъ тѣ обчисленя довольнѣ и легко можуть обманути. — Wien. Allg. Ztg. подаѣ розмову одного зъ своихъ редакторовъ зъ угорскимъ міністромъ a latere гр. Юліомъ Андраші. Заявы міністра не новѣ. Якъ цѣле правительство и ліберальне сторонництво, такъ и міністеръ вѣрить, або бодай удаѣ, що вѣрить въ поводженье цивільныхъ вѣнчань, однакъ признаѣ, що ситуація неясна. Коли палата магнатовъ вѣдкине дотычный законъ малою бѣльшостію голосовъ, тогдѣ палата пословъ заразъ приступить третій разъ до нарадъ. Въ противномъ случаю нарады почнуть ся доперва въ осени. По думцѣ міністра проектъ правительства мусить стати закономъ. — Цѣкавѣйшѣ вѣсти подаѣ Pester Correspondenz, имовѣрно засягнувши перше информацій у кардинала Васаріого. Кардиналъ твердить, що лѣпше було бы, коли-бъ друге голосованье въ палатѣ магнатовъ вѣдрочити до осени. Впрочомъ князѣ церкви надѣють ся, що и друге голосованье въ палатѣ магнатовъ не выкаже бѣльшости въ користь закона. Цѣлый епископатъ рѣшучо буде голосувати противъ предложеня, а епископы зъ найдальшихъ мѣсць зѣдуть ся на засѣданье. Ту боротьбу можна було оминути, коли-бъ правительство було звернуло увагу на внесеня кардинала и зъ нимъ порозумѣло ся Однакъ се не стало ся, а на полагодженье кризы мало вплывъ лишь ліберальне сторонництво, за-для чого кардиналъ вѣдтягнувъ ся

——

Зъ Петербурга доносять, що розпорядженьемъ міністра скарбу выцофано зъ обѣгу часово емітованыхъ білетовъ кредитныхъ на суму 75 міліоновъ рублѣвъ. Та квота становить половину зъ тыхъ 150 міл. рублѣвъ, якій міністеръ скарбу выпустивъ въ курсъ послѣдными роками по зложеню вѣдповѣдноп скольксти золота въ россійскомъ банку державномъ. Вѣдповѣдно до того выйме ся теперь зъ банку золота на суму 75 міл. рублѣвъ. Пѣсля послѣдного выказу находить ся въ обѣгу банкнотовъ на суму 780 міліоновъ рублѣвъ, на котрыхъ покрытье есть металю на суму 211·5 міл. рублѣвъ, — вѣдтакъ часовыхъ білетовъ кредитныхъ на суму 150 міліоновъ, котрѣ суть цѣлковито покрытѣ, — вконци 266 міліоновъ рублѣвъ, котрѣ въ 1881 р. були выпущенѣ въ обѣгъ яко провізорична емісія безъ нѣякого покрытя. Взагалѣ було доси въ обѣгу 1196 міліоновъ рублѣвъ, а теперь зредуковано ту суму на 1121 міліоновъ.

НОВИНКИ.

— **Въ справѣ основаня краєвого стоваришеня кредитового у Львовѣ** за ініціятивою товариствъ „Просвѣты“ и „Днѣстра“ уконституувавъ ся д. 16 с. м. пѣдъ проводомъ сов. Т. Бережницкого комітетъ, въ котрого складъ увойшли: о. сов. Ал. Тороньскій яко заступникъ головы, д-ръ К Левицкій яко референтъ, д-ръ Д. Савчакъ яко співреферентъ, пос. Ол. Барвѣньскій, д-ръ Яр. Кулачковскій и д-ръ Ст. Федакъ яко члены. Сей комітетъ займесь уложеньемъ статута и для переведеня нарадъ скличе зъѣздъ фаховыхъ мужѣвъ довѣрія зъ краю до Львова

— **„Львовскій Боянъ“** взываѣ симъ всѣхъ своихъ членовъ, щобы на вправахъ хору мѣшаного, якій вѣдбудуть ся въ пятницю дня 22 с м. о годинѣ 7-ій въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ точно и въ комплетѣ явили ся. — *В. Ш.*

— **Повени.** Зъ усѣхъ сторонъ краю надходять непокоячій вѣсти про выливы рѣкъ и величезній шкоды. Вчера доносили мы про повени въ Жидачѣвщинѣ и Бобреччинѣ, нинѣ подаемо дальшій вѣсти. И такъ зъ Перемышльщины пишуть пѣдъ днемъ 19 н. ст. червня: Не далеко вѣдъ насъ до столицѣ краю, а однако здаѣть ся, не знаѣте, якъ страшній днѣ трѣвоги пережили мы тутъ надъ Сяномъ и якій великій нещастя и *страты здолало на насъ Провидѣнье*. Въ днякъ 17 и 18 н. ст. червня залили насъ воды Сяну и Вѣгора подѣбно якъ минувшого року. Станъ воды понизше Перемышля бувъ о много высшій зъ причины доплыву рѣки Вѣгора. Села, якъ Вѣрочко, Вѣрко, Медика, Халупки медицкій, Торки, Поздячь и т. д. потерпѣли великій страты, тымъ бѣльше дѣймаючій, що мы вже минувшого року мали повѣнь. Майже що року нищать насъ частій повени. — Зъ Кнѣгиничь, въ Рогатинщинѣ доносять пѣдъ днемъ 19 н ст. червня: Нинѣ о 3-ій годинѣ зъ полудня навѣстила тутешну охрестность страшна буря зъ градомъ. Зъ початку падавъ кѣлька мінутъ незвычайно сильный дощь, а по кѣлькохъ мінутахъ ставъ сыпати градъ величины лѣсковыхъ орѣховъ и падавъ безъ перервы 25 мінутъ. Теперь представляе ся страшный видъ людскому оку, все знищене и покрыте грубою верствою граду. Якій шкоды наробила ся туча въ поли, покаже ся по дощи, що все ще паде. — Зъ Устя надъ Днѣстромъ пишуть: Здавало ся до недавна що сегорѣчній засѣвы вынагородять насъ хлѣборобовъ за минувшій роки, однако тритыжднева слота знищила безпощадно всѣ тій гарній надѣѣ Зъ розпукою въ серцю глядимо нинѣ, якъ Днѣстеръ розливши свои воды по прибережахъ и получивши ся зъ притокою Щиркою, замулюе нашій сѣна, выполѣкуе зъ землѣ бараболѣ, проганяе зъ пасовискъ нашу худобу, ледве уратовану въ зимѣ вѣдъ голодовои смерти. — Зъ Рогатина доносять: Рѣка Липа вылила сего року вже третій разъ. Два першій выливы тревали коротко але ушкодили вже пасовиска и луги Теперь вѣдъ десятьохъ днѣвъ повѣнь прибрала страшній розмѣры, а на цѣломъ порѣчу Липы на низшихъ положеняхъ стоить вода Де покошено сѣно тамъ поплыло оно зъ водою, конюшины стрѣтила така сама доля. Словомъ нещастье, яке насъ переслѣдуе вже вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ буде въ сѣмъ роцѣ найбѣльше. — Въ повѣтѣ рудецкомъ позаливавъ Днѣстеръ села Сусулвъ, Мосты Свинюшу, Манастирець и Тершаковъ. Розмѣры повени такій якъ минувшого року. Вода все прибуваѣ. — Про такій самій выливы доносять и зъ захѣднои Галичины. Взагалѣ вылило доси одинадцять рѣкъ, а именно: Висла Сола, Раба, Дунаецъ, Попрадъ, Бяла, Вислока, Сянъ, Стрый, Липа и Днѣстеръ.

— **Загальній зборы товариства взаимнои помочи** дякѣвъ греко кат. архіепархіи львѣвскои вѣдбудуть ся дня 3-го липня с. р. вѣ второкъ по недѣли 2-ій по Сош. Св. Духа у Львовѣ въ забудованю св. Юра зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ: 1) О 8-ій годинѣ Богослуженье въ церкви катедральнѣй. — 2) Отворенье зборовъ предсѣдателемъ товариства. — 3) Справозданье секретаря за часъ вѣдъ послѣдныхъ загальныхъ зборовъ до теперь — 4) Справозданье касіера за той часъ — 5) Дискусія надъ повышшими справозданями. — 6) Приня тье до вѣдомости предсѣдателя и заступника именованыхъ митроп. Ординаріятомъ по мысли §. 34 статутовъ. — 7) Выборъ выдѣлу товариства — 8) Внесеня членовъ. — Зъ огляду на важній справы просить выдѣлъ Вп членовъ дякѣвъ о численну участь въ тыхъ зборахъ. Предсѣдатель: *Левъ Туркевичъ.*

— **Въ справѣ дякѣвъ.** За примѣромъ дякѣвъ деканата бобрецкого заложили агентуру товариства дякѣвского дня 14 с. м въ Ходоровѣ и дяки деканата ходорѣвского пѣдъ проводомъ Всч. о. Павла Козюка греко-кат. пароха зъ Выспы. Агентомъ выбрано дяка зъ Дулибъ ч. Лазаря Гориня, заступникомъ ч. Андрѣя Мандзѣя дяка и секретаря громады въ Грусятичахъ.

— **Похоронъ кардинала Дунаєвского** вѣдбувъ ся въ Краковѣ нинѣ, а дотычный актъ розпочавъ ся богослуженьемъ о 8 ій годинѣ вечеромъ. Капітула вѣднесла ся до правительства зъ просьбою, щобы тлѣнній останки кардинала зложено въ катедрѣ на Вавели. Яко представитель цѣсаря приѣхавъ на похоронъ кн. Ліхтенштайнъ. Заразъ по смерти кардинала прислявъ цѣсарь его братови, б. міністрови, кондоленційну телеграму. На похоронъ до Кракова выѣхали вчера зѣ Львова маршалокъ кн. Сангушко зъ двома членами выдѣлу краєвого, намѣстникъ гр. Бадені, архіепископы Моравскій и Исаковичь и ин. Такожь Виреосв. митрополитъ заповѣвъ свій приѣздъ. На будынку соймовомъ и на ратуши у Львовѣ вывѣшенй чорній хоругви. Выдѣлъ краєвый выславъ кондоленційну телеграму до краковскои капітулы и до бувшого міністра Дунаєвского. — Часописи краковскій Reforma и Czas доносять, що намѣстникъ гр. Бадені заборонивъ бувъ телеграфічно похоронити кард. Дунаєвского на Вавели та що въ наслѣдокъ того обернено ся зъ просьбою до міністра справъ внутрѣшныхъ марк. Бакегема. Бакегемъ прихиливъ ся до просьбы и дозволивъ зложити мощѣ кардинала на Вавели.

— **Непорядки въ выдѣлѣ краєвомъ.** Розправа въ процесѣ Кіяньского, выказала, що непорядки въ краєвомъ выдѣлѣ були по части причиною дефравдацій Кіяньского. Зъ тои нагоды помѣстивъ въ львовскомъ Przegląd-ѣ п. Тушиньскій, спедиторъ, таке заявленье: „Въ справѣ дефравдаціи довершеной Кіяньскимъ въ бюрѣ сольномъ, оголошу на основѣ актовъ спростованье незгодныхъ зъ правдою звѣстань и точный описъ справы: 1) Неправда, будьто моѣ бюро не предкладало правильно рахунковъ, бо вѣдъ часу управильненя речинцевъ выдѣломъ краєвымъ, вѣдъ дня 1 падолиста 1893 предкладавъ я точно рахунки кождого мѣсяця. Тымчасомъ краєвый выдѣлъ (бюро сольне) не провѣривъ и не зліквідувавъ нѣ одного рахунку вѣдъ 1 серпня 1893 року по нинѣшный день; 2) зъ вагановъ соли приходячихъ на мою адресу, Кіяньскій здефравдувавъ грошѣ лише за одинъ ваганъ, а на выданье того ваона приславъ менѣ порученье выдѣлу краєвого, заосмотрене стампілею, его власноручнымъ пѣдписомъ и клявзулею шефа бюра, п. Сирочиньского. Не вважаючи на се письменне порученье, я жадавъ лично въ бюрѣ сольномъ выданя касового квиту и донѣсъ письменно краєвому выдѣлови, що его нема! Вже тогдѣ мѣгъ вѣдкрыти выдѣлъ краєвый надужитя и зробити имъ конець; 3) всѣ другій ваганы, за котрѣ забравъ Кіяньскій грошѣ, прийшли на адресу выдѣлу краєвого и я о нихъ нѣчого не знавъ и до веденя ихъ евіденціи не бувъ обовязаный; 4) мои рахунки обѣймали лише спедиційнѣ належитости, бо я не хотѣвъ брати грошей за сѣль, хочь бувъ до сего контрактомъ уповномѣоценый, а то зъ причины, що я замѣтивъ неточну маніпуляцію грошеву; 5) въ справѣ управильненя касовои маніпуляціи и цѣлои езіденціи и маніпуляціи зъ солею, внѣсъ я въ падолистѣ 1893 р. до выдѣлу краєвого окремый меморіялъ, въ котрѣмъ просто вказавъ на надужитя Кіяньского и лично повѣдомивъ о всѣмъ совѣтника п. Романовича. Змѣны, заряджены п. Романовичемъ, не були переведенѣ, а меморіялъ лишивъ ся безъ успѣху и вѣдповѣди. Супротивъ того всѣ замѣты, пѣднесенѣ противъ мене, незгѣдній зъ правдою и суть обиджуючою клеветою, котру я мушу вѣдперти, бо противно, если бы хто небудь бувъ займивъ ся моимъ меморіяломъ, то Кіяньскій певно не бувъ бы забравъ такои значнои „позички“. — Кароль Тушиньскій, спедиторъ.“

— **Нешанованье рускихъ святъ.** Зъ Жовквы доносять, що тамошный судъ повѣтовый вѣзвавъ на термінъ на другій день рускихъ Зеленыхъ святъ слѣдуючихъ селянъ зъ Кунина: Пилипа Садового, Ив. Садового и Льва Чапляка. На вѣзваню пѣдписаный адъюнктъ судовый п. Криницкій.

— **П. Кость Панькѣвскій** глядаѣ фахового спольника до веденя книгарнѣ. Зголошеня приймаѣ и удѣляѣ поясненъ пѣдъ адресою: ул. Театиньска ч. 19 або товариство им. Шевченка ул. Академична ч. 8.

Телеграмы „Дѣла”

Вѣдень 21 червня. Міністеръ судовництва вѣзвавъ всѣ суды, щобы завели статистичный выказъ о результатахъ въ справѣ цивільныхъ споровъ, спадковыхъ пертрактацій и т. д.

Будапештъ 21 червня. Нинѣ рѣшить ся въ палатѣ магнатовъ судьба цивільныхъ вѣнчань. Коли-бъ предложеня упали парляментъ буде розвязаный.

Темешваръ 21 червня. Велике вражѣнье зробила бесѣда епископа Немета, котрый сказавъ, що вѣтчина мусить рѣшати въ колізіи засадъ.

Римъ 21 червня. Въ Сициліи заносить ся на поважный переворотъ. Пролетаріятъ невдоволеный зъ правительства. — Енцикліка папы „О вѣрѣ“ вже появилась.

Лондонъ 21 червня. Мулей Мугамедъ пѣдписавъ актъ пѣдданя.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Ю. Ох. въ Сен.** Вписано на май а не за червень. — **Вп. Н. Мор. въ Бор. ве.** До кѣнця серпня.

Надѣолане.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкаѣ теперь

при улици Ягайлоньскій ч. 2

и ординуе вѣдъ 10—12-ои передъ и вѣдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 2—15

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Д-ръ Станиславъ Квяткевичь

Асистентъ клініки проф. Чижевича

б. операторъ клініки проф. Брайского и бувшій секундарь загального шпиталя у Вѣдни

мешкаѣ теперь у Львовѣ площа Бернардиньска число 12. 219 3—4

и ординуе вѣдъ 3—4 годины зъ полудня.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великомъ выборѣ и по **найдешевленхъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Ученикъ VII. *клясы* гімназіяльнои у Львовѣ глядаѣ лекціи на село. Адреса: **М. К. Татаринъ**, poste restante.

Ученикъ V-ои кл. гімназ. глядаѣ лекціи на село вѣдъ 1-го липня. Зголошеня до адміністраціи „Дѣла“. 2—3

Бюро газетъ и оголошень

А. ОЛЬШЕВСКОГО

Львовъ, ул. Килиньского 2.

(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ)

приймаѣ передплату на всѣ часописи европейскій и оголошеня до нихъ; поручаѣ книжки до молитвы, провѣдники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 4—15

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ

значно зниженѣ цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовѣ по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечій вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручаѣ

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВОВЪ

улица Коперника число 7.

30—30 (Импресса.) 4941

До конкуренціи!

ЙОНАСЪ ШІМЕЛЬ

у Львовѣ ул. Краковска ч. 1.

Складъ кухонного начиня, рѣзного окутя до будовництва

КОСЫ

и всякій иншій зелѣзнѣ товары. 220 4—10

Петро Чартоломный

recte **Антоневичь** ученикъ гімназіяльный глядаѣ лекціи ул. Лычаковска, уланьска касарня.

ІОСИФЪ ХРУМА

Врага 1059 II. 222 3—3

Складъ клейнодовъ, золотыхъ и срѣбныхъ товаровъ власного выробу

и вывозъ гранатныхъ товаровъ.

Філіи: Цахи и Карлсвій Вары.

На жаданье высылаѣ ся цѣнники заразъ и франко.

ИВОНИЧЪ

Заведенье жерельно-хупелеве и кліматичне

отвираѣ сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вѣддаѣ ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дѣмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновѣ, 4) важнѣйшій прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевомъ пороблено можливѣ улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешканя значно дешевшій.

Въ порѣ вѣдъ 20 червня до 20 серпня не признаѣ ся увольненя вѣдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-ръ Кл. Дембицкій.*

Всякій зголошеня полагоджуе

172 13—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

Тонѣрцѣ лѣсовій до мѣреня деревъ зъ двома довольными буквами по зр. 6.— Нумератовъ до деревъ зъ комбінацею буквовою до 20 тисячѣвъ по зр 36.—. Мѣры до мѣреня грубости деревъ по зр. 4.—, и въ формѣ лѣски по зр. 6.75,

4595 *поручаѣ*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

МУЖЕСКУ Безсильнѣсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ ній поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылаѣ ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 33—36 Leipzig.) 4851

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГІЧНЕ

поручаѣ отсій книжочки припоручений краєвою Радою школьною

НА ПРЕМІИ

Образковій выдання:

Звѣринець	10 кр
Гостинець	10 „
Забавки	10 „
Менажерія	10 „
Робинзонъ	40 „
Гете-Франко: Лисъ Микита	50 „
Миронъ: Пригоды Донъ Кіх.	40 „
Квѣточка	20 „
Вѣночокъ	20 „
Кобзарь Тараса Шевченка	20 „

Иншій выдання:

Читанка ч I., II., III, IV опр. 20 кр безъ оправы	10 „
Вязанка желаній	10 „
Хемія Роское	40 „
Учитель зъ р. 1890—1892 по	2 зр.
Дзвонокъ на р. 1890—92 по	4 „
Изъ Левицкій: Попались. Рѣздвяній сценки	10 кр.
В. Шухев: Записки школяря	20 „
О Нѣжанковскій: Батько и мати, двоспѣвъ для дѣтей зъ фортепіяномъ	20 „
Леонида Глѣбова: Байки	5 „
В Чайченка: Олеся; Байки; Два оповѣданя по	5 „
В. Чайченка: Дума про князю Козаря	5 „
Днѣпровои Чайки: Казка про сонце та его сына; Писанка	5 „
М Лисенко: Тече вода зъ пѣдъ явора. Двоспѣвъ зъ фортеп.	20 „

Всякій замовленя высылають ся скоро и точно.

ПАСѢКА НА ПРОДАЖЬ.

30 пнѣвъ повныхъ, 100 улѣвъ порожныхъ Дзержона и Берлепша футрованыхъ зъ рамками, 800 штукъ рамокъ зъ пчольною вощиною, центрифугу зъ меду, и прасу до воску, — має на продажь поодиноко або **въ цѣлости по дуже низькой цѣнѣ**

КАРОЛЬ ЯКУБШЕ 230

въ Станиславовѣ, ул. Голуховского (середна) ч. 53.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѳдъ давна звѣстный зъ своей доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оринін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 77—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Товариство Взаимного Кредиту

ВЪ КРАКОВѢ

и Філія у Львовѣ

выплачуе своимъ членамъ дівіденду вѳдъ удѣлѳвъ оплаченыхъ передъ 1 н. ст. жовтня 1893 р. въ высотѣ

6 процентъ

взглядно доплачуе 1% до евентуально попередно вже выплаченыхъ 5% на дівіденду.

Дівіденда може бути выплачена въ Касахъ Товариства въ Краковѣ и Філіи у Львовѣ лише за предложеньемъ книжочка удѣловои.

Кракѳвъ дня 28 мая 1894 226 2 3

ДИРЕКЦІЯ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА”

при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкѳльныхъ, Впов. священикѳвъ, катихитѳвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкѳльною на премію для ученикѳвъ, *красно оправленй* можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Вѳрменьскѳй ч. 2.** по слѣдуючѳй цѣнѣ:

Росказы про силы природы . . .	20 кр.
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба .	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Зоря	22 „
Исторія Руси ч. I.	25 „
Исторія Руси ч. II.	23 „
Ленъ и конопле	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
На досвѣткахъ	22 „
Середъ ледового моря	25 „
Житє св. великомученика и лѣкаря Панталеймона	20 „
Дрѳбна птиця ґосподарска, а великй грошѣ .	20 „
Вѳдкрытє Америки	22 „
Звѣрята шкѳдній и пожиточній . . .	42 „
Перекотиполе	18 „
Кирилъ и Методій	22 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнѳй оправѣ) .	20 „

въ лучшѳй оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченй и золоченый хрестъ зъ переду . . .	35 „

Молитвеникъ народный великій по цѣнѣ 90 кр. 1·10, 1·30, 1·60, 1·80 зр.

Всякй замовленя высылають ся скоро и точно.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и предає

ВСѢ ЄФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѳмъ найточнѣйшѳмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечній
5% листы ипотечній преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тій папери Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѳдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй папери цѣнній, такожь запавшій купоны за готѳвку, безъ нѣякого вѳдчисленя, а замѣсцевій лишь за вѳдчисленьемъ справедшыхъ коштѳвъ.

До ефектѳвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновій за зворотомъ коштѳвъ, котрій самъ поносить

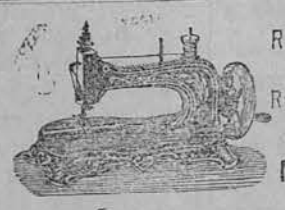

ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

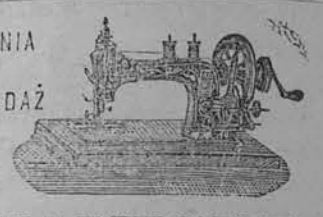

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZE ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 10—?

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ педаґоґічно-науковый, выходить вѳдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вѳрменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рѳкъ 3 зр., на пѳвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

НОВА КАРТА

РУСИ УКРАИНЫ

выданя тов. педаґоґічного

єсть до набутя въ Адміністраціи „Дѣла“, **одинъ примѣрникъ за 20 кр.** 21—?

4738

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Старій

ВДОВЪ И СИРОТЪ

40% чистого зыску для всѣхъ трехъ Епархій.

по священикахъ

ФЕЛОНЫ

Выробомъ ризъ занимають ся выключно

ВДОВЫ И СИРОТЫ

216 8—10

приймають ся **до направы**

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

Вѣденьскій Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже 12 липня.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 9—?

Льосы поручає: **Яковъ Штро, А. Х. Верфель, Шелєнбергъ и Крайзеръ.**

Рухъ поѣздѳвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѳсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ посп.	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабѳвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнѳвъ	232	—	—	—	—
Хабѳвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнѳвъ	—	525	—	—	—
Хабѳвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнѳвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнѳвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнѳвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	600	—	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (на дворецъ гол.)	212	929	910	545	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (на дворецъ Пѳдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнґа	940	—	737	—	—
Радѳвцѣвъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вѳдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вѳдъ 12 мая почавши ажь до вѳдкликаня)	—	—	810	—	—

Вѳдходять зѳ Львова до	ПОѢЗДЫ посп.	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабѳвки (Закопан.) на Тарнѳвъ або Ряшѣвъ	—	1010	—	—	—
Хабѳвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабѳвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнѳвъ або Ряшѣвъ	—	1019	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнѳвъ (вѳдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ. Жеґестова на Тарнѳвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	450	—	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (зъ дворця гол)	608	244	940	1090	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (зъ дворця Пѳдзамче)	622	256	1001	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1090
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615		—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1020
Новоселицѣ	615	—	—	—	1020
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радѳвцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнґа	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	505	—
Гребенова (тѳлько вѳдъ 10/7 включ. до 3/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши вѳдъ 12 мая ажь до вѳдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вѳдъ 12 мая ажь до вѳдклик)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѳмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторѳвъ.

*) Годины печатанй грубимъ черенками означують пору кѳлю зъ год. ранною вечорною до год. 5-ой 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнѳмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 9) якъ такожь въ бюрѣ информаційнѳмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Гетного ман ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О сколько пѳдручника дозволюють, засягнути тамъ-же можна информацій вѳдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдяваній черезъ ц. к. австр. зелѣзниць державній билеты до ѣзды и зшитки зуставленыхъ посвѣдчень до ѣзды якъ также тарифы.

4980

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пѳвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ одягѳвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикѳвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надѳйшли власне у великой скѳлькости и доповняють ся що день.

Особлива гуртовна продажь принагѳдна

въ вѳддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимѳвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѳжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѳжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимѳвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѳвъ „Louvre“ на лѳжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѳжка и 1 на стѳлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѳвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѳжка, 1 на стѳлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѳзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Ґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѳвъ фланельовыхъ въ найлѣпшѳмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникѳвъ пѳдъ и надъ лѳжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванѳвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѳвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѳвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѳвъ пѳвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѳвъ хѳдниковъ 8—10 метрѳвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѳръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѳрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѳры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжаны; портіеры и занавѣсы коронковій ажь до найлѣпшихъ сортѳвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найекорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4815 74—?

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 129. Львôвъ, Пятниця 11 (23) червня 1894 Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudol Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H Schalek, II Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одноі стрôчки инсератовоі а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Справозданье посольске
пос. Лонгина Рожанковского.

Вчера складавъ пос. Л. Рожанковскій справозданье зъ своеи дѣяльности посольскои. Пос. Рожанковскій станувъ передъ выборцями другій разъ въ часѣ сеи каденціи соймовои; перший разъ въ 1889 р. по першôй сесіи соймовôй, и теперь другій разъ по трехъ рокахъ, въ котрыхъ вôдбуло ся ажь чотири сесіи соймовѣ: въ 1890 р. въ жовтни и листопадѣ, въ 1892 р два разы, въ мартѣ и вересни, та въ 1893 р. вôдъ 24 цвѣтня до 20 мая. Справозданье посольске мусѣло обнимати за такъ довгій часъ великій матеріялъ и пос. Рожанковскій выготовивъ справозданье дуже обширне и совѣстне. Не поминувъ нѣякои важнѣйшои справы, котра обговорювалась и рѣшалась въ соймѣ, при кождôй справѣ згадавъ, хто бувъ еи ініціятôромъ, а при деякихъ важнѣйшихъ розповѣвъ, яку судьбу перебула дотычна справа въ комісіи и въ повнôй палатѣ и якъ рускій послы боронили еи або выступали противъ неи. Одно лишь треба замѣтити до того справозданя, а то се, що въ цѣлôмъ майже справозданю не подавъ пос. Рожанковскій нѣ найменшои критичноі оцѣнки, не выказавъ, якихъ наслѣдкôвъ можуть надѣятись селяне зъ сего або того закона, ухваленого соймомъ, и якъ деякій законы представляють ся въ практицѣ Пос. Рожанковскій розповѣдавъ лишь самі факты и хочь заинтересувавъ тымъ зôбраныхъ, то все таки вже въ половинѣ справозданя — цѣле справозданье тревало по-надъ три годины — можна було побачити якесь умученье выборцѣвъ, а навѣть вôдзывались голосы, чи бы не можна скоротити справозданя. Деякій селяне выборцѣ хотѣли своими замѣтками и окликами спонукати справоздавця до якои критики, але пос. Рожанковскій вытревавъ до кôнца въ своѣй роли — представляти совѣстно лишь самі факты. Длятого загальне вражѣнье справозданя вышло досыть млаво. Про внутрѣшні справы рускій не згадувавъ пос. Рожанковскій нѣчого, лишь при самôмъ кôнци справозданя на интерпеляцію въ тôй справѣ давъ досыть побѣжну вôдповѣдь.

Выборцѣвъ зôйшлось немного, зъ 50 селянъ и кôльканацять священикôвъ. Рôвно-жь явивъ ся комісарь староства п. Корытовскій, котрому мабуть не подобались замѣтки селянъ, а вôдтакъ ихъ интерпеляціи, бо звернувъ увагу предсѣдателя, що не можна зô стороны выборцѣвъ нѣякихъ мандатôвъ давати пословѣ, — але по поясненю, що посолъ повиненъ дôзнатись про бажаня своихъ выборцѣвъ, вже бôльше не мѣшавъ ся до діскусіи. На предсѣдателя зборôвъ запросивъ п. Рожанковскій о. Грабиньского зъ Куткоря.

——

Пос. Рожанковскій зачавъ своє справозданье вôдъ буджету краєвого. Буджетъ краєвый се вôсь, на котрôй цѣла господарка краєва обертає ся. Нашъ буджетъ складавъ ся доси зъ двохъ частей: зъ властивого буджету и зъ буджету индемнізаційного, — вôдъ р. 1894 буджетъ буде мати вже цѣлкомъ иншій выглядъ, не буде въ нѣмъ нѣякого подѣлу, вôнъ буде одноцѣльный. Властивый буджетъ збôльшавъ ся зъ року на рôкъ, и такъ въ 1891 р. выносивъ 5,740.103 зр., въ 1892 р. 6,398 259 зр., а 1893 р. 6,586.905 зр. Для покрытя того буджету треба було въ 1891 р. наложити 36 кр. додатковъ краєвыхъ вôдъ одного зр., плаченого на податокъ грунтовый и домово-клясовый, а въ 1893 р. вже ажь 39 кр. Крôмъ того треба було ще що року затягати позички, такъ н. пр. въ 1893 р. 1,400.000 зр. Причиною збôльшеня податкôвъ були дотаціи на пôднесенье промыслу и рôльництва а передовсѣмъ побôльшенье платнѣ учителѣвъ, пересѣчно по 50 зр. рôчно на кождого учителя. Буджетъ индемнізаційный выносивъ по-надъ 6 міліонôвъ зр. Коли въ 1848 р. знесено панщину патентомъ цѣсарскимъ зъ 27 цвѣтня, сказано було въ тôмъ патентѣ, що держава заплатить належитôсть индемнізаційну за выкупно панщины. Сплата довгу индемнізаційного мала довершитись до 1897 р. Однакъ держава не платила зô свого скарбу того довгу, лишь давала рôчно по $2^1/_2$ міл. зр. и то титуломъ позички. Въ 1882 р. запропоновано угоду краю зъ державою що-до сплаты сего довгу; скарбъ державный мавъ давати до кôнця речинця амортизаційного рôчно по 2,100.000 зр. беззворотно, вôдтакъ 225.000 зр. позичати рôчно краєви, а решту 200.000 зр. мавъ самъ край платити. Тои угоды не затверджувала довшій часъ рада державна, бо Нѣмцѣ домагали ся, щобы край звернувъ всѣ тѣ плаченѣ датки по $2^1/_2$ міл. зр., а скарбъ державный выплативъ вже бувъ 96 міл. зр. Въ 1890 р. затверджено угоду; скарбъ державный вôдписавъ краєви всѣ свои датки, заплаченѣ до 1882 р., але датки вôдъ того 1882 р. треба було звернути, дозичати що року и ще доплачувати.

Оба буджеты, властивый и индемнізаційный, выносили около $12^1/_2$ міл. зр. и на ихъ покрытье, крôмъ щорôчныхъ позичокъ, треба було у всхôднôй Галичинѣ платити по 68 кр. додатковъ краєвыхъ вôдъ одного зр. податку. Якъ бы такъ дальше пôйшло, треба бы було що-разъ дальше пôдвысшати додатки краєвѣ. Длятого пôднесли въ соймѣ гадку конверсіи — се значить позычити таку суму, зъ котрои бы заплативъ ся довгъ индемнізаційный, претенсіи скарбу державного и деякій затягненѣ позички краєвѣ. Рускі послы, а и деякій польскій, якъ Дунаєвскій, Земялковскій, були зъ-разу противнѣй конверсіи, бо въ рахункахъ були поважнѣ похибки. Однакъ въ 1892 р. ухвалено конверсію — а зъ того, якъ доси переведено еи, показує ся, що принесе хосенъ. Затягнено позичку по-надъ 29 міл. зр., платну до 1947 р.; позичка опроцентована на 4% и курсъ еи при емісіи бувъ $91^1/_2$ за кожду сотку.

Въ 1894 р. буджетъ краєвый повиненъ выносити не $12^1/_2$ міл. зр., а лишь 9 міліонôвъ кôлькасотъ тысячь зр., то-жь вôдповѣдно до того зменшають ся додатки краєвѣ. Якъ видимо, конверсія може принести реальный хосенъ.

Буджетъ пропінаційный обходить насъ лишь посередно. Выкупно пропінаціи обчислене на 62 міл. зр. и має бути сплачене за 50 лѣтъ доходами зъ аренды вышинку пропінаційного. Въ 1892 р. доходы фонду пропінаційного вынесли 4,550.000 зр.

Вôдтакъ перейшовъ пос. Рожанковскій на справы, що вôдносять ся до автономічноі орґанізаціи краю.

Наша ординація соймова опирає ся на системѣ куріяльнôй або заступництвѣ интересôвъ. Въ соймѣ засѣдає 151 послôвъ, а то 10 зъ вірільными голосами, 44 зъ бôльшихъ посѣлостей, 23 зъ мѣстъ и палатъ торговельныхъ и 74 зъ громадъ сѣльскихъ. Послы зъ мѣстъ старають ся о побôльшенье числа послôвъ зъ своеи куріи. Рускі послы противнѣ тому побôльшеню, бо цѣла система выборча несправедлива, а стоячи на засадѣ загального и безпосередного права голосованя, не можуть згодити ся на побôльшенье числа вірілістôвъ и послôвъ зъ мѣстъ, бо се була бы лишь частинна реформа и вôдволѣкла бы цѣлу реформу на довшій лѣта. Если-жь ординація выборча має и дальше опиратись на заступництвѣ интересôвъ, то належало бы въ першôй лінiи побôльшити число послôвъ зъ громадъ сѣльскихъ. Тутъ пос. Рожанковскій розповѣвъ про свои промовы въ соймѣ, про становище сторонництвъ польскихъ и заявленя комісаря правительственного.

Въ 1890 р. внесло 38 громадъ петицію о знесенье радъ повѣтовыхъ. Справу обговорено въ соймѣ обширно; выказано надужитя радъ повѣтовыхъ, але и признано, що если бы рады повнили совѣстно свои обовязки, бувъ бы зъ нихъ хосенъ. Соймъ ухваливъ перейти надъ петиціями до порядку дневного.

Теперѣшный устрôй громадскій зорґанізовано у насъ вôдъ 1866 р. Въ 1855 р. заступлено мандаторôвъ цѣсарскими властями для выконуваня судôвництва и адміністрациі, а въ 1866 р. ухваливъ соймъ орґанізацію громадску. Вôдъ того часу появлялись въ соймѣ проєкты на змѣну того устрою. И справдѣ въ 1889 р. ухвалено статутъ орґанізаційный для 32 бôльшихъ мѣстъ; теперь має таке саме ухвалитись для мѣсточокъ, и въ найновѣйшôмъ часѣ выступили два послы, Рутовскій и Пилятъ, зъ проєктами що-до громадъ сѣльскихъ. Першій проєктує т. зв. окружнѣ громады, а другій збôрнѣ громады. Пôсля тыхъ проєктôвъ мали бы громады теперѣшнѣ лишь завѣдувати своимъ майномъ, а окружнѣ чи збôрнѣ громады выконувати всяку власть адміністраційну. Сей проєктъ не подобавъ ся рускимъ посламъ и въ ихъ имени промовляли послы Король и Телишевскій. Обшары дворскій мають мати рôвномѣрну участь зъ громадами въ проєктованôй орґанізаціи, але тягарôвъ не поносили бы такъ само якъ доси. Если бы тягары були зрôвнанѣ и обшары дворскій мали такій самій права що й громады, тогдѣ не було бы зô стороны рускихъ послôвъ закидôвъ противъ окружныхъ громадъ. Рускі послы голосували за вôдосланьемъ проєктôвъ до выдѣлу краєвого, котрый має скликати анкету и пôддати цѣлу справу опубликованьемъ нарадъ анкеты до публичноі діскусіи.

Законъ санітарный ухвалено пôсля проєкту правительственного. По повѣтахъ мають утворитись округи санітарнѣ до высоты 15 000 душь. На платню лѣкарѣвъ складаєсь повѣтъ, и де бы додатокъ на ту платню перевышавъ 1 кр. вôдъ 1 зр., то сю надвышку має платити край. Доси отворено вже такихъ 14 округôвъ, а сеи сесіи ухвалено дальшихъ 29 округôвъ. Золочѣвъ мабуть має добрі вôдносины санітарнѣ, бо доси не заведено въ тôмъ повѣтѣ нѣ одного округа.

Ухвалено законъ о огневôй поліціи и креовано фондъ позичковый на будову шкôлъ народныхъ.

Послы Окуневскій и Цоль внесли проєкты змѣны закона конкуренційного и соймъ ухваливъ, щобы громады, де суть філіяльнѣ церкви и експозитуры сотрудничѣ, не платили датковъ конкуренційныхъ до матернои церкви. Не знати чи ся ухвала одержить санкцію цѣсарску, бо комісарь правительственный заявивъ, що правительство радше згодилось бы на перемѣну такихъ філіяльныхъ церквей на парохіи анѣжь на змѣну закона конкуренційного.

Справу знесеня патронату порушивъ пос. Окуневскій, а такожь пос. Крамарчикъ домагавъ ся змѣны истнуючихъ постановъ.

Загадано ухвалити законъ, пôсля котрого громады могли бы накладати оплату вôдъ нôвъ. Пос. Гурикъ выказавъ, що такій законъ бувъ бы некористный для селянъ и соймъ ухваливъ сей законъ лишь для 32 бôльшихъ мѣстъ.

Справу побôльшеня оплаты за форшпаны, рôвномѣрно якъ въ иншихъ краяхъ, порушивъ пос. Окуневскій и соймъ ухваливъ резолюцію.

Еміґрацію селянъ за границю мôгъ соймъ заняти ся, бо пос. Романчукъ внѣсъ интерпеляцію, але правительство не вôдповѣдло, — пос. Гурикъ поставивъ внесенье, щобы выбрати анкету для розслѣдженя причинъ нужды селяньскои, але внесенье не прийшло на порядокъ дневный.

Въ справахъ господарскихъ соймъ много зробивъ. Утворено при выдѣлѣ краєвôмъ комісію для справъ рôльничихъ. — Пôднесено годôвлю худобы черезъ законъ о ліценціонованю бугаєвъ. — Постарано ся о учителя молочарства и закуплено машины до выробу масла и сыра. [Голосы: Якъ нема пашѣ то не поможе й машина! — а пос. Рожанковскій примѣтивъ,

---

(13)

Сѣльскій король Ліръ.

[Оповѣданье *Ив. С. Тургенева*]

(Дальше)

Заохоченый тымъ мовчаньемъ, я рѣшивъ ся бути отвертымъ, дѣлати прямо, чисто. Не забудьте, що менѣ було тогдѣ пятнацять лѣтъ.

— Мартине Петровичу! — почавъ я, сѣдаючи побôчь него. — Я мабуть всьо знаю, певно всьо! Я знаю, якъ вашь зять зъ вами поступає, розумѣесь за згодою вашихъ дочокъ. И теперь вы въ такôмъ положеню... Но чому-жь упадати на дусѣ?

Харловъ все мовчавъ и лише вудку опустивъ; а я зновъ чувъ себе якимсь мудрагою, якимсь фільософомъ!

— Розумѣесь, — продовжавъ я зновъ, — вы поступили неосторожно, що всьо вôддали вашимъ донькамъ. Се було вельми великодушно зъ вашои стороны, — и я вамъ не буду дорѣкати. Въ нашихъ часахъ се надто рѣдка подѣя! Но коли ваші дочки такій невдячнѣ, то вамъ треба оказати погорду... именно погорду... и не попадати въ тугу...

— Лиши! — прошептавъ Харловъ, заскреготавши зубами, и его очѣ звериенѣ на ставокъ злобно заискрились... — Иди собѣ!

— Но Мартине Петровичу...

— Иди, кажу... а нѣ то убю!

Я присунувъ ся цѣлкомъ близько до него; но при тôмъ послѣднôмъ словѣ поневôльно зôрвавъ ся на ноги. — Що вы таке сказали Мартине Петровичу?

— Убю, кажу тобѣ: иди геть. — Дикимъ стономъ, ревомъ вырвавъ ся голосъ зъ грудей Харлова, но вôнъ не обертавъ головы и дививъ ся дальше люто, просто передъ себе. — Возьму, та кину тебе зô всѣми твоими дурными радами въ воду, тогдѣ ты будешь знати, якъ старыхъ людей непокоити, молокососе! — „Вôнъ зôйшовъ зъ розуму!“ майнуло менѣ крôзь голову.

Я глянувъ на него еще пильнѣйше и остовпѣвъ зъ дива: Мартинъ Петровичь плакавъ! Слеза за слезою котилась зъ его очей по лицяхъ... а лице прибрало выразъ цѣлкомъ дикій...

— Иди геть! — гукнувъ вôнъ еще разъ — а то убю тебе, єй Богу! щобы другій мали примѣръ.

Вôнъ стрепенувъ ся цѣлымъ тѣломъ якось въ бôкъ и выщѣривъ зубы, мовь кабанъ; я вхопивъ стрѣльбу и кинувъ ся втѣкати. Песъ такожь налякавъ ся.

Вернувши до дому, я, очевидно, матери нѣ однымъ словомъ не натякнувъ на се, що видѣвъ, але стрѣтившись зъ Сувеніромъ, я — чортъ знає, чого, оповѣвъ ему все. Той нужденный чоловѣкъ такъ утѣшивъ ся моимъ оповѣданьемъ, такъ досадно реготавъ ся и навѣть скакавъ, що я мало-що не выбивъ его.

— Ехъ! хотѣвъ бы я бувъ бачити, — говоривъ вôнъ, задыхуючись вôдъ смѣху, — якъ той бовванъ Харлусъ залѣзъ въ намулу, та и сидить въ нѣй...

— Пôйдѣть до него на ставокъ, коли вамъ такъ цѣкаво.

— Добре; а якъ убє?

Дуже менѣ надоѣвъ Сувеніръ и я каявъ ся, що ему оповѣвъ свою пригоду... Житковъ, котрому Сувеніръ передавъ моє оповѣданье, задивлявъ ся на сю рѣчь трохи инакше.

— Прийдесь звернути ся до поліціи, — сказавъ вôнъ; — а може и по вôддѣлъ вôйска треба буде пôслати.

Его прочу́й, що-до вôддѣлу вôйска, не сповнивъ ся; однакъ приключило ся щось справдѣ незвычайного.

XXII.

Въ половинѣ жовтня, въ три недѣлѣ пôсля моеи стрѣчи зъ Мартиномъ Петровичемъ, я стоявъ при вôкнѣ своеи кôмнаты на другôмъ поверсѣ нашого дому, и нѣ о чôмъ думаючи, споглядавъ невесело на подвôрье и на притыкаючу до него дорогу. Вже вôдъ пятьохъ днѣвъ була така слота, що о польованю не можна було навѣть спогадати. Всьо, що жило, поховалось; навѣть горобцѣ затихли, а кавки десь пропали. Вѣтеръ, то вивъ глухо, то свиставъ шалено, небо затягнулось низькими хмарами, що не перепускали нѣ одного сонѣчного промѣня и переходило зъ неприємно-бѣлои барвы въ оловяну, еще бôльше зловѣщу краску, а дощь, що ливъ, ливъ невинно, и безъ перестанку, стававъ нагло ще бôльшій, ще укôснѣйшій, и розлывавъ ся зъ бренькотомъ по вôкнахъ. Дерева стояли цѣлкомъ голі и нѣбы сѣрі; и хочь якъ не було що зъ нихъ зôрвати, то вѣтеръ не перестававъ ними термосити. Всюды було видно закиданѣ пожовклымъ листьемъ калабанѣ, а великі бульки разъ-вразъ, то родились, то пукали и пересувались по нихъ. Болото на дорозѣ незглубиме; холодъ вдиравъ ся въ кôмнаты, пôдъ одѣжь, въ самі кости; поневôльна дрожь переходила по тѣлѣ — а якъ уже невôдрадно ставало на душѣ! Особливо невôдрадно и тужно. Здавалось, вже нѣколи бôльше не буде на свѣтѣ нѣ сонця, нѣ блеску, нѣ барвы, а вѣчно тревати-ме та слота и плюта и сѣра мокрота и кисла сырôсть, и вѣтеръ буде вѣчно выти-завывати! И такъ стоявъ я при вôкнѣ, памятаю: нагло наступила темнота, синя темнота, хотяй годинникъ показувавъ лише дванацять. Въ тôмъ привидѣлось менѣ на-разъ, що черезъ наше подвôрье вôдъ брамы до ґанку перебѣгъ мовь то медвѣдь! Правда, не на чотирохъ ногахъ, а такій, якъ его малюють, коли вôнъ пôдôймає ся на заднѣ лапы Я не вѣривъ очамъ хотяй се, що я видѣвъ и не було медведемъ, но въ кождôмъ разѣ, щось величезне, чорне, патлате... Я не встѣвъ еще гараздъ подумати, що се могло бы бути, коли въ тôмъ на долинѣ роздавъ ся нечайно страшенный гуркôтъ. Здавалось, щось цѣлкомъ несподѣване, щось страшне ввалилось у нашь дôмъ. Далось чути занепокоенье, бѣганина...

Я въ мигъ ока збѣгъ по сходахъ, вскочивъ до ѣдальнѣ...

Въ дверехъ гостинноі, лицемъ до мене, стояла, якъ вкопана, моя мати; за нею було видно кôлька переляканыхъ жѣночихъ лиць; дворецкій, два льокаѣ, козачокъ зъ роззявлеными ротами вôдъ дива, они тиснулись до дверей передпокою; а посередъ ѣдальнѣ, покрыте болотомъ, розтрѣпане, розшарпане, мокре, мокре до сего степеня, що пара пôдносилась докола него и вода струями сплывала по долôвцѣ, спочивало на колѣнахъ, сумно колишучись и якъ бы въ передсмертныхъ судорогахъ, те саме страховище, котре въ моихъ очахъ перебѣгло черезъ подвôрье! И хто-жь се бувъ те страховище? Харловъ. Я зайшовъ зъ боку и увидѣвъ, не лице его, а голову, котру вôнъ охопивъ долонями по злѣпленôмъ вôдъ болота волосю. Вôнъ дыхавъ тяжко, судорожно; щось навѣть клекотѣло ему въ грудяхъ — и на цѣлôй тôй захляпанôй, темнôй масѣ тôлько и можна було розрôзнити, що маленькій, дико бѣгаючі бѣлки очей. Вôнъ бувъ страшный! Пригадавсь менѣ урядникъ, котрого вôнъ разъ такъ зôбравъ зъ горы за те, що той порôвнавъ его зъ мастодонтомъ. Справдѣ: такій видъ мусѣло мати передпотопове звѣря, котре спасло ся вôдъ другого сильнѣйшого звѣряти, що напало на него посередъ вѣковѣчного намулу первѣстныхъ болотъ.

— Мартинъ Петровичь! — закликала вкôнци мати и сплеснула въ долонѣ. — Чи се ты? Господи Боже милосердный!

— Я... я.. — почувъ ся перерываный голосъ, якъ бы зъ напруженьемъ и болемъ наголошуючи кождый звукъ — охъ! я!

— Та що се зъ тобою Господи?!

— Наталіє Миколаѣв...на... я до васъ... просто зъ дому бѣгъ пѣшки.

— По такôмъ болотѣ! Та ты не подôбный до людины. Встань та бодай хочь сядь... А вы, — звернулась она до покоѣвокъ, — бѣжѣть чимъ скорѣйше за ручниками. Та чи нема де якои сухои одежи? — запытала она дворецкого.

(Дальше буде).

що вже и въ соймѣ те саме говорено, але й додавано, мовь бы селяне недовѣрчиво глядѣли на всякй инновацiи.]

Справу плеканя деревъ овочевыхъ порушивъ пос. Ольпиньскiй. — Справу каиніту порушивъ пос. Антоневичь. — Реґуляція гôрскихъ потокôвъ и залѣсенье Карпатъ порушенй внесеньемъ пос. Антоневича. — Послы мазурскй домагали ся, щобы резервістôвъ не кликати до вправъ въ часѣ жнивъ.

Селяне вôдчувають потребу дешевого кредиту. Такого кредиту треба бы на закупно грунтôвъ при парцеляціи и вже утворено невеликій фондъ зъ давного фонду доместикального. Рôвножь змѣнено статутъ банку краєвого въ тôмъ напрямѣ, щобы мôгъ давати позички и до высоты 200 зр. Пос. Поточекъ поставивъ внесенье на утворенье банку рентового.

Вôдтакъ говоривъ пос. Рожанковскій про законъ ловецкій, судôвництво и иншй справы — та се подамо въ слѣдуючôмъ числѣ

(Конець буде.)

Зъ судовои салѣ.

[Процесъ противъ пп. Корнила Устияновича и Ст. Томасевича.]

О год. 9½ засѣли пп. К. Устияновичь и Степанъ Томасевичь на лавѣ обжалованыхъ. Въ сали явило ся богато рускои публики; мѣсце дневникарôвъ займило кôлькохъ кореспондентôвъ рускихъ и польскихъ ґазетъ. Предсѣдатель сов. Зубрицкій розпочавъ передвступнй пытаня по руски и велѣвъ потôмъ вôдчитати актъ обжалованя, котрый наводимо дословно:

„Ц. к. прокураторія державна у Львовѣ вносить обжалованье передъ трибуналомъ присяглыхъ у Львовѣ, — що Корнило Устияновичь, числячій 54 лѣтъ, греко-кат., стану вôльного, родомъ зъ Волкова, артистъ-малярь, некараный, — и Стефанъ Томасевичь, числячій 34 лѣтъ, родомъ зъ Микулинець, греко-кат., стану вôльного, артистъ-малярь, некараный — спôльно дѣлаючи въ лѣтѣ 1892 р. въ церквѣ въ Бутинахъ вымалювали образъ, представляючій пекло, котрый своимъ теденційнымъ змѣстомъ взыває, заохочує и старає ся побудити горожанъ до неприязни противъ рôзныхъ народностей и клясъ суспôльныхъ, а такожь до неприязныхъ сторонництвъ противъ себе. Тымъ чиномъ допустили ся провины зъ §. 302 и переступства зъ §. 516 з. к., карыгôдныхъ пôсля приписôвъ §§ 35 и 302 з. к.

При розправѣ маєсь оказати фотоґрамъ образу, вôдчитати протоколы описôвъ и переслухати свѣдкôвъ: Оскара Лідля зъ Жовкви, Ник. Музику, Мих. Салика, Петра Поврозника и Сенька Салика — селянъ зъ Бутинъ, Ив. Ґрафа зъ Мостôвъ, Ив. Ґіґля зъ Бруховичь, Вол. Радзиковского зъ Пристанѣ.

Мотивы: Якъ свѣдчить фотоґрафія и протоколярный описъ, выготовленый зъ уряду властію політичною и судовою, єсть въ церкви въ Бутинахъ образъ, представляючій небо и пекло. Въ пеклѣ пôсля того образу єсть уставленый котелъ, пôдъ котрымъ пôдкладає огонь селянинъ о дикôмъ выразѣ лиця — въ кôтлѣ же смажать са особы: чоловѣкъ въ конфедератцѣ, вôдтакъ въ шапцѣ, маючôй видъ урядового кашкету, вкôнци чоловѣкъ безъ накрытя головы, зъ оголенымъ лицемъ; тй особы суть типовй и представляють вже на першій видъ: польского шляхтича, урядника и ксьондза. Надъ кôтломъ летить опиръ, несучій въ кôгтяхъ ковбасу и фляшку зъ горѣвкою, а побôчь кôтла стоять гоненй чортомъ: селянинъ зъ бочôвкою горѣвки и жидъ зъ мошонкою на грошѣ. Якъ свѣдчить самъ скіцъ а вкôнци такожь зôзнаня всѣхъ покликаныхъ до розправы свѣдкôвъ — сей образъ має змѣстъ політичный и тенденційный, а єго політична тенденція опираєсь на тôмъ, щобы представити пекольнй муки тыхъ чинникôвъ, котрй у выборахъ до тѣлъ автономічныхъ беруть участь и не идуть по мысли певнои партіи політичнои. Тожь сей образъ має цѣль пôдбурити мешканцѣвъ до неприязныхъ сторонництвъ, взглядно тй сторонництва взаимно дразнити противъ себе и взбудити ненависть противъ народностей, клясъ суспôльныхъ, станôвъ и урядôвъ.

Авторами образу суть оба обжалованй, котрй признають що єго спôльно сотворили, але не хотять узнати повысшои політичнои тенденціи пôдбурюючои."

По вôдчитаню акту обжалованя, перечитавъ сов. Зубрицкій по руски рѣшенье высшого краєвого суду у Львовѣ, на пôдставѣ котрого застановлено другу частину акту обжалованя що-до публичнои морали. По сѣмъ велѣвъ предсѣдатель выйти п. Томасевичеви до бôчнои кôмнаты и ставъ переслухувати п. К. Устияновича.

Предс. Вы почуваєтесь до вины?

Устияновичь. Нѣ. Однакъ маю жаль до выс. трибуналу, длячого вôдчитувано знесеный якъ обжалованя?

Предсѣд. Такій законъ и я єго не можу знести. Але прошу, розкажѣть: якъ повставъ образъ пекла?

Устиян. Буде тому рôкъ, я приѣхавъ до Бутинъ на зазывъ священика о. Шелеметка малювати церковь. Священикъ скликавъ громаду по богослужнню и представивъ мене, однакъ заявивъ, що въ церквѣ нема богато грошей, выстане лише на вымальованье иконостасу и чотирохъ престолôвъ. Я подавъ цѣну 2000 зр. Громада хотѣла, щобы малювати цѣлу церковь, и на се я подавъ цѣну 1000 зр. Они згодились. Священикъ завѣвъ мене до читальнѣ, ту стрѣтили мы громадску раду, оповѣстили ѣй про угоду и она пристала. Тогдѣ я ставъ оповѣдати, якй образы буду малювати и де. Люде просили, щобы змалювати пекло, таке, якъ по иншихъ церквахъ пôсля старыхъ образôвъ. Домагали ся сего передовсѣмъ церковнй провізоры. Не вдоволити ихному бажаню годѣ було. И я розпочавъ роботу. Середъ того я пôзнавъ тамошнй гарнй обставины. Я довѣдавъ ся, що церковь выбудували дѣдичѣ, що дѣдичѣ поставили такожь и въ Пристани церковь, що зложили фондъ на єи удержанье, дали фондъ на бѣдныхъ, на погорѣлцѣвъ, словомъ, я пôзнавъ згоду громады зъ дворомъ Дальше, я поглянувъ въ церковь — тамъ на якихъ 5 тысячь ризъ, а все ткане руками дѣдички пок Незабитовскои. Ба чашѣ и вся церковна посудина, усе вôдъ бутиньскихъ панôвъ.

Сов. Зубр. До чого веде ваша рѣчь? Уважаєте се за потрѣбне говорити?

Устиян. Такъ єсть. Коли побачивъ ту згоду не лишь въ Бутинахъ, але и въ околици, то пытаюсь — чи можна допустити, щобы я выкликувавъ вражду противъ тыхъ, що добре робили? Дальше, я стрѣнувъ тамъ священика зъ Холму, що потерпѣвъ за вѣру и стративъ усе своє марно, священика, що єго приймило австрійске правительство и дѣдичѣ — то чи въ єго церквѣ, було для мене поле пôдбурювати малюнкомъ людей противъ правительства? Я бувъ у него дома, вôнъ приймивъ мене якъ сына...

Сов. Зубр. Прошу о факты, якъ повставъ образъ пекла?

Устиян. Я згадавъ уже, що церковнй провізоры жадали образу пекла на старый ладъ, якъ всюды въ околичныхъ церквахъ, якъ въ Креховѣ, Верхратѣ и т. д. Я обѣцявъ се зробити. Однакъ, я знавъ, що тамъ будуть приходити рѣчи колідуючй зъ естетикою, я артистъ, не хотѣвъ братись самъ, тому поручивъ п. Томасевичеви представити образъ популярно. Я поручивъ намалювати лихварѣвъ, злодѣѣвъ, обжорôвъ и т. д., а самъ малювавъ що иншого.

Сов. Зубр. Вы робили шкіцъ?

Устиян. Нѣ. Я поправлявъ лише рисунки, хочь п Томасевичь малювавъ все, за моєю вѣдомостію, отже и всяку одвѣчальнôсть беру на себе.

Сов. Зубр. А прошу пояснити: кого представляють особы въ пеклѣ?

[Мѣжь тымъ трибуналъ и присяжнй судьѣ оглядають фотоґрафію пекла.]

Устиян. Перша фіґура, що єи жене діяволъ до пекла, се лихварь, пôсля старыхъ, грецкихъ узорôвъ.

[Тутъ зажадавъ одинъ присяжный судья, щобы п. Устияновичь и оборонець д-ръ Кость Левицкій вôдступили выимково вôдъ засады и згодили ся на переведенье розправы въ языцѣ польскôмъ, бо лава присяжныхъ не розумѣє по руски. Однакъ Устияновичь не згодивъ ся.]

Устиян. говорить дальше: Отже сей лихварь, чоловѣкъ старый, зъ мошонкою на грудехъ тому, щобы представити наглядно, що клонивъ ся передъ мамоною замѣсть передъ Богомъ и попавъ за те у пекло. Друга особа въ пеклѣ: пяниця. Вôнъ несе знамя своєго грѣху: барилку зъ трункомъ. Трета фіґура: сѣльскій „шикъ", сѣльскій „ґоґо" — марнотратный, въ кашкетѣ пôсля тамошного звычаю.

Сов. Зубр. Тамъ носять такй шапки?

Устиян. Такъ єсть. У Волицѣ, Станислôвцѣ, подекуды въ Мостахъ вел. и въ Бутинахъ, щобы вôдрôзнитись вôдъ звычайныхъ парубкôвъ. А урльопники убирають кашкеты навѣть зъ „рожею", хочь се зборонено. Четверта фіґура въ пеклѣ: чоловѣкъ въ рôжкатôй шапцѣ. Я мушу заперечити, мовь бы ся шапка була польскою рогатôвкою. Нашь нарôдъ рускій носить такй рогатй шапки вôдъ Сѣнявы ажь по Бересть литовскій. И коли-бъ я намалювавъ чоловѣка въ рогатôй шапцѣ у Львовѣ, тогдѣ можна бы сказати: се Полякъ. Але-жь не въ Бутинахъ.

Сов. Зубр. Чи въ околици убирають рогатй шапки?

Устиян. Я вычислю лише сусѣднй села, якъ ось: Куличкôвъ, Сѣлець, Пархачь. Улицко и т. д.

Сов. Зубр. И ихъ носять Русины?

Устиян. Очевидно, самй Русины.

Сов. Зубр. Прошу дальше, кого представляє пята особа въ пеклѣ?

Устіян. Актъ обжалованя закидає менѣ, що я змалювавъ латиньского священика. Признаю, бо кождый може подыбати на старыхъ образахъ, що въ пеклѣ покутують и духовнй. Въ Сокали намальоване пекло, а въ нѣмъ папа танцює зъ чортомъ. Такй образы походять зъ часôвъ польского панованя, — але чи они пôдбурювали противъ духовныхъ властей? Що-до моєго образу, заперечую мовь бы той голеный чоловѣкъ въ пеклѣ мавъ бути латиньскимъ священикомъ. Се ще не доказъ, що не має заросту. Отъ п. Томасевичь, лѣтъ єму 35, а вôнъ не має нѣ волоска! Впрочôмъ де тонзура, де обойчикъ? — Говорить ся о фізіоґноміи, але-жь нинѣшна наука кинула єи до коша. Єсли-бъ се правдою було, що каже фізіоґномія, тогдѣ фізіоґномія урядника рôзнилась бы вôдъ лиця священика, вôдъ лиця учителя и т. д. Отже, єсли наука не приймила єи, то и судьѣ не можуть покликуватись на неи.

Сов. Зубр. А та фіґура, що дрова несе?

Устиян. Се мужикъ-злодѣй, що вкравъ дрова у паньскôмъ лѣсѣ Послѣдня особа: вôйтъ зъ ковбасою и горѣвкою. Ковбаса и горѣвка — сй лакомй рѣчи для мужика представляють осторогу, бо ними годѣ заманити комісаря и шляхтича.

Сов. Зубр. Звôдки взяла ся чутка, що се вôдносить ся до выборôвъ?

Устиян. Неможливо. Въ Бутинахъ хрунѣвъ нема, всѣ голосують солідарно, отже кого тамъ страхати?

Сов. Зубр. Але-жь чутка мусить мати якесь жерело?

Устиян. Нехай свѣдки говорять про се. Я вôдъ себе не скажу.

Сов. Зубр. Говорять, що образъ змѣненый, особливо сѣльскій „штуцеръ". Зъ-першу мавъ шапку урядову зъ жовтымъ шнуркомъ и зъ рожею.

Устиян. Прошу о дату доносу до староства.

Сов. Зубр. Тыхъ актôвъ у насъ нема. 27 падолиста повѣдомило староство прокураторію державну.

Устиян. 18 падолиста була слѣдча комісія зô староства и не бачила рожѣ. Дня 6 жовтня я вôдъѣхавъ зъ Бутинъ, а день передъ тымъ, оглядавъ въ церквѣ все подрôбно и такожь не бачивъ рожѣ

Сов. Зубр. Чи въ часѣ оглядинъ руштованье ще стояло?

Устиян. Не було вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ.

Сов. Зубр. А можна було робити поправки безъ руштованя?

Устиян. Неможливо. — Я мушу замѣтити, що хтось напосѣвъ ся на мене, хотѣвъ обкидати мене болотомъ и длятого взявъ ся за злобный доносъ.

Оборонець д-ръ Кость Левицкій: Позвольте п. Устияновичь, чи мальованье бутиньскои церкви вже покôнчене?

Устиян. Громада выплатила менѣ мимо противнои аґітаціи всѣ грошѣ, крôмъ 150 зр. Малюнки ще не покôнченй, бо церковь стоить пôдъ закидомъ суду.

Д-ръ Левиц. Отже мусите вернути, докôнчити и ключѣ вôддати парохови.

Устиян. Єсли того зажадає парохъ.

Д-ръ Левиц. Закидують, що въ пеклѣ єсть лице жида Чи се справдѣ такъ?

Сов. Зубр. Се лихварь.

Устиян. Такъ, се лихварь. На головѣ у него баретъ тому, що звычайно лихварь не спить, а числить въ ночи грошѣ и потребує выходити. Такій баретъ має лихварь Молієра, такій баретъ могли пп судьѣ бачити и въ комедіи „Буршѣ".

Д-ръ Левиц. Яка-жь рôзниця мѣжь ярмуркою а баретомъ?

Устиян. Баретъ двоякій: 1) круглый зъ простымъ дномъ; 2) формы якъ тарѣлочка Ярмурка зъ иншои матеріи и пофалдована.

Одинъ зъ присяжныхъ судьѣвъ: А пейсы?

Устиян. *(дивлячись на фотоґрафію)*. Се не пейсы а патлы.

Д-ръ Левиц. Чи п. Томасевичь мимо порученя не робивъ и акше?

Устиян. Нѣ.

Д-ръ Левиц. А що громада говорила про образъ?

Устиян. Образъ подобавъ ся, люде казали, що вôнъ ихъ сокрушає и будить до молитвы. За образъ одаровували мене, а першій зъ дарункомъ прийшовъ Полякъ, коваль Пташковскій.

Д-ръ Левиц. А о. Шелеметко не робивъ закидôвъ, що образъ противить ся основамъ вѣры?

Устиян. О. Шелеметко бувъ недужій три мѣсяцѣ, однакъ, коли увôйшовъ въ церковь, признавъ, що образъ гарный и на проповѣди похваливъ и пояснивъ змѣстъ.

Сов. Зубр. Чи вы не пояснювали кому значѣня образу пôсля акту обжалованя?

Устиян. Нѣ. Єсли бы озвавъ ся бувъ одинъ голосъ въ громадѣ, щобы не малювати пекла, або замазати — я бувъ бы се зробивъ. Бо не для себе малюю.

Д-ръ Левиц. А длячого священикъ пояснювавъ змѣстъ? Чи выкликавъ хто непорозумѣнье въ громадѣ?

Устиян. Непорозумѣня були. О нихъ я довѣдавъ ся ажь вôдъ другихъ людей. Вказували на вôйта Николая Музику и єго винували, що вôнъ выкликавъ непорозумѣня, зъ мести и ворогованя противъ священика.

Д-ръ Левиц. Чи громада вѣрила въ невластиве значѣнье образа?

Устиян. Громада злобилась на тыхъ людей, що розпускали нѣсенѣтницѣ.

Д-ръ Левиц. А деканъ и вôдпоручникъ ординаріяту не зробивъ уваги, що образъ не вôдповѣдный и не заборонивъ єго?

Устиян. Противно, заявивъ п. Лідльови, що въ образѣ нѣчо не противить ся вѣрѣ и поручивъ менѣ малювати церковь въ Мостахъ великихъ.

Д-ръ Левиц. Чи въ селѣ суть партіи?

Устиян. Нема.

Д-ръ Левиц. Чи Ник Музика бувъ на руштованю въ часѣ роботы?

Устиян. Нѣ вôнъ не бувъ, нѣ єго заступникъ, нѣ писарь не бувъ на руштованю.

Д-ръ Левиц. Якй вôдносины Н. Музики до громады?

Устиян. Цѣлый свѣтъ знає, и въ соймѣ пôдношено, якй.

Заступникъ прокуратора: *(по руски)* Вы чули про непорозумѣня вôдъ самого Музики?

Устиян. Нѣ. Люде менѣ говорили.

Заст прокур. Можете ихъ навести?

Устиян. Я свѣдкôвъ подававъ на те, та трибуналъ апеляційный вôдкинувъ ихъ.

Сов. Зубр. Свѣдкôвъ буде можна переслухати, коли трибуналъ згодить ся. Се ще не пропало.

Заст. прокур Чи то правда, що Музика пустивъ вѣсть? може се тôльки выгадка?

Устиян. Просто сказати на него не можу. Я чувъ вôдъ порядныхъ господарѣвъ, а то: вôдъ Ивана Кудрика, Захарка Музики и Яцка Равлика. Они у Львовѣ, приѣхали зъ цѣкавости послухати розправы.

Заст. прокур. Отже о. Шелеметко не бувъ въ часѣ малюнку пекла въ церквѣ?

Устиян. Нѣ.

Заст. прокур. Громада знала о тôмъ?

Устиян. О. Шелеметко, хочь недужій выповнявъ завсѣгды церковнй функціи.

Заст. прокур. Але чому саме Музика зъ ненависти до священика пускавъ такй вѣсти?

Устиян. Музика ворогувавъ завсѣгды противъ священика. На доказъ нехай послужить ся обставина Громада дала мешканье малярямъ въ читальни коло церкви. Музицѣ се не подобало ся и вôнъ давай закладати въ тôмъ мешканю холеричный шпиталь. Священикъ удавъ ся до староства, — бо небезпечно було держати хорыхъ тамъ, де сходить ся найбôльше людей, — староста признавъ справедливôсть о. парохови и заборонивъ Музицѣ уладжувати шпиталь въ читальни. Однакъ Музика мимо забороны выкинувъ малярѣвъ и они мусѣли двѣ холоднй ночѣ спати пôдъ голымъ небомъ. Чи-жь се не злоба?

Предс. Чому нинѣ шапки замальовано?

Устиян. Я казавъ замалювати не зъ огляду на судъ — хочете, судѣть мене! — але зъ огляду на священика, котрый мене полюбивъ, якъ сына, абы не мавъ нѣякихъ клопотôвъ, бо єго непокоєно; люде зъ-далека наѣздили дивитись на малюнокъ, выхвалювати!

Прок. Чи Музика бувъ у церквѣ и видѣвъ малюнокъ?

Устиян. Въ церквѣ не бувъ и не видѣвъ, вôнъ и взагалѣ не буває въ церквѣ. Впрочôмъ най вôнъ самъ вôдповѣсть.

Д-ръ Лев. А може шапки замальовано и въ наслѣдокъ поголосокъ, сплетень?

Устиян. Очевидно, и за-для того. Люде зъ-далека приѣздили дивитись на малюнокъ, плели и до ґазетъ подавали, що фіґуры представляють Голуховского, Яворского, Козловского, старосту Ляникевича..

Сов. Маєвскій: Чи тй фіґуры представляють лише хлопôвъ, чи й людей зъ иншихъ верствъ, бо фізіоґноміи фіґуръ не самй хлопскй!

Устиян. За короткій часъ вымальовано звыжь сто фіґуръ въ натуральнôй величинѣ. Годѣ жадати, щобы всѣ фізіоґноміи фіґуръ були выкôнченй прецізно-артистично.

Сов. Маєв. Фіґура зъ бородою выглядає на жида, хлопа зъ бородою нема, хиба дѣдъ або пасѣчникъ. Той хлопскій ґоґо, въ кашкетѣ, має лице за интеліґентне на хлопа. Третій зъ испаньскою борôдкою, въ рогатцѣ, має вусъ въ гору пôдкрученый зъ фантазіи, а нинѣ лише шляхтичеви такъ добре веде ся, що може собѣ у гору вусъ пôдкрутити.

Устиян. А чи малярь не смѣє вже хлопови надати лице интеліґентне? Стане тутъ свѣдокъ-селянинъ зъ такимъ интеліґентнымъ лицемъ, що и ґрафъ и князь не повстыдавсь бы такого интеліґентного выразу. Я Томасевичеви сказавъ малювати для рôзнородности всякй типы.

Сов. Маєв. А той хлопъ, що несе дерево! То вже заразъ видко, що хлопъ! Скуленый, нôсъ, якъ кушка... не такій, якъ той шляхтичь зъ вусомъ: Та й не крадене зъ лѣса дерево вôнъ несе, бо якъ бы оно було крадене, то були бы намальованй корчѣ...

Устиян. [въ великôмъ зворушеню накладає цвікеръ на очи и бере зô стола фотоґрафію]: Высокій трибунале! Єсли та — даруйте менѣ за выразъ — батярска морда въ кôтлѣ має, якъ сказано, представляти шляхтича то чи признає ся до тои морды якій шляхтичь? [Потôмъ п. Устияновичь нагле пôдходить до сидячого на краю першои лавы присяглого ґр. Лянцкороньского подає єму фотоґрафію и каже до него:] Пане ґрафе! то шляхтичь?! [Въ сали веселôсть. Ґрафъ узявъ фотоґрафію и почавъ розглядати, потôмъ за покотомъ судьѣ присяглй. Въ сали на якійсь часъ запанувала тишина. Потôмъ п. Устияновичь вынявъ фотоґрафію малюнокъ страшного суду Мікеля Анджеля, подавъ предсѣдателеви и почавъ дальше:] Ось маєте страшный судъ Мікеля Анджеля, дивѣть на него и зрозумѣйте що на нѣмъ є? Бачите хиба, якъ сказано, богато „nagocizny". Чи я мавъ малювати для селянъ то, чого й люде интеліґентнй не годнй розôбрати? Впрочôмъ скажу, що малярѣ малюють въ пеклахъ и представителѣвъ станôвъ. Въ однôй церквѣ коло Буды є въ пеклѣ судья и навѣть пôдписано „судья" А у насъ въ Ставчанахъ у пекло заѣздить панъ чотирма кôньми. То вже видко, що шляхтичь! А тутъ вусъ пôдкрученый має характеризувати шляхтича!

Адв. Лев Чи отся фотоґрафія знята зъ пекла є вѣрна?

Устиян Зовсѣмъ невѣрна. На фотоґрафіи, позаякъ малюнокъ находить ся на склепѣню, н. пр. хлопъ, що несе дрова, выйшовъ величезный, а вôнъ такои величины, якъ другй особы въ пеклѣ.

Прок. Чи рогата шапка мала двѣ барвы?

Устиян. Двѣ.

Обжалованый Томасевичь, изъ пôдвязаною зломаною рукою, вже зъ натуры дуже маломовный, вôдповѣдає дуже коротко. На дотычнй запытаня предсѣдателя вôдповѣдає: Не почуваюсь до вины. Малюючи пекло, я старавъ ся о найрôзнѣйшй фізіоґноміи. Сцены зъ выборôвъ на малюнку нема; хтось хиба пустивъ таку вѣсть. Фіґура зъ бородою — то скупець, звычайно старець у нôчнôй шапочцѣ; той въ рогатôй шапцѣ, то злодѣй зъ сусѣдного села, що обôкравъ церковь; тамъ носять такй шапки, а люде казали менѣ типъ того злодѣя вымалювати въ пеклѣ. О малюнку говоривъ я лише зъ учителемъ Должаньскимъ; вôнъ заходивъ до церкви, якъ малювало ся, и самъ угадувавъ: то той злодѣй, що обôкравъ церковь... то хлопъ, що кравъ зъ лѣса дрова... той у кашкетѣ, то мандаторъ. И я таки малювавъ мандатора.

Предс. А чи була тамъ рожа и жовтый шнурочокъ?

Томас То вже такъ давно малювало ся и такъ богато фіґуръ, що нинѣ не можу тямити кождои дрôбницѣ. Здаєсь менѣ, що не було, таки мабуть не було.

Сов. Маєв. Де вы учились малярства?

Томас. Насампередъ у маляря церковъ Копровского въ Збаражу, а потôмъ два роки въ академіи въ Краковѣ.

Прок. Кажете, що у фіґуры зъ бородою на голонѣ нôчна шапочка — а длячого у неи пейсы?

Томас. То не пейсы, а довгій волосъ.

Д-ръ Лев. Чи въ громадѣ були и партіи?

Томас. Нема.

Д-ръ Лев. Що люде говорили о пеклѣ? може казали, що бунтує?

Томас. Нѣ. Люде дуже собѣ хвалили.

Д-ръ Лев. А вôйтъ Музика.

Томас. Вôйтъ Музика, кажуть, бравъ до себе представленье піяньства, и для того мавъ бути лютый.

Д-ръ Лев А о. Шелеметко казавъ що?

Томас. Приглядавъ ся малюнкови и нѣколи не докоривъ.

По перервѣ на чверть годины — вôдчитано два [польскі] протоколы: одинъ комісаря Лідля, а потôмъ комісіи судовои зъ описомъ пекла. Комісарь Лідль описавъ, що фіґура обголена подôбна до ґр. Голуховского; фіґура зъ нôдкрученымъ вусомъ и зъ испанкою представляє шляхтича польского „w barskiej konfederatce fasonu Kilińskiego“, а „kołpak z daszkiem“ на третôй особѣ свѣдчить, що се урядникъ.

Устиян. заявляє на те, що знавъ ґр. Голуховского и заразъ може его фізіоґномію нарисувати, а всѣ пересвѣдчать ся, що нѣякои схожости нема.

Потôмъ приступлено до переслухуваня свѣдкôвъ.

Свѣд. Лідль комісарь староства нôдъ присягою зôзнає: Зъ порученя старосты выѣхавъ вôнъ до Бутинъ оглянути малюнокъ въ церквѣ. Въ селѣ припадкомъ заставъ комісію судову, отже запросивъ судью Ґрафа и ще декого на свѣдкôвъ. Оглянувши образъ переконавъ ся, що донесенье до староства не було безпôдставне. Одна зъ фіґуръ у пеклѣ представляла шляхтича, бо мала нѣбы ковпакъ, подôбный до конфедератки; друга, якъ сказавъ п. Ґрафъ, и менѣ здавало ся, була подôбна до ґр. Голуховского; третя особа була въ шапцѣ урядовôй зъ замальованою рожею, отже представляла урядника.

Предс. Яке-жь вражѣнье зробивъ на васъ той малюнокъ?

Лідль. Тенденційности. Можна було пекло вымалювати инакше. Особливо вразило мене, що урядника намальовано въ пеклѣ.

Пред По чôмъ вы пôзнали, що то урядникъ?

Лідль [по довгôй павзѣ]. По лици. Лице було нѣмецке, нѣбы давного урядника Нѣмця

Предс. А чи руштованье ще було, якъ вы приѣхали на комісію?

Лідль. Уже не було.

Предс. Отже, єсли руштуваня не було, чи мôгъ маляръ замалювати рожу на шапцѣ?

Лідль. Дуже трудно, але можливо...

Предс. Безъ руштованя? Бо показує ся, що руштованье давно вже передъ вашимъ приѣздомъ було розôбране...

Лідль. Оно правда, що безъ руштованя було бы дуже трудно...

Предс. Рогатôй шапки мають носити селяне въ сусѣдныхъ селахъ: въ Куличковѣ, Станиславку, Волици и т. д.

Лідль. Я о тôмъ не знаю.

Предс. А выборы въ Бутинахъ вôдбуваютъ ся зґôдно?

Лідль Не знаю.

Прок. Говорять, що въ пеклѣ представленій правыборы. Чи таке вражѣнье и на васъ зробила тота сцена?

Лідль. Jest coś w tem prawdy.

Прок. То не вôдповѣдь: jest coś w tem prawdy; я хочу знати: чи такъ, чи нѣ?

Лідль. Tak jest.

Д-ръ Лев. Хто вамъ говоривъ, що въ пеклѣ намальованій выборы?

Лідль. Вôйтъ Музика.

Д-ръ Лев. Вы сказали, що вы того нѣбы урядника пôзнали по лици нѣмецкôмъ. Чому-жь бы малярь мавъ представляти нинѣ урядника Нѣмцемъ?

Лідль. Такôй були за часôвъ Голуховского.

Д-ръ Лев. У пеклѣ вы знайшли урядника-Нѣмця, шляхтича-Поляка, а Русина вы тамъ не видѣли?

Лідль дає на те вôдповѣдь невыразну.

Д-ръ Лев. Якъ вы могли, якъ руштованя не було, видѣти такъ высоко стришокъ замальованои рожѣ, тоту якусь, якъ кажете, плямку?

Лідль Я бувъ на хорахъ.

Тутъ Устияновичь поясняє, що пекло простягає ся въ горѣ такъ обширно, що фотоґрафія въ судѣ, то лише може четверта часть цѣлого пекла, отже и зъ хорôвъ трудно дрôбній штрихи добачити. На фотоґрафіи нема князя пекла Люципера на тронѣ, нема огненнои печи и т. п.

Лідль заявляє, що вôнъ анѣ Люципера анѣ огняной печи не видѣвъ.

Прок. Чи той зъ бородою мавъ ярмурку и пейсы?

Лідль. Того не знаю.

Потôмъ переслухано другого свѣдка, начальника суду зъ Мостôвъ п. Ґрафа. Зôзнаня того свѣдка були дуже характеристичні, часто будили веселôсть въ сали, а для обжалованыхъ тымъ користні, що свѣдокъ, припираный пытанями, нѣчого не мôгъ сказати на певно и у своихъ высказахъ звычайно застерѣгавъ ся: „Może być, że i nie“... Зôзнаня сего свѣдка подамо докладно завтра.

[Процесъ колишнього куликôвского пароха кс. Стояловского.]

(*Дальше.*)

Стояловскій оповѣдає дальше, що коли по шѣстьохъ рокахъ довѣвъ до закладинъ „рôльничихъ кулокъ“ — ему тогдѣ казали усунути ся, яко небезпечному чоловѣкови, бо може колись користати при выборахъ. Я давъ доказъ — говоривъ обжалованый — що справдѣ працювавъ для добра народу, бо усунувъ ся вôдъ „Кулокъ“, але жадавъ, щобы въ нихъ вела ся робота въ користь народу. Отже, яке-жь се „бунтованье“ народу, котре закидає менѣ актъ обжалованя? Першій разъ выявило ся оно при выборахъ. Пôсля мене, самый подѣлъ на куріи селяньскій и двôрскій обшары, стає доказомъ, що мужикамъ належить ся репрезентація въ парляментарныхъ тѣлахъ. И въ тôй думцѣ, я старавъ ся перевести выборы т. зв. хлопоманôвъ, и самъ заходивъ ся о мандатъ. Тогдѣ назвали мене „бунтôвникомъ“ — и вôдъ того часу 14 рокôвъ я стававъ пôдъ згадаными закидами. Въ роцѣ 1889 передъ выборами до сойму, мене увязнено, и я сидѣвъ вôдъ грудня до серпня. Заряджено противъ мене слѣдство ґенеральне о 13 злочинôвъ; до акту обжалованя увôйшло тôлько 5 злочинôвъ, а зъ того лишивъ ся одинъ, т. в. крида. Констатую, що о простій злочины, о крадѣжь лише намѣстництво робило доносы на мене, а не приватна особа. Зъ тыхъ всѣхъ злочинôвъ лишились довги. Они мусѣли бути, бо менѣ вôднято всякій жерела моихъ доходôвъ и я не мôгъ ихъ сплатити. Засуджено мене на 4 тыждні арешту. Впрочôмъ шукайте въ Галичинѣ зъ свѣчкою людей, що не мали-бъ довгôвъ.

Предсѣд. Але коли Васъ засуджено за криду?

Обвин. Такъ не було. Я поясню. Такъ може говорити параґрафъ, але я такъ не розумѣю. (*Веселôсть.*)

Предс. Прошу здержатись вôдъ обявôвъ веселости.

Дальше поясню кс. Стояловскій закидъ зробленый ему о спроневѣрство. Коли хотѣвъ паломничити до святои землѣ, власти церковній заказали ему туды удатись. Не помогли нѣякій представленя. Симчасомъ увязнено его за справою прокураторіи львôвскои о криду и доперва въ вязници сказано ему: Вы мали ѣхати до Палестины, не поѣхали, взяли вôдъ людей грошѣ, дежь они? Я вôдповѣвъ: въ депозитѣ суть мои два добрій векслѣ по 600 зр., зъ конґруы належить ся менѣ 500 зр., то и було покрытье на будь-то спроневѣрену суму 1000 зр. Се признавъ навѣть вырокъ першои инстанціи.

Предс. Але сей вырокъ поцсовано щось у Вѣдни.

Обвин. Не поцсовано а велено рѣчь почати ab ovo, бо хотѣли що-небудь найти (*веселôсть*). Имъ ходило о то, щобы бувъ вырокъ противъ мене и щобы я вôдтакъ не мôгъ бути нѣ редакторомъ нѣ старатись о мандатъ посольскій. При розправѣ апеляційнôй я складавъ навѣть готôвкою тыхъ 1000 зр. Мимо засуду я не втративъ у людей чести и доброи опініи. Бувало навѣть такъ, що у вязници давано менѣ инструкціи: утѣкай, мы дамо тобѣ конѣ вôдъ священника до священика и выносись до Америки. (*Зворушенье въ сали.*)

(*Дальше буде.*)

НОВИНКИ.

— **Вôсьмохъ студентôвъ у Вѣдни,** членôвъ москвофільского общества „Буковина“, котрій взяли участь въ нападѣ на Впреосв. митрополита, увязнено вчера рано и вôдставлено до суду карного. Судъ выточивъ противъ нихъ слѣдство о злочинъ зъ §. 153 закона карного, [„Хто урядника священика, свѣдка и т. ин. зъ причины сповнюваня обовязку зъ розмысломъ ушкоджує на тѣлѣ, стаєсь виновнымъ злочину тяжкои ушкоды тѣла, хочь бы ушкода не мала наслѣдкôвъ наведеныхъ въ §. 152 яко тяжка ушкода.“] Арештованій называють ся: 1) Романъ Алексевичь студентъ правъ, 2) Юліянъ Яворскій студентъ фільософіи, 3) Копистяньскій студентъ правъ, 4) Черлюнчакевичь студентъ правъ, 5) Володимиръ Лаврецкій студентъ медицины, 6) Клим. Руденьскій студентъ медицины, 7) Осипъ Крушиньскій студентъ правъ и 8) Володимивъ Щавиньскій, медикъ [Два изъ увязненыхъ — Копыстяньскій и Лаврецкій — свояки Впреосв. митрополита.]

— **Пріѣздъ цѣсаря до Галичины.** Цѣсарь пріѣде до Ярослава дня 2 н ст. вересня и стане кватирою въ касарни Франца Іосифа, де приладжують вже потрѣбній апартаменты. Въ Ярославѣ забавить цѣсарь двѣ добы а вôдтакъ въ мѣру, якъ будуть поступати маневры 10-го (перемыского) и 11 (львôвского) корпусôвъ, удасть ся до Краковця. Въ Краковци замешкає цѣсарь въ палатѣ ґр. Лубеньского; архикнязь Альбрехтъ и представителѣ чужихъ державъ будуть мешкати въ Грушовѣ. Дня 6 або 7 н. ст. вересня поверне цѣсарь до Вѣдня.

— **Архикнязь Райнеръ,** начальный комендантъ обороны краєвои, вôдбувъ вчера дня 22 н. ст. червня на болоняхъ коло Малехова переглядъ 19 полку обороны краєвои. Переглядъ розпочавъ ся о 7½ годинѣ а скôнчивъ ся дефілядою о годинѣ 10-ôй передъ полуднемъ. По переглядѣ высказавъ архикнязь вдоволенье офіцирамъ и воякамъ за бездоганне выконанье вправъ. — Зô Львова вôдъѣхавъ архикнязь на инспекцію обороны краєвои до Коломыи, зъ вôдтамъ удасть ся до Сучавы и Радовець, а дня 25 н. ст. червня переѣде въ тôй самôй цѣли до Станиславова. До Черновець архикнязь не поступить.

— **Вп. членôвъ секціи исторично-правничои** науковго товариства им. Шевченка маю честь просити на засѣданье въ недѣлю (24 н. ст. червня) рано о годинѣ 11. На порядку дневнôмъ матеріялы историчній до слѣдуючого выпуску „Записокъ“. *Н. Вахнянинъ.*

— **Львôвска рада мѣска** надала презенту вчера на довѣрочнôмъ засѣданю: 1) на управителѣвъ школъ Корпакови, Завадскому и Кшачковскому, а на управительку женьскои школы им. Конарского паннѣ Кльосъ; 2) дальше на старшихъ учителѣвъ одержали презенту: Кватковскій, Боярскій, Балабанъ, Мильскій, Гутковскій, Шафраньскій, Монякъ, Новицкій, Менсовичь, Фалькевичь; 3) вкôнци презенты на старшій учительки надала рада пп.: Кампель. Бонковскôй-Чержикъ, Цѣсельскôй, Папе и Мохнацкôй.

— **Надужитя мадярскихъ властей при выдаваню паспортôвъ емігрантамъ галицкимъ.** Краковскій газеты пишуть: Вже вôдъ довшого часу звертали галицкій власти увагу на тайне зниканье молодцѣвъ, обовязаныхъ ставати до войска, особливо зъ мѣсцевостей граничачихъ зъ Угорщиною. Отже удало ся енерґічному командантови жандармеріи въ Чорнôмъ Дунайци, Василеви Мельникови, попасти на слѣдъ и вôдкрыти смѣлій надужитя при выдаваню паспортôвъ граничными властями мадярскими за оплатою гôрнякамъ выѣзджаючимъ до Америки. Фабрикація тыхъ паспортôвъ вôдбувала ся въ урядѣ наджупаньскôмъ, въ мѣсточку Терстена, въ комітатѣ оравскôмъ. Дня 20 мая дôставъ згаданый жандармъ зручнымъ способомъ одинъ такій паспортъ, выданый въ Терстенѣ для Матѣя Леѣ зъ Пôдчервоного въ Галичинѣ Сей молодый селянинъ намѣрявъ такожь утечи до Америки, але не послужило ему щастье, бо не стало грошей. Маючи паспортъ пôйшовъ жандармъ дня 13 н. ст. червня до Терстены и тамъ слѣдивъ справу дальше. Показавши сконфіскованый паспортъ наджупанови Мутняньскому, вправивъ его въ великій клопôтъ, тымъ бôльше що сей панъ нѣчогôсенько не знавъ, що въ его канцеляріи дѣєсь. На жаданье спритного жандарма мусѣвъ навѣть выдати письменне потвердженье, що предложеный ему паспортъ по формѣ выставленый та що печатка урядова и пôдписъ секретаря наджупаньского Арнольда Енґля (жида) суть ориґінальній. Переведена въ актахъ ревізія выказала, що сей паспортъ має н-ръ 379 фальшиво поданый и що въ нѣякôмъ дневнику нема его записаного Показало ся дальше, що сей н-ръ бувъ порядковымъ числомъ паспортôвъ, выданыхъ Енґлемъ въ 1893 роцѣ нашимъ гôрнякамъ за оплатою по 3, 4 а навѣть 10 зр. Наджупанъ не мôгъ выйти зъ зачудованя и обуреня, бо уважавъ свого секретаря за честного чоловѣка. Длятого въ першôй хвили грозивъ навѣть галицкому жандармови арештомъ. Енґель вѣвъ вôдъ довшого часу свôй „ґешефтъ“ и выправлявъ селянъ дорогою на Вѣдень до Америки. — Мельникъ выслѣдивъ що зъ пограничныхъ сѣлъ: Витôвъ, Дзянишь, Канѣвка и Пôдчервоне выйшло такимъ способомъ лише войсковыхъ 18 людей.

— **Въ краковскихъ перегонахъ** выплатило мѣжнародне товариство перегонôвъ кôньскихъ 53.000 зр. нагородъ. Найбôльшу суму грошеву, бо 13.500 зр., выгравъ ґр. Руд. Киньскій, котрого конѣ 6 разôвъ дôйшли перший до меты. Не богато менше, бо 11.000 зр., взявъ кн. Фр. Аверсперґъ. Решту розôбрали помѣжь себе: бар. Жигм. Ихтріцъ 4800 зр., ґр. Тавтсмандорфъ 4000 зр, ґр М. Естергази 4000 зр., ґр. Сѣменьскій 2300 зр., ґр. Тарновскій 2000 зр., вôдъ 1.900—1000 зр. Спôлка И. М., ґр. Мавр. Естергази, ґр. Аппоній, кн. Евг. Аверсперґъ, п. Едьедь; спôлка Д. В. Ф., ґен. Кодолічь; бôльше якъ 500 зр.: ґр. Зденко Киньскій, ґр. Ерлянґеръ, старшій поручникъ Лазаръ, ґр. Старемберґъ, рітмайстеръ Ґольдеґъ-Люнденбурґъ; по 200 зр.: п. Шіндлеръ и старшій поручникъ Вацлавичекъ.

— **На обѣдѣ,** якій давъ ґр. Кальноки для членôвъ делеґацій дня 19 н. ст. червня бувъ мѣжь иншими такожь о. Мандичевскій.

— **Испытъ зрѣлости** въ IV-ôй ґімназіи у Львовѣ вôдбувъ ся вôдъ 12 до 21 н. ст. червня пôдъ проводомъ проф. університету львôвского д-ра Брон. Кручкевича яко делеґата краевои рады шкôльнои. Свѣдоцтво зрѣлости одержало 36 ученикôвъ, зъ тыхъ 6 зъ вôдзначеньемъ; 6 позволено поправити одинъ предметъ по феріяхъ, 4 репробовано на одинъ рôкъ, а одного безъ означеного речинця.

— **Змѣна власности.** Маетнôсть Иванôвку, въ повѣтѣ теребовельскôмъ, обôймаючу 2400 моргôвъ купила вôдъ пп. Парнасôвъ п. Флорентина зъ ґр. Дѣдушицкихъ Волневичева за 540.000 зр.

— **Наслѣдки повени на Буковинѣ.** Ажь теперь коли воды опали можна оцѣнити шкоды, якій наробила повѣнь на Буковинѣ. Найбôльше потерпѣла Выжница и Банилôвъ рускій. Въ Выжници забрала вода 40 домôвъ, мѣжь ними одинъ камѣнный, въ Баниловѣ-жь забрала селянамъ 5 хатъ и 3 розôбрали самій властителѣ, щобы бодай матеріялъ выратувати. Однако треба пôднести, що головною причиною сеи сумнои катастрофы и спустошеня не єсть вода, лише дерево и клецы, котрій, якъ бы умысно по части передъ дощемъ, по части въ часѣ самого дощу спущено на воду не повязавши ихъ, а крôмъ того отворено въ горахъ всѣ клявзы, въ наслѣдокъ чого дня 6 н. ст. червня непроглядна маса клецôвъ покрыла цѣлый Черемошь. Властителями згаданого дерева суть двѣ фірмы: Тартакъ Ґеца и С-ки въ Чернôвцяхъ и паровый тартакъ Лейбы Шарфа въ Неполокôвцяхъ. На ихъ приказъ спущено около 100.000 штукъ дерева на воду, очевидно, щобы даромъ перевести ихъ до тартаку. Въ наслѣдокъ того наробили они величезнои руины скрôзь по надъ берегами Черемоша. Люде потратили не лише землю, хаты, худобу, конѣ и вôвцѣ, але такожь оплакують кôлька жертвъ людскихъ. Староста въ Выжници п. Табора бувъ наочнымъ свѣдкомъ, якъ клецы розбивали хаты и забирали ихъ, та якъ вода по-при саме староство несла свою добычу. Длятого єсть надѣя, що староство постарає ся, щобы згаданій жидôвскій фірмы хочь въ части нагородили шкоду потерпѣвшимъ вôдъ повени тымъ бôльше, що обѣ фірмы заробили грубо на повени, бо єсли припустить ся, що до тартакôвъ дôйшло лише 50.000 клецôвъ, за котрыхъ правильный сплавъ зъ гôръ треба платити по 1 зр. вôдъ штуки, то зъ зароблены хъ 50.000 зр. могли бы они жертвувати хочь половину на вынагородженье шкоды.

— **Фальшивій однокоронôвки.** Новій грошѣ ще не зовсѣмъ вôйшли въ житє, а вже розпочалось фальшованье срѣбныхъ однокоронôвокъ на великій розмѣры. У Вѣдни а особливо на Угорщинѣ повно вже фальшивыхъ однокоронôвокъ. Ихъ роблять або зъ глиняка (алюмінію), дуже легкого металю, — по чôмъ ихъ заразъ можна пôзнати — або зъ якоись бѣлои мѣшанины металѣвъ. Найбôльше фальшивыхъ однокоронôвокъ выробляють въ Угорщинѣ и зъ вôдтамъ везуть ихъ до Австріи и тутъ пускають въ курсъ. Тій фальшивій монеты суть такъ добре зроблені, голова цѣсарска на нихъ такъ докладно выбита, що коли зроблені зъ якоись металевои мѣшанины, то не можна ихъ анѣ зъ верха по роботѣ анѣ по голосѣ розпôзнати; лишь зъ боку на березѣ єсть угорска напись зле зроблена: замѣсть, щобы було видко въ написи чотири слова: „Bizalmam az ösi erényben“, два перші слова стягнені разомъ а напись выглядає такъ: „Bizal ma maz ösi erényben“, а до того ще й склады въ першôмъ словѣ суть трохи розкинені. Звертаємо отже завчасу увагу на тій фальшивій монеты, бо коли де, то у насъ певно будуть ихъ найбôльше розпускати.

— **Утопивъ ся** пôдчасъ купели въ Стрыю Бронславъ Фігавзеръ, ученикъ 7-ои клясы ґімназіяльнои. Тѣла нещастного потопленика ще доси не вôднайдено.

— **Въ Синевôдску выжнôмъ** арештовано онодгы якогось чоловѣка въ одежи службы зелѣзничои, котрый называвъ себе Гошовскимъ то Міллеромъ и оглядавъ мосты на просторѣ Стрый-Лавочне. Его пôдозрѣваютъ, що вôнъ россійскій шпіонъ, имовѣрно длятого, бо говоривъ по руски.

— **Намѣрене самоубійство.** Онодгы около 6-ои годины зъ рана у Львовѣ на „Пôдзамчу“ стрѣливъ до себе зъ револьвера 59-лѣтный послугачь зелѣзничій Мавр. Ляхоцкій, отець шестеро дѣтей. Причиною була незгода въ родинѣ и нужда. Тяжко раненого вôдвезено до шпиталю.

— **До Перемышля** заѣхали передъ кôлькома днями мурины, племени Шулі, мешкаючого надъ Нілемъ въ Суданѣ. Они продукують ся своими співами, танцями и т. ин. Онодгы умерла одному съ нихъ 3-тыжднева дитина, уроджена въ Стрыю. Позаякъ се була поганка, похоронено ѣи на окопищи. Родичѣ ѣи зложили надъ гробомъ жертву своимъ богамъ, убивши чорного барана.

— **Западаюче мѣсто.** Въ Пилѣ, въ Познаньщинѣ выверчено артезійску кирницю. Вода лила ся зъ незвычайною обильностію, але рôвночасно почала западатись земля въ деякихъ мѣсцяхъ. Крôмъ того замѣчено, що одно озеро вôддалене вôдъ Пилы о 3 милѣ починає убувати. Показало ся, що вода бухаюча зъ артезійскои кирницѣ походить зъ озера. Доси не удало ся заткати отвору выверченои кирницѣ и спинити воду, бо она находить собѣ все новій отворы и выплыває зъ незвычайною силою. Улицѣ въ мѣсточку всюды попукали, 23 домôвъ завалило ся, а уровень цѣлои однои дѣльницѣ обнизивъ ся о 70 центім. Бурмістръ Вольфъ удавъ ся до Берлина, щобы порадитись знатокôвъ, що зъ симъ робити. До Пилы выслано зъ Берлина на ратунокъ военный полкъ зелѣзничій. Страты мѣсточка доходять доси до 3 міліонôвъ. Торговля перестала, а люде выносять ся зъ домôвъ. — Цѣкавый есть осудъ знаменитого ґеольоґа проф. Едв. Зіса зъ Вѣдня про сю катастрофу. Проф. Зісъ каже, що при верченю сеи кирницѣ надыбано въ земли т. зв. „плываючій горы“. Въ наслѣдокъ тисненя, яке повстає вôдъ артезійскои кирницѣ добуває ся на верхъ величезна скôлькôсть воды, змѣшана зъ пѣскомъ и намуломъ. Зъ-вôдси повстають пôдъ землею порожній мѣсця, въ котрій западає верхня верства землѣ. Всяка помôчь єсть тутъ выключена, а домы и всякій забудованя, стоячій на западаючихъ мѣсцяхъ мусять безусловно пропасти. Такій катастрофы при верченяхъ артезійскихъ кирниць лучають ся часто. На пр. въ Венеціи запала ся земля при верченю згаданыхъ кирниць въ 1846, 1848 и 1866 роцѣ. Въ Пилѣ зайшовъ такожь такій случай и то на дуже великій розмѣры. Якъ се скôнчить ся, годѣ передвидѣти.

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

Онуфрій Семенчукъ, респіцієнтъ сторожи скарбовои въ Краковѣ, котрый заступавъ тамъ 2 роки комісаря скарбового, упокоивъ ся тамъ-же дня 10 н. ст. червня. Покôйный вызначавъ ся способностями и хорошимъ характеромъ. На заточеню бувъ 5 лѣтъ Похороны вôдбули ся дня 12 н. ст. червня, въ дни коли Поляки ховали свого славного заточенця Ленартовича. Въ похоронѣ взяло участь 23 священикôвъ зъ о. Борсукомъ на чолѣ; спѣвали академики Русины. Вѣчна покôйному память!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского народного театру у Львовѣ** прислали зъ Бôбрки грошевій датки Вп. пп.: Франковскій, секретарь рады повѣтовои 10 зр., Казимиръ Полльо 1 зр., и Попель Кішака 2 зр., — всѣ Поляки, — заразомъ зъ найщиршимъ желаньемъ, щобы пôдняте дѣло якъ найскорше успѣшно дозрѣло. За тое складаємо имъ найсердечнѣйшу подяку.

Вôдъ комітету будовы руского народного театру у Львовѣ дня 22 н. ст. червня 1893. — *В. Ильницкій*, голова комітету.

Телеграмы „Дѣла“

Вѣдень 23 червня. Соймы будуть скликанй имовѣрно зъ початкомъ грудня и будуть тревати до кôнця сѣчня.

Бѣлградъ 23 червня. Въ Скупштинѣ поставлено внесенье, щобы міністерство Авакумовича поставити въ станъ обжалованя.

Берлинъ 23 червня. Парляментъ скликаный на день 4 липня. Цѣсарь возьме участь въ отвореню.

Мекка 23 червня. Вôдъ 16 до 20 червня умерло тутки на холеру 830 особъ.

Софія 23 червня. Пристрастна статья „свободы“ противъ Сербіи и зъ обидами на короля Александра мала бути помѣщена зъ вѣдомостію Стамбулова, хочь міністеръ справъ заграничныхъ запевнивъ австро-угорского консуля що кабінетъ не подѣляє тыхъ поглядôвъ.

Парижь 23 червня. Въ парляментѣ прийшло до скандальнои пригоды. Мілєвоі хотѣвъ вôдчитати акты, выкраденій зъ амбасады анґлійскои а стверджаючій мниме пôдкупство Клємансо зô стороны Анґліи. Акты не выказали нѣчого и палата приняла 389 противъ 4 внесенье, що обжалованя Мілєвоіа суть простою клеветою и жалує, що стратила надармо часъ. Мілєвоі заявивъ, що складає мандатъ и стане передъ судомъ, котрый занявъ ся сею цѣлою справою.

Надôслане.

!Нема сивины!

CHROMATIQUE KIELHAUSER-A закрашуе сиве волосье вже по одноразовôмъ ужитю на краску буру або чорну. Ся ростинна закраска не мѣстить нѣякихъ шкôдныхъ складникôвъ, рôзнить ся вôдъ иншихъ того рода средствъ, що волосье по ужитю анѣ не рудѣе анѣ не псуесь, а ще мае и таку прикмету, що не дае ся нѣчимъ змыти.

Головный складъ въ аптицѣ пôдъ „Срѣбнымъ Орломъ" Жиґмонта Рукера у Львовѣ.

Замовленя зъ провінціи полагоджуесь вôдворотною почтою. 4379

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

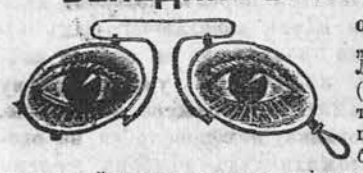

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. ц. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

400.000 коронъ

до выграня вже 1 н. ст. липня с. р. промесою на вѣденьскій льосъ комунальный лише за 3 зр. 75 кр.

въ конторѣ вымѣны

КЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.,

При порученяхъ зъ провінціи, котрѝ вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4601 64—?

ДИМИТРІЙ КОВАЛЬСКІЙ

кравець мужескій

у Львовѣ, ул. Скарбкôвска ч. 19

приймае всякѝ замовленя на одяги цивільнѝ, войсковѝ и для Вп. Духовеньства и выконуе скоро, точно, совѣстно та й по найдоступнѣйшôй цѣнѣ. 4562

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякѝ листы заставнѝ, 5% Облїґація комунальнѝ банку краевого, $4\frac{1}{2}$% и 4% позичку краеву, Облїґаціи довгу державного, Льосы державнѝ и приватнѝ, Монеты австрійскѝ и заграничнѝ **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ облїґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолїднѣйше.** Переказы на бôльшѝ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 49—?

Остатными часами выйшли зъ друку книжки, що ихъ кождому горячо поручае ся:

1. **„Кобзарь" Тараса Шевченка**, найновѣйше выданье, въ невиданôй ще у насъ хорошôй оправѣ. Цѣна 4 зр. 50 кр., а зъ пересылкою въ шабатурцѣ 5 зр.
2. Славный твôръ, Американина Кенана **„Сибѣръ"**. Цѣна 1 зр. 20 кр.
3. **Записки наукового товариства имени Шевченка**, частина I. Цѣна 1 зр. и
4. **Збѣгцѣ въ Новороссіи**, повѣсть Г. Данилевского зъ часôвъ кольонізаціи степôвъ. — Цѣна 1 зр.

Тѝ книжки дôстати можна **въ друкарни наукового товариства имени Шевченка у Львовѣ**, ул. Академічна ч. 8. 4701 9—10

А. КШИШТОФОВИЧЬ

МАҐАЗИНЪ ТАПЕТЪ

И РÔЗНЫХЪ ПРЕДМЕТÔВЪ ДЛЯ УСТРОЕНЬ КОМНАТНЫХЪ

у Львовѣ — площа Галицка ч. 2,

поручае 4707 7—8

Матеріи и плюшѣ на меблѣ, портіеры, заслоны, Диваны, Тапеты, Хôдники комнатнѝ, Серветы, Капы на лôжка, Килимки и т. д.

по цѣнахъ найдешевшихъ.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнѝ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѝ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѝ, гармонѣйнѝ дзвоны, якъ такожь поодинокѝ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолїднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѝ въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты). 4582

Кухонки нафтовѝ недымлячѝ (пôдъ ґарантією) по зр. 1·80, 2·75 и 3·75 поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзомъ у Львовѣ площа Капітульна ч 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

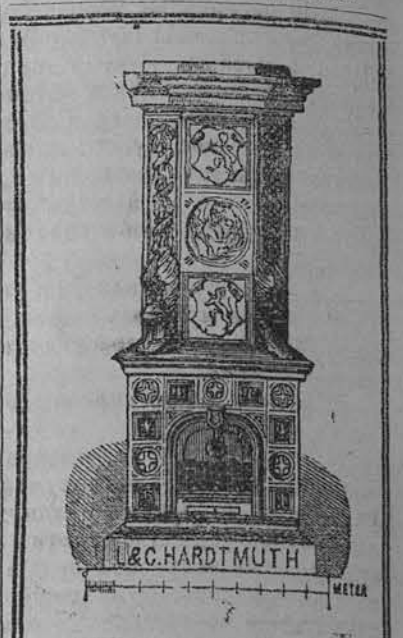

ПЕЧѢ

кафлевѝ шамотовѝ

ЗЪ ГЛИНЬСКА

и Гардмутôвскѝ

удержуе на складѣ

Арнольдъ Вернеръ

4718 **у Львовѣ,** 3—6

ул. Собѣского ч. 3.

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѝ и хлопячѝ, якъ такожь одяги дитячѝ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Веч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

МАҐАЗИНЪ І. ДРЕКСЛЄРА и СЫНÔВЪ

значно побôльшеный

у Львовѣ, площа Капітульна число 2

заснованый въ роцѣ 1837

поручае

Цѣлковитѝ выправы вôдъ найменшихъ до найбогатѣйшихъ
Полотна румбургскѝ (Лянґнера и Сынôвъ).
Столове бѣлье (Реґенгардта и Раймана)
Дрелихи ліберійнѝ и на матерацы.
Рушники, хустки до носа.
Бѣлье мужеске.
Бѣлье системы д-ра Єґера и пат. Кнайпа.
Шіртінґи и шіфоны (Шрол. и Сын.)
Веба Кінґъ на бѣлье и простирала.
Фляпелѣ, барханы барв. и бѣлѝ.
Сатины и кретоны францускѝ.
Паньчохи и скарпитки (Міхля)
Цераты и ґутаперхи.
Заслоны, хôдники, портіеры.
Диваны анґлійскѝ (С. Ґрослея).
Капы на лôжка и столы, ґобелін. утрехтовѝ, вовнянѝ и ґобелін.
Коцы вовнянѝ системы д-ра Єґера и славуцкѝ. — Коцы на конѣ.
Хустки вовнянѝ дамскѝ.
Овеча вовна, бавовна и вата.
Лôжка зелѣзнѝ и вкладки дротянѝ. 4691 4 4
Лôжка дитиннѝ зъ сѣтками.

Великій складъ найдобôрнѣйшихъ и найнов. матерій на меблѣ.

Дипльомъ почетный 1890 Варшава.

Власного выробу добôрна постѣль, накрывала и матерацы. Подушки зъ пѣря и вовны.
Сѣнники звычайнѝ, пружиновѝ и т. ин. рѣчи.
Цѣнники и прôбки на жаданье даромъ и франко.

Медаль заслуги 1877.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылае:

Самороднѝ — Геґеляйскѝ

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляе ся.)

ИНШѝ бôльше квасковатѝ (неквасни) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляе ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 4671 4—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта" по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѝ роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами иконы, сповѣдницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншѝ цѣлковито выкôнченѝ прикрасы церковнѝ. 4641 39—150

Вôдновлюю старѝ иконы и иншѝ рѣчи.

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ДЕШЕВШЕ ЯКЪ ВСЯКА КОНКУРЕНЦІЯ

Торговля рѣчей церковныхъ

АНТОНІЯ ОЛЬШЕВСКОГО

ЗЪ ПЕРЕМЫШЛЯ.

Маю честь повѣдомити Всеч. Духовеньство и Братства церковнѝ, що на сегорôчный ярмарокъ **въ Улашкôвцяхъ** приѣду зъ обильно заосмотренымъ складомъ ризъ церковныхъ, рѣчей церковныхъ и образôвъ, та буду тамъ перебувати вôдъ 3 н. ст липня до 10 липня с. р.

Прошу проте ласкаво всякѝ потребы на рѣчи церковнѝ затримати до закупна на той часъ и для торговлѣ моеи задержати.

Моимъ стараньемъ буде якъ добôрнымъ товаромъ такъ и дешевыми цѣнами задоволити всякѝ жаданя!

Торговля моя въ часѣ ярмарку въ Улашкôвцяхъ буде знаходити ся при улици Паньскôй ч 79.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

4729 1-3 ***АНТ. ОЛЬШЕВСКІЙ зъ Перемышля.***

ЗАВЕДЕНЬЕ АРТИСТИЧНО-МАЛЯРСКЕ

4722 *и декораційне* 8—180

ВЫВѢСОКЪ И ЛЯКЕРНИЦТВА

Р. Шпрінґмана и Л. Апля

артиста маляря — маляря вывѣсокъ

ул. Скарбкôвска ч. 6

напротивъ театру ґр. Скарбка.

СКЛАДЪ МЕБЛѢВЪ выкладаныхъ подушками

Тита Турковского

Львôвъ при ул. Гетьманьскôй ч. 10

15—180 *поручае* 4714

свѣжій транспортъ тапетъ францускихъ и т. ин. матерій.

Білеты візитовѝ, дипльомы, рисунки, пляны и т. ин.

выготовлюе по низькихъ цѣнахъ

35—294 ЗАВЕДЕНЬЕ 4682

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

А. ПШИШЛЯКЪ

у Львовѣ улиця Коперника ч. 6.

Тутки циґаретовѝ !НЕКЛИЄНѝ!

зъ найлѣпшои бибулки францускои

1.000 штукъ вôдъ **1 зр.**

поручае *фабрика* **Ф. Нижаловского** Львôвъ Гот Жоржа

Опакованье *дармо.* 4594

При замовленю 5000 штукъ **почта оплачуе ся.** 83—83

КАРОЛЬ ЯВОРСКІЙ

поручае Вп. П. Т. Публицѣ свôй

МАҐАЗИНЪ и РОБÔТНЮ ОБУВИ

дамскои мужескои и дитячои

по цѣнахъ приступныхъ зъ якъ найлѣпшихъ товарôвъ.

Зъ провінціи выстане одинъ чобôтъ на мѣру.

Зъ поважаньемъ

КАРОЛЬ ЯВОРСКІЙ

ул. Баторія ч. 20. Готель Швайцарскій.

4689 30—30

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

$4\frac{1}{2}$% на рôкъ.

2219

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Краковѣ въ р. 1891

ВЫСОВА

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

Заведенье жерельно-купелеве и жентичне

Стація зелѣзнича **Грибôвъ** або **Горлицѣ.**

Жерела щавы алькалічно-солонои зъ европейскихъ першои

свѣжо унятои въ цембринье камѣнне, обôймаючои головно зелѣзо и бромъ. — Жерело солоне, якъ посвѣдчае хемічный розбôръ проф. Радзишевского, есть найсильнѣйше зô звѣстныхъ доси водъ бромовыхъ. — Жерело Бронислава, одна зъ найсильнѣйшихъ щавъ зелѣзистыхъ. — Жерело Рудольфа, щава йодово зелѣзиста сильна. - Жерело Ванды, щава содово-зелѣзиста. Жерело Іосифа, щава содова, котра звернула на себе загальну увагу судьѣвъ на выставѣ природничо лѣкарскôй, знанои такожь польскимъ Ґісгіблеромъ, въ сѣмъ роцѣ займила собою живо комісію промыслову кракôвского товариства лѣкарского яко перла водъ галицкихъ.

Воды Высôвскѝ поручають ся професорами выдѣлôвъ лѣкарскихъ и найзнаменитшими лѣкарями краевыми и заграничными недужимъ на нежить проводу вôддыхового якъ: вершкôвъ легкихъ, легкихъ и горла, на передавненѝ недуги жолудка и кишокъ, рôвножь на недуги жѣночѝ, золзы, золотуху (скрофулы), недокровнôсть и блѣдницю.

Мешканя выгôднѝ, купальнѣ уладженѝ зъ комфортомъ. Реставрація знаменита. Склепы зъ віктуалами Молоко и жентиця. Лѣкарь въ заведеню. Почта. Добôрна музика.

Отворенье поры купелевои въ червни.

Склады водъ высôвскихъ у всѣхъ аптикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ; у Львовѣ у пп. Ґольдбавма, Мендроховича, Вайнреба и ант. Склепиньского, въ Чернôвцяхъ и у А. Баєра и Игн. Шнірха. 4702 5-?

Медаль заслуги на выставѣ промыслово-рôльнич въ Перемышли 1882.

РУ-

кавички всякого рода; Бандажѣ руптуровѝ

и всякѝ выробы рукавичничѝ

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Ч. 29.919.

ОПОВІЩЕНЄ КОНКУРСУ.

В шпитали св. Лазаря в Кракові єсть опорожнена посада Директора шпиталю; в цїли єї обсадженя Видїл краєвий розписує сим конкурс.

Директор буде побирати річну платню тисяч шістьсот (1600) злр. в. а. (3.200 корон), буде мати право до трьох додатків пятилїтних по триста (300) злр. в. а. (600 корон), и буде обовязаний мешкати в шпитали, єсли в тій цїли дасть ся в будучности узискати отвітне уміщенє; тепер же буде Директор побирати річно шістьсот (600) злр. в. а. (1200 корон) яко релютум на топливо и мешканє, котре повинно находити ся близько шпиталю.

Тая посада єсть стала и дає право до емеритури.

Поданя о наданє тої посади має ся вноситити до Видїлу краєвого найдальше **до 15 Серпня сего року.**

До поданя треба долучити метрику хрещеня, взглядно уродженя, коротку житєпись, дипльом доктора медицини и хірурґії, одержаний на однім з університетів Австрийскої Монархії, а також сьвідоцтва, стверджуючі уздібненє кандидата и єго дотеперішну дїяльність в службі шпитальній; условієм одержаня тої посади єсть також знанє краєвого язика.

З Ради Видїлу краєвого

Королївства Галичини и Володимириї зъ Вел. Князївством Краківским.

У Львові дня 13 Червня 1893.

4727 2—3

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 130. Львôвъ, Субота 11 (23) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 5; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

До нашихъ Вп. Читалелѣвъ.

Якъ мы свого часу звѣщали, мѣжь львôвскими складачами [зецерами], заправившими пôдвысшеня платы, заносило ся на стрейкъ, однакожь властителямъ друкарень удало ся сего мѣсяця полагодити зъ заступниками складачѣвъ справу въ спосôбъ мировый, такъ, що складачѣ осягнули 12% пôдвысшеня дотеперѣшнои платы.

Не треба й казати, що 12% пôдвышки робить для дневника такого обему, якъ „Дѣло“, велику рубрику въ рôчнôмъ буджетѣ. Мимо того мы анѣ не пôдносимо цѣны передплаты, анѣ не зменшаємо формату — але за те маємо повне право жадати вôдъ нашихъ Вп. Читателѣвъ вынагороды въ двоякôмъ напрямѣ: по перше, щобы старали ся розширювати кругъ передплатникôвъ „Дѣла“, а по друге, щобы передплату складали якъ найточнѣйше, бо лише въ той спосôбъ дадуть ся яко тако зрôвноважити великѝ выдатки нашѝ зъ приходами.

Выдавництво „Дѣла“ має нинѣ значну суму залягаючои передплаты не лишь за сей рôкъ, але й за роки минувшѝ, а що для полагодженя своихъ пекучихъ дѣлъ оно конче потребує якъ найскорше значнѣйшои готôвки, то звертає ся зъ уклôнною просьбою до всѣхъ Довжникôвъ, щобы залеглости свои безпроволочно надсылали, бо инакше будемо приневоленѝ здержати имъ высылку часописи, а залеглôсть таки будемо старати ся стягнути.

Вôдъ Выдавництва „Дѣла“.

За польску хоруговь...

Звыжь сто лѣтъ — вôдъ часу якъ незабутный цѣсарь Іосифъ II. оснувавъ ґенеральну руску семинарію духовну у Львовѣ — ажь до дня вôдкрытя краєвои выставы у Львовѣ сего року нѣколи не повѣвала на будынку рускои семинаріи хоруговь польска. Нѣякому зарядови рускои семинаріи, анѣ митрополитови навѣть на гадку не приходило — вывѣшувати на будынку рускои семинаріи польску хоруговь — и нѣхто, не то правительство, але навѣть сама польска суспôльнôсть не чинила зъ того докору, — всѣ уважали се за рѣчь зовсѣмъ натуральну, такъ само натуральну, якъ що на будынку латиньскои взглядно польскои семинаріи духовнои нѣколи нѣхто не бачивъ — и певно не побачить — хоругви рускои.

Правда, по польскôй революціи зъ 1830 року польскій ржондъ моральный черезъ емісарѣвъ своихъ зъ-часта пôдлазивъ до рускои семинаріи вербувати тамъ питомцѣвъ до своихъ заговорôвъ революційныхъ и знаємо зъ исторіи семинаріи, що неоденъ зъ найздôбнѣйшихъ многонадѣйныхъ питомцѣвъ за свою легковѣрнôсть попадавъ у Куфштайны; правда що ще и въ роцѣ нашого політичного вôдродженя, въ роцѣ 1848-ôмъ, польскій ржондъ моральный не стративъ бувъ свого вплыву на руску семинарію, бо-жь, якъ вѣдомо, и пок. Иванъ Наумовичь, надягши въ тôмъ роцѣ конфедератку запрягъ ся бувъ до воза и тягнувъ зъ за рогачки до Львова вертавшихъ зъ Куфштайнôвъ революціонерôвъ польскихъ, але-жь и се правда, що якъ правительство такъ и заряды семинаріи, и консисторіи, и митрополиты рускѝ завсѣгды хотѣли бачити въ семинаріи рускôй, духа лише руского и австрійского, а рѣшучо були противнѝ тому, щобы туда заходивъ духъ польскій. Вôдъ 1848-ого року ажь до теперь засады тои вже нѣхто й не важивъ ся подавати въ сумнѣвъ — она утвердила ся въ поглядахъ навѣть загалу Полякôвъ и — якъ сказано — нѣкому не впадало и на гадку жадати вôдъ рускои семинаріи духовнои якои небудь маніфестаціи въ дусѣ польскôмъ.

Ажь ось сего року въ день вôдкрытя краєвои — чи якъ де-хто хоче „Костюшкôвскои“ выставы зарядъ рускои семинаріи по разъ першій вôдъ часу истнованя тои семинаріи вывѣшує на будынку семинарскôмъ побôчь рускои, державнои, папскои и краєвои — польску хоруговь. Питомцѣ — сконстатувавши, що на польскôй семинаріи духовнôй нема хоругви рускои а на будынку латиньскои капітулы повѣвають хоругви самѝ польскѝ, ба навѣть на краєвôмъ выдѣлѣ не видко хоругви рускои, — удались до о. ректора зъ просьбою, щобы усунувъ хоруговь польску зъ будынку семинаріи, а коли той не зволивъ сповнити ихъ просьбы, самѝ зняли сю хоруговь, а щобы наново єи не вывѣшено, подерли. Молодѣжь — правда, въ спосôбъ може за горячій, але-жь у молодежи горячôсть не велике диво, — обстала лише за удержаньемъ нѣкимъ навѣть неоспорюванои засады.

На нашъ поглядъ — найщасливѣйшимъ полагодженьемъ тои справы було: убити єи, тымъ бôльше, що се була справа домашна, въ мурахъ семинаріи. Тои справы не можна навѣть рôвняти зъ недавною исторією, яка лучила ся въ Бродахъ, де, якъ вѣдомо, въ часѣ зъѣзду товариства педаґогічного якійсь „сокôлъ“ польскій зôрвавъ и зневаживъ хоруговь державну прилюдно, въ очахъ публики и навѣть офіцира австрійскои арміи, а таки не досягла єго нѣяка кара, бо судове слѣдство не могло виновника выкрыти. Тутъ же дѣло не йшло о хоруговь державну, анѣ не вôдограло ся публично.

Однакожь зъ незвѣстныхъ намъ мотивôвъ стало ся инакше. Зарядъ семинаріи перевѣвъ слѣдство зъ загаломъ питомцѣвъ, а хочь — якъ говорять — мѣжь питомцями проявила ся при сѣй нагодѣ велика солідарнôсть, таки покарано двохъ питомцѣвъ [и то зъ найвысшихъ рокôвъ] выключеньемъ зъ семинаріи, а деякихъ другихъ иншими способами.

Не знаючи мотивôвъ, на основѣ котрыхъ власть духовна покарала питомцѣвъ, не беремо ся й выдавати свого суду о такôмъ прикрôмъ закôнченю домашнои пригоды семинарскои, але то ще разъ пôдносимо, що се стало ся — за польску хоруговь!

Выскажемо ще хиба горяче бажанье — бажанье певно не лишь своє, але цѣлого руского народу, — щобъ сей тяжко прикрый експеріментъ зъ польскою хоругвою бувъ не лишь першій, але й — послѣдный!

Зъ выставы.

Комісія для оцѣнки выставленои худобы рогатои покôнчила свôй осудъ и попризнавала нагороды поодинокимъ выставцямъ. Нагороды суть тога рода: дипльомъ гоноровый, медалѣ: золотѝ, срѣбнѝ и зъ бронзу, листы похвальнѝ та нагороды въ грошахъ. Нагороды грошевѝ, самѝ або разомъ зъ медалями, дипльомами и листами похвальными припали въ участи селянамъ. На нагороды выдано 7.100 коронъ готôвкою, а до тои сумы причинило ся мѣсто Львôвъ квотою 400 коронъ (двѣ нагороды, одна 300, друга 100 коронъ) и товариство господарске зъ субвенціи правительственнои. Найбôльша нагорода грошева 300 коронъ припала Спôлцѣ селяньскôй для годôвлѣ худобы въ Камѣннôй, пов. надвôрняньского, за поправну расу сіментальску, а крôмъ того ще меншѝ нагороды дôстали поодинокѝ селяне зъ Камѣннои. Зъ властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей найбôльше вôдзначень припало п. Алекс. Гулимцѣ, дѣдичеви зъ Мыцова, пов. сокальского.

Друга выстава зъ огородництва зачне ся 26 червня, а головно буде обнимати рожѣ, ранѝ ярины и ягоды. Выстава потреває до 5-ого липня. Въ оповѣщеняхъ тои выставы згадує ся про сю обставину, що сегорôчнѝ слоты не дали цвѣту рожѣ добре розвинути ся а многѝ пучки повôдгнивали. Товариство огородниче заохочує выставцѣвъ, щобы тымъ не зражали ся а надсылали свои оказы.

Число осôбъ, котрѝ звидѣли доси выставу, переступило вже сто тысячь, бо до вчера вечера зазначили турнікеты въ брамахъ взагалѣ 102.215 осôбъ. Зъ того числа зайшло до платныхъ павільонôвъ: до палаты штуки 10.000, до панорамы 20.000, до мавзолею Матейка 5000, а до акваріи 500 осôбъ. Фреквенція, якъ бачимо не дуже оживлена, якъ се выходить зъ порôвнаня зъ иншими выставами. И такъ н. пр. послѣдными днями отворено въ Празѣ выставу товариства „Матицѣ шкôльнои“, а за три днѣ звидѣло ту выставу до 120.000 осôбъ.

Дирекція выставы устроює дня 28 червня окремый поѣздъ зелѣзничій зъ Ярослава до Львова, по зниженыхъ цѣнахъ. Поѣздъ сей выѣде зъ Ярослава о год. 3 мін. 18 рано пôсля годинника зелѣзничого, по дорозѣ буде задержуватись на всѣхъ стаціяхъ, а прибуде до Львова по год. 7-ôй. Того самого дня вечеромъ о год. 11-тôй вертає сей поѣздъ зô Львова до Ярослава. Однакъ подорожнѝ можуть вертати за куплеными білєтами въ часѣ 5 днѣвъ довôльными поѣздами.

Орґанъ жидôвскихъ націоналôвъ Przyszłość подає таку вѣсть про участь жидôвъ въ выставѣ: На крики, що жиды галицкѝ займають ся выключно торговлею, а продуктивну роботу оминають, добру вôдповѣдь може дати павільонъ промысловый, въ котрôмъ участь жидôвскихъ выставцѣвъ значна. Та участь була бы ще значнѣйша, єсли бы дирекція выставы не була аґітувала помѣжь жидôвскими промысловцями, котрѝ не привязують ваги до выставъ. Рôвножь образъ продукціи краєвои бувъ бы повнѣйшій и правдившій и участь жидôвъ була бы вызнатнѣйша — але и такъ єсть много павільонôвъ фірмъ жидôвскихъ, якъ Вайзера въ Сасовѣ (фабрика паперу), Колішера въ Черлянахъ, Ніренштайна и Лілієна (скло), Майблюма, Якова Шпрехера (спірітусъ), бар. Попера, Ґольдгамера и Лявтербаха, Ахта, Берля Секлєра, Ґольдфрухта, Перльберґера и т. д.

Якъ вже мы згадували, орґанізують ся по повѣтахъ громаднѝ прогульки, при рôвночаснôй субвенціи зъ фондôвъ повѣтовыхъ. Надъ такою справою вела нараду дня 14 с. м. рада повѣтова въ Яслѣ, а нотарь зъ Жмигороду Обминьскій поставивъ внесенье, щобы зъ фондôвъ повѣтовыхъ дати 620 зр. и за тѝ грошѣ выслати по одному селянинови зъ кождои громады повѣта яслиского на выставу. Противъ того внесеня выступили деякѝ дѣдичѣ, а одинъ зъ нихъ, Мацевичь, заявивъ, що выстава лишь въ ґазетахъ представляє ся импоноючо, въ дѣйстности же єсть звычайною „шопкою“, котрои звидженье не причинить ся нѣ до умыслового нѣ матеріяльного розвитку селянъ и буде лишь коштовною забавкою. Коли помимо того ухвалено внесенье 14 голосами противъ 7, тогдѣ маршалокъ Котарскій заявивъ, що систує ту ухвалу по мысли §. 44 закона о репрезентаціи повѣтовôй.

Коаліція на выставѣ.

Въ середу прибуло до Галичины бôльше число послôвъ рады державнои, щобы оглянути выставу. Кромѣ кôлькохъ участникôвъ прогульки всѣ прочѝ належать до парляментарнои коаліціи — и за-для тои причины деякѝ ґазеты пôднесли політичне значѣнье тои прогульки, що й справдѣ було стверджене поодинокими промовами и тоастами. Въ прогульцѣ беруть участь вызнатнѝ члены клюбу нѣмецкои лѣвицѣ и клюбу Гогенварта, а проводжають ихъ по Галичинѣ члены комісіи парляментарнои кола польского зъ презесомъ Ф. Залескимъ.

Заки подамо змѣстъ проголошеныхъ промовъ, наведемо деякѝ голосы прасы. Стара Presse, выправляючи коаліційныхъ послôвъ до

4)

Панна Христина.

[Франца Герітеса]

(*Конець.*)

И лучилось, що Льорця, дочка почтарѣвъ, перестрашила своихъ дорогихъ родичѣвъ новою, ще нѣколи у неи недостереженою нечемностью, выпаплюючи своимъ язычкомъ дуже ориґінальнѝ рѣчи... а Матильда, дочка рентмайстра, принесла того дня зъ улицѣ до дому справдѣ просте плюгаве слово... и диви! Вплывъ комедіянтскихъ обычаѣвъ бувъ вже замѣтный у всѣхъ сторонахъ мѣсточка. Безъ сумнѣву и таки правда, вашѝ дочки находять ся середъ найбôльшои небезпечности... проте бережѣть ся, вы мамы!... А потôмъ сталось, що разъ въ однôмъ товариствѣ при чаю веселѝ участницѣ зновъ порушили подѣю на ринку — и розшматовували цѣлу траґедію на поодинокѝ кусники — и тѝ подробицѣ повели буйну фантазію до того, що всѣлякѝ справы навязувано до минувшины...

Атлетъ ишовъ по жердцѣ такъ певно, немовь по земли. Въ тôмъ переходивъ вôнъ середъ своєи веселои дороги по-при певне вôкно, зъ котрого нѣхто не дививъ ся, бо панна Христина сховалась въ глубинѣ своєи кôмнаты, щобы не глядѣти на карколомну продукцію; — але мимо того єи стать явилась пôзнѣйше въ рамахъ вôкна — атлетъ кинувъ на неи зоромъ — поблѣдъ — захитавъ ся — стративъ рôвновагу — и дальше — длячого нѣхто зъ присутныхъ не поводивъ ся такъ, якъ панна Христина? — длячого она якъ-разъ имила голову конаючого, щобы єи зложити у себе на лонѣ — а дальше — „не покидайте“ — такъ, се вымовивъ вôнъ до неи, цѣлкомъ певно тôлько до неи — и она взяла дитину до себе...

Свою дитину! такъ, свою дитину, про се нема й сумнѣву — дитина єи!

И пôсля того розъяснюєсь найтайнѣйша темнота прагского побуту.

Такъ, такъ, то правда, вôнъ єи покинувъ а дитину взявъ зъ собою на блудну дорогу, доки єго не досягнула справедлива рука караючои судьбы...

Тутъ авторъ сокрушеный вôдчуває немôчь свого пера. Яку гарну нагоду оминувъ, щобы написати напружаючій страшный романъ въ трохъ грубыхъ томахъ! А до сего не треба бы було нѣчого, якъ позбирати хаосъ цѣкавыхъ подробиць, що ихъ оповѣдано собѣ въ мѣстѣ на другій день пôсля розмовы въ товариствѣ за чаємъ, яко правдивѝ пригоды панны Христины.. Панна може и смѣялась бы надъ глупотою своихъ ближныхъ, коли-бъ наслѣдки тыхъ казокъ не були для неи серіознѝ и поважнои натуры. Ось заразъ въ кôлькохъ дняхъ прорѣдили ся дуже дôймаючо ряды єи учениць, майже о половину, а першого найблизшого мѣсяця вже не було нѣ однои.

Рôвночасно розгнѣванѝ дамы мѣста покликали зъ недалекого окружного мѣста нову модистку и на найблизшôмъ бали явилась вже панѣ директорова зъ яркими жовтыми стяжками на головѣ и при сукни..

А теперь.... чи маю васъ зновъ повести до чемного захисту панны и йти разомъ зъ вами за єи тихимъ житьемъ? Маю жь васъ вчинити свѣдками тыхъ солодкихъ поглядôвъ, середъ котрыхъ панна, забуваючи на всѣ журбы, колысала свого малого повѣренця на колѣнахъ... потôмъ положила єго до лôжочка и блаженно нахилила своє горяче чоло до головки дитины?.. Або може хочете переполохати панну середъ менше щасливого, але мимо того дуже частого погляду, коли она дрожачѝ руки притискає до серця и посылає до неба тяжкѝ зôтханя?... або, коли єи роботящѝ руки спочивають безъ дѣла на лонѣ а єи зôръ твердо зверненый на дверѣ, чи може не зъявить ся хочь одна зъ єи невѣрныхъ гостей?... або, якъ она пращаєсь зъ послѣднымъ шелюгомъ и бере и въ руки брудного крамаря втискає спадщину, золотый нараменникъ?... Нѣ и нѣ... я радше скоро досную нитку до кôнця.

Зимового ясного дня явились въ нашôмъ мѣстѣ санки, котрыхъ нѣхто не знавъ. Они прибули въ полудень и можна було змѣркувати, що зробили добрый шматъ дороги. Санки задержали ся передъ першою нашою гостинницею... Немолодый панъ высѣвъ зъ нихъ и ледви освободивъ ся зъ окрытя кожуха, почавъ щось тайно говорити зъ господаремъ; хвилину пôсля того удавъ ся въ товариствѣ веселои старои жѣнки просто до мешканя — панны Христины. А по полудни того дня вôдогралась на кладовищи при могилѣ „короля воздухôвъ“ зворушаюча сцена, богата въ сльозы и надѣйный усмѣхъ. Тутъ першій разъ пригорнули — дѣды свою, дотеперь незнану внучку до вялого серця... Але жь вы знаєте стару исторію про гарну донечку, що втѣкла зъ коханкомъ а потôмъ самотна и опущена померла въ далекôй чужинѣ, лишивши дитинку сиротою.

Другого дня рано санки опустили наше мѣсто. Они забрали зъ собою такожь панну Христину, и то мабуть на все.

Галичины, каже: „Прогулька послôвъ до галицкои столицѣ єсть безперечно бôльше анѣжь актомъ куртоазіи, она єсть выплывомъ того почутя австрійскои спôльности, котрого воплощеньемъ уважає ся идею коаліційну. Але якъ внѣшнѝ вплывы потягають за собою часто такожь внутрѣшнѝ наслѣдки, такъ природно и та подорожь на всхôдъ збудить въ неоднôмъ интересъ для добра королѣвства Галичины и выкличе радôсть зъ культурного розвитку, величавыхъ продуктôвъ природы и цвитучого промыслу, якѝ можна побачити на львôвскôй выставѣ.“ — Dziennik Polski высказує надѣю, що вѣденьскѝ гостѣ пересвѣдчать ся на выставѣ, якъ Галичина двигнула ся зъ столѣтнои немочи, а дôставши можнôсть розвивати ся на грунтѣ національнôмъ, перестала бути „пасивнымъ краємъ“. Щобы вѣденьскѝ гостѣ все те побачили радить Dziennik Polski зачинати вôдъ панорамы Рацлавицкои, де плястично представлена одна зъ найгарнѣйшихъ подѣй исторіи польскои, перейти вôдтакъ до палаты штуки, мавзолею Матейка и до десяткôвъ павільонôвъ приватныхъ и публичныхъ. — Gazeta Narodowa каже: Мѣжь торжествами выставовыми приѣздъ послôвъ мусить заняти въ кождôмъ разѣ вельми вызнатне мѣсце, будучи фактомъ далекосяглого значѣня політичного, котрый наглядно показує „цѣль и прінципіяльне значѣнье“ выставы. По выхваленю коаліціи, котра завязала ся не за для придавленя кого небудь, лишь за-для додатнои працѣ, тѣшить ся Gazeta Nar. зъ промовъ ґр. Гогенварта и бар. Хлюмецкого, котрыхъ приязнѝ слова бôльше мають значѣнье анѣжь всякѝ пакта.

Послы прибувши до Галичины затримали ся одинъ день въ Краковѣ, щобы оглянути старинности того мѣста. Зачали ихъ опроваджувати вôдъ музею Чарторыйскихъ. N. fr. Presse, котра, мимоходомъ сказавши, подає бôльше детайлічне справозданье зъ промовъ анѣжь польскѝ ґазеты, зазначує, що въ тôмъ пробивавъ ся політичный еґоізмъ и змаганье captare benevolentiam, бо, якъ звѣстно, палата послôвъ має предложеный проєктъ закона о фідеікомісѣ кн. Чарторыйскихъ. Наступило вôдтакъ звидженье гробôвъ королѣвскихъ на Вавелю — и снѣданье въ ресурсѣ шляхотскôй. По снѣданю выбрали ся участники до Велички, котрои копальнѣ пристроєно фляґами и зеленею. Орхестра копальнѣ пригравала за той часъ имнъ народный та пѣснѣ: Jeszcze Polska nie zginęła та Z dymem pożarów. Гостѣ выслухали тыхъ пѣсень вôдкрывши головы.

Вечеромъ, повернувши зъ Велички, вôдбувъ ся обѣдъ въ комнатахъ кракôвского товариства обезпечень. Въ часѣ обѣду выголошено два тоасты. Презесъ кола польского Залескій сказавъ мѣжь иншимъ: Вы не жалували труду, вôдбути довшу подорожь, щобы побачити, чимъ мы були колись, а що нинѣ можемо. Тымъ даєте доказъ надзвычайнои приязни. Се, що вы тутъ найдете, буде найльояльнѣйшою симпатією и найщиршою приязнею. Я бы бажавъ, щобы чувства, якими будемо васъ стрѣчати, найшли дорогу до вашихъ сердець, абы нашѝ взаимнѝ вôдносины приязнѝ ще бôльше скрѣпили ся и збôльшили ся. — На сей тоастъ вôдповѣвъ ґр Гогенвартъ, дякуючѝ за устроєнѝ приємности, а закôнчивъ словами: Часто будемо пригадувати собѣ те все, що тутъ видѣли, а передовсѣмъ тыхъ, котрѝ зъ повною привѣтливостью насъ тутъ принимали.

Въ четверъ въ дальшôй подорожи до Львова поступили послы до Ланьцута, де гостивъ ихъ ґр. Романъ Потоцкій. Вечеромъ прибули послы на дворець львôвскій, де витали ихъ ґр. Стан. Бадені и Авг. Ґорайскій. О год. 8-ôй вôдбулось въ палатѣ соймовôй перше принятье у Львовѣ. Кн. Адамъ Сапѣга заступавъ маршалка кн. Сангушка, котрый выѣхавъ бувъ до Кракова на похороны кард. Дунаєвского.

Вчера въ пятницю явились послы на площи выставы. Тамъ выжидали ихъ члены дирекціи выставовои и многѝ послы. Кн. Адамъ Сапѣга промовивъ мѣжь иншимъ такъ: Витаємо васъ горячо и сердечно, дякуючи вамъ не лишь за се, що прибули пôзнати плоды нашои працѣ, але такожь, що заохочуєте насъ своєю присутностью, щобы мы старали ся тымъ бôльшою працею нашою пôддвигнути край и додати єму новыхъ силъ. Нашъ суспôльный орґанізмъ потребує ще значного скрѣпленя. Запрошуючи васъ до оглядинъ выставы, прошу о увзглядненье, що многѝ лѣта проживали мы въ надто тяжкихъ услôвяхъ, щобы у всѣмъ можна було дорôвнати иншимъ народамъ и краямъ. — На се повитанье вôдповѣвъ бар. Хлюмецкій, дякуючи за гостиннôсть Полякôвъ, зъ якою ихъ въ тôй прогульцѣ принимають. Мы покрѣпили духа — говоривъ президентъ палаты послôвъ дальше — оглядаючи памятки вашои славнои минувшости, тѝ памятки доказують, яку поважну місію мала Польща супротивъ цѣлои Европы. Мы подивляли вашу минувшôсть, нинѣ стаємо на порозѣ живои теперѣшности, доказуючои, що вы всѣ невтомимо працюєте надъ вôдродженьемъ. Подивляємо, що вы въ тôмъ краю въ пропорціонально короткôмъ часѣ стôлько зробили, пôдпиранѝ всѣми вплывовыми чинниками монархіи. Тѣшимо ся зъ цѣлого серця, бо ваше добро єсть нашимъ добромъ, а добро вашого краю добромъ цѣлои державы. Въ тôй єднотѣ спôльныхъ нашихъ змагань лежить запорука поступу, розцвѣту и розвитку народу и державы.

По тыхъ промовахъ опроваджувано гостей по павільонахъ. По черзѣ заходили послы до палаты штуки, мавзолею Матейка, панорамы, павільонôвъ приватныхъ и публичныхъ, и до вôддѣлу етноґрафічного. У вôддѣлѣ етноґрафічнôмъ дававъ поясненя пос. Барвѣньскій. Въ часѣ того побуту на выставѣ принимано гостей снѣданьемъ въ реставраціи францускôй.

О год. 7-ôй въ пяти домахъ приватныхъ вôдбулись обѣды въ честь гостей, а именно у кн. Сангушка, кн. Сапѣги, ґр. Стан. Баденіого, ґр. Вільг. Сємѣньского и Дав. Абрагамовича. У кн. Сангушка були на обѣдѣ такожь деякѝ львôвскѝ достойники, мѣжь ними и митрополитъ Сембратовичь. Вечеромъ о год. 10-ôй вôдбувъ ся равтъ у намѣстника.

Нинѣ въ часѣ звиджуваня выставы вôдбуде ся снѣданье въ реставраціи францускôй, вôдтакъ огляданье музею ґр. Дѣдушицкого, а вечеромъ спôльный обѣдъ въ сали концертовôй на площи выставы, до котрого засяде 130 осôбъ.

Дописи „Дѣла“

Зъ Черновець.

[Новый шефъ краю. — Справа філіи „Народнои Торговлѣ“ въ Чернôвцяхъ. — Посольске справозданье д-ра Стоцкого. — Розвязанье москвофільского товариства „Буковина“.]

Дня 20 н. ст. червня приѣхавъ до Черновець новый шефъ краю ґр. Ґоесъ и обнявъ уже урядованье. Єсть се чоловѣкъ енерґічный а добрый хочь строгій урядникъ, тожь єсть надѣя що адміністрація краю буде теперь далеко лѣпша якъ передъ тымъ. Ходять вѣсти, що наступлять великѝ змѣны урядникôвъ въ правительствѣ краєвôмъ и по староствахъ.

Уже вôдъ давна старались Русины буковиньскѝ о основанье въ Чернôвцяхъ філіи львôвскои „Народнои Торговлѣ“. Теперь повѣдомлено, що головный зарядъ „Народнои Торговлѣ“ порѣшивъ: не закладати сего року філіи въ Чернôвцяхъ зъ тои причины, що теперь закладає ся складъ въ Городенцѣ. Не вже-жь Городенка важнѣйшій центръ житя Русинôвъ, якъ Чернôвцѣ?

Вô второкъ по Зеленыхъ святахъ стававъ пос. д-ръ Стоцкій передъ своими выборцями въ Садагурѣ. Принято єго дуже величаво. На зборахъ зôбралось около два тысячѣ народу. Справозданье своє читавъ вôнъ пôвтора годины. Противъ него выступивъ православный парохъ зъ Слободзѣ-Раранче, Румунъ Левескулъ, однакожь крики негодованя заглушили єго. Посолъ д-ръ Стоцкій дôставъ за свою дѣяльнôсть въ соймѣ буковиньскôмъ и для руского народу на Буковинѣ повне признанье вôдъ выборцѣвъ.

Сего тыждня розвязано тутъ москвофільске академічне товариство „Буковину“ за се, що „дѣяльнôсть товариства переступила границѣ, означенѝ статутами а черезъ те товариство стратило правну пôдставу свого истнованя“. Въ товариствѣ було остатными часами 10 членôвъ; передъ розвязаньемъ выступили 3 за-для невзгодинъ, якѝ выникли въ нутрѣ товариства. Бувшѝ члены не мають на-теперь намѣру основувати нове товариство. Маєтокъ „Буковины“ переходить пôсля статутôвъ на львôвскій „Народный Дôмъ“. Розвязанье „Буковины“ выкликало велике негодованье середъ Румунôвъ, союзникôвъ табору москвофільского на Буковинѣ.

Я. Д.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчера мали мы нагоду описати загальный хôдъ голосованя надъ цивільными вѣнчанями въ угорскôй палатѣ маґнатôвъ. Отже невеличкою бôльшостію, бо ледви чотирома голосами удалось правительсту и ліберальнôй партіи здѣйстнити свои бажаня и перевести одну частину церковно-політичныхъ предложень до значѣня закона. Въ той спосôбъ національный мадярскій шовінізмъ побѣдивъ. Кажемо: національный мадярскій шовінізмъ, бо по-за нарушенье реліґійнои почвы, цивільнѝ вѣнчаня, по думцѣ мадярскихъ політикôвъ мають стати выгôднымъ орудіємъ до мадяризаціи Славянъ и Румунôвъ. До теперь населенье Угорщины було пôдъ взглядомъ вѣроисповѣднымъ зорґанізоване на основахъ національныхъ и бодай церковнѝ круги не входили въ народностевѝ споры. Нинѣ Угорщина взяла на себе значну часть функцій, довершуваныхъ духовеньствомъ, и ужиє новои переваги, щобы розширити вплывъ и языкъ мадярского володѣючого племени. Але фактъ ставъ ся и мусѣвъ статись, коли корона призволила ввести тѝ предложеня до парляменту, стоячи на основѣ чисто конституційнôй. Однакъ, чи цивільнѝ вѣнчаня запевнять Угорщинѣ спокôй, якъ сего надѣють ся верховодячѝ круги, — про се можна сумнѣватись. Бути може, що міністры переведуть парляментарнѝ феріи спокôйно, але въ краю переведенье цивільныхъ вѣнчань выкличе ще бôльшій неспокôй и ще тяжшу боротьбу, якъ звѣстна доба парляментарнои реформы. Крôмъ шовіністôвъ-Мадярôвъ и жидôвъ, що радо и одушевлено приплеснули цивільнымъ вѣнчанямъ — племя славяньске и Румуны, вôдчуваючи вже й такъ тяжко давлячу руку мадярского угнету національного пôднесуть протестъ и будуть жадати змѣны того закона. Очевидно така змѣна не наступить, єи годѣ надѣятись, але въ кождôмъ случаю борба за нею не заповѣдає спокою въ краю

— —

Лібералы и напредняки въ Сербіи не можуть якось погодитись въ спôльнôмъ довершуваню одержанои власти и задля того вже зновъ выринули вѣсти про крізу мінісерства, котра хочь єи покищо придавлено зъ причины, що король намѣривъ выбратись въ подорожь, таки истнує. Покликанье колишного реґента, ґенерала Бѣломарковича, на авдієнцію стоить тѣсно въ звязи зъ вѣстями про крізу, а що Бѣломарковичь причислюєсь до ліберального табора, то лібералы надѣють ся здобуткôвъ для свого сторонництва. Супротивъ тыхъ вѣстей говорять що король хоче остати при теперѣшнôмъ кабінетѣ, котрый розвинувъ добру господарку фінансову.

— —

У вѣденьскôй депеши зъ Софіи „Новое Время“ подає, що Порта призволила отворити всѣ болгарскѝ школы, котрѝ позамыкала турецка власть. — Коли удалось зложити нове міністерство князь Кобурґскій выбравъ ся разомъ зъ жѣнкою на прогульку въ околицю Казанлика. Населенье приймало княжу пару зъ великими оваціями. Приклонники Стамбулова — мовить дальше депеша — допускають, що нове міністерство буде мати незадовго цѣлый край по-за собою.

Якобзонъ звѣстный фальшôвникъ депешь, хотѣвъ потайки утечи зъ Софіи, однакъ поліція приловила єго въ Ломпаланцѣ и пôдъ ескортою привела назадъ до Софіи. Поліція найшла въ єго клунку два портфелѣ зъ рôзными документами, опечатала ихъ и вôдôслала до міністерства. Говорять, що въ паперахъ найдено такожь серіознѝ документы дотычно зносинъ Стамбулова зъ Портою и аґентами захôдно-европейскихъ державъ.

— —

Köln. Ztg. звѣщає зъ Берлина: Въ тутешныхъ двôрскихъ кругахъ выкликало велику сензацію арештованье майстра церемоній Коцого. Майже вôдъ чотирохъ лѣтъ особы, стоячѝ на першорядныхъ становищахъ товарискихъ були засыпуванѝ анонімными листами и картками, котрѝ мѣстили въ собѣ найпоганѣйшѝ клеветы. Дотеперь годѣ було вынайти клеветникôвъ, ажь остаточно слѣды вказали, що виновникомъ бувъ Коце, за-для чого єго увязнено. Приятелѣ увязненого твердять, що поступованье Коцого дасть пояснитись психіятричными причинами. Єго отець померъ въ домѣ божевôльныхъ.

Вôдозва.

Симъ маємо честь запросити всѣхъ Патріотôвъ на надзвычайнѝ загальнѝ зборы бурсы св. Онуфрія, котрѝ вôдбудуть ся 29 н. ст. червня 1894 о годинѣ 2 пополудни въ домѣ приходскôмъ въ Ярославѣ зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справозданье Выдѣлу за часъ вôдъ 15 лютого 1894.
2. Справозданье касієра.
3. Справа отвореня бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ уже зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ.
4. Внесеня членôвъ.

Звертаємо увагу всѣхъ Патріотôвъ на точку 3-ю и просимо умильно всѣхъ щирыхъ прихильникôвъ нашои бурсы, щобы явили ся якъ найчисленнѣйше не тôлько самѝ, але зволили привезти зъ собою якъ найбôльше число патріотôвъ, котрѝ бы вписали ся въ члены бурсы або хоть схотѣли якимсь малымъ даткомъ причинити ся до отвореня єи.

Хто знає невôдраднѝ вôдносины ярославскои бурсы, у кого ще не завмерла кровь руска, хто любить цѣлымъ серцемъ тую бѣдну Матѣрь-Русь, той прибуде на загальнѝ зборы!

Маємо надѣю, що анѣ одного патріота зъ Ярославщины не забракне на зборахъ!

Вôдъ Выдѣлу бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ.

О. Іоанъ Хотинецкій предсѣдатель. *М. Крушельницкій* секретарь. *О. Вас. Романовскій* касієръ.

НОВИНКИ.

— **Зъ Сокальщины пишуть намъ:** Нечувану рѣчь доношу Вамъ: Сокальска рада шкôльна окружна призначила днѣ испытôвъ публичныхъ въ школахъ народныхъ свого округа въ часѣ головныхъ ферій шкôльныхъ, т. є. по 15-ôмъ липця! Такъ мають вôдбути ся испыты въ дняхъ 21 23 липця, ба въ Лучицяхъ и Шарпанцяхъ навѣть дня 27 и 28 липця! И якъ же тогды збирати на испытъ молодѣжь шкôльну, коли у неи вже вôдъ 14-ого липця феріи? — або якъ збирати родичѣвъ дѣтей коли у нихъ буде тогды найважнѣйша робота жнивъ! Ба але що бôльше: рада шкôльна при вызначеню испытôвъ не пошанувала нашихъ святъ и призначила н. пр. испытъ въ Спасовѣ на день 11 липця въ свято апостолôвъ Петра и Павла!! Нечувана и цѣкава рѣчь, якъ той испытъ въ Спасовѣ въ таке свято вôдбуде ся? а може дотычный парохъ запротестує противъ такого непошанованя святъ рускихъ властію шкôльною? Чого то мы вже доживаємо!

— **Урядова правопись еп. Консисторіи станиславôвскои** Сими днями довелось намъ бачити куверту зъ еп. Консисторіи станиславôвскои адресовану до академічнои ґімназіи у Львовѣ, а адреса зъ огляду на свою правопись така цѣкава, що годить ся подати єи до прилюднои вѣдомости. Буквально стоить на адресѣ ось-якъ: „До Всесвытлыйшои ц. к. Дирекци Академичиской гимназиї въ Львовѣ. Ч. VI. урядово“. Що слово то похибка граматична! Чи се не соромъ? Не ганьба? Чи таке нездарство можливе бы було у якои-небудь Консисторіи латиньскои?

— **Зъ Журова пôдъ Рогатиномъ** пишуть намъ: Якъ въ цѣлôмъ краю, такъ и въ нашихъ сторонахъ дають ся вôдчувати сумнѝ наслѣдки слоты. Кукурудза заросла хоптою и годѣ єи обсапати, фасоля гине, на проса дуже слаба надѣя, жита рѣдонькѝ, а до того ще не вôдцвили. Але найтяжша бѣда зъ ставами, зъ котрыхъ вода не вôдходить рôвномѣрно до того, якъ прибуває; се мельникамъ, що мають млыны заразъ надъ ставомъ дуже на руку. Однакъ рѣки, що плывуть зъ одного до другого ставу завалени травами, бадилємъ, галузями и за для того жь то всѣ нашѝ сѣножати страшно бѣднѝ, бо вода позаливала ихъ такъ само, якъ минувшого року. Богато людей покосило сѣно, але Господь знає, якими дорогами оно поплыло; трава-жь, що остала нескошена зайшла намуломъ и не має нѣякои вартости. Надто, дня 20 с. м. посыпавъ ся градъ и страшна злыва вынищуючи коноплѣ. — Нарôдъ прибитый дрожить зъ страху, щобы не повторивъ ся минувшій рôкъ. До податкового уряду въ Рогатинѣ нѣхто не спѣшить ся доносити, бо кажуть; що зъ того, що комісарь зъѣде? У насъ шкоды на кôлька тысячь а податку опустять намъ 15 зр. на цѣлу громаду. Шкода й заходу!

— **Выдѣлъ наукового товариства им. Шевченка** рѣшивъ на засѣданю дня 21 н. ст. червня скликати загальнѝ зборы товариства и проєктованый зъѣздъ нашихъ літератôвъ и любителѣвъ літературы ажь въ осени с. р по феріяхъ. Пôсля давнои ухвалы мали вôдбути ся загальнѝ зборы и згаданый зъѣздъ дня 28 и 29 н. ст. червня.

— **Новѝ читальнѣ „Просвѣты“** завязують ся въ Надвôрнôй, Балинцяхъ повѣта коломыйского, въ Хировѣ повѣта старомѣского и въ Вербилôвцяхъ рогатиньского повѣта. — Щасть Боже!

— **Зъ-пôдъ Ус рѣкъ пишуть намъ:** У насъ стало ся ось-яке диво: Ѣхавъ черезъ село инжинеръ выдѣлу повѣтового въ Лѣську и стрѣтивъ одного господаря. Той неборачиско йдучи по-пôдъ плôтъ, чи не мôгъ догадатись, яка то ѣде велика рыба, чи може по-просту роздумувавъ о своѣй бѣдѣ... досыть, що не поздоровивъ пана инжинера. Отже панъ инжинеръ кличе до себе бѣдного хлопа, лускає єго рукою въ лице та й приказує: „Abyś się nauczył zdejmować kapelusz!“ Коли таку культуру мають ширити середъ народу польскѝ бецирки, — то ґратулюємо тои organiczn-ои prac-ы nad poczciwym ludkiem ruskim!...

— **Про загальнѝ зборы „Народнои Волѣ“ въ Коломыи,** подає Kurjer Lwowski таку звѣстку: „Зборы радикального товариства політичного „Народна Воля“ вôдбули ся сими днями при участи звыжь 400 членôвъ селянъ. Всѣхъ членôвъ числить теперь „Народна Воля“ 679, а зъ тыхъ $^3/_4$ заплатило вкладки. До выдѣлу выбрано: д-ра С. Даниловича головою, а членами выдѣлу д-ра Ив. Франка, д-ра Ром. Яросевича, д-ра Кир. Трильовского, Ив. Сандуляка, Щаст. Творовского, Мих. Павлика, Ив. Бородайкевича и Кузьму Лазарука. Ухвалено богато резолюцій въ дусѣ проґрамы рускои партіи радикальнои, а мѣжь иншими резолюцію для обороны свободы вѣчь, скликуваныхъ радикалами и рѣшено вôднести ся въ тôй справѣ до демократичныхъ послôвъ рады державнои зъ просьбою о порушенье сеи квестіи въ палатѣ послôвъ. Вкôнци ухвалено спôльну прогульку селянъ радикалôвъ на краєву выставу и скликанье при тôй нагодѣ радикального селяньского вѣча у Львовѣ. На зборахъ приступило до товариства 30 новыхъ членôвъ.“

221 6—36

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ ИГН. РЕХЕНЪ Львôвъ, улиця Кракôвска ч. 5, поручає

РУКАВИЧОКЪ всякого рода якъ: ґлясе, даньскѝ, оленевѝ и т. ин.

— **Вôдъ Вп. о. Григорія Гôрняка зъ Винникъ** одержуємо таке письмо: Хвальна Редакціє! Въ ч. 126 Вашои цѣннои часописи було подано въ Новинкахъ, що въ винницкôй фабрицѣ тютюну „въ свята рускî мусять всѣ робôтники працювати“ и що „доси не звернувъ чомусь на сю обставину мѣсцевый рускій парохъ уваги“. На то вôдповѣдаю, що дописуватель не бувъ добре въ тôй справѣ поинформованый, бо хотяй фабрика тутешна рускихъ святъ не святкує, однакожь рускимъ робôтникамъ що-до святкованя ихъ святъ є полишена найповнѣйша свобода, чого найлучшимъ доказомъ єсть численна ихъ участь въ богослуженяхъ кождого руского свята. Тои свободы перестерѣгає якъ найточнѣйше настоятель фабрики, чоловѣкъ незвычайно справедливый и совѣстный. Помимо того правда, и зъ жалемъ се признаю, декотрî робôтники рускî зъ тои свободы въ рускî свята користати не хотять, та суть то тіи паршивî вôвцѣ, якихъ нѣколи не бракъ въ кождôй парохіи, а котрыхъ вплывъ священика, хоть-бы найревнѣйшого, не досягає. Впрочôмъ я вдячный дописувателеви за порушенье тои справы, бо святкованье рускихъ святъ въ тутешнôй фабрицѣ тютюну зô взгляду на число рускихъ робôтникôвъ повинно бути загальне а тогды усунуло бы ся всяку деморалізацію въ тôмъ взглядѣ — зазначу лишь те, що черезъ тôлько лѣтъ [фабрика тутешна заложена въ р. 1780] чомусь въ тôй справѣ нѣчого не роблено [а такихъ мѣсцевостей знайде ся бôльше], та що першій докôръ учинено менѣ, котрый доперва вôдъ несповна пôвъ року єсть въ Винникахъ парохомъ а прецѣнь рѣчь понятна, що оденъ чоловѣкъ, абы и якъ розщибавъ ся, всему наразъ и въ однôй хвили рады не дасть. Остаюсь и т. д. *Григорій Гôрнякъ*, руско катол. парохъ въ Винникахъ.

— **Зъ Рудокъ** доносять, що тамъ пращано сими днями торжественнымъ пиромъ п. Андрѣя Павлиша, новоименованого нотаря вôдъѣзджаючого до Лютовискъ.

— **На посаду греко кат. катихита при женьскôй школѣ выдѣловôй им. Ядвиги у Львовѣ** розписує львôвска окружна рада шкôльна конкурсъ зъ рôчною платнею 990 зр. Поданя треба вносити до дня 22 н. ст. липня 1894. Обовязкомъ катихита буде учити реліґіи въ школѣ им. Ядвиги и въ школахъ иншихъ до высоты 24 годинъ тыжднево.

— **Вôдъ Пôдгаць пишуть намъ**: Недавно выпала менѣ дорога до Тернополя а пôдъ самымъ Настасовомъ ловить мене сильный дощь, тожь спѣшу ся заѣхати до великои коршмы въ Настасовѣ. И яка-жь мила несподѣванка стрѣтила мене! Се вже не коршма, а дôмъ громадскій, обширный, чистый и христіянами замешкалый. Кобы то всюда настала така метаморфоза! — *Свѣтскій Русинъ.*

— **Президентъ зелѣзниць державныхъ д-ръ Билиньскій**, выбравъ ся нинѣ (23 н. ст. червня), въ товариствѣ совѣтника д-ра Князьолуцкого, въ подорожь инспекційну до Галичины, котра буде тревати до 14 н. ст. липня включно и *обôйме майже всѣ шляхи зелѣзниць державныхъ.* При тôй нагодѣ буде президентъ при торжественнôмъ отвореню дирекціи руху въ Станиславовѣ и забавить кôлька днѣвъ у Львовѣ для огляненя выставы краєвои.

— **Помôчь для навѣщеныхъ повенею** Цѣсарь удѣливъ зъ приватныхъ своихъ средствъ 10.000 зр до найскоршого роздѣлу мѣжь навѣщеныхъ повенію въ Галичинѣ и на Шлеску.

— **Священики сѣльскî** — якъ намъ пишуть — здивованî дуже тою вѣстію, що Всч крилошане капітулы перемыскои выклопотали лише для себе у власти позволенье носити біреты на головѣ такъ внутрь якъ внѣ церкви. А кому-жь біреты такî потрѣбнѣйшî якъ не душпастирямъ, котрî мусять вôдправляти свои священодѣйства, якъ освященя воды, похороны, благословеня поля и т. п. зъ вôдкрытою головою середъ пекучихъ морозôвъ, дощѣвъ, вѣтрôвъ и середъ сонѣчного жару! Много то разôвъ въ такихъ выпадкахъ паде священикъ зъ лысою головою жертвою сонѣчного удару запаленя мозку и передчаснои смерти! Ажь жаль дивити ся людямъ на голову священика выставлену особливо при цѣлодневнôмъ походѣ церковнôмъ та благословеню поля на операцію горячого сонця и сухого вѣтру. И нема кому вставити ся и зарадити такъ наглячôй потребѣ сѣльского душпастиря? Чи-жь мають самî священики о все старатись и хлопотати про себе и ще про улучшенье дотацій крилошанъ, якъ се учинивъ въ радѣ державнôй пок. посолъ о. Брилиньскій? Чи-жь мусять ажь самî священики скликувати вѣча и радити на нихъ о своихъ моральныхъ и матеріяльныхъ горяхъ?..

— **Зниженье цѣнъ ѣзды зъ нагоды выставы краєвои у Львовѣ.** Вôдъ дня 23 н. ст. червня буде выдавати ся поворотнî білєты по зниженыхъ цѣнахъ для оглядаючихъ выставу у Львовѣ на шляху Рава руска-Жовкôвъ, не якъ доси до суботнѣшного мѣшаного поѣзду ч. 2252, але до недѣльного мѣшаного поѣзду ч. 2254.

— **Нещастнî пригоды** На пасѣкахъ галицкихъ пôдъ Львовомъ колисавъ 5-лѣтный хлопець 3-мѣсячну дитину, въ часѣ коли мати понесла молоко до мѣста. Хлопчина поклавъ ся пôвперекъ колыски и заснувъ, а коли по якôмсь часѣ надôйшовъ пастухъ, заставъ вже дитину неживу. — Въ часѣ ґімнастичныхъ вправъ ученикъ I-ои клясы золочѣвскои ґімназіи Юл. Ковалевскій упавъ такъ нещасливо на черево, що до кôлькохъ днѣвъ померъ.

— **Рухъ на зелѣзницяхъ державныхъ.** Перевезено въ маю с. р. на всѣхъ шляхахъ власныхъ и остаючихъ у власнôмъ зарядѣ зелѣзниць державныхъ осôбъ 3,627 299, тонъ товарôвъ 1,687.011. Дохôдъ зъ перевозу товарôвъ выносивъ 4,780 688 зр.; зъ перевозу осôбъ и пакункôвъ 1,895.147 зр. або разомъ 6,675.835 зр. Дохôдъ зъ перевозу осôбъ, пакункôвъ и товарôвъ въ мѣсяци маю 1893, выносивъ загаломъ 6,273.356 зр. Въ порôвнаню зъ маємъ р. 1893 выказує сегорôчный дохôдъ звышку 402.479 зр. Дохôдъ зъ перевозу осôбъ, пакункôвъ и товарôвъ въ часѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 мая выносивъ разомъ 30,152.855 зр. Въ тôмъ самôмъ часѣ 1893 року выносивъ 27,265.588 зр. Въ порôвнаню зъ рокомъ 1893 выказує сегорôчный дохôдъ (до 31 мая) звышку въ сумѣ 2,887 267 зр.

— **Слухателѣ медицины.** На всѣхъ выдѣлахъ медичныхъ въ Австріи було въ зимовôмъ пôвроцѣ 1893/4 загаломъ 5300 слухателѣвъ Въ порôвнаню зъ пôврокомъ зимовымъ 1892/3 зменшило ся ихъ число о 8%.

— **Торговельный договôръ зъ Румунією.** Wiener Zeit. оголошує торговельный договôръ зъ Румунією, а такожь розпорядженье міністеріяльне, котрымъ перевôзъ овець и безрогъ зъ Румуніи до Австріи дозволеный, однако лише зелѣзницею. Вôвцѣ и безроги привезенî зъ Румуніи будуть пôдданî 12-годинному наглядови. *Єсли найшлась бы въ транспортѣ хочь одна* штука недужа, тогдѣ завертає ся заразъ цѣлый транспортъ назадъ до Румуніи.

— **Дрôбнî вѣсти.** Въ Салашахъ, равского повѣта, выоравъ селянинъ Иванъ Панасевичь горнець зъ 96 срѣбными монетами зъ польскихъ часôвъ, котрî вôдослало староство до цѣсарского музея Вѣдни, не нагородивши селянина навѣть сумою 10 зр. — Міністеръ вôйны ґен. Кріґсгаммеръ приѣзджає дня 26 н. ст. червня до Станиславова разомъ зъ архикняземъ Альбрехтомъ и кôльканацятьма ґенералами. — Міністеръ справъ внутрѣшныхъ марк. Бакегемъ приѣхавъ оногды вечеромъ до Карвины на Шлезку, щобы лично розслѣдити послѣдну катастрофу въ копальняхъ. — Проф. Сахаринъ заявивъ, що вел. кн. Юрій, другій сынъ царя, котрый якъ звѣстно бувъ недужій на сухоты, вже цѣлковито вылѣченый.

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-ръ 468. Въ мѣсяцю маю 1894 року въ вôддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 635 внесень на суму 2,201.610 зр. а. в. а выставлено поліцъ 535 на суму 1,893.687 зр. а. в. Вôдъ 1 сѣчня до 31 мая 1894 р. внесено 3.130 внесень на 10 254.167 зр. а. в., а выставлено 2.692 полісъ на суму 8,894.393 зр. а. в. Заповѣдженî, шкоды въ тôмъ вôддѣлѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 мая 1894 р. выносять 884.444 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вôддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1893 року 162.807 927 зр. въ капіталахъ и 201.214 зр. а. в. въ рентахъ на 56 048 полісахъ, на що резервовано въ готôвцѣ 39,757 609 зр. а. в. Заплаченî шкоды въ 1893 р. въ вôддѣлѣ житьевôмъ выносять 1,899.393 зр. а. в., а для всѣхъ галузей вôдъ часу заложеня товариства (1831 року) пôсля щорôчныхъ выказôвъ выплачено 262,401.706 зр. 51 кр. а. в.

Товариство признає належачимъ до чиннои арміи або обороны краєвои на случай вôйни важнôсть забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чиннои службы, вартôсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь преміи. 4102

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На бѣдныхъ ученикôвъ рускои ґімназіи въ Перемышли** зложили въ шкôльнôмъ роцѣ 1894 слѣдуючî Вп. Добродѣѣ: крил. о Подолиньскій 1 зр. 20 кр., крил. о. Чеховичь 5 зр., о. Сим. Колодѣй зъ Волѣ миговои 4 зр. 50 кр., Свѣтла Дирекція „Днѣстра“ 60 зр., о. Ивасѣвка зô складки селянъ, головно ч. Михайла Чопика 5 зр., другî товаришѣ самî 17 зр. 20 кр. — разомъ 92 зр. 90 кр. Выдатки на пôдмогу: на шкôльну оплату, таксы, книжки, харчь, одѣжь и лѣки ученикôвъ выносили въ тôмъ часѣ 69 зр. 10 кр. Остає отже на слѣдуючій рôкъ шкôльный 23 зр. 80 кр. Подаючи се до прилюднои вѣдомости складає рôвночасно пôдписана Дирекція именемъ молодежи всѣмъ Вп. щиримъ єи Добродѣямъ сердечну подяку. — Въ Перемышли 23 червня 1894. *Цеглиньскій.*

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 23 червня. Міністеръ Бакегемъ выѣхавъ вчера до Карвіны, щобы на мѣсци поинформуватись о страшнôй катастрофѣ.

Софія 23 червня. Митрополитъ Климентій прибувъ сюды повитаный тысячами людей на двôрци. Нинѣ має явитись на авдієнціи у князя.

Берлинъ 23 червня. Сюды звѣщають зъ Петербурга, що на шляху зъ Орла до Витебска найдено міны зъ експлюдуючими матеріями. Имовѣрно царска пара вже не поѣде на посвяченье церкви въ Боркахъ, де передъ кôлькома роками поѣздъ выскочивъ зъ шинъ.

Парижь 23 червня. За для того, що міністеръ просвѣты усунувъ кôлькохъ професорôвъ соціялістôвъ поставлено интерпеляцію, надъ котрою розвинула ся дискусія и скôнчила ся ухвалою вотумъ довѣря для правительства.

Римъ 23 червня. Соціялістичнî рухи въ Сициліи дуже поважнî. Войско скрѣплене. Бôльше, якъ десять тысячь обывателѣвъ и властителѣвъ земельныхъ звернулось до правительства, щобы не усувати выимкового стану.

Надôслане.

Супротивъ безнастанныхъ поголосокъ о дорожѣни, подорожню артикулôвъ поживы а въ слѣдъ за тымъ о пôднесеню цѣнъ въ многихъ реставраціяхъ, маю честь повѣдомити, що поробивши вôдповѣднî стараня на довго передъ сезономъ выставовымъ, можу моихъ гостей приймати на давныхъ условинахъ, та що нѣ пôдвысшенье цѣнъ, нѣ зменшенье порцій не має теперь мѣсця въ моѣй реставраціи, анѣ не буде мати мѣсця за цѣлый часъ выставы. 232 2—?

Зъ поважаньемъ

Нафтула Тепферъ

реставраторъ, у Львовѣ, при ул. Трибунальскôй.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Иванъ Стефаницкій

бувшій довголѣтный ц. и к. лѣкарь полковый,

покôнчивши спеціяльнî студіи на університетахъ вѣденьскôмъ и берлиньскôмъ, ординує *яко дентистъ*

въ Станиславовѣ

208 площа Францъ Іосифа ч. 2 6—8

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевленихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дашкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 418

Въ горячôй порѣ року

можна поручити яко найлѣпшій и найвôдповѣднѣйшій

напитокъ покрѣпляючій и столовый,

особливо пригôдный до питя зъ виномъ, конякомъ або соками овочевыми

МАТТОНІОГО

Гісгіблєрску

чисту алькалічну

ВОДУ

щавову.

Она дѣлає охолоджуючо и освѣжуючо, побуджує апетитъ и помагає травленю. Въ лѣтѣ се розкôшный напитокъ. (VIII.)

Миронъ Грицикевичь въ Сокали глядає практиканта до Торговлѣ корѣннои и делікатесôвъ.

227 5—5

Ложки зъ альпаки тузинъ зр. 6·50, зъ хиньского срѣбла зр. 14. — Ложочки зъ альпаки тузинъ зр. 3·52, зъ хиньского срѣбла зр. 7. — Ножѣ столовî и десеровî, анґлійскî, стирійскî и нѣмецкî въ великôмъ выборѣ

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованî рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Краковѣ въ р. 1891

ВЫСОВА

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

повѣтъ **Горлицѣ**, стація зелѣзн. **Грибôвъ** або **Горлицѣ.**

Заведенье жерельно-купелеве и жентичне

Жерела щавы алькалічно-солонои 6 головныхъ жерелъ.

1) **Жерело Рудольфа**, щава алькалічно-зелѣзиста. — 2) **Жерело солоне**, щава солоно бромово-йодово-зелѣзиста. — 3) **Жерело Бронислава**, сильна щава алькалічно зелѣзиста. — 4) **Жерело Ванды**, слабша щава зелѣзиста — 5) **Жерело Іосифа**, щава алькалічна нагороджена на выставѣ природничо-лѣкарскôй великимъ медалемъ заслуги, звана такожь польскимъ Ґісгіблєромъ. — 6) **Жерело Ольги** зближене складомъ до солоного.

Заведенье має 100 комнатъ, дешевыхъ, почта въ мѣсци, двѣ реставраціи, музика, прогульки въ прегарнî сусѣднî охрестности, склепы зъ віктуалами. — Лѣкарь заведеня **Д-ръ Володиславъ Ярошь.**

Воды можна купити въ Галичинѣ у всѣхъ аптикахъ и першорядныхъ складахъ водъ мінеральныхъ у Львовѣ въ складѣ водъ Ґольдбавма, Мендроховича, въ аптицѣ Склепиньского, Р. Вайнреба. 203 4—6

Близшихъ пояснень удѣляє Зарядъ даромъ и оплатно.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Краковѣ въ р. 1891.

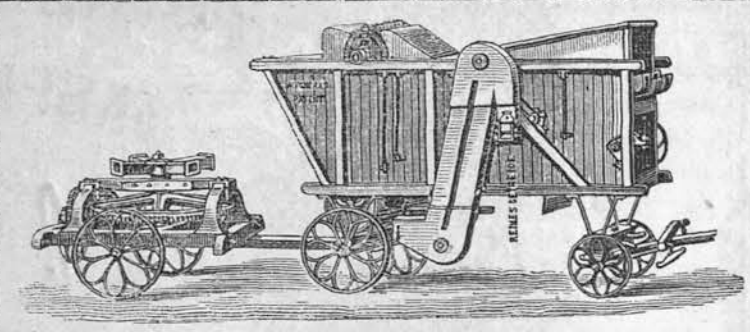

Патентованî молотѣльнѣ

перевозовî до чищеня, звыжь 100 кôпъ денно молотять, патентованî молотѣльнѣ зъ кератами и такî-жь ручного руху, патентованî млынки вѣяльнî тріеры, новî шкотскî, плуги райольскî, та всѣ иншî машины рôльничî старанно выкôнченî, якъ такожь зелѣзнî части литî до самостôйного выкôнченя рôзныхъ машинъ та до рôзныхъ цѣлей будôвничихъ, пôдклады рушты, дверцѣ до печей, манльохи, доставляє дешево:

фабрика машинъ и вôдливальня зелѣза

І. ВИХЕРА

у Львовѣ ул. Городецка ч. 47.

Всякî репараціи машинъ и частей машинъ выготовлює старанно и дешево. 217 5—6

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на **недуги шкôрянî**, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. **Берґера мыло смоляне має 40% смолы деревнои** и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно Берґера мыла смоляного и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнî и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручає ся слѣдуючî заслугуючî на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жь мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве на червенôсть лиця; мыло веснянкове дуже успѣшне; мыло танинове противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; мыло до зубôвъ, найлѣпше средство чищеня зубôвъ.** Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаємо увагу на брошуру. Треба жадати **мыла Берґера**, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А Лазовского, К. Миколяша, З Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ и по бôльшой части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 12—24

Особа середного вѣку,

сирота по священику глядає мѣсця до заряду дому и господарства о дуже приступныхъ услôвяхъ пôдъ адресою *Н. Н. poste restante Яворôвъ коло Львова.*

238 2—3

4875 38—52

Бюро ґазетъ и оголошень
А. ОЛЬШЕВСКОГО
Львôвъ, ул. Килиньского 2.
(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ)
приймае передплату на всѣ часописи европейскй и оголошеня до нихъ; поручае книжки до молитвы, провôдники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 5—15

„БАЛЛАБАНÔВКА“
безъ цукру и безъ анижу
Стара чиста житна горѣвка
въ наслѣдкахъ
лѣпша якъ конякъ
поручае
Кароль Баллабанъ
14 **у Львовѣ.** 23-?

РУ-
кавички всякого рода;
Бандажѣ руптуровй
и всякй выробы рукавичничй
поручае найдешевше 2537
Павло Лянгнеръ
передъ тымъ
Браты Лянґнеры
Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Tinct. capsici compos.
(Pain Expeller),
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,
загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ. При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише** зъ охоронною маркою **„котва“** яко **правдивй.**
4928
Центральна розсылка.
Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 78—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

КАРТЫ ѢЗДЫ
до Пôвнôчнои Америки
въ
Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.
NASM
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**
Щоденна експедиція зъ Вѣдня.
25-52 **Поясненя безплатно.** 1

ИВОНИЧЬ
Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне
отвирае сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вôддае ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновй, 4) важнѣйшй прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливй улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешканя значно дешевшй.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признае ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-ръ Кл. Дембицкій.*

Всякй зголошеня полагоджуе

172 14—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

Вѣденьскй Льосы по 1 Коронѣ
Тягненье вже 12 липня.
5 головныхъ выграныхъ по 10.000 коронъ
207 10—?
Льосы поручае: Августъ Йонашь, Кіцъ и Штофъ.

До Вповажанои Публики, що оглядае теперѣшну
ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна
въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ґдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ маґазину AU LOUVRE
4895 76—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

КАРПАТСКЙ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдивй — Правдивй
тôлько зъ такимъ — **охороннымъ знакомъ**

КАРПАТСКА КОСА есть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплюе ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняе.

Тй косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣбластои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягае въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости е дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, одна въ одну е гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.

Вôстре заосмотрене острымъ наклепкомъ що вôдъ кôнця до кôнця е однаково тонкій вôдъ кôнця до кôнця однаково широкій. Люде, котрй на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса е всюды однаково тверда и гнучка.

Клепати косу досыть разъ на пару днѣвъ, вôстре притуплюе ся такъ помалу и такъ незначно, що разъ его поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100**, а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краева чи загранична коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскае на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ, якй по части выкидае не за косу, а за кавалокъ бляхи.

Карпатскй косы Мінцера можна такожь точити, такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наостренй и бляху перетнуть, а не выщерблять ся. Де косять на выпередки, тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого е наша коса.

Всякому, хто въ насъ купуе, мы ручимо вже за те, що всѣ нашй косы, одна въ одну, е такй, якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжнй косы, такй, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаесь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштуе	1·—	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр а в
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр, за молотокъ 1 зр.

Косы посылаемо заразъ вôдворотною почтою, але тôлько за готовй грошѣ, або за послѣплатою (Nachnahme.) Почту оплачуемо самй числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуемо самй.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣе.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюемо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена. 190 6—14

МЕДЛІНҐСКА
ФАБРИКА ОБУВИ
ЛЬВÔВЪ
УЛ. СИКСТУСКА Ч. 6.

поручае свôй найбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 16—50

Жадайте лише
„ЗАХЕРЛІНА“
бо то средство, що дѣлае найскорше и найпевнѣйше
Убиваючи всѣ роды насѣкомыхъ.

Що може лѣпше промавляти за его недостижимою силою и добротою, якъ не успѣхъ его нечуваного розширеня, въ наслѣдокъ чого нема такого другого средства, котрого вôдбуту не перевысшувавъ бы „ЗАХЕРЛІНЪ“ бодай десятки разôвъ.

Однако жадайте все запечатанои фляшки й лише зъ написомъ „ЗАХЕРЛЬ“. Всьо инше то безвартне наслѣдуванье. 90 6—8

Фляшки коштують: 15, 30, 50 кр. 1 зр. 2 зр, машинки до розсыпуваня 30 кр.

Склады всюды тамъ, де вывѣшенй плякаты Захерліна.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 131. Львôвъ, Понедѣлокъ 13 (25) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної строчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ стишка.

Коаліція на выставѣ.

Хочь мѣжь послами, що приѣхали на запросины Полякôвъ яко гостѣ на выставу, були заступленѣ всѣ народности въ Австріи (не було лишь Сербо-Хорватôвъ) и всѣ бôльшѣ краѣ короннѣ (окрôмъ Дальматіи) — то всетаки треба уважати цѣлею тои гостины маніфестацію політичну. Та цѣль пôднесена була недвозначно польскими дневниками, єи можна було пôзнати зъ самого си собу, въ якій зааранжовано сей зъѣздъ, она була зазначена въ промовахъ и вôдповѣдяхъ при повитаню та тоастахъ на пирахъ. Голосы польскои прасы и промовы згôдно зазначили скрѣпленье дружныхъ вôдносинъ мѣжь Поляками а нѣмецкими лібералами, скрѣпленье союза політичного, котрого выразомъ єсть коаліція. Аранжеры зъѣзду увзгляднили лишь тѣ сторонництва політичнѣ, котрѣ входять до правительственнои коаліціи. Найчисленнѣйше заступленый бувъ въ зъѣздѣ клюбъ Гогенварта, вôдтакъ нѣмецка лѣвиця, а додатково були запрошенѣ и приѣхали старо-Чехи, котрѣ вправдѣ не вôдгравають теперь нѣякои політичнои ролѣ, але яко бувшѣ союзники Полякôвъ не повиннѣ були бути поминенѣ при такôй торжественнôй маніфестаціи політики польскои. Представителѣвъ опозиціи парляментарнои не було на зъѣздѣ.

Кульмінаційною точкою маніфестаціи бувъ бенкетъ въ честь гостей въ суботу пôдъ вечеръ. До стола засѣло 150 осôбъ; на першôмъ мѣсци намѣстникъ ґр. Бадені, поручь него на право бар. Хлюмецкій, на лѣво ґр. Гогенвартъ, а вôдтакъ прочѣ гостѣ на перемѣну зъ польскими послами. Тоасты, выголошенѣ на тôмъ бенкетѣ, були — якъ каже N. fr. Presse — великои політичнои ваги та треба ихъ уважати першимъ офіціяльнымъ признаньемъ коаліціи та певнымъ выглядомъ на єи скрѣпленье.

Першій тоастъ внѣсъ кн. Ад. Сапѣга. Зачавъ вôдъ згадки протектора выставы Є. Вел. цѣсаря, котрому Поляки все, що мають, мусять завдячити. „Цѣсарь — говоривъ кн. Сапѣга — зрозумѣвъ насъ и хоче розумѣти. Є. Величество сказавши: „Знаю моихъ пôдданыхъ“, має въ насъ не лишь вѣрныхъ, але и добрыхъ, вôдданыхъ пôдданыхъ.“ По тыхъ словахъ звернувъ ся кн. Сапѣга до гостей кажучи: Не хочемо тутъ робити політики, хиба єсли назвемо се політикою, що плыве зъ серця. Вы прийшли до насъ, щобы подати намъ руку. На васъ, товаришѣ всѣхъ народностей тяжить се, щобъ вы трудили ся для вашого добра и для нашого, а тогдѣ будемо васъ памятати. Думаю, що не можу лѣпше поступити, єсли выпю сей тоастъ въ честь ґр. Гогенварта. — Ґр. Гогенвартъ славивъ заступникôвъ народу польского, котрѣ заявляють стôлько силы и енерґіи. Галичина щаслива — говоривъ — що має такихъ людей въ великôмъ числѣ, котрѣ заступають интересы краю, яко шефы державныхъ и автономічныхъ институцій та яко репрезентанты въ радѣ державнôй и соймѣ. Пю въ здоровлье „галицкихъ приятелѣвъ“. — Д-ръ Смолька пôднѣсъ тоастъ въ честь своихъ давныхъ товаришѣвъ бар. Хлюмецкого и д-ра Катрайна. — Бар. Хлюмецкій говоривъ въ имени ліберальнои лѣвицѣ. Выхвалюючи розвитокъ Галичины, згадавъ про славу польскои штуки, про пôднесенье шкôльництва народного, про розвитокъ промыслу домашного и про пôддвигненье природныхъ богатствъ краю, якъ н. пр. годôвлѣ худобы. Консеквенція и вытревалôсть Полякôвъ, отсе прикметы, котрѣ треба подивляти. Будьте певнѣ — закôнчивъ бар. Хлюмецкій — що тѣ днѣ причинять ся до скрѣпленя истнуючои звязи приязни и до навязаня новыхъ звязей. — Ґр. Короніні пригадавъ Полякамъ минувшôсть, коли то ихъ держава розтягала ся ажь до Чорного моря, и зазначивъ, що теперь нѣгде такъ Полякамъ не єсть добре, якъ пôдъ охороною чорно-жовтои хоругви. Закôнчивъ запевненьемъ, що маніфестація буде мати велике значѣнье и принесе плоды — Прочѣ тоасты вже не мали такъ дуже вызнатного характеру політичного.

Якъ видимо, політична маніфестація вповнѣ удала ся. Крôмъ того могли гостѣ наочно пересвѣдчити ся про станъ краю, про єго розвитокъ економічный и просвѣтный. Знаємо, що гостѣ выражали ся въ приватныхъ розмовахъ дуже похвально о цѣлôй выставѣ и о галицкôй культурѣ, якои не надѣяли ся застати, насупротивъ частыхъ жалобъ зъ Галичины на єи убожество. Але тѣ гостѣ не бачили стану того хлѣбороба-селянина, на котрôмъ опирає ся цѣлый край — они не бачили тои нужды, котра выглядає зъ-пôдъ стрѣхи сѣльскои, отъ хочь бы рôвночасно зъ бенкетованьемъ на площи выставы, коли то повѣнь нищить працю и всю надѣю хлѣбороба — они не бачили на манекинахъ етноґрафічнои выставы, прибраныхъ въ одяги о яркихъ краскахъ, тои полатанои свитины, котра покрыває плечѣ нашого хлѣбороба. Зъ реєстрôвъ господарскихъ великихъ комплексôвъ дôбръ они не могли догадатись, що у насъ цѣлоденна робота платить ся неразъ „шѣсткою“, що у насъ безземельный пролетаріятъ не має спромоги выживити себе и свою родину. Промыслъ домашный, котрый подобавъ ся многимъ гостямъ, се ще не властивый промыслъ, котрый становить богатство краю и добро єго мешканцѣвъ.

Вкôнци згадати мусимо про одну важну обставину. Многимъ гостямъ впало въ око, що на цѣлôй выставѣ „краєвôй“ находить ся мікроскопійне число написôвъ рускихъ. Се повинно бути такожь важнымъ моментомъ політичнымъ для участникôвъ сеи маніфестаціи політичнои и они повиннѣ пригадати собѣ, коли на се прийде черга.

Въ справѣ руского товариства задатков. „Вѣра“ въ Перемышли.

Статуты товариства, ухваленѣ на зборахъ дня 22 мая с. р., записанѣ вже ухвалою ц. к. суду торговельного въ Перемышли зъ 2 червня до ч. 8987 въ реєстръ товариствъ заробковыхъ и господарскихъ. Дирекція товариства, зложена зъ пп. д-ра Т. Кормоша, Олексы Яремы и Ивана Хархана, розвинула вже живу дѣяльнôсть, щобы ту молоду институцію ввести въ житье. Великою заохотою для патріотôвъ перемыскихъ єсть та обставина, що не лишь найблизша околиця Перемышля поспѣшила и поспѣшає основателямъ зъ щирою пôдпомогою матеріяльною и моральною, але и цѣлый загалъ Русинôвъ заинтересувавъ ся тою жизненною справою и зачавъ о собѣ думати та въ самопомочи шукати своєи долѣ. За примѣромъ Перемышля пôйшовъ Стрый, Львôвъ, Хирôвъ и Бережаны — а якъ доходять вѣсти, идуть Станиславôвъ, Тернопôль та Чернôвцѣ.

Дирекція товариства „Вѣры“ має на разѣ много пôдготовляючои роботы. Треба було уложити книги и друки, потрѣбнѣ для дѣловодства, выпечатати статутъ, а крôмъ того численными вôдозвами, розсылаными по околици, освѣдомляти людей зъ цѣлею товариства та заохочувати ихъ, щобы приступали въ члены. Одна зъ такихъ вôдозвъ звучить дословно такъ:

„Ваша Всечестности! На пôдставѣ статута зъ дня 22-го мая 1894, ухвалою ц. к. суду торговельного въ Перемышли зъ дня 2-го червня 1894 ч. 8987 вписан го въ реєстръ товариствъ заробковыхъ и господарскихъ, оснувалось въ Перемышли товариство пôдъ назвою „Общество взаимного кредита „Вѣра“ товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою“. Выбрана на загальныхъ зборахъ дня 22-го мая 1894 дирекція ввела вже товариство въ житье и розпочала вже свою дѣяльнôсть. Завѣдомляючи о тôмъ, просимо передъ всѣмъ, щобы вы самѣ вписались въ члены товариства, а опôсля щобы вы при всякихъ нагодахъ заохочували своихъ знакомыхъ до приступуваня въ члены тои нашои институціи. Въ єдности сила, каже руска народна пословиця, то-жь коли будемо разомъ пôдпирати ся, разомъ собѣ помагати и въ тôй цѣли спôльно лучити ся въ товариства просвѣтнѣ и економічнѣ, будемо сильнѣ и будуть насъ другѣ шанувати и слухати. То-жь запрашаємо приступувати въ члены. Пôсля постановъ статута члены товариства мають тѣ користи, що можуть користно помѣщати въ товариствѣ свои ощадности, а на случай потребы можуть затягати позички пôдъ користными услôвями та що наконець цѣлый чистый зыскъ товариства припадає въ користь самыхъ членôвъ. Помагаймо самѣ собѣ, бо нѣхто намъ не поможе, а що наша праця може принести краснѣ овочѣ, на те маємо доказъ хочь-бы у нашихъ сусѣдôвъ Полякôвъ, котрѣ розпочинаючи въ р. 1873 зъ нѣчимъ въ протягу 20-лѣтнои своєи дѣяльности мають по цѣлôй Галичинѣ, а найбôльше у насъ на Руси бôльше анѣжь 300 такихъ товариствъ економічныхъ (т. зв. „kas zaliczkowych“), котрѣ оперуючи мѣжь рускимъ народомъ и обертаючи рôкъ рôчно міліонами, богатѣють нашими грôшми. То-жь пора и намъ взятись за економічну роботу. Громада великій чоловѣкъ, каже народна приповѣдка, тому то тôлько тогдѣ наше товариство зможе широко розвинутись, коли всѣ разомъ якъ одинъ мужь получимось до спôльнои працѣ. Нехай кождый, хто зôбравъ лишь дрôбну ощаднôсть, приступає въ члены товариства, складає у насъ до щадницѣ, нехай кождый, хто потребує позички, о тую-жь до насъ зголошуєсь, а институція скоро зможесь въ силу и буде нашою славою, нашою надѣєю. Мы не домагаємось вôдъ васъ нѣякихъ жертвъ, не жадаємо нѣчого за дармо, а просимо и накликуємо лишь до солідарности: нехай кождый хто має якій покладный грôшь, въ другôй институціи, зложить єго у насъ, а кождый, хто потребує кредиту, стараєсь о него у насъ. Просимо при тôмъ оголосити и розказати своимъ знакомымъ, що товариство помѣщене теперь въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ въ Перемышли въ домѣ д-ра Розенбаха, а вôдъ дня 1-го серпня 1894 буде помѣщене въ ринку въ домѣ п. Пискоржа на I-шôмъ поверсѣ. Всѣ зголошеня приступленя въ члены товариства и зголошеня о позички, котрѣ товариство пôдъ приступными услôвями удѣляє, принимає въ годинахъ урядовыхъ управляючій директоръ адвокатъ д-ръ Теофиль Кормошь въ Перемышли.“

Вкôнци годить ся згадати, що було бы пожадане, єсли бы въ основуючихъ ся теперь скрôзь на Руси задатковыхъ товариствахъ рускихъ було однообразне дѣловодство и якъ найбôльше проста маніпуляція. Однообразнôсть така єсть тымъ бôльше для насъ потрѣбна, що не маємо на разѣ такого спôльного товариства, якъ Поляки мають „Związek“, котрый бы тую однообразнôсть мôгъ впровадити и евентуальнѣ хибы поправляти. Длятого думаємо, що н. пр. дирекція товариства „Вѣры“ могла бы подати до загальнои вѣдомости бодай головнѣ засады своєи маніпуляціи, або пояснила ихъ чи то заснованымъ чи засновуючимъ ся рускимъ товариствамъ задатковымъ.

Дзвонаръ Пилипъ.

Цѣлыми годинами вôнъ мôгъ такъ сидѣти на камѣнныхъ сходахъ паламарскои хатины и выпускати густѣ хмары дыму зъ глинянои люльки. При тôмъ єму було такъ добре на серцю, дуже добре. Зôръ єго блѣдыхъ синыхъ очей рвавъ ся геть далеко, далеко, все просто, а довкола єго устъ гравъ ся все однаковый блудный усмѣхъ, котрый не заникавъ навѣть тогдѣ, коли свавôльна молодѣжь мѣсточка по скôнченю науки выхоплювалась густыми лавами зъ шкôльнои брамы и бѣгла просто до него, щобы забавити ся найблизшою и найдогôднѣйшою жертвою.

Въ кождôмъ случаю се було видовище.

— Пилипе! Пилипе! — гомонѣла юрба дикимъ хоромъ и танцювала кругомъ, немовь навѣжена, довкола самотного чоловѣка.

Але вôнъ не журивъ ся тымъ; вôнъ смѣявъ ся и спокôйно тягнувъ люльку, доки хлопцямъ не навкучивъ ся жаръ и доки они не поплелись дальше.

И Пилипъ сидѣвъ на мѣсци годину за годиною и — не гадкувавъ о нѣчôмъ. И то було щастье для него, що вôдъ тои страшнои хвилѣ передъ десятьма роками єму вôдобрало память; правдиве щастье — хочь за-для того въ мѣсточку оголосили єго туманомъ.

Въ певныхъ годинахъ дня житье вступало въ неподвижну прикучнену стать; такъ тричи въ день, коли приходивъ часъ ранѣшного, полудневого и вечѣрного дзвоненя на молитву. Тогдѣ схоплювавъ ся вôнъ енерґічнымъ двигомъ — и ажь тогдѣ можна було бачити цѣлу высоку, крѣпку стать — ишовъ до церкви, двигавъ ся на дзвôницю, и заразъ потôмъ уносивъ ся дрожачій звукъ великого дзвона далеко по-надъ долиною.

За-для того єго прозвали: Пилипъ Дзвонарь.

Великій дзвôнъ! Колись се була єго перша любовь и певно остане и послѣдна. Мѣжь тымъ разъ вкрала ся до єго отвертого серця ще инша любовь, але великій дзвôнъ — але нѣ, намъ треба ладомъ розповѣсти подѣю.

Дванацять лѣтъ тому назадъ, до дверей хаты паламаря запукавъ переѣзжій челядникъ ремѣсничій, бо паламарь займавъ ся въ свобôдныхъ хвиляхъ такожь ткацтвомъ. Єму вôдчинено и вôнъ найшовъ то, чого глядавъ, лагôдного майстра, добру плату и доволѣ роботы при варстатѣ. Однакъ згодомъ друга робота стала єму милѣйшою. Паламарь бувъ чоловѣкъ старый; орудувавъ побожнымъ дѣломъ въ закристіи и передъ престоломъ ще сякъ-такъ, але вже не мôгъ вылабудатись на вежу. Такъ отже дѣломъ дзвоненя мусѣвъ займатись одинъ зъ єго челядникôвъ, и то наймôцнѣйшій, бо се зовсѣмъ не була дрôбниця дзвонити великимъ дзвономъ.

Церковця не була надто велика а вежа надто высока, але за те дзвôнъ бувъ величавымъ творомъ, що въ цѣлôмъ краю не найшовсь єму рôвный. Вôнъ бувъ такъ великій, що нимъ годѣ було гойдати и тому вôнъ висѣвъ на зрубѣ, цѣпко и неподвижно. Тôлько величезнымъ серцемъ можна було порушати, а й се ще вымагало великои силы. Пилипъ бувъ саме вôдповѣднымъ чоловѣкомъ. Сли важкій металевый тягаръ пôдъ силою єго крѣпкого рамени ударявъ могучимъ розмахомъ о крису дзвона, тогдѣ Пилипъ радѣвъ цѣлымъ єствомъ. И єму ставало деколи такъ нерозумно весело, що вôнъ въ необмеженôй радости причѣплявъ ся до серця и летѣвъ смѣливымъ лукомъ черезъ воздухи, немовь легкокрылата птиця.

То була бѣшена радôсть — але про се не думає тверда молодеча вôдвага. Такъ, дзвôнъ, той дзвôнъ справдѣ бувъ єго правдивою любовію. И що лишь доброго, або злого мôгъ зазнати, єму, тôлько єму розкрывавъ. Коли майстеръ лаявъ ся - се жь лучає ся — коли робота єму не удалась, сли вôдъ родины прийшла звѣстка, або сли — Оленка, дочка майстра, одарила єго милымъ поглядомъ... все розкрывавъ.

Такъ, вôнъ бувъ єго любовь! И зъ тымъ почавъ єи. Она за часто оказувала єму свою приязнь и вôнъ за часто оповѣдавъ про се дзвонови. Про все довѣдувавъ ся старый дзвôнъ. Якѣ яснѣ и довгѣ кучерѣ гарнои Оленки, якъ щиро умѣли дивитись єи синѣ очи, якъ шутливо смѣялись єи уста...

Коли-бъ тôльки не Францъ, а Францъ бувъ товаришемъ Пилипа. И про се зъ часомъ дôзнавъ ся старый дзвôнъ. Ще бôльше мусѣвъ дôзнатись: що Оленчинѣ уста усмѣхають ся до Франца ще шутливѣйше, якъ до дзвонаря Пилипа, що єи очка споглядають на того ще щирѣйше и — що Пилипъ стававъ зъ дня на день мрачнѣйшій и смутнѣйшій.

А потôмъ наставъ лихій день. Пилипъ выйшовъ на гору, сѣвъ на бальку и ревно заплакавъ. Се вôдогралась стара исторія. Вôнъ вôдваживъ ся и заговоривъ зъ Оленкою про свою любовь. И она вôдповѣдала єму приязно — але не щобы єго щасливымъ вчинити, тôльки щобы єго потѣшити. А зъ потѣхою такъ само, якъ зъ тою раною, що єи гласкаєсь; бачить ся приязнь и мовчить ся - але рана таки болить. Оленка и Францъ дали собѣ слово.

Сего вечера Пилипъ забувъ дзвонити на молитву; люде въ мѣсточку дивувались, майстеръ лаявъ а Пилипъ мовчавъ.

* * *

И наспѣвъ иншій день и вôнъ бувъ ще гôршій. Сонце освѣтило, якъ впрочôмъ оно вже неразъ освѣчувало: Святочно прибрану княгиню, щасливого жениха и — погордженого бѣдного молодця.

Довго бѣсивъ въ нему дикій, безсильный

Промова нового шефа буковинського правительства ґр. Ґоеса.

Новый шефъ правительства буковиньского, ґр. Ґоесъ, пріѣхавши до Черновець, бувъ повитаный промовою на двóрци, въ имени зóбраныхъ урядникóвъ, совѣтникомъ правительства, Стронеромъ. Въ вóдповѣдь на сю промову сказавъ ґр. Ґоесъ слова великои ваги полѣтичнои, котрѝ тутъ въ переводѣ подаємо:

„Многоповажанѝ Панове! Занимаючи назначеный менѣ Єго Вел. цѣсаремъ урядъ, дякую вамъ найперше за сѝ слова, котрыми повитавъ мене въ имени вашóмъ Впов. совѣтникъ, и витаю васъ сердечно яко моихъ спóвробóтникóвъ въ урядѣ. Не потребую розводитись, въ якóмъ змыслѣ числю я на вашу пóдпомогу; досыть буде сказати, що полѣтичне урядованье въ сѣмъ краю коронóмъ, якъ и въ иншихъ, мусить бути дуже совѣстне, справедливе и обєктивне, що правами и постановами належить руководитись безъ взгляду на вѣроисповѣданье, народнóсть, станъ и маєтокъ осóбъ населеня и що кождый чи высоко чи низько поставленый має въ рóвнóй мѣрѣ тѣшитись охороною права, але заразомъ тоє й пошанувати мусить. Такимъ веденьемъ справъ пóднесе ся значѣнье и вплывъ урядóвъ адмінѝстрацѝйныхъ. На тóмъ однакожь не кóнчить ся наша задача; полѣтичный урядникъ а передовсѣмъ той въ екзекутивнóй службѣ, повиненъ не тóлько бути совѣстнымъ сторожемъ правъ, але такожь щирымъ приятелемъ, прихильнымъ дорадникомъ людности, найпаче же тои части, котра задля недостатку духовыхъ або матеріяльныхъ средствъ полишена на чужу пóдпомогу.

„Мои особистѝ вóдносины до Васъ Впов. панове хотѣвъ бы я бачити якъ найотвертѣйшими и якъ найсердечнѣйшими; мотивъ сповнюваня вашихъ обовязкóвъ хотѣвъ бы я бачити не въ строгихъ вязахъ службовои карности, але въ почутю нашои спóльнои непохитнои вѣрности и преданности нашому найласкавѣйшому Монархови. Такъ отже, мои панове, приступѣмъ спóльными силами до дѣла, кождый въ обсягу свого обовязку и яко вѣрнѝ пóдданѝ Єго Вел. найласкавѣйшого Цѣсаря працюймо на добро державы и краю, котрого управу намъ поручено.“

Мова ся зробила якъ найлѣпше вражѣнье въ кругахъ рускихъ и нѣмецкихъ, и надѣя засвѣтила на лѣпшу будучнóсть въ Буковинѣ, передо всѣмъ бѣдному селяньству.

Дописи „Дѣла”

Зъ Подóля.

[II. Вѣче священикóвъ — справы церковно-адмінѝстрацѝйнѝ.]

Недавно писавъ я въ „Дѣлѣ“ о теперѣшнóй практицѣ интеркалярнóй и подавъ одвѣтнѝ примѣры. На тоє оголосивъ Всч. о. Н. Н. Темницкій зъ Шидловець п. Гусятинъ, що збирає въ тóй справѣ матеріялъ и просить всѣхъ священикóвъ зъ трехъ епархій, щобы присилали ему матеріялы. Теперь же въ „Дѣлѣ“ ч. 128 дописуватель „зъ села“ представляє потребу скликаня вѣча священикóвъ, о котрóмъ вже писавъ въ „Дѣлѣ“ Всч. о. Яворскій и радить призбврати докладный матеріялъ у всѣхъ справахъ важныхъ для священьства взагалѣ, а руского спеціяльно, и всѣхъ нашихъ спеціяльныхъ вóдносинъ. Р. 1884 бувъ до Львова скликаный родъ вѣча (синода) черезъ еп ад мінѝстратора, щобы нарадити ся передъ реґуляцією конґруальною. Ще тогдѣ станиславóвска епархія не була вóддѣлена, стало ся се 1885 р. (на папери 1852 р.)

Проґрама подана въ ч. 128 „Дѣла“ мѣстить слѣдуючѝ точки: 1. Основанье товариства запомогового для будовы церковь. 2. Асекурація вдовичо-сиротиньска. 3. Справа интеркалярна. 4. Обсадженье парохій. 5. Справа конґруальна. 6. Справа дякóвска. 7. Тутъ прийшли бы справы въ 6 точкахъ дописувателемъ не вычисленѝ, якъ н. пр. выдаванье спóльного шематизму для всѣхъ трехъ епархій разомъ зъ типикомъ; уреґульованье вóдносинъ межи парохомъ и сотрудникомъ; о стóйкахъ для священикóвъ до філіяльныхъ церковь. Пóсля моеи гадки можна бы справу интеркалярну (3) и справу конґруальну (5.) разомъ злучити, отже було бы 6 головныхъ точокъ, треба 6 головныхъ референтóвъ, 6 субкомітетóвъ фаховыхъ. До того всего треба мати докладный статистичный и другій матеріялъ, а теперь не маючи у себе всѣхъ шематизмóвъ, не знаємо, кóлько есть въ цѣлóй Галичинѣ всѣхъ церковь, кóлько матерныхъ, кóлько дочерныхъ, кóлько вдóвъ и сирóтъ по священикахъ. Въ шематизмѣ для всѣхъ трехъ епархій спóльнóмъ могли бы бути хоть загальнѝ даты, кóлько вплынуло рóчныхъ вкладокъ до епархіяльныхъ фондóвъ вдовичо-сиротиньскихъ, кóлько вдовиць и сирóтъ бере запомогу и яку велику.

Въ справѣ асекураційнóй гадаю, що справа не така трудна, найдуть ся люде фаховѝ, якъ знайшли ся въ „Народнóй Торговли“, „Днѣстрѣ“ и т. д. А може бы можна якось выробити законъ, щобы священикамъ стягали при платни якійсь процентъ або на фондъ вдовичо-сиротиньскій, або на асекурацію примусову. Безженнѝ або вдóвцѣ мусѣли бы такожь асекурувати ся и капіталъ той прийшовъ бы для своякóвъ або могли бы записати, кому хотѣли бы. Клопóтъ бувъ бы зъ тыми, що не побирають доплаты конґруальнои; такѝ доплачують до фонда релѝґійного, то мусѣли бы разомъ и асекурацію доплачувати. Якъ бы бувъ такій законъ, устали бы рóзнѝ прикрѝ квестія при стяганю вкладокъ; якъ вмре неуплатившій всего, вдовѣ стягають. Правительство могло бы удѣлити права т. зв. екзекуцін полѣтичнои при тыхъ вилатахъ, а що бóльше, повинно бы на початокъ выеднати въ дорозѣ законодатнóй якусь дотацію зъ фондóвъ державныхъ, опóсля вже бы не давало може запомогъ вдовицямъ, хиба въ дуже важныхъ случаяхъ рѣдкихъ.

Щорóчно стягненѝ вкладки вóдсылавъ бы урядъ податковый до намѣстництва або консисторіи; се була бы вже рѣчь инструкцін выконавчои. Хто бы позичивъ грошѣ въ тóмъ фондѣ, знавъ бы, що власть полѣтична стягне на его коштъ безъ судовои авізаціи. Позичано бы на цѣлкомъ безпечну рѣчь, не илюзоричну. Смѣлый дуже мóй проєктъ и на око таки вдалый, але чи можливый або практичный, сего не знаю!

Що-до конґруальнои и интеркалярнои справы (ч. 3 и ч. 5 проєкту зъ села) имовѣрно буде поясненье въ пóдручнику выдаванóмъ совѣтн. Л. Шаблемъ, референтомъ-шефомъ бюра духовного въ львóвскóмъ намѣстництвѣ. Справы конґруальнѝ референує въ І-шóй инстанціи намѣстництво, т. є. бюро духовне зъ придѣленымъ тому-жь бюрови вóддѣломъ департаменту рахункового въ ц. к. намѣстництвѣ. Фасію треба по канонічнóй институціи внести до двохъ мѣсяцѣвъ черезъ ординаріятъ (давнѣйше черезъ староство), отже и въ консисторіяхъ суть вже референты обóзнанѝ зъ практикою конґруальною и интеркалярною, бо дохóдъ зъ jura stolae за часъ завѣдательства має предкладати ся черезъ деканатъ, консисторію до намѣстництва. Зновъ що-до точки 2-ои, т. є. вдовичо-сиротиньскихъ справъ, то суть въ консисторіяхъ 1) спеціяльнѝ референты тыхъ справъ, 2) комісіи вдовичо сиротиньскѝ зъ характеромъ троха автономічнымъ. Отже треба бы просити всѣ три консисторіи, щобы референты конґруальныхъ справъ и вдовичо-сиротиньскихъ були присутнѝ на вѣчу. Члены комісій епархіяльныхъ вдовичо-сиротиньскихъ вже могли бы радити въ субкомітетѣ, бо вже мають досвѣдъ, довголѣтну практику, а ту зóйшлись бы досыть вже фаховѝ люде зъ трехъ епархій и результатъ нарадъ бувъ бы — якъ гадаю — добрый.

Основанье товариства запомоги для будовы церковь (точка 1-ша) то важна и пекуча справа. Завчасу треба бы тую справу на соборчикахъ обговорити. Згадаю ще на одну евентуальнóсть. Новый законъ конкуренційный краєвый звóльнить вóдъ конкуренціи на церковь матерну прилученѝ села, єсли мають свою церковь; отже, якъ въ філіи дуже лиха церковь, буде можна ставити въ дорозѣ закона конкуренційного філіяльну церковь, бо инакше філіялисты и на матерну церковь не дадуть и філіяльнои не збудують. Законъ, про котрый згадую, мабуть вже до санціи цѣсарскои предложеный.

Що-до обсады парохій (точка 4-та), то треба дуже осторожно поступати. Пóсля моеи гадки, ще теперѣшный станъ не есть такъ злый, якъ деякѝ гадають. Презентованье консисторске або ґуберніяльне було бы ще гóрше, особенно, що анѣ консисторія анѣ намѣстництво не увзглядняли бы вдовиць и сирóтъ, котрыхъ нераз завѣдателѣ и новѝ пароси довшій чись спомагають. Вже бы може меншимъ зломъ було презентованье конфесійною громадою. Соймъ вóдкинувъ внесенье посла Окуневского що-до знесеня патронату, але рѣчь вже разъ порушена, не загине безслѣдно. При тои способности згадаю, що непотрѣбно и неслушно накинувъ ся бувъ „Душпастырь“ на товариство дяковъ за именованье посла Окуневского членомъ почетнымъ; прецѣнь посолъ Окуневскій въ соймѣ дуже добре предложивъ легальнѝ и узасаднѣнѝ, а властею духовною затвержденѝ, домаганя нѣвцѣвъ церковныхъ Тажь реферáты „Душпастыря“ не суть неомильнѝ; осторожнóсть для ґазеты духовнои есть вказана, а завсѣгды можлива, бо „Душпастырь“ выходить що два тыждня, есть часъ до зрѣлои розваги, до зимнои и безсторонноі критики! Я гадаю, що цѣлкомъ слушно треба бы на вѣчу обговорити справу дякóвску; знаємо, що соймъ перейшовъ майже до порядку дневного надъ тою справою, а выдѣлъ краєвый зажадавъ информацій вóдъ всѣхъ трехъ консисторій и проєкту змѣны закона конкуренційного зъ р. 1866 въ тóй справѣ. Була тая справа порушена и въ вѣденьскóмъ парляментѣ, мабуть вже два разы, але безъ доброго для нѣвцѣвъ результату.

А коли вже бесѣда о вѣденьскóмъ парляментѣ, згадаю, що буде ухваленый новый податокъ доходово-заробковый, котрый мѣстить заразомъ змѣны податку ґрунтового и домового. И на тую евентуальнóсть треба при справѣ конґруальнóй дуже зважати.

Що-до интеркалярій, то дѣйстно кривдячу справу пóдносить дописуватель зъ села, кажучи, що завѣдатель або парохъ не буде мати чимъ и однои коровы удержати, бо солома, хочь вернути має на ґрунтъ парохіяльный, належить до ужитку арендатора. Въ „Душпастыри“ зъ р. 1889 суть поданѝ розпоряджења духовнѝ и свѣтскѝ давнѣйшѝ що-до интеркалярій духовныхъ; суть они такожь въ обширныхъ пóдручникахъ Каспарка. Приходить парохъ новый и не має чимъ инвентаря выживити, бо солому беруть арендаторы; що-жь робити тогдѣ зъ кóньми и коровами неразъ цѣлый рóкъ ажь до другихъ жнивъ. Важна се дуже обставина; гадаю, що нашѝ консисторіи вже зробили пóдповѣдне представленье до краєвого або и центрального правительства.

Друга потрѣбна и пожадана рѣчь, якъ я вже згадавъ, щобы вже на р. 1895 выйшовъ спóльный Шематизмъ для всѣхъ трохъ епархій; мы бы знали докладно станъ нашого обряду. Знаємо, що въ теперѣшнóй львóвскóй епархіи (на р. 1894) есть 751 приходствъ въ 30 деканатахъ; церковь матерныхъ есть 750, дочерныхъ 495, каплиць 26, разомъ 1245. Всѣхъ пресвитерóвъ свѣтскихъ (разомъ зъ професорами, капелянами, дефіціентами и т. д.) есть въ львóвскóй епархіи 1003. Парохій и сотрудництвъ системізованыхъ есть 852 кромѣ 44 сотрудництвъ приватныхъ. Въ епархіи Станиславóвскóй (на р. 1889) було посадъ душпастирскихъ 435 кромѣ 67 сотрудникóвъ сист. и 26 прив. сотрудникóвъ. Всѣхъ деканатóвъ 20. Церковь матерныхъ 433, дочерныхъ 280, 30 каплиць, разомъ 743. Знаємо, що деякѝ душпастирства на Буковинѣ не мають власныхъ гр. к. храмóвъ. Тогдѣ було въ станиславóвскóй епархіи (1889 р.) на 399 жонатыхъ душпастирѣвъ 119 вдóвцѣвъ а 10 нежонатыхъ (разомъ зъ 3 монахами). Въ львóвскóй епархіи (1894 р.) на 678 жонатыхъ було 154 вдóвцѣвъ и 21 нежонатыхъ (разомъ зъ 3 монахами), отже на 100 жонатыхъ було вдóвцѣвъ въ станиславóвскóй епархіи майже 30, а въ львóвскóй майже 23.

А що-до вѣча, то дуже добре скликати єго до Львова при кóнци латиньского вересня, якъ ще нема богословóвъ въ семінаріи; власть духовна певно не вóдкаже своеи помочи и заохоченя до такъ хосенного дѣла. Зааранжованье вѣча припадає на той деканатъ въ перемыскóй епархіи, котрый тоє рѣшивъ; всѣ мы радо приняли бы таке вѣче и сповнили бы старанно и дбало участь и роботу на вѣчу.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальнѝ зборы товариства „Рускихъ Женщинъ“ въ Станиславовѣ вóдбули ся дня 31 мая въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ при участи звыжь 30 членóвъ. Зборы отворила п. Бучиньска гарною промовою, котрою повитала зóбраныхъ гостей. Зъ порядку дневного наступило справозданье секретарске.

Послѣднѝ загальнѝ зборы товариства вóдбули ся дня 26 падолиста 1892 р. На тыхъ зборахъ увóйшли до выдѣлу слѣдуючѝ панѣ: З. Бучиньска, Е. Кумановска, И. Левицка, О. Левицка, Е. Яцикевичева, В. Мандичевска. Выдѣлъ уконституувавъ ся въ той спосóбъ, що выбравъ предсѣдателькою п. Бучиньску, заступницею предсѣдательки п. Яцикевичеву, касіеркою п. Кумановску, бібліотекаркою п. Левицку.

Въ часѣ свого урядованя вóдбувъ выдѣлъ кóльканацять засѣдань, на котрыхъ уложивъ и перевѣвъ реґулямінъ своеи дѣяльности. Дѣяльнóсть выдѣлу була звернена въ трохъ головныхъ напрямахъ: а) въ напрямѣ розбудженя житя товариского межи громадою Русинóвъ мѣсцевыхъ и найблизшои околицѣ; б) въ напрямѣ выхованя рускихъ дѣвчатъ черезъ заснованье института жѣночого въ Станиславовѣ, евентуально заопѣкованя ся дѣвчатами, котрѝ ходять до публичныхъ школъ въ Станиславовѣ; в) въ напрямѣ освѣдомленя жѣноцтва руского и пóднесеня єго патріотичныхъ змагань.

Дѣлаючи въ першóмъ напрямѣ урядивъ выдѣлъ въ высше згаданóмъ часѣ кóльканацять сходинъ товарискихъ, на котрыхъ члены товариства, панѣ и прихильнѝ товариству панове держали вóдчиты поучаючѝ; межи тыми замѣтнѣйшѝ були: вóдчитъ п. Озаркевичевои зъ Сѣльця, проф. Кокорудза, п. В. Левицкого и д-ра Коцюбы. Тѝ сходины товарискѝ були все сполученѝ зъ продукціями хоральными, инструментальными, спѣвами, деклямаціями и забавами товарискими. Справдѣ тотѝ сходины товарискѝ зближували до себе громадянъ, дали имъ нагоду близше пóзнати ся и порадитись надъ справами загально-народными.

Дѣлаючи въ другóмъ напрямѣ прийшовъ выдѣлъ до пересвѣдченя, що дѣвчата рускѝ, котрѝ ходять до шкóлъ публичныхъ и лишенѝ опѣки домовои або жиють въ домахъ нерускихъ, не можуть выховати ся на добрыхъ доньокъ свого народу, а вже-жь они колись мають стати матерями рускаго поколѣня и выховувати рускихъ дѣтей! Тому-жь и ухваливъ выдѣлъ заняти ся щиро заснованьемъ выховуючого института для дѣвчатъ въ Станиславовѣ. Щобы осягнути тую цѣль, старавъ ся выдѣлъ придбати якъ найбóльше потрѣбного капіталу грошевого; на то вóдступивъ выдѣлъ всѣ доходы зó своихъ вечерниць, котрѝ принесли звыжь 60 зр. Въ тóй самóй цѣли выдѣлъ занявъ ся збираньемъ фантóвъ, щобы урядити томболю на дохóдъ згаданого института. Се

гнѣвъ. Але теперь вóнъ ставъ спокóйнѣйшій. Вóнъ навѣть рѣшивъ ся роздумати надъ тымъ, якъ увѣнчати бы щасливый день Оленки. Однакъ ему нѣчо не приходило въ голову; серце болѣло. А прецѣнь одно мóгъ вчинити. Коли весѣльный походъ буде выходити зъ дому, вóнъ мóгъ бы задзвонити въ великій дзвóнъ. Такъ, вóнъ задзвонить!

И такъ теперь вóнъ лежавъ на вóкнѣ вежѣ и пильнувавъ, чи святочный похóдъ не покаже ся скоро въ дверехъ дому.

И отъ похóдъ надóйшовъ. Очи Пилипа наплыли кипучою кровью. Напрасно вóдвернувъ ся вóдъ вóкна и хопивъ за линву вóдъ серця дзвона. Шарпнувъ разъ, другій и загудѣвъ голосъ старого дзвона такъ страшно, що ажь люде на долинѣ зжахнулись и пóдвели головы въ гору, а молода спаленѣла.

Ахъ, якъ ему полекшало на серци! Якъ мягко и горячо розплывались тѣ звуки въ єго серци! Все, зъ чимъ коли-небудь жалувавъ ся дзвонови, се теперь гомонѣло зъ єго звуку: безконечна туга любови, смертельный бóль, люта злóбсть, повне горя вóдреченье. И коли такъ любувавъ ся тымъ гомономъ, ще разъ найшла на него розпука и вóдчаянье. Обкрутивъ линву довкола руки, вóдóпхнувъ ся ногами зъ руштованя и полетѣвъ въ шаленóмъ розгонѣ крóзь воздухи — разъ — другій — третій...

Якъ разъ коли вступали новоженцѣ въ дверѣ церковнѝ, переставъ дзвóнъ гомонѣти Священикъ поблагословивъ и всѣ вернули домóвь на весѣльный пиръ.

Де подѣвъ ся Пилипъ? Молода найперше згадала про него. Чейже мусѣла подякувати ему за се, що такъ гарно дзвонивъ. Нѣгде не можна було его знайти.

Чи-жь бы ще бувъ въ дзвóници?

Молоду прошибло мовь бы тревожливе перечутье. Справдѣ, лишь тамъ мóгъ вóнъ бути. Скоренько выхопила ся зъ-помѣжь товпы гостей и такъ якъ стояла, въ весѣльнóмъ вѣнци и заслонѣ, ступала припóднявшись по вускихъ сходахъ на дзвóницю.

Вже западавъ сумракъ вечѣрный, а помѣжь вязаньемъ залягла непривѣтлива темнота. Непевно ставила она ногу напередъ и схиливши голову розглядалась довкола.

Наразъ жахнулась. Що се? Тамъ було щось чорне, помѣжь кóзлинами вязаня.

Наблизилась — повный розпуки голосъ рознѣсъ ся зъ ей грудей — се бувъ вóнъ. Безъ памяти, залитый кровію лежавъ вóнъ тамъ.

Линва урвалась, а розмахъ серця дзвону шпурнувъ нимъ о стѣну дзвóницѣ, такъ, що стративъ притомнóсть и поваливъ ся помѣжь вязаня.

— —

Не погибъ. Кóлька тыжднѣвъ нездужавъ, але выздоровѣвъ. Сильный орґанізмъ вырвавъ єго зъ обóймóвъ смерти, але страшна подѣя того дня заморочила єго умъ. Забувъ все минувше. Не тямивъ любови до Оленки, призабувъ робити на ткацкóмъ варстатѣ. Вóнъ мóгъ придивлятись щастю молодого подружа безъ болю и горя, зъ рóвнодушною вдячностію принимавъ ту привѣтливóсть, зъ якою молода невѣста заходила ся коло него. Лишь одно полишилось ему: любовь єго до великого дзвона — та любовь выповняла єго гадки, для него вóнъ теперь живъ и вóдчувавъ глубоку, несвѣдому вдячнóсть.

Бо и справдѣ дзвóнъ вартъ бувъ того Вóнъ усмиривъ бóль єго цѣлого житя, надѣливъ єго даромъ непамяти, такъ що вóнъ мóгъ прожити до кóнца свого житя безъ горя при єго звуцѣ и своихъ сонныхъ мрѣяхъ.

старанье знайшло симпатичне узнанье у загалу, а богато Русинокъ мѣсцевыхъ и замѣсцевыхъ надбслало значну скблькбсть гарныхъ переважно руско народныхъ, артистично выконаныхъ робботъ жѣночихъ въ загальнбй вартости сто кблькадесяти зр.

Рбвножь и въ третбмъ напрямѣ старавъ ся выдѣлъ запрошувати до товариства тямучихъ Русинокъ, розсылаючи по краю запросины до вступленя въ члены. Новыхъ членбвъ позискало товариство кбльканацять, такъ що всѣхъ членбвъ числить 96.

Маніфестуючи товариство на внѣ, уряджувавъ выдѣлъ вразъ зъ иншими товариствами мѣсцевыми публичнбй вечерницѣ въ рокахъ 1892—1893 въ роковины смерти Тараса Шевченка. Выдѣлъ выславъ послови д-ру Окуневскому при нагодѣ его бесѣды въ соймѣ краевбмъ за заведеньемъ гімназіи для женщинъ письменне признанье заосмотрене численными пбдписами жѣнокъ. Дальше занявъ ся выдѣлъ похоронами Вп. панѣ Винницкои бувшои предсѣдательки товариства и зббравъ замѣсть вѣнця на ви домовину складку помежи прихильниками товариства въ высотѣ 20 зр., котрбй дарувавъ выдѣлови товариства „Шкбльнои Помочи“ въ Станиславовѣ до роздѣлу помежи убогихъ ученикбвъ и учениць.

На сѣмъ мѣсци нехай буде вбльно выдѣлови зложити уклбнну подяку всѣмъ, котрбй причинили ся для добра товариства чи то жертвою чи моральною помочію. Головно дякує выдѣлъ Товариству „Рускои Бесѣды“ за вбдступленье своихъ кбмнатъ, кблько разбвъ наше товариство запотребувало; вбдтакъ всѣмъ тымъ Пов. панямъ и панамъ, котрбй не вбдказали своєи помочи при урядженю вечерниць и сходинъ товарискихъ.

Зъ порядку дневного слѣдувало справозданье касіерки, зъ котрого збббранй довѣдали ся, що товариство мало приходу 203 зр. 38 кр. а розходу 32 зр. 95 кр., отже чистый дохбдъ за той часъ выносить 173 зр. 43 кр. Окрбмъ того маѥ товариство давнѣйшого маѥтку 223 зр. 40 кр., отже разомъ посѣдаѥ 396 зр. 83 кр. зложеныхъ на книжочку „Народнои Торговлѣ“, а надто ѥсть властителемъ одного удѣлу въ высотѣ 100 зр. въ товариствѣ асекураційнбмъ „Днѣстеръ“.

Зборы, выслухавши справоздань, приняли ихъ до вѣдомости и удѣлили уступаючому выдѣлови узнанье и абсолюторію.

Наступивъ выббръ нового выдѣлу. До него увбйшли панѣ: Кокорудзова яко предсѣдателька, а яко заступниця предсѣдательки Озаркевичева зъ Сѣльця, яко касіерка Мандичевска, яко контрольорка Витошиньска, яко бібліотекарка Цурковска, яко секретарка Бѣленька, а вкбнци яко асесорки О. Левицка и О. Зарицка.

По вычерпаню порядку дневного закбнчили ся загальнй зборы о годинѣ 8-бй вечеромъ. Присутнй вынесли зб зборбвъ якъ найлѣпше вражѣнье и одушевились взаимно до спбльнои роботы въ нашбмъ народнбмъ вбдродженю.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

У ческого намѣстника гр. Туна явила ся сими днями депутація комітету ческо-славянскои выставы етнографічнои, яка маѥ вбдбути ся въ Празѣ на другій рбкъ. При сѣй нагодѣ заявивъ гр. Тунъ депутаціи, що выимковй розпорядженя будуть имовѣрно внесенй вже сего року. Що-до самои выставы заповѣвъ намѣстникъ делеґатамъ, що не позволить на витанье гостей якбй, приѣдуть на сю выставу, нѣ на двбрци нѣ въ мѣщаньскбмъ касинѣ а навѣть и на площи выставовбй. На площи выставовбй не будуть могли вбдбувати ся взагалѣ нѣякбй маніфестацій, особливо співъ буде забороненый. Однако, ѥсли бы помимо того лучали ся якбй демонстраціи, то вбнъ сейчасъ выставу замкне.

——

Король Александеръ выѣхавъ разомъ зъ дружиною въ суботу о 7-бй годинѣ рано до Царгорода особнымъ двбрскимъ поѣздомъ, зложеным зъ пятьохъ ваґонбвъ. Зъпершу назначено вбдъѣздъ короля на годину 6-у, однако пбзнѣйше вбдложено ѥго о одну годину зъ причины, що короля хотѣвъ вбдвѣдати архикнязь Іосифъ, котрый прибувъ въ пятницю вечеромъ до Земуна на инспекцію гонведбвъ. Король Александеръ дожидавъ разомъ зъ Миланомъ и дружиною вже вбдъ 6-ои годины рано архикнязя на двбрци. О годинѣ 6½ надъѣхавъ поѣздомъ зъ Земуна архикнязь, повитаный ще въ Земуни въ имени короля Александра ґенераломъ Пантеличемъ и майоромъ Мишичемъ. Архикнязя приймивъ на перонѣ Миланъ и вбдпровадивъ ѥго до двбрского сальону на двбрци, де наступила стрѣча короля зъ архикняземъ. Розмова тревала пбвъ годины, мала бути дуже сердечна и загально приписують ѣй далекосягле значѣнье полѣтичне. Ся стрѣча маѥ бути наслѣдкомъ переговорбвъ якбй вели ся сими днями мѣжь Бѣлградомъ а Вѣднемъ. При стрѣчи були присутнй всѣ сербскбй міністры, Миланъ и персоналъ австрійского посольства въ Бѣлградѣ. О 7-бй годинѣ всѣвъ король Александеръ зъ вбтцемъ и дружиною до двбрского поѣзда, щобы вбдъѣхати до Царгорода, а кблька мінутъ пбзнѣйше вернувъ архикнязь въ товариствѣ наджупана Чеха и свого адъютанта до Земуна. — Король Александеръ приѣхавъ въ суботу въ полудне до Ниша, вечеромъ до Враніи, а въ недѣлю рано до Зібевче, де дожидавъ ѥго турецкій поѣздъ двбрскій и спеціяльна депутаціи выслана султаномъ. Миланъ и міністры Ефремъ Андоновичъ та Андра Георгевичъ вернули зъ Зібевче: Миланъ до Ниша, де буде перебувати до повороту сына, а оба міністры до Бѣлграду. — Урядова часопись сербска „Сриске Новине“ такъ пише про сю подорожь короля: „Сердечнй запросины султана суть доказомъ щирыхъ вбдносинъ приязныхъ, якбй истнують мѣжь могучимъ отоманьскимъ цѣсарствомъ а королѣвствомъ сербскимъ и на якбй вказуѥ добре зрозумѣлый интересъ обохъ сторбнъ. Далека вбдъ політики и холодного політичного обчисльованя носить ся подорожь на собѣ признаку приязныхъ зносинъ. Мудрбсть и благороднй чувства султана Абдула Гамида, вбдновителя Туреччины, будуть певною запорукою добрыхъ и тревалыхъ вбдносинъ обохъ краѣвъ. Спогады минувшины забудуть ся на завсѣгды а колишна вражда зникла и зъ вдячностію треба признати, що турецкй султаны нѣколи не выступали противъ сербскои народности яко етноґрафічного фактора и що на цѣсарскихъ дворахъ могучого падишаха въ Царгородѣ и Адріянополи нѣколи не вмовкала сербска мова. Історія доказала можливбсть и тривкбсть обопбльнои дружбы мѣжь Туреччиною и Сербією а теперѣшна подорожь короля Александра надъ Босфоръ звѣщаѥ сербскому народови прихильнбсть теперѣшного отоманьского монарха.“

НОВИНКИ.

— **Про скбльске вѣче пишуть намъ:** Перше вѣче въ нашбй Верховинѣ выпало величаво и зобрало якъ на Сколе поважне число участникбвъ, котрыхъ безъ сумнѣву було бы зъѣхалось ббльше, ѥсли бы не безнастанній дощѣ и злй дороги въ горахъ. Взагалѣ було 280 особъ на вѣчу, а то: 230 селянъ, 15 священикбвъ и 35 особъ зъ інтеліґенціи свѣтскои. Велике заинтересованье мѣжь селянами выкликали реферати: дороговый и економічный. При рефератѣ дороговбмъ промовляло звыжь 30 селянъ, та выказувало кривдячй постановы дотычного закона. Такожь и при економічнбмъ рефератѣ забирали голосъ численній селяне та пбдносили рбзнй жизненнй питаня. Взагалѣ вражѣнье, яке зробило се перше въ тыхъ сторонахъ вѣче, дуже користне и причинить ся безъ сумнѣву до освѣдомленя народныхъ масъ.

— **Зъ Каменецкого пишуть намъ:** Дня 7 н. ст. червня отворено читальню „Просвѣты“ въ Станинѣ, повѣта каменецкого. Поки-що вписало ся по-надъ 50 членбвъ. Читальня получена зъ крамницею, котра розвиваѥ ся дуже хорошо.

— **Вѣче мазурске въ Коросні**, заповѣджене на 24 н. ст. червня не вбдбуло ся, а то длятого, що бурмістръ адвокатъ д-ръ Чайковскій, вбдмовивъ салѣ ратушевои пбдъ покрывкою, що до Коросна приѣджаѥ на люстрацію маґістрату совѣтникъ выдѣлу краєвого Михальчевскій и забавить тамъ кблька днѣвъ.

— **Зъ університету черновецкого.** Ректбромъ выбраный д-ръ Алойсій Гандель зъ фільософічного выдѣлу, деканомъ выдѣлу фільософічного д-ръ Степанъ Смаль-Стоцкій, — деканомъ выдѣлу правничого д-ръ Фридріхъ Шулеръ-Ліблъоа, — а деканомъ выдѣлу богословского о. Евзевій Поповичъ.

— **Нова церковь гр. кат. въ Чернбвцяхъ** зачне ся будувати по всякбй имовѣрности вже на другій рбкъ зъ весною. Стара церковь не буде розбирати ся. Такожь ѥсть надѣя, що задля великои працѣ въ тутешнбй парохіи буде отворене трете гр. кат. сотрудництво.

— **Дирекція товариства взаимного кредиту „Вѣра“ въ Перемышли** подаѥ до прилюднои вѣдомости, що маѥ припасъ друкбвъ на книги, потрѣбнй до дѣловодства товариствъ задатковыхъ — и продаѥ тй друки по приступныхъ цѣнахъ. Подрббнй цѣны будуть пбзнѣйше оголошенй.

— **Въ наслѣдокъ повени** ушкоджены мбстъ на зелѣзници мѣжь стаціями Чудець и Стрижѣвъ на шляху зелѣзничбмъ Ясло-Ряшѣвъ и длятого здержано рухъ товаровый мѣжь тыми стаціями. Подорожнй будуть мусѣли переходити пѣшки, а пакунки и пересылки почтовй буде переносити служба зелѣзнича.

— **Президентъ зелѣзниць державныхъ д-ръ Левъ Билиньскій** прибуде нинѣ о 6-бй годинѣ вечеромъ и забавить у Львовѣ до 29 н. ст. червня включно, вбдтакъ дня 30 н ст. червня удасть ся особнымъ поѣздомъ о годинѣ 9-бй рано до Галича, куда прибуде о годинѣ 1-бй въ полудне и забавить тамъ до 1 н. ст. липня. Зъ Галича поѣде на отворенье дирекціи руху въ Станиславовѣ и огляне шляхъ вбдъ Станиславова до Новоселицѣ мѣжь 1—5 н. ст. липня. Для 6 липня огляне шляхъ Товмачь-Бучачь Гусятинъ, дня 8 липня Станиславбвъ-Львбвъ-Жовкбвъ, дня 9 Рава-Ярославъ, а вбдъ 10 до 13 н. ст. липня шляхи: Ряшѣвъ-Ясло, Струже-Тарнбвъ-Дембиця та Дембиця-Розвадбвъ-Надбжезье. Дня 13 липня забавить президентъ въ Краковѣ и вечеромъ того дня вбдъѣде до Вѣдня.

— **Міністрови вбйны ґенералови Кріґгамерови** лучила ся дня 23 н. ст. червня нещастна пригода въ Бережанахъ Про се доносять зъ Бережанъ пбдъ днемъ 23 червня до Neue fr. Presse: Нинѣ оглядавъ архикнязь Альбрехтъ цѣлый тутешный ґарнізонъ на площи вправъ. При поворотѣ ѣхали въ першбмъ возѣ архикнязь Альбрехтъ и комендантъ корпуса кн. Віндішґрецъ, въ другбмъ возѣ сидѣвъ міністеръ вбйны ґен. Кріґгаммеръ и шефъ ґенерального штабу бар. Бекъ. Возы ѣхали по-при машируючій баталіонъ пѣхоты. Наразъ заграла музика и конѣ въ повозѣ, котрымъ ѣхавъ міністеръ сполошили ся, а вбзъ перевернувъ ся до рова Въ наслѣдоъ того зломивъ собѣ ґен. Кріґгамеръ праву руку повысше лбктя, а бар. Бекъ дбзнавъ легкои контузіи. Вбзваный зб Львова полковый лѣкарь д-ръ Лінкъ заґіпсувавъ зломане рамя и міністеръ вбдъѣхавъ до Вѣдня.

— Пбсля телеґрамы тои-жь ґазеты зб Львова мавъ міністеръ упасти зъ коня Впрочбмъ ся пригода не потягне за собою грбзнѣйшихъ наслѣдкбвъ.

— **Вбдъ Стрыя пишуть намъ:** Дня 17 с. м въ полудне ударивъ грбмъ въ селѣ Верчанахъ, повѣта стрыйского въ телефонъ, идучій зъ двора до млына американьского, розбрвавъ дрбтъ и полетѣвъ до двора и млына, де цѣлкомъ знищивъ приряды телефонічнй. Щастьемъ не ушкодивъ нѣкого. Дня 19 с. м. въ полудне ударивъ зновъ грбмъ въ церковь верчаньску, въ хрестъ на копулцѣ, ушкодивъ значно копулку, спустивъ ся дахомъ, выдираючи гонты и розлупивши крокву, дбставъ ся до вбкна, и тутъ черезъ збиту шибу влетѣвъ до середины, де ушкодивъ и осмаливъ два престолы, подеръ хоруговь але не запаливъ нѣчого.

— **Маґістратъ мѣста Львова** зарядивъ, щобы въ часѣ выставы краєвои ґазовй и нафтовй лѣхтарнѣ свѣтили ся кождого дня о годину довше, т. є. до пбвночи. На публику вкладаѥ ся обовязокъ контролювати, щобы згадане розпорядженье було точно выповнюване, супротивъ чого о кождбмъ нарушеню ѥго треба донести маґістратови, котрый потягне до одвѣчальности оба пбдприемства т. є. товариство ґазове и Льва Братковского.

— **Въ ґімназіи им. Францъ-Іосифа у Львовѣ** вбдбувъ ся устный испытъ зрѣлости вбдъ 11 до 23 н. ст. червня. Зголосило ся 56 ученикбвъ публичныхъ и 3 екстерністбвъ. Зрѣлыми признано 42 ученикбвъ публичныхъ (зъ тыхъ 3 зъ вбдзначеньемъ) и 2 екстерністбвъ

— **Ректбромъ вѣденьского університету** выбраный на рбкъ 1894/5 д-ръ Лаврентій Мільнеръ, професоръ факультету теольоґічного.

— **Роковины битвы пбдъ Кустоццою** (24 червня 1866) обходить що року торжественно 13 полкъ уланбвъ, стоячій теперь залогою въ Бережанахъ, котрый въ тбй битвѣ вызначивъ ся свѣтлымъ атакомъ на неприятеля. Сегорбчне торжество було о стблько величавѣйше, що зобравъ въ нѣмъ участь самъ вождъ и вытязь зъ-пбдъ Кустоццы, архикнязь Альбрехтъ, а крбмъ него такожь архикнязь Леопольдъ Сальваторъ и богато ґенераліціи. Въ часѣ торжества ґрала музика 55 полку пѣхоты спроваджена зб Львова.

— **Дирекція почтъ оповѣщуѥ:** Зъ воза почтового, везучого почту европейску до Тегерану, котра тамъ же 20 марта с. р. мала надбйти, выпало кблька мѣшкбвъ въ дорозѣ межи Табрісъ а Казвиномъ до рѣки. — Лежить въ интересѣ особъ и властей, котрй межи 12 а 28 лютого с. р выслали якбй небудь листы до ц. к. посольства въ Тегеранѣ, щобы свои донесеня якъ найскорше повторили.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

Теофіль Сасъ Тополъчицкій, ревідентъ ц. к. краєвои дирекціи скарбу, упокоивъ ся у Львовѣ въ 59-тбмъ роцѣ житя.

Надѣслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), Zürich** sendet **direct** an **Private: schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4795 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Въ пропозицію на парохію Щирець, дек. любачѣвского принятй оо.: Ом. Гриневецкій, Георг. Жукъ, Ант. Весоловскій, Іос. Ленчикъ, Ант. Весоловскій Іос. Ленчикъ, Ант. Слоньскій, Щаст. Раставецкій, Володим. Гукевичь.

Увбльненый вбдъ испыту конкурсового о. Єр. Конистяньскій парохъ въ Передѣльници,

Вбдпустку на 2 мѣсяцѣ одержавъ о. Левъ Бачиньскій парохъ въ Тудорковичахъ.

Намѣстництво продовжило дотацію зъ фонда релиґійного на дальшій одинъ рбкъ для сотрудника въ Дашовбй, дек. яслиского.

Телеґрамы „Дѣла“

Ліонъ 25 червня. **Президента Карнота замордовано вчера вечеромъ о год. 9½.** Въ хвили, коли Карно ѣхавъ до театру, злочинець скочивъ до повозу и пхнувъ ѥго штилетомъ. Публика мало що не убила злочинця на мѣсци. Въ поліціи збзнавъ убійникъ, що зовесь Цезаръ Джіованні Санто и ѥсть Італіянцемъ, а до Ліону прибувъ день передъ тымъ. Карно раненый бувъ коло печѣнки и о пбвночи померъ, принявши св. Тайны.

Вѣсть про смерть Карнота выкликала переполохъ въ Парижи. Міністры вбдбули нараду и рѣшили скликати на середу конґресъ (обѣ палаты) до Версалю. Міністеръ вбйны ґен. Мерсіѥ приказавъ всѣмъ командантамъ, щобы войско стояло въ поготовѣ.

Въ Ліонѣ цѣле населенье розъярене на Італіянцѣвъ. Войско мусить хоронити Італіянцѣвъ передъ напастею. Три каварнѣ Італіянцѣвъ спльондровано.

Вѣдень 25 червня. Вчера вбдбулись тутъ зборы роббтникбвъ, въ котрыхъ взяло участь понадъ 12.000 людей. Ухвалено резолюціи въ справѣ загального голосованя.

Будапештъ 25 червня. Сторонництво ліберальне ухвалило приняти зміну деякихъ параґрафбвъ въ проектѣ закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ, ухвалену въ палятѣ маґнатбвъ.

Лондонъ 25 червня. Въ копальняхъ угля въ Альбіонѣ лучила ся велика експльозія ґазбвъ. Въ катастрофѣ погибло надъ 200 роббтникбвъ.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѥ у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звбнкбвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 4185

Ученикъ VII. кл. ґімназ. глядаѥ лекціи. Адреса: Д. К. М. poste restante у Львовѣ. 240 1—2

Особа зъ доброго дому глядаѥ мѣсця до веденя господарства домашнього въ домѣ священичбмъ Близша вѣдомбсть у гр. Ходкевичевои, Львбвъ ул. Зигмунтбвска ч. 2. 223 3—3

Ученикъ V-ои кл. ґімназ. глядаѥ лекціи на село вбдъ 1-го липня. Зголошеня до адміністрациі „Дѣла“. 3—3

Петро Чартоломный гесѣе **Антоневичъ** ученикъ ґімназіяльный глядаѥ лекціи ул. Лычакбвска, уланьска касарня.

При перестанку електричнои зелѣзницѣ противъ головнои почты.

Новоотворена торговля товарбвъ колоніяльныхъ, чаю, коняку, винъ, деликатесбвъ и овочѣвъ пбдъ фірмою:

Кароль Нѣдзвецкій

Львбвъ, ул. Словацкого ч. 8.

Комнаты до снѣдань зъ цѣлымъ комфортомъ устроенй, на товарискй зббраня и для замкненыхъ кружкбвъ. Перекуски всякого рода зимнй и горячй. Часописи въ кблькохъ языкахъ. Знамените пиво експортове: окоцимске, пильзеньске и львбвске на склянки и фляшки.

Ласкавй замовленя зъ провінціи полагоджуѥ ся вбдворотною почтою.
241 1—4

Маґлѣ комнатнй по зр. 24 — Машины до выкручуваня бѣля зъ валками ґумовыми по зр. 13, 14, 15, 16, 17 и 20. — Зелѣзка до працованя углями, штука вбдъ зр. 1·50, до зр. 2·50

4595 *поручаѥ*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники ілюстрованій рбзныхъ предметбвъ до розпорядимости.

КУ-

фры, торбы и всѣлякй прибоpы до подорожи

найдешевше въ торговли говарбвъ модныхъ и бѣля мужескаго, прибарбвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львбвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБбТНЯ** 136-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникбвъ, гробниць, плытъ памятникбвыхъ и епітафій, зъ всякихъ родбвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зиблікевича ч. 11.

богатый выббръ готовыхъ памятникбвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Товариство „Просвѣта“

при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подаѥ до вѣдомости Сѣтл. радъ шкбльныхъ, Вп. священикбвъ, катихитбвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй краєвою Радою шкбльною

НА ПРЕМІИ ДЛЯ УЧЕНИКБВЪ

красно оправленй можна купити въ канцеляріи товариства при улици Вбрменьскбй ч. 2, по такбй цѣнѣ:

Росказы про силы природы	20 кр
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Зоря	22 „
Історія Руси ч. І.	25 „
Історія Руси Ч. ІІ.	23 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
На досвѣткахъ	22 „
Середъ ледового моря	25 „
Житє св. великомученика и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Дрббна птиця ґосподарска, а великій грошѣ	20 „
Вбдкрытє Америки	22 „
Звѣрята шкбднй и пожиточнй	42 „
Перекотиполе	18 „
Кирилъ и Методій	22 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнбй оправѣ)	20 „

въ лучшбй оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золочені и золоченый хрестъ зъ переду	35 „

Всякй замовленя высылають ся скоро и точно.

До конкуренціи!

ЙОНАСЪ
ШІМЕЛЬ
у Львовѣ ул. Кракôвска ч. 1.

Складъ куховного начиня, рôзного окутя до будôвництва
КОСЫ
и всякй иншй зелѣзнй товары. 220 6—10

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необôзнаного дѣйстно добрй товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства 4095

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітульна 3.

ВОЛОДИСЛАВЪ
ҐОНЕТЪ
въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньскй въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнй (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 148 14—14

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣочать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

ПОДЯКА.

Щире спасибôгъ заявляемо въ сѣй дорозѣ всѣмъ благороднымъ серцямъ, що въ якій будь спосôбъ оказали истинно людске щире спôвчутье пôдписанымъ, зъ нагоды смерти ихъ отця Александра Колянковского по довшôй недузѣ упокоившого ся дня 15 червня въ 73 ôмъ роцѣ житя. Передъ всѣмъ дякуемо Впр. Отцямъ духовнымъ, що зволили ласкаво потрудити ся безкористовно зъ духовною услугою, и майже зъ пожертвованьемъ свого здоровля въ недѣлю Сош. св. Духа, въ пору, коли душпастирѣ найбôльше занятй, а уливнй дощѣ комунікацію майже неможливою робили, щобы сумный обрядъ похорону довершити. Именно сердечне Бôгъ заплать: Впр. оо.: Іосифу Макогоньскому совѣтнику и деканови рогатиньскому, парохови въ Липици горѣшнôй, за провôдъ въ похоронѣ, и за вельми вымовне и краснорѣчиве слово надъ могилою, Корнилу Воевôдцѣ парохови въ Сорокахъ сер., Стефану Лежогубскому пароху въ Скоморохахъ, Николаю Рыбакови пар. въ Шумлянахъ, Димитрію Розлуцкому пароху въ Жовчевѣ и Евгену Сабатови за справленье похоронôвъ. Дякуемо Вповажанымъ Паньству сусѣдамъ и знакомымъ, котрй и пôдчасъ недуги покôйника вôдвѣдували — потѣшали и похороны своею присутностію звеличати зволили. Дякуемо ч. братямъ и сестрамъ церкви и всѣмъ добрымъ людямъ за всяку помôчь пôдняту коло пôднесеня сумного обряду — Господь най нагородить ихъ прихильнôсть и доброту сторицею потрѣбными щедротами.

Свистѣльники въ червни 1894.

Марія зъ Колянковскихъ Боднарова донька. *Гавріилъ Боднаръ* зять. 243 1—1

ПАСѢКА НА ПРОДАЖЬ.

30 пнѣвъ повныхъ, 100 улиѣвъ порожныхъ Дзержона и Берлепша футрованыхъ зъ рамками, 800 штукъ рамокъ зъ пчôльною вощиною, центрифугу зъ меду, и прасу до воску, — мае на продажь поодиноко або въ цѣлости по дуже низькôй цѣнѣ

КАРОЛЬ ЯКУБШЕ 230
въ Станиславовѣ, ул. Голуховского (середна) ч. 53.

М. БАЛЯСЪ
у Львовѣ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручае обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНЙ зъ великою выгодою и комфортомъ пригôднй на товарискй зборы и для тѣснѣйшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимнй и горячй. Кухня здорова и смачна у власнôмъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичнй. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** зъ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 Цѣны умѣреннй. 6—11

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ
Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 93—104

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ
артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншй рѣчи. Принимае рѣзьбарскй роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлюе всякои величины церковнй образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побôльшуе зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторіи реставрує всякй старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячй въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 9—?

Т. Копистиньскій
у Львовѣ, улиця Кракôвска число 20.

НОВООТВОРЕНА
торговля товарôвъ колоніяльныхъ чаю коняку, винъ, делікатесôвъ и овочѣвъ
пôдъ фірмою:
ИВАНЪ МУШИНЬСКІЙ
Львôвъ, Ринокъ число 40

заосмотрена обильно въ товары найлѣпшои якости, ведена взôрцево и честно поручае ся ласкавымъ взглядамъ Вповажанои Публики.

Замовленя зъ провінціи полагоджує ся вôдворотною почтою. 212 4—4

Патентованй молотѣльнѣ

перевозовй до чищеня, звыжь 100 кôпъ денно молотять, патентованй молотѣльнѣ зъ кератами и такôжь ручного руху, патентованй млынки вѣяльнй тріеры новй шкотскй плуги райольскй, та всѣ иншй машины рôльничй старанно выкôнченй якъ такожь зелѣзнй части литй до самостôйного выкôнченя рôзныхъ машинъ та до рôзныхъ цѣлей будôвничихъ, пôдклады рушты дверцѣ до печей, манльохи, доставляе дешево:

Фабрика машинъ и вôдливальня зелѣза
І. ВИХЕРА
у Львовѣ ул. Городецка ч. 47.

Всякй репараціи машинъ и частей машинъ выготовлюе старанно и дешево. 217 6—6

Дня 2 н. ст. червня с. р. отворено
2 ГОТЕЛѢ
именно:
ГОТЕЛЬ ВЫСТАВЫ
при ул. Сикстускôй ч. 56 и ул. Крашевского ч 19
зъ 4 вôддѣлами, 110 комнатами, 160 лôжками — та
ГОТЕЛЬ ҐАРНІ
на розѣ улицѣ Браєрôвскои и Подлевского число 9.
зъ 30 комнатами и 45 лôжками.

Заходомъ Дирекціи загальнои выставы краєвои устроєнй зъ всякимъ можливымъ комфортомъ, заосмотренй цѣлкомъ новыми меблями, постелею и всякими потребами та службою вправною въ своѣмъ званю. Положенй близько мѣского огорода, въ чистôмъ, здоровôмъ воздусѣ, близько електричнои зелѣзницѣ и ц. к. головнои почты и телеґрафу.

ЦѢНА КОМНАТЪ: зъ однымъ лôжкомъ вôдъ 1·20 зр., зъ двома лôжками вôдъ 2·50 зр. разомъ зъ постелею.

Легкôсть устроєня бôльшихъ мешкань. 242 1—3

Зарядъ Готелѣвъ Выставы, ул. Сикстуска ч 56. А.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
принимае вкладки на
КНИЖОЧКИ
и опроцентовує ихъ по
4½% на рôкъ.
2219

Ученикъ VII. клясы ґімназіяльнои у Львовѣ глядае лекціи на село. Адреса: **М. К. Татаринъ**, poste restante.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	Поѣзды поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	Поѣзды поспѣшнй		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	-		—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	-	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{04}	10^{17}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{50}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	-	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	-	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	-
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—		9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	-		3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору ночну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О сколько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну
ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна
въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4895 77—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 132. Львôвъ, Вгорокъ 14 (26) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Вібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

Убійство Карнота.

Летомъ блыскавицѣ понеслась вѣсть въ понедѣлокъ дô-дня, що президентъ Саді Карно не жиє, погибши зъ рукъ злочинця. Перша вѣсть про сю подѣю була така: „Президентъ Карно убитый въ Ліонѣ. Коли вечеромъ въ недѣлю ѣхавъ до театру о год. $9^1/_2$, якійсь молодый незнакомый чоловѣкъ кинувъ ся до повозу и завдавъ президентови ударъ штилетомъ. Карно умеръ о пôвночи. Убійника увязнено“.

Карно выѣхавъ въ суботу рано о год. 10-тôй зъ міністромъ Діпі до Ліону, щобы оглянути отворену тамъ выставу. На двôрци въ Парижи пращано Карнота ентузіястичными окликами Въ Діжонъ задержавъ ся Карно довше, бо витавъ ся зъ своєю внучкою и донькою. На двôрци въ Ліонѣ повитано президента вельми торжественно. Коли въѣздивъ до мѣста, роздалось 101 выстрѣлôвъ зъ гарматъ. По звидженю выставы вôдбулась офіціяльна авдієнція. Вечеромъ вôдбувъ ся бенкетъ на 1.100 осôбъ и похôдъ зъ смолоскипами. По бенкетѣ выбравъ ся Карно на торжественне представленье въ театрѣ.

Коли Карно ѣхавъ повозомъ до театру, якійсь молодый чоловѣкъ, одягненый по джокейски, перервавъ кордонъ поліційный и прискочивъ до повозу. Здавало ся, мовь бы хотѣвъ вручити якусь просьбу — и длятого Карно припôднявъ ся зъ сѣдженя. Однакъ въ тôй хвили блыснула сталь и Карно поваливъ ся на сѣдженя. Убійникъ ще глубше пхнувъ штилетомъ и, якъ кажуть, крикнувши: „Най жиє анархія!“ хотѣвъ утѣкати. Особы, щó стояли биля повозу, не знали въ першôй хвили, що стало ся. Ажь ґенералъ Боріюсъ побачивъ, що зъ-пôдъ бѣлои сорочки Карнота бухає кровь, и сейчасъ кинувъ ся ратувати. Префектъ департаменту Ріванъ прискочивъ до убійника и ударомъ поваливъ єго на землю. Сейчасъ кинула ся публика на убійника и мало що не убила єго на мѣсци; ледви поліціи удало ся переняти убійника пôдъ свою опѣку.

Повôзъ президента завернено до префектуры. Видъ раненого президента, котрого сорочка закрасилась цѣла кровью, бувъ такъ переймаючій, що люде на улици плакали. Ґенералъ Боріюсъ, префектъ и меръ знесли Карнота на рукахъ до префектуры и поклали на зелѣзне лôжко. Прикликано лѣкарѣвъ и тѝ зачали оглядати рану. Показало ся, що штилетъ пробивъ печѣнку. Коли запущено сонду и намѣрено приступити до операціи, Карно терпѣвъ страшнѝ болѣ и муку. Разъ-въ-разъ стогнавъ Карно и майже непритомный кликавъ: „Боже, Боже, що за бôль! Чи то вже скôнчить ся! О Боже, яка мука и болѣ!“ Около пôвночи прибувъ архієпископъ ліоньскій разомъ зъ ґенеральнымъ вікаріємъ та удѣливъ умираючому св. Єлеопомазаня. Карно прошепотѣвъ: „Зô мною вже конець!“ Послѣднѝ слова звернувъ до присутного д-ра Пірета — и сконавъ.

Въ театрѣ зачалось представленье. Наразъ въ двôрскôй льожи явивъ ся міністеръ Діпі и префектъ поліціи. Публика думала, що тымъ заповѣдаєсь прибутье Карнота, и зачала пôдносити оклики въ честь президента. Тогдѣ префектъ махнувъ рукою и закликавъ зъ льожи: „Не пôдносѣть окликôвъ въ честь президента, бо якъ-разъ доконано на него атентатъ!“ Вчинивъ ся заколотъ и крикъ. Женщины плакали, а мужчины кричали: „Смерть убійникови!“ Представленье застановлено, а публика въ переполоху выбѣгла на улицѣ.

Тымчасомъ на улицяхъ Ліону настали страшнѝ сцены. Ледви удалось поліціи вырвати злочинця зъ рукъ розлюченои товпы, а вже всѣмъ стало звѣстно, що убійникъ єсть Италіянцемъ. Зъ окликомъ: „Смерть Италіянцямъ!“ „Прочь зъ чужинцями!“ кинулась товпа въ напрямѣ консуляту италійского. Зъ будынку консуляту здерто хоруговь и забирано ся здемолювати цѣлый будынокъ, коли ще завчасу надбѣгла поліція и кôннота та розôгнала товпу. Товпа кинулась въ другу сторону. Льокаль италійского товариства музичного спльондровано, а три каварнѣ Италійцѣвъ знищено до тла. Треба було выслати численнѝ вôддѣлы войска и замкнути улицѣ, заселенѝ Италіянцями и чужинцями бо товпа кидалась на кождого не-Француза.

Увязненого убійника приведено до префектуры поліціи и наложено єму кайданы. При першôмъ переслуханю заховувавъ ся спокôйно и вôдповѣдавъ на всѣ пытаня. Уродивъ ся въ Монте Вісконті, въ провінціи медіоляньскôй 1873 р. Бувъ челядникомъ пекарскимъ. Въ 1892 р. прилучивъ ся до партіи анархістичнои и хотѣвъ выдавати ґазету въ Медіолянѣ. Выдаленый зъ границь Италіи, переживъ той часъ въ Швайцаріи. Послѣдными часами перенѣсъ ся до Франціи и ще въ суботу бувъ въ приморскôмъ мѣстѣ Сетъ, де служивъ яко челядникъ у пекаря Віалѣ. Дôставши въ суботу заплату, выбравъ ся до Ліону пѣшки. Штилетъ, котрымъ убивъ Карнота, має позолочувану рукоять. Дальшихъ зôзнань вôдмовивъ, заявляючи, що проче розкаже передъ судомъ присяжныхъ

Про атентатъ на Карнота треба було дати знати родинѣ и правительственнымъ кругамъ. Ґенералъ Боріюсъ зателеґрафувавъ до панѣ Карно, що станъ мужа грôзный, але не безъ надѣѣ. Сейчасъ велѣла панѣ Карно приладити рѣчи до подорожи и вôдъѣхала окремымъ поѣздомъ зелѣзничимъ до Ліону. Коли прибула рано въ понедѣлокъ до Ліону, мѣсто представляло видъ жалобы. Хоругви торжественнѝ по мѣстѣ перемѣнено на жалôбнѝ. На улицяхъ порозлѣплюванѝ вôдозвы мера, въ котрыхъ каже ся що Ліонъ зганьбивъ ся тымъ поганымъ дѣломъ. Проклинаєсь анархістôвъ и взываєсь правительство, щобы взялось вынищити ту погань. Вкôнци напоминає меръ публику, щобы не допускалась злочинныхъ демонстрацій. Префектуру, де було тѣло Карнота, обступали безчисленнѝ товпы людей. Коли панѣ Карно прибула, товпа пôднесла оклики: „Хочемо пôмститись за Карнота!“ Панѣ Карно заявила бажанье, щобы сейчасъ выправити тѣло до Парижа и не хотѣла позволити на бальзамованье тѣла. Покôйного вôдфотоґрафовано.

Вѣсть про смерть президента выкликала въ Парижи переполохъ. Ще въ ночи появились надзвычайнѝ додатки до ґазетъ. Міністры и президенты палатъ зôйшли ся по пôвночи на нараду. Міністеръ вôйны ґен. Мерсіє повѣдомивъ ихъ, що выдавъ телеґрафічно приказъ всѣмъ командантамъ корпусôвъ, щобы войско було въ поготовѣ. Вôдтакъ вели ся нарады, коли скликати до Версалю конґресъ (обѣ палаты разомъ) для выбору президента. Въ понедѣлокъ оповѣстила ґазета урядова, що конґресъ збере ся въ середу 27 червня въ полудне въ Версалю.

Въ палатѣ послôвъ, котра зôйшла ся рано въ понедѣлокъ для заявленя кондоленціи, знати було сильне зворушенье. Коли появивъ ся президентъ палаты Казіміръ-Періє, всѣ послы встали зъ мѣсць. Тишина гробова залягла а Періє вôдчитавъ письмо президента міністрôвъ Діпі зъ повѣдомленьемъ про смерть президента републики. Змѣстъ письма такій: Цѣла Франція оголомшена на вѣсть про сей страшный злочинъ. Правительство дôстає зô всѣхъ сторôнъ краю заявленя жалю. Франція оплакує свого найльояльнѣйшого слугу и горожанина безъ змазы, котрый вѣрно и гôдно тримавъ прапоръ народный, а въ Европѣ умѣвъ збудити такѝ чувства, котрѝ суть потѣхою въ тôмъ страшнôмъ нещастю, яке Францію постигло. Република заховає вѣрно память Карнота. Симпатіи для него належать ся такожь для єго родины, котра плаче теперь надъ єго смертію и котра разомъ зъ нимъ була славою Франціи. Цѣлый край згôдно обуреный и вôдчуває вôдразу, яку той атентатъ выкликує въ народѣ и въ парляментѣ. — По вôдчитаню письма заявивъ Періє, що „палата и Франція годять ся зъ словами Діпіого. Теперь пора сполучити силы. Склонѣмь головы передъ гробомъ, котрый замыкає житье, вôддане вôтчинѣ и републицѣ.“ Періє закôнчивъ промову высказомъ найсердечнѣйшого спôвчутя для родины Карнота и впевнивъ, що Франція навѣть въ хвили горя остане вôдважна и крѣпка. Вкôнци повѣдомивъ, коли збере ся конґресъ. — Послы мовчки розôйшлись зъ засѣданя.

Законъ конституційный о орґанізаціи публичныхъ властей зъ дня 25 лютого 1875 р. мѣстить що-до выбору президента републики такѝ постановы:

Артикулъ 2-гій: Президента републики выбирає ся бôльшостію голосôвъ сполученыхъ въ одно народне згромадженье членôвъ сенату и палаты послôвъ. Президентъ выбираный на 7 лѣтъ. Може бути въ-друге выбраный.

Артикулъ 7-ый: На случай опорожненя въ наслѣдокъ смерти або иншои причины приступають обѣ сполученѝ палаты сейчасъ до выбору нового президента. Заки новый президентъ выбраный, выконує власть екзекутивну рада міністрôвъ.

* * *

Убитый президентъ францускои републики, Саді Карно, походить зъ родины чисто републиканьскои. Дѣдъ єго бувъ пôдчасъ революціи членомъ конвенту и голосувавъ за засудомъ на смерть Людвика XVI. Опôсля бувъ однымъ зъ командантôвъ арміи пôвнôчнои. Якійсь часъ проживавъ въ Нѣмеччинѣ, бо въ краю пôдозрѣвано єго о роялістичнѝ намѣры Покликаный до краю въ 1800 р., ставъ міністромъ вôйны и въ 1802 р. бувъ членомъ трибуналу. Голосувавъ противъ дожизненного консуляту и бувъ одинокимъ, що вôддавъ голосъ противъ приверненя власти королѣвскои. Въ 1814 р. боронивъ зъ припорученя Наполеона по геройски Антверпію, ажь до капітуляціи Парижа. Въ часѣ „сто днѣвъ“ именувавъ єго Наполеонъ ґрафомъ. По уступленю Наполеона вôйшовъ въ складъ провізоричного правительства, але коли настали Бурбоны бувъ прогнаный зъ вôтчины и померъ 1823 р. на чужинѣ въ Маґдебурзѣ. Бувъ вôнъ знаменитымъ математикомъ а одинъ законъ въ математицѣ называє ся єго именемъ.

Отець убитого президента, Иполитъ, по замаху державнôмъ, доконанôмъ Наполеономъ III. дня 2 грудня 1851 р, бувъ выбраный членомъ тѣла законодатного, а въ 1857 р. въ Парижи депутованымъ. Не хотѣвъ зложити присяги пôдданьства и длятого двѣчи єго выбôръ уневажнено. Ажь опôсля надумавъ ся инакше и въ 1863 р. вôйшовъ до парляменту яко членъ опозиціи. По зваленю цѣсарства бувъ выбраный до національного згромадженя, де прилучивъ ся до републиканьскои лѣвицѣ. Въ 1875 р. ставъ сенаторомъ.

Президентъ Саді Карно родивъ ся дня 11 серпня 1837 р. въ Ліможь. По званю бувъ инжинеромъ. Скôнчивъ школу політехнічну, а вôдтакъ школу для будовы мостôвъ и дорôгъ зъ поступомъ знаменитымъ. Політичну карієру зачавъ дня 10 сѣчня 1871 р, коли ставъ префектомъ долѣшнои Секваны и надзвычайнымъ комісаремъ національного згромадженя Коли по розъємѣ въ Бордо вôдбували ся выборы до згромадженя, що мало затвердити умову версальску, выбрано єго депутованымъ въ департаментѣ Котъ д'Оръ Прилучивъ ся до републиканьскои лѣвицѣ, бувъ єи секретаремъ и голосувавъ за всѣми розпорядженями, котрѝ змагали до скрѣпленя републики. Коли 1876 р уконституувала ся република, бувъ выбраный до парляменту и тогдѣ належавъ до тыхъ 363 опозиціоністôвъ, котрѝ солідарно выступили противъ плянôвъ маршалка Макъ Магона и президента міністрôвъ кн. Броліє, змѣряючихъ до приверненя монархіи.

Въ парляментѣ бравъ Саді Карно участь въ роботахъ комісій, де трактовано справы зелѣзничѝ, мореплавбы и фінансôвъ. Въ 1878 р. бувъ референтомъ комісіи для публичныхъ робôтъ. Въ серпни того року бувъ вменованый пôдсекретаремъ державнымъ для робôтъ публичныхъ въ міністерствѣ Діфора. Саді Карно бувъ такожь два разы міністромъ; першій разъ 1885 р. пôдъ Брісономъ, въ котрого кабінетѣ черезъ 10 днѣвъ управлявъ міністерствомъ робôтъ и скарбу, а другій разъ въ 1886 р. бувъ міністромъ скарбу въ кабінетѣ Фрейсінета.

Саді Карно належавъ до умѣренныхъ републиканцѣвъ. Зъ Ґревімъ бувъ въ приязныхъ вôдносинахъ и головно на єго бажанье вôйшовъ до кабінету Фрейсінета. Афера Вільсона, зятя Ґревіого, зъ звѣстными обманьствами ордеровыми, выкликала крізу и Ґреві мусѣвъ уступити. Дня 3 грудня 1887 р. приступивъ конґресъ пôдъ проводомъ президента сенату Ле Рое въ Версали до выбору президента републики. Голосовано два разы; важныхъ було 827 голосôвъ. Вже за першимъ голосованьемъ Саді Карно дôставъ найбôльше голосôвъ, але при другôмъ всѣ фракціи републиканьскѝ получили ся разомъ и вôддано на Карнота 616 голосôвъ. Ґенералъ Сосіє дôставъ 188, Фрейсіне и Аперъ по 11 голосôвъ. Слѣдуючого дня введено Карнота торжественно до палаты елізейскои. Сего року въ грудни кôнчило ся семилѣтье президентуры Карнота и мали вôдбутись новѝ выборы.

Саді Карно мавъ загальну симпатію, якъ въ публичнôмъ такъ и приватнôмъ житю. Ще яко депутованый не любувавъ ся въ ораторскихъ промовахъ, а волѣвъ наводити факты. Засадою єго політики було зручно маневрувати помѣжь численными фракціями політичными придержуючи ся засады juste milieu (справедливо по серединѣ). Оженивъ ся зъ донькою Діпонъ Віта, звѣстного економіста. Донька Карнота выйшла за Кініссета, ґенерального прокуратора въ Діжонъ, а сынъ служить въ войску при пѣхотѣ.

* * *

Вѣсть про смерть Карнота выкликала рôвножь велике вражѣнье и за границею.

У Вѣдни знали про атентатъ рано въ понедѣлокъ. Цѣсаря повѣдомлено о год. 7-ôй рано пôдчасъ инспекціи войскъ на Шмельцу. На цѣсарю та вѣсть зробила сильне вражѣнье, якъ се можна було пôзнати на лици. Амбасадоръ францускій Льозе дôставъ заразъ о пôвночи приватну вѣсть, але вôднѣсъ ся телеґрафічно до властей правительственныхъ въ Парижи и Ліонѣ. Коли о год. 8-ôй рано наспѣли вѣсти урядовѝ, сейчасъ выбравъ ся п. Льозе до ґр. Кальнокого и повѣдомивъ єго о подѣяхъ. На будынку амбасады вывѣшено хоруговь покрыту крепою. Льозому зложили кондоленціи амбасадоры анґлійскій и нѣмецкій, котрый по довшôй конференціи зъ ґр. Кальнокимъ ще разъ явивъ ся въ амбасадѣ. Амбасадоръ Льозе выѣхавъ до Парижа. Цѣсаря заступати буде на похоронахъ Карнота або кн. Ліхтенштайнъ або ґр. Пааръ.

Въ Римѣ, коли довѣдано ся, що убійникъ єсть Италіянцемъ, настало велике пригнобленье. Король Гумбертъ выславъ двѣ телеґрамы, до президента міністрôвъ Діпі и до вдовы по Карнотѣ. Телеґрама до президента звучить: „Обурюючій чинъ, котрый позбавивъ Францію єи найвысшого управителя, котрого особа тѣшила ся загальнымъ поважаньемъ и симпатією, вразивъ найглубшѝ чувства мого серця. День, котрый доси бувъ присвяченый памяти спôльнои славы обохъ народôвъ, замѣнивъ ся въ день спôльнои жалобы.“ До вдовы по Карнотѣ телеґрафувавъ король такъ: „Ударъ, що вразивъ вашого мужа, дôткнувъ заразомъ серце моє и королевои глубокимъ горемъ. Италія такъ само якъ Франція обуренѝ довершенымъ злочиномъ и прилучають ся до вашого горя. Я пересвѣдченый вповнѣ, що мои слова вôддають точно чувства народу италійского.“

Папа, котрого повѣдомивъ кардиналъ Рінальдіні, бувъ такъ зворушеный, що стративъ на хвилю мову. Вôдтакъ прийшовши до себе, велѣвъ высказати пани Карно своє спôвчутье.

Въ сенатѣ и парляментѣ промовивъ Кріспі въ сей спосôбъ: „Злочинъ, доконаный въ Ліонѣ, выкликує загальне обуренье. Не найдесь Италіянець, котрый бы не бувъ зворушеный до глубины серця. Жалоба Франціи єсть жалобою Италіи; убійникъ позбавивъ житя мужа, котрый цѣлымъ серцемъ своимъ бувъ вôдданый своѣй вôтчинѣ и котрого славне имя жити буде по вѣчнѝ часы. Вношу, щобы палата прибрала жалобу на ту сесію и высказала мѣродатнымъ кругамъ своє спôвчутье“. — Промовы Кріспіого выслухано мовчки а деякѝ послы заплакали. Тихо выйшли депутованѝ зъ салѣ.

На палатѣ королѣвскôй, на всѣхъ будынкахъ правительственныхъ и публичныхъ вывѣшено жалôбнѝ хоругви. Триста послôвъ выслало телеґрафічно кондоленцію вдовѣ. Біржу въ Римѣ и Медіолянѣ замкнено на знакъ жалобы. Войско сконсиґновано, бо побоюють ся розрухôвъ.

Въ сенатѣ вôдчитавъ президентъ Шальмель-Лякуръ письмо Діпіого и заявивъ, що

221 7—36

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ ИГН. РЕХЕНЪ Львôвъ, улиця Кракôвска ч. 5, поручає свôй обильно заосмотреный складъ РУКАВИЧОКЪ всякого рода якъ: ґлясе даньскѝ оленевѝ и т. ин.

прилучає ся до тыхъ чувствъ обуреня, якй выкликати мусить у кождого сей злочинъ. Вôдтакъ славивъ честноты и чистый характеръ убитого президента. Европа, котра навчила ся цѣнити правôсть характеру Карнота, подѣляє теперь зъ Францією єи жалобу. По словахъ спôвчутя для родины покôйного додавъ Шальмель-Лякуръ, що Карно повиненъ бувъ за-для своєи ноторичнои доброты оминути ненависти и фанатизму. „Сей злочинъ домагає ся, щобы енерґічно ухвалено постановы що до скрѣпленя и обороны прінципіяльныхъ правъ суспôльности и для охороны населеня. Конґресъ, якій зôйде ся въ середу, зъ розвагою зложить доказъ, що вѣра въ тривкôсть истнуючихъ основъ непохитна. Выбôръ президента докаже, що Французы занятй лишь выключно удержаньемъ національнои чести на внѣ и згоды внутрь краю.“ — По тôй промовѣ засѣданье закрыто.

Рада мѣста Парижа вôдбула нараду, на котрôй ухвалено выслати два письма кондоленційнй. До вдовы по Карнотѣ: „Панѣ, васъ вразила судьба въ страшный спосôбъ, а републику постигъ тяжкій ударъ въ наслѣдокъ страты першого достойника. Рада мѣска именемъ цѣлого населеня париского, прилучає ся до вашого глубокого горя.“ — До президента міністрôвъ таке письмо: „Супротивъ катастрофы рада мѣска зъ глубокимъ зворушеньемъ згадує опѣку, якои зазнавала завсѣгды для интересôвъ мѣста Парижа зô стороны президента Карнота. Теперь именно почуваємо ся до обовязку запевнити о нашôй патріотичнôй льояльности.“

Въ Берлинѣ вѣсть рознеслась скоро при помочи надзвычайныхъ додаткôвъ ґазетныхъ. Канцлєрь Капріві поѣхавъ сейчасъ до посла француского Гербета и зложивъ єму кондоленцію. Цѣсарь Вільгельмъ, пробуваючи въ Кіль, переславъ вдовѣ телеґраму, а на похороны высылає кн. Фридриха Леопольда.

Цѣлый день вôдбувалась жива вымѣна депешь помѣжь кабінетами тридержавного союза.

Голосы прасы подамо слѣдуючимъ разомъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про стрѣчу короля Александра и архикнязя Іосифа пише Fremdenblatt орґанъ ґр. Кальнокого: „Що-до сеи візиты, котру, якъ доносять въ тôй хвили депешѣ зъ Бѣлгорода, зложивъ въ суботу архикнязь Іосифъ королеви Александрови, а котру безъ сумнѣву будуть старати ся деякй люде вынести до значѣня великои сензаційнои подѣѣ, — мусимо зазначити, що пôсля того, якъ насъ завѣрюють компетентнй круги, була она простымъ актомъ чемности. Се простый случай, що ся візита, котру архикнязь Іосифъ, перебуваючій на инспекціи войскъ въ Земуни, зложивъ монархови дружнои сусѣднои державы, вôйшла ся зъ выѣздомъ короля Александра зъ Бѣлгорода. Супротивъ донесеня депешѣ зъ Бѣлгорода, котра оповѣдає, що архикнязь прибувъ въ мадярскôмъ народнôмъ уборѣ, треба пôднести, що архикнязь въ часѣ сеи візиты, якъ впрочôмъ все, мавъ на собѣ уніформъ ґенерала кавалєріи.“ — Се заявленье Fremdenblatt-у не конче правдиве. Передовсѣмъ въ такихъ справахъ якъ стрѣча членôвъ пануючихъ домôвъ не можна говорити про случай, тымъ бôльше, що вже вôдъ давна всѣ знали про намѣрену подорожь короля Александра до Царгорода. Такожь архикнязь не выѣхавъ несподѣвано до Земуна на инспекцію. Взагалѣ приписують тôй візитѣ архикнязя на сербскôмъ дворѣ деяке значѣнье и то имовѣрно таке, що коли бы радикалы, користаючи зъ неприсутности молодого короля, хотѣли допустити ся якого замаху державного, то спротивилась бы сему рѣшучо Австрія. Имовѣрно не радо дивить ся на сю візиту ґр. Кальноки зъ огляду на Россію и тымъ дасть ся пояснити заявленье въ єго орґанѣ. Кажуть такожь, що въ тôй справѣ мала рѣшаючій вплывъ політика мадярска, котра стремить до того, щобы Сербію сполучити зъ Австро-Угорщиною бодай такъ, якъ до 1866 року були зъ нею сполученй полуднево-нѣмецкй державы. Очевидно, що такôй гадцѣ противный цѣлый загалъ Сербôвъ, зъ выимкою хиба нечисленныхъ напреднякôвъ та загроженои въ посѣданю престола родины Обреновичѣвъ. Вкôнци дасть ся замѣтити, що въ послѣдныхъ часахъ починає що разъ бôльше крѣпшати вплывъ мадярскій на заграничну політику Австро-Угорщины, при чôмъ очевидно бôльше звертає ся уваги на интересы Мадярщины якъ Австріи.

НОВИНКИ.

— **Загальнй зборы товариства „Шкôльнои помочи“ въ Станиславовѣ** вôдбудуть ся въ недѣлю дня 1 н. ст. липня с. р. въ комнатахъ товариства „Рускои Бесѣды“, ринокъ ч. 30 о годинѣ 4-ôй пополудни. Порядокъ дневный зборôвъ и предметы нарадъ вказує §. 25 статута. На случай, коли не явить ся потрѣбне число членôвъ, вôдбудуть ся того самого дня въ тôмъ самôмъ мѣсци о годинѣ 6-ôй вечеромъ загальнй зборы при такôмъ числѣ членôвъ, яке явить ся. — За выдѣлъ товариства „Шкôльнои помочи“ въ Станиславовѣ — *Софронъ Недѣльскій. Омелянъ Абрисовскій.*

— **Въ ґімназіи золочѣвскôй** вôдбувъ ся испытъ зрѣлости пôдъ проводомъ инспектора Ґерстмана. До испыту зголосило ся 32 ученикôвъ, а зъ тыхъ одержали свѣдоцтво: а) зъ вôдзначеньемъ: Стеф. Бохеньскій, Людв. Кшемєнь и Володим. Олѣйникъ; б) свѣдоцтво зрѣлости: Володим. Вергановскій, Гр. Гарматѣй, Стан. Єндель, Тад. Котовичь, Мар. Кравсъ, Брон. Кричиньскій, Ив. Майковскій, Едм. Мошиньскій, Казим. Оборскій, Людв Орошь, Ив. Пачовскій, Исаакъ Палєкъ, Фр. Родеръ, Казим. Солецкій, Казим. Солтисъ, Володисл. Ситникъ, и Оск. Зіґельбавмъ. Поправити испытъ зъ одного предмету по феріяхъ дозволено 7 абітурієнтамъ; 4 репробовано на рôкъ а одного на необмеженый часъ, Мѣжь абітурієнтами було 11 Русинôвъ, 16 Полякôвъ и 5 жидôвъ. Зъ Русинôвъ зложило испытъ шѣстьохъ, тремъ дозволено поправити испытъ зъ одного предмету по феріяхъ, одного репробовано на рôкъ, а 1 на необмеженый часъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ сянôцкôй ґімназіи вôдбувъ ся дня 19 и 20 н. ст червня пôдъ проводомъ професора кракôвского університету д-ра Винк. Закшевского. До испыту приступило 10 ученикôвъ публичныхъ и 1 екстерністъ. Свѣдоцтво зрѣлости признано всѣмъ ученикамъ публичнымъ, а именно одержали се свѣдоцтво: Ив. Гринь, Болесл. Кроковскій (зъ вôдзначеньемъ), Володисл. Кухарскій, Лавр. Лень, Филем. Меланко, Мар. Мицкевичь, Щастн. Пйотровскій, Ив. Роговскій, Фр. Слумкевичь, Ром. Турчмановичь. Дня 21 н. ст. червня вôдбуло ся торжественне розданье свѣдоцтвъ.

— **Вôдъ Борислава пишуть намъ**: Въ нашôй охрестности наробила повѣнь не мало шкоды. Туча зъ градомъ на Сош. св. Духа позносила зъ гôръ справлену землю до потокôвъ; межѣ позсували ся, дебры позарывали ся та зъ корчами лѣзуть на рôвнѣйше поле, або у потоки. — Збôже у насъ лихе, особливо овесъ и ячмѣнь чи раный, чи пôзный дуже марный. Бараболь не можна обробити, бо слота треває у насъ безнастанно вже два тыжднѣ Заносить ся на торôчну бѣду. — *С. К.*

— **Виды на сегорôчнй жнива** дуже сумнй зъ причины безупинныхъ зливъ. Зъ охрестности Николаєва пишуть про се: Воды Днѣстра и дощѣ знищили до крайности наддністряньску пашу, зъ котрои одна часть замулена, або рѣнею занесена, друга забрана водою, трета вылягла. Не лише не буде нѣчого зъ пашѣ на продажь, але — що ще гôрше — не стане єи й на вызимованье худобы. Колосъ въ збôжу майже порожный; въ однôмъ колосѣ найде ся 3—4 зерна. Вся озимина и ярина выглядала зъ-першу дуже гарно, теперь-же нема на що дивитись. Одно збôже вылягло, друге замулене и гниє. Про бараболѣ можна сказати, що вже зовсѣмъ пропали. Господарѣ-хлѣборобы въ розпуцѣ. Єсли бы ще сей послѣдный мѣсяць передъ жнивами бувъ погôдный то не одно поправилось бы, але богатыхъ жнивъ вже не буде.

— **Архикнязь Альбрехтъ** приѣде до Львова въ четверъ дня 28 н. ст. червня. Рано того дня вôдбуде ся переглядъ войскъ, а пополудни має архикнязь прибути incognito на краєву выставу.

— **Здирство на выставѣ краєвôй**, т. є. въ тамошныхъ реставраціяхъ, дає ся въ знаки публицѣ, а жертвою єго падуть звычайно селяне и необôзнанй зъ цѣнами выставовыми приѣзжй зъ провінціи. Такъ на пр. оногды зайшовъ одинъ селянинъ до т. зв. францускои реставраціи и за перекуску, котра могла вартувати 20 кр. заплативъ 9 зр. 50 кр. Взагалѣ на сю реставрацію загально нарѣкають, а головно длятого, що нема въ нѣй цѣнника на виднôмъ мѣсци, зъ котрого гôсть мôгъ бы дôзнати ся, що тамъ нема для него мѣсця. Впрочôмъ єсли вже хто хоче конче ѣсти на выставѣ, то найлучше ще зайти до Янковского, Бачиньского або Дрегера. Вправдѣ у двохъ послѣдныхъ истнують цѣны „выставовй“, але тамъ бодай гостя не обрабують безлично.

— **Міністеръ рôльництва ґр. Фалькенгайнъ** оглядавъ вчера выставу худобы у Львовѣ. О годинѣ 1-ôй вôдбувъ ся въ реставраціи францускôй обѣдъ даный міністромъ для плекателѣвъ худобы и дирекціи выставы. По обѣдѣ оглядавъ міністеръ въ товариствѣ кн. Сапѣги павільонъ етноґрафічный, павільонъ працѣ женщинъ, павільонъ рускій мысливства и лѣсництва та павільонъ кн. Сангушка. О годинѣ 4-ôй опустивъ міністеръ площу выставы и бувъ на обѣдѣ у ґр. Сѣменьского Нинѣ огляне ґр. Фалькенгайнъ бюра дирекціи доменъ и лѣсôвъ, поѣде до Дублянъ и вечеромъ вôдъѣде до Вѣдня.

— Звертаємо увагу читателѣвъ, що тягненье вѣденьскихъ льосôвъ **зъ 5 головными выграными по 10.000 коронъ** вôдбуде ся вже 12 н. ст. липня.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 26 червня. Оголошено санкціонованый законъ що до будовы новыхъ почтовыхъ будынкôвъ, мѣжь иншимъ и въ Самборѣ. — На выдѣлѣ медичнôмъ устроєно велику демонстрацію противъ проф Нотнаґля за єго фільосемітизмъ, такъ що закрыто выклады на выдѣлѣ. — До 1 сѣчня 1895 р. мають бути выцофанй зъ обѣгу 20-крайцарôвки и 4-крайцаровй монеты.

Петербургъ 26 червня. Царь и вел. кн. Михаилъ выѣздять до Борокъ, де вôдбудесь посвяченье церкви, збудованои въ память атентату.

Римъ 26 червня. Говорять, що Италія подасть ініціятиву до згôдного поступованя всѣхъ державъ противъ анархістôвъ.

Парижь 21 червня. Найбôльше выгляду на президента має Казіміръ-Періє. Радикалы ставляють кандидатуру Бріссона, сенатъ свого президента Шальмель-Лякура. Деякй уважають найсильнѣйшимъ контръ-кандидатомъ Перієра президента міністрôвъ Діпі. Думають, що при выборѣ не розôбють ся голосы.

Надôслане.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 4—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 78—?

Бюро ґазетъ и оголошень

А. ОЛЬШЕВСКОГО

Львôвъ, ул. Килиньского 2.

(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ) приймає передплату на всѣ часописи европейскй и оголошеня до нихъ; поручає книжки до молитвы, провôдники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 6—15

Особа середного вѣку,

сирота по священику глядає мѣсця до заряду дому и господарства о дуже приступныхъ услôвяхъ пôдъ адресою *Н. Н. poste restante Яворôвъ коло Львова.*

233 3—3

Ученикъ VII. клясы ґімназіяльнои у Львовѣ глядає лекціи на село. Адреса: **М. К. Татаринъ**, poste restante.

Найлѣпшй

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВЙ „ИМПЕРІЯЛЬ“

елекрично-стисканй розслѣдженй мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 5000 штукъ франко. 201 12—15

Кльосеты комнатнй бляшенй лякированй по зр. 8, зъ помпкою автоматичною по зр 30 — **Ванны** довгй по зр. 16, и 18, ванны насѣднй по зр. 6 и 7·50

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 88—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

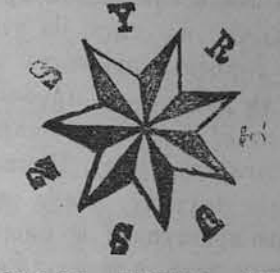

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІЮСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшй кавы $^1/_2$ клґр. 1 зр. и 2227 15—?

Найлѣпшй чаѣ россійскй, хиньскй и Ліптона славнй анґлійскй $^1/_4$ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

Вѣденьскй Льосы по 1 Коронѣ

Передпослѣдный ТЫЖДЕНЬ.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 11—?

Льосы поручає: Авг. Шеленбергъ, Сокаль и Лілієнъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 133. Львôвъ, Середа 15 (27) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 3; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одноє стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 27 н. ст. червня 1894.

Межи галицкими а такожь и буковиньскими Русинами запанувавъ въ найновѣйшôмъ часѣ такій хаосъ въ поглядахъ и дѣланяхъ, якого ще нѣколи доси не було. Идеѣ и сторонництва якъ захôднои такъ и всхôднои Европы, пересадженѝ на австрійско-рускій ґрунтъ, прибирають наразъ особлившѝ формы и выдають дивнѝ плоды. Правда, се не тôлько у насъ такъ дѣє ся: такожь у иншихъ народôвъ, хоть бы у найблизшихъ намъ, Полякôвъ, Чехôвъ, Нѣмцѣвъ, показують ся подôбнѝ обявы розладу и хаосу, — але все-жь у нихъ оденъ напрямъ перемагає другѝ далеко значнѣйше якъ у насъ, а притôмъ сильнѣйшѝ орґанізмы можуть зъ меншою шкодою выдержати и таке, щó для слабыхъ грозить бôльшимъ небезпеченьствомъ.

Хотячи судити поодинокѝ напрямы и проявы въ австрійскôй Руси, годѣ ихъ розбирати зъ становиска чисто партійного, хотя оно очевидно дуже выгôдне и дає напередъ певный результатъ; але треба взнести ся высше понадъ партійну вузкоглядность и выдавати свôй осудъ маючи на оцѣ именно те, щó всѣмъ єсть або повинно бути спôльне и щó притôмъ згôдне єсть зъ вымогами етики.

Зъ такого становиска хочемо нинѣ приглянути ся одному проявови, о котрôмъ довѣдуємо ся зъ Bukowinaer Post и зъ вчерашного „Галичанина“. Помѣщене тамъ именно вотумъ недовѣрія для посла д-ра Смаля-Стоцкого, котре має мѣстити 50 пôдписôвъ и мало зôстати доручене дня 11 (23) с. м. Не входимо въ то, яке значѣнье може мати вотумъ, пôдписане въ значнôй части невыборцями, може и не-Русинами, а котрѝ супротивъ загального настрою народу навѣть не мали до голосу прийти на справозданю посольскôмъ, але опинимо ся лише на двохъ мѣсцяхъ того письма. „Вы подрываєте въ соймѣ — сказано тамъ — авторитетъ нашей греко восточной церкви... Кто рыєтъ подъ столпами нашей вѣры, тотъ не можетъ пользоватись нашимъ довѣріємъ, а що Вы одинъ изъ такихъ, доказуєтъ Ваше поведеніе въ соймѣ, Ваше становище въ дѣлахъ правописанія, Ваша открытая манифестація въ пользу атеиста Шевченка.“ А друге мѣсце: „Що касается выбирателей-жидовъ, то Вы заступали ихъ въ соймѣ такъ же плохо, якъ и буковиньскихъ русскихъ; вмѣсто защищати ихъ интересы, назвали Вы ихъ публично въ соймѣ народными живодерами.“

Отже розумѣємо, що буковиньскѝ и галицкѝ москвофілы стоять на своѣмъ чисто партійнôмъ становищи. Але чи-жь навѣть зъ такого становиска выходячи, можна рускому послови робити закидъ, що той-же рускій посолъ, заступникъ руского народу, не боронить интересôвъ жидôвскихъ? Чи-жь не повинна оборона селяньскихъ и мѣщаньскихъ интересôвъ супротивъ интересôвъ жидôвъ бути спôльною точкою проґрамы всѣхъ Русинôвъ, не тôлько народовцѣвъ але и радикалôвъ и москвофілôвъ? А тутъ выходить таке, що москвофілы вступають ся навѣть за жидôвскими интересами, коли ино ходить о поборенье народовця-Русина? Чи не єсть се вже крайна деморалізація, анальоґіи якôй нема у жадного иншого народу? И щó за цинізмъ безконечный та нечуваный: такѝ засады голосити публично, не боячи ся, що за тоє цѣлый загалъ народу безъ рôзницѣ партій выдасть одинъ однодушный крикъ обуреня?!

Въ першôмъ зъ приведеныхъ нами уступôвъ высуває ся мнимый интересъ православнои церкви супротивъ интересôвъ національныхъ. Буковиньскѝ и галицкѝ москвофілы лучать ся зъ Румунами противъ Русинôвъ-народовцѣвъ, зъ тыми Румунами, котрѝ ворожо выступають противъ національныхъ и політичныхъ правъ Русинôвъ и такъ само старають ся надъ рускимъ народомъ запанувати въ Буковинѣ якъ Поляки въ Галичинѣ. И зновъ лишаємо на боцѣ безосновнôсть закиду що-до мнимого нарушеня интересôвъ православнои церкви, котрôй же приналежить и одномышленникъ д-ра Смаля-Стоцкого пос. Пигулякъ, а не приналежить мужь довѣрія москвофілôвъ д-ръ Волянъ. Але чи заступникъ буковиньско-руского народу має въ першôмъ рядѣ заступати интересы православнои церкви, навѣть зъ єи теперѣшнымъ чисто-румуньскимъ характеромъ, а не національнѝ, політичнѝ и економічнѝ интересы руского народу? И тутъ зновъ страшна деморалізація и цинізмъ москвофілôвъ! Они величають заслугою, щобы пôдпирати интересы румуньскои кліки боярскои а зъ цѣлою заѣлостію выступають противъ змагань, нехай по иньому сепаратистичныхъ, але все-жь таки рускихъ, и противъ економічныхъ интересôвъ масы руского народу. А зъ якимъ чоломъ они зъ однои стороны выступають противъ приязнои для Полякôвъ и правительства політики послôвъ Барвѣньского и Вахнянина, а зъ другои стороны зъ довѣріємъ вôдносять ся до посла д-ра Воляна, котрый и що до правительства на зовсѣмъ такôмъ самôмъ стоить становищи и такъ само лучить ся зъ буковиньскими Румунами, якъ тамтѝ два послы зъ галицкими Поляками?... Львôвскѝ москвофілы устроювали сего року поминальне богослуженье въ православнôй церквѣ за Шевченка, а тутъ „Галичанинъ“ зъ особлившимъ задоволеньемъ приводить вотумъ недовѣря, въ котрôмъ д-ру Смаль-Стоцкому робить ся великій докôръ за те, що вôнъ отверто маніфестує ся „въ пользу атеиста Шевченка“!

Нѣ, мы не хочемо вѣрити, щобы навѣть честнѣйшѝ люде зъ москвофільскои партіи могли солідаризувати ся зъ такою політикою, зъ такими поглядами и зъ такимъ родомъ борбы зъ противниками! Для сего всего кождый честный чоловѣкъ, кождый щирый Русинъ безъ взгляду на партіи повиненъ чувствувати вже не сожалѣнье, але — омерзѣнье...

Убійство Карнота.

Експортація тѣла Карнота на дворець ліоньскій вôдбула ся въ понедѣлокъ пополудни при величавôй участи людей. Архіепископъ поблагословивъ тѣло, а вôдтакъ домовину зложено на ляфету арматну. За домовиною ишли представителѣ всѣхъ властей, стоваришеня и корпораціи. Числять, що до 700.000 осôбъ проводило домовину на дворець. Въ цѣлôмъ Ліонѣ не можна було купити нѣ вѣнця нѣ китицѣ цвѣтôвъ, бо все те було зложене на домовинѣ Карнота.

Въ партеровôмъ сальонѣ палаты елісейскои зложено просту домовину Карнота зъ дерева дубового на катафальку, котрый буде въ середу выставленый въ подвôрю палаты на публичный видъ. Тогдѣ буде допущена публика до вôдвѣдуваня тѣла. Похороны назначенѝ на недѣлю. Тѣло буде спроваджене до катедры Нотръ-Дамъ, де архіепископъ парискій вôдправить богослуженье, а вôдтакъ буде зложене въ Пантеонѣ. Похороны вôдбудуть ся коштомъ державнымъ зъ надмѣрною величавостію зъ всякими почестями войсковыми и урядовыми. Офіцеры будуть носити черезъ мѣсяць жалобу.

Вдовѣ по Карнотѣ понадсылано дальшѝ телеґрамы кондоленційнѝ. Царь выславъ таку депешу: „Вѣсть про атентатъ вразила мене дуже прикро. Зворушенѝ, высказуємо я и цариця найглубше спôвчутье Впевняємо васъ панѣ о нашôй симпатіи и о найживѣйшôмъ спôвчутю, въ нещастю, яке окрыло жалобою цѣлу Францію.“ — Рôвночасно велѣвъ Ґірсъ парискому амбасадорови Моренгаймови заявити францускому правительству найглубше спôвчутье. — Цѣсарь Вільгельмъ заславъ депешу телеґрафічну, въ котрôй высказує ся зъ великими похвалами о помершôмъ президентѣ. — Обѣ палаты анґлійского парляменту ухвалили удати ся зъ просьбою до королевы Вікторіи, щобы она пересылаючи въ своѣмъ имени кондоленцію долучила такожь кондоленціи палатъ.

Убійника переслухують въ вязници. Розходить ся головно о выкрытье, чи злочинець мавъ спôльникôвъ и зъ якихъ мотивôвъ доконавъ атентату. Убійникъ называє ся властиво Касеріо Санто Гіеронімо. Вôддавна звѣстный бувъ поліціи италійскôй и францускôй яко небезпечный анархістъ, а поліція француска доконала навѣть передъ кôлькома мѣсяцями ревізіи въ домѣ, въ Сетъ, де робивъ у пекаря.

Про друге переслуханье убійника доносять зъ Ліону такъ:

Судья слѣдчій Беноа зачавъ пытаньемъ — Длячого хотѣли вы убити президента? Чи вы єго знали? Чи мали яку спеціяльну причину ненавидѣти єго? — Касеріо: — Нѣ. Але се бувъ тиранъ и длятого я убивъ єго.

Судья: — Чи вы анархістъ? — Касеріо: — Горджусь тымъ.

— Яка жь спеціяльна причина атентату? — На се пытанье вôдповѣмь ажь передъ судомъ присяжныхъ; най они оцѣнять мои мотивы.

— Чи маєте спôльникôвъ злочину? — Нѣ; я робивъ самъ. Нѣхто мене не намавлявъ, анѣ не помагавъ.

— Чи маєте знакомыхъ въ Ліонѣ? — Нѣ; навѣть не знаю мѣста. Вôдъ року я робивъ у пекаря далеко зъ-вôдси коло Віянъ.

— Якимъ способомъ вы дôстали ся до президента? — Я усунувъ на бôкъ коня кирасієрского и перетиснувъ ся. Я мавъ штилєтъ въ рукавѣ и треба було менѣ лишь пôднести руку. Я мѣривъ въ долѣшну часть тѣла и вдаривъ зъ окликомъ: „Vive l' anarchie!“ Товпа кинулась на мене и була бы убила, єсли бы не поліція, котра взяла мене мѣжь себе.

— Чи обстаєте при тôмъ, що не маєте спôльникôвъ? — Такъ; але a propos, чи президентъ убитый?

Судья не вôдповѣвъ, але зъ усмѣху злочинця можна було знати, що знає о смерти Карнота.

На тôмъ скôнчило ся переслуханье. Помимо такихъ зôзнань, поліція слѣдить за спôльниками и вязнить много пôдозрѣныхъ анархістôвъ въ Ліонѣ и околици.

Вже два днѣ лучають ся демонстраціи въ Ліонѣ и портовыхъ мѣстахъ. Товпа, помимо густыхъ патроль поліційныхъ, кидає ся на чу-

Спірітистъ.

Написавъ М де Монті.

Я сидѣвъ при моѣмъ столику до писаня и шукаючи за якимсь закиненымъ паперомъ по рôзныхъ малыхъ шуфлядкахъ, переглядавъ то сѝ то тѝ давнѝ записки. Наразъ попавсь менѣ у руки помнятый папѣръ, невеличкій рисунокъ перомъ; я оглянувъ докладно єго и пôзнавъ, що се мôй власный твôръ, рисунокъ зъ-передъ трицяти лѣтъ, коли то я бувъ ще щасливымъ ученикомъ. Чудно, що той рисунокъ заховавъ ся стôлько лѣтъ! Представлявъ вôнъ довгу, довжезну стать, а що я, сказавши по правдѣ, бувъ майстромъ въ шляхотнôй штуцѣ рисованя, то щобы не було нѣякихъ сумнѣвôвъ що-до мого твору, дочинивъ моѣй карикатурѣ ще й писемне поясненье, котре на подобу меча выходило зъ устъ статьѣ: Иполитъ Плєсъ, професоръ математики.

Що за дивнѝ вражѣня выкликало се имя въ моѣй души! Що за безлѣчь споминôвъ оживило ся! Веселѝ лѣта хлопячѝ — часы молодости зъ своими идеальными мрѣями и розбурханымъ ентузіязмомъ — о вы непризабутѝ, найщасливѣйшѝ часы житя! Не многѝ ще пригадають собѣ имя професора Плєса, бо велике число моихъ давныхъ товаришѣвъ вже минулось, поумирало!

Плєсъ учивъ математики въ ґімназіи у Вальдкірхенъ. Думаю, що зъ дуже малыми выимками, ледви якій професоръ математики може числити на вдячнѝ спомины своихъ ученикôвъ; вôнъ єсть для нихъ гіпотезою, имаґінаційнымъ существомъ, неможливою розвязкою, несимпатичнымъ на рôвнѣ зъ своими математичными фіґурами — а Плєсъ бувъ тымъ всѣмъ, пôднесенымъ до найвысшои степени. Довгій, сухій, костистый; чи молодый або старый, сего не мôгъ нѣхто зъ насъ сказати, але мусѣвъ бути, пôсля нашои студентскои оцѣнки, ще не старымъ, коли нѣколи не опустивъ нѣ однои годины задля перестуды або нерозположности жолудка. Всѣ загально годились на то, що єго орґанізмъ, на подобу єго фізікальныхъ приборôвъ, мусить бути сконструованый зъ зелѣза и цинку.

Нѣодинъ зъ нашихъ ветеранôвъ не бачивъ, щобъ вôнъ коли небудь смѣявъ ся, противно же вôнъ, Иполитъ Плєсъ, бачивъ, якъ многѝ плакали; бо въ цѣлôй ґімназіи не було нѣоднои клясы, въ котрôй бы не сидѣло по чотири, пять ветеранôвъ — а вôнъ бувъ пôдчасъ своихъ годинъ, коли насъ мучивъ своими выкладами або пытаньемъ, строгій и невмолимый. Вôнъ ставлявъ пытанье и ждавъ одну мінуту. Вôдповѣвъ ученикъ, тымъ лѣпше для него; мовчавъ — — пятьдесять девять мінутъ выжиданя — и професоръ бравъ перо та писавъ результатъ простого обчисленя — мы се добре розумѣли — велику нулю.

Не диво, що єсли котрый зъ насъ противъ професора ворогувавъ, цѣла кляса однодушно допомагала єму въ тôмъ и вкôнци зорґанізувавъ ся формальный похôдъ хрестоносный противъ зненавидженого. Одинокій поетъ нашои клясы Маєръ, котрого мы прозвали ради єго ґенія Шілєрмаєромъ, кидавъ стрѣлами сатиры противъ загального ворога, и хочь та сатира мала деякѝ хибы що-до ритму, то пôдъ взглядомъ змѣсту була ажь надто вдоволяюча. Я, прозваный Апелемъ, смарувавъ стѣны въ клясѣ и по всѣхъ иншихъ намъ приступныхъ мѣсцяхъ творами моєи олімпійскои погорды. Прочѝ, котрѝ, якъ се мы говорили въ нашôй скромности, не чули въ собѣ даровитости до красныхъ штукъ, розповѣдали гарненькимъ дѣвчинкамъ на танцяхъ або на ховзанцѣ про зненавидженого учителя; а найвôдважнѣйшѝ не бояли ся навѣть въ часѣ годины того нелюда смѣяти ся въ кулахъ, але розумѣє ся въ такій лишь спосôбъ, що се уявляли собѣ въ своѣй фантазіи.

Розумѣє ся, говорено нечуванѝ сплетнѣ про професора. Одинъ хлопчина, щó мешкавъ въ домѣ професора, присягавъ ся, що професоръ длятого такъ штивно держить ся, бо носить якъ день такъ нôчь зелѣзне обруче; иншій зъ-вôдкись знавъ, що професорскій циліндеръ, що правда, неконче форемный, зробленый зъ руры величезного телєскопу. Але чи не знаємо зъ досвѣду, на якѝ дивоглядни идеѣ може попадати мозокъ хлопячій въ тôмъ щасливôмъ вѣцѣ! Но одного дня пронесли ся справдѣ нечуванѝ оплески радôстнѝ, коли першій въ клясѣ поставивъ здогадъ, що професоръ мусить бути спірітистомъ. Безконечна радôсть! Мы представляли собѣ професора, якъ то вôнъ выкладавъ математику кружляючимъ столикамъ и говорячимъ крѣсламъ; мы спорили надъ тымъ, хто бôльше худый, чи вôнъ чи духи, щó на лопатѣ сидячи слухали єго зачарованъ; я доченивъ до всѣхъ моихъ карикатуръ професора ще хвôстъ, котрый выстававъ зъ-помѣжь пôлъ фрака.

Вкôнци наспѣла страшна матура. Зъ двацяти ученикôвъ перепало одинацять, я бувъ мѣжь тыми девятьма щасливыми и почувъ радôстно але й зъ зачудованьемъ, що здавъ устный испытъ. Но прецѣнь разъ я вôльный вôдъ тиранізму школы! Теперь усмѣхало ся до мене такъ часто згадуване житье академіка! Зъ великои радости я прибивъ математику и граматику на дверѣ моєи комнаты, якъ се роблено въ старинѣ зъ соколами на брамахъ февдальныхъ замкôвъ, и я думаю, що при тôмъ актѣ мести находили на мене ще чорнѣйшѝ думки.

Гарнѝ днѣ осѣннѝ передъ вписомъ на університетъ провѣвъ я по найбôльшôй части зъ рушницею на плечи. Якѝ славнѝ були тѝ прогульки лѣсами и дебрами, якъ ширшала грудь, якъ вдыхувавъ ся повными грудьми пахучій, острый воздухъ лѣсный. Нѣяка гора не була за высока, нѣяка дорôжка прикра. Але одного дня я перецѣнивъ мои силы. Раннымъ ранкомъ я выйшовъ, нѣчимъ не покрѣпившись; сонце жарило мовь въ липни а я мавъ спрагу мовь бедуинъ на пустини. Але чимъ тутъ въ глуши покрѣпитись? Въ-тôмъ, выйшовши на зрубъ, побачивъ я цѣлкомъ несподѣвано малый, простый домокъ. „Що за пустиножитель тутъ поселивъ ся?“ — подумавъ я собѣ и рѣшивъ ся вôйти, щобы попросити воды.

Я вôйшовъ въ малѝ сѣни; широколистый, темный блющь майже цѣлкомъ закрывавъ стѣны, а чорна кôтка зъ зелеными очима мурмотячи легесенько, кружила довкола моихъ нôгъ. „Чейже мусить тутъ хтось мешкати!“ И справдѣ бувъ тутъ хтось, и — о розступи ся свята земле! Нѣхто иншій, лишь мôй професоръ математики! Чи я добре придививъ ся? Не

жинцѣвъ и на домы Италійцѣвъ та нищить ихъ. Говорять, що правительство заведе въ Ліонѣ станъ облоги. Многі фабрики повыповѣдали мѣсця италійскимъ роботникамъ зъ обавы передъ ексцесами.

Нинѣ вобувае ся въ Версали выборъ президента републики. Выборы захопили сторонництва цѣлкомъ неподготованими и длятого розведено сильну аґітацію, при чомъ, розумѣе ся, панує великій хаосъ. Найбольше выгляду маѐ Казіміръ Періе, бувшій президентъ міністровъ и теперѣшный презесъ палаты депутованыхъ. На него будуть здае ся голосувати всѣ умѣренні сторонництва републиканьскі. Не менша симпатія такожь и по сторонѣ президента міністровъ Діпі. Радикальні сторонництва републиканьскі и соціялісты обстають за Бріссономъ. Сенатъ не маѐ своихъ кандидатовъ, бо Шальмель-Лякуръ зрѣкъ ся рѣшучо кандидатуры. Дуже можливо, що въ послѣдній хвили, если сторонництва републиканьскі розобють ся, вырине несподѣвано якась нова кандидатура, отъ н. пр. адмірала Жерве. Поддано гадку, щобы ще теперь вобложити властиву борбу президентуры на пізнѣйше и выбрати 80-лѣтного старця, Араґа, бувшого амбасадора въ Бернѣ, президентомъ.

Переглядъ часописей.

[Kurjer Lwowski о повени. — „Свобода“ о вобносинахъ Русинобъ въ Америцѣ]

Дощѣ падуть и цѣле порѣче Вислы а такожь горскихъ рѣкъ якъ Дунайця, Выслоки и иншихъ стоить подъ водою. Въ ґазетахъ подносять ся голосы о скору и успѣшну помочь, а такожь и нарѣканя, що занадто всѣ мѣродайні круги занятї теперь выставою, тожь и не звертають потрѣбної уваги на невбодрадне положенье селянина-хлѣбороба. Въ урядовій ґазетѣ передъ тыжднемъ, коли то повѣнь розгулялась на добре, не було въ колькохъ числахъ найменшої згадки про повѣнь и розмѣры нещастя, натомѣсть выповнялись цѣлї стороны справозданями зъ выставы и перегонобъ конькихъ. На той тематъ пише якійсь дѣдичь до Kurjer-a Lwowsk-ого такъ:

„Ущасливленый, що було менѣ дане оглядати на выставѣ при бенкетахъ лиця ґеніяльныхъ проводирѣвъ поважаної „коаліціи“ передлитавскої, боронячи „стану свого посѣдання“, опустивъ я Львобъ по двотыжденбомъ моѣмъ побутѣ и огляненю нашого „доробку“. Вѣсти про повени переймали мене прикрымъ передчутьемъ и я зъ обавою выжидавъ сконстатованя дѣйстности власными очима. Розглянувши ся по околици коло Ланьцута — вобъ разу розвѣяла ся мана що-до стану нашого положенія, яка повстала побъ принадою гарныхъ павільонобъ. Якъ окомъ засягнути, всѣ плоды прибитї зливою пропали на сей рокъ.“

Тутъ наводить дописуватель не лишь станъ по повени, але и розмову зъ однымъ селяниномъ зъ-побъ Коросна, котрый за-для торочної и сегорочної повени цѣлкомъ зруйнованый. А вобтакъ додае такі замѣтки:

вже-жь бы професоръ мавъ домикъ лѣтный и родину? Годѣ було повѣрити! Але не було часу призадумуватись, бо Плесъ побойшовъ и подавъ менѣ руку. Професоръ, подаючій руку якомусь чоловѣкови — и до того ще ученикови! Я дививъ ся на него и не мобъ промовити слова; а въ томъ вонъ сказавъ: — А, то вы мене вобвѣдали — славно! Дуже гарно зъ вашої стороны! — и его уста зложили ся до усмѣху. Я здеревѣвъ зъ зачудованя и порозумѣвъ, що треба менѣ щось промовити, якось оправдати гостину.

— Пане професоръ, я не знаю, я тутъ...

— Но, но, лишь не бойте ся! — И вонъ взявъ капелюхъ зъ монхъ рукъ. — Що чувати? Вы маѐте такій выразъ лиця, мовь бы я медвѣдь, або не знати що. — И вонъ розсмѣявъ ся голосно. Мій професоръ смѣявъ ся! — Тымъ переводивъ доказъ, що вонъ не медвѣдь!

— Але бойтесь Бога, длячого вы не дали менѣ знати, що хочете забавити колька днівъ у мене? Теперь мусите самі за се покутувати — додавъ вонъ приязно — и вдоволитись твердымъ ложкомъ. Но то вы хотѣли нудьгу розогнати? Се славна гадка.

Я мусівъ залишити намѣръ, пояснити професорови властиву причину моєи гостины; годѣ менѣ було инакше зробити, якъ лишь впевнити професора, що я бажавъ провести одинъ денъ вкупѣ зъ нимъ. Въ глубинѣ серця я встыдавъ ся того лицемірства, але не було выходу и треба було вобограти добре накинену менѣ ролю; тожь я рѣшивъ ся, розглянутись добре по той печерѣ медведя. Въ души я вже чувъ реготъ монхъ товаришівъ, коли стану розповѣдати имъ отсю мою пригоду.

(*Конецъ буде.*)

„Видъ того доведеного до розпуки батьма родины, взборцевого и тверезого господаря вобъ разу затеръ потѣху, якої я набравъ на выставѣ, а плоды коаліційного правительства представили ся въ цѣлій наготѣ. Сей католицкій Гогенвартъ, гр. Стадницкій, поетъ галицкої нужды Щепановскій и инші нашї „избранні“ суть одвѣчальні за сльозы и розпуку того селянина та сотки ему подобных Вынищенье лѣсобъ змѣнило кліматичні вобносины краю и „въ коаліции“ зъ проволѣканьемъ регуляции рѣкъ наводить оно що року такі нещастя, ширячи загальну бѣдноту. Матадоры коаліційні, ѣдучи до и вертаючи зо Львова, зъ вокон ваґонобъ бачили бодай по части доказы нещастя, якого дознае Галичина по-при доказы своєи працѣ. За колька мѣсяцѣвъ по отвореню парляменту пересвѣдчимо ся, чи се visum repertum на що придасть ся.“

О. Гр. Грушка, редакторъ американьскої „Свободы“ такъ полемізуе зъ поглядами „Душпастыря“ про вобносины рускої церкви въ Америцѣ:

„Душпастырь“ въ ч. 7-омъ помѣстивъ статью: „Про вобносины рускої церкви въ Америцѣ“. Перечитавши ту статью зъ початку до конца, пришли мы до того переконаня, що „Душпастырь“ такъ розумѣе ся на цѣлій той справѣ, якъ слѣпый на барвахъ.

По перше „Душпастырь“ вельми грубо мылить ся, наколи дѣлить американьскихъ Русинобъ на народовцѣвъ и русофілобъ. Мы можемо сказати смѣло, що у насъ абсолютно нѣякої партіи нема, только робучій рускій людъ, переселившій ся въ Америку зъ Галичины, зъ Угорскої Руси и не велике число Бѣлорусинобъ зъ минької и виленької губерніи. Тутъ на далекій чужинѣ кождый Русинъ собѣ братъ и о нѣякихъ тамъ народовцяхъ, або русофілахъ тутъ нѣкому й не снилось!... Американьскі Русины, лишивши на боцѣ назвы: мягкихъ, твердыхъ, народовцѣвъ, руссофилобъ и т. д., стали на историчномъ грунтѣ „рускости“ и вобтакъ спольными силами старають ся полѣпшити свою долю и статись достойными тої свободы, яка тутъ кождому дана черезъ конституцію.

Мы тутъ не маѐмо часу бавити ся въ партіи. У насъ суть жизненні пытаня на порядку дневномъ. Намъ ходить о тое, щобъ той народъ, котрый битый нуждою и злиднями, безъ освѣты прийшовъ сюда, — просвѣтити, облагороднити, познакомити зъ цівілізованымъ свѣтомъ, дати ему понятье о годности человѣка, о его обовязкахъ, освѣдомити его зъ поступомъ и духомъ часу, звернути его увагу на стремлѣня и бажаня нинѣшнього суспольности.

Дальше „Душпастырь“ черезъ свое незнанье обставинъ, рѣчи и людей, за велику дае честь десятьомъ мадяроньскимъ prevelebnym повголовкамъ, называючи ихъ „руссофілами“. Де тамъ они „руссофілы“!... Се люде безъ всякої чести и характеру: они прийшли до Америки только за наживою и грошемъ; у нихъ церковь — то жерело заробкованя, у нихъ народность — пусте слово, не маюче нѣякого значеня. Зъ початку, коли тая орда розбѣглась по Америцѣ и захопила силомоць ночною порою рускі церквы за рускі грошѣ поставленї, рознесла ся вѣсть, що Римъ давъ наказъ выганяти ихъ зъ Америки. Тодѣ они постановили перейти на православіе. Але якось въ Ватиканѣ роздумали и дали спокій. Тодѣ они — нѣ сѣло, пало — сталисъ загорѣлыми католиками, поддали ся тутешнымъ епископамъ, противъ волѣ народа позаписували церкви, вобреклись назвы Русинобъ, на кождій церквѣ дали напись: „gr. kath. hungharian church“, а себе назвали мадярами восточного обряда. Зъ нихъ анѣ оденъ не знае говорити по руски, только по мадярски та по словацки. Що больше, бувъ такій оденъ мѣжь ними, що таки тутъ въ Америцѣ навчивъ ся читати службу божу по руски... Чи-жь се партія? чи-жь се „руссофілы“ въ очахъ „Душпастыря“?

„Душпастырь“ самъ собѣ дае свѣдоцтво, що не розумѣе ся на рѣчахъ, о котрыхъ пише, бо пытае ся: зъ-вобки взяли ся православнї Русины въ Америцѣ — и на слѣпо стрѣляе стару єзуитско-польску дурницю, що тое все наробили московскі рублѣ!.. Се дѣйстна брехня... Нашї Русины, не могши стерпѣти мадярскихъ попобъ, добровольно декуды перейшли на православіе.

Вконци заявляемо передъ цѣлымъ свѣтомъ, що наколи Римъ не вобкличе недляробъ мадярскихъ prevelebnych, або если дасть неозважный наказъ нашимъ уніятскимъ священикамъ патріотамъ поддатись тутешнымъ епископамъ и рускі церкви, за рускі робочничі поставленї грошѣ, на нихъ записати, тогдѣ въ одній годинѣ весь народъ перейде на православіе.

Тое, що тутъ пишемо не есть взяте зъ воздуха, але есть чистою правдою!... Sapienti sat!

Дописи „Дѣла“

Зо Львова.

[Испытъ въ институтѣ дѣвочомъ подъ зарядомъ Василіянокъ у Львовѣ.]

Въ пятницю дня 22 н. ст. червня с. р. вобувъ ся въ рускомъ институтѣ дѣвочомъ подъ зарядомъ СС. Василіянокъ у Львовѣ, подъ проводомъ Впреосв. митрополита, рочный испытъ зъ домашныхъ наукъ. Въ складъ тыхъ наукъ входять слѣдуючі предметы: рускій языкъ и література — роботы ручні — співъ и наука гры на фортепянѣ.

Зо всѣхъ тыхъ предметобъ були майже всѣ институтки пытані и вобповѣдали загально дуже добре. По той причинѣ якъ Є. Ексц. Впреосв. митрополитъ, такъ и зобранї гостѣ, були вельми задоволенї, бо мали нагоду переконатись о щирій дбайливости заряду, а такожь о здобностяхъ институтокъ.

Особливо звернули увагу всѣхъ присутныхъ ядренні, певні и ясні вобповѣди учениць зъ рускаго языка и исторіи, за що належить ся всяке признанье учителеви тыхъ предметобъ Впр. о. Он. Лепкому. Поминаємо науку співу, о котрій була нагода высказати прилюдну похвалу по вобдбувшихъ ся сего року двохъ концертахъ, въ котрыхъ головну ролю мали продукціи співу институтокъ, провадженї учителемъ того предмету о. Е. Гузаремъ. За те мусимо зъ всякимъ признаньемъ подносити старанну працю п-ы Барвѣньскої. Ще нѣколи не могъ институтъ повеличатись выставкою такъ гарныхъ и дуже старанно выкончених ручныхъ роботъ, якъ сего року. Дѣйстно, зовсѣмъ справедливо и заслужено складали всѣ присутнї подяку п-нѣ Барвѣньскій, котра зъумѣла въ одномъ роцѣ до такъ свѣтлыхъ выслѣдкобъ довести. Вконци замѣтна була щира праця пп. учительокъ гры на фортепянѣ. Взагалѣ сказавши, прийшли присутнї до переконаня, що сей рускій институтъ дѣвочій розвиваєсь чимъ разъ красше. Щиро бажаємо ще гарнѣйшого розвою сему вельми важному для насъ заведеню.

Зъ Полѣся.

[Де-що про нашї церковно-народнї вобносины.]

Аґресивне поступованье латиньскої єрархіи не дасть ся теперь зовсѣмъ заперечити; оно всѣмъ надто въ очи впадае, и мы видимо, що шляхта польска, а навѣть инші высшї чинники до того причиняють ся будьто гробми будьто иншою дорогою. По селахъ даровують площѣ подъ костелы, „вікарбвки“, „органістбвки“ и т. п., але если бы то само жадало ся для церкви нашої, знаходять ся завсѣгды трудности, — а нашъ селянинъ, неразъ зъ темноты, неразъ зъ личныхъ примхъ, або змѣркувавши высшу політику, прилучае ся до робленя трудностей. Наведу примѣръ. Комітетъ ухвалюе побудувати нову дякбвку, а зъ старої (котра вже валить ся) мали збудувати хлѣвець для дяка. Найстаршій вѣкомъ комітетовый селянинъ, довголѣтный асесоръ, каже, що дякови не треба хлѣвця анѣ коморы въ хатѣ! А чому? Бо — казавъ — не кождый дякъ буде мати корову и безрогу. На щастье другі радники въ комітетѣ були мудрѣйшї и самъ опонентъ потому крутивъ.

Неразъ дуже непотрѣбно выслугують ся нашї священики латиньскому духовеньству або навѣть справѣ польскій, хочь то, на жаль, хиба на авансъ до лучшої парохіи придати ся може. Оденъ старый гр. кат. парохъ недалеко Днѣстра при всѣхъ выборахъ выступае яко яркій бесѣдникъ и приклонникъ польскої справы, а теперь тамъ въ его парохіи збудували великій костелъ, а незадовго буде и латиньскій священикъ, бо „той старый парохъ рускій сходить зъ поля“. Въ одній мѣсцевости въ нашій львбвскій епархіи есть колькохъ священикбвъ рускихъ, що помагають латиньскому парохови въ того-жь праци приходскій безкористовно, а за тое латиньскій парохъ зменшивъ ихъ трудъ душпастирскій, забираючи овечки рускі; маѐ завсѣгды 4—5 рускихъ священикбвъ до помочи при великодній сповѣди и на „odpust“, фетуе ихъ разомъ зъ панами, передъ котрыми хвалить ся, що маѐ „на заволанье“ только сотрудникбвъ, котрымъ анѣ вонъ анѣ кс. вікарій не потребують помагати. А чи такъ само приѣхали бы ті всѣ чотири священики собѣ взаимно помочи при великодній сповѣди? Або чи прийшли бы такъ зъ процесією на празникъ оденъ до другого, якъ выбирають ся до костела, и то дуже вчасно? Сумне але правдиве — годѣ правду закрыти! Ще рускій парохъ новый не запознавъ ся зъ собратями свого обряду, а вже для латиньскихъ священикбвъ працювавъ и певно схоче хвалити ся (якъ оденъ сказавъ): „я не жию зъ нашими, бо мене латиньскі выручать“. Нашій бо то демократія, а тамтї то аристократія! А въ той мнимій аристократіи суть рознї увеселенія и мнимі протекціи, котрыми можна на ler злапати рускихъ (менше благочестивыхъ) єрейвъ и ними крутити, а навѣть радити, щобы не зносили ся зъ другими рускими священиками яко „москалями“, бо собѣ реноме зобисують. Difficile est satyram non scribere! Даруйте Вч. отцѣ, але не дуже довго гнѣвайте ся, бо то правда; люде неразъ „женують ся“ правду сказати, а вы, Всечестнѣйшій, може не знаѐте, що латиньскі пралаты зъ нашихъ смѣють ся.

Коли я вже писавъ про мужикбвъ и сѣльскихъ священикбвъ, згадаю ще за „деканбвъ“ и „канонікбвъ“. Правду сказавши, то мы въ станиславбвскій епархіи маѐмо и добрыхъ деканбвъ, одныхъ и другихъ лучшихъ може, якъ у нашої старшої сестрицѣ у Львовѣ; за перемыскихъ не знаю добре, але повѣдають, що тамъ зъ давенъ давна були здобній, ученї, праведнї и благороднї настоятелѣ, котрі не оглядали ся на „губернію“ анѣ не було непотизму нѣ гордости супротивъ бѣдныхъ сѣльскихъ священикбвъ анѣ зновъ податливости взглядомъ панбвъ. А звѣстна то рѣчь, що свбй свого не оборонить анѣ ему не поможе, хиба що добре осудить та зашкодить. Знаю только за нашихъ канонікбвъ, якъ вобвезу дѣти до Станиславова, тай ихъ тамъ побачу, або щось почую. На „Бесѣдѣ“ я ихъ майже не видѣвъ, за тое они на слово „твердій“, але въ роботѣ народній не крѣпкі и не мають такого знаня народу и обставинъ, щобы радикалізмови могли противодѣлати. До того ще и Преосвященого неразъ нещиро и недокладно информують, що зновъ не добре, бо неразъ трафляють ся гоненія народовцѣвъ священикбвъ, котрымъ закидають радикалізмъ або сприянье радикаламъ; одно и друге есть безпобставне, бо-жь трудно, щобы душпастырь сѣльскій не належавъ до заряду крамниць, шинкбвъ, и т. д., хочь тамъ суть радикалы.

Вже то правда, що значно лекше бути дуже добрымъ крилошанномъ якъ середнёй доброты душпастиремъ. Невеличка справдѣ платня, але невелика праця и невелика журба. Въ давній львбвскій епархіи було неразъ всего пятьохъ крилошанъ и колькохъ референтбвъ; нинѣ есть для кождої зъ розлученыхъ двохъ епархій два разы стблько крилошанъ и ще досыть референтбвъ. Крилошанъ не обходить нѣ тое, що градъ выбивъ, нѣ тое, що до дякбвки не хоче коляторъ причинити ся, нѣ тое, що тече въ хату пароха побчасъ дощу, нѣ конкурсу не треба робити, нѣ ѣхати по презенту, не маркотно имъ, що дякъ не добставъ рокбвщины, що нема грошей на будову церкви, що на катихизаціи до школы въ філіяльномъ селѣ не прислали стбйки або що въ громадѣ якось грбшми публичными покрутили, анѣ що въ костелѣ на проповѣди говорили за політику „na kresach ojczyzny“ потрѣбну, анѣ що музики за часто въ коршмѣ граютъ! Кажуть люде, що той крилошаннъ добрый, що рбднѣ межи священиками мало маѐ, бо непотизму нема у такого, а неразъ неслушно подозрѣвають о непотизмъ. Зновъ другі кажуть, що при „конкурсахъ“ найлучше пытае той, котрый основно свбй предметъ розумѣе и сему вѣрю, бо то знана ще рѣчь зъ гімназіи и зъ бого словя.

Оповѣдали менѣ священики, и то ажь три зъ львбвскої епархіи, що у нихъ теперь дуже трудно добстати супружескій консисторскій диспензы, що суть рбзні заострена и пытали ся мене о раду. Я порадивъ, що всѣмъ намъ въ тыхъ епархіяхъ подобае держати ся строго: 1) друкованої обширної консисторскої инструкціи зъ часовъ Впреосв. Іосифа митрополита, 2) „Права супружеского“, выданого бл. п. крил. Жуковскимъ, чоловѣкомъ дуже здобнымъ и довголѣтнымъ референтомъ справъ супружескихъ духовныхъ у Львовѣ, бо въ его „Правѣ“ суть дуже опытні рады. Додавъ я ще тое, що самъ подававъ я колька разбвъ такій прошеня до Станиславова и завсѣгды успѣшно. Въ гостинници стрѣтили мы двохъ латиньскихъ священикбвъ, котрі дуже давували ся такимъ рѣшенямъ у Львовѣ и самі сказали, що у Львовѣ „въ св. Юрѣ“ не заховують однообразного поступованя анѣ зъ лат. консисторією анѣ зъ рускою въ Станиславовѣ и що такою strictissima verbali interpretatione legis odiosae повагу священика понижають; просячихъ непотрѣбно зражають, а навѣть огорчають, особенно якъ душпастырь за ними просить безуспѣшно; непотрѣбно йдуть петенты до адвокатбвъ, котрі радять вѣнчанье цивільне. Длятого сказавъ одинъ зъ нихъ: Periculum ineundi sic dicti matrimonii civilis est gravissima et rationabilis causa dispensandi.

Такъ само бесѣдували мы зъ латиньскими священиками за власть служити двѣ служби Божій въ недѣлѣ и свята. Лат. священикъ каже: „у насъ дають тую власть не пытаючи ся священика, якъ только выбудуе ся філіяльный костелъ и той, що по черзѣ ѣде въ недѣлю або свята до філіяльного костела зо службою Божою (співаною), мусить у себе въ до-

ма раненько службу Божу вôдчитати.“ У насъ навѣть якъ священикъ просить о таку власть, то и деканъ нерадо конкомітує и консисторія заледво на 1—2 роки дає тую власть.

Бувають часомъ у насъ деканы, котрî свою высшôсть оказують питомцямъ, сотрудникамъ и завѣдателямъ, даючи имъ лихî конкомітации до консисторіи. А якъ то выбирають у насъ деканôвъ? чи все найвôдповѣднѣйшихъ, найпильнѣйшихъ, найученѣйшихъ, найздôбнѣйшихъ? Деканôвъ най бы священики выбирали а архіерей най бы потвердивъ. А ще трафляє ся, що деканы мають зятьвъ або сынôвъ; зновъ клопôтъ буває, бо инакша політика для сватôвъ, зятôвъ, а инша для чужихъ або „непослушныхъ духовному начальству“. Прецѣнь деканъ єсть и парохомъ и настоятелемъ парохôвъ. Деканови треба дуже много такту, благоразумія, духа разума, вѣры премудрости, бодрости. Чимъ заимпонує деканъ на соборчику? Чи стяганьемъ деканатика, чи таксъ консисторскихъ, чи грошей за Шематизмъ? Чи може форма строга и нетактовна въ письмахъ до священикôвъ нôдпесе новагу деканôвъ. Що жь робить, коли годѣ инакше; трудно правду затаити.

[Помѣщуючи сю допись въ котрôй деякî справы надто цесимістично представленî, в на котрî годѣ було бы безъ застереженя згодитися, мали мы цѣль, подати нагоду священикамъ забрати голосъ въ ихъ церковно-народныхъ вôдносинахъ, тымъ бôльше, що кипенî гадки можуть выкликати ширшу дискусію на деканальныхъ соборчикахъ або при иншихъ нагодахъ бôльшихъ зъѣздôвъ священьства. — *Прим. Ред.*]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Сими днями вôдбули ся въ Ціллі з б о р ы словѣньскихъ мужѣвъ довѣрія, на котрî зъѣхало ся богато участникôвъ зъ усѣхъ сторôнъ полудневои Стирiи. По оживленôй дебатѣ принято слѣдуючу резолюцію: „Словѣньскî патріоты, зôбранî дня 20 червня въ Ціллі протестують зъ цѣлою рѣшучостію противъ того, будь-то ц. к. гімназія въ Ціллі належить до нѣмецкого стану посѣданя. Ся гімназія єсть державнымъ заведеньемъ науковымъ, призначеным для населеня полудневои части Долѣшнои Стирiи, а се населенье єсть въ пригнобдючôй бôльшости словѣньске и що найменше двѣ третины ученикôвъ сеи гімназіи суть все словѣньскими. Длятого цілійска гімназія мусить бути такъ устроена, щобы могла вôдповѣсти вымогамъ сего населеня. Дотеперѣшна орґанізація сеи гімназіи, пôсля котрои подають ся всѣ предметы зъ выимкою словѣньского языка въ нѣмецкôй мовѣ, есть сама въ собѣ несправедлива и стоить въ суперечности до позитивных постановъ основныхъ законôвъ. Отже мы домагаємо ся поки-що безпроволочного заснованя словѣньскихъ клясъ паралельныхъ при цілійскôй гімназіи. Словѣньскимъ-же посламъ до рады державнои поручаємо старати ся всѣми силами о се, щобы се опраздане жаданье словѣньского народа було выповнене якъ найскорше“.

НОВИНКИ.

— **Рускій Институтъ для дѣвчатъ** въ Перемышли, котрого пляны выставленî въ рускôмъ павільонѣ выставы, пôднятый вже въ гору и накрытый блящаною крôвлею. Єсть се величавый, дв поверхій будынокъ, положеный на пôдгôрю, пôбочь катедрального храма звернены лицемъ до всходу, збудованый пôсля всякихъ вымогъ технічныхъ и зô взгляду на свою буду цѣль — гіґієнічныхъ Звертаю на се увагу членôвъ, що прибудуть на загальнî зôбры товариства дня 29 червня с. р., бо хотяй не въ внѣшности и будынку слава Института, всежь таки у насъ неразъ труднѣйше о се, якъ о внутрѣшный его устрôй.

— **Дирекція ц. к. академічнои (рускои) гімназіи у Львовѣ** повѣдомляє, що розпорядженьемъ выс. Рады шкôльнои краєвои рôкъ шкôльный 1893/4 закôнчить ся 12 липня. Въ наслѣдокъ того розпôчне ся испытъ вступный до I-ои клясы въ тôй-же гімназіи вже дня 12 липня о годинѣ 3 ôй пополудни. Ученики приступаючî до испыту зголосять ся въ товариствѣ родичôвъ або особъ старшихъ въ канцеляріи дирекція того дня мôжь годиною 10—12-ою и выкажуть ся метрикою, а коли ходили публично до школы, такожь свѣдоцтвомъ окôнченои 4-ои клясы людовои. Но феріяхъ розпôчне ся испытъ вступный до I-ои клясы 1 н ст. вересня о годинѣ 8-ôй рано; испыты вступнî до клясы II—VIII. вôдбувати ся будуть въ дняхъ 5—15 н. ст. вересня. Вôдъ повоприступаючихъ ученикôвъ жадати ся буде крôмъ метрики и послѣдного свѣдоцтва шкôльного, по мысли розпорядженя выс. Рады шкôльнои краєвои зъ 17 липня 1893 ч 374/пр. такожь свѣдоцтва защепленои вôспы въ часѣ по 1 сѣчня 1891 евентуально свѣдоцтва ревакціяціи.

— **Торговля людьми** Gazeta Kołomyjska доносить, що дня 21 н. ст. червня вывезено зъ вôдтамъ до Румунiи партію роботникôвъ. Жандармерія повѣдомлена о тôмъ сконстатувала, що люде зъ Мишина, Яблонова, Березова и т. д. мали майже всѣ леґальнî паспорты. Деякихъ, не маючихъ паспортôвъ завернено домôвь. Тымъ вывозомъ займивъ ся факторъ, що приѣхавъ зъ Румунiи за посередництвомъ коломыйскои факторки. Въ тôмъ транспортѣ було богато дѣвчатъ. Жандармерія записала правдѣ назвища факторôвъ, котрî пôдъ бокомъ властей трудняють ся вôдъ давна безъ потрѣбнои концесіи вывозомъ людей до Румунiи, але чи саме занотованье ихъ назвища выстане? Подôбнî надужитя зô стороны факторôвъ суть въ Коломыи на дневнôмъ порядку, але о сѣмъ нѣхто „нѣчого не знає“.

— **Испытъ зрѣлости въ ґімназіи яслискôй** вôдбувъ ся вôдъ 17 до 22 н. ст. червня пôдъ проводомъ краєвого инспектора д-ра Ґермана. До испыту приступило 30 ученикôвъ публичныхъ, 2 приватныхъ и 8 екстерністôвъ. Выслѣдъ испыту бувъ взагалѣ вдоволяючій; на 32 ученикôвъ публичныхъ и приватныхъ одержало свѣдоцтва зъ вôдзначеньемъ 3, свѣдоцтво зрѣлости 22, дозволено поправити одинъ предметъ по феріяхъ 4, а 1 репробовано на рôкъ. Зъ екстерністôвъ зложило испыть двохъ, двомъ позволено поправити одинъ предметъ, а двохъ репробовано. Испытъ зложили: Каси. Цьоклошь, Як. Фукъ, Ем. Гавелъ, Гасъ, Герцъ, Іос Кендзерскій Ив. Константиновичъ (зъ вôдзначеньемъ), Іос. Кременτовскій, Авг. Кручковскій, Каз. Кульчицкій, Евг. Либашевскій, Ант. Лукіяновичъ, Фел. Менґеръ, Андр. Мистковичъ, Петро Незгода (зъ вôдзначеньемъ), Фр. Пачоса, Войт. Пепера, Іос. Прухникъ (зъ вôдзн), Пшибиловскій, Ив Роспонтъ. Сенницкій, Мар. Скавскій, Здисл. Словиковскій, Лейзоръ Вельфельдъ, Фіш. Вельфельдъ, Войт. Вуйцикъ, Ол Запальскій, Ром. Сикяла (прив), Ден. Лукіяновичъ (прив.) Фр Назаревичъ, Володисл. Небескій, Мержинь скій и Пельцъ.

— **Дирекція ґімназіи въ Бережанахъ** оповѣщує, що въ наслѣдокъ рескрипту краєвои рады шкôльнои скôнчить ся сего року выимково рôкъ шкôльный 12 н. ст. липня, а вписы до I-ои клясы ґімназіяльнои вôдбудуть ся того-жь дня вôдъ 9—11 годины пополудни. Испытъ вступный розпôчне ся 13 н. ст. липня о 8 ôй годинѣ рано и скôнчить ся дня 14 н. ст. липня.

— **Повени.** Зъ Сянôцкого доносять, що гôрскî потоки Рукова, Станкова, Пашова и Розпутинъ выступили несподѣвано зъ берегôвъ дня 20 н. ст. червня, а получивши ся зъ рѣкою Тиравкою, залили пасовиска и болоня. Розмѣры повени значнѣйшî якъ минувшого року. Дôймающî страты потерпѣвъ властитель Тирявы якъ такожь мѣщане, котрыхъ поля низше положенî. — Велике нещастье навѣстало такожь сими днями громады мостиского повѣта, именно: Цвѣржу Соломянку, Хоросницю, Королинъ, Стоянцѣ, Завадôвъ, Слабашь и Войковичѣ, въ котрыхъ хмароломъ зъ градомъ знищивъ майже до тла засѣвы, а вода сполокавши поля, понесла ихъ разомъ зъ верхною плôдною верствою. Вода позрывала мосты, понищала дороги и повалила богато хатъ. Положенье навѣщеныхъ катастрофою представляє ся страшно, если не наспѣе завчасу яка помôчь.

— **Міністеръ рôльництва гр. Фалькенгайнъ** вôдбувъ вôдъ 18 до 24 н. ст. червня подорожь инспекційну по закупленôмъ державою въ 1891 роцѣ маєтку „Надвôрна“. Дня 18 червня приѣхавъ міністеръ до Надвôрнои и злюструвавъ зарядъ гутничій въ Пасѣчнôй, вôдливальню зелѣза, робôтню механічну. пильнікарню, тартакъ водный, магазинъ віктуалôвъ, млынъ и будынки приналежнî до заряду гутничого и до заряду лѣсôвъ и дôбръ скарбовыхъ въ Надвôрнôй Въ часѣ вôдъ 18 до 21 н ст. червня оглянувъ міністеръ лѣсы приналежнî до округôвъ господарскихъ Зелена и Рафайлова, а дня 22 удавъ ся черезъ полонину Довге до Яблоницѣ, де оглянувъ царовый тартакъ скарбовый. По злюстрованю зарядôвъ дôбръ скарбовыхъ въ Тартаковѣ, Микуличинѣ, Дорѣ, Делятинѣ и по огляненю заведеня тартакового въ Микуличинѣ та робôтъ около будовы зелѣзницѣ зô Станиславова до Вороненки повернувъ міністеръ дня 23 червня до Надвôрноц, де злюструвавъ паровый тартакъ и сплавы въ Пневѣ, вôдтакъ скарбовый фôльварокъ въ Отрымбѣ. Передъ выѣздомъ до Львова злюструвавъ гр. Фалькенгайнъ староство, урядъ податковый, судъ повѣтовый и урядъ громадскій въ Надвôрнôй, дальше мѣсцевый шпиталь, броваръ скарбовый и иншî заведеня промысловî. Въ поворотѣ до Львова злюструвавъ міністеръ такожь староство въ Станиславовѣ

— **Сила передъ правомъ.** Львôвска стація ратункова доносить: Дня 26 н. ст. червня о 6-ôй годинѣ вôзнано стацію на Янôвску рогатку, де майоръ 24 полку рубнувъ шаблею по головѣ и І. З. и завдавъ ему рану на 10 цм. довгу, Суперечка повстала зъ-вôдси, що майоръ переѣздивъ на конь разомъ зъ своимъ служачимъ черезъ сѣножать згаданого властителя и мимо протесту того-жь не хотѣвъ зъ сѣножати зъѣхати.

— **Дирекція руху въ Станиславовѣ.** Дирекція зелѣзниць державныхъ подає до вѣдомости, що дня 1 липня 1894 буде утворена въ Галичинѣ третя Дирекція руху зелѣзниць державныхъ въ Станиславовѣ. До округа сеи дирекціи будуть зъ уповаженя міністра торговлѣ въ силу выданого заряженя ґенеральнои дирекціи зелѣзниць державныхъ, належати слѣдуючî шляхи: Вôдъ Львова (выключно) до Сучавы, вôдъ Стрыя, (выключно) до Станиславова, зъ бôчницею Долина-Выгода, вôдъ Станиславова до Гусятина та всѣ коломыйскî и буковиньскî зелѣзницѣ льокальнî. Въ наслѣдокъ утвореня тои дирекціи руху наступить рôвночасно змѣна въ подѣлѣ шляхôвъ въ кругахъ дирекція руху у Львовѣ и въ Краковѣ, а именно будуть вылученî зъ днемъ 1 липня 1894 зъ округа дирекціи руху въ Краковѣ и придѣленî до округа дирекціи руху у Львовѣ лѣніи: Рявшѣвъ (выключно)-Перемышль, Ярославъ-Рава Руска.

— **Войсковый шпиталь** на 120 недужихъ має будувати громада мѣста Станиславова на мѣскôмъ грунтѣ коштомъ около 110.000 зр. пôдъ услôвємъ, если громадѣ буде удѣлена безпроцентова позичка 50.000 зр., запевненый нормальный чинш и подарованый дотеперѣшный шпиталь войсковый. Однакожь не знати, чи послѣдне услôвє буде выповнене, бо се залежить вôдъ ласки цѣсарскои.

— **Антісемітскî демонстраціи.** Въ вѣденьскôмъ товариствѣ ратунковôмъ прийшло послѣдными часами до розладу, а то зъ тои причины, що товариство почало прибирати антісемітскій характеръ. Щобы непорозумѣня полагодити выбрано комісію, до котрои вôйшли мѣжь иншими професоры вѣденьского университету д-ръ Нотнаґель, Ґрінґутъ и Альбертъ. Комісія, розглянувши справу, выдала заявленье въ котрôмъ остро выступила противъ антісемітизму и зробила докôръ начальному лѣкареви д-рови Врацашому, що допустивъ въ товариствѣ до антісемітскихъ вилывôвъ. Зъ тои причины устроили студенты медицины д-рови Нотнаґлеви и Альбертови демонстрацію Коли Нотнаґель вôйшовъ до салѣ пôднявъ ся страшный крикъ. Посыпали ся слова: „Pereat! жидъ! лихварь! катъ!“ и т. пп. Крикъ спровадивъ до салѣ декана медичного факультету и д-ра Шавту. котрымъ зновъ студенты устроили овацію. Забравъ голосъ такожь и самъ проф. Нотнаґель та заявивъ, що не уступить зъ катедры до кôнця выкладу. На се счинивъ ся зновъ крикъ и студенты не допустили Нотнаґля до дальшои бесѣды. Ажь деканъ д-ръ Фоґель привернувъ ладъ и вôзвавъ студентôвъ, щобы заразъ опустили салю. Таку саму демонстрацію задумали студенты устроити и д-рови Альбертови, але сей не явивъ ся въ сали. Въ наслѣдокъ того закрыто выклады на выдѣлѣ медичнôмъ, а що й на выдѣлѣ правничôмъ мало прийти до демонстрацій противъ проф. Ґрінґута, то завѣшено на якійсь часъ и его выклады. Вчера въ полудне вôдбула ся конференція ректора Чермака зъ представителями буршеншафтôвъ. Представителѣ заявили, що солідаризують ся зъ демонстрантами и що демонстрациі ще повторять ся. Сенатъ університетскій має поступити зъ демонстрантами зъ цѣлою строгостію. — Въ самôмъ товариствѣ ратунковôмъ выкликала заява комісіи такî наслѣдки, що начальный лѣкарь д ръ Варґаші уступивъ, а на его мѣсце именувавъ зарядъ товариства провізоричнымъ начальникомъ лѣкарскимъ д-ра Цехмайстра. Рôвночасно зложивъ презесъ товариства бар. Мунді своє достоинъство.

— **Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ** поблагословивъ дня 23 с м. въ каплици палаты, въ присутности крилошанина о. Коженьовского яко пароха звязь супружеску мѣжь ц. Яковомъ Ганушемъ, урядникомъ зелѣзницѣ державнои, а п. Исидорою, дочкою сего стрыя Михайла Сембратовича обывателя и радного мѣста. По вѣнчаню приймавъ митрополитъ весѣльныхъ гостей выставнымъ обѣдомъ.

— **При конкурсѣ** на проектъ будынку дирекціи зелѣзниць державныхъ у Львовѣ одержавъ першу нагороду архитектъ Баверъ, другу слушателѣ пятого року выдѣлу архитектуры Альфр. Броневскій и Ад. Каменобродскій, трету архитектъ Долиньскій. — Будынокъ новои дирекціи стане при ул Жигмунтôвскôй, де есть фабрика Мозера. Кошты будовы разомъ зъ закупномъ грунту мають выносити около 450.000 зр.

— **Дрôбнî вѣсти.** Въ суботу померъ въ Парижи кн. Володиславъ Чарторыйскій властитель Сѣнявы, въ повѣтѣ ярославскôмъ, въ 66-ôмъ роцѣ житя. — Намѣстникъ гр. Бадені выѣхавъ вчера вечеромъ до Кракова — Цѣсарева жертвувала 1000 зр. въ користь навѣщеныхъ повенею въ Галичинѣ и Шлеску.

Посмертнî — ǂ — оповѣстки.

Бронислава зъ Мяновскихъ Коушельницка жена греко-кат. сотрудника въ Заболотовѣ упокоила ся дня 26 н. ст. червня 1894 въ 26-ôмъ роцѣ житя.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Отвореньe шляху зелѣзницѣ льокальнои Монфальконе Червіняно. Шляхъ зелѣзничій Монфальконе-Червіняно зô стаціями Ронки (Фр. Б) Перісъ-Туряко, Вілля-Вічентіна и Червіняно вôдданый зъ днемъ 11 червня 1894 до прилюдного ужитку. При тôмъ запримѣчає ся, що згаданî стациі отворенî для загальнôго руху.

Тарифа для австрійско-угорско-россійскôго руху граничного. — Зъ важностію вôдъ 1 липня 1894 увôйде въ житье IV. додатокъ до высше згаданои тарифы.

Австрійско-россійскій рухъ граничный. — Зъ днемъ 1 липня 1894 увôйде въ житье додатокъ Ш. до тарифы выимковои для высше згаданого руху.

Австрійско-угорско-французскій звязокъ зелѣзничій. Зъ важностію вôдъ 1 липня 1894 увôйде въ житье І. додатокъ вразъ зъ придаткомъ до тарифы выимковои для перевозу коней мѣжь стаціями ц. к. австрійскихъ зелѣзниць державныхъ зъ одного боку, а стаціями французскои зелѣзницѣ всхôдноі зъ другого бôку, важноі вôдъ 1 грудня 1893.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 27 червня. Сегорôчнî делеґациі зберуть ся 15 вересня.

Прага 27 червня. Урядово заперечують вѣсть про недалеке вôдкликанье выимкового стану въ Празѣ.

Будапештъ 27 червня. Палата послôвъ приняла законъ о реценціи жидôвъ и иншій законы вѣроисповѣдній.

Берлинъ 27 червня. Выдано розпорядженя, де замешкають въ часѣ сегорôчныхъ маневрôвъ осѣнныхъ монархи: цѣсарь австрійскій, король саскій и царевичъ.

Лондонъ 27 червня. Княгиня Йоркъ породила сына; въ цѣлôй Анґліи велика радôсть, бо се одинокій внукъ князя Уельского, на слѣдника престола.

Римъ 27 червня. Палату послôвъ прибрано жалôбно. Поодинокî бесѣдники высказували свои симпатіи и спôвчутье для Франціи.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. К. Ус. въ Ер.** Одержали и бажане по можности якъ найскорше вышлемо. — **Вп. И. Му. въ Каль.** Похибку справлено и числа выслано всѣ. — **Вп Т. Кор. въ Нес.** Заплачено за сей рôкъ 10 зр. — **Вп. І. Бе. въ Хор.** Годить ся. — **Вп. И. Ван. въ Нов. Сан.** Прийде до кôнця червня 10·50 зр.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лькарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординує въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 23—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординує.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Иванъ Стефаницкій

бувшій довголѣтный ц. и к. лькарь полковый,

покôнчивши спеціяльнî студія на университетахъ вѣденьскôмъ и берлиньскôмъ, ординує *яко дентистъ*

въ Станиславовѣ

208 площа Франца Іосифа ч. 2 7—8

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвалу) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно 418

Машинки американьскій до робленя ледôвъ по зр 5, 6, и 7. Рондлѣ мосяжнî до смаженя конфітуръ по зр. 2·40, 2·80, 3·50 и 4

2525 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Робôтня столярска

ЯКОВА ВІТМАНА

Львôвъ, Сикстуска ч. 10.

Приймає ся всѣхъ робôтъ будôвляныхъ, устровень склеповыхъ, домовыхъ, політурує и направляє меблѣ по найдешевшихъ цѣнахъ.

239 Выставець у Львовѣ 1894. 2—10

ИВОНИЧЪ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирає сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровиновî, 4) важнѣйшî прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ поробленo можливî улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешканя значно дешевшій.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-ръ Кл. Дембицкій.*

Всякî зголошеня полагоджує

172 15 15 **ДИРЕКЦІЯ.**

Ученикъ VII. кл. ґімназ. глядає *лекцій.* Адреса: Д. К. М. poste restante у Львовѣ. 240 2—2

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ“ рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнî.

Поручає фірма

Болеславъ Цибульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ у Львовѣ, готель Французскій.

Штуки пробнî высилає ся вôдворотною почтою. 196 11—13

Л. Тировичъ Н. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 137-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зиблікевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

РОЗПИСАНЄ ОФЕРТ

на виарендованє права побору самостійних краєвих оплат консумційних почавши від 1 сїчня 1895.

По силї закона з дня 15 цьвітня 1894 В. з. кр. ч. 33 будуть побирати ся від дня 1 сїчня 1895 до дня 31 грудня 1899 в користь фонду краєвого самостійні оплати консумційні від напитків споживаних в краю, а іменно: 1) від горячих палених спіритусових плинів (спіритусу), котрих вмістимість алькоголю може бути означена приписаним алькогольометром (з виїмкою руму, араку и коняку) в квотї 3 кр. а. в. (6 гелєрів) від кождого гектолїтра і кождого степеня алькоголю після стостепенного алькогольометра, або від одного гектолїтра 100-степенного спіритусу 3 зр. (6 корон); 2) від руму, араку, коняку, лїкеру та всїх иньших солоджених горячих напитків спіритусових без різницї вмістимости алькоголю в квотї 4 зр. а. в. (8 корон) від кождого гектолїтра; 3) від пива всякого рода в квотї 50 кр. а. в. (1 корони) від гектолїтра.

Побір тих оплат буде унормований розпорядженєм, що має видати ц. к. Намістництво в порозумінню з Виділом краєвим, котре буде оголошене в вістнику законів краєвих.

Побір повисших оплат рішив Виділ краєвий виарендувати в дорозї лїцитациї письменної за установленєм цїн викличних*) означаючих однорічний чинш аренди в слїдуючих повітах політичних (Староствах) взглядно в округах судових:

Ч. п.	В повітї	Цїна виклична на цїлий повіт політичний (староство) зр.	В округах судових	Цїна виклична на округи судові зр.
1	Бяла	17.740	Бяла Кенти Осьвіцим	6.488 6.526 4.726
2	Броди	15.544	Броди Лопатин Залїщї	8 479 3 249 3.816
3	Хшанів	18.663	Хшанів Яворжно Кшешовицї	8.960 4.176 5.527
4	Городенка	17.152	Городенка Обертин	10.982 6.170
5	Ярослав	23.447	Ярослав Радимно Сїнява	15.697 5.702 2.048
6	Кольбушова	6.402	Кольбушова Соколів	3.804 2.598
7	Коломия	32.932	Гвоздець Коломия Печенїжин	4.887 23.287 4.758
8	Косів	9.562	Косів Кути	5 935 3.627
9	Мисленицї	8.872	Йорданів Маків Мисленицї	3.607 528 4.737
10	Ниско	5.115	Ниско Улянів	4.256 859
11	Надвірна	16.402	Делятин Надвірна	9.294 7.108
12	Ряшів	21.964	Ґлоґів Ряшів Стшижів Тичин	2.267 12 207 3.295 4.195
13	Скалат	12.033	Ґрималів Скалат	3.691 8.342
14	Снятин	10.489	Снятин Заболотів	5.802 4.687
15	Тарнобжеґ	10.769	Розвадія Тарнобжеґ	4.208 6.561
16	Тернопіль	18.573	Микулинцї Тернопіль	2.865 15.708
17	Вадовицї	19.961	Андрихів Кальварія Затор Вадовицї	5.051 4.995 2.942 6.973
18	Збараж	6.656	Нове село Збараж	2.178 4 478
19	Золочів	21.109	Олесько Зборів Золочів	3.992 6.072 11.045
20	Живець	30 279	Милївка Слемінь Живець	8.875 8.231 13 173

Побір згаданих оплат може бути виарендуваний на цїлий час дозволений законом, або на коротший, однако не на менший як на один рік.

Оферти на цїлі повіти політичні будуть мати перше́ньство перед офертами на округи судові.

Отже запрошуємо всїх, що хотять виарендувати згадані оплати краєві, особливож продуцентів пива, спіритусу і солоджених горівок, громади маючі власне право пропінациї і взглядно додатки громадскі, вкінци арендарів пропінацийних і дотеперішних арендарів краєвих оплат консумційних, щоби вносили оферти опечатані, котрих взір можна одержати в дотичних бюрах Виділів повітових і у всїх урядах громадских міст і місточок, заосмотрені значком стемплевим на 50 кр. разом з квотою становлячою 10% подаваної річної цїни аренди яко вадію, а то або в готівцї, в паперах вартістних маючих пупілярну безпечність, або також в книжочках кас ощадности — **найдальше до дня 25 липня 1894 просто до Виділу краєвого.**

Для догідности оферентів і щоби оминути коштів пересилки заявляє ся їм, що висше визначені вадия можуть складати також в Виділї Ради повітової за формальним потвердженєм відбору на офертї.

Оферти предложені виділови краєвому без вадий взглядно без згаданого потвердженя не будуть розпізнаватись.

Оферти обовязують оферентів до часу затвердеця їх Виділом краєвим, а найдальше до дня 1 вересня 1894.

На случай неувзглядненя оферти буде зложене вадиум дотичним оферентам без коштів звернене.

Львів дня 15 червня 1894. 244 1—3

*) Подані цїни викличні обчислено на підставі ивказаної консумцеї напитків підлягаючих краєвій оплатї, чиншів аренд пропінацийних і чиншів, які фонд краєвий титулом краєвих оплат консумційних теперь річно побирає.

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великѣ и дуже користнѣ купна, можемо низше вычисленѣ товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пѣвшовковыхъ парасольокъ Entouseas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодиѣйшихъ одягѣвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнѣ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надойшли власне у великѣй скѣлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимѣвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимѣвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ фланельовыхъ въ найлѣпшѣмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникѣвъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2, стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ хѣдникѣвъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітациею шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Всякій зъ провінціи надсыланій порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4815 79—?

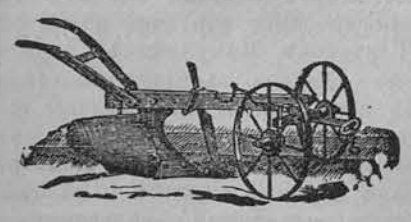

М. КОРКЕСЪ

СКЛАДЪ

машинъ рѣльничихъ

Львѣвъ, ул. Городецка ч. 25.

поручає при надходячѣмъ сезонѣ всякій молотѣльнѣ ручній и кератовій, такій-жь зъ приладомъ до чищеня, млынки ч. 5 по зр. 85 loco Львѣвъ и т д. **Фабрики І. М. Ульріха Наслѣдн.** Такожь удержує тріеры Гайда, матеріялы технічній: поясы, оливы, ваги децимальній, косы огнетревалій Братѣвъ Гески, якъ такожь найновѣйшій патентованій машины до роздѣлюваня тѣстъ фірмы Бертрамъ. Головный складъ паровыхъ гарнітурѣвъ молотѣльныхъ славнозвѣстнои фірмы **А. Бавера въ Сарлінзѣ.**

СВѢДОЦТВО. Недавно доставленый гарнітуръ 8-кѣнный и монтеромъ Мадеромъ въ рухъ пущеный дѣлає знаменито.

Графъ Станиславъ Бадені.

Радехѣвъ 17 серпня 1892. 202 5—20

Приѣзджаючимъ

гостямъ на выставу краєву

пору аю мій выключный складъ правдивого россійского

ЧАЙ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львѣвъ, ул. Синетуска ч. 17.

При купнѣ 1 клгр. 10% опусту.

199 9 10

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѣвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браєвій спеціялы якъ: Народѣвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѣвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренѣвка и т. п. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29.

4911 97—104

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на стяники, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлї сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пѣдъ гарантією найточнѣйшого выкончення. 72 33—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пѣдъ гарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРѢВНА

Львѣвъ ул. Синетуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Іванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 134. Львôвъ, Четверъ 16 (28) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнî у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

У Львовѣ, дня 28 н. ст. червня 1894.

Не самъ фактъ замордованя президента францускои републики выкликавъ глубоке зворушенье въ цѣлôй европейскôй суспôльности, але обставины, середъ якихъ сей фактъ вôдбувъ ся. Замахи, навѣть и удачнî, на управителѣвъ державъ, чи монархічныхъ чи републиканьскихъ, не суть такимъ дуже рѣдкимъ зъявищемъ, а особа Карнота, при всѣй своѣй симпатичности, не має перворяднои ваги для долѣ Европы або й лише Франціи. Саму смерть Карнота Франція перебула легко; спокôй панує дальше въ краю, а на мѣсце одного президента выбраный другій, може й лучшій вôдъ попередного.

Але тоє замордованье ще нагляднѣйше нѣжь кôлька попередныхъ фактôтъ показало недугу, на яку хорує не лише француска но и цѣла нинѣшна цивілізована суспôльнôсть. Те, щó нинѣ стало ся въ републиканьскôй Франціи, передъ тыжднемъ грозило въ конституційнôй Италіи, а передъ мѣсяцемъ въ абсолютнôй Россіи, тôлько що тамъ замахи на Кріспіого и на царя не удали ся. Длятого хибною єсть гадка тыхъ, щó въ великôй, пôсля ихъ гадки надмѣрнôй, свободѣ народу видять причину того лиха, але такъ само хибно судять тî, котрî думають, що повна свобода єсть вже достаточнымъ средствомъ противъ него.

Замахи анархістôвъ и взагалѣ ихъ стремлѣня, именно въ тôмъ видѣ якъ обявляють ся въ захôднôй Европѣ, то не суть політичнî злочиньства, котрî могли бы хоть капочку спôвчутя для виновника выкликувати, се може навѣть не простî звычайнî злочиньства, то радше дѣла певного роду шалености, котра въ декотрыхъ часахъ въ формахъ рôзнородного фанатизму проявляє ся въ *епідемічный спосôбъ*, подôбно якъ иншî пошести. И якъ звычайнî пошести дадуть ся усунути енерґічными средствами, такъ и противъ анархізму буде мусѣла людска суспôльнôсть зô всею рѣшучостію выступити. До того она и має повне право, бо анархізмъ выдавъ ѣй борбу на житье и смерть и она находить ся тôлько въ станѣ примусовои обороны противъ него. Тому́-жь анархістôвъ ненавидить и самъ людъ, якъ се н. пр. показало ся наглядно въ Анґліи.

Але въ тôй оборонѣ суспôльности противъ анархізму треба стеречи ся, щобы не надужито борбы противъ него до реакційныхъ мѣръ противъ цѣлои суспôльности, до здушеня або ограниченя свободы та людскихъ и горожаньскихъ правъ. Такî змаганя а бодай забаганки може и покажуть ся, якъ отъ н. пр. львôвскій Przegląd въ жаданю вѣденьскими робôтниками загального права голосованя видить вже рôдъ анархізму, котре веде до того, щó стало ся въ Ліонѣ. Цѣла суспôльнôсть готова взяти участь въ побореню анархізму, и выкорененье єго стане тымъ способомъ далеко лекше, але на те суспôльнôсть потребує власне свободы, щобы ту борбу могла успѣшно перевести.

Выбôръ президента францускои — републики.

Не повныхъ три днѣ тревало interregnum француске. Конституція француска постановляє, що на случай опорожненя мѣсця президента, чи то въ наслѣдокъ смерти чи зъ якои иншои причины, н. пр. въ наслѣдокъ дімісіи, якъ се сталось зъ президентомъ Ґревимъ, рада міністрôвъ має приступити „безпроволочно“ до выбору нового президента. Президента выбирає „згромадженье народне“, зложене зъ членôвъ палаты депутованыхъ и сенату. Згромадженье се числить 881 членôвъ, а именно 581 депутованыхъ и 300 сенаторôвъ; голосують всѣ разомъ. Новый президентъ єсть выбраный на 7 лѣтъ, а не якъ могло бы здавати ся, въ деякихъ случаяхъ, лишь до кôнця урядованя попередного президента.

На вѣсть про смерть Карнота рада міністрôвъ разомъ зъ президентами палаты депутованыхъ и сенату зарядила все потрѣбне до выбору нового президента. Выбôръ назначено на середу, щобы бодай черезъ одинъ день могли члены згромадженя народного розглянути ся въ можливыхъ кандидатурахъ. Кандидатôвъ на мѣсце президента було досыть, и длятого переважала гадка помѣжь умѣреннѣйшими републиканами, що треба згодитись на одного кандидата и въ сей спосôбъ не розстрѣлювати голосôвъ та пôдпомагати розладови, якій намагали выкликати скрайнî елементы. Радикальне сторонництво и соціялісты, хочь въ прінціпѣ противнî президентурѣ, рѣшили ся вôддати свои голосы на Бріссона и тымъ способомъ зазначити своє становище. Вô второкъ вôдбули ся зборы всѣхъ послôвъ републиканьскихъ для пробного голосованя, але тî зборы не принесли позитивного результату, разъ задля того, що були нечисленнî, а друге зъ тои причины, що соціялісты выкликали заколотъ, а навѣть прийшло на нихъ до чинного зневаженя. Тî зборы выказали ще бôльшу потребу консолідаціи послôвъ републиканьскихъ, а многî послы були просто озлобленî на поведенье скрайныхъ елементôвъ; навѣть проводирь радикалôвъ Ґобле, выходячи передъ кôнцемъ зборôвъ, сказавъ: „Вже менѣ досыть тои політики!“

Пробне голосованье не довело до результату, але помимо того выгляды Казіміръ-Періера були найлѣпшî. Умѣркованî, або т. зв. правительственнî републиканцѣ, консервативнî, монархісты а такожь бôльша часть сенаторôвъ рѣшились вôддати свои голосы на Періера. Помимо того не можна було на сей выбôръ на певно числити, бо у Франціи дуже часто лучають ся несподѣванки, чого примѣромъ хочь бы й выбôръ пок. Карнота, котрый ажь въ послѣднôй хвили, се значить при другôмъ голосованю, перехиливъ выбôръ на свою сторону. Тымчасомъ правительство розвело всякî мѣры осторожности, щобы Парижане не хотѣли погуляти. Войско по касарняхъ стояло готове, патролѣ поліційнî ждали скрѣпленî на приказы.

Въ день выбору не прийшло до нѣякихъ непокоѣвъ. Послы выѣхали зъ Парижа до Версалю будьто повозами, будьто окремыми поѣздами зелѣзничими На двôрци зôбрало ся немного людей. *Якійсь чоловѣкъ въ робôтничôй блюзѣ хотѣвъ розлѣпляти червонî плякаты.* Поліція не допустила розлѣпляти, хочь плякаты не мѣстили нѣчого пôдбурюючого, бо высказували лишь бажанье, щобы не выбирати Періера. Сторожу въ Версали повнила ґвардія републиканьска и возьнî. На ґалеріяхъ явились звычайнî гостѣ парляментарнî, многî женщины (жѣнки депутованыхъ) и майже всѣ представителѣ дипльоматичнî. Не явивъ ся лишь амбасадоръ италійскій Рессманъ, щобы не дати причины до якихъ демонстрацій.

Кôлька мінутъ по 2-ôй вôйшовъ до салѣ конґресу сивобородый президентъ сенату Шальмель-Лякуръ, въ окруженю урядникôвъ, одягненыхъ въ фраки. На сали розлягъ ся шумъ, а кôлькохъ депутовавыхъ соціялістôвъ хотѣли выкликати заколотъ, окликами: „Най жиє соціялістична република!“ Однакъ зъ центрумъ пôднеслись оклики обуреня и настала тишина, такъ що Шальмель-Лякуръ мôгъ промовити:

„Мои панове, члены народного згромадженя! Всѣмъ вамъ звѣстна горестна подѣя, щó спонукала скликанье того конґресу — подѣя, котра окрыла Францію жалобою и зворушила всѣ чужостороннî правительства безъ выимки — смерть Карнота, президента францускои републики. Зъ огляду на 7-ый артикулъ конституціи, котрый велить зарядити сейчасъ выбôръ нового президента а такожь зъ огляду на прочî дотычнî постановы, оголошую згромадженье народне уконституованымъ до выбору нового президента.“ (Въ сали порушенье и непокôй.)

Ледви президентъ скôнчивъ, а вже соціялістъ Дежанъ давъ знакъ розпочинати гамôръ. — „Домагаю ся голосу — закликавъ Дежанъ голосно — щобы зажадати знесеня президентуры републики!“ — Зъ центрумъ запротестовано: „Досыть того! Перестати! — На се встає кôлькохъ членôвъ скрайнои лѣвицѣ и зачинають сварити на послôвъ зъ центра. — „Хочу промовити!“ — кричить Мішленъ. — Президентъ велить прикликати скрутаторôвъ. — „Протестую“ — кричить Мішленъ. — „Се диктатура!“ — а иншî вторують окликами: — „Прочь зъ президентурою републики!“

Згадати треба, що артикулы конституціи не допускають при выборѣ президента нѣякои дискусіи а лишь просте голосованье. Въ часѣ того гамору змôгъ президентъ Шальмель-Лякуръ заявити: „Голосованье зачинає ся вôдъ буквы Л.!“

На трибуну вносять двѣ урны; до однои зъ нихъ вкидають члены конґресу по черзѣ коверты неопечатанî зъ именемъ кандидата, а до другои значки для контролѣ. Члены конґресу при выкликуваню именъ приступають до урнъ. Монархістъ Бодрі д' Ассонъ ще разъ хотѣвъ щось пересправляли зъ президентомъ, але той нетерпеливо вôдправивъ єго зъ нѣчимъ, а зъ салѣ кличуть: „Забирайте ся на мѣсце!“ Бодрі д' Ассонъ кличе: „Вôдбирають менѣ голосъ; констатую фактъ!“ Коли поодинокî члены вôддавали свои голосы, на сали роблено всѣлякî замѣтки. И такъ старенького, майже слѣпого Жіль Сімона повитано оплесками, — зъ соціяліста Фаберота, котрый закликавъ: „*Я не голосую. Жадаю знесеня президентуры!*“ высмѣяно, — сенатора Беранжера, того звѣстного комісаря моральности, повитано двозначными дотепами, — а пильну увагу звертано пôдчасъ голосованя Ґоблета, Фрейсінета и Феріого. О год. $3^1/_2$ скôнчило ся голосованье. О год. 4-тôй поспытавъ президентъ, чи хто не реклямує своихъ голосôвъ, а коли нѣхто не зголосивъ ся приступлено до скрутініи.

Тымчасомъ въ сали появивъ ся Казіміръ-Періє. На сали знали, що вже при тôмъ першôмъ голосованю Періє дôставъ бôльшôсть. О год. $4^1/_2$ являє ся президентъ. Деякî члены встають, але члены скрайнои лѣвицѣ кричать: „Сѣдати! Най жиє комуна!“ Вчинивъ ся заколотъ.

Наразъ промовивъ Шальмель-Лякуръ: — „Засѣданье на ново отворене. Голосуючî вôддали 851 картокъ, а зъ того важныхъ 845. Абсолютна бôльшôсть 423. Одержали: **Казміръ Періє 451 голосôвъ...**

Въ центрумъ зачали грôмко плескати, натомѣсть зъ лѣвицѣ понеслись голосы: „Президентъ реакціи! Най жиє соціяльна революція! Най жиє комуна!“ Гамôръ бувъ такъ великій,

Спірітистъ.

Написавъ М де Монті.

(*Конець.*)

Професоръ не принимавъ мене вымушено, противно цѣлкомъ звычайно и сердечно; а єсли въ єго цѣлôмъ поведеню знати було спокôй, а навѣть строгôсть, то тымъ ще бôльше выявляла ся єго добросердность. При столѣ залишавъ всякî формальности, и я читавъ въ єго лици, котре въ школѣ мало завсѣгды зимный, а навѣть вôдражаючій выразъ, чувство щирои сердечности для мене. И такъ вже не много хибувало, а я бувъ бы перемѣнивъ ся зъ ворога на почитателя професора, коли въ тôмъ прийшли менѣ на гадку єго зносины зъ духами.

Та гадка потрясла мною мовь *выприскъ* зимнои воды зъ-пôдъ тушу; я не мôгъ оперти ся покусѣ розслѣдити основно рѣчь и длятого я старавъ ся звести розмову на спірітизмъ.

— Бачите — сказавъ мôй професоръ — тутъ спокôй, благодатный спокôй. Зъ кôлькома книжками переводжу я въ тôмъ домику мои вакаціи, стара кухарка дбає про харчь а вечеромъ въ самотѣ выбираю ся на прихôдъ; дуже рѣдко стрѣчаю якого чоловѣка.

— Ба — вôдповѣвъ я, пôдхопивши тематъ — людей тутъ що правда годѣ стрѣтити, але мабуть се мѣсце о много вôдповѣднѣйше для духôвъ.

Почервонѣвши, жахнувъ ся професоръ: — Для духôвъ? Вы вѣрите въ се?

Справа прибрала несподѣваный зворотъ; я хотѣвъ выслѣдити а тутъ вôнъ мене выпытувавъ. Я не знавъ, що робити, але вôдтакъ якось вôдваживъ ся, удавъ дурного и поспытавъ: — А вы, пане професоръ, вѣрите въ тî глупости? — та зачавъ жартувати зъ тыхъ, що то бачать духôвъ.

Лице мого учителя спаленѣло мовь кровь, вôдтакъ звôльна прибрало назадъ свою жовту краску парґамінову. Довга, а для мене безконечна мовчанка настала. Худощавою рукою взявъ нôжь до овочѣвъ, оперъ кôнчикомъ вôстря о стôлъ и зачавъ єго выгинати, мовь бы хотѣвъ пробувати елястичнôсть; при тôмъ выдививъ ся стовпомъ впередъ себе. Наразъ прикрый звукъ — вôстре пукло и се прочуняло єго. Лице єго прибрало мягкій, сумовитый выглядъ и я жахнувъ ся вôдъ того єго дивоглядного запыту:

— Правда, мене уважають въ клясѣ за вельми строгого?

— Е, сего не можна такъ говорити...

— Но, но, я знаю. А ще й говорять, що я спірітистъ!

— Справдѣ — сказавъ я непевно, але выдавало ся такъ, мовь бы вôнъ не ждавъ вôдповѣди.

— Бачите, вы першî, щó мене вôдвѣдали; першî, розумѣєте — першî за тыхъ двацять лѣтъ, вôдъ коли учу.

Я поклонивъ ся.

— Зрозумѣєте, що се мене зворушує. Въ тôмъ маю доказъ, що вы менѣ прихильнî, такъ само якъ и вамъ бажаю добра.

Я зновъ поклонивъ ся, щобы скрыти моє заклопотанье. Професоръ не зважавъ на се. Вôдтакъ продовжавъ, гôрко усмѣхнувшись:

— Знаю, що мене уважають за спірітиста!

Припôднявъ ся, неподвижно станувъ кôлька хвилинъ и вдививши ся въ мене, промовивъ торжественно:

— Справдѣ, я спірітистъ. Вѣрю, що суть духи, воздушнî существа, ґеніѣ, щó окружають насъ въ безконечнôмъ просторѣ и нашî дѣла. — Не смѣйте ся! — Тутъ вôнъ спинивъ ся на хвилину, а вôдтакъ мовь бы на щось рѣшивъ ся.

— Гараздъ! Коли я вже разъ зачавъ, то й докôнчу. Вы почуєте исторію мого житя, котра єсть заразомъ исторією моихъ пересвѣдчень — заки иншî вамъ єи розкажуть.

И вôнъ зачавъ спокôйнымъ тономъ, але въ часѣ оповѣданя що разъ бôльше оживлявъ ся: - Вы молодî, не бôльше якъ двацять лѣтъ, не такъ?

Я притакнувъ мовчки.

— А я мавъ тогдѣ двацять чотири роки.

— Коли „тогдѣ“, подумавъ я собѣ въ души.

— Маючи двацять лѣтъ не думає ся ще про деякî рѣчи — але я тогдѣ — такъ — я бувъ залюбленый.

Чи се сонъ? Иполитъ Плєсъ говоривъ про любовь — вôнъ зъ тымъ выглядомъ! Неимовѣрне! Однакъ професоръ на щастье не здогадувавъ ся моихъ найскрытшихъ мыслей, вôнъ говоривъ пôдвысшенымъ тономъ, слова плыли скорше, голосъ звучавъ острѣйше, зъ бôльшимъ натискомъ.

— Такъ, я любивъ. Було се гарного вечера лѣтного, майже вже нôчь, коли я сидѣвъ поручь неи на бальконѣ єи дому. Она обняла мене своими малыми, бѣлыми руками, и мы вдивляли ся въ себе, нѣчого не говорячи.

— Иполите — прошепотѣла она - єсли бы одно зъ насъ умерло...

— Єлисавето — сказавъ я, докôнчуючи реченье — мôй духъ буде завсѣгды тебе окружати.

— Те саме прирѣкаю я тобѣ, мôй любый! Здавало ся, мовь бы наразъ хмарка затемнила ясно свѣтячій мѣсяць. Мы любили ся и говорили про смерть — вôдтакъ замовкли.

Другого дня я сидѣвъ въ моѣй комнатцѣ и учивъ ся. Моє внутрѣшне щастье озаряло все, навѣть прозаичнî фіґуры альґебры — бо въ житю попадає чоловѣкъ на чувство, одушевляюче насъ, а все представляє ся гарнымъ. Наразъ вôдчинили ся вôкна моєи комнаты зъ великимъ шумомъ, я чувъ выразно, якъ легесенькій подувъ порушивъ волосьемъ на моѣй головѣ и паперами пôдъ рукою, а рôвночасно стиснуло моє серце якесь тревожливе, майже болюче чувство. Я припôднявъ ся, мôй зôръ впавъ на годинникъ, вказуючій двацять мінутъ по шестôй. Може то вѣтеръ вôдчинивъ зле примкненî вôкна — я старавъ ся дальше учитись — але годѣ було. Про мене, то зроблю нинѣ несподѣванку Єлисаветѣ, подумавъ я, и прийду годину скорше. Скорше анѣжь звычайно перейшовъ я пôвъ милѣ зъ мѣста до посѣлости єи батька; а коли прийшовъ, побачивъ, що въ цѣлôмъ домѣ метушня. Якîсь

що не можна було чути дальшого говорення президента.

Вкінци гамір троха притих, а Шальмель-Лякур промовивъ: Бріссонъ дістав 195 голосів, Діпі 97, ґенералъ Феріе 53, Араго 27, а 22 голосівъ розстрілених. Позаякъ Казиміръ-Періе дістав абсолютну більшість — проклямую его президентомъ републики! — Зачавъ ся давный крикъ: оплески и протесты. Мішлєнъ кричить: „Повтаряю зъ тои трибуны, що вы узурпаторы; хочете уярмити людъ підъ свою волю и стати его панами, але людъ есть своимъ паномъ и пригадає вамъ се!“ — Антісемітъ Гіге заявивъ, що прилучає ся до революціоністівъ. — Въ палатѣ новый гамір, а зъ того користаючи, закриває президентъ засѣданье. Послы розходять ся, а въ сали гомонять оклики: „Най жие комуна!“

Ново выбраный президентъ Періе відїхавъ сейчасъ зъ президентомъ міністрівъ Діпі, підъ ескортою кірасирівъ, до палаты міністерства справъ внутрішныхъ. На улицяхъ знали вже про выбір и тутъ и тамъ підношено оклики въ честь Періера. Поставлено навѣть одну браму тріюмфальну.

Въ палатѣ міністерства принимавъ Періе ґратуляціи послівъ и членівъ правительства. На промову Шальмель-Лякура відповівъ Періе:

„Я глубоко зворушеный тымъ відзначеньемъ, котре вкладає на мене найтяжшу моральну одвічальність, яку може взагалѣ чоловѣкъ принати. Для републики и идеї демократичної пожертвую всѣ мои силы, цілу енергію и найглубше пересвідченье, подібно якъ сей, надъ котрымъ цѣла Франція въ тій хвили плаче. Буду старати ся выповнити вповнѣ мои обовязки.“

Президентъ міністрівъ Діпі вручивъ — якъ се есть въ звычаю — дімісію свого кабінету. Урядова ґазета оголосить, що дотеперішні міністры суть уповажнені до веденя бѣжучихъ справъ провізорично — а якъ загально думають, остане цѣлый кабінетъ въ своимъ дотеперішнімъ складѣ.

Періе удавъ ся вечеромъ до палаты елисейскои и відвідавъ тѣло Карнота, а відтакъ складавъ кондоленцію вдовѣ по Карнотѣ.

Зъ выбору Періера радѣють консерватисты. Рівножь и за границею, передо всѣмъ въ Россіи, вдоволені зъ выбору. Взагалѣ думають, що Періе зъумѣє крѣпкою рукою взяти керму правительства и цѣлкомъ не буде „неутральнымъ“ президентомъ, лишь надасть цѣлому правительству енергію — а може и реакцію.

Справы краєві.

[Відмова санкцін законамъ въ справѣ оплатъ відъ спірітусовыхъ напитківъ.]

Постановою зъ дня 5 червня с. р. відмовивъ цѣсарь санкціи ухваленымъ краєвымъ соймомъ проектамъ законівъ въ справѣ побиранія оплатъ громадскихъ відъ спірітусовыхъ напитківъ, відъ пива и меду въ мѣсточкахъ: Соколівъ, Порохникъ, Краковець, Богородчаны и Маківъ, такожь въ мѣстѣ Залѣщикахъ. Причиною відмовы санкціи є після рескрипту міністра внутрішныхъ справъ обставина, що установленій тыми проектами законівъ, громадскій оплаты відъ напитківъ — вчисляючи до нихъ підвышеній краєвымъ закономъ зъ дня 15 цвітня 1894 Дн. з. кр. ч. 34 краєвій оплаты консумційній відъ спірітусу, спірітусовыхъ напитківъ и відъ солодженыхъ напитківъ — обтяжили бы консумцію тыхъ напитківъ въ вычисленыхъ громадахъ, почавши відъ 1895 року, по-надъ максимальну высоту, унормовану міністеріяльнымъ рескриптомъ зъ дня 31 марта 1891.

Для громадскихъ оплатъ відъ паленыхъ напитківъ спірітусовыхъ, такожь відъ пива установлено найвысшій границѣ до обтяженя тыхъ напитківъ въ Галичинѣ въ той способъ, щобы маючій призволитись въ будучности громадскій оплаты, разомъ зъ побираным краєвымъ додаткомъ консумційнымъ, не переходили: відъ одного гектолітра пива до теперь відъ кількохъ лѣтъ установленои найвысшои квоты 1 зр. 70 кр.; при паленыхъ напиткахъ спірітусовыхъ, котрыхъ алькоголева вмѣстимість дасть означитись алькогольометромъ, квоты 11 кр. відъ степени алькоголю, або квоты 11 зр. відъ гектолітра алькоголю, а при иншихъ паленыхъ напиткахъ спірітусовыхъ квоты 5 зр. 50 кр. відъ гектолітра.

Рівночасно міністерство высказало поглядъ, що коли горячій напитки спірітусовій и пиво підпадають въ Галичинѣ пропінаційному примусови и пропінаційній оплатѣ, відтакъ краєвымъ оплатамъ — надмірне обтяженье тыхъ напитківъ оплатами на громадскій цѣли привели бы значный убутокъ консумціи, а въ мірѣ того зменшенье державныхъ податківъ, такожь доходу зъ аренды права пропінаціи для краю.

Відозва.

Вісѣмь лѣтъ минає, якъ у Львовѣ засновано першу, и ще по нинѣшный день одиноку, самостійну школу чотироклясову, зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ. Есть се школа имени Маркіяна Шашкевича. Хто интересує ся справами народными, той невно тямить ще, кількo то труду и заходу коштувало львівскихъ Русинівъ, закимъ они выборели сю школу. Та, на жаль, сей трудъ, сі заходы не вінчали ся великымъ успѣхомъ, бо школа вправдѣ истнує, але дѣтей не богато учащає до неи. У всѣхъ чотирохъ клясахъ доходить число дѣтей ледви до 60. Тутъ вже нема що нарѣкати нѣ на власти, нѣ на невідрадній обставины; виною сему есть байдужність самыхъ Русинівъ. Правда, що сему по части винно перенесенье школы зъ осередка мѣста на передмѣстье городецке, де находить ся величава польска школа св. Анны, де есть около 60 рускихъ дѣтей, — але-жь годѣ вымагати, щобы мѣсто будувало величаву школу для кільканацятеро дѣтей. Коли буде фреквенція численна, то и відповідный будынокъ мусить найти ся. Коли добиваємо ся правъ, повинні мы умѣти зъ нихъ користати? Якъ будуть могли наші послы ставляти дальші домаганя на поли шкільництва, коли имъ вкажуть на нашу школу М. Шашкевича, яко на яркій доказъ, що рускій чотиро-клясовій школы злишній?

Тожь, кому залежить на тімъ, щобы его дитина побирала науку въ материнімъ языцѣ, щобы вже зъ-малку научилась любити рідне слово, най зъ недалекимъ початкомъ нового шкільного року впише свою дитину лишень до рускои школы. Бо соромъ, великій соромъ впаде на насъ львівскихъ Русинівъ, коли дозволимо тій одинокій рускій школѣ упасти за-для нашои байдужности.

Відъ Выдѣлу руского товариства педаґоґічного.

Ив. Матьевъ секретарь. *Ол. Барвінський* голова.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

На 15-імъ засѣданю головного выдѣлу товариства „Просвѣта“ дня 27 н ст. червня 1884 підъ проводомъ головы д ра Ом. Огоновского:

1) Складавъ д-ръ Д. Савчакъ справу зъ отвореня філіи товариства въ Підгайцяхъ, на котрімъ вінъ бувъ відпоручникомъ головного выдѣлу.

2) О. Тороньскій повідомивъ, що відпоручники тов. „Просвѣты“ въ справѣ заснованя задаткового товариства щадничого вже порозумѣлись зъ відпоручниками иншихъ товариствъ и роботы вступні вже зачались.

3) Відчитано справозданье зъ загальныхъ зборівъ філіи Коломыйскои зъ дня 20. н. ст. червня.

4) На основѣ ухвалы сегорічныхъ загальныхъ зборівъ принято другого платного уряд ника до канцеляріи товариства.

5) Полагоджено много справъ канцелярійныхъ и касовыхъ; одобрено деякі рукописи до помѣщеня въ календари на 1895 р. и розібрано надісланій матеріялы на книжочки до рецензіи.

6) Товариство „Львівскій Боянъ“ доручило 50 зр. чистого доходу зъ вечерка Шевченкового на фондъ стипендійный имени нашого Кобзаря.

7) Вкінци принято до товариства 21 новыхъ членівъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Торжество Старцевича відбуло ся величаво въ Загребѣ дня 26 с. м. Именно, сего дня посвячено угольный камінь підъ дімъ имени Старцевича, котрый має побудуватись зъ публичныхъ складокъ. Речинець торжества выбрано на день 26 червня за-для того, що тои днины припадають трицять и третій роковины, коли то Антінъ Старцевичь высказавъ въ соймѣ мову, въ котрій подавъ начеркъ програмы своеи партіи народнои. На свято зъѣхались численній депутаціи зъ Чехіи, Истріи, Кравны, Босны и Дальматіи. На чолѣ депутаціи зъ Кравны прибувъ пос. Тавчарь, на чолѣ депутаціи зъ Истріи Спинчичь а дальматинскои Біянкіні. Зъ Босны прибуло около 30 відпоручниківъ. Въ навечеріе торжества відбувъ ся похідъ зъ смолоскипами при участи 6000 осібъ. На другій день по відправленімъ богослуженю приступлено до закладинъ угольного каменя, при чімъ д-ръ Франкъ передавъ фундаційный актъ и щадничу книжочку зъ цѣлымъ капіталомъ. О годинѣ 10 ій відбуло ся вѣче. Пос. Рузичь складавъ справозданье зъ ходу переговорівъ въ справѣ сполученя опозиціи и замѣтивъ, що сполученье справдѣ прийшло до цѣли, лишь деякі підвголовки не хотять згодитись. Вінъ внесъ резолюцію, щобы „сторонництво историчного права“ орґанізувалось въ цілімъ краю на ширшихъ основахъ. Д-ръ Франкъ пояснявъ точки спільнои програмы. Біянкіні приймивъ програму именемъ хорватского клюбу Дальматіи; назву „сторонництво историчного права“ треба задержати, бо ся назва популярна и оно було бы непростимо выкликувати роздѣлъ за-для назвы. Въ такімъ самімъ дусѣ говоривъ Спинчичь именемъ Истріи. Тавчарь підносъ, що мѣжь Словѣнцями идея сполученя приймаєсь що-разъ більше. Остаточно резолюцію Рузича принято одноголосно. Въ бенкетѣ взяло участь більше, якъ 300 осібъ. Підношено різні тоасты, а першій піднесено въ честь конституційного короля. До епископа Штросмаєра и до Старцевича выслано поздоровні телеґрамы, а до сего послідного окрему депутацію.

——

Енцикліка папы находить ся вже въ повнімъ змістѣ. Симъ разомъ звертаєсь она до „князівъ и народівъ земныхъ кругівъ“ и судячи по початковыхъ словахъ, она буде исторично означена яко булля „praeclara gratulationis“. Телеґрафічный начеркъ змісту енцикліки вже звістный и вповнѣ выстає, однакъ годить ся навести деякі характеристичнійші мѣсця. Відзываючись до всхіднои церкви, енцикліка підносить, що сущна точка спору мѣжь нею а церквою католицкою є лишь пріматъ папы римского и завзыває, щобы всѣ, що відірвались відъ апостольскои католицкои церкви зновъ навернули ся до неи. Спеціяльно що-до славяньскихъ народівъ енцикліка відзываєсь дословно: „И васъ поименно на тімъ мѣсци годить ся візвати всѣ славяньскі народы, про котрыхъ славне имя свідчать памятники довершеныхъ дѣлъ. Вы знаєте, якій незвычайній заслуги для Славянъ збирали святі вітцѣ по вірѣ Кирилій и Методій, котрыхъ память не такъ давно мы постарались розголосити належною почестію. Ихъ честноты и труды великои части ваших племенъ прянесли огладу и спасеніе. Зъ-відси на довго настали мѣжь Славянщиною а римскими епископами найкрасші відносины: зъ однои стороны добродѣйства, зъ другои найвірнѣйше привязанье сынівске. А сли дороги смутныхъ часівъ відхнули по більшій части ваших предківъ відъ вірономовѣданя римского, розважте, скількo залежить на поворотѣ до згоды. До васъ такожь церковь ненастанно вытягає рамена, щобы удѣлити всѣлякои помочи до спасеня, щастя и великости“. Потімъ енцикліка звертає ся до протестантівъ, відтакъ до масонівъ, а вкінци наступає політично-соціяльна часть папскои енцикліки. Въ тій части читаємо мѣжь иншимъ: „Мы приглядаємо ся положеню Европы. Вже довгі роки живемо більше позірливымъ, якъ справдѣшнымъ миромъ. Підъ вплывомъ обопільного підозрѣня идуть на перегоны майже всѣ націи въ ненастаннімъ вооруженю. Недосвідну молодѣжь відтягаєсь відъ родительского проводу и опѣки и кидаєсь въ небезпечність войскового житя, наймоторнѣйшихъ молодыхъ людей тягнесь відъ господарства, высшихъ студій, відъ торговлѣ, промыслу до войсковои служби. За-для великихъ выдатківъ вычерпують ся державній касы, нѣвечать ся помочній силы державъ, маєтокъ приватный дуже терпить на тімъ; узброєный миръ, де вінъ теперь истнує, ставъ вже невыносимымъ... Такъ само потімъ у внутрѣ найде ся о много певнѣйше и могутнѣйше средство охоронне публичного добра, якъ се достатчають законы и оружіе. Кождый же бачить, що небезпечности для публичного спокою и певноты ростуть зъ дня на день, наколи, якъ се стверджають дуже частій страшній злочины, заговорюють ся ворохобній союзы, щобы повалити и знищити державы. Нехай форма державна буде яка хоче, то сли разъ утвердилось и загально приняте, що всяка власть (auctoritas) відъ Бога, розумъ заразъ понимає, що одній мають по закону право приказувати, а після того для другихъ выходять обовязокъ повинуватись... Але именно князівъ и керманичівъ державныхъ просимо після своеи державнои мудрости и вірного стараня о свои народы справедливо розсудити нашій рады и ихъ підпомогти своимъ авторітетомъ и приклонностію. Коли-бъ лишь часть бажаныхъ наслідківъ сповнила ся, то се немало помогло бы при загальнімъ захитаню всѣхъ відносинъ, де невдоволенье зъ теперішности вяжесь зі страхомъ передъ будучностію. Конець минувшого столѣтя попхавъ Европу за-для загального перевороту въ боязнь и трівогу. Чи-жь спѣшаче до кінця столѣтье цілкомъ противно не має переказати въ спадщинѣ людскому родови щастье згоды разомъ зъ надією на великій добра, котрій находять ся въ єдности вѣры?“

——

Митрополитъ Климентій, що приїхавъ добровільно зъ Тирнова до Софіи просивъ онодгы офіціяльно за посередництвомъ міністра вірономовѣдань о авдієнцію у князя. На другій день приймивъ его князь на одногодинній авдієнціи. Климентій завірив князя о своїй льояльности супротивъ освященои особы володѣтеля краю и его династіи та заявивъ, що буде спільно трудити ся для добра Болґаріи.

На зборахъ членівъ новоутворенои партіи народнои выбрано выдѣлъ, котрого задачею має бути уложенье листы кандидатскои при выборѣ бурмістра столицѣ и рады мѣскои. Членами выдѣлу выбрані: ґенералъ Николаєвъ, д-ръ Минцевичь и д-ръ Даневъ, отже одинъ сторонникъ Радославова, одинъ консерватистъ и одинъ цанковистъ. Складъ сего выдѣлу велить догадуватись, що партія народна буде такъ само поступати при выборахъ до радъ ґенеральныхъ и при выборахъ до собранія. Кажуть, що выборы до собранія відбудуть ся ажь въ вересни. — Кількохъ еміґрантівъ повернуло зъ Россіи; имовірно дадуть имъ державну службу, але будуть ихъ держати на оцѣ. Партія народна надіє ся, що теперь вже неможливе повстанье крайно россійскихъ елементівъ, зъ огляду на загальне бажанье самостійности народнои. Сторонники Стамбулова мали порішити, щобы віддати свои голосы при выборахъ до рады мѣскои на ґенерала Николаєва.

НОВИНКИ.

— **Зъ-підъ Любачева пишуть намъ:** Въ тутешній сторонѣ безустанній — не дощѣ — але зливы почавши відъ св. Мокія, отже вже відъ мѣсяця Жито вымокло и побілѣло, бульба выгнила, просо щезло. Двірскій сѣна на покосахъ зігнили. Коровы за-для слоты потратили молоко. Мѣжь селянами крайна нужда. Збіже дорожѣє.

— **Відъ Лютовискъ пишуть намъ:** У насъ въ горахъ бѣда, бульба въ бурянѣ пропадає необроблена, слота не дає обробити. Відъ 21 має льє дощь день въ день безъ перестанку. Засѣвы зъ слоты пожовкли и вымакають, зъ насовискъ зробило ся болото. Нема надіє на лѣпшій рокъ, а конче треба его, бо послідній лихій роки дуже людей знищили. Люде попадають въ розпуку а на 25 н. ст. червня выжидали нашій темній селяне вже й кінця свѣта, бо хтось имъ такъ въ околици вывороживъ.

— **Испытъ зрѣлости въ самбірскій ґімназіи** відбувъ ся сими днями підъ проводомъ проф. університету краківского д-ра Закшевского. До испыту зголосило ся 25 абітурієнтівъ, зъ котрыхъ 23 одержало свідоцтво зрѣлости, а двохъ репробовано.

— **Испытъ зрѣлости въ ґімназіи дрогобицкій** відбувъ ся въ дняхъ відъ 21 до 25 н. ст. червня підъ проводомъ инспектора краєвого п. Левицкого, До испыту письменного приступило 25 абітурієнтівъ, зъ котрыхъ одинъ не бувъ допущеный до устного испыту, а другій, екстерністъ, відступивъ. Зложило испытъ 16 абітурієнтівъ, именно: Мехель Авербахъ, Хаимъ Арнольдъ, Ром. Думинъ, Як. Ердґаймъ, Ант Гулла, Як. Яхно (зъ відзн.), Жигм. Кляйнберґъ, Фр. Кучера, Ив. Ляховичь Вікт. Лобосъ, Юл. Лопушаньскій, Ад. Нѣмцѣвъ, Юл Рапапортъ, Ром. Свитальскій, Игн. Шай-

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ ИГН. РЕХЕНЪ Львівъ, улиця Краківска ч. 5, поручає 221 8—36

дицкій и Макс. Візенберґъ. На 6 тыжднѣвъ репробовано 5, на цѣлый рôкъ 2 абітуріентôвъ.

— **Въ справѣ розвязаня товариства „Буковина“ въ Черновецъ** помѣстивъ бувшій предсѣдатель того товариства Юл. Яворскій заявленье въ часописи Bukowinaer Post ч. 93, въ котрôмъ наводить мотивъ и причины розвязаня „Буковины“, поданй буковиньскимъ краєвымъ правительствомъ. Причины тй слѣдуючй: 1) Дня 20 лютого 1893 р. вôдбули ся въ помѣщеню товариства зборы селянъ, о котрыхъ власти не були повѣдомленй и котрй вôдтакъ тй-жь власти розвязали. 2) Въ просьбѣ внесенôй дня 27 лютого 1894 въ нѣмецкôмъ языцѣ до краєвои президіи въ справѣ намѣреного балю въ черновецкôй сали ґімнастичнôй, назвало себе товариство россійскимъ (russisch) а такъ само назвало себе се товариство на нѣмецкихъ запросинахъ зъ дня 2 н. ст. лютого с. р. на баль въ сали стрѣлецкôй. Потягненый протоколярно до одвѣчальности предсѣдатель товариства Т. Галипъ назвавъ слова russisch и ruthenisch тотожными и заявивъ, що товариство хоче користувати ся правомъ уживаня россійскои літературы и россійского літературного языка. 3) На зборахъ зъ дня 22 н. ст. цвѣтня с. р. вôдчитано протоколъ списаный въ россійскôмъ языцѣ. 4) Товариство удержувало зъ Москвы и Петербурга даромъ выдаванй тамъ часописи, а крôмъ того мало товариство дôставати такожь грошевй пôдмоги зъ заграницѣ. 5) Товариство именувало своими спомагаючими членами мѣжь иншими Адольфа Добряньского зъ Инсбрука, єго сына Ивана, що стоить въ россійскôй службѣ и адвоката зъ Коломыи д-ра Володим. Дудикевича. 6) Въ льокали товариства находить ся портретъ о Ив. Наумовича. 7) Протоколъ загальныхъ зборôвъ зъ дня 22 цвѣтня с. р., предложеный правительству дня 11 мая писаный въ россійскôмъ языцѣ. 8) Выбраный на зборахъ дня 31 мая предсѣдателемъ товариства Юл. Яворскій говоривъ два разы по россійски мимо того, що комісарь спинявъ єго супротивъ чого зборы мусѣли бути розвязанй. 9) Товариство рѣшило придержувати ся россійского языка, що выходить зъ жалобы внесенои дня 7 н. ст. червня противъ розвязаня зборôвъ, въ котрôй то жалобѣ каже ся мѣжь иншимъ, що нѣяка власть не має права приписувати товариству уживанье того або иншого языка, що противно єсть неоспоримымъ правомъ товариства: думати, говорити и писати языкомъ, якій єму подобає ся и якій товариство называє и уважає своимъ. — П. Яворскій заявляє вкôнци, що противъ розвязаня товариства буде внесеный рекурсъ до міністерства справъ внутрѣшныхъ.

— **Рада мѣста Львова** вôдбула вчера надзвычайне засѣданье, скликане на жаданье 14 радныхъ, въ справѣ выбору делеґата до краєвои рады шкôльнои. Засѣданье отворивъ президентъ Мохнацкій запросинами на обхôдъ руского Тѣла Христового въ недѣлю а вôдтакъ приступлено до выбору вôдпоручника до краєвои рады шкôльнои. Записанй до голосу раднй Солескій и Дзендзелевичь зрекли ся и наступило голосованье, котре мусѣло повторити ся три разы. При першôмъ голосованю одержавъ на 58 голосуючихъ: д-ръ Ґерстманъ (дотеперѣшный вôдпоручникъ) 23, д-ръ Цѣсельскій 18, д-ръ Пентакъ 13, Солескій 1 и 2 бѣлй картки; при другôмъ голосованю на 68 голосуючихъ одержали: Ґерстманъ 27, Цѣсельскій 33, Пентакъ 7 голосôвъ. Коли и за другимъ разомъ не одержавъ нѣхто абсолютнои бôльшости, наступило тѣснѣйше голосованье мѣжь Ґерстманомъ а Цѣсельскимъ. На 65 важныхъ голосôвъ одержавъ Ґерстманъ 28 а Цѣсельскій 37 голосôвъ и сей послѣдный выбраный. На внесенье радного Йонаша зобовязано вôдпоручника здавати справу зъ дѣяльности що року, що д-ръ Цѣсельскій приймивъ зъ вдоволеньемъ до вѣдомости

— **Повени.** Зô Стрыя доносять, що вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ розливъ Днѣстеръ коло Розвадова на кôлька кільометрôвъ ширины, та затопивъ пасовиска, луги и поля. — Зъ Перемышля пише тамошна Gazet-а: Въ наслѣдокъ безнастанныхъ дощѣвъ прибуває Сянъ и єго доплывы. Луги и орнй поля въ низькôмъ положеню вже вода залила. Грозить недостача пашѣ, бо перше сѣно вже страчене. Въ Перемышли и охрестности пôднесли ся цѣны набѣлу и яринъ. Передновокъ дуже тяжкій. Въ мѣстѣ рухъ будôвляный устає. Робôтники въ нѣмôй розпуцѣ глядять на небо, покрыте сѣрыми хмарами. Повѣнь наступить невôдклично и староство та войсковôсть вже зарядили потрѣбнй средства осторожности.

— **Загальнй зборы членôвъ общества им. Качковского** вôдбудуть ся дня 18 н. ст. вересня с. р. въ Станиславовѣ, де мали вôдбути ся минувшого року, але були заборонені зъ причины небезпечности холеры. Зборы вôдбудуть ся пôзнѣйше, якъ попередныхъ лѣтъ, зъ причины сподѣваного на початокъ мѣсяця вересня приѣзду цѣсаря до Львова.

— **Въ справѣ руху надзвычайныхъ поѣздôвъ** особовыхъ и зниженя цѣнъ ѣзди по поводу загальнои выставы краєвои у Львовѣ року 1894 подає дирекція руху зелѣзниць державныхъ до вѣдомости що слѣдує: Крôмъ въ дняхъ означеныхъ вже давнѣйше переходити будуть на шляху Кракôвъ-Львôвъ надзвычайнй поѣзды 19 и 20 такожь на дняхъ 28 червня, 14 серпня и 7 вересня зъ Кракова до Львова, 29 червня, 15 серпня и 8 вересня зô Львова до Кракова для звиджуючихъ выставу у Львовѣ, пôсля того самого розкладу ѣзды и по тыхъ самыхъ цѣнахъ. Сказане зниженье цѣнъ ѣзды важне єсть въ дняхъ повысшихъ такожь для поѣздôвъ звычайныхъ маючихъ сполученье до згаданыхъ поѣздôвъ надзвычайныхъ.

— **Архикнязь Альбрехтъ** повертаючи зъ своєи подорожи инспекційнои по всхôднôй Галичинѣ, приѣхавъ вчера о 7-ôй годинѣ вечеромъ зô Станиславова до Львова. Зъ причины слоты вôдкликано заповѣдженый на нинѣ переглядъ войска львôвскои залоги и архикнязь вôдъѣхавъ вчера о годинѣ 11-ôй до Кракова.

— **Зборы вôдпоручникôвъ палатъ адвокатскихъ** вôдбули ся сими днями у Вѣдни. Одною зъ справъ, надъ котрою зборы радили, бувъ т. зв. numerus clausus (ограниченье числа адвокатôвъ). Надъ тою справою вела ся довша, бо зъ пять годинъ треваюча, оживлена дискусія. Вкôнци ухвалено 19 голосами противъ 13 внесенье вѣденьскои палаты адвокатскои, вôдкидаюче numerus clausus. Згадане внесенье звучить: „Зборы вôдпоручникôвъ австрійскихъ палатъ адвокатскихъ придержують ся засады, що не має установлятись стало певного числа адвокатôвъ въ данôй мѣсцевости, а що радше до выконуваня адвокатуры въ кождôй мѣсцевости королѣвствъ и краѣвъ заступленыхъ въ радѣ державнôй повино установитись такй вымаганя, котрй запоручають наукове, практичне и моральне уздôбненье кандидата“. За тымъ внесеньемъ голосували вôдпоручники палатъ: Вѣдня, Праги (зъ выимкою одного), Лінца, Сальцбурґа, Целôвця, Боценъ, Триденту и Черновець, а противъ вôдпоручники Берна, Градця, Инсбрука, Любляны, Опавы, Кракова и Львова. Такъ отже numerus clausus вôдкинено бôльшостію голосôвъ. На зборахъ не були заступленй палаты: Самбора, Перемышля, Трієсту, Гориціи, Ровереда, Фельдкірха, Зары, Раґузы и Спалята. Зъ тыхъ неприсутныхъ вôдпоручникôвъ, якъ догадують ся, всѣ були бы противъ numerus clausus, крôмъ вôдпоручникôвъ Самбора и Перемышля. Замѣтне и се, що за заведеньемъ numerus clausus голосували самй лишь молодй адвокаты, натомѣсть старшй були противъ.

— **Срѣбнй двацять-крейцаровй и мѣдянй чотиро-крейцаровй монеты** будуть вытягненй зъ обѣгу. Урядовй ґазеты у Вѣдни и Будапештѣ оголосили однозвучнй розпорядженя обохъ міністерствъ скарбу, на пôдставѣ котрыхъ згаданй монеты будуть въ приватнôмъ обѣгу приймати ся лишь до кôнця сего року. Натомѣсть державнй касы мають тй монеты приймати до выплаты и вымѣны до 31 грудня 1895 року, отже о одинъ рôкъ довше. Обовязокъ державы, выкупляти двацять и чотири-крейцаровй монеты, выгасає пôсля того зъ 31 груднемъ 1895 р.; въ приватнôмъ обѣгу тратять они своє значѣнье вже зъ кôнцемъ сего року.

— **Нещастна пригода** лучала ся дня 21 н. ст. червня въ Коломыи. Именно Янъ Домбровскій, ученикъ II-ои клясы ґімназіяльнои упавъ такъ нещасливо въ сали ґімнастичнôй, що зломивъ обѣ руки. Причиною сего нещастя була недостача нагляду.

— **Крадѣжь.** Въ ночи 22 н. ст. червня закрали ся злодѣѣ до коршмы въ Волица коло Мостôвъ Великихъ и забрали дорогоцѣнностей на суму 1600 зр. Мѣжь украдеными предметами були: брилянтовй серѣжки, 4 шнурки перелъ, бінда перлова, 4 пары брилянтовыхъ серѣжокъ оправленыхъ въ срѣбло и золотый годинникъ зъ такимъ-же ланцушкомъ. Крôмъ того забрали злодѣѣ 240 зр. готôвкою.

— **Пригода на зелѣзници.** Поѣздъ особовый ч. 1215 ѣдучій зô Станиславова до Стрыя въѣхавъ вчера въ Калуши, въ наслѣдокъ зле уставленои зворотницѣ, на маґазиновй шины та ушкодивъ стоячй на нихъ возы товаровй. Зъ подорожныхъ и персоналу зелѣзничого не потерпѣвъ нѣхто ушкоды.

— **„Що Стрый читає?“** Въ Стрыю выдано зъ нагоды фестину Соколôвъ Jednodniówk-у, а въ нѣй помѣщено вѣстку пôдъ згаданымъ заголовкомъ. Зъ тои вѣстки показує ся, що до Стрыя приходить 225 примѣрникôвъ політичныхъ часописей, а именно: Przegląd-у 80, Kurjer-а Lwowsk-ого 64, Dziennik-а Polsk-ого 43, Gazet-ы Narodow-ои 20, „Дѣла“ 14, Gazet-ы Lwowsk-ои 12, Now-ои Reform-ы 4, „Галичанина“ 3, Czas-у 2 примѣрники.

— **Дрôбнй вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ погорѣлцямъ громады Метенѣвъ, повѣта золочѣвского, 300 зр. пôдмоги. — Міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ приѣде рано до Львова. — Прибули завтра до Львова долѣшно-австрійскй промысловцѣ пôдъ проводомъ бар. Чедіка, щобы оглянути краєву выставу. — Зъ жертвуваныхъ цѣсаремъ 10 000 зр для навѣщеныхъ повенею въ Галичинѣ и Шлезку призначивъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ 6000 зр. для Галичины.

Наука штука и література.

— **„Кухарка Руска“ або „Школа вареня дешевыхъ, смачныхъ и здоровыхъ обѣдôвъ“** Фльорентины и Ванды, часть перша [266 ст.], появила ся зъ друкарнѣ В. Манецкого и мѣстить: Загальнй порады для господинь; — о примѣненю огня въ кухни; — досвѣды господарскй; — першй вѣдомости кухарскй; — о краяню мяса, птиць и рыбъ; — зупы и додатки (причинки) до зупъ; — рôзнороднй сосы; — прирядженье воловины; — прирядженье телятины; — прирядженье баранины; — прирядженье свинины; — ярины; — ґарнітуры до яринъ; — мучнй и яєчнй стравы та додатокъ. — Цѣна 70 кр., зъ пересылкою почтовою 76 кр., высылає друкарня В. Манецкого у Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція почтъ** оповѣщує: Вôдъ 1. липня с. р. можна пересылати до Испаніи и Портуґаліи посылки фрахтовй за послѣплатою. Высота дозволенои послѣплата выносить 200 зр. взглядно 500 франкôвъ. Пересылка вôдбуває ся выключно дорогою черезъ Швайцарію.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало асистентôвъ почтовыхъ: Леоп. Маєра въ Тарновѣ, Алойс. Харанзу въ Тернополи, Іос. Кашицкого въ Стрыю, Ферд. Пивецкого въ Ярославѣ, Єр. Хлопецкого въ Краковѣ, Стан. Келера въ Краковѣ, Ант. Кобыляньского въ Тарновѣ, Мих. Книча, въ Освѣцимѣ, Кар. Фурдика въ Краковѣ, Кар. Руденьского въ Ярославѣ, Салом. Волькенберґа у Львовѣ, Авг Носкевича въ Калуши, Ив. Ґурку въ Дрогобичи, Ад. Гофлера въ Коломыи, Онуфр. Кульчицкого въ Краковѣ, Ант. Вершлера и Ант. Бардека у Львовѣ офіціялами почтовыми, а дирекція полишила всѣхъ въ дотеперѣшныхъ мѣсцяхъ службовыхъ. — Вѣстникъ розпорядженъ ґенеральнои дирекціи зелѣзниць державныхъ оголошує именованье инжинера Жигм. Ясеньского начальникомъ секціи консерваціи въ Станиславовѣ а инжинера Іос. Ганинчака контрольоромъ консерваціи у Львовѣ.

— **Перенесеня.** Міністеръ судôвництва перенѣсъ субститута прокураторіи Фр. Кербера зъ Тарнополя до Львова, а адъюнкта судового Іос. Млинарского зô Станиславова въ характерѣ субститута прокураторіи до Тернополя.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ розписує конкурсъ на посады експедієнтôвъ почтовыхъ въ Тарнорудѣ, повѣта скалатского, зъ рôчною платою 1350 зр.; въ Желеховѣ великôмъ повѣта каменецкого, зъ платнею 460 зр. рôчно и въ Родатичахъ, повѣта городецкого, зъ платнею 450 зр. Поданя треба вносити о першу посаду до 5 н. ст. липня, о двѣ другй до дня 8 липня.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 28 червня. Цѣсарь санкціонувавъ ухваленый галицкимъ соймомъ законъ о орґанізаціи львôвскои школы політехнічнои.

Парижь 28 червня. Италійскій посолъ вôдбирає зъ усѣхъ сторôнъ кондоленціи, котрй комунікує францускому правительству. — Король италійскій одержавъ вôдъ Діпіого таку депешу: „Сіре! Именемъ републики складаю сердечну подяку за выявлене спôвчутье Франціи. Спôвчутье Италіи въ нашôмъ нещастю зворушує насъ до глубины.“

Римъ 28 червня. При кôнци засѣданя вôдповѣдавъ міністеръ справъ заграничныхъ бар. Бляне на интерпеляціи послôвъ Лючіферно и Ґолімбертіого. Вôнъ пôднѣсъ, що француске правительство обѣцяло всѣми силами здержати неприязнй кроки противъ Италійцѣвъ и сю обѣцянку держало. Вѣсти про мниме зневаженье италійскихъ урядникôвъ безосновнй. Що дотыкає народу италійского, то, по думцѣ міністра, вôнъ потрафить и дальше удержатись въ достойнôй мѣрѣ. Міністеръ вôдчитавъ депешѣ зъ Марсиліи и Парижа зъ успокоюючими вѣстями. Интерпелянты заявили, що они вдоволенй вôдповѣдею.

Туринъ 28 червня. Вчера схоронилось тутки дуже богато италійскихъ робôтникôвъ, котрй утѣкають зъ Франціи. Дожидають окремыхъ поѣздôвъ. Дотеперь зôбралось майже 3000 людей.

Царгородъ 28 червня. Король Александеръ прибувъ сюды и повитаный великимъ везиромъ и сербскимъ посольствомъ удавъ ся до палаты султана.

Амстердамъ 28 червня. Въ церквѣ кинувъ ся въ часѣ проповѣди анархістъ Бандерцванъ зъ словами: „Нехай живе анархія!“ на священика и убивъ єго. Анархіста увязнено.

Надôслане.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 5—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВАЖНЕ!

А. ШТАЙНЪ, лѣкарь дентистъ зъ Вѣдня, вôдъ року 1881 замешкалый въ Тернополи, вынайшовъ новый спосôбъ уживаня кокаины до выниманя зубôвъ безъ болю доси нѣякому дентистови незвѣстный и непрактикованый. По 9 лѣтнôмъ уживаню кокаины и по переведеню бôльше якъ 15.000 операцій **тымъ чудеснымъ способомъ,** удало ся менѣ вынайти въ послѣднôмъ роцѣ новый спосôбъ уживаня сего средства, котрый подає змогу уживати кокаины 2 и 3 разы на день, а навѣть въ однôмъ сеансѣ (зн. въ пôвъ годинѣ) безъ огляду на иншй недуги. — Пльомбованье зубôвъ золотомъ, срѣбломъ, емайлією и т. д., вырôбъ штучныхъ зубôвъ и щокъ на найновѣйшій американьскій спосôбъ. 231 3—3

Особа середного вѣку,

сирота по священику глядає мѣсця до заряду дому и господарства о дуже приступныхъ услôвяхъ пôдъ адресою *H. H. poste restante Яворôвъ коло Львова.* 238 3—3

Бюро ґазетъ и оголошень

А. ОЛЬШЕВСКОГО

Львôвъ, ул. Килиньского 2. (напротивъ Вѣденьскои каварнѣ) приймає передплату на всѣ часописи европейскй и оголошеня до нихъ; поручає книжки до молитвы, провôдники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 7—15

Найлѣпшй

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВЙ „ИМПЕРІЯЛЬ“

елекрично-стисканй розслѣдженй мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 13—15

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 138-136

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Петро Чартоломный

recte **Антоневичь** ученикъ ґімназіяльный глядає лекціи ул. Лычакôвска, уланьска касарня.

Побôчный заробокъ

зр. 1500 рôчно певнои платнѣ можуть заробити особы кождого стану, що въ своихъ вôльныхъ годинахъ схотять займати ся — Оферты пôдъ **А. 16118** до адміністраціи **Neues Wiener Tagblatt у Вѣдни.** 234 2—2

Ледôвнѣ комнатнй по зр. 25, 34 и 45. — **Машинки до робленя масла** мѣстячи 3 літры, по зр. 1 за метеръ квадратовый

4525 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны,** выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789

Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Певна помôчь.

Вôдъ дня 4 марта с. р. уживаю бандажѣвъ окремои конструкціи, выдуманои п. **Мойсеємъ Фрайліхомъ** (у Львовѣ при ул. **Шпитальнôй ч. 4 а**) и вôдъ сего часу дôзнаю вже цѣлковитои полекшѣ въ недузѣ перепуклины пахвиновои, на котру мимо безнастанного уживаня бандажѣвъ рôзныхъ конструкцій и иншихъ средствъ терпѣвъ я 14 лѣтъ. Сей фактъ подаю нинѣшнымъ до публичнои вѣдомости, а складаючи вôдразу на сѣмъ мѣсци бандажистови спеціялістови Мойсеєви Фрайліхови сердечну подяку, за Єго бандажѣ фахово споруджені и примѣненй зô знаньемъ, уважаю обовязкомъ совѣсти поручити єго найгорячѣйше всѣмъ терплячимъ.

Ив. Новакъ, б. директоръ дому убогихъ христіянъ.

Львôвъ, дня 28 мая 1894. 233 2—4

СО-

рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ

значно зниженй цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовй по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

31—? (Импресса.) 4941

Ученикъ VII. клясы ґімназіяльнои у Львовѣ глядає лекціи на село. Адреса: **М. К. Татаринъ,** poste restante.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 79—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ПАСѢКА НА ПРОДАЖЬ.

30 пнѣвъ повныхъ, 100 улиѣвъ порожныхъ Дзержона и Берлепша футрованыхъ зъ рамками, 800 штукъ рамокъ зъ пчôльною вощиною, центрифугу зъ меду, и прасу до воску. — мае на продажь поодиноко або въ цѣлости по дуже низькôй цѣнѣ

КАРОЛЬ ЯКУБШЕ 230

въ Станиславовѣ, ул. Голуховского (середна) ч. 53.

М. БАЛЯСЪ

у ЛЬВОВѢ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручае обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНИ зъ великою выгодою и комфортомъ, пригôдни на товариски зборы и для тѣснѣйшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимни и горячи. Кухня здорова и смачна у власнôмъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодични. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** въ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 Цѣны умѣренни. 7—11

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечни
5% листы ипотечни преміовани
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорски облігаціи индемнізаційни

а всѣ ти паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосовани а вже платни мѣсцеви паперы цѣнни, такожь запавши купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцеви лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє нови аркушѣ купонови, за зворотомъ коштôвъ, котри самъ поносить.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 78 зр. IIа по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стаціи зелѣзничои. 4038

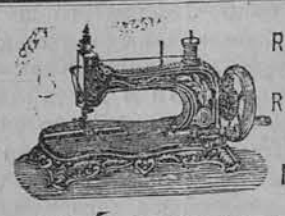

ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

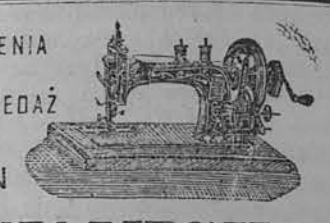

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 11—?

Задля безвартностныхъ наслѣдувань треба жадати все

Tinct. capsici comp.
(Pain-Expeller)

зъ котвою и вôдкидати коробки безъ котвы яко неважни.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1.60 кр. на чверть року 1 зр.

Вѣденьски Льосы по 1 Коронѣ

Передпослѣдный **ТЫЖДЕНЬ.**

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 12—?

Льосы поручає: Яковъ Штро, А. Х. Верфель, Шеленберґъ и Крайзеръ.

Стари

40% чистого зыску для **вдôвъ и сирôтъ** по священикахъ всѣхъ трехъ Епархій.

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

въ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

Выробомъ ризъ занимають ся выключно **вдовы и сироты** по священикахъ

216 4—10

до направы

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	Поѣзды поспѣшни		особови		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	Поѣзды поспѣшни		особови		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{04}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{20}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—		—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—		3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ инфорцмаійныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатани грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавани черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державни білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили велики и дуже користни купна, можемо низше вычислени товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронкови ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки зъ провінціи надсылани порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 80—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 135. Львôвъ, Пятниця 17 (29) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 29 н. ст. червня 1894.

Зъ многихъ сторôнъ нашого краю доносять о великихъ шкодахъ, робленыхъ неустаючою слотою и повенями. Розмѣры шкôдъ не суть знанѝ — въ захôднôй Галичинѣ повѣнь єсть мабуть бôльша якъ у всхôднôй, — але зъ декотрыхъ околиць жалують ся, що они перевысшають навѣть спустошеня зъ року 1884. Нещастье теперь тымъ бôльше, що оно наступає безпосередно по такôмъ тяжкôмъ роцѣ якъ попередный, де шкоды елементарнѝ выносили пôвдесята міліона риньскихъ.

Скôлько небудь автентичныхъ даныхъ однакожь нема, и здає ся, що урядовѝ та пôвурядовѝ круги нерадѝ навѣть, щобы порушувати ту справу, та волѣли бы, щобы о нѣй якъ найменше писано и говорено, мабуть тому́, щобы не псувати ефекту львôвскои выставы. Урядова Gazeta Lwowska дуже скупа въ подаваню вѣстей о повени и нещастяхъ елементарныхъ, якъ отягалась и доносити о холерѣ въ нашôмъ краю, такъ що дотычнѝ вѣсти треба було брати ажь зъ вѣденьскихъ дневникôвъ пôвурядовыхъ. Але на великôсть нещастя указує и та обставина, що Є. В. цѣсарь, очевидно на представленье краєвого правительства, поспѣшивъ сего року зъ значно бôльшимъ даткомъ на потерпѣвшихъ вôдъ повени нѣжь торôкъ.

Обовязокъ несеня помочи очевидно спадає передъ всѣмъ на край и на державу. Чи край, чи выдѣлъ краєвый робить що въ тôй справѣ, не знати зовсѣмъ. Два тыжднѣ вже минає вôдъ выливу декотрыхъ рѣкъ, а о якôйсь акціи автономічныхъ або правительственныхъ властей не чути нѣчого. Мы пересвѣдченѝ вправдѣ, що она єсть, що она мусить бути, але длячого о нѣй нѣгде нѣчого не згадує ся? Торôкъ выдѣлъ краєвый заразъ заасиґнувавъ певну суму для потребуючихъ скорои помочи и зажадавъ вôдъ выдѣлôвъ повѣтовыхъ телеґрафічно реляцій; те саме зробило и намѣстництво, котре и выслало высшого урядника до розслѣду шкôдъ. Сего року не знаємо, чи що такого дѣє ся. Може бути, що нема потребы до того; тогды нехай урядово пояснить ся станъ рѣчей и успокоить публичну опінію.

Держава доси, якъ нарѣкає Nowa Reforma, „нѣчого не зробила. *О вызначеню фонду* до скарбу державного, чи на запомогу чи на позичку, нѣчого доси не чувати. Всюды глухо и тихо. Однакожь якъ-небудь дотеперѣшне пассивне поведенье центрального правительства єсть въ найвысшôмъ степени дивне, все-жь таки не хочемо анѣ на хвилю припускати, щобы правительство въ тôй пассивнôй позиціи лишилось и дальше. Не могло бы навѣть впрочôмъ зробити сего хотьбы лишь зъ того поводу, що сама корона перше признала акцію помôчну необхôдною. Отже прямо неможливо, щобы край вôдъ правительства не дôзнавъ помочи въ такъ дуже тяжкôй хвили. Коли велике нещастье економічне нищить плоды тяжкои працѣ, обовязкомъ єсть державы прийти въ помôчь, щобы запобѣчи наслѣдкамъ нещастя. Се намъ тымъ бôльше належить ся, що Галичина зовсѣмъ не єсть краємъ пассивнымъ для скарбу державного, але противно скарбъ збирає зъ неи що-року обыльнѝ плоды.“

Якъ-небудь домаганье кракôвского орґану демократичного єсть справедливе, однакожь сумнѣваємо ся, чи послѣдный єи арґументъ буде въ Вѣдни добре оцѣненый. Доси, правда, роблено Галичинѣ неразъ закидъ, що она єсть край пассивный та що другѝ краѣ мусять на ню зъ своихъ доходôвъ давати. Галицкѝ послы заперечували тому твердженю и вказували цифрами, що нашъ край причиняє ся немало и на спôльнѝ потребы цѣлои державы, а єсли се робить въ меншôй мѣрѣ нѣжь многѝ иншѝ краѣ, то винно именно довголѣтне занедбанье єго зô стороны державы, що єго сила продукційна не досыть розвиває ся. Се послѣдне твердженье трафляло до пересвѣдченя, и въ остатныхъ рокахъ держава справдѣ зачала бôльше ложити на нашъ край якъ передъ тымъ, и пр на зелѣзницѣ, домагаючи ся тôлько въ меншôй мѣрѣ причиненя краю. Однакожь наступила сегорôчна выстава. Замѣсть подати вѣрный, дѣйстный образъ краю, вышрубовано єи штучно, въ значнôй части за помочію позакраєвою выставцѣвъ ческихъ, нѣмецкихъ и иншихъ, до такои высоты, котра зовсѣмъ не вôдповѣдає дѣйстному станови рѣчей. А щобы тымъ бôльше похвалити ся нею передъ широкимъ свѣтомъ, запрошено гостей зъ цѣлои монархіи, щобы подивляли польску культуру, польску політику, спосôбнôсть Полякôвъ до правленя и т. д.

Отже мы боимо ся, щобы та гостина въ певнôмъ взглядѣ не лишила по собѣ шкôдливыхъ наслѣдкôвъ. Мы чули, що вѣденьскѝ гостѣ оказували певного рода зачудованье „Мы надѣяли ся, казали они, застати край убогій, занедбаный, якъ намъ звычайно представлювано, а знаходимо зовсѣмъ що иншого.“ Може бути отже, що они схотять теперь арґументувати: нехай вашъ край въ бôльшôй мѣрѣ самъ собѣ помагає, коли, якъ показує выстава, вôнъ має силы до того. Арґументація та буде очевидно фальшива, бо нашъ край єсть справдѣ убогій и богато ще помочи потребує, але арґументаторы можуть указувати на выставнôсть краю, яку на свои очи бачили. Лучше отже не бавити ся въ велике паньство, не аспірувати до граня высокои ролѣ, а держати ся вô всѣмъ правды и не встыдати ся єи.

Казіміръ-Періє.

Новый президентъ францускои републики, Иванъ Петро Павло Казіміръ-Періє уродивъ ся дня 8 падолиста 1847 р. въ Парижи, отже числить теперь 47 ый рôкъ житя. Єго дѣдъ бувъ президентомъ міністрôвъ за часôвъ Людвика Филипа и померъ 1832 р. на холеру; отець бувъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ пôдъ Тієрсомъ. Вôйна 1870/71 захопила молодого 23-лѣтного Павла Казіміръ-Періера. Вôнъ бувъ капітаномъ ґвардіи департаменту Объ и боровъ ся при боцѣ команданта Дампієра въ битвѣ пôдъ Баньо. Пôдчасъ штурму на одну барикаду упавъ командантъ, а молодый капітанъ середъ граду куль занѣсъ тѣло свого начальника въ безпечне мѣсце, за що згадано єго имя въ деннôмъ розказѣ францускои арміи. По вôйнѣ придѣлено єго до міністерства справъ внутрѣшныхъ и вскорѣ ставъ шефомъ кабінету свого вôтця. Въ 1873 р. выбравъ єго кантонъ Ножанъ-сіръ-Сенъ до рады ґенеральнои. При выборахъ 1876 р. выступивъ яко републиканьскій кандидатъ и не мавъ противника. Зъ вôдозвы, яку вôнъ тогдѣ оголосивъ до своихъ выборцѣвъ, варта навести отсей уступъ: „Правительство называє себе републиканьскимъ, я хочу, щобы оно було републиканьскимъ... Въ имени вашôмъ домагаю ся вôдъ правительства, щобы приняло демократію и загальне право голосованя безъ затѣй. Була бы се велика противорѣчнôсть, єсли бы република була правительствомъ вызывана противъ Франціи и єсли бы керманичѣ правлѣня перестали бути бодай на хвилину вѣрными и преданными слугами народу.“

Въ кабінетѣ Діфора бувъ Казіміръ-Періє пôдсекретаремъ державнымъ въ міністерствѣ просвѣты. Въ 1881 р. бувъ выбраный зновъ депутованымъ, а въ два лѣта пôзнѣйше зложивъ мандатъ, бо не мôгъ пôсля свого пересвѣдченя голосувати анѣ за анѣ противъ закона, котрымъ проганяно зъ Франціи членôвъ родинъ давнѣйше пануючихъ у Франціи. Выборцѣ выбрали єго въ-друге при доповняючихъ выборахъ. Въ 1883 р. ставъ пôдсекретаремъ въ міністерствѣ вôйны; по выборахъ въ 1885 р. выбрала єго палата послôвъ однымъ зъ віцепрезідентôвъ. На тôмъ становищи оставъ ся вôнъ ажь до новои сесіи парляменту въ осени 1893 р., бо тогдѣ выбрано єго президентомъ палаты депутованыхъ.

Дня 2 грудня 1893 р. поручивъ Карно Періерови зложити кабінетъ. Проґрама, яку зложивъ новый кабінетъ 4 грудня, була прихильно принята умѣркованими републиканцями, натомѣсть соціялісты и радикалы остро противъ неи выступили. Всѣ сторонництва пôзнали, що Періє єсть рѣшучимъ противникомъ т. зв. „републиканьскои концентраціи“ и не хоче робити нѣякихъ уступокъ радикаламъ. Першимъ дѣломъ нового кабінету були чотири проєкты законôвъ противъ анархістôвъ. Дня 22 мая с. р. наспѣла вѣсть, що кабінетъ Періера упавъ въ наслѣдокъ дебаты надъ квестією синдикатôвъ робôтничихъ. Вправдѣ Казіміръ-Періє не потребувавъ уступити, але вôнъ того самъ хотѣвъ. На тôмъ уступленю, якъ видимо, Періє нѣчого не стративъ, противно зыскавъ — бо отъ передвчера выбрано єго головою републики францускои.

Убійство Карнота.

Убійникъ Касеріо вытревало обстає при своѣмъ першôмъ зôзнаню, що не має нѣякихъ спôльникôвъ свого злочину та що мотивы злочину подасть ажь пôдчасъ розправы карнои передъ судьями присяжными. Судья слѣдчій Беноа має надѣю выдобути вôдъ Касерія дальшѝ зôзнаня, бо, якъ говорять, Касеріо пригнобленый и вже не такъ бундючный, якъ бувъ при першôмъ переслуханю, сейчасъ по довершенôмъ убійствѣ.

Ґазеты, що гонять за сензаційными вѣдомостями, хотять добачати въ атентатѣ на Карнота руку мѣжнародного союза анархістôвъ, котрого цѣль була бы згладити зô свѣта всѣхъ монархôвъ и лучать выкрытѝ заговоры въ Россіи зъ атентатомъ на Карнота. Вправдѣ годѣ говорити заразъ ажь о мѣжнароднôмъ союзѣ анархістôвъ, але треба признати, що шайка анархістôвъ у Франціи зорґанізована та що справниками поодинокихъ атентатôвъ не суть здичѣлѝ або навѣть божевôльнѝ индівідуа, лишь вôдпоручники якогось стоваришеня. Касеріо выбираючись до Ліону убити Карнота, загостивъ до звѣстного анархіста Ляґорія и конферувавъ зъ нимъ цѣлый день. На тôй нарадѣ мусѣли запасти ухвалы, котрѝ летомъ блыскавицѣ пронеслись мѣжь виднѣйшихъ анархістôвъ. И такъ одинъ робôтникъ въ Монпеліє сказавъ до знакомого въ недѣлю о 7-ôй год. вечеромъ: „Теперь мабуть вже Карно не жиє!“ Судья слѣдчій, що збирає матеріялъ до выкрытя тои звязи анархістичнои, вôзвавъ того робôтника до суду — однакъ робôтникъ не пôйшовъ до суду, лишь пробивъ ся ножемъ.

Президентъ Періє не замешкавъ на разѣ въ палатѣ елисейскôй, лишь въ урядженôмъ

Коко.

[*Поля Марґеріта.*]

Обоє Бонамы були старыми бездѣтными супругами. Цѣле житье перейшло имъ въ праци и ощадности, доперва несподѣвана спадщина пôсля тѣтки дала имъ взглядный добробытъ и дозволила здѣйстнити двѣ дотеперь недостижимѝ мрѣѣ: мати власну хатину на селѣ, такожь свого коня и повôзъ.

По довгихъ гляданяхъ и зрѣлôй розвазѣ Бонамы выбрали собѣ на мешканье гарну и веселу околицю, богату въ воду и лѣсъ, спокôйне затишне село. Та околиця була плоска, дороги мала рôвнѝ, выгôднѝ, пригôднѝ до переѣзду власнымъ повозомъ и власнымъ малымъ коникомъ.

Зъ-першу вынаймили віллю на пробу зъ намѣромъ купити єи, сли пôдъ кождымъ взглядомъ буде вôдповѣдати ихнымъ вымогамъ. Вправдѣ при нѣй не було стайнѣ, але за то мешкальный дôмъ, основно збудованый, мавъ склепленѝ погребы, великѝ вôкна оберненѝ на захôдъ и на полудне, такъ, що кождои поры дня потоки сонѣшного свѣтла заливали стѣны и помôстъ мешканя. Однымъ словомъ, той дôмъ бувъ выфантазованымъ захистомъ для старенькихъ, що терпѣли, якъ всѣ въ ихъ вѣку, на гостець, ще-жь треба додати, що и коминки побудовано у всѣхъ кôмнатахъ, передбачуючи зимнѝ, мрачнѝ, осѣннѝ днѣ. Подвôрє передъ домомъ, обведене зелѣзными кратами, тонуло въ густôй тѣни каштанôвъ, а зъ противнои стороны, за рôвнымъ мовь оксамітъ травникомъ, що стеливъ ся рамами грядокъ багрянои ґераніи, беґоній и фуксій, тягнувъ ся довгій, повный рожь огородъ. Ще дальше овочевѝ дерева, засадженѝ рядами, притѣненѝ сподомъ ростучѝ корчѣ малинъ и порѣчокъ, грядки трускавокъ, бобу и цукрового гороху Зъ балькону першого поверха віллѣ отвиравъ ся широкій видъ: далеко, якъ окомъ сягнути, розточувалась простора рôвнина, перерѣзана рѣкою розмаєна рôзнобарвными килимами управленыхъ пôль, упестрена червоными кришами сѣльскихъ хатинъ, зъ мѣжь котрыхъ мовь то вежѣ выхоплялись тополѣ; на краю небозводу маячились начерки горбôвъ, оповитѝ синявыми мраками.

Нѣчого не хибло новôй оселѣ Бонамôвъ, хиба крôмъ стайнѣ, отже постановили єи уладити власнымъ коштомъ, въ нарочно вынанятôй на ту цѣль шопѣ, що дотеперь уживалась на складъ дровъ. Зъ найбôльшимъ занятьемъ доглядали робôтъ коло перетвореня. Ихъ бавило заливанье цементомъ стѣнъ на высоту коня, укладанье помосту похилого зъ вôдповѣднымъ стѣкомъ, уставлюванье жолоба и перегородокъ. Такожь починили численнѝ конечнѝ закупна, якъ ось: вѣдра до воды, щѣтки, згребла, смаровила до колѣсъ и упряжи.

Полагодившись зô стайнею, подумали о повозѣ. То було пытанье немалои ваги, тожь и Бонамы находили ся до умученя по рôзныхъ фабрикахъ и складахъ повозôвъ, перекинули стосы катальоґôвъ и цѣнникôвъ. заки ихъ выбôръ упавъ на анґлійскій вôзокъ зъ низькими колесами, ясно мальованый и выбитый зеленымъ сукномъ.

Зъ черги треба було постаратись о коня. Передовсѣмъ насувалось тутки пытанье: чи лѣпше вôдъ разу купити коня, чи вынаймити на початокъ? Поки-що вынаймити коштувало дешевше, але зъ ходомъ часу кошты вынайму зрôвнають ся зъ цѣною купна, впрочôмъ за власного коня не одвѣчаєсь передъ нѣкимъ, не треба дрожати о него на кождôмъ кроцѣ. Навпослѣдъ той взглядъ бувъ рѣшаючій — до власного звѣряти можна привязатись.

Бонамы нѣколи не мали дѣтей и дотеперь цѣлымъ засобомъ свого чувства одаровували кôтку Мумутку и бульдоґа Кастора, про те мысль, що можна мати приятеля и пестѣя коня, звѣря благородне и одарене высшою интеліґенцією, усмѣхала ся до нихъ завсѣгды. Отже одного гарного дня купили карогнѣдого куца, що звавъ ся Коко. Се бувъ ладный коникъ зъ тонкими, нѣжными нôжками, зъ чорными, огнистыми очима; хвôстъ и грива були коротко обстриженѝ. Купець, вôдъ котрого єго куплено, запевнювавъ, що при многихъ неоцѣненыхъ прикметахъ, Коко має хиба ту одну хибу, що дôстає напады злого гумору, але мимо того всего вôнъ такъ лагôдный, що и шестилѣтна дитина дасть собѣ зъ нимъ раду.

Кока вôдставлено до віллѣ Бонамôвъ майже рôвночасно зъ ихъ новозакупленымъ повозомъ; то була подвôйна радôсть для старушкôвъ, а умѣли тѣшитись щиро и наивно, якъ дѣти. Ихъ треба було бачити, якъ ходили вôдъ вôзка до коня и гласкали и гладили то одно, то друге. Очи у нихъ блестѣли и вôдъ часу до часу кидали собѣ обопôльно довгѝ, повнѝ одушевленя погляды.

Надъ все подобавсь имъ Коко. Досыть слухняно позволивъ привязатись до жолоба, хочь нерадо дмухавъ на овесъ и згôрдливо порскавъ на солому.

— Що-жь се значить ся, Коко? Ѣджь, ѣджь мôй приятелю! — говоривъ поважно панъ Бонамі, гласкаючи єго по карку.

— Коко дôставъ доброго вôвса, Коко має смачне снѣданье — заохочувала панѣ.

И хотячи наклонити єго до ѣды, подавали єму овесъ на долони. Коко зволивъ єго спожити.

— О, честный Коко, якъ вôнъ ладно ѣсть? Коко скоро у насъ потовстѣє! — кликала ущасливлена старушка.

Въ тôй хвили куцъ, чи муха єго вкусила, чи просто єму прийшла така фантазія, ударивъ паню Бонамі зъ цѣлои силы головою въ груди такъ, що бѣдна заточилась ажь пôдъ стѣну.

— О, охъ! — зойкнула, ловлячи устами воздухъ, — охъ, бридкій, недобрый Коко!

Ажь сльозы закрутились ѣй въ очахъ, може не тôлько зъ болю, якъ зъ прикрости, що єи добра охота зазнала такъ лихого приєму.

— То зле, то дуже зле, Коко! — сказавъ зъ докоромъ Бонамі. — Го! — закликавъ нагло. — Го! пусти менѣ ногу! Чуєшь, пусти менѣ ногу! Та погана шкапа наступила менѣ на ногу и здавила всѣ пальцѣ.

провізорично мешканю урядовôмъ въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ, щобы вдова по Карнотѣ спокôйно могла перенести ся до приватного мешканя, що може наступити до 14 днѣвъ. На нарадѣ міністерскôй пôдписавъ Періе декретъ що-до зложеня тѣла Карнота въ Пантеонѣ. На похороны вызначено кредитъ до высоты 50.000 франкôвъ. Улицѣ, котрыми буде переходити похоронъ, вôдтакъ Пантеонъ и катедра Нотръ-Дамъ будуть пристроєнй въ жалобу. Міністеръ маринарки велѣвъ телеґрафічно всѣмъ комендантамъ пристаней, щобы въ день похоронôвъ ажь до годины 3-ои пополудни стрѣляно що годины по разови зъ арматъ а о год. 3-тôй выстрѣлено 21 разôвъ. — Населенье Парижа заявляє зô своєи стороны велике спôвчутье для покôйного. Палату елисейску вôдвѣдують тысячѣ людей и вписують свои имена до книгъ кондоленційныхъ. Вѣнцѣвъ надсылають множество, а одинъ торговельникъ цвѣтôвъ сказавъ, що доси замовлено вѣнцѣвъ за суму міліонъ франкôвъ. Найдорожшій вѣнець зложили молодй Парижанки, бо коштує 4.000 франкôвъ. Въ Ліонѣ зложено 21,000 франкôвъ на памятникъ для Карнота, а одну нову улицю недалеко вôдъ мѣсця, де доконано атентатъ, названо улицею Саді Карнота. — Хто буде представителемъ чужостороннихъ державъ на похоронѣ Карнота, чи амбасадоры чи спеціяльнй вôдпоручники, сего ще не знати, але на кождый спосôбъ державы порозумѣють ся въ тôй справѣ.

Въ Ліонѣ користають деякй люде зъ заколоту и допускають ся ексцесôвъ, не лишь супротивъ італіяньскихъ роббтникôвъ, але и супротивъ майна Італіянцѣвъ, бо примѣромъ, пôдпалено великій складъ товарôвъ. Власти французкй выступили енерґічно противъ напастникôвъ и увязнили въ самôмъ Ліонѣ до 2000 осôбъ. Енерґія властей французкихъ найшла признанье у правительства італійского и на послѣднôмъ засѣданю парляменту міністеръ справъ внутрѣшныхъ высказавъ се прилюдно, при чôмъ зробивъ такожь закидъ, що несовѣстнй люде въ Італіи выкористовують нагоду и розпускають вѣсти, мовь бы въ полудневôй Франціи мордовано Італіянцѣвъ. Правда що много роббтникôвъ мусѣло выбратись зъ Франціи за-для выповѣдженя роботы, але у вѣстяхъ що-до морду нема анѣ крыхты правды.

Дописи „Дѣла"

Зъ Дрогобича.

[Справы ґімназіяльнй.]

Въ тутешнôй ґімназіи вôдбувъ ся д. 21—25 н. ст. червня испытъ зрѣлости пôдъ проводомъ ц. к. инспектора краєвого п. Ив. Левицкого. До испыту зголосило ся 23 публичныхъ ученикôвъ, мѣжь ними 4 Русинôвъ. Свѣдоцтво зрѣлости зъ вôдзначеньемъ дôставъ Яхно Якôвъ; за зрѣлыхъ узнанй: Авербахъ Мехель, Арнольдъ Хаимъ, Думинъ Ромуальдъ, Ердгаймъ Якôвъ, Ґулла Антôнъ, Кляйнберґъ Зісхе, Кучера Францъ, Ляховичь Иванъ, Лобосъ Вікторъ, Лопушаньскій Юлій, Нѣмцѣвъ Адольфъ, Раппапортъ Юлій, Свѣтальскій Романъ, Шайдицкій Гнатъ и Візенберґъ Максъ. Пятьомъ позволено повторити испытъ зъ одного предмету по ферiяхъ шкôльныхъ, а двохъ репробовано на рôкъ.

На другій день по испытѣ вôдбула ся святочно роздача свѣдоцтвъ. По благодарнôй службѣ Божôй, вôдправленôй симъ разомъ въ костелѣ (на рôкъ вôдправить ся въ церкви, и такъ все на перемѣну), при котрôй абітурієнты высповѣдались и запричащали ся, въ гарно умаєнôй и пристроєнôй сали шкôльнôй, въ котрôй на передѣ вызначавъ ся великій малюваный образъ цѣсаря, колишній даръ тутешнои громады, зôбрали ся абітурієнты и ученики VII-ои клясы, учителѣ зъ ц. к. инспекторомъ и директоромъ та спрошенй гостѣ, мѣжь ними кôлькохъ вôтцѣвъ, котрыхъ сыны що лише здали испытъ зрѣлости.

По вôдмовленôй молитвѣ промовивъ до абітурієнтôвъ директоръ ґімназіи Алекс Боркôвскій. Въ теплôй промовѣ поясниввъ значѣнье свѣдоцтва зрѣлости, указуючи, що узнає оно ученика за зрѣлого до высшихъ наукъ університетскихъ, а не за зрѣлого, скôнченого чоловѣка, на якого ажь тй высшй науки мають єго колись вывести. Зъ того выходить пересторога, щобы узнанй за зрѣлыхъ не рвали ся до такихъ дѣлъ, до якихъ ще не зрѣлй, — щобы не заганяли ся до осуджованя и огуджованя всѣхъ и всього и до такъ частои у горячои молодѣжи охоты до перестроюваня всього, що не подобає ся буйнôй фантазіи молодого вѣку, — щобы навпакъ вôддали ся зъ жаромъ и вытревалостію высшимъ наукамъ, котрй ихъ мають учинити спосôбными до вызначныхъ становискъ и проводу въ громадѣ. Дальше зазначивъ ще й друге значѣнье свѣдоцтва зрѣлости. Ото школа вызволює нимъ свого довголѣтного плеканця зъ-пôдъ своєи опѣки, признаючи, що вôдъ теперь вôнъ спосôбный вже бути власнымъ своимъ опѣкуномъ и провôдникомъ. Зъ сего выходить пересторога, щобы пущенй на волю не уживали на зле тои волѣ, — щобы оказали ся справдѣ зрѣлыми провôдниками и судьями власныхъ дѣлъ, бажань и гадокъ, — щобы не забували Бога и не сходили на манôвцѣ, а щобы були честными молодцями и выправляли ся на честныхъ людей. Упоминаючи, щобы и дальше плекали всѣ тй честноты, якй защѣпляла въ ихъ серцяхъ школа, вôзвавъ особливо до любови рôдного краю и народу; а закôнчивъ окликомъ „Многая лѣта" въ честь Єго Вел. цѣсаря Франц Іосифа, пôдъ котрого скиптромъ вôльно намъ смѣло голубити нашй народнй идеалы.

На сю промову вôдповѣвъ абітур. Лопушаньскій по польски, выражаючи въ имени товаришѣвъ подяку для дотеперѣшныхъ своихъ провôдникôвъ-учителѣвъ и запевняючи, що не забудуть пересторогъ, якй ино-що чули; а прощаючи товаришѣвъ, вôзвавъ ихъ до такои самои згоды на будуще, въ якôй пережили лѣта шкôльнй. — Вôдтакъ абітур. Яхно, котрого отець, дрогобицкій поважный мѣщанинъ, сидѣвъ мѣжь гôстьми, въ гарнôй промовѣ высказавъ по руски такожь подяку якъ ц к. инспекторови за труды и ласкавôсть при испытѣ, такъ и учителямъ, а дальше попращавъ товаришѣвъ и молодшихъ ученикôвъ.

На се ц. к. инспекторъ Ив. Левицкій въ прегарнôй бесѣдѣ зъ питомою собѣ краснорѣчивостію высказавъ абітурієнтамъ признанье ихъ совѣстнои працѣ, котрои доказъ зложили при испытѣ, и за ихъ хороше поведенье, котре помянувши похвальне свѣдоцтво учителѣвъ, заявили такожь уладженьемъ нинѣшного такъ гарного свята. Ученикôвъ VII. клясы вôзвавъ щобы шли въ слѣды своихъ старшихъ товаришѣвъ. Гостямъ высказавъ радôсть, що явили ся свѣдками такъ важнои для школы хвилѣ и можуть зъ близька приглянути ся овочамъ працѣ учителѣвъ около добра ихъ сынôвъ; а симъ учителямъ вôнъ, надзвратель тои працѣ, мусить вповнѣ признати, що задачу свою сповняють совѣстно и умѣло. Звертаючись ще разъ до молодѣжи и навязуючи до промовъ обохъ бесѣдникôвъ-абітурієнтôвъ, вôзвавъ ихъ до згоды и згôднои працѣ для добра краю и обохъ живучихъ у нѣмъ посполу народôвъ и закôнчивъ знаными словами: „Разомъ руки си подайте и якъ братя ся любѣть, Одинй другихъ спомагайте, къ спôльнôй метѣ поспѣшѣть!"

Потôмъ роздавъ свѣдоцтва, а по вôдмовленôй молитвѣ розбйшлись всѣ зъ ясными лицями и огрѣтымъ серцемъ.

Дня 8. липня выбирає ся надъ сто ученикôвъ пôдъ проводомъ директора и кôлькохъ учителѣвъ на выставу краєву. Грошѣ потрѣбнй зложать въ части самй ученики, въ бôльшôй части покрыють ся выдатки зô складокъ. До сего часу выєднавъ директоръ у рады мѣскои на тую цѣль 85 зр.; а надѣяти ся, що и выдѣлъ рады повѣтовои и каса щаднича причиннять ся ще датками; а остале зберe ся зъ даткôвъ приватныхъ людей, мѣжь котрыми обѣцявъ вже лѣкарь д-ръ Лєховскій 10 зр.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Въ другій день рускихъ Зеленыхъ святъ вôдбулось въ присутности д-ра Олесницкого и проф. Ив. Вахнянина яко делеґатôвъ стрыйскои філіи „Просвѣты" торжественне отворенье читальнѣ „Просвѣты" въ Верчанахъ, повѣта стрыйского. Зборамъ, котрй отворивъ мѣсцевый парохъ Всч о. А. Железнôвскій короткою промовою, проводивъ д-ръ Олесницкій. При нагодѣ вôдчитаня статутôвъ пояснивъ предсѣдатель декотрй точки тыхъ-же, вказуючи на велику вагу ихъ въ розвою добробыту селяньства та заохочувавъ присутныхъ, щобы якъ найскорше приступили до заложеня крамницѣ та шпихлѣря громадского. Вôдтакъ вôдчитавъ учитель мѣсцевый п. Суликъ старанно обробленый вôдчитъ про роды збôжь и ихъ управу, а хоръ, зложеный зъ читальникôвъ, вôдспѣвавъ кôлька пѣсень. Зъ деклямаціями патріотичными выступили смѣло дочка учителя я двохъ школярикôвъ. На разѣ вписалось до читальнѣ 27 членôвъ, поважныхъ и статочныхъ селянъ. До выдѣлу выбрано о. пароха и селянъ: Дмитра и Андрѣя Гаврилцѣвъ, Гриня Шумского, Дм. Максимова, а на заступникôвъ Ив. Гаврилова и Федя Цапа.

Выдѣлъ „Мѣщаньскои Бесѣды въ Стрыю выдавъ таку вôдозву:

Въ пôддвигненю и освѣдомленю низшихъ верствъ нашои суспôльности лежить наша сила и наша будучнôсть. Се пôддвигненье и освѣдомленье низшихъ верствъ повинно горячо лежати на серци и нашимъ стрыйскимъ патріотамъ, бо сила наша не въ нечисленнôй горстцѣ т. зв. интеліґенціи, але въ широкихъ масахъ нашого мѣщаньства и робôтництва. Що тй масы дотеперь темнй и не освѣдомленй, а проте и малу участь беруть въ нашôй орґанізаційнôй роботѣ народнôй, се длятого, що благодатный лучь просвѣты, — нашои рускои просвѣты — лишь слабонькою смугою протисъ ся промѣжь нихъ. Наше мѣщаньство и ремѣсництво, хоть неразъ рве ся до читаня, мало має способности, стрѣтитись зъ рускою книжкою и научитись любити своє и проте, або остає темнымъ або иде въ службу чужимъ интересамъ... Вагу тои справы добре зрозумѣло товариство „Мѣщаньска Бесѣда въ Стрыю", и взяло собѣ за задачу: всѣми способами старатись пôднести уровень просвѣты нашого мѣщаньства. До осягненя сеи цѣли потреба конечно „Мѣщаньскои Бібліотеки". Однако, хотяй выдѣлъ „Мѣщаньскои Бесѣды" заснованье бібліотеки для своихъ членôвъ на першôмъ мѣсци поставивъ у своѣмъ плянѣ, то таки не має средствъ, щобы мôгъ тую задачу выконати, и мусить вôдкликатись до ласкавои жертволюбности Вп. Землякôвъ и просити ихъ о помôчь въ тôмъ преважнôмъ дѣлѣ. Звертаємось отже и проснмо: „Поможѣть намъ, а Богъ и Русь-мати поблагословлять за спасенне дѣло! Просимо пошукати въ своѣй бібліотецѣ, а тамъ певно найде ся може й не одна книжка, котра бôльшу прислугу принесе, єсли перейде на ужитокъ загалу, єсли стане власностію „Бібліотеки Мѣщаньскои Бесѣды". Вôдозва пôдписана: о. О. Бобикевичемъ, предсѣдателемъ и пп. І. Скиславичемъ та Я. Бойкевичемъ, членами выдѣлу „Мѣщаньскои Бесѣды" въ Стрыю.

ПЕРЕҐЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ угорскôй палатѣ послôвъ нараджувано ся въ спеціяльнôй дебатѣ надъ проєктомъ закона що-до свободы релиґійнои. При §. 24 поставивъ пос. Візонтай внесенье, щобы той, хто выступає зъ однои релиґійнои громады и не пристає до жаднои, бувъ обовязаный платити черезъ три роки до своєи первѣстнои громады релиґійнои установленй выдатки. Се внесенье принято, якъ и прочй параґрафы предложеня безъ дебаты. — Потôмъ наступили нарады надъ новыми параґрафами закона супружого, що ихъ приймила палата маґнатôвъ. Пос. Стеф. Кольошвари-Кісъ добачувавъ, що тй параґрафы політично неумотивованй и за-для того ихъ не можна приймити. Міністеръ судôвництва Сілядій пояснивъ, що они не змѣнюють нѣ найоту закона и поручивъ ихъ приймити. Ґр. Ал. Апоній замѣтивъ, що не прикладає до новыхъ параґрафôвъ великого значѣня, але застерѣгає,

---

Панъ Бонамі вôдôйшовъ на бôкъ, кривающи, а куцъ дививсь за нимъ и выщѣривъ зубы зъ бридкою, злобною міною. Супруги переглянулись по собѣ. Панѣ Бонамі вôдозвалась перша зъ справдѣшною материною печаливостью:

— Видишь, мôй коханый, то тому, що вôнъ ще не привыкъ до мѣсця.

Мужь закашлявъ значучо.

— Гмъ! однакъ я думаю, що добре було бы заасекуровати нашь вôзокъ на выпадокъ катастрофы. Гмъ! катастрофы неимовѣрнои, але можливои.

Нога єму докучала, отже здôймивъ чобôтъ и пересвѣдчивъ ся, що великій палець цѣлковито посинѣвъ.

— Охъ! мôй ты сердего — заводила панѣ Бонамі придавленымъ голосомъ, бо ще дотеперь не охолола зъ свого перестраху.

Остаточно полишено куца при жолобѣ, поручаючи служачôй, щобы принесла єму свѣжои воды до питя. Коко опорожнивъ вѣдро до половины, решту воды уважавъ за вôдповѣдне вылити, коннувши вѣдро ногою, причôмъ ще хотѣвъ вкусити служачу въ рамя. На щастье вхопивъ єи тôлько за рукавъ, зъ котрого и лишивъ ся добрый кусень єму въ зубахъ. На крикъ перестрашенои дѣвчины надбѣгли обоє Бонамі и остовпѣли, вже не знаючи, що мыслити. Особливо панъ здававсь дуже неспокôйный.

— А може бы мы, гмъ! може бы мы... Що ты сказала-бъ, душечко, коли-бъ мы нашу першу прогульку вôдложили до завтра?

Але резолютна панѣ Бонамі була иншои думки:

— Противно — сказала — єго треба нинѣ змучити, обезсилити.

Такъ порѣшено запрягти куца до вôзка. Супротивъ всѣхъ дожданъ обôйшло ся симъ разомъ безъ найменшого опору зъ єго стороны. Може єму вôдôбрала смѣливôсть присутнôсть прикликаного зъ сусѣднои віллѣ огородника, котрый говоривъ голосно грубымъ голосомъ и кричавъ грôзьно:

— Ну-же, ну! стôй спокôйно! а рухай ся! Ну-же! ты препогана шкапо!

— Нѣ, нѣ! — протестувала панѣ Бонамі — добрый коникъ! добрый! добрый!

Панъ Бонамі, мабуть хотячи въ той спосôбъ втихомирити будучу бурю, принѣсъ цукру и дававъ єго куцови, промовляючи до него зъ пестощами, мовь до дитины:

— Коко є цюцю! добре цюцю! смачне цюцю!

Коли наспѣла хвиля выѣзду, почались взаимнй уступства.

— Певно схочешь сама поганяти — говоривъ мужь.

— О, нѣ, волю, щобы ты поганявъ, бо ты сильнѣйшій!

— Такъ, але въ тебе руки лекшй!

Стало на тôмъ, що панѣ взяла вôжки и Коко безъ нѣякихъ выбрикôвъ або химеръ жваво рушивъ зъ мѣсця.

— Но, прецѣнь давъ угласкатись — зôтхнувъ зъ видимою пôльгою панъ Бонамі.

Панѣ зъ свого боку додала:

— Нашь Коко гарный; доказувавъ, бо хотѣлось єму трохи побѣгати и нѣчо бôльше!

Мужь замѣтивъ:

— Сли и дальше пôде намъ такъ само добре, то може бы мы зъ поворотомъ поѣхали берегомъ рѣки и по дорозѣ вступили до Біґорґôвъ.

— Дуже добре!

И простуючись гордовито на сѣдженю, честна старушка додала наивно:

— Неправда-жь, що я зовсѣмъ ненайгôрше поганяю?

— Але-жь поганяєшь дуже добре, знаменито!

Наразъ передъ малымъ горбкомъ Коко ставъ якъ вкопаный и нѣ крокомъ не хотѣвъ йти дальше.

— Вйо! — кликнувъ занепокоєный панъ. — Що-жь єму зновъ сталось?

— Може перелякавъ ся чого въ дорозѣ?

— Коли-жь тамъ нѣчого нема.

— Може то стебло соломы, що онъ тамъ лежить передъ нами, полохає єго. Злѣзь и пôдноси єго.

Панъ Бонамі злѣзъ послушно, але ледви успѣвъ пôднести нещасливе стебло, вже Коко драпнувъ такъ, що старовина задыханый бѣгъ за вôзкомъ, не могучи єго догонити

— Спини коня, спини! — кликавъ на жѣнку.

— Не можу, тягне такъ мôцно, що руки омлѣли вôдъ держаня! — вôдкликнула панѣ Бонамі.

На щастье Коко приставъ самъ, добровôльно и панъ Бонамі зновъ вылабудавъ ся на вôзокъ. Якійсь часъ ѣхали спокôйно и безъ пригоды завернено на дорогу, що йшла берегомъ рѣки.

Вôдрада вступила въ серця обохъ, скоро побачили зъ далека терасу віллѣ Біґорґôвъ, що знимались надъ дорогою, котра въ тôмъ мѣсци завертала просто до рѣки.

— Достерегли насъ зъ терасы — замѣтила панѣ.

— Такъ — потвердивъ мужь — и я вже виджу зъ вôдси Біґорґа.

— Махає до насъ капелюхомъ!

— А онъ панѣ Біґорґе и дѣти!

— Але тамъ хтось є зъ гостей! Даютъ намъ знаки, дѣти плескають въ руки.

— Га, що за величавый въѣздъ! Но, покажи имъ, що умѣешь, Коко, дальше мôй приятелю!

Вже були пôдъ самою терасою, зъ вôдки витано ихъ уклонами, смѣхомъ, окликами, на що они вôдповѣдали усмѣхаючись, радѣючи, одушевляючись. Въ тôмъ Коко зноровивъ ся и почавъ напрасно подаватись въ задъ.

— Ну же! ну! — кликавъ панъ Бонамі, стараючись наслѣдувати грубый голосъ огородника. — Ну же, вйо!

Коко подававъ ся въ задъ що разъ бôльше заѣло, ажь упряжь и оси трѣщали. Зъ терасы почувъ ся окликъ переполоху. Вôзокъ точивъ ся просто до рѣки. Ще хвиля замѣшаня, окликôвъ, накликувань, панѣ Бонамі успѣла тôлько перехреститись и отъ вôзокъ, кôнь и люде найшли ся въ водѣ.

На щастье, вода въ тôмъ мѣсци не була глубока и заросла тростиною, тожь безъ великого труду удалось добути зъ нея Бонамôвъ и ихъ коня и вôзокъ. Они були оболочень, збѣдканй, нещасливй. На другій день Коко вернувъ до давного властителя, котрый взявъ єго за пôвъ цѣны, а Бонамы купили собѣ осла, великого, упертого и понурого осла, що такъ затроивъ имъ житье, що незадовго позбулись не тôлько єго, але и такъ бажаного колись власного повоза. Коко лишивъ ся въ ихъ памяти; єго згадували зъ сердечною обидою и нѣжнымъ закидомъ, що такъ знѣвечивъ ихъ гарнй мрѣѣ.

собѣ потягнути правительство до одвѣчальности за евентуальнѝ шкоды. Дальше застерѣгъ ся, щобы повагу короны мѣшати до партійнои борбы. Вôнъ высказавъ спôвчутье, що правительство въ позитивнôмъ выкористовуваню индівідуальнои думки короны не держало ся конечныхъ границь. Міністеръ Сілядій сконстатувавъ, що правительство и словомъ не дôткнуло индівідуальнои думки короны и ще разъ просивъ приймити новѝ параґрафы, що и палата вчинила. — Потôмъ прийшла на порядокъ дневный рецепція жидôвъ и пп короткôй дебатѣ палати приймила и сю точку. Такъ само принято точку: реліґія дѣтей.

НОВИНКИ.

— **Товариство „Мѣщаньска Бесѣда“** въ Стрыю устроює въ недѣлю, дня 2 н. ст. липня въ сали „Руского Касина“ музикально-вокальный вечерокъ въ честь Тараса Шевченка при спôвъучасти „Руского кружка музичного“ зъ такою проґрамою: 1) Вступне слово и вôдчитъ о. Т. Шевченку; 2) Нижанковского „Зъ Окрушкôвъ“ хоръ мужескій; 3) деклямація п. Б.; 4) Топольницкого Quodlibet зъ народныхъ пѣсень вôдспѣває хоръ мѣшаный; 5) Завадского „Шумка“, фортепянъ сольо вôдограє панна Б; 6) Нижанковского „Гуляли“, хоръ мужескій; 7) деклямація панны Ц.; 8) Лисенка „Верховино“, хоръ мѣшаный — Початокъ точно о годинѣ 8-ôй вечеромъ. Вступъ вôдъ особы для членôвъ „Мѣщаньскои Бесѣды“ по 20 кр., для нечленôвъ 30 кр. Чистый дохôдъ призначеный на основанье „Мѣщаньскои Бібліотеки“. Наддатки приймають ся зъ подякою.

— **Загальнѝ зборы товариства „Руска Бурса“** въ Бережанахъ вôдбудуть ся дня 3 н. ст. липня о 2-ôй годинѣ пополудни.

— **„Читальня“ въ Бродахъ** устроює въ недѣлю дня 1 н. ст. липня въ сали театральнôй аматорске представленье. Именно буде вôдограна 4-дѣєва мельодрама „Арендарь“. На закôнченье вôдспѣває хоръ мѣшаный товариства „Читальня“ пѣснѣ: 1) „Змарнѣвъ я“; 2) „На берѣжку у ставка“; 3) „Засвистали козаченьки“. Цѣны мѣсць: Крѣсло першорядне 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 40 кр., бальконъ 40 кр., ґалерія 20 кр. Початокъ точно о 8-ôй годинѣ вечеромъ. Білєтôвъ можна дôстати въ „Народнôй Торговли“ а вечеромъ при касѣ.

— **Посвяченье памятника на могилѣ Єронима Анонима** (бл. п. о. Володим. Хиляка) въ Литины, повѣта дрогобицкого, вôдбуло ся вô второкъ сего тыждня т. є. 26 н. ст. червня при участи кôльканацяти священикôвъ зъ доохрестныхъ сторôнъ. Памятникъ здвигненый публичными жертвами, зробленый зъ каменя въ видѣ хреста, на котрого пьедестали находить ся книга, а при нѣй перо и каламарь. На переднôй сторонѣ памятника умѣщена мраморна таблиця зъ написею: „Священнику Владиміру Хиляку (Іерониму-Анониму) родившому ся 15 (27) юля 1843, упокоившему ся 13 (25) іюня 1893, на 28 году душпастирства и служенія русскому народу пламеннымъ словомъ, самоотверженнымъ дѣломъ и даровитымъ перомъ — благодарная галицкая Русь.“ На противнôй сторонѣ вырыта на памятнику така напись: „Горькимъ моимъ словомъ посмѣюся. — Іеремія.“ — Вôдтакъ низше: „Я памятникъ собѣ воздвигъ нерукотворный, къ нему не заростетъ народная тропа. — Пушкинъ.“ — На сей памятникъ зôбрано звыжь 400 зр., зъ чого лишило ся ще 50 зр. За сю суму якъ и за дальшѝ жертвы рѣшено умѣстити въ другôй львôвскôй мѣскôй церквѣ памяткову таблицю для покôйного писателя.

— **Ґр. Ґоесови**, яко новому управителеви правительства краєвого на Буковинѣ, представили ся всѣ репрезентанты краєвыхъ и мѣскихъ властей, духовеньство всѣхъ вѣроисповѣдань та корпораціи и товариства рускѝ, нѣмецкѝ и румуньскѝ. Ґр. Ґоесъ вôддавъ вже візиты всѣмъ вызначнѣйшимъ личностямъ въ Чернôвцяхъ. Ѣдучи до Черновець черезъ Львôвъ, зложивъ тутъ візиты всѣмъ тремъ архіепископамъ.

— **Зъ Дашавы въ Стрыйщинѣ пише намъ оденъ селянинъ**: „Минувшій рôкъ бувъ слотливый, заливный а загаломъ неврожайный тожь тому бѣдному народови обѣцяли запомогу и заробокъ, а то все показало ся якъ для малои дитины колачь або забавка. Сего року маємо зновъ слоту и вже видко, що урожай буде не добрый. Жита рѣдкѝ [бо въ осени повыѣдали слимаки а на веснѣ попôдточували ведмедюхи] попадали й побѣлѣли вôдъ слоты; пшеницѣ за-для дощѣвъ и вѣтрôвъ недобре повôдцвитали; конюшина погнила на пни и на покосахъ; бульбы не обробленѝ а на грунтахъ долиноватыхъ повыгнивали; вôвсы вôдъ слоты пожовкли; рѣка Бережниця позамулювала огороднину и травы. А свѣтлый бецирк рады повѣтовои не выплачує громадамъ Олесичамъ новымъ и старымъ та й Дашавѣ за тѝ грунты, котрѝ пôйшли пôдъ дорогу повѣтову, а вже минуло два роки, якъ гостинець въ публичнôмъ уживаню. Мы ходимо до того бецирку автономічного, просимо, а тамъ насъ смѣшками вôдправляють. Бôйте ся Бога, панове! забрали-сте намъ грунты, чому жь намъ не выплачуєте, щó намъ належить ся, тымъ бôльше, що голодъ — велика бѣда! А хочете абы мы ѣхали на выставу до Львова!...“

— **Неумѣстна хоробрôсть вояцка.** Про нападъ майора 24 ого полку пѣхоты на п. Іосифа Зенкевича, подали мы оногды коротку згадку. Нинѣшный Kurjer Lwowski пише такъ про сю справу: За янôвскою рогаткою пôдъ ч. 108 арендує вôдъ фундаціи Скарбкôвскои львôвскій мѣщанинъ Іосифъ Зенкевичь маленькій фôльварокъ около 50 морґôвъ поля и лугôвъ за рôчный чиншь 600 зр., мешкає тамъ и господарить, удержуючи ся зъ фôрманки. Дня 26 н. ст. червня о годинѣ $5^1/_2$ по полудни Зенкевичь, выйшовши до косарѣвъ, побачивъ майора, що ѣхавъ кôнно черезъ скошену и вже слотою прибиту конюшину. Розжаленый зробивъ майорови замѣтку, щобы уживавъ дороги до ѣзды, а не робивъ єму шкоды, бо и такъ безнастанный дощь робить шкоду господарямъ. Майоръ вôдповѣвъ остро: Halten Sie Goschen.. Sie alter S..... Kerl.. Зенкевичь сказавъ єму такожь по нѣмецки: Sie sind selbst ein S.... Kerl, weil Sie nicht schaetzen können, was mich das kostet. Тогдѣ майоръ добувъ шаблѣ и наѣзджаючи на Зенкевича конемъ, хотѣвъ єго ударити. Зенкевичь держачи въ рукахъ люльку зъ недовгимъ цибухомъ вôдпиравъ наѣзды коня и не допускавъ до удару. Але нагле цибухъ зломивъ ся и майоръ рубнувъ Зенкевича въ голову надъ чоломъ. Раненый упавъ Зенкевичь на землю, а майоръ хотѣвъ єго дальше рубати та ставъ кричати: Ich muss den Kerl niedermachen. Тогдѣ надбѣгъ коваль Зенкевича зъ кузнѣ и стаючи въ оборонѣ свого хлѣбодавця загроженого смертію, ударивъ майора тычкою по плечи, такъ що єму шапка упала въ болото, а сполошеный кôнь скочивъ въ бôкъ. Рôвночасно выбѣгъ сторожь Зенкевича и пôднѣсши єго зъ землѣ, завѣвъ облитого кровію до кузнѣ. Офіциръ пустивъ ся конемъ за ними, атакуючи шаблею. Люде боронили ся граблями деревляными и молотомъ. Вкôнци залишивъ майоръ дальшихъ напастей и вôдъѣхавши до поблизькои вартôвнѣ пôдъ войсковыми маґазинами приславъ двохъ воякôвъ по шапку. Але Зенкевичь не выдавъ шапки, а вôдôславъ єи до команды войсковои.

— **Загадочна смерть.** Сими днями померла скоропостижно въ Золочевѣ дочка тамошного повѣтового лѣкаря, п. Станислава Залеска. Помôчь лѣкарѣвъ не помогла нѣчого. Що було причиною смерти — не знати. Ходить поголоска, що виною тутъ нещастна любовь.

— **Бувшій рабінъ** а теперь посолъ до рады державнои, Бльохъ, выбирає ся до Бучача въ товариствѣ трехъ послôвъ лібералôвъ: Ноского, Коппа и Врабеца. П. Бльохъ має скликати въ Бучачи зборы выборцѣвъ, на котрыхъ вôнъ и три згаданѝ послы будуть промавляти.

— **Огнѣ.** Въ Короснѣ згорѣвъ будынокъ вартости 400 зр., зъ причины вапна, котре негашене и добре не накрыте вôдъ дощу замокло. — Коло Грабôвця стрыйского на фôльварку дня 21 с. м. ударивъ грôмъ въ стайню. Огонь бувъ такій наглый и сильный, що о ратованю не могло бути и мовы. Згорѣло крôмъ стайнѣ ще 12 коней, 10 волôвъ и 25 коровъ. Обезпечена шкода выносить 4.800 зр.

— **Нещастнѝ пригоды.** Паробокъ Иванъ Попадюкъ зъ Демича въ снятиньскôмъ повѣтѣ обходивъ ся неосторожно зъ набитымъ пістолетомъ и пострѣливъ ся въ живôтъ. Хочь заразъ закликано лѣкаря, годѣ було выратувати молодого чоловѣка вôдъ смерти. Померъ по двохъ дняхъ. — Въ Годовôй померла въ лѣсѣ одна дѣвчина, що выбрала ся на суницѣ. Була глухонѣма. — Въ Горуцку въ дрогобицкôмъ повѣтѣ 78-лѣтный старець Гринь Пурій выбравъ ся рано оглядати свои луки, котрѝ вода залляла и якъ перескакувавъ рôвъ, втопивъ ся. — Зновъ-же господарь зъ Зеньова въ Перемышлянщинѣ, Кôндратъ Коваль, вертавъ пяный селомъ Полтвою и по пяному залѣзъ въ рѣку, та вже зъ неи вынесли єго неживого.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Дня 27 н. ст. червня померла Текля Лібіґъ, вдова по лѣсничôмъ камеральнôмъ зъ Зеленои въ домѣ своєи дочки Амаліи, жены о. Николая Левицкого, священика въ Бубнищи ad Тисôвъ, въ 54-ôмъ роцѣ житя. — Двохъ поліціянтôвъ львôвскихъ арештувавъ вчера комісарь Лысаковскій на площи выставы за те що намѣряли обôкрасти одинъ павільонъ.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Презенту на парохію Сѣхôвъ надала рада мѣста Львова на передвчерашнôмъ засѣданю о. Стеф. Донаровичеви.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 29 червня. Зъѣздъ адвокатôвъ ухваливъ резолюцію орѣкаючу, що до осягненя адвокатуры треба дволѣтнои практики судовои и шестилѣтнои практики адвокатскои. — Амбасадоръ францускій Льозе бувъ на авдієнціи у цѣсаря зъ подякою за высказане спôвчутье зъ нагоды смутнои смерти Карнота. — Делеґаціи скликанѝ дефінітивно на день 14 вересня. — Цѣсарь по звидженю львôвскои выставы поѣде 12 вересня просто до Будапешту.

Парижь 29 червня. Періє поручить утворенье нового кабінету свому приятелеви Бірдó и зложить деклярацію въ парляментѣ ажь тогдѣ, коли кабінетъ уконституує сь.

Брукселя 29 червня. Дневники доносять, що голосный анархістъ баронъ Штернберґъ увязненый.

Ліонъ 29 червня. Рада мѣска ухвалила 10.000 франкôвъ на памятникъ Карнота.

Римъ 29 червня. Поліція твердить, що мѣжь замахомъ на Кріспіого и Карнота истнує звязь.

Петербургъ 29 червня. Царь прибувъ зъ жѣнкою до Борокъ и бувъ при посвяченю церкви, котру побудовано на мѣсци катастрофы.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІИ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича и бувшій демонстраторъ проф. Фукса.

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординує вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.
188 26—?

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Д-ръ Станиславъ Квяткевичь

Асистентъ клініки проф. Чижевича

б. операторъ клініки проф. Брайского и бувшій секундарь загального шпиталя у Вѣдни

мешкає теперь у Львовѣ площа Бернардиньска число 12. 219 4—4

и ординує вôдъ 3—4 годины зъ полудня.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Товариство „Просвѣта“

при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. радъ шкôльныхъ, Вп. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенѝ краєвою Радою шкôльною

НА ПРЕМІИ ДЛЯ УЧЕНИКÔВЪ

красно оправленѝ можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Вôрменьскôй ч. 2**, по такôй цѣнѣ:

Росказы про силы природы	20 кр
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Зоря	22 „
Исторія Руси ч. I.	25 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
На досвѣткахъ	22 „
Середъ ледового моря	25 „
Житє св. великомученика и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Дрôбна птиця ґосподарска, а великѝ грошѣ	20 „
Вôдкрытє Америки	22 „
Звѣрята шкôднѝ и пожиточнѝ	42 „
Перекотиполе	18 „
Кирилъ и Методій	22 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „

въ лучшôй оправѣ:

а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченѝ и золоченый хрестъ зъ переду	35 „

Всякѝ замовленя высылають ся скоро и точно.

ДЛЯ РУСКИХЪ ГОСПОДИНЬ!

выйшла зъ друку

„КУХАРКА РУСКА“

ФЛЬОРЕНТИНЫ и ВАНДЫ

мѣстить рôзнороднѝ способы вареня знаменитыхъ зупъ

Всѣлякѝ додатки до зупъ

Приладжуванье воловины якъ: Зразы, Біфштики, Печенѣ, Полядвицѣ, Флячки и т. п. — **Рôзнѝ сосы** якъ: капаровый, зъ корнішонôвъ, зъ сардель и т. п. — **Приряджуванье телятины** якъ: Печеня теляча зъ кавяромъ, Котлетики зъ телятины зъ сметаною. Котлеты обсмажуванѝ въ мозочку або грибахъ. Зразы телячѝ. Котлеты битѝ, сѣченѝ и т. п. — **Приряджуванье Баранины** якъ: Печеня бараняча душена зô сметаною. Баранина зъ ялôвцемъ. Котлеты баранячѝ битѝ. Печеня бараняча душена зъ волоскою капустою. Потравка зъ лишенои печенѣ баранячои. Потравка зъ веприною и т. п. — **Приряджуванье свинины** якъ: Полядвиця свиньска. Знаменитѝ ковбасы смаженѝ зъ сосомъ. Ковбасы печенѝ. Шинка на горячо Шинка печена. Порося зъ начинкою въ галяр тѣ. Спосôбъ вареня мяса зъ дикѝ и т. п. — **Дуже добрый спосôбъ маринованя и вудженя шинокъ и свинины.** — **Всѣлякѝ ярины** якъ: Бруква зъ начинкою. Фасоля зъ сметаною. Галярепа фашерована. Капуста волоска фашерована. Капуста квашена пôсна. Бараболѣ смаженѝ зъ сметаною Огôрки зъ начинкою. Рижки смаженѝ и т. п. — **Рôзнѝ ґарнітуры до яринъ** якъ: Грѣнки зъ мозочкомъ. Омлетики. Яйця саджени и т п. — **Рôзнороднѝ мучнѝ и яєчнѝ потравы** якъ: Макаронъ выпѣканый зъ шинкою и сметаною. Макаронъ волоскій зъ пармезаномъ. Клюски гречанѝ зъ сыромъ. Клюски зъ бараболь. Знаменитѝ пироги лѣнивѝ зъ сыромъ. Пироги гречанѝ печенѝ до сметаны. Дужо смачнѝ пироги зъ сыромъ або повилами. Яйця саджени на сметанѣ. Кашка выпѣкана зъ розинками и т. п.

Цѣна 70 крейцарôвъ.

По пересланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджує ся пересылку franco.

Друкарня народна В. МАНЄЦКОГО

Львôвъ, ул. Коперника число 7.

БРИ-

твы швайцарскѝ и англійскѝ, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякѝ приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужеского, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

КОСЫ

зъ найлѣпшои стали стирійскои зô знакомъ руки по 45 кр. за штуку.

Для „кулокъ“ рôльничихъ и крамниць сѣльскихъ цѣны гуртовнѝ.

Поручає фірма

Болеславъ Цибульскій

торговля товарôвъ зелѣзныхъ

у Львовѣ, готель Францускій.

Штуки пробнѝ высылає ся вôдворотною почтою. 196 12—12

Дрôтъ кôльчастый до огороджень по зр. 5 за 100 метрôвъ. Сѣтка дротяна зелено лякирован до охороны вôконъ по зр. 1 за метеръ □

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІИ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Краковѣ въ р. 1891

ВЫСОВА

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

повѣтъ **Горлицѣ**, стація зелѣзн. **Грибôвъ** або **Горлицѣ**.

Заведенье жерельно-купелеве и жентичне

Жерела щавы алькалічно-солонои 6 головныхъ жерелъ.

1) **Жерело Рудольфа**, щава алькалічно-зелѣзиста. — 2) **Жерело солоне**, щава солоно-бромово-йодово-зелѣзиста. — 3) **Жерело Бронислава**, сильна щава алькалічно-зелѣзиста. — 4) **Жерело Ванды**, слабша щава зелѣзиста. — 5) **Жерело Іосифа**, щава алькалічна нагороджена на выставѣ природничо-лѣкарскôй великимъ медалемъ заслуги, звана такожь польскимъ Ґісгіблеромъ. — 6) **Жерело Ольги** зближене складомъ до солоного.

Заведенье має 100 комнатъ, дешевыхъ, почта въ мѣсци, двѣ реставраціи, музика, прогульки въ прегарнѝ сусѣднѝ охрестности, склепы зъ віктуалами. — Лѣкарь заведеня Д-ръ Володиславъ Ярошь.

Воды можна купити въ Галичинѣ у всѣхъ аптикахъ и першорядныхъ складахъ водъ мінеральныхъ у Львовѣ въ складѣ водъ Гольдбавма, Мендроховича, въ аптицѣ Склепиньского, Р. Вайнреба. 203 5—6

Близшихъ пояснень удѣляє Зарядъ даромъ и оплатно.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Ираковѣ въ р. 1891.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончилъ съ г. 1893. первое двайцятьпятьлѣтіе своего существованья и выносили съ днемъ 31 декабря 1893 г. въ „Славіи“:

Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	злр.	24,268.630·15
„ „ „ „ огневой	„	231,429.863·—
Доходы належитостей асекур. всѣхъ секцій	„	2,731.326·08
Выплаченыи капиталы ренты и шкоды всѣхъ секцій	„	22,774.475·93
Фонды резервныи и ґаранційныи всѣхъ секцій	„	5,830.306·40
Фонды емеритальныи урядниковъ и агентовъ „Славіи“	„	398.449·36

„СЛАВІЯ“ принимаетъ 3794

въ сек. I—II: **убезпеченія на житье** капиталовъ и рентъ.
въ сек. IV: **убезпеченія отъ шкодъ огневыхъ** будынковъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляетъ пожички:

убезпеченымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заведеній съ правомъ на емеритуру.

„Славія“ принимаетъ зголошенья о удѣленье агенціи на мѣстности и окресности, где не имѣетъ еще агентуры.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылає:

Самороднѝ — Геґеляйскѝ

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШѝ бôльше квасковатѝ (неквасни) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 14—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи. Принимае рѣзьбарскій роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлюе всякои величины церковнй образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побôльшуе зъ фотографій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякй старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячй въ кругъ праць малярства по найумѣренийшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 10—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Крακôвска число 20.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыжденникъ недагогічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1.60 кр. на чверть року 1 зр.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 89—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Товариство Взаимного Кредиту

ВЪ КРАКОВѢ

и Філія у Львовѣ

выплачуе своимъ членамъ дівіденду вôдъ удѣлôвъ оплаченыхъ передъ 1 н. ст. жовтня 1893 р. въ высотѣ

6 процентъ

взглядно доплачуе 1% до евентуально попередно вже выплаченыхъ 5% на дівіденду.

Дівіденда може бути выплачена въ Касахъ Товариства въ Краковѣ и Філіи у Львовѣ лише за предложеньемъ книжочки удѣловои.

Крακôвъ дня 28 мая 1894 226 3-3

ДИРЕКЦІЯ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости бражвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. н. горѣвки упривилеєваний и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йолеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 93—104

4825 39-52

Л. Тировичъ И. Балабанъ

4780 **РОБôТНЯ** 139-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескй и хлопячй, якъ такожь одяги дитячй и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Вч. Духовеньству яко спеціялістъ въ роблени сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнй взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Стація зелѣзницѣ
МУШИНА-КРИНИЦЯ
зъ Кракова 8 год.
„ Львова 12 „
зъ Буда-Пешту 12 „

Ц. к. Заведенье жерельне

КРИНИЦЯ

(въ Галичинѣ).

Въ мѣсци:
почта 3 разы денно
телеграфъ, аптика.

найобильнѣйша **щава зелѣзиста**

Положенье гôрске въ Карпатахъ 590 метр. надъ пов. моря.

Вôдъ стаціи зелѣзничои година дороги битои, знаменито удержаноп.

Средства лѣчничй: По-при кліматичній услôвя, купелѣ зелѣзистй, дуже обильній въ газъ кислоты углянои, огрѣваній методою Шварца (въ р. 1893 выдано ихъ 35.000).

Купелѣ боровиновй, парою огрѣваній (въ р 1893 выдано ихъ 13.500).

Купелѣ ґазовй зъ чистого квасу угляного.

Заведенье гідропатичне пôдъ управою спеціяліста д-ра Г. Еберса [въ р 1893 выдано процедуръ гідропатичныхъ 32.000].

Питье водъ мінеральныхъ мѣсцевыхъ и заграничныхъ, **жентиця, Кефиръ, ґімнастика лѣчнича.**

Лѣкарь заведеня жерельного д-ръ Л. Конфъ цѣлый сезонъ постôйно ординуючій.

Крôмъ того 12 лѣкарѣвъ вôльно практикуючихъ.

Проходы: Великій паркъ сосновый, знаменито удержаный.

Близшй и дальшій прогульки въ прегарній Карпаты

Мешканя: Понадъ 1500 комнатъ зъ комфортомъ умеблюваныхъ, зъ постелею и услугою, дзвôнками електричными и печами.

Костелъ католицкій и церковь. Величавый *Дôмъ жерельный*. кôлька реставрацій, кôлька пансіонатôвъ приватныхъ, молочарнѣ, цукорнѣ.

Музика купелева: пôдъ управою А. Вроньского вôдъ 21 мая.

Постôйный театръ, концерты. — **Фреквенція** въ р. 1893 4600 особъ. — **Сезонъ** вôдъ 15 мая до 30 вересня.

Въ маю, червни и вересни цѣны купелѣвъ мешкань и стравъ въ головнôй реставрації знижений.

Розсылка воды мінеральной: вôдъ цвѣтня до падолиста, склады у всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ въ краю и за границею.

Въ мѣсяци липни и серпни убогимъ нѣякои пôльги якъ на пр. увôльненье вôдъ таксъ жерельныхъ и т. д. не будуть даватись. 170 5—6

На жаданье удѣляе выяснень

Ц. к. Заведенье жерельне въ Криници.

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвышій сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не е заступленый, приймають ся.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды: поспѣшний	особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	901	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	212	929	910	545	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радôвцевъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	943	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	946	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Бориславa	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня).	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	поѣзды: поспѣшний	особовй			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	450	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	608	244	940	1020	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	622	256	1001	1017	—
Сучавы	615	—	1015	255	1050
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1050
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцевъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 31/8)	—	—	—	910	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклика)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимъ черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (уліця Третого мая ч 3, готель Имперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к австр. зелѣзницяхъ державныхъ О сколько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзнацѣ державній билеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

До Вповажанои Публики, що оглядае теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже корыстнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особлива гуртовна продажь пригагодна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
500 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Gtepa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 концôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перекимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престôлъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 3·50 3 мет. нел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

48·5 81—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Грусевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 136. Львôвъ, Субота 18 (30) червня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

О нашôмъ шкôльництвѣ.

[Статья надôслана зъ краю.]

Дуже важну квестію порушено въ „Дѣлѣ“ недавною статьею „Зъ нашого шкôльництва“. Наше шкôльництво народне досыть много коштує нарôдъ. Окрôмъ додаткôвъ до податкôвъ на фонды шкôльнѣ, краєвѣ и повѣтовѣ, майже кожда громада сѣльска утримуюча школу мусить мати рôчно на платню учителя и на потребы школы бôльше якъ 300 зр. выдаткôвъ въ буджетѣ громадскôмъ и шкôльнôмъ. Бôльшѣ села и мѣсточка мають далеко бôльшѣ выдатки. Мимо сего многѣ хибы у нашôмъ народнôмъ шкôльництвѣ доводять до того, що школа стає ся немилою для народу и не приносить сподѣваныхъ користей, а люде по многихъ селахъ уважають школу тягаромъ, котрый не оплачує ся.

Дуже справедливо вôдозвавъ ся дописуватель зъ краю въ ч. 128 „Дѣла“, що люде тямучѣ зъ-посередъ нашои спôльности повиннѣ публично въ часописяхъ выявляти хибы теперѣшного устрою школы и подавати способы, якъ бы тому зарадити. Зъ довголѣтнои практики при народныхъ школахъ достерѣгаю слѣдуючѣ хибы устрою шкôльного:

1. Першою великою похибкою въ нашôмъ шкôльництвѣ єсть выкладовый языкъ польскій въ многихъ школахъ громадъ чисто рускихъ або переважно рускихъ. Давнѣйше вже бôльше разôвъ въ „Дѣлѣ“ було выказуване, що майже всюды у такихъ громадахъ рускихъ, де всѣ жителѣ громады мѣжь собою дома уживають рускои мовы, а лишь мала частина ихъ єсть латиньского обряду, отже и третя або четверта часть дѣтей шкôльныхъ лат. обряду буває, — запроваджено въ школѣ языкъ выкладовый польскій. Зауважати при тôмъ дає ся, що всюды по селахъ и мѣсточкахъ рускихъ, де латиньскій священикъ зъ тои причины, що частину дѣтей шкôльныхъ лат. обряду має, яко членъ до рады шкôльнои мѣсцевои входить, всюды у такихъ школахъ запроваджено языкъ выкладовый польскій, хочь всѣ дѣти приходять до школы зъ матернымъ языкомъ рускимъ. Надто и те въ очи впадає, що по школахъ виднѣйшихъ и приступнѣйшихъ сѣлъ рускихъ єсть языкъ выкладовый польскій, а языкъ выкладовый рускій мѣстить ся тôлько у школахъ такъ званыхъ дѣръ, то єсть неприступныхъ и вôдъ бôльшого мѣста вôддаленыхъ сѣлъ.

Де языкъ выкладовый польскій, тамъ и школа зове ся польска. Придивѣмъ ся, якѣ хибы суть у такôй школѣ польскôй въ рускôмъ селѣ.

Въ такôй школѣ зъ выкладовымъ языкомъ польскимъ учитель обовязаный єсть урядово до дитины по польски промовляти и розумѣє ся по польски учити и выясняти науку. Дитина, котра по польски не умѣє и мовы польскои добре не розумѣє, не може такъ легко поняти дуже тяжку початкову науку. Дитина въ такôй школѣ, не чуючи зъ устъ учителя наймильшои материньскои мовы, тôлько офіціяльну польску, стає ся бôльше несмѣлою, боить ся гнѣву учителя и не може перенятись для учителя приналежною любовью и привязаньемъ.

У школѣ зъ выкладовымъ языкомъ польскимъ въ першôмъ роцѣ науки не учать нѣчого по руски, тôлько по польски. Родичѣ рускѣ, котрымъ найбôльше на тôмъ залежить, абы дитина имъ дещо по руски прочитала и якъ найскорше умѣла прочитати молитвеникъ рускій або апостолъ въ церкви, видять и чують то упослѣдженье рôдного языка, кривлять ся за тоє и уважають школу яко щось чужого або ворожого и не мають такои щирои охоты посылати дитину до школы.

До школы зъ языкомъ выкладовымъ польскимъ надає рада шкôльна окружна учителѣвъ и учительокъ Полякôвъ, вôдъ котрыхъ не вымагає ся и кваліфікаціи до языка руского. Такѣ учителѣ або учительки дуже часто не умѣють по руски мовити, а часомъ не умѣють добре по руски читати и писати; не умѣють зъ дѣтьми по руски молитву змовити и звычайно кажуть мовити у школѣ „пацѣрь“ по польски; — не знають звычаѣвъ рускихъ и наказують, абы дѣти людей поздоровляли словами: „Niech będzie pochwalony“. Тымъ способомъ дѣти рускѣ вôдчужують ся вôдъ сего, що имъ наймилѣйше, а родичѣ рускѣ видячи тоє старають ся дитину якъ найскорше зъ школы вôдобрати, и волять кары платити, анѣжь своихъ дѣтей вôдъ рôдныхъ звычаѣвъ вôдчужувати.

Вкôнци въ школѣ зъ выкладовымъ языкомъ польскимъ инспекторы шкôльнѣ мусять строго наказувати, а учителѣ мусять найбôльше о те старати ся, щобы дѣти якъ найскорше поправно по польски читали и писали. Се довга и мозольна наука зъ дѣтьми рускими, котра и стаєсь причиною занедбаня науки языка руского. Тяжко приходить дитинѣ рускôй борзо по польски докладно выражати ся, — а ще тяжше рускому священикови рускои реліґіи учити, коли неразъ въ третôй клясѣ дѣти ще не умѣють катихизму руского або біблiи рускои прочитати.

2. Другою важною хибою шкôльництва нашого єсть выхованье учителѣвъ для нашихъ шкôлъ народныхъ въ дусѣ чисто польскôмъ и антірускôмъ. Політика польщеня важнѣйшу ролю грає у школахъ анѣжь строга педаґоґія. Вже въ школахъ и семинаріяхъ выучують ся будучѣ педаґоґи рускихъ шкôлъ найбôльше исторіи польскои и літературы польскои. На конференціяхъ учителѣвъ, якъ то выказувано, задають ся для вправъ учителѣвъ всѣ тематы по польски. Часопись польску „Школу“ яко орґанъ польского товариства педаґоґічного поручено урядово для всѣхъ учителѣвъ, щобы єи навѣть зъ фондôвъ шкôльныхъ мѣсцевыхъ передплачували. У всѣхъ майже повѣтахъ запроваджено такъ званѣ „кружки учительскѣ“ яко філіи польского товариства педаґоґічного. Урядованье и дѣловодство шкôльне у всѣхъ школахъ рускихъ польске, бо языкъ урядовый польскій. Тѣ всѣ чинники складають ся на се, що учителѣ рускихъ шкôлъ не мають нѣякои нагоды набути потрѣбнои вправы и зручности до успѣшнои науки рускихъ дѣтей. Учителѣ теперѣшнѣ презентують ся вправдѣ бôльшою интеліґенцією, якъ давнѣйшѣ дяко-учителѣ, а однакъ мимо сего часто дає ся чути голосъ, що давнѣйшѣ дяко-учителѣ лѣпше выучували дѣтей и родичѣ рускѣ зъ бôльшимъ довѣріємъ до давнѣйшихъ шкôлъ дякоучительскихъ посылали своихъ дѣтей та непотрѣбный бувъ теперѣшный примусъ шкôльный.

3. Третою найбôльшою хибою въ шкôльництвѣ нашôмъ єсть те, що дуже важный урядъ окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ єсть для Русинôвъ майже недоступный. Такій инспекторъ окружный повиненъ бы при візитаціяхъ шкôлъ указувати учителямъ способъ, якъ дѣти рускѣ въ школѣ провадити, абы школа була имъ милою, а для родичѣвъ рускихъ утѣхою, и въ тоє повиненъ бы найбôльше вглядати. Инспекторъ окружный Полякъ навѣть не може мати такого щирого серця для рускихъ дѣтей и рускихъ родичѣвъ. Теперѣшнѣ инспекторы окружнѣ похваляють и протеґують патріотизмъ польскій учителя народного, а за патріотизмъ рускій, хоть бы въ цѣляхъ строго педаґоґічныхъ, переносить ся учителя на инче мѣсце зъ взглядôвъ службовыхъ и тымъ способомъ спиняє ся розвôй школы. Теперѣшнѣ окружнѣ инспекторы шкôльнѣ маючѣ набиту голову місією політики, дуже часто забувають на тоє, щó для шкôлъ нашихъ сѣльскихъ найпожиточнѣйше.

При закладаню шкôлъ, коли вымагано вôдъ громадъ рускихъ, абы будували школы и робили зъобовязаня на утриманье учителя и школы, обѣцювано нашимъ людямъ, що въ тыхъ школахъ будуть дѣти учити ся красного и милого для насъ спѣву церковного и що родичѣ будуть мали зъ того велику утѣху. Тою обѣтницею найбôльше люде ворохобили ся до закладаня шкôлъ. А котрый инспекторъ запытає ся теперь учителя, чи научивъ що дѣтей, абы умѣли заспѣвати красно въ церкви або хоть апостола перечитати? Теперь въ школѣ о тоє не пытають и не старають ся навѣть учителѣвъ до того укваліфікувати. Нашѣ люде дуже часто кажуть: Дитина навѣть и тôлько въ школѣ не научила ся, абы руску молитву прочитати.

Коли закладано школы, вымагано вôдъ громадъ огорода коло школы и обѣцювано, що въ тôмъ огородѣ будуть дѣти учити ся садôвництва, огородництва и пчôльництва. Обѣцювано рôвножь, що при помочи школы въ цѣлôмъ селѣ позакладають ся господарямъ сады, що дѣти научать ся управы яринъ огородничихъ и запровадять се въ своихъ господарствахъ, а навѣть розмножать пасѣки. Громады на таку обѣтницю леґували огороды и тотѣ огороды теперь утримують И нинѣ пекуть людей екзекуціями, абы тотѣ огороды добре загороджували и податки вôдъ нихъ оплачували; — а чи пытає инспекторъ при візитаціи або при испытахъ, кôлько зернôвокъ, кôлько щепôвъ, кôлько родôвъ лучшихъ яринъ, кôлько роѣвъ пчôлъ и уліѣвъ учителѣ зъ учениками выпродукували? О тôмъ не чуємо, а въ селѣ не видимо щепôвъ або яринъ або пнѣвъ пчôлъ зô школы. Люде на тоє нарѣкають и пытають ся, за що дали огородъ, коли нѣякого хôсна зъ того не мають. А прецѣнь наука така була бы пожиточна и неодныхъ родичѣвъ заохочувала бы, дѣтей до школы посылати.

Новѣйшими часами наказано громадамъ закупити по одному моргови поля для учителѣвъ, для практичнои науки господарства рôльного въ школѣ. Люде въ многихъ селахъ купили той моргъ поля, платять за него податокъ, але о науцѣ практичнôй господарства рôльного мимо тои нагоды практики для учителя не чути. Панове инспекторы такожь о тоє не упоминають ся, абы учитель выказавъ, яку практику вôдбувъ вôнъ на тôмъ моргу поля и чого дѣтей научивъ.

Отсе були бы важнѣйшѣ хибы нашого шкôльництва, а щобы ихъ усунути, повиннѣ бы мы черезъ Народну Раду, Руске товариство педаґоґічне и черезъ послôвъ рускихъ въ дорозѣ законодавства постарати ся о такѣ постановы:

Въ школахъ рускихъ и переважно рускихъ въ селахъ и мѣсточкахъ зъ переважно рускимъ населеньемъ має бути выкладовый языкъ рускій, для меншости польскои має бути повтореный выкладъ по польски, а на вôдворотъ въ школахъ переважно польскихъ має бути повтореный выкладъ для меншости рускои по руски.

У всѣхъ школахъ сѣльскихъ и мѣскихъ, народныхъ и выдѣловыхъ у всхôднôй Галичинѣ и въ замешкалôй Русинами захôдной части краю повиннѣ всѣ учителѣ мати кваліфікацію и до руского выкладового языка. — На посадахъ учительскихъ въ рускôй части краю, мають бути умѣщуванѣ учителѣ Русины. — Урядъ инспекторôвъ окружныхъ має бути порученый въ рускôй части краю учителямъ Русинамъ, або и Полякамъ зъ докладнымъ рускимъ образованьемъ. Наука спѣву церковного має бути обовязкова у всѣхъ школахъ зъ рускимъ населеньемъ, єсли-жь бы учитель не бувъ до того здôбный, щобы зъ фондôвъ шкôльныхъ була ремунерація для иншого учителя того предмету. — Наука садôвництва, огородництва, пчôльництва, и практичного господарства рôльного має бути такъ обовязковою, щобы учителѣ кождого курсу практичнѣ успѣхи тыхъ наукъ выказали передъ инспекторами и на испытахъ. — Вправы учителѣвъ на конференціяхъ и въ кружкахъ учительскихъ мають бути по руски и по польски въ рôвнôй мѣрѣ. Свобода урядованя шкôльного въ польскôмъ або рускôмъ языцѣ.

Подѣѣ у Франціи.

Вôдъ увѣнчанои домовины Карнота и вôдъ версальскои выборчои урны теперь звертаєсь увага на поменшѣ задачѣ найблизшого часу. Зворушенье въ послѣдныхъ дняхъ було такъ велике и ще дрожить у всѣхъ умахъ такъ мôцно, що мало хто займаєсь интересомъ правильно-конституційнои крізы кабінету. Та мимо того пытанье цѣкаве. Дѣло довершене и правительство Діпіого скôнчилось, отже хто стане президентомъ міністрôвъ будучого кабінету? Пôсля всякои имовѣрности буде нимъ Бірдо, найсердечнѣйшій приятель Казіміра Періє. Въ другôй лініи вычисляють Райналя, котрый въ кабінетѣ Періера бувъ міністромъ внутрѣшныхъ справъ; въ третôмъ рядѣ Леона Буржоа. Однакъ, здаєсь, що кандидатура Бірда устоить ся. Періє обговорювавъ вже зъ Бірдомъ справу утвореня кабінету, та вôнъ звиняючись слабымъ здоровлємъ поручавъ президентови, щобы місію утвореня нового міністерства вложити назадъ на Діпіого. И лишь на случай, коли-бъ Діпі не приймивъ ся місіи, вôнъ приступить до зложеня нового кабінету.

Діпі отягаєсь и приятелѣ напирають на него, щобы скорше рѣшивъ и обнявъ президентуру кабінету.

Пôсля конституціи, Періє мусѣвъ зложити мандатъ посольскій и зречи ся достоиньства президента палаты. Въ тôй цѣли выславъ листъ до віцепрезидента.

Пане віцепрезиденте! Маю честь переслати вамъ мою дімісію зъ президентуры палаты. Найсердечнѣйше дякую всѣмъ, котрѣ заявили менѣ доказы такъ высокои симпатіи. Народнѣ зборы вложили на мене тяжкій обовязокъ. Надѣю ся, що довѣрє републиканцѣвъ, на котре числю, а котре нѣколи не обманю, поможе менѣ довершити тѣ обовязки.

— —

Торжество до похорону Карнота вже приготоване. Палата ухвалила вчера взяти корпоративну участь въ похоронѣ и признала кредитъ въ суму 110.000 франкôвъ на кошты. Такъ само и сенатъ признавъ кредитъ на кошты похорону.

Вчера допущено публику оглядати мощѣ Карнота, зложенѣ въ жалôбнôй каплици въ палатѣ елізейскôй. До годины 4-ои пополудни явилось при домовинѣ що-найменше 20.000 осôбъ.

Передъ палатою кôнна ґвардія и поліційнѣ аґенты удержували ладъ, а въ городѣ, черезъ котрый переходить ся до каплицѣ, сторожить командантъ палаты, щобы яке пôдозрѣне индівідуумъ не нарушило поваги хвилѣ. При домовинѣ стоить двохъ офіцирôвъ, яко почетна сторожа; передъ домовиною молять ся двѣ монахинѣ.

Не лишь передъ палатою елізейскою, але въ цѣлôмъ мѣстѣ панує незвычайный рухъ. Зъ домôвъ повѣвають трибарвнѣ хоругви окрытѣ кіромъ. Перекупнѣ розносять по мѣстѣ портреты и біоґрафіи Карнота. Властителѣ склепôвъ зъ цвѣтами повыставляли въ выставовыхъ вôкнахъ и на хôдникахъ замовленѣ у нихъ вѣнцѣ на домовину Карнота. Публика задержуєсь громадами и спиняє комунікацію. Всюды у вôкнахъ видно портреты Карнота въ жалôбныхъ рамахъ и обвôдкахъ.

До Парижа зъѣхалось богато людей зъ цѣлои Франціи и що хвиля зголошують свою участь въ похоронѣ. Для депутацій мѣсця вже призначенѣ. Вôкна всѣхъ готелѣвъ, куды має переходити похоронъ, вынанятѣ. Въ однôмъ готели цѣна вынанятыхъ вôконъ переходить суму 25.000 франкôвъ.

Письма кондоленційнѣ просто засыпують вдову Карно. Мѣжь иншими прислала и австрійска цѣсарева, а цѣсарь нѣмецкій Вільгельмъ велѣвъ амбасадорови заступити себе на похоронѣ и зложити вѣнець на домовинѣ Карнота.

— —

Вчера переслухувано виновника Касерія та вôнъ не зложивъ нѣякихъ новыхъ зôзнань. Говоривъ безъ зворушеня и жалю. Въ вязници або спить, або удає, що спить. А що побоють ся, щобы не наложивъ на себе руки, проте на нôчь вяжуть єго, а надто двохъ аґентôвъ пересиджує коло него. Дотеперь ще не забагъ нѣчого и до родины не написавъ нѣ слова.

Дописи „Дѣла“

Зъ-надъ Ярославского Сяну.

[Потреба Бурсы для шкôльнои молодежи въ Ярославѣ. — Поясненье вôдозвы въ 112 ч „Дѣла“. — Покликъ до складки на Бурсу.]

Самъ добре зрозумѣлый интересъ народный вказує, що въ жаднôмъ другôмъ мѣстѣ галицкои Руси зъ середными школами не показує ся бôльша потреба Бурсы для рускои молодежи, якъ въ положенôмъ на границяхъ Мазурщины, Ярославѣ, бо коли по мѣстахъ зъ околицями остаючими въ нормальныхъ народныхъ вôдносинахъ Бурсы мають переважно на

цѣли: не дати змарнѣти вызначнымъ рускимъ талантамъ, то въ Ярославѣ Бурсу чекає ще вынмкове завданье: она мала бы стати ся зѣльникомъ, зъ котрого рускій цвѣты вираплений въ любови до свого св. обряду и народности пôддержували бы и скрѣпляли руского духа межи мешканцями Ярославщины. Вагу такои народнои роботы пôзнаємо мы тутъ нинѣ. Вже теперь видимо, що сли въ котрôмъ селѣ залунає патріотична руска пѣсня, сѣльска молодѣжь заговорить про славу рускои минувшости и своимъ дорожить, то зъ того села бодай оденъ молодець ходить до шкôлъ мѣскихъ. Вôнъ то вмѣвъ поцѣлити до пересвѣдчень своихъ ровесникôвъ и въ нихъ розбудивъ любовь до рускихъ идеалôвъ. Тому хто знає: чи Ярославска Русь була бы потребувала встыдати ся вôдступства Тучапянъ, коли-бъ межи ними бувъ коли хочь оденъ такій, що бувъ бы нихъ загрѣвъ въ любови до руского обряду и народности. Такихъ тамъ нѣколи не було и они свои святощѣ безъ жахненя потоптали...

Длятого не диво, що патріоты Ярославщины, розглядаючи ся за способами до спиненя заходôвъ нашихъ противникôвъ, щобы Ярославску Русь вынародовити, узнали за дуже способный противулѣкъ утворенье въ Ярославѣ Бурсы св. Онуфрія для рускои молодежи и постановили свого замѣру допяти за всяку цѣну. Выбраный до веденя справы комітетъ пôдъ проводомъ ярославского пароха Впр. крил. Хотинецкого взявъ ся горячо за дѣло. Вôнъ порозсылавъ до рускихъ патріотôвъ вôдозву зъ просьбою о датки на Бурсу [вôдозва ся помѣщена въ ч. 112 „Дѣла“] и она безъ сумнѣву не уйде уваги всѣхъ патріотôвъ. На вôдозвѣ пôдписанй самй наочнй свѣдки недолѣ Ярославщины и ярославскои шкôльнои молодежи, тои молодежи, що то голодна и холодна, безъ книжокъ и належитого примѣщеня збѣджену свою руку не разъ о помôчь до нихъ вытягати звыкла. Бо-жь зъ якого стану походять ярославскій рускій школярѣ? Ото талановитый сѣльскій хлопець заохоченый своимъ товаришемъ-Мазуромъ, що то въ добре зорганізованôй польскôй Бурсѣ въ Ярославѣ наукою хлѣба добиває ся, вяже вузликъ провіянту помѣщує ся въ Ярославѣ у якого сторожа на станціи и такъ розпочинає ходити до школы. Та не довге его тутъ панованье. По трохъ-чотирохъ лѣтахъ чорноі нужды въ Ярославѣ, набавивши ся по пивницяхъ грудноі слабости, покидає школы и вертає зломаный долею, неспособный до працѣ, назадъ пôдъ сѣльску стрѣху на тягаръ для родины и суспôльности. Зъ того такожь походить, що за цѣлый часъ истнованя гімназіи въ Ярославѣ зъ бôльшого числа такихъ бѣдолахôвъ заледви сего року удало ся одному долѣзти до осьмои клясы, но и вôнъ зъ нужды тяжко занедужавши не мôгъ сѣдати до испыту зрѣлости. Отже для такихъ то бѣдакôвъ комітетъ кличе о помôчь, просить о лепты на ихъ Бурсу.

При сѣй нагодѣ уважаю собѣ за обовязокъ въ интересѣ правды, якъ и въ загальнôмъ интересѣ Русинôвъ пояснити оденъ невластивый уступъ въ вôдозвѣ комітету бурсового, розсланôй мѣжь Русинôвъ и умѣщенôй въ 112 ч. „Дѣла“. Комітетъ, бажаючи представити конечну потребу Бурсы, взявъ ся змалювати станъ ярославскои Руси якъ найчорнѣйшою краскою и навѣвъ такій аргументъ: „Повѣтъ ярославскій майже цѣлкомъ заселеный Мазурами, а тôлько ту и тамъ мовь-бы оазы порозкиданй села рускй по части вынародовленй, тожь не диво, що молодѣжь приходить до школы безъ почутя народного“.

Необзнакомленый зъ вôдносинами Ярославщины мôгъ бы изъ згаданого уступу вносити, що въ Ярославщинѣ властивыхъ Русинôвъ нема, а сли де найдуть ся недобитки, то они вже, à la Тучапы, выглядають хвилѣ до вôдрыву вôдъ кореня Руси. Що бôльше, дехто мôгъ бы закинути: по що якйсь розщибання за правами для ярославскои Руси, нарѣкання по часописяхъ на противникôвъ за мнимй кривды ярославскимъ Русинамъ и за недопусканье тамъ Русинôвъ до приналежныхъ имъ правъ або й за вôдбиранье правъ набутыхъ, — по що тои бляґи, коли тутъ нема Русинôвъ, а противники мають правду, коли голосять, що повѣтъ ярославскій есть польскій и навѣть до захôднои Галичины зачисляти ся повиненъ...

Тымчасомъ рѣчь стоить цѣлкомъ инакше. Въ Ярославщинѣ не тôлько Русины є, не тôлько переважну становлять часть населеня, але й своимъ питомымъ рускимъ житьемъ жиють. О тôмъ кождый тутъ знає, докладно знаю и я, мавши нагоду мало що не въ кождôмъ селѣ бути або бодай зъ близька ему придивити ся.

Якъ вѣдомо, ярославскій повѣтъ розтягає ся при бôльшôй або меншôй ширинѣ по обохъ берегахъ Сяну около 10 миль вздовжь, а то на правôмъ березѣ вôдъ Майдану сѣнявского до Михалôвки и тутъ находить ся 24 парохій рускихъ а 6 латиньскихъ, а на лѣвôмъ березѣ по Сосницю зъ 12 рускими а 13 латиньскими парохіями. Коли взяти ще на увагу, що на правôмъ березѣ Сяну рускй мешканцѣ а межи ними порозкиданй латинники лише рускои мовы вживають, а и зъ мешканцѣвъ лѣвого берега Сяну Радимянщина и Порохницке творять компактнй рускй масы — и число всѣхъ Русинôвъ въ ярославскôмъ повѣтѣ выносить до 55.000 противъ 50.000 Мазурôвъ, то чи можна сказати, що ярославскій повѣтъ есть на-скрôзь мазурскій, а рускй села творять оазы?

Та й зъ почутьемъ народнымъ въ Ярославщинѣ не стоить ще такъ зле, якъ то выглядало бы зъ вôдозвы. Правда, бувають по селахъ здеморалізованй индівідуа, що то за марный зыскъ або щобы добити ся вôйтôвства дадуть ся ужити противъ рускихъ интересôвъ, але то одиницѣ; загалъ же дорожить своею народностію й обрядомъ и де видить тй свои святощѣ, якъ ось въ Теплицяхъ, загрожеными, боре ся за нихъ зъ пожертвованьемъ. А выпадокъ, що оденъ сельскій латиньскій священикъ обѣцявъ бувъ рускому школяреви выробити мѣсце въ ярославскôй польскôй бурсѣ, если вôнъ перейде на латиньскій обрядъ и тымъ свою народность змѣнить, а дѣтвакъ волѣвъ нужду терпѣти нѣжь для выгоды ренеґатомъ стати ся, — чи се не яркій доказъ привязаня до своеи народности?

Въ Ярославщинѣ є Русины и жиють своимъ питомымъ житьемъ. Инша рѣчь, що противники старають ся насъ придавити Але противъ ихъ затѣй мы повиннй вôдповѣдну запору ставляти. Такою запорою має бути и Бурса для шкôльнои молодежи въ Ярославѣ. Длятого то и я въ имени селюхôвъ ярославскихъ вôдзываю ся до Васъ Земляки: Доля рускои Ярославщины звязана зъ Вашею долею. Вынародовлять насъ, скорше возьмуть ся до Васъ. Памятнй для насъ слова однои рускои громады Ярославщины, де загроженй мешканцѣ въ оборонѣ свого св. обряду и народности сказали до своихъ противникôвъ: „Нашу св. вѣру и народность мы даємо собѣ выдерти лишь тогды, якъ вже поскладаємо руки на перси [т. є. якъ помремо]; намъ иде лишь о то, що бы й у нашихъ дѣтей така сама була гадка“. А такій окликъ нинѣ, при звѣстнôй польонізаційно-латинізаційнôй системѣ, вся ярославска Русь выголосити есть готова. Длятого то въ имени тыхъ героѣвъ народныхъ просимо Васъ, Братя-Русины, допоможѣть намъ въ тôй загроженôй дѣльници Руси здвигнути одну зъ твердинь — поспѣшайте зъ лептами на нашу Бурсу, котру радй бы мы отворити уже зъ 1894/5 рокомъ шкôльнымъ.

Ярославскій селюхъ.

Зъ Ходорôвщины.

[Повѣнь и єи причины.]

Вôдъ 17 черня с. р. вылявъ у насъ Днѣстеръ и позаливавъ мѣсця найнизше положенй, особливо сѣножати, толоки, пасовиска и пашѣ, а вода его ще й дотеперь не уступила. Треба однакожь признати, що сегорôчна повѣнь вразъ зъ слотою, хочь дуже намъ дасть ся въ знаки, то все таки єи розмѣры суть о много меншй, нѣжь торôчнои повени.

Хочу звернути увагу дотычныхъ крúгôвъ на спеціяльно-льокальнй причины повени въ нашôй околици. У насъ въ селахъ надъ Днѣстромъ положеныхъ: въ Букавинѣ, Демидовѣ, Бородичахъ, Залесцяхъ, Чорторіи, Пôддністрянахъ, Станкôвцяхъ, Тужанôвцяхъ и т. д. въ гору, може бы и нѣколи не було повени, кола-бъ не рѣка Стрый. Спадъ Стрыя есть занадто скорый и быстрый, а до того вливає ся вôнъ до Днѣстра — въ Залесцяхъ — майже пôдъ кутомъ 90°. Найменшій дощь въ скôльскихъ горахъ, сейчасъ збирає воды въ Стрыю, а наслѣдокъ бувае такій, що Стрый въ однôй хвили пôдопре поважну и тихо плывучу воду Днѣстрову, котра неустанно прибуваючи въ великôй скôлькости громадить ся въ своѣмъ руслѣ, и такъ низькй береги переступає, що майже рôкъ-рôчно выливає и заливає сѣножати, пасовиска, толоки и поля найнизше положенй.

Друга причина повени есть правительственный мôстъ въ Залесцяхъ. Передъ кôлькома лѣтами поставило правительство въ войсковыхъ цѣляхъ на Днѣстрѣ въ Залесцяхъ деревляный мôстъ за 44.000 зр. Щобъ той мôстъ на веснѣ не пôйшовъ зъ ледомъ, высыпано по обохъ бокахъ Днѣстра два валы (насыпы), кождый по одному кільометрови довгости и на валахъ поставлено мôстъ. Тй валы суть такожь причиною майже щорôчнои повени, особливо въ селахъ Чарторіи и Пôддністрянахъ, бо вода, якъ высше описано, нагромадивши ся въ великôй масѣ, вся наразъ пôдъ мостомъ не може змѣстити ся, въ наслѣдокъ чого дуже помало опадає и неразъ 3 до 4 тыждня мовь бы якй озера сѣножати, толоки, пашѣ и поля заливши заповняє.

Хочь я сказавъ, що розмѣры сегорôчнои повени суть меншй, то мимо того страты и шкоды въ полевôй господарцѣ, въ наслѣдокъ 4-тыждневои слоты, суть дуже великй. У насъ пшениця и пôзне жито зовсѣмъ не вôдцвили, кукурудза не посходила, пожовкла и держить ся малою въ хоптѣ, проса дуже позаростали а деякй треба було переорювати, о яринѣ не можна ще нѣчого певного сказати. Взагалѣ если яка змѣна въ воздусѣ чимъ скорше не наступить, то и сей рôкъ намъ зновъ не допише. Се дѣйсно сумный выглядъ на будучнôсть!

И. Б.

Зъ Турчаньского.

[Чимъ пôддвигнемо рôльництво въ нашôмъ краю?]

Нашъ край рôльничій, про се знають всѣ и мы се бачимо. Промыслъ фабричный, котрый не опирає ся на рôльництвѣ, не може у насъ розвивати ся, якъ се можна було побачити зъ деякихъ пробъ — а зновъ промыслъ рôльничій выдає дуже слабй результаты, бо наше господарство рôльне стоить ще на дуже низькôй степени культуры. И длятого выходило бы на таке, що куды не кинь, всюды клинъ. Треба якось допомочи тому краєви, говорять нашй опѣкуны и подають рôзнородны проєкты, а навѣть, треба признати, де-що й роблять въ тôмъ напрямѣ. Мѣжь иншими пôднесено публично, що причиною нашого занедбаного господарства рôльного по селахъ есть бракъ товариства рôльничого. Голосъ, котрый подавъ тоту раду, не доповѣвъ всего, зъ якои причины, не входимо — а именно не додавъ, що се товариство рôльниче повинно бути селяньске, бо-жь звѣстна рѣчь, що у насъ есть ц. к. товариство рôльниче, але слѣдôвъ его дѣяльности и успѣхôвъ въ дробнôмъ господарствѣ рôльнôмъ майже цѣлкомъ не слѣдно.

Справдѣ встыдно и сумно, що у насъ господарство рôльне таке нужденне, але варто бы спытати, хто тутъ завинивъ?

Плакати ся хоче — мовивъ одинъ панъ зъ Баварiи, побачивши въ переѣздѣ тутешну бѣдноту по селахъ, а то: нашу бѣдну господарку сѣльску, нашихъ нужденно вôдживленыхъ людей, нашу маленьку и марненьку худобу, наши худощавй коники, нашй убогй въ траву луки, нашй лихо обробленй поля и огороды, нашй жебрачй будынки селяньскй. Все то зробило на него сумне вражѣнье, бо сказавъ: Hier am Lande sind die Verhältnisse sehr traurig — а вôдтакъ докинувъ: Giebt es hier keine Volksschulen?

За шкôльництво народне, а не за товариства рôльничй, пытаєсь чужинець зъ краю, де рôльництво стоить на высокôй степени, — бо на шкôльництвѣ народнôмъ лежить та занедбана робота, оно есть въ тôй роботѣ першимъ и найважнѣйшимъ чинникомъ, оно есть тою телѣгою, що має потягнути нарôдъ сѣльскій до просвѣты и добробыту, оно одно а бôльше нѣхто може то зробити, и того жадає вôдъ него кождый чоловѣкъ въ свѣтѣ. Однакъ, на жаль та на лихо, наше шкôльництво має вниже призначенье, не просвѣту и добробытъ населеня сѣльского и краю, лишь квестію політичну: żeby dzieci poprawnie mówiły po polsku, и т. п. Длятого наше народне шкôльництво, хочь оно такъ называєсь, есть дуже далеке вôдъ живыхъ потребъ и жизненныхъ интересôвъ народу. Школа наша не выперла зъ сѣлъ застарѣлыхъ и недобрыхъ звычаѣвъ и забобонôвъ, не причинилась до поправы господарства, не выробила політичнои и горожаньскои свѣдомости, не вытворила належнои способности до самоуправы, не вщепила вѣры у власнй силы, — а се дуже важнй рѣчи, се живй потребы.

Жизненнй интересы народу сѣльского дуже лихй; кождый майже газда нарѣкає, що працюв тяжко на грунтѣ цѣлый рôкъ, а зъ тои працѣ нема стôлько хôсна, щобы було що ѣсти. Пôднесенье рôльництва лежить въ интересѣ краю, бо населенье краю рôльниче, а добробытъ краю пôднесесь тогды, если рôльникъ буде вôдносити якъ найбôльшій хосенъ зъ рôлѣ, безъ вынищеня ѣи, зъ годôвлѣ худобы и т. д. Тôлько школа народна зробить то, коли буде народною не назвою але въ дѣйстности, то есть коли ученикамъ на першôмъ планѣ, яко головнй предметы удѣляти ся будуть вѣдомости зъ того обсягу, зъ якимъ они будуть пôзнѣйше стрѣчати ся, и зъ якого будуть жити. Такъ есть у иншихъ народôвъ, такъ треба у насъ зробити. Планъ шкôлъ народныхъ має взяти на перше мѣсце живй потребы и жизненнй интересы рôльного народу сѣльского.

Въ той способѣ зреформоване шкôльництво вôдновѣсть свому завданю, поправить рôльництво, полѣпшить добробытъ народу сѣльского и краю, вытворить свѣдомыхъ людей, котрй зорґанізують товариства рôльничй, коли ихъ буде треба, заведуть цзôрцеву сѣльску господарку при помочи комасаціи грунтôвъ. Такъ пôднята робота зъ долины черезъ народне шкôльництво полѣпшить вôдносины селяньскй, приведе край до добробыту а выратує его зъ нужды. Жизненный напрямъ мусить бути въ школахъ и въ тôмъ напрямѣ треба дѣти выховувати, почавши вôдъ маленькости а скôнчивши на наукахъ повторительныхъ, щобы въ тôмъ выростали и зъ тымъ зжили ся и одушевили ся — а успѣхъ буде запевненый зъ такои науки. Товариства рôльничй орґанізованй въ горѣ були бы працею безплôдною, если не буде до нихъ пôдготовлена основа.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

Послѣдне засѣданье старшины ґімнастичного товариства „Сокôлъ“ вôдбуло ся вô второкъ 26 с. м. пôдъ проводомъ головы товариства н. Нагôрного а въ присутности членôвъ старшины пп. Андрейчина, Лепкого, Масляка, Хойнацкого, Венгриновича, Перуна, Ковальского, Бѣлика, Колодницкого, Шевчука, Греняка, Ганинчака и Стадниченка.

1. Принято вôдчитаный писаремъ п. Маслякомъ протоколъ зъ послѣдного засѣданя.

2. Порѣшено, що краска жупана и штавôвъ строю сокôльного має бути синя.

3. Ухвалено скликати надзвычайнй загальнй зборы на недѣлю дня 8 н ст. липня с. р. о годинѣ 2-ôй зъ полудня.

4. Слѣдуюче засѣданье старшины вôдбуде ся вô второкъ о годинѣ 8-ôй вечеромъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Пос. д-ръ Кронаветеръ складавъ справозданье зъ посольскои дѣяльности передъ своими выборцями въ соціяльно-політичнôмъ товариствѣ у Вѣдни. Въ своѣй промовѣ критикувавъ зъ першу сторонництва парляменту, котрымъ закинувъ, що руководячись по части господарскими, по части політичными интересами ведуть якусь чудацку політику. Але и соціяльно-демократичне сторонництво, котре не є заступлене въ парляментѣ, ставить свôй односторонный интересъ надъ добро всѣхъ клясъ суспôльности. Дальше д-ръ Кронаветеръ пояснивъ причины, длячого не приступивъ до коаліціи. Гр. Гогенвартъ заявивъ, що коалізованй сторонництва не допустять, щобы політичный станъ посѣданя перейшовъ вôдъ посѣдаючихъ клясъ, дальше, що консерватисты кладуть свои принціпы на перше мѣсце и вôдъ лібералôвъ надѣють ся, що они стануть консервативными. Отже се була причина, длячого Кронавегеръ не приступивъ до коаліціи. Всѣ публичнй пытаня поясняють ся нинѣ зъ становища жидôвства; се дуже сумна рѣчь и доказъ на те, що населенье духово поступило въ задъ. Можливый выхôдъ зъ того положеня — по думцѣ посла — є роздѣлъ церкви вôдъ державы. Вѣдень ставъ осередкомъ реакціи для цѣлои Европы, се доказують такожь найновѣйшй подѣе на Угорщинѣ. Тôлько Вѣдень пôдбуривъ угорскихъ мґнатôвъ, що они выступили противъ цивільныхъ вѣнчань. И коли-бъ реакція була побѣдила, се бувъ бы крокъ въ задъ не лишь для Австріи, але для цѣлои Европы. Вкôнци д-ръ Кронаветеръ заявивъ, що радше зложивъ бы мандатъ, якъ мавъ бы приступити до коаліціи. По оживленôй дебатѣ зборы удѣлили ему вотумъ довѣря.

Президентъ угорского кабінету д-ръ Векерле бувъ онодгы на приватнôй авдієнціи у цѣсаря, почôмъ конферувавъ зъ міністрами Кальнокимъ, д ромъ Плѣнеромъ и Каляемъ. Тй конференціи стояли мабуть въ звязи зъ означеньемъ речинця скликаня спôльныхъ делеґацій, котрй — якъ вже вчерашнй телеґрамы звѣстили — дефінітивно зберуть ся 14 вересня въ Будапештѣ. Цѣсарь вôдвѣдавши львôвску выставу 12 вересня, удасть ся просто до Будапешту, де имовѣрно вôдбуде ся приѣмъ делеґацій. Дня 17 вересня выбираєсь на кôнцевй маневры кошицкого корпуса, почôмъ поверне 23 вересня назадъ до Будапешту и тутъ замешкає довшій часъ.

Словацкій публицистъ Светозоръ Гурбанъ Ваяньскій завзываєвъ Narodnыхъ Novin-ахъ консерватистôвъ на Угорщинѣ, щобы на будуче глядали пôдпертя и помочи тамъ, де дотеперь ихъ не глядали, именно въ здоровыхъ, вѣрныхъ, небурливыхъ и консервативныхъ масахъ немадярскихъ народôвъ за-для выразного признаня божого права до національного истнованя. Консервативнй елементы Угорщины тяжко зблудили, що не выступили противъ лібералітму, коли вôнъ на моральныхъ основахъ почавъ пôдъ народами Угорщины гризти. Ваяньскій дорѣкає высшому и низшому духовеньству байдужностію.

НОВИНКИ.

— **Часъ вôдновити передплату за третій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“.** Просимо проте нашихъ Вп. читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ **ИГН. РЕХЕНЪ** **Львôвъ, улиця Краковска ч. 5,** поручає 221 9—36

заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрй въ пору не вырôвнають залеглостей. Рôвночасно зазначуємо, що нинѣ при адресахъ мають Вп. Передплатники нашй записано, якъ стоить ихъ передплата зъ кôнцемъ II го кварталу. Нехай се служить разомъ и за усильну нашу просьбу о якъ найскорше вырôвнанье зелеглостей и надсыланье передплаты, бо наша Адміністрація маючи платити все готôвкою, приходить въ великй клопоты при дуже значныхъ залеглостяхъ сего року.

— **Вѣче окружне въ Теребовли** вôдбуде ся — якъ намъ доносять — дня 10 н. ст. липня въ сали магістратскôй. Вѣче заповѣдає ся численне, а тамошнй патріоты докладають всякого стараня, щобы вѣче выпало величаво и причинило ся до розбудженя самосвѣдомости народу. Програму вѣча оповѣстить ся сими днями.

— **Зъ Выбранôвки пишуть намъ**: Дня 10 н. ст. червня вôдбувъ ся въ Выбранôвцѣ въ сали будынку шкôльного вечерокъ музикально-деклямаційный, зъ котрого чистый дохôдъ призначеный на внутрѣшне урядженье церкви мѣсцевои. Церковь въ Выбранôвцѣ представляє ся зъ надвору дуже величаво и неоденъ подорожный, ѣдучи зелѣзницею черновецкою; на малôй стацiи Выбранôвка мôгъ бачити туй коло двора величаву церковь крыту бляхою, збудовану на взôръ костела Домінікановъ у Львовѣ. Але дуже розчарувавъ бы ся сей подорожный, коли бы цѣкавôсть запровадила єго до середины церкви, бо тутъ побачивъ бы вôнъ, обдертй зъ тинку муры, дѣры, словомъ: велике убожество. Зарадити лиху тяжко, бо приходôвъ въ нашихъ церквахъ майже нѣякихъ, а о конкуренціи при иншихъ выдаткахъ и убожествѣ нашихъ парохіянъ годѣ думати. Тожь зъ вдячностію повитавъ нôдписаный гадку о вечерку, бо она мала лиху хочь въ части зарадити. Вечерокъ вôдбувъ ся и [взявши на увагу мѣсцевй обставины, сегорôчну непогоду, выставу у Львовѣ] удавъ ся и принѣсъ чистого доходу 30 зр., зъ чого 5 зр удѣлено на убогу молодѣжь шкôльну. Єсть се каплею въ мори великихъ потребъ на реставрацію церкви, але й за то чує ся нôдписаный до милого обовязку зложити подяку особамъ, котрй вечеркомъ займали ся. Душею вечерка бувъ п. Людв. Кнобльохъ, начальникъ стацiи въ Выбранôвцѣ. Єго то була гадка и вôнъ не жалуючи нѣ труду нѣ заходу, перевѣвъ єи въ дѣло. Часть музикальну взявъ на себе п. Калиновичь, спѣвакъ-солістъ знаный зô свого феноменального барітона зъ выступôвъ по вечеркахъ у Львовѣ. Не менше заслугъ положивъ п. І. Бжозовскій, управитель школы въ Выбранôвцѣ, котрый зъ своєю женою взяли на себе трудъ приготованя и украшеня салѣ. Всѣмъ Вамъ, Впов. панове комітету мѣсцевого, за Вашу прихильнôсть до церкви, за Вашй труды и стараня складаю щиро-сердечну подяку! Не менше и Вамъ панѣ й панове, котрй не жалували труду и безкористовно прибули зô Львова, щобы взяти удѣлъ въ спѣвѣ й деклямаціяхъ и тымъ вечерокъ нашь уможливили, складаю на сѣмъ мѣсци щиро-руске спаси Бôгъ! — Въ Выбранôвцѣ дня 29 червня 1884. За комітетъ церковный *Володимиръ Дорошь*, мѣсцевый парохъ.

— **Вѣче въ Бродахъ.** Дня 25 н. ст. червня завязавъ ся въ Бродахъ комітетъ для устроєня повѣтового вѣча. Комітетъ складає ся зъ 21 особъ. Предсѣдателемъ комітету выбраный адвокатъ д-ръ Ив. Должицкій. Вѣче буде скликане въ половинѣ липня, о чôмъ будуть поданй близшй вѣсти.

— **Архикнязь Людвикъ Вікторъ**, другій братъ цѣсаря, приѣде до Львова завтра, т. є. дня 1 н. ст. липня, щобы оглянути выставу. Архикнязь забавить у Львовѣ лише одинъ день, а приѣде зъ Рудникъ, де вôдвѣдає ґр. Холоневскихъ. Въ полудне вôдбуде ся въ честь архикнязя снѣданье у кн. Романа Сангушка; пополудни огляне архикнязь выставу, а вечеромъ буде на обѣдѣ у маршалка кн. Евст. Сангушка.

— **Міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ** приѣхавъ вчера о 3-ôй годинѣ зъ полудня до Львова. О годинѣ 5½ приѣхавъ міністеръ на выставу въ товариствѣ намѣстника ґр. Баденього и концепіста міністеріяльного ґр Хориньского. При головныхъ воротахъ повитали міністра въ имени дирекціи выставы: ґр. Стан. Бадені, д-ръ Мархвицкій, Миколяшь и Зелиньскій. Міністеръ оглянувъ палату штуки, мавзолей Матейка, павільонъ мысливства и лѣсництва, павільонъ міністерства скарбу, радехôвскій складъ дерева ґр. Стан. Беденього, бонище ґімнастичне Соколôвъ, вôддѣлъ етноґрафіи и бориславску выставу воску земного. О годинѣ 7-ôй вôдъѣхавъ міністеръ зъ намѣстникомъ до мѣста. Нинѣ о годинѣ 11-ôй передъ полуднемъ ґр. Вурмбрандъ удѣлявъ авдієнцій, а пополудни оглядавъ знова выставу.

— **Зъ Рудокъ** доносять намъ, що тамъ въ половинѣ червня вôдбувъ ся въ товариствѣ касиновôмъ пращальный пиръ въ честь п. Андрѣя Павлиша, новоименованого нотаря для Лютовискъ. Панъ Павлишь бувъ личностію популярною въ мѣсточку и охресности, отже й въ пирѣ пращальнôмъ взяло участь кôлькадесять особъ рôзного звання. Першій тоастъ внѣсъ презесъ касина, начальникъ суду Ив. Жеґесговскій Вôдтакъ промовляли нотарь Стан. Дембовскій, деканъ комарняньскій о. Каламунецкій, катихитъ кс. Дом. Урбанъ, судья Билиньскій, Нѣментовскій зъ Комарна, о. Кел. Кульчицкій и иншй. Найбôльше вражѣнье зробила промова п. Адольфа Бенецкого, котрый зазначивъ, що по пятнацятьлѣтнôмъ побутѣ опускає мѣсто чоловѣкъ незвычайнои честности, чоловѣкъ, котрого слово мусѣло уважати ся все за довершене дѣло, котрый нѣколи не нагинавъ своихъ пересвѣдчень до взглядôвъ на власный интересъ, на карієру, спокôй а навѣть личну безпечнôсть. Чоловѣкъ, котрый нѣколи о однôй и тôй самôй рѣчи не говоривъ двояко и инакше, а въ своихъ дѣлахъ все бувъ въ згодѣ зъ голошеными пріндіпами Нѣколи не пôдхлѣблювавъ можнымъ, нѣколи не упокоривъ бѣдного, нѣколи нѣкому и пôдъ нѣякою покрывкою не давъ ся ужити за орудіе до угнѣтаня слабшихъ. Русинъ зъ роду и пересвѣдченя якъ Богъ приказавъ и якъ повинно бути, бо нѣхто не може бути рôвночасно козломъ и бараномъ. Дорога була для него все ся єго мова рôдна, вѣра, обрядъ и народнй звычаѣ, въ котрыхъ вырôсъ и тота соломяна стрѣха, зъ-пôдъ котрои выйшовъ, котрою нѣколи не гордивъ, котрои нѣколи не встыдавъ ся. Тыми прикметами ума и серця якъ чародѣй укрытыми и тайными силами природы вплывавъ дивно на свое окруженье, притягавъ до себе серця людскй, отже хочь не глядавъ зносинъ зъ людьми, хочь не дбавъ о внѣшну форму, придбавъ собѣ загальне поважанье и симпатію, а що чоловѣкъ вызначнѣйшій хвалить ся не лише своими приятелями, але гордить ся такожь неприятелями, то й ему не хибувало такого довголѣтного, интинтриґами и пропаґандою сервілізму колись дуже сильного неприятеля, котрого неохота єсть похвальнымъ свѣдоцтвомъ для честного горожанина. Промову свою закôнчивъ п. Бенецкій вôзваньемъ, щобы соленізантъ ступавъ дальше обôбраною разъ дорогою, щобы ставъ оборонцемъ и порадникомъ слабыхъ та упокореныхъ, а ворогомъ неправды, гнету и сервілізму. — Якъ довѣдуємо ся обôймивъ вже и Павлишь урядованье въ Лютовискахъ.

— **Селяне на выставѣ краєвôй.** „Галичанинъ“ доносить про таку характеристичну пригоду. Высланй дѣдичемъ Пайґертомъ зô Стрептова, каменецкого повѣта, селяне приѣхали вправдѣ до Львова, але зайшовши до одного зъ павільонôвъ, не хотѣли въ нѣякій способъ зъ него выйти, бо — якъ казали — „паны будуть мстити ся“ за 1846 рôкъ. По довгихъ нарадахъ дали себе селяне пересвѣдчити, що ихъ пôдозрѣнье було безосновне, але вôдносили ся зъ видимымъ недовѣремъ до „панôвъ“, що опроваджували ихъ по выставѣ.

— **Холєра.** Das österreichische Sanitätswesen приносить такй вѣсти про холєру въ Галичинѣ: Въ тыждни вôдъ 19 до 26 н. ст. червня занедужали на холєру въ Галичинѣ: 21 н. ст. червня въ Коцюбинчикахъ, повѣта гусятиньского, 30-лѣтна жѣнка господаря Евдокія Скалецка; *на Буковинѣ: 18 червня въ громадѣ Самушинъ*, повѣта кôцманецкого, 26-лѣтна селянка Єлисавета Пацеренюкъ, дня 20 н. ст. червня 9-лѣтна Марія Антонюкъ; обѣ перше згаданй померли. Въ борщѣвскôмъ повѣтѣ лишило ся по однôмъ недужôмъ зъ попереднього тыждня въ громадахъ Вôльхôвци и Устью епископскôмъ. — Про занесенье холєры до повѣта ниского и тарнобжеского выказали заряджень розслѣды слѣдуюче: Першимъ случаємъ холєры треба уважати занедужанье рѣзника Беріша Шера въ Радомысли надъ Сяномъ, повѣта тарнобжеского. Шеръ, ноторичный піякъ, занедужавъ при кôнци мая на жолудокъ, а що не задержувавъ дієты, то ему погôршило ся и дня 2 н. ст. червня наступила смерть. Ординуючій лѣкарь не замѣтивъ у него нѣчого пôдозрѣного, сконстатувавъ лише, що смерть наступила майже нагло. Зъ тои причины не повѣдомлювано про сей случай староства; ажь коли въ тôмъ самôмъ домѣ занедужавъ середъ пôдозрѣныхъ познакъ дня 5 н. ст. червня столярь Нухимъ Розенблятъ и майже рôвночасно въ сусѣднôмъ домѣ торговець худобы Маєръ Крель, донѣсъ бурмістръ про всѣ три случаѣ до староства, котре поручило заразъ повѣтовому лѣкареви перевести якъ найточнѣйшй розслѣды. Обдукція вôдкопаного трупа Беріша Шера выказала кровавй транссудаты въ мѣшку серцевôмъ, а бактеріольоґічнй розслѣды выкрыли бацилѣ Коха. Занедужанье Беріша Шера не цѣлкомъ розъяснене, однако имовѣрно, що причиною єго суть сплавники, що повернули зъ Россіи черезъ комору въ Хваловицяхъ на мѣсточко Радомысль, де мѣняють россійскй грошѣ и полагоджують свои орудки. Отже треба припускати, що Берішъ Шеръ зôйшовъ ся зъ якимъ недужимъ на холєру сплавникомъ и заразивъ ся та що вôдтакъ заразили ся вôдъ него Розенблятъ и Крель. Се припущенье о стôлько имовѣрне, що вже пôзнѣйше сконстатовано, що сплавникъ Янъ Ожґа зъ Ястковиць, котрый вертавъ зъ Торуня на Плоцкъ, Варшаву, Завихость и Хваловицѣ, занедужавъ въ дорозѣ и задержавъ ся въ Радомысли. Въ дальшôй дорозѣ упавъ Ожґа до рова въ Воли зарицкôй, зъ-вôдки перевезено єго дня 2 н ст. червня до Ястковиць и де вôнъ 3 червня рано померъ. Священикъ, котрый удѣлявъ недужому релігійнои помочи, а недужого на холєру нѣколи не бачивъ и недуги не пôзнавъ, зробивъ ажь пôзнѣйше доносъ до староства, зъ нагоды холєры въ Пишници. Въ сѣй громадѣ повѣта ниского першій случай занедужаня лучивъ ся такожь зô сплавникомъ Дзюбою, котрый рôвножь вертавъ на Плоцкъ, Варшаву, Завихость, Хваловицѣ и Радомысль, занедужавъ въ дорозѣ и упавъ въ поли коло Ржечицѣ. Єго братъ, що привѣвъ єго домôвь, занедужавъ другого дня, а вôдтакъ зайшли дальшй случаѣ. Однако вôдъ дня 5 н. ст. червня въ повѣтѣ тарнобжескôмъ, а вôдъ 12 червня въ повѣтѣ нискôмъ не було вже нѣякихъ занедужань на холєру.

— **Зъ выдѣлу краєвого.** Членъ выдѣлу краєвого д-ръ Фр. Гошардъ выѣхавъ на кôлька тыждневъ до Карльсбаду, въ наслѣдокъ чого покликавъ маршалокъ кн. Сангушко заступника члена выдѣлу краєвого п. Меч. Онишкевича до урядованя. П. Онишкевичь обôймивъ вже управу санітарного департаменту.

— **Повени.** Въ наслѣдокъ безнастанныхъ, хвилями заливныхъ слотъ, выливъ Днѣстеръ такожь пôдъ Єзуполемъ. — Простôръ здовжь шляху зелѣзничого вôдъ Бôбрки по Ходорôвъ зъ обохъ сторôнъ стоить пôдъ водою вже два тыждне. Залитй поля и огороды. Всѣ засѣвы и травы пропали. Такъ само дѣє ся въ охрестности Журавна.

— **Дирекція выставы** взыває всѣхъ продуцентôвъ набѣлу, щобы найдальше до дня 6 н. ст. липня зволили прислати до рôльничого павільону на площу выставы молоко, сметану и масло, бо тй предметы будуть оцѣнюватись дня 7 н. ст. липня о 10-ôй годинѣ рано.

Наука штука и література.

— **„Дзвôнка“** ч. 11 и 12 мѣстить: Двѣ повѣстки Марты Л. т. є. „Наше богатство“ и „Якій голосъ перемôгъ“; байку Леонида Глѣбова „Вовкъ и лисиця“; — розвѣдку Загôрньои „Про горы“; — початокъ гарнои леґенды въ стихахъ „Робертъ Брюсъ, король шотланьскій“ Лесѣ Украинки; — оповѣданье Ив. Охримовича „Хлопяча пригода у гаю;“ — оповѣданье зъ наукъ природныхъ „Царь звѣрей“ Д Пѣсочинця; — продовженье „Розповѣдокъ зъ мітольоґіи“; — Ол. Катренка дальшу часть „Дитинячихъ згадокъ про всячину“; — Леон. Глѣбова байку „Зазуля и пѣвень“ та вкôнци Д. Пѣсочинця оповѣданье „Рѣдка щирôсть“.

— **„Учителя“ подвôйне ч. II и 12** мѣстить: Конець бесѣды пос. Ол. Барвѣньского выголошенои въ палатѣ послôвъ при буджетѣ шкôльнôмъ, — продовженье розвѣдки Стеф. Ковалева „Наука рахункôвъ въ першôмъ роцѣ“ [трôйка]; — початокъ розвѣдки Як. Миколаєвича „Дещо про читанки шкôльнй“; — Бѣленького статья „Въ справѣ шкôлъ промысловыхъ мужескихъ“; — „Гостина архикнязя Кароля Людвика у Львовѣ“; — рухъ въ рускихъ товариствахъ, новинки, постановы властей шкôльныхъ и конкурсы

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Пôвночно-нѣмецкій рухъ збôжевый зъ Галичиною и Буковиною. Зъ важностію вôдъ 1 серпня 1894 тратить силу обовязуючу повысше згадана тарифа зъ дня 1 вересня 1892 враъ зъ выдаными до неи двдатками I. до VI.

Рухъ товаровый зъ Ільлово въ мѣсци и переходѣ зъ Галичиною, Буковиною и Румунією черезъ Варшаву Границю. — Зъважностію вôдъ 1 серпня 1894 увôйде въ житье П. додатокъ до тарифы для высше згаданого руху товарового.

Пôвночно нѣмецкій рухъ товаровый зъ Галичиною и Буковиною. — Зъ важностію вôдъ 1 липня 1894 увôйдуть въ житье: Додатокъ VII до части II. зшитка 1.; — додатокъ V до части II зшитка 2.; — додатокъ VII до части II. зшитка 3.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложили на руки на шои адміністрацiи Вп. пп.: Андр. Шеремета артистъ драматичный руского театру 3 зр., зложеныхъ въ домѣ п. Ил. Пôдляшецкого, а именно зложили: Ил. Пôдляшецкій 1 зр., Е. Глиняньскій 1 зр., Павло Карабиновскій 50 кр. и Як. Поповичь 50 кр; — о. Алекс. Левицкій зô Скалы 7 зр., т. є. 3 зр. вôдъ себе и 4 зр. за проданй купоны.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 30 червня. Цѣсарь вôдъѣхавъ до Трієнту, де не бувъ вôдъ 23 лѣтъ. Авдієнція, на котрôй полуднево-тирольскі послы хотѣли просити о розлученье полудневого Тироля вôдъ пôвночного, вôдмовлена. — Вписы до вѣденьского університету вôдбудуть ся сего року вôдъ 1 до 13 жовтня.

Рôкъ заснованя 1837.

Капы на лôжка и столы

коцы, матеріи на мебкѣ, портіеры, занавѣси бѣлй и кремовй, диваны англійскй, ходники, капы трикотовй, никовй, бавовнанй, плюшевй бѣлй и ґарнитурй въ найбôльшôмъ выборѣ

поручає найдешевше

МАҒАЗИНЪ

І. Дрекслера и Синôвъ

Львôвъ, пл. ща Капітульна ч. 2

Цѣнники и пробки на жаданье. 180 2—3

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлй суконь а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 72 33—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҒЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсшя свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординує при ул. Сикстускôй ч 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9 12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 перед- 124 полуднемъ.

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller),

приладжена въ антицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втираньє, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй антицѣ. При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише** зъ охоронною маркою **„котва“** яко 4928 **правдивй.**

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

„БАЛЛАБАНôВКА“

безъ цукру и безъ анижу

Стара чиста житна горѣвка

въ наслѣдкахъ

лѣпша якъ конякъ

поручає

Каролъ Баллабанъ

14 **у Львовѣ.** 24-?

Машинки американьскй до сѣканя мяса (найпрактичнѣйшй зъ доси звѣстныхъ системъ) по 4·50 зр. — **Машинки** універсальнй до тертя мигдалôвъ, булокъ, цукру и т. ин. по зр 1·60;

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

До конкуренціи!

ЙОНАСЪ

ШІМЕЛЬ

у Львовѣ ул. Краковска ч. 1.

Складъ кухонного начиня, рôзного окутя до будôвництва

КОСЫ

и всякй иншй зелѣзнй товары. 220 7—10

Бюро ґазетъ и оголошень

А. ОЛЬШЕВСКОГО

Львôвъ, ул. Килиньского 2.

(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ)

приймає передплату на всѣ часописи европейскй и оголошеня до нихъ; поручає книжки до молитвы, провôдники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 8—15

Найлѣпшй

ТУТКИ ЦИҒАРЕТОВЙ

„ИМПЕРІЯЛЬ“

електрично-стискани розслѣдженй мѣскою лабораторією можна купити въ фабрицѣ

Г. ПІОНТКОВСКОИ

Львôвъ, ул. Панъска ч. 2.

1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 14—15

Надôлане.

Супротивъ безнастанныхъ поголосокъ о дорожѣни, подорожню артикулôвъ поживы а въ слѣдъ за тымъ о пôднесеню цѣнъ въ многихъ реставраціяхъ, маю честь повѣдомити, що поробивши вôдповѣднй стараня на довго передъ сезономъ выставовымъ, можу моихъ гостей приймати на давныхъ условинахъ, та що нѣ пôдвышенье цѣнъ, нѣ зменшенье порцій не має теперь мѣсця въ моѣй реставраціи, анѣ не буде мати мѣсця за цѣлый часъ выставы. 232 3—?

Зъ поважаньемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ

реставраторъ, у Львовѣ, при ул. Трибунальскôй.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординує вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 6—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцiи выготовляють ся точно. 4185

Найлѣпша вода до питя

при небезпечности пошести єсть въ такихъ случаяхъ часто выпробована, медициньскими повагами все припоручувана

МАТТОНЬОГО

Гіссіблєрска

найчистѣйша

алькалічна

ВОДА

щавова.

Ся вода єсть цѣлковито вôльна вôдъ органічныхъ субстанцій и подає особливо въ мѣсцяхъ зъ непевными кирницями и водопроводами найлѣпшій напитокъ. (Х.)

Парижъ 30 червня.

Сконстатовано, що *анархістичный звязокъ въ Сеттъ призначивъ при помочи жеребу Санта Касерія убити Карнота.* — Около 4 тысячь Італійцевъ похатникôвъ опустило Парижъ, бо нѣхто не хотѣвъ у нихъ купувати. Еміґранты выѣхали до Нѣмеччины и Австріи. — Въ православнôй церквѣ вôдправлено богослуженье за Карнота.

Барцельона 30 червня. Ґубернаторъ Лярока просивъ якійсь чужинець о авдієнцію, та въ нѣмъ пôзнано анархіста Чіріяке. Єго увязнено и найдено при нѣмъ штилєтъ.

Римъ 30 червня. Правительство задумує предложити державамъ плянъ системы нагляданя анархістôвъ мѣжнародною поліцією зъ осѣдкомъ въ Женевѣ.

Лондонъ 30 червня. Мѣжь Хинами и Японом заносить ся на вôйну за-для Кореѣ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 80—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Приѣзджаючимъ гостямъ на выставу краєву

поручаю мôй выключный складъ правдивого россійского

ЧАЮ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

При купнѣ 1 клґр. 10% опусту.

199 10—10

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣнни̂

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч 7.

4942 (Импресса.) 26—30

ИВОНИЧЪ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне

отвирає сезонъ 20 мая с. р

Въ сѣмъ роцѣ вôддає ся до ужитку Вп. Гостей: 1) оденъ дôмъ мешкальный, 2) оденъ баракъ, 3) основно переробленый будынокъ на купелѣ боровинови̂, 4) важнѣйши̂ прилады до ортопедіи.

Въ мешканяхъ и будынку купелевôмъ пороблено можливи̂ улекшеня.

Заведено фіякры.

Въ часѣ до 20 червня и по 20 серпня мешкаяя значно дешевши̂.

Въ порѣ вôдъ 20 червня до 20 серпня не признає ся увôльненя вôдъ таксы лѣчничои.

Лѣкаремъ жерельнымъ есть *д-ръ Кл Дембицкій.*

Всяки̂ зголошеня полагоджує

172 15—15 **ДИРЕКЦІЯ.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечни̂
5% листы ипотечни̂ преміовани̂
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорски̂ облігаціи индемнізаційни̂

а всѣ ти̂ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣляки̂ выльосовани̂ а вже платни̂ мѣсцеви̂ паперы цѣнни̂, такожь запавши̂ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцеви̂ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє нови̂ аркушѣ купонови̂, за зворотомъ коштôвъ, котри̂ самъ поносить.

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

26-52 **Поясненя безплатно.** 1

КАВЫ

Въ 5-кільоґрамовыхъ мѣшочкахъ нетто 4¾ клґ. оплачени̂ до кождои стаціи почтовои въ краю.

Цейльонъ грубозернис.	зр.	10·80
„ середна	„	10·40
Куба знаменита	„	10·—
Лякваіра грубозерниста	„	9·60
Ґватемаля	„	9·20
Мокка арабска	„	10·80
Ява золота	„	10·80
Цейльонъ перлова	„	10·80

ЧАЙ

Хиньско россійскій.

Збôрка маєва зъ року 1893.

½ клґ. Конґо	зр.	1·60
„ „ „ цѣсарского	„	2·—
„ „ Родинного въ короб.	„	3·—
„ „ „ безъ „	„	2·80
„ „ Мелянжь de Moscou въ коробкахъ	„	4·—
„ „ Мелянжь de Moscou безъ коробокъ	„	3·80
„ „ Имперіяль	„	5·—
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ власныхъ	„	1·60
„ „ Высѣвокъ зъ чаѣвъ спроваджуваныхъ	„	1·50

поручає 15 22—22

Кароль Баллабанъ у Львовѣ.

Важне для кождои господинѣ и матери!

Признано яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть одинокою зô смакомъ и запахомъ правдивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додає ся еи до кавы одну третину, вôдтакъ половину и бôльше.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть длятого такожь въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить такожь еи шкôдни̂ здоровлю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

выроблює ся теперь такъ знаменито, що можна еи зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый спосôбъ.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

поручає ся выразно лѣкарскими повагами, бо має въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживани̂ суроґаты кавы нѣколи не можуть осягнути". 4975 13 24

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

навѣть если еи чистою пє ся есть дуже вôдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дôстати можна всюды — ½ клґ. 25 кр.

Бачнôсть! Треба купувати лише бѣли̂ оріґінальни̂ пачки зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ Катрайнеръ!

КАРПАТСКИ̂ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдиви̂ Правдиви̂

тôлько зъ такимъ **охороннымъ знакомъ.**

КАРПАТСКА КОСА есть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплює ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняє.

Ти̂ косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблистои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягає въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости є дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, **одна въ одну є гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.**

Вôстре заосмотрене **острымъ** наклепкомъ що вôдъ кôнця до кôнця є **однаково тонкій** вôдъ кôнця до кôнця **однаково широкій.** Люде, котри̂ на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса є всюды **однаково тверда и гнучка.**

Клепати косу досыть разъ на **пару днѣвъ,** вôстре притуплює ся такъ помалу и такъ незначно, що разъ его поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100,** а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краєва чи загранична коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскає на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ, яки̂ по части выкидає не за косу, а за кавалокъ бляхи.

Карпатски̂ косы Мінцера можна **такожь точити,** такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наострени̂ и бляху перетнуть, а не выщерблять ся. Де косять на выпередки, тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого є наша коса.

Всякому, хто въ насъ купує, мы ручимо вже за те, що всѣ наши̂ косы, одна въ одну, є таки̂, якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжни̂ косы, таки̂, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаєсь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштує	1·—	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр а. в.
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр, за молотокъ 1 зр.

Косы посылаємо **заразъ вôдворотною почтою,** але тôлько за **готови̂ грошѣ,** або за **послѣплатою** (Nachnahme.) Почту оплачуємо сами̂, числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуємо сами̂.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣє.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюємо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена. 190 7—14

Особа середного вѣку,

сирота по священику глядає мѣсця до заряду дому и господарства о дуже приступныхъ услôвяхъ пôдъ адресою *Н. Н. poste restante Яворôвъ коло Львова.*

238 3—3

Вѣденьски̂ Льосы по 1 Коронѣ

Передпослѣдный ТЫЖДЕНЬ.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 13—?

Льосы поручає: **Августъ Йонашъ, Кіцъ и Штофъ.**

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВÔВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ч. 6.

поручає свôй вайбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 17—50

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили велики̂ и дуже користни̂ купна, можемо низше вычислени̂ товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльни̂ новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стрижени̂ по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни̂ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронкови̂ ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всяки̂ зъ провінціи надсылани̂ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 82—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

. 137. Львôвъ, Понедѣлокъ 20 червня (2 липня) 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платна у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

У Львовѣ, дня 2 н. ст. липня 1894.

Зъ двохъ рôвночасно сторôнъ державы вôдозвали ся сими днями поважнй голосы про пôдъупаданье селяньского стану въ Австріи, и то зъ такихъ краѣвъ коронныхъ, де станъ селяньскій здавалось бы стоить добре, бо краѣ тй культурнѣйшй въ нашôй державѣ. Маємо на гадцѣ мовы двохъ послôвъ: посла В. Текліого передъ выборцями въ Новыхъ Бенаткахъ въ Чехіи и посла Форхера на зборѣ нѣмецкого народного товариства для Каринтіи въ Св. Сальваторѣ.

Посолъ Форхеръ, розглядаючи нинѣшный станъ селяньства въ Стиріи и Каринтіи, прийшовъ до того выслѣду, що станъ селяньства представляє тамъ нинѣ сумный образъ, станови тому грозить просто руина. А мимо того мѣродайнй круги про селяньске господарство не дбають, спокôйно приглядають ся, якъ найкрасшй полонины, де выпасано худобу, малопомалу перемѣнюють ся на ловецкй обшары князѣвъ, ґрафôвъ та капіталістôвъ-баронôвъ. Коли пôйде такъ дальше и правительство не займесь долею стану селяньского, то не въ дуже довгôмъ часѣ Каринтія и Стирія стануть ся австрійскою Шкотією а самостôйнй хлѣборобы-господарѣ будуть мусѣли глядати зарôбку на прожитокъ хиба въ нагôнцѣ при паньскихъ ловахъ...

Подôбный мрачный образъ стану селяньства въ Чехіи представивъ пос. Теклі. Квестія соціяльна — выводивъ вôнъ — засягає нинѣ не лишь робôника але й дрôбного промысловця й рôльника. Ческе рôльництво не може выдержати конкуренціи зъ землями, де продукція зъ причины меншихъ тягарôвъ єсть дешевша. Довги гіпотечнй въ королѣвствѣ ческôмъ досягли міліярдôвъ, а многочисленнй екзекуціи стають за вымовный доказъ пôдъупаданя стану селяньского. За послѣдныхъ 20 лѣтъ въ Чехіи щезло 8988 сѣльскихъ господарствъ вôдъ 25 до 50 морґôвъ, отже 450 рôчно, або перейшовши въ руки великихъ посѣдателѣвъ або розпавшись на дрôбнй господарства вôдъ 1—5 морґôвъ. Отже рôльництво ческе або зникає або розпадає ся, а коли тому не зарадить ся и такъ само пôйде дальше, то за 125 лѣтъ не стало бы въ Чехіи нѣ одного селяньского господарства. Взагалѣ-жь иде до пролетаризаціи стану селяньского, въ наслѣдку-жь того не може выйти що иншого, якъ аґрарный соціялізмъ. А правительство станомъ селяньскимъ-хлѣборобскимъ займаєсь якъ найменше, — бôльше вже займає ся оно робôтниками, бо робôтники зорґанізували ся, представляють силу, то правительство й хочь-не-хочь мусить ихъ респектувати. Правда, міністерство ґр Таффого пôдъ конець свого правлѣня прийшло вже було до пересвѣдченя, що треба щось зробити и для стану селяньского, якъ въ напрямѣ соціяльно-економічнôмъ такъ и політичнôмъ, однакожь за те именно й повалила єго нинѣшна коаліція феодалôвъ зъ капіталістами... А прецѣнь нѣхто не повиненъ замыкати очей на велику небезпечнôсть руины стану селяньского, а рѣчь ясна, що лекше єсть станъ якійсь удержати, нѣжь на-ново творити...

Свята правда, — скажемо мы вôдъ себе, — але до пôзнаня того въ кругахъ мѣродайныхъ... мабуть ще далеко. Досыть навести той фактъ, що въ австрійскôй радѣ державнôй буджетъ міністерства рôльництва полагоджує ся якъ найскорше: сего року забравъ вôнъ усего ажь два засѣданя!...

Подѣѣ у Франціи.

Слѣдство судове и случайне зôзнанье одного вояка доказали, що истнувавъ анархістичный заговоръ на житье Кріспіого и Карнота. Сей заговоръ бувъ мѣжнародный, бо брали въ нѣмъ участь Французы, Италійцѣ и иншй индівідуа, проживаючй за границею. Про сей заговоръ доходять такй вѣсти:

Въ понедѣлокъ чи второкъ почувъ одинъ воякъ, що сидѣвъ въ вязници войсковôй, про атентатъ. Вôнъ засумувавъ и кôлька годинъ сидѣвъ, не вôдзываючись до нѣкого. Наразъ самохôть сказавъ тй слова: „Я знавъ, що Карно має бути убитый въ Ліонѣ“. — „Ты знавъ про се?“ — поспытали єго тй, що разомъ зъ нимъ сидѣли. — „Знавъ“ — вôдповѣвъ вôнъ — „убійства доконавъ одинъ Италіянець Касеріо. Я єго знаю. На него впавъ жеребъ. Вôнъ не зраджувавъ боязни.“ — Вояка сейчасъ переслухано, а зъ єго зôзнань выходить, що въ Сетъ зôйшло ся на нараду кôлькохъ анархістôвъ, котрй засудили Карнота на смерть за то, що не помилувавъ двохъ анархістôвъ Велянта и Емиля Генріого. Разъ вечеромъ приступили заговôрники до льосованя, хто має убити Карнота пôдчасъ єго гостины въ Ліонѣ. Касеріо, вытягнувши жеребъ, вельми тѣшивъ ся и сказавъ: „Вôдъ нинѣ вже не жиє нашь бѣдный президентъ!“ Зъ властителемъ пекарнѣ, де служивъ Касеріо за челядника, зачавъ вôнъ нарокомъ сварку, щобы мôгъ выѣхати зъ Сетъ до Ліону. Заговôрники выжидали нетерпеливо вечеромъ въ недѣлю вѣстей зъ Ліону. Скоро довѣдали ся, що Карно убитый, пôйшли вдоволенй спати.

Зъ зôзнань вояка дôзнали ся власти про имена тыхъ сѣмохъ заговôрникôвъ. Сейчасъ зателеґрафовано до прокураторій въ рôзныхъ мѣстахъ, де заговôрники повтѣкали, щобы ихъ увязнити, а якъ доносить телеґрама зъ Марсиліи, удало ся вже властямъ прихопити заговôрникôвъ.

Касеріо заховує ся въ вязници спокôйно; вôнъ бувъ приготованый, якъ каже, що сейчасъ по убійствѣ товпа єго убьє; дивує ся дуже, що могло проминути кôлька хвилинъ, заки поліція взяла єго ще живого пôдъ свою опѣку. „Єсли бы я бувъ се знавъ — каже — то я бы бувъ не втѣкавъ, лишь замѣшавъ ся мѣжь товпу и разомъ зъ нею кричавъ: „Най жиє Карно!“ Лишь случайно удавъ ся єго атентатъ. Вôнъ стоявъ по лѣвôй сторонѣ улицѣ, а Карнотъ сидѣвъ зъ правого боку въ повозѣ. Жовнѣры не хотѣли Касерія пустити на праву сторону улицѣ, въ тôмъ надъѣхавъ якійсь вôзъ и Касеріо скориставъ зъ тои хвилины, щобы перебѣчи на праву сторону улицѣ. Послѣднй вѣсти доносять, що Касеріо вже зложивъ деякй зôзнаня що-до мѣжнародного заговору анархістичного.

Похороны Карнота. Вôдъ четверга залягали непроглядни товпы людей площу передъ палатою елісейскою и улицѣ ведучй до неи. Сторожа впускала по черзѣ людей на подвôрє палаты, де выставлена домовина. Многй робôтники приносили малй китички цвѣтôвъ и клали коло домовины. Чотири комнаты въ палатѣ заложенй вôдъ долины до горы вѣнцями. Вѣнцѣ достойникôвъ будуть нестись за домовиною; вѣнець Перієра будуть нести першій. Царь замовивъ вѣнець за 8000 франкôвъ; на лентахъ вѣнця цѣсаря Францъ Іосифа стоить напись: Au président Carnot François Ioseph, Empereur et Roi. Рôвножь и прочй монархи зложили вѣнцѣ.

Въ суботу о год. 10-тôй вечеромъ зложено домовину на катафальку; о 3-тôй рано вже залягла товпа людей улицѣ вôдъ палаты елісейскои до катедры Нотръ-Дамъ. По 8-ôй рано уставило ся войско довгимъ рядомъ по бокахъ улиць, куды мавъ ити похôдъ. На бульварѣ елісейскôмъ збирають ся депутаціи и корпораціи. Въ вôкнахъ и на дахахъ домôвъ товпы цѣкавыхъ. Глота страшна, такъ що не тяжко о яку нещасну пригоду. Велике вражѣнье выкликало, коли передъ палату заѣхали амбасадоры и войсковй аташе Нѣмеччины Италіи и Анґліи. Членôвъ кабінету повитала публика окликами, а войско презентувало оружье. О год. 10-тôй прибувъ президентъ Періє.

О год. 10½ давъ знакъ до походу командантъ войскъ Парижа и головный вождъ арміи француском ґен. Соссіє. Войско запрезентувало оружье и середъ гуку выстрѣлôвъ зъ канонъ похôдъ двигнувъ ся. На чолѣ походу ѣхала кôнна ґвардія републиканьска, вôдтакъ несено вѣнець зложеный Перієромъ, опôсля ѣхали кареты зъ духовеньствомъ, а вкôнци караванъ запряженый въ шестѣрню. Караванъ величавый, а декорація єго справдѣ артистична; домовина вкрыта трикольорнымъ стягомъ. За домовиною ишли офіциры, несучи декораціи и ордеры покôйного; вôдтакъ родина Карнота. За родиною поступавъ Казіміръ-Періє зъ вôдслоненою головою; довкола него ґенералы, міністры, амбасадоры, сенаторы и вôдтакъ депутаціи и корпораціи.

Въ часѣ походу залягла тишина, лишь вôдъ часу до часу стававъ якійсь заколотъ, коли хто въ товпѣ вôдъ спеки зôмлѣвъ. Сейчасъ товариство ратункове спѣшило зъ помочію.

Вельми торжественно вôдбулось покропленье тѣла въ катедрѣ. Ґенералъ Соссіє зъ цѣлымъ штабомъ уставивъ ся при входѣ до катедры и они добувши мечѣвъ вôддали гоноры войсковй передъ домовиною, а въ тôй хвили розлягъ ся гомôнъ трубъ и бубнôвъ та дзвонôвъ въ цѣлôмъ Парижи. Архіепископъ Парижа, кардиналъ Рішаръ, окруженый духовеньствомъ, ждавъ на домовину въ притворѣ. Тутъ выголосивъ вôнъ промову, зазначуючи въ нѣй, що житье Карнота жертвоване на престолѣ повинностей повинно бути поважною наукою для сынôвъ Франціи, щобы лучили ся въ патріотичну звязь любови и вѣры. — Вôдправа похорона тревала двѣ годины.

По год. 2-ôй двигнувъ ся похôдъ до Пантеону. На улицяхъ зновъ товпы людей, котрй декуды пôдносять оклики въ честь Перієра. Се дивне поведенье Парижанъ походить разъ зъ властивого всѣмъ Французамъ характеру, а въ друге изъ-за того, що Періє своєю участію въ похоронахъ вôддавъ велику честь покôйному, бо властиво приписы етикетальнй не дозволяють президентови републики брати участь въ публичныхъ походахъ и похоронахъ.

Въ Пантеонѣ станувъ похôдъ о год. 3-тôй. Міністеръ-президентъ Діпі такъ говоривъ про покôйного: Карно давъ своє житье для Франціи, вôддавъ свого духа для Франціи и републики, погибъ въ наслѣдокъ страшнои мести

Повѣнь.

Написавъ *Орестъ Берещанинъ.*

Темна, глуха липнева нôчь. Дощь цѣдить якъ зъ цебра а вѣтеръ выє по поляхъ, термосить вершками деревъ, колыше ними то въ сю, то въ ту сторону або пригинає ихъ до землѣ и стрясає зъ нихъ каплѣ дощу. А филѣ на Прутѣ ревуть та стогнуть, неначе заглушити хотять голосный шумъ вѣтру.

Люде въ селѣ вже давно лягли спати, надивились бачь доста цѣлый день, якъ ихъ праця гниє по поли и тяжка журба о будучнôсть ще скорше, якъ звычайно, загнала ихъ на спочинокъ.

Лишь Василь Мельникъ не може заснути. Вôнъ хочь и лягъ вже скоро зъ вечера на тверду постѣль, то сонъ якось не бравъ ся єго. Що хвиля стававъ Василь зъ лôжка, ходивъ по хатѣ, приступавъ до вôкна та наслухувавъ, чи дощь все ще паде, то зновъ выходивъ на двôръ та довго дививъ ся на чорнй хмары, чи они де не розступлять ся та чи не побачить бодай одну-єдину зôрничку на небѣ. Але зôрничка та десь далеко заховалась за хмары, бо Василь не побачивъ єи цѣлый вечѣръ та лише вздыхаючи тяжко вертавъ назадъ до хаты, щобы зновъ бодай на часочокъ склонити на постѣль голову и замкнути очи, щобы нѣчого не бачити та нѣчого не чути, щô тамъ на свѣтѣ дѣє ся. И хотяй вôнъ на короткій часъ не бачивъ анѣ лискавки, що блѣдымъ свѣтиломъ освѣчувала єго хату зъ бѣдною єи обстановою, анѣ не чувъ шуму вѣтру та реботу хвиль на Прутѣ, то таки сонъ не бравъ ся єго очей; а за те чорнй, тяжкй гадки насувались єму мимоходомъ до головы и анѣ на хвилину не лишали єго въ супокою...

А гадки тй мусѣли бути ще сумнѣйшими, ще страшнѣйшими, якъ буря, дощь та лискавка на дворѣ, бо Василь наразъ схоплювавъ ся зъ постели и чимъ скорше утѣкавъ зъ хаты, якъ бы передъ якимъ нôчнымъ маревомъ, а на дворѣ каплѣ дощу спадали поволи по волосю та по лици Василевôмъ, а спадаючи неначе брали зъ собою и тй страшнй думки, бо Василь якось спокôйнѣйше вертавъ опôсля до хаты.

И довго ще прислухувавъ ся бѣдный Василь: чи дощь не перестає, а коли третй пѣвнѣ заспѣвали, сонъ таки перемôгъ єго и вôнъ заснувъ. Але и въ снѣ ще вôнъ неспокôйно кидавъ ся по постели, кричавъ якйсь незрозумѣлй слова та разъ-у-разъ тяжко вздыхавъ. А на дворѣ ненастанно цѣдивъ дощь, лискавка що хвиля перебѣгала по хмурнôмъ небосклонѣ и вѣтеръ ще сильнѣйше термосивъ деревами, обтрясавъ зъ нихъ дощь и кидавъ каплями о хату Василеву, — та разъ такъ сумно якось, такъ жалôбно тутъ свиставъ, наче-бъ надъ єго недолею плакавъ, то зновъ такъ дико, такъ страшно вывъ, неначе-бъ гнѣвавъ ся и сердивсь, чому та недоля навѣть въ снѣ не дає бѣдному спокою, — то знову маленькими щѣлинами хаты продиравъ ся ажь до самои постелѣ Василя и осушувавъ й обтиравъ краплѣ поту зъ єго лиця, а вертаючи назадъ зъ хаты, бравъ зъ собою и сей стогôнъ Василя и мовь тихій жаль нѣсъ зъ собою десь дуже далеко, дуже высоко...

II.

Василь Мельникъ бувъ бѣдный мужикъ; до него належала лише стара, похилена вже хата зъ маленькимъ огородцемъ и морґъ поля, що притыкавъ до самого Прута. Поки ще жила жѣнка Василева, то обоє заробляли на стôлько, що якось скупо выживляли себе и двоє малыхъ дѣточокъ, а грунтъ и хата були безъ довгу. Передъ двома роками умерла жѣнка Василева и то страшною смертію: машина парова у дворѣ паньскôмъ вôдтяла ѣй праву руку ажь по самый локоть и бѣдна жѣнка цѣлый мѣсяць лежала въ страшныхъ мукахъ, поки не улягла тымъ болямъ. Отъ и вôдъ тогды то почалась вся бѣда для Василя. Самъ оденъ зъ двома маленькими дѣточками вôнъ нѣякъ не мôгъ дати собѣ рады и хочь якъ мучивъ ся, якъ тяжко працювавъ, то таки, якъ кажуть, „головою муру не пробєшь“, такъ и Василь чимъ разъ частѣйше запозичавъ ся у людей, а коли не мôгъ въ часѣ вôддати, то немилосерднй вѣрителѣ брали собѣ грядку по грядцѣ зъ єго огорода, ажь поки цѣлый огородъ не перейшовъ въ чужй руки.

Теперь Василь не має вже нѣчого бôльше крôмъ того морґа поля, що коло Прута, та старои похиленои хаты. А и зъ сего морґа тогдѣ хиба годенъ вôнъ що-небудь зôбрати, коли рôкъ не дуже мокрый и Прутъ не выступить зъ берегôвъ; коли-жь Прутъ розôллєсь широко по поляхъ, тогдѣ Василь анѣ стебелинки не побачить зô свого морґа.

Отъ и теперь дощь паде вже другій тыждень, хвилѣ на Прутѣ чимъ разъ бôльше, голоснѣйше починають шумѣти, а вода чимъ разъ высше пôдносить ся и цѣлый Прутъ зъ кождымъ днемъ ширшає и грозить все, що коло него, залити або зъ собою пôрвати та понести десь далеко, далеко.

Отъ тому нашь Василь уже вôдъ тыждня не може въ ночи спати, тому то наслухує вôнъ такъ пильно шумъ хвиль, тому и въ снѣ бє ся зъ смутными, невеселыми гадками, бо чимъ довше дощь ллє струями на землю, чимъ голоснѣйше, грôзнѣйше шумитъ Прутъ, тымъ близше нещастье для него и двоє єго дѣточокъ, бо цѣле житье єго тѣсно, мовь зелѣзнымъ ланцухомъ звязане зъ тымъ кусникомъ поля...

III.

Дощь мѣжь тымъ не перестававъ анѣ на хвилину и вода на Прутѣ зъ кождою годиною прибувала и пôдносилась а низько положенй поля вже навѣть цѣлкомъ залила. Люде въ селѣ всѣ до одного повыходили надъ рѣку: однй, що мали поля далеко вôдъ воды, зъ простои лише цѣкавости прийшли подивитись; другй, котрыхъ поля туй-туй притыкають до Прута, стоять блѣдй, переляканй и мовь непритомнй встромили очи на воду, якъ бы тамъ хотѣли вычитати для себе вырокъ смерти або житя. А коли немилосердна вода, не вважаючи на ихъ блѣдй лиця, розôллєсь наразъ и по ихъ поли и стебло за стебломъ, снôпъ за снопомъ, полукопокъ за полукôпкомъ порыває зъ собою, тогдѣ доперва тй нещастнй неначе зновъ приходять до себе, починають мовь несамовитй бѣгати по березѣ, ломлять зъ розпуки руки, кричать: „Ратуйте, добрй люде, ратуйте! се-жь моє жито вода забирає!“ — а коли бачать, що нема вже ратунку, тогдѣ обезсиленй, зло-

секты, котру спо́льне де́ланье всѣхъ народо́въ зможе зробити нешко́дною. Полягъ мовь жовнѣръ на становищи. Вже бачивъ годину во́дпочинку, бо не гадавъ старати ся о поновный выбо́ръ, уважаючи се противнымъ духови нашои конституціи, коли наразъ страшный атентатъ вкоротивъ днѣ его житя. Въ краю и за границею тѣшивъ ся симпатіею и поважаньемъ, а сего доказомъ тѣ численнѣ маніфестаціи. Исторія скаже о поко́йно́мъ, що хотѣвъ соединити всѣхъ Французо́въ въ републику толеранціи, мудрости, поступу и свободы. — Діпі ско́нчивъ промову словами: Память твоя майже нѣколи не загине у Франціи. Франція чуе величину втраты, чуе, що тобѣ мае завдячити сполученье всѣхъ вѣрныхъ сыно́въ въ спо́льно́й любови для републики. Хочемо вѣрно придержуватись твого оклику: добре служити републицѣ.

Слѣдуючій бесѣдникъ Шальмель-Лякуръ подавъ біографію поко́йного, — а віцепрезідентъ палаты Магі розповѣвъ подѣ́ историчнѣ, якъ союзъ зъ Россіею, за президентуры Карнота. По промовѣ ґен. Андре зложено домовину въ гробницю и замуровано. Участники похорону спокойно розбійшлись домо́вь.

Складъ кабінету. Скоро лишь выбрано Казіміръ-Періера президентомъ, сейчасъ и уложено собѣ, хто маѣ стати президентомъ міністро́въ. Шефомъ кабінету мавъ стати Бірдо, особистый приятель Періера, котрый прирѣкъ ще передъ выборомъ, що перейме на себе тягаръ зложеня нового кабінету. Однакъ въ послѣдно́й хвили Періе рѣшивъ ся, полишити теперѣшного президента міністро́въ Дііного на своѣмъ становищи, а спонукали его до того двѣ причины, одна чисто приватна, именно дуже лихе здоровлье Бірдо, а друга політична. „Єсли бы я въ то́й хвили — заявивъ Періе — зложивъ кабінетъ по́дъ президентурою Бірдо, або якою иншою, тогдѣ се було бы міністерство президента републики а не міністерство палаты депутованыхъ. Кабінетъ повиненъ такъ довго оставати, якъ довго не найде меншости въ палатѣ. Кабінетъ Дііного мавъ доси завсѣгды довѣре бо́льшости републиканьскои, длятого добре зроблю, єсли полишу его на то́мъ становищи.“ На замѣтку, що Дііпі бувъ контркандидатомъ при выборѣ президента, во́дповѣвъ Періе: „Е! Се чисто особиста справа, котра лишь мене самого обходить!“

Завтра, во́ второкъ, предложить міністерство Дііпі обомъ палатамъ письмо нового президента републики. Змѣстъ того письма такій: На початку згадуе ся про сумнѣ подѣ́, якѣ́ спонукали скликанье конґресу. Во́дтакъ сильно зазначить ся політика мирна, бо такою політикою одушевлена цѣла Франція, а новому президентови ходить передо всѣмъ о то, щобы удержати миръ. Що-до внутрѣшнои політики, то по такѣ́й катастрофѣ треба згоды всѣхъ патріото́въ, а передо всѣмъ всѣхъ републиканцѣвъ. Письмо ко́нчить ся зазывомъ до всѣхъ публичныхъ властей, щобы причинили ся до тои тяжкои задачи.

Дописи „Дѣла”

Зъ Вѣдня.

[Святкованье памяти Т. Шевченка въ „Громадѣ“.]

Въ суботу дня 2 н. ст. червня во́дбувъ ся заходомъ вѣденьскои „Громады“ въ XXXIII-тѣ роковины смерти Т. Шевченка концертъ въ Architekten-Saal I. Eschenbach Gasse Nr. 7. Въ концертѣ то́мъ *взяли* участь першорядни силы славяньскѣ́ на поли музикально́мъ у Вѣдни, тожь не диво, що самъ концертъ выпавъ зовсѣмъ удачно. Програма [въ своѣмъ часѣ опубликована] була вправдѣ необширна, але за те точки ви — перлы руско-украиньскои музики. На жаль, гостей на концертъ явило ся менше, якъ сподѣвано ся, чого причину приписати належить разъ непогодѣ, а зъ другои стороны замкненю парляменту и во́дкрытю выставы льво́вскои. Навѣть посолъ Н. Вахнянинъ, котрый приобѣцявъ бувъ держати въ другій части концерту рѣчь „Про значенье Шевченка въ свѣтѣ славяньско́мъ“, зъ причины во́дкрытя выставы у Львовѣ въ остатнѣ́й хвили во́дмовивъ и выѣхавъ до Галичины.

Концертъ во́дкрывъ голова товариства о. Володимиръ Садовскій сердечною промовою, въ котро́й коротко але ядерно вказавъ зъ одного стороны на значѣнье Т. Шевченка въ свѣтѣ славяньско́мъ а зъ другои въ поступѣ соціяльно́мъ и повитавъ гостей.

По промовѣ наступили дальшѣ точки програмы. Передовсѣмъ належить по́днести сольовый спѣвъ концертовои спѣвачки панны Б. Вольскои. Сю спѣвачку оцѣнивъ уже цѣлый свѣтъ славяньскій яко одну зъ найлѣпшихъ своихъ силъ, а мы можемо лишь во́дъ серця подякувати ѣй за ви прихильно́сть для Русино́въ та за ви трудъ, котрого не пощадила, щобы зъ Болгаріи, де концертувала, наспѣти до Вѣдня на концертъ въ честь Т. Шевченка. Неменше признанье належить ся й віртуозови на контрабасѣ п. Мішкови. Гра его, въ повно́й мѣрѣ артистична а въ своѣмъ родѣ дуже орігінальна, часто пригадувала звуки украиньскои кобзы а могучостію тоно́въ очарувала всѣхъ и зъєднала артистови загальне одушевленье, чого доказомъ були гро́мкѣ, довго не перестаючѣ оплески. Хоръ „Славяньского спѣвацкого товариства“ державъ ся добре, хочь на иншихъ концертахъ, а именно ческихъ, мали мы нагоду чути его въ лѣпшо́мъ розположеню. Осо́бно мусимо по́днести заслугу управителя хору п. Бухты, котрый до пѣсни Лавро́вского „Осѣнь“ доробивъ дуже удачный, на мотивахъ народныхъ рускихъ основаный супро́во́дъ.

Милымъ интермеццо середъ продукцій музикальныхъ була деклямація молоденькои, загально симпатичнои Громадянки панны М. Г. Сама поява ви въ народно́мъ строю на естрадѣ выкликала гро́мкѣ оплески, а тѣ въ двое зво́льшили ся, коли она справдѣ зъ артизмомъ во́ддеклямувала сре́бнымъ своимъ голосомъ „Тополю“ Шевченкову.

На концертъ прибуло окро́мъ вѣденьскихъ Русино́въ такожь значне число иншихъ Славянъ; найбо́льше Чехо́въ, Болгаръ та Словѣнцѣвъ.

По концертѣ, що ско́нчивъ ся около $10^1/_2$ годины, удали ся зо́бранѣ до реставраціи Дайбнера, де въ тѣснѣйшо́мъ уже кружку во́дбувъ ся комерсъ, зако́нченый товарискою забавою. Середъ звуко́въ имну „Ще не вмерла Украина“ розбійшли ся участники доперва добре по по́вночи до домо́въ.

П. Л.

Зъ повѣта лѣського.

[Сумный станъ въ повѣтѣ.]

Хотѣвъ я вже давно писати про слоту, але що всюды то само дѣе́сь, то нагадавши ся залишивъ я се, — отъ нехай думаю, и не снить ся! У насъ бульба необгорнена и годѣ вже буде обгорнути, бо небавомъ цвисти зачне; та люде потѣшають ся, що вже разъ такъ само стало ся, а „булѣ“ були хорошѣ, отже мовлявъ: нѣчого журити ся.

Повѣтъ лѣськіи належить по́дъ взглядомъ просвѣты до повѣто́въ клясичныхъ, бо тутъ 1890 року було 121 громадъ безъ шко́лъ а всего двацять и ко́лька зъ школами, та й то ще при ко́лькохъ нема учителя, хотяй уже є будынокъ Цѣла Долитавщина, вылучивши одну Галичину, не може похвалити ся такъ показнымъ числомъ громадъ безъ шко́лъ, отже щобы сей благій станъ утримати, „старшій братъ“ зъ Цариньского уживъ всеи поваги, абы лишь не допустити до свого села сеи язвы, котро́й на имя: „школа народна“. Але се высша політика и остаточно все по́сля теперѣшного звычаю дасть ся умотивувати, отже звернѣмъ бесѣду на що иншого.

Мѣжь селяньствомъ темнота, ажь серце болить дивити ся, бо веде она до крайнои нужды й зависимости во́дъ ласки жидо́въ. Рефлексіи о темныхъ краскахъ [а о иншѣ годѣ въ слоту] не сподобають ся певно читателямъ, тому то подаю илюстраціи.

Несе баба 30 яецъ до мѣста на продажъ, але за грошѣ ихъ продати не хоче, бо не знае: чи лѣпше взяти 35 або й 40 кр. гро́шми, чи дати ихъ на складѣ за три топки соли [33 кр.]?

Ґазда застрягъ зъ возомъ камѣня въ баюрѣ, отже щобы конѣ выпочили, зачинаю зъ нимъ бесѣду, а во́нъ пытае: чи богато треба на метръ кубічный камѣня. Показую палицею, ґазда видно зрозумѣвъ, собѣ пужакомъ на земли мѣряе, а потомъ повѣдае: „Та ба! я згодивъ ся на дорогу [краеву] возити купки по метрови кубічному, а жидъ велить менѣ навезти купку 5 метро́въ довгу, метръ широку и метръ високу та й ажь тогды мовить, що то метръ кубічный!“ Видима рѣчь що тутъ є цыганьство, отже кажу, що одна або й ко́лька громадъ повинни станути до ліцитаціи и взяти самымъ доставу камѣня, а тогды зыскъ зо́ставъ бы въ кишени хлопско́й. „Та де намъ забратись до сего?“ — сказавъ ґазда и попхавъ ся баюрами дальше

Шпихлѣрѣвъ и касъ громадскихъ нема зовсѣмъ, мѣжь писарями 90% жидо́въ, на повѣтовыхъ дорогахъ бо́льше болота якъ камѣня.

По мѣсточкахъ жиды творять $^4/_5$ населеня, загорнули, въ свои руки торговлю, арендують всякѣ́ доставы, впихають людямъ товаръ на выпасъ а потомъ ще ихъ правують, по́дкопують всякими способами добробытъ темного хлѣбороба. О рускій асекураціи, о заснованю економічныхъ институцій, о охоронѣ хлѣбороба передъ вызыскомъ якось не чувати. „Та де намъ до чого брати ся?“ — скажу парафразуючи слова мого ґазды...

Зъ Самбора.

[Хоругви по нашихъ сѣльскихъ церквахъ.]

Кождый, хто бувавъ по нашихъ сѣльскихъ церквахъ, мавъ неразъ нагоду видѣти образы въ хоругвахъ безъ всякои естетичнои вартости, а часомъ навѣть обиджаючѣ́ чувства релігійнѣ́. Ново-заложене товариство для выробу и продажи ризъ церковныхъ въ Самборѣ выробляе такожь хоругви, однакъ замѣсть по́дправати нашихъ малярѣвъ и плекати штуку, товариство спроваджуе до хоруговъ и плащениць готовѣ́ образы ремѣсничои роботы зъ Райхенберґа въ Чехіи и обшивае ихъ въ дорогѣ́ матеріи и ґальоны.

На засѣданяхъ якъ Дирекціи такъ и рады надзираючои звертавъ я увагу на сю неправильно́сть, однакъ безъ успѣху, бо по́днесено замѣтъ, що образъ въ Райхенберзѣ коштуе 10—15 зр. а нашъ артистъ жадае за самъ образъ 50—100 зр., тымчасомъ селянинъ часто хоче мати хоруговь за 25 зр., отже треба конче такѣ́ хоругви выробляти. Мимо того, що сей замѣтъ есть нѣбы оправданый, можна се зло, яке у насъ глубоко закоренило ся, усунути. За фелоны платять у насъ охотно по бо́льшо́й части 100—150 зр. а неразъ и дорожше, тымчасомъ на хоругви жалуе ся грошей, хочь красный образъ въ хоругвѣ маѣ тревальшу и бо́льшу варто́сть, якъ фелонъ и становить посто́йну окрасу церкви. Кромѣ того треба и се зважити, що грошѣ выданѣ за дорогѣ́ фелоны идуть въ великій части за границю, а грошѣ выданѣ на вымальованье образо́въ лишались бы въ краю, а кро́мъ того дана бы була нагода заро́бку нашимъ малярямъ. Длятого, хто хоче справити хоруговь або плащевицю, не повиненъ жалувати ко́лькадесять зр. Найлучше буде: замовити образъ у одного зъ нашихъ лучшихъ малярѣвъ а во́дтакъ переслати его до Самбора до згаданого товариства для обшитя во́дповѣдною матерію. Такій спосо́бъ поступованя богато причинить ся до розвою нашого питомого малярства релігійного. При то́мъ не можу здержати ся во́дъ одноі замѣтки. Нашѣ люде, замовляючи образы навѣть у лучшихъ малярѣвъ, не лишають имъ свободы, а жадають майже все, щобы образы були мальованѣ въ візантійско́мъ стилю по́сля певныхъ стереотипныхъ формъ. Въ то́мъ власне лежить причина застою малярства релігійного у насъ. Цѣлею всякои штуки, отже и малярства, есть: вѣрно во́дтворювати природу — въ то́мъ напрямѣ не можна маляря обмежати и длятого то малярѣ новочасни не малюють на золото́мъ тлѣ, не роблять золотои авреолѣ навколо лица святыхъ, бо свято́сть повинна пробивати ся зъ лица. Даймо малярямъ свободу, а й наша штука зацвите.

Однакъ щобы и жертволюбивымъ бѣднѣйшимъ людямъ дати нагоду заспокоити ихъ бажаня, то выимково можна такожь купувати хоругви зъ вышиваными образами, бо тѣ дешевѣ́ а при то́мъ и краснѣ́. Дуже практичнѣ́ и тревалѣ́ е н. пр. хоругви зъ чорного сукна зъ бѣлымъ або золотымъ хрестомъ, до похоронныхъ обходо́въ дуже во́дповѣднѣ́, а коштуютъ лише ко́льканацять зр. Такѣ́ хоругви повинни бы заступити зъ часомъ хоругви зъ образами тандитнои роботы, а выробляе ихъ такожь товариство въ Самборѣ.

Корнило Чайко́вскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Цѣсарь выѣхавъ до Тріенту, де во́дъ двацять и трьохъ роко́въ не бувъ ще нѣ разу. Якъ все и всюды, такъ и тутъ населенье приймало найвысшого гостя зъ великими овацыями. На привѣтъ маршалка и бурмістра цѣсарь во́дповѣдавъ по италійски. — Въ италійскихъ кругахъ обговорюють во́дмову авдіенціи для депутаціи послѣвъ до рады державнои зъ округа тріентского. Во́дмова авдіенціи наступила имовѣрно за-для того, що въ правительственныхъ кругахъ ще не розслѣджено матеріялу, а дальше, що просто не хотѣли дати посламъ нагоды до дискусіи надъ меморандумъ внесенымъ минувшого року. — Зъ нагоды цѣсарскои подорожи Wiener Abend Post пише: Репрезентація мѣста и людно́сть Тріенту вчинили все, щобы цѣсареви дати доказъ поважаня и преданности и запевнити его, якъ дуже щасливымъ чуесь мѣсто доказомъ его ласки. Якъ минувшого року Инсбрукъ при нагодѣ побуту цѣсаря при во́дкрытю памятника Андрѣя Гофера, такъ теперь богатый историчными споминами Тріентъ хоче доказати, що выпробована вѣрно́сть полудневыхъ Тирольцѣвъ е завсѣгды непохитна и що на полудни горить неменше тепла любовь для достойного монарха, якъ на по́вночи.

Словацкѣ́ Narodnie Noviny звѣщають, що въ полуднево́й части Угорщины проявились соціялістичнѣ́ розрухи. Въ Вашаргелі зборы людей безъ працѣ на порядку дневно́мъ и то не лишь на площахъ мѣста, але и на подво́рю ратуша. Поліція не може дати собѣ рады. — Въ Годмезевашаргелі грозить неврожай такъ, що въ часѣ жнивъ буде якихъ 2000 робо́тнико́въ безъ працѣ и хлѣба. — Въ Сабадцѣ скликано червоными плякатами робо́тничѣ́ зборы, та поліція зборонила. Однакъ не минувъ ще тыждень, а червонѣ́ плякаты зновъ появились на мурахъ зъ во́звaньемъ до робо́тнико́въ, щобы самѣ́ боронились. Головный аґітаторъ робо́тнико́въ е Адамъ Ляйчикъ.

Та сама ґазета доносить, що въ Букарештѣ́ приготовлюе ся меморандумъ въ справѣ звѣстного процесу меморандового и оно подасть докладный хо́дъ процесу и буде розо́слане въ ко́льканацятьохъ мовахъ по цѣло́й Европѣ.

Вѣче угорскихъ католико́въ во́дбуло ся онодгы въ Прешбурзѣ при участи ко́лькохъ тысячь осо́бъ. Ґр. Фердинандъ Зіхи поставивъ резолюцію того змѣсту, що зборы прилучають ся до просьбы угорского епископату до цѣсаря, щобы законъ о обовязково́мъ цивільно́мъ вѣнчаню не бувъ санкціонованый. Надто принято такѣ́ резолюціи: 1) Наколи мы католики стоимо на основѣ позитивнои релігіи, не можемо принціпіяльно признати роздѣлу церкви и державы за рѣчь законну. Супротивъ того, що власть державна заявила ся именемъ державы независимою во́дъ церкви, уважаемо за рѣчь конечну, щобы церковна и державна компетенція и обсягъ дѣланя були во́ддани двомъ суверенымъ институціямъ. 2) Вѣче уважае розвязку питаня католицкои автономіи на Угорщинѣ за рѣчь безпроволочну. 3) Поправа соціяльныхъ во́дносинъ може здѣйстнитись лишь наверненьемъ до Бога и релігіи, за-для чого участники вѣча мають держатись и ширити мѣжь робо́тничими масами девізу: „молись и трудись!“ 4) На основѣ католицизму маѣ завязатись краевый комітетъ для охороны релігіи и для скликаня вѣчь въ ко́лькохъ мѣстахъ Угорщины.

— —

„Свобода“ орґанъ Стамбулова заповѣдае, що ліберальне сторонництво не возьме участи въ найблизшихъ выборахъ громадскихъ въ Софіи. Сю абстиненцію, мимоходомъ сказавши незго́дну зъ дотеперѣшными зачѣпными заявами сторонництва, „Свобода“ мотивуе тымъ, що на случай, коли-бъ лібералы взяли участь въ выборахъ, супротивъ роздразненя населеня повстали бы конфлікты, проте патріотичнѣ́ взгляды заважили на тарѣлцѣ и зневолили болгарскихъ ліберало́въ до ощадженя во́тчинѣ новыхъ затѣй. Натомѣсть офіціяльнѣ́ дневники твердять, що причины, котрыми Стамбуловъ руководивъ ся були не такъ етичнѣ́, якъ радше подиктованѣ́ конечностію, бо выборы показали бы значну меншо́сть, якою розпоряджуе ліберальный таборъ и стали бы побѣдою для правительственного сторонництва. Тѣ самѣ́ дневники выступають рѣшучо противъ допущеня, мовь бы арештованье Якобзона мало на цѣли вчинити яку-небудь прислугу для політики Россіи. Рѣчь мала ся такъ: Ревеляціи Якобзона були завсѣгды осло́неннѣ́ глубокою тайною ще до нинѣ не выясненою; супротивъ офіціяльного запереченя российского правительства, редакція „Свободы“ не могла навести нѣ одного доказу автентичности, хочь зъ другого боку выказано, що тѣ реве-

---

маніѣ кидають ся на землю та й го́рко, го́рко плачуть. И чимъ бо́льше вода прибуває, чимъ бо́льше по́ль заливае, тымъ бо́льше такихъ нещасныхъ побачишь на земли, тымъ бо́льше плачу, зойку й жалю почуешь скро́зь по берегахъ.

Оттамъ старець немо́чный по поясъ бродить по водѣ и сно́пъ за снопомъ вытягае на берегъ, послѣдныхъ силъ добувае, бо во́нъ не маѣ нѣкого на свѣтѣ, во́нъ самъ оденъ ледви обробивъ и обсѣявъ собѣ ко́лька грядокъ поля, а теперь и те вода хоче ему забрати!

А тамъ дальше вдовиця бѣдна клячить на земли, а очи такъ жало́сно поглядають до неба, а уста такъ сердечно шепчуть молитву, якъ бы зъ во́дтамъ конечно мусѣвъ прийти хтось на ратунокъ, а дро́бнѣ дѣти за примѣромъ матери такожь поклякали коло неи, невинными устами благають помочи... Ажь ту наразъ чуешь чийсь голосъ: „Пропало вже, ваше зво́же вже поплыло!“ — и мати зъ страшнымъ крикомъ кидаесь на землю, а дѣти й собѣ коло матери, и такъ, якъ передъ хвилею всѣ разомъ, згро́дно шептали молитву, такъ теперь зъ грудей всѣхъ выдобуваесь голосный плачь и нарѣканя.

А вода тымчасомъ що разъ бо́льше прибуває, чимъ разъ ширше розливаесь на поляхъ, а хвилѣ чимъ разъ дужше шумять и що разъ то бо́льшій бовваны котять зъ собою...

(*Конецъ буде.*)

ляціи мають досыть рѣчевыхъ блудôвъ. Надто Якобзонъ чванивъ ся, що має иншî о много важнѣйшî документы, однакъ не рѣшивъ ся ихъ оголосити; єго нерѣшучôсть можна о стôльки зрозумѣти, що на першихъ ревеляціяхъ зробивъ лихій интересъ, бо замѣсть обѣцяныхъ великихъ сумъ одержавъ всего кôлька тысячь франкôвъ а до того єго вôддано пôдъ наглядъ поліціи и живъ майже въ нуждѣ. Доперва при кôнци правительства Стамбулова одержавъ малу посаду. Теперѣшному правительству ходило докладно пôзнати фактичный станъ рѣчи и запобѣгти дальшимъ надужитямъ. Якобзонъ не буде выданый Россіи, чого найкрасшимъ доказомъ обставина, що єго вôдъ разу пущено на волю

— —

Хотяй сербскî офіціяльнî ґазеты уважають вôдвѣдины короля Александра въ Царгородѣ лишь за актъ двôрскои чемности, мимо того въ радикальныхъ и ліберальныхъ кругахъ Сербіи, отже и въ прасѣ, высказуєсь надѣя, що король не верне зъ турецкои столицѣ зъ порожными руками. Якъ ліберальна „Застава“ такъ и радикальный „Одјек“ говорять про прилученье Сербіи до Туреччины, але высказують думку, щобы зъ того выйшовъ для Сербôвъ въ Македоніи и въ Старôй Сербіи анальоґічный призвôлъ, якъ се болгарске правительство потрафило здобути для болгарского елементу въ згаданыхъ турецкихъ провінціяхъ.

НОВИНКИ.

— **Ширшій кругъ Русинôвъ Станиславова и околицѣ** по зрѣлôй нарадѣ постановивъ заснувати въ Станиславовѣ задаткове товариство и уложивъ проєктъ статута. Въ цѣли остаточного завязаня такого товариства вôдбудуть ся зборы въ Станиславовѣ дня 8. н. ст. липня с. є. въ недѣлю о 4-ôй годинѣ пополудни въ льокали товариства „Руска Бесѣда“ [ринокъ, ч. 30, I поверхъ]. На тî зборы запрошує ся Вп. Патріотôвъ-Русинôвъ якъ зô Станиславова такъ и зъ близшои та дальшои охрестности. Не потреба чейже загрѣвати до численнои участи, бо-жь конечнôсть и хосенъ такого товариства въ Станиславовѣ всѣмъ якъ найочевиднѣйшî. — *Комітетъ.*

— **Вчерашне торжество Тѣла Христового** вôдбуло ся у Львовѣ зô звычайною величавостію. Службу Божу вôдправивъ въ сослуженю духовеньства Впреосв. митрополитъ. Въ торжествѣ взяли участь представителѣ властей правительственныхъ, сенатъ університету, рада мѣска и молодѣжь шкôльна. Зъ выдѣлу краєвого не бачили мы нѣкого. Торжеству перешкодивъ сильный дощь, якій пустивъ ся по 10-ôй годинѣ передъ полуднемъ.

— **Выдѣлъ Руского Касина въ Стрыю** запрошує отсимъ Вп. Членôвъ: на надзвычайнî загальнî зборы товариства, котрî вôдбудуть ся въ сю середу (4 н. ст. липня) точно о год. $6^1/_2$ вечеромъ въ льокали того-жь товариства при улици Гоша. — *Ив. Вахнянинъ* заступникъ предсѣдателя.

— **Впреосвященный митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь** выѣхавъ нинѣ на лѣтне мешканье до Пôдлютого и забавить тамъ до 15 н. ст. серпня.

— **На дохôдъ бурсы им. св. о. Николая въ Перемышли** устроює товариство „Перемыскій Боянъ“ въ пятницю дня 6 н. ст. липня въ сали на замку III. концертъ зъ такою проґрамою: 1. Вахнянинъ: „Наша жизнь“ хоръ мужескій Перемыского Бояна; 2. а) І. Лаврôвскій: „Красна зоре“ и б) И. Воробкевичь: „Надъ Прутомъ“ мѣшанî квартеты сольовî Перемыского Бояна; 3. Д. Чайковскій: пупурі La belle au bois dormant орхестра 77-ого полку пѣхоты; 4. А. Дворжакъ: Slovanska uvertura орхестра 77-го полку пѣхоты; 5. М. Копко: „Гамалія“ Т. Шевченка, въ трехъ частяхъ, хоръ мѣшаный Перемыского Бояна въ супроводѣ орхестры 77-го полку пѣхоты.

— **Въ ґімназіи коломыйскôй** вôдбувъ ся испытъ зрѣлости пôдъ проводомъ вôдпоручника краєвои рады шкôльнои Ст. Пйонткевича вôдъ 19 до 23 н. ст. червня. До испыту приступило 26 публичныхъ ученикôвъ, 1 приватистъ и 1 екстерністъ. Свѣдоцтво зрѣлости одержали: Аронъ Адлєръ, Евг. Бурґеръ, Іос. Чубатый, Павло Чужакъ, Клим. Функенштайнъ, Ник. Глѣбовицкій, Амвр. Юркевичь, Евс. Колянковскій, Ант. Маринчукъ, Каз. Микула, Генр. Мондшайнъ, Володим. Перфецкій, Іос. Прашіль, Ром. Рудковскій, Ив Ружицкій, Тад. Урбаньскій, Зел. Вайсґлясъ (зъ вôдзначеньемъ) и Мав. Лілієнфельдъ (приватистъ). Одинъ вôдступивъ вôдъ испыту, одинъ ученикъ публичный и одинъ екстерністъ репробованый безъ речинця; двомъ дозволено поправити одинъ предметъ по феріяхъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ ґімназіи самбôрскôй вôдбувъ ся въ дняхъ 22 до 27 червня пôдъ проводомъ проф. Закшевского. До испыту приступило 25 абітурієнтôвъ (24 ученикôвъ публичныхъ и 1 екстерністъ). Свѣдоцтво зрѣлости одержали: Володим. Арданъ, Ив. Чопъ, Стан. Даль, Анат. Грушкевичь, Леонардъ Капустиньскій, Теоф. Левицкій, Іос. Лонцкій, Юл, Лашкевичь, Стеф. Мацюракъ, Юр Мигуловичь, (зъ вôдзначеньемъ), Ив. Медунъ, Фр. Найбаръ, Едв. Новотный, Тад. Слотвиньскій (зъ вôдзначеньемъ), Стан. Сташевскій, Мих. Татомиръ (екстерн.), Володим. Войтовичь, Ив. Залотеньскій, Петро Тумпахъ. Чотиромъ абітурієнтамъ дозволено поправити одинъ предметъ по феріяхъ, двохъ репробовано на рôкъ.

— **Ревізія въ цѣсарскôмъ замку.** Зъ Вѣдня доносять, що дня 29 н. ст. червня розôйшла ся по мѣстѣ поголоска, що въ цѣсарскôмъ замку найдено 6 бомбъ. Вѣсть ся мала такій початокъ: Въ околици цѣсарскои палаты увязнила жандармерія якогось чоловѣка, котрый мавъ говорити, що въ ночи зъ 28 на 29 червня вылетить цѣсарска палата въ воздухъ. Ще тои самои ночи повѣдомлено про се цѣсарскій урядъ гофмайстра. На основѣ того доносу зревідовано въ палатѣ всѣ комнаты, однако не найдено нѣчого. Пôзнѣйше показало ся, що згаданый чоловѣкъ говоривъ про бомбы по пяному передъ своими приятелями, бо хотѣвъ похвалити ся, що нѣбы вôнъ великій анархістъ. На другій день, коли вытверезивъ ся, признавъ ся до сего.

— **Вѣче мазурске въ Лимановôй,** устроєне дня 30 н. ст. червня заходомъ союза сторонництва хлопского, ухвалило резолюцію, щобы при будучихъ выборахъ до рады державнои и до сойму выбирано лише такихъ послôвъ, котрî заявлять ся за загальнымъ правомъ голосованя, безпосередными выборами и за сполученьемъ громадъ зъ дворами.

— **Повени.** Зъ Мединичь доносять, що рѣки Тысьмениця, Днѣстеръ, Бистриця и Летнянка выступили зъ берегôвъ и залили села Мединичѣ, Горуцко, Уґартсберґъ Липицѣ и т. д. Воды замѣнили кôлькамилевый простôръ въ величезне озеро. Зъ села до села не можна нѣякъ дôстати ся хиба човномъ, бо вода стоить навѣть на высшихъ мѣсцяхъ 1—$1^1/_2$ метра высоко. Мѣжь селянами розпука, бо худоба по бôльшôй части выгинула въ наслѣдокъ тамтогорôчнои повени, а проча рычить въ оборахъ зъ голоду, бо нема єго чимъ кормити.

— **Вôдъ Перегиньска** доносять: Вже другій мѣсяць панує въ нашôй охрестности слота, що доводить нарôдъ до розпуки. Виды на жнива сумнî и хто знає чи сей рôкъ не буде гôршій якъ попередный Помимо того роблять екзекуторы свою роботу, забираючи безпощадно послѣдну движимôсть за податки.

— **Вôдъ п. Антона Серафина, дзвонаря въ Калуши** одержуємо отсе письмо зъ просьбою о помѣщенье: По причинѣ сегорôчнои слоты и зъ причины, що мушу вôдъѣхати зъ дому на часъ довшій, повѣдомляю интересованыхъ, що сего року не буду на ярмарку въ Улашкôвцяхъ на св. Ивана т. є. дня 6 н. ст. липня с. р. и прошу Вп. интересованыхъ присылати ласкаво свои замовленя до Калуша почтою. — Зъ глубокимъ поважаньемъ *Антôнъ Серафинъ* въ Калуши.

— **Нещастнî пригоды.** Вôдъ Сморжа доносять, що дня 26 н. ст. червня убивъ букъ въ лѣсахъ въ Краснôмъ, маєтности бар. Лібіґа, господаря зъ Задѣльска, Ивана Комарницкого-Гаталовского. Въ згаданыхъ лѣсахъ, въ котрыхъ находить ся паровый тартакъ, занятî многî робôтники, однако они не обезпечають ся на случай нещастя. А такî нещастя часто лучають ся. Такъ на пр. въ сѣмъ роцѣ погибли робôтники: Марко Стець, Олекса Данковичь, Пилипъ Комарницкій и ще кôлькохъ. — Нинѣ рано переѣхавъ у Львовѣ на улици Баторія, коло суду карного, трамвай електричный діюрніста судового де Льоже и убивъ єго на мѣсци. Причиною нещастя була власна неосторожнôсть погибшого.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена рады повѣтовои въ Старôмъ мѣстѣ зъ ґрупы громадъ сѣльскихъ розписаный на день 7 н. ст. серпня.

— **Вправы обороны краєвои** скôнчили ся дня 28 н. ст. червня. Найбôльшî вправы вôдбувъ станиславôвскій 20 ый полкъ. Дня 15 н. ст. червня выйшовъ вôнъ зô Станиславова на Отинію и Маріягільфъ до Печенѣжина, зъ-вôдки по 8-дневныхъ вправахъ вернувъ на Слободу рунгурску, Чорный Потôкъ, Делятинъ и Надвôрну до Станиславова. Маршь тревавъ три днѣ. Въ Печенѣжинѣ оглядавъ полкъ архикнязь Райнеръ и высказавъ єму своє вдоволенье.

— **Такожь педаґоґія.** Gazeta Kołomyska оповѣдає про такій фактъ: Вô второкъ минувшого тыждня зôбрали ся передъ сповѣдею ученики на коридорѣ. Надôйшовъ учитель М и ученики почали тиснути ся до шкôльнои салѣ. Учителеви удало ся ухопити въ дверяхъ одного хлопця, Проля, зъ 4-тои клясы, котрого такъ сильно побивъ палицею, що хлопця треба було завести до дому.

— **„Мстителѣ Чехіи“.** Сими днями вôдбувъ ся передъ прагскимъ судомъ выимковымъ процесъ противъ трехъ мололыхъ хлопцѣвъ 16-лѣтныхъ Матейничка и Колечка та противъ 19-лѣтного статиста театру ческого въ Празѣ Шіца за участь въ тайнôмъ товариствѣ „Мстителѣвъ Чехіи“, котре мало на метѣ пôмстити засудженыхъ Омладинистôвъ. Дня 29 н. ст. червня выдано засудъ, котрымъ засуджено Матейничка и Колечка, кождого на 12 лѣтъ тяжкои вязницѣ, заостренои разъ на чверть року постомъ, темницею и твердымъ лôжкомъ якъ такожь 24-годиннымъ постомъ въ роковины того дня, въ котрôмъ були у Вѣдни Третого обжалованого засуджено за забуренье публичного порядку на 13 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ. Въ мотивахъ выроку подає трибуналъ, що оба головнî виновники приѣхали до Вѣдня, щобы тамъ допустити ся атентату. Выплыває се зъ того, що замовили штилєтъ, котрый мавъ бути выострепый на означену годину. Такожь видко се й зъ зôзнань третого обжалованого, до котрого оба головнî виновники мали казати, що удають ся до Вѣдня, щобы тамъ „щось“ зробити. Обжалованî мали рисунки представляючî бомбы, а крôмъ того мавъ Матейничекъ бомбу наповнену порохомъ. Трибуналъ орѣкъ такожь, що Матейничекъ и Колечко по вôдсидженю кары мають стояти пôдъ поліційнымъ наглядомъ. Засудженî приймили засудъ рôвнодушно и просили лише о три днѣ, щобы намыслити ся. Шіцъ просивъ о вôдложенье речинця вôдсиджуваня кары.

— **Смерть вôдъ пчолы.** Зъ Праги звѣщають, що тамошный адміністраторъ парохіи Едвардъ Бернардъ Клєманъ, загорѣлый музикъ, економъ и великій приятель пчôлъ, померъ дня 23 с. м. дуже незвычайною смертію. Того дня пополудни, на вѣсть, що выйшовъ рôй вôнъ удавъ ся до огороду, щобы той рôй здôймити. Вôнъ займивсь такъ пильно своєю роботою, що забувъ убрати на себе звычайнî средства охороннî, ситко и рукавицѣ. Та въ тôмъ пчола вжалила єго въ шийну артерію и необережный пасѣчникъ, впрочôмъ чоловѣкъ дуже крѣпкій, померъ до однои годины.

— **Сорокъ и шестый соціялістъ** вôйшовъ сими днями въ складъ нѣмецкого парляменту. Єсть нимъ якійсь Ельмъ выбраный въ окрузѣ Пінеберґъ-Ельмсгорнъ и побѣдившій кандидата зъ партіи націоналъ-лібералôвъ.

— **„Молода Румунія“.** Зъ Черновець доносять, що тамъ завязало ся товариство женщинъ пôдъ сею назвою пôдъ проводомъ п. Залозецкои, жѣнки совѣтника санітарного. Головною метою товариства єсть зобовязанье членôвъ, що не будуть уживати иншого языка крôмъ румуньского.

— **Жертвы на будôвлю руского приходства въ Медусѣ,** котре то село вступило було на подôбну дорогу, якъ вѣдомî Тучапы за-для конкуренціи на матѣрну церковь, надôслали: Впр. еп. Консисторія въ Станиславовѣ 30 зр., Є. Е архіеп. Моравскій зô Львова 50 зр., п. Іоанъ Дольницкій зô Станиславова 1 зр., п. Исидоръ Ткачкевичь зô Станиславова 1 зр. и Вп. гостѣ прибувшî на храмъ до Медухи 23 зр 24 кр. За тî дары складаємо Вп. Добродѣямъ прилюдно якъ найщиршу подяку та сподѣваємо ся, що знайдемо и бôльше такъ щедрыхъ Добродѣѣвъ, котрî бы пересылаючи хочь и найдрôбнѣйшî датки, на руки мѣсцевого душпастиря [почта Болшовець], хотѣли допомогти намъ довершити розпочате дѣло безъ конкуренціи — За гр.-кат. комітетъ въ Медусѣ *Левъ Левицкій,* сотрудникъ.

— **Дрôбнî вѣсти.** Зъ жертвуваныхъ цѣсаревою 1000 зр. для навѣщеныхъ повенею въ Галичинѣ и на Шлезку призначивъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ для Галичины 600 зр. — Ректоромъ львôвскои політехніки выбраный проф. Макс. Туліє — Въ Станиславовѣ вôдбуде ся въ суботу дня 14 н. ст. липня вѣнчанье п. Льва Гузара кандидата нотаріяльного зъ п. Вільгельміною Гамерôвною, а дня 21 липня вѣнчанье п. Теодора Стахевича тамошного радного мѣста зъ п. Михайлиною Шілєрôвною.

Надôслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards 75 kr. bis **fl. 3·65** p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei in die Wohnung an Private.. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Наука штука и література.

— **„Стариннои исторіи Галичины“,** науковои студіи проф. Омеляна Партицкого, друкує ся вже 20-ый аркушь, а всѣхъ аркушѣвъ буде 25. Книгарска цѣна книжки [по выходѣ єи зъ друку въ другôй половинѣ сего мѣсяця] буде выносити 3 зр., отже хто ще не зложивъ передплаты въ квотѣ 2 зр., нехай поспѣшає до 15 н. ст. липця, пересылаючи єи або на руки проф. Ом. Партицкого (ул. Малецкого ч. 10.] або на руки нашои редакціи.

Телєґрамы „Дѣла“

Прага 2 липня. На вольшавскôмъ кладовищи прийшло до поважныхъ забурень. На гробѣ Омладинистôвъ и Мрвы зôбралось богато молодыхъ людей и почали демонструвати свѣваючи революційнî пѣсни. Поліція розôгнала ихъ и арештувала двохъ, що мали при собѣ штилєты. Оба увязненî не хотять дати пояснень що-до тыхъ штилєтôвъ.

Парижь 2 липня. Амбасадоръ нѣмецкій ґр. Мінстеръ повѣдомивъ на приказъ цѣсаря Вільгельма, що зъ нагоды похоронôвъ Карнота помилувавъ цѣсарь Вільгельмъ двохъ офіцирôвъ францускихъ, засудженыхъ за шпѣгуньство. Періє поручивъ подякувати цѣсареви за се рѣшенье, котре найде вôдгомôнъ въ серцяхъ обохъ народôвъ.

Римъ 2 липня. Якійсь анархістъ убивъ штилетомъ редактора ґазеты Ліворненьскои Бондіого за статью, помѣщену въ ґазетѣ противъ анархістôвъ.

Лондонъ 2 липня. Нѣ царевичь, нѣ архикнязь Фердинандъ д' Есте не брали участи въ торжествѣ отвореня моста на Товеръ. Рôвночаснî вôдвѣдины обохъ наслѣдникôвъ престола уважають ворожбою мира.

Царгородъ 2 лианя. Султанъ надавъ ордеръ Александрови сербскому.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБÔТНЯ** 140-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

Касетки сталевî зъ замками вертгаймôвскими на грошѣ и документы по зр. 4, 5, 6, 7·50, 9 и 11. — Лôжка зелѣзнî складанî по зр 6, зъ боками лякироваными по зр 15, 16 и 18. — Матерацы дротянî по 12 зр 50 кр.
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІИ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣнники илюстрованî рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Робôтня столярска
ЯКОВА ВІТМАНА
Львôвъ, Сикстуска ч. 10.
Приймає ся всѣхъ робôтъ будôвляныхъ, устроєнь склеповыхъ, домовыхъ, політурує и направляє меблѣ по найдешевшихъ цѣнахъ.
239 Выставець у Львовѣ 1894. 3—10

МУЖЕСКУ Безсильнôсть
выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга
Самоохорона д-ра Ретава
Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.
Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескî силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 34—36 4851

Прибуваючимъ гостямъ НА ВЫСТАВУ КРАЄВУ
поручаю мôй выключно великій
МАҐАЗИНЪ ПОВОЗÔВЪ
а именно:
фаетоны пôвкрытî и отвертî, тарантасы пôвкрытî и отвертî, фаетоники дамскî та великій выбôръ т. зв. кучірфаетоникôвъ вôзкôвъ господарскихъ, возôвъ тягаровыхъ и фаетонôвъ переѣзджeныхъ.
Замовленя зъ провінціи полагоджують ся якъ найскорше. Дякуючи Вповажанôй Публицѣ за ласкавî взгляды и довѣріє смѣю просити и на дальше о те саме.
Пишу ся зъ глубокимъ поважаньемъ 246 1—2
М. НАСЪ
у Львовѣ, при ул. Шпитальнôй ч. 28.

Tinct. capsici compos.
(Pain Expeller),
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,
загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко правдивî.
4928
Центральна розсылка.
Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ОГОЛОШЕНЄ.

В цїли уміщеня питомцїв в бурсї для учеників ц. к. семинариї учительскої в Самборі на рік шкільний 1894/5 розписуєсь нинїшним конкурс під слїдуючими условями: 1. Комітет бурси прийме 45 кандидатів найбіднїйших за місячною оплатою по 5 зр. в готівцї з гори и забезпечує їм мешканє, харч, услугу, сьвітло, пранє і книжки шкільні а також старанний надзір родительский. 2) Крім того прийме комітет 5 учеників за повною оплатою 12 зр. місячно з гори.

Поданя о принятє до бурси треба вносити на руки Дирекциї ц. к. Семинаріи учит. в Самборі найдальше до кінця липня с. р., до котрих треба долучити а) сьвідоцтво убожества, б) послїдне сьвідоцтво шкільне, що найменше з добрим успіхом, в) метрику родженя, г) деклярацию на протяг цїлого року шкільного, в наслїдок чого обовязані будуть ті платити точно що місяця з гори повисше сказану оплату і дати синам 4 пари біля, 4 простирала, 4 пошевки, 6 хусток до носа, 2 пари чобіт в добрім станї, врештї сїнник, прикривало. Кождий з принятих учеників має зложити 1-ого вересня с. р. і 1 лютого 1893 р. з гори по 1 зр. 50 кр. на прибори паукові на руки настоятеля бурси, котрий буде провадити рахунки видатків молодежи. Вкінци оплачують родичі принятого до бурси ученика 1 зр. з гори на цїлий рік за знищенє інвентаря.

З комітету бурси для кандидатів семинариї учительскої в Самборі, 30 червня 1894.

Керекярто.

Товариство „Просвѣта“
при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. радъ шкôльныхъ, Вп. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенî краєвою Радою шкôльною
НА ПРЕМІИ ДЛЯ УЧЕНИКÔВЪ
красно оправленî можна купити въ канцеляріи товариства при улици Вôрменьскôй ч. 2, по такôй цѣнѣ:

Росказы про силы природы	20 кр
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Зоря	22 „
Исторія Руси ч I.	25 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
На досвѣткахъ	22 „
Середъ ледового моря	25 „
Житє св. великомученика и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Дрôбна птиця ґосподарска, а великî грошѣ	20 „
Вôдкрытє Америки	22 „
Звѣрята шкôднî и пожиточнî	42 „
Перекотиполе	18 „
Кирилъ и Методій	22 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченî и золоченый хрестъ зъ переду	35 „

Всякî замовленя высылають ся скоро и точно.

ПА-

расолѣ у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскй и россійскй. Бѣлье мужеске, выробы трикови̂ бѣлье Єґера, и т. п. поручає найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необôзнаного дѣйстно добрй товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства. 4095

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

мѣсце купелеве
ТЕПЛИЦѢ-ШЕНАВЪ

въ Чехіи: вôдъ вѣкôвъ звѣстнй и славнй горячй, алькалічно-сыровичнй термы (23—37° Р) Лѣченье тревае безперестанно цѣлый рôкъ.

Вызначнй своимъ незрôвнанымъ успѣхомъ противъ гôстця, ревматизму, параліза, невральґіи и иншихъ нервовыхъ недугъ; свѣтлй наслѣдки при недугахъ повсталыхъ зъ пострѣлу або скалѣченя, зô зломаня кости, при скостенѣлости вставôвъ и скривленяхъ.

Всѣ поясненя подає и полагоджує замовленя мешкань: для Теплиць инспекторатъ купелевый въ Теплицяхъ для Шенавъ урядъ громадскій въ Шенавъ. 118 5—6

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ
артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ працъ малярскихъ, украшає церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншй рѣчи. Принимає рѣзьбарскй роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлює всякои величины церковнй образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побôльшує зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторіи реставрує всякй старинности, а то фрески. рѣзьбы и т. ин. входячй въ кругъ працъ малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ єго адресу. 205 11—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Кракôвска число 20.

М. БАЛЯСЪ
у Львовѣ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручає обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНЙ зъ великою выгодою и комфортомъ, пригôднй на товарискй зборы и для тѣснѣйшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимнй и горячй. Кухня здорова и смачна у власнôмъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичнй. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** зъ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 Цѣны умѣреннй. 8—11

ДЛЯ РУСКИХЪ ГОСПОДИНЬ!

выйшла зъ друку

„КУХАРКА РУСКА“
ФЛЬОРЕНТИНЫ и ВАНДЫ

мѣстить рôзнороднй способы вареня знаменитыхъ зупъ

Всѣлякй додатки до зупъ

Приладжуванье воловины якъ: Зразы, Біфштики Печенѣ, Полядвицѣ, Флячки и т. п. — **Рôзнй сосы** якъ: капаровый, зъ корнішонôвъ, зъ сардель и т. п. — **Приряджуванье телятины** якъ: Печеня теляча зъ каваромъ Котлетики зъ телятины зъ сметаною. Котлеты обсмажуванй въ мозочку або грибахъ. Зразы телячй. Котлеты битй, сѣченй и т. п. — **Приряджуванье Баранины** якъ: Печеня бараняча душена зô сметаною. Баранина зъ ялôвцемъ. Котлеты баранячй битй Печеня бараняча душена зъ волоскою капустою. Потравка зъ лишенои печенѣ баранячои. Потравка зъ веприною и т. п. — **Приряджуванье свинины** якъ: Полядвиця свиньска. Знаменитй ковбасы смаженя зъ сосомъ. Ковбасы печенй Шинка на горячо Шинка печена. Порося зъ начинкою въ галяр тѣ. Спосôбъ вареня мяса зъ дикй и т. п. — **Дуже добрый спосôбъ маринованя и вудженя шинокъ и свинины.** — **Всѣлякй ярины** якъ: Бруква зъ начинкою. Фасоля зъ сметаною. Галярепа фашерована. Капуста волоска фашерована. Капуста квашена пôсна. Бараболѣ смаженй зъ сметаною Огôрки зъ начинкою. Рижки смаженй и т. п. — **Рôзнй ґарнітуры до яринъ** якъ: Грѣнки зъ мозочкомъ. Омлетики. Яйця саджени и т п. — **Рôзнороднй мучнй и яєчнй потравы** якъ: Макаронъ выпѣканый зъ шинкою и сметаною. Макаронъ волоскій зъ пармезаномъ. Клюски гречанй зъ сыромъ. Клюски зъ бараболь Знаменитй пироги лѣнивй зъ сыромъ Пироги гречанй печенй до сметаны. Дужо смачнй пироги зъ сыромъ або повилами. Яйця саджени на сметанѣ. Кашка выпѣкана зъ розинками и т. п

Цѣна 70 крейцарôвъ.

По пересланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджує ся пересылку franco. 245 2—4

Друкарня народна В. МАНЄЦКОГО

Львôвъ, ул. Коперника число 7.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки управилеєванй и одиноко правдивй єсли зъ нашои фабрики спроваджени.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 99—104

ПАСѢКА НА ПРОДАЖЬ.

30 пнѣвъ повныхъ, 100 улиѣвъ порожныхъ Дзержона и Берлепша футрованыхъ зъ рамками, 800 штукъ рамокъ зъ пчôльною вощиною, центрифуґу зъ меду, и прасу до воску, — має на продажь поодиноко або въ цѣлости по дуже низькôй цѣнѣ

КАРОЛЬ ЯКУБШЕ 230

въ Станиславовѣ, ул. Ґолуховского (середна) ч. 53.

Дня 2 н. ст. червня с. р. отворено

2 ГОТЕЛѢ

именно:

ГОТЕЛЬ ВЫСТАВЫ

при ул. Сикстускôй ч. 56 и ул Крашевского ч 19

зъ 4 вôддѣлами, 110 комнатами. 160 лôжками — та

ГОТЕЛЬ ҐАРНІ

на розѣ улицѣ Браєрôвскои и Подлевского число 9.

зъ 30 комнатами и 45 лôжками.

Заходомъ Дирекціи загальнои выставы краєвои устроєнй зъ всякимъ можливымъ комфортомъ, заосмотренй цѣлкомъ новыми меблями, постелею и всякими потребами та службою вправною въ своѣмъ званю. Положенй близько мѣского огорода, въ чистôмъ, здоровôмъ воздусѣ, близько електричнои зелѣзницѣ и ц к. головнои почты и телеґрафу.

ЦѢНА КОМНАТЪ: зъ однымъ лôжкомъ вôдъ 1·20 зр., зъ двома лôжками вôдъ 2·50 зр. разомъ зъ постелею.

Легкôсть устроєня бôльшихъ мешкань. 242 2—3

Зарядъ Готелѣвъ Выставы, ул. Сикстуска ч 56. А.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячй ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовй** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованй по 4½% вôдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

КОСЫ

зъ найлѣпшои **стирійскои** фабрики на осôбне порученье зъ найбôльшою старанностію выконанй:

60 центмр. довгй середно широкй по 50 кр.
70 „ „ „ „ „ 60 „
90 „ „ „ „ „ 70 „

За доброту тыхъ кôсъ приймаємо всяку поруку. 166 5—6

На 5-клґр. посылку иде 8—10 кôсъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ у Львовѣ

И ФІЛІИ.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ. Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{01}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{20}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к австр. зелѣзницяхъ державыхъ О скôлько пôдручника дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партицкого

продає товариство „Просвѣта“ по ***1 зр.*** замѣсть 3 зр.

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 83—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарського.

Ч. 138. Львôвъ, Второкъ 21 червня (3 липня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Урядова Wien. Ztg. оголосила три письма цѣсаря, а то до міністра справъ заграничныхъ Кальнокого, до австрійского президента міністрôвъ Віндішґреца и до президента угорскихъ міністрôвъ д-ра Векерлього. Всѣ три письма мѣстять въ собѣ постанову, що спôльнѝ делеґаціи мають зôбратись дня 14 вересня въ Будапештѣ.

При кôнци минувшого мѣсяця вôдбувъ ся у Вѣдни зъѣздъ вôдпоручникôвъ товариствъ для мѣскихъ шкôлъ. Цѣль зъѣзду була, щобы утворити звязокъ, котрый обнимавъ бы цѣлу Австрію. Звязокъ мавъ бы стремѣти до того, щобы мѣскѝ школы зорґанізувати такъ, абы ученики могли переходити до высшихъ шкôлъ фаховыхъ, за-для чого зменшивсь бы приплывъ до шкôлъ середныхъ. Дальше, задача звязку ще й та, щобы постаратись о одноцѣлѝ пôдручники шкôльнѝ. Такожь звязокъ має утворити центральну бібліотеку, постаратись о реформу свѣдоцтвъ шкôльныхъ, о заведенье службовыхъ вôдносинъ учителѣвъ, о утворенье палатъ учительскихъ, выдаванье фаховыхъ ґазетъ и т. д. На зъѣздѣ ухвалено статуты звязку и выбрано екзекутивный комітетъ. Новый звязокъ має наглядни̂ централістичнѝ тенденціи и намѣряє зъєдинити цѣле учительство безъ огляду на народнôсть.

— —

Нове болгарске правительство обчислює дефіцитъ болгарского скарбу на 35 міліонôвъ франкôвъ. Той дефіцитъ повставъ за-для ужитя позички вѣденьского Лєндербанку на иншѝ цѣли, а не на будову зелѣзниць и пристаней. Отже Болгаріи недостає 35 міліонôвъ франкôвъ на тѝ цѣли, на якѝ була призначена позичка До дефіциту вчислено такожь рату окупаційного довгу въ квотѣ 11 міліонôвъ, выплачувану Россіи. Нове міністерство надѣє ся, що выповнить свои зъобовязаня и буде правильно выплачувати проценты при переведеню ощадностей. Найбôльше ощадности буде можна осягнути въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ, де выдатки на поліцію дадуть ся зменшити до половины Правительство хоче ще утворити новѝ жерела доходу пôдвысшеньемъ мыта въ порозумѣню зъ сусѣдными державами.

— —

Парижскій дописуватель до одної вѣденьскои ґазеты подає змѣстъ бесѣды, яку мавъ президентъ републики Періє зъ одною личностію, котра добре звѣстна въ парляментарнôмъ свѣтѣ. Та розмова вôдбулась въ міністерствѣ справъ заграничныхъ въ часѣ снѣданя, въ присутности мѣжь иншими Бірда, Райналя и Спілє. Отже згадана личнôсть вказуючи на численнѝ депешѣ ґратуляційнѝ спытала президента, чи вôнъ дуже чуєсь щасливымъ за-для тыхъ зворушаючихъ обявôвъ? На се вôдповѣвъ Періє, що тѝ обявы улекшують єму тягаръ, наложеный на него конвентомъ, а маніфестаціи заграничнѝ зворушили єго до глубины. Они становлять надъ свѣжою могилою знаменитого и невôджалованого попередника атмосферу сполученя и мира, добру ворожбу будучности. Неоцѣненѝ добродѣйства мира, достойного и глубокого мира въ независимости и льояльности всѣхъ, повиннѝ бути першою журбою шефа кождои державы. Певно буду зъ цѣлою печаливостію — говоривъ президентъ — хоронити ту засаду, перенятый примѣромъ, якій дала Франція, коли мимо трудностей заповѣла свѣтови и довершила дѣло свого вôдродженя. Такожь буду ити за традиціями, що ихъ лишивъ по собѣ Карно и котрѝ зъєднали єму навѣть у чужихъ народôвъ формальну експльозію спôвчутя и симпатіи. Пôсля справедливого осуду они справедливо такъ зворушили цѣлу Францію. — На запытъ, чи имовѣрне, що трудности, сли-бъ якѝ появились, выйдуть зъ стороны внутрѣшнои політики — президентъ вôдповѣвъ, що треба перше всього увзгляднити вражѣнье за-для катастрофы. Всѣ сторонництва Франціи въ патріотичнôй жалобѣ. Але той спокôй не буде довго тревати, хочь що-до него, вôнъ буде старатись удержати згоду на внѣ и миръ на внутръ, що кождый републиканець повиненъ робити. — На замѣтъ пытаючого, що тѝ, котрѝ представляють єго яко президента боротьбы и оголошують єго такимъ передъ свѣтомъ, здивувались бы немало чуючи такѝ слова, президентъ вôдъ себе замѣтивъ, що тѝ люде стоять ще пôдъ вражѣньемъ боротьбы; впрочôмъ они старались радше єго побѣдити, якъ пôзнати. Не належу до тыхъ — мовивъ — що гонять за почестями, але маю звычай приймати ихъ, коли менѣ жертвують, приймати зъ всѣми тяжачими обовязками. Сли я такъ довго вагувавъ ся приймити тягаръ президентуры, то лише за-для того, що знаю добре сполученѝ зъ нимъ обовязки. Буду старатись зъ цѣлою совѣстею сповнити тѝ обовязки по-надъ сторонництвами. — На замѣтъ, що уконституованье єго міністерства знищило многѝ передсказаня, — вôдповѣвъ, що се выйшло зъ того, що пророцтва бувають звычайно дуже скомплікованѝ. Вôнъ поручивъ утворенье міністерства Діпіому, бо той тѣшить ся найбôльшимъ довѣрємъ. А що Діпі бувъ конкурентомъ о крѣсло президента републики, такъ се ще нѣчого не доказує.

Зъ выставы.

Здавалось, що недѣльный день обôйдесь безъ слоты. Рано синѣло погôдне небо, сонце засвѣтило повнымъ блескомъ — Львовянамъ усмѣхнулась надѣя перевести весело хочь одну недѣлю за мѣстомъ. И радѝ зговорились зôйти ся на выставѣ, певнѝ, що при теплôй погодѣ удасть ся имъ оглянути павільоны, послухати музики и — напитись пива. Та перечислились по трохи; святѝ Мокій и Медардъ ще не перестали панувати и такъ зареферували коло 10-ои годины дощемъ, ажь закурилось...

Чоловѣкъ не зъ цукру — мабуть подумали собѣ Львовяне, бо досыть громадно заповнили выставову площу. Имовѣрно ихъ приманивъ архикнязь Людвикъ Вікторъ, що мавъ прибути инкоґніто на выставу. И справдѣ мимо дощу архикнязь приѣхавъ въ товариствѣ майора Холонєвского и адъютанта Сальма и оглянувъ кôлька павільонôвъ вôдъ головнои брамы. Само положенье выставы дуже подобалось архикнязеви. Потôмъ о годинѣ 1-ôй вôдъѣхавъ на снѣданье до кн. Романовои Сангушко, а вôдтакъ вôдвѣдавъ архикнязя Леопольда Сальватора.

Пополудни оба архикнязѣ Людвикъ Вікторъ и Леопольдъ Сальваторъ зновъ выбрались на выставу та симъ разомъ не головными воротами, а бôчнымъ входомъ вôдъ кладовища стрыйского, такъ що вôдъ разу найшли ся въ вôддѣлѣ етноґрафічнôмъ. Тутъ стрѣнувъ ихъ проф. Шухевичь и опроваджувавъ по павільонахъ. Особливо въ церквѣ гостѣ оглядали подрôбно останки стариннои рускои штуки и вступили до гуцульскои хаты, де розмовляли зъ рѣзьбарями Шкриблякомъ и Магуричемъ. Шкриблякъ гравъ на трембѣтѣ. При хатѣ наддністряньскôй архикнязѣ задержали ся и розпытували проф. Шушевича о близшѝ поясненя що-до села, зъ котрого та хата взята, и що-до повени, що навѣстила село. Въ етноґрафічнôмъ павільонѣ Людвикъ Вікторъ дуже займивъ ся выборами Шкриблякôвъ. Взагалѣ про етноґрафічный вôддѣлъ архикнязь высказавъ ся зъ найбôльшимъ признаньемъ. Въ вôддѣлѣ етноґрафічнôмъ перебули архикнязѣ майже три чверти годины, почôмъ подякували сердечно проф. Шухевичеви за поясненя.

Вôдтакъ архикнязѣ переѣхались навоздушною зелѣзницею. Ся зелѣзниця — новôсть на выставѣ и доперва передвчера першій разъ почала курсувати. Надъ глубокимъ и добре пôвъ кільометра довгимъ яромъ зъ одного до другого кôнця тягне ся зелѣзна линва. По линвѣ сунуть ся два колѣсцята, до котрыхъ причеплена лодка. Въ ту лодку сѣдають пасажиры и при помочи елєктрики вôдбувають надъ людскими головами подорожь. Ѣзда дуже швидка и приємна, лишь маленькій заворотъ головы остаєсь по нѣй. Мôцнымъ нервамъ не вадить нѣчого.

Архикнязѣ оглянули ще павільонъ Матейка, архітектуры и палату штуки, почôмъ Людвикъ Вікторъ попращавъ ся и удавъ ся до францускои реставраціи на чай. Вечеромъ о годинѣ 7-ôй вôдъѣхавъ до Рудникъ.

Такожь міністеръ торговлѣ Вурмбрандъ оглядавъ въ недѣлю выставу. Передъ тымъ бувъ ще въ бюрахъ торговельнои палаты, а о годинѣ 1-ôй прибувъ въ товариствѣ ексміністра Залєского на выставу и зъѣвши снѣданье въ францускôй реставраціи обôйшовъ кôлька павільонôвъ. Вечеромъ бувъ на обѣдѣ у краєвого маршалка. Вчера вôдъѣхавъ до Черновець.

Пополудни выпогодилось и пôдъ вплывомъ погоды площа выставы ще бôльше заповнилась публикою. Та наразъ, мовь бы замѣвъ — нѣ живого духа на хôднику не було. Всѣ поховались, де хто мôгъ, бо небо пустило не дощь, а зливу — чистый потôпъ!

Доперва коло годины 7-ои перестало лити, але чорнѝ хмары не уступали.

Вечеромъ, коли змеркло, заяснѣла першій разъ свѣтильна фонтана. Довершивъ єи ческій елєктротехнікъ Кшіжикъ. Львôвъ дуже довго дожидавъ на неи, а про причину проволоки оповѣдають такій фактъ: Комітетъ выставовый поручивъ будову фонтаны однôй кракôвскôй фірмѣ. Та дѣйстно забрались до будовы и перемѣшавши цементъ зъ вапномъ здвигла муры. Показалось, що польска фірма хотѣла пôддурити... елєктрику. При першôй пробѣ выявилось, що муры безъ цементу не устоять пôдъ силою елєктрики и за-для того треба було перебудовувати.

Свѣтильна фонтана — гарна рѣчь. Зъ-першу знимались въ гору высоченнѝ стовпы воды зъ острыми верхами, сѣрѝ, мовь ледôвцѣ; по бокахъ выганялись меншѝ каскады. Та въ тôмъ тѝ понурѝ ледôвцѣ заяснѣли бѣлымъ свѣтломъ, залились багромъ, то зазеленѣлись, зажовтѣли... Краски мѣнялись, то зливались въ одну радужну гармонію. Одушевлена публика пôдносила що хвиля оклики въ честь Кшіжика.

Вчера погода, довго дожидана гарна, тепла погода! На выставѣ було досыть гостей, особливо шкôльныхъ дѣтей. Найперше прибули ученицѣ школы св. Ядвиги, а потôмъ кôлька приватныхъ пенсіонатôвъ.

Пополудневымъ поѣздомъ приѣхало майже 500 сѣльскихъ хлопцѣвъ зъ-пôдъ Кракова, надто учителѣ, учительки, кôлькохъ ксьондзôвъ, господарѣвъ — взагалѣ всѣхъ 607 осôбъ. На двôрци явились вôдпоручники шкôльныхъ товариствъ зъ львôвскими учениками и ихъ двома орхестрами и ту малый хлопець, сынъ проф. Ломницкого, повитавъ сѣльскихъ товаришѣвъ патріотичнымъ польскимъ стихомъ. Вôдтакъ „Кракусы“ пустились зъ двôрця въ похôдъ уставлеными рядами и при спѣвѣ „Бартоша“ перейшли кôлькома улицями. На нôчлѣгъ ихъ помѣщено въ кôмнатахъ мѣскои школы.

Коло годины 8-ои вечеромъ приведено пôдъ проводомъ инспектора Списа дѣтвору на выставу, щобы показати ѣй свѣтильну фонтану. Коли фонтана заяснѣла, президентъ Львова Мохнацкій почавъ обдаровувати дѣтей медôвниками, а потôмъ промовивъ до нихъ. Школярики мовь бы въ вôдповѣдь стали спѣвати: „Бартоша“, Jeszcze Polska nie zginęła и Boże coś Polskę.. По 10-ôй въ ночи дѣти удались спати, а нинѣ рано вставши оглядали конець уніи.

Вчера вечеромъ приѣхало 220 ученикôвъ зъ Ряшева пôдъ проводомъ директора Лєрцля и 20 професорôвъ. На двôрци повитавъ ихъ радникъ Ґерманъ и члены комітету для приєму. Ученики замешкали въ баракахъ коло стрыйскои рогачки.

Нинѣ заповѣли прибутье на выставу школы жѣночѝ. Комітетъ выставовый просить всѣхъ выставцѣвъ, котрѝ мають намѣръ продати свои выробы, щобы поклали цѣны на выставленыхъ предметахъ, або порозумѣли ся зъ дирекцією, котра за малу провізію займе ся продажею.

Поборенье анархізму.

Пропаґанда чину, голошена вôдъ кôлькохъ лѣтъ скрайными елементами, выдала вже обильнѝ плоды. Найплôднѣйшу почву для свого розвитку найшла она въ Испаніи, Франціи и Италіи, а прочѝ краѣ и державы захопила она лишь посередно. Въ имя якоись божевôльнои идеѣ — бо чейже такимъ именемъ справедливо можна назвати идею, котрою засланяють ся злочинники, а котра поставила собѣ за мету: знищити суспôльный ладъ при помочи хочь бы и якъ злочинныхъ средствъ, а замѣсть того не поставити нѣчого позитивного — выринають вôдъ часу до часу индівідуа, котрѝ допускають ся злочинôвъ, потрясаючихъ людскѝ чувства и вопіющихъ до неба. Язва анархізму розширила ся и станула на крѣпшôй основѣ. Анархісты, безъ рôзницѣ народности, — бо національнои идеѣ они не узнають — получили ся въ тайный союзъ, котрого задача протеґувати идею чиномъ.

Послѣдный чинъ анархіста Касерія бувъ доконаный пôдъ напоромъ моральнымъ згаданого союза анархістичного. Зôйшло ся сѣмь анархістôвъ на нараду и ухвалили убити президента републики францускои. Не руководились они тутъ нѣякими ширшими мотивами; они знали, що ихъ найновѣйшій чинъ буде принятый зъ невысказанымъ обуреньемъ, бо навѣть злочинникъ, котрому припало въ участи доконати того чину, не мôгъ вздержати ся вôдъ оклику: „бѣдный президентъ“; они знали, що, по довершеню злочину, готовъ злочинникъ упасти жертвою наглядного суду присутныхъ та що нѣодна рука не пôднесесь въ ихъ оборонѣ — а помимо того всего заговôрники рѣшились на чинъ. Годѣ анархістôвъ зачисляти до такъ званыхъ політичныхъ злочинникôвъ, бо у нихъ нема иншого мотиву, якъ лишь мордъ, хочь бы и найневиннѣйшихъ людей.

Супротивъ такихъ фактôвъ, мусить суспôльнôсть взятись до самообороны. Противъ поодинокихъ небезпечныхъ людей можна охоронитись средствами, якѝ стоять до розпорядимости въ звычайнôмъ житю, — противъ численнѣйшои ватаги небезпечныхъ людей, котрѝ для успѣшнѣйшого выконаня своихъ намѣрôвъ звязались въ союзъ и такожь зъ своєи стороны поступають хитро, пôдступно и злобно, треба ужити надзвычайныхъ средствъ, треба обдумати выимковѝ мѣры, котрѝ бы єсли не цѣлкомъ выкорѣнили ту язву, то бодай проявы єи зробили рѣдшими и спинили єи епідемічне ширенье. Въ переведеню тои самообороны мусить бути одноцѣльнôсть и згôднôсть, бо инакше цѣла акція не принесе успѣху. Могли анархісты выречись національности для успѣшного переведеня своєи пропаґанды чину, можуть и повиннѝ всѣ державы обдумати спосôбъ, якъ побороти анархізмъ. Чотири законы, ухваленѝ палатою депутованыхъ у Франціи по злочинѣ Велянта, не спинили дальшихъ чинôвъ Генріого и Касерія — а выкрытыхъ теперь анархістичныхъ заговôрникôвъ мусять францускѝ власти глядати за границею, по Бельґіи, Анґліи.

Гадка спôльнои акціи вже кôлька разôвъ була пôдношена, але не могла вôйти въ житье, разъ длятого, що може заходили въ тôй справѣ особистѝ мотивы, а въ-друге за-для того, що, якъ цѣлкомъ справедливо замѣчено, можна бы було дуже легко переступити потрѣбну мѣру самообороны. Пôдъ вражѣньемъ злочинôвъ, дуже легко можна бы ухвалити такѝ мѣры осторожности, котрѝ бы мали характеръ реакціи и вже тымъ самымъ радше причинились бы до побôльшеня зла анѣжь до єго ухиленя. Пôдъ реакційнымъ правлѣньемъ потерпѣли бы може въ бôльшôй мѣрѣ цѣлкомъ невиннѝ, якъ дѣйстно провинившѝ ся — отже и цѣль самообороны була бы схлиблена. Тѝ мотивы були причиною, що гадка конференціи для спôльнои акціи не могла доси здѣйстнитись.

Симъ разомъ зъ Риму доносять, що Италія бажає конференціи для нарады, якъ перевести акцію для побореня анархізму. Нема майже сумнѣву, що Франція, Италія и Испанія радо пристануть на те бажанье Италіи. Розходилось бы ще о се, щобы притягнути другѝ державы европейскѝ до тои акціи, а въ першôй лініи Анґлію, котра посередно интересована въ тôй справѣ тымъ, що тамъ утѣкають анархісты, користаючи зъ широко запорученои свободы для т. зв. політичныхъ виновникôвъ. Анґлія пôдъ грозою послѣдныхъ подѣй мабуть не буде робити надто великихъ трудностей що-до тои акціи, тымъ бôльше, що, якъ говорять,

221 10—36

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ ИГН. РЕХЕНЪ Львôвъ, улиця Кракôвска ч. 5, поручає свôй обильно заосмотреный складъ РУКАВИЧОКЪ всякого рода якъ: ґлясе, даньскѝ оленевѝ и т. ин.

само француске правительство має дати иніціятиву до конференціи, а взглядно до цѣлои акціи.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

Дня 29 н. ст. червня вôдбувъ ся въ Перемышли загальный збôръ членôвъ дѣвочого института [т. зв. воспиталища] при участи майже самыхъ перемыскихъ членôвъ, бо члены зъ провінціи обѣцяли численно зъѣхатись ажь по скôнченю будовы дому института. Зборови проводивъ пос. д-ръ Н. Антоневичь а секретарювали д-ръ Кормошь и п. Заячкôвскій.

На будову дому для института выдано до теперь 20.700 зр. а для докôнченя дому и упорядкованя цѣлои реальности потрѣбно буде ще по-надъ 47.000 зр. На покрытье того выдатку має товариство 40.216 зр. 13 кр. [2146 зр. 13 кр. готôвкою, а 38.078 зр. въ цѣнныхъ паперахъ]. При стараннôмъ розслѣдѣ ситуаційного пляну вôзванымъ зô Львова архітектомъ п. Василемъ Нагôрнымъ и другими знатоками прийшовъ выдѣлъ до пересвѣдченя, що первѣстно уложеный прелімінарь коштôвъ показавъ ся за малый, н. пр. вывôзъ землѣ при шкарпахъ коштує до 2.000 зр. [замѣсть прелімінованыхъ 268 зр.], кирниця зъ причины глубокости жилы воднои буде коштувати 1050 зр. и т. д.

Зôбранî пересвѣдчили ся, що выдѣлъ товариства пôдъ проводомъ крил. о. Чеховича щиро займавъ ся справами будовы дому при помочи окремого комітету будôвляного и знайшли всѣ рахунки въ найбôльшôмъ порядку, за що и высказали своє признанье касієрови о. Копкови.

НОВИНКИ.

— **Клясифікація учениць дѣвочого института пôдъ зарядомъ СС. Василіянокъ у Львовѣ** за рôкъ шкôльный 1893/4 слѣдуюча: Степень вôдзначаючій одержали: 1) Евг. Цегельска, 2) Юл. Назаревичь, 3) Стеф. Левицка, 4) Ол. Коритко, 5) Ол. Гамчикевичь ученицѣ VIII-ои клясы; 6) Нат. Навроцка уч. VII-ои клясы; 7) Соф Струтиньска, 8) Мар. Копистяньска, 9) Мар. Алексевичь, 10) Мел. Грабовеньска ученицѣ VI-ои клясы; 11) Надѣя Хилякъ и 12) Евг. Городиска ученицѣ V-ои клясы. — Степень похвальный одержали: 1) Мар. Кунцевичь уч. VIII-ои клясы, 2) Ольга Величковска уч. VII-ои клясы; 3) Людм. Левицка, 4) Евг. Кобриновичь, 5) Богд. Дзеровичь ученицѣ V ои клясы. — Степень вдоволяючій одержали: 1) Стеф. Мартинець, уч. VII-ои клясы, 2) Мел. Пôдляшецка, уч. VI-ои клясы. 3) Мар. Козакъ и 4) Ол. Дзеровичь ученицѣ V-ои клясы. — Прочî одержали степень достаточный.

— **Въ селѣ Шоломыи** въ повѣтѣ бобрецкôмъ лучила ся сеи недѣлѣ зъ полудня мѣжь годиною 4 а 5-ою сумна пригода. Пôдчасъ вечѣрнѣ ударивъ грôмъ въ копулу церкви и роздѣливъ ся: одна часть пôшла бокомъ церкви и вырвала полосу дощокъ зъ горы ажь до долу, а друга дôсталась до захристіи. Середъ того у внутрѣ церкви священикъ, спѣваючи почувъ немовь гукъ зъ моздѣра и приклякъ, а пôднѣсши ся и докôнчивши спѣву оглянувъ ся на церковь и побачивъ, що люде почали падати оденъ за другимъ мовь снопы, такъ що за хвилю стоячихъ лишило ся всего кôлькоро людей, мѣжь тыми дякъ. Священикъ вразъ зъ ними кинувъ ся мѣжь попадавшихъ и почали ихъ пôдносити. Многî прийшли до себе и взяли ся выносити зъ церкви тыхъ, котрî оставались непритомными. По часѣ збѣглись и люде зъ села, поприносили рискалѣ и почали копати ямы та вкопувати пораженыхъ. Показало ся, що оденъ молодый, 28-лѣтный господарь, Михайло Сендикъ, що стоявъ опертый о стѣну, погибъ на мѣсци раненый въ голову, кôлькадесять мужчинъ и двѣ жѣнки були пораженî, тяжше або лекше, прочî були попадали зъ потрясу. Зъ раненыхъ лежить пять мужчинъ тяжко недужихъ, а около пятнацять терпить въ наслѣдокъ лекшого пораженя. Забитый полишивъ жѣнку и одну дитину. Вчера зъѣхали до Шоломыи два лѣкарѣ: оденъ зъ Бôбрки а другій зô Львова.

— **П. Андрѣй Павлишь**, новоименованый нотарь въ Лютовискахъ отвирає тамъ свою канцелярію дня 15 н. ст. липня. Симъ простуємо хибну вѣсть, повторену за иншими часописями, що п. Павлишь обôймивъ вже урядованье въ Лютовискахъ.

— **Конференція въ справѣ галицкихъ зелѣзниць льокальныхъ** вôдбула ся въ недѣлю о 11-ôй годинѣ въ сали маршалкôвскôй выдѣлу краєвого. Въ конференціи взяли участь міністеръ торговлѣ ґр Вурмбрандъ, намѣстникъ ґр. Бадені, маршалокъ краєвый кн. Сангушко и т. д. Міністеръ информувавъ ся подрôбно о потребахъ краєвыхъ зелѣзниць, о дотычныхъ ухвалахъ соймовыхъ и поробивъ статистичнî записки, котрî будуть служити за основу при полагодженю тои справы. Однакъ выдѣлъ краєвый не выготовивъ доси проєкту будовы тыхъ зелѣзниць.

— **Змѣна власности.** Кн. Людвикъ Радзивилъ купивъ въ Тернополи реальности: Ястшембского за 18.000 зр. и Звердлінґа за 12.500 зр., де замешкає по вôдреставрованю, выпроваджуючи ся зъ Загробелѣ, котру купивъ Чарковскій-Голеѣвскій. — Маєтнôсть Пôдпилипє дотеперѣшна власнôсть Охоцкихъ перейшла въ руки Вольфа Штока за 30.000 зр. — Поплавы власнôсть Сав. Соханиковои купили Маркилъ и Єл. Шиманьскî за 22.500 зр.

— **Нещастнî пригоды.** Въ часѣ бурѣ дня 26 н. ст. червня ударивъ грôмъ въ лѣсничôвку въ Вербянахъ яворôвского повѣта и убивъ лѣсничого Каз. Домбровского, що находивъ ся въ хатѣ. Убитый полишивъ вдову и троє малолѣтныхъ дѣтей. — Въ Угорникахъ коло Станиславова поразивъ грôмъ жѣнку Федора Калитки и єго сына. Обоє вôдôслано до шпиталю. — Въ Ковалѣвцѣ бучацкого повѣта утопила ся въ ставку 3-лѣтна дѣвчина. — Въ Ключевѣ повѣта коломыйского побивъ пастухъ Дротокъ пастуха Кравчика такъ сильно що той до трехъ днѣвъ померъ. Дротока увязнено. — Въ копальни въ Мышинѣ коло Коломыи убивъ покладъ угля робôтника Сем. Смаженюка зъ Хлѣбичина. — Въ Блудникахъ утопила ся въ двôрскôмъ ставѣ въ парку слуга Параска Скица. — Въ Бѣлôмъ повѣта перемышляньского убивъ грôмъ пастуха Ив. Механева. — Въ Лютчи погибъ вôдъ грому господарь Максимъ Дзиндзьо. — Такою самою смертію погибъ въ Небылцѣ одинъ пастухъ.

— **Крадѣжь на почтѣ въ Яслѣ.** Дня 27 н. ст. червня о годинѣ 1-ôй пополудни незвѣстный доси злодѣй закравъ ся до бюра почтового въ Яслѣ и забравъ зъ-вôдтамъ 595 зр. готовыхъ грошей До того бюра мавъ ключь лише управитель почты и слуга почтовый. Пôдозрѣнье о крадѣжь паде на слугу.

— **Намѣрене самоубійство.** Оногды пополудни пострѣливъ ся у Львовѣ дієтарій маґістрату Андр. Мочарскій въ ратуши. Раненого вôдставлено до шпиталю. Причина самоубійства незвѣстна,

— **Музики войсковî** будуть грати въ липни: Дня 3 липня передъ палатою намѣстництва, въ пятницю дня 6 въ мѣскôмъ огородѣ, вô второкъ 10 липня передъ головною командою, въ четверъ дня 12 липня передъ головною вартôвнею, въ пятницю 13 липня въ мѣскôмъ огородѣ, вô второкъ дня 17 липня на Высокôмъ замку, въ пятницю 20 липня въ огородѣ мѣскôмъ, вô второкъ 24 липня передъ головною командою, въ пятницю 27 липня въ огородѣ мѣскôмъ, а вô второкъ 31 липня на стрѣльници мѣскôй.

— **Остереженье.** Передъ трема тыжднями вôдвѣдавъ всѣхъ жовкôвскихъ Русинôвъ якійсь пройдисвѣтъ, представивши себе яко Плевинскій, бувшій артистъ руского театру, а вылеґітимувавши ся концесією ц. к. намѣстництва на даванье гумористичныхъ представлень, выдуривъ вôдъ кождого по 2—3 зр. за білєты на маюче урядити ся представленье въ Жовквѣ, котрого однакожь зовсѣмъ не урядивъ, ино тихцемъ вынѣсъ ся зъ Жовкви. Щобы Русинôвъ въ другихъ повѣтахъ не ущасливляли візиты такихъ „гумористичныхъ" патріотôвъ, подаю сей фактъ яко остереженье до прилюднои вѣдомости. — Жовква 2 липня 1894. — *Д-ръ С. Дрималикъ.*

— **Помôчь правна для убогихъ.** Мешкаючî въ Чернôвцяхъ адвокаты зложили въ палатѣ адвокатскôй письменну заяву, що кождои суботы будуть удѣляти безплатно помочи правнои та укладати жалобы и спôрнî письма въ справахъ дрôбныхъ и сумаричныхъ для всѣхъ, котрî выкажуть своє убожество або свѣдоцтвомъ вôдъ громады, або вôдъ уряду парохіяльного, або вкôнци якимъ иншимъ вѣродостойнымъ документомъ.

— **Дрôбнî вѣсти.** Школа політехнічна у Львовѣ буде обходити дня 10 н. ст. липня с. р. 50-лѣтнî роковины свого истнованя. Въ Кіѣвѣ померъ дня 27 н. ст. червня звѣстный тамошный міліонеръ Теодоръ Артем Терещенко въ 62-ôмъ роцѣ житя. Пок. Терещенко заснувавъ кôлька добродѣйныхъ заведень и шкôлъ. — Въ Теребовли обкрадено [сего року вже другій разъ] торговлю купця Фр. Илюкевича.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Презенту на мѣсто Броды надавъ Впреосв. митрополитъ на внесенье однозгôдного рѣшеня митроп. консисторіи о. Ант. Долиньскому, дотеперѣшному парохови Яхторова.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 3 липня. Вчера вôдправлено поминальне богослуженье за упокôй Карнота. Цѣсаря заступавъ кн. Ліхтенштайнъ, а цѣсареву бар. Нокса. На богослуженю були міністры и дипльоматичне тѣло. — Мѣжнародна выстава живности принесла доходу 104.777 зр. — Міністеръ Мадейскій зарядивъ, щобы проф. Нотнаґель розпочавъ выклады.

Берлинъ 3 липня. Зъ нагоды смерти Карнота Вільгельмъ помилувавъ двохъ францускихъ офіцирôвъ и они вже на вôльнôй стопѣ.

Парижь 3 липня. Въ часѣ похорону Карнота потерпѣло за для натовпу 200 осôбъ. Ческî „Соколы" взяли участь въ похоронѣ. — Царскій вѣнець несло 10 осôбъ. — На провінціи арештованя не устають.

Римъ 3 липня. Вчера предложено въ палатѣ проєктъ закона противъ пôдбурюваня до злочину и хваленя єго прасою.

Лондонъ 3 липня. Архикнязь Францісокъ Фердинандъ приймавъ австро-угорску кольонію. — Times звѣщає, що Япанцѣ готовлять ся до вôйны.

Мадритъ 3 липня. Одинъ анархістъ хотѣвъ въ церквѣ пробити штилєтомъ маркіза Кубаса за то, що бувъ провôдникомъ прочанъ до Риму.

Надôслане.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
мешкає теперь
при улици Ягайлоньскôй ч. 2
и ординує вôдъ 10—12 ои передъ и вôдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 7—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 418

Найлѣпшî
ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВÎ „ИМПЕРІЯЛЬ"
елекрично-стисканî розслѣдженî мѣскою лябораторією можна купити въ фабрицѣ
Г. ПЙОНТКОВСКОИ
Львôвъ, ул. Паньска ч 2.
1000 штукъ вôдъ 90 кр., при купнѣ
201 5000 штукъ франко. 15—15

Прилады до ратованя худобы въ случаяхъ удавленя, здутя и т. ин. (въ формѣ руры зъ дроту сталевого) по зр. 6. — КОСЫ бѣлî знаменитî, пôдъ ґарантією и правомъ вымѣны по выклепаню, штука по 80 кр.
45 5 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣнники илюстрованî рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Особа середного вѣку,
сирота по священику глядає мѣсця до заряду дому и господарства о дуже приступныхъ услôвяхъ пôдъ адресою *Н. Н. poste restante Яворôвъ коло Львова.*
238 3—3

Бюро ґазетъ и оголошень
А. ОЛЬШЕВСКОГО
Львôвъ, ул. Килиньского 2.
(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ)
приймає передплату на всѣ часописи европейскî и оголошеня до нихъ; поручає книжки до молитвы, провôдники по Львовѣ и выставѣ та білєты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 9—15

ЗОНЯ
безплатна учителька
книжочка припоручена кр. радою шкôльною на преміи — коштує въ гарнôмъ переплетѣ 25 кр. Дôстати єи можна въ канцеляріи тов. Просвѣта, въ книгарни инст. Ставропигійского и у п. Григ. Врецьоны, учителя школы вправъ.

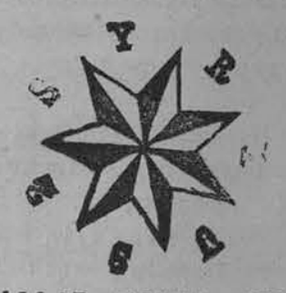

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СІРІЮСЪ"
У ЛЬВОВѢ
ул. Оссолиньскихъ ч. 11
Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшî кавы ½ клґр. 1 зр. и 2227 16—?
Найлѣпшî чаѣ россійскî, хиньскî и Ліптона славнî анґлійскî ¼ клґр. 1 до 2 зр.
Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну
ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великî и дуже користнî купна, можемо низше вычисленî товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнî новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна
въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженî по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннî у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковî ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякî зъ провінціи надсыланî порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4895 84—?

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.
поручає 4798 90—?
ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львôвъ, площа Галицка 14.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Вѣденьскî Льосы по 1 Коронѣ
Передпослѣдный ТЫЖДЕНЬ.
5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ
207 14—?
Льосы поручає: Авг. Шеленбергъ, Сокаль и Лілієнъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей · Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 139. Львôвъ, Середа 22 червня (4 липня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolizeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одноѣ стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 4 н. ст. липня 1894.

На выставу краєву до Львова почато зъ рôзныхъ сторôнъ краю звозити шкôльну молодѣжь а найбôльшу вагу звернено на дѣтвору селяньску — na dzieci włościańskie.

Звоженье дѣтворы на выставу до Львова єсть очевидячки наслѣдуваньемъ Чехôвъ зъ часу прагскои выставы передъ двома роками.

Розумѣє ся, що проѣздка дѣтворы до столицѣ мѣста и огляненье выставы було бы само въ собѣ рѣчію доброю, однакожь якъ неодна въ засадѣ рѣчь буває галицкими Поляками въ практицѣ звихнена, такъ звихнено и то грубо звихнено такожь справу звоженя дѣтворы шкôльнои на выставу львôвску — а именно черезъ політику.

Зъ дѣтворою выправляє ся теперь у Львовѣ — польску політику такъ само, якъ выправлювано недавно зъ Хлюмецкимъ та Гогенвартомъ, а що 10-лѣтный Бартекъ або Ивась до політики чей-же не дорôсъ, то кождый здорово-мыслячій чоловѣкъ, глядячи на тѝ „шопки“, якѝ устроюють ся зъ дѣтворою, мусить лише стискати плечима.

Намъ не йде о польскѝ дѣти, але глубоко сожалѣємо, що до тыхъ польско-патріотичныхъ „шопокъ“ бере ся и дѣти рускѝ. Дѣтямъ зъ рускихъ сѣлъ [пôдльвôвскихъ], загостившимъ на выставу рôвночасно зъ дѣтьми зъ-пôдъ Кракова, надягнено на головы черзонѝ конфедератки, надѣлено ихъ польскимъ прапоромъ и т. д.

Польскѝ дневники не можуть нарадувати ся такимъ видомъ. Gazeta Narodowa нинѣ у вступнôй статьѣ толкує зъ тои нагоды богато про те, якъ уже въ темнѝ духово масы люду впустивъ ся лучь oświaty rzetelnej w duchu narodowym — и констатує, що тѝ громады dziatwy polskiej i ruskiej — то засѣвъ новои школы, naszej szkoły..

Такъ, оно правда: то засѣвъ польскои політики въ шкôльництвѣ галицкôмъ. Однакожь треба ще выждати: якѝ будуть зъ того засѣву жнива... Намъ здаєсь, що малый Ивась, дорôсши до повнолѣтности, щиро посмѣє ся зъ тои „шопки“, яку строять зъ нимъ сего року зъ нагоды выставы у Львовѣ.

Буковиньска руска депутація у управителя краєвого ґр. Ґоеса.

„Буковина“ въ послѣднôмъ [25-ôмъ] числѣ приносить такій описъ рускои депутаціи у нового управителя Буковины ґр. Ґоеса:

Вô второкъ дня 26-го червня явила ся у нового управителя Буковины ґр. Ґоеса руска депутація товариствъ „Руска Бесѣда“, „Руска Рада“, „Народный Дôмъ“, „Руска Школа“ и „Мѣщаньска Читальня“, абы єму представити ся и повитати єго зъ обнятьемъ преважного уряду краєвого. Въ складъ єи увôйшли: Єрот. Пѣгулякъ, д-ръ Ст. Смаль-Стоцкій, радникъ суд. Волод. Ясеницкій, о. ексархъ Федоровичь зъ Ревнои, контрольоръ почтъ Глиньскій, адъюнктъ судовый Волод. Михальскій, д-ръ Левъ Воєвôдка лѣкарь зъ Кôцманя, проф. Серг. Шпойнаровскій, супл. Ант. Климъ и супл. Ивасюкъ.

Провôдникъ депутаціи Єрот. Пѣгулякъ повитавъ ґр. Ґоеса отсею промовою:

„Высокородный пане ґрафе!

Припала менѣ велика честь именемъ зôбраныхъ тутъ заступникôвъ черновецкихъ рускихъ товариствъ и двохъ зъ рускихъ повѣтôвъ выбраныхъ послôвъ соймовыхъ яко заступникôвъ и духовыхъ провôдникôвъ буковиньскои Руси Васъ, Высокородный пане ґрафе, при обнятю найвысшого політичного уряду въ нашôмъ краю зъ глубокимъ ушанованьемъ повитати и зложити Вамъ изъ глубины серця якъ найщирѣйшѝ бажаня до якъ найуспѣшнѣйшои дѣяльности. Нашь Найяснѣйшій панъ и найлюбѣйшій цѣсарь зволивъ ласкаво повѣрити Вамъ середъ найтяжшихъ обставинъ сей преважный урядъ и вже се саме подає намъ повну поруку, що Вы, Высокородный пане ґрафе, вôдповѣдаєте вповнѣ найвысшимъ бажанямъ нашого Найяснѣйшого пана: бачити всѣ свои народы щасливыми, и такимъ чиномъ и Русинамъ сего коронного краю будете прихильнѝ й жичливѝ. Русины, сей найстаршій культурный нарôдъ всхôднои Европы, помимо знаменитои своєи духовои вдачѣ и помимо миролюбивои вдачѣ свого характеру, приостали зачерезъ нещастнѝ цѣлыми вѣками треваючѝ політичнѝ и соціяльнѝ обставины въ духовôмъ розвитку позаду; зъ тои причины и матеріяльный станъ нашого народу пожалуваня гôдный, а навѣть наша интеліґенція зачерезъ самолюбнѝ вплывы чужихъ и ворожихъ елементôвъ у власнôмъ нутрѣ роздѣлена. И длятого то потребує рускій нарôдъ, що становить релятивну бôльшôсть того краю, въ своѣмъ згаданôмъ власне некористнôмъ моральнôмъ и матеріяльнôмъ положеню особливои опѣки и якъ найбôльшои пôдпоры вôдъ высокого правительства.

Отсю важну задачу політичнои управы краю зволили Вы, Высокородный пане, въ своѣй думками и змѣстомъ глубокôй промовѣ до тутешныхъ урядникôвъ правительственныхъ пôднести зъ найбôльшимъ натискомъ. Вы сказали, що політичный урядникъ не повиненъ бути лише сумлѣннымъ сторожемъ уставъ, але що вôнъ має бути щирымъ приятелемъ и жичливымъ порадникомъ народу, а особливо тои части народу, що за-для слабшихъ духовыхъ и матеріяльныхъ засобôвъ потребує чужои помочи. Отсѣй взнеслôй, правдиво гуманнôй засадѣ служать также и черновецкѝ рускѝ товариства, а найважнѣйша задача ихъ теперѣшнои дѣяльности, що вымагає великихъ жертвъ, спочиває власне въ тôмъ: ширити мѣжь широкими масами сѣльского народу просвѣту, абы ихъ пôднести до повнои свѣдомости людскихъ правъ и обовязкôвъ. Думаємо, що можемо при сѣй нашôй правдиво гуманнôй и мирнôй праци, яка нѣкого не оскорбляє и не кривдить, числити на сильну Вашу помôчь и пôдпору, и то тымъ певнѣйше, що Русины. отсѝ Тирольцѣ Всходу, вôдзначали ся завсѣгды незмѣнною вѣрностю, привязаньемъ и пожертвованьемъ для цѣсаря и державы и що мы й теперь всѣхъ силъ докладаємъ, абы сѝ патріотичнѝ чувства въ нашôмъ народѣ въ чистотѣ удержати, бо мы глубоко пересвѣдченѝ, що пôдстава для природного розвитку нашои народности дана намъ лише и то выключно лише въ Австріи. Можете, Высокородный пане, бути переконанѝ, що духовѝ провôдники буковиньскои Руси не лишь не будуть Вамъ Высокородный пане, въ Вашôмъ тяжкôмъ урядованю робити жадныхъ трудностій, але всѣхъ силъ доложать, абы Вашу працю въ сѣмъ высокôмъ урядѣ совѣстно пôсля свого найлѣпшого знаня и зъ найбôльшимъ пожертвованьемъ пôдперти. А теперь кликнѣмъ зъ глубины серця: На довгу, успѣшну и щасливу для нашого краю працю — многая лѣта Высокородному панови!“

П. ґрафъ Ґоесъ подякувавъ за сердечный привѣтъ и за высказанѝ патріотичнѝ чувства народу руского, о котрыхъ нѣхто не сумнѣвавъ ся. Вôнъ свѣдомый того, що єго дожидає тяжка праця, але має повну надѣю дôйти до меты; має повну надѣю, що запанує въ краю миръ, бо се є воля цѣсаря, котрый бажає рôвного щастя всѣмъ своимъ народамъ, бо до сего мусять стремѣти всѣ добромыслячѝ; нарештѣ подякувавъ за заявленье, що Русины хотять єго въ тôй праци пôдпирати.

Вôдтакъ просивъ ґр Ґоесъ представити собѣ всѣхъ членôвъ депутаціи и розговорювавъ та розпытувавъ якъ найприязнѣйше про рôжнѝ справы краєвѝ и тутешнѝ вôдносины

Депутація руска вынесла зъ сего представленя якъ найлѣпше вражѣнье. Ґр. Ґоесъ давъ себе пôзнати яко правдивый мужь державный. Єго свѣтлôсть ума, любязнôсть и очевидна охота до гуманнои працѣ дають найлѣпшу запоруку красшои будучности нашого краю.

Заява президента Перієра.

Вчера вôдчитано въ палатѣ депутованыхъ и въ сенатѣ письмо президента Казіміра-Перієра. Письмо се звучить такъ:

„Покликаный народнымъ зборомъ на становище найвысшого начальника краю, не уважаю ся за члена якого-небудь сторонництва, але належу до Франціи и републики. Вôдразливый злочинъ, котрый осудила совѣсть народу, выдерла вôтчинѣ правого горожанина, що черезъ 7 лѣтъ бувъ єи чуйнымъ покровителемъ. Най память того героя вщѣпить въ мою душу почутье обовязку и най руководить мною. Тягаръ одвѣчальности надто придавляє мене, анѣжь щобъ я мôгъ поважити ся говорити о вдячности. Надто глубоко люблю вôтчину, щобъ я не чувъ ся щасливымъ въ дни, коли стаюсь єи верховникомъ. Кобы я найшовъ въ моѣмъ умѣ и серци потрѣбну силу, щобы я мôгъ Франціи гôдно служити!

„Актъ народного збору, котрымъ въ кôлька годинъ довершеный бувъ перехôдъ власти въ другѝ руки, ставъ ся въ очахъ цѣлого свѣта новымъ освяченьемъ републиканьскихъ институцій. Парижь, котрому правительство републики складає подяку, зложивъ оногды подиву гôдный доказъ вдячности и пієтизму. Край, що середъ такъ страшныхъ обставинъ спосôбный заявити таку моральну карнôсть и таку політичну мужнôсть, зъумѣє такожь зъєднити тѝ двѣ силы суспôльнѝ, безъ котрыхъ народы гинуть, свободу и правительство, котре рѣшилось змѣряти до вôдповѣдного розвитку въ републиканьскôй демократіи.

„Маю непохитный намѣръ черезъ сѣмь лѣтъ судьбу Франціи не вôддавати въ другѝ руки. Доки та судьба буде менѣ поручена, я, перенятый поважаньемъ для волѣ народу и почутьемъ моєи одвѣчальности, буду уважати моимъ святымъ обовязкомъ наглядати, щобы права, данѝ менѣ конституцією, не були непошанованѝ або вкорочуванѝ.

„Певна себе и маюча повне довѣрє до арміи та маринарки, може Франція приймати тѝ зворушуючѝ доказы симпатіи правительствъ и народôвъ, якѝ складано ѣй зъ такою однодушностію, може зъ пôднесеною головою зазначувати свою миролюбнôсть. Гôдна самои себе, полишить ся и дальше великою середоточкою духовои просвѣты, толєранціи и поступу.

„Сенатъ и палата вôдповѣдять бажанямъ краю, єсли будуть вынаходити тѝ всѣ дороги, котрѝ можуть причинити ся до доброи славы Франціи, до розвитку господарства, промыслу и торговлѣ та ще бôльше скрѣпити публичный

Повѣнь.

Написавъ *Орестъ Берещанинъ.*

(*Конець.*)

IV.

Василь Мелникъ стоявъ такожь уже вôдъ самого свѣту надъ рѣкою. Вода ще не заляла єго поля, бо берегъ тутъ высшій якъ деинде, и хотяй до полудня вода прибувала, за те дощь переставъ та й вода зъ полудня почала незначно опадати. Ото и Василь зъ лекшимъ серцемъ вернувъ до дому, щобы маленькимъ дѣточкамъ дати по кôлька картофель на полуденокъ. Маленькій Михась нѣякъ не хотѣвъ задоволитись лише самыми картофлями а конечно домагавъ ся бодай кавальчика хлѣба. Ледви удало ся Василеви зацитькати єго та розтолкувати, що жито ще на поли та й теперь не можна єго звезти, бо-жь оно наскрôзь мокре. За те, якъ дощь перестане и сонѣчко пригрѣє й осушить все на земли, отогдѣ то вôнъ своимъ дѣточкамъ що-дня буде давати по великôмъ куснику хлѣбця а зъ муки навѣть и пирôжкôвъ зварить, що то ихъ єго Михась такъ дуже любить... Нагодувавши дѣтей Василь, радый, що дощь переставъ, почавъ затыкати соломою дѣры въ повалѣ, черезъ котрѝ до полудня богато воды налилось до хаты. Зъ полудня и сонце показалось на небѣ, однакъ оно такъ якось слабо, такъ несмѣло продиралось черезъ перебѣгаючѝ хмары, якъ бы боялось чи не хотѣло подивитись теперь на такъ добре знакому єму землю, оно якъ бы не хотѣло бачити, скôлько ту всего нового, вôдъ коли оно, заховане хмарами, такъ довго не показувалось, а теперь побачивши наразъ тôлько горя, тôлько смутку, плачу и зойку, чимъ скорше, немовь налякане, заховало ся назадъ за хмары и вже бôльше того дня не показалось...

А хмары якъ бы лише на то чекали; они сейчасъ зô всѣхъ кôнцѣвъ небосклону, мовь на якій розказъ, присувались одна до другои, одна ставала высше, друга тяжша низше, а по бокахъ що разъ то новѝ меншѝ хмары лучились до бôльшихъ, ажь поки не вкрыли собою цѣлого неба. И такъ уставившись, мовь у рядъ боєвый, стояли они непорушнѝ, готовѝ, неначе чекали лише знаку, щобы розпочати страшный, все нищачій бѣгъ изъ землею. А сей знакъ ся трубка боєва, незадовго вôдозвалась: сильный, захôдный вѣтеръ завывъ, затрубѣвъ по цѣлôй земли и кождый на земли мусѣвъ єго чути, бо вôнъ неначе звѣщавъ людямъ, що неприятель зближаєсь — нехай хоронять ся! Незадовго и почалась люта боротьба. Дощь ринувъ на землю а єго краплѣ падали немовь кулѣ карабіновѝ; по кождôмъ выстрѣлѣ огонь зъ оружя, лискавка, перебѣгала по небѣ то въ сю то въ ту сторону, а тамъ дальше роздававъ ся разъ-у-разъ глухій, землю и небо стрясаючій грôмъ — се немовь гарматы розпочали такожь штурмъ до землѣ... А та земля, противъ котрои тôлько ворогôвъ наразъ сполучило ся, щобы єи цѣлкомъ знищити, она не боронилась, она стояла спокôйно, непорушно на однôмъ мѣсци, неначе той трупъ, що разъ вже убитый, позваляє зъ собою робити, що лише хто захоче...

А люде переляканѝ симъ страшнымъ боємъ поховались всѣ до хатъ и тутъ тихо, рôвнодушно вже, мовь непритомнѝ прислухувались сѣй боротьбѣ на смерть и житье.

Лишь оденъ чоловѣкъ не зважає нѣ на дощь, нѣ на грôмъ та лискавку, а стоить на березѣ Прута и дивить ся на воду, що таки въ єго очахъ чимъ-разъ высше пôдносить ся, чимъ-разъ голоснѣйше шумить и гуде. Вода цюркомъ тече зъ єго лиця, зъ крисôвъ єго капелюха, а и ниточки сухои нема на єго одежи. Єму байдуже, вôнъ не зважає на то, єго всѣ змысли, цѣла увага звернена на ту воду, що чимъ-разъ высше пôдносить ся и неначе єго очима ваблена, все близше до него присуваєсь. А вôнъ якъ бы передъ якимъ недобрымъ духомъ вôдсуваєсь що-разъ дальше назадъ, а єго лице стає чимъ-разъ бѣлѣйше и зубы чимъ-разъ дужше немовь въ горячцѣ дзвонити починають. А вода все близше, все близше присуваєсь до него и хвилѣ чимъ разъ голоснѣйше ревуть та стогнуть, неначе сердять ся на него, що вôнъ утѣкає, та сказати єму хотять:

— Ты нашь! ты намъ не втечешь!

И погоня ся треває дальше. Вôнъ утѣкає, вода за нимъ. Утѣкаючи назадъ, зъ лицемъ зверненымъ до воды, вôнъ наткнувъ ся вкôнци на щось — и упавъ на полукôпокъ збôжа. Перемоклый, змученый и наляканый прикучнувъ на збôже и примкнувъ очи, не хотячи довше дивитись на воду, що єго ажь сюда загнала. А ворогъ сей и тутъ єго не лишивъ въ супокою: небавомъ хвилѣ плюскали и полокали єму ноги и такъ приманливо, такъ лагôдно здавалось шептали:

— Ты нашь! ты намъ не втечешь!

А вôнъ розтворивши очи и побачивши свого ворога вже въ ногахъ, кинувъ ся мовь несамовитый на полукôпокъ збôжа и, якъ мати умираючу дитину тулить до грудей и не хоче смерти дати єи собѣ выдерти, такъ вôнъ обома руками обнявъ полукôпокъ и притиснувъ до грудей...

А вода чимъ-разъ высше пôдступає, хвилѣ чимъ-разъ голоснѣйше и грôзнѣйше кличуть:

— Ты нашь! ты намъ не втечешь!

А вôнъ чимъ-разъ дужше тулить до грудей свôй найдорожшій скарбъ, своє збôже..

А коли вода досягла єму ажь до ушей, тогдѣ хвилѣ заревѣли єму ще разъ страшно, невмолимо:

— Мы вже маємо тебе! ты вже нашь!

Опôсля все зникло зъ поля: полукôпокъ и чоловѣкъ...

* * *

На другій день вода выкинула тѣло чоловѣка на берегъ, а закостенѣлѝ руки все ще притискали до грудей снôпъ жита.. Трупъ сей бувъ Василь Мелникъ.

кредитъ. Парляментъ зъумѣе заявити, що республика далека вѣдъ того, щобы бути мѣсцемъ борбы для безхосеннои ривалізаціи и особистои чванливости, а натомѣсть есть персоніфікаціею *безперестанного змаганя до матеріяльнои* и моральнои поправы. Она означае, що середъ народу ширять ся хосенні думки и шляхотні мотивы. Уважае своимъ обовязкомъ не заводити нѣколи тыхъ, котрымъ мае принести бѣльше, якъ лишь самі надѣе.

„Тожь запрошуе васъ правительство служити тымъ идеямъ, а серце Франціи звертае ся до своихъ заступниковъ, щобы при сповѣчасти всѣхъ силъ, пѣдготовили побѣду тымъ идеямъ. Минувшѣсть насъ учить, але есть и будучнѣсть, на котру Франція звертае свои очи. Розумѣти духа свого часу, вѣрити въ поступъ и поступу того бажати — значить запевнити публичный порядокъ и соціяльный миръ.“

Письмо президента републики вѣдчитавъ въ палатѣ и сенатѣ презесъ міністрѣвъ Діпі Въ часѣ читаня, а такожь при кѣнци грѣмко плескала правиця, натомѣсть лѣвиця заховувала ся спокѣйно и холодно. Не обѣйшло ся и на сѣмъ засѣданю въ палатѣ депутованыхъ безъ звычайныхъ сценъ.

На трибуну вступивъ соціялістъ Велянъ. Зъ-разу не мѣгъ прийти до слова, бо центрумъ и правиця кричали: „Не говорити!“ Але по хвилинѣ зачавъ вѣнъ сильнымъ голосомъ промовляти: „Хочь бы письмо президента могло мати яку-небудь вартѣсть, то годѣ вамъ не звернути уваги на обставину, що опінія публична дуже сумнѣвно до того всего вѣдносить ся. Она пытае ся, що за змыслъ може мати выбѣръ президента?...“

На тѣ слова пѣдносить центрумъ нескольный гамѣръ, крики, стуканя покрывками пультѣвъ, оплески — не устають, такъ що Велянъ може лишь урывано кидати поодинокѣ речення: „Мусите успокоити публичну опінію... Конституція дозволяе обговорювати письмо президента...“

Въ гаморѣ дався чути голосъ президента міністрѣвъ Діпі: „Вы не маете до того права!“ Оплески, сиканя — и гамѣръ ще бѣльшій.

Велянъ: Письмо президента есть останкомъ зъ часѣвъ, коли то вѣдчитувано королѣвскѣ адресы. — Гамѣръ переходить можливѣ границѣ; віцепрезідентъ палаты Магі не може привернути ладу — вкѣнци Велянъ сходить зъ трибуны, а центрумъ кличе: гу! гу!

Президентъ міністрѣвъ Діпі вѣйшовъ на трибуну. [Теперь кличуть зъ лѣвицѣ: Нѣхто не буде говорити! гу! гу! — а натомѣсть центрумъ плеще въ долонѣ. Пос. Беррі кличе до лѣвицѣ: Вы бы хотѣли выкликати тутъ комуну! — Соціялісты: гу! гу!] Кѣлька разѣвъ Діпі хоче промовляти, але за кождымъ разомъ крики, стуканя и оклики: Гу! гу! Вкѣнци змѣгъ Діпі сказати: „Сходжу зъ трибуны, але одвѣчальнѣсть за нарушенье свободы слова полишаю тымъ, котрі се зробили.“ — Голосы зъ центрумъ: „Говорѣть! Не дамо руководити ся тымъ рѣшучимъ убійникамъ! — Зъ лѣвицѣ протесты, віцепрезідентъ Магі грозить строгими карами регуляміну. — Президентъ міністрѣвъ Діпі: Звертаю увагу тыхъ, що менѣ перебивають, що маю много терпеливости. — Новый, ще бѣльшій крикъ. — Діпі: При такѣмъ гаморѣ зрѣкаю ся голосу.

Віцепрезідентъ палаты Магі вговорювавъ палату, щобы заховала гѣднѣсть та покѣнчила ті поганѣ сцены. Вѣдтакъ коли притихло, вѣдчитавъ внесенье Велянта:

„Палата выбере въ суботу 7 липня комісію зъ 33 членѣвъ, котрѣй поручить выготовити вѣдповѣдь на письмо президента републики.“

Въ палатѣ на ново крики. Пос. Беррі: Се було бы обидою президента! — Президентъ міністрѣвъ Діпі: Письмо есть контрасигноване міністрами и длятого можна лишь вѣдъ мене яко президента міністрѣвъ жадати выясненъ.

Вѣдтакъ при гаморѣ цѣлои палаты промовляли ще деякі послы, а вкѣнци приступлено до голосованя. Противъ внесеня голосувало 450 депутованыхъ, а за внесеньемъ 77 депутованыхъ.

Въ часѣ голосованя прийшло на галеріи до ексцесѣвъ. Выбѣръ президента палаты депутованыхъ вѣдбуде ся въ четверъ.

Дописи „Дѣла“

Зъ Стрыя.

[Вечерницѣ устроєнї въ честь Тараса Шевченка „Мѣщаньскою Бесѣдою“ въ Стрыю].

Въ недѣлю 1 н. ст. липня с. р. вѣдбувъ ся третій вже сего року въ Стрыю музикально-декляматорскій вечерокъ въ честь XXXIII-ыхъ роковинъ смерти кобзаря Руси-Украины. Першій вечерокъ устроила въ мартѣ молодѣжь гімназіяльна, другій въ цвѣтни устроили товариства „Руске Касино“, „Пѣдгѣрска Рада“ и Філія „Просвѣты“, а кромѣ того забажала ще и „Мѣщаньска Бесѣда“ дати окремо выразъ свого особлившого піетизму для великого поста и почтити его въ кружку своихъ членѣвъ, котрымъ часъ и обставины не позволили взяти участи въ вечерницяхъ попередныхъ.

Вечерницѣ вѣдбулись въ комнатахъ „Руского Касина“, прегарно прикрашеныхъ. На подіюмъ стоявъ бюстъ Тараса на тлѣ голубого небозводу засѣяного золотыми звѣздами. Кругомъ була въ гармонѣйнѣй симетрії декорація зъ зелени а передъ бюстомъ умѣщено двѣ піраміды зъ цвѣтѣвъ. На вечерокъ прибули громадно рускі родины ремѣсничі; менше було заступлене стрыйске мѣщаньство, а особливо хибувало репрезентації передмѣстя Ланѣвъ. Руска интеліґенція явила ся вся безъ выимки; зъ Полякѣвъ очевидно — по стрыйскому звычаю — не було й живои душѣ.

Вечерокъ розпочавъ голова „Мѣщаньскои Бесѣды“ о. Бобикевичъ прегарнымъ вѣдчитомъ, въ котрѣмъ зазначивъ на вступѣ, що „Мѣщаньска Бесѣда“ помнинае память Кобзаря въ семьѣ вправдѣ ще невеликѣй, але вольнѣй и новѣй, бо вѣдновленѣй самопѣзнаньемъ и зродившимъ ся середъ стрыйского мѣщаньства та ремѣсництва живымъ почутьемъ народнымъ. Нинѣ кляса працююча вѣддае почесть найбѣльшому защитникови своихъ правъ а вызволяючі ся зъ пѣтьмы духовои славлять першого борця за волю и правду. Перейшовши въ ядернѣмъ выкладѣ нашу исторію, выказавъ прелеґентъ значѣнье Шевченка яко пророка и воскресителя народного. Вѣдчитъ бувъ обдуманый дуже щасливо а выголошеный зъ великимъ жаромъ и правдивою краснорѣчивостію и пѣдъ тымъ взглядомъ перевысшавъ вѣнъ значно всѣ промовы, які коли-будь чули мы въ Стрыю при нагодѣ Шевченковыхъ роковинъ.

Зъ прочихъ точокъ програмы пѣднести належить передовсѣмъ деклямацію панны С., котра Шевченкову „Розриту могилу“ а вѣдтакъ думку „Не для людей и не для славы“ выголосила зъ правдивымъ артизмомъ и чувствомъ, зраджуючимъ глубоке зрозумѣнье мысли поета и высоку интеліґенцію декляматорки. Не менше удачно выголосивъ п. Б—чь вступъ до Шевченковыхъ „Неофітѣвъ“ а гра на фортепянѣ панны Б. выказала красну рутину и була принята дуже симпатично.

Часть вокальну вечерка репрезентувавъ стрыйскій кружокъ музикальный заснованый недавно при „Рускѣмъ Касинѣ“. Кружокъ сей выступивъ зъ хорами мѣшанымъ и мужескимъ. Хоръ мѣшаный вѣдспѣвавъ Топольницкого „Вязанку“ и Лисенкову „Верховину“ такъ удачно, що „Верховину“ мусѣвъ повторити. Хоръ мужескій продукувавъ ся зъ меншимъ успѣхомъ а причиною того була неумѣстна абстіненція деякихъ членѣвъ, котрі впрочѣмъ не мали до того найменшои причины. Въ Стрыю Русинѣвъ така мала горсточка, що лишь найбѣльша єднѣсть и найтѣснѣйша солідарнѣсть на кождѣмъ кроцѣ може имъ запевнити яке таке выносиме истнованье — отже жаль, коли та солідарнѣсть и єднѣсть ломить ся хочь-бы въ найменшѣй дрѣбници. Однакъ певна рѣчь, що всѣ рускі силы спѣвочі зъєднять ся въ Стрыю сильно и солідарно въ услугахъ чудовои нашои рускои пѣснѣ и що концертъ рускій, якій приготовляе „Руске Касино“ на день 12 н. ст. липня, буде поважною и свѣтлою маніфестаціею нашого молодого а надѣйного хору.

α—β.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Найважнѣйшою подѣею зъ области австрійскои внутрѣшнои політики е сучасна подорожь цѣсаря до Тріденту. Хотяй зъ усѣхъ бокѣвъ запевнюють, що ся подорожь не мае політичного значѣня, то все-жь таки Італійцѣ полудневого Тиролю надѣють ся, що присутнѣсть цѣсаря въ ихъ краю бодай посередно вплыне на довершенье ихъ бажань що-до утвореня автономічнои управы Подорожь цѣсаря не мае бути товчкомъ до політичныхъ демонстрацій, однакъ въ полудневѣмъ Тироли знають, що правительство рѣшилось въ сполученю зъ тирольскимъ соймомъ признати Італіянцямъ важнѣ концесіи, котрі адміністративно дадуть ся оправдати культурными, егноґрафічными и економічными рѣзницями мѣжь пѣвнѣчнымъ а полудневымъ Тиролемъ. На найблизшѣй сесіи тирольского сойму приймуть пляны, стремлячі до вдоволеня Італійцѣвъ, майже позитивнѣ формы и ініціятивою самого сойму прийдуть до конкретного значѣня. Які се концесіи, що ихъ мають одержати Італійцѣ — ще не знати, але имовѣрно они будуть вѣдносити ся до шкѣлъ и до становища въ инсбруцкѣмъ краєвѣмъ выдѣлѣ. Въ Полудневѣмъ Тироли майже знають на певно, що жаданье роздѣлу краю и бажанье мати окремый соймъ въ Тріентѣ, не мають нѣякого выгляду. Противно се рѣчь можлива, що Італійцѣ въ полудневѣмъ Тироли одержать концесіи, котрі будуть обертатись у внутрѣ одноцѣлыхъ границь краю. Середъ такихъ обставинъ подорожь цѣсаря являесь вѣступомъ важныхъ постановъ въ тирольскѣмъ соймѣ и въ лонѣ правительства. Значить, ся подорожь поставила пытанье полудневого Тиролю зновъ на порядокъ дневный.

Якъ звѣстно, спѣльнѣ делеґаціи зберуть ся въ Будапештѣ дня 14 вересня. Первѣстный намѣръ бувъ скликати делеґаціи ще на мѣсяць червень, щобы вѣдтакъ можна було скликати раду державну и соймы на осѣнь. Однакъ борба о церковно-політичнѣ предложеня въ Угорщинѣ що проволѣкла ся ажь до кѣнця червня знѣвечила сей намѣръ и спѣльнѣ делеґаціи зберуть ся ажь въ осени. За-для того вѣдрочено скликанье рады державнои, котра доперва въ другѣй половинѣ жовтня зможе зѣбратись.

Якъ Slov. Gospodar звѣщае, задумала нѣмецко-ліберальна партія ущасливити словѣньскій народъ новою ґазетою, редаґованою въ нѣмецкѣмъ дусѣ, але въ словѣньскѣй мовѣ. А що нѣмецкі лібералы не умѣють словѣньского, особливо ново-словѣньского языка, за-для того звернули ся они до якогось Трібніка, учителя при карнѣмъ заведеню въ Марбурзѣ, щобы переложивъ присланѣ статьѣ зъ нѣмецкого на словѣньске. Той поручивъ се дѣло одному арештантови. Такъ отже арештантъ буде літературно-політичнымъ свѣточемъ для словѣньского народу. Цѣкава рѣчь, якъ се погодити зъ параґрафами карного заведеня, котрі зборонюють вязнямъ читати політичнѣ часописи, а не то ихъ писати!

Посолъ д-ръ Крамаржь стаючи онодгы передъ своими выборцями сказавъ мѣжь иншимъ, що не треба манитись надѣею, що коаліційна система скоро провалить ся; противно треба приготовитись на ей довге истнованье. Коли бъ выбрано навѣть радикальнѣйшихъ послѣвъ, то обмана була бы ще бѣльша. Кардинальнымъ обовязкомъ сторонництва, не бѣльше обѣцювати надъ се, що можна додержати.

Мадярскій шовінізмъ не мае границь. Зъ Семигорода звѣщають, що тамъ вѣдбули ся численнѣ домовѣ ревізіи у румуньского духовеньства и учителѣвъ. Мѣжь иншими жертвою ревізіи упавъ духовникъ Попеску. Вѣнъ не хотѣвъ допустити жандармѣвъ до хаты, але они силою втиснули ся до бібліотеки, причѣмъ одинъ жандармъ потягнувъ его крѣпко за волосье. По ревізіи его звязали и пѣдъ ескортою передали властямъ. За-для такого поведеня у міністра справъ внутрѣшныхъ Гіеронімого явилась депутація зложена зъ Попеску, адвоката Ив. Фаркаса и земельного властителя Вайды. Gazeta Transilvanei описуе хѣдъ авдіенціи такъ: Міністеръ спытавъ Попеску, чи вѣнъ бувъ въ Колошварѣ зъ нагоды меморандового процесу, а коли той потвердивъ, міністеръ зновъ спытавъ: „Чого-жь вы тамъ глядали? Хто васъ тамъ пѣславъ? Я вамъ покажу, що вже бѣльше не будете ворохобитись. Я не стерплю, щобы румуньске духовеньство аґітувало и займалось політикою. Вже я починю кроки, щобы епископъ зборонивъ мѣшатись до політики.“ На замѣтъ Вайды, що Румунамъ въ Угорщинѣ не вѣльно признавитись до своеи народности власне длятого, що се дозволено у всѣхъ конституційныхъ краяхъ, міністеръ сказавъ: „О тѣмъ не може бути бесѣды, але про се, що вы нѣчого иншого не робите, лишь пѣдбурюете. Вы ґравітуете до Румуніи и хочете зъ Семигорода зробити румуньску провінцію.“ На запытъ Вайды, що Румунамъ робити, абы не були ворохобниками, міністеръ вѣдповѣвъ: „Возьмѣть назадъ свою програму, залишѣть ей, бо она нарушуе угорску конституцію тымъ, що не признае уніи Семигорода зъ Угорщиною.“ По тѣмъ адвокатъ Фаркасъ просивъ міністра, щобы положити конець анормальнымъ вѣдносинамъ, бо провѣдники румуньскои народнои партіи не можуть ручити за наслѣдки гнету. Міністеръ зъ обуреньемъ спытавъ: „Які наслѣдки? Правительство рѣшило спинити всяку аґітацію. Оно выслало жандармѣвъ, бо не стерпить, щобы въ околицяхъ на межѣ Румуніи велась аґітація и розкидувано ворохобнѣ письма. Що-до ординаціи выборчои, то я вже обѣцявъ, що она буде змѣнена. Впрочѣмъ Румуны и до теперь мали нагоду увѣйти до парляменту. Чому-жь не хотѣли?“ Зновъ Вайда забравъ слово и сказавъ, що въ Австріи лѣпше живесь народностямъ. Коли-бъ его такъ поторгано за волосье якъ Попеску, вѣнъ певно переселивсь бы до Австріи. Міністеръ вѣдновѣвъ: „Добре! Вѣльно вамъ. Попродайте свое майно и йдѣть!“ Фаркасъ просивъ, щобы вкоротити всемогучѣсть жандармѣвъ, а міністеръ заявивъ, що розслѣдить справу и евентуально покарае виновникѣвъ. „Однакъ — додавъ — знайте, котра-небудь сторона буде винна, супротивъ неи буду немилосердный!“ — Поки що подаемо въ тѣмъ змѣстѣ зъ замѣткою, що мадярскі ґазеты представляють справу въ иншѣмъ свѣтлѣ.

Про становище хорватского бана ґр. Кінъ Гедерварого пишуть зъ Будапешту, що невелика ґрупа послѣвъ національного сторонництва настае, щобы его усунути, а на се мѣсце покликати міністра Йосифовича. Однакъ бѣльшѣсть сторонництва не годить ся на змѣну. Що жь дотыкае становища Кінъ Гедерварого до угорского правительства, то се певна рѣчь що властиво вѣнъ уратувавъ цивільнѣ вѣнчаня, намовивши многихъ хорватскихъ членѣвъ палаты маґнатѣвъ голосувати за предложеними. Тымъ назадъ зъєднавъ собѣ довѣре Векерлього и скрѣпивъ свое становище бана.

— —

Болгарскій міністеръ вѣйны, Петровъ, позволивъ софійскому дописувателеви до „Нового Времени“ оповѣстити, що деякими ґазетами вѣсти, мовь бы болгарска армія приймила австрійскихъ офіцирѣвъ, яко интрукторѣвъ, просто схопленѣ зъ возду. Навѣть самъ Стамбуловъ, коли-бъ сего хотѣвъ бувъ, не мѣгъ бы бувъ перевести.

НОВИНКИ.

— **Доля рускихъ написей на улицяхъ мѣстъ.** Зѣ Стрыя доносять намъ: „Передъ кѣлькома тыжднями взявъ ся зъ вѣдкись въ передпокою стрыйского маґістрату огонь и знищивъ паперы на однѣмъ бюрку. Дуже цѣкава рѣчь, що мѣжь тыми паперами мусѣла находитись петиція Русинѣвъ мѣста Стрыя о рускі написи на улицяхъ, котрои, хочь була внесена ще въ вересни 1893 року, не вспѣвъ маґістратъ доси ще въ иншій способъ зреферувати! На щастье задержавъ д ръ Олесницкій, немовь передвиджуючи судьбу петиціи, у себе вѣдпись ей и внѣсъ теперь до маґістрату. Русины стрыйскі цѣкавій: якого полагодженя дѣждесь тая на певно внесена петиція: чи маґістратъ зволить ей разъ остаточно предложити радѣ мѣста, чи може треба буде зновъ ждати на полагодженье ей якимсь новымъ выпадкомъ елементарнымъ?!“

— **Руско-народный театръ** — якъ намъ пишуть зъ Станиславова — давъ вѣдъ 26 червня до 1 липня пять выставъ въ Коломыи зъ добрымъ успѣхомъ касовымъ и ще лѣпшимъ артистичнымъ. Мѣсцева критика дуже хвалила якъ добѣръ штукъ, такъ и ихъ выставы, а порѣвнанье зъ театромъ польскимъ станиславѣвскимъ, котрый въ Коломыи гостивъ що тыжня, выходило всюды въ користь нашого театру. Загальна думка була та, що рускій театръ досягъ того, що при тыхъ обставинахъ лишь можна досягнути. Вѣ второкъ 3 липня повернули наші артисты до Станиславова и повторили „Пташника зъ Тиролю“, оперету Целлера. Пробуванье театру руского въ Станиславовѣ почислене вже на днѣ. Репертуаръ зложеный ось-якъ: Въ четверъ 5 липня комедія „Красче своє латане“, въ суботу 7 липня мельодрама „Галька“, въ недѣлю 8 липня комедія „Крути та не перекручуй“, вѣ второкъ 10 липня оперета „Бѣдный Іонатанъ“ [въ середу дня 11 липня на гостинномъ выступѣ въ Коломыи комедія Ив Франка „Рябина“], въ четверъ 12 липня „Рябина“. Зголошено ще двѣ выставы, а то: на будову церкви въ Медусѣ и на фондъ будовы дому для науки дяковъремѣсникѣвъ на 14 и 15 липня. Потѣмъ театръ справить ся до Львова, вступаючи по дорозѣ до меншихъ мѣстъ, щобы ажь при кѣнци ферій загостити до столицѣ передъ ширшу публичнѣсть. Персоналъ побѣльшивъ ся въ Станиславовѣ о кѣлька добрыхъ силъ, именно: панна Миколаенко [сопранъ], п. Возчокъ [теноръ] п. Литиновичъ [басъ], отже есть надѣя, що и власными силами, безъ коштовныхъ гостей зъ Украины запрезентуе ся наша штука драматична въ гѣдный способъ.

— **Стіпендійну запомогу зъ фонда архикл. Ґ і елѣ** въ сумѣ 100 зр. надавъ управляючій совѣтъ „Народного Дому“ у Львовѣ почавши вѣдъ II-го пѣвроку 1894 р. Ользѣ Даниловичѣвнѣй, ученици I-го року женьскои семинаріи учительскои у Львовѣ, сиротѣ по учители народнѣмъ. Зъ причины, що половина тои стіпендіи за I курсъ с. р. не була роздана, наділивъ згаданый совѣтъ яко одноразовыми пѣдмогами по 25 зр. ученицѣ тои-жь семинаріи: Вѣру Трусевичѣвну зъ II-го и Марію Абрисовску зъ I-го року, обѣ сироты по народныхъ учителяхъ. Ольга Даниловичѣвна буде побирати згадану стіпендію до окѣнченя семинаріи.

— **Въ справѣ вѣддѣлу галицкого въ выдавництвѣ** Oesterreich in Wort und Bild вѣдбуло ся вчера засѣданье въ палатѣ намѣстництва пѣдъ проводомъ, спершу намѣстника, а вѣдтакъ п. Фил. Залеского. Поодинокѣ вѣддѣли роздѣлено въ той способъ що обѣймили: Ґр. Володим. Дѣдушицкій промыслъ домашный; Володисл. Лозиньскій мѣсто Львѣвъ; проф. Ростафиньскій мѣсто Краковъ; Дунковскій описъ Галичины; Деметрикевичъ археольоґію, донсторичнѣ часы; Анат Левицкій исторію Руси до 1340 року, цѣлу дальшу исторію Бобжиньскій; Барвѣньскій обичаѣ и звычаѣ Русинѣвъ; Матусякъ обычаѣ и звычаѣ Мазурѣвъ; Болозъ-Антоневичъ и Мар. Соколовскій штуку; Пекосиньскій сфраґістику; Стан. Смолька исторію Польщѣ до 1340 р; сов. Ґерманъ кольонізацію нѣмецку; Ив. Верхратскій рускі пѣснѣ народнѣ; проф. Ом. Огоновскій літературу руску; проф. Стан. Тарновскій літературу польску; Шайноха ґеольоґію; Пілятъ економію и статистику; Билицкій музику, Сеґель зъ Берлина обычаѣ и звычаѣ галицкихъ жидѣвъ. Илюстраціи роблять головно Фалатъ и Кохановскій. До кѣнця 1894 р. мае бути доставлена цѣла рукопись. За аркушъ друку рѣшено платити 70 зр.

— **Нова жертва трамваю електричного.** Вчера около 11-ой год ны рано наѣхавъ вôзъ електричный такъ скоро на фіякра ч 151, що конѣ сполошали ся и выкинули вôзника на брукъ. Нещастный вôзникъ, жонатый и батько родины, упавъ такъ нещасливо, що поломивъ собѣ обѣ ноги. Покалѣченый лежавъ довшій часъ на улици и ажь вôдтакъ вôдвезено его до шпиталя.

— **Зухвалу крадѣжь** сповнено въ домѣ д-ра Олесницкого въ Стрыю. Въ ночи зъ 23 на 24 н. ст. червня не бувъ д-ръ Олесницкій дома, выѣхавши до Перемышля, а остала ся въ мешканю лишь панѣ Олесницка зъ шестилѣтною донькою и служницями, котрѣ ночували въ кухни вôддѣленѣ вôдъ нея кôлькома комнатами. Злочинець здавсь мусѣвъ знати о тôмъ, бо выбравъ собѣ якъ разъ тую нôчь на свое честне дѣло. Вытовкши вôкно зъ подвôря, дôставъ ся до сѣней, а вôдтакъ до комнаты д-ра Олесницкого и туть вытягнувъ зъ шафы всю мужеску ґардеробу и приготовивъ собѣ ей вынести. Зъ вôдтамъ удавъ ся до спальнѣ панѣ Олесницкои и тамъ запримѣтивъ на столику коло лôжка золотый дамскій годинникъ. Щобы дôстатись до годинника, протиснувъ ся мѣжь лôжка панѣ Олесницкои а дитины и сягаючи рукою но-надъ голову спячои забравъ годинникъ. Вôдтакъ отворивъ собѣ шафу и забравъ зъ неи касетку бляшану зъ готôвкою 46 зр. Вкôнци нôйшовъ до комнаты ѣдальнои, отворивъ собѣ креденсъ и почавъ выбирати срѣбло столове; тутъ опустила его зручнôсть, бо кôлька штукъ срѣбла выпало зъ его рукъ на землю и наробило бренькоту. Злочинець налякавъ ся и забравши годинникъ и касетку зъ грôшми утѣкъ, лишаючи все проче. Бренькôтъ не збудивъ нѣкого и доперва около годины 5-ои рано панѣ Олесницка, пробудившись, запримѣтила, що нема годинника тай взагалѣ крадѣжь и сейчасъ пôслала по поліцію. Поліція кинулась на всѣ стороны и въ стрыйскôй Вôльшинѣ знайшла винновника и вôдобрала годинникъ, а зъ грошей лише часть, бо решту виновникъ вспѣвъ уже укрыти. Виновникъ признавъ ся вôдъ разу до вины, а называѣсь вôнъ Леонъ Павловскій шляхтичъ гербу Korwin.

— **Про нужду середъ народа** пишуть вôдъ Риманова: Въ тутешнôй охрестности треваѣ слота ще вôдъ 20 н. ст. мая, отже 6 тыжднѣвъ. Худобы, замотыличенои минувшого лѣта, погибло въ зимѣ множество, а що остало, то замотыличить ся сего року, бо тутешнѣ скупѣ пасовиска представляють озера болота. Соломы на прокормленье худобы нема въ стайни. Нарôдъ голодуѣ и продаѣ инвентарь и поле за безцѣнъ, щобы купити хлѣба. Заробити нема де, бо нѣхто не може нѣчого робити въ поли зъ причины слоты. Конюшина одна гние на покосахъ, друга не росте за-для довгои слоты и студени. Бараболѣ гниють, збôже вылягло и такожъ гние. Половина пасѣкъ погибла въ зимѣ вôдъ голоду, а другу половину дожидаѣ така сама доля, бо доси пчолы не збрали нѣчого. Однымъ словомъ: дуже сумный выглядъ, тымъ бôльше, що по неурожайнôмъ роцѣ минувшôмъ надôйде другій, имовѣрно ще гôршій.

— **На львôвску выставу** маѣ парляментъ будапештеньскій выслати делеґацію палаты пôдъ проводомъ президента палаты Банфіого и президента міністрôвъ д-ра Векерлього.

— **Повен**. Gazeta Samborska доносить, що Днѣстеръ поробивъ въ тамошнôй охрестности досыть значнѣ шкоды. Дня 18 н. ст. червня заливъ двôрскѣ поля въ Кружикахъ и наробивъ шкоды на 2000 зр., бо вода знищила на долахъ сѣно, а крôмъ того ячмѣнь, бураки и бараболѣ. Незвычайно богато шкоды наробила повѣнь Днѣстра въ Калиновѣ, Корналовичахъ, Городищи, Чайковичахъ и Радловичахъ, понищивши сѣно на лугахъ и засѣвы на поляхъ. На поляхъ Угерець повыливали потоки, що впадають до Днѣстра и замулили майже цѣлковито сѣножати и рôлѣ по долахъ. Поля самбôрскѣ стоять такожъ мѣсцями пôдъ водою. Стрвяжь розливъ ся по поляхъ Выкотъ, Бисковичъ, Пяновичъ, Бабины, Пинянъ и Берегôвъ, поробивши величезнѣ спустошеня въ плодахъ рôльныхъ, огородовинѣ и сѣножатяхъ. Градъ, величины бобу гранчастого, упавъ дня 17 н. ст. червня въ Кружикахъ и знищивъ майже до крихты огородовину, особливо бôбъ и капусту, а такожъ коноплѣ. Яка сила граду упала, можна зъ сего пôзнати, що ще на другій день въ полудне лежали на земли купы градовыхъ зеренъ.

— **Грôмъ** убивъ въ Мистковичахъ пôдъ Самборомъ селянку Канючку, замужну доперва вôдъ 10 днѣвъ. — Дня 18 н. ст. червня погибъ вôдъ грому въ Гребѣнцяхъ коло Куликова 19 лѣтный хлопець Андрухъ Гричоновскій. При тôй пригодѣ згорѣли и два обôйстя — Въ Дорошевѣ малôмъ убивъ грôмъ дня 1 н. ст. липня жѣнку въ сѣняхъ хатныхъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ IV-ôй ґімназіи у Львовѣ вôдбувавъ ся вôдъ 21 до 30 н. ст. червня пôдъ проводомъ директора II-ои львôвскои ґімназіи Еман. Вольфа. До испыту зголосило ся 46 абітурієнтôвъ, а зъ нихъ зложило испытъ зъ вôдзначеньемъ 7, свѣдоцтво зрѣлости одержало 22, дозволено поправити одинъ предмегъ по ферiяхъ 11, репробовано на рôкъ 4. Двохъ абітурієнтôвъ вôдступило вôдъ испыту.

— **Отворенье новои дирекціи зелѣзниць въ Станиславовѣ** вôдбуло ся торжественно дня 1 н. ст. липня. На вôдкрытье прибувъ президентъ австрійскихъ зелѣзниць д-ръ Билиньскій, совѣтникъ Князьолуцкій и директоръ львôвскои дирекціи Дейма. Новый будынокъ дирекціи коштувавъ 250.000 зр. и выбудуваный пôсля пляну новыхъ вѣденьскихъ будынкôвъ зъ ґотицкою колюмнадою. Посвященя будынку довершивъ латиньскій канонікъ кс. Кершка въ сослуженю греко-кат. пароха о. Шанковского и вôрменьского кс Ромашкана, въ присутности мѣсцевыхъ правительственныхъ и автономічныхъ властей. Вечеромъ вôдбувъ ся въ сали театральнôй банкетъ.

— **Карна розправа** противъ трехъ школярѣвъ 16-лѣтного Іос. Бусіля. 17-лѣтного Гофмайстра и Іос. Бросека вôдбула ся вчера передъ выимковымъ трибуналомъ въ Празѣ. Всѣ три були обжалованѣ о приналежнôсть до тайного товариства „Мечъ“. Трибуналъ засудивъ за зраду державну Гофмайстра на 4 роки а Бросека на 5 лѣтъ тяжкои вязницѣ. Бусіль засужденый на 4 тыжднѣ арешту.

— **Рôдъ Костюшка.** Сего року выйшла въ Краковѣ науково оброблена житьепись Тад. Костюшка, написана авторомъ К. Знатоки цѣнять сю працю высоко, а обôймаѣ она даты подекуды и для насъ цѣкавѣ. Рôдъ Костюшка, каже авторъ на пôдставѣ численныхъ документôвъ, есть рускій. Назвище Костюшко повстало очевидно изъ здрôбнѣлого имени Кость. Костюшко Федоровичъ, предокъ Тадея, гербу Рохъ III., одержавъ въ р. 1509 вôдъ короля Жигмонта посѣлôсть Сѣхновичѣ недалеко Берестя литовского. Бувъ Русиномъ по мовѣ и вѣрѣ, такъ якъ въ тѣ часы були Русинами знанѣ и теперь зъ имени Потеѣ, Нѣмцевичѣ и т. ин. Але вже на початку 17-го столѣтя, якъ каже авторъ житьеписи, Костюшки були Поляками и католиками. Була то дрôбна шляхта, що займала ся лише господарствомъ. Батько Тадея, Людвикъ Тадей Костюшко Сѣхновицкій, набувъ ще до своѣи посѣлости и Меричѣвщину. Наймолодшимъ его сыномъ родженымъ 1746 р. бувъ Андрѣй Тадей Бонавентура Костюшко, герой польскои исторіи.

— **Надужитя львôвскои сторожѣ акцизнои.** Дня 29 н. ст. червня, якъ доносять тутешнѣ ґазеты, побили акцизнѣ стражники на Жовкôвскôй рогачцѣ у Львовѣ господаря зъ Гряды, Михайла Бончака. Причиною сего було те, що Бончакъ, выѣзджаючи зô Львова, забувъ заузда ти коня. Стражники били селянина спершу по лицю, а вôдтакъ затягнули его до сѣней акцизного дому и тамъ продовжали свôй геройскій подвигъ.

— **Вôдъ заряду школы народнои въ Зборовѣ** одержуемо отсе письмо: Дня 30 н. ст. червня с. р. вôдбувавъ ся въ тутешнôй школѣ испытъ молодежи шкôльнои, на котрый зволила Высокоповажана Панѣ Марія Онишкевичева, жена зборôвского нотаря, прислати — якъ що року — множество практичныхъ подаркôвъ и книжочокъ для убогои, пильнои молодежи. Въ почутю милого обовязку складаю Высокоповажанôй Жертвувательцѣ за той щедрый даръ прилюдну подяку. — *Е. Янковскій* управитель школы въ Зборовѣ.

— **Зъ Будапешту** доносять, що онодгы рано повставъ огонь въ примѣскôй дѣльници Нового Пешту и прибравъ страшнѣ розмѣры. Огонь розпочавъ ся въ фабрицѣ шкôръ Вольфнера, займаючôй десять морґôвъ простору и знищивъ ей цѣлковито. Вôдтакъ перекинувъ ся пожаръ на сусѣднѣ будынки и знищивъ зъ нихъ звыжь 20. Шкоды выносять надъ два міліоны зр., а 1600 робôтникôвъ лишило ся безъ удержаня. Крôмъ того було при тôмъ огни богато нещастныхъ пригодъ. Богато особъ тяжко раненыхъ и кôлька убитыхъ, мѣжь ними бурмістръ Нового Пешту Камільо Амбрасъ, котрого убивъ муръ. Такожъ погибъ одинъ урядникъ поліційный и одинъ агентъ.

Наука штука и література.

— Сими днями появивъ ся III-ій томъ „**Записокъ наукового товариства имени Шевченка**“ [правописею фонетичною] присвяченый незабутнôй памяти воскресителя Галицкои Руси, Шаркіяна Шашкевича, зъ нагоды 50-лѣтныхъ роковинъ его смерти и перенесеня его мощей зъ Новосѣлокъ Лѣскихъ на кладовище Лычакôвске у Львовѣ. Сей томъ обôймаѣ ось-такѣ працѣ: „Апаратъ до мѣряня рôжницѣ фазъ межи перемѣняными протоками и кôлька за его помочю зробленыхъ помѣрокъ“ подавъ д-ръ Иванъ Пулюй [стор. 1—24]; „Памяти Маркіяна Шашкевича“ написавъ В. Коцовскій [стор. 25—35]; „Шевченко и Мицкевичь. Про значѣнье вплыву Мицкевича въ розвою поетичнои творчости та въ ґенезѣ поодинокихъ поемъ Шевченка“ порôвнуюча студія Олександра Колессы [стор. 36—152]; „Говоръ Замѣшанцѣвъ“, діялектольоґічна студія Ивана Верхратского [стор. 153—210]; Наукова хроніка — въ сей рубрицѣ М. Грушевскій подавъ исторію и значѣнье кіевскои археоґрафічнои комісіи, котра 19 листопада 1893 р. святкувала 50-тѣ роковины свого истновання [стор. 211—221]; Замѣтки историчнѣ, археольоґічнѣ и критичнѣ — въ сей рубрицѣ [стор. 222—231] подали: О. Я. Конискій змѣстъ двохъ рефератôвъ читаныхъ въ кіевскôмъ историчнôмъ товариствѣ лѣтописця Нестора [а именно: рефератъ Оглоблина „Змова Томскои Литвы р. 1634“ и Каманина „Про універсалъ Тимоша Хмельницкого] и М. Грушевскій звѣстки про два науковѣ дѣла та новины археольоґічнѣ. Цѣна III-ого тому „Записокъ“ 1 зр. 20 кр. [Члены товариства дôстаюгь „Записки“ безплатно, а членомъ може бути кождый Русинъ, що зложить одноразово 2 зр. вписового а 3 зр. рôчнои вкладки.] Студія проф. Ивана Верхратского выйшла окремою вôдбиткою и продаѣ ся въ книгарни Института Ставропигійского по 35 кр. за примѣрникъ.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Перенесеня** Дирекція почтъ дозволила на замѣну мѣсць службовыхъ офіціялямъ почтовымъ Кипр. Козиньскому у Львовѣ и Леоп. Древновскому въ Новôмъ Санчи.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ повѣтовый въ Косовѣ розписуе конкурсъ на 6 посадъ акушерокъ окружныхъ зъ осѣдкомъ въ Яворовѣ, Прокуравѣ, Устьерѣкахъ, Ясеневѣ горѣшнôмъ, Гринявѣ и Кобакахъ. Платня рôчна 150 зр. Поданя треба вносити до 1 н ст. серпня с. р.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 4 липня. Міністеръ скарбу Плѣнеръ розпочинаѣ 15 с. м. урльопъ. Заступати его буде Бакегемъ. — Цѣсарь вôдъѣхавъ зъ Тріденту. — Ректоръ вôзвавъ студентôвъ пôдписаныхъ на антісемітскôмъ меморіялѣ и высказавъ имъ нагану сенату, застерѣгаючи дальше слѣдство. Студенты роздразнились тою заявою и побачивши правника-жида почали бійку.

Бѣлградъ 4 липня. Миланъ выѣздить до Парижа, а зъ-вôдси до Карльсбаду.

Парижъ 4 липня. Правительство рѣшило не уладжувати дня 14 с. м., въ день народного свята, нѣякого торжества, а зъ того заощаджены грошѣ призначити на добродѣйнѣ цѣли.

Римъ 4 липня. Въ палатѣ вже роздано проектъ закона, пôсля котрого можна примѣнювати средства остороги, якъ выдаленье и примусове интернованье, противъ тыхъ, що допустились переступства при помочи выбуховыхъ матерій и противъ тыхъ, що суды застановили противъ нихъ слѣдство за-для недостачѣ доказу. Комісія приймила той проектъ дуже радо.

Лôндонъ 4 липня. Францісокъ Фердинандъ бувъ разомъ зъ россійскимъ царевичемъ на снѣданю у князя Конна, а на обѣдѣ у амбасадора австрійского Дейма.

Чікаґо 4 липня. Страйкуючѣ робôтники зрывають зелѣзничѣ шляхи. Комунікація перервана, дорожня незвычайна.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 24—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

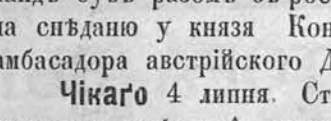

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроѣня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлени зъ провінціи выготовляють ся точно. 418

Осôба зъ доброго дому

глядаѣ мѣсця до веденя господарства домашнього въ домѣ священичôмъ Близша вѣдомôсть въ Адміністраціи „Дѣла“. 223

Задля безвартностныхъ наслѣдувань треба жадати все

Tinct. capsici comp.

(Pain-Expeller)

зъ котвою и вôдкидати коробки безъ котвы яко неважнѣ.

РУ-

кавички всякого рода; Бандажѣ руптуровѣ

и всякѣ выробы рукавичничѣ

поручаѣ найдешевше 2537

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львôвъ. улиця Галицка ч 16.

НА ЧАСЪ ВЫСТАВЫ

значно знижены цѣны

КОЛДРЫ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовѣ по зр. 12·50, 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручаѣ

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВôВЪ

улиця Коперника число 7.

32—? (Импресса.) 4941

Робôтня столярска

ЯКОВА ВІТМАНА

Львôвъ, Сикстуска ч. 10.

Приймаѣ ся всѣхъ робôтъ будôвляныхъ, устроѣнь склеповыхъ, домовыхъ, політуруе и направляе меблѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. 239 Выставець у Львовѣ 1894. 4—10

При перестанку електричнои зелѣзницѣ противъ головнои почты.

Новоотворена торговля товарôвъ кольоніяльныхъ, чаю, коняку, винъ, деликатесôвъ и овочѣвъ пôдъ фірмою:

Кароль Нѣдзвецкій

Львôвъ, ул. Словацкого ч. 8.

Комнаты до снѣдань зъ цѣлымъ комфортомъ устроѣнѣ, на товариски збораня и для замкненыхъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимнѣ и горячѣ. Часописи въ кôлькохъ языкахъ. Знамените пиво експортове: окоцимске, пильзненьске и львôвске на склянки и фляшки.

Ласкавѣ замовленя зъ провінціи полагоджуе ся вôдворотною почтою. 241 2—4

Товариство „Просвѣта“

при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подаѣ до вѣдомости Свѣтл. радъ шкôльныхъ, Вп. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенѣ краевою Радою шкôльною

НА ПРЕМІИ ДЛЯ УЧЕНИКÔВЪ

красно оправленѣ можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Вôрменьскôй ч. 2,** по такôй цѣнѣ:

Росказы про силы природы	20 кр
Оповѣдания о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Зоря	22 „
Исторія Руси ч. I.	25 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
На досвѣткахъ	22 „
Середъ ледового моря	25 „
Житє св. великомученика и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Дрôбна птиця ґосподарска, а великѣ грошѣ	20 „
Вôдкрыте Америки	22 „
Звѣрята шкôдныѣ и пожиточныѣ	42 „
Перекотиполе	18 „
Кирилъ и Методій	22 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченѣ и золоченый хрестъ зъ переду	35 „

Всякѣ замовленя высылають ся скоро и точно.

ДЛЯ РУСКИХЪ ҐОСПОДИНЬ!

выйшла зъ друку

„КУХАРКА РУСКА“

ФЛЬОРЕНТИНЫ и ВАНДЫ

мѣстить рôзнородныѣ способы вареня знаменитыхъ зупъ

Всѣлякѣ додатки до зупъ

Приладжуванье воловины якъ: Зразы, Біфштики Печенѣ, Полядвицѣ, Фляѣки и т. п. — **Рôзнѣ сосы** якъ: Капаровый, зъ корнішонôвъ, зъ сардель и т. п. — **Приряджуванье телятины** якъ: Печеня теляча зъ кавяромъ Котлетики зъ телятины зъ сметаною. Котлеты обсмажуваны въ мозочку або грибахъ. Зразы телячѣ. Котлеты битѣ, сѣченѣ и т. п. — **Приряджуванье Баранины** якъ: Печеня бараняча душена зô сметаною. Баранина зъ ялôвцемъ. Котлеты баранячѣ битѣ Печеня бараняча душена зъ волоскою капустою. Потравка зъ лишеной печенѣ баранячои. Потравка зъ веприною и т. п. — **Приряджуванье свинины** якъ: Полядвиця свиньска. Знаменитѣ ковбасы смаженѣ зъ сосомъ. Ковбасы печенѣ Шинка на горячо Шинка печена. Порося зъ начинкою въ галяр тѣ. Способъ вареня мяса зъ дикѣ и т. п. — **Дуже добрый способъ маринованя и вудженя шинокъ и свинины.** — **Всѣлякѣ ярины** якъ: Бруква зъ начинкою. Фасоля зъ сметаною. Галярепа фашерована. Капуста волоска фашерована. Капуста квашена пôсна. Бараболѣ смаженѣ зъ сметаною Огôрки зъ начинкою. **Рôзнѣ ґарнітуры до яринъ** якъ: Рижки смаженѣ и т. п. — **Рôзнѣ ґарнітуры до яринъ** якъ: Грѣнки зъ мозочкомъ. Омлетики. Яйця саджены и т п. — **Рôзнородныѣ мучнѣ и ясчнѣ потравы** якъ: Макаронъ выпѣканый зъ шинкою и сметаною. Макаронъ волоскій зъ пармезаномъ. Клюски ґречаныѣ зъ сыромъ. Клюски зъ бараболь Знаменитѣ пироги лѣнивѣ зъ сыромъ Пироги гречаныѣ печенѣ до сметаны. Дужо смачнѣ пироги зъ сыромъ або повидлами. Яйця саджены на сметанѣ. Кашка выпѣкана зъ розинками и т. п

Цѣна 70 крейцарôвъ.

По пересланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджуе ся пересылку franco. 245 3-4

Друкарня народна В. МАНЄЦКОГО

Львôвъ, ул. Коперника число 7.

Сѣтка дротяна зелено лякирована до охороны вôконъ по зр. 1, за квадр. метеръ. — Дрôтъ кôльчастый цинкованый до огороджень по зр 5, за 100 метрôвъ

4595 *поручаѣ*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площ Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ЩАВНИЦЯ

Заведенье жерельно-купелеве и кліматичне въ повѣтѣ новоторгскôмъ,

зъ 7 жерелами сильнои щавы содо-солонои и содо-зелѣзистои

успѣшно дѣлаючои у всѣхъ нежитахъ якъ ґрану вôддыхового такъ и ґранôвъ травленя въ довготревалôмъ запаленю легкихъ и астмѣ (дихавици) при выслизахъ ребровои болоны, **въ початкахъ сухôтъ,** въ недугахъ проводôвъ мочевыхъ, въ недугахъ жѣночихъ, ацеміи и блѣдницѣ.

Знаменита ґôрска стація кліматична зъ вôдсвѣжуючимъ воздухомъ.

Курація молочна, женична и кефірова. Перворядна вдыхальня соляна и бальсамічно-шпилькова Купелѣ мінеральнѣ гідропатичнѣ и рѣчнѣ.

Мешканя и иншѣ уряджения догôднѣ, поступовѣ и дуже приступнѣ.

Пора купелева вôдъ 20 мая до 30 вересня.

Въ I. сезонѣ до 20 червня и въ III до 20 серпня мешканя купелевѣ о 1/3 дешевшѣ.

Въ сезонѣ середнôмъ (вôдъ 20 червня до 0 серпня) увôльненя вôдъ таксы знесенѣ.

Зъ усѣхъ шляхôвъ зелѣзничихъ доѣздъ до стациі въ Старôмъ Санчи, зъ-вôдки дорогою живописною мѣжь горами надъ Дунайцемъ до заведеня возомъ почтовымъ, повозами и вôзками.

Воды зъ жерелъ Іосифины и Магдалины сильнѣйшѣ вôдъ водъ: Емскои, Ґляйхенбергскои и Сельтерскои на складѣ въ аптикахъ и торговляхъ водъ мінеральныхъ.

Проспекты розсилаѣ ся оплатно и замовленя на мешканя приймаѣ Зарядъ Заведеня.

93 8—9 ***Ф. Висневскій.***

Важне для Пань!

По умѣренныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продаѣ ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймаѣ ся до крою цѣлѣ сукнѣ а на жаданье до фастриґования и выпробованя пôдъ гарантією найточнѣйшого выкôнченя. 72 34—2

Лишѣ за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французскаго.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Синстусна ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБÔТНЯ** 141-156

рѣзьбарска и камѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

До конкуренціи!

ЙОНАСЪ

ШІМЕЛЬ

у Львовѣ ул. Кракôвска ч. I.

Складъ кухонного начиня, рôзного окутя до будôвництва

КОСЫ

и всякй иншй зелѣзнй товары. 220 8—10

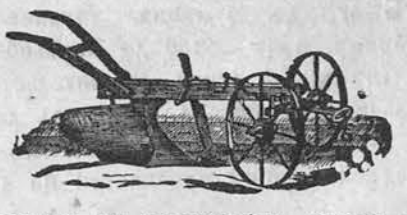

М. КОРКЕСЪ

СКЛАДЪ

машинъ рôльничихъ

Львôвъ, ул. Городецка ч. 25.

поручає при надходячôмъ сезонѣ всякй молотѣльнѣ ручнй и кератовй, такй-жь зъ приладомъ до чищеня, млынки ч. 5 по зр. 85 loco Львôвъ и т. д. **фабрики I. М. Ульріха Наслѣдн.** Такожь удержує тріеры Гайда, матеріялы технічнй: поясы, оливы, ваги децимальнй, косы огнетревалй Братôвъ Гески, якъ такожь найновѣйшй патентованй машины до роздѣлюваня тѣстъ фірмы Бертрамъ. Головный складъ паровыхъ ґарнітурôвъ молотѣльныхъ славнозвѣстнои фірмы **А. Бавера въ Сарлінзѣ.**

СВѢДОЦТВО. Недавно доставленый ґарнітуръ 8-кôнный и монтеромъ Мадеромъ въ рухъ пущеный дѣлає знаменито.

Графъ Станиславъ Бадені.

Радехôвъ 17 серпня 1892. 202 6—20

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- $4^1/_2$% листы ипотечнй
- 5% листы ипотечнй преміованй
- 5% „ „ безъ премій
- $4^1/_2$% листы товариства кредитового земского
- $4^1/_2$% „ Банку краєвого
- $4^1/_2$% позичку краєву галицку 3483
- 4% позичку пропінаційну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- $4^1/_2$% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
- $4^1/_2$% „ пропінаційну угорску
- 4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

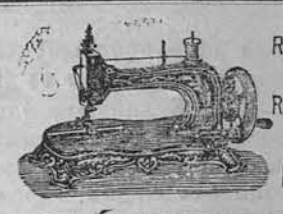

ROK ZAŁOŻENIA 1872

ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

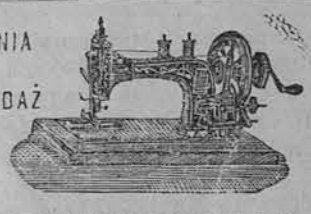

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 12 ?

Певна помôчь.

Вôдъ дня 4 марта с. р. уживаю бандажѣвъ окремои конструкціи, выдуманои п. **Мойсеємъ Фрайліхомъ** (у Львовѣ при ул. **Шпитальнôй ч. 4 а**) и вôдъ сего часу дôзнаю вже цѣлковитои полекшѣ въ недузѣ перепуклины пахвиновои, на котру мимо безнастанного уживаня бандажѣвъ рôзныхъ конструкцій и иншихъ средствъ терпѣвъ я 14 лѣтъ. Сей фактъ подаю нинѣшнымъ до публичнои вѣдомости, а складаючи вôдразу на сѣмъ мѣсци бандажистови спеціялістови Мойсеєви Фрайліхови сердечну подяку, за Єго бандажѣ фахово спорудженй и примѣненй зô знаньемъ, уважаю обовязкомъ совѣсти поручити єго найгорячѣйше всѣмъ терплячимъ.

Ив. Новакъ, б. директоръ дому убогихъ христіянъ.

Львôвъ, дня 28 мая 1894. 233 3—4

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ I. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 100—104

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылає:

Самороднй — Геґеляйскй

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШЙ бôльше квасковатй (неквасні) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 15—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Прибуваючимъ гостямъ НА ВЫСТАВУ КРАЄВУ

поручаю мôй выключно великій

МАҐАЗИНЪ

ПОВОЗÔВЪ

а именно:

фаетоны пôвкрытй и отвертй, тарантасы пôвкрытй и отвертй, фаетоники дамскй та великій выбôръ т зв. кучірфаетоникôвъ вôзкôвъ господарскихъ, возôвъ тягаровыхъ и фаетонôвъ переѣзджeныхъ.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся якъ найскорше. Дякуючи Вповажанôй Публицѣ за ласкавй взгляды и довѣріє смѣю просити и на дальше о те саме.

Пишу ся зъ глубокимъ поважаньемъ 246 2—2

М. НАСЪ

у Львовѣ, при ул. Шпитальнôй ч. 28.

Старй

40% чистого зыску для **ВДÔВЪ И СИРÔТЪ** по священикахъ всѣхъ трехъ Епархій.

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

въ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

Выробомъ ризъ занимають ся выключно **ВДОВЫ И СИРОТЫ** по священикахъ 216 5—10

до направы

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. $^1/_6$ до $^{30}/_9$)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ $^{10}/_7$ включно до $^{30}/_8$)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	-	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ $^1/_6$ включно до $^{30}/_9$)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{01}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{50}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}		—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{50}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ $^{10}/_7$ включ. до $^{30}/_8$)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ инфорцмаійныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 85—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 140. Львôвъ, Четверъ 23 червня (5 липня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Зъ молодо-ческого табору.

Молодо-ческѝ послы выхôсновують вакаціи парляментарнѝ для скрѣпленя свого становиска, устроюючи зборы выборцѣвъ, на котрыхъ обговорюють свою дѣяльнôсть парляментарну и выслухують бажаня выборцѣвъ. Крôмъ того звернули молодо-ческѝ послы пильну увагу на орґанізацію свого сторонництва и длятого вже сими днями має вôдбутись конґресъ молодо-ческихъ послôвъ и мужѣвъ довѣря молодо-ческого сторонництва. Така дѣяльнôсть молодо-ческихъ послôвъ являє ся дуже на часѣ, разъ за-для того, щобы ухилити звычайнѝ атаки старо-ческого сторонництва, а въ-друге длятого, щобы пôднести карнôсть власного сторонництва, въ котрôмъ проявляєсь напрямъ що-разъ бôльше радикальный, выкликаный и скрѣпленый безперечно неґативнымъ поведеньемъ мѣродайныхъ кругôвъ.

Дня 1 липня вôдбулись въ Ѣчинѣ зборы выборцѣвъ, на котрыхъ складали справозданье два послы д-ръ Шіль и д-ръ Крамаржь. Мѣжь выборцями переважали соціялъ-демократы и длятого ихъ интерпеляціи мали неґативный характеръ, бо, якъ звѣстно, проводирѣ соціялъ демократôвъ закидають опортунізмъ теперѣшнôй репрезентаціи молодо-ческôй въ радѣ державнôй, а навѣть поважились голосити, що молодо-ческѝ послы поставили своє внесенье о загальнôмъ правѣ голосованя на вѣтеръ, въ тôй цѣли, щобы могли чванитись, що щось роблять. Оба послы оправдували поведенье молодо-ческого клюбу и напоминали выборцѣвъ, щобы имъ не кидали колоды пôдъ ноги, лишь пôдпирали ихъ, бо молодо-ческѝ послы не зрадять проґрамы свого сторонництва и не зôйдуть зъ дороги, на котру обѣцяли своимъ выборцямъ вступити.

Що-до коаліціи, то оба послы були противнои гадки. Пос. Шіль высказавъ пересвѣдченье, що коаліція, зложена зъ рôзнородныхъ елементôвъ, не устоить ся довго, лишь розпаде ся при першôй важнѣйшôй подѣи, а тогдѣ мусить прийти до федералізаціи Австріи и до порѣшеня квестіи ческои. Пос. Крамаржь уважавъ той поглядъ свого товариша за оптимістичный. Коаліція готова — говоривъ вôнъ — довше выдержати, анѣжь думаємо. Слѣды коаліціи можна було бачити ще передъ настаньемъ кабінету Віндішґреца, коли то вытворилась въ комісіи податковôй опозиція противъ міністра Штайнбаха за єго проєкты реформы податковои, змѣряючѝ до справедливого порѣшеня квестіи соціяльнои. Коаліція буде теперь руками и ногами боронитись противъ свого поваленя, але за той часъ дозрѣє справа федералістичного устрою Австріи.

Квестія соціяльнои реформы и загального голосованя — говоривъ пос. Крамаржь — се найважнѣйшѝ справы въ теперѣшнôй порѣ. Порѣшенье тыхъ квестій мусить чимъ скорше наступити, и длятого треба бы управильнити вôдносины мѣжь молодо-Чехами а соціялістами. Молодо-Чехи будуть завсѣгды пôдпирати соціялъ-демократôвъ въ квестіяхъ соціяльнои реформы и загального голосованя, а натомѣсть соціялъ-демократы повиннѝ пôдпирати ческій нарôдъ въ борбѣ противъ ґерманізаціи. Молодо-Чехи будуть пôдпирати соціялістôвъ, але противъ анархістôвъ будуть выступати, бо анархізмъ се цѣлковита противставнôсть соціялізмови. Анархізмъ означає самовывысшенье одиницѣ по-надъ загалъ, анархізмъ єсть крайнымъ индівідуалізмомъ, для котрого нѣчо не єсть святымъ.

Що-до політики, то, якъ казавъ пос. Крамаржь, молодо-Чехи глядають союзникôвъ въ цѣлôй Австріи, въ тыхъ кругахъ, котрѝ подѣляють ихъ погляды демократичнѝ. Теперѣшнѝ вôдносины парляментарнѝ не вѣчнѝ. Настане справедлива ординація выборча, а тогдѣ вôйдуть до парляменту иншѝ заступники, и зъ ними повѣє и иншій духъ. Не треба вымагати вôдъ молодо-ческихъ послôвъ ще бôльше радикальнои опозиціи, бо и теперѣшна ихъ політика єсть опозиційна. Голосували противъ буджету и майже противъ кождого предложеня правительственного — тожь годѣ бôльше опозиційнои політики вести въ парляментѣ. Найбôльшимъ головнымъ обовязкомъ кождого сторонництва єсть: не обѣцювати нѣчого такого, чого бы не можна додержати.

Зборы выборцѣвъ ухвалили резолюцію, въ котрôй сказано такъ: Выборцѣ высказують своимъ посламъ довѣрє такъ довго, якъ довго они остають въ непохитнôй опозиціи. Выборцѣ будуть и тогдѣ пôдпирати своихъ послôвъ, єсли бы они уважали користнымъ, опустити австрійскій парляментъ, котрый єсть чужимъ для народу ческого. Вкôнци взыває резолюція до ревізіи проґрамы вольнодумного сторонництва народного и щобы выкинено зъ-помѣжь мужѣвъ довѣря всѣ опортуністичнѝ елементы.

Въ справѣ вѣча священикôвъ

одержуємо зъ повѣта турчаньского отсе письмо:

Въ теперѣшнôй хвили вôдзывають ся въ численныхъ дописяхъ нашихъ часописей голосы о конечнôй потребѣ скликаня въ сѣмъ роцѣ вѣча цѣлого краєвого клира. О тôмъ не тôлько пишуть поодинокѝ священики, але всюда гадка тая живо приняла ся, сталась загальною, гадка перта потребою часу, обставинъ, въ якихъ знаходимо ся, домагаєсь прибрати конкретну форму, статись дѣломъ. Клиръ деканата затварницкого заинтересувавъ ся живо тою справою и поручивъ пôдписаному оголосити коротку вôдозву въ краєвыхъ нашихъ часописяхъ.

Не на часѣ теперь розбирати: якѝ именно потребы стоять нинѣ на порядку дневнôмъ; потребъ, справъ клиръ живо обходячихъ єсть такъ много, що треба бôльшого труду до зôбраня и уґрупованя всего. Се справы: економічнѝ, якъ н. пр. а) загальне убожество низшого клира; б) орґанізація и обдуманье способôвъ до получшеня быту матеріяльного; в) спôльна орґанізація клира пôдъ взглядомъ економічнымъ; г) получшенье господарки у священьства; д) добровôльна комасація грунтôвъ ерекціональныхъ при помочи часткового ужитя фондôвъ парохіяльныхъ; е) справа вдôвъ и сирôтъ по священикахъ; — 2) справы церковнѝ рôзного рода [тутъ много справъ жде свого полагодженя и користно було бы справами тыми всесторонно заняти ся]; — 3) вкôнци справы народнѝ.

Хтось мусить дати ініціятиву. Клиръ деканатôвъ, де мають свои престолы Преосвященѝ, покликаный до сего въ першôй лініи. Львôвскій най бы запросивъ до комітету вѣчевого священикôвъ зъ деканатôвъ перемыского и станиславôвского, а зôбранѝ могли бы по розгляненю запросити священикôвъ дѣяльныхъ, знаныхъ въ краю, а такъ щасливо добраный комітетъ най бы выбравъ спосôбныхъ референтôвъ и выбравши порядокъ предметôвъ та приспособивши все одвѣтне, скликавъ краєве вѣче клира въ часѣ ферій у вересни, а єсть повна надѣя, що много справъ рѣшилось бы въ користь церкви, клира и народу.

Духовеньство деканата затварницкого має повну надѣю, що справа такъ доносима, такъ живо весь клиръ обходяча не перейде безъ слѣду!

Въ имени священьства деканата затварницкого

Василій Сологубъ
руско-катол. парохъ.

Про опусты податкôвъ въ выпадку нещасть елементарныхъ.

Въ 130 ч. „Дѣла“ въ новинцѣ „Зъ Журова пôдъ Рогатиномъ“ подано, що слота и градъ понищили пôльнѝ засѣвы та що люде не йдуть до податкового уряду въ Рогатинѣ бо не надѣють ся нѣякого хôсна зъ того, єсли до села приѣде податковый комісарь. Ся заява спонукує мене подати деякѝ поясненя до сеи для селянъ дуже важнои справы.

Коли приключить ся де елементарне нещастье, повинна громадска старшина якъ найскорше подати донесенье до ц. к. староства, а оно зôшле податкового инспектора, щобы на мѣсци пересвѣдчивъ ся о правдѣ донесеня и о розмѣрахъ шкоды. По переведенôмъ дослѣдѣ присылають зô староства до громады формулярь, до котрого писарь повиненъ записати кождого господаря и подати єго шкоду. Розумѣє ся, що не подає ся тои шкоды загально, а лише выказує ся кожду парцелю, де засѣвъ ушкодженый, и зазначує ся, чи парцеля ушкоджена цѣлковито, чи на-пôвъ, або въ третôй, четвертôй и т. д. части. Пôсля величины шкоды опускають урядово стôлько податку, скôлько на дотычну парцелю припадає, т. є. цѣлый, половину, третю, четверту часть и т. д. Єсли господарь огляне своє поле и пересвѣдчить ся о величинѣ шкоды, най возьме свôй аркушикъ посѣданя, зайде до громадского уряду и тамъ най подасть до присланого выказу всѣ ушкодженѝ парцелѣ, выказуючи коло кождои величину шкоды. Староство, вôдобравши такій выказъ, зарядить опустъ податкôвъ и не повинно покривдити пошкодованыхъ. Тутъ повиннѝ рѣшати лише поданѝ записки.

Однакъ дуже часто приключає ся, що селянинъ цѣлкомъ не знає, де лежать тѝ въ аркушику выказанѝ парцелѣ, бо не знає добре ихъ чиселъ, а часто въ аркушику подана при парцели така назва, якою въ селѣ въ тôмъ мѣсци поля не называють. Мапы робили понайбôльше Нѣмцѣ, що нашои бесѣды не розумѣли и въ полевыхъ назвахъ поробили богато похибокъ. А де ще поле роздроблене, число парцель велике, тамъ неписьменный, або й мало письменный чоловѣкъ не дасть собѣ рады. Въ такôмъ выпадку, щобы докладно выказати шкоду, треба конечно мати въ селѣ громадску мапу, о що кожде село повинно постарати ся. Тогды прийде легко вынайти на мапѣ кожду парцелю и записати єи до выказу. Впрочѣмъ мапа все придасть ся людямъ у селѣ. Коли такъ докладно выкаже ся зазнану шкоду, то урядъ мусить вôдписати податки, а якъ бы се не стало ся, можна вôдкликатись до высшихъ властій. Рѣшаючѝ круги не повиннѝ допускати до заглады селяньского стану, бо нещастье и недоля такъ численного стану — се такожь нещастье й недоля цѣлои державы. А за своє вôльно ще у насъ на правнôй дорозѣ и постояти!

Коли хто заплатить податокъ, а податковый урядъ єму якусь часть вôдпише, то сеи части не звертають, але записують на рахунокъ вплаты найблизшого року.

Куды зъ нею?

[*Гумореска Ивана Неруды.*]

Читателю, бувъ ты коли вчаснымъ ранкомъ на улици? Я не хочу обиджати читателя, я знаю, що вôнъ благородный и не потребує вставати передъ девятою — ну, але такъ случайно! И сли случай вывѣвъ єго разъ вчаснѣйше зъ дому, то вôнъ при своѣй звѣстнôй быстротѣ ума певно помѣтивъ, що на улици находять ся не лишь люде, але такожь рѣчи, котрыхъ тутъ иншимъ разомъ годѣ побачити. Нема й сумнѣву, що вôнъ при своѣмъ такъ само звѣстнôмъ богатствѣ духовôмъ пильно роздумувавъ надъ людьми и рѣчами, але особливо надъ послѣдными. Пôдъ однымъ домомъ стоить старый збанокъ. Тамъ на краю хôдника здротована чарка. На серединѣ улицѣ лежить криновка. Зъ-вôдки взялись тутки сѝ рѣчи? Чи втѣкли ночію зъ несторожeнои полицѣ и вже бôльше не могли вгадати, куды до дому, коли почало свитати? Або може они стали случайно жертвою згубы кухарки при ранѣшнôмъ купнѣ и теперь дожидають тутъ, якъ добре дресованый песъ, що самотно прикучнувъ на серединѣ дороги и вычѣкує, доки панъ єго зновъ не найде?

Ну, гараздъ. Теперь много говорять про холеру и про средства остороги противъ неи — прошу читателя не перебивати менѣ и не пытатись, въ якôй звязи стоить одно зъ другимъ — прошу позволити менѣ спокôйно писати, а при кôнци читатель побачить, що моя бесѣда вже не цѣлкомъ така глупа! Отже: теперь говорять про холеру. Що чоловѣкъ має робити, щобы охоронитись передъ нею. Передовсѣмъ: Чистота мешканя є половина здоровля. Дезінфекція воздуха є мабуть такожь половина здоровля. Здорова воловина, телятина и свинина такожь половина здоровля. Добре пиво пільзненьске такожь половина здоровля. Summa summarum: Коли чоловѣкъ строго примѣнює всѣ средства остороги, то вôнъ въ часѣ холеры $2^1/_2$ разы здоровѣйшій, якъ властиво сего треба. Отже длячого-жь я не мавъ бы заховувати всѣхъ приписôвъ, сли они а) служать моєму здоровлю и сли б) сповнюванье урядовыхъ приписôвъ рôвночасно обдає чоловѣка невысказаною утѣхою?

Скоро я на найблизшôмъ розѣ улицѣ перечитавъ оповѣщенье маґістрату, залишивъ свôй прохôдъ и безпроволочно вернувъ до дому. Ну, — думаю, чисто тутъ досыть. Помôстъ и меблѣ ненастанно стоять пôдъ печаливымъ доглядомъ моєи Анчи. Книжки, вправдѣ они пôдъ моєю власною контролею, однакъ думаю, що трошки пороху имъ не завадить — впрочôмъ они выглядали такъ гарно, такъ гордовито и такъ глупо! А проче — гмъ, прочого властиво нѣчого нема.

Що-найбôльше постѣль, але що-жь въ свѣтѣ могло бути чистѣйше, якъ лôжко кавалѣра!

Подушки, мовь два лебедѣ. Простирало, мовь лилѣя. Покрывало, якъ снѣгъ. Матерацы, мовь медôвники. Сѣнникъ... Сѣнникъ...

— Анчо!

— Що прикажете?

— Коли я послѣдный разъ велѣвъ напыхати сѣнникъ?

— Не знаю, якъ довго я тутъ, певно нѣ — тамъ вже певно само тринье.

Анча вже шестый рôкъ у мене. Нагадую собѣ, що було передъ шести роками — по що й нагадувати! Я купивъ сѣнникъ повный и выпханый ще въ часѣ своєи рожевои молодости..

— Анчо!

— Вы зовете?

— Тутъ маєте 75 кр. — идѣть заразъ и купѣть три околоты соломы — але заразъ, кажу!

Анча побѣгла. Анча притащила три околоты соломы. Добула сѣнникъ, розпорола и стала добиратись до середины...

— Ба, але де подѣти стару солому?

Що правда, то правда. Таки жѣночій розумъ быстрѣйшій, якъ нашь. На се я довго не бувъ бы прийшовъ! Певно, заки выпхаємо на ново, треба добути стару солому и - але куды зъ нею? Годѣ-жь выкидати єи крôзь вôкно просто на голову прохожимъ.

— Куды-жь звычайно дѣвають стару солому?

— Не знаю.

— Гмъ! — мовлю наразъ — тутъ маєте десять крейцарôвъ. Идѣть зъ тымъ до того высокого дому напротивъ. Тамъ є пака. Дайте сторожеви тѝ грошѣ, а вôнъ вамъ позволить высыпати солому до паки.

Но, такожь и розумомъ мужчинъ годѣ погорджати!

Она пôйшла и прийшла. Сторожь не хотѣвъ. Служницѣ выкидають до паки горячій попѣлъ, тожь солома могла бы легко займитись. Впрочôмъ пака буде незадовго повна, а мужикъ приѣде доперва зимою, щобы єи опорожнити, теперь не має часу.

— Ну, що-жь теперь?

— Не знаю.

— Але, але — кликнувъ я по хвили; мозокъ мужчинъ незвычайно плôдный — завтра середа и маґістратскій вôзъ вывозить смѣтье! Возмѣть тыхъ десять крейцарôвъ, дайте половину смѣтяреви, а другу половину вôзникови и они выпорожнять сѣнникъ навѣть просто до воза.

— Добре, але на чôмъ нинѣ будете спати? Сѣнника вже не можна класти до лôжка, бо вôнъ цѣлый розпореный, отже солома вылѣтала бы по-за дощинки...

— Певно, — але — такъ, буду спати на земли. Довгу бôчну подушку зъ софы зложимо на помôстъ, постелимо, и буду спати, якъ король. Прецѣнь се славно!

И я спавъ якъ король. Заразъ рано Анча

Зъ выставы краєвои.

Сими днями выйшовъ зъ друку „Провідник по павільонї львівских рускихъ товариств народних на виставі краєвій“. Брошура [на 60 сторонахъ вôсемки] мѣстить на вступѣ коротку исторію устроєня того павільону а вôдтакъ за чергою переходить товариства львôвскій и деякі зъ поза Львова, котрі беруть участь въ выставѣ въ рускôмъ павільонѣ, начеркує коротенько исторію и нинѣшный станъ кождого товариства а вôдтакъ подає спись выставленыхъ предметôвъ. Выданьемъ „Провідника“ занявъ ся проф. Вол. Шухевичь.

Дописи „Дѣла”

Зъ Товмацкого.

[Доповняючій выбôръ до рады повѣтовои.]

Дня 25 червня с. р. вôдбувъ ся въ Товмачи доповняючій выбôръ одного членя рады повѣтовои зъ ґрупы малои посѣлости. Зъ выбору выйшовъ п. Іосифъ Шимоновичь, начальникъ товмацкого суду повѣтового, супротивъ поставленои Русинами кандидатуры о. Миколы Бачиньского, пароха зъ Милованя.

Хочь кандидатура о. Бачиньского, знаного уже и ширшимъ кругамъ рускимъ ініціятора въ справахъ орґанізаціи економічнои, була дуже симпатична, такъ що все селяньство сусѣдне, котре мало нагоду пôзнати єго, не тôлько прихильно приняло єго кандидатуру, але й живу аґітацію въ справѣ єго выбору розвинуло, — то все-жь выбôръ єго не мôгъ устоятись супротивъ цѣлковитои недостачи орґанізаціи въ повѣтѣ, невытолкованои абстіненціи вôдъ голосованя частины духовеньства и супротивъ выробленои знаными аґітаціями зъ противнои стороны деморалізаціи мѣжь значною частію нашого народу. Мимо того теренъ нашого повѣта выявивъ ся для всякои акціи рускои дуже користнымъ, коли при такъ неприязныхъ обставинахъ удало ся — для свѣжого чоловѣка въ повѣтѣ, при завзятôй а нечестнôй аґітаціи зъ противнои стороны, здобути при першôмъ голосованю 68 а при другôмъ 66 голосôвъ на 154 голосуючихъ. Се обявъ вôдрадный и тривкій моментъ, котрый мусимо брати яко певну дану въ рахунку нашôмъ при всякôй акціи народнôй. Дана ся збôльшить ся о стôлько, о скôлько мы, розваживши причины неприхильныхъ намъ симъ разомъ обставинъ, на будуще усунути ихъ потрафимо.

Що въ повѣтѣ нашôмъ нема нѣякои консолідаціи и якоись тривкѣйшои орґанізаціи народныхъ силъ, се ще не повинно нѣкого дивувати, бо такои — кромѣ въ кôлькохъ знаныхъ повѣтахъ — майже нѣгде не можна подыбати, але що такъ важна справа, якъ выборы до рады повѣтовои, не выкликала хочьбы малои якои попереднои акціи зô стороны нашихъ людей, що въ радѣ повѣтовôй вôдъ довшого часу вже засѣдають, се справдѣ не знати чимъ собѣ пояснити. Чи люде тї, коли дѣйстно добро повѣту, а не личну амбіцію мають на оцѣ, не вôдчували того, що придбанье одного члена скрѣпить и такъ нечисленнї ихъ ряды, чи може бояли ся стратити де-що зô своєи авреолѣ повѣтовои, коли имъ такъ байдуже було: хто займе опорожнене мѣсце, що не тôлько нѣякои въ тôмъ взглядѣ акціи не розвинули, але — на соромъ! — будучи выборцями [якъ о. Тиховичь зъ Бортникъ и Сѣрецкій зъ Палагичь] до голосованя не явили ся! Коли-бъ дѣйстно ся була причина недостачѣ якои-небудь иніціятивы зô стороны отцѣвъ повѣта то мы, запевнивши ихъ нинѣ найторжественнѣйше, що непотрѣбно боять ся, бо авреоля се не такъ велика, маємо надѣю, що на будуще причина ся дасть ся легко усунути и сей пустый страхъ они на певно залишать.

Але мабуть якимсь важнѣйшимъ мотивомъ мусѣли руководитись отцѣ духовнї, що давшись выбрати на выборцѣвъ, до голосованя зовсѣмъ не явили ся. Се дѣйстно якась хитра політика, а мусить она бути якоись загальнои, ширшои натуры, коли по-при названыхъ уже оо Тиховичу и Сѣрецкôмъ трафила до пересвѣдченя и оо. Харкевичу, В. Кисѣлевскому, Ильницкому, заступникови оо. Василіянъ и мабуть ще комусь. Чи припадкомъ не радикалôвъ убоялись Вы честнї отцѣ? Правда загнѣздились они въ нашôмъ повѣтѣ — и може доведеть ся кому тягнути ся зъ ними до п. презеса, то чи порадно жь противъ него выступати? Правда Ваша, ось убємъ радикалôвъ однымъ махомъ... се справдѣ gut gedacht а мы й не доглупували сь! Та вôдъ гадки до дѣла далеко. Радикалізмъ вôдъ Коломыѣ справдѣ лиха рѣчь, спинити єго треба, та судья анѣ староста сего не вчинять. Стôймо щиро у всякôй справѣ при народѣ, а радикалы нѣчо намъ не вдѣють. Отъ чи є де славнѣйшї радикалы въ нашôмъ повѣтѣ якъ въ Гостовѣ? мабуть и вѣче своє туды скликали — а дивѣть: радикалы тї, выборцѣ гостôвскї, голосували на „попа“ Бачиньского, бо про него чули, що закладає касы Райфайзенôвскї, шпихлѣрѣ, крамницѣ и читальнѣ. Заступаймо щиро интересы народу, а коли-бъ дѣйство радикалізмъ мавъ бути причиною глубокоумнои абстіненціи, то вôнъ такожь не може становити на будуще моменту, зъ котрымъ бы треба числити ся. Такъ отже грѣхъ непростимый, що за-для абстиненціи священникôвъ упавъ рускій кандидатъ, можна буде на будуще такожь направити.

Остаєсь ще третя причина нашои неудачѣ, а се здеморалізованье частины нашого народу всякими аґітаційными способами противнои стороны. Се вже труднѣйше буде усунути, бо на то треба довшого часу и вытревалои працѣ орґанічнои дома. Черезъ довшій часъ будемо мусѣли числити ся зъ симъ фактичнымъ теперѣшнымъ станомъ, яко конечнымъ наслѣдкомъ уживанои вôдъ давна тактики выборчои нашихъ противникôвъ, воюючихъ тероризмомъ и пресією на выборцѣвъ, а зневаженьемъ духовеньства, змушеного морально, за-для недостачи интеліґенціи свѣтскои, брати провôдъ у всякихъ народныхъ справахъ Доказôвъ на се знайде цѣкавый гарну вязанку, и то дуже вымовныхъ, у высыланыхъ свого часу рускими выборцями протестахъ противъ выбираныхъ тымъ робомъ послôвъ до сойму и до рады державнои, котрі для науки будущихъ поколѣнь переховують ся певно въ архівахъ парляментарныхъ. Та не дивна рѣчь, коли такими способами воює ся за выборомъ людей приватныхъ, але коли въ подôбный способъ пôдпирає ся кандидатуры и ц. к. урядникôвъ, и то навѣть судовыхъ, се вже обявъ, надъ котрымъ и въ горѣ повинні бы застановитись. Що такъ оно дѣє ся, свѣдчить и сей выбôръ п. Шимоновича начальника суду товмацкого. Вôдъ рана вже аґітаторы голосили выборцямъ, що п. презесъ выбôръ приймавъ, се-бъ то „не важте ся голосувати на кого иншого“, а для бôльшого зрозумѣня аргументували наглядно, що „до презеса неразъ пригодить ся“. Вправдѣ деякі выборцѣ старали ся боронити безсторонности судейскои, мовлячи, що „коли вырѣжешь бичѣвно въ лѣсѣ, то вôдсидишь однако чотири добы“, та все-жь выборцѣ судового повѣту товмацкого голосували на п. презеса и майже лише ихъ голосами ставъ вôнъ выбраный. Такожь и въ другôмъ взглядѣ — зневаженя священникôвъ — сей выбôръ не оставъ ся позаду давнои практики. Аґітаторы за п. Шимоновичемъ, н. пр. Дубицкій и Коропецкій, не щадили компліментôвъ публично зневажаючи тыхъ пятьохъ священникôвъ, що щиро заступались за народнымъ кандидатомъ и обкидали ихъ найогидливѣйшими епітетами, навѣть въ сали выборчôй, такъ що ажь комісарь правительственный бувъ зневоленый Дубицкого зъ салѣ усунути. Все-жь показало ся, що и мѣжь нашимъ народомъ є люде вѣдущі, котрі смѣливо выступали въ оборонѣ зневажуваныхъ священникôвъ и поставленого ними кандидата. Честь вамъ за се панове господарѣ! Будьте пересвѣдченї, що тї священники, котрымъ не страшна зневага й наруга, коли йде о справу народну, се правдивї отцѣ вашї, правдивї пастирѣ, що не втѣкають передъ вовкомъ, полишаючи паству свою!

Мы хочь перепали, то все-жь вертали домôвъ зъ крѣпкимъ духомъ и надѣю, що при усильнôй праци и добрôй орґанізаціи справа наша руска знайде ще крѣпкихъ и незломныхъ защитникôвъ, якъ мѣжь духовеньствомъ такъ и мѣжь селяньствомъ нашимъ, найдуть ся ще чистї душѣ и крѣпкї, твердї руки до працѣ на народнôй нивѣ! Лишь пôзнаваймось, лучѣмъ ся и єднаймо ся всѣ до спôльного дѣла!

Рухъ въ рускихъ тôвариствахъ.

На шѣснацятôмъ засѣданю головного выдѣлу товариства „Просвѣта“ дня 4 н. ст. липня с. р. полагоджено слѣдуючі справы:

1) Принято до вѣдомости заявленье п. Нагôрного, директора „Народнои Торговлѣ“, що зъѣздъ рускихъ крамарѣвъ постановлено урядити въ осени сего року ще пôдчасъ выставы, а тымъ сповнить ся бажанье сегорôчныхъ загальныхъ зборôвъ „Просвѣты“ и „Народнои Торговлѣ“.

2) П. Врецьона, що на Зеленї свята гостивъ яко вôдпоручникъ головного выдѣлу въ читальни въ Стрѣлискахъ, зложивъ на письмѣ справу зô своєи дѣяльности. Вôдчитано такожь подяку читальнѣ зô Стрѣлискъ за присланье имъ вôдпоручника зъ дарами книжочокъ.

3) Вôдчитано справозданье читальнѣ зъ Романôвки и порѣшено выслати выдѣлови признанье за гарне веденье справъ читальнѣ, шпихлѣра и т. д.

4) Вкôнци полагоджено справы выдавництва найблизшои книжочки за серпень с. р. и Календаря на рôкъ 1895, и кôлька справъ адміністраційныхъ.

— —

На засѣданю старшины ґімнастичного товариства „Сокôлъ“ у Львовѣ, котре вôдбуло ся дня 3 с. м. пôдъ проводомъ головы товариства н. Нагôрного а въ присутности членôвъ старшины пп. Андрейчина, Масляка, Скородиньского, Лепкого, Шевчука, Хойнацкого, Стадниченка, Колодницкого, Белея, Греняка и Лавρôвского:

1. Принято протоколы зъ двохъ попереднихъ засѣдань.

2. Ухвалено деякі змѣны въ порядку о строю сокôльнôмъ — пôсля реферату справника п. Лавρôвского.

3. Ухвалено порядокъ дневный для надзвычайныхъ загальныхъ зборôвъ, котрі вôдбудуть ся въ недѣлю дня 8 с. м. о годинѣ 2-ôй по полудни.

4. Принято зъ подякою до вѣдомости, що п. Кубікъ дарувавъ рôчну карту пренумераційну на „Przyjaciela ludu“ для читальнѣ товариства, а п. Белей 2 брошуры для книговнѣ товариства.

5. Принято деякі стилістичнї змѣны въ порядкахъ пôсля реферату п. Колодницкого.

6. Порѣшено, що слѣдуюче засѣданье старшины вôдбуде ся въ четверъ дня 5 с. м. о годинѣ 8-ôй вечеромъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ часѣ побуту въ Тріентѣ цѣсарь розмовлявъ зъ посломъ ґр. Волькенштайномъ про подорожь послôвъ вѣденьского парляменту до Галичины и на выставу львôвску. Пôсля справозданя дневникôвъ цѣсарь мавъ сказати: „Я дуже тѣшу ся поводженьемъ, що васъ супроводило въ подорожи до Галичины“ — и додавъ, що та подорожь була такожь важна зъ політичныхъ мотивôвъ. Цѣсарь высказавъ ще радôсть, що тôлько послôвъ взяло участь въ подорожи.

Буджетъ окупованыхъ краєвъ, що его предложить правительство спôльнымъ делеґаціямъ, буде сего року представлятись користно. Доходы зъ головныхъ податкôвъ пôднесли ся въ послѣдныхъ часахъ дуже значно. Десятина, що заступає податокъ грунтовый, принесла въ першихъ рокахъ окупаціи ледви два міліоны, а сего року дасть вже дохôдъ около чотири міліоны. Отже той податокъ пôднѣсъ ся о 100%. Такъ само справы стоять зъ податкомъ вôдъ тютюну, котрого Босна и Герцеґовина не знали передъ окупацією. Той податокъ заведено въ р. 1879 и вôнъ принѣсъ доходу въ роцѣ 1880 всего 246.000 зр.; а въ роцѣ 1890 зрôсъ ажь до трохъ міліонôвъ. Дохôдъ зъ податку вôдъ тютюну и дохôдъ зъ десятины має бути прелімінованый въ буджетѣ на рôкъ 1895 на суму пять міліонôвъ. Користный станъ фінансôвъ причинивъ ся до того, що сплачено завдатки, удѣленї державою на кошты окупаціи и на будову першихъ зелѣзниць въ окупованыхъ краяхъ, а такожь и на ужитье одного міліона зр. на роботы инвестиційнї. Такъ само и на ту цѣль призначено значнї сумы въ буджетѣ на 1895 рôкъ.

Угорска палата маґнатôвъ зôбрала ся вчера, щобы довершити выборôвъ до спôльныхъ делеґацій. Передъ тымъ вôдбули ся ще переговоры мѣжь сторонництвами На клерикальнôй листѣ помѣщено 13 кандидатôвъ клерикальныхъ, а тôлько 7 членôвъ сторонництва ліберального. Зъ свого боку ліберали поставили майже выключно своихъ кандидатôвъ. Гр. Фердинандъ Зіхи загрозивъ, що сторонництво клерикальне опустить салю, а що присутныхъ було всего 51 членôвъ, то на случай сецесіи було бы недоставало компльету, за для чого навязано переговоры. Остаточно уложено компромісову листу и отворено засѣданье. Президентъ повѣдомивъ палату маґнатôвъ, що палата посольска приймила додатковый параґрафъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ, отже мѣжь ухвалами обохъ палатъ нема рôзницѣ. Потôмъ президентъ згадавъ горячими словами про Карнота, за дозволомъ палаты поручивъ се втягнути до протоколу, почôмъ наступили выборы до спôльныхъ делеґацій. На внесенье президента кабінету палата вôдрочила нарады до 25-ого вересня.

— —

Зъ далекихъ краинъ політичного овиду надходять вѣсти про конфліктъ такъ поважнои натуры, що леда хвиля може выбухнути вôйна. Противъ себе стоять двѣ потужнї державы: Китай и Японъ. Причиною непорозумѣнь суть справы кореаньскї. Японъ, що вже два разы панувавъ въ Кореи, рѣшивъ ся знôвъ ей загорнути, заохоченый повстаньемъ въ Кореи. Король Лігуі, выгнаный повстанцями, звернувъ ся до Китаю зъ просьбою о помôчь. Два тысячѣ китайского войска выправилось до Кореѣ, але Японцѣ упередили прибутье Китайцѣвъ и займили столицю пôвострова. Король Лігуі звернувъ ся зъ черги до Сполученыхъ Державъ, котрі имовѣрно приймуть на себе місію посередниченя. Американьскї, анґлійскї, россійскї и нѣмецкї кораблѣ вже прибули, щобы стерегти своихъ пôдданыхъ; Россія и Анґлія навѣть трохи интересованї въ тôмъ спорѣ.

— —

Зъ Берлина звѣщають, що рада звязкова вôдкинула проєктъ закона, на пôставѣ котрого орденъ Єзуитôвъ мавъ бути увôльненый вôдъ баніціи и мôгъ поселитись въ Нѣмеччинѣ. Натомѣсть рада звязкова згодилась дозволити Воскресенцямъ [Редемптористамъ] проживати въ Нѣмеччинѣ.

НОВИНКИ.

— **Часъ вôдновити передплату за третій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла“.** Просимо проте нашихъ Вп. читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ вырôвнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрі въ пору не вырôвнають залеглостей.

— **Проф. Грушевскій**, новоименованый професоръ исторіи рускои на львôвскôмъ университетѣ, зголосивъ вже прелекціи на будучій зимовый пôврôкъ. Буде выкладати старинну исторію Руси вôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ.

— Дня 12 н. ст. липня [с. г. въ четверъ] вôдбудуть ся **звычайнї загальнї зборы членôвъ „Рускои Бурсы“ въ Тернополи** въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ: 1. Вôдчитанье протокола зъ послѣдныхъ заг. зборôвъ. 2. Справозданье выдѣлу за часъ минувшій. 3. Справозданье касове и комісіи контрольнои. 4. Выбôръ нового выдѣлу на рôкъ слѣдуючій. 5. Внесеня членôвъ. — Позаякъ кромѣ иншихъ справъ маєсь полагодити ухвала: яке число має бути принятыхъ питомцѣвъ на рôкъ слѣдуючій зъ доплатою и безъ доплаты, запрошує ся Вп. членôвъ якъ найчисленнѣйше зôбрати ся. Початокъ зборôвъ о годинѣ 2 пополудни. — *Д-ръ В. Лучакôвскій* предсѣдатель.

— **О вѣчу въ Теребовли** подають намъ такій близшї вѣсти: Вѣче вôдбуде ся дня 10. н. ст. липня рано о 10-ôй годинѣ въ сали маґістрату, котру на тую цѣль вôдступивъ радо бурмістръ мѣста и посолъ соймовый д-ръ Ольпиньскій; передъ тымъ вôдправить ся служба Божа. Рефератôвъ буде три. Першій рефератъ о нашôмъ шкôльництвѣ буде мати о. Евстахій Цурковскій, пароха зъ Настасова. До дальшихъ рефератôвъ упрошено д-ра Олесницкого зô Стрыя и посла Романчука зô Львова. Першій зъ нихъ буде говорити о справахъ економічныхъ, другій о справахъ політичныхъ. Коло устроєня вѣча заходять ся особливо, крôмъ о. Цурковского, оо. Поляньскій, Тимусь и Цегельскій.

— **Старшина товариства ґімнастичного „Сокôлъ“ у Львовѣ ухвалила** на засѣданю зъ 26 червня с. р. скликати пôсля §. 9 устава товариства надзвычайнї загальнї зборы. Отже оповѣщуємо, що тї зборы вôдбудуть ся въ недѣлю дня 8 н. ст. липня о годинѣ 2 пополудни въ хатѣ товариства [улиця Пôдвале ч. 7]. Порядокъ дневный зборôвъ: 1. Вôдкрытье зборôвъ головою товариства В. Нагôрнымъ. 2. Змѣны порядку о строю сокôльнôмъ, справоздавець справникъ п. Лавρôвскій. 3. Выбôръ доповняючій двохъ членôвъ старшины, двохъ заступникôвъ и настоятеля виравъ. 4. Внесеня членôвъ. — У Львовѣ 5 липня 1894. За старшину товариства: *Василь Нагôрный*, голова. *Володимиръ Лавρôвскій*, справникъ.

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ **ИГН. РЕХЕНЪ** Львôвъ, улиця Краковска ч. 5, поручає **РУКАВИЧОКЪ** всякого рода якъ: ґлясе, даньскї, оленевї и т. ин. 221 11—36

вынесла сѣнникъ на сходы передъ дверѣ, а потôмъ мы стали дожидати.

Дзвонокъ зазвенѣвъ, и я положивъ ся на вôкно, щобы бути наочнымъ свѣдкомъ цѣлои процедуры. Вôнъ надъѣхавъ, и Анча вытягнула сѣнникъ на браму.

— Коли-бъ вы менѣ навѣть реньского дарували, я не мôгъ бы взяти того дрантя на вôзъ — не можу, зборонила! — спротививъ ся вôзникъ и затявъ конѣ.

Анча притащила сѣнникъ назадъ до хаты.

— Що за глупота! — пробормотѣвъ я.

— Гмъ, справдѣ глупо — потвердила Анча.

— Але-жь зробѣть що, спытайте кого-небуть, що люде зъ тымъ дѣють.

Анча полетѣла. Несповна въ годину вернула.

— Найлѣпше спалити солому въ печи.

— Ну, певно — и що се намъ не впало на думку! Отже спалѣть ви! А знаєте що? Идѣть и спытайте въ домѣ, може хто має печи медôвники и схоче добре пôдогрѣти бляху? Розумѣєте?

Анча зновъ побѣгла. А потôмъ звѣстила, що нѣхто въ цѣлôмъ домѣ не буде печи медôвникôвъ. Теперь она мусить на торговицю и скорше не може займитись паленьемъ, ажь вечеромъ. При тôмъ треба ненастанно сидѣти. Такъ, то добре!

(*Конецъ буде.*)

— **Вправы мѣшаного хору товариства „Львовскій Боянъ“** вѳдбудуть ся завтра въ пятницю о годинѣ 7½ вечеромъ На вправы сѝ выдѣлъ запрошує отсимъ всѣхъ членѳвъ. — *В. Ш.*

— **Вѳдъ выдѣлу Бурсы им. св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичи** одержуемо отсе письмо: Для принятя ученикѳвъ до Бурсы св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичи розписує ся конкурсъ зъ речинцемъ до 15 н. ст. серпня с. р. Яко мѣсячна вплата установлює ся для кандидатѳвъ зъ чужихъ повѣтѳвъ квота 12 зр. Нечлены платять 1 зр. вписового. Поданя неостемпльованѣ, заосмотренѣ въ метрику хрещеня и послѣдне свѣдоцтво шкѳльне належить вносити до выдѣлу на руки д-ра Володим. Антоневича. — За выдѣлъ Бурсы: *П. Кмить* предсѣдатель. *П. Погорецкій* секретарь.

— **Нова школа промыслу деревного въ Галичинѣ.** Газета урядова доносить: Міністеръ просвѣты рѣшивъ активувати державну школу фахову промыслу деревного въ Коломыи зъ днемъ 1 н. ст. жовтня с. р. Школа буде устроѳна на ладъ школы въ Закопанѳмъ, а ѳи найважнѣйшою задачею буде дальша наука и образованье т. зв. стилю гуцульского въ деревныхъ выробахъ, котрый то стиль вѳдъ часу першої выставы краєвої найшовъ такъ богато горячихъ поклонникѳвъ и зыскавъ признанье поза границями краю. Школа коломыйска буде складати ся зъ 4 вѳддѣлѳвъ, а именно для столярства, рѣзьбарства, токарства и тесельства. Найбѳльше характеристичный буде вѳддѣлъ рѣзьбарства, котрый буде образувати въ напрямѣ, перехованѳмъ въ Гуцульщинѣ родиною Шкриблякѳвъ. Выробы въ тѳмъ стилю становлять осѳбный рѳдъ робѳтъ выкладаныхъ зъ дерева, прикрашеныхъ металевыми вкладами въ такѳмъ родѣ, якъ ихъ выроблює школа въ Кортіна д' Ампеццо въ полудневѳмъ Тироли. Управителемъ школы именованый п. Фридрихъ Калляй учитель зъ Закопаного, архитектъ и ученикъ Ганзена. Яко учитель початкового рисунку геометричного и вѳльноручного именованый такожь учитель зъ Закопаного п. Густ. Фінгеръ. Веркмайстромъ для науки рѣзьбарства именованый Михайло Гнатковскій, котрый теперь вѳдъ двохъ лѣтъ образує ся въ своѣмъ званю въ технольоґічнѳмъ музею у Вѣдни, а котрого роботы можна бачити въ павільонѣ выдѣлу краєвого на выставѣ. Вписы ученикѳвъ до новои школы вѳдбудуть ся въ послѣдныхъ дняхъ вересня. — Якъ звѣстно истнувала доси въ Коломыи школа промыслу деревного удержувана Гуцульскою Спѳлкою, на мѣсце котрои заводить теперь правительство школу державну. Языкомъ выкладовымъ въ дотеперѣшнѳй школѣ бувъ языкъ рускій. Якій языкъ выкладовый буде въ новѳй школѣ не згадує урядова ґазета. Посолъ Барвѣньскій въ своѣй послѣднѳй промовѣ въ радѣ державнѳй при буджетѣ школьнѳмъ домагавъ ся для сеи школы руского языка выкладового. Чи се жаданье буде увзгляднене, або чи нова школа буде уладжена на взорець дотеперѣшныхъ державныхъ школъ промысловыхъ, де языкъ рускій не увзглядняє ся навѣть яко предметъ, покаже недалека будучность.

— **Загальнѳ зборы товариства учителѣвъ школъ высшихъ** вѳдбудуть ся въ недѣлю дня 15 н. ст. липня у Львовѣ. На порядку днев-нѳмъ стоять мѣжь иншими такѳ внесеня: 1) льокаціи треба привернути хочь бы въ идеальнѳй формѣ и 2) мѣжь степенями „достаточный“ и „недостаточный“ треба увести посередный степень пр. „мѣрный“. Степень „мѣрный“ зъ трехъ предметѳвъ не запевнювавъ бы промоціи, такъ само якъ теперь не дає промоціи степень „недостаточный“ зъ двохъ предметѳвъ або степень „злый“ зъ одного. Дня 16 н. ст. липня возьмуть участники зборѳвъ участь въ конґресѣ педаґоґѳвъ польскихъ, якій вѳдбудє ся у Львовѣ зъ нагоды выставы краєвои.

— **Стіпендію зъ фонда бл. п. о. Мелетія Романовского** въ квотѣ 38 зр. рѳчно удѣливъ совѣтъ Народного Дому у Львовѣ почавши вѳдъ II-го пѳврокy 1893/4 р. школьного Володимирови Витовтови Кустиновичеви, ученикови V-ои клясы ґімназіяльнои въ Радѳвцяхъ на Буковинѣ, сынови пароха зъ Лядского. Надѣленый буде одержувати ту стіпендію до зложеня испыту зрѣлости.

— **Двояка мѣра.** До „Галичанина“ пишуть зъ Калущины про такѳ два факты: Въ зимѣ сего року уродила ся дитина лѣсничому въ Рипянцѣ коло Калуша, п. Єдличкови Везти дитину до хресту до Калуша бѳльше якъ двѣ милѣ такою студенею, яка тогдѣ була, було неможливо, а спроваджувати латиньского священика зъ Калуша коштувало бы богато заходу и грошей, що для бѣдного лѣсничого було такожь неможливе. Супротивъ того упросивъ лѣсничій мѣсцевого рускаго священика о. Романовского, щобы ѳму дитину охрестивъ. О. Романовскій изъ ввѣчливости приставъ на просьбу лѣсничого, охрестивъ дитину и вѳдбславъ заразъ актъ хрещеня звычайною дорогою латиньскому пароховi въ Калуши. Зъ того выходило бы, що все въ порядку и що латиньскій ксьондзъ повиненъ бы ще подякувати рускому священикови за те, що выручивъ ѳго въ функціи, для котрои вѳнъ бувъ бы мусѣвъ трудити ся. Тымчасомъ стало ся инакше. Лат. пробощъ въ Калуши кс. Шелиґевичь обжалувавъ о. Романовского въ старостві и оно засудило о. Романовского на 50 зр. кары. — Другій анальоґічный фактъ такій: Латиньскій парохъ въ Калуши охрестивъ дитину рускихъ родичѣвъ зъ Пѳдґѳрокъ и — очевидно — не передавъ акту хрещеня рускому пароховi. Парохъ зъ Пѳдґѳрокъ внѣсъ противъ того вже два разы жалобу до староства въ Калуши и можна було надѣяти ся, що староство покарає латиньского священика, бо вѳнъ не лише охрестивъ дитину на свѳй обрядъ, але не вѳдбславъ и акту хрещеня, куды належить. Тымчасомъ староство не лише не укарало латиньского ксьондза, але навѣть не вѳдповѣло на жалобы. — Такъ розумѣють нашѳ власти рѳвноправнѳсть.

— **Краєва рада шкѳльна** ухвалила на засѣданю зъ дня 2 н. ст. липня: 1) Вызначити на другого представителя учительства до окружнои рады шкѳльнои въ Городенцѣ Теод. Сухаровского, управителя тамошнои 5-клясовои школы; 2) установити другого греко-кат. катихита для шкѳлъ народныхъ въ Стрыю вѳдъ 1 н. ст. вересня 1894 р.; 3) перемѣнити одноклясовѳй школы народнѳй въ Нижневѣ и Романовѣ на двоклясовѳй, почавши вѳдъ 1 вересня 1894 р.; 4) именувати учителями шкѳлъ народныхъ Ник. Домбровского въ Зарудю, о. Ник. Романюка греко-кат. катихитомъ при 5-клясовѳй школѣ мужескѳй въ Городку.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ**: Минувшои недѣлѣ вѳдбуло ся тутъ освященье будынку дирекціи руху зелѣзниць. Зѳ стороны руско-кат. обряду довершивъ освященя крил. парохъ о. Шанковскій. По освященю вручивъ асесоръ рады громадскои [жидъ] президентови зелѣзниць д-ру Билиньскому ключѣ будынку, выголосивши промову по польски. Президентъ на сю промову вѳдповѣвъ по польски и по руски. Вечеромъ того-жь дня вѳдбувъ ся пиръ, даный зъ тои нагоды радою громадскою. Въ пирѣ взяло участь до 80 осѳбъ, а мѣжь ними майже половину становили жиды. Середъ многихъ тоастѳвъ одинъ бувъ выголошеный по руски о. митратомъ Фаціевичемъ. Президентъ пѳднѣсъ тоастъ осѳбно за здоровлье рускаго пароха о. Шанковского. Написи всѣ въ новѳй дирецкіи зъ-верху и у внутри въ трохъ языкахъ: нѣмецкѳмъ, польскѳмъ и рускѳмъ. Пѳднести належить, що вже разъ въ написяхъ рускихъ нема нѣ языковыхъ нѣ правописныхъ похибокъ. За те на двѳрци зелѣзничѳмъ въ Станиславовѣ таки не хоче служба при вѳдбираню пакункѳвъ принимати адресованыхъ по руски листѳвъ перевозовыхъ а не кождый має часъ ходити зъ жалобами по бюрахъ...

— **Звертаємо увагу**, що пѳсля розпорядженя краєвои рады шкѳльнои вѳльно жадати рускихъ свѣдоцтвъ и завѣдомлень шкѳльныхъ такожь и въ школахъ народныхъ зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ. Нехай же рускій родичѣ и опѣкуны зъ того користають!

— **Проф. Ив. Верхратскій** має написати до „Галичины“ въ выдавництвѣ Oesterreich in Wort und Bild про діялѣкты рускѣ, а не про пѣсни народнѣ, яхъ хибно було подано въ першихъ звѣсткахъ.

— **Отворенье новозаведеныхъ повѣтовыхъ дирекцій скарбу** въ Ярославѣ и Вадовицяхъ наступить дня 1 н. ст. серпня с. р.

— **Выдѣлъ фільософічный львѳвского] университету** ухваливъ въ мартѣ с. р. удѣлити намѣстникови ґр. Казим. Баденьому и бувшому міністрови просвѣты бар. Гавчеви титулъ докторѳвъ honoris causa. Пѳсля обовязуючихъ приписѳвъ обернувъ ся сей выдѣлъ до цѣсаря зъ просьбою о доздѳлъ на сю ухвалу. Найвысшою постановою зъ дня 4 н. ст. мая удѣливъ цѣсарь свого дозволу и оногды явила ся у намѣстника ґр. Баденього депутація, зложена зъ ректора университету д-ра Цвиклиньского, декана выдѣлу фільософічного д-ра Калины, проф. о. д-ра Ом. Огоновского, д-ра Радзишевского и д-ра Ром. Пилята, щобы доручити ѳму дипльомъ. При тѳй нагодѣ проголосивъ ректоръ Цвиклиньскій до намѣстника довшу промову, въ котрѳй пѳднѣсъ заслуги намѣстника, положенѣ коло заснованя факультету медичного. Вѳдтакъ деканъ д-ръ Калина вѳдчитавъ основу дипльому въ латиньскѳмъ языцѣ. На се вѳдповѣвъ намѣстникъ депутаціи, дякуючи за оказану ѳму честь и завѣривъ вѳдпоручникѳвъ университету о своѣй прихильности и охотѣ пѳдпомаганя сего наукового заведеня. — Вчера запросивъ намѣстникъ членѳвъ депутаціи на обѣдъ до французкои реставраціи на площи выставы. На тѳмъ обѣдѣ бувъ такожь совѣтникъ двора д-ръ Цайсберґъ разомъ зъ співробѳтниками, котрѣ вчера на запросины д-ра Цайсберґа вѳдбули о 3-ѳй годинѣ зъ полудня въ палатѣ намѣстництва засѣданье въ справѣ галицкого вѳддѣлу въ выдавництвѣ Oesterreich in Wort und Bild. — Дипльомъ доктора фільософіи для бар. Гавча вже выготовленый и сими днями выѣздить ректоръ д-ръ Цвиклиньскій до Вѣдня, щобы ѳго доручути бувшому міністрови.

— **Пѳвнѳчна зелѣзница и громада мѣста Львова передъ трибуналомъ адміністраційнымъ.** Пѳсля закона зъ року 1869 мусить зелѣзница Фердинанда платити що року досыть высокій податокъ доходовый, а зъ того якусь квоту, яко додатокъ громадскій вѳддавати въ користь мѣста Львова, хочь она сего мѣста не дотыкає; высоту додатку установлює рада громадска. Отже теперь рѣшила рада мѣста Львова пѳдвысшити додатокъ громадскій до податку доходового и подѣлити при тѳмъ податникѳвъ на двѣ клясы, а именно: Хто платить до 500 зр. податку доходового, має ще платити 20% додатку громадского, хто жь платать бѳльше якъ 500 зр. податку, то додатокъ для него выносить 30%. Ся ухвала дѳймила дуже зелѣзницю пѳвнѳчну, бо въ наслѣдокъ того збѳльшила ся дуже значно сума, яку зелѣзница мусить платити мѣсту. Зъ причины, що сю ухвалу потвердивъ и галицкій выдѣлъ краєвый, внѣсъ зарядъ зелѣзницѣ жалобу до трибуналу адміністраційного, котрый по переведенѳй розправѣ орѣкъ, що рѣшенье галицкого выдѣлу краєвого есть противзаконне.

— **Центральный выдѣлъ тов. „Просвѣта“** приславъ для новоотвореныхъ читалень „Просвѣта“ въ Дубкахъ и Ретужинцяхъ даромъ книжочокъ вартости 26 зр., за що пѳдписаный въ имени выдѣлѳвъ обохъ читалень складає товариству „Просвѣта“ найсердечнѣйшу прилюдну подяку. — *А. Шлемко.*

— **Страшный поєдинокъ.** Послѣдными часами вѳдбувъ ся въ англійскихъ Индіяхъ т. зв. поєдинокъ „на гадюку“ мѣжь капітаномъ Філіпсомъ и поручникомъ Шефердомъ. До цѣлковито темнои салѣ впущено ѣдовиту гадюку. Въ годину пѳзнѣйше вступивъ до салѣ капітанъ Філіпсъ зъ одноі стороны а ѳго противникъ зъ другои. Нѣодинъ не мѳгъ бачити въ пѳтьмѣ гадины. Кождый крокъ мѳгъ принести смерть котрому небудь зъ нихъ. Такъ само могло бути смертоносне стоянье на мѣсци. Десять мінутъ выждали оба противники въ сали въ страшнѳй тревозѣ. Нагле роздавъ ся крикъ. Поручника Шеферда укусила гадина и въ тѳй самѳй хвили побѣгъ капітанъ до дверей, котрѳ вкѳнци, майже божевѳльный, на помацки найшовъ. Сейчасъ вбѣгли до салѣ прикликанѳ воякы и офіцеры, убили гадину и пробовали ратувати Шеферда, що лежавъ въ страшныхъ корчахъ. Однако дармо, бо по кѳлькагодинныхъ мукахъ померъ укушеный. Капітанъ Філіпсъ посивѣвъ зѳ страху цѣлковито Єго мають ставити передъ воєнный судъ.

— **Добрѳ вѣсти.** Дня 17 н. ст. липня вѳдбуде ся въ Новосѣлцѣ Костюковѳй вѣнчанье п. Володислава Голубовского кандидата нотаріяльного зъ панною Анною Кархутъ, дочкою тамошного пароха о. В. Кархута.

Наука штука и література

— **Тарасъ Шевченко зъ бандурою надъ Днѣпромъ**, фототипъ зъ образу Костя Трутовского, появивъ ся сими днями зъ заведеня Анґерера у Вѣдни коштомъ наукового товариства имени Шевченка Рисунокъ прегарный а выкѳнченье фототипа знамените. На надбережнѳй скели сидить задуманый поетъ и держить бандуру. Зъ мѣсця, де находить ся Тарасъ, розлягає ся пречудный видъ на Днѣпръ, доохрестнѣ села, луги и поля. Єсть се безперечно одна зъ найґарнѣйшихъ картинъ, на котрѳй зображеный нашъ Тарасъ, то и товариство им. Шевченка добре прислужило ся нашѳй публицѣ подаючи ѣй нагоду набувати вѳдбитку сего цѣнного твору для прикрасы хатъ. Оріґіналъ картины находить ся въ посѣданю п. Батрухина [Россіянина] въ Москвѣ. — Цѣна фототипа 25 кр. а набути ѳго можна въ товариствѣ им. Шевченка у Львовѣ при ул. Академичнѳй ч. 8.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На вѳдновленье церкви въ Камяноѳй** зволили зложити дальшѣ жертвы: Всеч. о. Мацѣлиньскій зъ Угринковець 1 зр 40 кр., о. І. Мащакъ зъ Бахура 1 зр.; п. Марко Гинса учитель зъ Лоси 1 зр.; о. Игн. Гавацкій зъ Хоросткова 2 зр.; о. Ювен. Луцикъ 1 зр.; о. Вас. Федоровичь зъ Каплинець 2 зр.; о. Андр. Коцикъ зъ Батятичь 2 зр., Петро Мончакъ мѣсц. господарь 4 зр. 40 кр., Авксентій Голодъ зъ Америки 10 зр.; Андрѣй Фучко мѣсц. господарь 15 зр. и Іосифъ Хилякъ зъ Камяноі 6 зр. Помѣщуючи сей выказъ присланыхъ намъ жертвъ почуваю ся до мого обовязку всѣмъ Вп. жертводавцямъ сердечну подяку выразити, що своими ласкавыми жертвами причинили ся до достигненя нами горячо намѣренои цѣли. Всевышній Творець, Податель всякого блага нехай вѳддасть Вамъ вамъ сторицею и дозволить Вамъ дѳждати ся осущеня и Вашихъ найгорячѣйшихъ бажань..

Камяна дня 27 н. ст. червня 1894.

Володимиръ Полошиновичъ парохъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 5 липня. Въ часѣ вчерашныхъ выкладѳвъ проф. Нотнаґля було въ загальнѳмъ шпитали 150 поліціянтѳвъ.

Будапештъ 5 липня. Словаки-лютераны задумують выступити зъ евангелицкои церкви и заснувати нову секту „Гуситѳвъ“. — На Тисѣ перевернувъ ся поронъ и майже 200 осѳбъ упало въ воду. Богато потопилось.

Прага 5 липня. Вчера засуджено хлопця Земана на три роки вязниць за те, що належавъ до тайного товариства „Nedela“.

Трієстъ 5 липня. Въ часѣ похорону убитого редактора Бандіого въ Ліворнѣ, анархісты убили штилетомъ директора трамваєвого товариства.

Парижъ 5 липня. Скрайна лѣвиця выробила внесенье, що жадає загальнои амнестіи для політичныхъ преступнѣвъ зъ выимкою анархістѳвъ. — Касеріо спытаный судьею слѣдчимъ, чого бажавъ бы, вѳдповѣвъ, що хотѣвъ бы дѳстатись до Риму и убити Кріспіого.

Бѣлградъ 5 липня. Радикалы хотять сполучитись зъ лібералами, щобы реактивувати усунену конституцію.

Брукселя 5 липня. Въ справѣ мѣжнародноі конвенціи що-до анархістѳвъ міністеръ справъ заграничныхъ конферувавъ зъ послами Нѣмеччины, Франціи и Анґліи.

Надѳлане.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкає теперь

при улици Ягайлоньскѳй ч. 2

и ординує вѳдъ 10—12-ои передъ и вѳдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 8—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

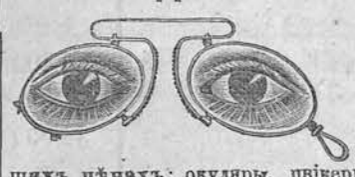

оптикъ и механикъ „пѳдъ Коперникомъ“, Львѳвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великѳмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѣ, піоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонкѳвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцій выготовляють ся точно. 4185

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ! ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѳдъ дазна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оринін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
каса Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 81—104

Кльосеты комнатнѣ бляшанѣ лякированѣ по зр. 8, зъ помпкою автоматичною по зр 30. — Ванны довгѣ по зр. 16, и 18, ванны насѣднѣ по зр. 6 и 7·50

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованѣ рѳзныхъ предметѳвъ до розпорядимости.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБѲТНЯ** 142-156

рѣзьбарска и каменярска

Спеціяльности въ будовѣ памятникѳвъ, гробницъ, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родѳвъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выборъ готовыхъ памятникѳвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вѳдъ шкѳдъ огневыхъ пѳдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѣ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшѣ сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улькованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **пѳбѳльшає ся** наростаючими вѳдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякѣ поясненя подають Аґенты, установленѣ у всѣхъ мѣстахъ и бѳльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

Найлѣпшій

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВІЙ

„ИМПЕРІЯЛЬ“

електрично-стискані розслѣджені мѣскою лябораторіею можна купити въ фабрицѣ

Г. ПЙОНТКОВСКОИ

Львѳвъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ вѳдъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 16—15

КУ-

фры, торбы и всѣлякѣ приборы до подорожи

найдешевше въ торговли товарѳвъ модныхъ и бѣля мужескаго, приборѳвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львѳвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Вѣденьскій Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вжѳ **въ СЕРЕДУ.**

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 15—?

Льосы поручає: **Яковъ Штро, А. Х. Верфель, Шелєнбергъ ы Крайзеръ.**

РОЗПИСАНЄ ОФЕРТ

на виарендованє права побору самостійних краєвих оплат консумційних почавши від 1 сїчня 1895.

По силї закона з дня 15 цьвітня 1894 В. з. кр. ч. 33 будуть побирати ся від дня 1 сїчня 1895 до дня 31 грудня 1899 в користь фонду краєвого самостійні оплати консумцийні від напитків споживаних в краю, а іменно: 1) від горячих палених спіритусових плинів (спіритусу), котрих вмістимість алькоголю може бути означена приписаним алькогольометром (з виімкою руму, араку и коняку) в квотї 3 кр. а. в. (6 гелєрів) від кождого гектолїтра і кождого степеня алькоголю після стостепенного алькогольометра, або від одного гектолїтра 100-степенного спіритусу 3 зр. (6 корон); 2) від руму, араку, коняку, лїкеру та всїх иньших солоджених горячих напитків спіритусових без різницї вмістимости алькоголю в квотї 4 зр. а. в. (8 корон) від кождого гектолїтра; 3) від пива всякого рода в квотї 50 кр. а. в. (1 корони) від гектолїтра.

Побір тих оплат буде унормований розпорядженєм, що має видати ц. к. Намістництво в порозуміню з Видїлом краєвим, котре буде оголошене в вістнику законів краєвих.

Побір повисших оплат рішив Видїл краєвий виарендувати в дорозї лїцитациї письменної за установленєм цїн викличних*) означаючих однорічний чинш аренди в слїдуючих повітах полїтичних (Староствах) взглядно в округах судових:

Ч. п.	В повітї	Цїна виклична на цїлий повіт полїтичний (староство) зр.	В округах судових	Цїна виклична на округи судові зр.
1	Бяла	17.740	Бяла Кенти Осьвіцим	6.488 6.526 4.726
2	Броди	15.544	Броди Лопатин Залізцї	8 479 3 249 3.816
3	Хшанів	18.663	Хшанів Яворжно Кшешовицї	8.960 4.176 5.527
4	Городенка	17.152	Городенка Обертин	10.982 6.170
5	Ярослав	23.447	Ярослав Радимно Сїнява	15.697 5.702 2.048
6	Кольбушова	6.402	Кольбушова Соколів	3.804 2.598
7	Коломия	32.932	Гвоздець Коломия Печенїжин	4.887 23.287 4.758
8	Косів	9.562	Косів Кути	5 935 3.627
9	Мисленицї	8.872	Йорданів Маків Мисленицї	3.607 528 4.737
10	Ниско	5.115	Ниско Улянів	4.256 859
11	Надвірна	16.402	Делятин Надвірна	9.294 7.108
12	Ряшів	21.964	Ґлоґів Ряшів Стшижів Тичин	2.267 12.207 3.295 4.195
13	Скалат	12.033	Грималів Скалат	3.691 8.342
14	Снятин	10.489	Снятин Заболотів	5.802 4.687
15	Тарнобжеґ	10.769	Розвадів Тарнобжеґ	4.208 6.561
16	Тернопіль	18.573	Микулинцї Тернопіль	2.865 15.708
17	Вадовицї	19.961	Андрихів Кальварія Затор Вадовицї	5.051 4.995 2.942 6.973
18	Збараж	6.656	Нове село Збараж	2.178 4.478
19	Золочів	21.109	Олесько Зборів Золочів	3.992 6.072 11.045
20	Живець	30 279	Милївка Слемінь Живець	8.875 8.231 13 173

Побір згаданих оплат може бути виарендуваний на цїлий час дозволений законом, або на коротший, однако не на менший як на один рік.

Оферти на цїлі повіти полїтичні будуть мати першеньство перед офертами на округи судові.

Отже запрошуємо всїх, що хотять виарендувати згадані оплати краєві, особливож продуцентів пива, спіритусу і солоджених горівок, громади маючі власне право пропінациї і взглядно додатки громадскі, вкінци арендарів пропінацийних і дотеперішних арендарів краєвих оплат консумцийних, щоби вносили оферти опечатані, котрих взір можна одержати в дотичних бюрах Видїлів повітових і у всїх урядах громадских міст і місточок, заосмотрені значком стемплевим на 50 кр. разом з квотою становлячою 10% подаваної річної цїни аренди яко вадіюм, а то або в готівцї, в паперах вартістних маючих пупілярну безпечність, або також в книжочках кас ощадности — **найдальше до дня 25 липня 1894 просто до Видїлу краєвого.**

Для догідности оферентів і щоби оминути коштів пересилки заявляє ся їм, що висше визначені вадия можуть складати також в Видїлї Ради повітової за формальним потвердженєм відбору на офертї.

Оферти предложені видїлови краєвому без вадий взглядно без згаданого потвердженя не будуть розпізнаватись.

Оферти обовязують оферентів до часу затверденя їх Видїлом краєвим, а найдальше до дня 1 вересня 1894.

На случай неувзглядненя оферти буде зложене вадиюм дотичним оферентам без коштів звернене.

Львів дня 15 червня 1894. 244 2—3

*) Подані цїни викличні обчислено на підставі виказаної консумциї напитків підлягаючих краєвій оплатї, чиншів аренд пропінацийних і чиншів, які фонд краєвий титулом краєвих оплат консумцийних теперь річно побирає.

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1 90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ. всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2 50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 86—?

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый. выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на пôвъ року 1 60 кр. на чверть року 1 зр.

ИВАНЪ ГУСЪ
слова Тараса Шевченка, музика Мик. Лис.
Цѣна 60 кр.
Дôстати можна въ тов. „Просвѣта".

КАРПАТСКЙ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдивй Правдивй

тôлько зъ такимъ охороннымъ знакомъ.

КАРПАТСКА КОСА есть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплює ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняє.

Тй косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблистои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягає въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости є дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, одна въ одну є гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.

Вôстре заосмотрене острымъ наклепкомъ що вôдъ кôнця до кôнця є однаково тонкій, вôдъ кôнця до кôнця однаково широкій. Люде, котрй на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса є всюды однаково тверда и гнучка.

Клепати косу досыть разъ на пару днѣвъ, вôстре притуплює ся такъ помалу и такъ незначно, що разъ его поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100**, а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краєва чи загранична коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскає на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ, якй по части выкидає не за косу, а за кавалокъ бляхи.

Карпатскй косы Мінцера можна такожь точити, такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наостренй и бляху перетнуть, а не выщерблять ся Де косять на выпередки, тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого є наша коса.

Всякому, хто въ насъ купує, мы ручимо вже за те, що всѣ нашй косы, одна въ одну, є такй, якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжнй косы, такй, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаєсь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштує	1·—	1·05	1·10	1 20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр. а в.
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр., за молотокъ 1 зр.

Косы посылаємо заразъ вôдворотною почтою, але тôлько за готовй грошѣ, або за послѣплатою (Nachnahme.) Почту оплачуємо самй числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуємо самй.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣє.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюємо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена.

190 8—14

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 141. Львôвъ, Субота 25 червня (7 липня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek. I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ стишка.

Покликъ на вѣче.

Подоляне!

Просимо Васъ на вѣче, котре вôдбуде ся въ Теребовли дня 10 н. ст. липня с. р. вô второкъ [день передъ св. Ап. Петромъ и Павломъ]

Передъ вѣчемъ вôдправить ся о годинѣ 10 рано служба Божа о призванье помочи св. Духа По службѣ Божôй зôйдемо ся до салѣ маґістратскои на нараду.

Промовляти будуть: 1) Евг Олесницкій въ справахъ економічныхъ, 2) о. Евст. Цурковскій въ справахъ шкôльныхъ и 3) посолъ Юл. Романчукъ въ справахъ політичныхъ.

Се перше вѣче въ нашихъ сторонахъ, тожь сподѣваємо ся, що збересь Васъ якъ найбôльше, щобы-сте могли пôднести, що Васъ болить и якъ тому зарадити. Самй вôдчуваєте, якъ пекучй тй справы, котрй вже разъ полагодити треба. Тожь не пожалуйте нѣ часу нѣ труду, а прибувайте якъ найчисленнѣйше, бо йде о наше добро!

Въ Теребовли 1 н. ст. липня 1894

О. Андрей Тимусъ зъ Гумникъ. *Касіянъ Лещишакъ* зъ Теребовлѣ. *О. Евстахій Цурковскій* зъ Настасова. *Стефанъ Канцуръ* зъ Настасова. *О. Ив. Воляньскій* зъ Острôвчика. *Максимъ Греськôвъ* зъ Илавча. *О. Теодоръ Цегельскій* зô Струсова. *Іосифъ Ситникъ* зô Струсова. *Михайло Стецишинъ* зъ Глещавы.

Вопіючій нападъ на церковь.

Якою опѣкою тѣшить ся въ нашôмъ краю церковь руска — на те можемо нашимъ читателямъ навести свѣжій фактъ, якій лучивъ ся въ Манастирискахъ, де то, якъ вѣдомо, кôлькадесять лѣтъ церковь руска стояла руиною и ажь теперѣшному парохови, о. Захаріи Пôдляшецкому, удало ся зъ тяжкимъ трудомъ церковь на-ново здвигнути и згорнути до неи тй недобитки вѣрныхъ руского обряду, котрыхъ не поглонуло латиньство. Якй-жь прикрости мусить терпѣти о. З. Пôдляшецкій зъ своими вѣрными, о тôмъ вôдъ часу до часу дôстане ся якась звѣстка и до прилюднои вѣдомости, а вже може найбôльше заслугує на прилюдне оголошенье свѣжій фактъ, котрый мы назвали вопіючимъ нападомъ на церковь. Рѣчь була така:

О. З. Пôдляшецкій зарядивъ сего лѣта накрытье ґонтами муру окружаючого церковь, именно позаду церкви. Зверхнôсть громадска нѣякого неґативного ореченя въ тôй справѣ не выдала, ба й самъ бурмістръ [жидъ] въ червни с. р. о. Пôдляшецкому лично заявивъ, що вôнъ тôй справѣ не противный [бо й сама справа, остро беручи, належить до внутрѣшного порядку ерекціи; накрытье давно вже обудованого муру щобъ охоронити єго передъ знищеньемъ, пôдъ приписы закона будôвляного чейже не пôдпадає]. Отже о. Пôдляшецкій припоручивъ свому парохіянинови тесли накрыти муръ ґонтами дня 29 н. ст. червня. И що-жь дѣє ся?

Того дня о. Пôдляшецкій правивъ якъ-разъ службу Божу, коли сторожа мѣска выдала тесли устный заказъ муръ накрывати. О. Пôдляшецкій выславъ заразъ до бурмістра депутацію зъ найповажнѣйшихъ мѣщанъ-парохіянъ пôдъ проводомъ Т. Кроподры, головы громады христіяньскои и тй представили рѣчь бурмістрови. Бурмістръ запевнявъ ихъ о своѣй прихильности, але рôвночасно выдавъ наказъ: насильемъ руйнувати роботу при церквѣ. Теперь настали сцены, котрй перекажемо словами очевидця:

„Ледви о. Пôдляшецкій скинувъ зъ себе дома реверенду надбѣгла вже товпа людей [латинникôвъ и жидôвъ] на цвинтарь церковный зъ драбиною и сокирами, а мѣжь нею, на превеликій жаль и диво, такожь капраль мѣсцевои жандармеріи. Капраль показавъ о. Пôдляшецкому леґітимацію пôдписану бурмістромъ а рôвночасно загрозивъ всѣмъ, що кождого заарештує, хто єму спротивить ся. Теперь настали сцены повнй деморалізаціи. Противнй стороны счепились якъ до бійки, заглушили себе лайками. Робôтникôвъ вôзвано здирати прибитй ґонты. Менѣ прийшло на память, що отсе въ державѣ конституційнôй довелось намъ уявити собѣ, якъ выглядало въ Крожахъ. На цвинтари заводили бабы: „Та що вамъ виннй муры церковнй?“ а хлопы вôдповѣдали: „Противъ священика мы не пôйдемо!“ ба й жиды-траґарѣ завагали ся и не пôднесли рукъ, вязавъ ихъ піетизмъ реліґійный и они казали: „Gegen Kirche will ich nescht!“ Та взяли ся за се дѣло мѣщане латиняне, хотяй у нихъ було свято св. Апп. Петра и Павла и то дѣяло ся пôдчасъ службы Божои въ костелѣ!

О. Пôдляшецкій робивъ, що мôгъ, абы скандалъ той покрыти або зменшити Вôнъ дававъ себе въ поруку жандармови, готовъ и на арештъ; представлявъ, що зверхнôсть громадска не доручила нѣякого ореченя въ тôй справѣ, отже се поступованье противзаконне; боронивъ власности церкви, що ажь скалѣченый вôдôйшовъ; толкувавъ, взывавъ, та все надармо. Не уступились, доки не здерли послѣдньои ґонты... Найприкрѣйше тутъ се, що въ дѣло вмѣшала ся ц. к. жандармерія, не розôбравши ситуаціи; що вôзвано до сего дѣла латинникôвъ въ ихъ свято; що вкôнци пôдкопано любовь взаимну мѣжь вѣрными обохъ обрядôвъ, мѣжь церквою и костеломъ. Се наслѣдки поступованя въ остатныхъ рокахъ тыхъ людей, що говорили: „коли на долони выросте волосье, тогды буде церковь въ Манастирискахъ“ и що всякй пакости творили и творять рускому парохови, хочь той иде лише за совѣстію и за обовязкомъ пôсля своєи службовои присяги, що не дасть кривды зробити нѣ церквѣ нѣ єи майнови...“

О. Пôдляшецкій повѣдомивъ заразъ о тôй сумнôй пригодѣ ц. к. староство въ Бучачи и свою власть духовну а опôсля вôднѣсъ ся зъ жалобою до суду и зъ просьбою о розслѣдъ дѣла до президіи ц. к. намѣстництва. Чи и яку одержить сатисфакцію, не занехаємо сповѣстити о тôмъ руску публику.

Зъ выставы.

Наплывъ чужосторонныхъ гостей на львôвску выставу слабый. Мѣжь иншими зъ-поза границь Галичины звиджувавъ вôддѣлъ етноґрафічный радникъ двора Цайсберґъ, редакторъ выдавництва Oesterreich in Wort und und Bild. Провôдниками у тôмъ вôддѣлѣ були ґр. Володимиръ Дѣдушицкій, проф. Шухевичь и пос. Барвѣньскій. Вѣденьскій гôсть перебувъ въ етноґрафічнôмъ вôддѣлѣ майже двѣ годины и дуже цѣкаво приглядавъ ся выставовôй церквѣ. Зъ вôддѣлу етноґрафічного увôйде богато рѣчей до згаданого выдавництва, котрого найновѣйшій томъ буде трактувати про Галичину. Такожь директоръ шведскихъ почтъ и телеґрафôвъ бар. Крузенстієрна оглядавъ оногды львôвску выставу.

Въ послѣдныхъ дняхъ выставова площа оживилась шкôльными дѣтьми и то якъ учениками шкôлъ народныхъ, такъ и ґімназіяльныхъ. Малй „Кракусы“ вже вôдъѣхали и перебранй за Кракусôвъ сокôльницкй дѣти такожь вернули пôдъ свои стрѣхи. Натомѣсть прибули школярики зъ Полтвы и помученй цѣлодневною бѣганиною по выставѣ прийшли вечеромъ зъ своимъ учителемъ до Народнои Торговлѣ, щобы покрѣпитись. Зновъ вчера рано приѣхало 315 дѣтей селяньскихъ зъ 48 сѣлъ жовкôвского повѣта пôдъ проводомъ инспектора Левака. Въ Жовквѣ вже заздалегôдь завязавъ ся бувъ комітетъ для перевозу дѣтей на выставу за починомъ презеса тамошного вôддѣлу педаґоґічного Гейды. На чолѣ комітету станувъ староства Ляникевичь и зôбравъ на кошты переѣзду 400 зр. Въ дорозѣ дали дѣтямъ ѣсти на стаціи въ Жовквѣ и Куликовѣ — впрочôмъ майже кожда дитина везла зъ собою клуночокъ вôдъ мамы зъ запасомъ живности.

На двôрци дожидавъ жовкôвскихъ дѣтей инспекторъ Барановскій зъ професорами и зъ орхестрою вакаційныхъ кольоній и вôдпровадивъ ихъ на выставу. Въ переходѣ по-при палату кн. Сапѣги - дѣтвора — не знать на чий приказъ — заспѣвала „многая лѣта“, здаєсь на адресу презеса выставового комітету. Выставу оглядали ґрупами, а о годинѣ 1-ôй спожили пôдъ церковцею полуденокъ.

Вечеромъ заки опустили выставу — уладили овацію презесови. Дѣтвора, всѣ учителѣ, инспекторъ, староста Ляникевичь и маршалокъ потѣтовои рады Созаньскій уставили ся пôвкругомъ. Середъ того выступивъ сѣльскій хлопець зъ Жовкви, Олексинъ, и промовивъ до кн. Сапѣги по руски. Въ своѣй промовѣ запевнивъ, що той святочный день лишить ся въ памяти дѣтворы, котрôй дали нагоду подивляти то, що сотворила праця цѣлого краю. Дальше запевнивъ, що всѣ они будуть старатись стати пожиточными обывателями, вôддавъ почесть выставовому комітетови и просивъ приймити щирй высказы вдяки за працю и любовь.

Дѣти разомъ зъ учителями заспѣвали „Многая лѣта“, а кн Сапѣга такъ вôдозвавъ ся: „Дѣти коханй! дякую вамъ сердечно. Вы вынесли зъ выставы ту одну науку, що въ здоровôмъ краю нема рôзницѣ въ пониманю обовязкôвъ. Жалуйте, що вы не бачили примѣромъ выставы селяньскои худобы, уладженои вашими вôтцями, котрй дали доказъ, що можуть далеко дôйти. Обывателемъ є кождый, хто служить вôтчинѣ, котру по Бозѣ треба любити; чинѣть се, а примѣромъ нехай вамъ служать вашй вôтцѣ, тй, що вы ихъ видѣли въ панорамѣ [Racławice] и котрй показали, що селяне потрафлять зробити. Бажаю вамъ въ дальшôмъ житю, щобы вамъ поталанилось. Дякую учителямъ и вамъ коханй дѣти“.

Ще разъ загомонѣло многолѣтье; заспѣвали „Миръ вамъ братя“ и пôднѣсши окликъ въ честь Сапѣги — Жовкôвщина опустила выставу.

Такожь вчера звиджувала выставу молодѣжь рускои ґімназіи, ґімназіи пятои и Франціска Іосифа, крôмъ того хлопцѣ и дѣвчата зô школы Чацкого.

Куды зъ нею?

[*Гумореска Ивана Неруды.*]

(*Конець.*)

Звечерѣло и мы повечеряли.

Анча почала вытягати солому зъ сѣнника, скручувати єи въ снôпки и вкидати до печи. Я сидѣвъ въ кôмнатѣ при бюрку и прислухувавъ ся, якъ зъ кухнѣ тягнуло сумовитымъ стугономъ до комина. Вдоволеный куривъ я своє віржінія — такъ выимково люблю той стугôнъ и шумъ! Наразъ передъ домомъ крикъ. На дворѣ людскй голосы, опôсля дзеленькôтъ дзвôнка при брамѣ Я зôрвавъ ся, выбѣгъ на двôръ, що сталось? Зъ нашого комина било полумя, искры сыпались ажь на третій дôмъ.

— Бога ради, Анчо!... заразъ перестаньте палити. Хутненько скрыйте сѣнникъ, а коли насъ нападуть, то вы притворѣть ся, мовь бы нѣчогôсѣнько не знали. Чи пѣчь ще горяча?

— Ахъ, де тамъ горяча... вôдъ двохъ снôпкôвъ... она майже студена!

Они не прийшли — слава Тобѣ Боже! Искры перестали сыпатись по-надъ домами и юрба почала поволи розходитись.

Я поплѣвъ ся лѣниво до колдры. Опôсля я положивъ ся цѣлкомъ безъ гумору — зновъ на земли.

Слѣдуючого дня я очевидно зновъ вôдсвѣживъ ся. Выйшовъ зъ дому, щобы розвѣдатись. Пытавъ поліціянта. Пытавъ послугача. Пытавъ всѣ знакомй жѣнки.

Поліціянтъ засалютувавъ: „Сего не знаю.“ Послугачь здôймивъ шапку: „Прошу, менѣ не вѣдомо“. Жѣнки мовили, якъ одна, такъ друга: „Справдѣ, зъ такими рѣчами все своя труднôсть!“

— Бабо, бабо! — потôмъ въ дома кликнувъ я на Анчу — отсе буде комедія! — Ба, поможе що? Але й такъ не може оставати. — Вмѣєте вы звивати трубки?.. нѣ? Но, я васъ навчу. Дивѣть!

И мы звивали трубки и наповняли соломою. Коли вже наробили ихъ досыть богато, я вôпхавъ кôлька до кишенѣ, выйшовъ проходжуватись и розкидавъ трубки де стоявъ и куды йшовъ. Того самого дня я шѣсть разôвъ бувъ на проходѣ. Слѣдуючого дня дванацять разôвъ.

Чотири днѣ одинъ за другимъ я вôдбувавъ сю практику. Та коли вôдтакъ приглянувъ ся, показалось, що сѣнникъ зменшивъ ся лишь о малесенькій клаптикъ. Потôмъ я обчисливъ, що такъ кружляти мусѣвъ бы майже сѣмь мѣсяцѣвъ.

Мабуть не потребую ажь говорити, що я бувъ вже хорый. Я не думавъ про нѣчо иншого и не мавъ въ головѣ нѣчого иншого, якъ тôльки солому, и передъ очима солому, саму солому. Тамъ въ сѣмъ кутѣ кôмнаты стояли три околоты, онъ въ тôмъ кутѣ нещасливый сѣнникъ а зновъ тамъ довга подушка зъ софы... де... куды звернути очи? А коли я вечеромъ клавъ ся на зелю, лихословивъ и глузувавъ, що се справдѣ вже ганьба була. Я вже майже не спавъ, встававъ рано зъ сходомъ сонця и таки заразъ выходивъ на прохôдъ

И при однôмъ такôмъ проходѣ власне сталось, що я помѣтивъ на улици тй збанки, чарки, криновки, що ихъ быстрозорый читатель певно вже зауважавъ на початку сеи статьѣ.

Однакъ зъ тыми збанками, чарками и криновками рѣчь така: Кождый мешканець Праги мусить мати збанокъ, взглядно чарку, або такожь криновку — зъ тымъ не має нѣякои бѣды и за се не карають. И отъ станесь, що збанокъ розôбє ся — отже ажь теперь починаєсь! Куды зъ нимъ? Кинешь єго на подвôрє, то сторожь приневолить тебе, щобы ты єго чистенько позбиравъ и взявъ собѣ назадъ. Кинешь на улицю, то тогдѣ дѣло зъ поліцією. Метнешь єго смѣтяреви на вôзъ, то вôнъ выкине назадъ. Не задержить єго нѣ навѣть для найкрасшои дискреціи — єму остро заборонено... Гараздъ. Отже ты берешь збанокъ въ пору „соннои ночи“, выходишь на улицю и неспостережено ставишь єго де-небудь. Слѣдуючого дня забирає єго смѣтярь та вже и безъ дискреціи, ну, и добре є.

Нѣкчемна думка перешибла крôзь мôй мозокъ. А що, коли бы я и Анча вхопили ночію сѣнникъ, занесли тамъ за рôгъ и на улици выпорожнили? Безусловно огидна, мерзена.. беззаконна думка — але добре сказано; менѣ се подобалось! Ахъ, якъ чоловѣкъ легко стає гайдамахою!

— Але — я все маю свôй власный пехъ. Наразъ, Богъ зна' зъ-вôдки, патроля мене заскочить. Она зажадає, щобы я назадъ вызбиравъ солому. Я стану боронитись, навпослѣдъ допущусь языкомъ якого тамъ злочину... мене арештують, вôдведуть... и пропала моя горожаньска бездоганнôсть... але то все байдуже для мене... я...

— Ласкавый пане, ласкавый пане! — вбѣгла Анча до кôмнаты — я знаю, куды зъ соломою! Молочарка, що стоить тамъ на долинѣ зъ вôзкомъ, прийме єи радо, потребує на пôдстѣлку до стайнѣ. Завтра хоче забрати!

— Але, чи се певно.

— Певно!

Що-жь ще бôльше говорити менѣ? Тои ночи спавъ я знаменито. А коли наспѣвъ ранокъ знесли мы, я и Анча, сѣнникъ до молочарки. Анча ще передъ тымъ спытала єи, чи справдѣ она не гордить нашимъ дарункомъ.

Се була чудова хвиля! Коли молочарка звернула намъ порожный мѣшокъ, мои чувства оволодѣли мною такъ дуже, що я поцѣлувавъ єи руку, обôймивъ єи коня и зъ сльозами на очахъ вернувъ у хату.

Въ хатѣ мы вытягнули нову солому и напхали нею сѣнникъ. Коли упорались зъ роботою, я вхопивъ Анчу въ поперекъ и ставъ свистати:

„А въ зеленôмъ лузѣ
Стрѣтивъ я дѣвча“...

и танцювавъ зъ Анчею довкруги сѣнника такъ бѣшено, ажь намъ обоимъ голова завернулась.

Отсе цѣла исторія, що приключилась и що я оповѣвъ єи. Она гарна и въ пору; я вдоволеный нею. Я скôнчивъ.

Вечеромъ приѣхало 187 ґімназіяльныхъ ученикôвъ зъ Сянока пôдъ проводомъ директора Токарского и презесôвъ, кôлька учительокъ зъ кôльканацятьма ученицями жѣночои школы и кôльканацять ученикôвъ школы мужескои. Надто зъ Микулинець прибуло 70 селянъ пôдъ проводомъ д-ра Брудзиньского. Нинѣ рано приѣхали селяне зъ Ланцута.

Зголошеня приѣзду на выставу вплывають такожь слабо. Въ першôй лініи мають приѣхати шкôльнѝ дѣти зъ Радехова, прогулька зъ Дрогобича, селяне зъ Горлиць и Загôря и гôрнича спôлка зъ Велички Зъ поза Галичины прибуде президентъ угорского кабінету д-ръ Векерле и президентъ палаты Банфі, такожь кôлькохъ мадярскихъ послôвъ. Въ Болгаріи завязавъ ся комітетъ, котрый займає ся прогулькою на львôвску выставу. Зъ Праги прибудуть въ серпни члены „Академічнои читальнѣ". Такожь въ серпни приѣдуть черновецкѝ ремѣсники.

Вчера отворено новый павільонъ зъ плянами и рисунками, що представляють заосмотренье мѣстъ въ воду и каналізацію пôсля системы Ліндляя зъ Франкфурта надъ Меномъ.

Дирекція выставы обнизила вступъ до Рацлавиць въ той спосôбъ, що теперь кождои днины платить ся по 50 кр. [перше въ понедѣлокъ коштувало 1 зр.]

Въ недѣлю вôдбудесь на выставѣ концертъ „Еха".

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Дня 5 с. м. о годинѣ 8-ôй вечеромъ вôдбуло ся засѣданье товариства ґімнастичного „Сокôлъ" пôдъ проводомъ головы товариства п. Нагôрного въ присутности членôвъ старшины пп. Перуна, Венгриновича, Андрейчина, Масляка, Лепкого, Хойнацкого, Греняка, Колодницкого, Ганинчака, Скородиньского и Лаврôвского.

Покôнчено стилістичнѝ змѣны въ порядкахъ пôсля реферату п. Колодницкого.

Пригадую членамъ товариства, що надзвычайнѝ загальнѝ зборы вôдбудуть ся завтра въ недѣлю о годинѣ 2-ôй пополудни въ хатѣ товариства при улици Пôдвалє ч. 7. — *Вол Лаврôвскій*, справникъ.

Надзвычайный загальный збôръ членôвъ Бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ вôдбувъ ся дня 29 н. ст. червня. Зô справоздань секретаря якъ и касієра довѣдали ся зôбранѝ, що вôдъ дня 15 лютого 1894 до теперь вплынуло до касы 350 зр. а цѣлый маєтокъ Бурсы выносить 550 зр.

Загальнѝ зборы рѣшили отворити Бурсу зъ новымъ рокомъ шкôльнымъ, числячи на дальшу помôчь нашихъ патріотôвъ.

Декотрѝ Добродѣѣ зобовязали ся запомогти Бурсу вже въ першôмъ роцѣ натураліями.

На внесенье Вп. Мих. Млынаркевича зложено на инвентарь Бурсы 27 зр. добровôльныхъ жертвъ, а лѣкарь д-ръ Сальо Росберґеръ жертвувавъ безплатно свою помôчь лѣкарску питомцямъ Бурсы и кромѣ того обѣцявъ дати на Бурсу 25 зр.

Вкôнци ухвалено выбрати депутацію зъ трехъ членôвъ, котра мала удатись до Преосв. епископа перемыского просити єго о благословенье и протекторатъ надъ Бурсою Въ складъ депутаціи выбрано о. крил. Ивана Хотинецкого, учителя Максима Крушельницкого и Ивана Преторіюса горожанина ярославского. Депутація удалась до епископа д-ра Пелеша дня 3 липня, въ день єго именинъ, зложила єму щирѝ желаня и просила о благословенье и протекторатъ надъ Бурсою ярославскою. Вôдтакъ удала ся депутація до Всч. Капітулы. Якъ Преосвященый такъ и Капітула обѣцяли пôдперти Бурсу не лишь морально але й матеріяльно, за що выдѣлъ Бурсы вже напередъ складає сердечну подяку.

О. Василь Чернецкій зъ Сѣльця белского приобѣцявъ написати коротку исторію Ярослава и чудотворнои иконы въ церквѣ ярославскôй, а чистый дохôдъ призначити на Бурсу руску въ Ярославѣ.

Загальнѝ зборы товариства „Руска Бурса" въ Бережанахъ вôдбулись дня 3 н. ст. липня с. р. при участи 38 членôвъ товариства. На зборахъ обговорювано пекучѝ справы товариства и живо дебатовано надъ пытаньемъ будучого розвою тои для цѣлои доохрестнои Руси незвычайно важнои институціи.

При кôнци вôдбулись выборы нового выдѣлу и выбрано передовсѣмъ по мысли статутôвъ черезъ аклямацію головою товариства одн голосно дотеперѣшного вельми заслуженого голову Бурсы, щирого приятеля и опѣкуна шкôльнои молодежи о. сов. Михайла Соневицкого а потôмъ наступивъ выбôръ картками дальшихъ 8 членôвъ выдѣлу и 4 заступникôвъ. До выдѣлу увôйшли: о. дек. Макогоньскій Іосифъ, о. дек. Стеткевичь Иларій, проф. Бачиньскій Николай, адв. д-ръ Чайковскій Андрѣй, сов. Яворскій Василь, о. Мащакъ Иванъ, о. Чировскій Володимиръ и о Нижанковскій Остапъ, а на заступникôвъ выдѣловыхъ пп Глѣбовицкій Лонгинъ, учитель Сойка Іосифъ, проф. Старецкій Брониславъ и о. Дияковскій Лавро.

Выдѣлъ уконституувавъ ся въ той спосôбъ, що заступникомъ головы выбравъ сов. Яворского, секретаремъ проф. Бачиньского а касієрство, якъ дотеперь, полишено въ рукахъ головы товариства. Важну справу господаря Бурсы, дотеперь непорѣшену, ухвалено полагодити на найблизшôмъ засѣданю выдѣлу.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Сегорôчне католицке вѣче вôдкликане президентомъ орґанізаційного комітету ґр. Сильвою Тарукою. Справы, що стоять на порядку дневнôмъ вѣча, суть дуже тѣсно сполученѝ зъ пытанями натуры політичнои. Однакъ супротивъ того, що католицке сторонництво въ бôльшости приступило до парляментарнои коаліціи, свобôдна дискусія була бы утруднена. За-для того и вôдкликано вѣче. Та соціяльно-христіяньскій таборъ не годить ся зъ постановою президіи и предкладає скликати вѣче вôдпоручникôвъ всѣхъ христіяньскихъ товариствъ въ Австріи.

Прагскій выимковый станъ передъ трибуналомъ державнымъ. Рада мѣста Праги нараджувала ся въ сѣчни с. р. надъ тымъ, щобы внести до ческого сойму петицію въ справѣ усуненя выимкового стану. Д-ръ Пôдлипскій реферуючи сю справу внѣсъ, щобы до петиціи додати, що выимковый станъ не є оправданый закономъ. Ухвалу рады мѣскои засистувало прагске намѣстництво, за-для чого рада внесла рекурсъ до міністерства. Однакъ міністерство не полагодило тои справы и теперь она буде предметомъ публичнои розправы передъ трибиналомъ державнымъ.

Agence Slave звѣщає зновъ про розлôмъ въ молодо-ческôмъ таборѣ. Въ часѣ осѣннои сесіи рады державнои має утворитись два молодо-ческѝ клюбы: умѣркована фракція зъ такъ зваными „реалістами" на чолѣ и ґрупа радикальна, котра хоче признати концесіи Омладиністамъ и соціялістамъ. — Се звѣщає высше названа аґентія и треба замѣтити, що она вже не такъ дуже певне жерело Правда, въ молодо-ческôмъ таборѣ проявились непорозумѣня, але зъ цѣлковитого розлому бодай теперь ще далеко.

Про теперѣшну ситуацію въ Болгаріи розмовлявъ софійскій дописуватель до „Московскихъ Вѣдомостей" зъ однымъ вызнатнымъ цанковістомъ. Той сказавъ: „Якъ князь и єго нове правительство, такъ и митрополитъ Григорій усильно заходились, щобы двохъ членôвъ нашого сторонництва наклонити до принятя портфелѣвъ. Два міністерскѝ мѣсця жертвовано зъ-першу Балабановови и Вацовови, пôзнѣйше, коли они вôдкинули, Сарафовови, Маджаровови, Величкови и Бобчевови. Зъ тыми послѣдными ще переговорюють и я думаю, що ледви котрый зъ нихъ рѣшить ся вступати до міністерства, якъ довго не будуть ясно поставленѝ вôдносины до Россіи. Але вôдшибнувши вôдъ того, думаю, що прийшовъ часъ, щобы мы вступали до акціи. Интересы болгарского народу вымагають сего, щобы мы бôльше не оставали пасивными зрѣтелями, сли не маємо загинути яко сторонництво. Мы мусимо приложити руку до дѣла и выразно наголосити, що Болгаріи конечно треба схоронитись пôдъ могучій покровъ великои и великодушнои Россіи. Я стою за тымъ, що мы не повиннѝ теперѣшному правительству робити нѣякихъ трудностей въ очищеню краю вôдъ Стамбулôвщины. Коли міністерство не буде придержуватись основныхъ засадъ, въ имени котрыхъ обняло правлѣнье, то пôзнѣйше можемо противъ него выступити въ опозиціи. Впрочôмъ кабінетъ Стоилова є переходове міністерство а характеръ нашихъ будучихъ вôдносинъ до правительства буде въ першôй лініи зависѣти вôдъ него самого. Своимъ засадамъ, котрѝ мы поставили въ найгôршихъ часахъ терроризму Стамбулова очевидно остаємо вѣрнѝ".

Ґледстонъ зложивъ посольскій мандатъ и вже цѣлковито вôдтягнувъ ся до приватного житя. Вôдъ часу, якъ сей мужь державный вôддавъ керму въ руки льорда Росберіого, вже можна було знати, що книга політичного житя Ґледстона замкнулась на все. Однакъ, якъ довго єго имя стояло на лістѣ членôвъ палаты посольскои, годѣ було погодитись зъ мыслею, що хôдъ подѣй въ Анґліи обôйде ся безъ вплыву найвызнатнѣйшои личности сучаснои исторіи; имя Ґледстона загально уважано за моральну пôдпору правительства Ресберіого. Та теперѣшный кабінетъ находить ся въ труднôмъ положеню, мусить справдѣ штучно перехоплюватись, щобы не стрѣтитись зъ грôзною крізою для ліберального табору. Льордъ Росбері починивъ богато зобовязань, зъ котрыхъ не такъ легко вывязатись: выборча реформа, ирляндскій гомеруль, реформа муніципальна, фабричный біль — в агалѣ то все пôдводнѝ скелѣ о котрѝ леда хвиля може розбитись корабель ліберального правительства. Уступленье Ґледстона и єго перехôдъ до приватного житя вôдбирає блескъ цѣлому сторонництву, до котрого той благородный старець ввѣвъ елементы идеальнѝ и котрому єднавъ симпатіи цѣлого цивілізованого свѣта. Вôнъ одинъ мôгъ выстати за цѣле сторонництво.

Мимо пôвофіціяльныхъ заперечувань положенье Сициліи є такъ само небезпечне, якъ передъ пôврокомъ. Въ Римѣ загально пересвѣдченѝ, що не можна зносити стану облоги, бо приверненье нормальныхъ вôдносинъ було-бъ наслѣдкомъ страшного анархістичного руху. Засадничѝ причины невдоволеня пануючого въ Сициліи зовсѣмъ не усуненѝ; зъ выимкою податку вôдъ млыва правительство дотеперь не зробило нѣчого, щобы поправити долю мешканцѣвъ Сициліи и вдоволити ихъ оправданымъ бажанямъ. Вправдѣ правительство зробило надѣю обѣцянками, а навѣть спеціяльна комісія, зложена зъ сицилійскихъ депутованыхъ, довго радила надъ положеньемъ острова, та тѝ нарады не принесли нѣякихъ результатôвъ, а такожь въ парляментѣ не полагоджено нѣ одного закона. Населенье острова терпить за для стану облоги, бо вôнъ спиняє торговельный рухъ и утруднює заграничный вывôзъ. Дальше войсковѝ суды поступаючи зъ цѣлою строгостію выкликують просто неґативнѝ наслѣдки, бо чорнѝ робôтники оточують засудженыхъ авреолею мученикôвъ. Ворохобнѝ рухи въ грудни и сѣчни огорнули лишь людность рôльничу, коли мѣжь тымъ теперь за-для сѣрчанои крізы, мѣжь робôтниками ширить ся анархізмъ. За-для замкненя копалень, або зменшеня продукціи, 60.000 осôбъ остає безъ роботы и терпить недостатокъ и голодъ. По цѣлôмъ островѣ порозкиданѝ революційнѝ вôдозвы, що взывають до боротьбы зъ клясами посѣдаючими и заохочують убивати урядникôвъ и міністрôвъ. Вправдѣ станъ облоги здержує выбухъ, але тѝ выимковѝ средства не можуть вѣчно тревати и сли парляментъ не обдумає користнои помочи для нещасливого острова, то Сицилія стане разъ на все огнищемъ найгôршихъ и найнебезпечнѣйшихъ аґітацій.

ПОВИНКИ.

— Въ справѣ основаня у Львовѣ **товариства взаимного кредиту „Днѣстеръ"**, стоваришеня зареєстрованого зъ обмеженою порукою, вôдбуде ся друга нарада дня 12 н. ст. липня. Якъ звѣстно, сегорôчнѝ загальнѝ зборы товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ" ухвалили оснувати при товариствѣ на основѣ закона о стоваришеняхъ заробковыхъ и господарскихъ товариство взаимного кредиту, зъ котрого могли бы користати члены товариства обезпечень. На основѣ результатôвъ першои нарады въ тôй справѣ уложено вже проєктъ статута товариства взаимного кредиту „Днѣстеръ" а на сѣй другôй нарадѣ 12-ого липня прийде евентуально вже й до пôдписаня статута.

— **Зô Стрыя** просять насъ о помѣщенье отсеи оповѣстки: При Рускôмъ Касинѣ въ Стрыю заснувавъ ся кружокъ, зложеный переважно зъ членôвъ товариства, котрый поклавъ собѣ за задачу: плекати передовсѣмъ нашу питому музику и въ сей спосôбъ дати й ширшôй публицѣ спроможнôсть пôзнати красу нашои пѣснѣ. Хоръ сей выступивъ у перше на вечерку Шевченка въ Стрыю, скрѣпленый силами нашого театру, вôдтакъ уже самостôйно на концертѣ въ честь Шевченка въ Жидачевѣ, де за точне выконанье точокъ проґрамы зъєднавъ собѣ щире признанье вôдъ численно зôбраныхъ гостей. Загрѣтый теплыми словами сего признаня рѣшивъ ся хоръ нашъ выступити зъ концертомъ въ Стрыю, а именно дня 12 н. ст. липня. Сподѣваємо ся, що кождый Русинъ зъ охрестности, въ котрого серци тлѣє искра любови до свого рôдного слова та всесвѣтнои славы пѣснѣ рôднои, поспѣшить зъ родиною на сей духовый пиръ до насъ въ гостѣ. Проґрама концерту оповѣстить ся сими днями. Корцертъ вôдбуде ся въ сали „пôдъ Чорнымъ Орломъ", бо маємо надѣю, що и зъ подальшихъ сторôнъ загостить до насъ патріотична наша интеліґенція а саля Касина не помѣстила бы всѣхъ. Щобы получити utile cum dulci — подати нагоду нашимъ красавицямъ забавитись а старшимъ свобôдно поговорити, вôдбуде ся по концертѣ забава зъ танцями. Вступъ на самъ концертъ 60 кр. а на забаву 50 кр. вôдъ особы.

— **Вписы ученикôвъ до I. клясы ґімназіи въ Коломыи** вôдбуватись будуть передъ феріями дня 10 и 11 липня рано, а 12 липня точно о 9 ôй годинѣ рано буде испытъ вступный. До сего належить принести метрику и свѣдоцтво шкôльне. Всякѝ найменшѝ опôзненя не будуть оправданѝ.

— **Засѣданье выдѣлу руского товариства педаґоґічного** вôдбуде ся въ понедѣлокъ 9 н. ст. червня с р. о годинѣ 6-ôй вечеромъ въ канцеляріи наук. товариства им. Шевченка.

— **Пôдписанье статута товариства позичкового въ Станиславовѣ** вôдбуде ся дня 8 н. ст. липня въ недѣлю о 4-ôй годинѣ зъ полудня въ комнатахъ „Рускои Бесѣды" [ринокъ ч. 30].

— **Дѣйстными инспекторами окружными въ Галичинѣ** именувавъ міністеръ просвѣты: Учителя Іос. Пфава, на шкôльный округъ Залѣщики; старшого учителя Исид. Орнатовского, для округа шкôльного Рава руска; старшого учителя Фр. Мрочка, для шкôльного округа Снятинъ-Городенка; старшого учителя Алекс. Левля, для округа шкôльного Камѣнка струмилова; учителя Ант. Левандовского, для округа Жидачѣвъ. — Провізоричными инспекторами шкôльными именувавъ міністеръ: проф. Володисл. Леха для округа шкôльного Тарнôвъ-Пильзно; учителя Іос. Шафрана для округа Бохня-Бжеско; учителя школы вправъ Радваньского для округа Мостиска; старшого учителя зъ Борщева Казимира Добровольского для округа Борщѣвъ; старшого учителя Алекс. Яницкого для округа Бучачь-Чорткôвъ; греко-кат. катихита зъ Рогатина о. Ив. Терлецкого для округа шкôльного Яворôвъ; римо-кат. катихита кс. Людв. Фонферка зъ Кракова для округа Мысленицѣ-Лиманова; суплента Войт. Полєка для округа Хшанôвъ учителя школы вправъ зъ Тернополя Сильв. Охнича для округа гусятиньского.

— **Змѣны въ староствахъ.** Намѣстникъ перенѣсъ комісарѣвъ повѣтовыхъ: Іос. Бродницкого зъ Коросна до Збаража и Леоп. Попеля зô Збаража до Коросна, дальше практикантôвъ концептовыхъ намѣстництва: Казим Михалевского зъ Ясла до Калуша и Вільгельма Ґавроньского зъ Кольбушевои до Гусятина, вкôнци призначивъ практиканта концептового намѣстництва Кар Лемпковского до службы при староствѣ въ Яслѣ.

— **Дики** появили ся въ великôмъ числѣ въ охрестности Нового мѣста, добромильского повѣта. Они волочать ся стадами по кôльканацять штукъ и нищать цѣлковито засѣвы. Свою зухвалôсть посувають дики до того, що не боять ся пôдходити пôдъ загороды, а огнѣ розкладанѝ селянами въ ночи цѣлкомъ ихъ не вôдстрашують. Въ селѣ Товарни убили оногды селяне сокирами два дики. Найбôльше навѣщенѝ сею язвою въ повѣтѣ добромильскôмъ села: Посада новомѣска, Вовча, Князьпôль, Мѣхова, Калина и т. д, а въ повѣтѣ старомѣскôмъ: Болозва горѣшна, Конѣвъ, Товарня и т. д. Меншѝ ловы не можуть принести вôдповѣднои користи, бо гущѣ лѣснѝ стоять тому на перешкодѣ, лише великѝ облавы могли бы выполошити шкôдникôвъ.

— **Комітетъ ратунковый,** що збиравъ датки на навѣщеныхъ тамтогорôчною повенею, складає таке справозданье: Жертвъ зôбрано на квоту 18 579 зр. 15 кр и 1 рубель россійскій, а дочисливши до сего вôдсотки въ квотѣ 114 зр. 52 кр. вôдъ сумы 8.000 зр. умѣщенои въ касѣ щадничôй за часъ $4^1/_2$ мѣсяцѣвъ и въ плодахъ земныхъ 16 кôпъ збôжа и 100 клґ. кукурузы, представить ся загальна сума даткôвъ въ квотѣ 18.693 зр. 67 кр. и 1 рубель россійскій та 16 кôпъ збôжа и 100 клґ. кукурузы. — Зъ тои квоты роздавъ комітетъ для найбôльше потерпѣвшихъ громадъ на руки выдѣлôвъ повѣтовыхъ: 1) дня 16 лютого 1894 р. квоту 15.950 зр. и 100 клґ. кукурузы; 2) дня 15 мая 1894 р. квоту 2.580 зр.; оплаты почтовѝ и дрôбнѝ выдатки выносять 42 зр. 41 кр Отже загальна сума выдаткôвъ выносить 18.572 зр. 41 кр. — Лишає ся до розпорядимости комітету ще квота 121 зр. 26 кр. и 1 рубель, а такожь 16 кôпъ збôжа, зложеного у о. Козоровского въ Городници. Комітетъ обернувъ ся до о. Козоровского зъ просьбою о проданье сего збôжа.

— **Испыты зрѣлости.** Въ приватнôй ґімназіи єзуитскôй въ Бонковицяхъ пôдъ Хировомъ вôдбувъ ся першій испытъ зрѣлости вôдъ 25 — 27 н. ст. червня пôдъ проводомъ инспектора д-ра Люд. Ґермана. До испыту приступило 14 ученикôвъ, зъ котрыхъ 13 одержало свѣдоцтво зрѣлости а одному призволено зложити испытъ зъ одного предмета по феріяхъ. — Въ семинаріи учительскôй въ Тернополи вôдбувъ ся испытъ зрѣлости пôдъ проводомъ инспектора д-ра Сев. Днѣстряньского въ дняхъ вôдъ 19 до 26 н. ст. червня До испыту приступило 22 ученикôвъ публичныхъ, 6 екстерністокъ и 8 екстерністôвъ. Свѣдоцтво зъ вôдзначеньемъ одержало 3, свѣдоцтво зрѣлости 21, позволено поправити испытъ зъ одного предмету 7, репробовано на рôкъ 3, а 2 екстерністôвъ вôдступило. Свѣдоцтво зрѣлости одержали: Ив. Асенько, Ант. Беднарскій (зъ вôдзначеньемъ), Герцъ Гальпернъ, Фел. Горидзôвна (екст), Мар. Цвйонкальскій (екст), Евг. Громницкій (екст.), Володим. Яницкій (екст.), Володим. Кабаровскій, Юр. Кичакъ, Ад. Климешь, Кар. Кромпъ, Альб. Крукевичь, Іос. Марґулієсъ (зъ вôдзначеньемъ), Лаз. Марґулієсъ (екст.), Іос. Раба (зъ вôдзн.), Конст. Редчукъ, Лавра Рутенъ (екст.) Евст. Рижевскій, Мар. Шмідъ (екст.), Кир. Скшиванôвна (екст.), Ив. Смѣшкевичь, Алойс. Суходольскій, Іос. Шпільфоґель, Ив. Влосекъ. — Въ женьскôй семинаріи у Львовѣ вôдбувъ ся испытъ зрѣлости вôдъ 16 н. ст. червня до 3 н. ст. липня пôдъ проводомъ вôдпоручника краєвои рады шкôльнои п. Мандибура. До испыту приступило 46 учениць публичныхъ и 51 екстерністокъ. Зъ учениць публичныхъ одержало 26 свѣдоцтво зъ вôдзначеньемъ, 17 свѣдоцтво зрѣлости, а 3 позволено поправити одинъ предметъ по феріяхъ. — Зъ екстерністокъ одержало 7 свѣдоцтво зрѣлости зъ вôдзначеньемъ, 27 свѣдоцтво зрѣлости, 10 позволено поправити по феріяхъ одинъ предметъ, 6 репробовано на рôкъ, а 1 вôдступила.

— **Конфіскаты дневникарскій.** Онодгы вôдбула ся передъ карнымъ трибуналомъ въ Краковѣ судова розправа, що мае пріпціпіяльне значенье. Яко обжалованій ставали передъ судомъ д-ръ Леславъ Бороньскій адвокатъ и выдавець Now oи Reform ы и Андрѣй Кшишковскій адміністраторъ сеи часописи Прокураторія обжалувала ихъ, що дня 14 н. ст. лютого розширяли умысно сконфісковане число Now-oи Reform-ы мимо того, що були повѣдомленій о конфіскатѣ. Крôмъ того обжалувала прокураторія д-ра Бороньского, що перешкодивъ поліційному урядникови въ урядованю. Справа була така: Дня 14 н. ст. лютого с. р. вôзвала прокураторія державна телефонічно дирекцію поліціи о 6½ годинѣ вечеромъ, щобы зарядила конфіскату ч. 36 N. R-form-ы. На се порученье удавъ ся конціпістъ Брошкевичь до адміністрациі часописи и зарядивъ здержанье експедиціи. На се надôйшовъ редакторъ д-ръ Бороньскій и зажадавъ вôдъ урядника поліційного письменного дозволу на конфіскату, а коли сей не мôгъ вылегітімувати ся приказавъ Бороньскій выдавати часопись дальше. Урядникъ поліційный протестувавъ, але безуспѣшно, бо газету експедіовано и выдано около 40 чиселъ сторонамъ. Газегу выдававъ адміністраторъ Кшишковскій. Супротивъ того опору выславъ поліційный урядникъ агента до поліціи по письменый дозвôлъ на конфіскату и ажь вôдтакъ, колиагентъ вернувъ зъ дозволомъ приказавъ Бороньскій застановити експедицію. Обжалованый редакторъ признавъ ся до закиненыхъ ёму провинъ, але боронивъ ся, що законъ вымагае, абы урядникъ конфіскуючій газету мавъ при собѣ письменный дозвôлъ на конфіскату. — Трибуналъ по довгôй нарадѣ признавъ, що урядникъ поліційный повиненъ мати згаданый дозвôлъ, однако увзглядняючи що концепістъ Брошкевичь бувъ сего дня инспекційнымъ комісаремъ и повѣдомивъ о тôмъ д-ра Бороньского засудивъ редактора на 5 зр и 25 зр. кары зъ §. 24 зак. прасового и §. 314 з. карного. Адміністратора увôльнено, бо показало ся, що не вôнъ выдававъ газеты. — Засужденый зголосивъ жалобу неважности.

— **Курсы для науки зручности.** Въ буджетѣ шкôльнôмъ на 1894 рôкъ вызначивъ соймъ по 800 зр. на курсы науки зручности въ Краковѣ и Сокали для учителѣвъ народныхъ. Краєва рада шкôльна рѣшила ужити тѣ грошѣ въ той способ, що вызначила по 260 зр. на покрытье коштôвъ устроєня тыхъ курсôвъ, а по 540 зр. призначила на пôдмоги по 30 зр. для 18 учителѣвъ шкôлъ народныхъ, що мають взяти участь въ курсѣ краковскôмъ и для 18 учителѣвъ призначеныхъ для курсу сокальского. — На курсъ въ Краковѣ покликано зô всхôднои Галичины трехъ учителѣвъ, именно: Іос. Рыбачевского зъ Ляшокъ гостинныхъ, округа мостиского, Ив. Богданьского зъ Яцьмира округа сянôцкого и Ром. Бѣликевича зъ Кобла старого округа старомѣского. — На курсъ въ Сокали призначенй учителѣ: Ив. Бурчакъ зъ Бôбрки; Володим. Крижановскій зъ Озерянъ, округа борщѣвского; Ив. Кушнѣръ зъ Черницѣ, округа брôдского; Мавр. Швайковскій зъ Козлова, округа бережаньского; Юр. Амброзякъ зъ Лысця старого, округа богородчаньского; Мих. Вишневскій зъ Ромашѣвки, округа чортковского; Володим. Кашицкій зъ Рожнятова, округа долиньского; Мих. Созаньскій зъ Ясеницѣ сôльнои, округа дрогобицкого; Геоф Хехлиньскій зъ Любѣня великого, округа городецкого: Володисл. Ясѣньскій зъ Калуша; Онуфр. Власійчукъ зъ Печенѣжина, округа коломыйского; Андр. Заругевичь зъ Кутъ, округа косôвского; Іос Жаке зъ Бурканова, округа пôдгаецкого; Брон. Тустановскій зъ Куровичь, округа перемышляньского; Стеф. Пôдляшецкій зъ Пôдкаменя, округа рогатиньского; Ник. Стефанôвъ зъ Вôкна, округа скалатского; Дим. Андрейко зъ Теребовлѣ и Юл. Созаньскій зъ Исаѣвъ, округа турчаньского.

— **Зъ Градця** [Graz] одержуемо вôдъ тамошныхъ студентôвъ університету Русинôвъ отсе письмо зъ просьбою о умѣщенье: „Земляками, котрй — намѣряючи въ слѣдующôмъ роцѣ шкôльнôмъ посѣщати одну зъ высшихъ шкôлъ по-за границями Галичины — рѣшились бы въ тôй цѣли ѣхати до Градця, столицѣ Стирiи, удѣляе всякихъ близшихъ вѣстей кандидатъ медицины Александеръ Козакевичь [адреса вôдъ 1 серпня: Галичина п. Угнôвъ]. Університетъ [сцеціяльно факультетъ медичный и правничій], техніка и академія торговельна въ Градци е взôрцевыми закладами науковыми. Користати и працювати можна въ нихъ зъ бôльшимъ успѣхомъ, якъ примѣромъ у Вѣдни, де велике число студентôвъ стоить тому на перепонѣ. Тамтого року було тутъ студентôвъ Русинôвъ трехъ, сего року е ихъ пять. Мѣсто, положене въ Альпахъ, здорове и недороге.“

— **Печеры.** „Кіевлянинъ“ доносить, що сими днями усунула ся земля въ одной ярузѣ на передмѣстю въ Кіевѣ. По усуненю землѣ показало ся пять печеръ. Перша довга на 2½ сяжня мае высоту росту зрѣлого чоловѣка; она лучить ся зъ слѣдующою вузкимъ переходомъ, на 2 аршины высокимъ. Дальшй три печеры зачинають ся такожь коридорами, такъ що въ пятôй тягнуть ся они на 40 аршинôвъ пôдъ землею. Подрôбнымъ розслѣдомъ тыхъ печеръ займивъ ся проф. Антоновичь.

— **Самоубійство.** Въ Залѣщикахъ вôдобравъ собѣ житье Кароль Сгеткевичь, бувшій ревізоръ поліціи, числячій 45 лѣтъ, зô страху передъ судовою одвѣчальностію, бо мавъ слѣдство яко обжалованый о обманьство. Сгеткевичь мавъ намавляти свѣдкôвъ до фальшивои присяги.

— **Авансъ у войску за поезію.** Третій полкъ пѣхоты, що стоить залогою у Вѣдни, обходивъ сими днями памятку побѣды пôдъ Трутновомъ въ Чехіи 1866 р. Въ часѣ пира выступивъ за дозволомъ старшины простый воякъ, Евг. Цімерманъ, зъ похвальнымъ стихомъ въ честь полку, а поематъ сей такъ подобавъ ся зôбранымъ офіцирамъ, що присутный на пирѣ генералъ-поручникъ Альборі, именувавъ воякапоета на мѣсци — гефрайтеромъ.

— **Дрôбній вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ громадѣ Цариньска, въ повѣтѣ лѣскôмъ, 300 зр. пôдмоги на вôдновленье церкви. — Міністеръ гр Вурмбрандъ, въ поворотѣ зъ Черновець, гостивъ въ Ланцутѣ у гр. Потоцкихъ дня 4 н. ст. липня и того самого дня вечеромъ вôдъѣхавъ до Вѣдня — Цѣсарь затвердивъ выбôръ бар. Мар. Блажовского, властителя Новосѣлокъ язловецкихъ, на предсѣдателя бучацкои рады повѣтовои. — Зъ причины, що въ Конгресôвцѣ шириться холера, приказало міністерство справъ внутрѣшныхъ пôддавати подорожныхъ зъ Россіи пôдъ лѣкарскій наглядъ.

Посмертній — ∓ — оповѣстки.

О. Атанасій Борисевичь, парохъ въ Куннѣ, жовкôвского повѣта, упокоивъ ся дня 3 н. ст. липня въ 73-ôмъ роцѣ житя и 44-ôмъ священьства.

О. Тома Барезичь, высл. директоръ гімназіи, померъ дня 4 липня въ Самборѣ въ 58 роцѣ житя. Покôйный, сынъ дяка, скôнчивши въ 1860-ыхъ рокахъ духовну семинарію у Вѣдни и высвятившись, вôддавъ ся званю учителя гімназіяльного и давъ ся пôзнати яко польоманъ, противникъ русчаны. Зъ того титулу Поляки при кôнци 1860-ыхъ рр. перефорсували выбôръ его на посла и вôнъ черезъ шесть лѣтъ засѣдавъ въ соймѣ и въ радѣ державнôй, полишивши зъ свого посольства якъ найсумнѣйшу память межь Русинами. Яко dobrze zasłużony ставъ директоромъ зъ-першу въ Дрогобичи а потôмъ въ Самборѣ, нѣкимъ не люблены, нѣ молодежію нѣ суспôльностію; число рускои молодежи въ Самборѣ за его директорованя сильно було пôдъупало. Въ 1880-ыхъ рр. зненавидженого директора-деспота зневаживъ насампередъ чинно одинъ ученикъ а пôзнѣйше зневажали й пôдвладній учителѣ; дôйшло до того що рада шкôльна мусѣла спену сіонувати его. Старавъ ся вôнъ тогдѣ о посадъ у Єзуитôвъ въ Хировѣ, але Єзуиты его не приняли. Такъ доживавъ вôнъ вѣку самотно въ Самборѣ [навѣть безъ родины, бо жена зъ дѣтьми переселилась була до Львова] и отсе закôнчивъ житье забутый колишными своими протекторами...

Наука штука и література.

— **Bewältigung der Feuerbrünste ohne Wasser** mittelst Beseitigung durch feuerischere Dacheindeckungen und Löschung derselben auf Grund der Isolirung athmosphärischer Luft vermittelst luftdicht appretirter Stroh und Schilfplatten — von Cyprian Ciepanowski, emeritirten Montanisten. Przemyśl 1894. — Пôдъ такимъ заголовкомъ выйшла брошурка о 16 сторонахъ, въ котрôй обговорюе ся въ головныхъ чертахъ вырôбъ матъ огнетревалыхъ и способôбъ, въ якій ними покрывати дахи хатъ по селахъ и домôвъ по мѣстахъ. Брошура написана займаючого и авторъ еи емеритованый урядникъ гôрничій п. Кипріянъ Цѣпановскій заслуживъ ся справдѣ добре загальнôй справѣ, подаючи до ширшои вѣдомости свою систему огнетревалыхъ покрôвель даховыхъ. Брошуру можна достати въ книгарни ставропигійскôй або у автора по 30 кр.

Конкурсъ.

Выдѣлъ рускои Бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ отворюе зъ днемъ 1 вересня 1894 Бурсу для ученикôвъ-Русинôвъ. На сей рôкъ шкôльный рѣшивъ выдѣлъ принятй десять ученикôвъ за оплатою, а двохъ, найбѣднѣйшихъ и вôдличныхъ, даромъ. Ученики принятй до Бурсы дôстануть мешканье, харчь, пранье, свѣтло, опалъ, инструктора, надзôръ сталый въ Бурсѣ и лѣкаря безплатного.

Хто бы хотѣвъ умѣстити свого сына въ нашôй Бурсѣ, зволить зголосити ся просто до выдѣлу найдальше до 20 н. ст. липня. Въ письмѣ до выдѣлу належить подати: кôлько родичѣ чи опѣкуны обовязують ся платити мѣсячно чи то готôвкою, чи въ натураліяхъ. На всякй листовнй запытаня вôдповѣдае секретаріятъ Бурсы вôдворотною почтою, а на вôдповѣдь належить долучити 10 кр. въ маркахъ почтовыхъ.

До веденя господарства въ Бурсѣ глядае выдѣлъ господинѣ-Русинки вôдъ 1 вересня 1894. Хто бы хотѣвъ старати ся о се мѣсце, нехай удасть ся листовно просто до о. Іоана Хотинецкого, пароха въ Ярославѣ, найдальше до 15 липня [на вôдповѣдь треба долучити 10 кр. въ маркахъ почтовыхъ] и подасть свои условія.

За выдѣлъ Бурсы св. Онуфрія въ Ярославѣ дня 4 липня 1894

о. Іоанъ Хотинецкій предсѣдатель. *Максимъ Крушельницкій* секретарь.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 7 липня. Міністерство справъ внутрѣшныхъ зарядило, щобы оглядати подорожныхъ прибуваючихъ зъ Россіи.

Прага 7 липня. Въ роковины смерти Гуса вôдбули ся демонстраціи. За вôдспѣванье пѣсни „Hej Slovane“ увязнено богато осôбъ.

Будапештъ 7 липня. На жаданье Россіи выдано ветеринаря Гронковского, котрый уходить за нігіліста.

Софія 7 липня. Правительство прийшло до пересвѣдченя, що приязнь зъ Россією зробила вражѣнье у европейскихъ державъ, за для того голосить ся, що Фердинандъ въ згодѣ зъ Стамбуловомъ.

Парижъ 7 липня. Бірдо выбраный президентомъ палаты, почôмъ с ціялістъ Велянъ внѣсъ нагану для правительства за-для забороны святкованя роковинъ комуны.

Римъ 7 липня. По домахъ анархістôвъ вôдбувають ся ревізіи и увязненя.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. А. Чич. въ Пер.** Заплачено за сей рôкъ все. — **Вп. М Гер въ Кор.** Поправлено **Вп. І. Бар.** Такъ. — **Вп. І. Аб. въ Ко.** Вписано не за І. кварт. с. р., лише на залеглôсть за 1893. — **Вп. М. Кар. въ Каль.** Згôдно. — **Вп. К. Во. въ Пер.** Заплачено до цвѣтня. — **Вп. В. Гу. въ По зол.** 1·50 зр. перейшло на залеглôсть зъ 1893 року. — **Вп. Др. Н. Мер. въ Ком.** Вписано за 2. а не за 3. кварт. — **Вп. И. Гри. въ Об.** Вôдобрано и все теперь въ порядку.

Надôолане.

Супротивъ безнастанныхъ поголосокъ о дорожѣни, подорожню артикулôвъ поживы а въ слѣдъ за тымъ о пôднесеню цѣнъ въ многихъ реставраціяхъ, маю честь повѣдомити, що поробивши вôдповѣдній стараня на довго передъ сезономъ выставовымъ, можу моихъ гостей приймати на давныхъ условинахъ, та що нѣ пôдвысшенье цѣнъ, нѣ зменшенье порцій не маѣ теперь мѣсця въ моѣй реставраціи, анѣ не буде мати мѣсця за цѣлый часъ выставы. 232 4—?

Зъ поважаньемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ

ресторатôръ, у Львовѣ, при ул. Трибунальскôй.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкае теперь

при улици Ягайлоньскôй ч. 2

и ординуе вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 9—15

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ АДАМЪ ШУЛИСЛАВСКІИ

бувшій асистентъ проф. Вихеркевича и бувшій демонстраторъ проф. Фукса.

Львôвъ, улиця Гетьманьска число 10

ординуе вôдъ годины 12—1-ои и вôдъ 3—4-ои.

188 27—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 118

Найчистѣйша алькалічна ВОДА щавова

найлѣпшій напитокъ дієтетичный и покрѣпляючій выпробованый при нежитѣ жолудка и кишокъ, при недугахъ нирокъ и мѣхура, поручае ся найвызнатнѣйшими лѣкарями яко успѣшне помôчне средство при лѣченю водою карльсбадскою и иншими, якъ такожь яко пôзнѣйше лѣченье по тыхъ-же. (VII.)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечній
5% листы ипотечній преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнній. такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ИВАНЪ ГУСЪ

слова Тараса Шевченка, музика Мик. Лис.

Цѣна 60 кр.

Дôстати можна въ тов. „Про свѣта“

Бюро ґазетъ и оголошень

А. ОЛЬШЕВСКОГО

Львôвъ, ул. Килиньского 2.

(напротивъ Вѣденьскои каварнѣ)

приймае передплату на всѣ часописи европейскй и оголошеня до нихъ; поручае книжки до молитвы, провôдники по Львовѣ и выставѣ та білеты на выставу по зниженыхъ цѣнахъ. 229 10—15

М. БАЛЯСЪ

У ЛЬВОВѢ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручае обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНІ зъ великою выгодою и комфортомъ пригôднй на товарискй зборы и для тѣснѣйшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимнй и горячй. Кухня здорова и смачна у власномъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичній. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** зъ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 Цѣны умѣренній. 9—11

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a
WIEN.

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

27-52 **Поясненя безплатно.** 1

Комплетній выправы кухонній, мебле зелѣзній въ великôмъ выборѣ 45-5

поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Рôкъ заснованя 1837.

Капы на лôжка и столы

коцы, матеріи на мебкѣ, портіеры, занавѣси бѣлй и кремовй, диваны англійскй хôдники, капы трикотовй, пикôвй, бавовняній, плюшевй бѣлй и барвистй въ найбôльшôмъ выборѣ

поручае найдешевше

МАҒАЗИНЪ

І. Дрекслера и Сынôвъ

Львôвъ, площа Капітульна ч 2

Цѣнники и пробки на жаданье. 180 3—3

Рôкъ заснованя 1837.

Рôкъ заснованя 1837.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенесши свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускôй ч 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9 12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 передполуднемъ. 124

Особа середного вѣку,

сирота по священику глядае мѣсця до заряду дому и господарства о дуже приступныхъ услôвяхъ пôдъ адресою *Н. Н. poste restante Яворôвъ коло Львова.*

238 3—3

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller),

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко 4928 правдивй.

Центральна розсылка

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣннй

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручае

ІОС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 27—30

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Краковѣ въ р. 1891

ВЫСОВА

въ Галичинѣ

повѣтъ **Горлицѣ**, стація зелѣзн. **Грибôвъ** або **Горлицѣ**.

Заведенье жерельно-купелеве и жентичне

Жерела щавы алькалічно-солонои 6 головныхъ жерелъ.

1) **Жерело Рудольфа,** щава алькалічно-зелѣзиста. 2) **Жерело солоне,** щава солоно бромово-йодово-зелѣзиста. — 3) **Жерело Бронислава,** сильна щава алькалічно-зелѣзиста. — 4) **Жерело Ванды,** слабша щава зелѣзиста — 5) **Жерело Іосифа,** щава алькалічна нагороджена на выставѣ природничо-лѣкарскôй великимъ медалемъ заслуги, звана такожь польскимъ Ґіеґіблеромъ. — 6) **Жерело Ольги** зближене складомъ до солоного.

Заведенье мае 100 комнатъ, дешевыхъ, почта въ мѣсци, двѣ реставраціи, музика, прогульки въ прегарнй сусѣднй охрестности, склепы зъ віктуалами. — Лѣкарь заведеня Д-ръ **Володиславъ Ярошь.**

Воды можна купити въ Галичинѣ у всѣхъ аптикахъ и першорядныхъ складахъ водъ мінеральныхъ у Львовѣ въ складѣ водъ Ґольдбавма, Мендроховича, въ аптицѣ Склепиньского, Р. Вайнреба. 203 6—6

Близшихъ пояснень удѣляе Зарядъ даромъ и оплатно.

Великій медаль на выставѣ природн. лѣкар. въ Ираковѣ въ р. 1891.

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкôрянй, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. **Берґера мыло смоляне** мае 40% смолы деревнои и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно **Бергера мыла смоляного** и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнй и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане **мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку** служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жь мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве** на червенôсть лиця; **мыло веснянкове** дуже успѣшне; **мыло танинове** противъ прѣтя нôгъ и выпаданя волося; **мыло до зубôвъ,** найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А Лазовского, К. Миколяша, З Рукера К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у **всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ** и по бôльшôй части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 13—24

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

въ Бродахъ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оранґін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 82—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевй спеціялы якъ: Народôвка, *Dziennik, Szczutek,* Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеованй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 101—104

4875 40—52

Особа зъ доброго дому

глядае мѣсця до веденя господарства домашного въ домѣ священичôмъ Близша вѣдомôсть въ Адміністраціи „Дѣла". 223

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 72 35—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

КАРПАТСКЙ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдивй Правдивй

тôлько зъ та имъ охороннымъ знакомъ.

КАРПАТСКА КОСА есть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; **она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплюе ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняе.**

Тй косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблистои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягае въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости е дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, **одна въ одну е гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.**

Вôстре заосмотрене острымъ наклепкомъ що вôдъ кôнця до кôнця е **однаково тонкій** вôдъ кôнця до кôнця **однаково широкій** Люде, котрй на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса е всюды **однаково тверда и гнучка.**

Клепати косу досыть разъ на **пару днѣвъ**, вôстре притуплюе ся такъ **помалу и такъ незначно,** що разъ его поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100,** а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краева чи загравична коса, а го подарь що собѣ таку косу справить зыскае на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ якй по части выкидае не за косу а за кавалокъ бляхи.

Карпатскй косы Мінцера можна **такожь точити,** такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наостренй и бляху перетнуть, а не выщерблять ся Де косять на выпередки тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого е наша коса

Всякому, хто въ насъ купуе, мы ручимо вже за те, що всѣ нашй косы, одна въ одну, е такй якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжнй косы, такй, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаесь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштуе	1·—	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр а в
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр, за молотокъ 1 зр.

Косы посылаемо заразъ вôдворотною почтою, але тôлько за готовй грошѣ, або за послѣплатою (Nachnahme.) Почту оплачуемо самй числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуемо самй.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣе.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплюемо на кождôй косѣ картку, де написано для кого коса призначена. 100 9—14

Вѣденьскй Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже въ СЕРЕДУ.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 16—?

Льосы поручае: **Авг. Шеленбергъ, Сокаль и Лілієнъ.**

МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ

ЛЬВÔВЪ

УЛ. СИКСТУСКА Ч. 6.

поручае свôй вайбôльшій складъ въ цѣлôй монархіи для мужчинъ, пань и дѣтей по постôйныхъ цѣнахъ фабричныхъ, вытисненыхъ на пôдошвахъ; безъ конкуренціи. 77 18—50

До Вповажанои Публики, що оглядае теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 1·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.

300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

48·5 87—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей - Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 142. Львôвъ, Понедѣлокъ 27 червня (9 липня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôвня инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

Покликъ на вѣче

Русины округа бережаньского — повѣтôвъ рогатиньского, козôвского, бурштыньского и пôдгаєцкого!

По мысли ухвалы зъѣзду мужѣвъ довѣрія зъ дня 18 червня с. р. постановили мы скликати вѣче окружне до Бережанъ на день 17 н. ст. липня с. р. Далекѣ вôдъ уряджуваня якоись пустои маніфестаціи, скликуємо вѣче се въ тôй гадцѣ, щобы Вы спокôйно и поважно пôднесли свôй голосъ въ справахъ найбôльше пекучихъ и всѣхъ насъ зарôвно обходячихъ, а именно, щобъ Вы застановили ся надъ способами нашои економічнои орґанізаціи. Бо жь хвиля важна и не терпить вôдволоки. Всхôдна часть краю, а особливо станъ мужицкій убожѣє — намъ на очехъ зъ кождымъ рокомъ, зъ кождымъ мѣсяцемъ, зъ кождымъ днемъ, а нужда тота вôдбиває ся въ спосôбъ застрашуючій не лишь на економічнôмъ, але й на політичнôмъ житю цѣлои нашои суспôльности. Въ такôй хвили годѣ намъ спочивати зъ заложеными руками и дивитись байдужно на той нашъ упадокъ, але належить намъ сквапно и рѣшучо взятись до орґанізаційнои роботы.

Тую потребу зрозумѣли вже люде нашѣ зъ иншихъ сторôнъ краю и они пильно взяли ся за роботу. Не годить ся й намъ оставатись послѣдными! Тожь спѣшѣмь всѣ, такъ Ты интеліґенціє руска якъ и Вы мѣщане й селяне, численно на вѣче наше, на котрôмъ маєте покласти пôдвалины до новои нашои роботы.

На вѣчу радити будете передовсѣмъ о справахъ економічныхъ, але въ другôмъ рядѣ не будуть поминенѣ такожь пекучѣ справы політичнѣ. Наставъ бо часъ, де намъ належить станути въ оборонѣ найважнѣйшого нашого права, права нашои народнои автономій, котре намъ вправдѣ вповнѣ запоручене конституцією, але котре знѣвечити намъ хотять люде необачнѣ або злои волѣ. Противъ того запротестувати намъ треба, бо мы зъ законôвъ конституційныхъ маємо повне право — самѣ полагоджувати свои справы домашнѣ и не дозволяти людямъ непокликанымъ рѣшати о насъ противъ нашои волѣ.

Вкôнци пôднесена буде на вѣчу справа загального голосованя, вôдъ котрого въ державѣ конституційнôй зависять не лише всѣ права політичнѣ, але й интересы економічнѣ масъ народныхъ, отже о котре боротись намъ належить безупинно, такъ довго, поки єго не дôбємо ся.

Въ тыхъ напрямахъ приготовленѣ на вѣче три рефераты, котрѣ выголосять:

1) про справы економічнѣ — о. С. Лепкій;

2) про змѣну ординаціи выборчои — о. И. Мащакъ;

3) про справы політичнѣ — адв. д-ръ А. Чайкôвскій.

Одному лишь не вôльно пôдносити голосу на вѣчу нашôмъ — т. є. спорамъ партійнымъ, котрѣ повиннѣ цѣлкомъ замовкнути въ такъ серіознôй хвили.

Вѣче вôдбуде ся въ гостинници М. Швадрона на мѣсточку въ Бережанахъ и розпôчне ся о годинѣ 10-ôй передъ полуднемъ. Передъ вѣчемъ о годинѣ 9-ôй вôдправить ся богослуженье въ тутешнôй парохіяльнôй церквѣ.

По вѣчу наступлять першѣ загальнѣ зборы задаткового товариства „Надѣя“ въ комнатахъ бережаньского Бояна, котрого выдѣлъ зволивъ на сю цѣль хату свою вôдступити.

Вôдъ Комітету:

Стеткевичь Иларій. Макогоньскій Іосифъ. Чировскій Володимиръ. Городецкій Стефанъ. Содомора. Медицкій Михаилъ. Вергунъ. Навроцкій Иванъ. Лепкій Сильвестеръ. Мащакъ Иванъ. Чайкôвскій Андрѣй. Ґавдида Павло. Воробець Иванъ. Скотарь Кость.

Ще о нашôмъ шкôльництвѣ.

[Письмо зъ повѣта лѣського.]

Авторъ статьѣ „О нашôмъ шкôльництвѣ“ въ 136 ч. „Дѣла“ дуже удачно представивъ хибы нашого шкôльництва та й подавъ деякѣ способы якъ бы сему зарадити. Справа се дуже важна й пекуча; она не повинна сходити у насъ зъ порядку дневного доти, доки лихо цѣлкомъ не буде усунене. Щобы-жь се чимъ борше наступило, повиннѣ мы при кождôй нагодѣ пôдносити кривды, якѣ намъ дѣють ся на тôмъ поли, а при тôмъ не лише загальными словами, але й конкретными фактами илюструвати сумный станъ нашого шкôльництва.

Селяне нашѣ не противнѣ школамъ. Они бачать, що нинѣ й простому чоловѣкови годѣ жити безъ письма, длятого то при закладаню шкôлъ годять ся на все, чого власти шкôльнѣ вôдъ нихъ жадають до вывѣнованя школы. Ажь коли переконають ся, що школа того имъ не дає, чого вôдъ неи сподѣвали ся, тогды навѣть волѣли бы, щобъ єи не було. Ось на те доказъ:

Пôдъ напоромъ властей поставила тутешна громада передъ чотирма роками школу коштомъ 2100 зр. [а треба знати, що громада невелика, бо числить всего 660 душь], вôдступила на ужитокъ школы 6 морґôвъ поля, зъ котрого перше дякъ мавъ удержанье, доплачує на учителя рôчно 58 зр, складає на сторожа шкôльного 20 зр., до буджету шкôльного до 30 зр рôчно, вкôнци вытинає и привозить до школы шѣсть сягôвъ дровъ рôчно. Отже, якъ бачите, на невелику громаду упавъ значный тягаръ зô школою. Громадяне думали собѣ такъ: Правда, що школа насъ коштує, але за те дѣти нашѣ навчать ся читати, писати, рахувати, розумѣє ся: по свому, въ своѣй рôднôй мовѣ, при тôмъ и лѣпше Бога хвалити, особливо спѣвомъ у церквѣ. Тымчасомъ надѣѣ покладанѣ на школу якось не сповняють ся и вже теперь громадяне кажуть, що радше бы тои школы цѣлкомъ не було, бо выдатки на неи великѣ, а хôсна нема. Оденъ селянинъ выразно сказавъ: „Прошу єгомостя вже-мь стôлько давъ на тоту школу, а ще бы-мь давъ стôлько, якъ бы єи не було.“ Вôнъ, а зъ нимъ и цѣла громада нерадѣ школѣ не такъ за-для великихъ выдаткôвъ, якъ длятого, що ихъ дѣти за три роки науки не вынесли користи зô школы. А чому? — спытає хто. Отъ тому:

Першого року дали намъ учительку Польку, котра не мала нѣякои кваліфікаціи до ученя, а що-до рускои мовы то доперва вôдъ дѣтей мусѣла єи вчити ся. На другій рôкъ прийшовъ зновъ учитель Полякъ, котрый вправдѣ умѣє троха по руски говорити, але ажь до послѣдного часу не мавъ кваліфікаціи вчити руского языка. Зъ другои стороны устава шкôльна и наказы зъ горы велять єму мучити бѣднѣ рускѣ дѣти наукою польского языка, а хочь на цѣлу школу єсть всего двоє дѣтей латиньского обряду, всѣ дѣти мусять учити ся польскои мовы и на тôмъ полягає вся праця учителя. Учитель, нема що казати, працює въ тôмъ взглядѣ и за то має ласку у инспектора та й двора, але громадяне не хотять чомусь тои єго працѣ узнати и нерадо посылають свои дѣти до школы. Учитель зновъ, щобы собѣ не зражувати людей, не выказує передъ властями шкôльными дѣтей занедбуючихъ школу, а вдоволяє ся тыми, котрѣ добровôльно приходять, а зъ того зновъ выходить таке, що зъ сотки дѣтей обовязаныхъ до школы ходить ледви 15 до 20, и то неточно. Розумнѣйшѣ господарѣ, дивлячись на цѣлу тоту комедію шкôльну, кажуть по просту, що тои школы въ селѣ такъ треба, якъ дѣры въ мостѣ. О тôмъ, щобы учитель вчивъ дѣтей спѣву церковного, нема й бесѣды, бо хто-жь бы й смѣвъ жадати того вôдъ учителя Поляка!

Одна сусѣдна громада, бачучи що нашѣ люде не мають зô школы сподѣванои користи, вôдпекує ся якъ може, щобы — хорони Боже — у неи не заведено школы, а хотяй власти колись перепруть ихъ упôръ и на силу заведуть имъ школу, то зъ неи вôдповѣдного хôсна певно не буде доки не буде знесена теперѣшна польонізаційна система Руси.

Отже часъ, щобы власти отворили очи и побачили то лихо, яке выходить зъ теперѣшнои системы шкôльнои, бо шкода гроша марно выкиданого на школы! Справа шкôльна єсть такъ важна, що для неи самои варто бы устроювати всюды повѣтовѣ вѣча на котрыхъ весь нарôдъ выдававъ бы грôмкій протестъ противъ теперѣшнои системы шкôльнои.

Въ Лѣщоватôмъ 4 липня 1894.

А. Очабрукъ, парохъ.

Покликъ.

Зъ початкомъ сего року заснувало ся при рускôй ґімназіи у Львовѣ товариство пôдъ назвою „Русланъ“. Цѣлію сего товариства єсть: запомагати убогу молодѣжь рускои ґімназіи датками грошевыми, шкôльными учебниками, одежію и т. и.

Загально се звѣстна рѣчь, зъ якою нуждою и недостаткомъ боре ся бôльша часть нашои шкôльнои молодежи черезъ весь часъ своихъ студій, а кôлько то талановитымъ молодцямъ єсть за-для недостачѣ матеріяльныхъ средствъ доступъ до середныхъ шкôлъ зовсѣмъ загородженый! А число сихъ послѣдныхъ значно ще збôльшить ся, коли приписъ ношеня мундурôвъ школярскихъ буде безусловно заведеный. Отже заснованье згаданого товариства було дуже на часѣ. Однакъ дѣяльнôсть сего товариства буде лишь тогдѣ успѣшна, коли нимъ заинтересують ся якъ найширшѣ круги, коли єму прийдуть въ помôчь всѣ верствы суспôльности рускои.

Въ твердôй надѣѣ, що голосъ сейне буде голосомъ вопіющого въ пустини, звертаєсь пôдписаный выдѣлъ товариства „Русланъ“ зъ горячимъ покликомъ до всѣхъ нашихъ патріотôвъ, до всѣхъ покровителѣвъ и приятелѣвъ убогои молодежи, щобы якъ найчисленнѣйше вступали въ члены нашого товариства. А обовязки членôвъ не утяжливѣ; они доступнѣ кождому, хочь и незаможному. Вкладка члена звычайного выносить що-найменше 1 зр. рôчно, вкладка члена покровителя що-найменше 25 зр. одноразового датку або по 5 зр. рôчно.

У Львовѣ 3. липня 1894.

А. Тороньскій, голова. *И. Матѣѣвъ*, секретарь.

Зъ выставы.

Зъ Ланцута и околицѣ приѣхало около 600 осôбъ переважно селянъ пôдъ проводомъ посла Жардецкого. Мѣжь ними було 12 ученикôвъ зô школы ракшавскои, 18 ученикôвъ

„Союзаньска“ лента.

Гумореска *Ореста Берещанина.*

[Присвячено Иванови Николѣ Костецкому.]

Вже три годины сиджу я при своѣмъ цератою накрытôмъ столѣ, а передо мною розложеный по вѣкъ незабутый Овідъ и я пильно студіюю єго письмо „Ars amatoria“, се-бъ то по нашому „Штука, якъ бы то найлекше знайти собѣ любку“.

Подумаєте собѣ певно, що се дуже приятна лектура, — ба, кобы то не треба було при читаню єи що хвиля заглядати до великого словаря и голову собѣ ломити надъ поодинокими реченями: щó они властиво мають означати. Бо треба вамъ знати, що сей Овідъ, хоть дуже давно вже живъ, не писавъ отъ якъ бы то за „напасть“. Нашѣ славнѣ теперѣшнѣ поеты XIX. вѣку, якъ н. пр. Пасѣченко або Третяченко, хоть якъ они славнѣ и знанѣ по цѣлôй Руси, а все-жь они Овідови не рôвня, они що напишуть, такъ ты й розумѣй. Напише Третяченко: „А злый духъ пхає рыло...“ то ты й бачишь таки передъ очима злого духа зъ великимъ страшнымъ рыломъ, що десь — лишь не знати де — хоче своє рыло конечно встромити. А Овідъ бачь цѣлкомъ не такій: вôнъ такъ якось слова попереставляє, кôнцѣ, якъ то кажуть, такъ добре поховає, що ты й сиди и мучь ся, а таки ледво пôймешь: щó вôнъ властиво хоче сказати. Отъ тому, братця, я хоть читавъ „Ars amatoria“, то все таки не вôдчувавъ при тôмъ такои приятности, якои бы самъ титулъ казавъ надѣятись.

А мушу сказати, що ся лектура власне для насъ фільософôвъ дуже потрѣбна, бо мы, фільософы, засудженѣ цѣлый часъ нашихъ студій університескихъ сидѣти надъ книжкою, не гôршь якого хлопчины зъ I-ои клясы, — тому мы й не маємо часу й нагоды практично навчити ся: якъ бы то змѣнливе серце жѣноче выключно лишь для себе пôдбити. Те, що правники й медики практично, зъ щоденного житя, зъ балѣвъ и вечеркôвъ повыучувались ажь надто, зъ тымъ мы, нещасливѣ, лише зъ теоріи по-части познакомлюємось. А не треба вамъ казати, якъ часто теорія цѣлкомъ суперечить практицѣ! Неоденъ уже зъ насъ, фільософôвъ, хотячи по скôнченю університету uxorem sibi ducere“ се-бъ то „жѣнку собѣ привести“, а не маючи въ такихъ справахъ нѣ найменшого досвѣду и опираючись лишь на теоріи батька Овіда, думавъ сердега, що вже пôдбивъ собѣ серце сеи або тои панночки — и коли, упавши на колѣна передъ нею, мудрыми словами, въ довгôй Демостенôвскôй промовѣ выповѣвъ наразъ усе, щó на серци єму тяжило, — о, кôлько то разôвъ почувъ такій недосвѣдный лише смѣхъ голосный надъ ушима и чимъ скорше мусѣвъ „terga vertere“ се-бъ то обернутись до панны плечима т. є. чимъ скорше утѣкати до дому и на ново, ще пильнѣйше доглубити ся въ „Ars amatoria“ добродѣя Овіда и шукати: въ чôмъ то вôнъ помыливъ ся...

А щобъ вамъ бодай маленькій примѣръ подати, якѣ то недосвѣднѣ бувають фільософы въ справахъ любови, оповѣмь вамъ сю маленьку исторійку, котрои героємъ бувъ мôй товаришь и приятель Михайло, фільософъ уже зъ четвертого року, отже небавомъ уже й „heireitsfähig“. Однакъ прошу васъ, мои читателѣ, не смѣйте ся зъ пригоды мого товариша, а вы, мои краснолицѣ читательки, такожь не дивуйте ся, що вôнъ давъ ся такъ скоро, якъ то у васъ называє ся „зловити на вудку“... Вы-жь самѣ добре знаєте, що ваше серце таке змѣнливе, якъ день цвѣтневый, а штука удаваня и укрываня нѣгде красше не процвитає якъ у васъ, мои вы ангелятка, — тому-жь ще разъ прошу васъ: выкиньте зъ вашихъ сердець усяку злобу и наругу, а коли котра побачить, що єго розумнѣ очи зъ незвычайнымъ, неудаванымъ уподобаньемъ спочивають на вашôмъ румянôмъ або блѣдôмъ [бо одно й друге часто лучаєсь] личку, то тогдѣ знайте, що зъ тыхъ очей нѣчого инчого не говорить, якъ лише щира горяча любовь фільософска — и тогдѣ, мои дорогѣ, не тягнѣть зъ нимъ довго, або инакше: не робѣть довгихъ церемоній, а отверто, смѣло приступайте до него и зъ повнымъ, необмеженымъ довѣремъ подайте єму свою „правицю“, — бо, вѣрте менѣ, вôнъ сего гôдный и черезъ сю тяжку, тернисту дорогу житя нѣхто васъ лучше не поведе, якъ рускій фільософъ, а до того ще фільольоґъ, котрый всю свою мудрôсть черпає зъ творôвъ премудрыхъ Римлянъ та Грекôвъ... А такимъ фільософомъ, въ повнôмъ сего слова значѣню, є мôй приятель Михась.

Теперь послухайте ласкаво: що єму за пригода лучила ся.

* * *

Сиджу я собѣ, якъ уже сказано, надъ моимъ Овідомъ, ажь тутъ наразъ хтось пукає до дверей. „Herein!“ крикнувъ я на швабскôмъ языцѣ — дверѣ зъ лоскотомъ отворились и мôй Михайло влетѣвъ до покою Подивившись лише на него, я сейчасъ пôзнавъ, що єму лучило ся щось незвычайного. Густе, кучеряве єго волося звисало єму якъ стрѣха майже до очей, а довга, остро закôнчена борода роздѣлялась на двоє, якъ бы серце пробите смертоносною стрѣлою на двѣ половины; очи, звычайно такъ спокôйнѣ, усмѣхливѣ, дико поглядали по покою а на зѣницяхъ щось якъ бы слеза блищала... Михась, не кажучи нѣ слова впавъ на канапу и ледви чуткимъ голосомъ промовивъ: „Воды!“ Я наляканый подавъ єму склянку воды и запытавъ ся єго: що єму стало ся? — чи може, хорони Боже, батько чи мати дуже хорѣ, може братъ або братова?

зъ Ланцута, 100 дѣтей шкôльныхъ зъ рôзныхъ шкôлъ повѣта и досыть жѣнокъ. Такожь ланцутскій мѣщане зъ бурмістромъ и учителѣ. Зъ двôрця удались до баракôвъ на стрыйскôмъ а вôдтакъ по короткôмъ выпочинку на выставу. Тутъ при брамѣ именемъ дирекціи повитавъ ихъ Старкель и дотыкаючи въ своѣй промовѣ „згоды станôвъ“, запросивъ ихъ, щобы оглянули выставу и пересвѣдчили ся, що хочь польскій нарôдъ ще не має політичної свободы, то однакъ въ праци не послабає и на рôвни зъ другими народами хоче збогатити свôй край и запевнити ему розвитокъ. На сей привѣтъ вôдповѣдавъ пос. Жардецкій и пôднѣсъ, що всѣ зъ власної охоты спѣшили на выставу. Коли селяне пôднесли окликъ въ честь „narodowej pracy“, почавъ говорити селянинъ Тройнаръ зъ Берегôвъ, дякуючи всѣмъ, що зготовили той „пиръ“ (выставу). По сѣмъ привѣтѣ селяне розсыпались по павільонахъ, а обѣдъ ѣли въ реставраціи Бачиньского на коштъ гр. Ром. Потоцкого, маршалка ланцутскої ради повѣтової.

Передъ ланцутскими селянами прибуло на выставу около 100 селянъ зъ Микулинець пôдъ проводомъ д-ра Брудзиньского и повѣтового маршалка гр. Корытовского.

Вечеромъ въ суботу приѣхали селяне зъ Городенки.

О годинѣ 7 ôй вôдбувъ ся въ выставовôй сали музичнôй бенкетъ уладженый товаришами-повстанцями зъ р. 1863 для польского писателя и полковника въ повстанє, Єжа. Зôбралось було 1.000 участникôвъ.

Вчерачный день недѣльный бувъ справдѣ щасливый для выставы. Такої погоды мабуть ще не було сего лѣта. Тожь цѣкавѣ тиснули ся коло турнікетôвъ, котрѣ выказали бôльшѣ цифры, нѣжь всѣ дотеперѣшнѣ недѣлѣ. Рухъ бувъ великій. Заразъ рано прибули на выставу ученики дрогобицкої ґімназіи пôдъ проводомъ директора Борковского и професорôвъ, вôдтакъ селяне зъ Горлиць. Тыхъ послѣдныхъ було 100 осôбъ, а то: 80 вôйтôвъ и 20 гôрникôвъ, высланыхъ на выставу коштомъ Адама Скшиньского, котрый жертвувавъ на сю цѣль 100 зр. Зъ повѣта скалатского приѣхало 50 селянъ пôдъ проводомъ секретаря рады повѣтової Мйончиньского. Такожь гôрнича школа зъ Велички звиджувала выставу. Вечеромъ приѣхала шкôльна дѣтвора зъ Радехова.

Вчера першій разъ мавъ взлетѣти бальонъ, однокъ капітанови тої воздушної плавбы не дописала поліція и пара. Поліція позволила на плавбу ажь о 7-ôй годинѣ вечеромъ, за-для чого розгнѣвалась пара. Отже наступило розчарованье, а щобы его залагодити, капітанъ звернувъ грошѣ за проданѣ білєты. За то надвоздушна зелѣзниця була героинею дня и наганяла пôдприємству срѣбнѣ крейцарѣ до кишенѣ.

Вчера оголошено осудъ юры о продуктахъ и выробахъ зъ набѣлу, а такожь о молочарскихъ приладахъ. Медалѣ и похвальнѣ листы дôстались переважно дѣдичамъ. Зъ селянъ не вôдзначено нѣкого.

Въ музичнôй сали зôбрали ся участники зъѣзду польскихъ технікôвъ. Ихъ повитавъ презесъ політехнічного товариства проф. Гостковскій патріотичною промовою, въ котрôй зъ наголосомъ пôднѣсъ, що Полякамъ треба горнутись до спôльної роботы, тымъ бôльше, що они нарôдъ політично несамостôйный. Зъ черги вытавъ приѣзжихъ краєвый маршалокъ кн. Сангушко именемъ краю, вôдтакъ Мохнацкій именемъ мѣста; кн. Сапѣга именемъ дирекціи выставы высказавъ радôсть, що участники зъѣхались зô всѣхъ дѣльниць Польщѣ и се становить найкрасшу нагороду для тыхъ, що устроювали выставу. „Мы хотѣли ви — мовивъ мѣжь иншимъ князь — а хотѣли длятого, що Она [Польща] ви хотѣла, щобы называла ся польскою. Вы ви охрестили, за то Спасибôгъ вамъ“... Ще витавъ польскихъ технікôвъ ректоръ львôвскої політехніки Дзівиньскій, почôмъ выбрано презідію зъѣзду: Стефана Коссута презесомъ и пятьохъ заступникôвъ. Презесъ дякувавъ за честь, величавъ выставу и зробивъ кôлька замѣтôвъ що-до програмы нарадъ зъѣзду. Закôнчивъ окликомъ въ честь цѣсаря яко протектора выставы.

Покликавши секретарѣвъ удѣливъ голосу Стан. Щепановскому, котрый выголосивъ вôдчитъ: „О потребѣ великого промыслу въ Галичинѣ“. Вôнъ вказавъ на то, що фінансовою програмою краю не може бути зменшенье податкового тягару, але збôльшенье продукційної силы краю, а тымъ самымъ его матеріяльныхъ засобôвъ, щобы не тôлько сповнити обовязки супротивъ державы, въ котрôй польскій елемèнтъ може свобôдно розвивати ся, але такожь, щобы въ цѣлôй силѣ зберегти жизненôсть и традиціи свѣтлої минувшости и ихъ лишити въ спадщинѣ потомкамъ. Отже знаменитымъ средствомъ до того є власне розвитокъ великого промыслу, до чого Галичина має всѣ услôвя. — На тôмъ скôнчилось перше пленарне засѣданье. Нинѣ рано вôдбуває ся на політехніцѣ засѣданье поодинокихъ секцій.

Пôсля урядовыхъ датъ звиджело выставу вôдъ 5 червня до 4 липня, отже за цѣлый мѣсяць 173.068 осôбъ за вступомъ платнымъ.

Двѣ прогульки політичного характеру орґанізують Нѣмцѣ у Вѣдни. На чолѣ однои має станути проводиръ австрійскихъ антісемітôвъ пос. Ернестъ Шнайдеръ, на чолѣ другои провôдникъ демократôвъ пос. Кронаветтеръ. Цѣль прогульокъ на выставу та, що одна и друга хоче найти тутъ почву для аґітації. Прогулька антісемітôвъ заповѣдаєсь численно, участники приѣдуть мабуть окремымъ поѣздомъ.

Промысловый инспекторъ Навратиль урядивъ на выставѣ въ окремôмъ павільонѣ выставу охоронныхъ приладôвъ для робôтникôвъ.

— Що тобѣ снить ся? — вôдповѣвъ Михась, — всѣ здоровѣ, але за те я хорый и то на вѣки хорый! серце мое нѣколи вже, нѣколи не оживе, оно на всѣгды умерло...“

— Передовсѣмъ, прошу тебе — кажу я до него — не запускай ся лише въ идеально-сентіментальну поезію, бо знаєшь, що я сего не люблю, а по просту, тверезо оповѣджь, що тобѣ стало ся?

— Такъ! то ты называєшь се сентіментальною поезією! Коли мое серце на двое перестрѣлене, убите, и я сю стрѣлу тутъ, осьтутъ, въ грудехъ майже руками тримаю а вытягнути не можу... се у тебе поезія?! та се найзвычайнѣйша проза, се страшна дѣйстнôсть...

Я приступивъ до Михася и мовь лѣкарь почавъ по лѣвôй сторонѣ грудей шукати сеи стрѣлы, але нѣякъ не мôгъ ви знайти, и лише той сумный фактъ сконстатувати мусѣвъ, що серце его скорше й голоснѣйше нѣжь звычайно въ грудехъ било. А хотячи товариша розвеселити, сказавъ я ему сердечно, що небезпечности житя поки-що нема, лишь треба конечно ужити комоції — якъ вже не цѣлого тѣла, то бодай однои части, отъ н. пр. языка... нехай же вже разъ оповѣдає, що ему стало ся.

(*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Національнѣ ліберали въ Тріентѣ не думають вступати до сойму, сли справдѣ має здѣйстнитись, що они по-за концесіи що до роздѣлу краєвого выдѣлу въ Инсбруцѣ на двѣ національнѣ секціи не одержать бôльше нѣчого. Ихъ орґанъ Alto Adige пише: У насъ за высока опінія о зручности и серіозности сучасного міністерства, якъ щобы мы могли вѣрити, що оно вхопить ся такъ нужденного выходу и схоче такій серіозный и знатный спôръ розвязати въ той особливый спôсôбъ. — Дальше згадана ґазета мовить, що треба було переговорювати зъ заступниками краю, а се не сталось. Правительство не може собѣ уявляти, що заповѣджеными концесіями оно зможе розвязати тріентске питанье. Тріентійцѣ, люде надто практичнѣ и не дадуть ся обманути. Тріентскій краєвый выдѣлъ безъ тріентского сойму, се будынокъ безъ пôдвалинъ. Ба, не можна собѣ представити, якъ одно и то саме законодатне тѣло може мати два екзекутивнѣ орґаны, и то тымъ бôльше таке законодатне тѣло, въ котрôмъ находить ся неминучій розлôмъ мѣжь бôльшостію Нѣмцевъ а меншостію зненавидженыхъ Італіянцевъ. Отже въ той спôсôбъ не розвязуєсь питаня. А сли его такъ схочесь розвязати, то Італіянцямъ лишаєсь одно оружіе — абстіненція.

Екзекутивный комітетъ клюбу нѣмецкихъ послôвъ до ческого сойму вôдбувши засѣданье рѣшивъ скликати вѣче нѣмецкихъ мужевъ довѣря въ Чехіи.

Нѣмецкѣ народовцѣ въ Чехіи завязали товариство: „Звязокъ Нѣмцевъ въ Чехіи“. Цѣль того звязку: Вынайти средства и дорогу до обороны противъ ворожого нападу въ краю, охороны добробыту и до скрѣпленя власти Нѣмцевъ въ Чехіи. Основателѣ того звязку выступають въ своѣй вôдозвѣ противъ сполученои нѣмецкои лѣвицѣ, закидаючи ѣй що не дбає о пôднесенье народного духа въ тôй степени, щобы вôднести побѣду. Заснованье звязку и згадана вôдозва выкликує невдоленье въ орґанахъ нѣмецкихъ централістôвъ котрѣ проливають сльозы на тематъ роздвоєня. Новый звязокъ має наглядну цѣль германізаційну и докладно характеризує стремленя Нѣмцевъ, котрымъ не ходить о удержанье впрочôмъ нѣгде не загроженои народности, тôлько о панованье надъ другими народностями.

Narodni Listy звѣщають, що въ Америцѣ утворила ся ліґа ческа, котра намѣряє збирати мѣжь американьскими Чехами фонды, щобы пôдпирати ческу справу въ Европѣ. Ліґа вже переслала 500 зр. на пôдмогу засудженыхъ за політичнѣ переступства. Тымъ фондомъ управлявъ зъ першу Рашинъ, а потôмъ Чижекъ. Той самый орґанъ мѣстить листъ одного адвокатского конціпієнта, зъ котрого выходить, що пос. Вашатый на судову резолюцію написану по чески, вôдповѣвъ въ языцѣ нѣмецкôм Nar. Listy дожидають, щобы Вашатый выяснивъ самъ ту справу бо она здаєсь неимовѣрною.

— —

Президентъ пруского Шлезка Зайдевіцъ, уступає зъ свого становища зъ дня 1-ого жовтня. Нѣмецкѣ ґазеты вычисляють кôлькохъ кандидатôвъ на се крѣсло та найбôльшѣ шансы пôсля Bresl. Ztg. має князь Гандьери.

— —

На порядку дневнои дискусіи стоить справа спôльнои акціи противъ анархістôвъ. Имовѣрно та акція не прийде до цѣли, бо анґлійскѣ дневники твердять, що въ Анґліи анархізмъ не истнує, отже она не потребує выимковыхъ средствъ, що вяжуть свободу спокôйныхъ горожанъ Не то анархізмъ, але навѣть соціялізмъ не найшовъ въ Анґліи вôдповѣднои почвы. Анґлійскій робôтникъ надто практичный, щобы одушевлятись утопіями, впрочôмъ робôтничій конґресъ въ Берлинѣ выявивъ, яка рôзниця въ поглядахъ мѣжь анґлійскимъ робôтникомъ а французскимъ и нѣмецкимъ. Взагалѣ въ Анґліи всѣхъ анґлійскихъ анархістôвъ не бôльшь десяти; натомѣсть заграница достатчає всю силу въ и въ Лондонѣ є 20 анархістичныхъ клюбôвъ и 2000 членôвъ. — Той поглядъ анґлійскои прасы трохи оптимістичный, зваживши, що дуже много анґлійскихъ ґазетъ высказує засады зближенѣ до французского анархізму, а Liberte навѣть публично заохочувала, щобы убити президента французскои республики.

Зъ Чікаґо звѣщають, що численнѣ товпы робôтникôвъ приймили свистомъ бурмістра и шефа поліціи, котрѣ хотѣли пустити въ рухъ поѣздъ зелѣзничій; зъ зелѣзничихъ урядникôвъ, що старались усунути перепоны зъ шляху, глузовано. Власть велѣла стрѣляти на тыхъ, котрѣ хотѣли розбрвати ваґоны прилученѣ да поѣзду. Страйкуючѣ здержали поѣздъ и зловили урядника поліціи. Кондукторъ стрѣливъ зъ револьверу та ему вôдобрано оружіе. Вôдтакъ урядники поліціи були приневолени стрѣляти.

Зъ пôвнôчнои Америки надходять понурѣ вѣсти про зелѣзничій страйкъ. Выбухла формальна революція; околицѣ мѣста Чікаґо выглядають, якъ велике таборище. Сотки наладованыхъ ваґонôвъ спалено, дальше, ворохобники спалили и зелѣзничѣ склады. Противъ страйкуючихъ выслано войско, та оно остає безъ живности, бо взагалѣ вся комунікація перервана. Страйкъ крѣпшає и розтягаєсь вôдъ Атлянтику до Спокôйного Океану.

Въ Чікаґо переходили черезъ мѣсто и околицю ґрупы страйкуючихъ, пôдпалювали шопы зъ товарами, зелѣзничѣ двôрцѣ и нищили все, що попало. Страты лишь одного товариства зелѣзничого выносять 1,200.000 долярôвъ. Поліція безсильна, а войско онодгы зôткнувшись зъ страйкуючими убило кôлькохъ ворохобникôвъ. За-для недостачѣ угля 75% фабрикъ въ Чікаґо застановило рухъ, въ наслѣдокъ чого 100.000 людей лишилось безъ працѣ. Взагалѣ страйкъ прибравъ великаньскѣ розмѣры и побоюють ся, щобы вôнъ не розширивъ ся на всхôднѣ державы. Въ деякихъ мѣсцяхъ, якъ ось въ Сакраменто и въ Санъ Франціско войско взборонювсь атакувати повстанцевъ а майже цѣле населенье симпатизує зъ страйкуючими. Въ Санъ Франціско вôдчитують середъ оплесковъ товпы донесеня, що ся або та компанія вôдмовила послуху и не хоче йти противъ страйкуючихъ. Повстанцѣ въ Сакраменто одержали вôдъ войска оружіе и амуніцію. Имовѣрно прийде до загального страйку и ся справа мала вчера рѣшитись. Здаєсь, що всѣ товариства робôтникôвъ и такъ зв. „лицарѣ працѣ“ приступили до загального руху.

НОВИНКИ.

— Дня 20 н. ст. липня с. р. [въ пятницю] вôдбудуть ся **перший зборы філіи Рускаго товариства педаґоґічного въ Калуши** въ домѣ п. Теницкого зъ такимъ порядкомъ дневнымъ: 1) О годинѣ 8½ вôдправить ся богослуженье въ церквѣ парохіяльнôй; 2) отворенье зборôвъ о годинѣ 10-ôй рано; 3) вôдчитанье статутôвъ; 4) вписъ членôвъ; 5) выбôръ выдѣлу філіи; 6) внесеня членôвъ. На сѣ зборы запрошують пп. Іосифъ Петрушевичъ, Иванъ Келебай и Александеръ Глодзиньскій.

— **На дохôдъ руской Бурсы стрыйскои** уряджує кружокъ музичный Руского касина дня 12 с. м. въ Стрыю въ сали „пôдъ Чорнымъ Орломъ“ вечерокъ инструментально вокальный зъ слѣдуючою програмою: 1) „Верховино“ музика Лисенка — хоръ мѣшаный; 2) „Чомъ рѣченько“ слова Я. Головацкого, музика И. Лаврôвского — хоръ мужескій; 3) фортепянъ на чотири руки; 4) „На берѣжку“ пѣснь народна инструментована Лисенкомъ — хоръ мѣшаный; 5) а) „Ой не гаразд“ пѣснь народна инструментована Лисенкомъ; б) „Ой дѣвчино“ Воробкевича — хоръ мужескій; 6) сольо барітонове; 7) „Думки и коломыйки“ Вроньского — секстетъ; 8) Молитва, слова Шевченка, музика Лисенка — хоръ мужескій въ супроводѣ фортепяна; 9) „Коломыйки“ Лисенка — хоръ мѣшаный. Початокъ точно о годинѣ 7½. Вступъ вôдъ особы 60 кр. [але приймають ся и датки добровôльнѣ.] По концертѣ вôдбуде ся забава въ льокали Руского Касина за вступомъ 50 кр. вôдъ особы.

— **Зъ Коломыѣ пишуть намъ:** Баронъ Ґуденусъ, маршалокъ краєвый Австріи низшои, въ часѣ свого побуту въ Коломыи вôдвѣдавъ въ товариствѣ барона Еренталя и Стан. Щепановского „Гуцульску Спôлку“ промыслову и єи науковый варстатъ. Нѣмецкѣ гостѣ подавляли выробы промыслу домашного, закупили значну партію тыхъ выробôвъ и поробили дальшѣ замовленя для украшеня своихъ приватныхъ палатъ выробами гуцульскими и покутскими.

— Дня 12 н. ст. липня дає **літературно-драматичне товариство въ Коломыи** аматорске представленье драматичної опереты Александрова „Не ходи Грицю на вечерницѣ“ въ великôй сали Касы щадничої. По представленю вôдбудесь забава танцями въ сали товариства „Родина“. Цѣны мѣсць зниженѣ.

— **Д-ръ Иванъ Олѣйникъ,** лѣкарь клініки проф. Найссера, обнявъ провôдъ въ Sanatorium Norwood Villa въ Ґмунденъ въ Австріи высшôй.

— **Зъ Бѣлины въ Самбôрщинѣ пишуть намъ:** Вчера вôдбували ся у насъ рѣдкѣ выборы. Ото громада шляхотска, маюча право презенты, выбирала священика на опорожнену у себе парохію. На 192 управненыхъ до голосованя коляторôвъ, голосувало 177. Зъ того упало 143 голосы на о. Петра Погорецкого, катихита въ Дрогобичи, а 34 голосы на о. Романа Чайкôвского. Выборы вôдбували ся въ присутности оо.: Чайкôвского декана мокряньского и Рудавского зъ Броницѣ. Цѣлый актъ вôдбувъ ся дуже поважно, до чого причинивъ ся префектъ п. І. Билиньскій и взагалѣ всѣ громадяне. Дай Боже, щобы зъ тымъ выборомъ скôнчили ся всѣ непорядки и заколоты въ громадѣ, до чого въ великôй степени причинять ся безперечно чимъ скорша институція нового пароха

— **Тайну друкарню** вôдкрыто въ Тернополи у ученика ґімназіяльного Іос. Шельонга. Тайну друкарню и богато пôдбурюючихъ писемъ сконфісковано, а прокураторія зарядила слѣдство.

— **Зъ Черновець пишуть намъ:** Зъ академічного товариства „Союзъ“ выступило — якъ ходять слухи, по причинѣ непорядкôвъ и розладу, що вкрались въ товариство — вôсѣмь членôвъ, и то тѣ, що постôйно сидѣли въ Черновцяхъ та головно пôддержували товариство. Прикрый е сей роздоръ мѣжь молодежію, але й дивно, що старшѣ патріоты не старались справу полагодити, а вôднеслись до нея цѣлкомъ апатично.

— **Конст. Кіяньскій,** бувшій урядникъ выдѣлу краєвого въ бюрѣ сôльнôмъ, засужденый бувъ, якъ звѣстно, за спроневѣренье на 10 мѣсяцѣвъ вязницѣ. Прокураторъ зголосивъ вôдкликъ що-до вымѣру кары и высшій судъ пôдвысшивъ Кіяньскому кару на два роки вязницѣ.

— **Зъ-пôдъ Грималова пишуть намъ:** Дня 4 н. ст. липня [въ середу] була пару миль коло Грималова по 4-ôй годинѣ пополудни велика злива зъ блискавицями и громами. На Лысôй Горѣ згорѣла вôдъ грому шопа двôрска; въ Калагарôвцѣ грôмъ убивъ чоловѣка, а въ Клювинцяхъ одну хату стрясъ и пса обсмаливъ. Зновъ у четверъ коло 3-тои годины по полудни бувъ сильный дощь зъ громами а въ Товстôмъ выбухъ огонь. Робота дуже припôзнена въ поли, не всюда бараболѣ и кукуруза обсапанѣ, а сѣно на покосахъ цѣлкомъ побѣлѣло и худоба не ѣсть того сѣна. Декотре сѣно и конюшина гниють на покосахъ або въ копицяхъ, примуленѣ де-не-де болотомъ. Попри тѣ нещастя треба ще згадати и про рôзнѣ слабости межи людьми.

— **Холєра.** Wiener Ztg. доносить: Дня 6 н. ст. липня померла на холєру въ Гусятинѣ одна особа, а одна дитина занедужала. Въ борщѣвскôмъ повѣтѣ занедужали на холєру въ Козачѣвцѣ двѣ особы а въ Устью епископскôмъ одна.

— **Пôдмоги державнѣ для доповняючихъ шкôлъ промысловыхъ.** Міністеръ просвѣты признавъ субвенціи державнѣ на 1894 слѣдуючимъ доповняючимъ школамъ промысловымъ: въ Бялôй 477 зр., въ Бохни 490 зр., въ Бродахъ 500 зр., въ Бережанахъ 435 зр., въ Дрогобичи 580 зр., въ Горлицяхъ 538 зр., въ Ярославѣ 600 зр., въ Ясльѣ 325 зр., въ Коломыи 515 зр., въ Краковѣ для 5 шкôлъ по 400 зр. разомъ 2000 зр., въ Короснѣ 573 зр. у Львовѣ 426 зр., а для девятьохъ шкôлъ, що мають повстати зъ початкомъ 1894/5 по 100 зр. — разомъ 900 зр., дальше въ Новôмъ Торзѣ 500 зр., въ Новôмъ Санчи 600 зр., въ Подгужу 101 зр., въ Перемышли 550 зр., въ Ряшевѣ 600 зр., въ Самборѣ 525 зр., въ Сяноцѣ 320 зр., въ Станиславовѣ 535 зр., въ Старôмъ Санчи 590 зр., въ Стрыю 500 зр., въ Тернополи 486 зр., въ Вадовицяхъ 365 зр., въ Величцѣ 360 зр., въ Жовкви 360 а въ Тарновѣ 788 зр. Крôмъ того удѣливъ міністеръ на средства науковѣ для доповняючихъ шкôлъ промысловыхъ въ Короснѣ, Новôмъ Торзѣ, Сяноцѣ и Стрыю по 300 зр. и для девятьохъ шкôлъ промысловыхъ у Львовѣ 259 зр.

— **Стипендію имени бл. п. о. Мартина Прокоповича,** пароха зъ Сошна [коло Радехова], въ рôчнôй сумѣ 100 зр. надавъ совѣтъ Ставропигійского Института Вас. Сѣмовичеви, ученикови III-ои клясы ґімназіяльної въ Станиславовѣ, сиротѣ по народнôмъ учителю въ Гадинкôвцяхъ, близькому своякови покôйного фун-

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ **ИГН. РЕХЕНЪ** Львôвъ, улиця Краковска ч. 5, поручає
свôй обильно заосмотреный складъ **РУКАВИЧОКЪ** всякого рода якъ: ґлясе, ланьскѣ, оленевѣ и т. ин.
221 12—36

датора. Надѣленый буде побирати стипендію, почавши вôдъ 1893/4 року шкôльного до окôнченя ґімназіи и зложеня испыту зрѣлости.

— **Велика буря** зô зливою лютила ся дня 4 н. ст. липня около 2-ои годины зъ полудня въ охрестности Дрогобича. Удары громôвъ сыпали ся одинъ за другимъ, однако на щастье, не заподѣяли нѣякого лиха. Въ Губичахъ ударивъ грôмъ въ церковь не ушкодивши єи.

— **Въ колеґіи св. Атанасія въ Римѣ** буде опорожненыхъ зъ шкôльнымъ рокомъ 1894/5 пять мѣсць для кандидатôвъ духовного званя зъ львôвскои архіепархіи, котрî покôнчили науки ґімназіяльнî и зложили испытъ зрѣлости, або що-найменше покôнчили 8 клясъ ґімназіяльныхъ зъ добрымъ успѣхомъ. Компетенты мають свои поданя переслати митрополичому ординаріятови и залучити такî свѣдоцтва: 1) свѣдоцтво дотычного уряду парохіяльного, що просячій єсть сыномъ законно вѣнчаныхъ родичѣвъ греко кат. обряду, що бувъ въ тôмъ обрядѣ хрещеный и миропомазаный и чи родичѣ живуть, чи померли; 2) свѣдоцтво убожества, выставлене дотычнымъ урядомъ парохіяльнымъ и потверджене староствомъ; 3) свѣдоцтва всѣхъ курсôвъ ґімназіяльныхъ наукъ, а взглядно свѣдоцтво зрѣлости, єсли-жь просячій зъ причины недуги або за-для чого иншого утративъ одинъ або бôльше курсôвъ, то має доказати свѣдоцтвомъ вôдъ дотычного уряду деканального и староства, де перебувавъ въ той часъ и чимъ займавъ ся; 4) свѣдоцтво моральности вôдъ дотычного уряду деканального, въ котрôмъ має бути выражено, що компетентъ безженный; 5) свѣдоцтво лѣкарске здоровля и щѣпленя вôспы; 6) свѣдоцтво що-до войсковои звязи Просьбы и свѣдоцтва мають бути осмотренî приписаными стемплями. Кандидаты мають явити ся лично дня 12 н. ст. вересня въ митрополичôмъ ординаріятѣ.

— **Д-ръ Цайсберґъ**, совѣтникъ двора и головный редакторъ выдавництва Oesterreich in Wort und Bild, прибувъ въ пятницю до Черновець, щобы порозумѣти ся въ справѣ опису Буковины. Д-ръ Цайсберґъ зложивъ візиту совѣтникови двора ґр. Ґоесови, а оногды взявъ участь въ конференціи, яка вôдбула ся зъ запрошеными спôвробôтниками вôддѣлу буковиньского въ згаданôмъ выдавництвѣ.

— **Намѣрене самоубійство.** Gazeta Kołomyjska доносить про таку сензаційну пригоду. Новоименованый начальникъ тамошнои стаціи зелѣзничои хотѣвъ собѣ вôдобрати житье повѣшеньемъ. Случайно прийшла помôчь ще досыть вчасно, вôдтято висячого, приведено до притомности и вôдвезено до загального шпиталя. Єго житю не грозить небезпечнôсть. Причина намѣреного самоубійства незвѣстна.

— **Страшне убійство.** Зъ Волковець пôдъ Борщевомъ пишуть: Бувшій лѣсничій Корнило Журовскій убивъ въ страшный спосôбъ свого братанка В. Журовского. Причина убійства була така: Корнило Журовскій мавъ пару спôльныхъ коней зъ своимъ братанкомъ В. Журовскимъ. Дня 27 червня о 7-ôй годинѣ рано, казавъ братанокъ запрягти конѣ до воза, бо хотѣвъ ѣхати зô слугою до поблизького потока по воду, котрои потребувавъ до будовы стайнѣ. Корнило Журовскій побачивъ, що вôзникъ запрягъ конѣ, а братанокъ усѣвъ на возѣ, и наказавъ коня єго не брати, бо вôнъ має поѣхати до поблизького села. Братанокъ не хотѣвъ того слухати и таки велѣвъ ѣхати по воду. Тодѣ старый але завзятый К Журовскій, пôйшовъ спокôйно до комнаты, вынѣсъ стрѣльбу, ставъ въ дверяхъ въ сѣняхъ и выстрѣливъ разъ, а вôдтакъ другій разъ кулями просто въ груди свого братанка. Коли нещасливый убитый конавъ у своѣй крови, К. Журовскій тымчасомъ усѣвъ на ґанку и спокôйно розмавлявъ зъ людьми, що позбѣгали ся зъ причины нещастя; казавъ, що вôнъ мужчина и не може зносити такого непослуху вôдъ братанка. Люде хотѣли пôслати готовî вже конѣ за лѣкаремъ для нещасливого, але убійникъ не позволивъ и хотѣвъ навѣть до людей стрѣляти. Торôчного року бувъ бы певно поживъ смерти комендантъ жандармеріи въ пенсіи В. Вадасъ, котрому В. Журовскій пару разôвъ вôдгрожувавъ ся, що єго застрѣлить, єсли покаже ся на єго обôйстю. Перечуваючи можливе нещастье, В. Вадасъ вôдступивъ жидамъ за половину цѣны поле, котре вынаймивъ бувъ у К. Журовского, бо не хотѣвъ мати нѣчого зъ нимъ до дѣла. Корнила Журовского увязнено заразъ по доконанôмъ убійствѣ и вôдставлено до Тернополя.

— **Скрытоубійство.** Дня 5 н. ст. липня убито въ Журавникахъ 16-лѣтного хлопця, двôрского слугу, що вертавъ конемъ зъ почты въ Куровичахъ. Трупа хлопця найдено на другій день въ житѣ. Мавъ рану въ головѣ и шию стиснену власнымъ ременемъ. Кôнь пропавъ. Пôдозрѣнье паде на одного шевця зъ Соловои, котрого бачено, якъ сего дня куривъ папѣросы зъ тымъ хлопцемъ недалеко мѣсця убійства. Шевця доси не вôднайдено.

— **Нещастнî пригоды.** Въ Мѣховичахъ малыхъ убивъ грôмъ селянку. — Въ Залôзцяхъ утопивъ ся зарôбникъ Рушковскій при ловлѣ рыбъ. — Въ Кнѣгининѣ переѣхавъ на смерть поѣздъ зелѣзничій жѣнку будника. — Въ Островѣ, повѣта бобрецкого ударивъ грôмъ въ хату Василя Стегницкого. Згорѣвъ дахъ, зрубъ уратовано. Зъ людей не потерпѣвъ нѣхто.

— **Турецкій законъ прасовый.** Яко куріозъ доносять заграничнî часописи, що царгородска поліція заборонила всѣмъ тамошнымъ часописямъ писати про убійство Карнота. Они мусѣли подавати, що Карно „померъ скоропостижно" въ Ліонѣ. Такъ само всѣ заявы кондоленційнî, бесѣды и обхôдъ похоронный описувавъ ся вôдповѣдно до „скоропостижнои смерти" француского президента. Ажь зъ заграничныхъ часописей дôзнали ся Царгородцѣ правды.

— **Выдѣлъ краєвый** намѣряє теперь завести фахову управу справъ зелѣзничихъ и вôддати дирекцію та провізоричну орґанізацію дотычного бюра зъ огляду технічного, адміністраційного и комерціяльного Казим. Залескому, дотеперѣшному ґенеральному инспекторови товариства австро-угорскихъ зелѣзниць державныхъ у Вѣдни. Новый директоръ має сими днями обôймити свôй урядъ.

— **Осторога передъ спекулянтами жидôвскими.** Минувшого [1893-го] року приѣхавъ купець Саба Равхъ зъ Тарнова зъ церковными рѣчами до села Ридодубъ, прилученого до парохіи Бѣлобожницѣ, а заѣхавши до провізора церковного сказавъ, що бувъ у о. декана, а той вôдославъ єго до провізора, щобы купили фелонъ. Провізоръ закликавъ кôлькохъ господарѣвъ, а порадившись взяли фелонъ на выплатъ за 70 зр. и пару обрусôвъ до церкви. [По торзѣ Равхъ поставивъ чвертку пива на трактаментъ.] Незабавомъ выйшло на яву, що священикъ Равха не присылавъ та що ошукались на купнѣ, бо все куплена варта до 40 зр. а они згодили за 82 зр. Ну, пропало! Парохіяне зложили 82 зр. провізоры вôдослали згадану суму и дôстали поквітованье вôдъ купця Равха. Ажь ось дня 25 червня с. р. дôстає провізоръ упомненье вôдъ якогось купця Маркуса Курца, щобы єму заплатити до вôсѣмь днѣвъ, бо буде позывати до тарнôвского суду. Отже подаю се до публичнои вѣдомости, щобы Братства церковнî мали ся на осторозѣ, абы такъ не ошукали ся, якъ мы, що солоно заплатили и ще кажуть другій разъ платити. Провізоръ церковный зъ Бѣлобожницѣ спровадивъ фелонъ зъ руского товариства въ Самборѣ, то богато красшій и лучша матерія, а дешевшій о 25 зр.

— **За значну крадѣжь** арештувавъ въ суботу аґентъ поліційный Ґінсберґъ кравчиню Салі Сахеръ и єи мужа Германа, дієтарія львôвского староства. Обоє пôдозрѣнî о крадѣжь 740 зр. на шкоду Леона Ґольдберґа. Грошѣ мала украсти кравчиня, будучи у Ґольдберґа дома. При увязненôй найдено 520 зр., а рôвночасно сконстатувавъ аґентъ, що Сахеры поробили послѣдными днями рôзнî закупы и замовленя на значнѣйшî квоты.

— **Дрôбнî вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Бадені выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Вѣдня. — Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ выѣхавъ зъ родиною до Вѣдня. — Почетне горожаньство надала рада мѣска въ Журавнѣ тамошному начальникови судовому п. Кар. д' Абакуръ. — Въ Ядрѣ въ Дальматіи упокоивъ ся знаменитый хорватскій поетъ Стефанъ Бузоличь въ 63-ôмъ роцѣ житя. — Велика катастрофа зелѣзнича лучила ся оногды на шляху Брукселя-Калє. Два поѣзды поспѣшнî наѣхали на себе, при чôмъ розбило ся десять ваґонôвъ. Въ катастрофѣ погибло чотирохъ подорожныхъ, а 30 є тяжко раненыхъ.

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), **Zürich** sendet **direct** an **Private: schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4795 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Именованî оо.: Тома Шумило, завѣдатель дек. канчуцкого, дѣйстнымъ деканомъ и титулярнымъ совѣтникомъ зъ вôдзнаками крилошаньскими; Левъ Мѣскій, завѣдатель деканата коросняньского, дѣйстнымъ деканомъ зъ вôдзнаками крилошаньскими; Пав. Винницкій, парохъ въ Грушатичахъ завѣдателемъ дек. нижанкôвского; Єр. Копистяньскій, парохъ въ Передѣльници, другимъ мѣстодеканомъ для деканата добромыльского.

Канонічну институцію на Поворозникъ, дек. мушиньского, одержавъ о. Володим. Козловскій.

Завѣдательство въ Баници, дек. мушиньского, одержавъ о. Ив. Дуркотъ.

Вôдпустку одержали оо.: Петро Габлиньскій зъ Орового на 2 мѣсяцѣ, Ом. Левицкій зъ Тартакова на 6 тыжднѣвъ, Як. Корчиньскій зъ Торокъ на 6 тыжднѣвъ.

Посмертнî — ✝ — оповѣстки.

Зенонъ Соколовскій, ц. к. начальникъ суду повѣтового въ Букôвску, скôнчивъ скоропостижно житье дня 5 н. ст. жовтня с. р. Покôйный бувъ сыномъ руского священика зъ Новицѣ. Вже въ 7-ôмъ роцѣ оставъ ся круглымъ сиротою, то весь часъ шкôльного образованя мусѣвъ заробляти на кусникъ насущного хлѣба. При такихъ то незавидныхъ обставинахъ покôнчивъ покôйный школы середнî и университетскî а опôсля вступивъ до судовои практики. Цѣлый часъ судейскои працѣ вôдзначавъ ся покôйный яко судья базсторонностію и совѣстностію а яко чоловѣкъ незвычайною добротою Покôйный бувъ щирымъ Русиномъ и любимцемъ народу. Похоронъ вôдбувъ ся величаво при участи кôльканацяти священикôвъ обохъ обрядôвъ и при великôмъ здвизѣ народу, де були заступленî всѣ верствы населеня мѣсцевого и замѣсцевого.

Антôнъ Щерба, мѣщанинъ львôвскій и майстеръ кравецкій упокоивъ ся по довгôй недузѣ нинѣ дня 9 н. ст. липня у Львовѣ въ 53-ôмъ роцѣ житя.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя** Міністеръ скарбу именувавъ поборцѣвъ податковыхъ: Винк. Юшкевича, Людв. Гефера, Ив. Гошовского и Ив. Марника контрольорами головныхъ урядôвъ податковыхъ.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ повѣтовый въ Снятинѣ розписує конкурсъ на тринацять посадъ громадскихъ акушерокъ зъ платнею 100 зр. Поданя вносити до 15 н. ст. вересня. — Выдѣлъ повѣтовый въ Сокали оголошує конкурсъ на посаду окружного писаря громадского зъ рôчною платнею 500 зр. и 100 зр. додатку на кошты подорожи. Поданя треба вносити до 18 н. ст. липни.

Выказъ складаныхъ жертвъ

— **На будову руского театру** надôслали на руки комітету Вп. пп.: Галицка каса ощадности у Львовѣ 100 зр., — о. Левъ Каминьскій зъ Ольшаницѣ п. Тысьмениця за купоны 7 зр. 16 кр., зъ добровôльныхъ даткôвъ 5 зр. (вôдъ о. Ив. Грабовича 1 зр. 50 кр.; вôдъ о. Ив. Онуцкого и пп. Вихальского и Герасимовича по 1 зр.; вôдъ п. Волощука 50 кр.). — На руки нашои адміністраціи зложивъ Вп. п. Теоф. Левицкій урядникъ зелѣзничій зъ Єдлиць 2 зр. 50 кр.

— **Для „Шкôльнои Помочи" у Львовѣ** зложили въ нашôй адміністраціи Вп. пп.: Левъ Герасимовичь адъюнктъ судовый въ Камѣнцѣ струмиловôй 1 зр., о. Ст. Яримовичь 3 зр.

— **Для вдовы по бл. п. о. Арданѣ** зложивъ на нашî руки Вп. п. Іос. Мишкевичь, старшій комісарь скарбовый 2 зр.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 9 липня. Трибуналъ державный вôдкинувъ зажаленье прагскои рады мѣскои противъ розпорядженя намѣстника въ справѣ ухвалы, що нею постановлено внести до сойму петицію о усуненье выимкового стану.

Софія 9 липня. Выборы до рады мѣскои вôдбули ся спокôйно.

Римъ 9 липня. Оголошено королѣвскій декретъ, котрый зносить розпорядженье военного комісаря въ Сициліи, щобы мешканцѣ вôддавали оружіє. Такожь засудженымъ военнымъ судомъ король дарувавъ кару. — Въ Палермо выкрыто анархістичный заговôръ, такожь въ Неаполи.

Парижь 9 липня. Рада міністрôвъ ухвалила предложити палатамъ, щобы анархістичнî злочины судила поліція, а не суды присяжныхъ. Оголошенье справоздань зъ анархістичныхъ розправъ має бути каране грôшми.

Мадритъ 9 липня. Сенатъ ухваливъ законъ противъ анархістôвъ. — У анархістôвъ вôдбуваєсь ревізія и увязненя.

Лондонъ 9 липня. Палата льордôвъ приймила внесенье Сельсберіого, щобы остро переслѣдувати заграничныхъ анархістôвъ.

ПОДЯКА.

Выдѣлъ станиславôвскои філіи товариства „Просвѣта" складає симъ прилюдну подяку Вп. о. Іосифови Балькови, парохови Турильча, и єго честнымъ парохіянамъ, що въ самъ найтяжшій часъ не позабули на бѣдныхъ тыхъ селянъ, котрî въ наслѣдокъ повеней тогорôчныхъ терплять теперь великій недостатокъ, и прислали 32 сотнарôвъ збôжа до роздѣлу мѣжь нихъ въ повѣтѣ станиславôвскôмъ.

Выдѣлъ філіи „Просвѣты" роздѣливъ збôже въ такій спосôбъ: До Галича и Залуквы давъ 7 сотнарôвъ для роздѣлу мѣжь найубожшихъ на руки п. Зубкевича купця въ Залуквѣ; до Дубовець $4^1/_2$ сотнара на руки о. Дворянина; до Побережа 4 сотнары на руки господаря Олексы Кокурудзы; до Острова, Курипова и Пукасовець 7 сотнарôвъ на руки о. Корвацкого; до Темеровець и Селища 5 сотнарôвъ на руки о. Куриловича; до Суботова 2 сотнары на руки господаря Якова Трача; до Перловець 2 сотнары на руки начальника громады; наконець до Опришовець $^1/_2$ сотнара на руки о. Косевича. Збôже въ Станиславовѣ выдано и фѣрами до дотычныхъ мѣсцевостій забрано дня 25 н. ст. мая.

При тôмъ дякує выдѣлъ такожь Впр. о. крил. Т. Шанковскому за ласкаве вôдступленье шпихлѣра для перехованя надôсланого збôжа черезъ двѣ недѣлѣ. А п. послови Гурикови, що охочо занявъ ся перевезеньемъ збôжа, зъ двôрця зелѣзничого до шпихлѣра въ мѣстѣ а вôдтакъ стараннымъ и совѣстнымъ роздѣломъ того-жь збôжа помѣжь дотычнî громады.

Вкôнци складає выдѣлъ подяку тымъ Вп. жертводавцямъ, котрî складками заплатили перевôзне зелѣзницею зъ Чорткова до Станиславова и зъ-вôдти зъ двôрця фѣрою до мѣста до шпихлѣря въ квотѣ 18 зр. 77 кр. Жертвували на сю цѣль: Каса філіи „Просвѣты" 1 зр., С. Недѣльскій 2 зр., А. Недѣльска 1 зр., д-ръ Яхно 1 зр., Вол. Левицкій 50 кр., о. Абрисовскій 50 кр., Т. Стахевичь 3 зр., М. Бучиньскій 2 зр., посолъ Гурикъ 2 зр., крил. д-ръ Гробельскій 1 зр., Кокорудзъ 50 кр., Мостовичь 50 кр., о. К. Куницкій 1 зр., Якубовичь 30 кр., Борисъ 50 кр., д-ръ Коцюба 50 кр., В. Гузаръ 50 кр., Р. Заклиньскій 50 кр., о. Шепаровичь 50 кр. и. о. Яцикевичь 30 кр.

Вôдъ Выдѣлу філіи товариства „Просвѣта" въ Станиславовѣ, дня 3 н. ст. липня 1894.

ВЖЕ ВЫЙШОВЪ

МОЛИТВЕННИКЪ

выданый „Просвѣтою"

въ народнôй мовѣ, великій, обôймаючій 640 сторôнъ друку, найповнѣйшій зô всѣхъ такихъ Молитвенникôвъ.

Молитвенникъ сей мѣстить въ собѣ: I.) Молитвы щоденнî раннî и вечѣрнî. II.) Зъ Богослуженя церковного, именно: а) зъ Вечернѣ, б) зъ Повечерницѣ малои, в) зъ Повечерницѣ великои, г) зъ Утренѣ, д) Литургія св. Іоана Золотоустого, е) Молитвы въ часѣ св. Литургіи. III. Тайны покаяня и пресв. Евхаристіи IV.) Молитвы для рôзного вѣку, стану и въ рôзныхъ потребахъ V.) Молитвы въ часѣ Великого посту. VI.) Молитвы на празники а) Господскî, б) Богородичнî, в) Святыхъ VII.) Молитвы сполученî зъ вôдпустами, VIII.) Акафистъ до а) Исуса Христа, б) Пресв. Богородицѣ, в) св Отця Николая. IX.) Молебенъ до пресв. Богородицѣ. X.) Тропарѣ, кондаки, богородичнî и прокимены а) недѣльнî, б) щоденнî, в) на празники Господскî Богородичнî и Святыхъ, г) на деякî потребы. XI.) Коляды и иншî пѣсни церковнî. XII.) Мѣсяцословъ цѣлого року.

Сей Молитвенникъ дôстати можна **въ канцеляріи товариства „Просвѣта" и въ книгарни Ставропигійскôй и перепл. заведеню Мих. Спожарского** по такихъ цѣнахъ:

1) Молитвенникъ брошурованый . .	— зр.	70 кр.
2) оправленый на-пôвъ въ полотно зъ одвѣтными вôдтисками . . .	— „	90 „
3) оправленый цѣло въ полотно зъ золоченями и вôдтисками . . .	1 „	10 „
4) оправленый якъ пôдъ 3) зъ додаткомъ золоченыхъ берегôвъ . .	1 „	30 „
5) оправленый на-пôвъ въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками . . .	1 „	10 „
6) оправленый цѣло въ шкôру зъ золоченями и вôдтисками	1 „	60 „
7) оправленый якъ пôдъ 6) зъ додаткомъ золотыхъ берегôвъ . . .	1 „	80 „

Замовляючî поодиноко Молитвенники зволять присилати на оплату почты 20 кр.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Н. Куш. въ Кня.** Справлено. — **Вп. И. Сенд. въ Зо.** До кôнця червня. — **Вп. Н. Ст. въ Лѣсн.** Поправлено. — **Вп. Е. Чуб. въ Дер.** Одержали; до кôнця вересня. — **Вп. Е. Яр. въ Бр.** Заплачено до кôнця червня. — **Вп. д-ръ З. Ле. въ За.** Одержали и дякуємо.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Громада Вôлька Змиѣвска хоче до своєи церкви купити старый однакъ ще въ добрôмъ станѣ иконостасъ. Єсли бы бувъ въ котрôмъ приходѣ на продажь, прошу зголосити ся до мене листомъ до Змиєвискъ, почта Великî Очи.
252 1—3 **ОБУШКЕВИЧЬ.**

По значно зниженыхъ цѣнахъ выпродажь всякихъ товарôвъ блаватныхъ зъ причины замкненя торговлѣ въ маґазинѣ **Кароля Матляса** перше **Вільгельма Сидора площа Марійска ч. 4. Львôвъ.**
250 1—24

Рондлѣ мосяжнî до смаженя конфітуръ по зр. 2·40, 2·80, 3·50 и 4, **Машинки американьскî** до робленя морож обему 1, 2, 3 літры зъ короб. прям. по 4·75, 5·50, 6·50 зр. зъ короб. зъ боку по зр 5, 6, 7 и 8
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣнники илюстрованî рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Особа зъ доброго дому
глядає мѣсця до веденя господарства домашного въ домѣ священичôмъ. Близша вѣдомôсть въ Адміністраціи „Дѣла". 223

ЗОНЯ
безплатна учителька
книжочка припоручена кр. радою шкôльною на преміи — коштує въ гарнôмъ переплетѣ 25 кр. Дôстати єи можна въ канцеляріи тов. Просвѣта, въ книгарни инст. Ставропигійского и у п. Григ. Врецьоны, учителя школы вправъ.

ФАБРИКА РУКАВИЧОКЪ
вôдзначена на краєвыхъ выставахъ
дипломомъ почетнымъ и державнымъ медалемъ
І. Н. СПОЖАРСКОГО
у Львовѣ при ул. Галицкôй ч. 20
поручає ся ласкавымъ взглядамъ лишь зъ власными выробами рукавичокъ, та зъ всѣлякими рукавичничими роботами. По сталыхъ и умѣренныхъ цѣнахъ.
249 1—6

Банкъ рôльничій
у Львовѣ
улиця Третього мая, число 2,
приймає замовленя на:
пшеницю банатку оригінальну и краєвои продукціи, такожь всякî иншî вôдмѣны пшеницѣ якъ: **донку** дуже плôдну, **француску „Hors concours"** и т. д., не менше на всѣлякî роды **жита [монтаньске, шведске, шампаньске, пробстайске та „великаньске Imperial Бальзена."]**

Банкъ рôльничій поручає: **штучнî навозы зъ ґарантією за процентъ и якôсть складникôвъ, машины рôльничî и плахты въ найлѣпшôй якости и по найдешевшихъ цѣнахъ.**

Бюро банку рôльничого отворене до кôнця вересня вôдъ годины 9-ои до 3 ои пополудни. 253 1—5

Въ Европѣ

управильнена

Поліса Ч. 103.941 пана Т. Армстронґа въ Едінбурзѣ Шкотія.

Выставлена: *Сѣчень 1874* капіталъ *штерл. 500* на 20 лѣтъ *зъ 20-лѣтнымъ складаньемъ зыску.*

При уплывѣ 20-лѣтнои періоды складання зыску обезпеченый сплативъ бувъ премій загаломъ 488·68 фунт. штерл. и мавъ тогдѣ до выбору одну зъ слѣдуючихъ комбінацій:

I) фунт. штерл. 784·15 готовкою
II) фунт. штерл. 1628 въ видѣ полісы вольнои водъ оплаты платнои по смерти, або
III) фунт. штерл. 6007 яко дожизненна рента.

Подъ I. наведена готовка фунт. штерл. 784·15 водповѣдае вкладови 4½% проценту складаного всѣхъ плаченыхъ премій — при чомъ товариство мало 20 лѣтъ різіка на случай смерти въ квотѣ 500 фунт. штерл.

НЮ-ЙОРКЪ
Товариство обезпечень на житье.

Ґенеральна дирекція для Галичины

Вѣдень I., Graben 8.

Въ роцѣ 1893 товариство **Нюйоркъ узыскало найбольшу продукцію въ новыхъ интересахъ** зъ усѣхъ товариствъ свѣта.

Примѣръ:

36-лѣтный мужчина платитъ рочно 423 зр. Коли смерть наступить въ часѣ 20 лѣтъ то спадкоемцѣ одержують кромъ обезпеченои квоты 10.000 всѣ вплачены преміи отже:

въ 1 роцѣ	зр.	10.423
въ 2 „	„	10.846
въ 10 „	„	14.230
въ 20 „	„	18.460

Коли дожие 20-го року достае загаломъ разомъ зъ процентами нагромаджеными 10.230 зр.

Если обезпеченый по 3 лѣтахъ перестае платити премій, то обезпечена квота 10.000 зр. продовжить ся ему безъ коштовъ на цѣлый рядъ лѣтъ на пр.: по 5 лѣтахъ на дальшій 11 лѣтъ и 3 мѣсяцѣ, по 6 лѣтахъ дальшихъ на 14 лѣтъ 3 мѣсяцѣ. 251 1—1

Се комбінациі якихъ не дае инше товариство въ свѣтѣ.

Пояснень удѣляе

Репрезентація товариства

НЮ-ЙОРКЪ

для Галичины.

Готель французкій Львовъ.

ИВАНЪ ГАВРАНЪ кандидатъ III-го року семинаріи учительскои въ Самборѣ пошукуе водъ 15-го липня лекціи на часъ ферій вакаційныхъ подъ адресою: *Иванъ Гавранъ*, poste restante Рудки.

Л. Тировичь И. Балабанъ

4780 **РОБОТНЯ** 14 3-156

рѣзьбарска и кѣнярска

Спеціяльности въ будовѣ памятниковъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родовъ каменя.

На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.

богатый выборъ готовыхъ памятниковъ зъ каменя, мармуру и порфиру.

Цѣнники даромъ и франко.

До конкуренціи!

ЙОНАСЪ

ШІМЕЛЬ

у Львовѣ ул. Краковска ч. 1.

Складъ кухонного начиня, рознаго окутя до будовництва

КОСЫ

и всякій иншій зелѣзнѣ товары. 220 9—10

Товариство „Просвѣта“

при зближаючихъ ся испытахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. радъ школьныхъ, Вп. священиковъ, катихитовъ, учителевъ и родичевъ, що книжки накладу товариства, призволенй краевою Радою школьною

НА ПРЕМІИ ДЛЯ УЧЕНИКОВЪ

красно оправленй можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Вормеьскій ч. 2,** по такій цѣнѣ:

Росказы про силы природы	20	кр
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20	„
Повѣстки для дѣтей	27	„
Сестра	15	„
Байки	22	„
Зоря	22	„
Исторія Руси ч. I.	25	„
Исторія Руси Ч. II.	23	„
Ленъ и коноплѣ	24	„
Рогата худоба	45	„
Про живоплоты и лѣсы	20	„
Веняминъ Франклінъ	16	„
На досвѣткахъ	22	„
Середъ ледового моря	25	„
Житє св. великомученика и лѣкаря Пантелеймона	20	„
Дробна птиця господарска, а великій грошѣ	20	„
Водкрытє Америки	22	„
Звѣрята шкодній и пожиточній	42	„
Перекотиполе	18	„
Кирилъ и Методій	22	„
Молитвеникъ народный (въ звычайной оправѣ)	20	„
въ лучшій оправѣ:		
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25	„
б) цѣла оправа полотняна береги золочені и золоченый хрестъ зъ переду	35	„

Всякій замовленя высылаютъ ся скоро и точно.

ОО-

рочки мужескій, по цѣнѣ фабричній зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфровъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ

Безъ конкуренціи

есть мій склепъ истнуючій водъ р. 1848 и тѣшучій ся водъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мій обильный складъ одяговъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутовъ, рясъ и т. д.

Замовленя пбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Певна помочь.

Водъ дня 4 марта с. р. уживаю бандажѣвъ окремои конструкціи, выдуманои п. **Мойсеемъ Фрайліхомъ** (у Львовѣ при ул. **Шпитальній ч. 4 а**) и водъ сего часу дознаю вже цѣлковитои полекшѣ въ недузѣ перепуклины пахвиновои, на котру мимо безвастанного уживаня бандажѣвъ розныхъ конструкцій и иншихъ средствъ терпѣвъ я 14 лѣтъ. Сей фактъ подаю нинѣшнымъ до публичнои вѣдомости, а складаючи водразу на сѣмъ мѣсци бандажистови спеціялістови Мойсееви Фрайліхови сердечну подяку, за Его бандажѣ фахово споруджений и примѣнений зо знаньемъ, уважаю обовязкомъ совѣсти поручити его найгорячѣйше всѣмъ терплячимъ.

Ив. Новакъ, б. директоръ дому убогихъ христіянъ.

Львовъ, дня 28 мая 1894. 233 4—4

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ водъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 91—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный водъ кольканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи Принимае рѣзьбарскій роботы пбсля власныхъ плянбвъ. Выготовлюе всякои величины церковній образы до иконостасбвъ, престолбвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшуе зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставруе всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣренныйшихъ цѣнахъ. Подписаный просить Всч Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 20) 12—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рокъ.

2219

Дня 2 н. ст. червня с. р. отворено

2 ГОТЕЛЬ

именно:

ГОТЕЛЬ ВЫСТАВЫ

при ул. Сикстускій ч. 56 и ул. Крашевского ч. 19

зъ 4 воддѣлами, 110 комнатами, 180 лбжками — та

ГОТЕЛЬ ҐАРНІ

на розѣ улицѣ Браєрбвскои и Подлевского число 9.

зъ 30 комнатами и 45 лбжками.

Заходомъ Дирекціи загальнои выставы краевои устроенй зъ всякимъ можливымъ комфортомъ, заосмотренй цѣлкомъ новыми меблями, постелею и всякими потребами та службою вправною въ своѣмъ званю. Положенй близько мѣского огорода, въ чистомъ, здоровомъ воздусѣ, близько електричнои зелѣзницѣ и ц. к. головнои почты и телеґрафу.

ЦѢНА КОМНАТЪ: зъ однымъ лбжкомъ водъ 1·20 зр., зъ двома лбжками водъ 2·50 зр. разомъ зъ постелею.

Легкбсть устроеня ббльшихъ мешкань. 242 3—3

Зарядъ Готелѣвъ Выставы, ул. Сикстуска ч 56. А.

Найлѣпшій

ТУТКИ ЦИҐАРЕТОВІЙ „ИМПЕРІЯЛЬ“

електрично-стискавій розслѣдженій мѣскою лябораторіею можна купити въ фабрицѣ

Г. ПІОНТКОВСКОИ

Львовъ, ул. Паньска ч. 2.

1000 штукъ водъ 90 кр., при купнѣ 201 5000 штукъ франко. 17—15

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пбсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 0	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарновъ	2 32	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарновъ	—	5 25	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Желестова на Тарновъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Желестова на Ряшевъ або Тарновъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Желестова на Тарновъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надбереза и Тарнобжега	—	—	6 00	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнга	9 40	—	7 37	—	—
Радовцевъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	2 02	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (водъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичь (водъ 12 мая почавши ажь до вбкликаня).	—	—	8 10	—	—

Водходять зо Львова до	поспѣшний	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабовки (Закопан.) на Тарновъ або Ряшевъ	—	10 10			—
Хабовки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—		10 35	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины, Криницѣ, Желестова на Тарновъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Желестова на Тарновъ (водъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ. Желестова на Тарновъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надбереза и Тарнобжега	—	—	4 50	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	6 08	2 44	9 40	10 20	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	6 22	2 56	10 04	10 17	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 10
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15		—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 10
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радовцевъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнга	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 30	6 45	—
Белзця	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	9 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (только водъ 10/7 включ. до 3 7/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичь (почавши водъ 12 мая ажь до водкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнон-воды (почавши водъ 12 мая ажь до водклик)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневомъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору ночну водъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О сколько подручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій водносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ также тарифы. 4980

Вѣденьскій Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже **въ СЕРЕДУ.**

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

Льосы поручае: **Ав. Йоиашь, Кіцъ и Штофъ.** 207 17—?

До Вповажанои Публики, що оглядае теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы породили великій и дуже користній купна можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 повшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одяговъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащиковъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльній новости у стяжкахъ, коронкахъ, вовалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, негліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надбйшли власне у великій скількости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагодна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лбжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лбжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурбвъ „Louvre“ на лбжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лбжка и 1 на стблъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурбвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лбжка, 1 на стблъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рбзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6тера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцбвъ фланельовыхъ въ найлѣпшбмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникбвъ пбдъ и надъ лбжка по 1·50 и 2, стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванбвъ на стѣну зъ персякмъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванбвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванбвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванбвъ пбвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкбвъ хбдникбвъ 8—10 метрбвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкбръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкбрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкбры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортбвъ.

Всякій зъ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 88—?

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 143. Львôвъ, Второкъ 27 червня (10 липня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Про вѣче въ Теребовли

одержали мы сегодня передъ полуднемъ [надану въ Теребовли передъ 9 ою годиною рано] телеґраму ось-такого змѣсту:

„Вѣче заборонено зъ причины... холеры! Жандармы, поуставлянѣ на границяхъ мѣста, здержують людей прибуваючихъ на вѣче и не пускають въ мѣсто.“

Вѣсть ся мусить кождого счудувати — зъ двохъ взглядôвъ.

По перше, що взагалѣ фірмы холеры ужито для забороны сего руского вѣча въ Теребовли. Холера у всхôднôй Галичинѣ [въ повѣтахъ борщѣвскôмъ и гусятиньскôмъ] выступає такъ спорадично, що власти нѣякихъ ширшихъ мѣръ осторожности доси не предприняли и не предприймають, а навпаки, офіціяльно голосить ся, що нѣякои небезпечности епідемічного розширеня холеры нема длятого и на выставу краєву до Львова можуть зъѣздити ся люде, навѣть цѣлыми громадами, зô всѣхъ сторôнъ краю, отже и зъ повѣта теребовельского та зъ повѣтôвъ сусѣдныхъ. А прецѣнь, єсли оно справдѣ такъ, що околиця теребовельска становить теренъ сприяючій епідемічному росширеню холеры, то належало се офіціяльно оголосити, а тогдѣ не було бы й скликане вѣче до Теребовлѣ.

По друге, що коли вже власти узнали за потрѣбне — заборонити вѣче руске въ Теребовли, то чому не зробили сего въ пору, такъ щобы комітетъ вѣчевый мôгъ бувъ вѣче вôдкликати? Въ такôмъ выпадку не потрѣбно бы було того, щобы въ день вѣча жандармы здержували на границяхъ мѣста людей, котрѣ на дармо трудили ся, въ тôмъ пересвѣдченю и певности, що вѣче вôдбуде ся.

На вѣчи въ Теребовли — якъ вѣдомо — стояли на порядку дневнôмъ три рефераты: д-ръ Евг. Олесницкій мавъ реферувати о справахъ економічныхъ, о. Евст. Цурковскій о справахъ шкôльныхъ а пос. Юл. Романчукъ о справахъ політичныхъ. Мало се бути перше вѣче въ тыхъ сторонахъ, то й не диво, що Русины тои части Подôля дожидали єго зъ великимъ заинтересованьемъ, тымъ бôльше, що на запрошенье комітету вѣчевого радо приняли два важнѣ рефераты пп. посолъ Романчукъ и д-ръ Олесницкій.

Противники жизненого руху мѣжь Русинами дуже були зажурились тымъ вѣчемъ на Подôлю, закимъ ще знали, въ котрôмъ то мѣстѣ оно вôдбуде ся, а выразъ тому дала перша „Народна Часопись“, высказуючи своє здивованье тою проявою, що въ подôльскôмъ вѣчу обняли рефераты пп. Романчукъ и Олесницкій... Та нинѣ можуть тѣ противники вôдотхнути свобôдно — въ послѣднôй хвили стала имъ въ пригодѣ... холера!

Въ справѣ продажи соли

пишуть зъ Глѣбовичь великихъ:

„Теперѣшнѣ порядки въ веденю торговлѣ соли о много гôршѣ якъ були давнѣйше. Скоро выдѣлъ краєвый обнявъ сôль у свôй зарядъ, продавано топку зъ початку по 11 кр. пôзнѣйше въ деякихъ мѣсцевостяхъ знижено на $10^1/_2$ кр. Однакъ за се треба дякувати жидамъ, бо они дôставали сôль приватно о много дешевше, якъ заступники выдѣлу и длятого продавали єи ваґонъ за ваґономъ, мѣжь тымъ якъ сôль заступника розмакала на головнôмъ складѣ и продавала ся хиба тогдѣ, коли часомъ жидамъ не стало соли. Заступники вôдносили ся до выдѣлу краєвого, щобы знизивъ цѣну соли, але надармо; выдѣлъ вôдповѣвъ, що сего не може зробити задля великихъ коштôвъ адміністраційныхъ. Наслѣдокъ же того бувъ такій, що заступники потратили маєтки и вырекли ся того солоного интересу.

Теперь взявъ ся выдѣлъ краєвый на иншій спосôбъ. Ото замѣсть христіянъ взявъ жидôвъ на заступникôвъ и подававъ имъ такѣ улекшеня, якихъ нѣякъ не хотѣвъ дати христіянамъ. Н. пр. давный заступникъ складавъ кавціи 300 зр. а жидъ складає лише 150 зр.; той грошѣ на сôль мусѣвъ зложити напередъ а жидъ бере на кредитъ и платить тогдѣ коли буде мати грошѣ за розпродану сôль; мѣшки числено заступникови по 30 кр. а жидови позволено уживати своихъ мѣшкôвъ, котрѣ коштують єго 9—18 кр. А що найдивнѣйше-то се, що жидови знижено цѣну соли о 5 кр. на сотцѣ, а христіянинъ не мôгъ сего нѣякъ, допроситись.

Нинѣ вже є й слѣды тои змѣны. Жидъ спроваджує сôль зъ выдѣлу краєвого, вôдпродує єи про око иншимъ торговцямъ, а тѣ продають єи по селахъ по довôльнôй цѣнѣ, кôлько дасть ся удерти — вôдъ 11 до 14 кр. Коли селянинъ скаже, що сôль подешевѣла, то жидъ вôдповѣдає, що дѣйстно подешевѣла, але въ головнôмъ складѣ, отже хто хоче, нехай иде тамъ купувати. То селянинъ, радъ не радъ, при слотѣ и далеко вôдъ складу мусить купувати сôль по такôй цѣнѣ, якъ хоче жидъ, бо до того топки поодинокѣ въ складѣ не продають ся.

Господарка правдиво „krajowa“!

Засудъ въ Варшавѣ.

Дня 6-ого и 7-ого липня оголошено адміністраційнѣ выроки многимъ особамъ, арештованымъ за те, що брали участь въ обходѣ роковинъ смерти Килиньского дня 17-ого цвѣтня с. р. Зъ 240 осôбъ потягненыхъ до одвѣчальности [крôмъ 239 задержаныхъ, арештовано 27-ого мая людового писателя Мечислава Бжезиньского] засуджено около 160 осôбъ на засланье до Россіи, переважно до ґуберній пôвнôчныхъ и всхôдныхъ. Засудженыхъ подѣлено на катеґоріи. И такъ:

До першои катеґоріи належать засудженѣ на чотири мѣсяцѣ вязницѣ и три роки побуту въ ґуберніяхъ архангельскôй, олонецкôй, вологодскôй; до другои катеґоріи належать засудженѣ на три мѣсяцѣ вязницѣ и два роки побуту въ ґуберніяхъ пермскôй, уфимскôй, вятскôй и оренбургскôй, навпослѣдъ до третои катеґоріи тѣ, що засудженѣ на два мѣсяцѣ вязницѣ [теперь вже выпущенѣ] и они будуть засланѣ до ґуберній костромскои, симбирскои, новогородскои, тамбовскои, тульскои, орловскои и курскои. Вязнямъ свобôдно выбирати собѣ ґубернію, однакъ до кождои мусить ѣхати меншебôльше рôвне число осôбъ, належачихъ до данои катеґоріи. Женщины почисленѣ переважно до першои и другои катеґоріи. Найтяжше покарано редактора Głosu И. К. Потоцкого, котрому крôмъ чотирохъ мѣсяцѣвъ вязницѣ грозить пять рокôвъ побуту въ пôвнôчныхъ ґуберніяхъ. Польскѣ ґазеты звѣщають, що Потоцкого, тяжко недужого, осаджено на приказъ ґенералъ-ґубернатора въ цитадели, щобы перевести слѣдство, котре выявило бы єго „неблагонадежность“. Жандармы, що вели слѣдство, не найшли нѣякихъ познакъ, котрѣ обтяжали бы вину Потоцкого. Пôсля осуду многихъ Россіянъ, кара, яка стрѣнула Потоцкого, є простою пôмстою за то, що вôнъ помѣщавъ передъ кôлькома роками въ Głos-ѣ статьѣ о господарцѣ шпитальнôй. Въ тыхъ статяхъ було выказано, що мѣска рада публичнои добродѣйности, котрои предсѣдателемъ бувъ Медемъ, допускаєсь рôзныхъ надужить. Вже тогдѣ на жаданье Медема потягнено Потоцкого до одвѣчальности, але судъ, розслѣдивши справу, не признавъ єго вины. Теперь Медемъ скориставъ зъ нагоды и полагодивъ старый рахунокъ.

Зъ остальныхъ 80 осôбъ кôльканацять цѣлковито увôльнено вôдъ одвѣчальности, а иншѣ, котрѣ вôдсидѣли въ вязници шѣсть недѣль, мають бути вôдданѣ въ мѣсци мешканя пôдъ доглядъ поліціи.

Пôсля телеґрамôвъ польскихъ ґазетъ строгѣ выроки выданѣ безъ слѣдства и суду выкликали загальне обуренье. Находитись въ данôмъ часѣ на улици Пôдвалє було вже достаточнымъ доказомъ участи въ демонстраціи.

Дописи „Дѣла“

Зъ-пôдъ Станиславова.

[Гостина руского театру въ Станиславовѣ.]

Вôдъ 9-ого червня гостить въ Станиславовѣ рускій театръ и давъ въ червни 10 представлень: Модный женихъ, Не ходи Грицю [2 разы], Баронъ циганьскій, Выхованець, Мікадо, Украдене щастье, Нещастне коханье, Пташникъ зъ Тиролю, Мужичка, отже майже самѣ новѣ штуки. [Дня 26 червня выѣздивъ театръ до Коломыѣ на 5 представлень.] Представленя вôдбувають ся въ краснôмъ будынку театральнôмъ товариства им. Монюшка, котра то саля, мимоходомъ сказавши, єсть збудована неакустично, а особливо льожѣ, а однакъ за ту салю театръ дорого платить, бо 35 зр. за одинъ вечеръ окрôмъ всякихъ иншихъ выдаткôвъ.

Що-до гры нашихъ артистôвъ — то всѣ высказують ся зъ найбôльшимъ признаньемъ. Особливо на похвалу заслугують: панѣ Лопатиньска, прімадонна нашого театру, володѣє прехорошимъ сопрановымъ голосомъ, сильнымъ, звôнкимъ и металічнымъ, що особливо въ горѣшныхъ реєстрахъ въ ліричныхъ партахъ по просту чарує слухателя, а при тôмъ дала ся артистка пôзнати яко дуже спосôбна драматична сила, а єи креація Марусѣ въ „Не ходи Грицю“ безперечно може зачислитись до найлѣпшихъ въ єи репертуарѣ, а особливо сцена послѣдна въ 5 актѣ. Рôвно-жь доброю силою спѣвочою єсть панна Фіцнерôвна, котра посѣдає сильный сопрановый голосъ и вôдзначуєсь грою повною житя й темпераменту. Дальше красный, звôнкій альтъ має панна Радкевичѣвна, а єи Чіпра въ „Баронѣ“ выйшла якъ не можна лѣпше. Велику надѣю вѣщує панна Слободôвна, котра хоть недавно на сценѣ, зраджує талантъ въ грѣ а посѣдаючи милый и симпатичный голосъ, може зъ часомъ стати ся цѣнною силою нашого театру. Знаменитою интерпретаторкою народныхъ типôвъ єсть панѣ Пôдвысоцка. Зъ мужеского персоналу вôдзначають ся: Стечиньскій, Яновичь, Лопатиньскій, Концевичь, Пôдвысоцкій, Вôльховый зъ краснымъ и сильнымъ голосомъ теноровымъ, Ольшаньскій спосôбный артистъ, зъ приятнымъ барітоновымъ теноромъ, вкôнци треба пôднести надзвычайну спосôбнôсть въ танци молодого артиста п. Нижанковского

Замѣтки до поемы Т. Шевченка

„ЧЕРНЕЦЬ“.

Написавъ В. Щуратъ.

Мѣжь думками про Шевченковѣ творы, що ихъ выявили менше и бôльше вызначнѣ критики, можна було подыбати давнѣйше дуже часто й такѣ: „Шевченко переспѣвує украиньску народну пѣсню“, або згодомъ: „Шевченко выспѣвавъ свои пѣснѣ такъ, якъ спѣвавъ бы ихъ колись самъ украиньскій нарôдъ, коли-бъ станувъ на высшому степени свого культурного розвою“. Першій на похапци выданый судъ упавъ заразъ-же на перше выданье „Кобзаря“ [1]). Тôлько-жь на те, щобъ выказати єго безосновнôсть, не треба було ажь подрôбныхъ дослѣдôвъ. Выстало прочитати пару Шевченковыхъ поемъ. За те друга думка, що мѣжь прочими приналежить и нашому историкови Миколѣ Костомарову [2]), мусить мати въ собѣ якусь пайку правды, бо повтаряють єи многѣ Украинцѣ до нинѣ.

И справдѣ, всякій, хто лишь вôзьме читати „Кобзаря“, вôдчуває заразъ инстинктомъ якесь спорôдненье тыхъ стихôвъ зъ народною поезією. Цѣлѣ звороты, высловы, порôвнаня, вся ритмика и будова строфъ ажь бють въ очи своєю схожôстью зъ народною пѣснію. Однакъ щобъ можна було сказати про Шевченка, що вôнъ спѣвавъ такъ, якъ спѣвавъ бы колись самъ украиньскій нарôдъ, ставши на высшому степени свого культурного розвою, на се тежь мало однои поверховнои схожости. Тутъ важнѣйше буде запытати: чи схожѣ Шевченковѣ творы зъ народными пѣснями такожь своимъ змѣстомъ и духомъ?

Послѣдными роками выказали деякѣ вченѣ (Петровъ, Дашкевичь и др.) що Шевченко справдѣ мотивы поодинокихъ баллядъ (якъ н. пр. „Тополя“, „Причинна“, „Одурила“ и др.) взявъ зъ народныхъ пѣсень. Дрôбнѣ Шевченковѣ думки нагадують вже самѣ собою ажь надто добре украиньску пѣсню. А стрѣчають ся въ єго поемахъ, звычайно бôльшихъ, ще й такѣ епізодичнѣ вставки (н. пр. въ „Гайдамакахъ“ пѣснѣ козакôвъ и жида; подôбнѣ пѣснѣ въ „Невольнику“, „Чернци“ и др.), про котрѣ дуже трудно сказати, чи Шевченко взявъ ихъ прямо зъ народныхъ устъ, чи може самъ зъумѣвъ такъ зручно наслѣдувати народный складъ, що наслѣдуваня годѣ вôдрôзнити вôдъ єго первовзору [3]).

Та всѣ, що роздивлювали ся доси за схожôстью змѣсту Шевченковыхъ творôвъ зъ народными пѣснями, брали на увагу звычайно одну частину „Кобзаря“, се-бъ то чисто ліричнѣ думки та балляды, лишаючи майже зовсѣмъ на боцѣ историчнѣ й побутовѣ поемы. Особливо-жь историчнѣ поемы, котрѣ Костомарôвъ, здає ся, якъ-разъ мавъ на думцѣ, коли выголошувавъ свôй судъ на Шевченковѣ творы, остали ся доси майже непорôвнанѣ, дарма що самъ Шенченко въ послѣсловю до „Гайдамакôвъ“ и въ самыхъ таки „Гайдамакахъ“ трохи не пальцемъ указавъ жерела, зъ котрыхъ черпавъ, — дѣдовѣ оповѣданя и кобзарскѣ думы. Зъ народныхъ оповѣдань, леґендъ та пѣсень набравъ ся Шевченко того, якъ каже Кулѣшь, историчного нюху; народнѣ оповѣданя и пѣснѣ лягли найтривкѣйшою основою єго историчныхъ поемъ. Се, правда, не выключає ще и вплыву писанои исторіи, але той бувъ такій незначный, що супротивъ першого майже никне. Кружокъ Шевченковыхъ товаришѣвъ, у котрôмъ Шевченко до свого аресту 1847 р. обертавъ ся, не мôгъ тежь ослабити сего могучого вплыву. Противно, вôнъ змôцнявъ ще єго, такъ якъ и самъ покланявъ ся народнôй украиньскôй музѣ.

Въ якôй мѣрѣ проявивъ ся у Шевченка вплывъ народнои поезіи порядъ зъ вплывомъ писаныхъ историчныхъ жерелъ и кружка єго товаришѣвъ, се спробую по змозѣ показати на невеличкôй поемѣ п. з. „Чернець“. Проба ся буде рôвночасно оцѣнкою двохъ на самôмъ вступѣ приведеныхъ думокъ — Бѣлиньского и Костомарова.

I.

Поки перейду до Шевченковои поемы, скажу пару слôвъ про те: хто бувъ той Чернець? коли живъ и чимъ такъ вызначивъ ся, що збудивъ у Шевченка той интересъ и ту симпатію, зъ якою вôнъ вôдносить ся до него въ своѣй поемѣ.

Дѣяльнôсть Семена Гурка Палѣя, — бо єго то розумѣвъ Шевченко пôдъ черцемъ, — припадає на смутнѣ въ исторіи Украины часы — конець XVII. и початокъ XVIII в. Розшматована на основѣ Андрусôвскои умовы 1667 р. Украина дôстала ся пôдъ двохъ панôвъ — Польщу та Москву. Але пôдчасъ коли цѣлымъ лѣвымъ бокомъ Днѣпра орудували выбиранѣ зъ московского рамени гетьманы (Самôйловичь и Мазепа), заводячи тамка зъ своєю козацкою старшиною паньско-шляхотскѣ порядки, зъ котрыхъ для простого народу выходили тôлько тягарѣ, гнетъ и крѣпацтво, — правобережну Украину шматувала Польща зъ Туреччиною далѣ. Се побоєвище сусѣдôвъ, Польщѣ, Туреччины, а далѣ й лѣвобережныхъ гетьманôвъ обернуло ся въ короткôмъ часѣ въ пустиню, на яку єго Бахчисарайскою умовою 1681 р. и офіціяльно засуджено. Воно не стояло цѣлкомъ на завадѣ тому, щобъ Польща и Туреччина поставляли тутъ рôвночасно своихъ гетьманôвъ, котрѣ, воюючи себе взаимно, зневолювали останки населеня втѣкати за Днѣпро пôдъ згадане ярмо паньско-шляхотскихъ порядкôвъ, а нѣ, то лучити ся въ вôльнѣ, бурлакуючѣ по степахъ ватаги, — зарôдъ пôзнѣйшого гайдамацтва. Пôдчасъ такои то славнои „руины“ выступає на правôмъ боцѣ Днѣпра лицарскій Семенъ Палѣй.

(*Дальше буде.*)

[1]) Отечестъ. Записки 1842. т. XXII. (статя Бѣлиньского.)

[2]) Основа СПб. 1861. Апр. ст. 51

[3]) Цѣкавѣ заявы критикôвъ про вôдносины Шевченка до народнои поезіи зôбравъ Трохимъ Звѣздочотъ въ статьи: „Шевченко в світлі европ. критики“ „Правда“ Львôвъ 1891 р.

Що-до самыхъ штукъ — не всѣ однако подобались. На нашу думку „Нещастне кохань‌е“ повинно вôдпасти зъ репертуару, або треба бы богато счеркнути [н. пр. сцена зъ дитиною, зъ котрою дѣвчина черезъ два акты носить ся, будить несмакъ], рôвно-жь можна бы вже „Выхованця“ понехати. Оцѣнку фахову иншихъ штукъ подавало свого часу „Дѣло“. Найбôльше зô всѣхъ выставъ подобало ся „Не ходи Грицю“, такъ що сю штуку на домаганье публики повторено, но на жаль, хоть амфітеатръ бувъ переповненый, штука другій разъ не пôйшла гладко [зъ причины, що хтось зъ артистôвъ гравъ на сценѣ и за сценою...] Зъ признань‌емъ пôдносимо, що прецѣнь нашъ театръ пôдготовивъ кôлька штукъ новыхъ. На нашу думку, окрôмъ оріґінальныхъ штукъ народныхъ належало бы зô взгляду на касу пôдготовати такі оперы якъ „Галька“, „Страшный двôръ“, Cavalleria rusticana — а мы вѣримо, що нашъ театръ мôгъ бы тѣ оперы выставляти, бо мельодіи ліричні бôльше лежать въ тонаціи нашихъ спѣваковъ-артистôвъ, а для красного спѣву чоловѣкъ пôйшовъ бы здаѣсь и на край свѣта.

Щобы хто не думавъ, що хвалимо все, чи варта чи нѣ, для того хочу и хибы нашого театру пôднести. Безперечно найслабшою стороною ёго ёсть хоръ, фальшиво такъ названый, бо се властиво крикъ кôлькохъ статистôвъ, котрі старають ся мучити бодай троха музикального слухателя. А вже-жь найстрашнѣйшій бувъ той хоръ въ „Пташнику“, просто выганявъ зъ салѣ. Рôвно-жь орхестра ёсть за слаба; належало бы ёи змôцнити найменше о 3 або 4 людей, и то доконче н. пр. граючихъ на дутыхъ инструментахъ, бо шкода такого доброго капельмайстра, якимъ ёсть п. Доліста, що маѣ дірiґувати орхестрою, котрои майже нема. Радикальнои змѣны въ обохъ тыхъ напрямахъ домагаѣмось вôдъ „Рускои Бесѣды“.

Обсада рôль буває часто-густо не властива; на се звертаѣмо увагу режісеріи, щобы мала взглядъ ёдино на добро нашои дорогои намъ институціи якою ёсть нашъ театръ. Н. пр. въ „Пташнику“ ролю листоноски Христѣ повинна обняти панѣ Лопатиньска, а княгинѣ панна Фіцнерôвна.

Публика [до выѣзду до Коломыѣ] учащає на представленя дуже пильно, але тôлько Русины; Поляки на жаль не бувають, хоть и не дивниця, бо ёсть тутъ сталый театръ, котрый выссавъ всѣ соки зъ кишень тутешнои публики. Русины натомѣсть бувають, смѣло можна сказати, всѣ безъ рôзницѣ партій, окрôмъ розумѣє ся тыхъ, котрі Русинами давно бути перестали. Рôвножь зъ признаньемъ пôдносимо, що цѣла наша капітула майже въ комплетѣ на кождôмъ представленю буває. Околиця мимо слоты и найгôршои дороги все дуже численно репрезентована, а суть такі, якъ зъ мѣсцевыхъ, такъ и замѣсцевыхъ, котрі кождый разъ въ театрѣ бувають. Честь имъ за те, хотяй оно такъ повинно бути!

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Вô второкъ дня 3 с. м. вôдбулись въ сали засѣдань консисторскихъ у Львовѣ давно заповѣданій а довго интересоваными выжиданій загальній зборы товариства взаимнои помочи дякôвъ архіепархіи львôвскои. По вôдспѣванôй при хоральнôмъ спѣвѣ Впр. о. пралатомъ Туркевичемъ службѣ Божôй зôбрало ся въ згаданôй сали 33 — чи то вôдпоручникôвъ аґентуръ, чи то членôвъ дѣйстныхъ и 4 члены почетній.

Зборы вôдкрывъ дотеперѣшный предсѣдатель о. Л. Туркевичь довшою промовою, въ котрôй зазначивъ, якъ у насъ на Руси розвивавъ ся спѣвъ хоральный и станъ дякôвскій, а такожь подавъ короткій начеркъ заснованя и дотеперѣшнои дѣяльности товариства. До президіи на часъ загальныхъ зборôвъ выбрано одноголосно катихита о. Евг. Гузара, а вôнъ покликавъ на секретарѣвъ о. П. Козюка и п. Гр. Мельника.

Справозданье зъ дотеперѣшнои дѣяльности выдѣлу здававъ п. Бойкевичь зъ Рогатина, першій зъ членôвъ-основателѣвъ того товариства. Вправдѣ товариство истнує вôдъ 1884 р., однакъ доси не могло оно хосенно розвиватись по причинѣ, що выдѣлъ бувъ на провінціи, отже й не мôгъ обняти цѣлои діецезіи. Аж коли въ р. 1890 власти [духовна й свѣтска] потвердили статуты товариства а предсѣдателемъ товариства ставъ занменованый крил. о. Л. Туркевичь, справа зачала набирати ваги. На провінціи щиро займались орґанізаціею товариства Вп. о. Дзеровичь зъ Рогатина и о. Козюкъ зъ Выспы. Въ тôмъ часѣ утворило ся 6 аґентуръ, а членôвъ числить товариство теперь до 100. Вôдъ коли й наша духовна власть припоручила урядово Всч. духовеньству старатись о розвôй товариства а соймъ краёвый передавъ Всесв. Ординаріятови дякôвску петицію до розслѣду и одобреня, — ёсть повна надѣя, що товариство буде розвиватись ще красше.

Зô справозданя касіера п. Мосоры зъ Рогатина довѣдались присутній, що товариство — по вôдтрученю выдаткôвъ — числить гроша готового 104 зр. 90 кр, мѣжь котрыми ёсть и датокъ „Днѣстра“ въ квотѣ 40 зр.

Вôдтакъ приступлено до выбору нового выдѣлу, въ котрого складъ увôйшли зô скрутинiи выбраній одноголосно: 1. о. Ил. Пачовскій зъ Борщовичь, 2. о. Фил. Решетиловичь зъ Глинянъ, 3. о. Павло Козюкъ зъ Выспы, 4. о. Мих. Тупись зô Львова, 5 п. Гр. Мельникъ зô Львова, 6. п. Вас. Скокунъ зô Львова, 7. п. Мих. Химка зъ Запитова и 8. п. Мих. Хоминъ зъ Щирця. Позаякъ пôсля статутôвъ предсѣдателя и ёго заступника именує митрополичій Ординаріятъ, длятого присутній заявили своє прошенье до Впреосвященого, щобы зволивъ на предсѣдателя товариства покликати о. пралата Л. Туркевича, а на заступника о. Евг. Гузара. На касіёра упрошено о. Решетиловича, а секретаремъ выбрано о Мих. Тупися.

Потôмъ выголосивъ о. Ф. Решетиловичь хорошій, практичный а майже годину треваючій вôдчитъ „О самопомочи“. Бесѣдникъ выказавъ на основныхъ даныхъ, якъ то глинянъске мѣщаньство, за ёго ініціятивою, тому лѣтъ 18 завязало товариство задаткове и ткацкі варстаты, и оно, колись бѣдне й нужденне, довело самопомочію до того, що нинѣ въ Глинянахъ нема бѣдака а церковь, недавно посвячена, выставлена безъ конкуренціи, коштує до 40.000 зр. Длятого на поглядъ бесѣдника дякôвскій станъ, абы мôгъ двигнутись и занятi гôдне становиско въ нашôй суспôльности, мусить перенятись идеёю самопомочи. Въ тôй цѣли було бы вказано закладати деканальній товариства задатковій, а крôмъ того кождый дякъ повиненъ знати якесь ремѣсло або заложити крамницю.

Тѣ внесеня одноголосно принято и упрошено о. Решетиловича, щобы взявъ въ тôмъ дѣлѣ ініціятиву.

Зъ черги наступили внесеня членôвъ, зъ котрыхъ подаѣмо важнѣйшій и поручені выдѣлови до переведеня: 1) п. Шпаковича, щобы упросити Всесв. Консисторію о припорученье пересылати зъ кождои скарбоны церковнои 1 зр. рôчно до деканальнои касы задатковои на фондъ дякôвскій; 2) п. Процика, щобы завести бурсы деканальній, де бы кандидаты стану дякôвского могли выучитись, крôмъ науки потрѣбнои до управы крилоса и хору нотного, такожь основно катихизму, біблiи и писарки громадскои; 3) п. Былова, щобы выдѣлъ постаравъ ся о утворенье якъ найбôльшого числа аґентуръ, що при теперѣшнôмъ розпорядженю Выс. власти духовнои буде рѣчь дуже улекшена; п. Казькова, щобы Впреосв. митрополитови передати вôдъ зборôвъ найщиршу подяку за дотеперѣшне заступництво справы дякôвскои и просити о вселаскаве пôдпиране тои справы й на будуще; 5) о. Козюка, щобы Впр. о. Дзеровичеви зъ Рогатина, дотеперѣшному щирому прихильникови дякôвского товариства, заявити письменну подяку.

По вôдспѣваню многолѣть, и по короткôй молитвѣ, закрывъ голова зборы одвѣтною промовою о годинѣ 4-ôй по полудни. Пôдъ конець зборôвъ наспѣла привѣтна телеґрама вôдъ п. Полотнюка зô Станиславова.

Дальшій вѣсти о розвою сего товариства будуть подаватись вôдъ теперь до прилюдноі вѣдомости.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Звѣстно, що спôльній делеґаціи скликано на день 14-ого вересня и то за згодою обохъ правительствъ монархіи въ тôй думцѣ, щобы ихъ вôдроченье, выкликане угорскою крізою не вôдбило ся некористно на нормальнôмъ ходѣ парляментарнои праці. Теперѣшный речинець ставъ можливый за-для того, що спôльный буджетъ на р. 1895 вже зъ весною бувъ зложеный и не потребує нѣ змѣнъ, нѣ доповнень. Делеґаціи покôнчать свои наради имовѣрно передъ 15. жовтнем. Безпосередно по тôмъ буде скликана рада державна на осѣнну сесію, котра потревае до Рôздва. Соймъ угорскій збере ся ще передъ кôнцемъ нарадъ делеґацій, щобы перевести буджетову дискусію.

Словѣньскі дневники звѣщають, що послы до рады державноі Короніні, д ръ Ґреґорчицъ и посолъ соймовый д-ръ Роичь що недѣлѣ и що свята складають посольскі справоздания за кождый разъ въ иншôй мѣсцевости свого округа выборчого. До теперь складали такі справоздания въ Семпасъ и Прваціна при участи тысячѣвъ особъ Въ Семпасъ властитель добръ Фоґанелі обговорювавъ політичне и економічне положенье Словѣнцѣвъ, пôдносячи, що полудневымъ Славянамъ треба сполучитись въ одну автономічну державу пôдъ булавою Габсбурґôвъ. Се найгорячѣйше бажанье цѣлого словѣньского народу и ёго поручивъ бесѣдникъ посламъ, щобы они выступали до боротьбы яко вояки тои идеѣ. Вкôнци внѣсъ резолюцію зъ высказомъ признания для послôвъ за ихъ парляментарну дѣяльность, а особливо за те, що выступили зъ клюбу Гогенварта и утворили клюбъ полудневыхъ Славянъ. Тѣ резолюціи ухвалено одн голосно.

Въ ночи зъ недѣлѣ на понедѣлокъ въ Пильзнѣ експльодувала бомба передъ акційнымъ броваромъ, въ городѣ котрого находило ся много нѣмецкои публики Двохъ офіцарôвъ легко раненыхъ, одна особа тяжко ранена. Вôкна въ бровари и сусѣдныхъ домахъ поторощенi Бомбы найдено такожь передъ будынками повѣтового и окружного суду, але въ тыхъ двохъ выпадкахъ жандармеріи удалось ще передъ выбухомъ погасити льонты.

Про вôдносины въ угорскôмъ правительственнôмъ таборѣ пишуть до Neue Preuss. Ztg.: Въ ліберальныхъ кругахъ угорскои рады державноі и въ кабінетѣ Векерлього справы не стоять такъ свѣтло, якъ

„Союзаньска“ лента.

Гумореска *Ореста Берещанина.*

[Присвячено Иванови Николѣ Костецкому.]

(*Конець.*)

Михась сумно, пресумно усмѣхнувъ ся и почавъ тихимъ, зломанымъ голосомъ оттаке оповѣдати:

„Ты знаѣшь, Оресте, що я мешкаю на Springbrunnengasse н-ръ X. Улиця се, якъ знаѣшь, трохи справдѣ пôдлѣйша якъ Herren- або Hauptstrasse, але й она маѣ свои добрі стороны, свои приѣмности, о котрыхъ тобѣ не треба говорити. Въ тôмъ то самôмъ домѣ, де я, мешкаѣ и панна Б. зъ своими родичами.

„О, нѣколи не забуду того дня, коли я ёи першій разъ побачивъ! Було се въ суботу. Я йшовъ на університетъ о 8-ôй рано а переходячи коло ихъ вôконъ, я мимоволѣ кинувъ окомъ до середины — и тогдѣ побачивъ я те чудне диво, сю другу Венусъ. Якъ-разъ обмыла она своє личко и обтирала ёго рушникомъ. Отъ и представъ собѣ: чорній якъ шовкъ лоснячі кучерѣ спадали ёй по высокôмъ розумнôмъ чолѣ, по бѣлôй якъ снѣгъ шиі и плечехъ якъ зъ мармору выточеныхъ, а зъ по-за бѣлого рушника поглядало на мене двоє великихъ якъ перелъ чорныхъ очей и зачудувано й докôрливо глядѣли на мене: якъ се я важивъ ся поглянути на нихъ? - а коли я мовь очарованый пристанувъ коло вôкна и вглядѣвъ ся въ неи мовь у яку истоту, тогдѣ кровь зъ легка покрасила ёи личка и якъ розцвитаюча рожа зъ двома очима-зôрницями, зъ шовковымъ волосьемъ нахмурила незначно свои шовковій, якъ шнурокъ рôвній брови и погрозила менѣ рожевымъ палчикомъ и мовь якій духъ зникла, утѣкла до другого покою. А я, я нещасный не пôйшовъ уже на выкладъ, а мовь непритомный ходивъ до самого полудня коло ёи хаты, щобъ ёи ще разъ, однѣсѣнькій разъ побачити Та она не показалась а я хотѣвъ до вечера чекати коло ёи дому, но коли полудне прийшло, я не выдержавъ, голодъ перемôгъ мене, и я пôйшовъ до дому на обѣдъ.

„По обѣдѣ выйшовъ я зъ Дротомъ на прохôдъ. Черезъ цѣлый часъ нашого проходу я мало що й говоривъ до него, а вôнъ смѣявъ ся зъ мене, и пытавъ, чи я може не влюбленый, а коли такъ справдѣ, то радивъ менѣ до Прута пôйти скупатись и „Schluss“ — якъ то вôнъ звычайно всѣ свои арґументаціи любить кôнчити. Надъ вечеромъ вертаючи до дому я у вôкнѣ побачивъ ёи знову — сидѣла зъ книжкою въ руцѣ и пильно бачилось читала зъ неи. Побачивши мене, не спустила очей, а пильно, смѣло ба навѣть вызываючо дивилась на мене, мовь-бы хотѣла осмѣлити мене, щобъ я до неи заговоривъ. Однакъ серце зачало у мене такъ скоро товчи ся въ грудехъ, що я нѣ слова не годенъ бувъ промовити... лишь рука махинально вхопила за капелюхъ и я кречно, низенько, мовь якôй королѣвнѣ, уклонивъ ся. А она злегенька кивнула головою, якъ та лілія, коли вѣтеръ завѣє коло неи, и рожевій уста прошептали: „Gute Nacht!“

„Въ ночи я довго не мôгъ заснути, цѣлу нôчь снилась лишь она, а коли я будивъ ся, то ёи голосъ, мовь голосъ Серафимôвъ усе звенѣвъ менѣ въ ушахъ и що-хвиля здавалось промовлявъ: „Gute Nacht!“ а уста мои мимоволѣ вôдповѣдали за кождымъ разомъ: „Добранôчь тобѣ, мôй найдорожшій скарбе! моя дорога, моя ёдина! Спи, ангеле мôй, супокôйно и сни о менѣ, якъ я о тобѣ цѣлу нôчь снити не перестану...

„Другого дня и ще черезъ два днѣ я ёи анѣ разу не бачивъ, а думаѣшь може, що моя любовь до неи ослабла, зменшала черезъ той часъ? Навпаки! Куды я не пôйшовъ, що я не читавъ, о чôмъ не думавъ, — ёи образъ стоявъ усе менѣ передъ очима, а чи то я почувъ цвѣрѣньканье воробцівъ на даху, чи щебетъ ластôвки высоко у воздусѣ або канарка въ клѣтцѣ — усе чувъ я лишь одно: „Gute Nacht!“ Ажь четвертого дня побачивъ я ёи на ринку коло Вендера. Дощь пустивъ ся а она йшла безъ парасоля. Я, маючи парасоль, приступивъ до неи, вклонивъ ся чемно и просивъ ёи, чи не схоче и служитись моимъ парасолемъ. „Gehen sie weg, um Gottes Willen! es geht mein Vater uns entgegen..“ И я мовь стрѣла зникъ у брамѣ найблизшого дому. Хоть и якъ менѣ було се неприѣмно, але таки щасливый бувъ я цѣлый той день, бо я зновъ почувъ дзвôнкій ёи, ангельскій голосочокъ...

„Черезъ цѣлі два тыждні нѣчого нового не зайшло въ нашôй, а властиво въ моѣй любови. Я переходивъ правильно кôлька разôвъ денно коло ёи вôкна, все поздоровлявъ ёи чемно, а она такъ само менѣ дякувала, а при тôмъ усе дуже пильно, цѣкаво глядѣла на мене, але не такъ на моє лице, якъ чомусь на мои груди. Думавъ я зъ-разу, що се зô звычайнои дѣвочои соромливости, але опôсля оно мене й занепокоило. Що такого? — думаю собѣ — чи гузика нема при камізельцѣ, чи може сурдутъ поплямленый, а може моя краватка ёй не подобаѣсь? И я справдѣ купивъ собѣ нову файну краватку ажь за цѣлого лева. Ба, коли жь и краватка не помогла — моя панночка усе дивить ся на мои груди. Не мôгъ я довше стерпѣти такои непевности, отъ пишу я маленьку карточку и заклинаю ёи на все, що лишь святе ёй, щобы нинѣ вечеромъ выйшла сама на прохôдъ до мѣста а менѣ позволила приступити до себе и поговорити, словомъ: прошу ёи о „Stell dich ein“. Пунктъ сема я поставивъ ся супротивъ ёи дому и ждавъ. Незадовго выходить моя ёдина и звертаѣсь долѣ Springbrunnengasse. Якъ-разъ дуже добре на розмову въ чотири очи. Незабаромъ я вже при нѣй. Що я говоривъ, якъ взагалѣ ишовъ коло неи, сего не годенъ я тобѣ оповѣсти, нѣчого не памятаю... Зô всего вбились менѣ мовь клиномъ у голову лишь отѣ проклятѣ слова ёи... Слухай, що она менѣ сказала:

— Ich will mit Ihnen ganz offen sein, mein Herr — каже — Sie sind ein anständiger Mensch und auch nicht hässlich, aber viel schöner, als Sie, ist das Band, das Sie quer über Ihre Brust tragen... Um nur dieses Band aus der unmittelbaren Nähe sehen und bewundern zu können, bin ich hierher gekommen... Und jetzt mein Herr, danke Ihnen vielmal, dass Sie mir dies Vergnügen gemacht und wünsche Ihnen gute Nacht!

„Ось що она менѣ сказала! Я зôставъ ся на мѣсци мовь прикованый, оголомшеный, цѣлый свѣтъ крутивъ сй вколо мене. Зрозумѣешь же теперь, любый Оресте, невысказаный мôй бôль, сумъ, мою роспуку. Она, котру я цѣлымъ серцемъ, цѣлою душею полюбивъ, она такожь полюбила... але що?. отсю ленту, отсей кавалокъ сукна! Ха-ха-ха! А! поки жити буду, не надягну вже отои ленты нѣколи! ще й дѣтямъ и внукамъ своимъ закажу!

— Тажь ты — перебивъ я Михася — лише-що казавъ, що твоє серце на вѣки вже умерло, то чей уже й женитись не будешь, — якъ же можешь говорити о дѣтяхъ и внукахъ?

Мôй Михась нѣчого не вôдповѣвъ, лише зôрвавъ ленту зъ грудей и уткнувъ до кишенѣ. Тогдѣ я кажу до него:

На вже жь ты дѣйстно думаѣшь такъ пôмститись на лентѣ? Подумай лише, якъ се нерозумно! Тажь се та лента, до котрои ты цѣлу ґімназію зôтхавъ... се та вѣрна подруга, що цѣлыхъ чотири роки груди тобѣ красила, нѣколи тебе, чи въ щасливу чи въ нещасливу хвилю не опускала... се-жь та лента, що тобѣ повагу давала у людей черезъ тôлькій часъ... се жь та лента, що ёи голубожовту барву всѣ Русины такъ дуже люблять, що она для кождого Русина мовь свята... А ты сю ленту за-для дурноі примхи любовноі теперь покинути хочешь? Радше утѣшити ся, що наша барва нѣмецкимъ панночкамъ ажь такъ подобаѣ ся, що они ажь на „Stelldichein“ зъ нами ёдуть. щобъ тôлько ёи побачити... Отже нехай жиѣ и по вѣкъ красуѣ ся наша голубо-жовта, руска лента!

Лице мого Михася мовь той мѣсяць въ повни усмѣхнулось, вôнъ подавъ менѣ сердечно руку и попросивъ, щобъ я ёму зновъ припиливъ на груди нашу дорогу, „Союзаньску“ ленту.

А въ пôвъ годины пôзнѣйше сидѣли мы оба вже у Гандля при „кріґли“ пива и „ехпили въ честь нашои ленты...

Чернôвцѣ 25 VI 1894

се могло бы выдаватись и якъ се представляють по той и сей бôкъ Литавы ґазеты, що одержують вôдъ правительства платню. Выступленье міністра торговлѣ Люкаса мае наступити въ часѣ непарляменту длятого, що вôнъ не мôгъ устоятись передъ короною зъ своимъ мадярско-сепаратистичнымъ проектомъ плавбы по Дунаю. Такожь міністеръ судôвництва Сілядій, головный махеръ загальнои політики церковнои въ нинѣшнôмъ міністерствѣ, мае оставати при своѣмъ урядѣ такъ довго, доки загальный комплексъ церковно-політичныхъ пытань не буде розвязаный. Президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле мабуть не думае довго задержувати Сілядія при собѣ тому, що той ще все ingratissima persona у короны, а Векерле надто докладно вôдчувае критичнôсть и нестôйнôсть свого теперѣшного становища у горѣ и въ долинѣ.

Мадярскій шовінізмъ и нетерпимôсть не перестають плекати цвѣтôвъ, що справдѣ достойнѝ лишь Мадярôвъ. Якѝ тѝ цвѣты пахучѝ, доказують подѣѣ зъ Румунами по меморандовôмъ процесѣ. И такъ заразъ по тôмъ процесѣ засуджено священика Николая Гелереа зъ Сентъ-Мартонъ на одномѣсячну вязницю и 30 зр. кары грошевои за „аґітаціи противъ державы". Та тымъ ще не вдоволились. Дня 30 червня вдерли ся два жандармы до мешканя священика и пôдъ ослоною, будь то вôнъ допустивъ ся крадежи, заковали его въ кайданы и знущались надъ нимъ. Потôмъ провадили его середъ глузованя и насмѣхôвъ по улицяхъ села до уряду громадского. И то все сталось за-для того, що вôнъ румуньскій патріотъ. — Другій выпадокъ: Сотрудника д-ра Ивана Попа въ Нашзодъ засуджено на вôсѣмь днѣвъ арешту и 80 зр. грошевои кары за те, що вôнъ, коли село навѣстивъ огонь, збиравъ складки — отже и въ тôмъ добачено „політичнѝ мотивы". — Чи-жь не гарнѝ цвѣты мадярскои цивілізаціи и гуманности?

— —

Париска рада міністрôвъ ухвалила вчера пôдъ проводомъ президента републики текстъ проекту закона противъ анархістôвъ. Той проектъ обнимае чотири артикулы. Артикулъ першій поручае переступства анархістôвъ округови дѣланя поліціи для поправы. Артикулъ другій займае ся пропаґандою анархістичною, веденою въ якій небудь спосôбъ. Артикулъ третій постановляе, що засудженый мае вымѣрену кару вязницѣ вôдсидѣти въ окремôй келіи и сли кара переходить одинъ рôкъ, то по еи вôдсидженю наступае примусове выдаленье. Остаточно артикулъ четвертый зборонюе оголошувати справозданя зъ анархістичныхъ процесôвъ пôдъ карою вязницѣ.

— —

Зъ Софіи телеґрафують, що выборы до рады мѣскои покôнченѝ. Выбрано всѣхъ кандидатôвъ народного сторонництва, на котрыхъ годить ся правительство. Приклонники Стамбулова и иншѝ опозиційнѝ кандидаты остали въ меншости. Мимо дуже численнои участи выборцѣвъ въ голосованю, цѣлый день не нарушено ладу. Вечеромъ кôлькатысячна товпа уладила князеви оваціи. Бесѣдникъ зъ товпы пôднѣсъ, що выборы муніципальнѝ, що вôдбули ся при повнôй свободѣ, дали доказъ, що нарôдъ вдоволеный теперѣшнымъ станомъ. — Таку саму овацію уладжено передъ мешканьемъ Стоилова.

— —

Зъ пôвнôчнои Америки приходять все ще страшнѝ вѣсти про змову зелѣзничихъ робôтникôвъ. Ту и тамъ кидають ся товпы страйкуючихъ на поѣздъ, вырывають шины и перебивають комунікацію. Войско стрѣляе. Провôдники робôтникôвъ въ Чікаґо ухвалили розпочати загальну змову, котра мае обôймити промыслъ будовельный, рѣзникôвъ, пекарѣвъ и урядникôвъ всѣхъ зелѣзниць. Президентъ Клівлендъ выдавъ проклямацію и оголосивъ станъ облоги. — Причина змовы була фабрика зелѣзничихъ возôвъ Пульмана, котра обнизила робôтникамъ платню.

НОВИНКИ.

— —

— **Испытъ въ рускôмъ женьскôмъ институтѣ въ Яворовѣ.** Въ четверъ дня 5 н. ст. липня вôдбувъ ся испытъ въ дѣвочôмъ воспиталищи пôдъ управою сс. Василіянокъ въ Яворовѣ. Мѣжь численными гôстьми що прибули на испытъ бувъ и вôдпоручникъ епископа д-ра Пелеша, о. Телепъ, прокураторъ монастиря въ Яворовѣ, такожь староста Невядомскій и поважне число якъ свѣтскои такъ и духовнои интеліґенціи. Испытъ выпавъ взагалѣ добре и зробивъ на всѣхъ присутныхъ якъ найлѣпше вражѣнье. Клясифікація учениць представляе ся въ той спосôбъ: III-у клясу окôнчили: Ир. Бескидъ Леонт. Лисинецка, Єл. Пасѣчиньска, Мел. Тишкевичь зъ вôдзначеньемъ, а Єл. Ольшаньска, Єл. Мащакъ, Мар. Лехицка, Клим. Мерена и Ольга Давидовичь зъ добрымъ успѣхомъ. — IV-у клясу окôнчили: Єл. Бескидъ, Клим. Воляньска, Брон. Волошиньска, Ант. Мацюракъ, Мар. Несторовичь, Теодос. Набакъ, Евг. Ростковичь, Мар. Дубляниця, Ом. Мѣрковска, Евфр. Юрчакевичь и Юл. Лотоцка зъ вôдзначеньемъ а Єл. Годованьска, Єл. Чемериньска, Теодос. Мышковска, Ольга Харжевска, Мар. Созаньска, Ольга Годкевичь и Леонт. Комарницка зъ добрымъ успѣхомъ. — V-у кл. окôнчили: Стеф. Боднаръ, Ольга Дудкевичь Мих. Львôвска, Ив. Мышковска и Єл. Подлуска зъ вôдзначеньемъ, а Евг. Мацуска, Теодос. Мерена, Єл. Мышковска, Мар. Турчмановичь и Мар. Подолиньска зъ добрымъ успѣхомъ. — VI-у кл. окôнчили: Нат. Будзиновска Ир Журавецка, Теод. Козакевичь, Лид. Оноферко, Соф. Пасѣчиньска, Єл. Терлецка, Евг. Фрайденберґъ и Ольга Фрайденберґъ зъ вôдзначеньемъ, а Ольга Годованьска, Мар. Левицка, Соф. Ольшаньска, Елеон. Пшепюрска, Людв. Поляньска, Елеон. Дигдалевичь, Мар. Оноферко и Анг. Симъ зъ добрымъ успѣхомъ. — VII-у клясу окôнчили: Мар. Крайчикъ, Ольга Негребецка, Евст. Ольшаньска и Нат. Подолиньска зъ вôдзначеньемъ, а Соф. Дудкевичь, Ем. Колеса, Кат. Лотоцка, Стеф. Мацуска, Соф. Насальска, Володим. Подолиньска и Ольга Кручковска зъ добрымъ успѣхомъ. — VIII-у кл. окôнчили: Єл Турчмановичь зъ вôдзначеньемъ, а Мар. Козловска и Кам. Мацуска зъ добрымъ успѣхомъ.

— **Замкненье шкôльного року въ женьскôй рускôй школѣ вправъ у Львовѣ** вôдбуде ся завтра, въ середу дня 11 н. ст. липня. О 8-ôй годинѣ зъ рана наступить шкôльне торжество (при площи Стрѣлецкôй ч. 6). Сего року були вже въ тôй школѣ двѣ рускѝ клясы, по феріяхъ мае бути отворена кляса трета. Родичѣ що посылають свои дѣти до згаданои школы высказують ся о нѣй зъ великими похвалами.

— **Въ Краснôмъ**, пов. скалатского, панує дуже сильный тифусъ, де не-де плямистый. Хорыхъ есть надъ 50 осôбъ, однакъ майже жаднои нема теперь смертности. Причиною того туфусу есть недостача воды до питя, котру возять зъ сусѣдного села Ставокъ, де черезъ зливы жерело занечищене такожь намуломъ и гноемъ. Въ Краснôмъ, лежачôмъ на самôмъ хребтѣ Медоборôвъ, нема ще кирницѣ зъ водою жерельною, тôлько зъ зашкôрною, а якъ посуха, то нема нѣякои воды въ селѣ. Теперь копають за грошѣ данѝ намѣстництвомъ кирницю однакъ и тутъ показала ся вода зашкôрна. Позаякъ и въ Товстôмъ въ сусѣдствѣ найблизшôмъ и въ близкôй Гусятинщинѣ панують слабости, то намѣстництво приказало замкнути приступъ до Красного на вôдпустъ церковный на св. апостолôвъ Петра и Павла.

— **Одноразовѝ стипендійнѝ пôдмоги** по 25 зр. зъ фонда 3 го мая, призначенѝ для ученикôвъ ґімназіяльныхъ, котрыхъ предки робили панщину, надавъ совѣтъ Народного Дому у Львовѣ на сей рôкъ шкôльный Ив. Демянчукови, ученикови II-ои ґімназіяльнои клясы въ Станиславовѣ, сиротѣ по селянинѣ и Николаеви Минькови, ученикови IV-ои клясы ґімназіяльнои въ Перемышли, сиротѣ по селянинѣ. Капіталъ для третои такои пôдмоги збирае ся жертвами и вôдсотками вôдъ нихъ.

— **Грôмъ** ударивъ дня 5 н. ст. липня въ Дорѣ домикъ, що стоить въ пасѣцѣ тамошного пароха о. Тита Блоньского. Саме пôдъ той часъ находивъ ся о. Блоньскій зъ кôлькома робôтниками въ згаданôмъ домику, однако нѣхто не потерпѣвъ ушкоды и все скôнчило ся на самôмъ страху.

— **Самоубійство.** Дня 6 н. ст. липня застрѣливъ ся въ Делятинѣ стражникъ скарбовый. Причиною самоубійства бувъ страхъ передъ одвѣчальностію за смерть робôтника при копальни соли, пяницю, котрый зачавъ спорити зô стражникомъ. Стражникъ ударивъ его кôлька разôвъ, въ наслѣдокъ чого той-же померъ.

— **Буря зъ громами** навѣстила дня 4 н. ст. липня пополудни мѣсто Станиславôвъ и охрестнôсть. Одинъ грôмъ ударивъ въ коминъ будынку, въ котрôмъ мѣстить ся староство, другій въ подвôрє касарнѣ для артилеріи, иншій зновъ въ улицю Бельведерску. Крôмъ того били громы по сусѣдныхъ поляхъ. Ся злива застала косарѣвъ на фôльварку Доминиканôвъ пôдъ Тисьменицею. Трехъ зъ нихъ сховало ся пôдъ дуба, въ котрый ударивъ грôмъ, двохъ косарѣвъ убивъ, а третого цѣлковито заглушивъ.

— **Змѣна власности.** Маетнôсть Голучкôвъ, положену въ повѣтѣ сянôцкôмъ, простору 825 морґôвъ, купила сими днями М. А. Товарницка зъ Улицка зарубаного вôдъ жида Маера Волоского.

— **Огнѣ.** Въ Ямници, станиславôвского повѣта, згорѣла одна загорода. Въ пожарѣ погибло двое дѣвчатъ Василя Бибика. Одна дѣвчина мала 11, а друга 5 лѣтъ. — Въ Угновѣ повставъ дня 24 н. ст червня огонь и знищивъ три загороды мѣщаньскѝ вартости 2.500 зр. Огонь бувъ пôдложеный. — Вôдъ грому згорѣло кôлька будынкôвъ въ Бѣльчи дня 23 червня. Шкода 1.000 зр.

— **Холера въ Россіи** все ще ширить ся, а особливо въ охрестности Петербурга та въ Конґресôвцѣ. Именно занедужало въ Петербурзѣ на холеру вôдъ 30 червня до 7 липня 141 осôбъ, померло 52; въ Кронштадѣ занедужало 41 осôбъ, померло 18. Вôдъ 24 до 30 червня було въ Варшавѣ 8 случаѣвъ занедужаня на холеру и 4 случаѣ смерти; въ ґуберніи варшавскôй занедужало 30 осôбъ, померло 21; въ гродненьскôй занедужало 20 осôбъ, померло 8; въ келецкôй занедужало 68 осôбъ, померло 20; въ радомскôй занедужало 23 особы, померло 14. Вôдъ 18 до 23 червня було въ ґуберніи плоцкôй 73 случаѣвъ занедужаня и 29 смерти. Вôдъ 4 до 30 червня занедужало въ ґуберніи тульскôй 20 осôбъ, зъ котрыхъ 1 померла.

— **Нещастна пригода** лучила ся вчера по годинѣ 10-ôй вечеромъ на площи выставы краевои. Вільгельмъ Ніхтсдорфъ занятый при автоматичнôмъ апаратѣ фотоґрафічнôмъ Барама и Марґулієса, приладжувавъ вчера вечеръ апараты на нинѣшный день. При тôй роботѣ такъ неосторожно обходивъ ся зъ фляшкою колльодіюмъ, що оно експльодувало и поранило Ніхтсдорфа въ страшный спосôбъ. Нещастного оглянувъ на мѣсци лѣкарь, а вôдтакъ перевезено его до шпиталя. Лѣкарѣ не мають надѣѣ удержати его при житю. Нітсдорфъ походить зъ Берлина.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Ректоръ львôвского університету д-ръ Цвиклиньскій и професоръ того-жь університету д-ръ Вернеръ вручили дня 7 н. ст. липня бувшому міністрови просвѣты д-рови Ґавчеви дипльомъ почетного доктора фільософіи. — Въ Мокрянахъ пôдъ Самборомъ померъ Сильвестеръ Сасъ Терлецкій емер. совѣтникъ суду краевого въ 81-ôмъ роцѣ житя. — Міністерство справъ внутрѣшныхъ заборонило фабрикацію и продажь вина та есенцій фабрицѣ Кароля Пилипа Поляка въ Празѣ, бо его выробы показали ся шкôднѝ для здоровля.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Въ пропозицію принятѝ оо.: на Шоломыю въ тернѣ: 1. Алекс. Танчаковскій, 2. Юл. Мандичевскій, 3. Ив. Бачиньскій — а въ списѣ: Корн. Соловскій, Ив. Яримовичь, Єрон. Кмицикевичь, Вас. Навроцкій и Мих. Сосенко; на Илемя въ тернѣ: 1. Ник. Курбасъ, 2. Іос. Бабѣй и 3. Мих. Гаврилюкъ; на Церковну: 1. Іос. Бабѣй, 2. Левъ Залужный и 3. Конст. Целевичь.

Вôдпустки одержали оо.: Сав. Теодоровичь зъ Синевôдска на 4 тыжднѣ, Вас. Залозецкій зъ Гôрного на 4 тыжднѣ, Вол. Колянковскій зъ Луки малои на 2 мѣсяцѣ, Петро Нижанкôвскій зъ Рогатина на 6 тыжднѣвъ, Ив. Юзичиньскій зъ Бориничь на 2 мѣсяцѣ и Вол. Глиньскій зъ Пôдманастиря на 4 тыжднѣ.

Правительство асиґнувало платню зъ фонда реліґійного для приватныхъ сотрудникôвъ въ Стрѣлискахъ и Иванчанахъ.

Позволенье приступити до испыту конкурсового одержали оо: Ярославъ Лучакôвскій зъ Коростова, Вол. Потучко зъ Довгои, Ив. Березиньскій зъ Переволочнои, Юл. Зубрицкій зъ Лисеничь.

Консисторія вставила ся до намѣстництва о даръ зъ ласки для вдôвъ по священикахъ: Софіи Миговичь, Юліи Гаврисевичь и Емиліи Плешкевичь; о платню зъ фонда реліґійного для приватныхъ сотрудникôвъ въ Николаевѣ, въ Заболотцяхъ, въ Познанцѣ, въ Добрневѣ, въ Вербôвчику, а до президіи намѣстництва о згоду на канонічну институцію для о. Анат. Долиньского зъ Яхторова на Броды.

Введенѝ оо.: Ив. Березиньскій въ завѣд. Переволочнои, Матѣй Поповичь яко парохъ Павлова, Вол. Винярскій въ зав. Иванôвки, Ник. Герасимовичь въ сотр. въ Корсовѣ.

Увôльненѝ оо.: Теодоръ Кордуба вôдъ сотр. въ Боркахъ великихъ, Ем. Бачиньскій вôдъ сотр. въ Корсовѣ.

До канонічнои институціи вôзванный о. Адамъ Витвицкій на Батькôвъ.

Митрополича консисторія надала стипендію зъ фундаціи Мих. Попеля 80 зр. рôчно своякови Марк. Попелеви ученикови 2-ои клясы школы народнои въ Горожанцѣ.

Посмертнѝ — ✝ — оповѣстки.

Климентина зъ Чайковскихъ Менциньска упокоила ся въ 25 ôмъ роцѣ житя въ Берегахъ долѣшныхъ у своихъ родичѣвъ.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 10 липня. Цѣсарь выѣде позавтра зъ Мадона ді Кампіліо до Ишлю на лѣтный побутъ.

Будапештъ 10 липня. Робôтники фабрики цементу Мальока въ Найштіфтъ хотѣли еи пôдпалити за то, що дае роботу Словакамъ. Фабрику бомбардовано камѣнями при чôмъ убито одного хлопця. Остаточно поліція зробила ладъ.

Прага 10 липня. Вашатый заперечивъ, що нѣколи не переписувавсь зъ властями по нѣмецки.

Берлинъ 10 липня. Заперечують, мовь бы правительство мало намѣръ завести закономъ означенѝ мѣры противъ анархістôвъ.

Римъ 10 липня. Палата приймила вчера законъ о матеріяхъ выбуховыхъ и прасовыхъ злочинахъ. — Вѣсть про лихій станъ здоровля папы выдумана.

Парижь 10 липня. Зловленый анархістъ Санто Бальді е австрійскимъ горожаниномъ.

Надôслане.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
мешкае теперь
при улици Ягайлоньскôй ч. 2
и ординуе вôдъ 10—12-ои передъ и вôдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 10—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 418

Домового учителя
по можности слухача фільософіи, котрый обнявъ бы на цѣлый рôкъ домашну науку двохъ хлопцѣвъ [одного пôдготовити до ґімназіи а другого зъ II ґімн. клясы], вправного въ языцѣ нѣмецкôмъ [для розмовы зъ хлопцями] — глядить оденъ священикъ на селѣ. Близшѝ вѣсти въ редакціи „Дѣла". 1—3

Потрѣбую **100 кільо меду** патоки зъ того року найлучше зъ липня або серпня. Хто мае на продажь най зголосить ся до „Народнои Торговлѣ" въ Станиславовѣ и подасть жадану цѣну.
251 1—2

Ледôвнѝ комнатнѝ по зр 25, 35, и 45. — Меблѣ зелѣзнѝ въ великôмъ выборѣ (лôжка зелѣзнѝ складанѝ по зр. 6)
4595 поручае
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Робôтня столярска
ЯКОВА ВІТМАНА
Львôвъ, Сикстуска ч. 10.
Приймае ся всѣхъ робôтъ будôвляныхъ, устроень склеповыхъ, домовыхъ, політурує и направляе меблѣ по найдешевшихъ цѣнахъ.
239 Выставець у Львовѣ 1894. 5 10

Л. Тировичь И. Балабанъ
4780 **РОБÔТНЯ** 144-156
рѣзьбарска и камѣнярска
Спеціяльности въ будовѣ памятникôвъ, гробниць, плытъ памятниковыхъ и епітафій, зъ всякихъ родôвъ каменя.
На складѣ у Львовѣ ул Зибликевича ч. 11.
богатый выбôръ готовыхъ памятникôвъ зъ каменя, мармуру и порфиру.
Цѣнники даромъ и франко.

Направы машинъ до шитя приймае
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ
ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.
Цѣнники даромъ.

Важне для Пань!
По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѝ сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 72 36—?
Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою француского.
ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА
Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Высокоповажана Публико!
Симъ маю честь повѣдомити Вповажану Публику, що зъ днемъ 1 н. ст. серпня буде отворена робôтня механічна, въ котрôй будуть полагоджувати ся всякѝ направы фортепянôвъ и пянинъ и т. ин., що входить въ обсягъ музики. По кôльканацять лѣтнôй практицѣ за границею прибувъ я назадъ до Львова и теперь займивъ я мѣсце въ фабрицѣ фортепянôвъ К. Марецкого при механіцѣ новыхъ инструментôвъ. Тымчасомъ приймаю строеня и на жаданье выѣзджаю на провінцію та полагоджую порученя дуже старанно и совѣстно по дуже приступнôй цѣнѣ. Замовленя приймаю картою кореспонденційною пôдъ адресою:
улиця Сикстуска число 6 партеръ.
255 1—3
Зъ глубокимъ поважаньемъ
Михайло Войнаровскій.

НА НАЛИВКИ
Спірітусъ найчистѣйшій безвонный
BONGOUT 97%
поручае
ц. к. уприв. рафінерія спірітусу
І. А. БАЧЕВСКОГО
ц. к. надворного доставця у Львовѣ.
Почтою 5-кільовѝ посылки обему 5 літрôвъ.
256 1—10

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СІРІЮСЪ"
У ЛЬВОВѢ
ул. Оссолиньскихъ ч. 11
Філія улиця 3 мая число 2
Найлѣпшѝ кавы ½ клґр. 1 зр. и 2227 17—?
Найлѣпшѝ чаѣ россійскѝ, хиньскѝ и Ліптона славнѝ анґлійскѝ ¼ клґр. 1 до 2 зр.
Купуйте товаръ добôрный и щадѣть грошѣ!

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

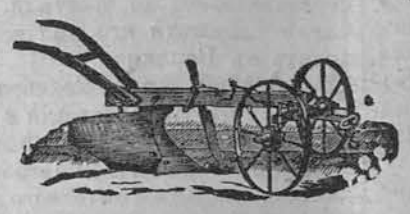

М. КОРКЕСЪ

СКЛАДЪ

машинъ рôльничихъ

Львôвъ, ул. Городецка ч. 25.

поручае при надходячôмъ сезонѣ всякй молотѣльнѣ ручнй и кератовй, такй-жь зъ приладомъ до чищеня, млынки ч. 5 по зр. 85 loco Львôвъ и т. д. **фабрики І. М. Ульріха Наслѣдн.** Такожь удержуе тріеры Гайда, матеріялы технічнй: поясы, оливы, ваги децимальнй, косы огнетревалй Братôвъ Гески, якъ такожь найновѣйшй патентованй машины до роздѣлюваня тѣстъ фірмы Бертрамъ. Головный складъ паровыхъ ґарнітурôвъ молотѣльныхъ славнозвѣстнои фірмы **А. Бавера въ Сарлінзѣ**

СВѢДОЦТВО. Недавно доставленый ґарнітуръ 8-кôнный и монтеромъ Мадеромъ въ рухъ пущеный дѣлае знаменито.

Графъ Станиславъ Бадені.

Радехôвъ 17 серпня 1892. 202 7—20

М. БАЛЯСЪ

у ЛЬВОВѢ

ч. 41 рôгъ улицѣ Казимирôвскои и Браєра **ч. 41**

поручае обильно заосмотрену торговлю товарôвъ кольоніяльныхъ и делікатесôвъ получену зъ комнатами до снѣдань.

КОМНАТЫ УСТРОЄНЙ зъ великою выгодою и комфортомъ, пригôднй на товарискй зборы и для тѣснѣйшихъ кружкôвъ. Перекуски всякого рода зимнй и горячй. Кухня здорова и смачна у власнôмъ зарядѣ.

СВѢТЛО АВЕРА. Дневники и часописи періодичнй. — **ПИВО ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ** зъ бровару акційного на склянки и львôвске марцеве въ бутелькахъ. — Услуга ввѣчлива, зручна и честна.

211 **Цѣны умѣреннй.** 10—11

Ученикъ VII клясы ґімназіяльнои глядае лекціи на село. Адреса: Дн. Оп poste restante **Щирець.**

257 1 2

БРИ-

твы швайцарскй и англійскй, ремѣнцѣ и марморки, пензлѣ и всякй приборы до голеня

поручае найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужеското, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 102—104

Старй

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ФЕЛОНЫ

40% чистого зыску для **ВДÔВЪ И СИРÔТЪ** по священикахъ всѣхъ трехъ Епархій.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

въ

САМБОРѢ.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно **ВДОВЫ И СИРОТЫ** по священикахъ 216 6—10

приймають ся

Сплата ратами допускає ся.

до направы

КАРПАТСКЙ КОСЫ МІНЦЕРА ВЪ ПОЧТОВЫХЪ ПАЧКАХЪ

Правдивй

тôлько зъ такимъ

Правдивй

охороннымъ знакомъ.

КАРПАТСКА КОСА єсть въ цѣлôй своѣй довготѣ однаково гартована; она така зручна и легка, такъ легенько бере и такъ довго не притуплює ся, що въ тôмъ взглядѣ нѣяка друга коса на свѣтѣ нашôй не дорôвняє.

Тй косы споруджують зъ подвôйно чищенои, срѣблистои стали, на котру перетоплюють въ сумѣшь руду найблагороднѣйшихъ металѣвъ. Незрôвнана досконалôсть сеи стали полягає въ тôмъ, що она при своѣй незвычайнôй твердости є дуже гнучка и дасть ся безъ найменшого труду ковати.

Кожда наша коса, одна въ одну є гарно выгнута, тривка, сильно выпрямована и выгинчаста.

Вôстре заосмотрене острымъ наклепкомъ, що вôдъ кôнця до кôнця є однаково тонкій, вôдъ кôнця до кôнця однаково широкій. Люде, котрй на косахъ розумѣють ся, пôзнають по тôмъ власне, що коса є всюды однаково тверда и гнучка.

Клепати косу досыть разъ на пару днѣвъ, вôстре притуплює ся такъ помалу и такъ незначно, що разъ єго поостривши, можна перейти зъ косою набезпечно **100**, а навѣть **130** крокôвъ, хочь бы прийшло ся косити и найтвердшу гôрску хопту, або найгустѣйшу псянку.

Завдяки тымъ всѣмъ прикметамъ карпарска коса Мінцера зробить въ трое, въ четверо тôлько, що перша лѣпша краєва чи загравична коса, а господарь що собѣ таку косу справить зыскає на дорогôмъ часѣ, здоровлю и грошехъ, якй по части выкидає не за косу, а за кавалокъ бляхи.

Карпатскй косы Мінцера можна такожь точити, такъ, що ихъ тогдѣ и клепати не треба. Наостренй и бляху перетнуть, а не выщерблять ся. Де косять на выпередки, тамъ лишь той выпередить другихъ, въ кого є наша коса.

Всякому, хто въ насъ купує, мы ручимо вже за те, що всѣ нашй косы, одна въ одну, є такй, якъ мы ихъ тутки описали.

Дôстати въ насъ можна рôжнй косы, такй, якихъ де уживають и такои довготы, яка кому сподобаєсь по слѣдуючихъ цѣнахъ:

Довгота косы зъ ручкою	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Коштує	1·—	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·75	1·90	зр а в
На 5 клґр иде	14	13	11	10	9	8	7	6	6	5	кôсъ

За вôдповѣдный Карпатскій брусокъ, платить ся 15 кр, за молотокъ 1 зр.

Косы посылаємо заразъ вôдворотною почтою, але тôлько за готовй грошѣ, або за послѣплатою (Nachnahme.) Почту оплачуємо самй числячи собѣ за те, коли посылка не важить бôльше якъ 5 клгр. тôлько 30 кр. Хто бере вôдразу **10** кôсъ платить за почту 15 кр. а хто возьме **20** кôсъ вôдразу, за того мы почту оплачуємо самй.

Писати до насъ можна по якому хто хоче або вмѣє.

Коли въ насъ замовить кôлька або кôльканацять господарѣвъ разомъ, мы прилѣплює мона кождôй косѣ картку, де написано для кого косаи ризначена. 190 10—14

Вѣденьскй Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже **ПОЗАВТРА.**

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

297 18—?

Льосы поручає: **Яковъ Штро, А. Х. Верфель, Шеленбергъ и Крайзеръ.**

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	9^{00}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	9^{00}
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2^{32}	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8^{34}	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9^{00}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5^{25}	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)	—	—	9^{00}	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9^{00}	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2^{12}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	5^{19}	—
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	6^{35}
Кимполюнґа	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Радôвцѣвъ	9^{40}	—	7^{37}	—	6^{35}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{40}	—	—	—	6^{35}
Гусятина на Галичь	9^{40}	—	7^{37}	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	—	12^{27}	—
Борислава	—	—	2^{02}	12^{10}	—
Белзця	—	—	—	4^{45}	—
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8^{34}	12^{10}	—
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}	—	—
Гребенова (вôдъ $^{10}/_{7}$ включно до $^{30}/_{8}$)	—	—	2^{02}	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8^{10}	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}	6^{55}
Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—	6^{55}
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10^{35}	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9^{50}	7^{10}	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10^{10}	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ $^{1}/_{6}$ включно до $^{30}/_{9}$)	—	—	—	6^{55}	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4^{50}	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7^{10}	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6^{55}	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	4^{50}	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	6^{08}	2^{44}	9^{40}	10^{20}	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6^{22}	2^{56}	10^{04}	10^{47}	—
Сучавы	6^{15}	—	10^{15}	2^{55}	10^{30}
Чорткова на Галичь	—	—	—	2^{55}	—
Гусятина на Галичь	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10^{15}	—	10^{30}
Новоселицѣ	6^{15}	—	—	—	10^{30}
Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6^{15}	—	10^{15}	—	10^{30}
Кимполюнґа	6^{15}	—	—	2^{55}	—
Сокаля	—	—	9^{50}	6^{45}	—
Белзця	—	—	9^{20}	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5^{40}	9^{50}	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—	7^{10}
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9^{50}	7^{10}
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9^{50}	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3^{05}	—
Гребенова (тôлько вôдъ $^{10}/_{7}$ включ. до $^{30}/_{8}$)	—	—	—	9^{50}	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3^{30}	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3^{42}	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ инфорцмаійныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубимм черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державыхъ. *О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць.* Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^{1}/_{2}$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 89—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 144. Львôвъ, Четверъ 30 червня (12 липня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѝ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Вѣче въ Теребовли и холєра.

[Письмо зъ Теребовлѣ.]

Зъ нетерпеливостію дожидали Русины Теребовельщины народного вѣча, котре мало вôдбути ся дня 10 н. ст липня въ Теребовли въ сали маґістрату, котру на ту цѣль вôдступивъ бурмістръ и посолъ д-ръ Ольпиньскій. Комітетъ вѣчевый ще десять днѣвъ напередъ подавъ донесенье до ц. к. староства, а рôвночасно ставъ высылати запрошеня. Вѣче мало мати характеръ повѣтовый, тожь запрошувано тôлько Русинôвъ зъ повѣта теребовельского и зъ деякихъ близшихъ сѣлъ повѣта гусятиньского. Однакожь на два днѣ передъ вѣчемъ комітетъ дôставъ письмо вôдъ ц. к. староства, написане впрочôмъ по руски и рускими буквами, въ котрôмъ було сказано, що по причинѣ холєры „въ сусѣдныхъ повѣтахъ“ ц. к. староство не може дати призволеня на устроєнье вѣча въ Теребовли.

Комітетъ старавъ ся насампередъ о вôдкликанье або знесенье тои забороны, але не мôгъ нѣчого добити ся. На телеґрафічне представленье до ц. к. намѣстництва у Львовѣ не прийшла нѣяка вôдповѣдь. Вôдтакъ увѣдомивъ, кого мôгъ, о заборонѣ вѣча, але що часъ бувъ уже пôзный, то загалъ Русинôвъ Теребовельщины не мôгъ о нѣй напередъ довѣдати ся.

Отже въ означенôмъ дни ставъ нарôдъ зъ цѣлого повѣта а такожь зъ сусѣдныхъ селъ Гусятинщины численно збирати ся. Однакожь за мѣстомъ по дорогахъ стояли ц. к. жандармы, завертали людей и не пускали до мѣста, и то всѣхъ безъ рôзницѣ, селянъ и священикôвъ. Пускали лише на декотрыхъ дорогахъ тыхъ, щó йшли очевидно на торгъ. Ба навѣть въ самôмъ мѣстѣ жандармы выловлювали людей и казали имъ забирати ся зъ мѣста зъ причины небезпечности, що могли бъ занести холєру, та грозили передержаньемъ ихъ черезъ пять днѣвъ, доки не покаже ся, що они цѣлкомъ здоровѝ. Однакожь торгъ тыждневый вôдбувавъ ся, якъ звычайно.

О 10-ôй годинѣ передъ полуднемъ зôбрало ся до церкви, де передъ вѣчемъ мало вôдправити ся богослуженье, около 200 селянъ и трохи интеліґенціи, котрыхъ припущено до мѣста. По окôнченю службы Божои повѣдомивъ ихъ о. Цурковскій, що вѣче не вôдбуде ся, зъ причины, що ц. к. староство за-для появленя холєры въ сусѣднихъ повѣтахъ не дало призволеня. Межи народомъ якъ и межи интеліґенціею обявляло ся велике невдоволенье и огôрченье; всѣ бо заинтересували ся дуже вѣчемъ, якого въ Теребовли ще нѣколи не було. Зъ жалемъ порозходивъ ся нарôдъ, лишь декотрѝ, щó хотѣли на вѣчи промовляти и высказати свои жалобы и свои потребы, лишили ся трохи довше и предложили свои справы референтамъ вѣчевымъ, особливо послови Романчукови и д-рови Олесницкому.

Комітетъ вѣчевый подавъ рекурсъ зъ зажаленьемъ до ц. к. намѣстництва черезъ староство теребовельске и рѣшивъ въ случаю потребы перепровадити справу черезъ всѣ инстанціи ажь до трибуналу адміністраційного. Вразъ постановивъ комітетъ не вôдступити вôдъ устроєня вѣча, тôлько вôдложити єго, по причинѣ настаючихъ теперь жнивъ, на конець вересня або початокъ жовтня — до котрого часу чей-же и небезпечнôсть холєры вже перестане.

Дивно-жь оно зъ тою холєрою! Въ Теребовли нѣхто не знавъ о нѣй, Gazeta lwowska такожь нѣчого не знала, ажь зъ „Дѣла“ мы довѣдали ся, що пôсля донесеня Wiener Abend-Post дня 6-ого червня въ Гусятинѣ одна особа на неи умерла а одна занедужала. Коли-жь холєра не перешкаджала до сего часу загальнôй комунікаціи зъ гусятиньскимъ повѣтомъ; коли не перешкаджає гусятиньскимъ людямъ ѣздити скрôзь по краю а хочь-бы на выставу до Львова; коли не перешкодила вôдбути торгъ въ Теребовли, де на торги звычайно и зъ природы рѣчи далеко бôльше людей збирає ся, якъ на вѣче, и то людей всякого рода тай зовсѣмъ безъ захованя якихъ небудь санітарныхъ приписôвъ, — то дивно, що холєра тôлько одному вѣчу перешкодила!... Та й коли власть могла допильнувати черезъ жандармôвъ щобы зъ навѣщеныхъ холєрою сторôнъ не допущено людей до Теребовлѣ, то чейже можна було на вѣче позволити, а тôлько хочь-бы тымъ самымъ способомъ не допустити людей зъ Гусятинщины. Се було тымъ лекше, що вѣче взагалѣ обчислене було именно на теребовельскій повѣтъ, де и пôсля выразного признаня ц. к. староства теребовельского нема холєры. Додамо наконець и то, що комітетъ, якъ згадано, подавъ донесенье до староства на десять днѣвъ попередъ, а одержавъ вôдповѣдь ажь 8 липня, датовану зъ попередного дня.

Не дивно отже, що всѣ тутъ зôбранѝ Русины приписуть заборону ц. к. староства не взглядамъ санітарнымъ але взглядамъ політичнымъ. Говорено навѣть, що вже напередъ деякѝ зъ тутешныхъ Полякôвъ заповѣдали, що вѣче не вôдбуде ся... Єсли-жь бы такъ було, то заборона вѣча мусѣла-бъ уважати ся не тôлько очевиднымъ нарушеньемъ конституційныхъ правъ, не тôлько новымъ доказомъ дальше треваючои системы противъ Русинôвъ, але она була бы и актомъ зовсѣмъ неполітичнымъ. Таке поступованье могло-бъ що найбôльше одного або другого трусливого чоловѣка стероризувати, але й то лише на хвилю, та й на такихъ людяхъ нѣхто нѣколи въ нѣчôмъ не опирає ся; у цѣлого-жь загалу оно тôлько родить, взглядно скрѣпляє невдоволенье и огôрченье, зъ котрымъ кожде правительство и кожда партія чи сфера мусить числити ся. Та й остаточно нѣчого не осягає ся, бо на завсѣгды таки перепону не дасть ся ставити, отже яка рôзниця, що акція того роду вôдложить ся на три мѣсяцѣ? Вôдстрашитись або зломитись мы не дамо ся!

Участникъ

Держава а церковь.

При сегорôчнôй дискусіи буджетовôй міністеръ вѣроисповѣдань, Мадейскій, обговорювавъ вôдносины мѣжь церквою а державою. „Якъ передъ тымъ — мовивъ міністеръ — часто хотѣли представляти церковь и державу яко двохъ противникôвъ, готовыхъ до бою, такъ и сегодня многѝ уважають за идеалъ цѣлковитый роздѣлъ обохъ кругôвъ. Той поглядъ не годить ся зъ становищемъ и поставою, якѝ займає управа справъ вѣроисповѣдныхъ. Вправдѣ самостôйнôсть и независимôсть обохъ кругôвъ є зъ огляду на обовязуючѝ законы ненарушимою засадою, однакъ самостôйнôсть ще не значить стôлько, що роздѣлъ, а независимôсть не мусить и не повинна выроджуватись въ байдужнôсть. Якъ-небудь тѝ обѣ найвысшѝ орґанізаціи суспôльнѝ дуже рôзнять ся що-до своихъ наконечныхъ цѣлей и що-до средствъ своєи дѣяльности, то однакъ истнує незмѣриме поле етичныхъ и гуманітарныхъ задачь, на котрôмъ интересы державы стрѣчають ся зъ интересами церкви и де згôдною дѣяльностю кожда зъ обохъ тыхъ властей улекшує собѣ задачу и наближуєсь до осягненя цѣли. Ще намъ въ памяти слова повнѝ любови и печаливости перенятои любовію взываючѝ до умѣркованя, котрыми сторона найбôльше покликана до того выяснила задачѣ, якѝ церковь має довершити на поли соціяльнôмъ. Чи-жь власне тѝ задачѣ не є найважнѣйшимъ предметомъ змагань державы? Я пересвѣдченый, що не можна державы и церкви уважати за институціи стоячѝ супротивъ себе зовсѣмъ байдужно, але що они потребують въ рôзныхъ для людскости и суспôльного ладу важныхъ выпадкахъ обопôльнои помочи, а якъ зъ однои стороны треба собѣ бажати и надѣяти ся, що церковнѝ власти зъ правдивою христіяньскою любовію близнього причинять ся до усуненя суперечностей истнуючихъ въ державныхъ и суспôльныхъ вôдносинахъ, такъ управа вѣроисповѣдныхъ справъ буде завсѣгды старатись въ законныхъ границяхъ пôдпирати церковнѝ интересы всѣми средствами, якими розпоряджає.“

Мы навели слова міністра вѣроисповѣдань длятого, що они тѣсно вяжуть ся зъ листомъ папы, котрый є вôдповѣдею на заявы преданности австрійского епископату, згромадженого на послѣднôй конференціи епископскôй. Въ тôмъ листѣ, заадресованôмъ до кардинала ґр. Шенборна папа пôдносить потребу образованя молодежи въ публичныхъ школахъ въ католицкôмъ дусѣ, зъ великимъ вдоволеньемъ признає заяву міністра просвѣты а дальше, мовить дословно такъ:

„Нема нѣчо гôршого и для загального добра шкôдливѣйшого, якъ коли появляєсь опінія, що мѣжь державною властію а церквою конечно мусить панувати роздѣлъ. Вправдѣ кожде зъ нихъ має свôй власный округъ, котрого не годить ся переступати; одному зъ нихъ призначена печаливôсть о земне щастье и переминаюче, другому зъ нихъ призначена печаливôсть о вѣчно треваюче щастье душь. А що дочасный добробутъ головно основує ся на справедливости и морали, длятого власть свѣтска потребує пôдпертя реліґіи, котрои задача, держати умы въ границяхъ и ихъ вести до всѣхъ честнотъ. Натомѣсть реліґія, котра володѣє не лишь душами, але такожь людьми, о скôлько згромадились въ єдно въ суспôльности, вымагає вôдъ правительственного заряду приязнои помочи. Длятого треба осудити змаганя, щобы роздѣлити державу и церковь. Держава и церковь мусять оставати въ звязи. Сли та заява вôдносить ся до всѣхъ иншихъ рѣчей, а особливо вôдносить ся такожь до науки молодежи такъ щобы свѣтска власть удѣляючи молодежи наукъ въ рôзныхъ галузяхъ вѣдомостей и подаючи ѣй вѣдомости стремлячѝ до спôльного добра, рôвночасно могла стремѣти, щобы молодѣжь образувати морально и реліґійно а то за посредствомъ учительского уряду церкви и пôдъ єи кермою и наглядомъ.

Надѣємось, що новый міністеръ просвѣты переведе то, щобы въ австрійскихъ науковыхъ

---

2)

Замѣтки до поемы Т. Шевченка

„ЧЕРНЕЦЬ“.

Написавъ В. Щуратъ.

(*Дальше.*)

Семенъ Палѣй родивъ ся въ Батуринѣ и служивъ зразу при нѣженьскôмъ козацкôмъ компутѣ. Овдовѣвши пôйшовъ на Запороже, де ставъ кошовымъ, мавъ славу лицаря-характерника и дôставъ имя Палѣй. На покликъ польского короля Яна Собѣского, котрому до вôйны зъ Турками треба було козакôвъ, выходить зъ Запорожа на Украину. Около 1684 р. бачимо єго вже мѣжь орґанізаторами новыхъ козацкихъ полкôвъ.

Тôлько-жь не та була у Палѣя думка, щобъ якъ другѝ полковники по вѣкъ выслугувати ся польскому урядови. Вôнъ замѣсть волочити ся зъ своими козаками по постояхъ та брати зъ людей „борошно“, ставъ разомъ зъ другими трома товаришами, Искрою, Абазиномъ та Самусемъ занимати опустѣлѝ поднѣпряньскѝ землѣ та скликати людей на слободы, въ козаки. Воля, братерство и рôвнôсть мали бути пôдвалинами новои державы; козацкій ладъ мавъ заступити давный, паньско-шляхотскій, козацка рада польску юрисдикцію. Хочь и не всѣ тѝ бажаня та намѣры Палѣя сповнились, хочь нова козацка република була майже завсѣгды лишь послѣднымъ захистомъ безхатныхъ сѣромахъ, котрѝ тутъ доперва пôзнали ся на добре зъ голодомъ и холодомъ, помимо того всего Палѣй зъєднавъ собѣ помѣжь всѣми славу „козацкого батька“ и незвычайну популярнôсть. А думка въ него була одна: набравши ся бôльшои силы, пôйти пôдъ протекцію Москвы, а вôдтакъ прогнати зъ Украины всю шляхту ажь за Случь. Думки тои вôнъ поки-що не зраджувавъ, на дѣлѣ однакъ заразъ таки взявъ ся єи переводити. Вôнъ ставъ проганяти ксьондзôвъ и дрôбну шляхту зразу зъ Хвастовщины, далѣ зъ сусѣдныхъ сѣлъ и мѣсточокъ, а 1688 р. бьє вже чоломъ Петрови I. Тôлько жь заходы єго, щобъ дôстати ся пôдъ Россію, не вѣнчались успѣхомъ. Царь и Украины зрѣкати ся не хотѣвъ и зъ Поляками розрыву не бажавъ; коли-жь получивъ ся зъ ними проти Шведôвъ, то тымъ бôльше. Мазепа-жь — бо й до него удававъ ся Палѣй, — хочь и радъ бувъ заволодѣти обома боками Днѣпра, боявъ ся брати пôдъ себе того любимця чернѣголоты, щобы, бува' часомъ, той не зсадивъ єго на Великôй Радѣ зъ гетьманства. Такъ Палѣй и Полякôвъ собѣ наразивъ и зъ Москвы помочи не мавъ. Вôдъ 1688 р. Поляки починають высылати противъ него постôйно воєннѝ експедиціи, котрѝ Палѣєви, що разъ навѣть на короткій часъ попавъ ся въ полонъ, все-таки удавало ся щасливо побивати и розширювати границѣ своєи власти чимъ разъ далѣ. Коли Карловицка умова 1699 р. втихомирила на якійсь часъ Туркôвъ, недавно зорґанізованѝ козацкѝ полки стали ся Польщи непотрѣбнѝ, такъ що на неперерывнѝ жалобы переслѣдуванои Палѣємъ шляхты и духовеньства соймъ рѣшивъ ся вкôнци ихъ розпустити. Скоро однакъ прийшло ся ту постанову перевести на дѣлѣ, забракло въ Польщи силъ. А Палѣй, користаючи зъ выкликанои сею постановою ворушнѣ, довѣвъ нарôдъ до повстаня 1702 р. и встигъ забрати Полякамъ ще й Бѣлу Церковь. Захопивши тымъ робомъ въ свои руки оба польскѝ центры на Украинѣ, стратеґічный — Бѣлу Церковь и католицкій — Хвастôвъ, переслѣдувавъ шляхту ще дужше на Полѣсю. Просьбы Польщѣ та Мазепинѝ интриґи довели до того, що царь велѣвъ гетьманови зробити тамъ порядокъ. А порядокъ сей выйшовъ такій, що Палѣй, котрый нѣчого не догадувавъ ся, противно теперь якъ-разъ сподѣвавъ ся близького осущеня своихъ идеалôвъ, попавъ ся зрадою Мазепы въ арештъ, а опôсля и въ Сибѣръ 1704 р.

Мазепа, зацитькавши прихильникôвъ Палѣя коли не ласками то карами, вдержавъ за собою оба боки Днѣпра ажь по 1709 р. Тогдѣ бо зрадивъ зъ Запорожскимъ кошовымъ Гордѣєнкомъ царя, приставъ до Шведôвъ и побитый пôдъ Полтавою мусѣвъ утѣкати въ Туреччину, де небавкомъ и вмеръ. На єго мѣсце царь поставивъ гетьманомъ ще до Полтавскои битвы 1708 р. Скоропадского, а щобы мати по своѣй сторонѣ симпатіи украиньскои чернѣ, велѣвъ спровадити зъ Сибѣру єи любимця Палѣя. Пôсля Полтавскои битвы Палѣй выбравъ ся въ Хвастôвъ кôнчати розпочате дѣло. Але царь, у котрого бувъ намѣръ звернути правобережну Украину разъ на все Полякамъ, не именувавъ єго вже полковникомъ Хвастôвскимъ, лишь охотницкимъ. Въ виду не конче вôдраднои будуччины Палѣй ставъ порозумѣвати ся вже тайкомъ зъ Туреччиною. Вôдъ новыхъ гôркихъ розчарованъ увôльнила єго смерть 1710 року.

Такъ представляє ся дѣяльнôсть Палѣя по историчнымъ дослѣдамъ Волод. Антоновича [4]).

Въ многихъ вôдмѣнахъ народнои пѣснѣ [5]) зображена лишь та одна пригода, що наймôцнѣйше вразила ся въ память народа, а именно зрадливе арештованье Палѣя та засланье єго на Сибѣръ. Всѣхъ вôдмѣнъ народнои пѣснѣ є 22. Зъ тыхъ лише шѣсть кôнчить ся вôйною Палѣя зъ Шведами або зъ самымъ Мазепою, десять арештованьемъ Палѣя, одна засланьемъ Палѣя на Сибѣръ, одна приказомъ вбити Палѣя, а три увôльненьемъ єго [6]). Зъ того видко, — каже проф. Драгомановъ, — що пѣсня склалась не про вôйну та зраду Мазепы зъ 1708—1709 рр, але про арештованье Палѣя въ 1704 р та що спомины про вôйну зъ Шведами и зраду Мазепы причепленѝ до пѣснѣ пôзнѣйше. Якъ всѣ народнѝ пѣснѣ, є й пѣсня про Палѣя имперсональна и оспѣвує — коли брати на увагу лишь первѣстнѝ вôдмѣны — тôлько одну подѣю, а именно арештованье Палѣя згôдно зъ историчною правдою. При тôмъ майже всѣ варіянты проникнутѝ спôвчутьемъ для Палѣя, а ненавистью до єго противника Мазепы.

Народнѝ леґенды про Палѣя и Мазепу [7]) се передовсѣмъ вандруючѝ темы; се оповѣданя богатѝ споминами про богатирѣвъ старыхъ ру-

---

[4]) Вл. Антоновичь: Послѣднія времена козачества на правой сторонѣ Днѣпра. Кіевъ. 1868.

[5]) М. Драгомановъ: Політичні пісні украјінського народу XVIII—XIX ст. Частина перша. Розділ другиј. Женева. 1885. ст. 1—36.

[6]) Ibidem. ст. 36.

[7]) Вл. Каллашъ: „Палий и Мазепа въ на-

заведеняхъ признано духовнымъ становище, яке имъ належить ся и щобы не лучило ся нѣчо, що могло бы неприязно настроити молодечій умы супротивъ католицизму. Мы того певнѣ, милый сыну, що такожь въ тôмъ напрямѣ не хибне и вашихъ змаганьъ"...

Листъ кôнчить ся апостольскимъ благословенье для всѣхъ вѣрныхъ.

Зъ выставы.

По выставовôй площи въ послѣдныхъ дняхъ снувалась ще молодѣжь шкôльна зô Львова и зъ провінціи и селяне зъ деякихъ повѣтôвъ. Цѣкавѣйшій епізодъ зготовили селяне зъ повѣта скалатского, привезенй коштомъ гр. Щастного Козебродского. Они побачивши кн. Сапѣгу, окружили его, а вôйтъ зъ Дорогôвки, Матвѣй Мартинюкъ, по вôдспѣваню „Многая лѣта", промовивъ такъ: „Мы селяне користаючи зъ нагоды вôддаємо тобѣ пошану и подяку за уладженье такъ свѣтлои выставы. Нехай живе ви презесъ!" Кн. Сапѣга подякувавъ селянамъ, що прибули на выставу. Звернувъ ихъ увагу на то, що ту выставу не зробивъ одинъ чоловѣкъ, нѣ богатый, нѣ бѣдакъ, нѣ мѣщанинъ, нѣ рôльникъ — але всѣ спôльными силами, всѣ котрымъ лежить на серци добро краю. До ви свѣтлости причинились такожь селяне. Тутъ найлѣпше выявлено, що кождого обовязокъ служити по змозѣ краєви. Згадуючи про выставу селяньскои худобы, поставивъ имъ за примѣръ селяньску спôлку въ Камяннôй, котра показала, що можна зробити спôльными силами. Стайня въ Камяннôй красша, нѣжь неодна паньска стайня. Потôмъ князь проснвъ ихъ, щобы вѣрно оповѣли въ дома то, що тутъ бачили. Всѣ повинни вынести зъ выставы передовсѣмъ то, що всѣмъ треба подати собѣ руки для добра краю. То буде найлѣпшій выслѣдъ выставы. — Селяне заспѣвали „Миръ вамъ братя" и „Niech żyje nam", почôмъ удали ся до панорамы рацлавицкои.

Того дня були на выставѣ такожь селяне зъ повѣта городеньского.

Дальшй зголошеня приѣзду такй: Въ недѣлю приѣде 100 селянъ знова зъ повѣта скалатского, такожь коштомъ гр. Козебродского, вôдтакъ 40 учителѣвъ того-жь повѣта. Дальше, ученики гімназіи станиславôвскои и стрыйскои, народна школа въ Судовôй Вишни, прогулька яворôвского товариства задаткового и ремѣсникôвъ, шкôльна молодѣжь зъ Коломыѣ, 40 „Соколôвъ", трохи селянъ и ремѣсникôвъ [комітетъ зôбравъ на ту цѣль 600 зр.], „Соколы" и селяне зъ Тернополя и Золочева, прогулька зъ Калуша, ремѣсники зъ Ряшева, прогулька зъ Долины и Болехова, шкôльна молодѣжь зъ Тернополя, селяне зъ Добромиля, прогулька зô Збаража. вакаційнй корпусы зъ Тарнова и промыслова школа въ Горлицяхъ и Бохни. Крôмъ того въ послѣднôй хвили заповѣджено двѣ новй прогульки: Въ недѣлю приѣде зъ Кракова 100 академикôвъ, а по нихъ народнй учителѣ зъ ряшѣвского округа.

Въ найблизшôй будучности мають вôдбутись на выставѣ два зѣзды: дневникарскій и природничо-лѣкарскій. Тй оба зѣзды будуть осередоточуватись на самôй выставѣ, не такъ, якъ зѣздъ технікôвъ; вôнъ вчера зôбравъ ся въ музичнôй гали на друге пленарне засѣданье и закôнчивши свои нарады удавъ ся до мѣского касина на бенкетъ.

Выпадокъ зъ Ніхтсдорфомъ бувъ предметомъ живои розмовы. Загально чути було нарѣканя на то, що на площи выставы нема найпримітивнѣйшихъ средствъ, щобы евентуальнымъ жертвамъ можливыхъ выпадкôвъ прийти въ помôчь.

Вчера звиджували выставу ученики гімназіи стрыйскои, ученики станиславôвскои школы реальнои, селяньскй дѣти зъ Пôдборець, чотири компаніи 80 полку пѣхоты и кôлька селянъ. Дѣтямъ зъ Пôдборець, котрй не мали средствъ, заплативъ вступъ до Рацлавиць, властитель аптики д-ръ Рукеръ. Такожь школа замарстинôвска була вчера на выставѣ

Школярскй торжества у Львовѣ

Закôнченье шкôльного року у взоровôй школѣ зъ рускимъ выкладомъ при ц. к. учительскôй семинаріи мужескôй вôдбуло ся торжественно дня 10 н. ст. липня с р. въ однôй зъ бôльшихъ комнатъ сеи школы въ Народнôмъ Домѣ. О 8 бй годинѣ рано святочно прибранй школярѣ и школярки пôдъ проводомъ учителѣвъ и учительокъ вышли парами зъ своихъ клясъ и прийшли въ порядку на богослуженье до Успеньскои церкви. За ними поспѣшила поважна громада родичѣвъ школярѣвъ и школярокъ такожь до церкви, де небавомъ досыть простора каплиця церковна заповнила ся дѣтьми та родичами и де о. крил. д-ръ Делькевичь въ сослуженю катихита учительскои семинаріи и ви взоровыхъ шкôлъ о. Евг. Гузаря почавъ правити службу Божу. На богослуженье до церкви прийшовъ и директоръ мужескои семинаріи учительскои п. Лукіянъ Татомиръ. Серця родичѣвъ дѣтворы розрадували ся, коли почули, якъ молодѣжь пôдъ проводомъ свого учителя п. Григ. Врецьоны въ часѣ службы Божои вôдспѣвала гармонійно въ три голосы літургійнй пѣснѣ [Царю небесный, Святый Боже, Вѣрую, Святъ, Достойно єсть, Отче нашъ и Буди имя Господне] а вкôнци „Боже буди покровитель" и „многая лѣта" въ честь цѣсаря.

Повернувши зъ церкви до гарно пристроєнои просторои комнаты шкôльнои, були мы свѣдками шкôльного торжества. Вся молодѣжь сеи школы засѣла лавки. За столомъ заняли мѣсця: директоръ п. Л. Татомиръ и шкôльный совѣтникъ п. Ол. Барвѣньскій. Побôчь стола заняли мѣсця родичѣ и гостѣ, якъ пп. д-ръ Кость Левицкій, о. Ив. Редкевичь, п. Р. Стеблецкій, о. К. Ярмовичь, п. Дм. Ковальскій, о. Брилиньскій та панѣ Левицка, Барвѣньска, Билинкевичева, Волошиньска и много другихъ По вступнôй молитвѣ и по вôдспѣваню „Царю небесный" промовивъ сердечно о. Евг. Гузаръ, пояснивъ дѣтямъ цѣль торжества и вказавъ на заслуги школы и учителѣвъ въ справѣ рускаго выховання. — П. Ол. Барвѣньскій звернувъ увагу дѣтей и родичѣвъ на вагу рускои школы и рускаго выховання и внѣсъ многолѣтство въ честь цѣсаря. — О. Ив. Редкевичь вказавъ на заслуги п. Григ. Врецьоны, що свою молодѣжь довѣвъ вôдъ першои ажь до четвертои клясы въ поважнôмъ числѣ трицять и кôлькохъ ученикôвъ та кôльканацять учениць. — П. Гр. Врецьона поучивъ дѣти: що мають робити въ часѣ шкôльныхъ ферій, абы вôдтакъ готовыми були до дальшои працѣ. Молодѣжь вôдспѣвала вôдтакъ народный имнъ и кôлька многолѣть въ честь цѣсаря, гостей, учителѣвъ и т. д. Пôдъ конець вôдчитано клясифікацію дѣтей кождои клясы зъ-окрема, роздано рускй свѣдоцтва и нагороды въ поучаючихъ рускихъ книжкахъ. Майже кожда дитина дôстала то молитвеникъ, то иншу яку вôдповѣдну нагороду. На сю цѣль дôстає школа 20 зр. а и учителѣ дбають, щобы дѣти вмѣли и мали що читати.

Торжество закôнчилось приємною несподѣванкою. О. Ив. Редкевичь заявивъ, що родичѣ дѣтей четвертои клясы бажають вôдфотографувати дѣти зъ ихъ учителемъ и зъ учителькою. Зъявивъ ся заразъ фотографъ и на подвôрю школы знявъ удачно три образы: одинъ представляє школярѣвъ 4-ои клясы зъ ихъ учителемъ п. Гр. Врецьоною, другій школярки IV-ои клясы зъ ихъ учителькою п. Ольгою Георлеровою, учителемъ п. Врецьоною и зъ бувшою учителькою п Луцикôвною, а третій — самй ученицѣ въ руско-народныхъ строяхъ, выготовленыхъ власными руками.

Мы були свѣдками, якъ родичѣ приступали до оо. катихитôвъ, учителѣвъ и учительокъ та сердечными устисками рукъ и щирыми словами дякували имъ за ретельну цѣлорôчну працю для выхованя и науки ихъ дѣтей.

Подôбне шкôльне торжество вôдбуло ся дня 11 н. ст. липня с р. у взоровôй школѣ зъ рускимъ выкладомъ въ учительскôй семинаріи женьскôй. Въ каплици семинарскôй вôдправивъ катихитъ женьскои учительскои семинаріи о. Алекс. Стефановичь службу Божу для Русинокъ-ученицъ рускои взоровои школы и польскои. Въ каплици явились: директоръ женьскои семинаріи учительскои п. Людв. Дзѣдзицкій, щирый прихильникъ рускои школы, польскій катихитъ, всѣ учительки и родичѣ дѣвчатокъ. Дѣвчата вôдспѣвали народный имнъ по руски и по польски.

По богослуженю зôбрали ся дѣвчата въ гарно пристроєнôй сали рускои дѣвочои школы и пôдъ проводомъ п. Дзѣдзицкого розпочало ся торжество, на котре явили ся пп. Д. Савчакъ, Барвѣньскій, Заячкôвскій, Бѣчай, Врецьона та панѣ Савчакова, Шухевичева, Барвѣньска зъ дочками, Березиньска и другй. По вôдспѣваню пѣснѣ „Пречиста Дѣво, Мати рускаго краю" и по молитвѣ дѣвчатъ першои клясы пôдъ проводомъ своеи учительки п. Вар. Литиньскои вôддеклямували удачно кôлька рускихъ стишкôвъ, а дѣвчата другои клясы пôдъ проводомъ своеи учительки п. Люд. Новицкои кôлька рускихъ и польскихъ; вôдтакъ вôдспѣвали гармонійно кôлька пѣсень рускихъ и по руски „Боже буди покровитель". О. Алекс. Стефановичь въ гарнôй промовѣ звернувъ увагу родичѣвъ, що въ сѣмъ роцѣ руска женьска школа стане вже чотиро-клясовою, що она є одинокою рускою народною школою, де крôмъ дѣвчатъ греко кат. обряду нема дѣтей нехристіяньского вѣроисповѣдання та заохочувавъ родичѣвъ до выбору сеи одинокои и дѣйстно взоровои рускои школы для своихъ дочокъ. Вкôнци по роздачи вôдповѣдныхъ премій промовивъ теплыми словами по руски директоръ семинаріи п. Дзѣдзицкій. Вказуючи на пожертвованье и працю учительокъ, заохочувавъ родичѣвъ користати зъ рускои школы и ви добротворного выховання. По вôдспѣваню многолѣтя цѣсареви и директорови закôнчило ся се гарне торжество школярокъ рускои школы.

Мы бачили клясы сеи першои женьскои рускои школы. Комнаты ясній и просторй зъ вôдповѣдными гарно лякироваными лавками, столами, шафами, крѣслами, таблицями и цѣкавыми образами та приборами до науки поглядовои. Се заслуга директора, п. Дзѣдзицкого, дѣйстного приятеля рускои школы. Не диво, що рускй родичѣ посылають свои дочки до своеи школы. Належить бажати, щобы за приміромъ панъ: Савчаковои, Заячкôвскои, Барвѣньскои, Шухевичевои, Березиньскои и другихъ щирыхъ Русинокъ пôшли всѣ рускй львôвскй и за-львôвскй родины та — у власномъ и народномъ интересѣ — заповняли передовсѣмъ свои рускй школы, де дѣти вже зъ-малу учать ся рôдной мовы, рускаго письма и рускои вѣры. Вѣримо, що при любови до свого рôдного ся львôвска чотиро-клясова взорова дѣвоча школа руска заповнить ся небавомъ якъ найкрасше. Она найхосеннѣйша до выхованя щирыхъ Русинокъ-патріотокъ.

Другъ рускои школы.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Органъ угорскихъ Румунôвъ, Tribuna, звѣщає, що провôдники угорскихъ Сербôвъ, Румунôвъ и Словакôвъ вôдбули у Вѣдни конференцію, на котрій уложено сталу програму спôльного поступованя въ оборонѣ своихъ народностей супротивъ мадярского шовінізму Подробицѣ будуть уложенй на конґресъ, а коли бъ правительство не дозволило зôбратись на конґресъ, то на довѣрочныхъ зборахъ. Про союзъ, якій предкладано немадярскимъ народностямъ на вѣчи католикôвъ въ Пресбурзѣ, высказуєсь Tribuna зъ застереженьемъ и домагаєсь вôдъ католикôвъ конкретныхъ предложень.

НОВИНКИ.

— **Часъ вôдновити передплату за третій чвертьрôкъ выдавництва „Дѣла".** Просимо проте нашихъ Вп читателѣвъ поспѣшити зъ присылкою **передплаты** а ще бôльше зъ выровнаньемъ **залеглостей**, щобы заощадити и собѣ и намъ недогôдности черезъ **здержанье высылки часописи** особливо тымъ Вп. Читателямъ, котрй въ пору не выровнають залеглостей.

— **Зборы основателѣвъ касы задатковои въ Стрыю** въ цѣли пôдписаня контракту вôдбудуть ся дня 16 н. ст. липня т. є. въ найблизшій понедѣлокъ въ комнатахъ „Руского касина" въ Стрыю о годинѣ 3-ôй пополудни. Всѣ члены, котрй удѣлы субскрибували або субскрибувати намѣряють, зволять точно о тôмъ часѣ на зборы прибути. — Въ имени комітету основателѣвъ *Д-ръ Евгеній Олесницкій.*

— **Руско-народный театръ** дає въ суботу д. 14 н. ст. липня въ Станиславовѣ представленье на дохôдъ будовы приходства для системізованого рускаго сотрудника въ Медусѣ [почта Болшôвцѣ]. Вôдограна буде оперета въ 3 дѣяхъ М. Кропивницкого „Перехитрили" и вôдспѣваєсь привѣтна кантата о. М. Копка. Исторія медуска знана нашимъ читателямъ, тожь навѣть зайвно було бы заохочувати публіку руску зô Станиславова и околицѣ, щобы громадною участію въ представленю пôдперли благородный намѣръ дирекціи театру, котра дуже радо прихилилась до просьбы комітету медуского. — Зъ Станиславова театръ переѣдить до Бурштина, де дня 16 н. ст. липня [а не 14-ого, якъ первѣстно було заповѣджено] почне давати представленя. Для належитои пôдпоры театру въ Бурштинѣ завязавъ ся тамъ комітетъ, до котрого належать: мѣсцевый парохъ о. Телиховскій, судья п. К. Давидовичь и адвокатъ д-ръ Леманъ. Комітетъ той выдрукувавъ и порозсылавъ въ околицю вôдозву зъ котрои выймаємо такй даты: Театръ дасть въ Бурштинѣ 6 представлень: 1) оперету Стравса „Баронъ циганьскій"; 2) мельодраму Старицкого „Ой не ходи Грицю"; 3) оперету Целлера „Пташникъ зъ Тиролю"; 4) драму Мирного „Нещасне коханье" [на дохôдъ охотничои сторожи огневои въ Бурштинѣ]; 5) оперету Сулівана „Мікадо" и комедію Ив. Франка „Рябина", дуже добре приняту въ Коломыи и Станиславовѣ Театръ буде грати въ заѣздѣ Зеліґа Гаммера. Для селянъ зобовязує ся зарядъ театру вôдступати сштки по 10 білетôвъ за 1 зр.

— **Нашого артиста-маляря п. Юліяна Паньковича**, проживаючого въ Надвôрнѣ, дôткнуло зъ початкомъ сего мѣсяця тяжке горе: дня 1 липня померъ въ Рогатинщинѣ отець его Якôвъ, артистъ-малярь, въ 74-ômъ роцѣ житя, а на другій день мати Антонина въ 84-ômъ роцѣ житя на запаленье легкихъ.

— **Именованя въ школахъ середныхъ.** Міністеръ просвѣты надавъ учительскй посады: проф. ґімназіи въ Бродахъ Здисл. Фіялкови при львôвскôй школѣ реальнôй, проф. ґімназіяльному Корн. Гекови въ Стрыю при четвертôй ґімназіи у Львовѣ, проф Ем. Гайтумови въ Бродахъ при ґімназіи въ Штаєръ, проф. Стан. Клеменсевичеви въ Ряшевѣ при V-ôй ґімназіи у Львовѣ, учит. Вал Кривултови въ Сяноцѣ при школѣ реальнôй въ Краковѣ, учит. приватнои ґімназіи въ Хировѣ Ив. Кублиньскому при ґімназіи въ Перемышли, учит. Ант. Мазановскому въ Стрыю при ґімназіи въ Подґуржу, Стан. Шнайдерови въ Перемышли при V-ôй ґімназіи у Львовѣ, проф. Ром. Шніцерови въ Бережанахъ при школѣ реальнôй въ Краковѣ, учит. Іос. Старомѣйскому въ Дрогобичи при V-ôй ґімназіи у Львовѣ, учит. Евс. Шайдицкому въ Дрогобичи при ґімназіи св. Яцка въ Краковѣ, проф. школы реальнои въ Краковѣ Алойс. Шарльовскому при III-ôй ґімназіи въ Краковѣ. — *Дѣйстными учителями* шкôлъ середныхъ именованй суплєнты: Войт. Блотницкій зъ Нового Санча для ґімназіи въ Яслѣ, Ант. Боржемскій зъ Самбора для ґімназіи въ Сяноцѣ, Войт. Ґжеґожевичь у св. Яцка въ Краковѣ для ґімназіи въ Стрыю, Ант. Йомець зъ III-ои ґімназіи въ Краковѣ для ґімназіи въ Перемышли, Володим. Кмицикевичь зъ V-ои ґімназіи у Львовѣ для рускои ґімназіи въ Перемышли. д-ръ Ант. Курилъ зô школы реальнои въ Краковѣ для ґімназіи въ Ярославѣ, Ом. Литиньскій зъ Золочева для ґім. въ Бродахъ, Анат. Луцикъ зъ Ярослава для ґімназіи въ Дрогобичи, д-ръ Теод. Нахеръ зъ II-ои ґімназіи у Львовѣ для ґімназіи въ Бережанахъ, Петро Небещаньскій зô школы реальнои въ Краковѣ для ґімназіи въ Бережанахъ, Ив. Тралька зъ Станиславова для ґімназіи въ Стрыю, Ив. Вальокошь зъ ґімназіи св. Анны въ Краковѣ для Нового Санча и Ант. Зубчевскій зъ V-ои ґімн. у Львовѣ для Дрогобича.

— **Станъ бібліотеки Народного Дому у Львовѣ.** Зъ кôнцемъ червня с. р. списано и уложено въ музею крилошанина Ант. Петрушевича, становлячôмъ особну часть бібліотеки Народного Дому, въ першôмъ пôвроцѣ с. р. 882 творôвъ въ 1418 томахъ. Разомъ зъ попередными єсть доси въ тôмъ музею упорядкованыхъ 6150 творôвъ въ 9014 томахъ. — Въ VI-ôй сали бібліотеки Народного Дому списано и уставлено въ згаданôмъ часѣ 490 творôвъ въ 640 томахъ. — Теперь єсть въ музею крил. Ант. Петрушевича и въ бібліотецѣ Народного Дому списаныхъ и уставленыхъ 28.524 творôвъ въ 49.672 томахъ.

— **Нова стипендія**, основана бл. п. Константиномъ Кмицикевичемъ, б. совѣтникомъ высшого суду краєвого и сеніоромъ Ставропигійского Института вôйде въ житье зъ початкомъ слѣдуючого року шкôльного. Стипендія буде выносити 115 зр. и призначена передовсѣмъ для своякôвъ покôйного. Стипендійнымъ капіта-

---

скихъ былинъ, оповѣданя, котрй въ рôзныхъ часахъ прикладувано до рôзныхъ вызначныхъ особъ, — якъ се вирочôмъ и зъ пѣснями робить ся, — при чôмъ въ нихъ за кождымъ разомъ являли ся вôдповѣднй змѣны и вставки. Однакъ чимъ дальше тй легенды ширили ся, чимъ пôзнѣйше пôсля сеи або другои подѣї ихъ розказували, тымъ бôльше зливали ся новѣйшй додатки зъ давною основою, тымъ менче лишало ся въ легендахъ правдивыхъ историчныхъ звѣстокъ.

Въ легендахъ розказує ся про чудесне уродженье Палія, про его лицарскй дѣла и характерництво, про битву пôдъ Полтавою; про те, що Палій нѣколи не вмирає, лишь якъ той мѣсяцъ мѣняє ся, а всюды зазначена его любовь до свого народа. Та коли выбрати лишь те, що, поминувши ідеалізацію, не йшло бы въ суперечь зъ исторіею, тогдѣ образъ Палія представить ся такій: Мазепа ненавидить Палія за те, що вôнъ „обороняє народъ вôдъ панôвъ и вôдъ усѣхъ хто бы хотѣвъ нарôдъ зобидити"[8]); за те, що его звуть „козацкимъ батькомъ"; за те, що вôнъ „лицарь вдавъ ся, а лицарѣвъ не треба"[9]). Палій заступає ся за Украину передъ царемъ. Вôнъ не бажає въ него за свои выслуги нѣякои платы, якъ щобъ лише царь по вѣкъ не дозволявъ брати зъ Украины „нѣ подушного нѣ жаднои платы"[10]). Въ другôмъ мѣсци благає его, щобъ не плюндрувавъ Гетьманщины та щобъ московскй воєводы дѣтей бôльшь лавами не выбивали[11]) Палій „чоловѣкъ богоугодный", призначеный на те, щобъ „усяку нехристь рѣзати"[12]), тому й „не воює волшебствомъ"[13]), якъ Мазепа, але „ангельскимъ чиномъ" и т. д. Є се образъ, якій може змалювати лишь великою любовю загрѣта уява народа.

[8]) Ibid. ст. 119.

[9]) Ibid. ст. 119.

[10]) Се такожь въ пѣсни. Драгамановъ op. cit. ст. 12.

[11]) Кіевская Старина. Кіевъ 1882. Легенда записана Т. Вовкомъ, ст. 580.

[12]) Каллашъ: op. cit. ст. 108, 109, 113.

[13]) Ibid. ст. 111.

(Дальше буде.)

родной поезіи". Этнографическое Обозрѣніе. Москва 1889. кн. II. ст. 80—105. Легенды зведенй тутъ же въ „Приложеніяхъ" ст. 105—123. и у Драгоманова op. cit ст. 37—46.

[8]) Каллашъ: op. cit. ст. 108, 111, 114.

Заложена въ р. 1866 фабрика рукавичокъ **ИГН. РЕХЕНЪ** Львôвъ, улиця Краковска ч. 5, поручає 221 13—36
свôй обильно заосмотреный складъ **РУКАВИЧОКЪ** всякого рода якъ: Ґлясе, даньскй, оленевй и т. ин.

ломъ управляє Ставропигійскій Институтъ, котрый буде и надѣляти стипендією.

— **Стипендіи для сиротъ.** Зъ днемъ 1 вересня с. р. будуть опорожненѣ стипендіи зъ фундаціи мѣста Львова по 72 зр., призначенѣ для сиротъ хлопцѣвъ и дѣвчатъ, школярѣвъ мѣскихъ школъ народныхъ, покончившихъ 5, а не переступившихъ 12 лѣтъ житя. Стипендіями можуть користувати ся сироты до окончення народныхъ школъ. Поданя треба вносити до магістрату найдальше до 20 вересня.

— **Зъ Теребовлѣ** одержали мы таке письмо зъ просьбою о умѣщенье: „Въ день забороненого вѣча въ Теребовли выслало двацять и кількохъ Русиновъ, духовныхъ и свѣтскихъ, телеґраму до посла Ол. Барвѣньского у Львовѣ такого змѣсту: „Совѣтникъ Александеръ Барвѣньскій посолъ бродскій [адреса]: Вѣдчуваючи на нашомъ тяжкомъ політичномъ положеню наслѣдки Вашои політики, хоть придавленѣ тероризмомъ, шлемо Вамъ однодушно вотумъ недовѣрія. — Русины Теребовельщины зобранѣ за-для недозволеного вѣча: Григорій Олесницкій. Іоанъ Залуцкій. Григорій Иванчукъ. Теофіль Лавровскій. Евстахій Цурковскій. Иванъ Воляньскій. Андрей Тимусъ. Аполоній Чемериньскій Теод Цегельскій. Лука Яковскій. Николай Дичковскій зъ Хмелѣвки. Іосифъ Сигникъ. Николай Дичковскій зъ Заздрости. Матвѣй Баранокъ. Михаилъ Павликъ. Стефанъ Канцаръ. Иванъ Бакулиньскій. Андрей Иневичь. Петро Гречило. Игнатій Левицкій. Иларій Домбчевскій. Иванъ Пѣсецкій Иванъ Цурковскій. Онуфрій Чубатый.“

— **Испыты зрѣлости.** Въ днях вѣдъ 27 н. ст. червня до 3 н. ст. липня вѣдбувъ ся испытъ зрѣлости въ ґімназіи стрыйскѣй пѣдъ проводомъ инспектора п. Ив. Левицкого. До испыту приступило 28 ученикѣвъ публичныхъ. Свѣдоцтво зрѣлости одержали: Барухъ Бенчеръ, Марк. Бріль, Алойс. Ґіртлеръ, Мойсей Гафтель, Евг. Германъ, Вяч. Янакъ, Леоп, Корженный, Мар. Кшишковскій, Юл. Левицкій, Ар. Лявъ, Плят. Мѣрчукъ, Стеф. Мѣрчукъ, Мешулемъ Міллеръ, Меч Небешаньскій (зъ вѣдзначеньемъ), Стан. Опольскій, Зел. Патрахъ, Стеф. Пепшакъ (зъ вѣдзначеньемъ), Едв. Праксмаеръ, ґр. Ал. Скарбекъ, Ал. Улицкій. Ром. Валь, Сал. Вайнребъ. Двомъ ученикамъ позволено доповнити испытъ зъ одного предмету по феріяхъ, двохъ репробовано на рѣкъ, одного безъ речинця, одинъ вѣдступивъ вѣдъ испыту. — Въ Тернополи вѣдбувъ ся испытъ зрѣлости въ тамошнѣй ґімназіи вѣдъ 26 н. ст. червня до 3 н. ст. липня пѣдъ проводомъ директора д-ра Теоф Ґерстмана. Свѣдоцтво зрѣлости зъ вѣдзначеньемъ одержали: Маеръ Барбашъ, Ив. Ґрекъ, Генр. Кітнеръ и Сал. Мельцеръ; свѣдоцтво зрѣлости одержали: Ник. Баевскій, Иґн. Билиньскій Стан. Богуцкій, Теод. Бриковичь, Фр. Худерскій, Иґн. Ґінсберґъ, Лейба Гальпернъ, Ив. Калиневичь Юл. Кшиштофовичь, Як. Ліблінґъ, Іос. Москва, Ис. Нусбавиъ, Іос. Парнасъ, Сал. Серетъ, Ефр. Собельзонъ, Мойс. Шпайзеръ, Авр. Тавбелесъ, Ис. Вайсніхтъ Ром. Винярь, Володим. Загайкевичь, Фел. Цукеръ. Девятьомъ абітурієнтамъ позволено поправити испытъ зъ одного предмету по феріяхъ, а одного репробовано на рѣкъ.

— **Міністерство справъ внутрѣшныхъ** розіслало до властей краевыхъ обѣжникъ, котрымъ упоминаѣ, щобы власти супротивъ поодинокихъ выпадкѣвъ холеры въ Галичинѣ и Конґресвцѣ старали ся всѣми силами поборювати пошесть. Дальше заборонюѣ обѣжникъ привозити зъ Россіи стару одежу и шматы. Особы, що пріѣздять зъ-вѣдтамъ, пѣдпадають пѣдъ пятидневный лѣкарскій наглядъ; въ Галичинѣ, головно на пѣвнѣчнѣй граници, мають бути въ якъ найкоротшомъ часѣ заведенѣ ревізійнѣ стациі; въ околицяхъ надъ долѣшнымъ Збручемъ и Днѣстромъ, де въ послѣдныхъ часахъ появила ся холера, приказуе міністерство подѣлити громады на ревізійнѣ округи, а на чолѣ кождого такого округа стане холеричный лѣкарь, що буде мати обовязокъ вѣдвидѣти що день кожду громаду округа, улекати недужихъ и робити санітарнѣ ревізіи.

— **Стипендіи на подорожѣ науковѣ** до Италіи и Греціи одержали: учитель ґімназіи въ Стрыю Романьскій и дѣйстный учитель школы реальнои у Львовѣ Латиньскій.

— **Подрѣбнѣ пляны на будову зелѣзницѣ зъ Галича до Тернополя** выкончены вже въ червни и предложенѣ ґенеральнѣй дирекціи. Незабаромъ мають приступити до будовы на цѣлѣй просторони.

— **Конфіската брошуры на выставѣ.** Поліція сконфіскувала на площи выставовѣй польску брошуру п. з. „3,765.702 анальфабетовъ“, котру роздавали даромъ вѣдвѣдуючимъ выставу. Конфіскату заряджено на тѣй основѣ, що свобѣдна кольпортажа заборонена въ Австріи, а выимокъ становлять лише цѣнники.

— **Дирекція почтъ и телеґрафовъ** надала посады: А) почтмайстровъ: въ Ягольници Отгонови Топольницкому, експедіентови почтовому зъ Пасѣчнои; въ Озерянахъ коло Чорткова, Стан. Вернерови, експедіентови почтовому зъ Дѣкова старого, а въ Замарстиновѣ Маріи Навратіль; Б) експедіентовъ почтовыхъ: въ Лабовѣй експедиторови почтовому Густ. Дерфлерови; въ Луцѣ малѣй експедиторови Тад. Хлямтачеви; въ Гологорахъ експедиторови Евг. Орлецкому; въ Креховѣ експедиторцѣ Стан. Гроховальскѣй; въ Водникахъ експедиторцѣ Варварѣ Горовіцъ; въ Выбранѣвцѣ експедиторови Людв. Гавлінґерови; въ Моршинѣ на двѣрци начальникови стациі Сим. Собоневи и въ Пасѣчнѣй експедіентови Роб. Рудольфови зъ Николаева коло Бѣбрки.

— **Повѣдомленье родины о смерти воякѣвъ.** Міністерство вѣйны розпорядило, щобы власти войсковѣ безпроволочно повѣдомлювали родину про смерть воякѣвъ, що служать въ арміи, такъ щобы родина помершихъ могла брати участь въ похоронѣ. Такѣ повѣдомленя обовязана власть войскова высылати лише въ часѣ мира. Если родина помершого вояка такъ вѣдалена, що почтою не могла бы бути повѣдомлена такъ скоро, щобы всѣла прибути на похоронъ, то власти войсковѣ обовязанѣ повѣдомити ѣи телеґрафічно. Кошты сихъ телеґрамъ буде покрывати буджетъ войсковый. На случай, если бы родины помершого въ часѣ мира вояка не можна було вѣднайти, маѣ власть войскова повѣдомити про смерть дотычну доповняючу окружну команду, а она обовязана се повѣдомленье передати тымъ повѣтовымъ або комітатскимъ цивільнымъ властямъ, до которыхъ належавъ помершій воякъ. Въ повѣдомленю властей цивільныхъ треба подати коротке національе, день смерти и мѣсце похороненя покойного.

— **Скаженина** появила ся въ Тернополи. Песъ одного ротмістра покусавъ коновала войскового и его слугу, вояка. Слуга вже померъ по страшныхъ мукахъ, а станъ коновала не даѣ такожь надѣѣ на удержанье житя.

— **Самоубійство.** Дочка тернопѣльского мѣщанина Чубатого, 16-лѣтна дѣвчина, кинула ся въ суботу въ намѣрѣ самоубійчѣмъ пѣдъ колеса льокомотивы и погибла на мѣсци. Причина самоубійства не звѣстна.

— **Убійство.** Дня 19 н. ст червня убито начальника громады Корнева въ повѣтѣ городеньскѣмъ. Пѣдозрѣныхъ о убійство арештувала жандармерія и вѣдставила ихъ до суду.

— **Бурѣ.** Дня 4 н. ст. липня лютила ся буря зъ громами въ охрестности Грималова На Лысѣй горѣ згорѣла дворска шопа, въ Калагарѣвцѣ убивъ громъ чоловѣка, въ Клювинцяхъ ударивъ громъ въ хату, але не запаливъ ѣи. На другій день бувъ зновъ сильный дощь зъ громами, а въ Товстомъ выбухъ огонь.

— **Страшный злочинъ.** Адамъ Гаврило, господарь зъ-пѣдъ Бережанъ, задумавъ убити купця Барба, що мавъ коло себе 60 зр., котрѣ мусѣвъ ѣму Гаврило звернути за недоставленый мѣдъ. Селянинъ намовивъ Барба, щобы той переночувавъ у него въ стодолѣ. Барбъ, що причувавъ щось недоброго, утѣкъ зъ стодолы заднымы дверми (стрѣтивъ на дорозѣ жандарма. Жандармъ не знаючи Барба запытавъ ѣго, куды иде такъ пѣзно въ ночи. Куецъ розповѣвъ ѣму свою пригоду, а що не мавъ коло себе нѣякихъ папервъ то жандармъ не хотѣвъ ѣму вѣрити и зажадавъ, щобы Барбъ пѣйшовъ зъ нимъ назадъ до Гаврила. Тымчасомъ, якъ жидъ утѣкъ зъ стодолы, вернувъ зъ коршмы пѣдпитый сынъ Гаврила и побачивши, що стодола отворена, вступивъ до неи и положивъ ся на мѣсце, де мавъ спати Барбъ. Гаврило, не знаючи о нѣчѣмъ, вѣйшовъ потемки до стодолы и надыбавши спячого сына, зарѣзавъ ѣго, въ пересвѣдченю, що се Барбъ. — Коли вѣдтакъ жандармъ зъ Барбомъ вступили до хаты, признавъ ся Гаврило до злочину.

— **Нещастнѣ пригоды.** Вѣдъ Коропця доносять: Ицикъ Земанъ бувшій шинкарь, а теперь властитель села Остры, наймивъ трехъ селянъ до направы хаты въ само свято св. Ивана Хрестителя. Нефаховѣ селяне взяли ся за роботу незручно, а падаючій дахъ розбивъ голову Ваврона Миски. Убитый лишивъ жѣнку и троѣ дѣтей. — До отвертого каналу при ул. „Пѣдъ Дубомъ“ у Львовѣ упавъ онодгы властитель реальности Ант. Яворскій и убивъ ся на мѣсци.

— **Змѣны власности.** Маетность Скородне, въ повѣтѣ лѣськомъ, купивъ Александеръ Удрицкій вѣдъ спадковѣмцѣвъ Іосля Лібера за 150.000 зр. — Маетность Ямѣльницю въ стрыйскомъ повѣтѣ купивъ вѣдъ Ф. Вайсґляса Бронславъ Нартовскій, нотарь въ Сколѣмъ за 80.000 зр.

— Пѣдписанѣ дякують прилюдно Вп. Добродѣямъ, що не забувають о убогихъ дѣтяхъ трохъ львовскихъ руско-народныхъ школъ, котрыми опѣкуѣ ся **товариство „Шкѣльна Помѣчь“ у Львовѣ** а именно: Всч. о. д-рови Кржановскому и Вп. п. А. Грабовичеви за опѣку надъ пушкою въ консисторскѣй канцелярии, що дала 22 зр. 50 кр., а дальше Вп. жертводавцямъ. А жертвували: о. Ив. Редкевичь у Львовѣ 1 зр.; д-ръ Кость Левицкій у Львовѣ 6 зр. на одѣжь для убогого а дуже доброго ученика; п. Дм. Ковальскій у Львовѣ 1 зр. 20 кр.; о. Ник. Темницкій зъ Шидловець кѣлька штукъ старои одежѣ; Дхв товариство „Днѣстеръ“ 80 зр.; панна Люд. Новицка, учителька у Львовѣ 1 зр.; п. Левъ Герасимовичь зъ Камѣнки Струмиловои 1 зр. Всѣмъ симъ щедрымъ Вп. Добродѣямъ заявляѣмо симъ щиро-руске спасибѣгъ! — За выдѣлъ „Шкѣльнои Помочи“ у Львовѣ *О. Алекс. Стефановичь* голова. *Гр. Врецьона* касіеръ.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Бадені повернувъ вчера пополудни зъ Вѣдня до Львова. — П. Володим Вербенець, родомъ зъ Ярослава одержавъ на краковскѣмъ университетѣ степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ. — Польскій еміґрантъ Іос. Каспарекъ, помершій передъ двома лѣтами у Франціи записавъ 140.000 франковъ на двѣ стипендіи по 2000 франковъ для студентовъ медицины польскои народности. — Дня 24 н. ст. липня вѣдбуде ся весѣлье п. Теод. Крушиньского, окончоного богослова, зъ панною Теодосіею Менциньскою, дочкою о. Ем. Менциньского пароха въ Ходновичахъ коло Перемышля. — У Львовѣ померъ дня 10 н. ст. липня кс. Кароль Туржаньскій, каноникъ римо-кат. львовскои капітулы въ 78-омъ роцѣ житя.

Наука штука и література.

— **„Житє і Слово**, вістник літератури, історіі і фольклору“ — подае въ четвертѣй книжцѣ за липень и серпень такѣ статьѣ: Продовженье трагедіи Софокля „Едипъ царь“; перекладъ Крымского „Изъ Ґолістана Спадія“; продовженье повѣсти Ив. Франка „Основы суспѣльности“; Драгоманова „Матеріялы для исторіи вѣршѣвъ украиньскихъ“; Ив. Заневича „Літературнѣ стремлѣня галицкихъ Русиновъ“; Изъ старыхъ рукописовъ; Продовженье перекладу В. Щурата „Пѣсня про Роланда“; Драгоманова „Старѣ хартѣѣ вѣльности“; Л. Феры „Будда и Буддизмъ“; Изъ устъ народа [В. казки: 1) премудрый младенецъ, 2) Франиръ на гусячихъ ногахъ, 3) Новелли и Фабліо]. Потомъ иде критика и бібліоґрафія: Ив. Франка „М. Шашкевичь и галицко-руска література; Драгоманова „Противпоповска сатира и сектанты на Украинѣ“; Василевского „Етнічна антропольоґія“ и Драгоманова „Зъ поводу статьѣ Ив. Франка“. На окладцѣ находить ся „Покликъ“, въ котромъ редакція зъ-першу звертаѣсь до нашои публики зъ высловомъ подяки и жалю — подяки для тыхъ, що передплатою и працями пѣдпирали выдавництво, а жалю до тыхъ, що занедбали одно и друге. Що-до самыхъ праць, то ихъ стѣлько, що можна бъ заповнювати у двоѣ бѣльшѣ книжки, а що до добору ихъ, то про се высказали навѣть пѣдхлѣбный осудъ часописи рускѣ, польскѣ, россійскѣ, ческѣ и нѣмецкѣ. Та матеріяльна пѣдмога, якои дѣзнаѣ „Житье и Слово“ вѣдъ рускои публики така, що якъ разъ усмѣхаѣ ся перспектива покрыти при конци року въ додатку до працѣ около 1000 зр дефіциту и покинути дальше выдавництво. Число бо всѣхъ точныхъ и неточныхъ передплатниковъ не дойшло ще й до 200! Песімісты вѣщували се редакціи ще зъ самого початку, та й теперь дивують ся, якъ се въ Галичинѣ найшло ся стѣлькы людей, щобы запренумерували „Житє и Слово“. И розумъ редакціи признаѣ рацію песімістамъ, однакъ чутье — чутье непоправныхъ оптимістовъ [рускій літератъ мусить бути оптимістомъ, бо инакше не бувъ бы рускимъ літератомъ!] велить редакціи вытревати при розпочатомъ дѣлѣ... Звѣстно, надѣя! — и редакція надѣѣ ся здобути въ Галичинѣ 360—400 передплатниковъ, тымъ бѣльше, що нашѣ люде выкидають великѣ грошѣ на нѣмецке драньтье и пѣдпомагають літературну сѣчку... Чому-жь бы не мали зъ часомъ засмакувати въ добрѣй поживѣ? Тожь редакція накликуючи публику — хочь, якъ каже, зъ соромомъ — до численнѣйшои передплаты, вѣдзываѣсь дословно такъ: „Такъ отже — що тамъ довго балакати! Почнемо стильомъ небожчика Ивана Вишеньского: До васъ Р. Т. Пѣзнѣ Иваны, Забудьки, Недбайки, Незнайки, люде добрии волѣ а слабои руки масныхъ словъ а пѣсныхъ пирогѣвъ, высокого лѣтаня а низького паданя обертаѣмо ся зъ отсимъ покликомъ. Прокинте ся! Вѣдгукнѣть ся! Здобудьте ся на сю невеличку жертву або навѣть на сей невеличкій приростъ въ вашихъ народныхъ жертвахъ и передплатѣть „Житє і Слово“. Щобъ опѣсля не довелось сказати: „А добрый бувъ журнальчикъ, я вже ось-ось думавъ запренумерувати, а вонъ и переставъ выходити“... Вкѣнци редакція оповѣщуе, що выдавництво буде выходити безъ перервы до кѣнця року и подае статьѣ, якѣ мѣжь иншими увойшли бы въ выдазництво на слѣдуючій рокъ.

— **„Дзвонокъ“ ч. 13.** мѣстить: Казку В. Чайченка „Що земля сповала“; Конець легенды Лесѣ Украинки „Робертъ Брюсъ, король шотляндскій“; По щирости; Розповѣдки зъ мітольоґіи и стихъ Чайченка „Кузьмина“.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 12 липня. Князь болгарскій Фердинандъ переѣхавъ туды до Карльсбаду для поратованя здоровля. — Wien. Ztg. оголосила торговельну конвенцію мѣжь Австро-Угорщиною и Россіею.

Либерець 12 липня. Прибувъ сюды міністеръ Вурмбрандъ. Въ промовѣ упоминавъ членовъ торговельнои палаты, щобы привернули добре пожитье мѣжь роботниками и фабрикантами.

Парижь 12 липня. Палата вызначила комісію для розслѣду правительственного проекту закона о поборюваню анархістовъ. Комісія складаѣсь зъ одинацять членовъ. — Пѣсля Figara всѣ европейскѣ поліціи задумують завести однозвучнѣ листы гончѣ за анархістами.

Римъ 12 липня. Парляментъ приймивъ законъ о промусовомъ мешканю на однѣмъ мѣсци.

Чікаґо 12 липня. Вчера выбухъ въ пѣвнѣчнѣй Америцѣ громадный страйкъ; майже міліонъ роботниковъ страйкуе.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. К. Лук. въ Мш.** Записано такъ якъ въ сѣчни на залеглость зъ 1891 року а прийде намъ до кѣнця вересня ще 20 зр. — **Вп. А Ст. въ Дм.** Вписано на залеглости зъ 1891 року а прийде намъ до выровнаня по конець вересня 15·40 зр. — **Вп. Т. Мар. въ Пол.** Добре. — **Вп. д-ръ Е Мис. въ Фас** Годять ся. — **Вп. Ив. Па. въ Хир.** Все въ порядку; Ваша правда. — **Вп. И. Ив. въ Мал.** Одержали. — **Хв. Касино въ Гор.** Не за II лише за I. кварт. вписано, а за II. просимо ще о выровнанье. — **Вп. Гр Пас. въ Пѣ.** Прийде ще 3 зр. — **Хв. Кас въ Ра.** Котрѣ числа бракують? — **Вп. В. Глѣ. въ Чор.** Одержали. — **Хв Жан. въ Яс.** Одержали.

Надѣолане.

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мешкаѣ теперь

при улици Ягайлоньскѣй ч. 2

и ординуе вѣдъ 10—12-ои передъ и вѣдъ 3—5-ои годины пополудни. 235 11—15

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовлюють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена въ провінціи выготовлюють ся точно. 418

Свѣтка дротяна зелено лякирована до охороны вѣконъ по зр. 1, за метеръ □, — Дротъ кѣльчастый цинковый до огороджень по зр. 5 за 100 метровъ

4295 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІИ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованѣ розныхъ предметовъ до розпорядимости.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

4861 83—104

Вѣденьскѣ Льосы по 1 Коронѣ

Тягненье вже СЕГОДНЯ о 8-ой годинѣ вечеромъ.

5 головныхъ выграныхъ по **10.000** коронъ

207 19—?

Льосы поручаѣ: **Авг. Шеленбергъ, Сокаль и Лілієвъ.**

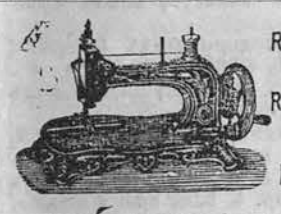

ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

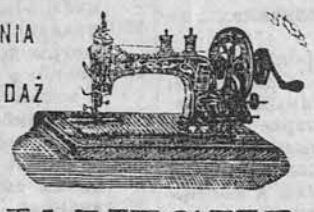

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 13—?

ПОДЯКА.

Вп. пп І. Бічови, М. Кучицкому і Варницкому, котрі в часі недуги наших покійних Родичів цілком безкористовно і з пожертвованем з помочію поспішили, Вп. д-ру Терлецкому за поміч лїкарску; Всч. оо. Дзеровичу, Рудницкому, Городецкому, Кинасевичеви, Нижанковскому и Терлецкому за ласкаву участь в похоронах, а Всч. о. Нижанковскому за прощальне слово, Вп. п. Стецкій і всїм, що в який небудь спосіб, чи то в часі недуги покійних чи при їх похоронах, словом або дїлом своє співчутє оказали — висказуємо прилюдно нашу щиросердечну подяку.

Юлїян Паньжевич и *Марія Іваньска* дїти. *Василь Іваньскій* зять.

РОЗПИСАНЄ ОФЕРТ

на виарендованє права побору самостійних краєвих оплат консумційних почавши від 1 сїчня 1895.

По силї закона з дня 15 цьвітня 1894 В. з. кр. ч. 33 будуть побирати ся від дня 1 сїчня 1895 до дня 31 грудня 1899 в користь фонду краєвого самостійні оплати консумцийні від напитків споживаних в краю, а іменно: 1) від горячих палених спіритусових плинів (спіритусу), котрих вмістимість алькоголю може бути означена приписаним алькогольометром (з виімкою руму, араку и коняку) в квотї 3 кр. а. в. (6 гелєрів) від кождого гектолїтра і кождого степеня алькоголю після стостепенного алькогольометра, або від одного гектолїтра 100-степенного спіритусу 3 зр. (6 корон); 2) від руму, араку, коняку, лїкеру та всіх иньших солоджених горячих напитків спіритусових без різницї вмістимости алькоголю в квотї 4 зр. а. в. (8 корон) від кождого гектолїтра; 3) від пива всякого рода в квотї 50 кр. а. в. (1 корони) від гектолїтра.

Побір тих оплат буде унормований розпорядженєм, що має видати ц. к. Намістництво в порозуміню з Видїлом краєвим, котре буде оголошене в вістнику законів краєвих.

Побір повисших оплат рішив Видїл краєвий виарендувати в дорозї лїцитациї письменної за установленєм цїн викличних*) означаючих однорічний чинш аренди в слїдуючих повітах полїтичних (Староствах) взглядно в округах судових:

Ч. п.	В повітї	Цїна виклична на цїлий повіт полїтичний (староство) зр.	В округах судових	Цїна виклична на округи судові зр.
1	Бяла	17.740	Бяла Кенти Осьвіцим	6.488 6.526 4.726
2	Броди	15.544	Броди Лопатин Залізцї	8 479 3 249 3.816
3	Хшанів	18.663	Хшанів Яворжно Кшешовицї	8.960 4.176 5.527
4	Городенка	17.152	Городенка Обертин	10.982 6.170
5	Ярослав	23.447	Ярослав Радимно Сїнява	15.697 5.702 2.048
6	Кольбушова	6.402	Кольбушова Соколів	3.804 2.598
7	Коломия	32.932	Гвоздець Коломия Печенїжин	4.887 23 287 4.758
8	Косів	9.562	Косів Кути	5 935 3.627
9	Мисленицї	8.872	Йорданів Маків Мисленицї	3.607 528 4.737
10	Ниско	5.115	Ниско Улянів	4.256 859
11	Надвірна	16.402	Делятин Надвірна	9.294 7.108
12	Ряшів	21.964	Ґлоґів Ряшів Стшижів Тичин	2.267 12 207 3.295 4.195
13	Скалат	12.033	Грималів Скалат	3.691 8.342
14	Снятин	10.489	Снятин Заболотів	5.802 4.687
15	Тарнобжеґ	10.769	Розвадів Тарнобжеґ	4.208 6.561
16	Тернопіль	18.573	Микулинцї Тернопіль	2.865 15.708
17	Вадовицї	19 961	Андрихів Кальварія Затор Вадовицї	5.051 4.995 2.942 6.973
18	Збараж	6.656	Нове село Збараж	2.178 4 478
19	Золочів	21.109	Олесько Зборів Золочів	3.992 6.072 11.045
20	Живець	30 279	Милївка Слемінь Живець	8.875 8.231 13 173

Побір згаданих оплат може бути виарендуваний на цїлий час дозволений законом, або на коротший, однако не на менший як на один рік.

Оферти на цїлі повіти полїтичні будуть мати першеньство перед офертами на округи судові.

Отже запрошуємо всїх, що хотять виарендувати згадані оплати краєві, особливож продуцентів пива, спіритусу і солоджених горівок, громади маючі власне право пропінациї і взглядно додатки громадскі, вкінци арендарів пропінацийних і дотеперішних арендарів краєвих оплат консумцийних, щоби вносили оферти опечатані, котрих взір можна одержати в дотичних бюрах Видїлів повітових і у всїх урядах громадских міст і місточок, заосмотрені значком стемплевим на 50 кр. разом з квотою становлячою 10% подаваної річної цїни аренди яко вадіюм, а то або в готівцї, в паперах вартістних маючих пупілярну безпечність, або також в книжочках кас ощадности — **найдальше до дня 25 липня 1894 просто до Видїлу краєвого.**

Для догідности оферентів і щоби оминути коштів пересилки заявляє ся їм, що висше визначені вадия можуть складати також в Видїлї Ради повітової за формальним потвердженєм відбору на офертї.

Оферти предложені видїлови краєвому без вадий взглядно без згаданого потвердженя не будуть розпізнаватись.

Оферти обовязують оферентів до часу затверденя їх Видїлом краєвим, а найдальше до дня 1 вересня 1894.

На случай неувзглядненя оферти буде зложене вадиюм дотичним оферентам без коштів звернене.

Львів дня 15 червня 1894. 244 2—3

*) Подані цїни викличні обчислено на підставі виказаної консумциї напитків підлягаючих краєвій оплатї, чиншів аренд пропінацийних і чиншів, які фонд краєвий титулом краєвих оплат консумцийних теперь річно побирає.

До Вповажанои Публики, що оглядає теперѣшну

ВЫСТАВУ КРАЄВУ

Зъ огляду на великій приплывъ Вп. Публики и зъ огляду на то, що мы поробили великй и дуже користнй купна, можемо низше вычисленй товары, доки выстане припасъ, продавати по такихъ цѣнахъ, а именно:

10.000 пôвшовковыхъ парасольокъ Entouscas по 1·30, 1·50, 1·75 и высше.
4000 шовковыхъ парасольокъ по 3·50, 4, 4·50 и выс.
2000 штукъ модныхъ весняныхъ и лѣтныхъ блюзокъ, фасонъ найновѣйшій по 1·80, 2·50, 3 и в.
2000 цѣлкомъ модныхъ Cabes (намѣтки мантильки) по 2·50, 3, 3·50 и высше.
1000 гальокъ до пороху и дощу по 1·20, 1·50, 2·25 и высше.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ одягôвъ весняныхъ и лѣтныхъ по 1·50, 2, 2·50, 3 и высше.
1500 модныхъ плащикôвъ у всѣхъ величинахъ по 3, 3·50, 4, 5 и высше.
Спеціяльнй новости у стяжкахъ, коронкахъ, воалькахъ, капелюхахъ дамскихъ и дитячихъ, рукавичокъ glacé, даньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, паньчохахъ, парасоляхъ и парасолькахъ, блюзахъ, шовковыхъ, вовняныхъ, сатиновыхъ и до праня, шляфрокахъ, неґліжахъ, капелюхахъ огородовыхъ и костюмахъ огородовыхъ надôйшли власне у великôй скôлькости и доповняють ся що день.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 95, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·25, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2, стриженй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоннй у всѣхъ розмѣрахъ по $5^1/_2$ метра довжины; портієры и занавѣсы коронковй ажь до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 9 —?

По значно зниженыхъ цѣнахъ выпродажь всякихъ товарôвъ блаватныхъ зъ причины замкненя торговлѣ въ маґазинѣ **Кароля Матляса** перше **Вільгельма Сидора** площа Марійска ч. 4. Львôвъ.
250 2—24

Направы машинъ до шитя приймає
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ
ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.
Цѣнники даромъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

$4^1/_2$% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
$4^1/_2$% листы товариства кредитового земского
$4^1/_2$% „ Банку краєвого
$4^1/_2$% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
$4^1/_2$% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
$4^1/_2$% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужескій хоръ М Лисенка — 30 кр.
X-ый: „У Петрôвку“ и Якъбы-мь знала“ муж. хоры Исид Воробкевича — 25 кр
XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр.
XII ый: „До бою“ муж хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.
XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“, сольо зъ акомп форт., М. Лисенка — 20 кр.
XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Топольницкого — 25 кр.
XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ акомп фортеп. — А Купчиньского — 25 кр.
XVI-ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложенй на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.
XVII-ый · „Три квартеты“ муж. хоръ Цетвиньского - Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст. сѣчня] адресувати:
„Выдѣлъ товариства Львôвскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вôрменьска ч. 27.

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)
35—36 4851

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.